

॥ श्रीरामायणम् ॥

॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥

युद्धकाण्डम्

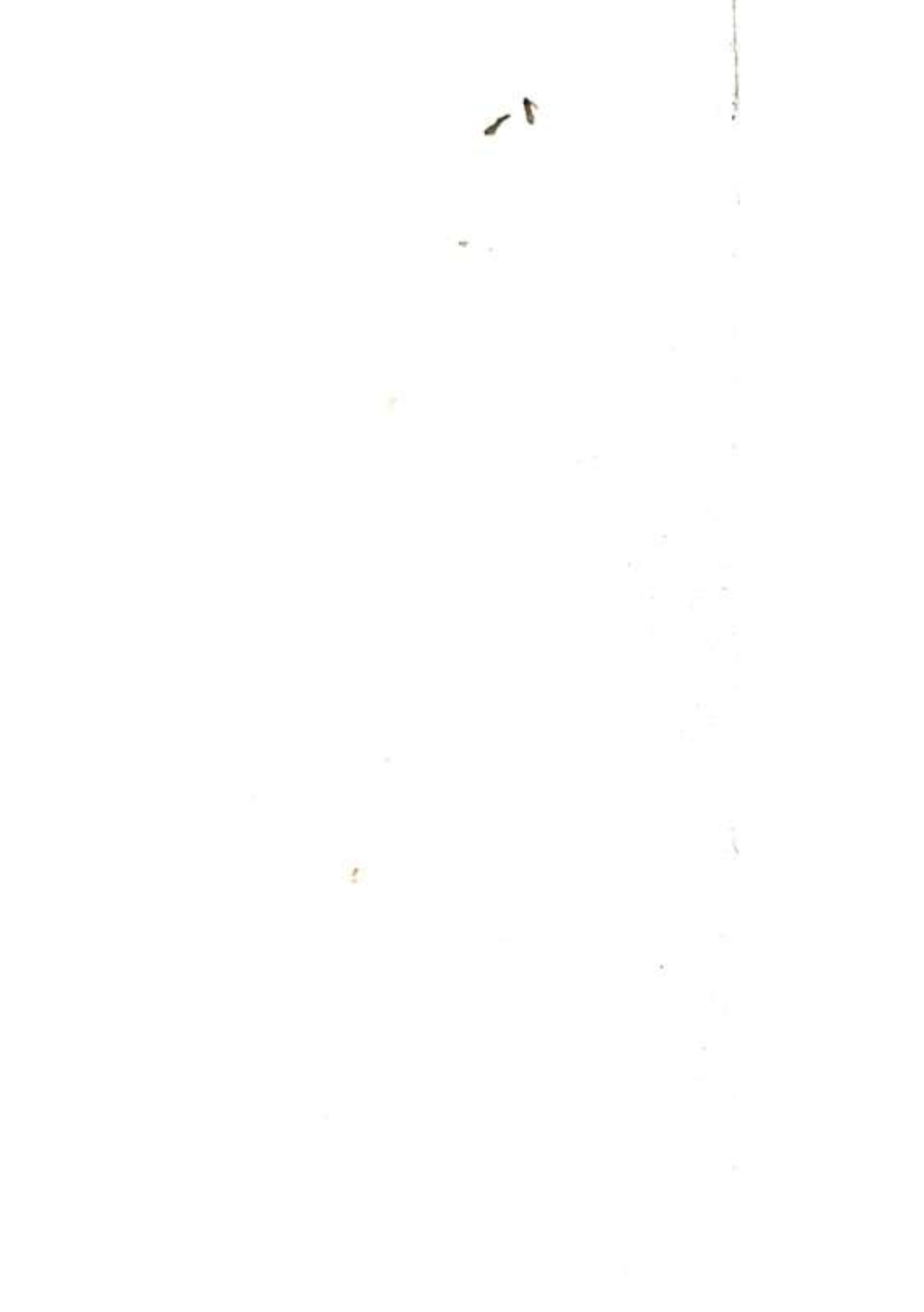
प्रथमोऽध्यायः ॥

Text in Sanskrit with word for word
Tamil Translation in Prose Order

R. SUBRAHMANYA VADHYAR & SONS.

BOOK-SELLERS & PUBLISHERS,
KALPATHI—PALAYANKOTTA

॥ श्रीरामजयम् ॥
॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥
युद्धकाण्डम्
प्रथमखण्डः ॥

धर्मालयसंस्करणम् ।

The Dharmalaya Edition.

Text in Sanskrit with word for word
Tamil Translation in Prose Order.

By
The Late Rao Sahib P. S. KRISHNASWAMI IYER,
Dharmalaya, Mylapore.

Published with the aid of
Sri. M. N. RAMASWAMI IYER,
Banker, Palghat.

BY
R. SUBRAHMANYA VADHYAR & SONS,
BOOK-SELLERS & PUBLISHERS,
KALPATHI—PALGHAT

PRINTED AT
THE SCHOLAR PRESS,
PALGHAT

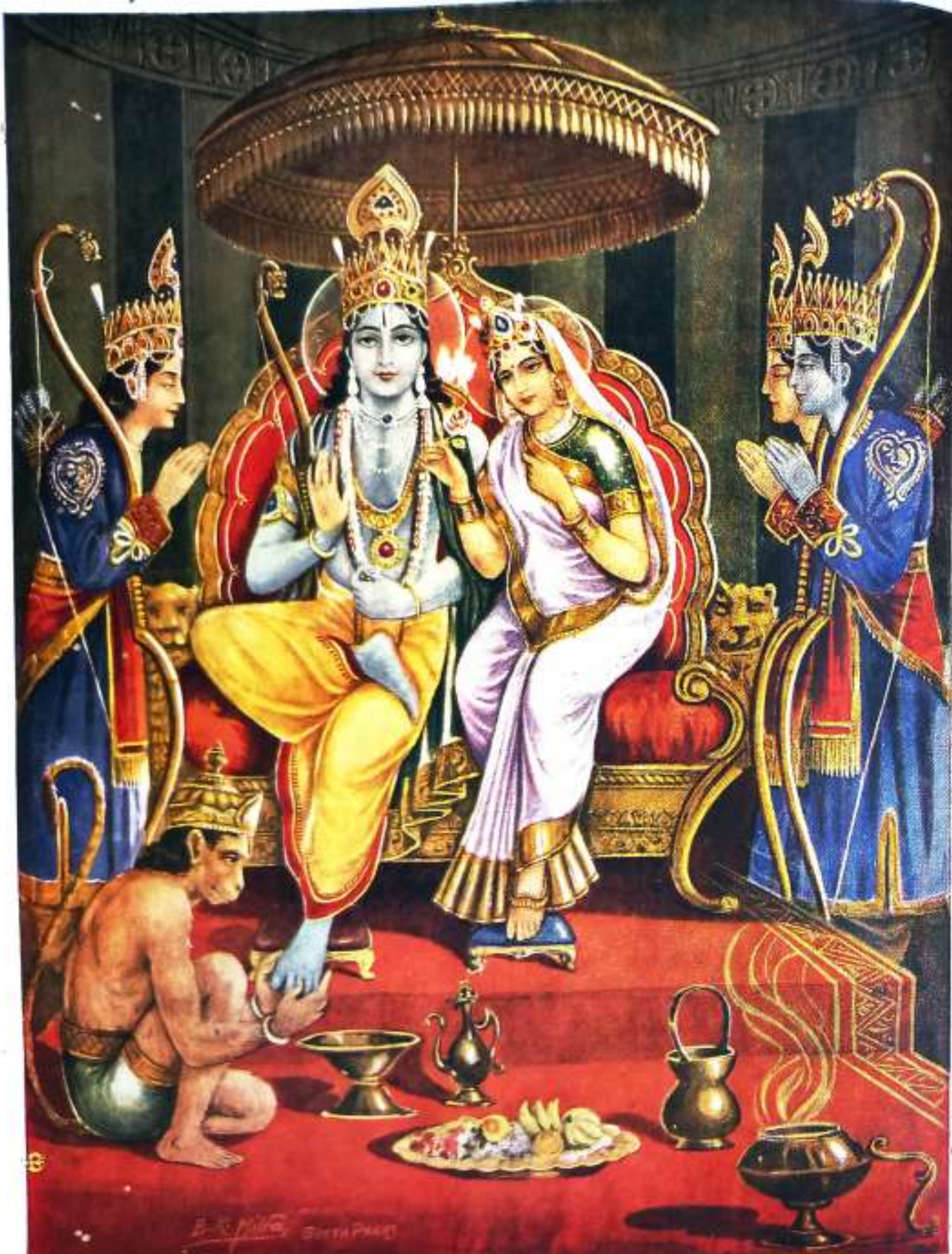
॥ श्रीः ॥

॥ विषयानुक्रमिका ॥

सर्गः	विषयः	श्लोकसङ्ख्या	
1.	हनुमत्प्रशंसा ...	19	
1.	सुग्रीवेण श्रीरामप्रोत्साहनम् ...	26	
3	लङ्काया दुर्गादिकथनम् ...	35	
4.	ससैन्यस्य समुद्रतीरगमनम् ...	125	
5.	श्रीरामविलापः ...	23	
6.	रावणमन्त्रालोचनम् ...	20	
7.	राक्षसोक्तिः ...	26	
8.	प्रहस्तादिवचनम् ...	24	
9.	विभीषणोक्तिः ...	24	
10.	विभीषणहितोपदेशः ...	30	
11.	पुना रावणमन्त्रालोचनम् ...	32	
12.	कुम्भकर्णप्रतिज्ञा ...	42	
13.	रावणमहापार्श्वसंवादः ...	21	
14.	विभीषणेन सीताप्रत्यर्पणकथनम् ...	22	
15.	इन्द्रजिह्विविभीषणविवादः ...	14	
16.	रावणेन विभीषणनिन्दनम् ...	27	
17.	विभीषणशरणागतिः ...	69	
18.	विभीषणसंग्रहः ...	40	1
19.	दर्भशयनम् ...	44	
20.	शुकसन्देशः ...	36	
21.	समुद्रसंक्षोभः (श्रीरामक्रोधः) ...	37	1
22.	सेतुबन्धः समुद्रतरणं च ...	91	
23.	लङ्काप्रस्थानम् ...	16	
24.	रावणः तमश्वाघा ...	45	1
		विशेषः गीताः श्लोकाः 889	
25.	शुकसारणवचनम् ...	35	1
26.	वानरसेनादर्शनम् ...	53	1
27.	वानरपराक्रमादिकथनम् ...	49	
28.	वानरसङ्घाकथनम् ...	45	
29.	शार्दूलादिचारप्रेषणम् ...	33	
30.	वानरनामनिर्देशः ...	36	
31.	सीतामोहनम् ...	49	
32.	सीताविलापः ...	44	
33.	सीतासमाश्वासनम् ...	41	
34.	सरमया रावणाशयकथनम् ...	29	

सर्गः	विषयः	श्लोकसङ्ख्या	पृष्ठ
35.	माल्यवदुपवेशः ...	43	27
36.	लङ्कागुप्तिः ...	23	28
37.	श्रीरामेण सेनाव्यूहनम् ...	41	28
38.	लङ्कादर्शनार्थं सुवेलारोहणम् ...	21	29
39.	लङ्कादर्शनम् ...	31	30
40.	सुग्रीवरावणयोर्द्वन्द्वयुद्धम् ...	34	30
41.	अङ्गददौत्यम् ...	104	31
42.	युद्धारंभः ...	48	33
43.	द्वन्द्वयुद्धवर्णनम् ...	48	34
44.	रात्रियुद्धम् ...	46	35
45.	नागपाशवन्धः ...	29	36
46.	सुग्रीवाद्यनुशोचनम् ...	51	36
47.	सीतायै वीरशयनस्यरामलक्ष्मणप्रदर्शनम् ...	26	37
48.	सीताप्रलापः ...	41	38
49.	श्रीरामप्रबोधः ...	35	39
50.	नागपाशविमोचनम् ...	66	39
		एकविंशोऽङ्कः गीताः श्लोकाः 1101	
51.	धूम्राक्षनिर्गमः ...	40	40
52.	धूम्राक्षवधः ...	41	41
53.	वज्रदंष्ट्रयुद्धम् ...	35	42
54.	वज्रदंष्ट्रवधः ...	40	43
55.	अकंपनयुद्धम् ...	33	43
56.	अकंपनवधः ...	39	44
57.	प्रहस्तयुद्धम् ...	48	45
58.	प्रहस्तवधः ...	87	46
59.	रावणमकुटभङ्गः ...	157	47
60.	कुम्भकर्णप्रबोधनम् ...	106	51
61.	श्रीरामाय कुम्भकर्णवर्णनम् ...	43	53
62.	कुम्भकर्णसान्त्वनम् ...	28	54
63.	कुम्भकर्णोपदेशः ...	59	54
64.	महोदरेण कुम्भकर्णभर्त्सनम् ...	36	56
65.	युद्धाय कुम्भकर्णनिर्याणम् ...	60	56
66.	कुम्भकर्णयुद्धम् ...	36	58
67.	कुम्भकर्णवधः ...	187	58
68.	रावणप्रलापः ...	24	62
69.	नरान्तकवधः ...	104	63
70.	देवान्तकादिवधः ...	68	65

श्रीराम-दरवार

THE GITA PRESS, GORAKHPUR.

No. 287.

॥ अथ स्मार्तानां श्रीरामायणपठनोपक्रमेऽनुसन्धेयाः श्लोकाः ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानामुपक्रमे । यं नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥

दोर्भिर्युक्ता चतुर्भिः स्फटिकमणिमयीमक्षमालां दधाना

हस्तेनैकेन पद्मं सितमपि च शुकं पुस्तकं चापरेण ।

भासा कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकमणिनिभा भासमानाऽसमाना

सा मे वाग्देवतेयं निवसतु वदने सर्वदा सुप्रसन्ना ॥ ३ ॥

कूजन्तं राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥

वाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः । शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥

यः पिवन् सततं रामचरितामृतसागरम् । अतृप्तस्तं मुनिं वन्दे प्राचेतसमकल्पम् ॥ ६ ॥

गोष्पदीकृतवारारिं मशकीकृतराक्षसम् । रामायणमहामालारत्नं वन्देऽनिलात्मजम् ॥ ७ ॥

अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम् । कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम् ॥ ८ ॥

उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः ।

आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम् ॥ ९ ॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।

पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पवमाननन्दनम् ॥ १० ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम् ।

बाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम् ॥ ११ ॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।

वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥ १२ ॥

यः कर्णाञ्जलिसंपुटैरहरहः सम्यक् पिवत्यादरात्

वाल्मीकेर्वदनारविन्दगलितं रामायणारुख्यं मधु ।

जन्मव्याधिजराविपत्तिमरणैरत्यन्तसोपद्रवं

संसारं स विहाय गच्छति पुमान्विष्णोः पदं शाश्वतम् ॥ १३ ॥

तदुपगतसमाससन्धियोगं सममधुरोपनतार्थवाक्यवद्धम् ।

रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वधं निशामयध्वम् ॥ १४ ॥

वाल्मीकिगिरिसंभूता रामसागरगाग्निनी । पुनातु भुवनं पुण्या रामायणमहानदी ॥ १५ ॥

श्लोकसारजलाकीर्णं सर्गकलोलसङ्कुलम् । काण्डग्राहमहामीनं वन्दे रामायणार्णवम् ॥
वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे । वेदः प्राचेतसादासीत्साक्षाद्रामायणात्मना ॥ १७ ॥

वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महामण्डपे

मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।

अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तच्चं मुनिभ्यः परं

व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम्

॥ १८ ॥

वामे भूमिसुता पुरश्च हनुमान् पश्चात्सुमित्रासुतः

शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वदलयोर्वाय्वादिकोणेषु च ।

सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट् तारासुतो जाम्बवान्

मध्ये नीलसरोजकोमलरुचिं रामं भजे श्यामलम्

॥ १९ ॥

नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय देव्यै च तस्यै जनकात्मजायै ।

नमोऽस्तु रुद्रेन्द्रयमानिलेभ्यो नमोऽस्तु चन्द्रार्कमरुद्गणेभ्यः

॥ २० ॥

॥ पारायणसमापनसमये अनुसन्धेयश्लोकक्रमः ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः ।

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ १ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी । देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्सन्तु निर्भयाः ॥

अपुत्राः पुत्रिणः सन्तु पुत्रिणः सन्तु पौत्रिणः ।

अधनाः सधनाः सन्तु जीवन्तु शरदां शतम् ॥ ३ ॥

चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमक्षरं प्रोक्तं महापातकनाशनम् ॥ ४ ॥

शृण्वन् रामायणं भक्त्या यः पादं पदमेव वा । स याति ब्रह्मणः स्थानं ब्रह्मणा पूज्यते सदा ॥

रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय वेधसे । रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः ॥ ६ ॥

यन्मङ्गलं सहस्राक्षे सर्वदेवनमस्कृते । वृत्रनाशे समभवत्तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥ ७ ॥

यन्मङ्गलं सुपर्णस्य विनताऽकल्पयत्पुरा । अमृतं प्रार्थयानस्य तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥ ८ ॥

अमृतोत्पादने दैत्यान् घ्नतो वज्रधरस्य यत् । अदितिर्मङ्गलं प्रादात्तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥

श्रीन्विक्रमान् प्रक्रमतो विष्णोरमिततेजसः । यदासीन्मङ्गलं राम तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥ १० ॥

ऋतवः सागरा द्वीपा वेदा लोका दिशश्च ते । मङ्गलानि महाबाहो दिशन्तु तव सर्वदा ॥

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुध्याऽऽत्मना वा प्रकृतेः स्वभावात् ।

करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयामि ॥ १२ ॥

॥ श्रीवैष्णवानां श्रीरामायणपठनोपक्रमेऽनुसन्धेयाः श्लोकाः ॥

कूजन्तं राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥
 वाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः । शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥
 यः पिवन् सततं रामचरितामृतसागरम् । अत्प्रस्तं मुनिं वन्दे प्राचेतसमकल्पम् ॥ ३ ॥
 गोष्पदीकृतवाराशिं मशकीकृतराक्षसम् । रामायणमहामालारत्नं वन्देऽनिलात्मजम् ॥ ४ ॥
 अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम् । कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम् ॥ ५ ॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।

वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदृतं शिरसा नमामि ॥ ६ ॥

उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः ।

आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम् ॥ ७ ॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।

पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पवमाननन्दनम् ॥ ८ ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम् ।

बाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम् ॥ ९ ॥

वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे । वेदः प्राचेतसादासीत्साक्षाद्रामायणात्मना ॥ १० ॥

तदुपगतसमाससन्धियोगं सममधुरोपनतार्थवाक्यवद्धम् ।

रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वधं निशामयध्वम् ॥ ११ ॥

श्रीराघवं दशरथात्मजमप्रमेयं सीतापतिं रघुकुलान्वयरत्नदीपम् ।

आजानुवाहुमरविन्ददलायताक्षं रामं निशाचरविनाशकरं नमामि ॥ १२ ॥

वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महामण्डपे

मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।

अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं

व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ १३ ॥

॥ पारायणसमापनक्रमः ॥

एवमेतत्पुरावृत्तमाख्यानं भद्रमस्तु वः । प्रव्याहरत विस्त्रब्धं बलं विष्णोः प्रवर्धताम् ॥ १ ॥

लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराभवः । येषामिन्दीवरश्यामो हृदये सुप्रतिष्ठितः ॥ २ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी । देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्सन्तु निर्भयाः ॥

कावेरी वर्धतां काले काले वर्षतु वासवः । श्रीरङ्गनाथो जयतु श्रीरङ्गश्रीश्च वर्धताम् ॥ ४ ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः ।

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ ५ ॥

मङ्गलं कोसलेन्द्राय महनीयगुणाब्धये । चक्रवर्तितनूजाय सार्वभौमाय मङ्गलम् ॥ ६ ॥
 वेदवेदान्तवेद्याय मेघश्यामलमूर्तये । पुंसां मोहनरूपाय पुण्यश्लोकाय मङ्गलम् ॥ ७ ॥
 विश्वामित्रान्तरङ्गाय मिथिलानगरीपतेः । भाग्यानां परिपाकाय भव्यरूपाय मङ्गलम् ॥
 पितृभक्ताय सततं भ्रातृभिः सह सीतया । नन्दिताखिललोकाय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
 त्यक्तसाकेतवासाय चित्रकूटविहारिणे । सेव्याय सर्वयमिनां धीरोदाराय मङ्गलम् ॥ १० ॥
 सौमित्रिणा च जानक्या चापवाणासिधारिणे । संसेव्याय सदा भक्त्या स्वामिने मम मङ्गलम् ॥
 दण्डकारण्यवासाय खण्डितामरशत्रवे । गृध्रराजाय भक्ताय मुक्तिदायास्तु मङ्गलम् ॥
 सादरं शवरीदत्तफलमूलाभिलाषिणे । सौलभ्यपरिपूर्णाय सच्चोदित्ताय मङ्गलम् ॥
 हनुमत्समवेताय हरीशाभीष्टदायिने । वालिप्रमथनायास्तु महाधीराय मङ्गलम् ॥ १४ ॥
 श्रीमते रघुवीराय सेतूलङ्घितसिन्धवे । जितराक्षसराजाय रणधीराय मङ्गलम् ॥ १५ ॥
 आसाद्य नगरीं दिव्यामभिषिक्ताय सीतया । राजाधिराजराजाय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
 मङ्गलाशासनपरैर्मदाचार्यपुरोगमैः । सर्वैश्च पूर्वैराचार्यैः सत्कृतायास्तु मङ्गलम् ॥ १७ ॥

॥ अथ माध्वानां रामायणपठनोपक्रमेऽनुसन्धेयाः श्लोकाः ॥

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥
 लक्ष्मीनारायणं वन्दे तद्भक्तप्रवरो हि यः । श्रीमदानन्दतीर्थाख्यो गुरुस्तं च नमाम्यहम् ॥
 वेदे रामायणे चैव पुराणे भारते तथा । आदावन्ते च मध्ये च विष्णुः सर्वत्र गीयते ॥
 सर्वविघ्नप्रशमनं सर्वसिद्धिकरं परम् । सर्वजीवप्रणेतारं वन्दे विजयदं हरिम् ॥ ४ ॥
 सर्वाभीष्टप्रदं रामं सर्वारिष्टनिवारकम् । जानकीजानिमनिशं वन्दे महारुखन्दितम् ॥ ५ ॥
 अभ्रमं भङ्गरहितमजडं विमलं सदा । आनन्दतीर्थमतुलं भजे तापत्रयापहम् ॥ ६ ॥
 भवति यदनुभावादेडमूकोऽपि वाग्मी जडमतिरपि जन्तुर्जायते प्राज्ञमौलिः ।
 सकलवचनचेतोदेवता भारती सा मम वचसि विधत्तां सन्निधिं मानसे च ॥ ७ ॥
 मिथ्यासिद्धान्तदुर्ध्वान्तविध्वंसनविचक्षणः । जयतीर्थाख्यतरणिर्भासतां नो हृदम्बरे ॥ ८ ॥
 चित्रैः पदैश्च गम्भीरैर्वाक्यैर्मनैरखण्डितैः । गुरुभावं व्यञ्जयन्ती भाति श्रीजयतीर्थवाक् ॥
 कूजन्तं राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥
 वाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः । शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥
 यः पिवन् सततं रामचरितामृतसागरम् । अतृप्तस्तं मुनिं वन्दे प्राचेतसमकल्पमम् ॥ १२ ॥
 गोष्पदीकृतवाराशिं मशकीकृतराक्षसम् । रामायणमहामालारत्नं वन्देऽनिलात्मजम् ॥ १३ ॥
 अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम् । कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम् ॥ १४ ॥

- मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।
 वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥ १५ ॥
 उलङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः ।
 आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम् ॥ १६ ॥
 आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।
 पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पवमाननन्दनम् ॥ १७ ॥
 यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम् ।
 वाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम् ॥ १८ ॥
 वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे । वेदः प्राचेतसादासीत्साक्षाद्रामायणात्मना ॥ १९ ॥
 आपदामपहर्तारं दातारं सर्वसम्पदाम् । लोकाभिरामं श्रीरामं भूयो भूयो नमाम्यहम् ॥
 तदुपगतसमाससन्धियोगं सममधुरोपनतार्थवाक्यवद्धम् ।
 रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वधं निशामयध्वम् ॥ २१ ॥
 वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महामण्डपे
 मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।
 अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं
 व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ २२ ॥
 वन्दे वन्द्यं विधिभवमहेन्द्रादिवृन्दारकेन्द्रैः
 व्यक्तं व्याप्तं स्वगुणगणतो देशतः कालतश्च ।
 धृतावद्यं सुखचितिमयैर्मङ्गलैर्युक्तमङ्गैः
 सानाथ्यं नो विदधदधिकं ब्रह्म नारायणाख्यम् ॥ २३ ॥
 भूपारत्रं भुवनवलयस्याखिलाश्चर्यरत्नं
 लीलारत्नं जलधिदुहितुर्देवतामौलिरत्नम् ।
 चिन्तारत्नं जगति भजतां सत्सरोजद्युरत्नं
 कौसल्याया लसतु मम हृन्मण्डले पुत्ररत्नम् ॥ २४ ॥
 महाव्याकरणाम्भोधिमन्थमानसमन्दरम् । कवयन्तं रामकीर्त्या हनुमन्तमुपास्महे ॥ २५ ॥
 मुख्यप्राणाय भीमाय नमो यस्य भुजान्तरम् । नानावीरसुवर्णानां निकषाश्मायितं वभौ ॥
 स्वान्तस्थानन्तशय्याय पूर्णज्ञानमहार्णसे । उत्तुङ्गवाक्तरङ्गाय मध्वदुग्धाब्धये नमः ॥ २७ ॥
 वाल्मीकेगौः पुनीयान्नो महीधरपदाश्रया । यद्गुग्धमुपजीवन्ति कवयस्तर्णका इव ॥ २८ ॥
 सूक्तिरत्नाकरे रम्ये मूलरामायणार्णवे । विहरन्तो महीयांसः प्रीयन्तां गुरवो मम ॥ २९ ॥
 हयग्रीव हयग्रीव हयग्रीवेति यो वदेत् । तस्य निःसरते वाणी जह्नुकन्याप्रवाहवत् ॥ ३० ॥

पारायणसमापनक्रमः ॥

स्वास्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः ।

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ १ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी । देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्सन्तु निर्भयाः ॥

लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराभवः । येषामिन्दीवरश्यामो हृदये सुप्रतिष्ठितः ॥ ३ ॥

मङ्गलं कोसलेन्द्राय महनीयगुणाब्धये । चक्रवर्तितनूजाय सार्वभौमाय मङ्गलम् ॥ ४ ॥

इत्यादिश्लोकाः श्रीवैष्णवपद्धतिवदनुसन्धेयाः ॥

॥ श्रीमद्रामायणपूजाक्रमः ॥

शुक्लांबरधरं+शान्तये । ॐ भूः+भूर्भुवः सुवरो । ममोपात्त+प्रीत्यर्थं सीता
लक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेतश्रीरामचन्द्रप्रसादसिद्ध्यर्थं श्रीरामचन्द्रप्रसादेन सर्वाभीष्ट-
सिद्ध्यर्थं श्रीरामचन्द्रपूजां करिष्ये ; यावच्छक्ति पूजां पारायणं च करिष्ये ; तदङ्गं कलश-
शङ्खात्मपीठपूजां च करिष्ये ॥

अस्मिन् पुस्तके सीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्रं ध्यायामि, आवा-
हयामि, रत्नसिंहासनं समर्पयामि, पाद्यं समर्पयामि, आचमनीयं समर्पयामि, अर्घ्यं समर्प-
यामि, आचमनीयं समर्पयामि, स्नानं समर्पयामि, स्नानानन्तरमाचमनीयं समर्पयामि,
वस्त्रं समर्पयामि, यज्ञोपवीतोत्तरीयाभरणार्थं पुष्पाणि समर्पयामि । गन्धान् धारयामि,
अक्षतान् समर्पयामि, पुष्पाणि समर्पयामि ॥

ॐ अच्युताय नमः ॐ नारायणाय नमः ॐ मधुसूदनाय नमः ॐ हृषीकेशाय नमः
अनन्ताय नमः माधवाय नमः त्रिविक्रमाय नमः दामोदराय नमः
गोविन्दाय नमः गोविन्दाय नमः वामनाय नमः पद्मनाभाय नमः
केशवाय नमः विष्णवे नमः श्रीधराय नमः श्रीरामचन्द्राय नमः

समस्तोपचारान् समर्पयामि ।

धूपमाघ्रापयामि, दीपं दर्शयामि, कदलीफलं निवेदयामि । ताम्बूलं समर्पयामि ।
कर्पूरनीराजनं दर्शयामि । छत्रचामरादि समस्तोपचारान् समर्पयामि । प्रदक्षिणनम-
स्कारान् समर्पयामि ॥

ॐ

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेतश्रीरामचन्द्रस्वामिने नमः ॥

॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥

युद्धकाण्डम्

प्रथमखण्डः ॥

[पुरा कुशलवाभ्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे द्वात्रिंशति दिनेषु गीते श्रीमद्रामायणे
विंशतितमेऽङ्के युद्धकाण्डे प्रथमसर्गमारभ्य चतुर्विंशतिसर्गपर्यन्तं
(14676—15564 श्लोकाः) गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाश्च 889]

ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமஸக்சிதியில் அச்வமேதயாகசாகையில்
முப்பத்திரண்டு தினங்களில் கானம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
இருபதாவது தினத்தில் யுத்தகாண்டத்தில் 1-வதுஸர்க்கம் முதல் 24 வது
ஸர்க்கம் வரை (14676—15564) கானம் செய்யப்பட்டது.
அன்று கானம் செய்யப்பட்ட சுலோகசங்கியை 889]

प्रथमः सर्गः—முதல் ஸர்க்கம் ॥ १ ॥

हनुमत्प्रशंसा—ஹனுமாரைப் புகழ்வது.

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं यथावदभिभाषितम् । रामः प्रीतिसमायुक्तो वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥

ராம:
ஹனுமத்:
யதாவத்
அभिभाषितं
வாக்யம்
श्रुत्वा
ஸ்ரீராமர்,
ஹனுமாரின்
உள்ளபடி
சொல்லப்பட்ட
மொழியை
கேட்டு,

प्रीतिसमायुक्तः
उत्तरं वाक्यं
अब्रवीत्
மனஸந் துஷ்டியுடன்
கடியவராய்
பதில்சொல்லை
பின்வருமாறு
மொழிந்தார்;

कृतं हनुमता कार्यं सुपहृदुवि दुष्करम् । मनसाऽपि यदन्येन न शक्यं धरणीतले ॥ २ ॥

धरणीतले	"உலகத்தல்	दुष्करं	அரும்
अन्येन	மற்றொருவனாலும்	सुमहत्	மிகப்பெரிய
मनसा अपि	மனத்தினாலும் கூட	कार्यं	காரியமானது
यत्	எது	भुवि	உலகில்
शक्यं न	அசாத்தியமோ அந்த	हनुमता	ஹனுமாரால்
		कृतम्	செய்யப்பட்டது.

न हि तं परिपश्यामि यस्त्रेत महार्णवम् । अन्यत्र गरुडाद्वयोरन्यत्र च हनुमतः ॥ ३ ॥

गरुडात्	"கருடபகவானையும்	यः	எவன்
वायोः	வாயுபகவானையும்	महार्णवं हि	பெரும்கடலையே
अन्यत्र	தவிர்த்து	तरेत	தாண்டுவானே
हनुमतः च	ஹனுமாரையும்	तं	அவனை
अन्यत्र	தவிர்த்து வேறு	परिपश्यामि न	நான் கண்டிலேன்.

देवदानवयक्षाणां गन्धर्वोरगरक्षसाम् । अप्रहृष्यां पुरीं लङ्कां रावणेन सुरक्षिताम् ॥

प्रविष्टः सच्चमाश्रित्य जीवन् को नाम निष्क्रमेत् ॥ ४ ॥

देवदानवयक्षाणां	{ "தேவர்கள், அசுரர்கள், யக்ஷர்கள் இவர்களுக்கும்	सुरक्षितां	நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டதுமான
गन्धर्वोरगरक्षसां	{ கந்தர்வர்கள், உரகர்கள், அரசக்கர்கள் இவர்களுக்கும்	लङ्कां पुरीं	இலங்கைநகரிலுள்
अप्रहृष्यां	புகழுடியாததும்	कः नाम	எவன் தான்
रावणेन	ராவணனால்	सत्त्वं आश्रित्य	மனோவலிமையைக்கொ
		प्रविष्टः	புகுந்துவிட்டு [ண்டு
		जीवन्	உயிருடன்
		निष्क्रमेत्	திரும்பிவருவான் ?

को विशेत्सुदुराधर्षां राक्षसैश्च सुरक्षिताम् । यो वीर्यबलसंपन्नो न समः स्याद्धनुमतः ॥ ५ ॥

राक्षसैः	"அரக்கர்களால்	हनुमतः	ஹனுமாருக்கு
सुदुराधर्षां	ஒருவராலும் புகழுடியாததாய்	समः	மிகாரான
सुरक्षितां	நன்குபாதுகாக்கப்பட்டதுமான	वीर्यबलसम्पन्नः	ஆண்மையும் ஆற்றலும் நிறைந்தவன்
कः	எவன் [பட்டதினுள்	यः च	எவனும்
विशेत्	புகுவான் ?	स्यात् न	இல்லை.

भृत्यकार्यं हनुमता सुग्रीवस्य कृतं महत् । एवं विधाय स्वबलं सदृशं विक्रमस्य च ॥ ६ ॥

हनुमता	"ஹனுமாரால்	भृत्यकार्यं	அடிமைசெய்யவேண்டியகாரியம்
विक्रमस्य	மனோவலிமைக்கு	एवं	இப்படியாய்
सदृशं	ஏற்றதாயிருக்கிற	महत्	மெச்சும்வண்ணமாய்
स्वबलं	தனது சக்தியை	कृतम्	செய்துமுடிக்கப்பட்டது.
विधाय च	காண்பித்துக்கொண்டு		
सुग्रीवस्य	சுகரீவனுக்கு		

यो हि भृत्यो नियुक्तः सन्भर्त्रा कर्मणि दुष्करे । कुर्यात्तदनुरागेण तमाहुः पुरुषोत्तमम् ॥

ய:	“எந்த ஒரு	अनुरागेण	{ (எஜமானனுக்குகுறை
भृत्यः	வேலைக்காரன்	कुर्यात्	வரக்கூடாதெனும்)
भर्त्रा	எஜமானனால்	तं हि	பத்திமையோடு
दुष्करे	கஷ்டமான	पुरुषोत्तमं	செய்துமுடிக்கின்
कर्मणि	ஒரு காரியத்தில்	आहुः	அவனை ந்தான் [றனோ
नियुक्तः सन्	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட		புருஷோத்தமனை
	வனாய்		பெரியோர்கள் சொல்
तत्	அதை		லியிருக்கின்றார்கள்.

नियुक्तो यः परं कार्यं न कुर्यान्नृपतेः प्रियम् । भृत्यो युक्तः समर्थश्च तमाहुर्मध्यमं नरम् ॥

ய:	“எவனேனுமொரு	नृपतेः	மன்னனுக்கு
युक्तः	அனுபவசாலியும்	प्रियं	நன்மைவிளைவிக்கத்
समर्थः च	சாமர்த்தியசாலியு		தக்கதாய்
	மான	न कुर्यात्	செய்யவில்லையோ
भृत्यः	வேலைக்காரன்	तं	அவனை
नियुक्तः	ஒருகாரியத்திலேவப்	मध्यमं	நடுத்தரமான
	பட்டவனாய்	नरं	மானிடனாக
परं	பெரும்	आहुः	பெரியோர்கள் சொல்
कार्यं	காரியத்தை		லுகின்றார்கள்.

नियुक्तो नृपतेः कार्यं न कुर्याच्चः समाहितः । भृत्यो युक्तः समर्थश्च तमाहुः पुरुषाधमम् ॥

ய:	“எவனேனுமொரு	नृपतेः	மன்னனது
युक्तः	அனுபவசாலியும்	कार्यं	காரியத்தை
समर्थः च	சாமர்த்தியசாலியு	न कुर्यात्	அப்படியே செய்யா
भृत्यः	வேலைக்காரன் [மான		திருக்கின்றனோ
नियुक्तः	ஒருகாரியத்திலேவப்	तं	அவனை
	பட்டவனாய்	पुरुषाधमं	புருஷோத்தமனை
समाहितः च	{ எதெதை எப்படிச்	आहुः	பெரியோர்கள் சொல்
	செய்யவேண்டுமென்		லுகின்றார்கள்.
	று ஆக்கினைபெற்றவ		
	னாகியும்		

तन्नियोगे नियुक्तेन कृतं कृत्यं हनूमता । न चात्मा लघुतां नीतः सुग्रीवश्चापि तोषितः ॥

तन्नियोगे	“அக்காரியத்தில்	आत्मा च	பிரவிக்குணமும்
नियुक्तेन	நியமிக்கப்பட்ட	लघुतां	தாழ்மையை
हनूमता	ஹனுமரால்	नीतः न	அடையச்செய்யப்
कृत्यं	செய்யவேண்டிய		படவில்லை.
	காரியம்	सुग्रीवः अपि च	சகீவனும்
कृतं	செய்துமுடிக்கப்	तोषितः	உள்ளங்குளிரச்
	பட்டது.		செய்யப்பட்டான்.

अहं च रघुवंशश्च लक्ष्मणश्च महाबलः । वैदेह्या दर्शनेनाद्य धर्मतः परिरक्षिताः ॥ ११ ॥

अहं च	"நானும்	धर्मतः	தர்மமே பயனென்ற
रघुवंशः च	ரகுலமும்	दर्शनेन	கண்டுவந்ததினால் [படி-
महाबलः	மகா பலசாலியாகிய	अद्य	இப்பொழுது
लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணனும்	परिरक्षिताः	நன்கு பேருதவி
वैदेह्याः	ஜானகியை		செய்யப்பெற்றோம்.

इदं तु मम दीनस्य मनो भूयः प्रकर्षति । यदिहास्य प्रियाख्यातुर्न कुर्मि सदृशं प्रियम् ॥

प्रियाख्यातुः	"பிரியமான சமாசாரத்தைச் சொன்ன	यत् तु	அப்படியிருப்பதால் தான்
अस्य	இவனுக்கு	दीनस्य	வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற
सदृशं	ஏற்ற	मम मनः	எனது மனதை
प्रियं	உதவியை	भूयः	பின்னும்
इह	இப்பொழுது	इदं	இது
न कुर्मि	செய்யமுடியாதிருக்கிறேன்.	प्रकर्षति	வாட்டுகின்றது.

एष सर्वस्वभूतस्तु परिष्वङ्गो हनूमतः । मया कालमिमं प्राप्य दत्तस्तस्य महात्मनः ॥

इमं	"இந்த	हनूमतः	ஹனுமானுக்கு
कालं	காலத்தை	सर्वस्वभूतः	எல்லாவற்றிலும்மேம்பட்டதான
प्राप्य	அடைந்து	एषः	இந்த
मया	என்னால்	परिष्वङ्गः तु	ஆலிங்கனம்தான்
महात्मनः	மகாத்மாவாகிய	दत्तः	செய்யப்படுகிறது."
तस्य	அந்த		

इत्युत्त्वा प्रीतिहृष्टाङ्गो रामस्तं परिष्वजे । हनूमन्तं महात्मानं कृतकार्यमुपागतम् ॥ १४ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	कृतकार्यं	(ஆகவேண்டிய)காரியத்தை செய்துமுடித்து
इति	மேற்கண்டவாறு	उपागतं	திரும்பிவந்துசேர்ந்த
उत्त्वा	சொல்லியிட்டு	महात्मानं	மகாத்மாவான
प्रीतिहृष्टाङ्गः	பேருதவியால் உன்னம் பூரித்தவராகி	तं हनूमन्तं	அந்த ஹனுமாரை
		परिष्वजे	ஆலிங்கனம் செய்தருளினார்.

ध्यात्वा पुनरुवाचेदं वचनं रघुसत्तमः । हरीणापीश्वरस्यैव सुग्रीवस्योपशृण्वतः ॥ १५ ॥

रघुसत्तमः	ஸ்ரீராகவர்	ध्यात्वा	சிறிது ஆலோசித்து
हरीणां	வானரர்களுடைய	पुनः	அதன்மேல்
ईश्वरस्य	மன்னனாகிய	इदं	பின்வரும்
सुग्रीवस्य	சுகிரீவன்	वचनं	சொல்லை
उपशृण्वतः एव	கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே,	उवाच	மொழிந்தார் :

सर्वथा सुकृतं तावत्सीतायाः परिमार्गणम् । सागरं तु समासाद्य पुनर्नष्टं मनो मम ॥१६॥

सीतायाः	“வலைதையை	सागरं	சமுத்திரத்தை
परिमार्गणं	தேடிக்கண்டுபிடிப்பது	समासाद्य	நினைந்து
सर्वथा	எப்படியும்	मम	எனது
सुकृतं	நன்குசெய்துமுடிக்கப்பட்டது	मनः तु	மனமும்
तावत्	என்றாலும்,	पुनः	மீளவும்
		नष्टम्	கலங்கிவிட்டது.

कथं नाम समुद्रस्य दुष्पारस्य महाम्भसः । हरयो दक्षिणं पारं गमिष्यन्ति समाहिताः ॥

महाम्भसः	“ஆளவுகடந்த ஓலமுடையதும்	दक्षिणं	தென்
दुष्पारस्य	தாண்டமுடியாதது	पारं	கரையை
	மரண	हरयः	வானர்கள்
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது	समाहिताः	ஒன்றுசேர்ந்து
		कथं नाम	எப்படித்தான்
		गमिष्यन्ति	அடைவார்கள்?

यद्यप्येष तु वृत्तान्तो वैदेह्या गदितो मम । समुद्रपारगमने हरीणां किमिवोत्तरम् ॥ १८ ॥

वैदेह्याः	“ஊனகியின்	हरीणां	வானர்களுடைய
पुपः	இந்த	समुद्रपार- } गमने }	சமுத்திரத்தின் அக்கரையை அடைதல்
वृत्तान्तः	விருத்தாந்தம்		விஷயத்தில்
तु	இப்பொழுது	उत्तरं इव	உனது தீர்மானத்தான்
मम	எனக்கு	किम्	என்ன?
गदितः	சொல்லப்பட்டது.		
यदि अपि	ஆனாலும்		

इत्युत्त्वा शोकसंभ्रान्तो रामः शत्रुनिवर्हणः । हनुमन्तं महाबाहुस्ततो ध्यानमुपागमत् ॥

शत्रुनिवर्हणः	சத்துருக்களை வருத்துபவரும்	इति	மேற்கண்டவாறு
महाबाहुः	மகாபாகுவுமரண	उत्त्वा	சொல்லிவிட்டு
रामः	ராமர்	शोकसंभ्रान्तः	சோகத்தால் கலங்கி னவராய்
हनुमन्तं	ஹனுமாரைப்	ततः	அப்பொழுது
	பார்த்து	ध्यानं	சினதையில்
		उपागमत्	ஆழ்ந்துவிட்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे प्रथमः सर्गः ॥

द्वितीयः सर्गः—இரண்டாவது ஸர்க்கம் || 2 ||

सुग्रीवेण श्रीरामप्रोत्साहनम्—ஸூக்ரீவன் ஸ்ரீராமரை உற்சாகப்படுத்துவது.

तं तु शोकपरिच्यूनं रामं दशरथात्मजम् । उवाच वचनं श्रीमान्सुग्रीवः शोकनाशनम् ॥१॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகிய	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்ந்து
सुग्रीवः	சுகரீவன்	तु	இவ்விஷயத்தில்
शोकपरिच्यूनं	சோகத்தால் நைந்து	शोकनाशनं	சோகத்தைப்போக்க வல்ல
	ருகும்		
दशरथात्मजं	தசரதரின் புதல்வ ராகிய	वचनं	சொல்லை
		उवाच	பின்வருமாறு மொழிந்தான் :

तं किं त्वं संतप्यसे वीर यथाऽन्यः प्राकृतस्तथा ॥ २ ॥

वीर	“வீரரே!	यथा तथा	போலவே
अन्यः	மற்ற	त्वं	தேவரீர்
प्राकृतः	சாதாரண மானிடன்	किं	ஏன்
		संतप्यसे	வருந்துகின்றீர்?

मैवं भूस्त्यज संतापं कृतघ्न इव सौहृदम् ॥ ३ ॥

कृतघ्नः	“நன்றிகொன்றவன்	सन्तापं	மனக்கவலையை
सौहृदं	சினேகத்தை	त्यज	அகற்றுவிடுக.
इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே	एवं	இப்படி.
		मा भूः	தேவரீர் இருத்தல் கூடாது.

सन्तापस्य च ते स्थानं न हि पश्यामि राघव । प्रवृत्तावुपलब्धायां ज्ञाते च निलये रिपोः ॥

राघव	“ஸ்ரீராம!	ज्ञाते च	தெரிந்துவிட்டிருக்க கையிலும்,
प्रवृत्तौ	தற்காலநிலைமை	ते	தேவரீருடைய
उपलब्धायां च	தெரிந்துவிட்டிருக்க கையிலும்	सन्तापस्य	மனக்கவலைக்கு
रिपोः	சத்துருவினது	स्थानं हि	காரணமென்பதையே
निलये	இருப்பிடம்	पश्यामि न	நான் அறியவில்லை.

मतिमाञ्छास्त्रवित्राज्ञः पण्डितश्चासि राघव । त्यजेमां पापिकां बुद्धिं कृतात्मेवार्थदूषणीम् ॥

राघव	“ஸ்ரீராம! (நீர்)	कृतात्मा	மனச்சாந்திகண்டவன்
मतिमान्	பேரறிவாளர்;	अर्थदूषणीं	அடைந்த பயனைக் கெடுக்கிறதை
शास्त्रविन्	சாஸ்திரங்களை நன்க றிந்தவர்;	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
पण्डितः च असि	எதையும் ஆராய்ந்து செய்யத்தகுந்தவர்;	हमां	இந்த [வண்ணமே
	எதிலும் சாமர்த்திய சாலியாயுமிருக்கிறீர்.	पापिकां	நன்மையைத்தராத
		बुद्धिं	மனோபாவத்தை
		त्यज	அகற்றியருள்க.

समुद्रं लङ्घयित्वा तु महानक्रसमाकुलम् । लङ्कामारोहयिष्यामो हनिष्यामश्च रावणम् ॥६॥

महानक्रसमाकुलं	“ பெரும் முதலைக்கூட் டங்களால் நிரம்பிய	लङ्कं	இலங்கையில்
समुद्रं	சமுந்திரத்தை	तु	இப்பொழுது
लङ्घयित्वा	தாண்டி	भारोहयिष्यामः	புகுவோம்.
		रावणं च	ராவணனையும்
		हनिष्यामः	வதைப்போம்.

निरुत्साहस्य दीनस्य शोकपर्याकुलात्मनः । सर्वार्था व्यवसीदन्ति व्यसनं चाधिगच्छति ॥

निरुत्साहस्य	“ உதஸாஹத்தைக் கைவிட்டு	सर्वार्थाः	காரியங்களெல்லாம்
दीनस्य	மனவக்கங்கொண்டு	व्यवसीदन्ति	பாழாய்விடுகின்றன.
शोकपर्याकुलात्मनः	சோகத்தில் மூழ்கிய ஒருவனுக்கு	व्यसनं च	(ஏதிர்பாராத) ஆபத் தும்
		अधिगच्छति	விளைகிறது.

इमे शूराः समर्थाश्च सर्वे नो हरियूथपाः । त्वत्प्रियार्थं कृतोत्साहाः प्रवेष्टुमपि पावकम् ॥

नः	“ நமது	सर्वे	எல்லோருமே
इमे	இந்த	त्वत्प्रियार्थं अपि	தேவரிருக்கு நன்மை யேற்படி.
शूराः	சூரர்களும்	पावकं च	ஆக்ளியிலும்
समर्थाः	சமர்ந்தர்களுமான	प्रवेष्टुं	குதிப்பதற்கு
हरियूथपाः	வானரச்சேனைத்தலை வர்கள்	कृतोत्साहाः	சரியாதவர்கள்.

एषां हर्षेण जानामि तर्कश्चास्मिन्दृढो मम ॥ ९ ॥

एषां	“ இவர்களுடைய	मम	எனது
हर्षेण	முகமலர்ச்சியால்	तर्कः	காரணம்
जानामि	அறிகிறேன்.	दृढः च	எப்படியும் அசைய வெண்ணாதது.
अस्मिन्	இதில்		

विक्रमेण समानेष्ये सीतां हत्वा यथा रिपुम् । रावणं पापकर्माणं तथा त्वं कर्तुमर्हसि ॥

पापकर्माणं	“ பாபச்செயலுடைய	सीतां	ஸீதாதேவியை
रिपुं	சத்துருவாகிய	समानेष्ये	கொண்டுவருவேனோ,
रावणं	ராவணனை	तथा	அப்படி
यथा	எப்படிச்செய்தால்	त्वं	தேவரீர்
विक्रमेण	பரங்கிரமத்தால்	कर्तुं	ஆக்ராபிக்க
हत्वा	கொன்று	अर्हसि	திருவுளம் கொள்ள வேண்டும்.

सेतुरत्र यथा बध्येद्यथा पश्येम तां पुरीम् । तस्य राक्षसराजस्य तथा त्वं कुरु राघव ॥

राघव	"ஸ்ரீராம!	अव	(இப்பொழுதே) இங்
तस्य	அந்த	यथा	எப்படி [கேய
राक्षसराजस्य	ராசூதஸமன்னனது	सेतुः	ஆணை
तां	அந்த	बध्येत्	கட்டப்படவேண்டு
पुरीं	நகரை	तथा	அவ்வண்ணமே [மே,
यथा	எப்படியானால்	त्वं	தேவரீர்
पश्येम	மேரில் காண்போமோ	कुरु	ஆக்ஞாபித்தருள்க.

दृष्ट्वा तां तु पुरीं लङ्कां त्रिकूटशिखरे स्थिताम् । हतं च रावणं युद्धे दर्शनादुपधारय ॥

त्रिकूटशिखरे	"த்ரிகூடமலையின் சிகரத்தில்	दर्शनात् तु	கண்டதுமே
स्थितां	நிர்மிக்கப்பட்டுள்ள	युद्धे	போரில்
तां	அந்த	रावणं च	ராவணனையும்
लङ्कां पुरीं	இலங்கை நகரை	हतं	மாண்டுபோய்விட்ட வனாக
दृष्ट्वा	கண்டு,	उपधारय	முடிவுகொள்ளும்.

अबद्ध्वा सागरे सेतुं घोरे तु वरुणालये । लङ्का न मर्दितुं शक्या सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ॥

वरुणालये	"வருணனுக்கிருப்பிட மாகிய	सेन्द्रैः	இந்திரனுள்பட
घोरे	பயங்கரமான	सुरासुरैः अपि	தேவர்களாலும் அசு ரர்களாலுங்கூட
सागरे	சமுத்திரத்தில்	लङ्का	இலங்கை நகர்
सेतुं	ஆணையை	मर्दितुं	மேற்கொள்ள
अबद्ध्वा तु	கட்டாமல்	न शक्या	முடியாதது.

सेतुर्वद्धः समुद्रे च यावद्वङ्कासमीपतः । इमे हि समरे शूरा हरयः कामरूपिणः ॥ १४ ॥

लङ्कासमीपतः	"இலங்கை எல்லை வரைக்கும்	कामरूपिणः	கிணைத்த உருவமெடுக் கவல்ல
समुद्रे	சமுத்திரத்தில்	इमे	இந்த
सेतुः	ஆணை	हरयः	வானர்கள்
बद्धः	கட்டியாய்விட்டது.	समरे	போரில்
यावत् च	என்றாலோ	शूराः हि	வெல்ல வல்லவர்களே.

तदलं विह्वला बुद्धी राजन्सर्वार्थनाशिनी । पुरुषस्य हि लोकेऽस्मिञ्छोकः शौर्यापकर्षणः॥

राजन्	"சக்கிரவர்த்தியே!	हि	ஏனெனில்
सर्वार्थनाशिनी	எல்லாக் காரியத்தை யும் பாழாக்குகின்ற	अस्मिन्	இந்த
विह्वला	சலனமாகிற	लोके	உலகில்
बुद्धिः	எண்ணமானது	शोकः	மனவேதனையானது
तत्	இப்பொழுதே	पुरुषस्य	ஓர் மனிதனுடைய
अलं	முற்றிலுமொழிக்கப் பட்டும்.	शौर्यापकर्षणः	ஆற்றலைக் கரைத்து விடுகிறது.

यत्तु कार्यं मनुष्येण शौण्डीर्यमवलम्बता । अस्मिन्काले महाप्राज्ञ सच्चमातिष्ठ तेजसा ॥१६॥

महाप्राज्ञ भव उन्भवता	“போறியோ! ஒரு காரியத்தை ஆச்ர யித்திருக்கிற	सखं तु अस्मिन् काले तेजसा आतिष्ठ	மனோதைரியத்தையே இந்த காலத்தில் பிறவிக்குணத்தால் மேற்கொண்டருள் வீராக.
मनुष्येण यत् शौण्डीर्यं कार्यं	ஒர் மனிதனால் எந்த ஆண்மை கொள்ளத்தக்கதோ அந்த		

शूराणां हि मनुष्याणां त्वद्विधानां महात्मनाम् । विनष्टे वा प्रनष्टे वा शोकः सर्वार्थनाशनः ॥

शूराणां महात्मनां त्वद्विधानां मनुष्याणां विनष्टे वा	“சூரர்களும் மகாத்மாக்களுமாய தேவரீர்போன்ற மானிடர்களுக்கு காணாமற்போயிருப்ப தில்தானாகட்டும்	प्रनष्टे वा शोकः सर्वार्थनाशनः हि	முற்றிலும் ஒழிந்து விட்டதில்தானாகட்டும் துயரமென்பது எல்லாக்காரியங்களின் பயனையும் அழிக்கு மே.
--	---	---	---

त्वं तु बुद्धिमतां श्रेष्ठः सर्वशास्त्रार्थकोविदः । मद्विधैः सचिवैः सार्धमरिं जेतुमिहार्हसि ॥

त्वं तु बुद्धिमतां श्रेष्ठः सर्वशास्त्रार्थ- कोविदः मद्विधैः	“தேவரீரோ பேரறிவாளர்களில் உத்தமர். எல்லா சாஸ்திரறுட் பங்களிலும் நிபுணர். என்போன்ற	सचिवैः सार्धं अरिं जेतुं इह अर्हसि	மந்திரிகளோடு கூடி, சத்ருவை வெல்ல இப்பொழுது தீர்மானித்தருள வேண்டும்.
---	---	--	--

न हि पश्याम्यहं कश्चित्त्रिषु लोकेषु राघव । गृहीतधनुषो यस्ते तिष्ठद्भिमुखो रणे ॥१७॥

राघव रणे गृहीतधनुषः ते अभिमुखः यः	“ஸ்ரீராம! போரில் கையில் விற்பிடித்த தேவரீருக்கு எதிர்த்து எவன்	तिष्ठत् कश्चित् हि त्रिषु लोकेषु अहं पश्यामि न	நிற்பானோ அப்படிப் ஒருவனையும் [பட்ட முன்று உலகங்களிலும் நான் கண்டிலேன்.
--	---	---	---

वानरेषु समासक्तं न ते कार्यं विपत्स्यते । अचिराद्द्रक्ष्यसे सीतां तीर्त्वा सागरमक्षयम् ॥

वानरेषु समासक्तं ते कार्यं विपत्स्यते न	“வானர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட தேவரீரது கார்யமானது கொடாது.	अक्षयं सागरं तीर्त्वा सीतां अचिरात् द्रक्ष्यसे	அழிவற்ற சமுத்திரத்தை தாண்டி வீதாதேவியாரை சீக்கிரத்திலேயே காணப்போகின்றீர்.
---	--	---	--

तदलं शोकमालम्ब्य क्रोधमालम्ब्य भूपते । निश्चेष्टाः क्षत्रिया मन्दाः सर्वे चण्डस्य विभ्यति ॥

भूपते "சக்கிரவர்த்தியாரே !

मन्दाः கோழைமனத்தினர்

निश्चेष्टाः முயற்சிசெய்யாதவர்

क्षत्रियाः கூடித்திரியர்கள்

सर्वे எல்லோரும்

चण्डस्य கோபங்கொண்டவ

विभ्यति னுக்கு

तत् நடுக்குகின்றார்கள்.

शोकं ஆகையால்

आलम्ब्य மனவேதனை

अलं பற்றியிருந்தது இத்து

क्रोधं டன் விடப்பட்டும்.

आलम्ब्य சினத்தை

घोरस्य மேற்கொள்ளும்.

लङ्घनार्थं च घोरस्य समुद्रस्य नदीपतेः । सहास्राभिरिहोपेतः सूक्ष्मबुद्धिर्विचारय ॥ २२ ॥

इह "இப்பொழுது

अस्माभिः எங்களோடு

सह கூட

उपेतः இருந்துகொண்டு

सूक्ष्मबुद्धिः துண்ணறிவாளராகிய

घोरस्य பயங்கரமானதும்

नदीपतेः நதிபதியுமான

समुद्रस्य சமுத்திரத்தை

लङ्घनार्थं च கடக்கும் விஷயம்

विचारय ஒன்றை மட்டும்

सर्वे तीर्णं च मे सैन्यं जितमित्युपधार्यताम्

मे "எனது

सैन्यं சைனியம்

सर्वं எல்லாமும்

तीर्णं தாண்டிவிட்டதாகவும்

॥ २३ ॥

जितं च इति ஜெயம்பெற்றுவிட்ட

उपाधार्यताम् தாகவும்

विचारय நிச்சயமாய் எண்ணத்

तानरीन्विधमिष्यन्ति शिलापादपट्टिभिः ॥

इमे हि हरयः शूरा विक्रान्ताः कामरूपिणः ।

शूराः "சூரர்களும்

विक्रान्ताः ஆண்மையுற்றவர்களும்

कामरूपिणः நினைத்த உருவமெடுக்க

इमे இந்த

हरयः வானரர்கள்

तान् அந்த

अरीन् சத்துருக்களை

शिलापादप- } பாறை, மரங்கள் இ

ट्टिभिः } வைகளின் வர்ஷக்க

विधमिष्यन्ति ளால்

हि ஊதிவிடப்போகின்

इति றார்கள்.

हत्तमित्येव तं मन्ये युद्धे शत्रुनिवर्हण ॥ २५ ॥

कथञ्चित्सन्तरिष्यामस्ते वयं वरुणालयम् ।

शत्रुनिवर्हण "சத்துருஸம்ஹாராக !

ते वयं இந்த நாம்

वरुणालयं சமுத்திரத்தை

कथञ्चित् எப்படியாவது

सन्तरिष्यामः தாண்டியேதிருவோம்.

इति ஆகவே

युद्धे போரில்

तं அவனை

हत्तं एव கொல்லப்பட்டுவிட்ட

मन्ये வனாகவே

इति நான் உறுதிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

किमुत्त्वा बहुधा चापि सर्वथा विजयी भवान् । निमित्तानि च पश्यामि मनो मे संप्रहृष्यति ॥

बहुधा	“பலவாறு	निमित्तानि च	சுபசஞ்சனங்களையும்
उत्त्वा किं	சொல்லி பயனென்ன?	पश्यामि	நான் காண்கின்றேன்.
भवान्	தேவரீர்,	मे	எனது
सर्वथा अपि	எப்படியும்	मनः	மனமும்
विजयी च	வெற்றிபெற்றவரே.	संप्रहृष्यति	உக்ஸாகத்துடன் விளங்குகிறது.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे द्वितीयः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14720

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 45

तृतीयः सर्गः—முன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ 3 ॥

लङ्काया दुर्गादिकथनम्—இலங்கையின் தூர்க்கம்முதலியறவற்றைக் சொல்வது.

सुग्रीवस्य वचः श्रुत्वा हेतुमत्परमार्थवित् । प्रतिजग्राह काकुत्स्थो हनुमन्तमथाब्रवीत् ॥१॥

परमार्थवित्	உண்மை பொருளு ணர்ந்தவராகிய	श्रुत्वा	கேட்டு
काकुत्स्थः	சூராமர்	प्रतिजग्राह	அங்கீகரித்தார்.
सुग्रीवस्य	சுகரீவனது	अथ	அதன்மேல்
हेतुमत्	யுத்தியுத்தமான	हनुमन्तं	ஹனுமாரைப்பார்த்து
वचः	சொல்லை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழித்தார்.

तपसा सेतुबन्धेन सागरोच्छोषणेन वा । सर्वथा सुसमर्थोऽस्मि सागरस्यास्य लङ्घने ॥२॥

तपसा	“தவமகிமையாலே	अस्य	இந்த
सेतुबन्धेन	அணைகட்டுவதாலே	सागरस्य	சமுத்திரத்தை
सागरो- } च्छोषणेन वा }	அல்லது சமுத்திரத் தை வற்றச்செய்வ தாலே,	लङ्घने	கடக்கும்விஷயத்தில்
सर्वथा	எப்படியோ	सुसमर्थः	முற்றிலும் சமர்த்த இகவே
		अस्मि	நான் இருக்கிறேன்.

कति दुर्गाणि दुर्गाया लङ्काया ब्रूहि तानि मे । ज्ञातुमिच्छामि तत्सर्वं दर्शनादिव वानर ॥

बलस्य परिमाणं च द्वारदुर्गक्रियामपि । गुप्तिकर्म च लङ्काया रक्षसां सदनानि च ॥४॥

वानर	“வானரரே!	लङ्कायाः	இலங்கையை
दुर्गायाः	புகழமுடியாத	गुप्तिकर्म च	பாதுகாக்கும் விதத் தையும்,
लङ्कायाः	இலங்கைக்கு	रक्षसां	அரக்கர்களின்
दुर्गाणि कति	தூர்க்கங்கள் எத்தனை.	सदनानि च	வீடுகளையும்
तानि	அவைகளையும்	मे ब्रूहि	எனக்குச் சொல்லும்,
बलस्य	சைன்யத்தினுடைய	तत् सर्वं	அதெல்லாவற்றையும்
परिमाणं च	அளவையும்,	दर्शनात् इव	நேரில் கண்டதுபோல
द्वारदुर्गक्रियां } अपि }	வாரடில்லுகளின் தூர்க்கங் களின் அமைப்பையும்,	शातुं इच्छामि	அறியவிரும்புகிறேன்.

यथासुखं यथावच्च लङ्कायामसि दृष्टवान् । सर्वमाचक्ष्व तत्त्वेन सर्वथा कुशलो ह्यसि ॥ ५ ॥

लङ्कायां	“இலங்கையில்	तत्त्वेन	எதையும் விடாமல்
यथासुखं	ஆமைதியுடனும்,	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
यथावत् च	உள்ளபடியும்,	आचक्ष्व	சொல்லும்.
दृष्टवान् असि	எல்லாவற்றையும்	हि	ஏனெனில்
	பார்த்திருக்கின்றனை.	सर्वथा	எவ்வாற்றாலும்
		कुशलः असि	நீ சமர்த்தன்.”

श्रुत्वा रामस्य वचनं हनुमान्मारुतात्मजः । प्रणम्य शिरसा रामं प्राञ्जलिः सुसमाहितः ॥

वाक्यं वाक्यविदां श्रेष्ठो रामं पुनरथाब्रवीत् ॥ ६ ॥

मारुतात्मजः	வாயுவின் புதல்வரும்	रामं	ஸ்ரீராமரை
वाक्यविदां	சொல்லுத்பகிபுணர்	शिरसा	முடிதாழ்த்தி
	களில்	प्रणम्य	நமஸ்கரித்து
श्रेष्ठः	உத்தமருமான	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
हनुमान्	ஹனுமார்	सुसमाहितः	மிகணக்கமுடையவ
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய		ராகி
वचनं	சொல்லை	प्राञ्जलिः	கைதொழுது
श्रुत्वा	கேட்டு	अथ पुनः	பதிலாய்பின்வருமாறு
		वाक्यं अब्रवीत्	மொழிந்தார் :

श्रूयतां सर्वमाख्यास्ये दुर्गकर्मविधानतः । गुप्ता पुरी यथा लङ्का रक्षिता च यथा बलैः ॥

राक्षसाश्च यथा स्निग्धा रावणस्य च तेजसा । परां समृद्धिं लङ्कायाः सागरस्य च भीमताम् ॥

विभागं च बलौघस्य निर्देशं वाहनस्य च ॥ ८ ॥

दुर्गकर्मविधानतः	“ தூர்க்கவகைகளி	समृद्धिं च	} செல்வச்செழிப்பு எவ்வளவோ அவ்வளவையும்
यथा	எப்படி [னமைப்பால்	सागरस्य	
लङ्का	இலங்கை	भीमतां च	பயக்கரமான தோற்ற
पुरी	நகர்	बलौघस्य	மெதுவோ அதையும்,
गुप्ता	காப்பாற்றப்பட்டிருக்	विभागं च	சேனைசமூகத்தினது
यथा	எவ்வாறு [கிறதோ,	वाहनस्य	வகுப்பு எத்தனையோ
बलैः च	சைன்யங்களால்	निर्देशं च	அத்தனையையும்,
रक्षिता	காக்கப்பட்டிருக்கிற	सर्वं	வாஹனத்தின்
राक्षसाः	ராக்ஷஸர்கள் [தோ	आख्यास्ये	தொகை எவ்வளவோ
यथा	எப்படி		அதையும்
स्निग्धाः च	அன்புடனிருக்கிறார்	श्रूयताम्	எல்லாவற்றையும்
	களோ,		விண்ணப்பஞ்செய்கின்றேன்.
रावणस्य	ராவணனுடைய		செவியாக்கப்பட்ட
तेजसा	பிரபாவத்தால்		டும்”.
लङ्कायाः	இலங்கையின்		
परां	அளவுகடந்த		

सौवर्णश्च महास्तस्याः प्राकारो दुष्पधर्षणः । मणिविद्रुमवैहूर्यमुक्ताविरचितान्तरः ॥ १४ ॥

तस्याः	“ अतற்கु	दुष्पधर्षणः	அசைக்கமுடியாத
सौवर्णः	பொன்னிலெடுக்கப் பட்டதும்		தாய்
मणिविद्रुम- वैहूर्यमुक्ता- विरचितान्तरः	} மாணிக்யம், பவழம், வைரீர்யம், முத்து இவைகள் இடைவெ ளிகளில் பதிக்கப் பெற்றதும்	महान् च	பெரிதாயுமிருக்கின்ற
		प्राकारः	ஒரு மதிலிருக்கிறது.

सर्वतश्च महाभीमाः शीततोयवहाः शुभाः । अगाधा ग्राहवत्यश्च परिखा मीनसंकुलाः ॥

सर्वतः	“ நாற்புறத்திலும்	ग्राहवत्यः च	முதலைகள் நிறைந்த வைகளும்
शीततोयवहाः	குளிர்ந்த ஜலம் நிரம் பியவைகளும்	मीनसंकुलाः	மீன்கள் நிறைந்தவை களும்
शुभाः	அழகியவைகளும்	महाभीमाः च	மகாபயங்கரமானவை களுமான
अगाधाः	அளவிடமுடியாத ஆ ழுமுடையவைகளும்	परिखाः	அகழிகள் இருக் கின்றன.

द्वारेषु तासां चत्वारः संक्रमाः परमायताः । यन्त्रैरुपेता बहुभिर्महद्भिर्गृहपङ्क्तिभिः ॥ १५ ॥

तासां	“ இவைகளின்	महद्भिः	விசாலமான
द्वारेषु	வாயில்களில்	गृहपङ्क्तिभिः	வீடுவரிசைகளாலும்
परमायताः	மிக விசாலமானவை களும்	उपेताः	பக்கலிலிருக்கப்பெற் றனவுமான
बहुभिः	பல	चत्वारः	நான்கு
यन्त्रैः	யந்திரங்களாலும்	संक्रमाः	பாலங்களிருக்கின்றன.

त्रायन्ते संक्रमास्तत्र परसैन्यागमे सति । यन्त्रैस्तैरवकीर्यन्ते परिखासु समन्ततः ॥ १६ ॥

तत्र	“ அவ்விடத்தில்	तैः	அந்த
संक्रमाः	பாலங்கள்	यन्त्रैः	யந்திரங்களால்
त्रायन्ते	நன்கு பாதுகாக்கப் படுகின்றன.	समन्ततः	நாற்புறமும்
परसैन्यागमे सति	சத்ருசையம் வந்த பொழுது	परिखासु	அகழிகளில்
		अवकीर्यन्ते	தள்ளப்படுகின்றன.

एकस्त्वकम्प्यो बलवान्संक्रमः सुमहादृढः । काञ्चनैर्वहुभिः स्तम्भैर्वेदिकाभिश्च शोभितः ॥

एकः	“ ஒரு	बहुभिः	பல
संक्रमः तु	பாலம்மட்டும்	काञ्चनैः	பொன்
सुमहादृढः	மிகஉறுதியாய்	स्तम्भैः	ஸ்தம்பங்களாலும்
अकम्प्यः	அசைக்கவொண்ணாத தாய்	वेदिकाभिः च	திண்டிண்களாலும்
बलवान्	ஸ்திரமாயிருக்கிறது.	शोभितः	அழகுற்று விளங்கு கிறது.

स्वयं प्रकृतिसम्पन्नो युयुत्सु राम रावणः । उत्थितश्चाप्रमत्तश्च बलानामनुदर्शने ॥ १९ ॥

ராம	“ஸ்ரீராம!	उत्थितः	ஊக்கமுடனிருப்ப
रावणः	ராவணன்	बलानां	சையக்களை [வனய்
स्वयं	தனது	अनुदर्शने	மேற்பார்வை பார்ப்ப
प्रकृतिसम्पन्नः	பிறவிக்குணங்களோடு		தில்
	வினங்கிக்கொண்டு	अप्रमत्तः च	ஐக்கிரதையுடனுமி
युयुत्सुः	போரை விரும்பி		ருக்கின்றான்.

लङ्का पुनर्निरालम्बा देवदुर्गा भयावहा । नादेयं पार्वतं वान्यं कृत्रिमं च चतुर्विधम् ॥ २० ॥

लङ्का	“இலங்கைநகர்	पुनः	இதுவுமின்றி
निरालम्बा	{	चतुर्विधं	நான்குவகையாகிற
		நிராண்,	
देवदुर्गा	தேவர்களாலும்	नादेयं	மலையரண்,
	புகழுடியாதது.	पार्वतं	கரட்டரண்,
भयावहा	பயங்கரமானது.	वान्यं	நிலவரனுமிருக்கின்
		कृत्रिमं च	றன.

स्थिता पारे समुद्रस्य दूरपारस्य राघव । नौपथोऽपि च नास्त्यत्र निरादेशश्च सर्वतः ॥

राघव	“ஸ்ரீராம!	अथ	அத்திக்கில்
दूरपारस्य	வெகுதூரத்துக்கப்	नौपथः अपि	கப்பல் வழியும்
	பால் கரைகளையுடைய	अस्ति न	இல்லை.
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது	सर्वतः	எங்கும்
पारे	எட்டாக்கையின்		{
	மத்தியில்	निरादेशः च	
स्थिता	இருக்கின்றது.		போக்குவரத்தும்
			அப்படியே இல்லை.

शैलाग्रे रचिता दुर्गा सा पूर्वपुरोपमा । वाजिवारणसंपूर्णा लङ्का परमदुर्जया ॥ २२ ॥

सा	“அந்த	दुर्गा	எவராலும் புகழுடி
लङ्का	இலங்கை		யாதது;
पुः	நகர்	देवपुरोपमा	தேவகரம்போன்றது;
शैलाग्रे	ஓர் மலையின் உச்சியில்	वाजिवारण- } संपूर्णा }	குதிரைகளாலும், யா
रचिता	ஆமைக்கப்பட்டிருக்		ளைகளாலும் நிறைந்
	கிறது;	परमदुर्जया	துள்ளது;
			எவ்வகையாலும்
			வெல்லமுடியாதது.

परिखाश्च शतघ्नश्च यन्त्राणि विविधानि च । शोभयन्ति पुरीं लङ्कां रावणस्य दुरात्मनः ॥

दुरात्मनः	“கொடிய	शतघ्नः च	‘சதக்னி’ எனும் ஆயு
रावणस्य	ராவணனது		தங்களும்
लङ्कां	இலங்கை	विविधानि	மற்றும்பலவித
पुरीं	நகரை	यन्त्राणि च	யந்திரங்களும்
परिखाः च	அகழ்களும்	शोभयन्ति	வினங்கச்செய்கின்றன.

अयुतं रक्षसामत्र पूर्वद्वारं समाश्रितम् । शूलहस्ता दुराधर्षाः सर्वे खड्गाग्रयोधिनः ॥ २४ ॥

अत्र	“ இதில்	सर्वे	எல்லோரும்
पूर्वद्वारं	கிழக்குவாயிலை	शूलहस्ताः	சூலங்களை க்கையிற் கொண்டவர்கள்.
रक्षसां अयुतं	பதினாயிரம் ஆரக்கர் கள்	दुराधर्षाः	ஒருபொழுதும் வெ ல்லமுடியாதவர்கள்.
समाश्रितं	காத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள்.	खड्गाग्रयोधिनः	கத்திமுனையால் போர் புரிபவர்கள்.

नियुतं रक्षसामत्र दक्षिणद्वारमाश्रितम् । चतुरङ्गेण सैन्येन योधास्तत्राप्यनुत्तमाः ॥ २५ ॥

अत्र	“ இதில்	आश्रितं	காக்கின்றார்கள்.
रक्षसां नियुतं	எசையும் ஆரக்கர்கள்	तत्र	அவ்விடத்தில்
दक्षिणद्वारं	தென் வாயிலை	योधाः	போர் வீரர்கள்
चतुरङ्गेण	சதுரங்க	अनुत्तमाः	ஒப்புயர்வில்லாதவர் கள்.
सैन्येन अपि	சையத்தோடுகூட வே		

प्रयुतं रक्षसामत्र पश्चिमद्वारमाश्रितम् । चर्मखड्गधराः सर्वे तथा सर्वास्त्रकोविदाः ॥ २६ ॥

अत्र	“ இதில்	सर्वे	எல்லோரும்
रक्षसां प्रयुतं	பத்துலசையும் ஆரக்கர்	चर्मखड्गधराः	கேடயமும், கத்திபு மேந்தியவர்கள்.
पश्चिमद्वारं	மேற்குவாயிலை [கள்	सर्वास्त्रकोविदाः	எல்லா ஆஸ்திரங்களி லும் நிபுணர்கள்.
आश्रितं	காக்கின்றார்கள்.		
तथा	அப்படியே		

न्यवुदं रक्षसामत्र उत्तरद्वारमाश्रितम् । रथिनश्चाश्ववाहाश्च कुलपुत्राः सुपूजिताः ॥ २७ ॥

अत्र	“ அதில்	अश्ववाहाः च	குதிரைகளிலிருந்து போர்புரிபவர்கள்.
न्यवुदं रक्षसां	ஆயிரம் லசையும் ஆரக்	कुलपुत्राः	நற்குலத்திற்பிறந்த வர்கள்.
उत्तरद्वारं	வடக்குவாயிலை [கர்கள்	सुपूजिताः	நன்கு கௌரவிக்கப் பட்டவர்கள்.
आश्रितं	காக்கின்றார்கள்.		
रथिनः च	ரதங்களிலிருந்து போர்புரிபவர்கள்.		

शतशोऽथ सहस्राणि मध्यमं स्कन्धमाश्रिताः । यातुधाना दुराधर्षाः शतकोटिश्च रक्षसाम् ॥

शतकोटिः	“ நூறுகோடி	स्कन्धं	பிரதேசத்தை
यातुधानाः	யாதுதானர்கள்	आश्रिताः	காக்கின்றார்கள்.
शतशः	நூற்றுக்கணக்காக	रक्षसां सहस्राणि	ஆயிரம் ஆரக்கர் களும்
दुराधर्षाः	எவராலும் வெல்ல முடியாதவர்களாய்	अथ	“
मध्यमं	மத்திய	च	அப்படியே காக்கின் றார்கள்.

वलैकदेशः क्षपितो राक्षसानां दुरात्मनाम्

॥ २९ ॥

दुरात्मनां
राक्षसानां

“துவ்ப்டர்களாகிய
ராட்சாஸர்களுடைய

वलैकदेशः
क्षपितः

சென்யத்தின் ஓர் பங்கு
நாசம்பண்ணப்
பட்டது.

ते मया संक्रमा भग्नाः परिखाश्चावपूरिताः । दग्धा च नगरी लङ्का प्राकाराश्चावसादिताः ॥

मया
ते
संक्रमाः
भग्नाः
परिखाः च
अवपूरिताः

“என்னால்
ஆந்த
பாஸங்கள்
முறிக்கப்பட்டன.
அகிழ்களும்
தூர்க்கப்பட்டன.

लङ्का
नगरी च
दग्धा
प्राकाराः च
अवसादिताः

இலங்கை
நகரும்
எரிக்கப்பட்டது.
மதில்களும்
இடித்து தள்ளப்பட்ட
டன.

येन केन च मार्गेण तराम वरुणालयम्

॥ ३१ ॥

येन
केन च
मार्गेण

“எவ்விதமாகவாவது
ஏதோ ஒரு
உபாயத்தைக்கொ
ண்டு

वरुणालयं
तराम

சமுத்திரத்தை
நாம் கடந்துவிடு
வோம்.

हतेति नगरी लङ्का वानरैरवधार्यताम्

॥ ३२ ॥

वानरैः
लङ्का
नगरी

“வானரர்களால்
இலங்கை
நகர்

हता
इति
अवधार्यताम्

அழிக்கப்பட்டுவிட்
என்று [ட்டது
திருவுள்ளத்தில்
கொள்ளப்பட்டும்.

अङ्गदो द्विविदो मैन्दो जाम्बवान्पनसो नलः । नीलः सेनापतिश्चैव बलशेषेण किं तव ॥
प्लवमाना हि गत्वा तां रावणस्य महापुरीम् । सर्पयतवनां भित्त्वा सखातां सप्रतोरणाम् ॥
सप्राकारां सभवनामानयिष्यन्ति मैथिलीम् ॥ ३४ ॥

अङ्गदः
द्विविदः
मैन्दः
जाम्बवान्
पनसः
नलः
सेनापतिः
नीलः एव
रावणस्य
महापुरीं
प्लवमानाः हि
रावा
तां

“அங்கதனும்,
தவிவிதனும்,
மைந்தனும்,
ஜாம்பவானும்,
பனஸனும்,
நளனும்
சேனைத்தலைவனான
நீலனும்
ராவணனது
பெரும்நகருக்கு
பாயந்தே
சென்று
ஆதை

सपर्वतवनां
सखातां
सप्रतोरणां
सप्राकारां
सभवनां
भित्त्वा
मैथिलीं
आनयिष्यन्ति
बलशेषेण
तव
किं च

மலைகளோடும் வனங்க
ளோடும் கூடவும்,
அகிழ்களோடு கூடவும்
கோட்டைவாயில்க
ளோடு கூடவும்,
மதில்களோடு கூடவும்,
மாளிகைகளோடு
உருவழித்து [கூடவும்
மைதிலியாரை
கொண்டுவருவார்கள்.
மீதிய சென்யத்தினால்
தேவீருக்கு
இப்பொழுது ஆவ
தொன்றுமில்லை.

एवमाज्ञापय क्षिप्रं बलानां सर्वसंग्रहम् । मुहूर्तेन तु युक्तेन प्रस्थानमभिरोचय ॥ ३५ ॥

बलानां सर्वसंग्रहं	“செய்யங்களின் எல்லாக்கணங்களையும் பார்த்து	आज्ञापय युक्तेन मुहूर्तेन तु	ஆக்ஞாபித்தருளும். நன்மை பயக்கும் முகூர்த்தத்திலேயே
एवं क्षिप्रं	மேற்கண்டவாறு இப்பொழுதே	प्रस्थानं अभिरोचय	பிரயாணப்படுதலை நிச்சயித்தருளும்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे तृतीयः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14755

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 80

चतुर्थः सर्गः—कान्कालवतु षर्ककम् ॥ ४ ॥

ससैन्यस्य श्रीरामस्य समुद्रतीरगमनम्—செய்யங்களுடன் ஸ்ரீராமர்
ஸமுத்தீரதீரத்தை அடைவது.

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं यथावदनुपूर्वशः । ततोऽब्रवीन्महातेजा रामः सत्यपराक्रमः ॥ १ ॥

महातेजाः सत्यपराक्रमः	மகா தேஜஸ்ஸியும் வின்படாத பராக்கி ரமசாலியுமான	यथावत् अनुपूर्वशः श्रुत्वा	உள்ளபடியே ஒன்றும் விடாது கேட்டு,
रामः हनुमतः वाक्यं	ஸ்ரீராமர் ஹனுமாருடைய சொல்லை	ततः अब्रवीत्	அதன்மேல் பின்வருமாறு மொழிந்தார் :

यां निवेदयसे लङ्कां पुरीं भीमस्य रक्षसः । क्षिप्रमेनां वधिष्यामि सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ २ ॥

भीमस्य रक्षसः यां लङ्कां पुरीं निवेदयसे एनां	“பயக்கரான அரக்கனது எந்த இலங்கை நகரை தெரிவிக்கின்றீரோ இதை	क्षिप्रं वधिष्यामि ते एतत् सत्यं ब्रवीमि	இதோ நாசம்பண்ணினிடப் போகிறேன். உனக்கு இதை உறுதியாய் உரைக்கிறேன்.
--	--	---	---

अस्मिन्मुहूर्ते सुग्रीव प्रयाणमभिरोचय । युक्तो मुहूर्तो विजयः प्राप्तो मध्यं दिवाकरः ॥

दिवाकरः मध्यं प्राप्तः	“சுரியபகவான் உச்சியை அடைந்திருக்கிறது ஆகிய	विजयः सुग्रीव अस्मिन् मुहूर्ते प्रयाणं अभिरोचय	விஜயமெனப்படுவது. சுகீவ, இந்த முகூர்த்தத்தில் பிரயாணத்தை ஏற்றுக்கொள்வாயாக.
मुहूर्तेः युक्तः	முகூர்த்தமானது ஏற்றது.		

अस्मिन्मुहूर्ते विजये प्राप्ते मध्यं दिवाकरे । सीतां हत्वा तु मे जातु कासौ यास्यति यास्यतः ॥

दिवाकरे	“ சூரியபகவான்	यास्यतः	பிரயாணமாகையில்,
मध्यं	உச்சியை	असौ	இவன்
प्राप्ते	அடைந்திருக்கையி	सीतां तु	வீதையையும்
अस्मिन्	இந்த [ஸே,	हत्वा	திருடிவிட்டு,
विजये	விஜயமெனும்	जातु	எப்படித்தான்
मुहूर्ते	முஹூர்த்தத்திலே,	क	எங்குதான்
मे	நான்	यास्यति	ஓர் விடப்போகிறான் ?

सीता श्रुत्वाऽभियानं मे आशामेष्यति जीविते । जीवितान्तेऽमृतं स्पृष्ट्वा पीत्वा विषमिवातुरः ॥

विषं	“ விஷத்தை	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
पीत्वा	சூடித்துவிட்டு	मे	எனது [வண்ணமே
आतुरः	துன்பப்படும் ஒருவன்	अभियानं	பிரயாணத்தை
जीवितान्ते	பிராணன் போகும்	सीता	வீதை
	வேளையில்	श्रुत्वा	கேட்டு
अमृतं	அமிருதத்தை	जीविते	பிராணன்மீது
स्पृष्ट्वा	கண்டு ?	आशां एष्यति	ஆசையை பெறுவான்.

उत्तराफल्गुनी ह्यद्य भ्वस्तु हस्तेन योक्ष्यते

॥ ६ ॥

अद्य हि	“ இன்றே	हस्तेन	ஹஸ்தநகைத்திரத்
उत्तराफल्गुनी	உத்திரநகைத்திரம்		தோடு
भः तु	நாளையே வென்றால்	योक्ष्यते	விளக்கப்போகிறது.*

§ [ஸ்ரீராமருடைய ஜன்மநகைத்திரமாகிய புனர்வசவுக்கு ஆரவது நகைத் திரமாகையால் இது ஸாதகத்தாரை.]

* [புனர்வசவுக்கு 7-வது நகைத்திரமாகையால் வதத்தாரை]

अभिप्रयाम सुग्रीव सर्वानीकसमावृताः

॥ ७ ॥

सुग्रीव	“ சுகீவனே!	अभिप्रयाम	நாம் பிரயாணமாகு
सर्वानीक-	எல்லா சைன்யங்க		
समावृताः }	னால் சூழப்பட்டவர்		வோம்.
	களாய்		

निमित्तानि च धन्यानि यानि प्रादुर्भवन्ति च । निहत्य रावणं संख्ये ह्यानयिष्यामि जानकीम् ॥

धन्यानि	“ பாக்கியங்களை வினை	हि	ஆணபடியால்
	விக்கும்	संख्ये	போரில்
निमित्तानि	நற்சகூனங்கள்	रावणं च	ராவணனையும்
यानि च	எவைகளோ அவை	निहत्य	கொன்று
	கள்	जानकीं	ஜானகியை
प्रादुर्भवन्ति	பிரத்யநகைத்தில் தோ	अनयिष्यामि	கொண்டுவரப்போகி
	ன்றுகின்றன.		றேன்.

उपरिष्ठाद्धि नयनं स्फुरमाणमिदं मम । विजयं समनुप्राप्तं शंसतीव मनोरथम् ॥ ९ ॥

மம	"எனது	हि	என்கிற காரணத்தால்
इदं	இந்த	मनोरथं	மனோரதமாயிருக்கிற
नयनं	கண்	विजयं	வெற்றியை
उपरिष्ठात्	மேலே	समनुप्राप्तं इव	கிட்டிவிட்டதாகவே
स्फुरमाणं	துடித்துக்கொண்டிருக்கிறது.	शंसति	அறிவிக்கிறது."

ततो वानरराजेन लक्ष्मणेन च पूजितः । उवाच रामो धर्मात्मा पुनरप्यर्थकोविदः ॥ १० ॥

अर्थकोविदः	விஷயங்களை நன்கறிந்த	लक्ष्मणेन च	லக்ஷ்மணராலும்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகிய	पूजितः	புகழ்ந்துகொண்டாடப்பட்டவராய்
रामः	ராமர்	पुनः अपि	மீளவும்
ततः	இச்சமயத்தில்	उवाच	பின்வருமாறு மொழிந்தார் :
वानरराजेन	வானரமன்னனாலும்		

अग्रे यातु बलस्यास्य नीलो मार्गमवेक्षितुम् । वृतः शतसहस्रेण वानराणां तरस्विनाम् ॥

नीलः	"நீலன்	मार्ग	வழியை
तरस्विनां	பலசாலிகளான	अवेक्षितुं	சோதிக்க
वानराणां	வானரர்களின்	अस्य	இந்த
शतसहस्रेण	நூறாயிரத்தால்	बलस्य	சைன்யத்தின்
वृतः	சூழப்பட்டவராய்	अग्रे	முன்னே
		यातु	செல்லட்டும்.

फलमूलवता नील शीतकाननवारिणा । पथा मधुमता चाशु सेनां सेनापते नय ॥ १२ ॥

सेनापते	"சேனாபதியாகிய	मधुमता च	தேன் நிறைந்தது
नील	நீலனே!		மான்
फलमूलवता	{ பழங்களும், கிழங்குகளும் நிறைந்துள்ளதும்,	पथा	வழியாக
शीतकाननवारिणा	{ குளிர்ந்த சேலைகளும், நீருமுள்ளதும்.	आशु	விரைவில்
		सेनां	சேனையை
		नय	நடத்திச்செல்.

दूषयेयुर्दुरात्मानः पथि मूलफलोदकम् । राक्षसाः परिरक्षेथास्तेभ्यस्त्वं नित्यमुद्यतः ॥ १३ ॥

दुरात्मानः	"கொடிய	त्वं	நீ
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	नित्यं	எப்பொழுதும்
पथि	வழியில்	उद्यतः	ஜாக்கிரதையுடையவராய்
मूलफलोदकं	{ கிழங்குகளையும் பழங்களையும், ஜலங்களையும்	तेभ्यः	அவர்களிடமிருந்து
दूषयेयुः	விஷமிட்டுக்கொடுப்பார்கள்.	परिरक्षेथाः	பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

निम्नेषु वनदुर्गेषु वनेषु च वनौकसः । अभिपुत्याभिपश्येयुः परेषां निहतं बलम् ॥ १४ ॥

निम्नेषु	“ பள்ளத்தாக்குக ளிலும்	அभिபுது நிஹதம்	பாய்ந்து அங்குள்ள
वनदुर्गेषु	ஆடர்ந்த காடுகளி லும்	परेषां बलं	இதரர்களின் சென்யத்தை
वनेषु च वनौकसः	வனங்களிலும் வானர்கள்	अभिपश्येयुः	ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

यच्च फल्गु बलं किञ्चित्तद्वैधोपयुज्यताम् । एतद्धि कृत्यं घोरं नो विक्रमेण प्रयुज्यताम् ॥

यत्	“ எந்த	हि	ஏனெனில்
बलं	சென்யம்	नः	நமது
किञ्चित्	சிறிது	एतत्	இந்த
फल्गु	ஆற்றலற்றதோ	घोरं	பயக்கரமான
तत्	அது	कृत्यं	காரியமானது
अथ एव	இங்கேயே	विक्रमेण च	ஆண்மையாலேயே
उपयुज्यतां	இருக்கச்செய்யப் பட்டும்.	प्रयुज्यताम्	முடிக்கப்படவேண் டியது.

सागरौघनिभं भीममग्रानीकं महाबलाः । कपिसिंहाः प्रकर्षन्तु शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १६ ॥

सागरौघनिभं	“ கடல்நீர்பெருக்குக்குச் சமமானதும்	कपिसिंहाः	வானரத்தலைவர்கள்
भीमं	பயக்கரமானதுமான	अथ	இப்பொழுது
अग्रानीकं	சிறந்த சேனையை	शतशः	நூற்றுக்கணக்காகவும்
महाबलाः	மகா பலசாலிகளாகிய	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காகவும்
		प्रकर्षन्तु	கடத்திச்செல்லட்டும்.

गजश्च गिरिसङ्काशो गवयश्च महाबलः । गवाक्षश्चाग्रतो यान्तु गवां दृप्ता इवर्षभाः ॥ १७ ॥

गिरिसंकाशः	“ மலையை நிகர்த்த	ऋषभाः	எருதுகள்
गजः च	கஜனும்	गवां	பசுக்களின்
महाबलः	மகாபலம்பொருந்திய	इव	முன்னே எப்படியோ அப்படியே,
गवयः च	கவயனும்	अग्रतः	முன்னே
गवाक्षः च	கவாக்ஷனும்,	यान्तु	செல்லட்டும்.
दृप्ताः	கொழுத்த		

यातु वानरवाहिन्या वानरः प्लवतां वरः । पालयन् दक्षिणं पार्श्वमृषभो वानरर्षभः ॥ १८ ॥

प्लवतां	“ பாய்ந்துசெல்பவர்க ளுக்குள்	वानरवाहिन्याः	வானரச்சேனைக்கு
वरः	சிறந்தவனும்	दक्षिणं	வலது
वानरर्षभः	வானரோத்தமனுமா	पार्श्वं	பக்கத்தை
ऋषभः	ரிஷபன் என்ற [கிய	पालयन्	பாதுகாத்துக் கொண்டு
वानरः	வானரன்	यातु	போகட்டும்.

गन्धहस्तीव दुर्धर्षस्तरस्वी गन्धमादनः । यातु वानरवाहिन्याः सव्यं पार्श्वमधिष्ठितः ॥ १९ ॥

दुर्धर्षः	“ வெல்லமுடியாதவ னும்	वानरवाहिन्याः	வானரசேனையின்
गन्धहस्ती इव	கொழுத்த யானை யென	सव्यं	இடது
तरस्वी	மகா பலசாலியுமான	पार्श्वं	பக்கத்தை
गन्धमादनः	கந்தமாதனன்	अधिष्ठितः	ஆக்குறாபிக்கின்றவ னாய்
		यातु	போகட்டும்.

यास्यामि बलमध्येऽहं बलौघमभिहर्षयन् । अधिरुह्य हनूमन्तमैरावतमिवेश्वरः ॥ २० ॥

अहं	“ நான்	अधिरुह्य	ஏறிக்கொண்டு
ईश्वरः	தேவராஜன்	बलौघं	சையவெள்ளத்தை
ऐरावतं	ஐராவதத்தின்மேல்	अभिहर्षयन्	உதவாஹப்படுத்திக் கொண்டு
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,	बलमध्ये	சையத்தின் மத்தி யில்
हनूमन्तं	ஹனுமான் மீது	यास्यामि	செல்லப்போகிறேன்.

अङ्गदेनैष संयातु लक्ष्मणश्चान्तकोपमः । सार्वभौमेन भूतेशो द्रविणाधिपतिर्यथा ॥ २१ ॥

भूतेशः	“ பரம்மகணக்களுக்கு அதிபதியான	अङ्गदेन	அங்கதன் மீது
द्रविणाधिपतिः	தனாதிபதி (குபேரன்)	अन्तकोपमः	யமதர்மராஜனை யொத்த
सार्वभौमेन	சார்வபௌமனெனும் யானையின் மீது	एषः	இந்த
यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்
		संयातु च	செல்லட்டும்.

जाम्बवांश्च सुषेणश्च वेगदर्शी च वानरः । ऋक्षराजो महासत्त्वः कुक्षि रक्षन्तु ते त्रयः ॥

ते	“ அந்த	सुषेणः च	ஸுஷேணனும்,
स्यः	மூவர்களாகிய	वेगदर्शी	வேகதர்சி என்ற
ऋक्षराजः	஋ஷ்மன்னனும்	वानरः च	வானரனும்
महासत्त्वः	அளவில்லா ஆற்றலு	कुक्षि	வயிற்றுபாகத்தை
जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும், [டைய	रक्षन्तु	பாதுகாக்கட்டும்.”

राघवस्य वचः श्रुत्वा सुग्रीवो वाहिनीपतिः । व्यादिदेश महावीर्यान्वानरान्वानरर्षभः ॥ २३ ॥

वाहिनीपतिः	சேனைநாயகனும்	श्रुत्वा	சிறமேற்கொண்டு
वानरर्षभः	வானரோத்தமனு மாகிய	महावीर्यान्	மகாபராக்கிரமசாலி களான
सुग्रीवः	சுகரீவன்	वानरान्	வானரர்களை
राघवस्य	ஸ்ரீராமருடைய	व्यादिदेश	அங்கனமே நியமித் தார்.
वचः	ஆக்கினையை		

ते वानरगणाः सर्वे समुत्पत्य युयुत्सवः । गुहाभ्यः शिखरेभ्यश्च आशु पुपुविरे तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	आशु	விரைவில்
ते वानरगणाः	அந்தவானரகணங்கள்	गुहाभ्यः	குகைகளிலிருந்தும்
सर्वे	எல்லோரும்	शिखरेभ्यः च	பர்வதசிகரங்களிலி
युयुत्सवः	போரில் ஆசைகொண்டவர்களாய்	समुत्पत्य	கிளம்பி [ருந்தும்
		पुपुविरे	பறந்துசென்றார்கள்.

ततो वानरराजेन लक्ष्मणेन च पूजितः । जगाम रामो धर्मात्मा ससैन्यो दक्षिणां दिशम् ॥

वानरराजेन	வானரமன்னனாலும்	दक्षिणां	தெற்கு
लक्ष्मणेन च	லக்ஷ்மணனாலும்	दिशं	திக்கை நோக்கி
पूजितः	மரியாதை செய்யப்ப	ततः	அப்பொழுது
धर्मात्मा	தர்மா த்மாவாகிய[ட்ட	ससैन्यः	சைனியத்தோடு கூட
रामः	ஸ்ரீராமர்	जगाम	பிரயாணமானார். [வே

शतैः शतसहस्रैश्च कोटीभिरयुतैरपि । वारणाभैश्च हरिभिर्ययो परिवृतस्तदा ॥ २६ ॥

तदा	அப்பொழுது	अयुतैः अपि	பதினாயிரக்கணக்காகவும்
वारणाभैः	யானைகளை நிகர்த்த	शतसहस्रैः च	லக்ஷக்கணக்காகவும்
हरिभिः	வானரர்களால்	कोटीभिः च	கோடிக்கணக்காகவும்
शतैः	நூற்றுக்கணக்காகவும்	परिवृतः	சூழப்பட்டவராய்
		ययौ	சென்றார்.

तं यान्तमनुयाति स महती हरिवाहिनी ॥ २७ ॥

यान्तं	எழுந்தருளிச்செல்லும்	महती	அளவுகடந்த
तं	அவரை	हरिवाहिनी	வானரச்சேனை
		अनुयाति स	பின்பற்றிச்சென்றது.

हृष्टाः प्रमुदिताः सर्वे सुग्रीवेणाभिपालिताः । आप्लवन्तः पुवन्तश्च गर्जन्तश्च पुवङ्गमाः ॥

क्ष्वेलन्तो निनदन्तस्ते जग्मुर्वै दक्षिणां दिशम् ॥ २८ ॥

भक्षयन्तः सुगन्धीनि मधूनि च फलानि च । उद्दहन्तो महावृक्षान्मञ्जरीपुञ्जधारिणः ॥ २९ ॥

सुग्रीवेण	சுகரீவனால்	निनदन्तः	பெருங்கூச்சலிடுகிறவர்களும்
अभिपालिताः	பாதுகாக்கப்பட்ட	सुगन्धीनि	நறுமணமுள்ள
ते पुवङ्गमाः	அந்த வானரர்கள்	मधूनि च	தேன்களையும்
सर्वे	எல்லோரும்	फलानि च	பழங்களையும்
हृष्टाः	உதஸரஹக்கொண்டவர்களும்	भक्षयन्तः	புசிக்கின்றவர்களும்
प्रमुदिताः	களிப்புற்றவர்களும்	मञ्जरीपुञ्जधारिणः	பூங்கொத்துக்கள்
आप्लवन्तः	குதிக்கின்றவர்களும்		விளங்குகிறதான
पुवन्तः च	கூத்தாடுகின்றவர்களும்	महावृक्षान्	பெருவிருகுகளை
गर्जन्तः	அட்டகாசம் செய்கின்றவர்களும்	उद्दहन्तः च	கையிலேந்தியவர்களு
क्ष्वेलन्तः	குதித்துத் தாவிச் சூகின்றவர்களும்	दक्षिणां	தென் [மாக
		दिशं	திக்கைநோக்கி
		जग्मुः वै	செல்லுந்துர்கள்.

अन्योन्यं सहसा दृष्ट्वा निर्वहन्ति क्षिपन्ति च । पततश्चाक्षिपन्त्यन्ये पातयन्त्यपरे परान् ॥

दृष्ट्वा: செருக்குற்ற ஆவர்கள்
 सहसा திடீரென
 अन्योन्यं ஒருவனை யொருவன்
 निर्वहन्ति தூக்கிக்கொள்கிறார்
 கள்.
 क्षिपन्ति च எறிகிறார்கள்.
 अन्ये சிலர்

पतत: च கீழே விழுந்தவர்க
 னைப்பார்ந்து
 आक्षिपन्ति ஏளனம்செய்கின்றார்
 கள்.
 अपरे வேறுசிலர்
 परान् மற்றவர்களை
 पातयन्ति கீழே தள்ளுகிறார்கள்.

रावणो नो निहन्तव्यः सर्वे च रजनीचराः । इति गर्जन्ति हरयो राघवस्य समीपतः ॥

रावणः "ராவணன்
 नः நம்மால்
 निहन्तव्यः கொல்லப்படவேண்டி.
 रजनीचराः ராசநீஸர்கள் [யவன்.
 सर्वे எல்லோரும்
 च அப்படியே கொல்லப்
 படவேண்டியவர்கள்"

इति என்று
 हरयः வானரர்கள்
 राघवस्य ஸ்ரீராமரது
 समीपतः அருகில்
 गर्जन्ति அட்டகாசஞ்செய்கின்
 றனர்.

पुरस्तादृषभो वीरो नीलः कुमुद एव च । पन्थानं शोधयन्ति स वानरैर्बहुभिः सह ॥

वीरः வீரனான
 ऋषभः ரிஷபனும்,
 नीलः च நீலனும்,
 कुमुदः एव குமுதனும்
 बहुभिः பல

वानरैः வானரர்களோடு
 सह கூட
 पन्थानं வழியை
 पुरस्तात् முன்பாக
 शोधयन्ति स சோதித்தார்கள்.

मध्ये तु राजा सुग्रीवो रामो लक्ष्मण एव च । बहुभिर्बलिभिर्भीमैर्वृताः शत्रुनिबर्हणाः ॥

रामः च ஸ்ரீராமரும்
 लक्ष्मणः एव லக்ஷ்மணரும்
 सुग्रीवः சுகரீவ
 राजा तु மன்னனுமாகிய
 शत्रुनिबर्हणाः சத்ருஸம்ஹாரகராகி
 ய இவர்கள்

बहुभिः பல
 भीमैः பயங்கரர்களான
 बलिभिः பலிஷ்டர்களால்
 मध्ये நடுவில்
 वृताः சூழப்பட்டிருந்தார்
 கள்.

हरिः शतबलिर्वीरः कोटीभिर्दशभिर्वृतः । सर्वामेको ह्यवष्टभ्य ररक्ष हरिवाहिनीम् ॥ ३४ ॥

वीरः சூரனாகிய
 शतबलिः சதபலியென்ற
 हरिः வானரன்
 दशभिः பத்து
 कोटीभिः கோடிகளால்
 वृतः சூழப்பட்டவனாய்

एकः हि தான் ஒருவனை
 हरिवाहिनीं வானரசைனியம்
 सर्वा எல்லாவற்றையும்
 अवष्टभ्य அருகிலிருந்து
 கொண்டு
 ररक्ष காத்தான்.

कोटीशतपरीवारः केसरी पनसो गजः । अर्कश्चातिवलः पार्श्वमेकं तस्याभिरक्षति ॥३५॥

केसरी	கேசரீ	गजः	கஜனும்
कोटीशतपरीवारः	கூறுகோடி பரிவாரங் களுடையவனுய்	अतिवलः	மகாபலசாலியான
तस्य	அதன்	अर्कः	அர்க்கனும்
एकं पार्श्व	ஒரு பக்கத்தை	च	} அப்படியே (ஒவ்வொருவரும் ஒரு பக்கத்தைப் பாதுகாக்கிறார்கள்).
अभिरक्षति	பாதுகாக்கிறான்.		
पनसः	பனஸனும்		

सुपेणो जाम्बवांश्चैव ऋक्षैश्च बहुभिर्दृत्तौ । सुग्रीवं पुरतः कृत्वा जघनं संरक्षतुः ॥ ३६ ॥

सुपेणः च	ஸுபேணனும்	सुग्रीवं	சுகரீவனை
जाम्बवान् एव	ஜாம்பவானும்	पुरतः कृत्वा	முன்னிட்டுக்கொண்டு
बहुभिः ऋक्षैः च	பல கரடிகளால்	जघनं	பின்பக்கத்தை
दृत्तौ	சூழப்பட்டவர்களாய்	संरक्षतुः	ரகழித்தார்கள்.

तेषां सेनापतिर्वीरो नीलो वानरपुङ्गवः । संपतन्पततां श्रेष्ठस्तद्बलं पर्यपालयन् ॥ ३७ ॥

तेषां	அவர்களுடைய	नीलः	நீலன்
सेनापतिः	சேனாபதியும்	संपतन्	பாய்ந்துசென்று
वीरः	கூரனும்	तत्	அந்த [கொண்டே
पततां	பாய்ந்துசெல்பவர்	बलं	சைனியத்தை
श्रेष्ठः	தலைவனும் [களில்	पर्यपालयन्	எங்கும் பாதுகாத்து
वानरपुङ्गवः	வானரோத்தமனு மரகிய		வந்தான்.

दरीमुखः प्रजङ्घश्च रम्भोऽथ रभसः कपिः । सर्वतश्च ययुर्वारास्त्वरयन्तः पुवङ्गमान् ॥

दरीमुखः	தரீமுகனும்	सर्वतः	காற்புறத்திலும்
प्रजङ्घः च	பிரஜங்கனும்	पुवङ्गमान्	வானரர்களை
रभसः	ரம்பனும்	त्वरयन्तः	தூரிதப்படுத்திக் கொண்டு
रभसः	ரபஸனெனும்	अथ	அப்பொழுது
कपिः च	வானரனுமாகிய	ययुः	சென்றார்கள்.
वीराः	வீரர்கள்		

एवं ते हरिशार्दूला गच्छन्तो बलदर्पिताः । अपश्यंस्ते गिरिश्रेष्ठं सहं द्रुमलतायुतम् ॥

एवं ते	அந்த	गिरिश्रेष्ठं	மகையரசையும்
बलदर्पिताः	பலத்தால் செருக் குற்ற	च	இன்னும்
हरिशार्दूलाः	வானரோத்தமர்கள்	ते	அவர்கள்
एवं	இவ்வாறு	सुफुलानि	நன்கு மலர்ந்த
गच्छन्तः	சென்றுகொண்டே	सरांसि	தாமரைஓடைகளையும்
द्रुमलतायुतं	மரங்களும் கொடி களும் சிறந்த	तटाकानि	தடாகங்களையும்
सहं	ஸஹயமெனும்	वनानि च	வனங்களையும்
		अपश्यन्	கண்டார்கள்.

रामस्य शासनं ज्ञात्वा भीमकोपस्य भीतवत् । वर्जयन्नगराभ्याशांस्तथा जनपदानपि ॥
सागरौघनिभं भीमं तद्धानरबलं महत् । निःससर्पं महाघोषं भीमघोष इवार्णवः ॥ ४१ ॥

भीमघोषः பயங்கரச்ச்சத்தமிழும்
 अर्णवः इव சமுத்திரம்போல்
 महाघोषं பேரொலியுடையதும்
 सागरौघनिभं சமுத்திரத்தின் நீர்ப்
 பெருக்கை நிகர்த்து
 भीमं பயங்கரமானதும்
 महत् அளவிறந்ததுமான
 तत् அந்த
 वानरबलं வானரசேனை
 भीमकोपस्य பயங்கரமாய் கோபம்
 வரும்

रामस्य ஸ்ரீராமரது
 शासनं ஆக்களுயை
 ज्ञात्वा சிரமேற்கொண்டு
 भीतवत् பயந்துடன்கூடிய
 तथா தாய்
 नगराभ्याशान् நகர அருகாமைப்பிர
 தேசங்களையும்
 तथा அவ்வண்ணமே
 जनपदान् अपि தேசங்களையும்
 वर्जयत् விலக்கி
 निःससर्पं சென்றது.

तस्य दाशरथेः पार्श्वे शूरास्ते कपिकुञ्जराः । तूर्णमापुषुवुः सर्वे सदम्बा इव चोदिताः ॥

ते அந்த
 शूराः சூரர்களாகிய
 कपिकुञ्जराः வானரோத்தமர்கள்
 सर्वे எல்லோரும்
 चोदिताः உத்சா ஹப்படுத்தி
 ஒட்டப்பட்ட

सदम्बाः इव நற்குதிரைகள்எனவே
 तूर्णं விரைவில்
 तस्य அந்த
 दाशरथेः ஸ்ரீராமரது
 पार्श्वे பக்கலில்
 आपुषुवुः பறந்துசென்றார்கள்.

कपिभ्यामूह्यमानौ तौ शुशुभाते नरोत्तमौ । महद्भयामिव संस्पृष्टौ ग्रहाभ्यां चन्द्रभास्करो ॥

कपिभ्यां இரு வானரர்களால்
 उह्यमानौ தூக்கிக்கொண்டு
 போகப்படுகிற
 तौ அந்த
 नरोत्तमौ புருஷோத்தமர்கள்
 महद्भयां மகா

ग्रहाभ्यां { இருகிரகங்களோடு
 (சக்கிரபிரஹஸ்பதி
 களோடு,
 संस्पृष्टौ கூடிய
 चन्द्रभास्करो इव சந்திரசூரியர்கள்போல்
 शुशुभाते விளங்கினார்கள்.

तमद्भृद्गतो रामं लक्ष्मणः शुभया गिरा । उवाच परिपूर्णार्थः स्मृतिमान्प्रतिभानवान् ॥

परिपूर्णार्थः { மனத்திருத்தியையே
 சர்வமுமாய்க்கொண்ட
 டவரும்
 स्मृतिमान् நல்ல ஞாபகசாலியும்
 प्रतिभानवान् { மேல்மேலும் விஷயங்
 கள் விளங்கப்பெற்ற
 வரும்
 भद्भृद्गतः அங்கதன்மீது எழுந்த
 ருனியிருந்தவருமான

लक्ष्मणः லக்ஷ்மணர்
 तं அந்த
 रामं ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
 शुभया இனிய
 गिरा சொற்கொண்டு
 उवाच பின்வருமாறு மொழி
 ந்தார் :

हतामवाप्य वेदेहीं क्षिप्रं हत्वा च रावणम् । समृद्धार्थः समृद्धार्थामयोध्यां प्रतियास्यसि ॥

रावणं	“ராவுணனை	समृद्धार्थः	மேளுர்தம் கைகூடப்
क्षिप्रं	விரைவில்		பட்டவராய்
हत्वा	கொன்றுவிட்டு,	समृद्धार्था	பொருளால் செழித்த
हतां	திருடிக்கொண்டு	अयोध्यां	அயோத்திக்கு
	போகப்பட்ட	प्रतियास्यसि	திரும்பியெழுந்தரு
वेदेहीं च	வைதேகியாரையும்		ளப்போகிறீர்.
अवाप्य	அடைந்து,		

महान्ति च निमित्तानि दिवि भूमौ च राघव । शुभानि तव पश्यामि सर्वाण्येवार्थसिद्धये ॥

राघव	“ஸ்ரீராம!	महान्ति	சிறந்த
तव	தேவரீரது	सर्वाणि	எல்லா
अर्थसिद्धये	காரியம் கைகூடும்பொ	शुभानि	நல்ல
दिवि च	ஆகாசத்திலும் [ருட்டு	निमित्तानि एव	சகுனங்களையே
भूमौ च	பூமியிலும்	पश्यामि	நான் காண்கின்றேன்.

अनुवाति शुभो वायुः सेनां मृदुहितः सुखः ॥ ४७ ॥

वायुः	“வாயுபகவான்	सुखः	இனியராய்
शुभः	மங்களகரமாய்	सेनां	சேனைக்கு
मृदुहितः	மிருதுவாய் அடிக்கி	अनुवाति	விசகின்றார்.
	ன்றவராய்		

पूर्णवल्गुस्वराश्वमे प्रवदन्ति मृगद्विजाः ॥ ४८ ॥

इमे	“இங்குள்ள	पूर्णवल्गुस्वराः	நிறைந்து இனிய
मृगद्विजाः च	மிருகங்களும் பகலிக		குரலிட்டு
	ளும்	प्रवदन्ति	கூவுகின்றன.

प्रसन्नाश्च दिशः सर्वा विमलश्च दिवाकरः । उशनाश्च प्रसन्नार्चिरनु त्वां भार्गवो गतः ॥

दिशः	“திக்குகள்	प्रसन्नार्चिः	தெளிவுற்ற ஒளியு
सर्वाः च	எல்லாமும்		டையவரும்
प्रसन्नाः	மாசற்றுவிளங்குகின்	भार्गवः	பிருகுமஹரிஷியின்
	றன.		புதல்வருமான
दिवाकरः च	சூரியபகவானும்	उशनाः च	சக்கிரரும்
विमलः	நிர்மலமாகப்பிரகாசிக்	त्वां अनु	தேவரீருக்கு பின்னே
	கின்றார்.	गतः	இருக்கின்றார்.

ब्रह्मराशिर्विशुद्धश्च शुद्धाश्च परमर्षयः । अर्चिष्मन्तः प्रकाशन्ते ध्रुवं सर्वे प्रदक्षिणम् ॥५०॥

ब्रह्मराशिः च	“அருவமண்டலமும்	परमर्षयः	பரமரிஷிகள்
विशुद्धः	மாசற்று விளங்குகி	सर्वे च	எல்லோரும்
शुद्धाः	பரிசுத்தர்களும் [றது.	ध्रुवं	த்ருவரை
अर्चिष्मन्तः	மிக்க ஒளியுடையவர்	प्रदक्षिणं	வலம் வந்து
	களுமான	प्रकाशन्ते	விளங்குகின்றார்கள்.

विशङ्कुर्विमलो भाति राजर्षिः सपुरोहितः । पितामहवरोऽस्माकमिक्ष्वाकूणां महात्मनाम् ॥

महात्मनां	“மகா த்மாக்களாகிய	विशङ्कुः	ந்ரிசங்கு
इक्ष्वाकूणां	இசுவாகுவம்சத்த	सपुरोहितः	உபாத்தியாயருடன்
अस्माकं	நமது [வர்களுக்கும்]		கூடவே
पितामहवरः	சிறந்த மூதாதையரும்	विमलः	நிர்மலமாகவே
राजर्षिः	ராஜரிஷியுமான	भाति	விளங்குகிறார்.

विमले च प्रकाशेते विशाखे निरुपद्रवे । नक्षत्रवरमस्माकमिक्ष्वाकूणां महात्मनाम् ॥ ५२ ॥

विशाखे	“இரட்டையான விசா	महात्मनां	மகா த்மாக்களாகிய
	கரசூத்திரங்கள்	इक्ष्वाकूणां	இசுவாகுக்களுக்கும்
निरुपद्रवे	க்ரூர்க்கிரகசம்பந்த	अस्माकं च	நமக்கும்
	மில்லாதவைகளாய்	नक्षत्रवरम्	மேன்மைபெற்று விள
विमले	தெளிவுற்று		ங்கும் நசூத்திரம்து.
प्रकाशेते	பிரகாசிக்கின்றன.		

नैर्ऋतं नैर्ऋतानां च नक्षत्रमभिपीड्यते । मूलो मूलवता सृष्टो धूप्यते धूमकेतुना ॥ ५३ ॥

नैर्ऋतं	“நிர்஋தியை தேவதை	अभिपीड्यते	பாபக்கிரகங்களால் பி
	யாய்க்கொண்டதும்		டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
नैर्ऋतानां च	அரக்கர்களுக்கிரியது	मूलः	மூலநசூத்திரம்
	மான	मूलवता	பக்கலிஸிருக்கும்
नक्षत्रं	(மூலம்) நசூத்திரமா	धूमकेतुना	தூமகேதுவால்
	னது	सृष्टः	தீண்டப்பட்டதாய்
		धूप्यते	எரிக்கப்படுகின்றது.”

सर्वं चैतद्विनाशाय राक्षसानामुपस्थितम् । काले कालगृहीतानां नक्षत्रं ग्रहपीडितम् ॥

कालगृहीतानां	யமனுக்காப்பட்டு,	नक्षत्रं	நசூத்திரம்
राक्षसानां	அரக்கர்களின் [விட்ட	सर्वं च	முழுவதும்
विनाशाय	அழிவிற்பொருட்டு	ग्रहपीडितं	க்ரகத்தால் பிடிக்கப்
काले	(அந்திக்)காலத்தில்		பட்டதாயும்
एतत्	இந்த	उपस्थितम्	ஏற்பட்டிருக்கிறது.

प्रसन्नाः सुरसाश्रापो वनानि फलवन्ति च । प्रवान्त्यभ्यधिकं गन्धान्यथर्तुकुसुमा द्रुमाः ॥

आपः	“தீர்த்தங்கள்	यथर्तुकुसुमाः	{	ருதுக்களில் எப்படி
प्रसन्नाः	தெளிவரயும்			
सुरसाः च	நல்ல ருசியுள்ளனவா			பங்களை யுடையவை
	யுமிருக்கின்றன.			களாய்
वनानि	வனங்கள்	गन्धान्		நறுமணக்களை
फलवन्ति च	கனிகளால் நிரம்பி	अभ्यधिकं		மிகவும்
	யிருக்கின்றன.	प्रवान्ति		வீசுகின்றன.
द्रुमाः	விருசூக்கள்			

व्यूहानि कपिसैन्यानि प्रकाशन्तेऽधिकं प्रभो । देवानामिव सैन्यानि सह्यामे तारकामये ॥

प्रभो	“பிரபுவே!	देवानां	தேவர்களுடைய
व्यूहानि	ஆணிவகுக்கப்பட்ட	सैन्यानि इव	சையங்களை
कपिसैन्यानि	வானரசேனைகள்	अधिकं	மிகவும்
सह्यामे	போரில்	प्रकाशन्ते	விளங்குகின்றன.
तारकामये	நகத்திரங்களின் மத்தியில்		

एवमार्य समीक्ष्यैतान्प्रीतो भवितुमर्हसि । इति भ्रातरमाश्वास्य हृष्टः सौमित्रिरब्रवीत् ॥

आर्य	“ஆண்ணா!	सौमित्रिः	ஸக்திமணர்
एतान्	இவைகளை	हृष्टः	உதஸாஹத்துட னிருப்பவராய்
समीक्ष्य	கவனித்து	इति एवं	மேற்கண்டவாரும் இன்னும் பலவாரும்
प्रीतः	மனத்திருப்திகொண்டவராய்	भ्रातरं	தமையனரை
भवितुं	ஆக	आश्वास्य	தேற்றரவுபடுத்தி
अर्हसि	திருவுள்ளுகொள்ளவேண்டும்.”	अब्रवीत्	பேசினார்.

अथावृत्य महीं कृत्स्नां जगाम महती चमूः । ऋक्षवानरशार्दूलैर्नखदंष्ट्रायुधैर्वृता ॥ ५८ ॥

नखदंष्ट्रायुधैः	{ ககங்களையும் பற்களையும் ஆயுதங்களாகக் கொண்ட	महती चमूः	பெரும் சேனையானது
ऋक्षवानरशार्दूलैः	சிறந்த கரடிகளாலும் வானரங்களாலும்	महीं	பூமியை
वृता	நிறைந்துள்ள	कृत्स्नां	எக்கும்
		अथ	இப்பொழுது
		आवृत्य	மறைத்துக்கொண்டு
		जगाम	சென்றது.

कराग्रैश्चरणाग्रैश्च वानरैरुत्थितं रजः । भीममन्तर्दधे लोकं निवार्य सवितुः प्रभाम् ॥ ५९ ॥

वानरैः	வானரர்களால்	सवितुः	சூரியபகவானது
कराग्रैः	கைகளின் துனிகளாலும்	प्रभां	ஒளியை
चरणाग्रैः च	கால்களின் துனிகளாலும்	निवार्य	மறைத்துக்கொண்டு
उत्थितं	கிளப்பப்பட்ட	लोकं	உலகை
रजः च	புழுதி	भीमं	பயங்கரமாய்
		अन्तर्दधे	இருளடையச் செய்தது.

सपर्वतवनाकाशां दक्षिणां हरिवाहिनी । छादयन्ती ययौ भीमा घामिवाम्बुदसंततिः ॥

भीमा	பயங்கரமான	अम्बुदसन्ततिः	மேகவரிசை
हरिवाहिनी	வானரசேனை,	द्यां	ஆகாசத்தை
सपर्वत- वनाकाशां }	பர்வதங்கள், வனங்கள் வெளிப்பிரதேசங்களூள்ஸிட்ட	इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ்வண்ணமே
दक्षिणां	தென் திசையை	छादयन्ती	மறைத்துக்கொண்டு
		ययौ	சென்றது.

उत्तरन्त्यां च सेनायां सन्ततं बहुयोजनम् । नदीस्रोतांसि सर्वाणि सस्यन्दुर्विपरीतवत् ॥

सेनायां	சேனை	नदीस्रोतांसि	நதிகளின் பிரவாஹ
संततं	இடைவிடாமல்	सर्वाणि	எல்லாமும் [ங்கள்
उत्तरन्त्यां च	கடந்துசெல்லும்	बहुयोजनं	பல யோஜனை தூரம்
	பொழுது	विपरीतवत्	எதிர்த்து
		सस्यन्दुः	பெருகின.

सरांसि विमलाम्भांसि द्रुमाकीर्णांश्च पर्वतान् । समानभूमिप्रदेशांश्च वनानि फलवन्ति च ॥
मध्येन च समन्ताच्च तिर्यक्चाधश्च साऽऽविशत् ॥ ६२ ॥

विमलांभांसि	தெளிந்த நீர் நிரம்பிய	वनानि च	வனங்களையும்
सरांसि	தடாகங்களையும்,	मध्येन च	இடைவெளியாலோ
द्रुमाकीर्णांश्च	மரங்களடர்ந்த	समन्तात् च	சுற்றியோ
पर्वतान् च	பர்வதங்களையும்	तिर्यक् च	குறுக்காகவோ
समान्	சமமாகவிருக்கும்	अधः च	கீழாகவோ
भूमिप्रदेशान् च	பூமிப்பிரதேசங்களை	सा	அது
फलवन्ति	கணிகள் நிறைந்த [யும்	आविशत्	புகுந்துசென்றது.

समावृत्य महीं कृत्स्नां जगाम महती चमूः ॥ ६३ ॥

महती	பெரும்	कृत्स्नां	முழுவதையும்
चमूः	சேனையானது	समावृत्य	மறைத்துக்கொண்டு
महीं	உலகம்	जगाम	சென்றது.

ते हृष्टमनसः सर्वे जग्मुर्मारुतरंहसः । हरयो राघवख्यार्थे समारोपितविक्रमाः ॥ ६४ ॥

ते	அந்த	समारोपित- विक्रमाः	அர்ப்பணஞ்செய்து விட்ட ஆண்மையு டையவர்களாய்
हरयः	வானரர்கள்	हृष्टमनसः	மனத்திருப்தி கொண் டவர்களாய்
सर्वे	எல்லோரும்	मारुतरंहसः	வாயுபகவானது ஆற் சென்றார்கள். [றலுற்று
राघवस्य	சூராமருடைய	जग्मुः	
अर्थे	கைக்கர்பத்தில்		

हर्षवीर्यबलोद्रेकान्दर्शयन्तः परस्परम् । यौवनोत्सेकजान्दर्पान्विविधांश्चक्रुर्ध्वनि ॥ ६५ ॥

हर्षवीर्य- बलोद्रेकान्	உதஸாஹம், வீர்யம், பலம் இவைகளின் அதிகங்களை	यौवनोत्सेकजान्	யௌவனத்தின் பெரு க்கால் உண்டாகும்
परस्परं	ஒருவர் மற்றொருவரு க்கு	विविधान्	பல
दर्शयन्तः	காண்பித்துக்கொண்டு	दर्पान्	முரட்டுத்தனங்களை
		अध्वनि	வழியில்
		चक्रुः	வெளியிட்டார்கள்.

तत्र केचिद्भूतं जग्मुस्तपेतुश्च तथाऽपरे । केचित्किलकिलां चक्रुर्वानरा वनगोचराः ॥ ६६ ॥

वनगोचराः	வனத்தில் வசிப்பவர்	उपेतुः	{ (முன்சென்றவர்களை நோக்கிப்) பறந்து சென்றார்கள்.
वानराः	வானர்கள் [களாகிய	केचित्	
तत्र	அப்பொழுது	किलकिलां	கிலகிலவெணும்
भूतं	வேகமாக		சத்தத்தை
जग्मुः	சென்றார்கள்.	चक्रुः	இட்டார்கள்.
तथा	அப்படியே		
अपरे च	வேறுசிலர்		

प्रास्फोटयंश्च पुच्छानि संनिजघ्नः पदान्यपि । भुजान्विक्षिप्य शैलांश्च द्रुमान्ये वभञ्जिरे ॥

पुच्छानि च	வரங்களையும்	अन्ये	வேறுசிலர்
प्रास्फोटयन्	உதறினார்கள்.	भुजान्	கைகளை
पदानि अपि	கால்களையும்	विक्षिप्य	பார்ப்பி
	{ ஒன்றோடொன்றாய் அடித்துக்கொண்டார்கள்.	शैलान्	மலைகளையும்
संनिजघ्नः		द्रुमान् च	விருஷங்ககளையும்
		वभञ्जिरे	பிளந்தார்கள்.

आरोहन्तश्च शृङ्गाणि गिरीणां गिरिगोचराः । महानादान्विमुञ्चन्ति क्ष्वेलामन्ये प्रचक्रिरे ॥

गिरिगोचराः	வனவாசிகளாகிய	महानादान्	பெரும் கோஷக்களை
अन्ये	சிலர்	विमुञ्चन्ति	இட்டார்கள்.
गिरीणां	மலைகளின்	क्ष्वेलां च	மற்றவர்களைப்பார்த்து
शृङ्गाणि	சிகரங்களில்		பரிசாசத்தையும்
आरोहन्तः	ஏறிக்கொண்டு	प्रचक्रिरे	செய்தார்கள்.

ऊरुवेगैश्च मसृदुर्लताजालान्यनेकशः । जृम्भमाणाश्च विक्रान्ता विचिक्रीडुः शिलाद्रुमैः ॥

ऊरुवेगैः	தொடையின் வேகத்தால்	विक्रान्ताः	பராக்ரமசாலிகளாய்
लताजालानि च	கொடி சமூகங்களையும்	जृम्भमाणाः च	எங்கும் பறந்து
अनेकशः	ஏராளமாய்	शिलाद्रुमैः	மலைகளையும் மரங்களையும்கொண்டு
मसृदुः	ஆழித்தார்கள்.	विचिक्रीडुः	விளைபாடினார்கள்.

शतैः शतसहस्रैश्च कोटीभिश्च सहस्रशः । वानराणां तु घोराणां यूयैः परिवृता मही ॥७०॥

मही	பூமியானது	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காகவும்,
घोराणां	பயங்கரமான	शतसहस्रैः च	லட்சக்கணக்காகவும்,
वानराणां	வானர்களின்	कोटीभिः च	கொடிக்கணக்காகவும்
यूयैः	கூட்டங்களால்	तु	இப்பொழுது
शतैः	நூற்றுக்கணக்காக	परिवृता	மறைக்கப்பட்டிருந்தது.

सा स्र याति दिवारात्रं महती हरिवाहिनी । हृष्टा प्रमुदिता सेना सुग्रीवेणाभिरक्षिता ॥

सा	அந்த	सेना	சேனை
हरिवाहिनी	வானரர்களால் நடத் தப்பட்டதும்	हृष्टा	மனத்திருப்தி கொண்டு
सुग्रीवेण	ஸுகிரீவனால்	प्रमुदिता	களித்து
अभिरक्षिता	பாதுகாக்கப்பட்டது மான	दिवारात्रं	பகலும் இரவும்
महती	பெரும்	याति स्र	சென்றுகொண்டே நீருக்தது.

वानरास्त्वरितं यान्ति सर्वे युद्धाभिनन्दिनः । सुभोक्षयिषवः सीतां मुहूर्तं कापि नासत ॥

वानराः	வானர்கள்	सीतां	சிதாதேவியாரை
सर्वे	எல்லோரும்	सुभोक्षयिषवः	விடுவிக்க ஆத்திரங் கொண்டவர்களாய்
युद्धाभिनन्दिनः	போரில் உதவாஹுங் கொண்டவர்களாய்	मुहूर्तं अपि	ஒருநிமிஷமேனும்
त्वरितं	விரைந்தே	क	எங்கும்
यान्ति	சென்றார்கள்.	आसत न	தக்கவில்லை.

ततः पादपसंवाधं नानामृगसमायुतम् । सह्यपर्वतमासेदुर्मलयं च महीधरम् ॥ ७३ ॥

ततः	பிறகு	सह्यपर्वतं	ஸஹ்யபர்வதத்தை
पादपसंवाधं	மரங்களடர்ந்ததும்	मलयं	மலய [யும்]
नानामृगसमायुतं	பலமிருகங்களால் வசி க்கப்பெற்றதுமான	महीधरं च	பர்வதத்தையும்
		आसेदुः	அடைந்தார்கள்.

काननानि विचित्राणि नदीप्रस्रवणानि च । पश्यन्नभिययौ रामः सह्यस्य मलयस्य च ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	काननानि	சோலைகளையும்
सह्यस्य	ஸஹ்யமலையினுடைய யும்	नदीप्रस्रवणानि च	நதிகளையும் அருவி களையும்
मलयस्य च	மலயமலையினுடைய	पश्यन्	பார்த்துக்கொண்டே
विचित्राणि	அழகிய [யும்]	अभिययौ	சென்றார்.

बकुलांस्तिलकांश्चूतानशोकान्सिन्धुवारकान् । करवीरांश्च तिमिशान्भञ्जन्ति स पुवङ्गमाः ॥

पुवङ्गमाः	வானர்கள்	सिन्धुवारकान्	நொச்சிமரங்களையும்
बकुलान्	வகுள விருகங்க ளையும்	करवीरान्	அலரிகளையும்
तिलकान्	மஞ்சாடிமரங்களையும்	तिमिशान् च	திமிசங்களையும்
चूतान्	மாமரங்களையும்	भञ्जन्ति स	முறித்துவிழ்த்தினா கள்.
अशोकान्	அசோகமரங்களையும்		

अङ्गोलांश्च करज्जांश्च पुक्ष्ण्यग्रोधतिन्दुकान् । जम्बूकामलकान्नीपान्भञ्जन्ति स्म पुवङ्गमाः ॥

पुवङ्गमाः	வானர்கள்	जम्बूकामलकान्	நாவல்மரங்களையும்
अङ्गोलान् च	அழிஞ்சில்களையும்		நெல்லிமரங்களையும்
करजान्	புஞ்சுகளையும்	नीपान् च	கடம்புகளையும்
पुक्ष्ण्यग्रो- धि- तिन्दुकान्	} இரளிகளையும், ஆல மரங்களையும் திந்து கமரங்களையும்	भञ्जन्ति स्म	முறித்துவிழுத்தினர் கள்.

प्रस्तरेषु च रम्येषु विविधाः काननद्रुमाः । वायुवेगप्रचलिताः पुष्पैरवकिरन्ति गाम् ॥७७॥

रम्येषु	அழகிய	वायुवेगप्रचलिताः	வாயுவேகத்தால் அசைவனவாய்
प्रस्तरेषु च	சமமான பிரதேசங் களிலும்	पुष्पैः	புஷ்பங்களால்
विविधाः	பலவகை	गां	பூமியில்
काननद्रुमाः	காட்டுமரங்கள்	अवकिरन्ति	துவின.

मारुतः सुखसंस्पर्शो वाति चन्दनशीतलः । पद्पदैरनुकूजद्भिर्वनेषु मधुगन्धिषु ॥ ७८ ॥

मारुतः	வாயுபகவான்	सुखसंस्पर्शः	சுகஸ்பரிசமுடையவ ராய்
मधुगन्धिषु	தேன்மணம் கமழும்	चन्दनशीतलः	சந்தனம்போல் குளிர் ச்சியாய்
वनेषु	வனங்களில்	वाति	வீசுகிறார்.
अनुकूजद्भिः	இடைவிடாது பாடும்		
पद्पदैः	வண்டுகளோடு		

अधिकं शैलराजस्तु धातुभिः सुविभूषितः ॥ ७९ ॥

शैलराजः तु	மலைபரசும்	अधिकं	மிகவும்
धातुभिः	காணிக்கற்களால்	सुविभूषितः	அழகுவாய்ந்து விளங் கிற்று.

धातुभ्यः प्रसृतो रेणुर्वायुवेगविघटितः । सुमहद्वानरानीकं छादयामास सर्वतः ॥ ८० ॥

धातुभ्यः	காணிக்கற்களினின்றும்	सुमहत्	மிகப்பெரிய
प्रसृतः	கிளம்பிய	वानरानीकं	வானரதேசனையை
रेणुः	தூளி	सर्वतः	நாற்புறமும்
वायुवेगविघटितः	காற்றின் வேகத்தால் அடிக்கப்பட்டு	छादयामास	மறைத்துவிட்டது.

गिरिप्रस्थेषु रम्येषु सर्वतः संप्रपुष्पिताः । केतव्यः सिन्धुवाराश्च वासन्त्यश्च मनोरमाः ॥

रम्येषु	அழகிய	केतव्यः	தாமதகளும்
गिरिप्रस्थेषु	மலைத்தாழ்வரை	सिन्धुवाराः च	நெரிச்சிகளும்
सर्वतः	எங்கும் [களில்	मनोरमाः	அழகிய
संप्रपुष्पिताः	நன்றாகப் பூத்துவிளங் கிட்டுகாண்டிருந்த	वासन्त्यः च	முல்லைகளும்

माधव्यो गन्धपूर्णाश्च कुन्दगुल्माश्च पुष्पिताः । चिरिविल्वा मधूकाश्च वकुलाः प्रियकास्तथा ॥
स्फूर्जकास्तिलकाश्चैव नागवृक्षाश्च पुष्पिताः । चूताः पाटलयश्चैव कोविदाराश्च पुष्पिताः ॥
मुचुलिन्दार्जुनाश्चैव शिशुपाः कुटजास्तथा । धवाः शाल्मलयश्चैव रक्ताः कुरवकास्तथा ॥
हिन्तालास्तिमिशश्चैव चूर्णका नीपकास्तथा । नीलाशोकाश्च वरणा भङ्गोलाः पद्मकास्तथा ॥
पुवमानैः पुवङ्गैस्तु सर्वे पर्याकुलीकृताः ॥ ८५ ॥

गन्धपूर्णाः	வாசனை நிரம்பிய
माधव्यः च	மாதவி எனும் முல்லைகளும்
पुष्पिताः	பூத்த
कुन्दगुल्माः च	குருந்தப்புதர்களும்
चिरिविल्वाः	புங்கமரங்களும்
मधूकाः च	இலுப்பை மரங்களும்
वकुलाः	மகிழ்மரங்களும்
तथा	அவ்வண்ணமே
प्रियकाः	பந்துகங்களும்
स्फूर्जकाः च	ஸ்பூர்ஜகங்களும்
तिलकाः एव	திலகங்களும்
नागवृक्षाः च	சிருகப்பூமரங்களும்
पुष्पिताः	நன்றாகப் பூத்த
चूताः च	மாமரங்களும்
पाटलयः एव	பாடிரிமரங்களும்
पुष्पिताः	பூத்த
कोविदाराः च	மலைபகத்திகளும்
मुचुलिन्दार्जुनाः च	முசுளிந்தங்களும் மருதமரங்களும்
शिशुपाः एव	சிம்சுபங்களும்

कुटजाः तथा	வெட்பாலைகளும்
धवाः च	தவமரங்களும்
शाल्मलयः एव	இலவுகளும்
तथा	அவ்வண்ணமே
रक्ताः	சிவந்த
कुरवकाः	மருதாணிகளும்
हिन्तालाः च	கூந்தற்பனைகளும்
तिमिशाः एव	திமிசமரங்களும்
चूर्णकाः	சூர்ணகமரங்களும்
तथा	அப்படியே
नीपकाः	கடம்புகளும்
नीलाशोकाः च	நீலாசோகமரங்களும்
वरणाः	மரவளிக்கமரங்களும்
भङ्गोलाः	அழிஞ்சில்களும்
तथा	அப்படியே
पद्मकाः	பத்மகங்களும்
सर्वे तु	ஆனைத்தும்
पुवमानैः	பறந்துசெல்லும்
पुवङ्गैः	வானரர்களால்
पर्याकुलीकृताः	நிலைகுலைக்கப்பட்டன.

वाप्यस्तस्मिन्निरौ शीताः पल्वलानि तथैव च । चक्रवाकानुचरिताः कारण्डवनिषेविताः ॥
पुवैः क्रौञ्चैश्च संकीर्णा वराहमृगसेविताः ॥ ८६ ॥
ऋक्षैस्तरक्षुभिः सिंहैः शार्दूलैश्च भयावहैः । व्यालैश्च बहुभिर्भीमैः सेव्यमानाः समन्ततः ॥

तस्मिन्	அந்த
निरौ	பர்வதத்தில்
चक्रवाकानुचरिताः	{ சக்கிரவாகங்களால் வசிக்கப்பெற்றவை களும்
कारण्डवनिषेविताः	{ காண்டவங்களால் வசிக்கப்பெற்றவை களும்

पुवैः	நீர்காக்கைகளாலும்
क्रौञ्चैः च	க்ரௌஞ்சங்களாலும்
सङ्कीर्णाः	நிரம்பியவைகளும்
वराहमृग- सेविताः	{ பன்றிகள், மான்கள் இவைகள் வசிக்கப் பெற்றவைகளும்,
ऋक्षैः	காடிகளாலும்
तरक्षुभिः	சிறுத்தைகளாலும்

सिंहैः	சிங்கங்களாலும்
भयावहैः	பயங்கரமான
शार्दूलैः च	புலிகளாலும்
बहुभिः	பல
भीमैः	பயங்கரமான
व्यालैः च	யானைகளாலும்

समन्ततः	எங்கும்
सेव्यमानाः	சஞ்சரிக்கப்பட்டவை
शीताः	குளிர்ந்த [கருமான
वाप्यः	நடைவாழிகளும்
तथा एव	அவ்வண்ணமே
पश्यान्नि च	குட்டைகளுமிருந்தன.

पशुः सौगन्धिकैः फुल्लैः कुमुदैश्चोत्पलैस्तथा । वारिजैर्विविधैः पुष्पै रम्यास्तत्र जलाशयाः ॥

तत्र	அவ்விடத்தில்
फुल्लैः	மலர்ந்த
पशुः	தாமரைகளாலும்
सौगन्धिकैः	செக்கமுநீர்களாலும்
कुमुदैः	ஆம்பல்களாலும்
तथा	அப்படியே

उपलैः	கருநெய்தல்களாலும்
विविधैः	பல
वारिजैः	ஜலத்திலுண்டாகும்
पुष्पैः च	புஷ்பங்களாலும்
रम्याः	அழகுவாய்ந்த
जलाशयाः	ஓடைகள் இருந்தன.

तस्य सानुषु कूजन्ति नानाद्विजगणास्तथा

॥ ८९ ॥

तस्य	அதனது
सानुषु	தாழ்வரைகளில்
तथा	அப்படியே

नानाद्विजगणाः	பல பறவைகளைங்கள்
कूजन्ति	கூயிக்கொண்டிருக்கின்றன.

स्नात्वा पीत्वोदकान्यत्र जले क्रीडन्ति वानराः । अन्योन्यं प्लावयन्ति स्म शैलमारुह्य वानराः ॥

भव	அவ்விடத்தில்
वानराः	வானரர்கள்
स्नात्वा	ஸ்நானம்பண்ணி
उदकानि	நீர்த்தகங்களை
पीत्वा	அருந்தி
जले	ஜலத்தில்
क्रीडन्ति	விளையாடுகின்றார்கள்.

वानराः	வானரர்கள்
शैलं	மலைமீது
आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு
अन्योन्यं	ஒருவர்மீதொருவர்
प्लावयन्ति स्म	வாரி இறைக்கின்றார்கள்.

फलान्यमृतगन्धीनि मूलानि कुसुमानि च । बुभुजुर्वानरास्तत्र पादपानां मदोत्कटाः ॥

तस्य	அவ்விடத்தில்
मदोत्कटाः	செருக்குற்ற
वानराः	வானரர்கள்
पादपानां	விருசூக்களுடைய

अमृतगन्धीनि	அமிருதம்போல் மண
फलानि	பழக்களையும் [க்கும்
मूलानि	கீழ்க்குளையும்
कुसुमानि च	புஷ்பங்களையும்
बुभुजुः	புசித்தார்கள்.

द्रोणमात्रप्रमाणानि लम्बमानानि वानराः । ययुः पिवन्तो हृष्टास्ते मधूनि मधुपिङ्गलाः ॥

मधुपिङ्गलाः	தேன்போன்ற
ते	அந்த [நிறமுடைய
वानराः	வானரர்கள்
हृष्टाः	களிப்புற்றவர்களாய்

द्रोणमात्रप्रमाणानि	பக்களவுகொண்டு
लम्बमानानि	தொக்கிக்கொண்டி.
मधूनि	தேன்களை [ருக்கும்
पिवन्तः	குடித்துக்கொண்டு
ययुः	சென்றார்கள்.

पादपानवभञ्जन्तो विकर्षन्तस्तथा लताः । विधमन्तो गिरिवरान्प्रययुः पृवगर्षभाः ॥९३॥

ஹவகர்ஷமா: வானரேர த்தமர்கள்
 பாடபாந் ஹிருஷகங்களை
 அவமஜ்ஜந்த: முறித்து தள்ளிக்
 கொண்டும்
 तथा அவ்வண்ணமே

லதா: கொடிகளை
 विकर्षन्त: இழுத்துக்கொண்டும்
 गिरिवरान् சிறந்த மலைகளை
 विधमन्त: நொறுக்கிக்கொண்டும்
 प्रययु: சென்றார்கள்.

वृक्षेभ्योऽन्ये तु कपयो नर्दन्तो मधुदर्पिताः । अन्ये वृक्षान्प्रपद्यन्ते प्रपतन्त्यपि चापरे ॥

अन्ये अपरे च சிற்சில
 कपय: வானரர்கள்
 मधुदर्पिता: தேன்வெறிகொண்டு
 नर्दन्त: ஆர்ப்பார்க்கின்ற தவர்களை
 वृक्षेभ्य: तु மரங்களிலிருந்து

प्रपतन्ति பூமியில் குதிக்கின்றார்
 अन्ये अपि வேறுசிலரே [கள்.
 वृक्षान् மரங்களில்
 प्रपद्यन्ते பாய்ந்தேறுகின்றார்
 கள்.

बभूव वसुधा तैस्तु संपूर्णा हरियूथपैः । यथा कलमकेदारैः पकैरिव वसुन्धरा ॥ ९५ ॥

वसुधा பூமியானது
 तै: அந்த
 हरियूथपै: வானரச்சிகிரேஷ்டர்
 वसुन्धरा பூமியானது [கனால்,
 पकै: நன்றாக முற்றிய

कलमकेदारै: சென்னெற்பயிர்களால்
 यथा तु எவ்வண்ணமோ
 संपूर्णा நிறைந்திருந்ததாய்
 इव முற்றிலும்
 बभूव திகழ்ந்தது.

महेन्द्रमथ संप्राप्य रामो राजीवलोचनः । अध्यारोहन्महाबाहुः शिखरं द्रुमभूपितम् ॥

अथ அப்பொழுது
 महाबाहु: மகாபாகுவும்
 राजीवलोचन: செந்தாமரைக் கண்
 राम: ஸ்ரீராமர் [ணருமாகிய
 महेन्द्रं மகேந்திர பர்வதத்தை

संप्राप्य அடைந்து,
 द्रुमभूपितं மரங்களால் அழ
 शिखरं குற்று விளங்கும்
 सिकरात्तில் சிகரத்தில்
 अध्यारोहत् ஏறினார்.

ततः शिखरमारुह्य रामो दशरथात्मजः । कूर्ममीनसमाकीर्णमपश्यत्सलिलाकरम् ॥ ९७ ॥

दशरथात्मज: தசரதர்திருக்குமார
 राम: ஸ்ரீராமர்
 शिखरं சிகரத்தில்
 आरुह्य ஏறி

तत: அவ்விடத்திலிருந்து
 कूर्ममीनसमाकीर्णं ஆமை, மீன் இவைகள்
 सलिलाकरं சமுத்திரத்தை
 अपश्यत् பார்த்தார்.

ते सह्यं समतिक्रम्य मलयं च महागिरिम् । आसेदुरानुपूर्व्येण समुद्रं भीमनिस्वनम् ॥९८॥

ते அவர்கள்
 सह्यं சஹ்யமலையையும்
 मलयं மலையமென்ற
 महागिरिं च மகாபர்வதத்தையும்

समतिक्रम्य கடந்து
 भीमनिस्वनं பயங்கரமாக ஒலிக்கும்
 समुद्रं கடலை
 आनुपूर्व्येण வரிசை தவறாது
 आसेदु: அடைந்தார்கள்.

अवरुह्य जगामाशु वेलावनमनुत्तमम् । रामो रमयतां श्रेष्ठः ससुग्रीवः सलक्ष्मणः ॥ ९९ ॥

रमयतां श्रेष्ठः	{ எல்லாருடைய மனங்களை யும் கவர்கின்றவர் களிலுத்தமமாகிய	अवरुह्य	இறங்கி
रामः	ஸ்ரீராமர்	अनुत्तमं	மிகச்சிறந்த
ससुग्रीवः	சுகிரீவனிடும்	वेलावनं	கடற்கரைக்கானகத் திற்கு
सलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணரோடும்	आशु	விரைவில்
		जगाम	வந்துசேர்ந்தார்.

अथ धौतोपलतलां तोयोधैः सहसोत्थितैः । वेलामासाद्य विपुलां रामो वचनमब्रवीत् ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	विपुलां	விசாலமான
सहसोत्थितैः	திடீர் திடீர் என்று கி	वेलां	கரையை
तोयोधैः	போலிகளால் [எம்பும்	आसाद्य	அடைந்து
धौतोपलतलां	{ நன்கு கழுவப்பட்ட கற்பாறையேரங்களை யுடைய	वचनं	ஒரு சொல்லை
		अथ	பின் வருமாறு
		अब्रवीत्	மொழிந்தார் :

एते वयमनुप्राप्ताः सुग्रीव वरुणालयम् । इहेदानीं विचिन्ता सा या नः पूर्वं समुत्थिता ॥

सुग्रीव	“சுகிரீவ !	पूर्वं	இதற்கு முந்தி
एते	இந்த	या	எந்தவொரு
वयं	நாம்	विचिन्ता	கவலையோ,
वरुणालयं	சமுத்திரத்திற்கு	सा	அதுவே
अनुप्राप्ताः	வந்துசேர்ந்துவிட்டோம்.	इह	இவ்விடத்தில்
		इदानीं	இப்பொழுது
नः	நமக்கு	समुत्थिता	உண்டாகிவிட்டது.

अतः परमतीरोऽयं सागरः सरितां पतिः । न चायमनुपायेन शक्यस्तरितुमर्णवः ॥ १०२ ॥

सरितां पतिः	நதிகளின் பதியும்	अयं	இந்த
परमतीरः	{ வெகுதூரத்திற்கப் பால் கரையையுடைய துமாகிய	अर्णवः	ஸமுத்திரமானது
सागरः	ஸமுத்திரம்	अनुपायेन च	ஒர்வித உபாயமும் இல்லாமல்
अयं	இது.	अतः	இங்கிருந்து
		तरितुं न शक्यः	தாண்ட முடியாதது.

तदिहैव निवेशोऽस्तु मन्त्रः प्रस्तूयतामिति । यथेदं वानरबलं परं पारमवामुयात् ॥ १०३ ॥

तत्	ஆகையால்	परं पारं	அக்கரையை
इह एव	இவ்விடத்திலேயே	यथा	எவ்வாறு
निवेशः	சேனையிறங்குதல்	अवाप्नुयात्	அடையுமோ,
अस्तु	ஏற்பட்டும்.	इति	அதைப்பற்றி
इदं	இந்த	मन्त्रः	மந்திராலோசனையானது
वानरबलं	வானரசைன் பலம்	प्रस्तूयताम्	செய்யப்பட்டும் *.

इतीव स महाबाहुः सीताहरणकर्षितः । रामः सागरमासाद्य वासमाज्ञापयत्तदा ॥१०४॥

ச:	இந்த	सागरं	சமுத்திரத்தை
महाबाहुः	மஹாபாகுவும்	आसाद्य	அடைந்து
सीताहरण- कर्षितः	ஸீதாநேஷியின் அப ஹரணத்தால் சிந்தை நொந்து கிடக்கின்ற வருமாகிய	तदा	அப்பொழுது
		वासं	தங்குசலைப்பற்றி
		इति इव	பின்வருமாறு
		आज्ञापयत्	ஆக்ஞாபித்தருளி

सर्वाः सेना निवेश्यन्तां वेलायां हरिपुङ्गव । संप्राप्तो मन्त्रकालो नः सागरस्येह लङ्घने ॥

हरिपुङ्गव	“வானரேரத்தம்!	लङ्घने	தாண்டும் விஷயத் தில்
सर्वाः सेनाः	ஸேனைகளைல்லாமும்	मन्त्रकालः	ஆலோசனைசெய்யும் காலமானது
वेलायां	கரையில்	इह	இப்பொழுது
निवेश्यन्तां	இறக்கவைக்கப் பட்டும்;	नः	நமக்கு
सागरस्य	சமுத்திரத்தை	सम्प्राप्तः	வந்து விட்டது.

स्वां स्वां सेनां समुत्सृज्य मा च कश्चित्कुतो व्रजेत् । गच्छन्तु वानराः शूरा ज्ञेयं छन्नं भयं च नः॥

कश्चित्	“ஒருவனும்	वानराः	வானர
स्वां स्वां	அவனவனது	शूराः च	ஞூர்கள் மட்டும்
सेनां	சைனியத்தை	गच्छन्तु	வெளியில் போகட்டும்.
समुत्सृज्य	விட்டுவிட்டு	छन्नं	கபடாய் செய்யப்பட்ட
कुतः	எக்காரணத்தைத் கொண்டும்	भयं	ஆபத்து [டிருக்கும்
मा व्रजेत्	போகக்கூடாது.	नः	நமக்கு
		ज्ञेयं च	அறியத்தக்கதே.”

रामस्य वचनं श्रुत्वा सुग्रीवः सहलक्ष्मणः । सेनां न्यवेशयतीरे सागरस्य द्रुमायुते ॥१०७॥

सुग्रीवः	சகீவன்	सागरस्य	சமுத்திரத்தினது
सहलक्ष्मणः	ஸஹ்லக்ஷ்மணரோடு கூ	द्रुमायुते	மரங்களடர்ந்த
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய [டவே	तीरे	கரையில்
वचनं	ஆக்கீணையை	सेनां	சேனையை
श्रुत्वा	சிரமேற்கொண்டு	न्यवेशयत्	தங்கச்செய்தார்.

विरराज समीपस्थं सागरस्य च तद्दलम् । मधुपाण्डुजलः श्रीमान्द्वितीय इव सागरः ॥

सागरस्य	சமுத்திரத்தினுடைய	श्रीमान्	அழகிய
समीपस्थं	பக்களில் தங்கியிருந்த	द्वितीयः	இரண்டாவது
तद्	அந்த	सागरः	சமுத்திரம்
दलं	சேனை	इव च	போலவே
मधुपाण्डुजलः	தென்போல் பிங்கள வாணமுற்ற	विरराज	பிரகாசித்தது.

वेलावनमुपागम्य ततस्ते हरिपुङ्गवाः । निविष्टाः परमं पारं काङ्क्षमाणा महोदधेः ॥१०९॥

ते	அந்த	परमं पारं	அக்கரையை
हरिपुङ्गवाः	வானரீராத்தமர்கள்	काङ्क्षमाणाः	காண ஆவல்கொண்டு
वेलावनं	கரையின் வனத்தை	ततः	அவ்விடத்தில்
उपागस्य	அடைந்து	निविष्टाः	தங்கியிருந்தார்கள்.
महोदधेः	பெருங்கடலின்		

तेषां निविशमानानां सैन्यसन्नाहनिस्वनः । अन्तर्धाय महानादमर्णवस्य प्रशुश्रुवे ॥११०॥

तेषां	ஆவர்கள்	अर्णवस्य	சமுத்திரத்தினது
निविशमानानां	தங்கியிருக்கும்	महानादं	பேரொலியை
	பொழுது	अन्तर्धाय	அடக்கிக்கொண்டு
सैन्यसन्नाह-	} சைனியங்களின் போ ரில் உற்சாகத்தால் உண்டான சத்தமா னது	प्रशुश्रुवे	கேட்டது.
निस्वनः			

सा वानराणां ध्वजिनी सुग्रीवेणाभिपालिता । त्रिधा निविष्टा महती रामस्यार्थपराऽभवत् ॥

सुग्रीवेण	சுகரீவனால்	निविष्टा	தங்கச்செய்யப்பட்ட து.
अभिपालिता	சகிக்கப்பட்ட	सा	அது
वानराणां	வானரர்களின்	रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய
महती	பெரும்	अर्थपरा	} கைக்கரியம் ஒன்றை யே சர்வமாய்க்கொ ண்டதாய் விளங்கிற்று.
ध्वजिनी	சேனை	अभवत्	
त्रिधा	மூன்று வகுப்பாக		

सा महार्णवमासाद्य हृष्टा वानरवाहिनी । वायुवेगसमाधूतं पश्यमाना महार्णवम् ॥ ११२ ॥

वानरवाहिनी	வானரசைனியம்	वायुवेगसमाधूतं	வாயுவேகத்தால் அலைப்புண்ட
महार्णवं	சமுத்திரத்தை	महार्णवं	சமுத்திரத்தை
आसाद्य	அடைந்து	पश्यमाना	பார்த்தவண்ணமே யிருந்தது.
हृष्टा	களிப்புற்றிருந்தது.		
सा	அது		

दूरपारमसंवाधं रक्षोगणनिषेवितम् । पश्यन्तो वरुणावासं निषेदुर्हरियूथपाः ॥ ११३ ॥

झपनक्रग्रहं घोरं क्षपादौ दिवसक्षये । हसन्तमिव फेनोर्धैर्नृत्यन्तमिव चोर्मिभिः ॥ ११४ ॥

चन्द्रोदयसमाधूतं प्रतिचन्द्रसमाकुलम् । चण्डानिलमहाग्राहैः कीर्णं तिमितिमिङ्गलैः ॥

दीप्तभोग्रिवाकर्णं भुजगैर्भुजगालयम् । अवगाढं महासच्चैर्नानाशैलसमाकुलम् ॥

सुदुर्गं दुर्गमार्गं तमगाधमसुरालयम् ॥ ११६ ॥

हरियूथपाः दूरपारं	வானரச்ரேஷ்டர்கள் வெகுதூரத்திற்கப் பால் கரையுன்னதும்	चण्डानिल- } महाप्राहैः }	புயற்காற்றை நிகர்த்த கொடிய முதலைக ளாலும்
भसंबाधं रक्षोगण- निपेवितं }	மிகப் பார்த்ததும் ராசுஷஸகணங்களால் வசிக்கப்பெற்றதும்	तिमितिमिङ्गलैः	{ திமிபெணும் பெரும் மீன்களாலும் திமிக ளைத்தின்னும் பெரு மீன்களாலும்
क्षपनक्रग्रहं	{ மீன்களும் முதலைக ளும் இடங்கர்களெ னும் முதலையினக்க ளுமுள்ளதும்	कीर्णं दीसभोगैः भुजगैः आकीर्णं भुजगालयं इव	நிறைந்ததும் ஜ்வலிக்கும் உடலுற்ற பாம்புகளால் நிறைந்து பாம்புகளின் இருப் பிடம் போன்றதும்
घोरं दिवसक्षये क्षपादौ फेनौघैः हसन्तं इव	பயங்கரமானதும் மலையில் இரவின் ஆரம்பத்தில் துரை சமூகங்களால் சிரிப்பதுபோலிருக் கிறதும்	महास्रवैः अवगाढं नानाशैलसमाकुलं	பெரிய பிராணிகளால் நிறைந்ததும் பல மலைகளால் நிறைந்ததும்
ऊर्मिभिः मृत्यन्तं इव	ஆலைகளால் குதிக்கிறதுபோலி ருக்கிறதும்	सुदुर्गं दुर्गमार्गं अगाधं असुरालयं च तं वर्णावासं पश्यन्तः निपेतुः	கிட்ட முடியாததும் கடக்கமுடியாததும் அகாதமும் அசுரர்கள் வளிக்கும் அந்த [இடமுமான சமுத்திரத்தை பார்த்துக்கொண்டே தங்கியிருந்தார்கள்.
चन्द्रोदयसमाधूतं	சந்திரோதயத்தால் பொங்குகிறதும்		
प्रतिचन्द्र- } समाकुलं }	பிரதிபிம்பங்களாகிற சந்திரன்களால் விள க்கப்பெற்றதும்		

मकरैर्नाकभोगैश्च विगाढा वातलोलिताः । उत्पेतुश्च निपेतुश्च प्रवृद्धा जलराशयः ॥११७॥

मकरैः	முதலைகளாலும்	प्रवृद्धाः	வளர்ந்தவைகளாய்
नाकभोगैः च	சருமீன்களாலும் பாம்புகளாலும்	जलराशयः	ஆலைகள்
विगाढाः	நிறைந்துள்ளவை களும்	उत्पेतुः च	உயரக்கினம்பின.
वातलोलिताः	காற்றால் ஆலைப்புண்டு	निपेतुः च	அடக்கித்தணிந்து சென்றன.

अग्निचूर्णमिवाविद्धं भास्वराम्बु महोरगम् । सुरारिविषयं घोरं पातालविषयं सदा ॥११८॥

सागरं चाम्बरप्रख्यमम्बरं सागरोपमम् । सागरं चाम्बरं चेति निर्विशेषमदृश्यत ॥११९॥

अग्निचूर्णं इव	நெருப்புப்பொரி போன்றனவும்	महोरगं	பெரும்பாம்புகளையு டையதும்
आविद्धं	பொங்குகிறதும்	सुरारिविषयं	தேவசத்துருக்கள் வசிக்குமிடமும்
भास्वराम्बु	நிர்மலமான ஜலமு டையதும்		

घोरं	பயங்கரமானதும்	अम्बरं च	ஆகாசமும்
सदा	எக்காலத்திலும்	सागरोपमं	சமுத்திரத்தை நிகர்த்திருக்கிறது.
पाताल- विषयं च	பாதாளலோகங்களில் இருக்கும் இடமான துமான	सागरं	சமுத்திரமும்
सागरं	சமுத்திரமானது	अम्बरं च	ஆகாசமும்
अम्बरप्रख्यं	ஆகாசத்தை நிகர்த்திருக்கிறது.	इति निर्विशेषं अदृश्यत	(ஆகிய) இது பேதமில்லாமல் காணப்பட்டது.

संपृक्तं नभसाऽप्यम्भः संपृक्तं च नभोऽम्भसा । तादृशेषु स्म दृश्येते तारारत्नसमाकुले ॥

अंभः	சமுத்திரமானது	तारारत्नस-	} நகரத்திரங்களாலும், முத்துகளாலும் நிறைந்த இவ்விரண்டும்
नभसा अपि	ஆகாசத்தோடே	माकुले	
संपृक्तं	பிணைந்திருக்கிறது.	तादृशेषु	சமமான தோற்றமுடையவைகளாய்காணப்பட்டன.
नभः च	ஆகாசமும்	दृश्येते स्म	
अंभसा	கடலோடு		
संपृक्तं	பிணைந்திருக்கிறது.		

समुत्पतितमेघस्य वीचिमालाकुलस्य च । विशेषो न द्वयोरासीत्सागरस्याम्बरस्य च ॥

समुत्पतितमेघस्य	மேலெழும் மேகங்களைக்கொண்ட	सागरस्य च	சமுத்திரத்திற்கும்
अम्बरस्य च	ஆகாயத்திற்கும்	द्वयोः	இந்த இரண்டிற்கும்
वीचिमालाकुलस्य	அலைவரிசைகளின் பெருக்குகையுடைய	विशेषः	வேறுபாடு ..
		आसीत् न	யாதொன்றும் இல்லை.

अन्योन्यमाहताः सक्ताः सखनुर्भीमनिखनाः । उर्मयः सिन्धुराजस्य महाभेयं इवाहवे ॥

आहवे	யுத்தகளத்தில்	उर्मयः	அலைகள்
महाभेयः	பெரிய பேரிகைவாத்ய	अन्योन्यं	ஒன்றோடொன்று
इव	போலவே [ங்கள்	आहताः	மோதி
सिन्धुराजस्य	சமுத்திரத்தினது	सक्ताः	தடுக்கப்பட்டவைக
भीमनिखनाः	பேரொளிக்கொண்ட	सखनुः	ஒலித்தன. [ளாய்

रत्रौघजलसन्नादं विषक्तमिव वायुना । उत्पतन्तमिव क्रुद्धं यादोगणसमाकुलम् ॥ १२३ ॥

ददृशुस्ते महात्मानो वाताहतजलाशयम् । अनिलोद्धूतमाकाशे प्रवल्गन्तमिवोर्मिभिः ॥ १२४ ॥

महात्मानः	மஹாத்மாக்களாகிய	क्रुद्धं	சினக்கொண்டு
ते	அவர்கள்	उत्पतन्तं इव	உயரக்கிளம்புகிறது
वाताहतजलाशयं	காற்றால் அலைப்புண்ட சமுத்திரத்தை	यादोगण-	} நீர்வாழுவிற்களால் நிறைந்துள்ளதாயும்
रत्रौघजल- सन्नादं	ரத்தனக்குவியல்களோடு கூடிய ஒலிப்புடையதாயும்	अनिलोद्धूतं	
वायुना	வாயுவோடு	उर्मिभिः	அலைகளால் [புண்டு
विषक्तं इव	கலந்து விட்டதுபோலிருக்கிறதாகவும்	आकाशे	ஆகாயத்தில்
		प्रवल्गन्तं इव	நடக்கிறதுபோன்றதாய்பார்த்தார்கள். [கவும்
		दृशुः	

ततो विस्मयमापन्ना ददृशुर्हरयस्तदा । भ्रान्तोर्मिजलसन्नादं प्रलोलमिव सागरम् ॥१२५॥

तदा	அப்பொழுது	प्रलोलं इव	கலவரப்படுவது
हरयः	வானரர்கள்		போன்றதாகவும்
सागरं	சமுத்திரத்தை	ददृशुः	கண்டார்கள்.
भ्रान्तोर्मि- जलसन्नादं }	அசையும் அலைகளின் இல ஓசையுடையதா யும்	ततः	அதனால்
		विस्मयं	ஆச்சரியத்தை
		आपन्नाः	அடைந்தார்கள்.

इत्यापें श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे चतुर्थः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14880

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 205

पञ्चमः सर्गः—ஐந்தாவது ஸர்க்கம். ॥ ५ ॥

श्रीरामचिलापः—ஸ்ரீராமவிலாபம்.

सा तु नीलेन विधिवत्स्वारक्षा सुसमाहिता । सागरस्योत्तरे तीरे साधु सेना निवेशिता ॥

स्वारक्षा	நற்காப்பைப்பெற்ற தும்	सागरस्य	கடலது
सुसमाहिता	அச்சமற்றதுமான	उत्तरे तीरे	வடக்கரையில்
सा	அந்த	विधिवत्	முறையே
सेना	படையானது	साधु तु	நன்கு அப்பொழுது
नीलेन	நீலனால்	निवेशिता	அமைக்கப்பெற்றது.

मैन्द्रश्च द्विविदशोभौ तत्र वानरपुङ्गवौ । विचेरतुश्च तां सेनां रक्षार्थं सर्वतो दिशम् ॥ २ ॥

वानरपुङ्गवौ	வானரோத்தமர்க	तां	அந்த
मैन्द्रः च	மெந்தனும் [ளான	सेनां	சேனையை
द्विविदः च	நவீனதனுமாகிய	रक्षार्थं	பாதுகாப்பதற்காக
उभौ	இருவர்களும்	सर्वतः दिशं च	எல்லா திக்குமும்
तस्य	அப்பொழுது	विचेरतुः	சஞ்சரிந்தார்கள்.

निविष्टायां तु सेनायां तीरे नदनदीपतेः । पार्श्वस्थं लक्ष्मणं दृष्ट्वा रामो वचनमब्रवीत् ॥

नदनदीपतेः	சமுத்திரத்தினுடைய	पार्श्वस्थं	பக்களிலிருந்து
तीरे	கரையில்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
सेनायां	சேனை	दृष्ट्वा	பார்த்து
निविष्टायां तु	தங்கியதும்	वचनं	ஒரு சொல்லை
रामः	ஸ்ரீராமர்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு

மொழிந்தார்

शोकश्च किल कालेन गच्छता ह्यपगच्छति । मम चापश्यतः कान्तामहृन्महनि वर्धते ॥

शोकः च "சோகம் என்பது
कालेन गच्छता च कालம் கழியக்கழிய
अपगच्छति போய்விடுகிறது,
என்று
किल பெரியோர்கள் சொல்
வதுண்டு.

कान्तां காதலியை
अपश्यतः காணப்பெறாத
मम हि எனக்கோவென்றால்
अहनि अहनि நாளுக்குநாள்
वर्धते வளருகின்றது.

न मे दुःखं प्रिया दूरे न मे दुःखं हतेति वा । एतदेवानुशोचामि वयोऽस्या ह्यतिवर्तते ॥

दूरे "தூரத்தில்
प्रिया காதலியிருக்கின்றான்
मे எனக்கு [என்பது
दुःखं न मनவேதனையை விளை
விக்கவில்லை,
हता अपஹரிக்கப்பட்டான்
इति वा என்பதும்
मे எனக்கு
दुःखं न मनக்கவலையை விளை
விக்கவில்லை.

हि ஆனால்,
अस्या: இவளது
वयः { உயிரோடிருப்பதாய்
பிரதிக்கை செய்பப்
பட்ட) ஜீவிதகாலம்*
अतिवर्तते கடந்துவருகிறது.
एतत् एव இது ஒன்றைக்குறித்
तुத்தான்
अनुशोचामि இடைவிடாது மனம்
நொந்துருகுகின்றேன்.

* [சந்தரகாண்டம் 40-ரம் ஸர்க்கம் 11, 12 சுவோகங்களில் ஷாநிஷ்யமி மாஸ்து ஜிவீதே ஷஸூதந । மாஸாதூஷ்வீ ந ஜிவீஷ்யே த்வயா ஹீநா நுயாஹஜ என்று சொன்னபடி 'ஒரு மாதமே உம்பொருட்டு உயிருளேன்; அதன்மேல் நினைப்பிரிந்து உயிர் வாழேன்' என்று சிதாப்பிராட்டியார் ஹனுமாரிடத்தில் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு சொல்லிக்டுத்த உறுதி மொழியிது.]

वाहि वात यतः कान्ता तां स्पृष्ट्वा मामपि स्पृश । त्वयि मे गात्रसंस्पर्शश्चन्द्रे वृष्टिसमागमः॥

वात "வாயுபகவானே!
यतः எவ்விடத்தில்
कान्ता कாதலியிருக்கிறாளோ
वाहि சஞ்சரியும். [(அங்கு)
तां அவளை
स्पृष्ट्वा ஸ்பர்சித்துவிட்டு
अपि அதன்பின்னர்
मां என்னை

स्पृश ஸ்பர்சிப்பிராக.
चन्द्रे மனோகாமய் விளங்
त्वयि தேவரீரிடத்தில் [கும்
मे எனக்கு
गात्रसंस्पर्शः உடல்ஸ்பர்சமாய்
वृष्टिसमागमः ஞானைகதிரியத்தால்
எற்படும்.

तन्मे दहति गात्राणि विषं पीतमिवाशये । हा नाथेति प्रिया सा मां हियमाणा यदब्रवीत्॥

सा "அந்த
प्रिया காதலி
हियमाणा திருடிக்கொண்டு
போகப்படும்பொழுது
मां என்னை அழைத்து
हा नाथ 'ஹா, நாத!'
इति என்று
यत् எனது
अब्रवीत् சொன்னாளோ;

तत् அது
मे எனது
आशये உள்ளத்தில்
पीतं உட்கொண்ட
विषं விஷமானது
गात्राणि அவயவங்களை
इव எவ்வண்ணமோ
दहति ஆவ்வண்ணமே
துன்புறுத்திக்கொண்
டேயிருக்கிறது.

तद्वियोगेन्धनवता तच्चिन्ताविपुलार्चिषा । रात्रिदिवं शरीरं मे दहते मदनाग्निना ॥ ८ ॥

तद्वियोगेन्धनवता	“அவளை விட்டுப்பிரி வாகிற விறகையுடை யதும்	सदनाग्निना	அன்பின திசயமாகிற அக்னியால்
		मे	எனது
तच्चिन्ता- विपुलार्चिषा	அவளைப்பற்றிய கவ லையாகிற தீசுத்தணமா ன சுவாலையுடையது மான்	शरीरं	ஆற்றல்
		रात्रिदिवं	இரவுபகலும்
		दहते	வரட்டப்படுகிறது.

अवगाह्यार्णवं स्वप्स्ये सौमित्रे भवता विना । कथंचित्प्रज्वलन्कामः स मा सुप्तं जले दहेत् ॥

सौमित्रे	“லசுத்தமண!	मा	என்னை
भवता	உன்னை	सः	அந்த
विना	விட்டுப்பிரிந்து	कामः	மனோதமான்னு
अर्णवं	சமுத்திரத்தில்	प्रज्वलन्	அணையாது மூண்ட தாய்
अवगाह्य	முழுக்கி	कथंचित्	நான் எவ்வுபாயம் தேடினும்
स्वप्स्ये	தூங்குகின்றேன்.	दहेत्	வருத்தியே தீரும்.
जले	ஜலத்தில்		
सुप्तं	படுத்துத் தூங்கும்		

बहेतत्कामयानस्य शक्यमेतेन जीवितुम् । यदहं सा च वामोरुरेकां धरणिमाश्रितौ ॥ १० ॥

वामोरुः	“தொடையழகுற்ற	एतत्	இது
सा	அவளும்,	बहु	மகா விசேஷமானது.
अहं च	நானும்	एतेन	இதனாலே
एकां	ஒரே	कामयानस्य	{ மனோதமொன்றிலே யே மனம்நாடிக்கி டக்கும் எனக்கு
धरणिं	மானிட உலகில்	जीवितुं	உயிர்வைத்திருக்க
आश्रितौ	இருக்கின்றோம்.	शक्यम्	சாத்தியமாகிறது.
यत्	எந்த		

केदारस्येव केदारः सोदकस्य निरुदकः । उपस्नेहेन जीवामि जीवन्तीं यच्छृणोमि ताम् ॥

निरुदकः	“நீர்ற்ற	तां	அவளை [ளாக
केदारः	கழனியானது	जीवन्तीं	உயிருடனிருப்பவ-
सोदकस्य	நீருள்ள	यच्छृणोमि	(கேட்டு) அறிகிறேன்.
केदारस्य	கழனியினது	यत्	(என்பது எதுவோ)
उपस्नेहेन	கசிவால்		இதனால்தான்
इव	எவ்வண்ணமோ	जीवामि	பிழைத்திருக்கின் றேன்.
	அவ்வண்ணமே		

कदा नु खलु सुश्रोणीं शतपत्रायतेक्षणाम् । विजित्य शत्रून्द्रक्ष्यामि सीतां स्फीतामिव श्रियम् ॥

शत्रून्
विजित्य
सुश्रोणीं

“சத்துருக்களை
வென்று,
அற்றொழியுடையவ
ளும்,
தாமரையிதழ்பேரன்
ற அகன்ற கண்களை
யுடையவளும்

स्फीतां
श्रियं इव

இகத் வ்யாபினியாகிய
மகாலக்ஷ்மிபோன்ற
வளுமாகிய

सीतां
कदा खलु नु
द्रक्ष्यामि

சீதையை
எப்பொழுதுதான்
காணப்பெறுவேனோ ?

कदा नु चारुविम्बोष्ठं तस्याः पद्ममिवाननम् । इषदुन्नम्य पास्यामि रसायनमिवातुरः ॥

तस्याः
चारुविम्बोष्ठं

“அவளது
அழகிய கோவைக்
கனிபோன்ற அதரத்
தையுடையதும்,
தாமரமலரை
ஒத்த துமான
முகத்தை
ஓர் நோயாளி

रसायनं
इव
ईषत्
उन्नम्य
कदा नु
पास्यामि

{ (உயிர் போகாது
காப்பாற்றும்) ரஸா
யனத்தை
(கண்டால்) எவ்வண்ண
மோ அவ்வண்ணமே,
கொஞ்சம்
சிமிர்ந்து
எப்போதுதான்
கண்ணிரக் காணப்
பெறுவேனோ ?

तस्यास्तु संहतौ पीनौ स्तनौ तालफलोपमौ । कदा नु खलु सोत्कम्पौ हसन्त्या मां भजिष्यतः ॥

हसन्त्याः
तस्याः
संहतौ
पीनौ
तालफलोपमौ

“புன்முறுவலுற்ற
அவளது
நெருங்கியவைகளும்,
பெருத்தவைகளும்,
பனம்பழத்தை நிகர்த்
தவைகளும்,

सोत्कम्पौ
स्तनौ तु
मां
कदा नु खलु
भजिष्यतः

துடித்துக்கொண்டிரு
ப்பவைகளுமான
தனங்களிரண்டும்
என்னை
எப்பொழுதுதான்
களிப்புறச்செய்ய
மோ ?

सा नूनमसितापाङ्गी रक्षोमध्यगता सती । मन्नाथा नाथहीनेव त्रातारं नाधिगच्छति ॥

असितापाङ्गी
सती
सा
मन्नाथा
नूनं

“கரிய கடைக்கண்
களை யுடையவளும்
மகா பதிவிரதையு
மான
அவள்
என்னைக்கணவனாகக்
கொண்டும்
இப்பொழுது

नाथहीना
इव
रक्षोमध्यगता
सातारं
अधिगच्छति न

கணவனில்லாதவள்
போலவே
அரக்களின் நடுவில்
சிக்கிக்கொண்டவளாய்
தன்னைக் காப்பாற்று
பவனை
காணப்பெறுதிருக்
கின்றான்.

कथं जनकराजस्य दुहिता सा मम प्रिया । राक्षसीमध्यगा शेते स्नुषा दशरथस्य च ॥

दशरथस्य	“ दशरथசக்கிரவர்த்தி யாரது	प्रिया च	காதலியுமான
स्नुषा	மருமகளும்	सा	அவள்
जनकराजस्य	ஜனகமன்னரது	राक्षसीमध्यगा	அரக்கிகள் நடுவிரிசு நதுகொண்டு
दुहिता	பெண்ணும்	कथं	எவ்விதம்
मम	எனது	शेते	கண்வளர்ப்பரள் P

कदा विशोभ्य रक्षांसि सा विधूयोत्पतिष्यति । विधूय जलदानीलाञ्छशिशेखा शरत्स्विवा ॥

शरत्सु	“ சரத்காலங்களில்	सा	அவள்
नीलान्	கரு	रक्षांसि	அரக்கஜனங்களை
जलदान्	மேகங்களை	विशोभ्य	உருக்குலைத்து
विधूय	வில்லக்கிக்கொண்டு	विधूय	உதறிவிட்டு
शशिशेखा	சந்திரன் ரேகை	कदा	எப்பொழுது
इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே	उत्पतिष्यति	வெளிவரப்போகிற ளோ P

स्वभावतनुका नूनं शोकेनानशनेन च । भूयस्तनुतरा सीता देशकालविपर्ययात् ॥ १८ ॥

स्वभावतनुका	“ பிறனியாலேயே மெ	देशकाल-	} இடமும் காலமும்
सीता	சினத [ல்ரேயவளான	विपर्ययात् च	
शोकेन	தன் வேதனைபினாலே	नूनं	இப்பொழுது
अनशनेन	உணவில்லாமையினால்	भूयः	முன்னிலும்திகமாய்
	லும்	तनुतरा	இளைத்திருப்பரள்.

कदा नु राक्षसेन्द्रस्य निधायोरसि सायकान् । सीतां प्रत्याहरिष्यामि शोकमुत्सृज्य मानसम् ॥

राक्षसेन्द्रस्य	“ ராக்ஷஸமன்னனது	शोकं.	துயரத்தை
उरसि	மார்பில்	उत्सृज्य	களைந்தெறிந்து
सायकान्	ஆம்புகளை	सीतां	சினையை
निधाय	ஏற்றிவிட்டு	कदा नु	எப்பொழுதுதான்
मानसं	மனதிலேயே அண்டி யிருக்கும்	प्रत्याहरिष्यामि	திருப்பிக்கொண்டுவர ப்போகிறேனோ ?

कदा नु खलु मे साध्वी सीता सुरसुतोपमा । सोत्कण्ठा कण्ठमालम्ब्य मोक्षयत्यानन्दजं पयः ॥

सुरसुतोपमा	“ தெய்வப்பெண் போன்றவளாய்	सीता	வலைத
साध्वी	உலகப்பற்றைக்கடந்த வளும்	मे कण्ठं	என்பக்கவிசிரித்தலை
	{ (எப்பொழுது என்னை காணப்பெறுவேன் என்று) தியானித்து க்கொண்டிருக்கிறவ ளுமான	आलम्ब्य	பெற்று
सोक्कण्ठा		आनन्दजं पयः	ஆனந்தக்கண்ணீரை
		कदा नु	எப்பொழுதுதான்
		मोक्षयति खलु	பெருக்குவளோ ?

कदा शोकमिमं घोरं मैथिलीविप्रयोगजम् । सहसा विप्रमोक्ष्यामि वासः शुकेतरं यथा ॥

शुकेतरं	“அழுக்கு	घोरं	அஸஹ்யமாயிருக்கிற
वासः	வஸ்திரத்தை	इमं	இந்த
सहसा	உடனே	शोकं	மனவேதனையை
यथा	நீக்குவது எப்படியோ அப்படியே	कदा	எப்பொழுது
मैथिली-)	மைதிலீயின் பிரிவா	विप्रमोक्ष्यामि	களைந்தெறியவேனோ ?”
विप्रयोगजं)	ஹண்டாயிருக்கும்		

एवं विलपतस्तस्य तत्र रामस्य धीमतः । दिनक्षयान्मन्दरुचिर्भास्करोऽस्तमुपागमत् ॥२२॥

तस्य	அப்பொழுது	दिनक्षयात्	பகற்பொழுது கழிந்த
तस्य	அந்த		தால்
धीमतः	போநிலாநராகிய	भास्करः	சூரியபகவான்
रामस्य	ஸ்ரீராமர்	मन्दरुचिः	ஒளிகுறைந்தவனாய்
एवं	மேற்கண்டவாறு	अस्तं उपागमत्	அஸ்தமித்தான்.
विलपतः	மொழிந்துக்கொண்டிருக்கையில்		

आश्वासितो लक्ष्मणेन रामः संध्यामुपाविशत् । स्मरन्कमलपत्रार्क्षीं सीतां शोकाकुलीकृतः॥

लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரால்	सीतां	சீதாதேவியை
आश्वासितः	தேற்றரவு பண்ணப் பட்ட	स्मरन्	நினைத்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	शोकाकुलीकृतः	{ மனவேதனையால் இன்னது செய்கிறதென்று தெரியாதவராய்
कमलपत्रार्क्षीं	காமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடைய	सन्ध्यां	மாலைச்சந்தியை
		उपाविशत्	உபாஸித்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे पञ्चमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14903

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 228

பஃ சரீ:—ஆளுவது ஸர்க்கம் ॥ ६ ॥

रावणमन्त्रालोचनम्—ராவணனது மந்திராலோசனை.

लङ्कायां तु कृतं कर्म घोरं दृष्ट्वा भयावहम् । राक्षसेन्द्रो हनुमता शक्रेणैव महात्मना ॥

अब्रवीद्राक्षसान्सर्वान्ह्रिया किञ्चिद्वाङ्मुखः

॥ १ ॥

राक्षसेन्द्रः	ராஷ்டிரராஜன்	दृष्ट्वा	சுந்தித்து
शक्रेण इव	இந்திரனையொத்த	हिया	வேட்கத்தால்
महात्मना	மகாத்மாவாகிய	किञ्चित्	சிறிது
हनुमता तु	ஹனுமாராலேயே	अवाङ्मुखः	தலைதாழ்த்து
लङ्कायां	இலங்கையில்	राक्षसान्	ஆரக்கர்கள்
कृतं	எனினிவிக்கப்பட்ட	सर्वान्	எல்லோரையும்
भयावहं	பயங்கரமானதும்		பார்த்து
घोरं	அஸஹ்யமானது	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
कर्म	செயலை [மான		மொழிந்தான் :

धर्षिता च प्रविष्टा च लङ्का दुष्प्रसहा पुरी । तेन वानरमात्रेण दृष्टा सीता च जानकी ॥

वानरमात्रेण	“அற்ப வானராஜாதி யாகிய	धर्षिता च	உருக்கலைக்கவும் பட்டது.
तेन	அதனால்	जानकी	ஜனகரின் மகளாகிய
दुष्प्रसहा	புகழுடியாததாகிய	सीता च	சீதையும்
लङ्का पुरी च	இலங்கை நகரும்	दृष्टा	கண்டு கொள்ளப் பட்டாள்.
प्रविष्टा	புகப்பட்டது.		

प्रासादो धर्षितश्चैत्यः प्रवरा राक्षसा हताः । आकुला च पुरी लङ्का सर्वा हनुमता कृता ॥

हनुमता	“ஹனுமான் ஒருவ னால்	राक्षसाः	ராக்ஷஸர்களும்
चैत्यः	{ குலதெய்வம் ஆவாஹ னம் செய்துவைக்கப் பட்டிருந்த	हताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.
प्रासादः	ஆலயமும்	लङ्का	இலங்கை
धर्षितः	அழிக்கப்பட்டது.	पुरी	நகர்
प्रवराः	பெயர்பெற்ற	सर्वा च	முழுவதும்
		आकुला	உருக்கலைந்ததாய்
		कृता	செய்யப்பட்டது.

किं करिष्यामि भद्रं वः किं वा युक्तमनन्तरम् । उच्यतां नः समर्थं यत्कृतं च सुकृतं भवेत् ॥

भद्रं वः	{ “(என்ன ஆனபோதி லும்) உங்களுக்கு ஆ பத்து விளையாது.	करिष्यामि	இனி நான் செய்ய
अनन्तरं	இனி	यत्	எது [வேண்டும்?]
युक्तं वा	ஏற்றதுதான்	समर्थं	ஏற்றதாய்
किं	என்ன ?	कृतं	செய்யப்பட்டு
किं	எதை	नः	நமக்கு
		सुकृतं	நன்மை பயப்பதாய்
		भवेत् च	ஆகுமோ (அது)
		उच्यताम्	சொல்லப்படட்டும்.

मन्त्रमूलं हि विजयं प्राहुरार्या मनस्विनः । तस्माद्दे रोचये मन्त्रं रामं प्रति महाबलाः ॥

महाबलाः	“மகா சக்திவான் களை !	प्राहुः	சொல்லுகிறார்கள்.
मनस्विनः	பேரறிவாளராகிய	तस्मात् वै	ஆகையால்
आर्याः	பெரியோர்கள்	रामं प्रति	ராமன் விஷயத்தைப் பற்றி
विजयं	வெற்றியானது	मन्त्रं	ஆலோசனையை
मन्त्रमूलं हि	ஆலோசனையைப்பொ றுத்ததுதானென்று	रोचये	நான் இப்பொழுது விரும்புகின்றேன்.

त्रिविधाः पुरुषा लोके उत्तमाधममध्यमाः

लोके	“உலகில்	उत्तमाधम- मध्यमाः त्रिविधाः	{ உத்தமர்கள், மத்திமர் கள், அத்தமர்களென்று மூன்று வகுப்பினர் கள் ஆவர்.
पुरुषाः	மனிதர்கள்		

यथेमे पुरुषा नित्यमुत्तमाधममध्यमाः । एवं मन्त्रा हि विज्ञेया उत्तमाधममध्यमाः ॥ १२ ॥

इमे	“இந்த	एवं	அப்படியே
पुरुषाः	மாஸிடர்கள்	मन्त्राः हि	மந்திராலோசனைக
नित्यं	எப்பொழுதும்		
यथा	எவ்வாறு		னும்
उत्तमाधम- मध्यमाः }	உத்தமர்கள், மத்திமர் கள், அதமர்கள் என ப்படுகிறார்களோ	उत्तमाधम- मध्यमाः }	உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என
		विज्ञेयाः	அறியத்தக்கவைகள்.

ऐकमत्यमुपागम्य शास्त्रदृष्टेन चक्षुषा । मन्त्रिणो यत्र निरतास्तमाहुर्मन्त्रमुत्तमम् ॥ १३ ॥

मन्त्रिणः	மந்திராலோசனை செய்பவர்கள்	उपागम्य	அடைந்து
शास्त्रदृष्टेन	“சாஸ்திராப்பியாச மென்ற	निरताः	ஆமோ திக்கிறார்களோ
चक्षुषा	கண்ணக்கொண்டு	तं	அதை
यत्र	எந்தவிடத்தில்	उत्तमं	உத்தம
ऐकमत्यं	ஒற்றுமையை	मन्त्रं	மந்திராலோசனையென
		आहुः	பெரியோர்கள் சொல் லுகிறார்கள்.

बह्व्योऽपि मतयो भूत्वा मन्त्रिणापर्यनिर्णये । पुनर्यत्रैकतां प्राप्ताः स मन्त्रो मध्यमः स्मृतः ॥

अर्थनिर्णये	“விடயத்தை நிர்ணயி ப்பதில்	पुनः	முடிவில்
यत्र	எதில்	एकतां	ஒற்றுமையை
मन्त्रिणां	மந்திரிமார்களுடைய	प्राप्ताः	அடைகின்றனவோ
मतयः	அபிப்பிராயங்கள்	सः	அந்த
बह्व्यः	பலவிதமாக	मन्त्रः	ஆலோசனை
भूत्वा अपि	இருந்தாலும்	मध्यमः	மத்திமமென
		स्मृतः	கொள்ளப்படுகிறது.

अन्योऽन्यं मतिमास्थाय यत्र संप्रतिभाष्यते । न चैकमत्ये श्रेयोऽस्ति मन्त्रः सोऽधम उच्यते ॥

यत्र	“எதில்	श्रेयः च	ஒரு முடிவும்
अन्योन्यं	அவரவர்	अस्ति न	இல்லையோ,
मतिं	அபிப்பிராயத்தை	सः	அந்த
आस्थाय	பிடிவா, தப்படுத்தி	मन्त्रः	ஆலோசனை
संप्रतिभाष्यते	வ்யவகரிக்கப்படுகிற தோ,	अधमः	அதமமென
		उच्यते	(பெரியோர்களால்) சொல்லப்படுகிறது.

ऐकम ये तस्मात्सुमन्त्रितं साधु भवन्तो मन्त्रिसत्तमाः । कार्यं संप्रतिपद्यन्तामेतत्कृत्यं मतं मम ॥

तस्मात् सुमन्त्रितं	“ஆகையால் என்கு ஆலோசிக்கப் பட்டது	कार्यं	செய்யவேண்டிய காரி யத்தை
साधु	உண்மை பபக்குமா.	संप्रतिपद्यन्तां	ஒற்றுமைபுடன் தீர் மானியங்கள்.
मन्त्रिसत्तमाः	மந்திரிகளில் சிறந்த	एतत् कृत्यं	இவ்விதமான காரியம்
भवन्तः	நீங்கள்	मम	எனக்கு
		मतम्	இஷ்டமானது.

वानराणां हि वीराणां सहस्रैः परिवारितः । रामोऽभ्येति पुरीं लङ्कामस्माकमुपरोधकः ॥

रामः हि	“ रामனும்	उपरोधकः	இடைபுறுசெய்கிறவனாய்
वानराणां	வானர	लङ्कां	இலங்கை
वीराणां	வீரர்களின்	पुरीं	நகரநோக்கி
सहस्रैः	பலரால்	अभ्येति	வந்துகொண்டிருக்கின்றான்.
परिवारितः	சூழப்பட்டவனாய்		
अस्माकं	நமக்கு		

तरिष्यति च सुव्यक्तं राघवः सागरं सुखम् । तरसा युक्तरूपेण सानुजः सवलानुगः ॥

समुद्रमुच्छोषयति वीर्येणान्यत्करोति वा

॥ १८ ॥

राघवः	“ रामன்	उच्छोषयति	வற்றச்செய்தாலுஞ்
सानुजः	தம்பியோடுகூடவும்	वीर्येण	சக்தியால் [செய்வான்.
सवलानुगः	{	अन्यत् वा	வேறெதையேனும்
		करोति	செய்வான்.
समुद्रं	சமுத்திரத்தை	सागरं च	சமுத்திரத்தையும்
युक्तरूपेण	ஏற்றதான	सुव्यक्तं	நிச்சயமாய்
तरसा	வல்லமையால்	सुखं	ஆயாசமின்றி
		तरिष्यति	கடந்தே திருவான்.

खरो येन हतः संख्ये तस्य वीर्येण लक्ष्यते

॥ १९ ॥

येन	“ எனனால்	तस्य	அவனுடைய
संख्ये	போரில்	वीर्येण	சக்தியால்
खरः	கரன்	लक्ष्यते	{
हतः	கொல்லப்பட்டானோ		

अस्मिन्नेवंगते कार्येऽविरुद्धे वानरैः सह । हितं पुरे च सैन्ये च सर्वं समन्वयतां मम ॥

वानरैः	“ வானரர்களைடு	पुरे च	நகரிலியத்திலும்
सह	கூட	सैन्ये च	சைன்யவிலியத்திலும்
अविरुद्धे	விரோதத்திற்கு காரணமில்லாத	हितं	நலிதமானது
अस्मिन्	இந்த	सर्वं	எல்லாமும்
कार्ये	காரியம்	मम	எனக்கு
एवंगते	இப்படிசம்பளித்திருக்கையில்	समन्वयताम्	நன்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டும்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षष्ठः सर्गः ॥

स महेश्वरसख्येन श्लाघमानस्त्वया विभो । निर्जितः समरे रोषाल्लोकपालो महाबलः ॥

महेश्वरसख्येन	“மகேசுவரனது நட பின் காரணத்தால்	विभो	பிரபுவே!
महाबलः	மகா பலவானெனவும்	सः	(எவனோ) ஆவனே
लोकपालः	லோகபாலனெனவும்	त्वया	தேவரீரால்
श्लाघमानः	சொருக்குற்றவன்.	समरे	போரில்
		रोषाल्	கோபத்தால்
		निर्जितः	வெல்லப்பட்டான்.

विनिहत्य च यक्षौघान्विक्षोभ्य च विगृह्य च । त्वया कैलासशिखराद्विमानमिदमाहृतम् ॥

यक्षौघान्	“யக்ஷமூகங்களை	इदं	இந்த
विगृह्य च	ஆடக்கியும்,	विमानं	(புஷ்பக) விமானம்
विक्षोभ्य च	நடுக்கச்செய்தும்.	त्वया	தேவரீரால்
विनिहत्य च	புடைத்தும்	आहृतम्	பறித்துக்கொண்டு
कैलासशिखरात्	கைலாஸசிகரத்தி னின்று		வரப்பட்டது.

मयेन दानवेन्द्रेण त्वद्भयात्सख्यमिच्छता । दुहिता तव भायर्थि दत्ता राक्षसपुङ्गव ॥ ७ ॥

राक्षसपुङ्गव	“ராக்ஷஸோத்தம!	मयेन	மயனால்
त्वद्भयात्	உக்கலிடத்திலுள்ள	दुहिता	பெண்
सख्यं	நட்பை [பயத்தால்	तव	தேவரீருக்கு
इच्छता	விரும்பிய	भायर्थि	மனைகியாக
दानवेन्द्रेण	அசுரமன்னனாகிய	दत्ता	கொடுக்கப்பட்டாள்.

दानवेन्द्रो मधुर्नाम वीर्योत्सिक्तो दुरासदः । विगृह्य वशमानीतः कुम्भीनस्याः सुखावहः ॥

दुरासदः	“எவனாலும் வெல்ல முடியாதவனும்	मधुः	மது
वीर्योत्सिक्तः	வீர்யத்தால் செருக் குற்றவனும்	नाम	என்ற
कुम्भीनस्याः	கும்பீநசுக்கு	दानवेन्द्रः	அசுரமன்னன்
सुखावहः	உலகவாழ்வுக்குக் கா ண்புகளுமான	विगृह्य	ஆடக்கி
		वशं	அடிமைத்தனத்தில்
		आनीतः	கொண்டுவரப்பட் டான்.

निर्जितास्ते महाबाहो नागा गत्वा रसातलम् । वासुकिस्तक्षकः शङ्खो जटी च वशमाहृताः॥

महाबाहो	“மகாபாகுவே!	वासुकिः	வாஸுகியும்,
रसातलं	பாதாளலோகத்திற்கு	तक्षकः	தக்ஷகனும்,
गवा	சென்று	शङ्खः	சங்கனும்,
ते	ஆந்த	जटी च	ஜடிகளும்
नागाः	நாகர்கள்	वशं	அடிமைத்தனத்தில்
निर्जिताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.	आहृताः	கொண்டுவரப்பட்டார் கள்.

अक्षया बलवन्तश्च शूरा लब्धवराः पुनः । त्वया संवत्सरं युद्ध्वा समरे दानवा विभो ॥
स्वबलं समुपाश्रित्य नीता वशमरिन्दम । मायाश्चाधिगतास्तत्र बहवो राक्षसाधिप ॥११॥

राक्षसाधिप	“राक्षஸமன்னு!	संवत्सरं	ஒருவருஷகாலம்
अरिन्दम	சத்துருசம்ஹாரக!	समरे युद्ध्वा	போரிட்டு
विभो	பிரபுவே!	त्वया	தேவீரால்
पुनः	மேலும்	वशं	அடிமைத்தனத்தில்
लब्धवराः	வரம்பெற்று	नीताः	கொண்டுவரப்பட்ட டார்கள்.
अक्षयाः	அழிவற்ற	तत्र	அவ்விடத்தில்
बलवन्तः	பலசாலிகளும்	मायाः च	மாயாவித்தைகளும்
शूराः च	சூரர்களும்	बहवः	பல
दानवाः	அசுரர்கள்	अधिगताः	தொந்துக்கொள்ளப் பட்டன.
स्वबलं	தேவீரது பலத்தை		
समुपाश्रित्य	கொண்டு		

शूराश्च बलवन्तश्च वरुणस्य सुता रणे । निर्जितास्ते महाबाहो चतुर्विधबलानुगाः ॥ १२ ॥

महाबाहो	“மகாபாகுவே!	ते	அந்த
बलवन्तः च	பலசாலிகளும்	वरुणस्य	வருணனது
शूराः च	சூரர்களும்	सुताः	புதல்வர்கள்
चतुर्विध- } बलानुगाः }	நான்குவித சேனாபரி வாரங்களை யுடையவர் களுமான	रणे	போரில்
		निर्जिताः	வெல்லப்பட்டார்கள்.

मृत्युदण्डमहाग्राहं शाल्मलिद्रुममण्डितम् । कालपाशमहावीचिं यमकिङ्करपन्नगम् ॥ १३ ॥

अवगाह्य त्वया राजन्यमस्य बलसागरम् । जयश्च विपुलः प्राप्तो मृत्युश्च प्रतिषेधितः ॥१४॥

राजन्	“அரசே!	यमकिङ्करपन्नगं	யமகிக்கரர்களாகிய
मृत्युदण्ड- } महाग्राहं }	மிருத்யுதண்டமாகிய பெரும் முதலைகளை யுடையதும்	यमस्य	யமனது [துமான
शाल्मलिद्रुम- } मण्डितं }	சால்மலியெனும் ஆயு தக்களாகிய விருக்ஷ ங்களால் நிறைந்துள் ளதும்	बलसागरं	சேனாசமுத்திரத்தில்
		अवगाह्य	புகுந்து
		त्वया	தேவீரால்
		विपुलः जयः च	மகத்தான வெற்றியும்
		प्राप्तः	அடையப்பட்டது.
		मृत्युः च	எமனும்
कालपाशमहावीचिं	காலபாசமாகிற பேர லைகளை யுடையதும்	प्रतिषेधितः	ஓட்டி விடப்பட்டான்.

सुयुद्धेन च ते सर्वे लोकास्तत्र सुतोषिताः

॥ १५ ॥

सत
लोकाः
ते
सर्वे च

“அவ்விடத்தில்
லோகவாசிகளான
அவர்கள்
எல்லோரும்

सुयुद्धेन
सुतोषिताः

நல்ல போரால்
சந்தோஷப்படுத்தப்
பட்டார்கள்.

क्षत्रियैर्वहुभिर्वीरैः शक्रतुल्यपराक्रमैः । आसीद्वसुमती पूर्णा महद्भिरिव पादपैः ॥ १६ ॥

वसुमती
महद्भिः
पादपैः
इव

“பூலோகமானது
பெரும்
விருக்தங்களால்
எவ்வண்ணமோ அவ்
வண்ணமே

शक्रतुल्यपराक्रमैः
वीरैः
बहुभिः
क्षत्रियैः
पूर्णाः
आसीत्

இந்திரனுக்கொப்பான
ஆண்மையுற்ற
சூரர்களான
பல
சூத்திரியர்களால்
நிறைந்ததாய்
இருந்தது.

तेषां वीर्यगुणोत्साहैर्न समो राघवो रणे । प्रसह्य ते त्वया राजन्हताः परमदुर्जयाः ॥ १७ ॥

राजन्
तेषां
वीर्यगुणोत्साहैः
रणे
राघवः

“அரசே!
அவர்களுக்கு
ஆண்மை, ஆற்றல், கு
ணம், உத்ஸாஹம்
இவைகளில்
போரில்
ராமன்

समः न
परमदुर्जयाः
ते
त्वया
प्रसह्य
हताः

சமமானன்று.
வெல்லந்கரியர்
களாகிய
அவர்கள்
தேவரீரால்
பலந்கரித்து
கொல்லப்பட்டார்கள்.

तिष्ठ वा किं महाराज श्रमेण तव वानरान् । अयमेको महाबाहुर्निन्द्रजित्क्षपयिष्यति ॥ १८ ॥

महाराज
तिष्ठ
महाबाहुः
अयं
इन्द्रजित्
एकः

“மகாராஜரே!
தேவரீர் இக்கேயே
இருந்தருளலாம்.
மகாபாகுவாகிய
இந்த
இந்திரஜித்து
ஒருவனே

वानरान्
क्षपयिष्यति
तव
श्रमेण वा किम्

வானர்களை
நாசஞ்செய்தவிடு
வான்.
தேவரீருக்கு
மனக்கவலைபென்பது
தான் ஏன்?

अनेन हि महाराज माहेश्वरमनुत्तमम् । इष्ट्वा यज्ञं वरो लब्धो लोके परमदुर्लभः ॥ १९ ॥

महाराज
अनेन हि
अनुत्तमं
माहेश्वरं
यज्ञं

“மகாராஜா!
இவனாலே
மிகச் சிறந்ததும்
சிவபெருமானுக்கு
ப்ரீதியை விளைவிக்கி
றதுமான
யாகத்தை

इष्ट्वा
लोके
परमदुर्लभः
वरः
लब्धः

புரிந்து
உலகில்
மிகவும் கிடைத்தற்
கரியதாகிய
வரமானது
அடையப்பட்டிருக்கி
றது.

शक्तितोमरमीनं च विनिकीर्णान्त्रिशैवलम् । गजकच्छपसंवाधमश्वमण्डूकसंकुलम् ॥ २० ॥
 रुद्रादित्यमहाग्राहं मरुद्वसुमहोरगम् । रथाश्वगजतोयौघं पदातिपुलिनं महत् ॥ २१ ॥
 अनेन हि समासाद्य देवानां बलसागरम् । गृहीतो दैवतपतिर्लङ्कां चापि प्रवेशितः ॥ २२ ॥

शक्तितोमरमीनं	{ “சட்டி, தேரமரங்களாகிற மீன்களையுடையதும்,	ரथाश्व- गजतोयौघं	} ரதங்கள், குதிரைகள், யானைகளாகிற நீர்ப்பெருக்குகளையுடையதும்
विनिकीर्णान्त्रिशैवलं	{ சிதறிக்கிடக்கும் நரம்புகளாகிற பாசிகளையுடையதும்,	पदाति- पुलिनं च	} பதாதிகளாகிற மணற்குன்றுகளையுடையதுமான
गजकच्छपसंवाधं	யானைகளாகிற ஆமைகளால் நிறைந்ததும்,	देवानां	தேவர்களது
अश्वमण्डूकसंकुलं	{ குதிரைகளாகிற தவளைகளால் நிறைந்ததும்,	महत्	பெரும்
रुद्रादित्य- महाग्राहं	{ ருத்திரர்களுையும், ஆதித்யர்களுையும் பெரும் முத்திகளாக உடையதும்,	बलसागरं	சேனாசமுத்திரத்தில்
मरुद्वसु- महोरगं	{ மருத்துக்களும், வஸுக்களுமாகிய பெரும்பாம்புகளையுடையதும்,	समासाद्य	புகுந்து
		अनेन हि	இவனுலேயே
		दैवतपतिः	தேவேந்திரன்
		गृहीतः	சிறைப்படுத்தப்பட்டான்.
		अपि	இதோடு
		लङ्कां च	இலங்கைக்கும்
		प्रवेशितः	கொண்டு வந்து செர்க்கப்பட்டான்.

पितामहनियोगाच्च मुक्तः शम्बरवृत्रहा । गतस्त्रिविष्टपं राजन्सर्वदेवनमस्कृतः ॥ २३ ॥

राजन्	“அரசே!	पितामहनियोगाच्च	பிரம்மதேவரது ஆக்கிணையால்தான்
शम्बरवृत्रहा	{ சம்பராசரணியும் விருத்திராசரணியும் கொன்றவனும்	मुक्तः	சிறைவிடுவிக்கப்பட்டு
सर्वदेवनमस्कृतः	{ எல்லாதேவர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவனுமான ஆவன்	त्रिविष्टपं	இந்திரலோகம்
		गतः	போய்ச்சேர்ந்தான்.

तमेव त्वं महाराज विसृजेन्द्रजितं सुतम् ॥ २४ ॥

महाराज	“மகாராஜாவே!	इन्द्रजितं एव	இந்திரஜிதனையே
सुतं	புதல்வனாகிய	त्वं	தேவரீர்
तं	அந்த	विसृज	அனுப்புவிடுக.

यावद्वा नरसेनां तां सरामां नयति क्षयम् ॥ २५ ॥

यावत्	“தகடினமே	तां	ஆந்த
सरामां	ராமனுள்ளிட்ட	वा नरसेनां	வானரசனியத்தை
		क्षयं नयति	ஒழித்துவிடுவான்.

राजन्नापद्युकेयमागता प्राकृताज्जनात् । हृदि नैव त्वया कार्या त्वं वधिष्यसि राघवम् ॥

राजन्	“ அரசே!	नापत्	வினை,
प्राकृतात्	முடனான	त्वया	தேவரீரால்
जनात्	ஒருவனிடத்திலி	हृदि	மனதில்
	ருந்து	न कार्या	கொள்ளத்தக்கதன்று.
आगता	தேவரீருக்கு எட்டியி	त्वं एव	தேவரீர்தான்
इयं	இந்த [ருக்கிற	राघवं	ராமனை
अयुक्ता	ஏற்றதல்லாத	वधिष्यसि	கொல்லப்போகிறீர்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे सप्तमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14949

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 274

अष्टमः सर्गः—எட்டாவது ஸர்க்கம். ॥ ८ ॥

प्रहस्तादिवचनम्—பிரஹஸ்தன் முதலியவரது வசனம்.

ततो नीलाम्बुदनिभः प्रहस्तो नाम राक्षसः । अब्रवीत्प्राञ्जलिर्वाक्यं शूरः सेनापतिस्तदा ॥

ततः	அதற்கப்பால்	प्रहस्तः	பிரஹஸ்தன்
तदा	அப்பொழுது	नाम	என்ற
नीलाम्बुदनिभः	நீலமேகத்தை நிகர்த்த தவனும்	राक्षसः	அரக்கன்
	சூரனும்	प्राञ्जलिः	கைகூப்பிக்கொண்டு
शूरः	சூரனும்	वाक्यं	பின்வரும்வாக்யத்தை
सेनापतिः	சேனாதிபதியுமான	अब्रवीत्	சொன்னான் :

देवदानवगन्धर्वाः पिशाचपतगोरगाः । न त्वां धर्षयितुं शक्ताः किं पुनर्वा नरा रणे ॥ २ ॥

देवदानवगन्धर्वाः	“ தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள் இவர்களும்	त्वां	தேவரீரை
पिशाचपतगोरगाः	பிசாசர்களும், பதாகர்களும், உரகர்களும்	धर्षयितुं	வெல்ல
रणे	போரில்	शक्ताः न	வல்லவர் அல்லர்.
		वानराः	வானர்கள்
		किं	என்றால்
		पुनः	எம்மாத்திரம்?

सर्वे प्रमत्ता विश्वस्ता वञ्चिताः स्म हनूमता । न हि मे जीवतो गच्छेज्जीवन्स वनगोचरः ॥

सर्वे	“ எல்லோரும்	वञ्चिताः स्म	எமாற்றப்பட்டுவிட்ட
विश्वस्ताः	(கமக்குக் நீங்குசெய்யும் சத்ருக்கள் இல்லையென்ற) மனோதை ரியமுடையவர்களாய்	मे	கான் [டார்கள்.
प्रमत्ताः	அஜாக்கிரதையுடனி	जीवतः	உயிருடனிருக்கிற வ
हनूमता	ருந்தவர்களாய்	वनगोचरः	வானரமாகும் [ரையில்
	ஹனுமனால்	सः	அது
		जीवन्	உயிருடன்
		गच्छेत् हि न	திரும்பிப்போகவே
			மாட்டாது.

सर्वा सागरपर्यन्तां सशैलवनकाननाम् । करोम्यवानरां भूमिमाज्ञापयतु मा भवान् ॥ ४ ॥

भवान्	“தேவரீர்,	} சசைலவன- கானனா்	} மலைகளையும் காடுகளையும் சேலைகளையும் உள்ளிட்டதுமான பூமிமுழுவதையும் வானரப்பூண்டற்ற தாய்
मा	அடியேனை		
आज्ञापयतु	ஆக்ஞாபித்தருளும்.	भूमिं सर्वा	} (இதோ) செய்கிறேன்.
सागरपर्यन्तां	சமுத்திரம்வரையிலு ன்னதும்	अवानरां	

रक्षां चैव विधास्यामि वानराद्रजनीचर । नागमिष्यति ते दुःखं किञ्चिदात्मापराधजम् ॥

रजनीचर	“அரக்கரே!	आःमापराधजं	தேவரீர் செய்த பிழை யால் உண்டாகிய
वानरात्	குரங்குகலிடத்தி னின்று	दुःखं	மனக்கவலையென்பது
रक्षां च	(யாதொரு) தீக்குவரா மையையும்	ते	தேவரீருக்கு
विधास्यामि	நான் முடித்துவைக்க ப்போகிறேன்.	किञ्चित् एव	கொஞ்சமேனும்
		आगमिष्यति न	சம்பவிக்கப்போவ தில்லை”.

अब्रवीचु सुसंकुद्धो दुर्मुखो नाम राक्षसः । इदं न क्षमणीयं हि सर्वेषां नः प्रधर्षणम् ॥

दुर्मुखः	தூர்முகன்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழி
नाम	என்ற	इदं	“இந்த [ந்தான் :
राक्षसः	அரக்கன்	प्रधर्षणं	தூர்மார்க்கம்
सुसंकुद्धः	மிகச் சினங்கொண்ட வனும்	नः	நமக்கு
तु	இவ்விஷயத்தில்	सर्वेषां हि	எல்லோருக்குமே
		क्षमणीयं न	பொறுக்கத்தகாதது.

अयं परिभवो भूयः पुरस्यान्तःपुरस्य च । श्रीमतो राक्षसेन्द्रस्य वानरेण प्रधर्षणम् ॥ ७ ॥

पुरस्य	“பட்டணத்தையும்,	राक्षसेन्द्रस्य	அரக்கர் மன்னனுக்கு
अन्तःपुरस्य च	அந்தப்புரத்தையும்	भूयः	மிக்க
वानरेण प्रधर्षणं	ஒரு குரங்கு தாக்கின து	परिभवः	அவமரியாதையாகி றது
श्रीमतः	ஸ்ரீமாலாகிய	अयम्	இது.

अस्मिन्मुहूर्ते हत्वैको निवर्तिष्यामि वानरान् । प्रविष्टान्सागरं भीमम्बरं वा रसातलम् ॥

अस्मिन् मुहूर्ते	“இதேசக்ஷணத்திலே	प्रविष्टान्	புகுந்துக்கிடக்கின்ற
भीमं	பயங்கரமான	वानरान्	வானரர்களை
सागरं	சமுத்திரத்திலோ	एकः	ஒருவனாக
रसातलं	பாதாளலோகத்திலோ	हवा	கொன்றுவிட்டு
अम्बरं वा	ஆகாயத்திலோ	निवर्तिष्यामि	திரும்பிவரப்போகி றேன்.”

ततोऽब्रवीत्सुसंकुद्धो वज्रदंष्ट्रो महाबलः । प्रगृह्य परिवं घोरं मांसशोणितरूपितम् ॥ ९ ॥

ततः	அதன்மேல்	मांसशोणित- रूपितं	} மாம்சத்தாலும் ரத்த த்தாலும் பற்றியிருந்த
महाबलः	மகா பலம்பொருந்திய	घोरं	
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனென் பலன்	परिवं	பயங்கரமான பரிகாயத்ததை
सुसंकुद्धः	மிகச் சினங்கொண்ட வனாகி	प्रगृह्य अबवीत्	பற்றிக்கொண்டு பின்வருமாறு மொழிந்தான் :

किं नो हनुमता कार्यं कृपणेन तपस्विना । रामे तिष्ठति दुर्धर्षे ससुग्रीवे सलक्ष्मणे ॥ १० ॥

रामे	“ராமன்	तिष्ठति	எதிர்ந் து வந்திருக்
ससुग्रीवे	சுகீர்வனுடனும்,	कृपणेन	அற்பனும் [கையில்
सलक्ष्मणे	லக்ஷ்மணனுடனும்,	तपस्विना	அப்பாபியமான
दुर्धर्षे	செருக்கு தலைக்கேறி யவனாய்	हनुमता	ஹனுமாதோடு
		नः	நமக்கு
		किं कार्यम्	ஆவது என்ன ?

अद्य रामं ससुग्रीवं परिधेण सलक्ष्मणम् । आगमिष्यामि हत्वैको विशोभ्य हरिवाहिनीम् ॥

अद्य	“இப்பொழுதே	एकः	நான் ஒருவனாய்
रामं	ராமனை	हत्वा	கொன்றுவிட்டு
ससुग्रीवं	சுகீர்வனோடுகூடவும்	हरिवाहिनीं	வானரசைபித்ததை
सलक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனோடு கூடவும்	विशोभ्य	கலக்கமுறச்செய்து
परिधेण	பரிகாயத்தால்	आगमिष्यामि	திரும்பிவரப்போகி றேன்.

इदं ममापरं वाक्यं शृणु राजन्यर्दीच्छसि । उपायकुशलो ह्येव जयेच्छत्रुनतन्द्रितः ॥ १२ ॥

राजन्	“அரசே!	शृणु	செவியாய்த்தருளும்
मम	எனது	उपायकुशलः	உபாயங்களில் திபுண னாய்
अपरं	மற்றொரு	अतन्द्रितः हि	ஐக்கிரமையுடனிருக் கிற ஒருவன்தான்
वाक्यं	விண்ணப்பமாகிற	शत्रून् एव	சத்ருக்களை எல்லோ ரெல்லவான். [ரையமே
इदं	இதற்கு	जयेत्	
इच्छसि	இஷ்டப்படுகிறீர்		
यदि	என்றால்,		

कामरूपधराः शूराः सुभीमा भीमदर्शनाः । राक्षसानां सहस्राणि राक्षसाधिप निश्चिताः ॥

राक्षसाधिप	“ராக்ஷஸமன்ன!	भीमदर्शनाः	பயங்கரமான தோற்ற முடையவர்களெனவும்
राक्षसानां	ஆரக்கர்களுக்குள்	कामरूपधराः	தினைத்த உருவம் எடுக் கவல்லவர்களெனவும்
सहस्राणि	பல	निश्चिताः	தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ருக்கிறார்கள்.
शूराः	சூரர்கள்		
सुभीमाः	மிகக்கொடியவர்கள் எனவும்		

काकुत्स्थमुपसंगम्य विभ्रतो मानुः वपुः । सर्वे ह्यसंभ्रमा भूत्वा द्रुवन्तु रघुसत्तमम् ॥१४॥

सर्वे	“ எல்லோரும்	काकुत्स्थं	ராமனை
मानुषं	மானிட	उपसङ्गम्य	அடைந்து
वपुः	உருவம்	असंभ्रमाः हि	பதறாதவர்களாகவே
विभ्रतः	கொண்டவர்களாய்	भूत्वा	இருந்துகொண்டு
रघुसत्तमं	ரகுஸத்தமனென்ற	द्रुवन्तु	பின்வருமாறு தெரிவிக்கட்டும்:

प्रेषिता भरतेन स भ्रात्रा तव यवीयसा । स हि सेनां समुत्थाप्य क्षिप्रमेवोपयास्यति ॥

तव	“ தேவரீரது	यवीयसा	தம்பிரியோடு (லக்ஷ்மணனோடு)
भ्रात्रा	தம்பிரயாகிய	सेनां	சேனையை
भरतेन	பரதனால்	समुत्थाप्य	திரட்டிக்கொண்டு
प्रेषिताः स	செய்தியுடன் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறோம்.”	क्षिप्रं	விரைவில்
हि	அதனால்	उपयास्यति	அவ்விடம் தோக்கிப்போவான்.
सः एव	அவனும்		

ततो वयमितस्तूर्णं शूलशक्तिगदाधराः । चापवाणासिहस्ताश्च त्वरितास्तत्र याम ह ॥१६॥

तत ह	“ அப்பொழுதே	चापवाणासि-	} வில், பாணம், கத்தி
इतः	இவ்விடத்திலிருந்து	हस्ताः च	
तूर्णं	விரைவில்		இவைகளை கையில்
ततः	அவ்விடத்திற்கு	त्वरिताः	கொண்டவர்களாய்
वयं	நாம்		ணக்கமுடையவர்
शूलशक्ति- } गदाधराः }	சூலம், சக்தி, கதை இவைகளை தரித்த வர்களாய்	याम	களாய் செல்வோம்.

आकाशे गणशः स्थित्वा हत्वा तां हरिवाहिनीम् । अस्त्रशस्त्रमहावृष्ट्या प्रापयाम यमक्षयम् ॥

आकाशे	“ ஆகாசத்தில்	तां	அந்த
गणशः	கூட்டங்கூட்டமாக	हरिवाहिनीं	வானரசேனையை
स्थित्वा	நின்றுகொண்டு	हत्वा	கொன்று
अस्त्रशस्त्रमहावृष्ट्या	அஸ்திரசஸ்திரங்க ளின் வர்ஷத்தால்	यमक्षयं	யமலோகத்திற்கு
		प्रापयाम	அனுப்புவோம்.

एवं चेदुपसर्पेतामनयं रामलक्ष्मणौ । अवश्यमपनीतेन जहतामेव जीवितम् ॥ १८ ॥

एवं चेत्	“ இப்படியாகில்	अपनीतेन एव	சூழ்ச்சியினாலேயே
रामलक्ष्मणौ	ராமனும் லக்ஷ்மண	जीवितं	உயிரை
अनयं	சூதில் [னும்	जहयं	அவச்யம்
उपसर्पेतां	சிக்கிக்கொள்வார்கள்.	जहताम्	விட்டட்டும்.”

अहमेको वधिष्यामि सुग्रीवं सहलक्ष्मणम् । अङ्गदं च हनूमन्तं रामं च रणकुञ्जरम् ॥

अहं	“நான்	सुग्रीवं	சுகிரீவனையும்,
एकः	ஒருவனாகவே	हनूमन्तं	ஹனுமான்னையும்,
सहलक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனோடுகூட	अङ्गदं च	அங்கதனையும்
रणकुञ्जरं	போர்வீரனாகிய	वधिष्यामि	கொல்லப்போகி
रामं च	ராமனையும்,		நேன்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे अष्टमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14973

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 298

नवमः सर्गः—ஒன்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ ௨ ॥

विभीषणोक्तिः—லிபிஷணனது வசனம்.

ततो निकुम्भो रभसः सूर्यशत्रुर्महाबलः । सुप्तघ्नो यज्ञकोपश्च महापार्श्वमहोदरौ ॥ १ ॥

अग्निकेतुश्च दुर्धर्षो रश्मिकेतुश्च राक्षसः । इन्द्रजिच्च महातेजा बलवात्रावणात्मजः ॥ २ ॥

प्रहस्तोऽथ विरूपाक्षो वज्रदंष्ट्रो महाबलः । धूम्राक्षश्चातिकायश्च दुर्मुखश्चैव राक्षसः ॥ ३ ॥

परिधान्पट्टिशान्प्रासाञ्छक्तिशूलपरश्वधान् ।

चापानि च सबाणानि खड्गांश्च विपुलाञ्छितान् ॥ ४ ॥

प्रमृह्य परमक्रुद्धाः समुत्पत्य च राक्षसाः । अनुवन्नावणं सर्वे प्रदीप्ता इव तेजसा ॥ ५ ॥

ततः	அதன்மேல்	इन्द्रजित् च	இந்திரஜித்தும்
निकुम्भः	நிகும்பனும்,	प्रहस्तः अथ	பிரகஸ்தனும்
रभसः	ரபஸனும்	विरूपाक्षः	விரூபாக்ஷனும்
महाबलः	மகா பலவானாகிய	वज्रदंष्ट्रः च	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனும்
सूर्यशत्रुः	சூர்யசத் துருவும்,	महाबलः	மகாபலவானாகிய
सुप्तघ्नः	சுப்தக்ளனும்	धूम्राक्षः च	தூம்ராக்ஷனும்
यज्ञकोपः च	யக்ஞகோபனும்	अतिकायः च	அதிகாயனும்
महापार्श्वमहोदरौ	மகாபார்ச்வனும் மகோதரனும்	दुर्मुखः	தர்முகனென்ற
दुर्धर्षः	வெல்லற்கரிய	राक्षसः एव	அரக்கனும்
अग्निकेतुः च	அக்னிகேதுவும்	सर्वे	ஆகிய எல்லா
रश्मिकेतुः	ரம்மிகேதுவென்ற	राक्षसाः च	அரக்கர்களும்
राक्षसः च	அரக்கனும்	परिधान्	பரிசாயுதங்களையும்
महातेजाः	மகாபராக்கிரம	पट्टिशान्	பட்டயக்கத்திகளையும்
	சாலியும்	प्रासान्	முன்னாயுதங்களையும்
बलवान्	பலவானும்	शक्तिशूल-	வேல்களையும், குலங்
रावणात्मजः	ராவணனது புதல்வ	परश्वधान् }	களையும், கோடாரி
	னுமான்	सबाणानि	களையும்
			களைகளுடன் கூடிய

चापानि च	கிற்களையும்
विपुलान्	பெரிய
शितान्	கூரிய
खड्गान् च	கத்திகளையும்
प्रगृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
परमकुन्दाः	பிகச் சினங்கொண்ட வர்களாய்

समुपत्य	தன்விக்குதித்து
तेजसा	தேஜஸால்
प्रदीप्ताः इव	ஜ்வலிக்கின்றவர்க ளாய்
रावणं	ராவணனைப்பார்த்து
अमुवन्	பின்வருமாறுசொன் னார்கள் :

अद्य रामं वधिष्यामः सुग्रीवं च सलक्ष्मणम् ।

अद्य	“இதோ
रामं	ராமனையும்
सलक्ष्मणं	ஸக்ஷ்மணனோடு
सुग्रीवं च	சுகிரீவனையும் [கூடவே
येन	எவனால்
लङ्का	இலங்கைநகர்

कृपणं च हनूमन्तं लङ्का येन प्रधर्षिता ॥

प्रधर्षिता	தன்புறத்தப்பட்ட தோ அந்த
कृपणं	அற்பமான
हनूमन्तं च	ஹனுமானையும்
वधिष्यामः	நாங்கள் கொல்லப் போகிறோம்.”

तान्मृहीतायुधान्सर्वान्वारयित्वा विभीषणः । अब्रवीत्प्राञ्जलिवाक्यं पुनः प्रत्युपवेश्य तान् ॥

विभीषणः	விபிஷணர்
तान्	அந்த
मृहीतायुधान्	கையில் ஆயுதங்களை தரித்திருந்த
सर्वान्	எல்லோரையும்
वारयित्वा	மறுத்து,

तान्	அவர்களை
प्रत्युपवेश्य पुनः	உட்காரவும்செய்து
प्राञ्जलिः	கைகூப்பிக்கொண்டு
वाक्यं	அபிப்பிராயத்தை
अब्रवीत्	பின்வருமாறு வெளியிட்டார் :

अप्युपायैस्त्रिभिस्तात योऽर्थः प्राप्तुं न शक्यते ।

तात	“ஆண்ணா!
यः	எந்த
अर्थः	காரியசித்தி
त्रिभिः	மூன்று
उपायैः अपि	(சாம, தான பேதமெ ன்ற) உபாயங்களாலே
प्राप्तुं	பெற
शक्यते न	முடியாதிருக்கிறதோ

तस्य विक्रमकालांस्तान्युक्तानाहुर्मनीषिणः ॥

तस्य अपि	அதற்குத்தான்
तान्	அந்த
विक्रमकालान्	தண்டனை விதிகளை
युक्तान्	உபயோகப்படுத்தப் படுகின்றவைகளாய்
मनीषिणः	பெரியோர்கள்
आहुः	சொல்லியிருக்கிறார் கள்.

प्रमत्तेष्वभियुक्तेषु दैवेन प्रहतेषु च । विक्रमास्तात सिद्ध्यन्ति परीक्ष्य विधिना कृताः ॥

तात	“ஆண்ணா,
प्रमत्तेषु	அஜாக்கிரதையுடன் இருப்பவர்கள் இடத் தெய்வந்தால் [திலும் கைவிடப்பட்ட
दैवेन	{ ஜாக்கிரதையுடனிருப் பவர்க்கிடந்திலுந் தான்
प्रहतेषु	
अभियुक्तेषु च	

विधिना	விதியைக்கொண்டு
परीक्ष्य	ஆராய்ச்சிசெய்து
कृताः	அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
विक्रमाः	தண்டனைகள்
सिद्ध्यन्ति	சித்திக்கின்றன.

अप्रमत्तं कथं तं तु विजिगीषुं बले स्थितम् । जितरोषं दुराधर्षं प्रधर्षयितुमिच्छथ ॥१०॥

अप्रमत्तं	“ வெகு ஜாக்கிரதை யுடனிருப்பவரும்	जितरोषं	கோபத்தை வென்ற வரும்
विजिगीषुं	ஐயம்பெறும் போர் வீரரும்	दुराधर्षं तं तु प्रधर्षयितुं	அணுகமுடியாதவரு அவரையும் [மரண எதிர்க்க
बले स्थितं	தெய்வபலம் பெற்ற வரும்	कथं इच्छथ	எக்வனம் நினைக்கின்றீர்கள் ?

समुद्रं लङ्घयित्वा तु घोरं नदनदीपतिम् । कृतं हनुमता कर्म दुष्करं तर्कयेत वा ॥ ११ ॥

नदनदीपतिं	“ நதங்களுக்கும் நதிக ளுக்கும் புகலிடமா பயங்கரமான [கிய சமுத்திரத்தையும் ஒரே தாண்டாய்த் தாண்டி	हनुमता कृतं दुष्करं	ஹனுமாரால் செய்யப்பட்ட மற்றெவராலும் செய் யமுடியாத
घोरं समुद्रं तु लङ्घयित्वा		कर्म वा तर्कयेत	காரியத்தையாவது நினைத்துப்பாருங்கள்.

बलान्यपरिमेयानि वीर्याणि च निशाचराः । परेषां सहसाऽवज्ञा न कर्तव्या कथंचन ॥

निशाचराः परेषां बलानि वीर्याणि च अपरिमेयानि	“ அரக்கர்களே ! சத்துருக்களுடைய சைனியங்களும் பெருமைகளும் கண்டறியமுடியாத வைகள்.	कथञ्चन सहसा अवज्ञा कर्तव्या न	எப்படியும் அவசரப்பட்டு அலகூழியம் செய்யத்தக்கதன்று.
---	--	--	---

किं च राक्षसराजस्य रामेणापकृतं पुरा । आजहार जनस्थानाद्यस्य भार्या यशस्विनः ॥

यशस्विनः यस्य भार्या जनस्थानात्	“ மகாபுகழ்படைத்த எவருடைய தர்மபத்தினியை ஜனஸ்தானத்திலி ருந்து	रामेण राक्षसराजस्य पुरा अपकृतं च किम्	ஸ்ரீராமரால் ராஷ்டிரமன்னருக்கு அதற்குமுத்தி செய்யப்பட்ட குற்றந் தான் யாது ?
--	---	---	---

खरो यद्यतिवृत्तस्तु रामेण निहतो रणे । अवश्यं प्राणिनां प्राणा रक्षितव्या यथावलम् ॥

खरः अतिवृत्तः यदि तु रणे रामेण निहतः	“ கரன் வரம்புகடந்து அக்கிர மத்திற்கு வந்தவனாய் இருக்கையிலேதான் போரில் ஸ்ரீராமரால் கொல்லப்பட்டான்.	प्राणिनां प्राणाः यथावलं अवश्यं रक्षितव्या	பிராணிகளின் ப்ராணங்கள் தம்மால் கூடியமட்டும் அவசியமாய் ரக்ஷித்துக்கொள்ளத் தக்கனவே.
---	---	--	--

अयशस्यमनायुष्यं परदाराभिर्भर्शनम् । अर्थक्षयकरं घोरं पापस्य च पुनर्भवम् ॥ १५ ॥

परदाराभिर्भर्शनं	{ “பிறர்மனை வியை கண் ணெடுத்தும் பார்ப்ப தென்பது	घोरं	எதையும் ஒழிக்கும் கொடிய விஷம்.
अयशस्यं	புகழுக்குக்கேடானது;	पुनः	மேலும்
अनायुष्यं	ஆயுளைக் குறைப்பது;	पापस्य च	பாபமெல்லாவற்றிற் கும்
अर्थक्षयकरं	புருஷார் த்தங்களை ஒழிப்பது;	भवम्	கைகொடுத்து வளர்ப்பது.

एतन्निमित्तं वैदेह्या भयं नः सुमहद्भवेत् । आहता सा परित्याज्या कलहायें कृतेन किम् ॥

एतन्निमित्तं	“மேற்கண்ட காரணக் களால்	आहता	அபகரித்துக்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும்
वैदेह्याः	விதேகமன்னரின்	सा	அவள்
नः	நமக்கு [புதல்வியால்	परित्याज्या	திருப்பிச்சமர்ப்பிக்கப் படவேண்டியவள்.
सुमहत्	கொஞ்சமும் சிக்க முடியாததாகிய	कलहायें	கலகத்தையுண்டுபண் ணுவதற்கான
भयं	விபத்து	कृतेन किम्	செய்கையால் என்ன ஆகும்?.
भवेत्	விளைந்தேதிரும்.		

न नः क्षमं वीर्यवता तेन धर्मानुवर्तिना । वैरं निरर्थकं कर्तुं दीयतामस्य मैथिली ॥ १७ ॥

धर्मानुवर्तिना	{ தர்மத்தை என்ன வும் வழுவாதுபற்றி நடப்பவரும்	वैरं	துவேஷத்தை
वीर्यवता	சிறந்த ஆற்றல் கொ ண்டவருமான	कर्तुं	பாரட்டுவது
तेन	அவரோடு	नः	நமக்கு
निरर्थकं	நம்மால் நிர்வகிக்க இயலாத	क्षमं न	ஏற்றதென்று.
		मैथिली	மைதிலியர்
		अस्य	இவருக்கு
		दीयताम्	சமர்ப்பித்துவிடப்ப ட்டும்.

यावन्न सगजां साश्वां बहुरत्रसमाकुलाम् । पुरीं दारयते वाणैर्दीयतामस्य मैथिली ॥१८॥

सगजां	“ யானைகள் நிறைந்த தும்	पुरीं	நகரை
साश्वां	குதிரைகள் நிறைந்த தும்	वाणिः	பாணக்களால்
बहुरत्र- समाकुलां }	ஏராளமான ரதனக்க ளால் நிறைந்து விட ங்குதிரதுபான	दारयते न यावत्	சிறந்த அடிக்காமுன் னமேயே
		मैथिली	மைதிலியர்
		अस्य	இவருக்கு
		दीयताम्	சமர்ப்பித்துவிடப்ப ட்டும்.

यावत्सुघोरा महती दुर्धर्षा हरिवाहिनी । नावस्कन्दति नो लङ्कां तावत्सीता प्रदीयताम् ॥

सुघोरा	“ மிக்க பயங்கரமான தும்	लङ्कां	இலங்கையை
दुर्धर्षा	வெல்லமுடியாதது மான	भवस्कन्दति यावत् तावत् न	தகைவதற்கு முற்று கையிடுமுன்ன மேயே
महती	பெரும்	सीता	சீதாதேவியார்
हरिवाहिनी	வானரசேனை	प्रदीयताम्	சமர்ப்பித்துவிடப்படும்.
नः	நமது		

विनश्येद्धि पुरी लङ्का शूराः सर्वे च राक्षसाः । रामस्य दयिता पत्नी स्वयं न यदि दीयते ॥

रामस्य	“ ஸ்ரீராமருடைய	पुरी	நகர்
दयिता	பிரீதிக்குப் பாத்திர	विनश्येत्	நாசமாய்விடும்.
पत्नी	மனைவியார் [மாகிய	शूराः	சூரர்களாகிய
स्वयं	தேவரீராலேயே திரு வுளமுவந்து	राक्षसाः	அரக்கர்கள்
दीयते यदि न	திருப்பிச்ச சமர்ப்பிக்க ப்படவில்லையென்றால்	सर्वे	எல்லோரும்
लङ्का	இலங்கை	च	அப்படியே (நாசமடை வார்கள்.)
		हि	இது திண்ணம்.

प्रसादये त्वां बन्धुत्वात्कुरुष्व वचनं मम । हितं तथ्यं त्वहं ब्रूमि दीयतामस्य मैथिली ॥

बन्धुत्वात्	“ (அண்ணனெனும்) அன்பினால்	अहं	அடியேன்
त्वां	தேவரீரை	हितं	நன்மையையும்
प्रसादये	மனமிசைந்தருள் மன் ருடுகின்றேன்.	तथ्यं तु	உண்மையையுமே
मम	அடியேனது	ब्रूमि	விண்ணப்பிக்கின் றேன்.
वचनं	விண்ணப்பத்தை	मैथिली	மைதிலியார்
कुरुष्व	அக்கிகரித்தருள்வி ராக.	अस्य	இவருக்கு
		दीयताम्	திருப்பிச்ச சமர்ப்பித்து விடப்படும்.

पुरा शरत्सूर्यमरीचिसन्निभान्वाग्रपुङ्खान्सुहृद्बान्पात्मजः ।

सृजत्यमोघान्विशिखान्वधाय ते प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली ॥ २२ ॥

शरत्सूर्य- मरीचिसंनिभान्	“ சரத்சூரலக்கிரவன் கதிர்களை நிகர்த்த வைகளும்	विशिखान्	பாணங்களை
नवाग्रपुङ्खान्	நீட்டிய முனைக்கூர் களையுடையவைகளும்	ते वधाय	உம்மை நீறுக்க
सुहृद्बान्	மிக உறுதியானவை களும்	नृपामजः	கோமானின் திருமக னார்
अमोघान्	பொய்க்காதவைகளு மான	सृजति पुरा मैथिली	பொழியும் முன்னர் மைதிலியார்
		दाशरथाय प्रदीयताम्	ஸ்ரீராமருக்கு திருப்பிச்ச சமர்ப்பித்து விடப்படும்

त्यजाशु कोपं सुखधर्मनाशनं भजस्व धर्मं रतिकीर्तिवर्धनम् ।
प्रसीद जीवेम सपुत्रवान्धवाः प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली

॥ २३ ॥

सुखधर्मनाशनं	“सुखத்தைதையும் நன்னெறியையும் நலிவுபடு	प्रसीद	எல்லோரையும் அனுக் கிரகித்தருளும்.
कोपं	கினத்தை [த்தும்	सपुत्रवान्धवाः	மக்களுடனும் சுற்றத் தாருடனும்
आशु	இக்கணமே	जीवेम	நாம் உயிர்வாழ்வோ
त्यज	களைந்துவிடும்.		மாக.
रतिकीर्तिवर्धनं	{ மனச்சாந்தியையும் புகழையும் வளர்க்க கின்றதாகிய	मैथिली	மைதிலியார்
धर्मं	அறநெறியை	दाशरथाय	ஸ்ரீராமருக்கு
भजस्व	அனுசரித்தருளும்.	प्रदीयताम्	திரும்பிச்சமர்ப்பித்து விடப்படட்டும்.”

विभीषणवचः श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः । विसर्जयित्वा तान्सर्वान्प्रविवेश स्वकं गृहम् ॥

राक्षसेश्वरः	ராஷ்டிரமன்னனாகிய	विसर्जयित्वा	விடைகொடுத்தனுப்பி விட்டு
रावणः	ராவணன்	स्वकं	தனது
विभीषणवचः	விபீஷணரது சொல்லை	गृहं	மாளிகைக்கு
श्रुत्वा	கேட்டுவிட்டு	प्रविवेश	திரும்பிப்போய்ச் சேர்ந்தான்
तान्	அந்த		
सर्वान्	எல்லோரையும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे नवमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 14997

अयोध्याकाण्डे आदितः श्लोकाः 322

दशमः सर्गः—பத்தாவது ஸர்க்கம். ॥ १० ॥

विभीषणहितोपदेशः—விபீஷணனது ஹிதோபதேசம்.

ततः प्रत्युपसि प्राप्ते प्राप्तधर्मार्थनिश्चयः । राक्षसाधिपतेर्वेण्म भीमकर्मा विभीषणः ॥ १ ॥
शैलाग्रचयसंकाशं शैलशृङ्गमिवोन्नतम् । सुविभक्तमहाकक्ष्यं महाजनपरिग्रहम् ॥ २ ॥
मतिप्रद्विर्महामात्रैरनुरक्तैरधिष्ठितम् । राक्षसैश्चाप्तपर्याप्तैः सर्वतः परिरक्षितम् ॥ ३ ॥
मत्तमातङ्गनिश्वासैर्व्याकुलीकृतमारुतम् । शङ्खघोषमहाघोषं तूर्यनादानुनादितम् ॥ ४ ॥
प्रमदाजनसंवाधं प्रजल्पितमहापथम् । तप्तकाञ्चननिर्यूहं भूषणोत्तमभूषितम् ॥ ५ ॥
गन्धर्वाणामिवावासमालयं मरुतामिव । रत्नसंचयसंवाधं भवनं भोगिनामिव ॥ ६ ॥
तं महाभ्रमिवादित्यस्तेजोविस्तृतरश्मिवान् । अग्रजस्यालयं वीरः प्रविवेश महाद्युतिः ॥ ७ ॥

ततः प्रयुषसि प्राप्ते	அதன்மேல் மறுநாள் சூரியோதய மானதும்,	व्याकुलीकृतमारुतं	கலந்து வரும் காற்றையுடையதும், சங்குகோலங்களாலு ண்டாகிய பெரும் முழக்கத்தையுடைய தும்,
प्राप्तधर्मार्थ- निश्चयः }	தர்மம், அர்த்தம் இ வைகளில் நிச்சித புத்தியை அடைந்த வரும்,	शङ्खघोष- महाघोषं }	தூர்யவாத்யங்களின் ஒலிகளால் ப்ரதித்வ னி ஒலிக்கப்பெற்ற தும்,
भीमकर्मा	எவரும் செய்யாத செயலுடையவரும்,	त्यनादानु- नादितं }	களிப்புற்ற பெண்டிர் களால் நிரம்பப்பெ ற்றதும்,
महाद्युतिः वीरः विभीषणः राक्षसाधिपतेः अग्रजस्य आलयं शैलप्रचय- सङ्काशं शैलशृङ्गं इव उन्नतं सुविभक्त- महाकक्ष्यं }	மகா தேஜஸ்வியும், (தர்ம)வீரருமாகிய விபீஷணர் ராக்ஷஸமன்னனாகிய தமயனது இருப்பிடமானதும் மலையின் பல சிகரங்க ளை நிகர்த்ததும், மலைச்சிகரத்தை நிகர்த்து உயர்ந்திருக்கிறதும், நன்றாக வகுத்துக்கட் டப்பட்ட பெரும் க ட்டுகளையுடையதும், பெரியோர்களால் நாடி வரப்பட்டதும், புத்தியிற்சிறந்தவர்க ளும்	प्रमदाजन- संवाधं }	ஐனங்களால் கலகல வென்று பேசப்பெ ற்ற ராஜவீதிகளையு டையதும், பத்தரைமாற்றுத்தங் கத்தால் செய்யப்பட்ட கதவுகளையுடையதும் சிறந்த அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற கந்தர்வர்களின் [தும், மாளிகையை நிகர்த்த தேவதைகளின் [தும், ஆலயத்தை நிகர்த்த தும்,
महाजनपरिग्रहं	துரோகம் நினைபாத வர்களுமான	प्रजल्पित- महापथं }	சர்ப்பராஜர்களின் ரத்தனக்குவியல்களால் இழைக்கப்பெற்ற மாளிகையை நிகர்த்த அந்த [துமாகிய மாளிகையினுள், ஒளியால் எங்கும் பர வும் கிரணங்களையு சூரியபகவான் [டைய பெரும் மேகத்தினுள் எவ்வண்ணமே, அவ்வண்ணமே புகுந்தார்.
मतिमद्भिः अनुरक्तैः महामात्रैः अधिष्ठितं आसुर्यासैः राक्षसैः च सर्वैः परिरक्षितं मत्तमातङ्ग- निधासैः }	பிரதானபந்திரிகளால் விளக்கப்பெற்றதும், நம்பிக்கையானவர்க ளும் சாயர்த்திய சாலிகளுமான ஆரக்கர்களாலும் நாற்புறத்திலும் நன்கு பாதுகாக்கப் பட்டதும், கொழுத்த யானை களின் பெருமூச்சு களோடு	तसकाञ्चन- निर्युहं }	भूषणोत्तम- भूषितं गन्धवाणां आवासं इव मरुतां आलयं इव भोगिनां रत्नसञ्जयसंवाधं भवने इव नंतं वेदम तेजोविस्तृत- रश्मिवान् आदिस्यः महाभ्रं इव प्रविवेश

पुण्यान्पुण्याहयोपांश्व वेदविद्भिर्ददाहृतान् । शुश्राव सुमहातेजा भ्रातुर्विजयसंश्रितान् ॥८॥

सुमहातेजा:	மகாதேஜஸ்வியாகும் அவர்	उदाहतान्	ஐபிக்கப்பட்ட
वेदविद्भिः	வேதவிந்துக்களால்	पुण्यान्	பரிசுத்தமான
भ्रातुः	தமையனது	पुण्याहयोपान् च	புண்பாஹகோஷக் களையும்
विजयसंश्रितान्	ஜயந்தைஉத்தேசித்து	शुश्राव	கேட்டார்.

पूजितान्दधिपात्रैश्च सर्पिभिः सुमनोक्षतैः । मन्त्रवेदविदो विप्रान्दर्श सुमहाबलः ॥ ९ ॥

मन्त्रवेदविदः	{ மந்திரங்களிலும் வேத ங்களிலும் திபுணர்க ளாகிய	दधिपात्रैः	தயிர் நிறைந்த பரிசுத்தங்களோடும்
पूजितान्	கொண்டாடப்பட்ட	सर्पिभिः	செய்களோடும்
विप्रान्	{ வேதபாராயணம் செ ய்துகொண்டிருந்த அரக்கர்களை	सुमनोक्षतैः च	புஷ்பாசுதைகளோ டும்
		समहाबलः	மகாபலவானவர்
		दर्श	கண்டார்.

स पूज्यमानो रक्षोभिर्दीप्यमानः स्वतेजसा । आसनस्थं महाबाहुर्ववन्दे धनदानुजम् ॥

स्वतेजसा	தனது ஒளியால்	सः	அவர்
दीप्यमानः	விளக்குகிறவரும்	आसनस्थं	ஆஸனத்தில்
रक्षोभिः	அரக்கர்களால்		வீற்றிருந்த
पूज्यमानः	கொண்டாடப்பட் டவரும்	धनदानुजं	குபேரன் தம்பியை (ராவணனை)
महाबाहुः	மகாபாகுவமான	ववन्दे	ஸேவித்தார்.

स राजदृष्टिसंपन्नमासनं हेमभूषितम् । जगाम समुदाचारं प्रयुज्याचारकोविदः ॥ ११ ॥

आचारकोविदः	மரியாதைகளில் திபு ணராகிய	राजदृष्टि- संपन्नं	{ மன்னது கண்கா டையால் சம்பரிக்க ப்பட்டதும்
सः	அவர்	हेमभूषितं	பொன்னுலகக்கி ப்பட்டதுமான
समुदाचारं	மரியாதானுஷ்டானத் தை	आसनं	ஆஸனத்தை
प्रयुज्य	செய்துவிட்டு	जगाम	அடைந்தார்.

स रावणं महात्मानं विजने मन्त्रिसन्धौ । उवाच हितमत्यर्थं वचनं हेतुनिश्चितम् ॥१२॥

प्रसाद्य भ्रातरं ज्येष्ठं सान्त्वेनोपस्थितक्रमः । देशकालार्थसंवादी दृष्टलोकपरावरः ॥ १३ ॥

देशकालार्थ- संवादी	{ இடம், காலம், பிரயோ ஜனம் இவைகளுக்கு த்தக்கபடி உரைப்ப வரும்	दृष्टलोक- परावरः	{ உலகசம்பிரதாய அணு ஷ்டானக்களை நன்க றிந்தவருமான
		सः	அவர்

उपस्थितक्रमः	வந்தனாதிபரியாகை களைச்செய்தவராகி	विजने	சா, தாரணஜனமில்லா தபொழுது
ज्येष्ठं भ्रातरं महात्मानं	தமயனும் மகா ஆற்றலுடையவ னுமான	हेतुनिश्चितम्	(நன்னோக்கால்) நிச்ச யிக்கப்பட்டதும்
रावणं सान्त्वेन प्रसाद्य	ராவணனை நல்வார்த்தையால் உள்ளங்குளிரச் செய்து	अत्यर्थं हितं	அளவில்லாது நன்மை பயக்குகிறது மாகிறது
मन्त्रिसंनिधौ	மந்திரிமார்கள் முன் னிலையில்	वचनं उवाच	ஒரு மொழியை பின்வருமாறு சொன்னார் :

यदाप्रभृति वैदेही संप्राप्तेह परन्तप । तदाप्रभृति दृश्यन्ते निमित्तान्यशुभानि नः ॥ १४ ॥

परन्तप	“சத்ருஸம்ஹாராக!	तदाप्रभृति	அதுமுதல்
वैदेही	வைதேகியார்	नः	நமக்கு
इह	இவ்விடத்தில்	अशुभानि	தீங்கையறிவிக்கும்
यदाप्रभृति	எப்பொழுது	निमित्तानि	அபசருனங்கள்
संप्राप्ता	வந்து நுழைந்தாரோ	दृश्यन्ते	காணப்படுகின்றன.

सस्फुलिङ्गः सधूमार्चिः सधूमकलुषोदयः । मन्त्रसंधुक्षितोऽप्यग्निर्न सम्यगभिवर्धते ॥१५॥

अग्निः	“ஓமாக்னியானது	सधूमार्चिः	புகையோடுகடிய ஜ்வா லைகளைபுடையதுமா யும்
मन्त्रसंधुक्षितः	மந்திரங்களால் வளர்க் கப்பட்டதாய்	सधूमकलुषोदयः	
अपि	இருக்கையிலும்	सम्यक्	நன்றாக
सस्फुलिङ्गः	தீப்பொரிகளோடு கடியதாயும்	अभिवर्धते न	வளர்கிறதில்லை.

अग्निष्टेष्वग्निशालासु तथा ब्रह्मस्थलीषु च । सरीसृपाणि दृश्यन्ते हव्येषु च पिपीलिकाः ॥

अग्निष्टेषु	“அக்னிகளை உபாஸி க்கும்	सरीसृपाणि	பாம்புகளும்
अग्निशालासु	யாகசாலைகளிலும்	तथा	அவ்வண்ணமே
ब्रह्मस्थलीषु च	வேதாத்தியயனம் ப ண்ணுமிடங்களிலும்	हव्येषु	ஹவ்யங்களில்
		पिपीलिकाः च	எறும்புகளும்
		दृश्यन्ते	தென்படுகின்றன.

गवां पयांसि स्कन्नानि विमदा वीरकुञ्जराः । दीनमन्वाः प्रहेपन्ते न च ग्रासाभिनन्दिनः ॥

गवां	“பசுக்களின்	अन्वाः च	குதிரைகளும்
पयांसि	பால்	ग्रासाभिनन्दिनः न	உணவைத்திண்டாத வைகளாய்
स्कन्नानि	வற்றிப்போய்விட்டது.		
वीरकुञ्जराः	வீரயானைகள்	दीनं	எளிமையாக
विमदाः	மதமடக்கிக்கிடக்கின் றன.	प्रहेपन्ते	களைக்கின்றன.

खरोष्ट्राश्वतरा राजन्भिन्नरोमाः स्रवन्ति नः । न स्वभावेऽवतिष्ठन्ते विधानैरपि चिन्तिताः॥

राजन् नः	“அரசே! நமது	स्रवन्ति	கண்ணீர் வழக்கின் றன.
खरोष्ट्राश्वतराः	{ கோவேறுகழுதைகள் ஒட்டகங்கள் அச்வ தாங்கள்	विधानैः	சிகிதனைகளால்
भिन्नरोमाः		चिन्तिताः अपि	கவனிக்கப்பட்டவை களாக ஆயினும்
	मयिर्-உதிர்த்வைக ளாய்	स्वभावे अवतिष्ठन्ते न	பூர்வஸ்திதியில் வராமலிருக்கின்றன.

वायसाः सङ्घशः क्रूरा व्याहरन्ति समन्ततः । समवेताश्च दृश्यन्ते विमानाग्नेषु संघशः ॥

वायसाः	“காக்கைகள்	संघशः	கூட்டங்கூட்டமாக
सङ्घशः	கூட்டங்கூட்டமாக	समवेताः	ஒன்றுகூடி
समन्ततः	எங்கும்	विमानाग्नेषु	விமானங்களின் உச்சி களில்
व्याहरन्ति	கத்துகின்றன.	दृश्यन्ते	தென்படுகின்றன.
क्रूराः च	வல்லூறுகளும்		

गृध्राश्च परिलीयन्ते पुरीमुपरि पिण्डिताः । उपपन्नाश्च सन्ध्ये द्वे व्याहरन्त्यशिवं शिवाः ॥

गृध्राः च	“கழுக்குகளும்	द्वे सन्ध्ये	காலையிலும் மாலை யும்
पिण्डिताः	ஒன்றுகூடி	उपपन्नाः	அருகில் வந்தவை
पुरी उपरि	நகரின்மீது	अशिवं	ஆமங்களமாக [களாய்
परिलीयन्ते	வட்டமிடுகின்றன.	व्याहरन्ति	உளைமிடுகின்றன.
शिवाः च	நரிகளும்		

क्रव्यादानां मृगाणां च पुरद्वारेषु सङ्घशः । श्रूयन्ते विपुला घोषाः सविस्फूर्जथुनिःस्वनाः॥

पुरद्वारेषु	“நகர்வாயில்களில்	घोषाः च	கோஷங்களும்
सङ्घशः	கூட்டங்கூட்டமான	सविस्फूर्जथु- निःस्वनाः	} மனவேதனைகளால் மெதுவான கர்ஜனை களோடுகூடியவை களாய்
क्रव्यादानां	மாம்சங்களைப் புசிக்	श्रूयन्ते	
मृगाणां	விலக்குகளின் [கும்		
विपुलाः	பெரும்		

तदेवं प्रस्तुते कार्ये प्रायश्चित्तमिदं क्षमम् । रोचते यदि वैदेही राघवाय प्रदीयताम् ॥२२॥

तत् एवं प्रस्तुते कार्ये इदं क्षमं	“ஆகையால் இவ்வாறு நடைபெற்ற காரியத்தில் இது ஏற்ற	प्रायश्चित्तं रोचते यदि वैदेही राघवाय प्रदीयताम्	பரிசீலமாக தேவர்களுக்குத் தோன் வைத்தெகியார்[றுமரகில் சூராமருக்கு (திருப்பிச்ச)சமர்ப்பித் துவிடப்பட்டும்.
---	---	--	--

इदं च यदि वा मोहालोभाद्वा व्याहृतं मया । तत्रापि च महाराज न दोषं कर्तुमर्हसि ॥

महाराज तत्र अपि	“மகாராஜரே! (அங்கே என்னாலும்) அங்கேயும்	यदि वा लोभात् व्याहृतं च दोषं कर्तुं अर्हसि न	அல்லது பேராசையாலோ சொல்லப்பட்டதாக தீங்கை விளைவிப்ப கொள்ள [தாய் கூடாது.
इदं च मया मोहात् वा	இதுவும் என்னால் கலவரத்தாலோ		

अयं च दोषः सर्वस्य जनस्यास्योपलक्ष्यते । रक्षसां राक्षसीनां च पुरस्यान्तःपुरस्य च ॥

अयं दोषः च रक्षसां च राक्षसीनां अन्तःपुरस्य	“இந்த அசுபக்குறியும் அரக்கர்களுக்கும் அரக்கிகளுக்கும் அந்தப்புராணக்க ளுக்கும்	अस्य पुरस्य जनस्य सर्वस्य च उपलक्ष्यते	இந்த பட்டணத்து ஐனம் எல்லோருக்குமே தென்படுகிறது.
---	--	--	---

प्रापणे चास्य मन्त्रस्य निवृत्ताः सर्वमन्त्रिणः । अवश्यं च मया वाच्यं यद्दृष्टमपि वा श्रुतम् ॥

सर्वमन्त्रिणः	“மந்திரிகளெல்லோ ரும்	दृष्टं अपि	பார்க்கப்பட்டதுதா கைட்டும்
अस्य मन्त्रस्य प्रापणे च	இந்த ஆலோசனையை செவியிற்போடும் விஷயத்தில்	श्रुतं वा यत् च मया अवश्यं वाच्यम्	கேட்கப்பட்டதுதா கைட்டும் எதுவாயினும் அது என்னால் எதையும் ஒளிக்காமல் தெரிவிக்கப்பட வேண்டியது.
निवृत्ताः	தயக்கிநின்று விட்டார்கள்.		

संप्रधार्य यथान्यायं तद्भवान्कर्तुमर्हति ॥ २६ ॥

भवान्	“தேவரீர்	तत्	அதை
यथान्यायं	நியாயம் இன்னதென்	कर्तुं	செய்ய
संप्रधार्यं	நிச்சயித்து [பதை	अर्हति	வேண்டும்.”

इति स मन्त्रिणां मध्ये भ्राता भ्रातरमृचिवान् । रावणं राक्षसश्रेष्ठं पथ्यमेतद्विभीषणः ॥

भ्राता विभीषणः भ्रातरं राक्षसश्रेष्ठं	தம்பியாகிய விபிஷணர் தமையனும் ராசுஷனோத்தமனு மாகிய	मन्त्रिणां मध्ये इति एतन् पथ्यं उचिवान् स	மந்திரிகளது முன்னிலையில் மேற்கண்டவாறு இந்த நன்மை பயப்பதை சொல்லிமுடித்தார்.
रावणं	ராவணனை (நோக்கி)		

हितं महार्थं मृदु हेतुसंहितं व्यतीतकालायतिसंप्रतिक्षमम् ।

निशम्य तद्वाक्यमुपस्थितज्वरः प्रसङ्गवानुत्तरमेतदब्रवीत्

॥ २८ ॥

हितं	நலமான தூர்	तत्	அந்த
महार्थं	பெரும்பயனை யளிக்க த்தக்கதும்	वाक्यं	சொல்லை
मृदु	இனியதான தும்	निशम्य	கேட்டு,
हेतुसंहितं	காரணங்களோடு கூடிய யதும்	उपस्थितज्वरः	கொபம் தலைக்கேறிய வரைய்
व्यतीतकाला- यतिसंप्रतिक्षमं	கடந்ததும் வருவதும் நிகழ்வதுமான கால ங்களாக்கேற்ற துமான	प्रसङ्गवान्	பெண்டித்தனாய்
		एतत्	பின்வரும்
		उत्तरं	பதிலை
		अब्रवीत्	சொன்னான் :

भयं न पश्यामि कुतश्चिदप्यहं न राघवः प्राप्स्यति जातु मैथिलीम् ।

सुरैः सहेन्द्रैरपि सङ्गतः कथं ममाग्रतः स्थास्यति लक्ष्मणाग्रजः

॥ २९ ॥

भहं	“ நான்	लक्ष्मणाग्रजः	லக்ஷ்மணன் தமைய குமவன்
कुतश्चित्	எவ்விதத்திலும்	सहेन्द्रैः	இந்திரனுள்ளிட்ட
भयं अपि	ஆபத்தென்பதையே	सुरैः	தேவர்களோடு
पश्यामि न	காணவில்லை.	सङ्गतः	கூடினவனாக
राघवः	ராமன்	अपि	ஆயினும்
जातु	ஒருபொழுதும்	मम अग्रतः	என்முன்
मैथिलीं	ஜானகியை	कथं	எவ்விதம்
प्राप्स्यति न	அடையப்போகிற தில்லை.	स्थास्यति	நின்பான் ? ”

इतीदमुक्त्वा सुरसैन्यनाशनो महाबलः संयति चण्डविक्रमः ।

दशाननो भ्रातरभाषवादिनं विसर्जयामास तदा विभीषणम्

॥ ३० ॥

तदा	அப்பொழுது	भासवादिनं	நடித்ததை மொழிந்த
संयति	போரில்	भ्रातरं	தம்பியாகிய
चण्डविक्रमः	அளவுகடந்த ஆண் மையுற்றவனும்	विभीषणं	விபீஷணரைப் பார்த்து
महाबलः	மகா ஆற்றலுடைய வனும்	इति इरं	மேற்கூறிய இதை
सुरसैन्यनाशनः	தேவர்களின் சைன்ய ங்களைச் சிதற அடித்த	उक्त्वा	பதிலாய்ச்சொல்லி விட்டு
दशाननः	ராவணன் [வனுமான	विसर्जयामास	விடைகொடுத்தனுப்பி னான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे दशमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 15027

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 352

एकादशः सर्गः—பதினோராவது ஸர்க்கம். || 11 ||

पुना रावणमन्त्रालोचनम्—மறுபடியும் ராவணனது மந்திராலோசனை

स बभूव कृशो राजा मैथिलीकाममोहितः । असमानाच्च सुहृदां पापः पापेन कर्मणा ॥ 1 ॥

மேயிலி- காமமோஹிதः } ச: பாப: ராஜா பாபேன	மைதிலியா ரிடத்தில் காமவெறிகொண்ட அந்த [குந்த பாபியாகிய மன்னன் ஆடாத	கர்மணா சுஹ்ரதா அசமானாச் ச கூசா: சமூவ	காரியமென்பதாலும் ஆன்பர்களின் ஆவமானத்தாலும் சிந்தாக்கிராந்தனாக ஆயினன்.
--	---	--	---

अतीतसमये काले तस्मिन्वै युधि रावणः । अमाल्यैश्च सुहृद्भिश्च प्राप्तकालममन्यत ॥ 2 ॥

ராவண: அதீதசமயே தஸ்மிந் காலே	ராவணன் (ஆலோசிக்கவேண்டிய) கரலத்தை சோ ரளிட்ட அந்த கரலத்தில்	அமாலீ: ச சுஹ்ரி: ச யுதி வை பாசகாலம் அமன்யத	மந்திரிமார்களோடும் ஆன்பர்களோடும் பேர்விஷயத்தில் ஏற்றகாலமாக தீர்மானித்தான்.
--------------------------------------	--	--	--

स हेमजालविततं मणिविद्रुमभूपितम् । उपगम्य विनीताश्वमारोह महारथम् ॥ 3 ॥

ச: ஹேமஜாலவிர்தம் மணிவிட்ருமபூபிதம்	அவன் பொன்சாளரங்கள் நிரம்பியதும் ரத்னங்களாலும் பவ முங்களாலும் அலங்க ரிக்கப்பட்டதும்	வினிதாஸ்தம் மஹரயம் உபகமய ஆரூரோ	{ வேண்டியபடி இணை கிச்செல்லும் குதி ரைகளால் பூட்டி பெற்றதுமான சிறந்த ரதமொன்றை ஆடைந்து ஏறிக்கொண்டான்.
--	---	---	---

तमास्थाय रथश्रेष्ठं महामेघसमस्वनम् । प्रययौ राक्षसश्रेष्ठो दशग्रीवः सभां प्रति ॥ 4 ॥

ராக்ஷசश्रेष्ठ: दशग्रीवः महामेघ- समस्वनं } रथश्रेष्ठं	ராஷ்ஷஸோத்தமனாகிய ராவணன் பெரும் மேகத்தை நிகர்த்த ஒலியுடன் விளங்கும் சிறந்த ரதமாகிய	தம் ஆஸ்தாய சமாம் பிரதி பிரயயௌ	அதில் ஏறிக்கொண்டு சபையை கோக்கி சென்றான்.
--	--	---	--

असिचर्मधरा योधाः सर्वायुधधरास्तथा । राक्षसा राक्षसेन्द्रस्य पुरतः संप्रतस्थिरे ॥ 5 ॥

அசிசர்மதரா: தथा சர்வாயுததரா:	கத்திகளையும் கேடய ங்களையும் தரித்தவர் ஆவ்வண்ணமே [கரும் எல்லா ஆயுதங்களையும் தரித்தவர்களுமான	யோதா: ராக்ஷஸா: ராக்ஷஸேந்ரஸ்ய புரத: சம்ப்ரதஸ்திரே	பொர்விசர்களான ஆரக்கர்கள் ஆரக்கர்மன்னனது முன்புறத்திலே சென்றார்கள்.
------------------------------------	--	--	--

नानाविकृतवेषाश्च नानाभूषणभूषिताः । पार्श्वतः पृष्ठतश्चैनं परिवार्य ययुस्ततः ॥ ६ ॥

नानाविकृत- वेषाः च	} பலவகை விதம்வித மாண ஆடைகளை ணிந்தவர்களும்	ततः	அப்பொழுது
नानाभूषण- भूषिताः एनं		} பல ஆபரணங்களை அணிந்தவர்களும் இவளை	पार्श्वतः
			पृष्ठतः च
		परिवार्य	சூழ்ந்துகொண்டு
		ययुः	சென்றார்கள்.

रथैश्चातिरथाः शीघ्रं मत्तैश्च वरवारणैः । अनूपेतुर्दशग्रीवमाक्रीडद्भिश्च वाजिभिः ॥ ७ ॥

गदापरिघहस्ताश्च शक्तितोमरपाणयः । परश्वधवराश्वान्ये तथाऽन्ये शूद्रपाणयः ॥ ८ ॥

अतिरथाः	அதிரதர்கள்	} शक्तितोमर- पाणयः अन्ये	} சக்திகளையும், தோமர க்களையும் கையிலு சினர் [டையவர்களும்
रथैः च	ரதங்கள் மீதும்		
मत्तैः	கொழுத்த	तथा अन्ये	அப்படியே வேறுசினர்
वरवारणैः च	சிறந்த யானைகளின் மீதும்	शूद्रपाणयः च	சூலக்களைக் கையி லேந்தியவர்களைய
आक्रीडद्भिः	நாட்டிய	दशग्रीवं	ராகணனை
वाजिभिः च	குதிரைகளின் மீதும்	शीघ्रं •	விரைவில்
गदापरिघ- हस्ताः च	} கதைகளையும், உழலை த்தடிகளையும் கையி லுடையவர்களும்	अनूपेतुः	பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

ततस्तूर्यसहस्राणां संज्ञे निस्वनो महान् । तुमुलः शङ्खशब्दश्च सभां गच्छति रावणे ॥

ततः	மேலும்	महान्	பெரும்
रावणे	ராவணன்	निस्वनः	முழக்கம்
सभां	சபைக்கு	सञ्ज्ञे	உண்டாவிற்று.
गच्छति	செல்லும்பொழுது	तुमुलः	அதிகமான
तूर्यसहस्राणां	பல தூர்யவாத்யக் களுடைய	शङ्खशब्दः च	} சங்குகளின் முழக்க மும்அப்படியே உண் டாவிற்று.

स नेमिघोषेण महान्सहसाऽभिविनादयन् । राजमार्गं श्रिया जुष्टं प्रतिपेदे महारथः ॥ १० ॥

महान्	பிரலித்திபெற்ற	अभिविनादयन्	பிரதிவனி ஒலிக்கச் செய்துகொண்டு
महारथः	மகாரதனாகும்	श्रिया जुष्टं	செல்வவனப்பு
सः	ஆவன்	राजमार्गं •	ராஜமதிக்கு
नेमिघोषेण	சக்கிரவட்டைகளின்	प्रतिपेदे	வந்துசேர்ந்தான்.
सहसा	திடீரென [ஸூலியால்		

विमलं चातपत्राणं प्रगृहीतमशोभत । पाण्डुरं राक्षसेन्द्रस्य पूर्णस्ताराधिपो यथा ॥ ११ ॥

राक्षसेन्द्रस्य	ராஷ்டிரமன்னனுக்கு	पूर्णः	பூர்ண
प्रगृहीतं	பிடிக்கப்பட்ட	ताराधिपः	சந்திரன்
विमलं	பரிசுத்தமான	यथा च	போலவே
पाण्डुरं चातपत्राणं	வெண்குடை	अशोभत	விளங்கிற்று.

हेममञ्जरिर्गर्भे च शुद्धस्फटिकविग्रहे । चामरव्यजने चास्य रेजतुः सव्यदक्षिणे ॥ १२ ॥

अस्य	இவனது	शुद्धस्फटिक- विग्रहे	சுத்தஸ்படிகந்தா லான தண்டத்தை யுடையவைகளுமான
सव्यदक्षिणे	இடதுபுறத்திலும் வலதுபுறத்திலும்,		
हेममञ्जरिर्गर्भे च	{ நடுவில் பொன்சரங் கள் கட்டப்பெற்ற வைகளும்	चामरव्यजने च	இரு சாமரங்களும்
		रेजतुः	விளங்கின.

ते कृताञ्जलयः सर्वे रयस्थं पृथिवीस्थिताः । राक्षसा राक्षसश्रेष्ठं शिरोभिस्तं ववन्दिरे ॥

पृथिवीस्थिताः	பூமியில் நிற்கொண்	तं	அந்த
ते	அந்த	राक्षसश्रेष्ठं	ராஷ்டிரேந்தமனை
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	कृताञ्जलयः	கைகூப்பிக்கொண்டு
सर्वे	எல்லோரும்	शिरोभिः	தலைகளால்
रयस्थं	ரதத்திலிருந்த	ववन्दिरे	வணங்கினார்கள்.

राक्षसैः स्तूयमानोऽसौ जयाशीर्भिररिन्दमः । आससाद् महातेजाः सभां विरचितां शुभाम् ॥

अरिन्दमः	சத்ருசம்ஹாரகனும்	स्तूयमानः	தோத்திரம் செய்யப் படுகின்றவனாய்
महातेजाः	மகா ஆற்றலுடையவ	शुभां	அழகாய்
असौ	இவன் [னுமான	विरचितां	நிருமிக்கப்பட்ட
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	सभां	சபைக்கு
जयाशीर्भिः	வெற்றிதரும் வாழ்த் துக்களால்	आससाद्	வந்துசேர்ந்தான்.

सुवर्णरजतास्तीर्णां विशुद्धस्फटिकान्तराम् । विराजमानो वपुषा स्वमपट्टोत्तरच्छदाम् ॥

तां पिशाचशतैः षड्भिरभिगुप्तां सदा शुभाम् । प्रविवेश महातेजाः सुकृतां विश्वकर्मणा ॥

महातेजाः	அதி ஆற்றலுடைய	विशुद्ध- स्फटिकान्तरां	சுத்தமான பளிங்கு கற்களிழைக்கப்பெ ற்ற மத்தியப்பிரதே சங்களை யுடைய தும்
वपुषा	சரீரத்தால் [அவன்		
विराजमानः	பிரகாசித்துக்கொண்டு	स्वमपट्टोत्तरच्छदां	{ தங்கமுலாம் பூசப் பெற்ற மேற்கட்டு களை யுடைய துமாய்
विश्वकर्मणा	விசுவகர்ம வினால்		
सुवर्णरजतास्तीर्णां	{ தங்கந்தாலும் வெள் ளியாலுமான தளத் தையுடைய தும்		

बुधां सुकृतां	அழகியதாய் நன்கு அமைக்கப் பட்டதும்	पिशाचशतैः अभिगुप्तं	நூறுபிசாசர்களால் நன்கு பாதுகாக்கப் பட்டதுமான
सदा पद्भिः	எக்காலத்திலும் ஆறு	तां प्रविवेश	அதனுள் நுழைந்தான்.

तस्यां तु वैदूर्यमयं प्रियकाजिनसंवृतम् । महत्सोपाश्रयं भेजे रावणः परमासनम् ॥ १७ ॥

रावणः तस्यां तु वैदूर्यमयं	ராவணன் அதில் வையுடையக்கற்களால் செதுக்கப்பெற்றதும் பரியகமெனும் பான் தேரலால் விரிக்கப் பெற்றதும்	सोपाश्रयं महत् परमासनं भेजे	இதர உப ஆசனங்க ஞடையதாய் விசாலமுமான சிக்காதனத்தை அடைந்தான்.
प्रियकाजिनसंवृतं			

ततः शशाश्वरवहूतांलघुपराक्रमान् । समानयत मे क्षिप्रमिहैतान् राक्षसानिति ॥ १८ ॥
कृत्यमस्ति महज्जातं सपर्य्यमिह नो महत् ॥ १९ ॥

इह नः महत् समर्थं	“இப்பொழுது நமக்கு பெருமுயற்சிகொண்டு செய்யவேண்டிய தாகிய	राक्षसान् इह क्षिप्रं समानयत	அரக்கர்களை இவ்விடத்திற்கு. விரைவில் அழைத்துவாருங்கள்,”
महत् कृत्यं जातं अस्ति ततः मे एतान्	அரிய காரியம் சம்பலித்திருக்கிறது. ஆகையால் எனது இந்த	इति लघुपराक्रमान् दूतान् ईश्वरवत् शशास	என்று வேகமாய்ச் செல்ல வல்ல நூதர்களைகொக்கி சர்வரன்போல ஆக்ஞாபித்தான்.

राक्षसास्तद्वचः श्रुत्वा लङ्कायां परिचक्रमुः । अनुगेहमवस्थाय विहारशयनेषु च ॥
उद्यानेषु च रक्षांसि चोदयन्तो ह्यभीतवत् ॥ २० ॥

राक्षसाः तद्वचः श्रुत्वा	அரக்கர்கள் அந்த ஆக்கிரோசை சரமேற்கொண்டு விளையாடுமிடங்களி லும் படுக்கையறை களிலும்	अभीतवत् हि अनुगेहं अवस्थाय रक्षांसि चोदयन्तः लङ्कायां परिचक्रमुः	தயங்காமலே விடுவிடாக புதுத்து அரக்கர்களை எவுகின்றவர்களாய் இலங்கையிலெங்கும் சுற்றித்திரிந்தார்கள்.
विहारशयनेषु च उद्यानेषु च	உத்யானவனங்களிலும்		

ते रथान् रुचिरानेके हस्तानेके पृथग्घयान् । नागानन्येऽधिरुहुर्जम्बुश्वेके पदातयः ॥ २१ ॥

ते	ஆவர்கள்	हयान्	குதிரைகளிலும்
एके	சிலர்	अन्ये	வேறுசிலர்
रुचिरान्	அழகிய	नागान्	யானைகளிலும்
रथान्	ரதங்களிலும்	अधिरुहुः	ஏறிச்சென்றார்கள்.
एके	சிலர்	एके	சிலர்
पृथक्	தனித்தனியே	पदातयः च	பதாதிகளாகவும்
हस्तान्	கொழுத்த	जम्बुः	சென்றார்கள்.

सा पुरी परमाकीर्णा रथकुञ्जरवाजिभिः । संपतद्भिर्विरुह्वे गरुत्मद्भिर्वाग्भ्रम् ॥ २२ ॥

सा	ஆந்த	अग्भ्रं	ஆகாசம்
पुरी	பட்டணம்	संपतद्भिः	பறக்கின்ற
रथकुञ्जर- वाजिभिः }	ரதங்களாலும், யானை களாலும், குதிரைகளாலும்	गरुत्मद्भिः	கருடன்களால்
परमाकीर्णा	முற்றிலும் நிறைந்த தாய்,	इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ்வண்ணமே,
		विरुह्वे	அழகுற்று விளங்க கிற்று.

ते वाहनान्यवस्थाप्य यानानि विविधानि च । सभां पद्भिः प्रविशिशुः सिंहा गिरिगुहामिवा ॥

ते	ஆவர்கள்	सभां	சபைக்குள்
वाहनानि	யானைமுதலிய வாக	पद्भिः	கால்நடையாய்
विविधानि	பல [னக்களையும்,	गिरिगुहां	மலைக்குகைக்குள்
यानानि च	சீவிகைமுதலிய வாக னக்களையும்	सिंहाः	சிக்கங்கள்
अवस्थाप्य	வெளியில் நிறுத்தி விட்டு	इव	போலவே
		प्रविशिशुः	நுழைந்தார்கள்.

राज्ञः पादौ गृहीत्वा तु राज्ञा ते प्रतिपूजिताः । पीठेष्वन्ये वृसीष्वन्ये भूमौ केचिदुपाविशन् ॥

ते	ஆவர்கள்	अन्ये	சிலர்
राज्ञः	மன்னனது	पीठेषु	பீடங்களிலும்
पादौ	கால்களில்	अन्ये	சிலர்
गृहीत्वा	வீழ்த்து சேலித்து	वृसीषु	தர்பாணங்களிலும்
राज्ञा तु	மன்னனாலும் [விட்டு	केचिन्	சிலர்
प्रतिपूजिताः	பதில்பரிபரதைபெற்ற வர்களாய்	भूमौ	தரையிலும்
		उपाविशन्	உட்கார்ந்தார்கள்.

ते समेत्य सभायां वै राक्षसा राजशासनात् । यथार्हमुपतस्थुस्ते रावणं राक्षसाधिपम् ॥

ते राक्षसाः	ஆந்த ஆரக்கர்கள்	यथाहं	அவர்களுக்கேற்றபடி
राजशासनात्	ராஜனது ஆக்களை	राक्षसाधिपं	ராட்சஸமன்னனாகிய
सभायां वै	சபையில் [யால்	रावणं	ராவணனை
समेत्य	ஒன்றுகூடி	उपतस्थुः	கற்றிக்காதது நின்று
ते	ஆவர்கள்		கொண்டிருந்தார்கள்.

मन्त्रिणश्च यथा मुख्या निश्चयार्थेषु पण्डिताः । अमात्याश्च गुणोपेताः सर्वज्ञा बुद्धिदर्शनाः ॥
समेयुस्तत्र शतशः शूराश्च बहवस्तदा ॥ २६ ॥

तदा अप்பொழுது
तत्र அவ்விடத்தில்
निश्चयार्थेषु காரியங்களை நிச்சயிக்கும் விஷயங்களில்
पण्डिताः நிபுணர்களாகிய
मुख्याः சிறந்த
मन्त्रिणः च மந்திரிமார்களும்
यथा அப்படியே

गुणोपेताः நற்குணங்களமையப் பெற்று
सर्वज्ञाः எல்லாமறிந்தவர்களாக
बुद्धिदर्शनाः च நற்புத்திபுகளும் [ன
अमात्याः சகாக்களாகிய
बहवः शूराः च பல சூரர்களும்
शतशः நூற்றுக்கணக்காக
समेयुः வந்துகூடினார்கள்.

सभायां हेमवर्णायां सर्वार्थस्य सुखाय वै । रम्यायां राक्षसेन्द्रस्य समेयुस्तत्र सङ्घशः ॥

हेमवर्णायां பொன்றிறமுற்று
रम्यायां அழகிய
सभायां சபையில்
राक्षसेन्द्रस्य ராக்ஷஸமன்னனது
सर्वार्थस्य சகலகாரியத்தின்

सुखाय वै நன்மையின் பொருட்டு
तत्र அவ்விடத்தில்
सङ्घशः கூட்டக்கூட்டமாய்
समेयुः கூடினார்கள்.

ततो महात्मा विपुलं सुयुग्यं वरं रथं हेमविचित्रिताङ्गम् ।

शुभं समास्थाय ययौ यशस्वी विभीषणः संसदमग्रजस्य ॥ २८ ॥

ततः அப்பொழுது
महात्मा மகாத்மாவும்
यशस्वी புகழ்பெற்றவருமாகிய
विभीषणः விபிஷணர்
विपुलं விசாலமானதும்
सुयुग्यं நல்ல குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றதும்

हेमविचित्रिताङ्गं பொன்னுலங்கீர்க்கப்பட்ட உருவுடைய
शुभं அழகானதும் [தும்
वरं சிறந்ததுமான
रथं ரதமொன்றில்
समास्थाय ஏதிர்த்தொண்டு
अग्रजस्य தாயனது
संसदं சபைக்கு
ययौ வந்தேசிக்கார்.

स पूर्वजायावरजः शशंस नामाथ पश्चाच्चरणौ ववन्दे ।

शुकः प्रहस्तश्च तथैव तेभ्यो ददौ यथाह पृथगासनानि ॥ २९ ॥

सः அந்த
अवरजः தம்பி
पूर्वजाय தமயனருக்கு
अथ முகலில்
नाम शशंस அபிவாதனம் பண்ணினார்.

शुकः சகனும்
प्रहस्तः च பிரஹஸ்தனும்
तथा एव அப்படியே செய்தார்
तेभ्यः அவர்களுக்கு [கள்.
यथाह அவர்வர்களுக்கு
தக்கபடி

पश्चात् அதன்பின்
अरणौ கால்களில்
ववन्दे விழுந்துகொனித்தார்.

पृथक् தனித்தனியாக
आसनानि ஆசனங்களை
ददौ கொடுத்தார்.

सुवर्णनानामणिभूषणानां सुवाससां संसदि राक्षसानाम् ।
तेषां परार्ध्यागरुचन्दनानां स्रजश्च गन्धाश्च ववुः समन्तात् ॥ ३० ॥

सुवर्णनाना- मणिभूषणानां }	தக்கத்தினாலும் பல ரத்தனங்களினாலுமா ன ஆபரணங்களை யுடையவர்களும்	राक्षसानां संसदि परार्ध्यागरु- चन्दनानां च }	அரக்கர்களுடைய சபையில் சிந்த அகிற்சந்தனங் களுடையவும்
सुवाससां	நல்ல ஆடைகளையணிந் தவர்களுமான	स्रजः च गन्धाः समन्तात् ववुः	மலைகளினுடையவும் மணங்கள் எங்கும் கமழ்ந்தன.
तेषां	ஆந்த		

न चुक्रुशुर्नानृतमाह कश्चित्सभासदो नैव जजल्पुरुचैः ।
संसिद्धार्थाः सर्व एवोग्रवीर्या भर्तुः सर्वे ददृशुश्चाननं ते ॥ ३१ ॥

सभासदः	ஸபையில் வந்திருந்த வர்கள்	संसिद्धार्थाः	மனோரதங்கள் கைகூ டப்பெற்றவர்கள்.
चुक्रुशुः न उचैः एव जजल्पुः न कश्चित् अनृतं	சத்தமிடவில்லை. உரத்த குரலிட்டே பேசவில்லை. ஒருவனும் வெளிவேஷமான சொல்லை	उग्रवीर्याः ते सर्वे भर्तुः आननं ददृशुः च	மகத்தான வீர்யம் படைத்தவர்கள். ஆவர்கள் எல்லோருமே எஜமானனது முகத்தை பார்த்தவண்ணமே யிருந்தார்கள்.

स रावणः शस्त्रभृतां मनस्विनां महाबलानां समितौ मनस्वी ।
तस्यां सभायां प्रभया चकाशे मध्ये वसूनामिव वज्रहस्तः ॥ ३२ ॥

सः	ஆந்த	शस्त्रभृतां	சஸ்திரபாளி களுடைய
मनस्वी	பிடிவாதஸ்வபாவ	समितौ	சக்கத்தில்
रावणः	ராவணன் [முடைய	वसूनां	வஸூக்களின்
तस्यां	ஆந்த	मध्ये	இடையில்
सभायां	சபையில்	वज्रहस्तः	இந்திரன்
मनस्विनां	வெகு ஊக்கத்துட னிருக்கும்	इव	போலவே
महाबलानां	மகத்தான ஆற்றலு டைய	प्रभया	ஒளியால்
		चकाशे	விளக்கினான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे एकादशः सर्गः ॥

द्वादशः सर्गः—பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் || 12 ||

कुम्भकर्णप्रतिज्ञा—கும்பகர்ணனது பிரதிக்கை.

स तां परिषदं कृत्स्नां समीक्ष्य समितिञ्जयः । प्रचोदयामास तदा प्रहस्तं वाहिनीपतिम् ॥

तदा	அப்பொழுது	कृत्स्नां समीक्ष्य	முற்றும் பார்த்து
समितिञ्जयः	போரில்வெற்றிபெறும்	वाहिनीपतिं	சேனாபதியாகிய
सः	அவன்	प्रहस्तं	பிரகஸ்தனை நோக்கி
तां	அந்த	प्रचोदयामास	பின்வருமாறு ஆக்
परिषदं	ஸபையை		ஸூழித்தான் :

सेनापते यथा ते स्युः कृतविद्याश्चतुर्विधाः । योधा नगररक्षायां तथा व्यादेष्टुर्महिसि ॥ २ ॥

सेनापते	“சேனாபதியே!	योधाः	போர் வீரர்கள்
ते	அந்த	नगररक्षायां	நகரை ரক্ষிப்பதில்
कृतविद्याः	நன்றாகத் தேர்ச்சிய டைந்த	यथा	எப்படிச்செய்தால்
चतुर्विधाः	{ (தேர்வீரர் யானைவீ ரர், குதிரைவீரர், காலாள்வீரர் என்ற) நான்குவகை	स्युः	இருப்பார்களோ
		तथा	அப்படியே
		व्यादेष्टुं महिसि	நியமிக்கவேண்டும். ”

स प्रहस्तः प्रणीतात्मा चिकीर्षन् राजशासनम् । विन्यक्षिपद्बलं सर्वं बहिरन्तश्च मन्दिरे ॥

सः	அந்த	मन्दिरे	ஆரண்மனையில்
प्रणीतात्मा	உத்திரவுப்படி நடக்	बहिः	வெளியிலும்
प्रहस्तः	பிரஹஸ்தன் [கும்	अन्तः च	உள்ளிலும்
राजशासनं	மன்னனது ஆக்கிணை யை	बलं	சைன்யம்
चिकीर्षन्	செய்துமுடிப்பதில் ஊக்கமுடையவனாகி	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
		विन्यक्षिपत्	கொண்டுவந்து விறுத்தினான்.

ततो विनिक्षिप्य बलं पृथङ्नगरगुप्तये । प्रहस्तः प्रमुखे राज्ञो निषसाद् जगाद् च ॥ ४ ॥

प्रहस्तः	பிரஹஸ்தன்	राज्ञः	மன்னரது
ततः	அதன்மேல்	प्रमुखे	முன்னிலையில்
पृथक्	வேறு	जगाद्	பின்வருமாறு விண்ண ப்படுத்தினான்.
बलं	சைன்யத்தை	च	அதன்பின்னர்
नगरगुप्तये	நகரத்தைப்பாதுகாப் பதில்	निषसाद्	உட்கார்ந்துகொண் டான்.
विनिक्षिप्य	விறுத்திவிட்டு		

निहितं बहिरन्तश्च बलं बलवतस्तव । कुरुष्वाविमनाः क्षिप्रं यदभिप्रेतमस्तु ते ॥ ५ ॥

बलवतः	“ வெகுபலம்பொருந் தீய	क्षिप्रं	விரைவில்
तव	தேவரீரது	अविमनाः	யாதொரு கவலையுமில் லாதவராய்
बलं	சைனியம்	अभिप्रेतं	உள்ளத்திலுள்ளதை
बहिः	வெளியிலும்	कुरुष्व	செய்லீராக.
अन्तः च	உள்ளிலும்	यत्	எதுவோ அது
निहितं	அமைக்கப்பட்டிருக் கிறது.	ते	தேவரீருக்கு
		अस्तु	கைகூட்டும்.”

प्रहस्तस्य वचः श्रुत्वा राजा राज्यहिते रतः । सुखेषुः सुहृदां मध्ये व्याजहार स रावणः ॥

सः	அந்த	राजा	மன்னன்
राज्यहिते	ராஜ்யத்தின் நன்மை யில்	प्रहस्तस्य	பிரஹஸ்தனுடைய
रतः	ஊக்கமுடையவனும்	वचः	சொல்லை
सुखेषुः	{ தற்கால மனச்சஞ்சல த்திற்குச் சாந்தியைக் கொடுபவனுமாகிய	श्रुत्वा	கேட்டுவிட்டு,
रावणः	ராவண	सुहृदां	ஸுஹ்ருத்துக்களு
		मध्ये	மத்தியில் [டைய
		व्याजहार	பின்வருமாறு மொழிந்தான்:

प्रियाप्रिये सुखं दुःखं लाभालाभौ हिताहिते । धर्मकामार्थकृच्छ्रेषु यूयमर्हथ वेदितुम् ॥

धर्मकामार्थ- कृच्छ्रेषु	{ “ தர்மத்தினுடையவும் காமத்தினுடையவும் பயன்களையடைய ஏற்படும் சங்கடங் களில்	दुःखं	மனதிற்குக் கசந்ததை யும்
प्रियाप्रिये	{ நன்மை பயப்பதையும் நன்மை பயக்காத தையும்	लाभालाभौ	{ பிரயோஜனமாயிருப் பதையும் நிஷ்ப்ரயோ ஜனமாயிருப்பதையும்
सुखं	மனதிற்கு உகந்த தையும்	हिताहिते	ஏற்றதையும் ஏளாத
		यूयं	நீங்கள் [தையும்
		वेदितुं	பகுத்தறிய
		अर्हथ	தகுந்தவர்களாயிருக் கிறீர்கள்.

सर्वकृत्यानि युष्माभिः समारब्धानि सर्वदा । मन्त्रकर्मनियुक्तानि न जातु विफलानि मे ॥

सर्वदा	“ எக்காலத்திலும்	मे	எனது
युष्माभिः	உங்களால்	सर्वकृत्यानि	காரியங்கள் எவையும்
मन्त्रकर्म- नियुक्तानि	{ ஆலோசனைகளின் பய னாய் அனுமதிக்கப் பட்டு	जातु	ஒருபொழுதும்
		विफलानि	நிஷ்ப்ரயோஜனமான வைகளாக
समारब्धानि	மேற்கொள்ளப்பட்ட	न	இல்லை.

स सोमग्रहनक्षत्रैर्मरुद्भिरिव वासवः । भवद्भिरहमत्यर्थं वृतः श्रियमवाप्नुयाम् ॥ ९ ॥

वासवः	“இந்திரன்	भवद्भिः	உங்களால்
सोमग्रहनक्षत्रैः	{ சந்திரன் முதலிய கிரகங்களாலும் நக்சத் திரங்களாலும்	वृतः	சூழப்பட்ட
मरुद्भिः	மருத்துக்களாலும்	सः	அந்த
इव	எவ்வண்ணமே அவ்வண்ணமே	अहं	நான்
		अत्यर्थं	குறையற்ற
		श्रियं	சேஷமத்தை
		अवाप्नुयाम्	அடைவேன்.

अहं तु खलु सर्वान्वः समर्थयितुमुद्यतः । कुम्भकर्णस्य तु स्वप्नात्रेपमर्थमचोदयम् ॥ १० ॥

वः	“உங்கள்	तु	ஆயினும்
सर्वान् तु	எல்லோருக்கும்	कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது
समर्थयितुं	ஒருவிஷயத்தைப் பற்றி அறிவிக்க	स्वप्नात् खलु	தூக்கத்தால்தான்
अहं	நான்	इमं	இந்த
उद्यतः	ஆவனுடையவனாக யிருந்தேன்.	अयं	விஷயத்தை
		अचोदयं न	வெளியிடாதிருந்தேன்.

अयं हि सुप्तः पण्मासान्कुम्भकर्णो महाबलः । सर्वशस्त्रभृतां मुख्यः स इदानीं समुत्थितः॥

अयं	“இந்த	सर्वशस्त्रभृतां	ஆயுதபாணிகளினால்
महाबलः	மகா பலவானாகிய	मुख्यः	நேரிலும்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	सः	சிறந்தவனாகிய
पण् मासान्	ஆறுமா தங்களாய்	इदानीं हि	அவன்
सुप्तः	தூங்கிக்கொண்டிருந்தான்.	समुत्थितः	இப்பொழுதுதான் விழித்துக்கொண்டான்.

इयं च दण्डकारण्याद्रामस्य महिषी प्रिया । रक्षोभिश्चरितादेशादानीता जनकात्मजा ॥

रक्षोभिः	“அரக்கர்களால்	जनकात्मजा	ஜனகரின் மகளாகிய
चरितात्	வசிக்கப்பெற்ற	इयं रामस्य	இந்த ராமனது
देशात्	இடமான	महिषी प्रिया	பட்டமகிஷி
दण्डकारण्यात् च	தண்டகாரணத்திலிருந்துதான்	आनीता	கொண்டுவரப்பட்டாள்.

सा मे न शय्यामारोढुमिच्छत्यलसगामिनी ॥ १३ ॥

अलसगामिनी	“அழகுறடையுள்ள	शय्यां	படுக்கையில்
सा	அவள்	आरोढुं	ஏற
मे	எனது	इच्छति न	இணங்கா திருக்கிறாள்.

त्रिषु लोकेषु चान्या मे न सीतासदृशी मता ॥ १४ ॥

सीतासदृशी	“சீதைக்கு நிகராகிய	न	இல்லைபென்பது
अन्या च	வேறொரு ஸ்திரீயே	मे	எனக்கு
त्रिषु	மூன்று	मता	தெரிந்தவிஷயம்.
लोकेषु	உலகங்களிலும்		

तनुमध्या पृथुश्रोणी शारदेन्दुनिभानना । हेमविम्बनिभा सौम्या मायेव मयनिर्मिता ॥

तनुमध्या	“நுண்ணிடையாள் ;	हेमविम्बनिभा	பொற்பதுமை
पृथुश्रोणी	பெருவிடைப்புற		யன்னாள் ;
	முடையாள் ;	सौम्या	மனதை கொள்ளை
शारदेन्दु- } निभानना }	சரத்காலத்துத் திங்க ளென முகம்பெற்ற வள் ;	मयनिर्मिता	மயன் ஸ்ருஷ்டித்த
		माया इव	மாயைபோன்றவள்.

सुलोहितलौ शृङ्गणौ चरणौ सुप्रतिष्ठितौ । दृष्ट्वा ताम्रनखौ तस्या दीप्यते मे शरीरजः ॥

तस्याः	“அவளது	सुप्रतिष्ठितौ	நல்லமைப்புற்றவைக
सुलोहितलौ	{ மிகச் சிவந்த சூதிப்பு றக்களையுடையவை களும்	चरणौ	இரு கால்களையும்
ताम्रनखौ	சிவந்த நகக்களையுடை யவைகளும்	दृष्ट्वा	பார்த்து
शृङ्गणौ	நல்வனப்புற்றவைக ளும்	मे	எனது
		शरीरजः	இன்ப வேட்கை
		दीप्यते	வளர்கிறது.

हुताग्नेरर्चिसङ्काशमेनां सौरीमिव प्रभाम् । दृष्ट्वा सीतां विशालार्क्षी कामस्य वशमेयिवान् ॥

हुताग्नेः	“ஓமத்தீயினது	विशालार्क्षी	தடக்கண்ணொருமாகிய
अर्चिसङ्काशां	ஜ்வாலையை சிகர்த்த வளும்	एनां	இந்த
सौरी	சூரியபகவானுக்கே	सीतां	சீதையை
	உரிய	दृष्ट्वा	பார்த்து
प्रभां इव	காந்திபோன்றவளும்	कामस्य	அனக்கனுக்கு
		वशं एयिवान्	ஆட்பட்டுவிட்டேன்.

उन्नसं वदनं वल्गु विपुलं चारुलोचनम् । पश्यंस्तदाऽवशस्तस्याः कामस्य वशमेयिवान् ॥

तस्याः	“அவளது	विपुलं	பார்த்த
उन्नसं	நாளிகை நிமிர்ந்ததும்	वदनं	முகத்தை
चारुलोचनं	நல்லெழில் நயன மமைந்ததும்	पश्यन् तदा	கண்டதுமே
		अवशः	தன்னறிவு குன்றி
वल्गु	அழகுடையதுமான	कामस्य	அனக்கனுக்கு
		वशं एयिवान्	ஆட்பட்டுவிட்டேன்.

क्रोधहर्षसमानेन दुर्वर्णकरणेन च । शोकसन्तापनित्येन कामेन क्लुषीकृतः ॥ १९ ॥

क्रोधहर्ष- समानेन	“கோபத்திலும் சர் தோஷத்திலும் ஓரே பா திரியாயிருக்கிற தும்	शोकसन्ताप- नित्येन	மனவேதனைவிலும் வி யாதியிலும் மாறுதி ருக்கிற துமாகிய
दुर्वर्णकरणेन च	முக்கண்ணையைக் களை கிறதும்	कामेन क्लुषीकृतः	காமத்தால் நலக்குலைக்கப்பெற் றேன்.

सा तु संवत्सरं कालं मामयाचत भामिनी । प्रतीक्षमाणा भर्तारं राममायतलोचना ॥ २० ॥

आयतलोचना भामिनी सा तु रामं प्रतीक्षमाणा	“கழற்கண்ணாளும் கட்டழகியுமான ஆவனோ ராமனை எதிர்பார்க்கின்றவ ளாய்	॥ २१ ॥	तत् मया वचः संवत्सरं कालं	அப்பொழுது என்னால் உறுதிமொழியொன்று ஒரு வருஷகாலம் வரைக்கும்
भर्तारं मां अयाचत	கணவனையே என்னிடம் வேண்டினான்.	॥ २२ ॥	शुभं चारुनेत्रायाः प्रतिज्ञातम्	ஆபத்திற்கிடமாகாத கண்ணழகிக்கு [தாய் வாக்களிக்கப்பட்டிரு க்கிறது.

श्रान्तोऽहं सततं कामाद्यातो ह्य इवाध्वनि

अध्वनि यातः हयः इव	“வெகு தூரம் நடந்த குதிரை! போலவே	॥ २२ ॥	सततं कामात् अहं श्रान्तः	இடைவிடாத காமச்சுவட்கையால் நான் களைத்துவிட்டேன்.
--------------------------	---------------------------------------	--------	-----------------------------------	--

कथं सागरमक्षोभ्यमुत्तरन्ति वनौकसः । बहुसत्त्वज्ञपाकीर्णं तौ वा दशरथात्मजौ ॥ २३ ॥

अक्षोभ्यं बहुसत्त्व- ज्ञपाकीर्णं	“கலக்கமுடியாததும் பல நீர்வாழுவனவா ளும் பெருமீன்களா ளும்நிறைந்ததுமான சமுத்திரத்தை	॥ २३ ॥	वनौकसः दशरथात्मजौ तौ वा कथं उत्तरन्ति	வானரர்கள் தானாகத் தசரதரின் இரு புதல் வர்கள் தானாகட்டும் எக்கனம் கடப்பார்கள் ?
--	--	--------	---	---

अथ वा कपिनैकेन कृतं नः कदनं महत् । दुर्ज्ञेयाः कार्यगतयो ब्रूत यस्य यथा मतिः ॥ २४ ॥

अथ वा कपिना एकेन नः महत् कदनं कृतं	அல்லது (வேறொன்று நினைக்கவேண்டியது குரங்கு [கான்]. ஒன்றால் நமக்கு அஸந்நயமான அழிவு விளைவிக்கப்பட்டிருக் கிறது.	॥ २४ ॥	कार्यगतयो दुर्ज्ञेयाः यस्य यथा मतिः ब्रूत	கார્યத்தின் போக்கு கள் சரிவர அறியமுடியாம லிருக்கின்றன. எவனுக்கு எப்படி அபிப்பிராயம் எற்படுகிறதோ அதை வெளியிடுங்கள்.
---	---	--------	---	---

मानुषान्मे भयं नास्ति तथापि तु विमृश्यताम् । तदा देवासुरे युद्धे युष्माभिः सहितोऽजयम् ॥

ते मे भवन्तश्च तथा सुग्रीवप्रमुखान्हरीन् ॥ २५ ॥

परे पारे समुद्रस्य पुरस्कृत्य नृपात्मजौ । सीतायाः पदवीं प्राप्तौ संप्राप्तौ वरुणालयम् ॥

तदा	“ஒருகால்	नृपात्मजौ	ராஜகுமாரர்களிருவரும்
देवासुरे युद्धे	தேவாசுரயுத்தத்தில்	सुग्रीवप्रमुखान्	சுக்ரீவனைத்தலைமை
युष्माभिः	உங்களோடு		யாய்க்கொண்ட
सहितः	கூட இருந்தவனாய்	हरीन्	வானரர்களை
अजयं	நான் வெற்றியடைந்திருக்கிறேன்.	पुरस्कृत्य	முன்னிட்டுக்கொண்டு
		समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது
भवन्तः च	நீங்கள் தான்	परे पारे	அக்கரையில்
ते	ஆவர்கள்.	वरुणालयं तथा	சமுத்திரத்தையும்
मे तु	எனக்கோ	संप्राप्तौ	கிட்டிவந்துசேர்ந்தி
मानुषान्	மனிதனிடத்திலி		ருக்கின்றார்கள்.
भयं	ஆபத்து [ருந்து	तथा अपि तु	இடெல்லாம் இப்படியி
अस्ति न	உண்டாகாது.	मे	எனக்காக [ருப்பதால்
सीतायाः	சீதையின்	विमृश्यताम्	தக்க ஆராய்ச்சியெய்
पदवीं	இருக்குமிடத்தை		யப்படட்டும்.
प्राप्तौ	அறிந்துகொண்ட		

अदेया च यथा सीता वध्यौ दशरथात्मजौ । भवद्भिर्मन्त्र्यतां मन्त्रः सुनीतं चाभिधीयताम् ॥

यथा	“எப்படியானால்	मन्त्रः	ராஜாங்க சூழ்ச்சியா
सीता	வீதை	भवद्भिः	உங்களால் [எது
अदेया	கொடுக்கப்படவேண்டாமோ	मन्त्र्यतां	ஆலோசிக்கப்பட்ட
			டும்;
दशरथात्मजौ	தசரதகுமாரர்க	सुनीतं च	தீங்கு விளையாத
	ளிருவரும்		ராஜ்ய உபாயமே
वध्यौ च	கொல்லப்படுவார்களோ, அப்படியான	अभिधीयताम्	விதிக்கப்பட்டும்.

न हि शक्तिं प्रपश्यामि जगत्यन्यस्य कस्यचित् । सागरं वानरैस्तीर्त्वा निश्चयेन जयो मम ॥

जगति	“உலகில்	शक्तिं	சக்தியை
अन्यस्य	சாதாரண	प्रपश्यामि न	நான் அறிந்திலேன்
कस्यचित्	ஒருவனுக்கும்	हि	ஆகையால்
वानरैः	வானரர்களோடு	निश्चयेन	நிச்சயமாய்
सागरं	சமுத்திரத்தை	मम	எனக்கு
तीर्त्वा	தாண்டிச்சேர	जयः	வெற்றியே.”

तस्य कामपरीतस्य निशम्य परिदेवितम् । कुम्भकर्णः प्रचुक्रोध वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २६ ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	प्रचुक्रोध	பிகச்சினங்கொண்
कामपरीतस्य	காமத்தால் கவரப்	इदं	பின்வரும் [டான்;
तस्य	அவனது [பட்ட	वचनं च	மொழியையும்
परिदेवितं निशम्य	புலம்பலைக் கேட்டு,	अब्रवीत्	மொழிந்தான்;

यदा तु रामस्य सलक्ष्मणस्य प्रसह्य सीता खलु सा इहाहता ।

सकृत्समीक्ष्यैव मुनिश्चितं तदा भजेत चित्तं यमुनेव यामुनम् ॥ ३० ॥

सकृत् सलक्ष्मणस्य	“ இ.தற்குமுந்தியே லக்ஷ்மணனோடிருந் கும்	तदा तु समीक्ष्य	அப்பொழுதே நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து
रामस्य सा सीता एव प्रसह्य यदा इह आहता	ராமனுடைய அந்த வலிதை பலாந்கரித்து எப்பொழுது இவ்விடத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டா ளோ,	चित्तं खलु मुनिश्चितं यमुना यामुनं इव भजेत	உத்தேசமானது நிச்சயமாய் நன்கு ஒரு தீர்மானத் யமுனாதி [தில் (அதன் மடுவாகிய) யாமுனமென்பதில் (விழுகிறது)போலவே வந்திருக்கவேண்டும்.

सर्वमेतन्महाराज कृतमप्रतिमं तव । विधीयेत सहास्माभिरादावेवास्य कर्मणः ॥ ३१ ॥

महाराज अस्य कर्मणः आदौ एव तव अप्रतिमं	“ மகாராஜரே ! இந்த காரியத்தினது ஆரம்பத்திலேயே உமது நிகரற்ற	कृतं एतत् सर्वं अस्माभिः सह विधीयेत	காரியத்தைப்பற்றி இந்த எல்லாமும் எங்கனோடுகூட நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
--	--	---	---

न्यायेन राजकार्याणि यः करोति दशानन । न स संतप्यते पश्चान्निश्चितार्थमतिर्नृपः ॥

दशानन यः नृपः न्यायेन निश्चितार्थमतिः	“ ராவண ! எந்த ஒரு மன்னன் ராஜநீதி வழுவாது முன் தீர்மானிக்கப்ப ட்ட அபிப்பிராயமு டையவனாய்	राज कार्याणि करोति सः पश्चात् संतप्यते न	ராஜகாரியங்களை செய்கிறானே அவன் பின்னால் பச்சாத்தாபப்படுகிற னில்லை.
---	--	--	--

अनुपायेन कर्माणि विपरीतानि यानि च । क्रियमाणानि दुष्यन्ति हवींष्यप्रयतेष्विव ॥

अनुपायेन क्रियमाणानि कर्माणि यानि च	“ வழிதவறி செய்யப்படுகிற காரியங்கள் எவைகளோ அவை களெல்லாமும்	विपरीतानि अप्रयतेषु हवींषि इव दुष्यन्ति	அளித்தத்தை விளை விக்கின்றவைகளாய் ஐம்பொறிகளை அடக் காதவர் விஷயத்தில் யாகங்கள் போலவே கேடுவிளை விக்கின்றன.
--	---	--	---

यः पश्चात्पूर्वकार्याणि कर्माण्यभिचिकीर्षति । पूर्वं चापरकार्याणि न स वेद नयानयौ ॥

यः	“எவனொருவன்	अभिचिकीर्षति	செய்யத்தீர்மானிக் கின்றானே,
पूर्वकार्याणि	முன் செய்யவேண்டிய	सः	அவன்
कर्माणि	காரியங்களை	नयानयौ	நன்மை பயப்பதையும் நீமை பயப்பதையும்
पश्चात्	பின்னும்,	वेद न	பகுத்தறியா திருக் கின்றான்.
अपरकार्याणि	அப்புறம்செய்யவேண் டிய காரியங்களை		
पूर्व च	முன்னமேயும்,		

चपलस्य तु कृत्येषु प्रसमीक्ष्याधिकं बलम् । क्षिप्रमन्ये प्रपद्यन्ते क्रौञ्चस्य स्वमिव द्विजाः ॥

चपलस्य	“முன்னாலோசனை செய் பாத ஒருவனுடைய	द्विजाः	பகழிகள்
अधिकं	அதிகமான	क्रौञ्चस्य	க்ரௌஞ்சமலையினது
बलं तु	தனது பலத்தையே	स्व	ரந்திரத்தை
प्रसमीक्ष्य	பெரிதாய் எண்ணிய	इव	*எப்படியோ அப்படி யே
कृत्येषु	காரியங்களில்	क्षिप्रं	கிரைவில்
अन्ये	மற்றவர்கள்	प्रपद्यन्ते	அடைகின்றார்கள்.

* [உண்முக எம்பிரானால் வேற்களைக்கொண்டு துளைக்கப்பட்ட க்ரௌஞ்சகிரியின் வளைவழியே அன்னப்பறவைகள் மானஸப்பொய்கைக்கு செல்லுகின்றன என்று ஸ்காந்தபுராணக்கதை.]

त्वयेदं महदारब्धं कार्यमप्रतिचिन्तितम् । दिष्ट्या त्वां नावधीद्रामो विषमिश्रमिवामिषम् ॥

त्वया	“உன்னால்	विषमिश्रं	விஷங்கலந்த
अप्रतिचिन्तितं	முன்னாலோசனை செய் யப்படாததாகிய	आमिषं इव	உணவுபோன்ற
इदं	இந்த	रामः	ராமன்
महत्	அடாத	त्वां	உம்மை
कार्यं	செயலானது	दिष्ट्या	ஆயுற்பாக்கியமிருப்ப தால்
आरब्धं	ஆரம்பிக்கப்பட்டது.	अवधीत् न	கொல்லாது விட்டிருக் கினான்.

तस्माच्चया समारब्धं कर्म ह्यप्रतिमं परैः । अहं समीकरिष्यामि इत्वा शत्रूंस्तवानघ ॥३७॥

परैः	“மற்றவைகளோடு	अहं	நான்
अप्रतिमं	ஒப்பிடமுடியாதது	तव	உமது
त्वया हि	உம்மாலேயே	शत्रून्	சத்ருக்களை
समारब्धं	ஆரம்பிக்கப்பட்டது.	इत्वा	கொன்று
तस्मात्	ஆகையால்	कर्म	காரியத்தை
अनघ	{ பிறர்களிடமிருந்து ஆபத்திற்கிடமில்லா தவறே !	समीकरिष्यामि	சரிப்படுத்தப்போகி றேன்.

अहमुत्सादयिष्यामि शत्रूस्तव विशां पते । यदि शक्रविवस्वन्तौ यदि पावकमारुतौ ॥
तावहं योधयिष्यामि कुबेरवरुणावपि ॥ ३८ ॥

शक्रविवस्वन्तौ यदि	“இந்திர சூர்யர்களுடைய ஊம் சரி	योधयिष्यामि	பொரில் தாக்குவேன்.
पावकमारुतौ यदि	அக்னிவாயுக்களையி ஊம் சரி	विशां पते	மன்னரே!
कुबेरवरुणौ अपि	குபேர வருணர்களு யினும் சரி	अहं	நான்
तौ	அவ்விருவர்களை	तव	தேவரீர்து
अहं	நான்	शत्रून्	சத்துருக்களை
		उत्सादयिष्यामि	நசஞ்செய்யப்போகி றேன்.

गिरिमात्रशरीरस्य महापरिघयोधिनः । नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्य विभियाद्वै पुरन्दरः ॥ ३९ ॥

गिरिमात्रशरीरस्य	“மலைமனவுசரீர முடையவனும்	तीक्ष्णदंष्ट्रस्य	கூரிய கடவாய்ப்பத் களை புடையவனும்
महापरिघ- } योधिनः }	பெரும் உழைத்தடித் தால் போர்புரிபவ னும்	नर्दतः	சிம்மராதஞ்செய்கின் றவனுமான எனக்கு
		पुरन्दरः वै विभियात्	இந்திரனும் நடுக்குவான்.

पुनर्मां स द्वितीयेन शरेण निहनिष्यति । ततोऽहं तस्य पास्यामि रुधिरं काममाभ्वस ॥

सः	“அவன்	तस्य	அவனுடைய
द्वितीयेन	இரண்டாவது	रुधिरं	இரத்தச்சதை
शरेण	பாணத்தால்	पास्यामि	உறிஞ்சிவிடுவேன்.
मां	என்னை	ततः	ஆகையால்
निहनिष्यति पुनः	அடிக்கும்முன்னமே	कामं	இஷ்டப்படி
अहं	நான் [யே	आभ्वस	சகிமயிக்கும்.

वधेन वै दाशरथेः सुखावहं जयं तवाहर्तुमहं यतिष्ये ।

हत्वा च रामं सह लक्ष्मणेन खादामि सर्वान्हरियूथमुख्यान् ॥ ४१ ॥

दाशरथेः	“ராமனுடைய	लक्ष्मणेन सह	உகந்தமணிகளுகூட
वधेन	வதைதயால்	रामं च	ராமனையும்
तव	உமக்கு	हरियूथमुख्यान्	வானரகேளைத்தலை வர்கள்
सुखावहं	சுகந்தையளிக்கும்		
जयं	வெற்றியை	सर्वान्	எல்லோரையும்
आहर्तुं	விளைவிக்க	हत्वा	கொன்று
अहं	நான்	खादामि	தின்றவிடுவேன்.
यतिष्ये वै	ஊர்க்கொதையுடவிரிக்கும் கிடுவேன்.		

रमस्व कामं पिव चाय्यवारुणीं कुरुष्व कार्याणि हितानि विज्वरः ।

मया तु रामे गमिते यमक्षयं चिराय सीता वशगा भविष्यति ॥ ४२ ॥

காம்	“ இஷ்டம்போல்	கुरुஷ்	செய்யும்.
रमस्व	இன்பமாய்க் காலம்	मया तु	என்னாலேயே
	கழியும்;	रामे	ராமன்
अय्यवारुणीं च	சிறந்த மதுவையும்	यमक्षयं	யமனது மாளிகைக்கு
पिव	பருகும்.	गमिते	அனுப்பப்பட்டபிறகு
विज्वरः	கவலையற்றவராய்	चिराय	முடிவாய்
हितानि	இஷ்டமான	सीता	வீதை
कार्याणि	காரியங்களை	वशगा	இணங்கியவளாய்
		भविष्यति	ஆவாள்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे द्वादशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15101

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 426

त्रयोदशः सर्गः—பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ १३ ॥

रावणमहापार्श्वसंवादः—ராவணனுக்கும் மஹாபார்க்வனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்.

रावणं क्रुद्धमाज्ञाय महापार्श्वो महाबलः । मुहूर्तमनुसंचिन्त्य प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥

महाबलः	வெகு பலசாலியாகிய	अनुसंचिन्त्य	தனக்குள்ளேயே
महापार्श्वः	மகாபார்க்வன்		ஆலோசனைசெய்து
रावणं	ராவணனை	प्राञ्जलिः	கூப்பிய கையனாய்
क्रुद्धं	சினங்கொண்டிருப்ப	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
आज्ञाय	அறிந்து [வஞக	अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொன்
मुहूर्तं	ஒரு முகூர்த்தகாலம்		னான் :

यः खल्वपि वनं प्राप्य मृगव्यालसमाकुलम् । न पिवेन्मधु संप्राप्तं स नरो बालिशो भवेत् ॥

यः	“ எந்த ஒரு	संप्राप्तं	கையில் கிட்டிய
नरः	மனிதன்	मधु	தேனை
मृग-यालसमाकुलं	மரங்களும் துஷ்டமி	पिवेत् न	குடிக்காமலிருக்கிற
	ருகங்களும் நிறைந்த	सः खलु	அவன் தான் [னோ
वनं अपि	காட்டையும்	बालिशः	புல்லறிவாளனாய்
प्राप्य	அடைந்து	भवेत्	கொள்ளப்படுகிறான்.

ईश्वरस्येश्वरः कोऽस्ति तव शत्रुनिवर्हण । रमस्व सह वैदेह्या शत्रूनाक्रम्य मूर्धसु ॥ ३ ॥

शत्रुनिवर्हण	“ சத்ருஸம்ஹாரக!	अस्ति	இருக்கிறான் ?
ईश्वरस्य	யாவருக்கும் மேம்பட்	शत्रुन्	சத்ருக்களை
	டவராகிய	मूर्धसु	தலைகளில்
तव	தேவீருக்கு	आक्रम्य	அடித்து,
ईश्वरः	மேம்பட்டவன்	वैदेह्या सह	சேதையோடுகூட
कः	எவன்	रमस्व	இன்புறவீராக.

बलात्कुक्कुटवृत्तेन वर्तस्व सुमहाबल । आक्रम्याक्रम्य तीतां वै तथा भुङ्क्ष्व रमस्व च ॥

सुमहाबल	“மிக்க வலிமையுள்ள வரே!	सीतां च	சிதையையும்
कुक्कुटवृत्तेन	வஞ்சகச் செய்கையால்	भुङ्क्ष्व	சொந்தமாக்கிக் கொள்ளும்;
बलात् वर्तस्व	பலா த்கரியும்;	तथा वै	அப்படியே
आक्रम्य आक्रम्य	மெள்ளமெள்ளக் கிட்டி	रमस्व	மனம் மகிழும்.

लब्धकामस्य ते पश्चादागमिष्यति यद्भयम् । प्राप्तप्राप्तकालं वा सर्वं प्रतिसहिष्यसि ॥५॥

लब्धकामस्य	“தோரிக்கையை நிறை வேற்றிக்கொண்ட	आगमिष्यति	வரப்போகிறதோ அது
ते	தேவரீருக்கு	अप्राप्तकालं	சம்பவிக்கமுடியாதது.
पश्चात्	அதன்மேல்	प्राप्तं वा	சம்பவித்து விட்டதாக ஆயினும்
यत्	எந்த ஒரு	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
भयं	ஆபத்து	प्रतिसहिष्यसि	தாங்கிக்கொள்வீர்.

कुम्भकर्णः सहास्माभिरिन्द्रजिच महाबलः । प्रतिषेधयितुं शक्तौ सवज्रमपि वज्रिणम् ॥

अस्माभिः	“எங்களோடு	सवज्रं	வஜ்ராயுதத்தோடு வரும்”
सह	கூட	वज्रिणं अपि	இந்திரனையும்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணரும்	प्रतिषेधयितुं	ஒட்டித்தரத்திட வல்லவர்கள்.
महाबलः	மகாபலசாலியாகிய	शक्तौ:	
इन्द्रजिच च	இந்திரஜித்தும்		

उपप्रदानं सान्त्वं वा भेदं वा कुशलैः कृतम् । समतिक्रम्य दण्डेन सिद्धिमथेषु रोचय ॥

कुशलैः	“நல்வழிகளால்	भेदं वा	பிரித்துவைத்தலையோ
कृतं	ஆளுஷ்டிக்கப்பட்ட	समतिक्रम्य	விட்டொழித்து
उपप्रदानं	தரணம் கொடுத் தலையோ,	अथेषु	காரியங்களில்
सान्त्वं वा	நல்வார்த்தை சொல் வதையோ,	दण्डेन	பொர் உபாயம் ஒன்று
		सिद्धिं	கித்தியை [லேயே
		रोचय	நிர்மாயும்.

इह प्राप्तान्वयं सर्वाञ्छत्रंस्तव महाबल । वशे शस्त्रप्रतापेन करिष्यामो न संशयः ॥ ८ ॥

महाबल	“மகா பலசாலியே!	शस्त्रप्रतापेन	சஸ்திரத்தின் வல்லமையால்
वयं	நாங்கள்	वशे	கம் வசம்
इह	இப்பொழுது	करिष्यामः	ஆக்கிவிடப்போகி றோம்;
प्राप्तान्	வந்துசேர்ந்திருக்கிற	संशयः न	இதற்கையமே இல்லை”.
तव	தேவரீரது		
शस्त्रान्	சத்ருக்கள்		
सर्वान्	எல்லோரையும்		

एवमुक्तस्तदा राजा महापार्श्वेन रावणः । तस्य संपूजयन्वाक्यमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥

तदा
महापार्श्वेन
एवं
उक्तः
रावणः राजा

அப்பொழுது
மஹாபார்ச்வனால்
மேற்கண்டவாறு
சொல்லப்பட்டதற்கு
செவிசாய்த்த
ராவணமன்னன்

तस्य
वाक्यं
संपूजयन्
इदं
वचनं
अब्रवीत्

அவனது
சொல்லை
மிக்க மெச்சி
பின்வரும்
சொல்லை
சொன்னான் :

महापार्श्व निबोध त्वं रहस्यं किञ्चिदात्मनः । चिरवृत्तं तदाख्यास्ये यदवाप्तं मया पुरा ॥

महापार्श्वं
आत्मनः
चिरवृत्तं
रहस्यं
किञ्चित्
पुरा

“மகாபார்ச்வ!
எண்ணப்பற்றிய
முன்னடந்ததாகிய
ரஹஸ்யம்
ஒன்றிருக்கிறது.
முன்னொருக்கால்

मया
यत्
अवाप्तं
तत्
आख्यास्ये
त्वं
निबोध

என்னால்
எதொன்று
அடையப்பட்டதோ
அதை
சொல்லுகிறேன் ;
நீ
கவனமாய்க் கேள் :

पितामहस्य भवनं गच्छन्तीं पुञ्जिकस्थलाम् । चञ्चूर्यमाणामद्राक्षमाकाशेऽग्निशिखामिव ॥

आकाशे
अग्निशिखां इव
पितामहस्य
भवनं
चञ्चूर्यमाणां

“ஆகாயத்தில்
அக்னிஜ்வலைபோன்
றவனும்,
பிரம்மதேவரது
திருமாளிகைக்கு
பயத்தால் பதுங்கி

गच्छन्तीं
पुञ्जिकस्थलां
अद्राक्षम्

போய்க்கொண்டிருக்க
கும்
புஞ்சிகஸ்தலையெனும்
அப்ஸரஸ்கீரையை
நான் கண்டேன்.

सा प्रसह्य मया भुक्ता कृता विवसना ततः । स्वयंभूभवनं प्राप्ता लोलिता नलिनी यथा ॥

मया
सा
प्रसह्य
विवसना कृता
भुक्ता

“என்னால்
அவள்
பலா தகரிக்கப்பட்டு
துயிலுரியப்பட்டு
அனுபவிக்கப்பட்
டாள்.

लोलिता
नलिनी यथा
ततः
स्वयंभूभवनं
प्राप्ता

கசக்கிய
தாமரைக்கொடிபோல்
அவ்விடத்திலிருந்து
பிரம்மதேவரது திரு
மாளிகைக்கு
போய்ச்சேர்ந்தாள்.

तस्य तच्च तदा मन्ये ज्ञातमासीन्महात्मनः । अथ संकुपितो देवो मामिदं वाक्यमब्रवीत् ॥

तदा
तस्य
महात्मनः
तत्
ज्ञातं च
आसीत्
मन्ये

“அப்பொழுது
அந்த
மகாத்மாவுக்கு
அது
தெரிந்துவிட்டதாக
வே
ஆகிவிட்டது என்று
நான் நினைக்கிறேன்.

अथ
देवः
संकुपितः
मां
इदं
वाक्यं
अब्रवीत्

அப்பொழுது
பிரம்மதேவர்
மிகச்சினங்கொண்ட
வராய்
என்னைக்குறித்து
பின்வரும்
சாபத்தை
இட்டார் :

अद्यप्रभृति यामन्यां बलाच्चारीं गमिष्यसि । तदा ते शतधा मूर्धा फलिष्यति न संशयः ॥

अद्यप्रभृति	“இன்று முதல்	तदा	அப்பொழுதே
यां	வேறு	ते मूर्धा	உனது தலை
यां नारीं	எந்த ஒரு ஸ்திரீயை	शतधा	நூறு சுக்கலாக
बलात्	பலாத்காரித்து	फलिष्यति	வெடித்துவிடும்;
गमिष्यसि	அணுகுவாயே	संशयः न	இதற்கையமில்லை.

इत्यहं तस्य शापस्य भीतः प्रसभमेव ताम् । नारोपये बलात्सीतां वैदेहीं शयने शुभे ॥

तस्य	“அந்த	तां	அந்த
इति	மேற்கண்ட	सीतां	வீரையை
शापस्य	சாபத்திற்கு	शुभे	இனிய
प्रसभं	அவச்யமாய்	शयने	படுக்கையில்
भीतः	பயமடைந்திருக்கும்	बलात् एव	பலாத்காரித்து
अहं	நான்	आरोपये न	ஏற்றிவைக்காமலிருக்கிறேன்.
वैदेहीं	விதேஹமன்னரின்		
	புதல்வியான		

सागरस्येव मे वेगो मारुतस्येव मे गतिः । नैतद्दाशरथिवेद ह्यासादयति तेन माम् ॥१६॥

मे वेगः	“எனது ஆண்மை	दाशरथिः	ராமன்
सागरस्य	சமுத்திரத்திற்கு	एतत्	இதை
इव	சமமானது;	वेद न	அறியவில்லை;
मे	எனது	तेन हि	அதனால்தான்
गतिः	போக்கு	मां	என்னை
मारुतस्य	வாயுவக்கு	आसादयति	எதிர்க்கவந்துகொண்டிருக்கிறேன்.
इव	சமமானது;		

यस्तु सिंहमिवासीनं सुप्तं गिरिगुहाशये । क्रुद्धं मृत्युमिवासीनं प्रबोधयितुमिच्छति ॥१७॥

यः तु	“எவன் தான்	आसीनं	சம்மாயிருக்கும்
गिरिगुहाशये	மலைக்குகையில்	क्रुद्धं	கொடிய
सुप्तं	உறங்கி	मृत्युं इव	யமன்போன்றவனுமா
आसीनं	படுத்துக்கிடக்கும்	प्रबोधयितुं	எழுப்ப [ன என்னை
सिंहं इव	சிங்கப்போன்றவனும்	इच्छति	துணிவான் ?

न मत्तो निशितान्बाणान्द्विजिह्वानिव पन्नगान् । रामः पश्यति संग्रामे तेन मामभिगच्छति ॥

रामः	“ராமன்	संग्रामे	போரில்
निशितान्	கூரியவைகளும்	मत्तः	என்னிடமிருந்து
द्विजिह्वान्	இருநகர்க்குகளை யுடைய	पश्यति न	கண்டதில்லை.
पन्नगान् इव	பாம்புகள் போன்ற	तेन	அதனால்
	வைகளும்	मां	என்னை
बाणान्	பாணங்களை	अभिगच्छति	எதிர்க்கவருகிறேன்.

क्षिप्रं वज्रोपमैर्बाणैः शतधा कार्मुकच्युतैः । राममादीपयिष्यामि उल्काभिरिव कुञ्जरम् ॥

कार्मुकच्युतैः	“வில்லிலிருந்து வெ ளிவரும்	कुञ्जरं	ஓர் யானையை
वज्रोपमैः	வஜ்ராயுதங்களை நிகர்த்த	उल्काभिः	கொள்ளிக்கட்டை களால்
शतधा	நூற்றுக்கணக்கான	इव	எப்படியோ அப்படியே
बाणैः	பாணங்களால்	रामं	ராமனை
क्षिप्रं	சீக்கிரமே	आदीपयिष्यामि	எரித்துவிடப்போகி றேன்.

तच्चास्य बलमादास्ये बलेन महता वृतः । उदयन्सविता काले नक्षत्राणामिव प्रभाम् ॥

काले	“அதிகாலையில்	महता	பெரும்
उदयन्	உதிக்கும்	बलेन	சைனியத்தால்
सविता	சூரியன்	वृतः	சூழப்பட்ட நான்
नक्षत्राणां	நக்சத் திரங்களுடைய	अस्य	இவனது
प्रभां	ஒளியை	तत्	அந்த
इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே	बलं च	பலத்தையும்
		आदास्ये	வாங்கிவிடுவேன்.

न वासवेनापि सहस्रचक्षुषा युधाऽस्मि शक्यो वरुणेन वा पुनः ।
मया त्वियं बाहुबलेन निर्जिता पुरी पुरा वैश्रवणेन पालिता ॥ २१ ॥

अस्मि	“நான்	पुरा	முற்காலத்தில்
सहस्रचक्षुषा	ஆயிரம் கண்ணாகிய	वैश्रवणेन	சூபோனால்
वासवेन अपि	இந்திரனால் தானாகட் டும்	पालिता	பாதுகாக்கப்பட்ட
वरुणेन वा पुनः	வருணனால் தானாகட் டும்	इयं	இந்த
युधा	போர்புரிய	पुरी	நகர்
शक्यः न	அணுகவொன்றாத வன்.	मया तु	என்றாலேயே
		बाहुबलेन	தொள்வலியால்
		निर्जिता	அடையப்பட்டது.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे त्रयोदशः सर्गः ॥

चतुर्दशः सर्गः—பதினான்காவது ஸர்க்கம். || 14 ||

विभीषणेन सीताप्रत्यर्पणकथनम्—விபிஷணன் ஸீதையைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சொல்வது.

निशाचरेन्द्रस्य निशम्य वाक्यं स कुम्भकर्णस्य च गर्जितानि ।

विभीषणो राक्षसराजमुख्यमुवाच वाक्यं हितमर्थयुक्तम्

|| 1 ||

ச:	அந்த	ராक्षசராஜ- } मुख्यं }	தலைமைபெற்று விளங்கும் ராக்கஸமன்னனைப்பார்த்து
विभीषणः	விபிஷணர்	हितं अर्थयुक्तं	யுத்தமானதும் நல்ல பிரயோஜனத் தோடுகூடியதுமான
निशाचरेन्द्रस्य	அரக்கமன்னனது	वाक्यं उवाच	சொல்லை பின்வருமாறு
वाक्यं	சொல்லையும்		மொழிந்தார்;
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது		
गर्जितानि च	கர்ஜனைகளையும்		
निशम्य	கேட்டு,		

वृतो हि बाहन्तरभोगराशिश्चिन्ताविषः सुस्मिततीक्ष्णदंष्ट्रः ।

पञ्चाङ्गुलीपञ्चशिरोतिकायः सीतामहाहिस्तव केन राजन्

|| 2 ||

बाहन्तर- } भोगराशिः }	“தோள்களின் இடைபாகமாகிய படத்தை யுடையதும்	सीतामहाहिः	{ சீதையாகிய கொடிய விஷமுள்ள சர்ப்பமானது,
चिन्ताविषः	சிந்தையாகிய விஷத்தையுடையதும்	राजन्	அரசே!
सुस्मिततीक्ष्णदंष्ट्रः	புன்சிரிப்பாகிய கோரப்பற்களையுடையதும்	तव	தேவரீருக்கு
पञ्चाङ्गुली- } पञ्चशिरोतिकायः }	ஐந்து விரல்களாகிற ஐந்து தலையுடைய கொடிய உருவமுள்ளதுமான	केन हि	யாரால்தானே
		वृतः	பொறுக்கியெடுக்கப் பட்டது?

यावन्न लङ्कां समभिद्रवन्ति वलीमुखाः पर्वतकूटमात्राः ।

दंष्ट्रायुधाश्चैव नखायुधाश्च प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली

|| 3 ||

पर्वतकूटमात्राः च	“ பர்வதசிகர பரும னுள்ளவர்களும்	वलीमुखाः	வானர்கள்
दंष्ट्रायुधाः एव	{ கோரப்பற்களை ஆயுதங்களாகவுடையவர்களும்	लङ्कां समभिद्रवन्ति } न यावत् मैथिली	இலங்கையை தாக்கும் முன்னமேயே மைதிலியார்
नखायुधाः च	நகக்களை ஆயுதமாகவுடையவர்களுமான	दाशरथाय प्रदीयताम्	ஸ்ரீராமருக்கு திருப்பிச் சமர்ப்பிக்கப்படட்டும்.

यावन्न गृह्णन्ति शिरांसि बाणा रामेरिता राक्षसपुङ्गवानाम् ।
वज्रोपमा वायुसमानवेगाः प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली

॥ ४ ॥

வஜ்ரோபமா:	“ வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்தவைகளும்	राक्षसपुङ्गवानां	ராஷ்டிரேஸாத்தமர் களுடைய
वायुसमानवेगाः	{ காற்றைறப்போல் கடிந் து செல்பவைகளு மான	शिरांसि	சிரங்களை
बाणाः	பாணங்கள்	गृह्णन्ति न यावत्	வாக்கும் முன்னரே
रामेरिताः	ஸ்ரீராமரால் பிரயோகி க்கப்பட்டவைகளாய்	मैथिली	மைதிலியார்
		दाशरथाय	ஸ்ரீராமருக்கு
		प्रदीयताम्	தருப்பிக்காமர்ப்பிக்கத் து விடப்படும்.

न कुम्भकर्णेन्द्रजितौ न राजा तथा महापार्श्वमहोदरौ वा ।

निकुम्भकुम्भौ च तथाऽतिकायः स्थातुं न शक्ता युधि राघवस्य ॥ ५ ॥

राघवस्य	“ ஸ்ரீராமருடைய	न	அப்படியே வல்லவ ரல்லர்.
युधि	போரில்	महापार्श्वमहोदरौ	மகாபார்கவனும் மஜேறாதரனும்
स्थातुं	எதிர்த்துநிற்க	न	வல்லவரல்லர்.
निकुम्भकुम्भौ च	நிகும்பனும் சும்பனும்	राजा वा	மன்னரேயாரினும்
अतिकायः तथा	அதிகாயனும்	तथा	அங்கனம்தான்.
शक्ताः न	வல்லவரல்லர்.		
कुम्भकर्णेन्द्रजितौ	சும்பகர்ணனும் இந்தி ரஜித்தும்		

जीवन्तु रामस्य न मोक्ष्यसे त्वं गुप्तः सवित्राऽप्यथ वा मरुद्भिः ।

न वासवस्याङ्कगतो न मृत्योर्नभो न पातालमनुप्रविष्टः ॥ ६ ॥

त्वं	“ தேவரீர்,	मृत्योः	யமனுடையவோ
सवित्रा	சூர்யபகவானலோ	अङ्कगतः	மடிமீதமர்ந்தவராயி னும்
अथवा	அல்லது	न	உயிருடன் திரும்ப மாட்டார்.
मरुद्भिः	தேவதைகளாலோ	नमः	ஆகாயத்தினும்
गुप्तः अपि	பாதுகாக்கப்பட்டவ ராயினும்	न	தப்பிர்.
रामस्य तु	ஸ்ரீராமரிடமிருந்து மட்டும்	पातालं	பாதாளத்தில்
जीवन्	உயிருடையவராய்	अनुप्रविष्टः	புகுந்திடினும்
मोक्ष्यसे न	திரும்பமாட்டார்.	न	தப்பிர்.
वासवस्य	இந்திரனுடையவோ		

भिच्वा न तावत्प्रविशन्ति कायं प्राणान्तिकास्तेऽशनितुल्यवेगाः ।

शिताः शरा राघवविप्रमुक्ताः प्रहस्त तेनैव विकथसे त्वम् ॥ ७ ॥

प्रहस्त	“ பிரஹஸ்த !	ते	உனது
अशनितुल्यवेगाः	இடியை நிகர்த்த ஆற் றலுள்ளவைகளும்	कायं	உடலை
प्राणान्तिकाः	உயிரை மாய்த்தே தீருபவைகளும்	भिच्वा	பிளந்துகொண்டு
शिताः	கூரியவையுமான	तावत्	இன்னும்
शराः	பாணங்கள்	प्रविशन्ति न	உட்புகவில்லை.
राघवविप्रमुक्ताः	ஸ்ரீராமரால் போடப் பட்டவைகளாய்	तेन एव	அதனால்தான்
		त्वं	தேவீர்
		विकथसे	பெருமையடித்து கொள்ளுகிரீர்.”

निश्म्य वाक्यं तु विभीषणस्य ततः प्रहस्तो वचनं वभाषे ।

न नो भयं विश्व न दैवतेभ्यो न दानवेभ्यो ह्यथ वा कुतश्चित् ॥ ८ ॥

ततः	அப்பொழுது	नः	“ எமக்கு
प्रहस्तः	பிரஹஸ்தன்	दैवतेभ्यः अथ	தேவர்களிடமிருந்தும்
विभीषणस्य	விபீஷணனது	भयं	ஆபத்தை
तु	இவ்விஷயத்தில்	विश्व न	நாமறியோம்.
वाक्यं निश्म्य	உபதேசத்தை கேட்டு,	दानवेभ्यः वा	அசுர்களிடமிருந்
वचनं	ஒரு சொல்லை	न	அறியோம். [தம்கூட
वभाषे	மொழிந்தார் :	कुतश्चित् हि	எங்கிருந்தாவது
		न	அறிக்திலோம். ”

न यक्षगन्धर्वमहोरगेभ्यो भयं न संख्ये पतगोत्तमेभ्यः ।

कथं नु रामाद्भविता भयं नो नरेन्द्रपुत्रात्समरे कदाचित् ॥ ९ ॥

संख्ये	“ போரில்	नरेन्द्रपुत्रात्	மாளிடமன்னனின் புதல்வனான
यक्षगन्धर्व-}	யக்ஷர், கந்தர்வர்,	रामात्	ராமனிடமிருந்து
महोरगेभ्यः }	மகோரகரிடமிருந்தும்	नः	நமக்கு
भयं	ஆபத்து	भयं	ஆபத்து
न	கிடையாது.	कदाचित् नु	எப்பொழுதேனும்
पतगोत्तमेभ्यः न	பறப்பவையினின்றும்	कथं भविता	எப்படி ஏற்படும்? ”
समरे	போரில் [கிடையாது.		

प्रहस्तवाक्यं त्वहितं निश्म्य विभीषणो राजहितानुकाङ्क्षी ।

ततो महात्मा वचनं वभाषे धर्मार्थकामेषु निविष्टबुद्धिः ॥ १० ॥

ततः	அப்பொழுது	राजहितानुकाङ्क्षी	அரசருக்கு நன்மை யை நாடியவராய்
धर्मार्थकामेषु	தர்மம், அர்த்தம், கா மம் இவைகளில்	अहितं	தீக்குவிளைவிக்கும்
निविष्टबुद्धिः	தேர்ச்சிபெற்ற மனத் தினராகிய	प्रहस्तवाक्यं	பிரஹஸ்தனது சொ கேட்டபின்னர் [ல்லை
महात्मा	மகாத்மாவான	निश्म्य तु	ஒரு சொல்லை
विभीषणः	விபீஷணர்	वचनं	பின்வருமாறு மொழி ந்தார் :
		वभाषे	

प्रहस्त राजा च महोदरश्च त्वं कुम्भकर्णश्च यथार्थजातम् ।

ब्रवीथ रामं प्रति तन्न शक्यं यथा गतिः स्वर्गमधर्मबुद्धेः

॥ ११ ॥

प्रहस्त	“ பிரஹஸ்த !	ब्रवीथ यथा	எவ்வண்ணமுரைக்
राजा च	மன்னரும்	तत्	அது [கிறீர்களோ
महोदरः	மகோதரனும்	अधर्मबुद्धेः	மனத் தூய்மையற்றவ
कुम्भकर्णः च	கும்பகர்ணனும்	स्वर्ग	ஸ்வர்க்கத்தை [னுக்கு
त्वं च	நீயும்	गतिः	அடைதல்
रामं प्रति	ஸ்ரீராமரைப்பற்றி	यथा	எக்கனமோ அக்கன
अर्थजातं	மந்திராலோசனையை	शक्यं न	சாத்தியமன்று. [மே

वधस्तु रामस्य मया त्वया वा प्रहस्त सर्वैरपि राक्षसैर्वा ।

कथं भवेदर्थविशारदस्य महार्णवं तर्तुमिवाप्लवस्य

॥ १२ ॥

प्रहस्त	“ பிரஹஸ்த !	सर्वैः अपि वा	எல்லோராலுமென்ற
अर्थविशारदस्य	{ இதுவரையில் செய்த காரியங்களில் பிரசித்த திபெற்றவராகிய	अप्लवस्य	ஒடமில்லாதவனுக்கு
रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	महार्णवं	சமுத்திரத்தை
वधः तु	வதையென்பது	तर्तुं	நாண்ட
मया	என்னுட்தானாகட்டும்	इव	எப்படியோ
त्वया वा	உன்னுட்தானாகட்டும்	कथं भवेत्	அப்படியே
राक्षसैः	அரக்கர்கள்		ஒருபொழுதும்
			முடியாது.

धर्मप्रधानस्य महारथस्य इक्ष्वाकुवंशप्रभवस्य राज्ञः ।

प्रहस्त देवाश्च तथाविधस्य कृत्येषु शक्तस्य भवन्ति मूढाः

॥ १३ ॥

प्रहस्त	“ பிரஹஸ்த !	इक्ष्वाकुवंशप्रभवस्य	இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில்
धर्मप्रधानस्य	{ புருஷார்த்தங்களில் தர்மமொன்றையே சர்வமுமாய்க் கொ ண்டவரும்	शक्तस्य	அவதரித்தவரும்
महारथस्य	மஹாரதரெனும் பட் டம் பெற்றவரும்	राज्ञः	சர்வசக்தனுமாகிய
तथाविधस्य	அப்பேர்ப்பட்ட வ்யா ஜமுடையவராய்	कृत्येषु	மன்னரது
		देवाः च	காரியவிஷயங்களில்
		मूढाः	தேவர்களும்
		भवन्ति	உள்ளபடி அறிய முடியாதவர்களாய்
			இருக்கின்றார்கள்.

तीक्ष्णा नता यत्तत्र कङ्कपत्रा दुरासदा राघवविप्रमुक्ताः ।

भिच्वा शरीरं प्रविशन्ति बाणाः प्रहस्त ते नैव विकत्यसे त्वम्

॥ १४ ॥

प्रहस्त	“ பிரஹஸ்த !	कङ्कपत्राः	கழுஞ்ச்சிறகு கட்டப்
तीक्ष्णाः	கூரானவைகளும்		பட்டவைகளும்
नताः	{ கொஞ்சம் துளி வளை ந்திருக்கின்றவைக ளும்	दुरासदाः	பாறுசெய்ய முடியாத வைகளுமான

ते	அந்த	भिवा	பினந்துகொண்டு
वाणाः	பாணங்கள்	प्रविशन्ति न	உட்புகவில்லை.
राघवविप्रमुक्ताः	ஸ்ரீராகவரால் போடப் பட்டவைகளாய்	यत् एव	இக்காரணத்தால்
तव	உனது	त्वं	நீ [தான்
शरीरं	உடலை	विकथसे	பெருமையடித்துக் கொள்ளுகிறாய்.

न रावणो नातिवल्स्त्रिशीर्षो न कुम्भकर्णोऽस्य सुतो निकुम्भः ।

न चेन्द्रजिह्वाशरथिं प्रसोढुं त्वं वा रणे शक्रसमं समर्थाः

॥ १५ ॥

शक्रसमं	“ இந்திரனுக்குச் சமரனராகிய	त्रिशीर्षः न	திரிசீர்ஷ்ணுமாகான்.
दाशरथिं	ஸ்ரீராமரை	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணனும்
रणे	போரில்	अस्य	இவனது
प्रसोढुं	மேற்கொள்ள	सुतः	புதல்வனாகிய
समर्थाः	சமர், தந்தர்களாய்	निकुम्भः	நிகும்பனும்
रावणः न	ராவணனுமாகான் ;	इन्द्रजित् च	இந்திரஜித்தும்
अतिवल्:	அதிகபலம் பெருந் கிய	न	ஆகார்கள்.
		त्वं वा	நீயும்
		न	ஆகாய்.

देवान्तको वाऽपि नरान्तको वा तथाऽतिकायोऽतिरथो महात्मा ।

अकम्पनश्चाद्रिसमानसारः स्थातुं न शक्ता युधि राघवस्य

॥ १६ ॥

देवान्तकः अपि वा	“ தேவாந்தகன் தானு கட்டும்	अतिरथः	அதிரதன்தானுகட்டும்
नरान्तकः वा	நராந்தகன் தானுகட்	अद्रिसमानसारः	மனையை சீகர்த்த உறுதியுடைய
तथा	அப்படியே [டும்	अकम्पनः च	அகம்பனன் தானுகட்
अतिकायः	அதிகாயன் தானுகட் டும்	युधि	போரில் [டும்
महात्मा	மகத்தான ஆற்றலு டைய	राघवस्य	ஸ்ரீராகவருக்கு
		स्थातुं	எதிர்த்துநிற்க
		न शक्ताः	சக்தர்கள் ஆகார்கள்.

अयं हि राजा व्यसनाभिभूतो मित्रैरमित्रप्रतिमैर्भवद्भिः ।

अन्वास्यते राक्षसनाशनार्थे तीक्ष्णः प्रकृत्या ह्यसमीक्ष्यकारी

॥ १७ ॥

अयं राजा हि	“ இந்த மன்னரோ	अमित्रप्रतिमैः	சத்துருக்களே ஆகி
प्रकृत्या तीक्ष्णः	பிறனியில் கொடியவர் ;	मित्रैः	மிகதிசீர்காடிகிய [ன்ற
असमीक्ष्यकारी	முன்யோசியாது தடு க்காய்செய்கிறவர் ;	भवद्भिः	உக்களால்
व्यसनाभिभूतः हि	செய்யத்தகாத காரிய ங்களைச் செய்கிறவரோ*	राक्षसनाशनार्थे	அரக்கர்களின் அழி விற்காக
		अन्वास्यते	அனுசரிக்கப்படுகிறார்.

* [வைதல், குற்றத்திற்குமீறிய தண்டனை விதிக்கல், பொருளை நாசஞ்செய்தல், குடி, பரஸ்திரீகமணம், காலமில்லாத காலத்தில் வேட்டையாடுதல், குறு இவைகள் கொண்டவர்.]

अनन्तभोगेन सहस्रमूर्धा नागेन भीमेन महावलेन ।
बलात्परिक्षिप्तमिमं भवन्तो राजानमुत्क्षिप्य विमोचयन्तु

॥ १८ ॥

अनन्तभोगेन	“ பெரும் உடல் படை க்கப்பெற்றதும்	परिक्षिप्तं	சுற்றிக்கொள்ளப்பட்ட
सहस्रमूर्धा	ஆயிரம் தலைகளையு டையதும்	इमं	இந்த [டிருக்கும்
भीमेन	கொடியதும்	राजानं	மன்னரை
महावलेन	கடும்விஷமுடையது	भवन्तः	நீங்கள்
नागेन	பாம்பால் [மான	बलात् उक्षिप्य	பலாத்கரித்து தூக்கி
		विमोचयन्तु	விடுவிக்கக்கடவீர்கள்.

यावद्धि केशग्रहणात्सुहृद्भिः समेत्य सर्वैः परिपूर्णकामैः ।

निगृह्य राजा परिरक्षितव्यो भूतैर्यथा भीमवलैर्गृहीतः

॥ १९ ॥

परिपूर्णकामैः	{ வேண்டிய அளவெல் லாம் வேண்டியபடி பெற்ற	केशग्रहणात् यावत्	குடுமியில் பிடித்திழு ப்பதா லுமென்றாலும்
सुहृद्भिः	நண்பர்களாகிய	यथा	எப்படியோ அப்படி
सर्वैः	எல்லோராலும்	समेत्य	ஒன்றுசேர்ந்து [யே
भीमवलैः	கொடிய வலிமை	राजा	மன்னர்
भूतैः	பேய்களால் [கொண்ட	निगृह्य हि	பலாத்கரித்தும்
गृहीतः	பிடிக்கப்பட்டவனொருவன்	परिरक्षितव्यः	ரக்ஷிக்கப்படவேண்டி யவர்.

सुवारिणा राघवसागरेण प्रच्छाद्यमानस्तरसा भवद्भिः ।

युक्तस्त्वयं तारयितुं समेत्य काकुत्स्थपातालमुखे पतन्सः

॥ २० ॥

सुवारिणा	“ அளவுகடந்த ஜலமு டைய	सः	அந்த
राघवसागरेण	ராமராகிய சமுத்திர த்தினால்	भयं	இவர்
प्रच्छाद्यमानः	மறைக்கப்பட்டு	भवद्भिः तु	உங்களாலேயே
काकुत्स्थपातालमुखे	ராமராகிற வடவாக்கி னியில்	समेत्य	ஒன்றுசேர்ந்து
पतन्	விழுந்துக்கொண்டிரு க்கும்	तरसा	பலாத்காரமாய்
		तारयितुं	ஆபத்தினின்று தப்பு விக்க
		युक्तः	ஏற்றவர்.

इदं पुरस्यास्य सराक्षसस्य राज्ञश्च पथ्यं समुहजनस्य ।

सम्यग्धि वाक्यं स्वमतं ब्रवीमि नरेन्द्रपुत्राय ददातु मैथिलीम्

॥ २१ ॥

सराक्षसस्य	“ அரக்கர்களோடு	नरेन्द्रपुत्राय	சக்கிரவர்த்திகுமார
अस्य	அந்த [கடிய		ருக்கு
पुरस्य	நகரத்திற்கும்	ददातु	அவர் திருப்பிக்கொடு த்துவிட்டும்என்கிற
समुहजनस्य	நண்பர்களோடுகடிய		
राज्ञः च	மன்னருக்கும்	इदं वाक्यं	இந்த நியாயவிதி
पथ्यं	நன்மை பயக்கிற தாகிற	स्वमतं	என் மனத்திற்கிசைந்
मैथिली	மைதிலியாரை	सम्यक् हि	ஒளியாமலே [ததென
		ब्रवीमि	சொல்லுகிறேன்.

परस्य वीर्यं स्ववलं च बुद्ध्वा स्थानं क्षयं चैव तथैव वृद्धिम् ।

तथा स्वपक्षेऽप्यनुमृश्य बुद्ध्या वदेत्क्षयं स्वामिहितं च मन्त्री ॥ २२ ॥

मन्त्री	“ஒர் மந்திரியென்ப	तथा	அவ்வண்ணமே
परस्य	சத்ருவினுடைய [வன்	स्वपक्षे अपि	தன்னிடத்திலும்
वीर्यं	சக்தியையும்	बुद्ध्या	நுண்ணறிவுகொண்டு
स्ववलं च	தனது சக்தியையும்	अनुमृश्य	ஆராய்க்தறிந்து,
बुद्ध्वा	ஆராய்க்தறிந்து,		{
तथा एव	அப்படியே	स्वामिहितं	
स्थानं	உத்தேசத்தையும்		மை பயக்கத்தக்க
क्षयं	பாக்கயக்குறையையும்	क्षयं च एव	தையும்
वृद्धिं च	தெய்வபலத்தையும்	वदेत्	யுத்தமானதையுமே
			சொல்லவேண்டும்.”

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे चतुर्दशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15144

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 469

पञ्चदशः सर्गः—பதினைத்தாவது ஸர்க்கம். ॥ २५ ॥

इन्द्रजिह्विभीषणविवादः—இந்திரஜித்திற்கும் வீபிஷணனுக்கும் நடந்த விவாதம்.

बृहस्पतेस्तुल्यमतेर्वचस्तन्निशम्य यत्नेन विभीषणस्य ।

ततो महात्मा वचनं वभाषे तत्रेन्द्रजिह्वैर्ऋतयोधमुख्यः ॥ १ ॥

नैऋतयोधमुख्यः	ராசூஸப்போர்வீரர்	विभीषणस्य	விபிஷணரது
	களில் முக்யனான	तत्	அந்த
महात्मा	அளவில்லா ஆற்றலு	वचः	சொல்லை
	டைய	यत्नेन	நெஞ்சம் பதைக்க
इन्द्रजिह्व	இந்திரஜித்து	निशम्य	கேட்டு
तस्य	அப்பொழுது	ततः	அதன்மேல்
बृहस्पतेः	பிருகஸ்பதிக்கு	वचनं	ஒரு மொழியை
तुल्यमतेः	ஒப்பான புத்தியை	वभाषे	பின்வருமாறு
	யுடைய		மொழிந்தான் :

किं नाम ते तात कनिष्ठवाक्यमनर्थकं चैव सुभीतवच्च ।

अस्मिन्कुले योऽपि भवेन्न जातः सोऽपीदृशं नैव वदेन्न कुर्यात् ॥ २ ॥

तात	“அப்பா!	यः	எவனேனுமொருவன்
कनिष्ठवाक्यं	உமது கடைசித்தம்பி	जातः न	பிறவாதவனாக
	யின் உபதேசமானது	भवेत् अपि	இருப்பினும்
अनर्थकं च	நன்மை பயக்காததாய்	सः अपि	அவனும்
सुभीतवच्चः	பயக்கொள்ளித்தனத்	ईदृशं	இப்படிப்பட்டதை
	தைக் காட்டுகின்றதா	वदेत् न एव	சொல்லவும்
ते एव	தேவரீருக்கே [யும்		மாட்டான் ;
किं नाम	எவ்வளவு இழிவை	न कुर्यात्	அனுஷ்டிக்கவும் மாட்
अस्मिन्	இந்த [விளைவிக்கும்!		டான்.
कुले	குலத்தில்		

सत्त्वेन वीर्येण पराक्रमेण शौर्येण धैर्येण च तेजसा च ।

एकः कुलेऽस्मिन्पुरुषो विमुक्तो विभीषणस्तात कनिष्ठ एषः

॥ ३ ॥

तात	“ அப்பா !	तेजसा च	} அவமானத்தை பொறுக்கரது மேல்விழுந்து தாக்கும் தன்மை யாலும்
अस्मिन्	இந்த	विमुक्तः	
कुले	குலத்தில்	पुरुषः	புருஷர்
सत्त्वेन	பிறவிக்குணத்தாலும்	एषः	இந்த
वीर्येण	பெருமையாலும்	कनिष्ठः	கடைசித்தம்பியாகிய
पराक्रमेण	ஆண்மையாலும்	विभीषणः	விபீஷணர்
शौर्येण	ஆற்றலாலும்	एकः च	ஒருவர்தான்.
धैर्येण	} ஆபத்தில் மனதைச் சிதறவிடாதிருக்கும் தன்மையாலும்		

किं नाम तौ राक्षस राजपुत्रावस्माकमेकेन हि राक्षसेन ।

सुप्राकृतेनापि मतौ निहन्तुं शक्यौ कुतो भीषयसे स भीरो

॥ ४ ॥

भीरो	“ பயக்காலியாகிய	सुप्राकृतेन	மகா அல்பனாகிய
राक्षस	விபீஷணரே !	राक्षसेन एकेन अपि	அரக்கனொருவனாலே
मतौ	உம்மால் புகழ்ந்து	निहन्तुं	கொல்வதற்கு [யே
	கூறப்பட்ட	शक्यौ	சாத்தியமானவர்கள்.
तौ	அவ்விரு	हि	ஆனபடியால்
राजपुत्रौ	ராஜபுத்திரர்கள்	कुतः	எக்காரணத்தைக்
किं नाम	எம்மாத்திரம் ?		கொண்டு
अस्माकं	எங்களில்	भीषयसे स	பயமுறுத்திவிட்டார் ?

त्रिलोकनायो ननु देवराजः शक्रो मया भूमितले निविष्टः ।

भयार्दिताश्चापि दिशः प्रपन्नाः सर्वे तथा देवगणाः समग्राः

॥ ५ ॥

मया	“ என்னால்	सर्वे	எல்லோரும்
त्रिलोकनाथः	திரிலோகநாதனும்	समग्राः	ஒன்றுகூடி.
देवराजः	தேவராஜனுமாகிய	भयार्दिताः	பயத்தால் நடுக்கமுற்றவர்களாய்
शक्रः	இந்திரன்	दिशः च	எல்லா திக்குகளிலும்
भूमितले	மாளிடஉலகில்	प्रपन्नाः	ஓடத்தலைப்பட்ட
निविष्टः	அடக்கிக்கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டான்.		டார்கள்.
तथा	அப்படியே	ननु अपि	இது இல்லையா என்ன சொல்லுமே,
देवगणाः	தேவகணங்கள்		

ऐरावतो विस्वरमुन्नदन्स निपातितो भूमितले मया तु ।

विकृष्य दन्तौ तु मया प्रसह्य विवासिता देवगणाः समग्राः

॥ ६ ॥

सः	“ அந்த	निपातितः	வீழ்த்தப்பட்டது.
ऐरावतः	ஐராவதம்	तथा	அப்படியே
दन्तौ	இருதந்தங்களிலும்	देवगणाः	தேவகணங்கள்
विकृष्य	பிடித்திழுத்து	समग्राः	எல்லாமுடும்
मया तु	என்னாலேயே	मया तु	என்னாலேயே
भूमितले	பூமிகளத்தில்	प्रसह्य	மெற்கொள்ளப்பட்டு
विस्वरं	விசுவரமாய்	विवासिताः	நடுக்கச்செய்யப்பட்ட
उन्नदन्	கூச்சலிடுவதாய்		டனர்.

सोऽहं सुराणामपि दर्पहन्ता दैत्योत्तमानामपि शोकदाता ।

कथं नरेन्द्रात्मजयोर्न शक्तो मनुष्ययोः प्राकृतयोः सुवीर्यैः

॥ ७ ॥

सुराणां अपि	“ தேவர்களுடையவும்	सः	அந்த
दर्पहन्ता	செருக்கையொழித்த	अहं	நான்
	வனும்	प्राकृतयोः	அற்பர்களான
दैत्योत्तमानां अपि	தையத்தமர்களுக்கும்	मनुष्ययोः	மானிடர்களுக்கைய
शोकदाता	ஏக்கமுண்டாக்கியவனும்	नरेन्द्रात्मजयोः	மானிடமன்னனின்
सुवीर्यैः	வீர்பவானென பிரசரித்திபெற்றவனுமான	कथं	புதல்வர் விஷயத்தில்
		शक्तः न	எவ்வாறு
			வல்லமை உடையவனாக மாட்டேன்? ”

अथेन्द्रकल्पस्य दुरासदस्य महौजसस्तद्वचनं निशम्य ।

ततो महार्थं वचनं वभाषे विभीषणः शस्त्रभृतां वरिष्ठः

॥ ८ ॥

शस्त्रभृतां	ஆயுதமேந்தியவர்	तद्वचनं	அம்மொழியை
	களுக்கும்	निशम्य	கேட்டு
वरिष्ठः	உத்தமரான	ततः	அப்பொழுது
विभीषणः	விபிஷணர்	अथ	பின்வரும்
महौजसः	அளவில்லா ஆற்றலுடையவராய்	महार्थं	குறையற்ற நன்மை
दुरासदस्य	ஒருவராலும் தகைய முடியாதவராய்		யையளிக்கவல்ல
इन्द्रकल्पस्य	இந்திரனுக்குச்சமான மாகிய ஆலனுடைய	वचनं	நயிதோபதேசத்தை
		वभाषे	அருளிச்செய்தார் :

न तात मन्त्रे तव निश्चयोऽस्ति बालस्त्वमद्याप्यविपकबुद्धिः ।

तस्माच्चया ह्यात्मविनाशनाय वचोऽर्थहीनं बहु विप्रलप्तम्

॥ ९ ॥

तात मन्त्रे	“ குழந்தாய்! ஆலோசனை விஷயத் தில்	अविपकबुद्धिः तस्मात् हि त्वया	தெளியா அறிவுடை அதனால்தான் [யவன். உன்னால்
तव निश्चयः	உனக்கு ஆராய்ந்து பகுத்தறி வென்பது	आत्मविनाशनाय अर्थहीनं	தனது அழிவு காரணமாய்
अस्ति न त्वं	இல்லை, நீ	वचः बहु	அர்த்தமில்லாத சொல் பலவாறு
बालः अद्य अपि	குழந்தை, இன்னும்	विप्रलप्तम्	வாயில் வந்தபடி பேச ப்பட்டது.

पुत्रप्रवादेन तु रावणस्य त्वमिन्द्रजिन्मित्रमुखोऽसि शत्रुः ।

यस्येदृशं राघवतो विनाशं निशम्य मोहादनुमन्यसे त्वम्

॥ १० ॥

हन्द्रजित् राघवतः	“ இந்திரஜித்தே! ஸ்ரீராமரிடமிருந்து எந்த இவருக்கு இப்படிப்பட்டதாகிய அழிவென்பதை கேட்டு (கிஷ்ய நுட்பக்களையு ணராத)பேதமையால் நீ	अनुमन्यसे तु पुत्रप्रवादेन	ஆமோ திக்கின்றனை. அப்படியிருப்பதால் புத்திரனெனும் வியா ஜத்தால்
यस्य ईदृशं विनाशं निशम्य मोहात्		मित्रमुखः त्वं रावणस्य शत्रुः असि	மித்திரனெனவெளித் தோற்றமுடையவனாய் நீ ராவணனுக்கு சத்ருவாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றனை.

त्वमेव वध्यश्च सुदुर्मतिश्च स चापि वध्यो य इहानयत्त्वाम् ।

बालं दृढं साहसिकं च योऽद्य प्रावेशयन्मन्त्रकृतां समीपम्

॥ ११ ॥

सुदुर्मतिः त्वं एव इह वध्यः च	மிக்க துன்மதியுடைய நீதான் இப்பொழுது விதிப்பயனை அனுப வித்தே திருவாய்.	मन्त्रकृतां समीपं आनयत् यः प्रावेशयत् च	மந்திரிகளின் ஸதஸ்ஸில் வரவழைத்தாரோ எவர் கூடவும் வைத்துக் கொண்டாரோ
यः बालं साहसिकं दृढं त्वां च	எவர் சிறுவனும் துணிவுள்ளவனும் கொடியனுமாகிய உன்னையும்	सः अपि अद्य वध्यः च	அவரும் இப்பொழுது மரணமாகிற விதிப்ப யனைக் கண்டே தீரப் போகிறார்.

मूढः प्रगल्भोऽविनयोपपन्नस्तीक्ष्णस्वभावोऽल्पमतिर्दुरात्मा ।

मूर्खस्त्वमत्यन्तसुदुर्मतिश्च त्वमिन्द्रजिह्वालतया ब्रवीषि

॥ १२ ॥

மூட:	" நீ தர்மவாம்பை அறிவா தவன்	दुरात्मा	மகர துஷ்டன்.
प्रगल्भः	{ தன்னால் இயலாதது ஒன்றுண்டென அறிவாதவன்.	मूर्खः अत्यन्त- सुदुर्मतिः च	விவேக சூன்யன். எப்பொழுதும் நீக்கி லேயே புத்தியைச் செலுத்துபவன்.
अविनयोपपन्नः	பெரியோர்களுக்கடங் கா சிகாமணி.	इन्द्रजि- त्वं	இந்திரஜித்தே! நீ
तीक्ष्णस्वभावः	கொடிய செயலுற்ற வன்.	ब्रालतया	விஷயம் அறிவாமை யால்
अल्पमतिः	அற்பபுத்தியுடைய வன்.	ब्रवीषि	தெரிந்ததுபோல் பிதற்றுகிறாய்.

को ब्रह्मदण्डप्रतिमप्रकाशानर्चिष्मतः कालनिकाशरूपान् ।

सहेत वाणान् यमदण्डकल्पान्समक्षमुक्तान् युधि राघवेण

॥ १३ ॥

ब्रह्मदण्डप्रतिम- प्रकाशान्	{ " பிரம்மதண்டத்திற் கொப்பான கர்தியு டையவைகளும், அர்ச்சிமத:	वाणान्	பாணக்களை
अर्चिष्मतः	ஜ்வாலிபெற்றவை களும்,	युधि	போரில்
कालनिकाशरूपान्	எமனை நிகர்த்த உருவ முடையவைகளும்,	राघवेण	ஸ்ரீராமரால்
यमदण्डकल्पान्	யமதண்டத்தை நிகர் த்தவைகளுமான	समक्षमुक्तान्	கட்புலனாய் விடுக்கப் பட்டவைகளாய்
		कः	எவன்
		सहेत	சகிப்பான் ?

धनानि रत्नानि विभूषणानि वासांसि दिव्यानि मणीश्च चित्रान् ।

सीतां च रामाय निवेद्य देवीं वसेम राजन्निह वीतशोकाः

॥ १४ ॥

राजन्	" மன்னவரே!	दिव्यानि	சிறந்த
रामाय	ஸ்ரீராமருக்கு	विभूषणानि	ஆபரணக்களையும்
सीतां	சீதா	वासांसि च	ஆடைகளையும்
देवीं च	தேவியாரையும்	इह	இப்பொழுதே
रत्नानि	நம்மால் விசேஷமாப்க் கொண்டாடப்பட்ட	निवेद्य	சமர்ப்பித்துவிட்டு
धनानि	தனங்களையும்	वीतशोकाः	மனக்கவலையொழிந் தவர்களாய்
चित्रान्	உத்திருஷ்டமான	वसेम	உயிருடன் வாழ்வே மாக.
मणीन्	ரத்தனங்களையும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चदशः सर्गः ॥

षोडशः सर्गः—பதினாறாவது ஸர்க்கம். || 16 ||

रावणेन विभीषणनिन्दनम्—ராவணன் விபீஷணனை நிந்திப்பது.

सुनिविष्टं हितं वाक्यमुक्तवन्तं विभीषणम् । अब्रवीत्परुषं वाक्यं रावणः कालचोदितः ॥

சுனிவிஷ்டம்	யமனால் ஆழைக்கப்	விபீஷணம்	விபீஷணரைப்
காலச்சுடித:			பார்த்து
ராவண:	ராவணன் [பெற்ற	பரூஷம்	கர்ணகரூரமாயிருக்கிற
ஹிதம்	நன்மை பயப்பதாகிய	வாக்யம்	பதிலை
வாக்யம்	ஆலோசனையை	அவவீத்	பின்வருமாறு
சுனிவிஷ்டம் உக்தவந்தம்	நெஞ்சில் நன்கு பதி யும்படியாய் சொல்லிய		மொழிந்தான் :

वसेत्सह सपत्नेन क्रुद्धेनाशीविषेण वा । न तु मित्रप्रवादेन संवसेच्छत्रुसेविना ॥ 2 ॥

சபதனம்	“சத்ருவோடு என்ற	மித்ரபவாதென	மித்திரனாய் விளங்கிக்
கருதென	சினங்கொண்ட [ஆம்		கொண்டு
ஆசீவிஷெண வா	பாம்போடு என்ற ஆம்	சத்ருசெவினா து	{ சத்ருவினிடத்தில் விச்வாஸம் உடைய வனோடு மட்டும்
சஹ	கூடி	சंवसेत् न	வசிக்கவே கூடாது.
வசெத்	வசிக்கலாம்.		

जानामि शीलं ज्ञातीनां सर्वलोकेषु राक्षस । हृष्यन्ति व्यसनेष्वेते ज्ञातीनां ज्ञातयः सदा ॥

‘ராக்ஷச	“அரக்கா!	ஏதே ஜாதய:	இந்த ஞாதிகள்
சர்வலுக்கேபு	எல்லா உலகங்களிலும்	ஜாதீனா	(தமது) ஞாதிகளின்
ஜாதீனா	ஞாதிகளினுடைய	வ்யசனேபு	இக்கட்டுகளில்
சீலம்	ஸ்பாவத்தை	சடா	எப்பொழுதும்
ஜானாமி	நான் நன்றாக அறி வேன்.	ஹ்யந்தி	உள்ளம் பூரிக்கின்றார் கள்.

प्रधानं साधनं वैद्यं धर्मशीलं च राक्षस । ज्ञातयो ह्यवमन्यन्ते शूरं परिभवन्ति च ॥ 3 ॥

ராக்ஷச	“அரக்கா!	தர்மசீலம்	வழுவாத அறநெறி
புதானம்	குலத்தில் ஜ்யேஷ்ட	சூர் ச	யுற்றவனும்
	ஆம்	ஜாதய: ஹி	சூரனுமாகிய ஒருவனை
சாபனம்	காரியங்களை குறையி	அவமந்யந்தெ	ஞாதிகள் மாத்திரம்
	ன்றிமுடிக்கின்றவனும்	பரிபவந்தி ச	அவமதிக்கின்றார்கள்.
வீதம்	கற்றறிந்தவனும்		ஆபத்தையும் விளைவி க்கின்றார்கள்.

नित्यमन्योन्यसंहृष्टा व्यसनेष्वाततायिनः । प्रच्छन्नहृदया घोरा ज्ञातयस्तु भयावहाः ॥५॥

ஜாதய:	“ ஞாதிகள்	புச்சந்நஹுதயா:	கபடமனதுடையவர்
நித்யம்	எக்காலத்திலும்		களாய்
அந்யுந்யசஹுஷ்டா:	கூடிக்குலாவுபவர்க	஘ுரா:	கொடிய
வ்யசனேபு	ஆபத்துகளில் [ளாய்	பயாவஹா: து	தரோகம் பண்ணு
ஆததாயின:	{ ஒழிக்க தீட்டிய கத்தி யுடன் இருக்கின்ற வர்களாய்		பவர்களே.

श्रूयन्ते हस्तिभिर्गीताः श्लोकाः पद्मवने क्वचित् । पाशहस्तान्द्रष्ट्वा शृणु तान्गदतो ममा॥

क्वचित्	“ ஒருகாலத்தில்	हस्तिभिः	யானைகளால்
पद्मवने	பத்மவனமென்ற	गीताः	பாடப்பட்டன என்று
नरान्	மனிதர்களை [சாட்டில்	श्रूयन्ते	வழங்கப்படுகின்றன.
पाशहस्तान् दृष्ट्वा	{ கையுக்கையிறுமரக இருப்பவர்களாகப் பார்த்து	तान्	அவைகளை
श्लोकाः		பின்வரும் கலேரகங் கள்	गदतः
		मम	எனக்கு
		शृणु	செவிகொடுத்துக் கேள்.

नाग्निर्नान्यानि शस्त्राणि न नः पाशा भयावहाः । घोराः स्वार्थप्रयुक्तास्तु ज्ञातयो नो भयावहाः॥

नः	“ நமக்கு	ज्ञातयः तु	ஞானிகள் தான்
पाशाः	பாசங்கள்	स्वार्थप्रयुक्ताः	{ தங்களது நன்மையில் மாத்திரம் ஈடுபட்ட வர்களாய்
भयावहाः न	ஆபத்தை விளைவிப்ப வைகள் அல்ல.	घोराः	
अग्निः	அக்னியும்	नः	நமக்கு
न	இல்லை.	भयावहाः	ஆபத்தை விளைவிக்க கின்றார்கள்.
अन्यानि शस्त्राणि	வேறு ஆயுதங்களும்		
न	இல்லை.		

उपायमेते वक्ष्यन्ति ग्रहणे नात्र संशयः । कुत्स्नाद्भयाज्ज्ञातिभयं सुकष्टं विदितं च नः ॥

एते	“ இவர்கள்	भयात्	ஆபத்தைவிட
ग्रहणे	பிடிக்கும் விஷயத்தில்	ज्ञातिभयं	ஞானிகளால் விளையும் தீக்கு
उपायं	உபாயத்தை	सुकष्टं	மிக அஸௌக்யமானது.
वक्ष्यन्ति	சொல்லுவார்கள்.	नः	நமக்கு
अत्र	இதில்	विदितं च	இது தெரிந்த விஷயமே.
संशयः न	ஸூயமில்லை.		
कुत्स्नात्	எல்லா		

विद्यते गोषु संपन्नं विद्यते ब्राह्मणे दमः । विद्यते स्त्रीषु चापल्यं विद्यते ज्ञातितो भयम् ॥

गोषु	“ பசுக்களிடத்தில்	स्त्रीषु	பெண்களிடத்தில்
संपन्नं	சர்வ பாக்யமும்	चापल्यं	காரியமில்லாததில் அவசரமென்பது
विद्यते	விளங்குகிறது.	विद्यते	விளங்குகிறது.
ब्राह्मणे	பிராமணர்களிடத் தில்	ज्ञातितः	ஞானிகளிடமிருந்து
दमः	இந்திரியநிகரகம்	भयं	ஆபத்து
विद्यते	விளங்குகிறது.	विद्यते	ஏற்படுகிறது.

ततो नेष्टमिदं सौम्य यदहं लोकसत्कृतः । ऐश्वर्यमभिजातश्च रिपूणां मूर्ध्न्यवस्थितः ॥

सौम्य अहं	“அப்பா! நான்	रिपूणां	சத்துருக்களின்
लोकसत्कृतः	{ உலகத்தாரால் கௌ ரணிக்கப்பட்டிருக்கி றேன்.	मूर्धि अवस्थितः	கொட்டமடக்கிவைத் திருக்கிறேன்.
ऐश्वर्यं च अभिजातः		यत् ततः	என்கிறபடியால்தான்
	ஸகல சம்பந்தையும் பெற்று விளங்கு கிறேன்.	इदं	இது
		इदं न	உனக்குப் பிடித்த தாய் இல்லை.

यथा पुष्करपर्णेषु पतितास्तोयविन्दवः । न श्लेषगुणगच्छन्ति तथाऽनार्येषु सौहृदम् ॥११॥

पुष्करपर्णेषु	“தாமரையிலைகளில்	उपगच्छन्ति न	அடைவதில்லை.
पतिताः	விழுந்த	यथा तथा	அப்படித்தான்
तोयविन्दवः	நீர் த்துளிகள்	अनार्येषु	அற்பர்களிடம்
श्लेषं	ஒட்டுதலை	सौहृदम्	அன்பென்பது.

यथा मधुकरस्तर्पाद्रसं विन्दन्न विद्यते । तथा त्वमपि तत्रैव तथाऽनार्येषु सौहृदम् ॥१२॥

मधुकरः	“வண்டு	यथा तथा	அம்மா திரிதான்
तर्पात्	ஆசையால்	एवं अपि	நியமிருக்கின்றனை.
रसं	புஷ்பரஸத்தை	अनार्येषु	அற்பர்களிடத்தில்
विन्दन्	குடித்துவிட்டு	सौहृदं एव	அன்பென்பதும்
तत्र	அவ்விடத்தில்	तथा	அப்படித்தான்.
विद्यते न	இருக்கிறதில்லை.		

यथा पूर्वं गजः स्नात्वा गृह्य हस्तेन वै रजः । दूषयत्यात्मनो देहं तथाऽनार्येषु सौहृदम् ॥

यथा	“எப்படி	आमनः	தனது
गजः	ஓர் யானை	देहं	உடலில்
पूर्वं	முதலில்	दूषयति	போட்டுக்கொடுத்துக் கொள்கிறதோ
स्नात्वा	முழுவிட்டு	तथा	அப்படித்தான்
हस्तेन वै	கைப்பிச்சையாலேயே	अनार्येषु	அற்பர்களிடத்தில்
रजः	மண்ணை	सौहृदम्	அன்பு.
गृह्य	வாரி		

यथा शरदि मेघानां सिञ्चतामपि गर्जताम् । न भवत्यम्बुसंकेदस्तथाऽनार्येषु सौहृदम् ॥

शरदि	“சாத்காலத்தில்	अम्बुसंकेदः	(பூமியை) மழையால் நனைத்தலென்பது
सिञ्चतां	நீருண்டு	न भवति	உண்டாகமாட்டாதோ
गर्जतां अपि	பெரும் கர்ஜனைமட் டும் செய்யும்	तथा	அப்படித்தான்
मेघानां	மேகங்களுக்கு	अनार्येषु	அற்பர்களிடத்தில்
यथा	எப்படி	सौहृदम्	அன்பு.

अन्यस्त्वेवंविधं ब्रूयाद्वाक्यमेतन्निशाचर । अस्मिन्मुहूर्ते न भवेत्त्वां तु धिक्कुलपांसनम् ॥

एतत्	“ இந்த	न भवेत्	அவன் (உயிருடன்)
एवंविधं	இப்படிப்பட்டதாகிய	निशाचर	அரக்க! [இரான்.
वाक्यं	உபதேசத்தை	कुलपांसनं	குலத்தைக்கெடுக்கும்
अन्यः तु	வேறொருவன் மட்டும்		(கோடாலிக்கரம்பாகிய)
ब्रूयात्	சொல்வானாகில்	त्वां तु	உன்னையோவெனில்
अस्मिन्	இதே	धिक्	கண்ணெடுத்தும்
मुहूर्ते	விமிஷத்தில்		பாரேன்.”

इत्युक्तः परुपं वाक्यं न्यायवादी विभीषणः । उत्पपात गदापाणिश्चतुर्भिः सह राक्षसैः ॥

न्यायवादी	ராஜாக்கடர்மகெறி யையே உரைசெய்யும்	गदापाणिः	கதையை கையிலேந்தி யவராக
विभीषणः	விபீஷணர்	चतुर्भिः	நான்கு
इति	மேற்கண்ட	राक्षसैः	அரக்கர்களோடு
परुपं	நெஞ்சையறுக்கும்	सह	கூட
वाक्यं	சொல்லை	उत्पपात	பூமியிலிருந்து உயரக் கிளம்பினார்.
उक्तः	கேட்டவராய்		

अब्रवीच्च तदा वाक्यं जातक्रोधो विभीषणः । अन्तरिक्षगतः श्रीमान्भ्रातरं राक्षसाधिपम् ॥

तदा	அப்பொழுது	अन्तरिक्षगतः	ஆகாசத்தையடைந்த
श्रीमान्	பிரசித்திபெற்றவரா	भ्रातरं	தமயனாகிய [வராகி
विभीषणः	விபீஷணர் [கிய	राक्षसाधिपं	ராஷ்டிரமன்னனைப்
जातक्रोधः	கோபம் மூட்டப்பெற் றவராய்	वाक्यं	ஒருசொல்லை[பார்த்து
च	அதனால்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு யொழி ந்தார்:

स त्वं भ्राताऽसि मे राजन्ब्रूहि मां यद्यदिच्छसि ॥ १८ ॥

राजन्	“ அரசே!	यत्	ஆனபடியால்
सः त्वं	அந்த தேவரீர்	मां	அடியேனைப்பார்த்து
मे	அடியேனுக்கு	यत्	எதை
भ्राता	தமயனாக	इच्छसि	இஷ்டப்படுகிறீரோ
असि	இருக்கின்றீர்.	ब्रूहि	(அதை) சொல்லலாம்.

ज्येष्ठो मान्यः पितृसमो न च धर्मपथे स्थितः । इदं तु परुपं वाक्यं न क्षमाम्यनृतं तव ॥

ज्येष्ठः	“ மூத்தவர்	तु	அப்படியிருப்பதால்
पितृसमः	தந்தைக்குச்சமான ராய்	तव	தேவரீரது
मान्यः	கௌரவிக்கப்படவே	अनृतं	தர்மத்திற்கு மாறாதி ருக்கிறதும்
च	ஆனாலோ [ண்டியவர்.	परुपं	நெஞ்சையறுக்கிறது
धर्मपथे	சன்மார்க்கத்தில்	इदं	இந்த [மாகிய
स्थितः न	நிலைநிற்காதிருக்கின் றீர்.	वाक्यं	சொல்லுக்கு
		क्षमामि न	உடன்படமுடியாதிரு க்கின்றேன்.

सुनीतं हितकामेन वाक्यमुक्तं दशानन । न गृह्णन्त्यकृतात्मानः कालस्य वशमागताः ॥

दशानन	“தசமுதரே!	वाक्यं	ஆலோசனையை
हितकामेन	சேஷம்மொன்றையே	कालस्य	யமனது
	நாடியவனால்	वशं	வலையில்
उक्तं	விண்ணப்பம் செய்யப்	आगताः	சிக்கிக்கொண்ட
	பட்ட	अकृतात्मानः	மான அடக்கமில்லாத
			வர்கள்
सुनीतं	{ முற்றிலும் தர்மமத்	गृह्णन्ति न	ஏற்றுக்கொள்ளமாட்
	தோடு இயந்ததாபி		டார்கள்.
	ருக்கிற		

सुलभाः पुरुषा राजन्सततं प्रियवादिनः । अप्रियस्य तु पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः ॥

राजन्	“அரசே!	पथ्यस्य तु	நன்மை பயப்பதை
प्रियवादिनः	உள்ளங்குளிர் உரைக்		மட்டும்
पुरुषाः	மானிடர்கள் [கும்	वक्ता	சொல்லுகிறவன்
सततं	எப்பொழுதும்	दुर्लभः	கிடைப்பதரி து.
सुलभाः	ஏராளமாய்க் கிடைப்	श्रोता	{ சொல்லப்பட்டதை
	பார்கள்.		ஏற்றுக்கொள்ளுகிற
		च	வன்
अप्रियस्य	உள்ளத்திற்கினிமை		அப்படியே கிடைப்ப
	வினைவிக்காததாயும்		தரி து.

वद्धं कालस्य पाशेन सर्वभूतापहारिणा । न नश्यन्तमुपेक्षेयं प्रदीप्तं शरणं यथा ॥ २२ ॥

कालस्य	“யமனது	प्रदीप्तं	தீப்பற்றியெரியும்
सर्वभूतापहारिणा	எல்லாப்பிராணிகளி	शरणं	வீட்டை
	ன் உயிரை மாய்க்கும்		{ கவனியாதது எப்படியி
पाशेन	பாசத்தினால்	यथा	ருக்கமுடியாதே
वद्धं	கட்டுண்டு		அப்படியே
नश्यन्तं	அழிய இருக்கிற	उपेक्षेयं न	என் கடமையைச் செ
	தேவரீரை		ய்யாது நாளிரேன்.

दीप्तपावकसङ्काशैः शितैः काञ्चनभूषणैः । न त्वामिच्छाम्यहं द्रष्टुं रामेण निहतं शरैः ॥

दीप्तपावक-}	“கொழுந்துவிட்டெ	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
सङ्काशैः }		त्वां	தேவரீரை
शितैः	நீயும் தீபோல் பிரகா	निहतं	கொல்லப்பட்டவராய்
काञ्चनभूषणैः	சிக்கிறவைகளும்	द्रष्टुं	(என் கடமையைச்
	கூரானவைகளும்		செய்யாது) பார்க்க
	பொன்னாலைக்கரிக்க		பாணங்களால்
शरैः	ப்பட்டவைகளுமான	अहं इच्छामि न	நான் துணியேன்.

शूराश्च बलवन्तश्च कृतास्त्राश्च रणाजिरे । कालाभिपन्नाः सीदन्ति यथा बालुकसेतवः ॥

रणाजिरे	“போர்க்களத்தில்	कृतास्त्राः च	ஆயுதப்பயிற்சியில்
बालुकसेतवः	மணலால் கட்டப்பட்		நிபுணர்களுமான
	ட அணைகள்	शूराः च	சூரர்களும்
यथा	போலவே	कालाभिपन्नाः	யமனுக்கு ஆட்பட்ட
			வர்களாய்
बलवन्तः च	பலவான்களும்	सीदन्ति	நாசமடைகின்றனர்.

तन्मर्षयतु यच्चोक्तं गुरुवाद्धितमिच्छता । आत्मानं सर्वथा रक्ष पुरीं चेमां सराक्षसाम् ॥

हितं इच्छता	“ நன் மையை நாடிய	सर्वथा	எப்படியாவது
यत्	எது [என்னால்	सराक्षसां	ராக்கூஸர்கள்
उक्तं	சொல்லப்பட்டதோ		உள்ளிட்ட
तत् च	அதெல்லாவற்றையும்	इमां	இந்த
गुरुवात्	பெரியவராகையால்	पुरीं च	நகரையும்
मर्षयतु	தேவரீர் மன்னிந்த	आत्मानं	தேவரீரையும்
	ருளவேண்டும்.	रक्ष	(அழியாது) ரகலியும்.

स्वस्ति तेऽस्तु गमिष्यामि सुखी भव मया विना ॥ २६ ॥

गमिष्यामि	“ நான் இதைவிட்டு	मया विना	என்னை விட்டுப்
	போய்க்விடுகிறேன்.		பிரிந்து
ते	தேவரீருக்கு	सुखी	குறைவற்ற வாழ்வற்ற
स्वस्ति	சேஷமமே		வராய்
अस्तु	இருக்கக்கடவது.	भव	ஆகுமீராக.

निवार्यमाणस्य मया हितैषिणा न रोचते ते वचनं निशाचर ।

परीतकाला हि गतायुषो नरा हितं न गृह्णन्ति सुहृद्भिरीरितम् ॥ २७ ॥

निशाचर	“ திசாசாரே !	गतायुषः	ஆயுள் முடிந்து
हितैषिणा	நன் மையைநாடிய	परीतकालाः	யமனால் கட்டுண்ட
मया	என்னால்	नराः हि	மானிடர்களோ
निवार्यमाणस्य	தடுக்கப்பட்டவராகிய	सुहृद्भिः	நண்பர்களால்
ते	தேவரீருக்கு	ईरितं	உரை செய்யப்பட்ட
वचनं	என் சொல்	हितं	ஹிதமான சொல்லை
न रोचते	பிரிக்கவில்லை	गृह्णन्ति न	ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்”.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे षोडशः सर्गः ॥

अदितः श्लोकाः 15185

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 510

सप्तदशः सर्गः—பதினேழாவது ஸர்க்கம். ॥ १७ ॥

विभीषणशरणागतिः—விபீஷண சரணாகதி.

इत्युत्त्वा परुषं वाक्यं रावणं रावणानुजः । आजगाम मुहूर्तेन यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥१॥

रावणानुजः	ராவணன் தம்பி விபி ஷணர்	उत्त्वा	சொல்லிவிட்டு
इति	மேற்கண்டவாறு	मुहूर्तेन	ஒரு முகூர்த்தகாலத்
परुषं	(ராவணன் செவிக்கு) ஒவ்வாக	रामः	ஸ்ரீராமர் [திற்குள்
वाक्यं	சொல்லை	सलक्ष्मणः	ஸகலமணருடன்
रावणं	ராவணனைப் பார்த்து	यत्	எங்கிருந்தாரோ
		आजगाम	அங்கு வந்துசேர்ந்தார்.

तं मेरुशिखराकारं दीप्तामिव शतहृदाम् । गगनस्थं महीस्थास्ते ददृशुर्वानराधिपाः ॥ २ ॥

ते	அந்த	दीप्तां	பளிச்சென மின்னும்
महीस्थाः	பூமியில் நிற்கின்ற	शतहृदां इव	மின்னல்போலவே
वानराधिपाः	வானரத்தலைவர்கள்	गगनस्थं	ஆகாசத்திலிருக்கும்
मेरुशिखराकारं	{ மேருமலைச்சிகரம் போல் உருக்கொண் டவராய்	तं	அவரை
		ददृशुः	கண்டார்கள்.

स हि मेघाचलप्रख्यो महेन्द्रसमविक्रमः । सर्वायुधधरो वीरो दिव्याभरणभूषितः ॥ ३ ॥

सः हि	அவரோ	सर्वायुधधरः	எல்லா ஆயுதங்களை யும் தரித்து
मेघाचलप्रख्यः	மேகத்தையும் மலையை யும் நிகர்த்தவர்.	दिव्याभरण- भूषितः	திவ்யமான ஆபரணங் களையணிந்துகொ ண்டிருந்த
महेन्द्रसमविक्रमः	இந்திரனை நிகர்த்த ஆண்மையுடையவர்.	वीरः	ஞாயி.

ये चाप्यनुचरास्तस्य चत्वारो भीमविक्रमाः । तेऽपि सर्वायुधोपेता भूषणैश्चापि भूषिताः ॥

तस्य	அவரது	सर्वायुधोपेताः च	எல்லா ஆயுதங்களை யும் தரித்து
अनुचराः	கட்டாளிகள்	भूषणैः अपि भूषिताः अपि	ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர் களுமான்
चत्वारः	நால்வர்கள்	भीमविक्रमाः	மெச்சத்தக்க ஆண் மையுடையவர்கள்.
ये च	எவர்களோ		
ते अपि	அவர்களும்		

तमात्मपञ्चमं दृष्ट्वा सुग्रीवो वानराधिपः । वानरैः सह दुर्धर्षश्चिन्तयामास बुद्धिमान् ॥ ५ ॥

वानराधिपः	வானரமன்னனும்	सह	கூட
दुर्धर्षः	எவராலும் வெல்லமு டியாதவனும்	आत्मपञ्चमं	ஐவர்களில் ஒருவரா
बुद्धिमान्	புத்திமரனும் ஆகிய	तं	அவரை [கிய
सुग्रीवः	சுகரீவன்	दृष्ट्वा	பார்த்து
वानरैः	வானரர்களோடு	चिन्तयामास	தனக்குள்ளேயே ஆ லோசனை செய்தான்.

चिन्तयित्वा मुहूर्तं तु वानरांस्तानुवाच ह । हनुमत्प्रमुखान्सर्वानिदं वचनमुत्तमम् ॥ ६ ॥

मुहूर्तं तु	ஒரு முகூர்த்தகாலம்	सर्वान्	எல்லோரையும்
चिन्तयित्वा	ஆலோசனைசெய்து	इदं	பின்வரும் (நோக்கி)
हनुमत्प्रमुखान्	ஹனுமாரைத்தலைமை யாய்க்கொண்ட	वचनं	சொல்லை
तान्	அந்த	उत्तमं ह	எதிலும் மேம்பட்ட தாய்
वानरान्	வானரர்கள்	उवाच	சொன்னான்:

एष सर्वायुधोपेतश्चतुर्भिः सह राक्षसैः । राक्षसोऽभ्येति पश्यध्वमस्मान्हन्तुं न संशयः ॥

एष:	“ இந்த	अस्मान्	நம்மை
राक्षसः	ஆரக்கள்	हन्तुं	கொல்ல
सर्वायुधोपेतः	வேண்டிய ஆயுதம்	अभ्येति	வந்திருக்கிறான்.
चतुर्भिः	நான்கு [தரித்தவனாய்	संशयः न	இதில் ஐயமில்லை.
राक्षसैः	ஆரக்கர்களோடு	पश्यध्वम्	நீங்களும் கவனியுங்
सह	கூட		கள்.”

सुग्रीवस्य वचः श्रुत्वा सर्वे ते वानरोत्तमाः । सालानुद्यम्य शैलान्च इदं वचनमब्रुवन् ॥

ते	ஆந்த	सालान्	ஆச்சாமரங்களையும்
वानरोत्तमाः	வானரோத்தமர்கள்	शैलान् च	மலைகளையும்
सर्वे	எல்லோரும்	उद्यम्य	கையிலெடுத்துக்கொ
सुग्रीवस्य	சுகரீவனது	इदं	பின்வரும் [ண்டு
वचः	சொல்லை	वचनं	சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு	अब्रुवन्	சொன்னார்கள்:

शीघ्रं व्यादिश नो राजन्वधायैषां दुरात्मनाम् । निपतन्तु हताश्चैते धरण्यामल्पतेजसः ॥

राजन्	“ வேந்தே!	व्यादिश	ஆக்கினை தந்தருளும்.
दुरात्मनां	கெட்ட எண்ண	अल्पतेजसः	அற்பமான ஆற்றலு
	முடைய		டைய
एषां	இவர்களை	एते च	இவர்களும்
वधाय	கொல்லதற்கு	हताः	கொல்லப்பட்டவர்
नः	எங்களுக்கு	धरण्यां	பூமியில் [களாய்
शीघ्रं	இப்போதே	निपतन्तु	வந்துவிழட்டும்.”

तेषां संभाषमाणानामन्योन्यं स विभीषणः । उत्तरं तीरमासाद्य खस्थ एव व्यतिष्ठत ॥

सः	ஆந்த	उत्तरं	வட
विभीषणः	விபிஷணர்	तीरं	சையை
तेषां	அவர்கள்	आसाद्य	உடைத்து
अन्योन्यं	ஒருவர்க்கொருவர்	खस्थः एव	ஆகாசத்திலிருந்தவ
संभाषमाणानां	பேசிக்கொண்டிருக்		ராகவே
	கையில்	व्यतिष्ठत	தாத்தகின்றார்.

उवाच च महाप्राज्ञः स्वरेण महता महान् । सुग्रीवं तांश्च संप्रेक्ष्य खस्थ एव विभीषणः ॥

महाप्राज्ञः	பேரறிவாளரும்	महता स्वरेण	பெருக்குரலால்
महान्	மஹானுமான	खस्थः एव	ஆகாசத்திலிருந்த
विभीषणः	விபிஷணர்		வண்ணமே
सुग्रीवं च	சுகரீவனையும்	उवाच	பின்வருமாறு சொன்
तान् च संप्रेक्ष्य	அவர்களையும்பார்த்து		னார்:

रावणो नाम दुर्वृत्तो राक्षसो राक्षसेश्वरः । तस्याहमनुजो भ्राता विभीषण इति श्रुतः ॥

दुर्वृत्तः	“கொடிய நடத்தை உள்ள	अनुजः	அப்பாற்பிறந்த
राक्षसेश्वरः	ராட்சஸமன்னனாய்	भ्राता	தம்பி
रावणः नाम	ராவணனென்ற	अहं	நான்.
राक्षसः	அரக்கனிருக்கிறான்.	विभीषणः	விபிஷணன்
तस्य	அவனுக்கு	इति	என்று
		श्रुतः	பெயர்பூண்டவன்.

तेन सीता जनस्थानाद्गता हत्वा जटायुषम् । रुद्धा च विवशा दीना राक्षसीभिः सुरक्षिता ॥

तेन च	“அவளுலேயே,	विवशा	எதுவும் செய்யமுடி யாதவளாய்
जटायुषं	ஜடாயுவெனும்	दीना	உள்ளம் நொந்து
हत्वा	கொன்று [கழுக்கை	रुद्धा	சிறைப்படுத்தப்பட்ட
जनस्थानात्	ஜனஸ்தானத்தி லிருந்து	राक्षसीभिः	அரக்கிகளால் [வளாய்
हता	அபகரிக்கப்பட்ட	सुरक्षिता	ஜாக்கிரதையாய் காவல் காக்கப்படுகிறார்.
सीता	சீதாதேவியார்		

तमहं हेतुभिर्वाक्यैर्विविधैश्च न्यदर्शयम् । साधु निर्यात्यतां सीता रामायेति पुनः पुनः ॥

अहं	“நான்	विविधैः	பல
सीता	‘ஸீதாதேவியார்	हेतुभिः	காரணங்களோடு
रामाय	ஸ்ரீராமருக்கு		கூடிய
निर्यात्यतां	திருப்பிக்கொடுத்து விடப்படட்டும்’	वाक्यैः च	சொற்களால்
इति	என்று	साधु	என்னாலேயன்றமட்டும்
पुनः पुनः	மீண்டும் மீண்டும்	तं	அவனுக்கு
		न्यदर्शयम्	அறிவூட்டினேன்.

स च न प्रतिजग्राह रावणः कालचोदितः । उच्यमानं हितं वाक्यं विपरीत इवौषधम् ॥

कालचोदितः	“யமனுக்காட்டப்பட்ட	विपरीतः	சாகத்துணிந்தவன்
सः	அந்த	औषधं	மருந்தை
रावणः च	ராவணனோ	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
उच्यमानं	சொல்லிய		
हितं	நன்மை பயக்கவல்ல	प्रतिजग्राह न	எற்றுக்கொள்ள வில்லை.
वाक्यं	சொல்லை		

सोऽहं परुषितस्तेन दासवच्चावमानितः । त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च राघवं शरणं गतः ॥१६॥

तेन	“அவனால்	पुत्रान् च	புதல்வர்களையும்
परुषितः	கடிந்துபேசப்பட்ட	दारान् च	மனைவிமார்களையும்
दासवत्	அடிமைபோல் [வனும்	त्यक्त्वा	துறந்துவிட்டு
अवमानितः च	அவமானஞ்செய்யப் பட்டவனுமான	राघवं	ஸ்ரீராமரை
		शरणं	சரணமாக
सः	அந்த	गतः	வந்தடைந்துவிட்ட டேன்.
अहं	நான்		

सर्वलोकशरण्याय राघवाय महात्मने । निवेदयत मां क्षिप्रं विभीषणमुपस्थितम् ॥ १७ ॥

सर्वलोकशरण्याय	“ எல்லா உலகுக்கும் சரணயராய்	मां	அடியேனை
महात्मने	மகா த்மாவாகிய	विभीषणं	விபிஷணனென
राघवाय	ஸ்ரீராமருக்கு	क्षिप्रं	காலதாமதமின்றி
उपस्थितं	இங்குவந்து சேர்ந்த ருக்கும்	निवेदयत	தெரிவிப்பீர்களாக.”

एतत्तु वचनं श्रुत्वा सुग्रीवो लघुविक्रमः । लक्ष्मणस्याग्रतो रामं संरब्धपिदमव्रवीत् ॥ १८ ॥

सुग्रीवः	சுக்ரீவன்	लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரது
एतत्	இந்த	अग्रतः	முன்னிலையில்
वचनं	வார்த்தையை	संरब्धं तु	நெஞ்சம் பதைபதைக் கவே
श्रुत्वा	கேட்டு	इदं	பின்வருமாறு
लघुविक्रमः	பறந்துசெல்லுகின்ற வளுகி	अव्रवीत्	விண்ணப்பஞ் செய்தார்:
रामं	ஸ்ரீராமரிடத்தில்		

रावणस्यानुजो भ्राता विभीषण इति श्रुतः । चतुर्भिः सह रक्षोभिर्भवन्तं शरणं गतः ॥

रावणस्य	“ ராவணனுக்கு	चतुर्भिः	நான்கு
अनुजः	பின்பிறந்த	रक्षोभिः सह	அரக்கர்களோடுகூட
भ्राता	தம்பியாகிய	भवन्तं	தேவரீரை
विभीषणः	விபிஷணன்	शरणं	சரணமாக
इति	என்ற	गतः	வந்துசேர்ந்திருக்கி றான்.
श्रुतः	பெயர்பூண்டவன்		

मन्त्रे व्यूहे नये चारे युक्तो भवितुमर्हसि । वानराणां च भद्रं ते परेषां च परन्तप ॥ २० ॥

परन्तप	“ சத்துருக்களை தழி க்க அடிப்பவரே,	नये	தர்மநோக்கிலும்
वानराणां च	வானரர்களுடையவும்	चारे	தர்மஅனுஷ்டானத் திலும்
परेषां च	சத்துருக்களுடைய வும்	युक्तः	சூராய்ந்து அறிந்த
मन्त्रे	உத்தேசத்திலும்	भवितुं भर्हसि	ஆகக்கடவீர். [வராக
व्यूहे	சைனிய அமைப்பிலும்	ते भद्रम्	இப்படிச் செய்திருவு ளமிசைத்தருள்வீராக.

अन्तर्धानगता ह्येते राक्षसाः कामरूपिणः । शूराश्च निकृतिज्ञाश्च तेषु जातु न विश्वसेत् ॥

एते	“ இந்த	शूराः च	சூரர்கள்.
राक्षसाः हि	அரக்கர்களோ	निकृतिज्ञाः च	வஞ்சனைகளில் நிபுணர்கள்.
अन्तर्धानगताः	{ கண்ணுக்கு தெரியாத படி சஞ்சரிக்கவல்ல வர்கள்.	तेषु	அவர்களிடத்தில்
कामरूपिणः	நினைத்த ரூபமெடுக்க வல்லவர்கள்.	जातु	ஒருபொழுதும்
		विश्वसेत् न	நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாது.

प्रणिधी राक्षसेन्द्रस्य रावणस्य भवेदयम् । अनुप्रविश्य सोऽस्मासु भेदं कुर्यान्न संशयः ॥

अयं	“ இவன்	सः	ஆவன்
राक्षसेन्द्रस्य	ராஷ்ட்ரஸமன் னனாகிய	अस्मासु	நம்மிடத்தில்
रावणस्य	ராவணனது	अनुप्रविश्य	புகுந்து
प्रणिधिः	வேவுகாரனாக	भेदं	தீக்கை
भवेत्	இருக்கலாம்.	कुर्यात्	வினை விக்கலாம்.
		संशयः न	இதில் ஐயமில்லை.

अथवा स्वयमेवैष छिद्रमासाद्य बुद्धिमान् । अनुप्रविश्य विश्वस्ते कदाचित्प्रहरेदपि ॥२३॥

अथवा	“ இதில்லையெனில்	छिद्रं	அஜாக்கிரதையாயிருக்க
बुद्धिमान्	தந்திரசாலியாகிய		கும் சமயத்தை
एषः	இவன்	भासाद्य	கண்டு,
अनुप्रविश्य	புகுந்து,	कदाचिन्	ஒருக்கால்,
	(நம்பி) தையாயிரு	स्वयं एव	சிரமம் சிறிதுமின்றி,
विश्वस्ते	{ க்கும் தேவரீர் விஷ	प्रहरेत् अपि	தீங்கு வினைவிக்
	யத்தில்		கலாமே.

मित्रादपि बलं चैव मौलं भृत्यबलं तथा । सर्वमेतद्बलं ग्राह्यं वर्जयित्वा द्विषद्बलम् ॥ २४ ॥

द्विषद्बलं	“ சத்துருப்படைவைய	मित्रात् अपि	சினேகிதனிடத்திலி
वर्जयित्वा	தவிர்த்து		ருந்துதான்
बलं च एव	படையும்	एतत् सर्वं	எதுவும்
मौलं	மன்னர்களைச்சேவித்து	बलं	படையாக
	அனுபவமுடையதும்	ग्राह्यम्	ஏற்றுக்கொள்ளத்
भृत्यबलं तथा	அடிமையாகியபலமும்		தக்கது.

प्रकृत्या राक्षसो ह्येष भ्राताऽमित्रस्य ते प्रभो । आगतश्च रिपोः पक्षात्कथमस्मिन्हि विश्वसेत् ॥

प्रभो	“ பிரபுவே!	रिपोः	சத்துருவின்
एषः हि	இவனே	पक्षात् च	கூறியிருந்துதான்
प्रकृत्या	இயல்பாகவே	आगतः	வந்துசேர்ந்திருக்
राक्षसः	அரக்கன்.	हि	ஆகையால் [கிறான்.
ते	தேவரீரது	अस्मिन्	இவ்விஷயத்தில்
अमित्स्य	சத்துருவினது	कथं	எப்படித்தான்
भ्राता	தம்பி.	विश्वसेत्	நம்பக்கூடும்?

रावणेन प्रणिहितं तमवेहि विभीषणम् । तस्याहं निग्रहं मन्ये क्षमं क्षमवतां वर ॥ २६ ॥

क्षमवतां वर	“ பொறுமையுடையவ	अवेहि	கருதுவீராக.
	ரில் சிறந்தவரே!	तस्य	ஆவனுக்கு
तं	அந்த	निग्रहं	தண்டனை விதிப்
विभीषणं	விபிஷணனை	क्षमं	ஏற்றதாக [பதையே
रावणेन	ராவணனால்	अहं	நான்
प्रणिहितं	அனுப்பப்பட்டவனாக	मन्ये	நினைக்கிறேன்.

राक्षसो जिह्वया बुद्ध्या संदिष्टोऽयमुपागतः । प्रहर्तुं मायया छन्नो विश्वस्ते त्वयि चानघ ॥

अनघ	“வஞ்சகமில்லாத நெஞ்சகந்தவரே!	छन्नः	மறைந்து
अयं	இந்த	विश्वस्ते	நம்பிக்கையால் தைரிய மாயிருக்கும்
राक्षसः	அரக்கன்	त्वयि	தேவரிசிடத்தில்
जिह्वया बुद्ध्या	கபட எண்ணத்தோடு	प्रहर्तुं च	திக்குவிளைவிக்கத் தான்
संदिष्टः	ஆணுப்பப்பட்டு	उपागतः	வந்துசேர்ந்திருக்கி றான்.
मायया	மாயையால்		

प्रविष्टः शत्रुसैन्यं हि प्राप्तः शत्रुरतर्कितः । निहन्यादन्तरं लब्ध्वा उलूक इव वायसान् ॥

प्राप्तः हि	“வந்திருக்கப்பட்ட வனோ	अन्तरं	ஏற்றசமயத்தை
शत्रुः	வையி.	लब्ध्वा	ஆடைந்து,
अतर्कितः	நம்மால் எதிர்பார்க்கப் பட்டவனில்லை.	उलूकः	ஒரு கோட்டான்
शत्रुसैन्यं	சத்ருசைனியத்தில்	वायसान्	காக்கைகளை
प्रविष्टः	புகுந்தவனாய்	इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ் வண்ணமே
		निहन्यात्	கொல்வான்.

वध्यतामेष दण्डेन तीव्रेण सचिवैः सह । रावणस्य नृशंसस्य भ्राता ह्येष विभीषणः ॥

एषः	“இந்த	एषः	இவன்
विभीषणः	விபிஷணன்	सचिवैः सह	மந்திரிமார்களோடு
नृशंसस्य	கொடியவனாகிய	तीव्रेण	கொடிய [கூட
रावणस्य	ராவணனது	दण्डेन	தண்டணையால்
भ्राता	தம்பி.	वध्यताम्	கொல்லப்படவேண் டும்.”
हि	ஆகையால்		

एवमुक्त्वा तु तं रामं संरब्धो वाहिनीपतिः । वाक्यज्ञो वाक्यकुशलं ततो मौनमुपागमत् ॥

वाक्यज्ञः	உரையாளனும்	वाक्यकुशलं	மொழிகளின் தட்பங் களை அறிபவராகிய
वाहिनीपतिः	சேனை த்தலைவனுமான ஆவன்	तं रामं	அந்த ஸ்ரீராமரிடம்
संरब्धः	பாபாப்புற்றவனாய்	उक्त्वा	விண்ணப்பஞ்செய்து
एवं	மேற்கண்டவாறு	ततः	அதன்மேல் [விட்டு
तु	இவ்விஷயத்தில்	मौनं उपागमत्	மௌனமாயிருந்தான்.

सुग्रीवस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा रामो महायशाः । समीपस्थानुवाचेदं हनुमत्प्रमुखान्हरीन् ॥

सुग्रीवस्य	சுகரீவனது	हनुमत्प्रमुखान्	ஹனுமார் முதலிய
तद्वाक्यं	அம்மொழிக்கு	हरीन्	வானரர்களைப் பார்த்து
श्रुत्वा	திருச்செவிகாய்த் தருளிய	तु	இவ்விஷயத்தில்
महायशाः	பெரும்புகழ்படைத்த	इदं	பின்வருமாறு
रामः	ஸ்ரீராமர்	उवाच	திருவாய்மலர்ந்தருளி றார்:
समीपस्थान्	பக்கலிலிருந்த		

यदुक्तं कपिराजेन रावणावरजं प्रति । वाक्यं हेतुमदर्थ्यं च भवद्भिरपि तच्छ्रुतम् ॥ ३२ ॥

रावणावरजं प्रति	“ रावணன் கடைசுத் தம்பியைப்பற்றி	अर्थ्यं	நமக்குத் தெரிந்திருக் கவேண்டியதாயும்
कपिराजेन	வரனரமன்னனால்	उक्तं च	சொல்லப்பட்டதோ
यत् वाक्यं	எந்த ஒரு மொழி	तत्	அது
हेतुमत्	நல்ல காரணங்களோ	भवद्भिः अपि	உங்களாலும்
	டிருப்பதாயும்	श्रुतम्	செவிகொள்ளப் பட்டது.

सुहृदा अर्थकृच्छ्रेषु युक्तं बुद्धिमता सता । समर्थेनापि संदेष्टुं शाश्वतीं भूतिमिच्छता ॥ ३३ ॥

अर्थकृच्छ्रेषु हि	{ ஒரு காரியத்தை நிர் ணயிக்க முடியாத சமயங்களிலோ வெ ன்றால்	सुहृदा	நன்றோக்குடையவ
शाश्वतीं	சாச்வதமான	बुद्धिमता	புத்திமானும் [னும்
भूति	பாக்கியத்தை	सता	நல்லவனும்
इच्छता	கருதும்	समर्थेन अपि	சாமர்த்தயசாலியுமாகிய இவனால்
		संदेष्टुं	ஆலோசனை சொல்வத
		युक्तम्	உரிமையுண்டு.” [ற்கு

इत्येवं परिपृष्टास्ते स्वं स्वं मतमतन्द्रिताः । सोपचारं तदा राममूचुर्हितचिकीर्षवः ॥ ३४ ॥

तदा	அப்பொழுது	स्वं स्वं	அவரவர்கள்
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	मतं	அபிப்பிராயத்தை
परिपृष्टाः	வினாவப்பட்ட	रामं	ஸ்ரீராமருக்கு
ते	அவர்கள்	सोपचारं	மிக்க வணக்கத்தோடு
हितचिकीर्षवः	நன்மையை நாடி	उचुः	பின்வருமாறு
अतन्द्रिताः	ஊக்கங்கொண்டவர்க ளாய்		தெரிவித்தார்கள்:

अज्ञातं नास्ति ते किञ्चित्पि लोकेषु राघव । आत्मानं सूचयञ्जानन् पृच्छस्यस्मान्सुहृत्तया ॥

राघव	“ ஸ்ரீராம!	सुहृत्तया	கருணையால்
विषु लोकेषु	முன்றுலகங்களிலும்	आत्मानं	தங்களுக்கே உரிய பிறவிக்குணத்தை
ते	தேவரீருக்கு	सूचयन्	வெளிப்படையாய் காட்டுபவராய்
अज्ञातं	தெரியாதது	अस्मान्	எங்களை
किञ्चित् अस्ति न	ஒன்றும் இல்லை.	पृच्छसि	வினாவி அருளுகிறீர்.
जानन्	ஸர்வஞ்ஞாகிய தேவரீர்		

त्वं हि सत्यव्रतः शूरो धार्मिको दृढविक्रमः । परीक्ष्यकारी स्मृतिमान्निमृष्टात्मा सुहृत्सु च ॥

त्वं हि	“ தேவரீரே	धार्मिकः	{ தர்மமொன்றையே சர்வமுமாய்க்கொண் டவர்.
सत्यव्रतः	சத்தியத்தை நோண் பாகக்கொண்டவர்.		
शूरः	(தனி) வீரர்.		

தூவிக்ரம:	{ யாவராலும் ஆகைக்க வொண்ணாத ஆண் மையுடையவர்.	स्मृतिमान्	ஞாபகசக்தியமைந் தவர்.
परीक्षकाः	ஆராய்ந்தறிந்தே எதையும் செய்பவர்.	सुहसु	அடிமைப்பட்டவர் களிடத்தில்
		निर्ग्रामा च	{ ஆத்மசமர்ப்பணம் பண்ணினவருமாகி ன்றீர்.

तस्मादेकैकशस्तावद्भुवन्तु सचिवास्तव । हेतुतो मतिसंपन्नाः समर्थाश्च पुनः पुनः ॥ ३७ ॥

तव	“ தேவரீருக்கு	पुनः	இன்னும்
सावत्	இப்பொழுது	तस्मात्	ஆகையால்
पुनः	எங்களைவிட	हेतुतः	காரணத்துடன்
समर्थाः	சமர்த்தர்களும்	एकैकशः	ஒவ்வொருவராய்
मतिसंपन्नाः च	புத்தியிற் சிறந்தவர் களுமான	भुवन्तु	அவர்கள் சொல் வட்டும்.”
सचिवाः	{ ஆலோசனை சொல்லத் தக்கவர்களிருக்கின் றனர்.		

इत्युक्ते राघवायाथ मतिमानङ्गदोऽग्रतः । विभीषणपरीक्षार्थमुवाच वचने हरिः ॥ ३८ ॥

राघवाय	ஸ்ரீராகவருக்கு	अग्रतः	முதலில்
इति उक्ते	இவ்வாறு தெரிவிக்கப் பட்டதும்	विभीषण- परीक्षार्थं	{ விபீஷணரை விசாரித் தற்புன்பொருட்டு
मतिमान्	வெகு புத்திமானாகிய	अथ	பின்வரும்
अङ्गदः	அங்கதனெனும்	वचने	சொல்லை
हरिः	வானரன்	उवाच	சொன்னான் :

शत्रोः सकाशात्संप्राप्तः सर्वथा शङ्क्य एव हि । विश्वासयोग्यः सहसा न कर्तव्यो विभीषणः ॥

शत्रोः	“ விபீஷணனோ	शङ्क्यः एव	சங்கதெகிக்கப்படவேண்
सकाशात्	சத்ருவினது	सहसा	உடனே [டியவனே.
संप्राप्तः	கசூழியிலிருந்து	विश्वासयोग्यः	நம்பிக்கைக்குரியவ னாக
हि	வந்தவனாயிருக்கிறான்.	कर्तव्यः न	கொள்ளத்தக்கவனா கான்.
सर्वथा	ஆனபடியால் எல்லாபடியாலும்.		

छादयित्वाऽऽत्मभावं हि चरन्ति शठबुद्धयः । प्रहरन्ति च रन्ध्रेषु सोऽनर्थस्तत्कृतो भवेत् ॥

शठबुद्धयः	“ வஞ்சகநெஞ்சத் தினர்கள்	प्रहरन्ति	தீக்கு விளைவிக்கிறார்
आत्मभावं	உட்கருத்தை	हि	ஆகையால் [கள்.
छादयित्वा	ஒளித்துக்கொண்டு	सः	அந்த
चरन्ति	நடக்கிறார்கள்.	अनर्थः	தீக்கு
रन्ध्रेषु च	வாய்த்த சாயங்களி லே	तत्कृतः	அவர்களால் விளைந் ததாய்
		भवेत्	ஏற்படும்.

अर्थानर्थौ विनिश्चित्य व्यवसायं भजेत ह । गुणतः संग्रहं कुर्यादोपतश्च विसर्जयेत् ॥४१॥

अर्थानर्थौ	“ நன்மைதீமைகளை	गुणतः	நன்மையுண்டெனில்
विनिश्चित्य	ஆராய்ந்தறிந்து	संग्रहं	நம்முடன் சேர்த்துக் கொள்வதை
व्यवसायं	ஒரு தீர்மானத்தை	कुर्यात्	செய்யலாம்.
भजेत ह	ஒருவன் ஆடைய வேண்டும்.	दोषतः च	தீபையாகில்
		विसर्जयेत्	விட்டுவிடவேண்டும்.

यदि दोषो महांस्तस्मिस्त्यज्यतामविशङ्कितम् । गुणान्वापि बहून् ज्ञात्वा संग्रहः क्रियतां नृप ।

नृप	“ மன்னவரே !	वा	அல்லது
तस्मिन्	ஆவனிடத்தில்	बहून्	பல
महान्	பெரும்	गुणान्	குணங்களை
दोषः	தேரடிம்	ज्ञात्वा अपि	கண்டுவிட்டால்
यदि	உண்டெனில்	संग्रहः	நம்முடன் சேர்த்துக் கொள்வது
अविशङ्कितं	நம்பாது	क्रियतां	செய்யப்படும்.”
त्यज्यतां	விட்டுவிடப்படும்.		

शरभस्त्वथ निश्चित्य साध्यं वचनमब्रवीत् । क्षिप्रमस्मिन्नरव्याघ्र चारः प्रतिविधीयताम् ॥

शरभः	சரபன்	नरव्याघ्र	“ புருஷோத்தமரே !
साध्यं	செய்யவேண்டியதை	अस्मिन्	இவன் விஷயத்தில்
निश्चित्य तु	ஆலோசனைசெய்து	क्षिप्रं	இப்போதே
अथ	பின்வரும்	चारः	ஓர் ஒற்றன்
वचनं	சொல்லை	प्रतिविधीयताम्	அனுப்பப்படும்.
अब्रवीत्	மொழிந்தான் :		

प्रणिधाय हि चारेण यथावत्सूक्ष्मबुद्धिना । परीक्ष्य च ततः कार्यो यथान्याय्यं परिग्रहः॥

सूक्ष्मबुद्धिना	“ நுண்ணறிவையுடைய	ततः	அதன்மேல்
चारेण हि	ஓர் ஒற்றனாலேயே [ய	परिग्रहः	{ (நமது ஆதரவில்) ஏற்றுக்கொள்ள லென்பது
यथावत्	முறைப்படி	यथान्याय्यं च	சாத்யமாகில்
परीक्ष्य	விசாரித்தறிந்து	कार्यः	செய்யத்தக்கது.”
प्रणिधाय	ஒருவித தீர்மானத் திற்கு வந்து		

जाम्बवांस्त्वथ संप्रेक्ष्य शास्त्रबुद्ध्या विचक्षणः । वाक्यं विज्ञापयामास गुणवदोपवर्जितम् ॥

विचक्षणः	சாமர் த்தியசாலியாகிய	दोपवर्जितं	தேரடியில்லாததும்
जाम्बवान्	ஜாம்பவந்தர்	गुणवत् तु	நல்லதுமாகிய
शास्त्रबुद्ध्या	சாஸ்திரஞானத்தால்	वाक्यं	மொழியை
संप्रेक्ष्य	ஆராய்ச்சிசெய்து	विज्ञापयामास	விஞ்ஞாபனஞ் செய்தார் :
अथ	பின்வரும்		

वद्धवैराच पापाच राक्षसेन्द्राद्विभीषणः । अदेशकाले संप्राप्तः सर्वथा शङ्क्यतामयम् ॥४६॥

விभीஷண: வஹ்வீராவ் பாபாவ் ராஷ்சேந்நாத்	“ விபிஷணர் தீப்பகைகொண்ட பாபியுடனான [வணும் ராஷ்சேனமன்னனிட மிருந்து காலமில்லாக்காலத்தில்	सम्प्राप्तः सर्वथा अयं शङ्क्यताम्	வந்துசேர்ந்திருக்க எப்படியும் [கிருண். இவன்மேல் சந்தேகம் கொள்ளப் படவேண்டும்”.
अदेशकाले	காலமில்லாக்காலத்தில்		

ततो मैन्दस्तु संप्रेक्ष्य नयापनयकोविदः । वाक्यं वचनसंपन्नो वभाषे हेतुमत्तरम् ॥ ४७ ॥

ततः नयापनय- कोविदः वचनसंपन्नः तु मैन्दः	அனந்தரம் நீதி அநீதிகளில் கிபு ணனும் எடுத்துரைப்பதில் தேர்ச்சிபெற்றவனு மான மைந்தன்	संप्रेक्ष्य हेतुमत्तरं वाक्यं वभाषे	திர்க்காலோசனை செய்து சிறந்த காரணங்களோ டிசைந்த ஒரு சொல்லை பின்வருமாறு மொழிந்தான் :
---	---	--	---

वचनं नाम तस्यैष रावणस्य विभीषणः । पृच्छयतां मधुरेणायं शनैर्नरवरेश्वर ॥ ४८ ॥

नरवरेश्वर पृषः विभीषणः तस्य रावणस्य	“ புருஷோத்தம இந்த [மன்னரே! விபிஷணன் அந்த ராவணனுக்கு	वचनं अयं नाम मधुरेण शनैः पृच्छयताम्	சொன்னதைப்பற்றி இவனே இனிமையாகவும் மெதுவாகவும் வினாவப்பட்டும்.
---	---	---	--

भावमस्य तु विज्ञाय ततस्तत्त्वं करिष्यसि । यदि दुष्टो न दुष्टो वा बुद्धिपूर्वं नरर्षभा ॥४९॥

नरर्षभ ततः अस्य भावं विज्ञाय दुष्टः	“ புருஷோத்தம! அதனால் இவனது உட்கருத்தை அறிந்துகொண்டு துஷ்டனாகவாவது	न दुष्टः वा यदि बुद्धिपूर्वं तु तत्त्वं करिष्यसि	நல்லவனாகவாவது இருக்கிறபடி மனச்சாங்கிக்கேற்ற அப்பொழுது [படி நியாமமானதை தெளிர் செய்வீராக”
--	--	---	--

अथ संस्कारसंपन्नो हनुमान्सचिवोत्तमः । उवाच वचनं श्लक्ष्णमर्थवन्मधुरं लघु ॥ ५० ॥

अथ संस्कारसंपन्नः सचिवोत्तमः हनुमान् श्लक्ष्णं	அதன்மேல் சாஸ்திர சிகாமணியும் மந்திரிகளில் உத்தமரு மாகிய ஹனுமார் அழகியதும்	अथवत् मधुरं लघु वचनं उवाच	சிறந்த பொருளுடை இனியதம், [யதும், தோஷரஹிதமுமான சொல்லை பின்வருமாறு மொழிந்தார்:
--	--	---------------------------------------	---

न भवन्तं मतिश्रेष्ठं समर्थं वदतां वरम् । अतिशाययितुं शक्तो बृहस्पतिरपि ब्रुवन् ॥५१॥

மதிசுேஷ்ட்	“ புத்தியில் எவருக் கும் மேம்பட்டவரும்	சமர்த் भवन्तं	எதிலும் சமர்த்தரு தேவர்களுக்கு [மாகிய
वदतां	பேசுபவர்களில்	बृहस्पतिः	பிருகஸ்பதி
वरं	(எவருக்கும்) மேம்பட் டவரும்	ब्रुवन् अपि अतिशाययितुं न शक्तः	பேசினபோதிலும் மேம்பட்டவராயிருக்க முடியாது.

न वादान्नापि सङ्घर्षान्नाधिक्यान्न च कामतः । वक्ष्यामि वचनं राजन्यथार्थं राम गौरवात् ॥

राजन् राम वचनं यथार्थं	“ஸ்வாமியே! ஸ்ரீராம! ஒரு சொல்லை எனக்குத் தோன்று கிறபடியே	न	இல்லை;
गौरवात् अपि	{ (தேவரீரிடத்திலுள் ள) பூஜார்ஹத்தன் மையால்	सङ्घर्षात्	{ எவருக்கும் மேம்பட் டவனாகயிருக்கவே ண்டுமெனும் எண் ணத்தாலும்
वक्ष्यामि	சொல்வேன்;	न आधिक्यात्	இல்லை; மேன்மையாலும்
वादात्	{ (பிறர் சொல்லியவைக ளை அல்லவென்று) எ திர் நியாயம் எடுத்து ரைப்பதால்	न कामतः च न	இல்லை; பஷ்பாதத்தாலும் இல்லை.

अर्थानर्थनिमित्तं हि यदुक्तं सचिवैस्तव । तत्र दोषं प्रपश्यामि क्रिया न ह्युपपद्यते ॥ ५३ ॥

तव सचिवैः अर्थानर्थनिमित्तं	“தேவரீரது அன்பர்களால் குணதோஷக்களையறி யும் விஷயத்தில்	तव हि दोषं प्रपश्यामि क्रिया हि उपपद्यते न	அதிலோ நன்மை பயக்காததாக நான் நினைக்கின்றேன். உபாயமும் சாத்தியமானதா யில்லை.
उक्तं यत्	சொல்லப்பட்டது எதுவோ;		

ऋते नियोगात्सामर्थ्यमवबोद्धुं न शक्यते ॥ ५४ ॥

नियोगात् ऋते	{ “(ஒரு கார்யத்தில்) ஏவலாகச்செய்யப் பார்த்தாலன்றி	सामर्थ्यं अवबोद्धुं न शक्यते	ஏற்றதை கண்டறிய முடியாது.
--------------	---	------------------------------------	--------------------------------

सहसा विनियोगो हि दोषवान्प्रतिभाति मा ॥ ५५ ॥

सहसा विनियोगः हि	“விசாரியாது ஒரு கார்யத்தில் ஏவுவ தென்பதும்	दोषवान् मा प्रतिभाति	பிசகென எனக்கு தோன்றுகின்றது.
---------------------	--	----------------------------	------------------------------------

ஊரமுரிஹிதம் யுக்தம் யதுக்தம் சஊிவீஸ்தவ | அர்த்தஸ்யாஸம்஡வாத் தர காரணம் ஡ுபபயதே || ௩௨ ||

தவ	"தேவரீரது	அர்த்தஸ்ய	(அலுப்பவேண்டிய)
சஊிவீ:	அன்பர்களால்	அஸம்஡வாத்	அவச்யத்திற்கு
ஊரமுரிஹிதம்	'சாரணையலுப்புவது	தவ	இடமில்லாமலிருக்க
யுக்தம்	யுக்த'மென	஡பபயதே ந	ஊறபடியால்
யதுக்தம்	எது சொல்லப்பட்ட		இச்சமயத்தில்
காரணம்	அந்த ஡பாயம் [தேர		ஏற்றதன்று.

அதேசகாலே சமுாஸ இத்யயம் யத்ரி஡ிபண: | விவஸூ தர மேஸ்தீயம் தாம் ஡ிவோத யதாமதி ||

ச ஂஷ தேச: காலதூ ஡வதீதி யதா ததா || ௩௩ ||

அயம்	"இந்த	அஸி	இருக்கிறது.
வி஡ிபண:	விபிஷணர்	தாம்	அதற்கு
அதேசகாலே	{ (சாஸ்திரபிரமரணக்க ஒருக்கு விலகியும்) கால மில்லாதகாலத்திலும்	஡ிவோத	செவிசாய்த்தருள்வீ ராக.
சமுாஸ:	வந்திருக்கின்றார்'	யதா ததா	முன்பின் ஆராய்ச்சி செய்யக்கால்
இதி யத்	என்ற	ச:	அந்த
தவ	அவ்விஷயத்தில்	கால:	ஏற்றகாலமென்பது
யதாமதி	ஊற்றறிவிற்கெட்டிய வாறு	ஂஷ:	இதுதானென
மே விவஸூ	அடியேன் தெரிவிக்க வேண்டியதாய்	஡வதி	விளக்குகிறது.
இதி	பின்கண்டவாறு	தேச: ச	{ அப்படியே சாஸ்திரப் பிரமரணக்களுக்கு விருத்தமில்லாததா கவுமிருக்கிறது.
இயம்	இதென்று		

புரூபாத்புரூபம் முாப்ய ததா துஷகுணாவபி | துரூராத்மயம் ராவணே தூதூ வி஡ரம் ச ததா த்வயி ||

யுக்தமுா஡மனம் தஸ்ய சதூசம் தஸ்ய தூதூத: || ௩௤ ||

ராவணே	"ராவணலிடத்தில்	தூதூ	ஆராய்ச்சிசெய்து
துரூராத்மயம் ச	துஷ்டஸ்வபாவத்	முாப்ய	ஒருவித தீர்மானத்
ததா	அப்படியே [தையும்	புரூபாத் புரூபம்	திற்கு வந்து
த்வயி	தேவரீரிடத்தில்	அ஡மனம்	அற்பனிடமிருந்து
வி஡ரம்	(ஆதரித்தருளும்)	அ஡மனம்	மகாலிடம்
	சக்தியையும்	தஸ்ய	புறாய்ச்சேர்தலென் பது
ததா	அவ்வண்ணமே	யுக்தம்	அவருக்கு
துஷகுணு	{ (தான் செய்யும் காரி யத்திலுள்ள) துரூவத ங்கள், குணங்கள்	தஸ்ய	ஏற்றது.
அபி	ஆகிய இவ்விசண் டையும்	யூதூத:	அவரது
		சதூசம்	புத்திக்கும் ஏற்றது.

अज्ञातरूपैः पुरुषैः स राजन्पृच्छयतामिति । यदुक्तमत्र मे प्रेक्षा काचिदस्ति समीक्षिता ॥

राजन्	“ஸ்வாமியே!	अत्र	இவ்விஷயத்தில்
सः	‘ஆவர்	मे	அடியேனுடைய
अज्ञातरूपैः	முகப்பரிச்சயமில்லாத	समीक्षिता	{ தீர்க்காலோசனை செய்து முடிவிற்கு வந்ததாயுள்ள
पुरुषैः	நூதர்களால்		
पृच्छयतां	வினாவப்பட்டும்’	प्रेक्षा	அடிப்பிராயம்
इति	என்று	काचिद्	ஒன்று
यत्	எதொன்று	अस्ति	இருக்கிறது.
उक्तं	தெரிவிக்கப்பட்டதோ		

पृच्छयमानो विशङ्केत सहसा बुद्धिमान्वचः । तत्र मित्रं प्रदुष्येत मिथ्या पृष्टं सुखागतम् ॥

बुद्धिमान्	“புத்திமானாகும் ஒரு வன்	सुखागतं	நல்ல எண்ணங்கொண் டுவந்த
सहसा	திடீரென	मित्रं	மித்திரன்
पृच्छयमानः	வினாவப்பட்டவனாய்	मिथ्या	கபடமாக
वचः	கேள்வியில்	पृष्टं	வினாவப்பட்டவனாய்
विशङ्केत	சந்தேகங்கொள்வான்.	प्रदुष्येत	அநியாயமாய் அழிவான்.
तत्र	அப்படியாகில்		

अशक्यः सहसा राजन्भावो वेत्तुं परस्य वै । अन्तःस्वभावैर्गीतैस्तैनैपुण्यं पश्यता भृशम् ॥

राजन्	“ஸ்வாமியே!	गीतैः	சொற்களைக்கொண்டு
भृशं	மிக	परस्य	அயலானுடைய
नैपुण्यं	பெருக்காரியங்களில் தேர்ச்சியை	भावः	உட்கருத்து
पश्यता वै	கண்டறிந்தவனானும்	सहसा	அவசரமாய்
तैः	அந்த	वेत्तुं	உள்ளபடி அறிய
अन्तःस्वभावैः	உண்மை வெளிப் படாதிருக்கும்	अशक्यः	முடியாது.

न त्वस्य ब्रुवतो जातु लक्ष्यते दुष्टभावता । प्रसन्नं वदनं चापि तस्मान्मे नास्ति संशयः ॥

अस्य	“இவர்	वदनं अपि	முகமும்
ब्रुवतः तु	பேசும்பொழுதெல் லாம்	प्रसन्नं	உள்ளத்தில் உள்ளப டியே உறுத்துகிறது.
जातु	ஒருதடவையேனும்	तस्मात्	ஆகையால்
दुष्टभावता	{ உள்ளமும் புறமும் ஒரேமாதிரியில்லா ஸ்வபாவம்	संशयः च	ஆபத்து சம்பவிக்கு மெனுவக்கவலை
		मे	எனக்கு
न लक्ष्यते	காணப்படவில்லை.	अस्ति न	இல்லை.

अशङ्कितमतिः स्वस्थो न शठः परिसर्पति । न चास्य दुष्टा वाक् चापि तस्मान्नास्तीह संशयः ॥

शठः	“வஞ்சகன்	स्वस्थः	{ மேற்கொண்ட காரியம் கைகடுமெனும் நம் பிக்கையுடையவனாய்
अशङ्कितमतिः	உத்தேசத்தில் சங்கை யற்றவனாய்		

परिसर्पति न	துணிக் துவரான்.	तस्मात्	ஆகையால்
अस्य	இவரது	इह	இவ்விஷயத்தில்
वाक् अपि	விண்ணப்பமும்	संशयः च	ஆபத்திற்கிடமென்
दुष्टा च	குறையுற்றதாகவும்		பதே
न	இல்லை ;	न अस्ति	இல்லை.

आकारश्छाद्यमानोऽपि न शक्यो विनिगूहितुम् । बलाद्धि विवृणोत्येव भावमन्तर्गतं नृणाम् ॥

आकारः	“முகக்குறியானது	नृणां	மானிடர்களுடைய
छाद्यमानः अपि	மறைக்கப்படுகிறதாக	अन्तर्गतं	உள்ளத்தில் பதிந்து
	ஆடினும்	भावं	நோக்கை [கிடக்கும்
विनिगूहितुं	பிறர் அறியாத வண்	बलात् हि	எப்படியோ
	ணம் மறைப்பதற்கு	विवृणोति एव	வெளியிட்டே விடுக
शक्यः न	முடியாதது.		றது.

देशकालोपपन्नं च कार्यं कार्यविदां वर । सफलं कुरुते क्षिप्रं प्रयोगेणाभिसंहितम् ॥ ६५ ॥

कार्यविदां वर	“எதையும் உள்ளபடி அறிபவர்களுள் உத்தமரே !	अभिसंहितं च	முற்றிலும் கூடியிருக் கிறதாமாகிய
देशकालोपपन्नं	பிரமாணங்களுக்கும் ஏற்றகாலத்திற்கும் உபயுத்தமான	कार्यं	ஒரு காரியம்
प्रयोगेण	காரியமுறைவிதியோடு	सफलं	அதன் பயனை
		क्षिप्रं	விரைவில்
		कुरुते	அளிக்கிறது.

उद्योगं तव संप्रेक्ष्य मिथ्यावृत्तं च रावणम् । वालिनश्च वधं श्रुत्वा सुग्रीवं चाभिषेचितम् ॥

अमर्षी भ्रातरं त्यक्त्वा भवन्तं शरणं गतः । देशकालोपपन्नश्च तत्कुलीनश्च राक्षसः ॥ ६७ ॥

राज्यं प्रार्थयमानश्च बुद्धिपूर्वमिहागतः

॥ ६८ ॥

देश कालोपपन्नः	“சாஸ்திரப்பிரமாணங்களையும் ஏற்றகாலங்களையும் நன்கு அறிந்தவரும்	संप्रेक्ष्य च	நன்கு ஆராய்ந்து கண் கொண்டும்
तकुलीनः च	மகா பிரகித்திபெற்ற நற்குலத்தில் பிறந்தவருமான	वालिनः	வாலியினது
राक्षसः	அரக்கராகுமிவர்	वधं च	வதைபய்யும்
रावणं	ராவணனிடம்	सुग्रीवं	சுகீவரை
राज्यं	செக்கோல் செலுத்தும் விஷயத்தில்	अभिषेचितं च	பட்டாபிஷேகமடைந்தவராகவும்
प्रार्थयमानः	ப்ரார்த்திப்பவராக	श्रुत्वा	அறிந்து
अमर्षी	அதர்மத்தை பொறுக்க முடியாதவராகி	मिथ्यावृत्तं	கொடிய தொழிலுற்ற தமையையும்
तव	தேவீரது	भ्रातरं च	ஹந்து
उद्योगं च	கடமைக்காரியத்தையும்	त्यक्त्वा	கபடின்றி
		बुद्धिपूर्वं	தேவீரை
		भवन्तं	சரணமாகக்கொண்டு
		शरणं गतः	இவ்விடத்திற்கு
		इह	வந்திருக்கிறார்.
		आगतः	

एतावत्तु पुरस्कृत्य युज्यते त्वस्य संग्रहः । यथाशक्ति मयोक्तं तु राक्षसस्यार्जवं प्रति ॥
त्वं प्रमाणं तु शेषस्य श्रुत्वा बुद्धिमतां वर ॥ ६९ ॥

एतावत् तु पुरस्कृत्य	“இதையெல்லாம் இப்பொழுது தேவரீர் திருவுளத்தில் கொளறிந்து	उक्तं	தெரிவிக்கப்பட்டு விட்டது.
अस्य संग्रहः तु युज्यते राक्षसस्य आर्जवं प्रति यथाशक्ति	இவரை அங்கீகரிப்ப யுத்தமானது [துதான் அரக்கரது கபடின்மையைப்பற்றி அடியேன் அற்புத்தி க்கெட்டியவரையில் அடியேனால்	बुद्धिमतां वर श्रुत्वा तु तु शेषस्य	அறிஞரில் உத்தமரே! செவிகொடுத்து இவ்விஷயத்தில் இனிச்செய்யவேண் டியதற்கு சர்வ அதிகாரமும் வகிக்கின்றவர் தேவரீர் ஒருவரே.”
मया		त्वं तु	

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे सप्तदशः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 15254

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 579

अष्टादशः सर्गः—பதினெட்டாவது ஸர்க்கம். ॥ १८ ॥

विभीषणसंग्रहः— விபீஷணரை அங்கீகரிப்பது.

अथ रामः प्रसन्नात्मा श्रुत्वा वायुसुतस्य ह । प्रत्यभाषत दुर्धर्षः श्रुत्वानात्मनि स्थितम् ॥

अथ प्रसन्नात्मा श्रुत्वान् दुर्धर्षः रामः	அச்சந்தர்ப்பத்தில் கருணையாலான மன முடையவரும், வேதக்களே உருவெ டுத்துவந்தவரும், எவராலும் தீக்குசெய் ய முடியாதவருமான ஸ்ரீராமர்	वायुसुतस्य श्रुत्वा आत्मनि स्थितं प्रत्यभाषत ह	வாயுபுதல்வனுக்கு செவிகொடுத்தருளி திருவுளத்தில் [விட்டு சாச்வதமாய் குடிகொ ண்டிருந்ததை பின்வருமாறுபதிலாய் திருவாய்மலர்ந்தரு ளினார்:
---	---	--	--

ममापि तु विवक्षाऽस्ति काचित्प्रति विभीषणम् । श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं भवद्भिः श्रेयसि स्थितैः॥

मम अपि विभीषणं प्रति विवक्षा काचित् अस्ति तत् सर्वं	“எனக்கு விபீஷணனைப்பற்றி முடிவான அபிப்பி ஒன்று [ராயம் இருக்கிறது. அதை முற்றும்	श्रेयसि स्थितैः भवद्भिः तु श्रोतुं इच्छामि	எனது சேஷமத்தில் ஈடுபட்டுக்கிடக்கும் உங்களாலும் கேட்டு (அறிந்து) கொள்ள விரும்புகிறேன்.
--	--	--	--

मित्रभावेन संप्राप्तं न त्यजेयं कथञ्चन । दोषो यद्यपि तस्य स्यात्सतामेतदगर्हितम् ॥ ३ ॥

மित्रமாபென	“உள்ளன்புகொண்டு	ச்யாத் யடி அபி	இருக்கிறதாயிருந்தாலும் அப்படியே கைவிடமாட்டேன்.
சம்பாப்தம்	வந்தடைந்தவனை	ஏதத்	
கயஞ்சன	எக்காரணத்தைக்	சதா	இதுதான் பெரியோர்களுக்கு நித்தனைக்கிடமாகாதது.”
ந த்யஜேயம்	கொண்டும்	அதன்மேல்	
ந த்யஜேயம்	நான் கைவிடமாட்டேன்.	சுபதரம்	கல்வித்தேர்ச்சியை விளங்கக்காட்டுகிற சொல்லை
தச்ய	அவனுக்கு [டேன்.	வாக்யம்	பின்வருமாறு
தோஷ:	தேரவுமென்பது	உவாச	மொழிந்தான்:

सुग्रीवस्त्वथ तद्वाक्यमाभाष्य च विमृश्य च । ततः शुभतरं वाक्यमुवाच हरिपुङ्गवः ॥ ४ ॥

அய	அப்பொழுது	தத:	அதன்மேல்
ஹரிபுங்கவ:	வானரோத்தமனான	சுபதரம்	கல்வித்தேர்ச்சியை விளங்கக்காட்டுகிற சொல்லை
சுசூய:	சுகரீவன்	வாக்யம்	பின்வருமாறு
ததவாக்யம் து	அவரது திருவாக்கை	உவாச	மொழிந்தான்:
விமூச்ய ச	நன்கு ஆராய்ந்து		
அமாப்ய ச	தெரிவிக்கவேண்டிய தாய் விண்ணப்பித்துக்கொண்டு		

सुदुष्टो वाऽप्यदुष्टो वा किमेष रजनीचरः ॥ ५ ॥

புப: ரஜநிசர:	“இவன் அரசகன்,	அதுபு: வா	துஷ்டனில்லாதவனாக
சுதுபு: வா	மிகக் கொடியவனாக	கி அபி	யிருந்தாலுஞ்சரி நமக்காவதென்ன?
	ருந்தாலுஞ்சரி		

ईदृशं व्यसनं प्राप्तं भ्रातरं यः परित्यजेत् । को नाम स भवेत्तस्य यमेष न परित्यजेत् ॥

ய:	“எவன்	ச:	அவன்
தச்ய	அவனது [டத்தை	க: நான்	எம்மட்டுடையவனாகத்தான்
ईदृशं व्यसनं	இப்படிப்பட்ட சங்க-	ந பவேத்	ஆகமாட்டான்?
பாப்தம்	அடைந்திருக்கும்	புப:	இவன்
அதரம்	தமயனை	ய:	யாரையும்
பரித்யஜேத்	கைவிட்டானே	பரித்யஜேத்	கைவிட்டுவிடுவான்.”

वानराधिपतेर्वाक्यं श्रुत्वा सर्वानुदीक्ष्य च । ईषदुत्सयमानस्तु लक्ष्मणं पुण्यलक्षणम् ॥

इति होवाच काकुत्स्थो वाक्यं सत्यपराक्रमः ॥ ७ ॥

சத்யபராசரம்:	எதற்கும் சலியா ஆண்	து	அவன் சொல்லில்
காகுதஸ்ய:	பூரீராமர் [மையுற்ற	இபத்	கொஞ்சம்
வானராதிபதே:	வானரமன்னனது	உதஸ்யமான:	பரிசாசத்தால் புன்னகைபுரிந்தவராகி,
வாக்யம்	சொல்லை	சவாந் ச	எல்லோரையும்
சுர்த்வா	செவிக்கொண்டு	உதீச்ய	பார்த்து
புண்யலக்ஷணம்	புண்யமே உருவெடு	ஹி தவாக்யம்	பின்வரும் வாக்கை
	த்துவந்த	உவாச	திருவாய்மலர்ந்தருளி
லக்ஷணம்	லக்ஷணமணரைப்	ஹி	காண். [ரூர்
	பார்த்து		

अनधीत्य च शास्त्राणि वृद्धाननुपसेव्य च । न शक्यमीदृशं वक्तुं यदुवाच हरीश्वरः ॥

हरीश्वरः	“வானாமன்னன்	वृद्धान्	பெரியோர்களை
यत्	எதை	अनुपसेव्य च	பணியாமலும்
उवाच	சொன்னானே அதை	ईदृशं	இவ்விதமாய்
शास्त्राणि	சாஸ்திரங்களை	वक्तुं	சொல்வதற்கு
अनधीत्य च	ஒதாமலும்	न शक्यम्	முடியாது.

अस्ति सूक्ष्मतरं किञ्चिदत्र प्रतिभाति मे । प्रत्यक्षं लौकिकं वाऽपि विद्यते सर्वराजसु ॥

मे	“எனக்கு	अस्ति	இருக்கிறது.
अत्र	இவ்விடத்தில்	अपि वा	ஆகிலும்
प्रतिभाति	தோன்றுகின்றது	सर्वराजसु	எல்லா ராஜாக்களிடத்திலும்
यत्	எதுவோ அந்த	लौकिकं	லோகசித்தமாயும்
किञ्चित्	ஒன்று	प्रत्यक्षं	பிரத்யக்ஷமாயும்
सूक्ष्मतरं	மிக சூக்ஷ்மமாக	विद्यते	விளங்குகிறது.

अमित्रास्तत्कुलीनाश्च प्रातिदेश्याश्च कीर्तिताः । व्यसनेषु प्रहर्तारस्तस्मादयमिहागतः ॥ १० ॥

तकुलीनाः च	“நாதிகளும்	कीर्तिताः	சொல்லப்பட்டிருக்கி
प्रातिदेश्याः च	பிறநாட்டார்களும்	तस्मात्	ஆகையால் [ன்றார்கள்.
व्यसनेषु	ஆபத்துகளில்	अयं	இவன்
प्रहर्तारः	துன்பம் விளைவிக்கும்	इह	இங்கு
अमित्राः	சத்துருக்களென	आगतः	வந்துசேர்ந்திருக்கின்

अपापास्तत्कुलीनाश्च मानयन्ति स्वकान्हितान् । एष प्रायो नरेन्द्राणां शङ्कनीयस्तु शोभनः ॥

अपापाः	“குற்றமற்ற	प्रायः	சாதாரணமாய்
तकुलीनाः	நாதிகள்	नरेन्द्राणां	மன்னர்களுக்கு
हितान्	நன்மை புரியும்	शोभनः	தர்மமே சர்வமுமாய்
स्वकान्	தனது இனத்தவர்		க்கொண்ட
मानयन्ति	கொண்டாடுகின்றார்கள்.	एषः	இப்படிப்பட்ட நாதி
वु	இருந்தபோதிலும்	शङ्कनीयः च	(இவன்)
			அவநம்பிக்கைப்பட
			வேண்டியவனே.

यस्तु दोषस्त्वया प्रोक्तो ह्यादानेऽरिवलस्य च । तत्र ते कीर्तयिष्यामि यथाशास्त्रमिदं शृणु ॥

न वयं तत्कुलीनाश्च राज्यकाङ्क्षी च राक्षसः ॥ १२ ॥

वयं	“நாம்	राज्यकाङ्क्षी च	ராஜ்யத்தில் ஆசை
तकुलीनाः च	அவன் குலத்தில்		வைத்தவனாகவும்
	பிறந்தவராகவும்	न	இல்லை.
राक्षसः हि	அரக்கனும்	वया	உன்னால்

அரிவலஸ்ய	சத்துருவைச் சேர்ந் தவனை
ஆதானே	அங்கீகரிக்கும் விஷயத்தில்
ய:	எதொன்று
ஹோ:	தோஷமாக
ஶோக:	சொல்லப்பட்டதோ

தஸ	அவ்விஷயத்தில்
யயாசாஸ்த்	சாஸ்திர விதியெது
இதே	இதை [வோ
தே	உனக்கு
கீர்தீவியாமி	விவரமாய்ச் சொல்லப் போகிறேன்.
ஶ்ரு	கவனமாய்க் கேள்.

பण्डिता हि भविष्यन्ति तस्माद्द्राह्यो विभीषणः ॥ १३ ॥

பण्डிதா:	“தர்மஞானிகளும்
भविव्यन्ति हि	இருப்பார்கள் அன்
तस्मात्	ஆகையால் [ஶ்ரு

विभीषणः	விபிஷணன்
द्राह्यः	அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியவன்.

अव्यग्राश्च प्रहृष्टाश्च न भविष्यन्ति सङ्गताः । प्रणादश्च महानेष ततोऽस्य भयमागतम् ॥
इति भेदं गमिष्यन्ति तस्माद्द्राह्यो विभीषणः ॥ १४ ॥

सङ्गताः	“ஒன்றுசேர்ந்து அவர்கள்
अव्यग्राः च	சச்சரவில்லாதவர்களாகவும்
प्रहृष्टाः च	மனச்சந்துஷ்டிகொண்டவர்களாகவும்
भविव्यन्ति न हाते	இருக்கமாட்டார்கள். அப்படித்தான்
भेदं	பிளவை
गमिष्यन्ति	அடைகின்றார்கள்.
अस्य	அவனுக்கு

भयं	ஆபத்து
आगतं	கிட்டியிருக்கிறது.
ततः च	ஆனதுபற்றித்தான்
एषः	இந்த
प्रणादः	(உதவியை வேண்டும்) கூப்பாடு
महान्	உருக்கமாயிருக்கிறது.
तस्मात्	ஆகையால்
विभीषणः	விபிஷணன்
द्राह्यः	அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியவன்.

न सर्वे भ्रातरस्तात भवन्ति भरतोपमाः । मद्रिधा वा पितुः पुत्राः सुहृदो वा भवद्दिधाः ॥

तात	“அப்பனே!
भ्रातरः	தம்பிமர்கள்
सर्वे	எல்லோருமே
भरतोपमाः	பாதனுக்கு ஒப்பான வர்களாகவும்

पितुः	நிர் தந்தையினிடமி
मद्रिधाः	என்போன்ற [ருந்து
पुत्राः वा	புதல்வர்களும்
भवद्दिधाः	உன்போன்ற
सुहृदः वा	போன்றினர்களும்
भवन्ति न	இல்லை.”

एवमुक्तस्तु रामेण सुग्रीवः सहलक्ष्मणः । उत्थायेदं महाप्राज्ञः प्रणतो वाक्यमब्रवीत् ॥

महाप्राज्ञः	மகாப்பிராஜ்ஞானிய
सुग्रीवः	சுகரீவன்
सहलक्ष्मणः	ஸகலக்ஷ்மணனோடுகூட
रामेण	ஸ்ரீராமனால்
एवं	வேற்கண்டவாறு

उक्तः	சொல்லப்பட்டவனும்
उत्थाय	எழுந்து
प्रणतः तु	பணித்து இன்னும்
इदं वाक्यं	பின்வரும் சொல்லை
अब्रवीत्	சொன்னான் :

रावणेन प्रणिहितं तमवेमि विभीषणम् । तस्याहं निग्रहं मन्ये क्षमं क्षमवतां वर ॥ १७ ॥

क्षमवतां "பொறுமை உள்ளவர்
 வர உத்தமரே! [களுள்
 த் அந்த
 விभीषणं விபிஷணனை
 रावणेन ராவணனால்
 प्रणिहितं அனுப்பப்பட்டவனாய்

अवेमि நான் அறிகின்றேன்.
 तस्य அவனை
 निग्रहं வதைப்பது
 क्षमं நல்லதென
 अहं நான்
 मन्ये நினைக்கின்றேன்.

राक्षसो जिह्वया बुद्ध्या संदिष्टोऽयमिहागतः । प्रहर्तुं त्वयि विश्वस्ते प्रच्छन्नो मयि वाऽनघ ॥
 लक्ष्मणे वा महाबाहो स वध्यः सचिवैः सह । रावणस्य नृशंसस्य भ्राता शेष विभीषणः॥

अनघ "தோஷரகிதரே!
 महाबाहो மகாபாகுவே!
 एषः இந்த
 विभीषणः விபிஷணன்
 नृशंसस्य கொடிய கருத்துள்ள
 रावणस्य ராவணனது
 भ्राता தம்பி.
 अयं राक्षसः இந்த அரக்கன்
 जिह्वया கபடான
 बुद्ध्या எண்ணக்கொண்டு
 विश्वस्ते நம்பிக்கைவைத்த
 त्वयि தேவரீர்விஷயத்திலும்
 मयि वा அடியேன் விஷயத்தி
 லும்

लक्ष्मणे वा லக்ஷ்மணன் விஷயத்
 திலும்
 प्रच्छन्नः { கபடுள்ளத்தை நல்வே
 ஷத்தால் மறைத்துக்
 கொண்டு
 प्रहर्तुं தீக்குபிரிய
 संदिष्टः நியமிக்கப்பட்டவனாய்
 इह இங்கு
 आगतः வந்துசேர்ந்திருக்கி
 हि ஆனபடியால் [ரான்.
 सः அவன்
 सचिवैः सह மந்திரிமார்களோடு
 वध्यः கொல்லப்படவேண்டி
 யவன்."

एवमुक्त्वा रघुश्रेष्ठं सुग्रीवो वाहिनीपतिः । वाक्यज्ञो वाक्यकुशलं ततो मौनमुपागमत् ॥ २० ॥

वाहिनीपतिः சேனாதிபதியும்
 वाक्यज्ञः பேசுவதில் சமர்த்த
 सुग्रीवः சுகரீவன், [னுமாகிய
 वाक्यकुशलं பேசுவதில்
 ச்ரேஷ்டனாகிய

रघुश्रेष्ठं ரகுத்தமரீடம்
 एवं மேற்கண்டவாறு
 उक्त्वा சொல்லிவிட்டு
 ततः அதன்பிறகு
 मौनं उपागमन् மௌனமாயிருந்தான்.

सुग्रीवस्य तु तद्वाक्यं रामः श्रुत्वा विमृश्य च । ततः शुभतरं वाक्यमुवाच हरिपुङ्गवम् ॥

सुग्रीवस्य சுகரீவனது
 तद्वाक्यं श्रुत्वा அம்மொழியைக்
 रामः ஸ்ரீராமர் [கேட்ட
 ततः च அப்பொழுதுதான்
 तु தனக்கு வேண்டியபடி
 विमृश्य { சமயம் கிடைத்ததெ
 ன திருவுள்ளத்திற்
 கொண்டு

हरिपुङ्गवं வானரோத்தமனைப்
 பார்த்து
 शुभतरं பெருமையை விளக்
 கக்காட்டுகிற
 वाक्यं திருவாக்கை
 उवाच பின்வருமாறு திரு
 वाक्यं மலர்ந்தருளினார் :

स दुष्टो वाऽप्यदुष्टो वा किमेव रजनीचरः । सूक्ष्मप्यहितं कर्तुं ममाशक्तः कथञ्चन ॥

सः	“அவன்	किं एवः	எனக்கு இவன்
दुष्टः	துஷ்டனாயிருந்தா		எம்மட்டும்?
	லும் சரி	कथञ्चन	என்ன பாடுபட்டா
अदुष्टः वा	துஷ்டனில்லாதவனா	मम	எனக்கு [லும்
	யிருந்தாலும் சரி	अहितं	நீக்கை
रजनीचरः वा	அரக்கனாகவேயிருந்	सूक्ष्मं अपि	என்னளவேனும்
	தர லும் சரி	कर्तुं अशक्तः अपि	செய்யமுடியாதவனே.

पिशाचान्दानवान्यक्षान्पृथिव्यां चैव राक्षसान् । अद्भुत्यश्रेण तान्हन्यामिच्छन्हरिगणेश्वर ॥

हरिगणेश्वर	“வானர கண மன்னா!	तान्	அந்த
पृथिव्यां	உலகில்	राक्षसान् एव	அரக்கர்களுக்கும்
पिशाचान्	பிசாசுகளையும்	इच्छन्	கருதினால்
दानवान्	அடவர்களுக்கும்	अद्भुत्यश्रेण	விரல்துனியால்
यक्षान् च	யக்ஷர்களையும்	हन्याम्	(எனக்கு) ஒழிக்க முடியும்.

श्रूयते हि कपोतेन शत्रुः शरणमागतः । अर्चितश्च यथान्यायं स्वैश्च मांसैर्निमन्त्रितः ॥२४॥

शत्रुः	“சத்ரு	स्वैः	தனது
शरणं आगतः	சரணமடைந்தவனாகி	मांसैः च	மாம்சங்களைக்
कपोतेन हि	ஒரு புறவினாலேயே		கொண்டே
यथान्यायं	சாஸ்திர விதிப்படி	निमन्त्रितः	விருந்தண்ணவரிக்கப் பட்டான் என்று
अर्चितः च	அர்ச்சிக்கப்பட்ட வனாய்	श्रूयते	வழங்கப்படுகிறது.

(ஓர் வேடன் ஓர் வனத்தில் விலங்கினங்களையும் புள்ளினங்களையும் வருத்தி வயிர் வளர்க்கும் கொடியனாய் வாழ்ந்தால், புயலோடு மழையொருகாள் பொழிய குளிர்நடுக்கங்கொண்ட அவ்வேடன் வழியில் மழையால் மதிமயக்கிக் கிடக்கும் ஓர் பெண்புறவை கண்டெடுத்து, கூட்டில் அடைத்துக்கொண்டு குளிர்காயவும் பசி தீர்க்கவும் வழிகாணாதவனாய், அருகில் ஓர் மரத்தடிக்கேசு, அங்கு தனது புறப்பேடு வாரா வருத்தத்தால் வாடும் ஆண்புறவை நோக்கி, கூட்டிலிருக்கும் பெண்புற, நான் “இதேர சத்தரு கைப்பட்டேன். எனக்காக வருந்தாதே. சத்தருவாயிலும் இவன் குளிரைப்போக்கவும் உணவை வேண்டியும் நமது மரத் தடிக்கு அத்தியாய் வந்திருக்கிறான். அவனை உபசரித்து நலம் பெறுவாய் என்று சொல்லக்கேட்ட ஆண்கபோதம் விறகுகளைக் கூட்டித் தீழ்த்தி வேடனைவேண்டி குளிர்காய்வித்து உணவின் பொருட்டு உடையுமீய மீண்டும் சரகுகளைக் கொளுத் தி அதில் விழ்ந்திறந்தது என்பது கதை).

स हि तं प्रतिजग्राह भार्याहर्तारमागतम् । कपोतो वानरश्रेष्ठ किं पुनर्मद्विधो जनः ॥२५॥

வானரश्रेष्ठ	“வானரோத்தம!	புதிஜகாஹ	ஏற்றுக்கொண்டது.
सः	அந்த	जनः	மானிடனாகிய
कपोतः हि	ஒரு புறாவே	मद्विधः	என் போன்றவன்
भार्याहर्तारि	மனை வியைக்கவர்ந்து	किं पुनः	{ ஏற்றுக்கொள்ளா திரு த்தலும் தர்மமாகு மோ?
आगतं	திரும்பிவந்தடைந்த		
तं	அவனை		

ऋषेः कण्वस्य पुत्रेण कण्डुना परमर्षिणा । शृणु गाथां पुरा गीतां धर्मिष्ठां सत्यवादिनीम् ॥

पुरा	“முன்னொருகால்	धर्मिष्ठां	உத்தமதர்மத்தை
कण्वस्य ऋषेः	கண்வரிஷியினது	सत्यवादिनीं	{ உபதேசிப்பதுமான சாஸ்திர விதிகளின் ஸம்சந்தமதத்வத்தை பிரதர்சிப்பதுமா பாட்டை [ன (சொல்லுகிறேன்) கேள்.
पुत्रेण	புதல்வரும்	गाथां	
कण्डुना	கண்டுவெனும்	शृणु	
परमर्षिणा	முனிவர் பெருமானால்		
गीतां	பாடப்பெற்றதும்		

बद्धाञ्जलिपुटं दीनं याचन्तं शरणागतम् । न हन्यादानृशंस्यार्थमपि शत्रुं परन्तप ॥ २७ ॥

परन्तप	“பகைவரைத் தடிக் கச்செய்பவனே!	याचन्तं	இரந்து
शत्रुं अपि	சத்ருவாயிருந்தாலும்	शरणागतं	சரண்புகுந்தவனை
बद्धाञ्जलिपुटं	கைகூப்பியவனாய்	आनृशंस्यार्थं	கருணையின் பிரயோ ஜனமாய்
दीनं	ஏழையாய்	न हन्यात्	கைவிடலாகாது.

आतो वा यदि वा हसः परेषां शरणागतः । अरिः प्राणान्परित्यज्य रक्षितव्यः कृतात्मना ॥

आतः	“நொந்தவனாயிருந்தாலும் சரி	कृतात्मना	{ தர்மத்திற்கு விலக்கா னதில் புகாத சித்த முடைய ஒருவனால்
हसः यदि वा	செருக்குற்றவனாயிரு ந்தாலும் சரி	प्राणान्	
परेषां	இதர்களுடைய	परित्यज्य	கொடுத்தும்
शरणागतः	உதவியை வேண்டி வந்தடைந்தவன்	रक्षितव्यः	ரக்ஷிக்கப்படவேண்டி யவன்.
अरिः वा	சத்ருவாயினும்		

स चेद्भयाद्वा मोहाद्वा कामाद्वाऽपि न रक्षति । स्वया शक्त्या यथासत्त्वं तत्पापं लोकगर्हितम् ॥

सः	“அவன்	स्वया	தனது
भयात् वा	பயத்தாலோ	शक्त्या	சக்தியைக்கொண்டு
मोहात् वा	அறியாமையாலோ	रक्षति न चेत्	ரக்ஷியா திருக்கின்ற
कामात् अपि वा	(வேறு) மனப்போக் காலோ	तत्	அந்த [னென்றால்
यथासत्त्वं	தன்னால் இயன்ற மட்டும்	पापं	குற்றம்
		लोकगर्हितम्	உலகவிர்த்தனைக்குட் பட்டதாகும்.

विनष्टः पश्यतस्तस्य रक्षिणः शरणागतः । आदाय सुकृतं तस्य सर्वं गच्छेदरक्षितः ॥

रक्षिणः	“காப்பாற்ற சக்தி புடைய	अरक्षितः	காப்பாற்றப்படாது,
तस्य	அவன்	विनष्टः	ஆபத்தை அடைந்த வராய்,
पश्यतः	பார்த்துக்கொண்டிரு க்கையிலேயே	तस्य	அவனது
शरणागतः	சாணாகதன்	सुकृतं सर्वं	புண்யசமுச்சயத்தை
		आदाय गच्छेत्	அழித்துவிடுவான்.

एवं दोषो महानत्र प्रपन्नानामरक्षणे ॥ ३१ ॥

प्रपन्नानां	“தஞ்சமாய் வந்த டைந்தவர்களை	अत्र	இவ்விஷயத்தில்
अरक्षणे	காப்பாற்றாது கைவிடும்	एवं	மேற்சொல்லியபடி
		महान्	மகத்தான
		दोषः	தோஷமிருக்கிறது.

अस्वर्ग्यं चायशस्यं च बलवीर्यविनाशनम् । करिष्यामि यथार्थं तु कण्डोर्वचनमुत्तमम् ॥

अस्वर्ग्यं च	“ஸ்வர்க்கத்தை தரா த இது.	तु	இவ்விஷயத்தில்
अयशस्यं च	புகழை ஒழிக்கவல்ல து இது.	कण्डोः	கண்டுமகரிஷியினது
बलवीर्यविनाशनं	{ ஆற்றலாண்மை இவ் விரண்டையும்கற்று வது இது.	उत्तमं	சர்வோத்திருவட்ட மரிய
		वचनं	உபதேசத்தை
		यथार्थं	உள்ளபடி
		करिष्यामि	செய்யப்போகிறேன்.

धर्मिष्ठं च यशस्यं च स्वर्ग्यं स्यात्तु फलोदये ॥ ३२ ॥

धर्मिष्ठं च	“தர்மத்தை வளர்த் தும் அது	फलोदये	தர்மத்தின் பயன் பலிக்கும் வேளையில்
यशस्यं च	புகழைத்தருவதும் அது	स्वर्ग्यं तु	ஸ்வர்க்கத்தை அளிப் புகும். [பதாகவும்
		स्यात्	

सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते । अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्दृतं मम ॥ ३४ ॥

प्रपन्नाय	“கஷ்டமடைந்து	सर्वभूतेभ्यः च	எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலிருந்தும்
तव अस्मि	‘உனது பொருள் நான்’	अभयं	அபயத்தை
इति	என்று	ददामि	கொடுக்கிறேன்.
याचते	வேண்டுகிறவனுக்கு	एतत्	இது
सकृदेव	எக்கூலத்திலுமே	मम	எனது
		वतम्	சங்கல்பம்.

आनयैनं हरिश्रेष्ठ दत्तमस्याभयं मया । विभीषणो वा सुग्रीव यदि वा रावणः स्वयम् ॥

हरिश्रेष्ठ	“வானரோத்தம!	स्वयं	ஸாஷ்டாத்
मया	என்னால்	रावणः यदि वा	ராவணனாகத்தானி
अस्य	இவனுக்கு		ருக்கட்டும்
अभयं	அபயமானது	एनं	இவனை (வந்திருக்கிற
दत्तं	கொடுத்துவிடப்		வனை)
सुग्रीव	சுகிரீவ! [பட்டது.	आनय	ஈ அழைத்துவருவா
विभीषणः वा	விபீஷணனாகத்தா னிருக்கட்டும்		யாக.”

रामस्य तु वचः श्रुत्वा सुग्रीवः पृवगेश्वरः । प्रत्यभाषत काकुत्स्थं सौहार्देन प्रचोदितः ॥

पृवगेश्वरः	வானரமன்னனாகிய	प्रचोदितः	தூண்டப்பட்டவனாய்
सुग्रीवः	சுகிரீவன்	तु	இப்பொழுது
रामस्य	ஸ்ரீராமரது	श्रुत्वा	சிரமேற்கொண்டு
वचः	சொல்லை	काकुत्स्थं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
सौहार्देन	அன்பினதீசயத்தால்	प्रत्यभाषत	பின்வருமாறு பதிகி லுரைத்தான் :

किमत्र चित्रं धर्मज्ञ लोकनाथ सुखावह । यच्चमार्यं प्रभाषेथाः सचवान्सत्यथे स्थितः ॥

धर्मज्ञ	“தர்மமறிந்தவரே!	स्थितः	பிறழாத ஒழுக்கும்
लोकनाथ	லோகநாதரே!	त्वं	தேவரீர்
सुखावह	யாவருக்கும் நன்மை யளிப்பவரே!	यत्	எந்த
सचवान्	சத்துவருணமே	आयं	பூஜார்ஹச்சொல்லை
सत्यथे	உருக்கொண்டு	प्रभाषेथाः	அருளினீரோ
	தர்மநெறியில்	अत्र	இதில்
		किं चित्रम्	ஆச்சர்யமென்ன ?

मम चाप्यन्तरात्माऽयं शुद्धं वेत्ति विभीषणम् । अनुमानाच्च भावाच्च सर्वतः सुपरीक्षितः ॥

अनुमानात् च	“முன்னடவடிக்கை யின் ஒற்றுமையாலும்	मम	அடியேனது
भावात् च	தற்கால நடவடிக்கை யாலும்	अयं अन्तरात्मा च	இந்த உள்ளமும்
सर्वतः	சர்வப்பிரகாரத்திலும்	विभीषणं	விபீஷணரை
सुपरीक्षितः	நன்கு மனதினுள் ஆ ராயச்செய்யப்பட்ட	शुद्धं अपि	உள்ளும் புறமும் ஒரேமாதிரியென
		वेत्ति	உணர்கிறது.

तस्मात्क्षिप्रं सहास्माभिस्तुल्यो भवतु राघव । विभीषणो महाप्राज्ञः सखित्वं चाभ्युपैतु नः॥

राघव	“ஸ்ரீராம!	तुल्यः	சமனராக
तस्मात्	ஆகையால்	भवतु	ஆகட்டும்.
क्षिप्रं	தாமதமின்றி	नः	நமது
महाप्राज्ञः	மகா புத்திமானாகிய	सखित्वं च	சகாவாயிருக்கும் தன்மையையும்
विभीषणः	விபீஷணர்	अभ्युपैतु	அடையட்டும்.”
अस्माभिः सह	எங்களோடுகூட		

ततस्तु सुग्रीववचो निशम्य तद्वरीश्वरेणाभिहितं नरेश्वरः ।
विभीषणेनाशु जगाम सङ्गमं पतत्रिराजेन यथा पुरन्दरः ॥ ४० ॥

नरेश्वरः	புருஷோத்தமர்	पतत्रिराजेन	சுருடபகவானோடு
ततः	அப்பொழுது	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
तत्	அந்த	हरीश्वरेण	வாராமன்னனால்
सुग्रीववचः	சுகரீவனது சொல்லை	अभिहितं	ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதாகிய
निशम्य तु	செவிக்கொண்ட	सङ्गमं	சினேகபாலத்தை
आशु	தகூண்டமே	जगाम	ஆடைத்தார்.
विभीषणेन	விபிஷணரோடு,		
पुरन्दरः	இந்திரன்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे अष्टादशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15294

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 619

एकोनविंशः सर्गः—பத்தொன்பதாம் ஸர்க்கம். ॥ १९ ॥

दर्शयन्—தர்ப்பைகளில் படுப்பது.

राघवेणाभये दत्ते संनतो रावणानुजः । विभीषणो महाप्राज्ञो भूमिं समवलोकयत् ॥ १ ॥

राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	विभीषणः	விபிஷணர்
अभये दत्ते	அபயம் அளிக்கப் பட்டவளவில்	संनतः	உத்தேசம் கைகடப் பெற்றவராய்
रावणानुजः	ராவணன் தம்பியும்	भूमिं	பூமியை
महाप्राज्ञः	மகா புத்திமானாகிய	समवलोकयत्	பார்த்தார்.

खात्पपातावर्नीं हृष्टो भक्तैरनुचरैः सह ॥ २ ॥

हृष्टः	உள்ளம் பூரித்தவராகி	खात्	ஆகாயத்தினின்று
भक्तैः	பக்திமாண்களாகிய	अवर्नी	புகழ்த்தில்
अनुचरैः	மந்திரிமார்களோடு	पपात	வந்திரக்கொடர்.
सह	கூட		

स तु रामस्य धर्मात्मा निपपात विभीषणः । पादयोः शरणान्वेषी चतुर्भिः सह राक्षसैः ॥

सः	அந்த	राक्षसैः	அடக்கர்களோடு
शरणान्वेषी	(மாவரும்) புகுபிடத் தைத் தேடி வரும்	सह	கூட
धर्मात्मा	தர்ம தப்பாவாகிய	रामस्य	ஸ்ரீராமரது
विभीषणः	விபிஷணர்	पादयोः	திருவடிகளில்
चतुर्भिः	கான்கு	तु	இப்பொழுது
		निपपात	விழுந்து செவித்தார்.

अब्रवीच्च तदा रामं वाक्यं तत्र विभीषणः । धर्मयुक्तं च युक्तं च सांप्रतं संप्रहर्षणम् ॥४॥

तदा	அதன்மேல்	सांप्रतं	இப்பொழுது
तत्र	அவ்விடத்தில்	संप्रहर्षणं च	{ எல்லோருக்கும் சந் தோஷத்தை விளை விக்கிறதுமான
विभीषणः	விபிஷணர்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
रामं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
धर्मयुक्तं च	தர்மத்தை ஒத்திருக்கிறதும்		மொழிந்தார் :
युक्तं च	ஏற்றதாயிருக்கிறதும்		

अनुजो रावणस्याहं तेन चाप्यवमानितः । भवन्तं सर्वभूतानां शरण्यं शरणागतः ॥ ५ ॥

अहं	“அடியேன்	सर्वभूतानां अपि	எல்லா பிராணிக ளுக்கும்
रावणस्य	ராவணனது	शरण्यं	அடைக்கலமாகிய
अनुजः	தம்பி.	भवन्तं	தேவரீரை
तेन च	அவனாலும்	शरणागतः	சரணமாக அடைந் திட்டேன்.
अवमानितः	அவமதிக்கப்பட்டேன்.		

परित्यक्ता मया लङ्का मित्राणि च धनानि वै । भवद्गतं मे राज्यं च जीवितं च सुखानि च ॥

मया	“அடியேனால்	मे	அடியேனது
लङ्का	இலங்கை நகர்	राज्यं च	ராஜ்யமும்
परित्यक्ता	கைகழுவப்பட்டது.	भवद्गतं	தேவரீரதீனம்.
मित्राणि	மித்திரர்களும்	जीवितं	உயிரும்
धनानि वै	ஸர்வஸ்வமும்	च	அப்படியே தேவரீரதீ நற்கதிகளும் [னம்.
च	அப்படியே கைகழுவ ப்பட்டன.	सुखानि	தேவரீர் திருவுளமே.”
		च	

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रामो वचनमब्रवीत् । वचसा सान्त्वयित्वैनं लोचनाभ्यां पिबन्निव ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	वचसा	முகமன்மொழி கொண்டு
तस्य	அவரது	एनं	இவரை
तद्वचनं	அம்மொழியை	सान्त्वयित्वा	உள்ளங்குளிரச் செய்து
श्रुत्वा	செவியுற்று,	वचनं	ஓர் மொழியை
लोचनाभ्यां	இரு திருக்கண்களா லும்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழி ந்தார் :
पिबन् इव	{ குளிரக் கடாவிப்பதா லுறிஞ்சிப் பருகு பவர்போன்றாகி		

आख्याहि मम तच्चेन राक्षसानां बलाबलम् ॥ ८ ॥

राक्षसानां	“அரக்கர்களது	तच्चेन	உள்ளது உள்ளவாறு
बलाबलं	பலாபலத்தை	आख्याहि	நீர் விளக்கச் செய்வீர்.”
मम	எனக்கு		

एवमुक्तं तदा रक्षो रामेणाक्रिष्टकर्मणा । रावणस्य बलं सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ९ ॥

तदा
अक्रिष्टकर्मणा

அப்பொழுது
சுனையாஸமாயைதை
யும் செய்யவல்ல

रामेण
एवं
उक्तं
रक्षः

ஸ்ரீராமரால்
இங்ஙனம்
வினாவப்பட்ட
அரக்கர்,

रावणस्य
बलं
सर्वं
आख्यातुं
उपचक्रमे

ராவணனது
பலத்தைப்பற்றி
எதையும் விடாது
பின்வருமாறு விளக்
கச்சொல்ல
தலைப்பட்டார்:

अवध्यः सर्वभूतानां गन्धर्वासुररक्षसाम् । राजपुत्र दशग्रीवो वरदानात्स्वयंभुवः ॥ १० ॥

राजपुत्र
“சக்கிரவர்த்தி திரும
கனூரீ!

दशग्रीवः
स्वयंभुवः

தசகரீவன்
பிரம்மதேவரிடமிருந்
து

वरदानात्

கிடைத்த வரத்தினால்

रावणानन्तरो भ्राता मम ज्येष्ठश्च वीर्यवान् । कुम्भकर्णो महातेजाः शक्रप्रतिबलो युधि ॥

रावणानन्तरः
“ராவணனுக்கு நேரி
கைய

भ्राता
मम
ज्येष्ठः च
वीर्यवान्

தம்பியும்
அடியேனுக்கு
தமையனுமான
பராக்கிரமசாலியாகிய

गन्धर्वासुररक्षसां
सर्वभूतानां
अवध्यः

கந்தர்வர், அசுரர், அர
க்கர் இவர்களுக்கும்
பிரமனது சிருஷ்டிக்
குட்பட்ட எவ்வகை
பிராணிக்கும்
கொல்லமுடியாதவன்.

कुम्भकर्णः
युधि
शक्रप्रतिबलः
महातेजाः

கும்பகர்ணன்
போரில்
இந்திரனை எதிராகக்
கொள்ளத்தக்க
மகத்தான ஆற்ற
லுடையோன்.

राम सेनापतिस्तस्य प्रहस्तो यदि वा श्रुतः । कैलासे येन संग्रामे माणिभद्रः पराजितः ॥

राम
तस्य
सेनापतिः
प्रहस्तः
येन
कैलासे
संग्रामे

“ஸ்ரீராமா!
அவனுக்கு
சேனாபதி
பிரகஸ்தனென்பவன்.
எந்த இவனால்
கைலாஸத்தில்
போரில்

माणिभद्रः
पराजितः
यदि वा
श्रुतः

{ குபேரனது சேனாபதி
தியாகிய மாணிபத்
திரன்
தோற்கடிக்கப்பட்
டான்.
இது தேவரீரும்
கேள்வியற்றிருக்கக்
கூடும்.

बद्धगोधाङ्गुलित्राणस्त्वध्यकवचो युधि । धनुरादाय यस्तिष्ठन्नदृश्यो भवतीन्द्रजित् ॥ १३ ॥

इन्द्रजित्
“இந்திரஜித்து என்ப
வன்

यः
युधि
बद्धगोधाङ्गुलि-
त्राणः

எவனோ அவன்
போரில்
உடம்புந்தேகாலா
கிய விரச்சட்டை
யணிந்து

अवध्यकवचः
धनुः
आदाय
तिष्ठन् तु
अदृश्यः
भवति

பொக்கவொண்ணாத
கவசம் பூண்டு
தலுளை
கைபிலைத்திக்
நின்றவாதே [கொண்டு
பிறகுக்குக்கட்புலனா
ஆகிரான். [காதவறாய்

संग्रामसमयव्यूहे तर्पयित्वा हुताशनम् । अन्तर्धानगतः शत्रूनिन्द्रजिह्वन्ति राघव ॥ १४ ॥

राघव	“ஸ்ரீராம!	संग्राम- समयव्यूहे	போர்புரியும் வேளையி லணிவகுக்கப்பட்ட படையினிடையில்
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	अन्तर्धानगतः	பிறருக்கு கட்புலனாகா தவண்ணமாயிருக் கின்றவனாய்
हुताशनं	அக்னிபகவானை	शत्रून् हन्ति	சத்ருக்களை கொல்வான்.
तर्पयित्वा	உள்ளங்குளிரச் செய்து		

महोदरमहापाश्वौ राक्षसश्चाप्यकम्पनः । अनीकस्थास्तु तस्यैते लोकपालसमा युधि ॥ १५ ॥
दश कोटिसहस्राणि रक्षसां कामरूपिणाम् । मांसशोणितभक्षणां लङ्कापुरनिवासिनाम् ॥

तस्य	“அவனது	कामरूपिणां	நினைத்த உருவமெடுக் க வல்லவர்களும்,
अनीकस्थाः तु	சேனையிலுள்ள	मांसशोणित- भक्षणां	ஊனையும், உதிரத்தை யுமுணவாய்க்கொண் டவர்களும்,
महोदर- महापाश्वौ अपि	மகோதரனென்பவ னும், மகாபாரச்வ னென்பவனும்,	लङ्कापुरनिवासिनां	இலங்கைககரவாசிகளு மான
अकम्पनः	அகம்பனென்ற	रक्षसां	அரக்கர்களின்
राक्षसः च	அரக்கனுமாகிய	दश कोटिसहस्राणि च	பதினாயிரம் கோடியும் அங்கனமே லோகபா லர்களை நிகர்த்தது.
एते	இவர்களெல்லாம்		
युधि	போரில்		
लोकपालसमाः	லோகபாலர்களை நிகர்த்தவர்கள்.		

स तैस्तु सहितो राजा लोकपालानयोधयत् ॥ १७ ॥

सः	“அந்த	सहितः तु	சேர்ந்தே
राजा	மன்னன்	लोकपालान्	லோகபாலர்களை
तैः	அவர்களோடு	अयोधयत्	போரிலெதிர்த்தான்.

सह देवैस्तु ते भग्ना रावणेन महात्मना ॥ १८ ॥

ते	“அவர்கள்	महात्मना	மகத்தான ஆற்றலு ராவணனால் [டைய முறியடிக்கப்பட்டார் கள்.”
देवैः	தேவர்களோடு	रावणेन	
सह तु	கூடவே	भग्नाः	

विभीषणवचः श्रुत्वा रामो दृढपराक्रमः । अन्वीक्ष्य मनसा सर्वमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १९ ॥

दृढपराक्रमः	எதற்கும் சலியா ஆண்மைபுடைய	मनसा	மனதினுள்ளேயே
रामः	ஸ்ரீராமர்	अन्वीक्ष्य	ஆராய்ந்து
विभीषणवचः	விபிஷணனது சொல்	इदं	பின்வரும்
श्रुत्वा	செனிக்கொண்டு [லை	वचनं	திருவாய்க்கை
सर्वं	எல்லாவற்றையும்	अब्रवीत्	திருவாய்மலர்ந்தருளி னார் :

यानि कर्मापदानानि रावणस्य विभीषण । आख्यातानि च तत्त्वेन ह्यवगच्छामि तान्यहम् ॥

विभीषण	“ விபீஷண !	तानि च	அவைகளை
रावणस्य	ராவணனது	तत्त्वेन	உள்ளபடி
कर्मापदानानि	குரத்தொழில்களாய்	अहं	நான்
यानि	எவைகள்	अवगच्छामि	இப்பொழுது அறி கின்றேன்.
अख्यातानि हि	சொல்லப்பட்டவை களை		

अहं हत्वा दशग्रीवं सप्रहस्तं सवान्धवम् । राजानं त्वां करिष्यामि सत्यमेतद्वीमि ते ॥

अहं	“ நான்	राजानं	மன்னனாக
दशग्रीवं	தசகிரீவனை	करिष्यामि	ஆக்கப்போகிறேன்.
सप्रहस्तं	பிரகஸ்தனூடனும்	एतत्	இதை
सवान्धवं	பந்துக்களுடனும்	ते	உனக்கு
हत्वा	கொன்று	सत्यं	சத்தியமாக
त्वां	உன்னை	बवीमि	சொல்லுகிறேன்.

रसातलं वा प्रविशेत्पातालं वाऽपि रावणः । पितामहसकाशं वा न मे जीवन्विमोक्ष्यते ॥

रावणः	“ ராவணன்	पितामह-	} பிரம்மதேவரின் சன்
रसातलं वा	ரஸாதலத்திற்குத்தானாகட்டும்	सकाशं वा	
		प्रविशेत् अपि	னிதிக்குத்தானாகட்டும்
पातालं वा	பாதாளத்திற்குத்தானாகட்டும்	जीवन्	உயிருடன்
		मे	எனக்கு
		विमोक्ष्यते न	தப்பான்.

अहत्वा रावणं संख्ये सपुत्रबलवान्धवम् । अयोध्यां न प्रवेक्ष्यामि त्रिभिस्तैर्भ्रातृभिः शपे ॥

संख्ये	“ போரில்	प्रवेक्ष्यामि न	புகப்போகிறதில்லை.
रावणं	ராவணனை	तैः	அந்த
सपुत्रबल-	} புத்திரர்களுடனும், சேனைகளுடனும், பந்துக்களுடனும்,	त्रिभिः	மூன்று
बान्धवं		भ्रातृभिः	தம்பிரார்களின் மீது
अहत्वा	கொல்லாது	शपे	ஆணையிட்டுச்சொல்லுகின்றேன்.”
अयोध्यां	அயோத்தியநகருக்குள்		

श्रुत्वा तु वचनं तस्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः । शिरसाऽऽवन्य धर्मात्मा वक्तुमेवोपचक्रमे ॥

अक्लिष्टकर्मणः	எளிதில் எதையும் செய்யவில்லை	धर्मात्मा	தர்மாவரமுவர்
तस्य	அந்த	शिरसा	முடிதாழ்த்தி
रामस्य	ஸ்ரீராமரது	आवन्य तु	நமஸ்கரித்தபின்னர்
वचनं	சொல்லை	वक्तुं एव	பின்வருமாறு பதிலை யுமுரைக்க
श्रुत्वा	கேட்டு	उपचक्रमे	தலைப்பட்டார்;

राक्षसानां वधे साह्यं लङ्कायाश्च प्रधर्षणम् । करिष्यामि यथाप्राणं प्रवेक्ष्यामि च वाहिनीम् ॥

राक्षसानां	“அரக்கர்களுடைய	यथाप्राणं	என்றாலியன்றமட்டும்
वधे	வதைவிடையத்தில்	करिष्यामि	செய்யப்போகிறேன்.
साह्यं	துணைபுரிவதையும்	वाहिनीं च	சேனைபிலும்
लङ्कायाः च	இலங்கையின்	प्रवेक्ष्यामि	ஒருவனாகச் சேரப்
प्रधर्षणं	அழித்தலையும்		போகிறேன்”.

इति ब्रुवाणं रामस्तु परिष्वज्य विभीषणम् । अब्रवीलक्ष्मणं प्रीतः समुद्राज्जलमानय ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப்
तु	இவ்விடையத்தில்		பார்த்து
इति	மேற்கண்டவாறு	अब्रवीत्	பின் வருமாறு
ब्रुवाणं	சொல்லுகிற		ஆக்ஷாபித்தார்:
विभीषणं	விபீஷணரை	समुद्रात्	“சமுத்திரத்திலி
परिष्वज्य	தழுவிக்கொண்டு		ருந்து
प्रीतः	மனச்சந்திஷ்டி	जलं	தீர்த்தத்தை
	கொண்டவராகி	आनय	கொண்டுவருவாயாக

तेन चेमं महाप्राज्ञमभिषिञ्च विभीषणम् । राजानं रक्षसां क्षिप्रं प्रसन्ने मयि मानद ॥२७॥

मानद	{ “பெரியோர்களிடத்	विभीषणं	விபீஷணரை
	தில் மரியாதையாயி	तेन च	அதைக்கொண்டே
	ருப்பவனே!	रक्षसां	அரக்கர்களின்
मयि	நான்	राजानं	மன்னனாக
प्रसन्ने	உள்ளமுவந்திருக்	क्षिप्रं	இப்போதே
इमं	இந்த [கிறபடியால்	अभिषिञ्च	அபிஷேகம் செய்து
महाप्राज्ञं	மகாப்பிரசாக்ஞராகிய		வைப்பாயாக”.

एवमुक्तस्तु सौमित्रिरभ्यषिञ्चद्विभीषणम् । मध्ये वानरमुख्यानां राजानं रामशासनात् ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	मध्ये	நடுவில்
तु	இவ்விடையத்தில்	रामशासनात्	ஸ்ரீராமரது கட்டளைப்
उक्तः	ஆக்கினைபெற்ற		படி.
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்	राजानं	மன்னராக
विभीषणं	விபீஷணரை	अभ्यषिञ्चत्	அபிஷேகம் செய்து
वानरमुख्यानां	வானரோத்தமர்க		வைத்தார்.
	ளுடைய		

तं प्रसादं तु रामस्य दृष्ट्वा सद्यः पृवङ्गमाः । प्रचुक्रुशुर्महात्मानं साधु साध्विति चाब्रुवन् ॥

तु	அப்பொழுது	महाःमानं	மகாத்மாவைப்
पृवङ्गमाः	வானர்கள்		பார்த்து
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	साधु साधु	“நன்று நன்று”
सद्यः	ஒரு நொடிப்பொழு	इति	என்று
तं	அந்த [தில்	अब्रुवन्	புகழ்த்தார்கள்.
प्रसादं	அணுகிரகத்தை	प्रचुक्रुशुः च	ஆனந்தகோஷமு
दृष्ट्वा	கண்டு		மிட்டார்கள்.

अब्रवीच हनुमांश्च सुग्रीवश्च विभीषणम्

॥ ३० ॥

सुग्रीवः च
हनुमान् च
विभीषणं च

சுக்ரீவனும்
ஹனுமானும்
விபீஷணரைப்பார்த்து

अबवीत्

பின்வருமாறு வினாவினார்கள் (ஆர்ஷம்):

कथं सागरमक्षोभ्यं तराम वरुणालयम् । सैन्यैः परिवृताः सर्वे वानराणां महौजसाम् ॥

महौजसां
वानराणां
सैन्यैः
परिवृताः
सर्वे

“மகாபலசாலிகளான
வானரர்களுடைய
சேனைகளால்
சூழப்பட்டிருக்கும்
நாம் எல்லோரும்

अक्षोभ्यं

वरुणालयं

सागरं

कथं

तराम

கலக்கமுடியாததும்
வருணனுக்கிருப்பிட
முமாகிய
சமுத்திரத்தை
எப்படி
தாண்டுவோம்?

उपायं नाधिगच्छामो यथा नदनदीपतिम् । तराम तरसा सर्वे ससैन्या वरुणालयम् ॥

एवमुक्तस्तु धर्मज्ञः प्रत्युवाच विभीषणः

॥ ३२ ॥

ससैन्याः
सर्वे
नदनदीपतिं
वरुणालयं
तरसा
यथा
तराम

“சேனைகளோடுகூடிய
நாங்களெல்லோரும்
நதங்களுக்கும் நதிக
ளுக்கும் நாயகனாக
விளங்கும்
சமுத்திரத்தை
வேகமாய்
எப்படி
தாண்டுவோமோ
(அந்த)

उपायं

अधिगच्छामः न

एवं

उक्तः

धर्मज्ञः

विभीषणः

तु

प्रयुवाच

உபாயத்தை
காணாதிருக்கிறோம்.”
இப்படியாய்
வினாவிப்பட்ட
தர்மஞ்சாகிய
விபீஷணர்
இவ்விஷயத்தில்
பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்:

समुद्रं राघवो राजा शरणं गन्तुमर्हति

॥ ३३ ॥

राजा
राघवः
समुद्रं

“சக்கிரவர்த்தியாகிய
ஸ்ரீராமர்
சமுத்திரத்தை

शरणं

गन्तुं

अर्हति

சரணமாக
அடைய
திருவுளங்கொள்ள
வேண்டும்.

खानितः सगुरेणायमप्रमेयो महोदधिः । कर्तुमर्हति रामस्य ज्ञात्वा कार्यं महामतिः ॥३४॥

अप्रमेयः
अयं
महोदधिः
सगुरेण
खानितः
महामतिः

“அளவிடமுடியாத
இந்த
சமுத்திரமானது
சகரமன்னரால்
வெட்டி உண்டாக்கப்
பட்டது.
பேரறிவுடைய அது

रामस्य

कार्यं

ज्ञात्वा

कर्तुं

अर्हति

ஸ்ரீராமாறு
காரியத்தை
உணர்ந்து
ஏற்று கைம்மாறு
செய்ய
உடன்படவேண்டும்.”

एवं विभीषणेनोक्तो राक्षसेन विपश्चिता । आजगामाथ सुग्रीवो यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥

अथ	அப்பொழுது	सुग्रीवः	சுகிரீவன்,
विपश्चिता	மகா ஞானியாகிய	रामः	ஸ்ரீராமர்
राक्षसेन	அரக்கரான	सलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணருடன்
विभीषणेन	விபீஷணரால்	यत्र	எங்கு இருந்தாரோ
एवं	மேற்கண்டவாறு		அங்கு,
उक्तः	சொல்லப்பட்டதற்கு	आजगाम	வந்துசேர்ந்தான்.
	செவிசாற்றிய		

ततश्चाख्यातुमारेभे विभीषणवचः शुभम् । सुग्रीवो विपुलग्रीवः सागरस्योपवेशनम् ॥

प्रकृत्या धर्मशीलस्य राघवस्याप्यरोचत	॥ ३६ ॥		
विपुलग्रीवः	பெருங்கழுத்தை	धर्मशीलस्य	தர்மஸூழ்க்கமுடைய
सुग्रीवः	சுகிரீவன் [யுடைய	राघवस्य अपि	ஸ்ரீராமருக்கும்
शुभं	நல்லதாயிருக்கிறது	सागरस्य	எழுந்திராராஜனை
विभीषणवचः	விபீஷணரது	उपवेशनं च	சரணமடைதலானது
	ஆலோசனையை	प्रकृत्या	மாஸிடப்பிறவி
ततः	அவ்விடத்தில்	अरोचत	என்பதால்
आख्यातुं	தெரிவிக்க		திருவுளத்திற்கிசைந்
आरेभे	ஊக்கக்கொண்டான்.		திருந்தது.

स लक्ष्मणं महातेजाः सुग्रीवं च हरीश्वरम् । सत्क्रियार्थं क्रियादक्षः स्मितपूर्वमुवाच ह ॥

क्रियादक्षः	காரியங்களில்	सुग्रीवं च	சுகிரீவனையும்
	நிபுணரும்		பார்த்து
महातेजाः	மகாபராக்கிரமம்	सत्क्रियार्थं ह	நற்காரியத்தின்
सः	அவர் [சாஸியுமாகிய		விஷயமாய்
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரையும்	स्मितपूर्वं	புன்னகையுடன்
हरीश्वरं	வானரமன்னனாகிய	उवाच	பின்வருமாறு
			வினாவினார் :

विभीषणस्य मन्त्रोऽयं मम लक्ष्मण रोचते । ब्रूहि त्वं सहसुग्रीवस्तवापि यदि रोचते ॥

लक्ष्मण	“லக்ஷ்மணா!	त्वं	நீ
विभीषणस्य	விபீஷணரது	सहसुग्रीवः	சுகிரீவனுடன் கலந்து
अयं मन्त्रः	இந்த ஆலோசனை	तवापि	உனக்கும்
मम	எனக்கு	रोचते यदि	சம்மதமாயிருக்கும்
रोचते	பிடித்திருக்கிறது.	ब्रूहि	சொல்லு. [பகஷத்தில்

सुग्रीवः पण्डितो नित्यं भवान्मन्त्रविचक्षणः । उभाभ्यां संप्रधार्यार्थं रोचते यत्तदुच्यताम् ॥

सुग्रीवः	“சுகிரீவன்	संप्रधार्यं	தீர்க்காலோசனை
नित्यं	எப்பொழுதும்		செய்து
पण्डितः	வெகு புத்திமான்.	उभाभ्यां	உங்களிருவர்களுக்கும்
भवान्	நீ	यत्	எதொன்று
मन्त्रविचक्षणः	ஆலோசனை சொல்லுவ	रोचते	பிடிக்கிறதோ
	வதில் சமர்த்தன்.	तत्	அது
अयं	காரியத்தை	उच्यताम्	சொல்லப்பட்டும்.”

एवमुक्तौ तु तौ वीराबुभौ सुग्रीवलक्ष्मणौ । समुदाचारसंयुक्तमिदं वचनमूचतुः ॥ ४० ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	इदं	பின்வரும்
उक्तौ	வினாவப்பட்ட	वचनं	பதனை
वीरौ	சூரர்களும்	समुदाचार-	பெரியோர்களிடம்
सुग्रीवलक्ष्मणौ	சுகிரீவனும் லக்ஷ்மண	संयुक्तं	விண்ணப்பஞ்செய்யும் மரியாதையுடன்
तौ	அந்த [னுமாகிய	उचतुः	சொன்னார்கள்.
उभौ तु	இருவர்களும்		

किमर्थं नौ नरव्याघ्र न रोचिष्यति राघव । विभीषणेन यच्चोक्तमस्मिन्काले सुखावहम् ॥

मरव्याघ्र	“புருஷோத்தம!	विभीषणेन	விபீஷணனால்
राघव	ஸ்ரீராம!	उक्तं च	சொல்லப்பட்டதோ
अस्मिन्	இந்த	नौ	எங்களிருவருக்கும்
काले	காலத்தில்	किमर्थं	ஏன்
सुखावहं	நன்மை பயக்கத்தக்க	रोचिष्यति न	படியாமல் போய்
यत्	எதொன்று		எனும்?

अवध्वा सागरे सेतुं घोरेऽस्मिन्वरुणालये । लङ्का नासादितुं शक्या सेन्द्रैरपि सुरासुरैः॥

अस्मिन्	“இந்த	अवध्वा	கட்டாமல்
घोरे	பயங்கரமான	सेन्द्रैः	இந்திரனையுள்ளிட்ட
वरुणालये	வருணனது இருப்பிடமாகிய	सुरासुरैः अपि	தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும்கூட
सागरे	ஸமுத்திரத்தில்	लङ्का	இலங்கை
सेतुं	அணையொன்றை	आसादितुं	கிட்ட
		शक्या न	முடிந்ததாக ஆகாது.

विभीषणस्य शूरस्य यथार्थं क्रियतां वचः । अलं कालात्ययं कृत्वा समुद्रोज्यं नियुज्यताम्॥ यथा सैन्येन गच्छामः पुरीं रावणपालिताम् ॥ ४३ ॥

शूरस्य	“சூரராகிய	पुरीं	நகருக்கு
विभीषणस्य	விபீஷணனது	यथा	எப்படியானால்
वचः	சொல்	सैन्येन	சைனியத்தோடு
यथार्थं	சொல்லப்பட்ட	गच्छामः	காம் போய்ச்சேருவோமோ அப்படி
क्रियतां	வண்ணமே	अयं	இந்த
कालात्ययं	அனுஷ்டிக்கப்பட்ட	समुद्रः	சமுத்திரராஜன்
कृत्वा अलं	காலதாமதம் [டும்.	नियुज्यताम्	பார்த்திக்கப்
रावणपालितां	செய்தது போதும்.		பட்டும்.
	இராவணனால் பாதுகாக்கப்படும்		

एवमुक्तः कुशास्तीर्णे तीरे नदनदीपतेः । संविवेश तदा रामो वेद्यामिव हुताशनः ॥४४॥

तदा	அப்பொழுது	तीरे	கரையில்
एवं	மேற்கண்டவாறு	कुशास्तीर्णे	தர்ப்பைப்படுக்கையில்
उक्तः	சொல்லப்பட்டதற்குச் செவிகாற்றிய	वेद्यां	யாகவேதிகையில்
रामः	ஸ்ரீராமர்	हुताशनः	அக்னிபகவான்
नदनदीपतेः	சமுத்திரத்தின்	इव	போல்
		संविवेश	சயனித்துவிட்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकोनविंशः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 15338

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 663

विंशः सर्गः—இருபதாவது ஸர்க்கம். ॥ 20 ॥

शुकसन्देशः—சுகனிடம் தூதனுப்புவது.

ततो निविष्टां ध्वजिनीं सुग्रीवेणाभिपालिताम् । ददर्श राक्षसोऽभ्येत्य शार्दूलो नाम वीर्यवान् ॥

सुग्रीवेण	சுகரீவனால்	वीर्यवान्	அதிபராக்கிரமமுள்ள
अभिपालितां	பாதுகாக்கப்பட்ட	शार्दूलः नाम	சார்தூலன் என்ற
ततः	அவ்விடத்தில் [டதும்	राक्षसः	அரக்கன்
निविष्टां	தங்கியிருந்ததுமாகிய	अभ्येत्य	கிட்டி
ध्वजिनीं	சேனையை	ददर्श	பார்த்தான்.

चारो राक्षसराजस्य रावणस्य दुरात्मनः । तां दृष्ट्वा सर्वतो व्यग्रं प्रतिगम्य स राक्षसः ॥ २ ॥

राक्षसराजस्य	அரக்கர்கள் மன்ன னும்,	दृष्ट्वा	பார்த்துவிட்டு
दुरात्मनः	தூராத்தமாவுமான்	वेगेन	விசைவில்
रावणस्य	ராவணனுடைய	प्रतिगम्य	திரும்பி
चारः	ஒற்றனாகிய	लङ्कां	லங்கைக்கு
सः	அந்த	प्रविश्य	வந்துசேர்ந்து
राक्षसः	அரக்கன்	रावणं	ராவணனைப் பார்த்து
तां	அதை	वाप्यं	ஒரு சொல்லை
सर्वतः	முழுமையும்	अभवीत्	பின்வருமாறு
व्यग्रं	கவனமாய்		மொழிந்தான்:

एष वानरःक्षौघो लङ्कां समभिवर्तते । अगाधश्चाप्रमेयश्च द्वितीय इव सागरः ॥ ३ ॥

अगाधः	“உள்ளே பிரவேசிக்க முடியாததும்	वानरःक्षौघः	{ வானரர்களும் கரடிக ஒருடங்கிய பெரும் திரளானது }
अप्रमेयः च	அளவிடமுடியாததும்	लङ्कां	
द्वितीयः	இரண்டாவது	समभिवर्तते	இலங்கையை நோக்கி வந்துகொண்டிருந் கிறது.
सागरः	சமுத்திரம்		
इव च	போலிருக்கிறதுமான		
एषः	இந்த		

पुत्रौ दशरथस्येमौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । उत्तमायुधसंपन्नौ सीतायाः पदमागतौ ॥ ४ ॥

दशरथस्य "தசரதனது
पुत्रौ புதல்வர்களும்த
भ्रातरौ சகோதரர்களும்,
उत्तमायुध-} சிறந்த ஆயுதங்களுடன்
संपन्नौ } விளங்குகின்றவரும்

रामलक्ष्मणौ ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்க
इमौ இவர்கள் [களுமான
सीतायाः சிதையின்
पदं இருப்பிடத்தை
आगतौ கண்டுகொண்டுவிட்
டார்கள்*

एतौ सागरमासाद्य संनिविष्टौ महायुती

महायुती "மகாதேஜஸ்விகனா
एतौ இவ்விருவர்களும் [கிய
सागरं சமுத்திரத்தை

आसाद्य அடைந்து
संनिविष्टौ காந்துத்தக்கியிருக்
கின்றார்கள்.

बलमाकाशमावृत्य सर्वतो दशयोजनम् । तत्त्वभूतं महाराज क्षिप्रं वेदितुमर्हसि ॥ ६ ॥

महाराज "மகாராஜரே!
बलं சைவியமானது
आकाशं சுற்றுப்பிரதேசத்தை
सर्वतो: காற்புறத்திலும்
दशयोजनं பத்துயோஜனை தூரம்

आवृत्य மறைத்துக்கொண்டு
तत्त्वभूतं உள்ளபடி இருப்பதை
क्षिप्रं விரைவில்
वेदितुं தெரிந்துகொள்ள
अर्हसि வேண்டும்.

तव दूता महाराज क्षिप्रमर्हन्त्यवेक्षितुम्

महाराज "மகாராஜாவே!
तव दूता: தேவரீரது தூதர்கள்
क्षिप्रं விரைவில்

अवेक्षितुं மேல்கடக்கவேண்டிய
अर्हन्ति தைக்கண்டறிய
வேண்டும்.

उपप्रदानं सान्त्वं वा भेदो वाऽत्र प्रयुज्यताम्

अत्र "இவ்விஷயத்தில்
उपप्रदानं திருப்பிக்கொடுத்து
விடுதலோ
सान्त्वं वा நல்வார்க்கதைச் சொல்
லி இணங்குகலோ

भेदः वा { அவர்களுக்குள் ஒரு
प्रयुज्यताम् வருக்கொருவர் பே
தம்செய்தலோ
அனுஷ்டிக்கப்பட
வேண்டும்".

शार्दूलस्य वचः श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः । उवाच सहसा व्यग्रः संप्रधार्यार्थमात्मनः ॥ ९ ॥

शुकं नाम तदा रक्षो वाक्यमर्थविदां वरम्

राक्षसेश्वरः ராக்ஷஸமன்னனாகிய
रावणः ராவணன்
शार्दूलस्य वचः श्रुत्वा சார்தூலனது சொல்
सहसा உடனே [கைக்கேட்டு
व्यग्रः ஊக்கமுடையவனாகி
अर्थं விஷயத்தை
आत्मनः தனக்குள்
संप्रधार्यं { ஒருவகையாட்த் தீர்
மாணம்மாணிக்க
கொண்டு

तदा அப்பொழுது
अर्थविदां காரியமறிந்தவர்களுள்
वरं சிறந்தவனாகிய
शुकं नाम சுகன் என்ற
रक्षः அரசர்க்கணைப்பார்த்து
वाक्यं ஒரு மொழியை
उवाच பின்வருமாறு
மொழிந்தான் :

सुग्रीवं ब्रूहि गत्वा त्वं राजानं वचनान्मम । यथासंदेशमक्लीवं श्लक्ष्णया परया गिरा ॥

त्वं	"நி	यथासंदेशं	ஆக்கினைப்படி
मम	எனது	परया	மிக
वचनात्	ஆக்கிணையைக் கொண்டு	श्लक्ष्णया	இனிய
गत्वा	சென்று	गिरा	சொற்கொண்டு
सुग्रीवं	சுகரீவ	अक्लीवं	மனதைச் சிதறவிடா து
राजानं	மன்னனிடம்	ब्रूहि	சொல்லு.

त्वं वै महाराज कुलप्रसूतो महाबलश्चक्षरजःसुतश्च ।

न कश्चिदर्थस्तव नास्त्यनर्थस्तथा हि मे भ्रातृसमो हरीश ॥ ११ ॥

अहं यद्यहरं भार्या राजपुत्रस्य धीमतः । किं तत्र तव सुग्रीव किष्किन्धां प्रतिगम्यताम् ॥

हरीश	" : வானரேச்வரா !	अहरं	அபகரித்துவந்திருக்க
सुग्रीव	சுகரீவ !	यदि	என்றால் [கிறேன்
महाराज	மகாராஜரே !	तव	இவ்விஷயத்தில்
त्वं वै	நீரோ	तव	உமக்கு
कुलप्रसूतः	உயர்குலத்தில் பிறந்தவர்.	किं	என்ன சம்பந்தம் ?
चक्षरजःसुतः	ரிசந்ராஜனின் புதல்வர்.	तव	உமக்கு
महाबलः	மிகுந்த பலமுடைய	अर्थः	ஆகவேண்டியது
च	இதன்றி [வன்.	कश्चिद् हि	ஒன்றுமே
मे	எனக்கு	न	இல்லை.
भ्रातृसमः	ப்ராத்ராவுக்குச் சமான மானவர்.	अनर्थः च	நஷ்டமென்பதும்
धीमतः	புத்திமானான	अस्ति न	இல்லை.
राजपुत्रस्य	ராஜகுமாரனது	तथा	இப்படியெல்லாமிருப் பதால்
भार्या	மனைவியை	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
अहं	நான்	प्रतिगम्यताम्	உம்மால் திரும்பிச் செல்லப்படும்.

न हीयं हरिभिर्लङ्का शक्या प्राप्तुं कथञ्चन । देवैरपि सगन्धर्वैः किं पुनर्नरवानरैः ॥ १३ ॥

इयं	" : இந்த	शक्या न	முடியாதது.
लङ्का	இலங்கை நகர்	हि	ஆகையால்
सगन्धर्वैः	கந்தர்வர்கள் உள்ளிட்ட	हरिभिः	மானிடர்களாலும்
देवैः अपि	தேவர்களாலுங்கூட	नरवानरैः	{ மானிடர்களுக்குச் சமானமாகிய வான ரர்களாலும்
कथञ्चन	என்ன பாடுபட்டா	किं पुनः	எவ்வாறு புகமுடியும்? "
प्राप्तुं	ஆடைய [ஆம்		

स तथा राक्षसेन्द्रेण संदिष्टो रजनीचरः । शुको विहङ्गमो भूत्वा तूर्णमाप्तुत्य चाम्बरम् ॥
 स गत्वा दूरमध्वानमुपर्युपरि सागरम् । संस्थितो ह्यम्बरे वाक्यं सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥
 सर्वमुक्तं यथादिष्टं रावणेन दुरात्मना ॥ १५ ॥

ராட்சசேந்ரேண ராட்சசமன்னனால்
 तथा இப்படியாய்
 संदिष्टः நியமனம்பெற்ற
 स: அந்த
 शुकः சுகனென்ற
 रजनीचरः அரசர்கள்
 विहङ्गमः பறவையாக
 भूत्वा ஆகி
 तूर्णं சடக்கென
 अम्बरं ஆகாசத்தில்
 आप्तुत्य பாய்ந்து
 सागरं சமுத்திரத்தில்
 उपर्युपरि வெகு உயரத்தில்
 दूरं अध्वानं வெகுதூரம்

गत्वा சென்று
 अम्बरे ஆகாசத்தில்
 संस्थितः हि நிந்கின்றவனாகவே
 स: அவன்
 दुरात्मना தூரத்மாவாகிய
 रावणेन ராவணனால்
 यथादिष्टं ஆக்ரோபித்தவண்
 उक्तं சொல்லப்பட்ட
 ह्वं இந்த
 वाक्यं சொல்
 सर्वं च எல்லாவற்றையும்
 सुग्रीवं சுகீவனிடம்
 अब्रवीत् தெரிவித்தான்.

तं प्रापयन्तं वचनं तूर्णमाप्तुत्य वानराः । प्रापयन्त दिवं क्षिप्रं लोसुं हन्तुं च मुष्टिभिः ॥

வசனம் தூதுச் செய்தியை
 प्रापयन्तं கொண்டுவந்திருக்கிற
 तं அவனை
 वानराः வானரர்கள்
 मुष्टिभिः முஷ்டிகளால்
 क्षिप्रं விரைவில்

लोसुं புடைக்கவும்
 हन्तुं च வதைக்கவும்
 दिवं ஆகாசத்தில்
 तूर्णं சடக்கென
 आप्तुत्य பாய்ந்து
 प्रापयन्त குழ்த்துகொண்டார்கள்.

स तैः प्रवृद्धैः प्रसभं निगृहीतो निशाचरः । गगनाद्भूतले चाशु परिगृह्य निपातितः ॥१७॥

ச: நிशाசர: அந்த அரசர்கள்
 तैः அந்த
 प्रवृद्धैः வானரர்களால்
 प्रसभं பலாநகாரமாய்
 परिगृह्य பிடித்து

निगृहीतः கட்டப்பட்டவனாய்
 गगनात् ஆகாசத்திலிருந்து
 भूतले பூம்பிரதேசத்தில்
 आशु விரைவில்
 निपातितः च வீழ்த்தவும்பெற்றான்.

वानरैः पीड्यमानस्तु शुको वचनमब्रवीत् । न दूतान्ग्रन्ति काकुत्स्थ वार्यन्तां साधु वानराः ॥

வானரै: வானரர்களால்
 पीड्यमानः பிடிக்கப்படுகிறவனான
 शुकः तु சுகனும் [கிய
 वचनं ஓர் மொழியை
 अब्रवीत् பின்வருமாறு மொழி
 काकुत्स्थ " ஸ்ரீராம! [ந்தான்:

दूतान् தூது கொண்டுவந்த
 वर्यन्ते வர்களை
 ग्रन्ति न கொல்வதில்லை.
 वानराः வானரர்கள்
 साधु ஏற்றபடி
 वार्यन्ताम् தடுக்கப்படட்டும்.

यस्तु हित्वा मतं भर्तुः स्वमतं संप्रभाषते । अनुक्तवादी दूतः सन्स दूतो वधमर्हति ॥१९॥

दूतः सन्	" தூதுகொண்டுவந்த வனாயிருந்துகொண்டு சொல்லாததைச் சொல்லுகின்றவனாய்	हित्वा	விட்டு
अनुक्तवादी	எவனொருவன்	स्वमतं	தனது அபிப்பிராயத் தை
यः तु	எஜமானன தூ	संप्रभाषते	சொல்லுகின்றனோ
भर्तुः	அபிப்பிராயத்தை	सः दूतः	அந்த தூதன்
मतं		वधं	கொலைக்கு
		अर्हति	பாத்திரமாகிறான்."

शुकस्य वचनं श्रुत्वा रामस्तु परिदेवितम् । उवाच मा वधिष्टेति घ्नतः शाखामृगर्षभान् ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	घ्नतः	புடைக்கும்
शुकस्य	சுகனது	शाखामृगर्षभान्	வானரோத்தமர்களைப் பார்த்து
परिदेवितं	அழுகைக்குரலுடன் வந்த	मा वधिष्टे	'கொல்லாதீர்கள்'
वचनं	சொல்லை	इति	என்று
श्रुत्वा तु	கேட்டதுமே	उवाच	ஆக்ரூபித்தார்.

स च पत्रलघुर्भूत्वा हरिभिर्दक्षिणे भये । अन्तरिक्षस्थितो भूत्वा पुनर्वचनमब्रवीत् ॥२१॥

हरिभिः	வானரர்களால்	अन्तरिक्षस्थितः	ஆகாசத்தில் நிற்கின்ற வனாக
भये दक्षिणे	அச்சமுறுத்தப்பட்ட ருக்கையில்	भूत्वा च	ஆகியும்
सः	அவன்	पुनः	இன்னும்
पत्रलघुः	சிறகுகளால் வேகம் செல்லுகின்றவனாக	वचनं	ஒரு சொல்லை
भूत्वा	ஆகி	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தான்:

सुग्रीव सत्त्वसंपन्न महाबलपराक्रम । किं मया खलु वक्तव्यो रावणो लोकरावणः ॥२२॥

सत्त्वसंपन्न	"நற்குணமடைந்த வரே!	लोकरावणः	உலகத்தைக்கதற
महाबलपराक्रम	{ மகத்தான ஆற்றலு மாண்மையுமுடைய வரே!	रावणः	ராவணன் [அடிக்கும்]
सुग्रीव	சகீவரே!	मया	என்னால்
		किं खलु	என்னதான்
		वक्तव्यः	சொல்லப்படவேண்டி- யவன்?"

स एवमुक्तः प्रवगाधिपस्तदा प्रवङ्गमानामृषभो महाबलः ।

उवाच वाक्यं रजनीचरस्य चारं शुकं तूर्णमदीनसत्त्वः ॥ २३ ॥

तदा	அப்பொழுது	महाबलः	மகத்தான ஆற்ற லுடையவனும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	अदीनसत्त्वः	எதற்கும் சலியா ஆண் மையுடையவனும்
उक्तः	வினாவப்பட்டவனும்		
प्रवङ्गमानां	வானரர்களுக்குள்		
वृषभः	உத்தமனும்		

பூவாதிப:	வானாமன்னனுமாகிய	சுக்	சுகலைப்பார்த்து
ச:	அவன்	வாய்	ஒரு மொழியை
ரஜநிசரஸ்ய	அரக்கனது	சூர்	உடனே
சார	தூதனாகிய	உவாச	பின்வருமாறு
			மொழிந்தான் :

न मेऽसि मित्रं न तथाऽनुकम्प्यो न चोपकर्ताऽसि न मे प्रियोऽसि ।

“அரிசு ராமஸ்ய சஹானுவந்: ச மெ:ஸி வாலிவ வவாஹ் வஹ்ய: ॥ 24 ॥

மே	“எனக்கு	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமரது
மித்ர	சினேகிதனாக	அரி:	சந்துரு.
அசி ந	ஆதமட்டாய்.	சஹானுவந்: ச	பந்துக்களோடு
தथा	அப்படியே	மே	எனது [கடவே
அநுகம்ப்ய: ந	கருணைக்குப் பாத்திர	வஹ்ய:	வதைக்குப் பாத்திர
	னுமாகாய்.	ச:	அந்த [கை
उपकर्ता च	உபகாரம்புரிந்தவனும்	வவாஹ்	கொலைக்குப் பாத்திர
அசி ந	நீ இல்லை.	வாலி	வாலி [ஞானவனே!
மே	எனக்கு	ஹ	எவ்வண்ணமோ
प्रियः	இஷ்டமானவனும்		அவ்வண்ணமே
அசி ந	நீ இல்லை.	அசி	ஆகின்றன.

निहन्म्यहं त्वां ससुतं सबन्धुं सज्ञातिवर्गं रजनीचरेश ।

लङ्कां च सर्वां महता बलेन क्षिप्रं करिष्यामि समेत्य भस्म ॥ 25 ॥

ரஜநிசரேச	“அரக்கர் மன்னு!	க்சிப்ர	இதோ
அஹ்	நான்	நிஹ்நி	கொல்லுகின்றேன்.
त्वां	உன்னை	மஹதா	பெரும்
ससुतं	புதல்வர்களோடு	बलेन	ஸையத்தோடு
	கூடவும்	समेत्य	வந்துசேர்ந்து
सबन्धुं	பந்துக்களோடு	लङ्कां	இலங்கை
	கூடவும்	सर्वां च	முழுவதையுமே
सज्ञातिवर्गं	தாயாதிக்கூட்டங்க	भस्म	சாம்பலாக
	ளோடுகூடவும்	करिष्यामि	செய்யப்போகிறேன்.

न मोक्षयसे रावण राघवस्य सुरैः सहेन्द्रैरपि मूढ गुप्तः ।

अन्तर्हितः सूर्यपथं गतो वा तथैव पातालमनुप्रविष्टः ॥ 26 ॥

மூஹ	“மூடா!	அந்நஹித:	மறைந்துகொண்ட
ராவண	ராவண!		வனாக ஆயினும்
सहेन्द्रैः	இந்திரனை உள்ளிட்ட	पाताळं	பாதாளலோகத்தில்
सुरैः अपि	தேவர்களாலும்	अनुप्रविष्टः वा	புகுந்துகொண்டவ
गुप्तः	பாதுகாக்கப்பட்டவ		னாகத் தானாகட்டும்
	னாக ஆயினும்	तथा एव	எப்படியாகினும்
सूर्यपथं	சூர்யபகவானதுத்வா	राघवस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
गतः	அடைந்து [சந்தை	मोक्षयसे न	நீ தப்பமாட்டாய்.

तस्य ते त्रिषु लोकेषु न पिशाचं न राक्षसम् । त्रातारमनुपश्यामि न गन्धर्वं न चासुरम् ॥

तस्य	“அந்த	अनुपश्यामि न	நான் அறிந்திலேன்.
ते	உன்னை	राक्षसं	அரக்கனொருவனை
त्रिषु	மூன்று	न	நான் அறிந்திலேன்.
लोकेषु	உலகங்களிலும்	गन्धर्वं	கந்தர்வனொருவனை
त्रातारं	காக்கும் சாமர்த் தியமுள்ள	न	நான் அறிந்திலேன்.
पिशाचं	பிசாசனொருவனை	असुरं च	அசுரனொருவனையும்
		न	நான் அறிந்திலேன்.

अवधीर्यज्जरावृद्धमक्षमं किं जटायुषम् ॥ २८ ॥

जरावृद्धं	“முதுமையால் தளர்ந்து	जटायुषं	ஐடாயுவை
अक्षमं	போருக்குத்திறமை யற்ற	अवधीः	நீ கொன்றுவிட்டனை.
		यत्	இந்த இது
		किम्	எம்மாத்திரம்

किं नु ते रामसान्निध्ये सकाशे लक्ष्मणस्य वा । हता सीता विशालाक्षी यां त्वं गृह्य न बुध्यसे ॥

विशालाक्षी	“அகன்ற கண்களை யுடைய	हता किं नु	அபஹரிக்கப்பட்ட டனளா என்ன?
सीता	வீதாதேவியார்	यां	எந்த அவளை
रामसान्निध्ये	ஸ்ரீராமருடைய முன் னிலையிலாவது	गृह्य	கவர்ந்து
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணருடைய	खं	நீ
सकाशे वा	முன்னிலையிலாவது	न बुध्यसे	இப்போதும் நல்லறிவு பெருதிருக்கின்றனை.
ते	உன்னால்		

महाबलं महात्मानं दुर्धर्ममरैरपि । न बुध्यसे रघुश्रेष्ठं यस्ते प्राणान्हरिष्यति ॥ ३० ॥

यः	“எவரொருவர்	महात्मानं	மகாத்மாவெனவும்
ते	உனது	अमरैः अपि	தேவர்களாலுட்கூட
प्राणान्	உயிரை [ரோ அந்த	दुर्धर्मं	தகைய முடியாதவ ரெனவும்
हरिष्यति	வாங்கினிடப்போகிரு- ரகூத்தமரை	बुध्यसे न	நீ அறியாதிருக்கின் றனை.”
रघुश्रेष्ठं	மகத்தான ஆற்றலு		
महाबलं	டையவரெனவும்		

ततोऽब्रवीद्वालिसुतस्त्वद्भदो हरिसत्तपः । नायं दूतो महाराज चारिकः प्रतिभाति मे ॥

ततः	அச்சமயத்தில்	महाराज	“மகாராஜரே!
वालिसुतः	வாலியின் புதல்வனும்	अयं	இவன்
हरिसत्तपः	வானரோத்தமனு மாகிய	दूतः न	நூறுகொண்டுவந்த வனல்லன் எனவும்
अद्भुतः	அங்கதன்	चारिकः तु	வேவுகாரன் எனவும்
अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தான்:	मे	எனக்கு
		प्रतिभाति	தோன்றுகின்றது.

नाघातयत्तदा रामः श्रुत्वा तत्परिदेवनम् । वानरानब्रवीद्रामो मुच्यतां दूत आगतः ॥३६॥

तदा	அப்பொழுது	वानरान्	வானர்களைப்
रामः	ஸ்ரீராமர்	दूतः	'தூதனாக [பார், து
तत्परिदेवनं	அவனது புலம்பலை	आगतः	வந்த இவன்
श्रुत्वा	கேட்டு	मुच्यतां	விட்டுவிடப்படட்டும்'
अघातयत् न	கொல்லாது தப்பு		என்று
रामः	ஸ்ரீராமர் [வித்தார்.	अब्रवीत्	ஆக்ரூபித்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे विंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15374

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 699

एकविंशः सर्गः—இருபத்தொன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ २१ ॥

समुद्रसंशोभः श्रीरामक्रोधः—சமுத்திரத்தின் திகில்; ஸ்ரீராமரது கோபம்.

ततः सागरवेलायां दर्भान्नास्तीर्य राघवः । अञ्जलिं प्राङ्मुखः कृत्वा प्रतिशिश्ये महोदधेः ॥
जातरूपमयैश्चैव भूषणैर्भूषितं पुरा । बाहुं भुजगभोगाभमुपधायारिसूदनः ॥ २ ॥

अरिसूदनः	சத்துருசம்ஹாராக	जातरूपमयैः	தக்கமயமான
राघवः	ஸ்ரீராமர் [ரான	भूषणैः	ஆபரணங்களால்
सागरवेलायां	சமுத்திரக்கரையில்	भूषितं च	அலங்கரிக்கப்பெற்ற
दर्भान् आस्तीर्य	தர்ப்பைகளைப் பார்ப்பி		தும்
महोदधेः	சமுத்திரத்திற்கு	भुजगभोगाभं एव	பாம்பின் உடல்போன்
प्राङ्मुखः	எதிர்முகமாகி	बाहुं	கையை [றதுமான
अञ्जलिं कृत्वा	அஞ்சலியைச் செய்து	उपधाय	தலையணையாக வைத்
ततः	அப்பொழுது		துக்கொண்டு
पुरा	இதற்குமுன்	प्रतिशिश्ये	படுத்துவிட்டார்.

वरकाञ्चनकेयूरमुक्ताप्रवरभूषणैः । भुजैः परमनारीणामभिमृष्टमनेकधा ॥ ३ ॥

चन्दनागरुभिश्चैव पुरस्तादधिवासितम् । बालसूर्यप्रतीकाशैश्चन्दनैरुपशोभितम् ॥ ४ ॥

शयने चोत्तमाङ्गेन सीतायाः शोभितं पुरा । तक्षकस्येव संभोगं गङ्गाजलनिषेवितम् ॥ ५ ॥

संयुगे युगसङ्काशं शत्रूणां शोकवर्धनम् । सुहृदानन्दनं दीर्घं सागरान्तव्यपाश्रयम् ॥ ६ ॥

अस्यता च पुनः सव्यं ज्याघातविगतत्वचम् । दक्षिणो दक्षिणं बाहुं महापरिघसन्निभम् ॥

गोसहस्रप्रदातारमुपधाय महद्भुजम् । अद्य मे मरणं वाऽथ तरणं सागरस्य वा ॥ ८ ॥

इति रामो मतिं कृत्वा महाबाहुर्महोदधिम् । अधिशिश्ये स विधिवत्प्रयतो नियतो मुनिः ॥

दक्षिणः	சாமர் த்தியசாலியும்	वरकाञ्चन-	} சிறந்த தக்கக்கைகளை
महाबाहुः	மகாபாகுவமான	केयूरमुक्ताप्रवर-	
सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்	भूषणैः	முத்தாபரணங்க
अनेकधा	பலமுறை		ளாலுமலங்கரிக்கப்
परमनारीणां	உத்தம தாய்மார்க		பெற்ற

முஜை:	கரங்களால்	புத:	அடிக்கடி
अभिमृष्टं	{ வாந்ஸல்யத்தால் கு லாவித்தட்டிக்கொ டுக்கப்பெற்றதும்,	सख्यं	இடப்பக்கமாக
पुरस्तात् चन्दनागरभिः	இதற்குமுன் சந்தனம் அகில் முத லியவைகளால்	अस्यता	(பாணங்களை) எறிவதால்
अधिवासितं च	வரசனையுண்டாக்கப் பெற்றதும்,	ज्याघातविगतत्वचं	{ நானிழுத்து உண்டா ன தழும்பையுடைய தும்,
बाळसूर्यप्रतीकाशैः	பாலசூரியனது ஒளிபோன்ற	महापरिवसंनिभं	பெரும் உழல்தடி போன்றதும்,
चन्दनैः	சந்தனங்களால்	गोसहस्रप्रदातारं	{ பசுக்களை ஆயிரக்கண க்காக தானஞ்செய்த தும்,
उपशोभितं एव	அலங்கரிக்கப்பெற்ற தும்,	महदुजं	பூஜார்ஹமான கையு மாகிய
पुरा शयने	இதற்குமுன் படுக்கையில்	दक्षिणं	வலது
सीतायाः	சிதாதேவியின்	बाहुं	கையை
उत्तमाङ्गल	சிரஸால்	उपवाय च	தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு
शोभितं च	விளங்கப்பெற்றதும்,	विधिवत् प्रयतः	சாஸ்திரமுறைப்படி வணக்கமுடையவ ராகவும்
गङ्गाजलनिषेवितं	கங்காஜலத்திலிருக் கும்	नियतः	நியமனமுடையவ ராகவும்
तक्षकस्य	தக்சுகனெனும் ஸர்ப் பராஜனது	मुनिः	மனஅடக்கமுடைய வராகவுமாகி
संभोगं इव	உடலை ஒத்திருக்கிற தும்,	भय मे	இப்பொழுது 'எனக்கு
युगसङ्काशं	துகத்தடிபோன் றதும்,	सागरस्य तरणं वा	சமுத்திரத்தை கடத்தலாவது
संयुगे	போரில்	अथ वा मरणं	அல்லது மரணமாவது ஏற்பட வேண்டும்'
शरूणां	சந்ருக்களுடைய	इति मतिं	என்று சங்கல்பத்தை
शोकवर्धनं	துயரத்தை வளர்க் கிறதும்,	कृत्वा महोदधि	செய்துகொண்டு சமுத்திரராஜனை உத்தேசித்து
सुहृदानन्दनं	{ நண்பர்களுக்கு ஆனந் தத்தைப் பெருக்கு கிறதும்,	अधिशिष्ये	படுத்துவிட்டார்.
. दीवं	நீண்டதும்,		
सागरान्तथ्यपाश्रयं	{ சமுத்திரப் வசையில் பூமிக்கு ஆதாரமா னதும்,		

तस्य रामस्य सुप्तस्य कुशास्तीर्णे महीतले । नियमादप्रमत्तस्य निशास्तिस्रोऽतिचक्रमुः ॥

तस्य	அந்த	कुशास्तीर्णे	தர்ப்பைப் படுக் கையில்
रामस्य	ஸ்ரீராமர்	सुप्तस्य	படுத்திருக்கும்
अप्रमत्तस्य	ஊக்கங்கொண்டு	तिशः	மூன்று [பொழுது
नियमात्	நேரம்பு வழுவாது	निशाः	இரவுகள்
महीतले	பூப்பிரதேசத்தில்	अतिचक्रमुः	கழிந்தன.

स त्रिरात्रोपितस्तत्र नयज्ञो धर्मवत्सलः । उपासत तदा रामः सागरं सरितां पतिम् ॥

तदा	அப்பொழுது	त्रिरात्रोपितः	மூன்றிரவு சயனித்து க்கொண்டிருக்கின்ற
तत्र	அவ்விடத்தில்	सरितां	நதிகளின் [வராய்
नयज्ञः	{ ஸம்பிரதாய அனுஷ்ட டானங்களை நன்கறிந் தவரும்	पतिं	நாதனாகிய
धर्मवत्सलः	தர்மவத்ஸலருமாகிய	सागरं	சமுத்திரராஜனை உத்தேசித்து
सः	அந்த	उपासत	தவம் புரிந்தார். (ஆர்ஷம்).
रामः	ஸ்ரீராமர்		

न च दर्शयते रूपं तदा रामस्य सागरः । प्रयतेनापि रामेण यथार्हमभिपूजितः ॥ १२ ॥

प्रयतेन	நேரம்புமுறை வழுவாத	सागरः	சமுத்திரராஜன்
रामेण अपि	ஸ்ரீராமராலேயே	रामस्य च	ஸ்ரீராமருக்கும்
यथार्हं	தகுதிக்கு ஏற்றபடி	रूपं	உருவத்தை
अभिपूजितः	பிரார்த்திக்கப்பட்ட டவரான	तदा	அப்பொழுது
		दर्शयते न	காட்டவில்லை.

समुद्रस्य ततः क्रुद्धो रामो रक्तान्तलोचनः । समीपस्थमुवाचेदं लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ॥

ततः	அப்பொழுது	शुभलक्षणं	சிறந்த குணங்கள் மைந்த
समुद्रस्य	சமுத்திரராஜன்மீது	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்
रक्तान्तलोचनः	கடைக்கண் சிவக்க	इदं	பின்வருவாறு [து
क्रुद्धः	சினங்கொண்டவரான	उवाच	திருவாய்மலர்ந் தருளிஞர் :
रामः	ஸ்ரீராமர்		
समीपस्थं	அருகிலிருக்கும்		

अवलेपः समुद्रस्य न दर्शयति यत्स्वयम् ॥ १४ ॥

अवलेपः	“சமுத்திரராஜனுக்கு செருக்கு அதிகம்.	स्वयं	தேரில்
समुद्रस्य	அக்காரணத்தால்தான்	न दर्शयति	பிரத்தியக்ஷமாகா திருக்கிறான்.
यत्			

प्रशमश्च क्षमा चैव आर्जवं प्रियवादिता । असामर्थ्यं फलन्त्येते निर्गुणेषु सतां गुणाः ॥

सतां	“ பெரியோர்களின்	प्रियवादिता एव	இனிமையாக
गुणाः	குணங்களாகிய		பேசுதலும்
एते	பின்கண்ட	निर्गुणेषु	அற்பர்கள் விஷயத் தில்
प्रशमः च	சேதமபின்மையும்	असामर्थ्यं	சரபர்த்தியமின் மையை
क्षमा च	பெருமையும்	फलन्ति	விளைவிக்கின்றன.
आर्जवं	பணிவும்		

आत्मप्रशंसिनं दुष्टं धृष्टं विपरिधावकम् । सर्वत्रोत्सृष्टदण्डं च लोकः सत्कुरुते नरम् ॥१६॥

लोकः	“ உலகம்	सर्वत्र	எல்லா ரிடத்திலும்
आत्मप्रशंसिनं	தற்புகழ்ச்சியுடையவ	उत्सृष्टदण्डं च	செருக்கைக்காட்டுகிற வனுமான
दुष्टं	அற்பனும் [னும்		
धृष्टं	முடனும்	नरं	மரணிடனை
विपरिधावकं	யாரையும் கிட்ட அணு கவிடாதவனும்	सत्कुरुते	கொளவிக்கறது.

न साम्ना शक्यते कीर्तिर्न साम्ना शक्यते यशः । प्राप्तुं लक्ष्मण लोकेऽस्मिञ्जयो वा रणमूर्धनि ॥

लक्ष्मण	“ லக்ஷ்மணா!	साम्ना	ஸாமோபாயத்தால்
अस्मिन्	இந்த	प्राप्तुं	அடைய
लोके	உலகில்	शक्यते न	முடியாது.
रणमूर्धनि	போர்முகத்தில்	यशः	புகழும்
जयः	சத்ருவை அடக்கி விடுதல்தானாகட்டும்	साम्ना	ஸாமோபாயத்தால்
कीर्तिः वा	புகழ்தானாகட்டும்	शक्यते न	உண்டாகமாட்டாது.

अद्य मद्भागनिर्भिन्नैर्मकरैर्मकरालयम् । निरुद्धतोयं सौमित्रे पुवद्भिः पश्य सर्वतः ॥ १८ ॥

सौमित्रे	“ லக்ஷ்மணா!	मद्भागनिर्भिन्नैः	எனது பாணங்களால் பிளவுண்டு
अद्य	இப்பொழுது	पुवद्भिः	தரையில் விழுந்து துடிக்கும்
मकरालयं	சமுத்திரத்தை	मकरैः	சராயின்களோடு
सर्वतः	முற்றிலும்	पश्य	பார்.
निरुद्धतोयं	நீரொழிந்ததாய்		

महाभोगानि मत्स्यानां करिणां च करानिह । भोगिनां पश्य नागानां मया छिन्नानि लक्ष्मण ॥

लक्ष्मण	“ லக்ஷ்மணா!	छिन्नानि	சேதிக்கப்பட்டவை களாகவும்
मत्स्यानां	மீன்களுடையவும்	करिणां	ஓர்யானைகளின்
भोगिनां	கடற்பாம்புகளுடைய யவும்	करान्	துதிக்கைகளையும்
	(மரணிடமுகமும்பாம்பு பினுடலுமுடைய)கா கங்களுடையவும்	च	அப்படியே சேதிக்கப் பட்டவைகளாகவும்
महाभोगानि	பெரும் உடல்களை	इह	இப்பொழுது
मया	என்னால்	पश्य	பார்.

सशङ्खशुक्तिकाजालं समीनमकरं शरैः । अद्य युद्धेन महता समुद्रं परिशोषये ॥ २० ॥

सशङ्ख- शुक्तिकाजालं	} “சங்கங்கள், முத்துச் சிப்பிகள் இவைக ளின் தொகுதிகளை புடையதும் மீன்களோடும் முதலை களோடும் கூடியது மான	समुद्रं	சமுத்திரத்தை
समीनमकरं		शरैः	பாணங்களைக் கொண்டு
		महता	அஸஹ்யமான
		युद्धेन	புடைத்தலால்
		अद्य	இதோ
		परिशोषये	வற்ற அடிப்பேன்.

क्षमया हि समायुक्तं मामयं मकरालयः । असमर्थं विजानाति धिक् क्षमामीदृशे जने ॥ २१ ॥

अयं	“இந்த	विजानाति	எண்ணுகிறான்.
मकरालयः	சமுத்திரராஜன்	ईदृशे	இப்படிப்பட்ட
क्षमया	பொறுமையுடன்	जने	ஜனத்தினிடம்
समायुक्तं	கூடியிருக்கும்	क्षमां धिक्	பொறுமையை காட்டி.
मां हि	என்னையும்		எது அசட்டுத்தனம்.
असमर्थं	கையாலாகாதவனாக		

न दर्शयति साम्ना मे सागरो रूपमात्मनः ॥ २२ ॥

सागरः	“சமுத்திரராஜன்	आत्मनः	தனது
मे	எனது	रूपं	ரூபத்தை
साम्ना	ஸாமோபாயத்தால்	दर्शयति न	காட்டா திருக்கிறான்.

चापमानय सौमित्रे शरांश्चाशीविषोपमान् । सागरं शोषयिष्यामि पद्भ्यां यान्तु प्लवङ्गमाः ॥

सौमित्रे	“லக்ஷ்மண!	सागरं	சமுத்திரத்தை
चापं	வில்லையும்	शोषयिष्यामि	வற்ற அடிக்கப்போகி
आशीविषोपमान्	சர்ப்பங்களை நிகர்த்த	प्लवङ्गमाः	வானார்கள் [நேன்.
शरान् च	பாணங்களையும்	पद्भ्यां यान्तु	காலால் நடந்து
आनय	எடுத்துக்கொண்டுவா.		செல்லட்டும்.

अद्याक्षोभ्यमपि क्रुद्धः क्षोभयिष्यामि सागरम् ॥ २४ ॥

क्रुद्धः	“சினக்கொண்ட நான்	अद्य	இப்பொழுதே
अक्षोभ्यं	கலக்கமுடியாததாகிய	क्षोभयिष्यामि	கலக்கவிடப்போகி
सागरं अपि	சமுத்திரத்தையும்		நேன்.

वेलासु कृतमर्यादं सहसोर्मिसमाकुलम् । निर्मर्यादं करिष्यामि सायकैर्वृणालयम् ॥ २५ ॥

वेलासु	“கரைகளில்	सायकैः	பாணங்களால்
कृतमर्यादं	புரண்டோடாததாகிய	निर्मर्यादं	கரைபுரண்டோடும்
उर्मिसमाकुलं	சங்கல்பமுடையதும்		சங்கல்பமுடையதாய்
वृणालयं	அலைகளில் நிறைந துள்ள துமான	सहसा	வலுக்கொண்டு
	சமுத்திரத்தை	करिष्यामि	செய்யப்போகிறேன்.

महार्णवं शोभयिष्ये महादानवसङ्कुलम्

महादानवसङ्कुलं " பெரியதானவர்கள்
கிரம்பிவிடுக்கும்

॥ २६ ॥

महार्णवं
शोभयिष्ये

பெருங்கடலை
கலக்கிவிடப்போகி
றேன் "

एवमुक्त्वा धनुष्पाणिः क्रोधविस्फारितेक्षणः । वभूव रामो दुर्धर्षो युगान्ताग्निरिव ज्वलन् ॥

दुर्धर्षः எதற்கும் சரியாத

रामः பூரீராமர்

एवं மேற்கண்டவாறு

उक्त्वा சொல்லிவிட்டு

धनुष्पाणिः வில்லைக்கையிலேந்தி
யவராய்

क्रोध- } கோபத்தால் விழித்த
विस्फारितेक्षणः } கண்களையுடையவ
ராய்

युगान्ताग्निः इव ஊழித்தீயைன

ज्वलन् ஜ்வலிந்துக்கொண்டு

वभूव விளங்கினார்.

संपीड्य च धनुष्योरं कम्पयित्वा शरैर्जगत् । सुमोच विशिखानुग्रान् वज्रानिव शतक्रतुः ॥

घोरं பயங்கரமான

धनुः संपीड्य வில்லை வளைத்து

शरैः பாணங்களால்

जगत् च உலகமுழுவதையும்

कम्पयित्वा கடுக்கச்செய்து

शतक्रतुः இத்திரன்

वज्रान् வஜ்ராயுதங்களை

इव எவ்வண்ணமோ

அவ்வண்ணமே

उग्रान् கொடுமைசெய்யும்

विशिखान् பாணங்களை

सुमोच விடுத்தார்.

ते ज्वलन्तो महावेगास्तेजसा सायकोत्तमाः । प्रविशन्ति समुद्रस्य सलिलं त्रस्तपन्नगम् ॥

महावेगाः மகா சக்தியுடையவை

ते அந்த [களான

सायकोत्तमाः உந்தமமான பாணங்

तेजसा தேஜஸால் [கள்

ज्वलन्तः ஜ்வலிக்கின்றவைக
ளாய்

समुद्रस्य சமுத்திரத்தின்து

सलिलं ஜலத்தில்

वस्तपन्नगं சர்ப்பங்கள் நடுக்கும்

படி

प्रविशन्ति போய் விழுந்தன.

तोयवेगः समुद्रस्य सनक्रमकरो महान् । संबभूव महाघोरः समारुतरवस्तदा ॥ ३० ॥

तदा அப்பொழுது

समुद्रस्य சமுத்திரத்தின்து

तोयवेगः போலையானது

सनक्रमकरः { முதலைகளோடும் மீன்
களோடும் கூடினதாயும்

महान् மிகப்பெரிதாய்

समारुतरवः காற்று ஒலியுடன்

கடினதாயும்

महाघोरः மிகப்பயங்கரமாயும்

संबभूव தோன்றிற்று.

महोर्मिमालाविततः शङ्खशुक्तिसमावृतः । सधूमपरिवृत्तोर्मिः सहसाऽऽसीन्महोदधिः ॥ ३१ ॥

महोदधिः பெருங்கடலானது

महोर्मिमाला- } பெரும் அலைகளால்

विततः } எங்கும் கரைபுரளு

கிறதாகவும்

शङ्खशुक्ति- } சங்குகளும் சிப்பிக

समावृतः } ளும் சூழும்பிக்கிடக்

கிறதாகவும்

सधूमपरि- } புகைமுடிய அலைக்
वृत्तोर्मिः } ளோடுகூடியிருக்கிற
தாகவும்

सहसा ஒரு நொடிப்பொழு

தில்

आसीत् இருந்தது.

व्यथिताः पन्नगाश्चासन्दीप्तास्या दीप्तलोचनाः । दानवाश्च महावीर्याः पातालतलवासिनः॥

दीप्तास्याः	ஜ்வலிக்கும் முகமு டையவைகளும்	पातालतलवासिनः	பாதாளத்தில் வலிக்கும்
दीप्तलोचनाः	ஜ்வலிக்கும் கண்களை யுடையவைகளுமான	महावीर्याः	மஹாவீர்யசாலிக ளான
पन्नगाः	சர்ப்பங்கள்	दानवाः च	தானவர்களும்
व्यथिताः	துன்பமடைந்தவை களாய்	च	{ அப்படியே துன்பம் டைந்தவர்களாக ஆயினர்.
आसन्	ஆயின.		

उर्मयः सिन्धुराजस्य सनक्रमकरास्तदा । विन्ध्यमन्दरसङ्काशाः समुत्पेतुः सहस्रशः ॥

सिन्धुराजस्य	சமுத்திரத்தினது	विन्ध्यमन्दर-	} விந்தியமலையையும் மந்
उर्मयः	அலைகள்	सङ्काशाः	
तदा	அப்பொழுது		த்தவைகளாகவும்
सनक्रमकराः	{ முதலைகளோடும் மீன்களோடும் கூடி னவைகளாகவும்	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காக
		समुत्पेतुः	உயரக்கிளம்பின.

आघूर्णिततरङ्गौघः संभ्रान्तोरगराक्षसः । उद्धर्तितमहाग्राहः संवृत्तः सलिलाशयः ॥ ३४ ॥

सलिलाशयः	சமுத்திரமானது	संभ्रान्तोरग-	} குழப்பமடைந்த பாம்
आघूर्णिततरङ्गौघः	{ சுழலுகின்ற அலைவரி சைகளை யுடையதாக வும்	राक्षसः	
		उद्धर्तितमहाग्राहः	உயரெக் கிளம்பிய வன்முதலைகளை யுடை
		संवृत्तः	ஆயிற்று. [யதாய்

ततस्तु तं राघवमुग्रवेगं प्रकर्षमाणं धनुरप्रमेयम् ।

सौमित्रिरुत्पत्य समुच्छ्वसन्तं मा मेति चोक्त्वा धनुरालम्बे ॥ ३५ ॥

ततः	அப்பொழுது	तं	அந்த
सौमित्रिः	ஸக்திமணர்	राघवं	ஸ்ரீராமரைப்பார் த்
अप्रमेयं	இத் தன்மையதென்று அறிவிற்கெட்டாத	उत्पत्य	எழுந்து
धनुः	வில்லை	मा	*வேண்டாம்
समुच्छ्वसन्तं	பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு	मा	வேண்டாம்*
उग्रवेगं	மிகக்கடினமாய்	इति	என்று
प्रकर्षमाणं	வளைத்துக்கொண்டி ருக்கும்	उक्त्वा च	சொல்லிவிட்டு
		धनुः तु	தனுசையும்
		आलम्बे	கையால் பற்றிக் கொண்டார்.

एतद्विनाऽपि ह्युदधेस्तवाच संपत्स्यते वीरतमस्य कार्यम् ।

भवद्विधाः क्रोधवशं न यान्ति दीर्घं भवान्पश्यतु साधुवृत्तम् ॥ ३६ ॥

वीरतमस्य	“ திறந்த வீர்யம் படைக்கப்பெற்ற	भवद्भिः	தேவரீர்போன்ற வர்கள்
तव	தேவரீருடைய	क्रोवशं	கோபத்திற்காட்படுவ
कायं	காரியமானது	यान्ति न	ஆடையார்கள். [தை
अथ	இப்பொழுது	भवान्	தேவரீர்
उदयेः	சமுத்திரத்திற்கு	साधुवृत्तं	சான்றோர்களின் ஆணுஷ்டானத்தை
एतत्	இது	दीर्घं	எக்காலத்திலும்
विना अपि	இல்லாமலேயே	पश्यतु	பற்றுவிடாக”.
संपत्स्यते हि	கைகூடுகிம்.		

अन्तर्हितैश्चापि तथाऽन्तरिक्षे ब्रह्मर्षिभिश्चैव सुरर्षिभिश्च ।

शब्दः कृतः कष्टमिति ब्रुवद्भिर्मा मेति चोक्त्वा महता स्वरेण

॥ ३७ ॥

तथा	அப்படியே	सुरर्षिभिः च	தேவரிஷிகளாலும்
अन्तरिक्षे	ஆகாசத்தில்	महता	பெரும்
अन्तर्हितैः च	மறைந்திருந்தவர்களும்	स्वरेण	சூரலோடு
कष्टं	‘ஐயோ, இது என்ன	मा	‘வேண்டாம்
इति	என்று [ஆபத்து’	मा	வேண்டாம்’
ब्रुवद्भिः अपि	சொல்லுகின்றவர்களு	इति च	என்றும்
	மான	उक्त्वा	சொல்லி
ब्रह्मर्षिभिः च	பிரமரிஷிகளாலும்	शब्दः एव	ஆரவாசப்தமும்
		कृतः	இடப்பட்டது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकविंशः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 15411

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 736

द्वाविंशः सर्गः—இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம். ॥ २२ ॥

सेतुबन्धः समुद्रतरणं च—அணை கட்டுவதும், ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதும்.

अथोवाच रघुश्रेष्ठः सागरं दारुणं वचः । अद्य त्वां शोषयिष्यामि सपातालं महार्णव ॥१॥

रघुश्रेष्ठः	ஸ்ரீ ரகூத்தமர்	महार्णव	“ பெருக்கடலே!
सागरं	சமுத்திரத்தைப் பார்த்து	त्वां	உன்னை
अथ	பின் வரும்	सपातालं	பாதாளலோகமுள் பட
दारुणं	கடுமையான	अथ	இப்பொழுது
वचः	சொல்லி	शोषयिष्यामि	வற்ற அடிக்கப்போகி
उवाच	மொழிந்தார் :		தேன்.

शरनिर्दग्धतोयस्य परिशुष्कस्य सागर । मया शोषितसत्त्वस्य पांसुरुत्पद्यते महान् ॥ २ ॥

सागर	"ஸாகரா !	शोषितसत्त्वस्य	ஜலஜந்துக்கள் மாண்
मया	என்னால்		டதாய் (உனக்கு)
शरनिर्दग्धतोयस्य	பாணங்களால் ஜலம்	महान्	பெரும்
	கொதிப்புண்டதாய்	पांसुः	புழுதி
परिशुष्कस्य	வறண்டதாய்	उत्पद्यते	உண்டாகப்போகின் றது.

मत्कामुंकविसृष्टेन शरवर्षेण सागर । पारं तेऽद्य गमिष्यन्ति पद्भिरेव पुवङ्गमाः ॥ ३ ॥

सागर	"ஸாகரமே !	ते	உனது
पुवङ्गमाः	வானர்கள்	पारं	அக்கரையை
मत्कामुंकविसृष्टेन	எனது கோதண்டத்தி	पद्भिः एव	கால்நடையாகவே
	லிருந்து வெளிவரும்	अद्य	இப்பொழுது
शरवर्षेण	பாணசமூகத்தால்	गमिष्यन्ति	அடையப்போகிறார் கள்.

विचिन्वन्नाभिजानासि पौरुषं वाऽपि विक्रमम् । दानवालय सन्तापं मत्तो नाधिगमिष्यसि ॥

दानवालय	"தானவர்களின் இரு	अभिजानासि न	நீ அறியாதிருக்கின் றனை.
	ப்பிடமே !	विचिन्वन् अपि	தீர்க்காலோசனை செய் கிறவனாகியும்
पौरुषं	எனது ஆற்றலைத்	मत्तः	என்னால் விளையும்
	தானாகட்டும்	सन्तापं	ஆபத்தை
विक्रमं वा	எனது ஆண்மையை	अधिगमिष्यसि न	நீயறியப்போவதில்லை."
	த்தானாகட்டும்		

ब्राह्मोणास्त्रेण संयोज्य ब्रह्मदण्डनिभं शरम् । संयोज्य धनुषि श्रेष्ठे विचर्कप महाबलः ॥

महाबलः	மகா சக்திமானாகு	शरं	பாணத்தை
श्रेष्ठे	சிறந்த [மவர்	ब्राह्मेण अस्त्रेण	பிரம்மாஸ்திரத்தினால்
धनुषि	வில்வில்	संयोज्य	அபிமந்திரித்து
ब्रह्मदण्डनिभं	பிரமதண்டத்திற் கொப்பான	विचर्कपं	இழுக்கலானார்.

तस्मिन्विकृष्टे सहसा राघवेण शरासने । रोदसी संपफालेव पर्वताश्च चकम्पिरे ॥ ६ ॥

राघर्वेण	ஸ்ரீராமரால்	रोदसी	ஆகாயமும் பூமியும்
सहसा	வலுக்கொண்டு		பிளந்து விட்டவைகள்
तस्मिन्	அந்த	संपफाल इव	போலிருந்தன. (ஒரு மை ஆர்ஷம்)
शरासने	வில்	पर्वताः च	பர்வதங்களும்
विकृष्टे	நாணேற்றி இழுக்கப் பட்டபொழுது	चकम्पिरे	நடுநடுங்கின.

तमश्च लोकमावत्रे दिशश्च न चकाशिरे । परिचुक्षुभिरे चाशु सरांसि सरितस्तथा ॥ ७ ॥

लोकं च உலகமெங்கும்

तमः இருள்

आवत्रे மூடிவிட்டது.

दिशः च திசைகள் எல்லாமும்

चकाशिरे न ஓளியற்றிருந்தன.

सरांसि பொய்கைகளும்

सरितः तथा ஆறுகளும்

आशु च தந்தஷணத்திலேயே

परिचुक्षुभिरे குழம்பிவிட்டன.

तिर्यक् च सह नक्षत्रैः सङ्गतौ चन्द्रभास्करो । भास्करांशुभिरादीप्तं तपसा च समावृतम् ॥

प्रचकाशे तदाऽऽकाशमुल्काशतविदीपितम् ।

अन्तरिक्षाच्च निर्वाता निर्जग्मुस्तुलस्वनाः ॥

चन्द्रभास्करो சந்திரசூரியர்கள்

नक्षत्रैः நக்சத் திரங்களை

सह கூட

तिर्यक् च வந்திரமாகவே

सङ्गतौ சேர்ந்துவிட்டார்கள்.

तदा அப்பொழுது

आकाशं ஆகாயம்

भास्करांशुभिः சூரியகிரணங்களால்

आदीप्तं சிறிது ஒளிகொண்டு

तपसा இருளால்

समावृतं च மூடப்பட்டதாகவும்

उल्काशत- } பல கொள்ளிக்கட்டை

विदीपितं } களால் எரிக்கப்பட்ட

प्रचकाशे விளங்கிற்று. [தாகவும்

निर्वाता: च இடிகளும்

अन्तरिक्षात् ஆகாயத்திலிருந்து

(காதுகொடுத்து)

अनुलस्वनाः கேட்கமுடியாத ஒலி

(முழக்கம்) உடைய

निर्जग्मुः வைகளால்

वेगविवर्तन.

पुस्फुरश्च घना दिव्या दिवि मारुतपङ्कयः

॥ १० ॥

दिवि ஆகாயத்தில்.

मारुतपङ्कयः புயற்காற்றுகளும்,

दिव्याः घनाः च மகா மேகங்களும்

पुस्फुरः திடமென்று

தோன்றின.

वभञ्ज च तदा वृक्षाञ्जलदानुद्बहन्पि । अरुजंश्चैव शैलायाञ्छिखराणि प्रभञ्जनः ॥११॥

प्रभञ्जनः புயற்காற்றானது

तदा அப்பொழுது

जलदान् மேகங்களை

उद्बहन् अपि ஊக்கிச்செல்கின்ற

वृक्षान् च மரங்களையும் [தாய்

वभञ्ज முறித்தத்தள்ளிற்று.

शैलाग्रान् च மலைச்சிகரங்களையும்

शिखराणि एव சிறு குன்றுகளையும்

अरुजन् பெயர்த்தத்தள்ளிற்

तु (பன்மை ஆர்ஷம்).

दिविस्पृशो महामेघाः सङ्गताः समहास्वनाः । सुमुचुर्वैद्युतानग्नीस्ते महाशनयस्तदा ॥१२॥

दिविस्पृशः ஆகாயத்தையளவும்

महामेघाः பெருமேகங்கள்

• समहास्वनाः பேரொலியுடன் கூடி

ளவைகளால்

तदा அப்பொழுது

सङ्गताः ஒன்றுசேர்ந்தன.

ते அந்த

महाशनयः பேரிடிகள்

वैद्युतान् மின்னல்களாகிய

अग्नीन् கொடுப்புகளை

सुमुचुः உண்டாக்கின.

यानि भूतानि दृश्यानि चुक्रुशुश्वाशनेः समम् । अदृश्यानि च भूतानि मुमुचुर्भैरवस्वनम् ॥

दृश्यानि	கண்ணுக்குப்புலப் படும்	चुकुशुः	அலறின.
भूतानि	பிராணிகள்	अदृश्यानि	கண்ணுக்குப் புலப் படாத
यानि च	எவைகளோர் ஆவை	भूतानि च	பூதங்களும்
अशनेः	இடிக்கு [கள்	भैरवस्वनं	பேரொலியை
समं	ஒப்பாய்	मुमुचुः	இட்டன.

शिशियरे चापि भूतानि संव्रस्तान्युद्विजन्ति च । संप्रविव्यथिरे चापि न च पस्पन्दिरे भयात् ॥

भूतानि च	பிராணிகளெல்லாமும்	अपि च	அதோடு
संव्रस्तानि च	மிக்க அச்சமடைந்த வைகளாய்	संप्रविव्यथिरे	மிக்க மன ஏக்கம் கொண்டன.
शिशियरे	படுத்திவிட்டன ;	भयात् अपि	பயத்தினாலேயே
उद्विजन्ति च	துயரமடைந்தன ;	पस्पन्दिरे न	நகரா திருந்தன.

सह भूतैः सतोयोर्मिः सनागः सहराक्षसः । सहसाऽभूत्ततो वेगाद्भीमवेगो महोदधिः ॥

महोदधिः	சமுத்திரமான து	सनागः	பாம்புகளோடுகூடவும்
ततः	அப்பொழுது	सहाराक्षसः	அரக்கர்களோடு கூட வும்
वेगात्	படும்பாட்டால்	सहसा	திடீரென
भूतैः	பூதங்களோடு	भीमवेगः	மிகவும் தத்தளிக்கிற தரக
सह	கூடவும்	अभूत्	ஆயிற்று.
सतोयोर्मिः	நீரோடும் அலைகளோ டும் கூடவும்		

योजनं व्यतिचक्राम वेलामन्यत्र संप्रवात् । तं तदा समतिक्रान्तं नातिचक्राम राघवः ॥

वेलं अन्यत्र	கரையை விட்டு	समुदतं	செருக்கடைந்திருந் ததும்
संप्रवात्	நீர்ப்பெருக்கால்	तदा	அப்பொழுது
योजनं	ஒரு யோஜனை தூரம்	समतिक्रांत्	பின்வாங்கி ஓடுகிறது
व्यतिचक्राम	பின்வாங்கி ஓடிற்று.	तं	அந்த [மான
राघवः	ரகுலதலைகளும்	नदनदीपतिं	சமுத்திரத்தை
अमिच्छतः	சத்துருக்களை ஒழிப் பவருமாகிய	अतिचक्राम न	துன்புறுத்தா திருந் தார்.
रामः	ஸ்ரீராமர்		

ततो मध्यात्समुद्रस्य सागरः स्वयमुत्थितः । उदयन्हि महाशैलान्मेरोरिव दिवाकरः ॥

ततः	அச்சமயத்தில்	मेरोः	மேருவிளிசுந்து
सागरः	சமுத்திரராஜன்	उदयन्	உதயமாகும்
समुद्रस्य	கடலினது	दिवाकरः इव	சூரியபகவான் போல,
मध्यात्	மத்தியினின்று,	स्वयं हि	தானே
महाशैलात्	மகாபர்வதமாகிய	उत्थितः	தொன்றினான்.

पन्नगैः सह दीप्तास्यैः समुद्रः प्रत्यदृश्यत । स्निग्धवैर्ह्यसंकाशो जाम्बूनदविभूषितः ॥१८॥
 रक्तमाल्याम्बरधरः पद्मपत्रनिभेक्षणः । सर्वपुष्पमयीं दिव्यां शिरसा धारयन्स्रजम् ॥१९॥
 जातरूपमयैश्चैव तपनीयविभूषितैः । आत्मजानां च रत्नानां भूषितो भूषणोत्तमैः ॥ २० ॥
 धातुभिर्मण्डितः शैलो विविधैर्हिमवानिव । एकावलीमध्यगतं तरलं पाण्डुरप्रभम् ॥ २१ ॥
 विपुलेनोरसा विभ्रत्कौस्तुभस्य सहोदरम् । आघूर्णिततरङ्गौघः कालिकानिलसङ्कुलः ॥
 देवतानां सुरूपाणां नानारूपाभिरीश्वरः । गङ्गासिन्धुप्रधानाभिरापगाभिः समावृतः ॥

स्निग्धவैர்ஹ்ய- सङ्काशः	} वसुवसुत्पन्नान् வை ர்ப்பங்களை நிகர்த்த வனும்,	कौस्तुभस्य सहोदरं पाण्डुरप्रभं	கௌஸ்துபமணியோ உண்டானதும் [டு வெண்கார்தியுடைய துமான
जाम्बूनदविभूषितः	பொன்னுலலங்கரிக்க ப்பட்டவனும்,	तरलं	நடுநாயகமணியை
रक्तमाल्याम्बरधरः	{ சிறந்த மாலையையும் வஸ்திரங்களையும் தரித்தவனும்,	एकावलीमध्यगतं	{ முத்துமாலையின் நடு வில் பதிக்கப்பெற்ற தாய்
पद्मपत्रनिभेक्षणः	{ தாமரையிதழ்போன்ற கண்களைப் பெற்றவ னும்,	विपुलेन उरसा विभ्रत्	அகன்ற மார்பில் தரித்துக்கொண்டிரு க்கிறவனும்
सर्वपुष्पमयीं	சர்வவித புஷ்பங்கள் சேர்த்துக்கட்டப்பெற் புழுவிய மாலையை [ற தலையில்	आघूर्णिततरङ्गौघः	{ சலிக்கும் அலைகளின் சமூகங்களோடுகூடி எவனும்,
दिव्यां स्रजं शिरसा धारयन्	அணிந்திருக்கிற வனும்,	कालिकानिल- सङ्कुलः	மேகவரிசைகளோடும் காற்றோடும் கூடின வனும்,
जातरूपमयैः	பொன்னுலையைக்கப் பெற்ற	सुरूपाणां देवतानां ईश्वरः	நல்ல உருவமுடைய தேவதைகளுக்கு யஜமானும்,
आत्मजानां	தன்னிடத்திலுண் டான	नानारूपाभिः गङ्गासिन्धु- प्रधानाभिः	பலவகை கங்கை, சிந்து இவை களைப் பிரதானமாக வுடைய
रत्नानां भूषणोत्तमैः च	சிறந்த ஆபரணங் களானும்	आपगाभिः समावृतः च समुद्रः दीप्तास्यैः	நதிகளால் சூழப்பட்டவனுமான சமுத்திரராஜன் ஜ்வலிக்கும் வாய்களை யுடைய
तपनीयविभूषितैः एव विविधैः धातुभिः मण्डितः हिमवान् शैलः इव भूषितः	} பொன்னுலையான ஆபர ணங்களானும் பலவித காணிக்கங்களால் நிறைந் துணிகளும் இமயமலையோல அலங்கரிக்கப்பட்ட வனும்,	पन्नगैः सह प्रत्यदृश्यत	சர்ப்பங்களோடு கூட கட்புலனாயினான்.

उद्धर्तितमहाग्राहः संभ्रान्तोरगराक्षसः । सागरः समुपक्रम्य पूर्वमामन्त्र्य वीर्यवान् ॥२४॥

अब्रवीत्प्राञ्जलिर्वाक्यं राघवं शरपाणिनम्

॥ २५ ॥

उद्धर्तित- } துள்ளும் பெருமுத
 महाग्राहः } லைகளையுடையவனும்
 संभ्रान्तोरग- } குழப்பமடைந்த பாம்
 राक्षसः } புகளையும் ராக்ஷஸர்
 कलैयुमुदयवन्नुम्
 वीर्यवान् வீர்யவரனுபான
 सागरः சமுத்திரராஜன்
 शरपाणिनं பாணமும் கையுமாய்
 निरुक्तम्

राघवं ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
 प्राञ्जलिः கைகூப்பிக்கொண்டு
 समुपक्रम्य கிட்டி
 पूर्वं முதலில்
 आमन्त्र्य முகமன்கூறி
 वाक्यं ஓர் விண்ணப்பத்தை
 अब्रवीत् பின்வருமாறு தெரி
 வித்தான் :

पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च राघव । स्वभावे सौम्य तिष्ठन्ति शाश्वतं मार्गमाश्रिताः॥

सौम्य "சாந்தமூர்த்தியே!
 राघव ஸ்ரீராம!
 पृथिवी பூமி,
 वायुः வாயு,
 आकाशं ஆகாசம்,
 आपः ஜலம்,
 ज्योतिः च அக்னி ஆகிய இவை
 எல்லாம்

शाश्वतं எப்பொழுதும்முள்ள
 मार्गं அனுஷ்டானத்தை
 आश्रिताः பற்றியவைகளாய்
 स्वभावे இயற்கையில்
 तिष्ठन्ति பிரளாமலிருக்கின்
 றன.

तत्स्वभावो ममाप्येष यद्गाधोऽहमप्लवः । विकारस्तु भवेद्वाध एतत्ते प्रवदाम्यहम् ॥ २७ ॥

अहं "நான்
 अप्लवः (ஒரு தரண்டலாய்)
 தரண்டமுடியாதவன்.
 अगाधः ஆழம் அளவிடமுடி
 யாதவன்
 यत् तत् अपि எதுவோ அதுதான்
 मम எனது
 स्वभावः இயற்கை குணம்.

गाधः தரைகரணப்படுபவ
 भवेत् तु ஆகினிடில் [கை
 एषः இது
 विकारः கிருஷ்டிகுணத்திற்கு
 மாறானதாகும்.
 एतत् இதை
 ते தேவரீருக்கு
 प्रवदामि தெரிவிக்கின்றேன்.

न कामान्न च लोभाद्वा न भयात्पार्थिवात्मज । आहनक्राकुलजलं स्तम्भयेयं कथञ्चन ॥

पार्थिवात्मज "சக்கிரவர்த்தித் திரு
 மகனாரே!
 आहनक्राकुलजलं { பெரிய மீன்களாலும்
 முதலைகளாலும் நிரம்
 कथञ्चन { பியுள்ள ஜலத்தை
 நான் என்ன பிரயா
 साकैकोण्डालुम्
 कामात् பக்தியைக்கொண்டும்
 न स्तम्भयेयं नான் ஸ்தம்பனம்
 செய்யமுடியாது.

वा அல்லது
 लोभात् च கிட்டாததைப் பெற
 முயன்றாலும்
 न { (அர்ப்படியே நான்
 ஸ்தம்பனம்செய்ய)
 முடியாது.
 भयात् { (ஆபத்தில்)பயத்தாலும்
 न { (நான் ஸ்தம்பனம்
 செய்ய) முடியாது.

विधास्ये राम येनापि विषहिष्ये ह्यहं तथा । ग्राहा न प्रहरिष्यन्ति यावत्सेना तरिष्यति ॥
हरीणां तरणे राम करिष्यामि यथास्थलम् ॥ २९ ॥

राम	“ஸ்ரீராம!	ग्राहा:	முதலைகள்
येन	எப்படியானால்	प्रहरिष्यन्ति न	நீக்கு செய்யமாட்டா.
अहं अपि	யானும்	राम	ஸ்ரீராம!
विषहिष्ये	பொறுப்பேடு	हरीणां	வானரர்களுடைய
तथा हि	அவ்வண்ணமே	तरणे	கடக்கும் விஷயத்தில்
विधास्ये	செய்வேன்.	यथास्थलं	எப்படியானால் ஒரு வ
सेना	சேனையானது	करिष्यामि	ழியெற்படுமோ அதை
तरिष्यति यावत्	அக்கரை சேரும் பரி யந்தம்		செய்வேன்”.

तमब्रवीत्तदा राम उद्यतो हि नदीपते । अमोघोऽयं महाबाणः कस्मिन्देसे निपात्यताम् ॥

तदा	அச்சமயத்தில்	अयं	இந்த
रामः	ஸ்ரீராமர்	महाबाणः	மஹாபாணமானது
तं	அவனைப் பார்த்து	अमोघः	வினாகாதது.
अब्रवीत्	பின்வருமாறு வினாவினார்.	हि	ஆனபடியால்
नदीपते	“சமுத்திரராஜனே!	कस्मिन्	எந்த
उद्यतः	தொடுத்துவிட்ட	देशे	இடத்தில்
		निपात्यताम्	வீழ்த்தப்படவேண்டி ம்?”

रामस्य वचनं श्रुत्वा तं च दृष्ट्वा महाशरम् । महोदधिर्महातेजा राघवं वाक्यमब्रवीत् ॥३१॥

महातेजा:	மஹா தேஜஸ்கியாகிய	महाशरं	மஹாபாணத்தையும்
महोदधि:	சமுத்திரராஜன்	तं	அந்த
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	राघवं च	ஸ்ரீராமரையும்
वचनं	வாக்கை	दृष्ट्वा	பார்த்து
श्रुत्वा	கேட்டு,	वाक्यं	பின்வரும் சொல்லை
		अब्रवीत्	மொழிந்தான்:

उत्तरेणावकाशोऽस्ति कश्चित्पुण्यतमो मम । द्रुमकुल्य इति ख्यातो लोके ख्यातो यथा भवान्॥

मम	“எனக்கு	यथा ख्यातः	{ பிரசித்திபெற்று விள க்குகிறீரோ அப் படியே
पुण्यतमः	மிக்கப் புண்யதல	द्रुमकुल्यः	
कश्चित्	ஒரு [மாகிய	इति	எனப் பெயர் பூண்டு
*अवकाशः	பிரதேசமானது	ख्यातः	பிரசித்திபெற்று விள க்குகிறது.
उत्तरेण अस्ति	வடக்கிலிருக்கிறது.		
भवान्	தேவரீர்		
लोके	உலகில்		

उग्रदर्शनकर्माणो बहवस्तत्र दस्यवः । आभीरप्रमुखाः पापाः पिवन्ति सलिलं मम ॥३३॥

तत्र	“அவ்விடத்தில்	आभीरप्रमुखाः	{ *ஆபிரர் என்பவர்களை தலைமையாய்க் கொண்டவர்களாய்,
बहवः	பலர்	दस्यवः	எதற்குமஞ்சரது யாவர்க்கும் தீங்குபுரிப
उग्रदर्शनकर्माणः	{ கொடிய தோற்றத்தையும் தொழில்களையும் முடையவர்களான	मम	எனது [வர்களாய்,
पापाः	பாபிகள்	सलिलं	ஐவத்தை
		पिवन्ति	குடிக்கின்றார்கள்.

* [பிராமணனுக்கும் அற்பஜாதிய் பெண்களுக்கும் பிறந்தவர் ஆபிரர் என்பவர்கள்.]

तैस्तु संस्पर्शनं प्राप्तेन सहे पापकर्मभिः । अमोघः क्रियतां राम तत्र तेषु शरोत्तमः ॥३४॥

प्राप्तेः	“அங்கிருக்கும்	राम	ஸ்ரீராம!
पापकर्मभिः	தீத்தொழில் புரியும்	तत्र	அவ்விடத்தில்
तैः	அவர்களால்	तेषु	அவர்கள்மீது
संस्पर्शनं तु	தொடுதலையும்	शरोत्तमः	உத்தமபாணமானது
न सहे	நான் பொறேன்.	अमोघः	விண்போகாததாக
		क्रियताम्	செய்யப்பட்டும்.”

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सागरस्य स राघवः । मुमोच तं शरं दीप्तं वीरः सागरदर्शनात् ॥

वीरः	வீரரான	श्रुत्वा	செனிக்கொண்டு
सः	அந்த	दीप्तं	ஐவலித்துக்கொண்டி
राघवः	ஸ்ரீராமர்	तं	அந்த [ருந்த
तस्य	அந்த	शरं	பாணத்தை
सागरस्य	சமுத்திரராஜனது	सागरदर्शनात्	சமுத்திரராஜனது
तद्वचनं	அந்த விண்ணப்பத்தை	मुमोच	விண்ணப்பத்தின்படி
			விடுத்தார்.

तेन तन्मरुकान्तारं पृथिव्यां खलु विश्रुतम् । निपातितः शरो यत्र दीप्ताशनिसमप्रभः ॥

दीप्ताशनि- } समप्रभः }	ஐவலிக்கும் இடிக்குச் சமானமான ஒலி கொண்ட	तत्र	அந்த ப்ரதேசம்
शरः	பாணமானது	तेन	அதனால்
यत्र	எவ்விடத்தில்	पृथिव्यां	உலகில்
निपातितः	விழுத்தப்பட்டதோ	मरुकान्तारं	மருகாந்தாரமென
		विश्रुतं खलु	பெயருடன் விளங்குவதன்றோ!

ननाद च तदा तत्र वसुधा शल्यपीडिता । तस्माद्द्रुणमुखात्तोयमुत्पपात रसातलात् ॥३७॥

तदा	அப்பொழுது	तस्मात्	அந்த
तत्र	அவ்விடத்தில்	द्रुणमुखात्	பிளப்புகளின்
शल्यपीडिता	பாணத்தால் பிடிக்கப் பூமியானது [பட்ட	रसातलात्	பாதாளத்திலிருந்து
वसुधा	பூமியானது [பட்ட	तोयं	ஐலமானது
ननाद च	அலறிற்று.	उत्पपात	பொக்கிவந்தது.

स बभूव तदा कूपो व्रण इत्यभिविथुतः । सततं चोत्थितं तोयं समुद्रस्येव दृश्यते ॥

अवदारणशब्दश्च दारुणः समपद्यत

॥ ३८ ॥

सः अत्ता
तदा अत्ताமுதல்
व्रणः कूपः इति वிரண கூபம் என
अभिविथुतः பெயர்கொண்டு
விளக்கிற்று.

तोयं च ஜலமானது
समुद्रस्य इव சமுத்திரத்தைப்
போன்றதாக
दृश्यते காணப்படுகிறது.
अवदारणशब्दः च பினக்கும்சப்தமானது
दारुणः மிக பயங்கரமாய்
समपद्यत உண்டாயிற்று

सततं எக்காலத்திலும்
उत्थितं பொங்கிவரும்

तस्मात्तद्वाणपातेन त्वपः कुक्षिष्वशोपयत्

॥ ३९ ॥

तस्मात् அக்காரணத்தால்
तत् அப்பொழுது
वाणपातेन பாணத்தின் வீழ்ச்சி
செயினால்

कुक्षिषु பள்ளத்தாக்குகளில்
अपः तु ஜலங்களையும்
अशोपयत् வற்ற அடித்தார்.

विख्यातं त्रिषु लोकेषु मरुकान्तारमेव तत् । शोपयित्वा ततः कुक्षिं रामो दशरथात्मजः ॥

वरं तस्मै ददौ विद्वान्मरुवेऽपरविक्रमः

॥ ४० ॥

तत् अது
त्रिषु மூன்று
लोकेषु உலகங்களிலும்
मरुकान्तारं एव மருகாந்தாரமென்றே
विख्यातं பிரசித்திபெற்று
வழங்கிவருகிறது.
दशरथात्मजः தசரதரின் திருக்
குமாரராய்
अपरविक्रमः தெய்வசக்திகொண்ட

विद्वान् ஸர்வக்ஞரான
रामः ஸ்ரீராமர்
ततः அவ்விடத்தில்
कुक्षि பள்ளத்தாக்கை
शोपयित्वा வற்றச்செய்துவிட்டு
तस्मै அந்த
मरुवे மருகாந்தாரத்திற்கு
वरं ஓர் வரத்தை
ददौ அளித்தார்

पशव्यश्चाल्परोगश्च फलमूलरसायुतः । बहुस्नेहो बहुक्षीरसुगन्धिविविधौषधः ॥ ४१ ॥

एवमेतैर्गुणैर्युक्तो बहुभिः सततं मरुः । रामस्य वरदानाच्च शिवः पन्था बभूव ह ॥ ४२ ॥

रामस्य ஸ்ரீராமரது
वरदानात् வரம்பெற்றதனாலேயே
मरुः மருகாந்தாரமானது
पशव्यः च பசுக்களுக்கு நன்மை
பயப்பதராயும்

बहुक्षीर- } ஏராளமான பாடியு
सुगन्धिः } டையதாயும் நறுமண
க்களையுடையதாயும்
विविधौषधः பலவகை ஓஷதிகளை
யுடையதாகவும்

अल्परोगः च { வியாதி என்பதே
அழர்வமாய் விளங்
குகிறதாயும்
* फलमूलरसायुतः { கனி, கிழங்கு, தேன்
இவைகள் நிரம்பிய
தாயும்

एवं இப்படியாய்
एतैः மேற்கண்ட
बहुभिः गुणैः பல நற்குணங்களால்
सततं எக்காலத்திலும்
युक्तः च விளங்குகிறதாய்
शिवः पन्था: மங்களகரமான
बभूव ह ஆயிற்று. [இடமாக

बहुस्नेहः { ஏராளமான நெய்யு
டையதாயும்

तस्मिन्दग्धे तदा कुक्षौ समुद्रः सरितां पतिः । राघवं सर्वशास्त्रमिदं वचनमब्रवीत् ॥४३॥

तदा	அப்பொழுது	समुद्रः	சமுத்திரராஜன்
तस्मिन्	அந்த	सर्वशास्त्रं	ஸர்வசாஸ்திர நிபுணராகிய
कुक्षौ	பள்ளத்தாக்கு	राघवं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
दग्धे	எரிக்கப்பட்டவளவில்	इदं	பின்வரும்
सरितां	நதிகளுக்கு	वचनं	மொழியை
पतिः	நாயகனாகிய	अब्रवीत्	மொழிந்தான் :

अयं सौम्य नलो नाम तनुजो विश्वकर्मणः । पित्रा दत्तवरः श्रीमान्प्रतिमो विश्वकर्मणा ॥

सौम्य	“சாந்தமூர்த்தியே!	तनुजः	புதல்வன்.
अयं	இதேகா இருக்குமிவன்	पित्रा	தந்தையால்
नलः	நளனென்ற	दत्तवरः	வரம்பெற்ற
नाम	பெயருடையவன்.	श्रीमान्	பாக்கியசாலி.
विश्वकर्मणः	விசுவகர்மாவீணுடைய	विश्वकर्मणा	விசுவகர்மாவோடு
		प्रतिमः	சமமானவன்.

एष सेतुं महोत्साहः करोतु मयि वानरः । तमहं धारयिष्यामि तथा ह्येष यथा पिता ॥

एषः	“இந்த	तं	அதை
वानरः	வானரன்	धारयिष्यामि	ஐக்கிரதையாய் பாதுகாப்பேன்.
महोत्साहः	மிக ஊக்கக்கொண்டு	पिता	தந்தை
सेतुं	ஓர் அணையை	यथा	எப்படியோ
मयि	என்மீது	तथा हि	அப்படியேதான்
करोतु	கட்டட்டும்.	एषः	இவனும்.”
अहं	நான்		

एवमुक्तवोदधिर्नष्टः समुत्थाय नलस्तदा । अब्रवीद्वानरश्रेष्ठो वाक्यं रामं महाबलः ॥ ४६ ॥

उदधिः	சமுத்திரராஜன்	वानरश्रेष्ठः	வானரோத்தமனு
एवं	மேற்கண்டவாறு	नलः	நளன் [மாகிய
उत्त्वा	சொல்லிவிட்டு	समुत्थाय	எழுந்து
नष्टः	அந்தர்ந்தானமாயினான்.	रामं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
		वाक्यं	ஒரு மொழியை
तदा	அப்பொழுது	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தான் :
महाबलः	மகாசக்திமானும்		

अहं सेतुं करिष्यामि विस्तीर्णं वरुणालये । पितुः सामर्थ्यमास्थाय तत्रमाह महोदधिः ॥

अहं	“நான்	सेतुं	அணையை
विस्तीर्णं	விஸ்தாரமான	करिष्यामि	கட்டுவேன்.
वरुणालये	சமுத்திரத்தின்மீது	महोदधिः	சமுத்திரராஜன்
पितुः	தந்தையினது	तत्रं	உள்ளதை உள்ள படியே
सामर्थ्यं	சாமர்ந்தியத்தை	आह	சொன்னான்.
आस्थाय	கைப்பற்றி		

दण्ड एव वरो लोके पुरुषस्येति मे मतिः । धिक् क्षमामकृतज्ञेषु सान्ध्वं दानमथापि वा ॥

लोके	“உலகில்	अकृतज्ञेषु	நன்றிகெட்டவர்கள்
पुरुषस्य	ஓர் மானிடனுக்கு	क्षमां अपि	விரியத்தில்
दण्डः एव	தண்டோபாயம்தான்	सान्ध्वं अथ	பொறுமைபயபாவது
वरः	எதிலும் சிறந்தது		நல்வார்த்தையை
इति	என்பது		யாவது
मे	எனது	दानं वा	தானத்தையாவது
मतिः	கொள்கை.	धिक्	காட்டுவது அசட்டுத்
			தனமே.

अयं हि सागरो भीमः सेतुकर्म दिदक्षया । ददौ दण्डभयाद्दात्रं राघवाय महोदधिः ॥

अयं	“இந்த	ददौ दण्डभयाद्दात्रं	தன்னைக் காப்பாற்றிக்
सागरः	சகரமன்னரால்	राघवाय	கொள்ள வேண்டுமெ
	உண்டான	दशै	னும் எண்ணத்தாலே
भीमः	பயங்கரமான	सेतुकर्म	யே
महोदधिः	சமுத்திரராஜன்	राघं	•சேதுநாரியத்திற்காக
दण्डभयात्	தண்டனைக்குப்	राघवाय	மேடுபூமியை
	பயந்து	दशै	பூராமருக்கு
			கொடுத்தான்.

मम मातुर्वरो दत्तो मन्दरे विश्वकर्मणा । औरसस्तस्य पुत्रोऽहं सदृशो विश्वकर्मणा ॥५०॥

मन्दरे	“மந்தரமலையில்	अहं	நான்
विश्वकर्मणा	விசுவகர்மானினால்	तस्य	அவரது
मम	எனது	औरसः	ஒளரஸ
मातुः	அன்னைக்கு	पुत्रः	புத்திரன்.
दत्तः	கொடுக்கப்பட்ட	विश्वकर्मणा	விசுவகர்மாவோடு
वरः	அனுக்கிரகமாகிய	सदृशः	சமமானவன்.

स्मारितोऽस्म्यहमेतेन तत्त्वमाह महोदधिः । न चाप्यहमनुक्तो वै प्रव्रूयामात्मनो गुणान् ॥

महोदधिः	“சமுத்திரராஜன்	अपि च	அன்றியும்
तत्त्वं	உள்ளது உள்ளபடியே	अनुक्तः	பிரதால் சொல்லப்
आह	சொன்னான்.	आत्मनः	எனது [படாசுவனம்]
एतेन	இதனால்	गुणान्	குணங்களை
अहं	நான்	अहं वै	நானே
स्मारितः	நினைப்பூட்டப்பட்ட	प्रव्रूयां न	சொல்லிக்கொள்ள
अस्मि	ஆகிறேன். [வனாக		மாட்டேன்.

समर्थश्चाप्यहं सेतुं कर्तुं वै वरुणालये । काममथैव वधन्तु सेतुं वानरपुङ्गवाः ॥५२॥

वरुणालये अपि	“சமுத்திரத்தின்மீது	कामं च	அப்படியிருப்பதால்
सेतुं	சேதுவை [கூட	अथ एव	இப்பொழுதே
कर्तुं	கட்ட	वानरपुङ्गवाः	வானரோந்தயர்கள்
अहं	நான்	सेतुं	சேதுவை
समर्थः वै	வல்லவையுள்ளவன்.	वधन्तु	கட்டட்டும்.”

ततोऽतिष्ठष्टा रामेण सर्वतो हरियूथपाः । अंभिपेतुर्महारण्यं हृष्टाः शतसहस्रशः ॥ ५३ ॥

ततः	அதன்மேல்	शतसहस्रशः	நூற்றுக்கணக்காகவும்
रामेण	ஸ்ரீராமரால்	सर्वतः	ஆயிரக்கணக்காகவும்
अतिष्ठष्टाः	விடைகொடுத்துவிடு க்கப்பட்ட	हृष्टाः	நாற்புறமும் மனச்சந்துஷ்டிகொ டவர்களாய்
हरियूथपाः	வானரசேனைத்தலைவர்க கள்	महारण्यं	பெரும்காட்டிற்கு
		अभिपेतुः	ஒடிச்சென்றார்கள்.

ते नगान्नगसंकाशाः शाखासृगगणर्षभाः । वभञ्जुर्वानरास्तत्र प्रचकर्षुश्च सागरम् ॥ ५४ ॥

तत्र	அப்பொழுது	नगान्	விருஷங்களை
ते	அந்த	वभञ्जुः	வேரோடு பெயர்த் தார்கள்.
नगसंकाशाः	மலைகளை நிகர்த்தவர்க ளும்	सागरं	சமுத்திரத்திற்கு
शाखासृग- गणर्षभाः च	} வானாக்கூட்டத்தலை வர்களுபான வானர்கள்	प्रचकर्षुः	இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.
वानराः			

ते सालैश्चाश्वकणैश्च धवैर्वंशैश्च वानराः । कुटजैर्जुनैस्तालैस्तिलकैस्तिमिशैरपि ॥ ५५ ॥

विल्वैश्च सप्तपर्णैश्च कर्णिकारैश्च पुष्पितैः । चूतैश्चाशोकवृक्षैश्च सागरं समपूरयन् ॥ ५६ ॥

ते	அந்த	तिमिशैः अपि	தமிழகங்களாலும்
वानराः	வானர்கள்	विल्वैः च	பில்வமாங்களாலும்
सालैः च	ஆச்சாமரங்களாலும்	सप्तपर्णैः च	எழிலைப்பாலைமரங் களாலும்
अश्वकणैः च	அச்வகர்ணமரங்களா லும்	पुष्पितैः	மலர்கள் நிறைந்த
धवैः	தவமரங்களாலும்	कर्णिकारैः च	கர்ணிகாமரங்களா லும்
वंशैः च	முங்கில்களாலும்	चूतैः च	மாமரங்களாலும்
कुटजैः	கெட்பரலைகளாலும்	अशोकवृक्षैः च	அசோகமரங்களாலும்
अर्जुनैः	மருதுமரங்களாலும்	सागरं	சமுத்திரத்தை
तालैः	பலைகளாலும்	समपूरयन्	நிரப்பினார்கள்.
तिलकैः	திலகமரங்களாலும்		

समूलांश्च विमूलांश्च पादपान्हरिसत्तमाः । इन्द्रकेतूनिवोद्यम्य प्रजहृर्हरयस्तरुन् ॥ ५७ ॥

हरिसत्तमाः	வானரேரத்தமர்களா கிய	विमूलान्	வேரில்லாமலும்
हरयः	வானர்கள்	इन्द्रकेतून्	இந்திரத்தவஜங்களை
पादपान् च	சிலமரங்களை	इव	போலவே
समूलान्	வேருடனும்	उद्यम्य	ஏந்தித் தூக்கி
तरुन् च	சிலமரங்களை	प्रजहुः	கொண்டுவந்துச் சேர்த்தார்கள்.

तालान्दाडिमगुल्मांश्च नारिकेलान्विभीतकान् । वकुलान्वदिरान्निम्बान्समाजहुः समन्ततः॥

समन्ततः	எங்குமிருந்து	वकुलान्	மகிழ்மரங்களையும்
तालान्	பனைகளையும்	खदिरान्	கருங்காளிகளையும்
दाडिमगुल्मान् च	ஆடர்ந்த மாதுளை களையும்	निम्बान्	வேம்புகளையும்
नारिकेलान्	தென்னமரங்களையும்	समाजहुः	கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள்.
विभीतकान्	தாண்டிகளையும்		

हस्तिमात्रान्महाकायाः पाषाणांश्च महाबलाः । पर्वतांश्च समुत्पाद्य यन्त्रैः परिवहन्ति च ॥

महाकायाः	* பெருமுடலுடைய வர்களும்	पर्वतान् च	பர்வதங்களையும்
महाबलाः च	மகா பலவான்களு மான ஆவர்கள்	समुत्पाद्य	பெயர்ந்து
हस्तिमान्	யானையளவுள்ள	यन्त्रैः	{ தூக்குவதற்கு சம யத்திற்கேற்ற யந்தி ரங்களில்
पाषाणान् च	பெரும்பாறைகளையும்	परिवहन्ति	துக்கிவந்தார்கள்.

प्रक्षिप्यमाणैरचलैः सहसा जलमुद्धतम् । समुत्पतितमाकाशमुपासर्पत्तस्ततः ॥ ६० ॥

सहसा	வலுக்கொண்டு	जलं	ஜலமானது
प्रक्षिप्यमाणैः	போடப்படும்	आकाशं	ஆகாசம் வரையில்
अचलैः	மலைகளால்	समुत्पतितं	கிளம்பியதாய்
उद्धतं	உயரக்கிணம்பும்	ततस्ततः	இங்குமங்கும்
		उपासर्पत्	சிதறிற்று.

आप्लवन्तः प्लवन्तश्च गर्जन्तश्च प्लवङ्गमाः । समुद्रं क्षोभयामासुर्वानराश्च समन्ततः ॥

सूत्राप्यन्ये प्रवृहन्ति व्यायतं शतयोजनम् ॥ ६१ ॥

आप्लवन्तः	{ ஒரே பாய்ச்சலாய் பாய்ந்து செல்பவர் களும்	समन्ततः	நான்கு பக்கங்களிலே
प्लवन्तः च	தங்கித்தங்கிப்பாய்ந்து செல்பவர்களும்	समुद्रं	சமுத்திரத்தை [யும்
गर्जन्तः च	{ இருந்தவிடத்தில் ஆ ரவாரம் செய்கின்ற வர்களமான	क्षोभयामासुः	கலக்கினார்கள்.
प्लवङ्गमाः	வானரர்கள்	अन्ये	வேறுகிண
		वानराः च	வானரர்களும்
		व्यायतं	நீண்ட
		शतयोजनं	நூறுயோஜனை தூரம்
		सूत्राणि	அளவுதூல்களை
		प्रवृहन्ति	பிடித்தார்கள்.

नलश्चक्रे महासेतुं मध्ये नदनदीपतेः । स तथा क्रियते सेतुर्वानरैर्घोरकर्मभिः ॥ ६२ ॥

नलः	நளன்	सेतुः	சேது
नदनदीपतेः	சமுத்திரத்தின்	घोरकर्मभिः	பெரும்தொழில் புரியும்
मध्ये	நடுவில்	वानरैः	வானரர்களால்
महासेतुं	மஹாலேஸ்துவை	तथा	ஆவ்விதம்
चक्रे	கட்டினான்.	क्रियते	கட்டப்படுகிறது.
सः	அந்த		

दण्डानन्ये प्रगृह्णन्ति विचिन्वन्ति तथा परे

॥ ६३ ॥

अन्ये
दण्डान्
प्रगृह्णन्ति

சிலர்
அளவுகோல்களை
பிடிக்கின்றார்கள்.

तथा
परे
विचिन्वन्ति

அப்படியே
வேறுசிலர்
குறியல் குறியலாய்
சேர்க்கின்றார்கள்.

वानराः शतशस्तत्र रामस्याज्ञापुरस्सराः । मेघामैः पर्वताग्रैश्च तृणैः काष्ठैर्वन्धिरे ॥ ६४ ॥

तत्र
वानराः
शतशः
रामस्य
आज्ञापुरःसराः

அப்பொழுது
வானர்கள்
நூற்றுக்கணக்காக
ஸ்ரீராமரது
ஆக்ஷேபப்படி நடக்
கின்றவர்களாய்

मेघामैः
पर्वताग्रैः
तृणैः
काष्ठैः च
वन्धिरे

மேகக்களை நிகர்த்த
மலைச்சிகரங்களாலும்
நரணல்களாலும்
கட்டைகளாலும்
கட்டினார்கள்.

पुष्पिताग्रैश्च तरुभिः सेतुं बध्नन्ति वानराः

॥ ६५ ॥

वानराः
पुष्पिताग्रैः

வானர்கள்
புஷ்பித்த தானிக
ஞற்ற

तरुभिः च
सेतुं
बध्नन्ति

மரங்களாலும்
ஸேதுவை
கட்டுகின்றார்கள்.

पाषाणांश्च गिरिप्रख्यान् गिरीणां शिखराणि च । दृश्यन्ते परिधावन्तो गृह्य वारणसन्निभाः॥

वारणसन्निभाः
गिरिप्रख्यान्
पाषाणान् च

யானைகளை நிகர்த்த
வர்கள்
மலைகளை நிகர்த்த
பெரும் கற்பாறைக
ளையும்

गिरीणां
शिखराणि च
गृह्य
परिधावन्तः
दृश्यन्ते

பர்வதங்களுடைய
சிகரங்களையும்
கையிலேந்திக்கொண்டு
ஓடிச்செல்பவர்களாய்
காணப்படுகின்றார்கள்.

शिलानां क्षिप्यमाणानां शैलानां च निपात्यताम् । बभूव तुमुलः शब्दस्तदा तस्मिन्महोदधौ॥

तदा
तस्मिन्
महादधौ
शिलानां
क्षिप्यमाणानां

அப்பொழுது
அந்த
சமுத்திரத்தில்
பாறைகள்
எறியப்படுகையிலும்

शैलानां
निपात्यतां च
तुमुलः
शब्दः
बभूव

மலைகள்
விழுந்தப்படுகையி
பெரிய [லும்
சப்தமானது
உண்டாயிற்று.

सहेलं हनुमाञ्छैलं यं यं विपुलमाक्षिपत् । तं तं करेण वामेन सलीलं जगृहे नलः ॥६८॥

हनुमान्
यं यं
विपुलं
शैलं
सहेलं
आक्षिपत्

ஹனுமார்
எந்தெந்த
பெரிய
கற்பாறையை
அனாயாசமாய்
எறிந்தாரோ

तं तं
नलः
वामेन करेण
सलीलं
जगृहे

அததை
நளன்
இடது கையினால்
அனாயாசமாய்
பிடித்துக்கொண்

டான்.

कृतानि प्रथमेनाह्वा योजनानि चतुर्दश । प्रहृष्टैर्गजसंकाशैस्त्वरमाणैः पुवङ्गमैः ॥ ६९ ॥

प्रहृष्टैः	மனசத்துவந்தி கொண் டவர்களும்	पुवङ्गमैः	வானரர்களால்
गजसङ्काशैः	யானைகளை நிகர்த்த வர்களும்	प्रथमेन अह्वा	முதலாவதுநான்
स्वमाणैः	பரபாப்புடன் தொழில் புரிசிறவர்களுமான	चतुर्दश योजनानि कृतानि	பதனான்கு யோஜனைகள் கட்டப்பட்டன.

द्वितीयेन तथा चाह्वा योजनानि तु विंशतिः । कृतानि पुवगैस्तूर्ण भीमकायैर्महाबलैः ॥

भीमकायैः तु	பெரும் சரீரமுடைய வர்களும்	तथा	அப்படியே
महाबलैः च	மஹா பலவான்களு மான	द्वितीयेन अह्वा	இரண்டாவது தினத்தில்
पुवगैः तूर्ण	வானரர்களால் வினையில்	विंशतिः योजनानि कृतानि	இருபது யோஜனைகள் கட்டப்பட்டன.

अह्वा तृतीयेन तथा योजनानि कृतानि तु । त्वरणैर्महाकायैरेकविंशतिरेव च ॥ ७१ ॥

तथा एव तृतीयेन अह्वा	அப்படியே மூன்றாவது தினத்தில்	महाकायैः च	பெரும் சரீரமுடைய வர்களுமான அவர் களால்
स्वमाणैः तु	பரபாப்புடன் தொ ழில் புரிசின்றவர்க ளும்	एकविंशतिः योजनानि कृतानि	

चतुर्थेन तथा चाह्वा द्वाविंशतिरथापि च । योजनानि महावेगैः कृतानि त्वरितैस्तु तैः ॥

महावेगैः अपि	மஹா சாமர்த்திய முடையவர்களும்	तथा च	அப்படியே
त्वरितैः तु	பரபாப்புடனிருந்த வர்களுமான	चतुर्थेन अह्वा	நான்காவது தினத்தில்
तैः च अथ	அவர்களாலேயே அப்பொழுது	द्वाविंशतिः योजनानि कृतानि	இருபத்திரண்டு யோஜனைகள் கட்டப்பட்டன.

पञ्चमेन तथा चाह्वा पुवगैः क्षिप्रकारिभिः । योजनानि त्रयोविंशत्सुवेलमधिकृत्य वै ॥ ७३ ॥

क्षिप्रकारिभिः	வினையில் காரியங்களை முடிக்கும்	अधिकृत्य वै	முடிவு எல்லையாக வைத்துக்கொண்டு
पञ्चमेन अह्वा सुवेलं	ஐந்தாவது தினத்தில் கவேஸபர்வதத்தை	त्रयोविंशत् योजनानि तथा च	இருபத்துமூன்று யோஜனைகள் அப்படியே கட்டிமுடி க்கப்பட்டன.

स वानरवरः श्रीमान्विश्वकर्मात्मजो बली । बबन्ध सागरे सेतुं यथा चास्य पिता तथा ॥

வானரவர்: வானரோத்தமனும்
 श्रीमान् ஸ்ரீமாளும்
 बली வெகுபலசாலியும்
 विश्वकर्मात्मजः விச்வகர்மாமின்
 புதல்வனுமான

यथा எப்படிப்பட்டவனோ
 तथा च அப்படிப்பட்டவனு
 மான
 सः அவன்
 सागरे சமுத்திரத்தில்
 सेतुं ஸேதுவை
 बबन्ध கட்டிமுடித்தான்.

स नलेन कृतः सेतुः सागरे मकरालये ।

नलेन நளனால்
 मकरालये மகரமீன்கள் வசிக்கு
 மிடமாகிய

सागरे சமுத்திரத்தில்
 कृतः கட்டப்பட்ட
 सः அந்த
 सेतुः சேதுவானது
 भम्बरे ஆகாசத்தில்

शुशुभे सुभगः श्रीमान्स्वातीपथ इवाम्बरे ॥

स्वातीपथः ஸ்வாதிரசுத்திரம்
 செல்லும் வழி
 इव போலவே
 श्रीमान् மகிமைபொருந்திய
 தாகவும்
 सुभगः அழகுவாய்ந்ததாக
 வும்
 शुशुभे வினங்கிற்று.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । आगम्य गगने तस्थुर्द्रष्टुकामास्तदद्भुतम् ॥७६॥

ततः அப்பொழுது
 सगन्धर्वाः கந்தர்வர்களுள்ளிட்டு
 देवाः தேவர்களும்
 सिद्धाः சித்தர்களும்
 परमर्षयः च மகரிஷிகளும்
 तत् அந்த

अद्भुतं அதிசயத்தை
 द्रष्टुकामाः பார்க்க அவர்க்கொண்
 டவர்களாய்
 गगने ஆகாசத்தில்
 आगम्य வந்து
 तस्थुः நின்றார்கள்.

दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम् । ददृशुर्देवगन्धर्वा नलसेतुं सुदुष्करम् ॥ ७७ ॥

देवगन्धर्वाः தேவர்களும் கந்தர்வர்
 களும்
 दशयोजनविस्तीर्णं பத்துயோஜனை அகல
 முள்ளதும்
 शतयोजनं நூறு யோஜனை
 आयतं நீளமுள்ளதும்

सुदुष्करं வேறு எவராலும் செ
 ய்யமுடியாததுமான
 नलसेतुं ளளனால் கட்டப்பட்ட
 ஸேதுவை
 ददृशुः கண்ணூரக் கண்டார்
 கள்.

तदचिन्त्यमसह्यं च अद्भुतं रोमहर्षणम् । ददृशुः सर्वभूतानि सागरे सेतुबन्धनम् ॥ ७८ ॥

सर्वभूतानि எல்லாப்பிராணிகளும்
 सागरे சமுத்திரத்தில்
 अचिन्त्यं நினைக்கமுடியாததும்
 असह्यं செய்ய அருளின்றி
 முடிக்கமுடியாததும்
 रोमहर्षणं மயிர்ச்சிவிர்ப்பெறியப்
 பண்ணுகிறதும்

अद्भुतं च ஆச்சரியகரமானது
 மான
 तत् அந்த
 सेतुबन्धनं ஸேதுபந்தத்தை
 ददृशुः பிரத்தியக்ஷமாகப்
 பார்த்தார்கள்.

तानि कोटिसहस्राणि वानराणां महौजसाम् । बध्नन्तः सागरे सेतुं जम्बुः पारं महोदधेः ॥

மஹௌசாம்
வானராணாம்
தானி
கோடீசஹ்ஸாணி

மகா பலசாஸிகளான
வானரர்களுடைய
அந்த
கேரடிக்கணக்கான
பலமும்

सागरे

சமுத்திரத்தில்

विशालः सुकृतः श्रीमान्सुभूमिः सुसमाहितः ।

महासेतुः
विशालः
सुकृतः
श्रीमान्
सुभूमिः

மகா ஸேதுவானது
விசாலமாயும்
உறுதியாநிருப்பதா
அழகியதாயும் [யும்
மேடுபள்ளமில்லாத
தாயும்

सेतुं
बध्नन्तः

அணையை
கட்டிமுடித்தவர்களாய்

महोदधेः
पारं
जम्बुः

சமுத்திரத்தின்
அக்கரைக்கு
பிரயாணமாணர்கள்.

अशोभत महासेतुः सीमन्त इव सागरे ॥

सुसमाहितः
सागरे
सीमन्तः इव
अशोभत

வெடுப்பில்லாததாயும்
சமுத்திரத்தில்
உச்சிக்கூந்தலின்
வகிந்தலென
விளங்கிற்று.

ततः पारे समुद्रस्य गदापाणिर्विभीषणः । परेषामभिघातार्थमतिष्ठत्सचिवैः सह ॥ ८१ ॥

ततः
समुद्रस्य
पारे
विभीषणः
गदापाणिः
सचिवैः

அப்பொழுது
சமுத்திரத்தின்
அக்கரையில்
விபீஷணர்
கதாயுசமுக்கையுமாக
மந்திரிமர்களோடு

सह
परेषां
अभिघातार्थं
अतिष्ठत्
सचिवैः

கூடவே
சத்துருக்களை
வதைப்பதின்
பொருட்டு
காத்துகொண்டிருந்தனர்.

सुग्रीवस्तु ततः प्राह रामं सत्यपराक्रमम् । हनुमन्तं त्वमारोह अङ्गदं चापि लक्ष्मणः ॥ ८२ ॥

सुग्रीवः
सत्यपराक्रमं
रामं
प्राह

அப்பொழுது
சுகரீவன்
ஊன்போகாப் பராக்
கிரமமுடைய
ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
பின்வருமாறு விண்ண
ப்பஞ்செய்தான்.

त्वं
हनुमन्तं तु
आरोह
लक्ष्मणः
अङ्गदं
अपि च

“தேவரீர்
ஹனுமான்மீதே
ஏறிக்கொள்கிராக,
லக்ஷ்மணர்
அங்கதன்மீது
அப்படியே ஏறிக்
கொள்ளட்டும்.

अयं हि विपुलो वीर सागरो मकरालयः

वीर
अयं
मकरालयः

“சூரரே!
இந்த
சுறமீன்களுக்கிருப்
பிடமாகிய

॥ ८३ ॥

सागरः हि
विपुलः

சமுத்திரமோ
மிக நீண்டது.

वैहायसौ युवाभेतौ वानरौ तारयिष्यतः

वैहायसौ
एतौ

“ஆகாசமர்க்கமாய்ச்
செல்லும்
இந்த

॥ ८४ ॥

वानरौ
युवां
तारयिष्यतः

வானரர்களிருவரும்
உங்களிருவர்களையும்
தாண்டுவிப்பார்கள்.”

अग्रतस्तस्य सैन्यस्य श्रीमात्रामः सलक्ष्मणः । जगाम धन्वी धर्मात्मा सुग्रीवेण समन्वितः ॥

तस्य	அந்த
सैन्यस्य	சேனைக்கு
अग्रतः	முன்பாக
श्रीमान्	ஸ்ரீமாளும்
धन्वी	வில்வீரனும்
धर्मात्मा	தர்ம தர்மவுமான

रामः	ஸ்ரீராமர்
सलक्ष्मणः	ஸக்தமணரோடு கூட
सुग्रीवेण	சுக்ரீவரால்
समन्वितः	பின்பற்றப்பட்டவராய்
जगाम	செல்லலானார்.

अन्ये मध्येन गच्छन्ति पार्श्वतोऽन्ये पुवङ्गमाः । सलिले प्रपतन्त्यन्ये मार्गमन्ये न लेभिरे ॥

अन्ये	சில
पुवङ्गमाः	வானரர்கள்
मध्येन	நடுவிலும்
अन्ये	வேறுசிலர்
पार्श्वतः	பக்கங்களிலும்
गच्छन्ति	செல்லுகிறார்கள்.

अन्ये	வேறுசிலர்
सलिले	ஐலத்தில்
प्रपतन्ति	நீர் திச்செல்கின்றார்
अन्ये	வேறுசிலர் [கள்.
मार्गं	போகும்வழியை
लेभिरे न	பெறவில்லை.

केचिद्वैहायसगताः सुपर्णा इव पुपुवुः

केचित्	சிலர்
सुपर्णाः	கருடபகவான்கள்
इव	போலவே

॥ ८७ ॥

वैहायसगताः	ஆகாசத்தை அடைந்தவர்களாய்
पुपुवुः	பறந்துச்சென்றார்கள்.

घोषेण महता तस्य सिन्धोर्घोषं समुच्छ्रितम् । भीममन्तर्दधे भीमा तरन्ती हरिवाहिनी ॥

भीमा	பயங்கரமான
हरिवाहिनी	வானரசேனையானது
तरन्ती	கடந்துசெல்கிறதாய்
महता	பெரும்
घोषेण	சத்தத்தால்

तस्य सिन्धोः	அந்த சமுத்திரத்தின்
भीमं	பயங்கரமாய்
समुच्छ्रितं	கிளம்பும்
घोषं	சத்தத்தை
अन्तर्दधे	அடக்கிவிட்டது.

वानराणां हि सा तीर्णा वाहिनी नलसेतुना । तीरे निविविशे राज्ञो बहुमूलफलोदके ॥

वानराणां	வானரர்களின்
राज्ञः	மன்னனது
सा	அந்த
वाहिनी	சேனை
नलसेतुना	நளன் கட்டிய ஸேதுவழியாய்

तीर्णा हि	கடந்துவந்து சேர்ந்ததாய்
बहुमूल- फलोदके	பல கிழக்குகளும், க னிகளும் தீர்த்தக்க ளும் நிறைந்த
तीरे	அக்கரையில்
निविविशे	இறக்கிற்று.

तद्भुतं राघवकर्म दुष्करं समीक्ष्य देवाः सह सिद्धचारणैः ।

उपेत्य रामं सहसा महर्षिभिः समभ्यपिञ्चन् सुशुभैर्जलैः पृथक् ॥ ९० ॥

देवाः	தேவர்கள்	अद्भुतं	அதீசயத்தை
सिद्धचारणैः	சித்தர்களோடும் சாரணர்களோடும்	समीक्ष्य	பார்த்து
महर्षिभिः	மகர்ஷிகளோடும்	सहसा	தஷணமே
सह	கூடவே	रामं	ஸ்ரீராமரை
तव	அந்த	उपेत्य	கிட்டி
दुष्करं	பிறரால் செயற்கரியதும்	सुशुभैः	மிகப்புண்ணிய
राघवकर्म	ஸ்ரீராமரது காரியமுமாகிய	जलेः	தீர்த்தங்களால்
		पृथक्	தனித்தனியே
		समभ्यपिञ्चन्	அபிஷேகம் செய்து வைத்தார்கள்.

जय स्वशत्रून् नरदेव मेदिर्नी ससागरां पालय शाश्वतीः समाः ।

इतीव रामं नरदेवसत्कृतं शुभैर्वचोभिर्विविधैरपूजयन्

॥ ९१ ॥

नरदेवसत्कृतं	{ மானிடர்களாலும் தேவர்களாலும் வணங்கப்படும்	मेदिर्नी	உலகை
रामं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து	शाश्वतीः समाः	பல்லாண்டு பல்லாண்டாய்
नरदेव	"சக்கிரவர்த்தியே!	पालय	பரிபாலனம் பண்ணி அருளவேண்டும்."
स्वशत्रून्	தேவரீரது சத்ருக்களை	इति एव	இப்படியும், இன்னும்
जय	ஒழிப்பிராக.	विविधैः	பல
ससागरां	சமுத்திரக்களுள் ளிட்ட	शुभैः	மங்கள
		वचोभिः	ஆசியொழிகளால்
		अपूजयन्	கொண்டாடினார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्वाविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15502

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 827

त्रयोविंशः सर्गः—இருபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ २३ ॥

लङ्काप्रस्थानम्—இலங்கைக்குப் புறப்பவேது.

निमित्तानि निमित्तज्ञो दृष्ट्वा लक्ष्मणपूर्वजः । सौमित्रिं संपरिष्वज्य इदं वचनमब्रवीत् ॥१॥

निमित्तज्ञः	சகுனசாஸ்திரத்தில் நிபுணரும்	सौमित्रिं	ஸக்தமணரைப் பார்த்து
लक्ष्मणपूर्वजः	ஸக்தமணருக்குத் தம யனருமாகிய ஆவர்	संपरिष्वज्य	தழுவிக்கொடுத்து
निमित्तानि	சகுனக்களை	इदं	பின்வரும்
दृष्ट्वा	கவனித்து	वचनं	சொல்லி
		अब्रवीत्	சொன்னார்:

परिगृह्योदकं शीतं वनानि फलवन्ति च । बलौघं संविभज्येयं व्यूह्य तिष्ठेम लक्ष्मण ॥ २ ॥

लक्ष्मण	“ வசந்தமண !	इमं	இந்த
शीतं	குளிர்ந்த	बलौघं	சேனைசமூகத்தை
उदकं	தீர்ந்ததத்தையும்	संविभज्य	பிரித்து
फलवन्ति	கனிகள் நிரம்பிய	व्यूह्य	அணிவகுத்து
वनानि च	சேரலைகளையும்	तिष्ठेम	நாயிக்கிருப்போம்.
परिगृह्य	கண்டுகொண்டு		

लोकक्षयकरं भीमं भयं पश्याम्युपस्थितम् । निर्वहणं प्रवीराणामृक्षवानररक्षसाम् ॥ ३ ॥

प्रवीराणां	மிகச் சூரர்களாகிய	लोकक्षयकरं	உலகத்திற்கே அழி
ऋक्षवानर-}	காழுகளுக்கும், வான		வைச் செய்கிறதும்
रक्षसां }	ரர்களுக்கும், அரசு	भीमं	பயங்கரமான துமான
	கர்சளுக்கும்	भयं	பெரும் விபத்தை
निर्वहणं	நாசத்தை விளைவிக்கி	उपस्थितं	நெருக்கிட்டதாக
	றதும்	पश्यामि	நான் பார்க்கிறேன்.

वाताश्च कलुषा वान्ति कम्पते च वसुन्धरा । पर्वताग्राणि वेपन्ते पतन्ति च महीरुहाः ॥

वाताः	காற்றுகள்	पर्वताग्राणि	மலைச்சிகரங்கள்
कलुषाः च	புழுதியுண்டவைக	वेपन्ते	குலுங்குகின்றன.
वान्ति	விசுகின்றன. [ளாய்	महीरुहाः च	விருகூடங்களும்
वसुन्धरा च	பூமியும்	पतन्ति	(முறிந்து) விழுகின்
कम्पते	நடுநடுங்குகின்றது.		றன.

मेघाः क्रव्यादसङ्काशाः परुषा परुषस्वनाः । क्रूराः क्रूरं प्रवर्षन्ति मिश्रं शोणितविन्दुभिः ॥

मेघाः	மேகங்கள்	क्रूराः	பயங்கரமானவைகளு
क्रव्यादसङ्काशाः	பேய்பிசாசுகளை நிகர்		மாய்
	ந்தவைகளாய்	शोणितविन्दुभिः	ரத்தபிந்துக்களோடு
परुषाः	{ கண்ணெடுத்துப்	मिश्रं	கலந்ததாய்
	பார்க்கவொண்ணா	क्रूरं	அஸுற்றயமாய்
	தவைகளாய்	प्रवर्षन्ति	வர்ஷிக்கின்றன.
परुषस्वनाः	கர்ணகரோமரக கர்ஜிக்		
	கின்றவைகளாய்		

रक्तचन्दनसङ्काशा सन्ध्या परमदारुणा । ज्वलतः प्रपतत्येतदादित्यादग्निमण्डलम् ॥ ६ ॥

सन्ध्या	ஸந்தியாகாலமானது	ज्वलतः	ஜ்வலிக்கும்
रक्तचन्दनसङ्काशा	செஞ்சந்தனத்தை	आदित्यात्	சூர்யபகவானிட
	நிகர்ந்ததாய்	एतत्	இந்த [மிருந்து]
परमदारुणा	மிகப் பயங்கரமா	अग्निमण्डलं	அக்னிபிண்டம்
	யிருக்கிறது.	प्रपतति	கிழி விழுகிறது.

दीना दीनस्वराः क्रूराः सर्वतो मृगपक्षिणः । प्रत्यादित्यं विनर्दन्ति जनयन्तो महद्भयम् ॥

क्रूराः	அதிக ஆண்மையை புடைய	महत् भयं	அதிக பயத்தை
मृगपक्षिणः	மிருகங்களும் பகி களும்	सर्वतः	எங்கும்
दीनाः	ஏக்கம்பிடித்தவை களாய்	जनयन्तः	உண்டுபண்ணுகின்ற வைகளாய்
दीनस्वराः	பரிதாபமான குரலுற் றவைகளாய்	आदित्यं प्रति	சூரியபகவானைப் பார் ந்தவண்ணமே
		विनर्दन्ति	பேரொலிசெய் கின்றன.

रजन्यामप्रकाशस्तु सन्तापयति चन्द्रमाः । कृष्णरक्तांशुपर्यन्तो लोकक्षय इवोदितः ॥

ह्रस्वो रूक्षोऽप्रशस्तश्च परिवेषः सुलोहितः

॥ ८ ॥

चन्द्रमाः	“சந்திரனும்	कृष्णरक्तांशु- पर्यन्तः	} கறுத்துச் சிவந்த நு ணிக்கிரணங்களையு டையதாய்
अप्रकाशः तु	ஒளி குன்றியவனா கவே	ह्रस्वः	
रजन्यां	இரவில்	रूक्षः	கொடுமையாகவும்
सन्तापयति	தபிக்கச் செய்கிறான்.	सुलोहितः	மிகச் சிவந்ததாயும்
परिवेषः	சந்திரனது ஊர் கோள்	अप्रशस्तः च	ஆமங்களமாயும்
		लोकक्षये इव उदितः	உலகத்திற்கழிவுவன தொன்றிற்று.

आदित्ये विमले नीलं लक्ष्म लक्ष्मण दृश्यते

॥ ९ ॥

लक्ष्मण	“லக்ஷ்மணா!	नीलं	நீலமான
विमले	நிர்மலமான	लक्ष्म	களக்கம்
आदित्ये	சூரியபகவானிடத்தில்	दृश्यते	காணப்படுகிறது.

रजसा महता चापि नक्षत्राणि हतानि च । युगान्तमिव लोकानां पश्य शंसन्ति लक्ष्मण ॥

लक्ष्मण	“லக்ஷ்மணா!	लोकानां अपि	உலகங்களுக்கெல்லா
नक्षत्राणि	நக்சத் திரங்களும்	युगान्तं च	நாசத்தையே [முமே
महता	பெரும்	शंसन्ति इव	ஆசிக்கின்றனபோலி ருக்கின்றது.
रजसा	புழுதியால்	पश्य	(புயம்) கவனி.
हतानि च	மூடப்பட்டவைகளாய்		

काकाः श्येनास्तथा गृध्रा नीचैः परिपतन्ति च । शिवाश्चाप्यशिवाब्जादाद्नदन्ति सुमहाभयान् ॥

काकाः	“காகைகளும்	अपि	இன்னும்
श्येनाः	பருந்துகளும்	शिवाः च	நிசனும்
• तथा	அப்படியே	सुमहाभयान्	மிகப் பயங்கரமான வைகளும்
गृध्राः च	கழுஞ்சுள்களும்	अशिवान्	ஆமங்கள கரமானவை
नीचैः	கீழ்நோக்கி	नादान्	சத்தங்களை [களுமான
परिपतन्ति	விழுவின்றன.	नदन्ति	ஊழையிடுகின்றன.

शैलैः शूलैश्च खड्गैश्च विसृष्टैः कपिराक्षसैः । भविष्यत्यावृता भूमिर्मांसशोणितकर्दमा ॥ १२ ॥

भूमिः	“ பூமியானது	खड्गैः च	கத்திகளாலும்
कपिराक्षसैः	வானரர்களாலும்	आवृता	நிரம்பியதாயும்
	அரக்கர்களாலும்	मांसशोणित-	} மாம்சம், ரத்தம் இவை
विसृष्टैः	எறியப்பட்ட	कर्दमा	
शैलैः	மலைகளாலும்		யுடையதாய்
शूलैः च	சூலங்களாலும்	भविष्यति	ஆகப்போகிறது.

क्षिप्रमयैव दुर्धर्षां पुरीं रावणपालिताम् । अभियाम जवेनैव सर्वतो हरिभिर्वृताः ॥ १३ ॥

हरिभिः	“ வானரர்களால்	रावणपालितां	ராவணனால் பாது
सर्वतः	நான்கு பக்கங்களிலும்		காக்கப்பட்டதுமான
वृताः	சூழப்பட்டவர்களாய்	पुरीं	(இலக்கை) நகருக்கு
	(இதுவரையில்) ஒருவ	अद्य एव	இப்பொழுதே
दुर्धर्षां	} ராலும் தகையப்படா திருந்ததும்	क्षिप्रं	காலினம்பம் செய்யா
		जवेन एव	अभियाम

इत्येवमुक्त्वा धर्मात्मा धन्वी संग्रामहर्षणः । प्रतस्थे पुरतो रामो लङ्कामभिमुखो विभुः ॥

धर्मात्मा	தர்மா த்மாவும்	इति एवं	மேற்கண்டவாறு
धन्वी	வில்லி ரரும்	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு,
विभुः	சர்வவ்யாபகரும்	लङ्कां	இலக்கையை
संग्रामहर्षणः	போரில் உத்ஸாஹம்	अभिमुखः	நோக்கி
	படுபவருமான	पुरतः	யாவருக்கும்முன்னே
रामः	ஸ்ரீராமர்	प्रतस्थे	பிரயாணமானார்.

सविभीषणसुग्रीवास्ततस्ते वानरर्षभाः । प्रतस्थिरे विनर्दन्तो निश्चिता द्विषतां वधे ॥ १५ ॥

सविभीषण-	} விபிஷணனையும் சுக்ரீ	निश्चिताः	சந்தேகமென்பதே
सुग्रीवाः		वर्णितं	தேன்றாதவர்களாய்
ते	அந்த	विनर्दन्तः	அட்டகாசம் செய்கின் றவர்களாய்
वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	ततः	அப்பொழுது
द्विषतां	சத்துருக்களை	प्रतस्थिरे	சென்றார்கள்.
वधे	வதைப்பதில்		

राघवस्य प्रियार्थं तु घृतानां वीर्यशालिनाम् । हरीणां कर्मचेष्टाभिस्तुतोष रघुनन्दनः ॥

रघुनन्दनः	ஸ்ரீராமர்	वीर्यशालिनां	வீர்யசாலிகளால்
राघवस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	हरीणां	வானரர்களின்
प्रियार्थं तु	நன்மைக்குக் காரணம்	कर्मचेष्टाभिः	காரியமுயற்சிகளால்
घृतानां	என்கிறபடியால்	तुतोष	சந்தேகாஹட்டைந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे त्रयोविंशः सर्गः ॥

चतुर्विंशः सर्गः—இருபத்துநான்காவது ஸர்க்கம். || 24 ||

रावणात्मश्लाघा—ராவணனது தற்புகழ்ச்சி.

सा वीरसमिती राज्ञा विरराज व्यवस्थिता । शशिना शुभनक्षत्रा पौर्णमासीव शारदी ॥

सा	அந்த	पौर्णमासी	பௌர்ணமாஸி இரவு
वीरसमितिः	வீரர்களின் சமூகமா	शशिना	சந்திரனால்
	னது	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
व्यवस्थिता	அணிவகுக்கப்பட்ட		வண்ணமே
शारदी	சரத்காலத்து [தாய்	राज्ञा	ஸர்வஸ்வாமியால்
शुभनक्षत्रा	நிர்மலநக்சத்திரக்க		(இராகவனால்)
	னையுடைய	विरराज	விளங்கிற்று.

प्रचचाल च वेगेन त्रस्ता चैव वसुन्धरा । पीड्यमाना बलौघेन तेन सागरवर्चसा ॥ २ ॥

वसुन्धरा	பூமியானது	वेगेन	கடுமையாய்
तेन	அந்த	पीड्यमाना च	மிதியுண்டதாய்
सागरवर्चसा	சமுத்திரம்போல்அள	सत्ता एव	நடுநடுக்கியதாய்
	விடமுடியாதிருந்த	प्रचचाल	கிடுகிடு என்று அசைந்
बलौघेन च	சேனைசமூகத்தால்		துவிட்டது.

ततः शुश्रुवुराकुष्टं लङ्कायां काननौकसः । भेरीमृदङ्गसंघुष्टं तुमुलं रोमहर्षणम् ॥ ३ ॥

ततः	அப்பொழுது	रोमहर्षणम्	மலர்க்கச்செறியும்ப
काननौकसः	வானர்கள்	भेरीमृदङ्गसंघुष्टं	டியாவிருக்கிறதமான
लङ्कायां	இலங்கையில்		பேரீமிருக்கக்களின்
आकुष्टं	கோலாகலத்தையும்,	शुश्रुवुः	முழக்கத்தையும்
तुमुलं	அதிகமாயிருக்கிறதும்		கேட்டார்கள்.

बभ्रुवुस्तेन घोषेण संहृष्टा हरियूथपाः । अमृष्यमाणास्तं घोषं विनेदुघोषवत्तरम् ॥ ४ ॥

हरियूथपाः	வானரசேனைத்தலைவர்	तं	அந்த
	கள்	घोषं	கோலத்தை
तेन	அந்த	अमृष्यमाणाः	பொறுக்க மனம்
घोषेण	முழக்கத்தால்		வராதவர்களாய்
संहृष्टाः	சந்தோஷபடைந்தவர்	घोषवत्तरं	அதிலுமதிகமான
	களாக		கோலத்தை
बभ्रुवुः	ஆயினர்.	विनेदुः	செய்தார்கள்.

राक्षसास्तु प्लवङ्गानां शुश्रुवुश्चापि गर्जितम् । नर्दतामिव दृप्तानां मेघानामम्बरे स्वनम् ॥

राक्षसाः तु	ராஷ்டிரஸர்களும்	इव	நிகர்த்து
दृप्तानां	செருக்குற்று	नर्दतां	கர்ஜிக்கும்
अम्बरे	ஆகாசத்தில்	प्लवङ्गानां	வானர்களுடைய
मेघानां	மேகக்களுடைய	गर्जितं च अपि	கர்ஜனையையும்
स्वनं	இடியொலியை	शुश्रुवुः	கேட்டார்கள்.

दृष्ट्वा दाशरथिर्लङ्कां चित्रध्वजपताकिनीम् । जगाम मनसा सीतां द्यूमानेन चेतसा ॥

दाशरथिः	சூராமர்	द्यूमानेन	நொந்துகிடக்கின்ற
चित्रध्वज- पताकिनी }	அழகிய த்வஜங்களோ டும் கொடி களோடும் விளங்கும்	चेतसा	மனதால்
लङ्कां	இலங்கை நகரை	सीतां	சிதாதேவியைப்பற்றி
दृष्ट्वा	பார்த்து	मनसा जगाम	பின்வருமாறு கிணைத்தார்.

अत्र सा मृगशावाक्षी रावणेनोपरुध्यते । अभिभूता ग्रहेण लोहिताङ्गेन रोहिणी ॥ ७ ॥

अत्र	“இவ்விடத்தில்	ग्रहेण	கிரகத்தால்
मृगशावाक्षी	{ மான்குட்டியின் கண் கள்போன்ற கண்க ளையுடைய	अभिभूता	பீடிக்கப்பட்ட
सा	அவள்	रोहिणी इव	ரோகிணிபோல்
लोहिताङ्गेन	அங்காரக	रावणेन	ராவணனால்
		उपरुध्यते	சிறைப்படுத்தப்பட்டி ருக்கின்றாள்.”

दीर्घमुष्णं च निश्वस्य समुद्रीक्ष्य च लक्ष्मणम् । उवाच वचनं वीरस्तत्कालहितमात्मनः ॥

वीरः	சூராரும் அவர்	आत्मनः	தனக்கு
दीर्घं	தீர்க்கமாகவும்	तत्कालहितं	அக்காலத்திற்கேற்ற தாயிருக்கிற
उष्णं च	உஷ்ணமாகவும்	वचनं	ஒரு சொல்லை
निश्वस्य च	பெரு மூச்சுவிட்டு	उवाच	பின்வருமாறு மொழிந்தார் :
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை		
समुद्रीक्ष्य	பார்த்து		

आलिखन्तीमिवाकाशमुत्थितां पश्य लक्ष्मण । मनसेव कृतां लङ्कां नगाद्ये विश्वकर्मणा ॥

आलिखन्ती	“லக்ஷ்மணை!	विश्वकर्मणा	விசுவகர்மானினால்
उत्थितां	மலையின் உச்சியில்	मनसा इव	மனத்தாலேயே
पश्य	ஆகாசத்தை	कृतां	சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தாகிய
लक्ष्मण	உராய்கிறது	लङ्कां	இலங்கை நகரை
इव	போலவே	पश्य	பார்.
उत्थितां	உயரக்கிளம்பியிருக்கி றதாய்		

विमानैर्बहुभिर्लङ्का सङ्कीर्णा हि विराजते । विष्णोः पद्मिवाकाशं छादितं पाण्डुरैर्घनैः ॥

विमानैः	“இலங்கை நகர்	छादितं	மறைக்கப்பட்ட
बहुभिः	பல	विष्णोः	சூர்யபகவானது
सङ्कीर्णा	மாளிகைகளால்	पद्मं	இருப்பிடமாகிய
पाण्डुरैः	நிறைத்ததாய்	आकाशं	ஆகாசம்
घनैः	வெண்	इव हि	போலவே
	மேகங்களால்	विराजते	விளங்குகிறது.

पुष्पितैः शोभिता लङ्का वनैश्चैत्ररथोपमैः । नानापतङ्गसङ्घैः फलपुष्पोपमैः शुभैः ॥ ११ ॥

लङ्का
पुष्पितैः "இலங்கை நகர்
நன்கு புஷ்பித்தவை
களும்

नानापतङ्गसङ्घैः { பலவிதப் பறவைகளால் சப்திக்கப் பெற்றவைகளும்

शुभैः சிறந்த

फलपुष्पोपमैः { கனிகளாலும் புஷ்பங்களாலும் நிறம்பியவைகளும்

चैत्ररथोपमैः

{ குபேரனது சைத்ரரதமெனும் உத்தியானத்தை நிகர்த்தவைகளுமான

वनैः

சோலைகளால்

शोभिता

அழகுவாய்ந்ததாய்

விளங்குகிறது.

पश्य मत्तविहङ्गानि प्रलीनभ्रमराणि च । कोकिलाकुलषण्डानि दोधवीति शिवोऽनिलः ॥

अनिलः "காற்று
मत्तविहङ्गानि கொழுந்த பறவைகளையும்

प्रलीनभ्रमराणि அடங்கிக்கிடக்கும் வண்டுகளையும்

कोकिलाकुल-

षण्डानि च

शिवः

दोधवीति

पश्य

{ நாமமாறாய் திரியும் கோகிலங்களின் சமுசுமாய் [கங்களையும்] அசைக்கிறது பார்."

इति दाशरथी रामो लक्ष्मणं समभाषत

दाशरथिः தசரதரின் புதல்வராகிய

रामः ஸ்ரீராமர்

॥ १३ ॥

लक्ष्मणं

इति

समभाषत

லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து மேற்கண்டவாறு பேசியுமுத்தார்.

बलं च तद्वै विभजञ्छास्त्रदृष्टेन कर्मणा । शशास कपिसेनाया बलमादाय वीर्यवान् ॥ १४ ॥

अङ्गदः सह नीलेन तिष्ठेदुरसि दुर्जयः

शास्त्रदृष्टेन சாஸ்திரத்திற்கண்ட

कर्मणा वै விதிப்படி

तत् अந்த

बलं च சேனையை

विभजन् அணிலகுக்கிறவராய்

शशास பின்வருமாறு கட்ட

ளையிட்டார் :

दुर्जयः "எவரும் வெல்ல

முடியாத

॥ १५ ॥

वीर्यवान्

अङ्गदः

नीलेन

सह

बलं

आदाय

कपिसेनायाः

उरसि

तिष्ठेत्

வீர்பவானாகிய

அங்கதன்

நீலனோடு

கூட

தனது சேனையை

கூட வைத்துக்

கொண்டு

வானரசேனையின்

மார்பின்ஸ்தானத்தில்

இருக்கட்டும்."

तिष्ठेद्वानरवाहिन्या वानरौघसमावृतः । आश्रित्य दक्षिणं पार्श्वमृषभो वानरर्षभः ॥ १६ ॥

वानरर्षभः "வானரோத்தமனாகிய

रुषभः ரிஷபன்

वानरौघ- } வானரக்கூட்டந்தால்

समावृतः } சூழப்பட்டவராய்

वानरवाहिन्याः

दक्षिणं पार्श्वं

आश्रित्य

तिष्ठेत्

வானரசையந்தி

வலதுபக்கத்தை[னது

அடைந்து

அங்கே இருக்கட்டும்.

गन्धहस्तीव दुर्धर्षस्तरस्वी गन्धमादनः । तिष्ठेद्वा नरवाहिन्याः सव्यं पार्श्वं समाश्रितः ॥
मूर्ध्नि स्थास्याम्यहं युक्तो लक्ष्मणेन समन्वितः ॥ १७ ॥

गन्धहस्ती	“ மதயானை	समाश्रितः	அடைந்து
इव	போல	तिष्ठेत्	அங்கு இருக்கட்டும்.
दुर्धर्षः	அணுகமுடியாதவ னும்	अहं	நான்
तरस्वी	மிக்கப் பலவானுமான	लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனுடன்
गन्धमादनः	கந்தமாதனன்	समन्वितः	கூட
वानरवाहिन्याः	வானரச்சேனையின்	युक्तः	ஐக்கிரதையுடனிருப்பவனும்
सव्यं	இடது	मूर्ध्नि	தலைப்பக்கத்தில்
पार्श्वं	பக்கத்தை	स्थास्यामि	நிற்கின்றேன்.

जाम्बवांश्च सुषेणश्च वेगदर्शी च वानरः । ऋक्षमुख्या महात्मानः कुक्षिं रक्षन्तु ते त्रयः ॥

ते	“ அந்த	सुषेणः च	அஷேணனும்
महात्मानः	மகாத்மாக்களும்	वानरः	வானரனாகிய
ऋक्षमुख्याः	கரடிகளின் தலைவர்கள்	वेगदर्शी च	வேகதர்சியும்
त्रयः	மூவர்களுமான [ளும்	कुक्षिं	வயிற்றுப்பாகத்தை
जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும்	रक्षन्तु	பாதுகாத்துவரட்டும்.

जघनं कपिसेनायाः कपिराजोऽभिरक्षतु । पश्चार्धमिव लोकस्य प्रचेतास्तेजसा वृतः ॥ १९ ॥

तेजसा	“ தேஜஸுடன்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
वृतः	விளங்கும்	कपिराजः	வானரமன்னன்
प्रचेताः	வருணபகவான்	कपिसेनायाः	வானரச்சேனையின்
लोकस्य	உலகின்	जघनं	பின்பாகத்தை
पश्चार्धं	மேற்குப்பாகத்தை	अभिरक्षतु	ரக்ஷித்துவரட்டும்.”

सुविभक्तमहाव्यूहा महावानररक्षिता । अनीकिनी सा विवभौ यथा द्यौः साभ्रसंप्लवा ॥

सा	அந்த	अनीकिनी	சேனை
सुविभक्त- } महाव्यूहा }	நன்கு பிரிக்கப்பட்ட அணிவகுப்பையுடையதும்	साभ्रसंप्लवा	மேகக்கூட்டங்களுடன் கூடியன.
महावानररक्षिता	சிறந்த வானரர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான	द्यौः यथा	ஆகாசமென
		विवभौ	விளங்கிற்று.

प्रगृह्य गिरिशृङ्गाणि महत्श्च महीरुहान् । आसेदुर्वानरा लङ्कां विपर्दयिषवो रणे ॥ २१ ॥

வானரா:	வானரர்கள்	गिरिशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களையும்
लङ्कां	இலங்கையை	महतः	பெரும்
रणे	போரில்	महीरुहान् च	மாங்களையும்
विपर्दयिषवः	அழித்துவிடவல்லு ற்றவர்களாய்	प्रगृह्य	கைவிலைந்திக் கொண்டு
		आसेदुः	காத்துநின்றனர்.

शिखरैर्विकिरामैनां लङ्कां मुष्टिभिरेव वा । इति स दधिरे सर्वे मनांसि हरिसत्तमाः ॥

हरिसत्तमाः	வானரோத்தமர்கள்	एनां लङ्कां एव	இந்த இலங்கையையும்
सर्वे	எல்லோரும்	विकिराम	பொடியாக்கிவிடு
शिखरैः	மலைச்சிகரங்களாலும்	इति	என்று [வேயம்
मुष्टिभिः वा	முஷ்டிகளாலும்	मनांसि दधिरे स	நினைத்தார்கள்.

ततो रामो महातेजाः सुग्रीवमिदमब्रवीत् । सुविभक्तानि सैन्यानि शुक एष विमुच्यताम् ॥

महातेजाः	மகாதேஜஸ்வியாகிய	सुविभक्तानि	நன்கு அணிவகுக்கப் பட்டுவிட்டன.
रामः	ஸ்ரீராமர்	ततः	ஆனபடியால்
सुग्रीवं	சுகரீவனைப் பார்த்து	एषः	இந்த
इदं	பின்வருமாறு	शुकः	சுகன்
अब्रवीत्	சொன்னார் :	विमुच्यताम्	விட்டுவிடப்படும்."
सैन्यानि	"சேனைகள்		

रामस्य वचनं श्रुत्वा वानरेन्द्रो महाबलः । मोचयामास तं दूतं शुकं रामस्य शासनात् ॥

महाबलः	மகாபலசாஸியாகிய	शासनात्	ஆக்கினை என்கிற
वानरेन्द्रः	வானரமன்னன்	तं	அந்த [படியால்
रामस्य	ஸ்ரீராமாது	दूतं	தூதனாகிய
वचनं श्रुत्वा	ஆக்கினைபைக்கேட்டு,	शुकं	சுகனை
रामस्य	ஸ்ரீராமாது	मोचयामास	விடுவித்தான்.

मोचितो रामवाक्येन वानरैश्चाभिपीडितः । शुकः परमसंत्रस्तो रक्षोऽधिपमुपागमत् ॥२५॥

वानरैः	வானரர்களால்	रामवाक्येन	ஸ்ரீராமாது ஆக்கினை யால்
अभिपीडितः च	மிகத் துன்புறுத்தப் பட்டவனும்	मोचितः	ஸ்வதத்திரம் பெற்ற
•		शुकः	சுகன் [வனுமரான
परमसंत्रस्तः	மிகக் கடுங்கிக் கிடந்தவனும்	रक्षोधिपं	ராசூதமன்னனிடம்
		उपागमत्	வந்துசேர்ந்தான்.

रावणः प्रहसन्नेव शुक्रं वाक्यमभाषत । किमिमौ ते सितौ पक्षौ लूनपक्षश्च दृश्यसे ॥
कच्चिन्नानेकचित्तानां तेषां त्वं वशमागतः ॥ २६ ॥

रावणः	ராவணன்	लूनपक्षः च	{ कायப்படுத்தப்பட்ட சிறகுக்கையுடையவ ளாகவும்
शुक्रं	சுகனைப்பார்த்து	दृश्यसे	காணப்படுகின்றனை.
प्रहसन् एव	பரிசாசமாய் நகைத் துக்கொண்டே	त्वं	நீ
वाक्यं	ஒரு சொல்லை	अनेकचित्तानां	மனம் ஒரு நிலையில்நில்
अभाषत	பின்வருமாறு மொழி	तेषां	அவர்களுடைய [லாத
ते	"உனது [ந்தான் :	वशं आगतः न	{ அதனைத்தில் சிக்கிக் கொண்டு விட்டவ ளாய் இல்லையென
इमौ पक्षौ	இவ்விரண்டு சிறகுக ளன் [ளும்	कचित्	நான்நினைக்கின்றேன்."
किं	சுட்டப்பட்டிருக்கின்		
सितौ	றன.		

ततः स भयसंविग्रस्तथा राज्ञाऽभिचोदितः । वचनं प्रत्युवाचेदं राक्षसाधिपमुत्तमम् ॥ २७ ॥

ततः	அப்பொழுது	उत्तमं	பெரியவனாகிய
भयसंविग्रः	பயத்தால் நடுநடுக்கி கிடந்தவனும்	राक्षसाधिपं	அரக்கமன்னனைப் பார்த்து
राज्ञा	மன்னனால்	इदं	பின்வரும்
तथा	மேற்கண்டவாறு	वचनं	சொல்லை
अभिचोदितः	கேட்கப்பட்டவனு	प्रत्युवाच	பதிலாய்ச் சொன் றான் :
सः	அவன் [மான		

सागरस्योत्तरे तीरे ब्रुवंस्ते वचनं तथा । यथा सन्देशमक्लिष्टं सान्त्वयं श्लक्ष्णया गिरा ॥

सागरस्य	"சமுத்திரத்தின்	ब्रुवन्	சொல்லுகின்றவனாய்
उत्तरे	வட	अक्लिष्टं	தேரீயமாய்
तीरे	கரையில்	श्लक्ष्णया	இனிய
ते	தேவரீரது	गिरा	சொற்கொண்டு
सन्देशं	ஆக்கினையாகிற	सान्त्वयम्	சமாதானமாய் கூறி னேன்." (ஆர்ஷம்).
वचनं	சொல்லை		
यथा तथा	சொன்னபடியே		

क्रुद्धैस्तैरहमुत्प्लुत्य दृष्टमात्रैः पुवङ्गमैः । गृहीतोऽस्म्यपि चारब्धो हन्तुं लोभुं च मुष्टिभिः ॥

क्रुद्धैः	"கண்டுவிட்டவர்களும்	गृहीतः अस्मि	பிடிக்கப்பட்டவனாக ஆயினேன்.
तैः	சினங்கொண்டவர்க ளமான	अपि च	இதோடுகூட
पुवङ्गमैः	ஆந்த	मुष्टिभिः	முஷ்டிகளால்
उत्प्लुत्य	வானர்களால்	लोभुं	புடைக்கவும்
अहं	கிளம்பி	हन्तुं च	மற்றப்படி துன்புறுத் தப்படவும்
	நான்	आरब्धः	ஆளாயினேன்.

नैव संभाषितुं शक्याः संप्रभोऽत्र न लभ्यते । प्रकृत्या कोपनास्तीक्ष्णा वानरा राक्षसाधिपः॥

राक्षसाधिप	“ராசுஷமன்னு!	संप्रभः	முகக்கொடுத்து
वानराः	வானரர்கள்		பேசாதலென்பது
प्रकृत्या	இயல்பாகவே	अल	இவர்கள் விஷயத்தில்
कोपनाः	கேரபமுள்ளவர்க ளாகவும்	लभ्यते न	கிடைக்கமாட்டாது.
		संभाषितुं एव	எதையும் சொல்வ தற்கும்
तीक्ष्णाः	கொடியவர்களாகவு மிருக்கின்றார்கள்.	न शक्याः	சாத்தியமானவர்கள் இல்லை.

स च हन्ता विराधस्य कबन्धस्य खरस्य च । सुग्रीवसहितो रामः सीतायाः पदमागतः॥

विराधस्य	“விராதனையும்	सः	அந்த
कबन्धस्य	கபந்தனையும்	रामः	ராமன்
खरस्य च	கரனையும்	सीतायाः	சீதையின்
हन्ता	கொன்றவனும்	पदं च	இருப்பிடத்தை
सुग्रीवसहितः	சுக்ரீவனுடன் கூட்டுற வுகொண்டவனுமான	भागतः	அறிந்துக்கொண்டு விட்டான்.

स कृत्वा सागरे सेतुं तीर्त्वा च लवणोदधिम् । एष रक्षांसि निर्भूय धन्वी तिष्ठति राघवः॥

सः	“அந்த	तीर्त्वा	தாண்டிவிட்டு
राघवः	ராமன்	रक्षांसि च	அரக்கர்களுக்கும்
सागरे	சமுத்திரத்தில்	निर्भूय	திருணமாய் விளைத்து
सेतुं	ஸேதுவை	धन्वी	வில்லும் கையுமாய்
कृत्वा	கட்டி	एषः तिष्ठति	இதே தா வந்துசேர்ந்தி ருக்கின்றான்.
लवणोदधिं	உவர்கடலை		

ऋक्षवानरसङ्घानामनीकानि सहस्रशः । गिरिमेघनिकाशानां छादयन्ति वसुन्धराम् ॥३३॥

गिरिमेघ- } निकाशानां } ऋक्षवानर- } सङ्घानां }	“பர்வதக்களையும் மே கக்களையும் திகர்த்த காடிகளுடையவும் வானரர்களுடைய வும் கூட்டங்களின்	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்கான
		अनीकानि	சேனைகள்
		वसुन्धरां	பூமியை
		छादयन्ति	மூடிக்கொண்டிருக் கின்றன.

राक्षसानां बलौघस्य वानरेन्द्रबलस्य च । नैतयोर्विद्यते सन्धिर्देवदानवयोरिव ॥ ३४ ॥

देवदानवयोः	“தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும்	बलौघस्य	சேனைசமூகத்திற்கும்
•इव	எப்படியோ அப்ப டியே	वानरेन्द्रबलस्य च	வானரமன்னனது சேனைக்கும்
एतयोः	இவ்விரண்டான	सन्धिः	ஒற்றுமையுட னிருத்தல்
राक्षसानां	அரக்கர்களுடைய	विद्यते न	கிடைக்கமாட்டாது.

पुरा प्राकारमायान्ति क्षिप्रमेकतरं कुरु । सीतां वाऽस्मै प्रयच्छाशु सुयुद्धं वा प्रदीयताम् ॥

प्राकारं	“மதிற்குவரைநோக்கி	कुरु	செய்வீராக.
आयान्ति	வந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள்.	आशु	உடனே
पुरा	வந்துசேர்வதற்கு முந்தியே	सीतां वा	சீதையையாவது
क्षिप्रं	காலதாமதமின்றி	अस्मै	இவருக்கு
एकतरं	பின்வரும் இரண்டிலொன்றை	प्रयच्छ	திருப்பிக்கொடுத்து விடும்.
		वा	அல்லது
		सुयुद्धं वा	பெரும் போரானது
		प्रदीयताम्	விதிக்கப்பட்டும்.”

शुकस्य वचनं श्रुत्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् । रोषसंरक्तनयनो निर्दहन्निव चक्षुषा ॥३६॥

रावणः	ராவணன்	रोषसं(क्तनयनः)	கொபத்தால் கண்கள்
शुकस्य	சுகனது		சிவந்தவனாய்
वचनं श्रुत्वा	சொல்லைக் கேட்டு	वाक्यं	பின்வரும் சொல்லை
चक्षुषा	கண்ணால்	अब्रवीत्	புகன்றான்:
निर्दहन् इव	எரித்துவிடுபவன் போன்று		

यदि मां प्रति युद्धेयन्देवगन्धर्वदानवाः । नैव सीतां प्रदास्यामि सर्वलोकभयादपि ॥३७॥

देवगन्धर्वदानवाः	“தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், அசுரர்கள்	सर्वलोकभयात्-)	எல்லா லோகங்களிலிருந்து பயம் ஏற்படு
मां प्रति	என்னை எதிர்த்து	अपि)	கிறது என்றாலும்சரி;
युद्धेयन्	போர்புரிசின்றார்கள்	सीतां एव	சீதையை மாத்திரம்
यदि	என்றாலும்சரி;	प्रदास्यामि न	திருப்பிக்கொடேன்.

कदा नामाभिधावन्ति राघवं मामकाः शराः । वसन्ते पुष्पितं मत्ता भ्रमरा इव पादपम् ॥

वसन्ते	“வஸந்தகாலத்தில்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
मत्ताः	கொழுத்த	मामकाः	என்னால் விடப்படும்
भ्रमराः	வண்டுகள்	शराः	பாணங்கள்
पुष्पितं	புஷ்பித்திருக்கும்	राघवं	ஸ்ரீராமரை
पादपं	ஓர் மரத்தை	कदा नाम	எப்பொழுதுதான்
		अभिधावन्ति	மொய்க்கப்போகின்றனவோ?

कदा तूणीशयैर्दीर्घैर्गणशः कार्मुकच्युतैः । शरैर्दापयाम्येनमुल्काभिरिव कुञ्जरम् ॥ ३९ ॥

दीर्घैः	“எரிநின்றவைகளும்	गणशः	கட்டக்கட்டமாக
तूणीशयैः	அம்புறுத்தாணியில் கிடப்பவைகளும்	कार्मुकच्युतैः	வில்லிலிருந்து வெளி வருகின்றவையுமான

श्रीः	பாணக்களால்	कुञ्जरं	யானையை
एनं	இவனை	इव	எப்படியோ, உப்படியே
उल्काभिः	கொள்ளிக்கட்டை களால்	कदा	எப்பொழுது
		आदीपयामि	கொளுத்துவேனோ?

तचास्य बलमादास्ये बलेन महता वृतः । ज्योतिषामिव सर्वेषां प्रभामुद्यन्द्वाकरः ॥४०॥

उचन्	“உதயமாகும்	महता	பெரும்
दिवाकरः	சூரியன்	बलेन	சேனையால்
सर्वेषां	மற்றுள்ள எல்லா	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
ज्योतिषां	நீரகங்களுடைய	अस्य	இவனது (நான்)
प्रभां	ஒளியை	तत्	அந்த
इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே	चलं च	பலத்தையும்
		आदास्ये	வாக்கிகிடுவேன்.

सागरस्येव मे वेगो मारुतस्येव मे गतिः । न हि दाशरथिवेद तेन मां योद्धुमिच्छति ॥

मे	“எனது	दाशरथिः हि	ராமன் மாதிரி
वेगः	ஆற்றல்	वेद न	இதை அறியாதிருக் கிருன்.
सागरस्य इव	சமுத்திரத்திற்கு நிகரானது;	तेन	அதனால்தான்
मे	எனது	मां	என்னுடன்
गतिः	போக்கு	योद्धुं	போர்ப்புரிய
मारुतस्य इव	வாயுவுக்குநிகரானது;	इच्छति	துணிகிருன்.

न मे तूणीशयान्वाणान्सविषानिव पन्नगान् । रामः पश्यति संग्रामे तेन मां योद्धुमिच्छति॥

रामः	“ராமன்	पन्नगान्	பாம்புகளை
संग्रामे	போரில்	इव	நிகர்த்தவைகளென
मे	எனது	पश्यति न	அறிந்திலன்.
तूणीशयान्	ஆம்புறத்தூணியி லிருக்கும்	तेन	அதனால்தான்
वाणान्	பாணக்களை	मां	என்னுடன்
सविषान्	விஷத்தேகாடுகடிய	योद्धुं	போர்ப்புரிய
		इच्छति	துணிகிருன்.

न जानाति पुरा वीर्यं मम युद्धे स राघवः

॥ ४३ ॥

सः	“அந்த	मम	எனது
राघवः	ராமன்	वीर्यं	வீர்யத்தை
युद्धे	போரில்	पुरा	இதற்குமுன்
		जानाति न	கண்டதில்லை.

मम चापमयीं वीणां शरकोणैः प्रवादिताम् । ज्याशब्दतुमुलां घोरामार्तभीतमहास्वनाम् ॥
नाराचतलसन्नादां तां ममाहितवाहिनीम् । अवगाह्य महारङ्गं वादयिष्याम्यहं रणे ॥४५॥

अहं	“ நான்	ज्याशब्दतुमुलां	{	நானொலியாகிய அட ர்ந்த ஒசையுடைய தும்
रणे	போரில்			
मम	எனது	आर्तभीत- महास्वनां	}	பீடிக்கப்பட்டுப் பயந்த வர்களின் பேரொலி யையுடையதும்
तां	அந்த			
अहितवाहिनीं	பகைவர்களின் சேனையாகிற	नाराचतल- संनादां	}	நாராசபாணத்தின் கோஷமுடையதாயி ருக்கிற
महारङ्गं	நாடகமேடையில்	चापमयीं		
अवगाह्य	புகுந்து	वीणां	னீணையை	
शरकोणैः	சரங்களாகிற(மீட்டும்) கருவிகளால்	वादयिष्यामि	வாசிக்கப்போகிறேன்.	
प्रवादितां	மீட்டப்பெற்றதும்			
घोरं	பயங்கரமாய்			

न वासवेनापि सहस्रचक्षुषा यथाऽस्मि शक्यो वरुणेन वा स्वयम् ।
यमेन वा धर्षयितुं शराग्निना महाहवे वैश्रवणेन वा पुनः ॥ ४६ ॥

सहस्रचक्षुषा	“ ஆயிரம் கண்கள் படைத்த	वैश्रवणेन वा	குபேரனால் தானாகத்
वासवेन अपि	இந்திரனால் தானாகட்டும்	महाहवे	பெரும்போரில் [டும்
स्वयं	ஸாக்ஷாத்	शराग्निना	கணைத்தீயால்
वरुणेन वा	வருணனால் தானாகட் டும்	यथा पुनः	எப்படியும்
यमेन वा	யமனால் தானாகட்டும்	धर्षयितुं	அடக்க
		अस्मि	நான்
		शक्यः न	முடியாதவன்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे चतुर्विंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15564

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 889

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे विंशोऽह्नि वर्तमानकथाप्रसङ्गः ॥

இவ்விதம் ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸந்ரீதியில் அச்வமேத
யாகசாலையில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருபதாவது
தினத்தில் காணம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

[पुरा कुशलवाभ्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे द्वात्रिंशति दिनेषु गीते श्रीमद्रामायणे
एकाविंशोऽह्नि युद्धकाण्डे पञ्चविंशसर्गमारभ्य पञ्चाशसर्गपर्यन्तं
(15565—16665 श्लोकाः) गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाश्च 1101]

ஆதிரில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமஸந்நிதிரில் அச்வமேதயாகசாலையில்
முப்பத்திரண்டு தினங்களில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
இருபத்தேராவது தினத்தில் யுத்தகாண்டத்தில் 25-வது ஸர்க்கம் முதல்
50-வது ஸர்க்கம் வரை (15565—16665) காணம் செய்யப்பட்டது.
அன்று காணம் செய்யப்பட்ட சுலோகசங்கியை 1101]

पञ्चविंशः सर्गः—இருபத்தைத்தாவது ஸர்க்கம். || 25 ||

शुकसारणवचनम्—சுகஸாரணர்களது வசனம்.

सबले सागरं तीर्णे रामे दशरथात्मजे । अमाल्यौ रावणः श्रीमानब्रवीच्छुकसारणौ ॥ १ ॥

दशरथात्मजे	தசரதரின் திருமகனா	रावणः	ராவணன்
रामे	ஸ்ரீராமர் [ராமிய	अमाल्यौ	மந்திரிகளான
सबले	சேனையுடன்	शुकसारणौ	சுகனையும், சாரணனை யும் பார்த்து
सागरं	சமுத்திரத்தை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
तीर्णे	தாண்டியதும்		மொழிந்தான் :
श्रीमान्	ஸ்ரீமரணிய		

समग्रं सागरं तीर्णं दुस्तरं वानरं बलम् । अभूतपूर्वं रामेण सागरे सेतुबन्धनम् ॥ २ ॥

वानरं	“வானர	सागरे	சமுத்திரத்தில்
बलं	சேனை	रामेण	ராமனொருவனால்
समग्रं	எல்லாமும்	अभूतपूर्वं	இதவரையும் ஒருவ ரும் செய்திராத
दुस्तरं	தாண்டமுடியாத	सेतुबन्धनम्	அணைக்கட்டு ஏற்பட் டிருக்கிறது.
सागरं	சமுத்திரத்தை		
तीर्णं	தாண்டிவிட்டது.		

सागरे सेतुबन्धं तु न श्रद्दध्यां कथञ्चन । अवश्यं चापि संख्येयं तन्मया वानरं बलम् ॥

सागरे	“சமுத்திரத்தில்	अपि तु	ஆனால் இப்பொழுதோ
सेतुबन्धं च	ஆணைக்கட்டுதலென்ப தையே	तत्	அந்த
कथञ्चन	யார் சொல்லியிருந்த போதிலும்	वानरं बलं	வானரசேனை
श्रद्दध्यां न	நான் நம்பிக்கை கொள்ளேன்.	मया	என்னால்
		अवश्यं	அவசியமாய்
		संख्येयम्	கணக்கிடத்தக்கதா யிருக்கிறது.

भवन्तौ वानरं सैन्यं प्रविश्यानुपलक्षितौ । परिमाणं च वीर्यं च ये च मुख्याः पुवङ्गमाः ॥
मन्त्रिणो ये च रामस्य सुग्रीवस्य च सम्मताः । ये पूर्वमभिवर्तन्ते ये च शूराः पुवङ्गमाः ॥
स च सेतुर्यथा बद्धः सागरे सलिलार्णवे । निवेशं च यथा तेषां वानराणां महात्मनाम् ॥
रामस्य व्यवसायं च वीर्यं प्रहरणानि च । लक्ष्मणस्य च वीरस्य तच्चतो ज्ञातुमर्हथः ॥

भवन्तौ	“நீக்கனிநுலர்களும்,	ये च	எவர்களோ அவர்களை
वानरं सैन्यं	வானரசேனைக்குள்		யும்,
अनुपलक्षितौ	{ அவர்களால் கண்டு கொள்ளப்படாத வர்களாய்,	सलिलार्णवे	நீர் நிரம்பிய
प्रविश्य	புகுந்து	सागरे	சமுத்திரத்தில்
परिमाणं च	அளவையும்,	सः	அந்த
वीर्यं च	வீர்யத்தையும்,	सेतुः	அணை
मुख्याः	தலைமையான	यथा बद्धः च	எப்படிக்கட்டப்பட்ட தோ அதையும்,
पुवङ्गमाः	வானர்கள்	महात्मनां	மகா ஆற்றலுடைய
ये च	எவர்களோ அவர்களை யும்,	तेषां	அந்த
रामस्य	ராமனுடையவும்,	वानराणां	வானர்கள்
सुग्रीवस्य	சுகீர்வனுடையவும்,	निवेशं	வாழுமிடம்
सम्मताः	இஷ்டமான	यथा च	எதுவே அதையும்,
मन्त्रिणः	மந்திரிகள்	रामस्य च	ராமனுடையவும்
ये च	எவர்களோ அவர்களை யும்,	वीरस्य	ஞானகிய
पूर्वं	முதலில்	लक्ष्मणस्य च	லக்ஷ்மணனுடையவும்
ये	எவர்கள்	व्यवसायं	உபாயத்தையும்
अभिवर्तन्ते च	நிற்கின்றார்களோ அவர்களையும்,	वीर्यं	வீர்யத்தையும்
पुवङ्गमाः	வானர	प्रहरणानि च	ஆயுதங்களையும்
शूराः	ஞானர்கள்	तस्वतः	உள்ளபடி
		ज्ञातुं	அறிந்துகொள்ள
		अर्हथः	கடவீர்கள்.

कश्च सेनापतिस्तेषां वानराणां महौजसाम् । एतज्ज्ञात्वा यथातत्त्वं शीघ्रमागन्तुमर्हथः ॥८॥

महौजसां	“மகா ஆற்றலுடைய	एतत् च	இதையும்
तेषां	அந்த	यथातत्त्वं	உள்ளபடி
वानराणां	வானர்களுக்கு	ज्ञात्वा	கண்டுகொண்டு
सेनापतिः	சேனாபதி	शीघ्रं	விரைவில்
कः	யார்?	आगन्तुं	நிரும்பிவர
		अर्हथः	கடவீர்கள்.”

इति प्रतिसमादिष्टौ राक्षसौ शुकसारणौ । हरिरूपधरौ वीरौ प्रविष्टौ वानरं बलम् ॥ ९ ॥

वीरौ	வீரர்களாகிய	प्रतिसमादिष्टौ	இவ்விஷயத்திலாக்கி
शुकसारणौ	சுகசாரண	हरिरूपधरौ	னைபெற்றவர்களாய்
राक्षसौ	ஆரக்கர்கள்	वानरं बलं	வானரவுரு எடுத்துக்
इति	மேற்கண்டவாறு	प्रविष्टौ	கொண்டு
			வானரசேனைக்குள்
			புகுந்தார்கள்.

ततस्तद्धानरं सैन्यमचिन्त्यं रोमहर्षणम् । संख्यातुं नाध्यगच्छेतां तदा तौ शुकसारणौ ॥

तौ	அந்த	रोमहर्षणं	மயிர்ச்சிசிரிக்கச் செய்
शुकसारणौ	சுகனும் சாரணனும்	वानरं सैन्यं	கிறதாமாகிய
तदा	அப்பொழுது	संख्यातुं	வானரசேனையை
ततः	அவ்விடத்தில்	अध्यगच्छेतां न	இவ்வளவெனத்
तत्	அந்த		தொகையிட
अचिन्त्यं	மனதால் நினைக்க		முடியவில்லை.
	வொண்ணாததும்		

संस्थितं पर्वताग्रेषु निर्झरेषु गुहासु च । समुद्रस्य च तीरेषु वनेषूपवनेषु च ॥ ११ ॥

तरमाणं च तीर्णं च तर्तुकामं च सर्वशः । निविष्टं निविशच्चैव भीमनादं महाबलम् ॥

तद्दलार्णवमक्षोभ्यं ददृशाते निशाचरौ

॥ १२ ॥

तत्	அந்த	तरमाणं च	தாண்டிக்கொண்டிருக்
अक्षोभ्यं	கலக்கமுடியாத	तीर्णं च	கிறதாகவும்,
बलार्णवं	சேனைசமுத்திரமாகிய	तर्तुकामं च	தாண்டிட்டதாகவும்
महाबलं	பெருஞ்சேனையை	निविष्टं	தாண்டத்தயார்செய்
पर्वताग्रेषु	மலையின் சிகரங்களி	निविशत् च	கிறதாகவும்
	லும்	सर्वशः	உட்கார்த்துவிட்டதா
निर्झरेषु	மலையருளிகளிலும்	भीमनाद एव	கவும்,
गुहासु च	குகைகளிலும்	निशाचरौ	உட்காரவிருக்கிறதா
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தின்	ददृशाते	எக்கும் [கவும்,
तीरेषु च	கரைகளிலும்		டேரொலி செய்கிற
वनेषु	காடுகளிலும்		தாகவும்,
उपवनेषु च	தேரட்டங்களிலும்		அரக்கர்களிருவர்
संस्थितं	இருப்பதாகவும்,		களும்
			கவனித்தார்கள்.

तौ ददर्श महातेजाः प्रच्छन्नौ च विभीषणः

॥ १३ ॥

महातेजाः	மகா தேஜஸ்வியன்	तौ च	அவ்விருவர்கனையும்
• विभीषणः	விபிஷணர்	ददर्श	கண்டுகொண்டு
प्रच्छन्नौ	மாறுவேஷந்தூட		
	விருக்கும்		

आचक्षेऽथ रामाय गृहीत्वा शुकसारणौ

॥ १४ ॥

अथ
शुकसारणौ
अप्यु
अप्यु

गृहीत्वा
रामाय
आचक्षे
பிடித்துக்கொண்டு
ராமருக்கு
பின்வருமாறு
தெரிவித்தார் :

तस्येमौ राक्षसेन्द्रस्य मन्त्रिणौ शुकसारणौ

लङ्कायाः समनुप्राप्तौ चारौ परपुरञ्जय ॥

परपुरञ्जय
इमौ
शुकसारणौ
तस्य
“சத்துருக்களின் நகர்
களை வெல்லுபவரே!
இந்த
சகலும் ஸாரணலும்
அந்த

राक्षसेन्द्रस्य
मन्त्रिणौ
लङ्कायाः
समनुप्राप्तौ
चारौ
அரக்கர் மன்னனது
மந்திரிகள்;
லங்கையிலிருந்து
இங்கு வந்திருக்கும்
ஓற்றர்கள்.”

तौ दृष्ट्वा व्यथितौ रामं निराशौ जीविते तदा । कृताञ्जलिपुटौ भीतौ वचनं चेदमूचतुः ॥

तौ
रामं दृष्ट्वा
तदा
व्यथितौ
जीविते
निराशौ
அவ்விருவர்களும்
ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
அப்பொழுது
உள்ளம் அவிந்து
உயிரின்மேல்
ஆசை ஒழிந்தவர்க
ளாய்

भीतौ च
कृताञ्जलिपुटौ
इदं वचनं
उचतुः
அச்சமடைந்தவர்க
ளாயும்
அஞ்சலிபண்ணிக்
கொண்டு
பின்வரும் சொல்லை
சொன்னார்கள் :

आवामिहागतौ सौम्य रावणप्रहितावुभौ । परिज्ञातुं बलं कृत्स्नं तवेदं रघुनन्दन ॥ १७ ॥

सौम्य
रघुनन्दन
आवां उभौ
तव
इदं
बलं
“சாந்தமூர்த்தியே!
ஸ்ரீராம!
நாங்கள் இருவர்களும்
தேவரீரது
இந்த
சேனையைப்பற்றி

कृत्स्नं
परिज्ञातुं
रावणप्रहितौ
इह
आगतौ
எல்லா வற்றையும்,
நன்கு அறிவதற்காக
ராவணனால் அனுப்பப்
பட்டவர்களாக
இங்கு
வந்திருக்கின்றோம்.”

तयोस्तद्वचनं श्रुत्वा रामो दशरथात्मजः । अत्रवीत्प्रहसन्वाक्यं सर्वभूतहिते रतः ॥ १८ ॥

दशरथात्मजः
सर्वभूतहिते
रतः
रामः
தசாநசக்கிரவர்த்தி
யின் திருமகலும்
எல்லாப்ராணிகளின்
நன்மையில்
ஊக்கமுடையவரு
மரன்
ஸ்ரீராமர்

तयोः
तत् वचनं
श्रुत्वा
प्रहसन्
वाक्यं
अत्रवीत्
அவ்விருவர்களுடைய
அந்த சொல்லை
செனிக்கொண்டு
புன்னகைகொண்டு
ஒரு சொல்லை
பின்வருமாறு
மொழிந்தார் :

यदि दृष्टं बलं कृत्स्नं वयं वा सुसमीक्षिताः । यथोक्तं वा कृतं कार्यं छन्दतः प्रतिगम्यताम् ॥

வலம் கருத்
ஔ
வயம்
சுசமீக்சிதா: வா
கார्यம்

“சேனை எல்லாமும்
கண்டறியப்பட்டதா
நாகங்கள் [கவும்
விசாரித்தறியப்பட்ட
வர்களாகவும்,
வந்த காரியம்

यथोक्तं
कृतं
यदि वा
छन्दतः
प्रतिगम्यताम्

நியமனம்பெற்றவாறு
முடிந்ததாகவும்,
இருக்குமாயின்
இஷ்டப்படியே
திரும்பிச்செல்லப்
பட்டும்.

अथ किञ्चिद्दृष्टं वा भूयस्तद्द्रष्टुमर्हथः

भूयः
अदृष्टं
किञ्चित्

“இன்னும்
கண்டறியாதது
எதேனுமொன்று

॥ २० ॥

वा
तन् अथ
द्रष्टुं अर्हथः

இருக்குமாகில்
அதையும்
கண்டறியக்கடவீர்
கள்.

विभीषणो वा कात्स्येन भूयः संदर्शयिष्यति

वा
विभीषणः

“வேண்டுமானால்
விபீஷணர்

॥ २१ ॥

कात्स्येन
भूयः
संदर्शयिष्यति

எதையும் விடாமல்
இன்னும்
காட்டுவார்.

न चेदं ग्रहणं प्राप्य भेतव्यं जीवितं प्रति । न्यस्तशस्त्रौ गृहीतौ वा न दूतौ वधमर्हथः ॥

इदं
ग्रहणं
प्राप्य
जीवितं प्रति
भेतव्यं न
न्यस्तशस्त्रौ

“இந்த
கைதித்தன்மையை
அடைந்து
உயிரைப்பற்றி
சின்தையுறவேண்டாம்.
கையிலாயுதமில்லாத
வர்களாகவும்

गृहीतौ च
दूतौ वा
वधं
अर्हथः न

பிடிபட்டவர்களுமான
தூதர்களாகிய நிக்
ளிருவர்களும்
கொலைக்கு
உரியவர்களாகிர்கள்.

पृच्छमानौ विमुञ्चैतौ चारौ रात्रिचराबुभौ । शत्रुपक्षस्य सततं विभीषण विकर्षणौ ॥२३॥

विभीषण
सततं
शत्रुपक्षस्य
विकर्षणौ

“விபீஷண!
எக்காலத்திலும்
சத்ருபக்சத்திற்கு
அறுத்தம் செய்பவர்
களும்

चारौ
रात्रिचरौ
एतौ उभौ
पृच्छमानौ
विमुञ्च

வேவுகாரர்களும்
அரக்கர்களுமான
இந்த இருவர்களையும்
கெஞ்சிப் பிரார்த்திக்
கின்றவர்களாய்
கிட்டோட்டினும்.

प्रविश्य नगरीं लङ्कां भवद्भ्यां धनदानुजः । वक्तव्यो रक्षसां राजा यथोक्तं वचनं मम ॥

लङ्कां
नगरीं
प्रविश्य
भवद्भ्यां
रक्षसां
राजा

“இலங்கை
நகருக்கு
சென்று,
உங்களிருவர்களாலும்
அரக்கர்களின்
மன்னான

धनदानुजः
मम
वचनं
यथोक्तं
वक्तव्यः

குபேரனது தம்பியார்
எனது [(ராவணன்)
சொல்லை
நான் சொல்லுகிறபடி
சொல்லப்படவேண்
டியவன்

यद्वलं च समाश्रित्य सीतां मे हृतवानसि । तद्दर्शय यथाकामं ससैन्यः सहवान्धवः ॥२५॥

यन् बलं च	“எந்த பலத்தையே	ससैन्यः	சைனியக்களுடன்
समाश्रित्य	பெரிதாய்ப் பாராட்டி		கூடினவனாயும்
मे	எனது	सहवान्धवः	பந்துக்களைக் கூடின
सीतां	வீதையை		வனாயும்,
हृतवान् असि	அபஹரித்தவனாய்	यथाकामं	இயன்றமட்டும்
	ஆகியோ	दर्शय	நீ நேரில் காட்டுவா
तत्	அதை		யாக.

श्वः काल्ये नगरीं लङ्कां सप्राकारां सतोरणाम् । राक्षसं च बलं पश्य शरैर्विध्वंसितं मया ॥

श्वः	“நானே	राक्षसं	ஆரக்க
काल्ये	காலியில்	बलं	சேனையையும்
मया	என்னால்	च	ஆகிய எல்லாவற்றை
शरैः	பாணங்களால்		யும்
लङ्कां नगरीं	இலங்கைநகரை	विध्वंसितं	நாசம்பண்ணிவிடப்
सप्राकारां	மதிற்கவர்களுடனும்		பட்டதாக
सतोरणां	தோரணவாயில்	पश्य	(நீ ப்ரத்யக்ஷத்தில்)
	களுடனும்		பார்ப்பாயாக.

घोरं रोषमहं मोक्ष्ये बलं धारय रावण । श्वः काल्ये वज्रवान्वज्रं दानवेष्विव वासवः ॥

रावण	“ராவண!	घोरं	அஸஹ்யமாய்
वज्रवान्	வஜ்ரபாணியாகிய		விளங்கும்
वासवः	இந்திரன்	रोषं	கோபாவேசத்தை
दानेषु	அசுரர்கள்மீது	मोक्ष्ये	வெளிக்காட்டப்
वज्रं	வஜ்ராயுதத்தை		போகின்றேன்.
इव	எவ்வண்ணமோ	बलं	சைன்யத்தை
	அவ்வண்ணமே	धारय	சேர்த்துவைத்துக்
अहं	நான்		கொள்.”
श्वः काल्ये	நானேக் காலியில்		

इति प्रतिसमादिष्टौ राक्षसौ शुकसारणौ । जयेति प्रतिनन्द्यैतौ राघवं धर्मवत्सलम् ॥

इति	மேற்கண்டவாறு	॥ २८ ॥	
प्रतिसमादिष्टौ	இவ்விஷயத்தில்	राघवं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
	நியமனம்பெற்ற	जय	“ஜெயம்பெறுவீராக”
राक्षसौ	ஆரக்கர்களான	इति	என்று
एतौ	இந்த	प्रतिनन्द्य	வாழ்த்திவிட்டு
शुकसारणौ	சுகனும் சாரணனும்	लङ्कां नगरीं	இலங்கைநகருக்கு
धर्मवत्सलं	தர்மத்தில் சலியாப்	आगम्य	திரும்பிச்சென்று
	பற்றுடைய	राक्षसाधिपं	ஆரக்கமன்னனிடம்
		अवृताम्	பின்வருமாறு தெரி
			வித்தார்கள் :

विभीषणगृहीतो तु वधाहौ राक्षसेश्वर । दृष्ट्वा धर्मात्मना मुक्तौ रामेणामिततेजसा ॥२९॥

राक्षसेश्वर	“அரக்கமன்னா!	अमिततेजसा	அளவிலா ஆற்றலு டைய
वधाहौ	வதைக்கூரியவர்	धर्मात्मना	தர்மா த்மாவாகிய
दृष्ट्वा	கண்டு [கொண்ட விபிஷணரால் பிடிக்க	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
विभीषणगृहीतो	{ ப்பட்டவர்களான நாங்களிருவர்களும்	तु	அப்பொழுது
		मुक्तौ	விடுவிக்கப்பட்டோம்.

एकस्थानगता यत्र चत्वारः पुरुषर्षभाः । लोकपालोपमाः शूराः कृतास्त्रा दृढविक्रमाः ॥
रामो दाशरथिः श्रीमाल्लक्ष्मणश्च विभीषणः । सुग्रीवश्च महातेजा महेन्द्रसमविक्रमः ॥३१॥

पुरुषर्षभाः	“புருஷோத்தமர் களும்	महातेजाः	மகாதேஜஸ்வியும்
लोकपालोपमाः	லோகபாலர்கள்க்கு நிகரானவர்களும்	महेन्द्रसमविक्रमः	இந்திரனை நிகர்த்த விசமசாலியும்
कृतास्त्राः	ஆஸ்திரவித்தையில் தேர்ச்சியுடைய	श्रीमान्	ஸக்தமீகடாசுதமுடைய
शूराः	சூரர்களும்	रामः	ராமனும் [யவனுமான
दृढविक्रमाः	சலியா ஆண்மைமுடைய யவர்களான	लक्ष्मणः	ஸக்தமணனும்
चत्वारः	நால்வர்களாகிய,	विभीषणः च	விபிஷணனும்
दाशरथिः	தசரதரின் மகனும்	सुग्रीवः च	சுகீவனும்
		यस्य	ஒரிடத்தில்
		एकस्थानगताः	ஒன்றுசேர்த்துவிட் டார்கள்.

एते शक्ताः पुरीं लङ्कां सप्राकारां सतोरणाम् । उत्पाद्य संक्रामयितुं सर्वे तिष्ठन्तु वानराः ॥

एते	“இவர்கள்	उत्पाद्य	வேரோடு பெயர்த்து
लङ्कां पुरीं	இலங்கை நகரை	संक्रामयितुं	விசிறி ஏறிவதற்கு
सप्राकारां	மதிற்கவர்களிடனும்	शक्ताः	சமர்த்தர்கள்.
सतोरणां	தோரணவாயில்களு டனும்,	वानराः	வானர்கள்
		सर्वे	எல்லோரும்
		तिष्ठन्तु	இருக்கட்டும்.

यादृशं तस्य रामस्य रूपं प्रहरणानि च । वधिष्यति पुरीं लङ्कामेकस्तिष्ठन्तु ते त्रयः ॥

तस्य	“அந்த	एकः	அவன் ஒருவனே
रामस्य	ராமரது	लङ्कां पुरीं	இலங்கை நகரை
• रूपं	வடிவமுக்கும்	वधिष्यति	அழித்துவிடுவான்.
प्रहरणानि च	ஆயுதங்களும் ஆகிய இடெல்லாம்	ते त्रयः	அந்த மற்று மூவர்கள்
यादृशं	எப்படிப்பட்டது!	तिष्ठन्तु	இருக்கட்டும்.

रामलक्ष्मणगुप्ता सा सुग्रीवेण च वाहिनी । वभूव दुर्धर्षतरा सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ॥ ३४ ॥

सुग्रीवेण च	“சகீவனாலும்	सुरासुरैः अपि	தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் கூட
रामलक्ष्मणगुप्ता	ராமனாலும், லக்ஷ்மணனாலும் பரிபாலிக்கப்	दुर्धर्षतरा	{ என்ன பாடுபட்டாலும் அணுகமுடியாததாய்
सा	அந்த [பட்ட	वभूव	விளங்குகிறது.
वाहिनी	சேனையானது		
सेन्द्रैः	இந்திரனுட்பட்ட		

प्रहृष्टरूपा ध्वजिनी वनौकसां महात्मनां संप्रति योद्धुमिच्छताम् ।

अलं विरोधेन शमो विधीयतां प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली ॥ ३५ ॥

संप्रति योद्धुं इच्छतां	“இப்பொழுது போர்புரிய துணிவுகொண்டிருக்கிற	विरोधेन अलं	{ கிரோதத்தால் (இது வரையில்) ஆனது போதும்.
महात्मनां वनौकसां ध्वजिनी प्रहृष्टरूपा	மகா ஆற்றலுடைய வானரர்களின் சேனையானது உத்ஸாகக்குறிகளுடன் விளங்குகிறது.	शमः	சமாதானம்
		विधीयतां	விதிக்கப்பட்டும்.
		दाशरथाय	ராமனுக்கு
		मैथिली	மீதை
		प्रदीयताम्	திருப்பிக்கொடுத்து விடப்பட்டும்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चविंशः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 15599

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 924

पञ्चविंशः सर्गः—இருபத்தாறாவது ஸர்க்கம். ॥ २६ ॥

वानरसेनादर्शनम्—வானரசேனையைக் காண்பிப்பது.

तद्वचः पथ्यमक्लीवं सारणेनाभिभाषितम् । निशम्य रावणो राजा पर्यभाषत सारणम् ॥

रावणः राजा	ராவணமன்னன்	अक्लीवं	கிறந்ததாயிருக்கிறது
सारणेन	ஸாரணனால்	वचः	சொல்லை [மான
अभिभाषितं	சொல்லப்பட்ட	निशम्य	கேட்டு
तत्	அந்த	सारणं	ஸாரணனைப்பார்த்து
पथ्यं	ஹிதமாயிருக்கிறது	पर्यभाषत	பின்வருமாறு மொழிந்தான் :

यदि मामभियुञ्जीरन्देवगन्धर्वदानवाः । नैव सीतामहं दद्यां सर्वलोकभयादपि ॥ २ ॥

देवगन्धर्व- } दानवाः } मां अभियुञ्जीरन्	“தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், ஆசுவர்கள் என்னுடன் போர்புரிய வருகின்றார்கள்	सर्वलोक-भयात् अपि } अहं सीतां एव दद्यां न	{ எல்லா உலகத்தினின்றும் ஆபத்து சம்பவிக்கிறது என்று நான் லீதையைமட்டும் திருப்பிக்கொடுக்க மாட்டேன்.
यदि	என்றாலும் சரி		

त्वं तु सौम्य परिव्रस्तो हरिभिस्तर्जितो भृशम् । प्रतिप्रदानमद्यैव सीतायाः साधु मन्यसे ॥

சௌம்ய "சைதர்யமற்றவனே !
 एवं நீ
 हरिभिः வானரர்களால்
 तर्जितः மிரட்டப்பட்டவனாய்
 भृशं மிகவும்

परिव्रस्तः तु உள்ளம்நடுக்கியவனாய்
 अद्य एव ஆகிவிட்டமையால்
 सीतायाः இப்பொழுதே
 प्रतिप्रदानं சீதையை
 साधु திருப்பிக்கொடுத்தலை
 मन्यसे நல்லதென
 நினைக்கின்றனை.

को हि नाम सपत्नो मां समरे जेतुमर्हति

समरे "போரில்
 मां என்னை
 जेतुं வெல்ல

॥ ४ ॥

सपत्नः சந்துருவாகிய
 कः नाम हि எவன் தான்
 अर्हति வல்லவானானான் ? "

इत्यब्रवीत्स परुषं रावणो राक्षसाधिपः

राक्षसाधिपः ராக்ஷஸமன்னனாகிய
 सः ஆந்த
 रावणः ராவணன்

॥ ५ ॥

इति மேற்கண்டவாறு
 परुषं மறுக்க இடமின்றி
 अब्रवीत् பேசியுத்தான்.

आरूरोह ततः श्रीमान्प्रासादं हिमपाण्डरम् । बहुतालसमुत्सेधं रावणोऽथ दिदक्षया ॥ ६ ॥

अथ அதன்மேல்
 श्रीमान् ஸ்ரீமானாகிய
 रावणः ராவணன்
 ततः அல்லிடத்திலிருந்து
 हिमपाण्डरं வெண்ணிறமரன்

बहुतालसमुत्सेधं பல பனைமரக்களினு
 प्रासादं யர்த்தையுடைய
 दिदक्षया மாளிகையில்
 आरूरोह நேரில் காணவேண்டு
 एतन्नाன். மென்ற ஆவாசினால்

ताभ्यां चराभ्यां सहितो रावणः क्रोधमूर्च्छितः । पश्यमानः समुद्रं च पर्वतांश्च वनानि च ॥

ददर्श पृथिवीदेशं सुसंपूर्णं पुवङ्गमैः
 रावणः ராவணன்
 क्रोधमूर्च्छितः சினம் தலைக்கேறியவ
 न्नाய்

॥ ८ ॥

चराभ्यां ஒற்றர்களோடு
 सहितः கூடவே
 पश्यमानः பார்க்கின்றவனாய்
 पुवङ्गमैः வானரர்களால்
 सुसंपूर्णं திரப்பப்பெற்ற
 पृथिवीदेशं பூப்பிரதேசத்தை
 ददर्श கண்டான்.

समुद्रं च சமுத்திரத்தையும்
 पर्वतान् च மலைகளையும்
 वनानि च வனங்களையும்
 ताभ्यां ஆவ்விரு

तदपारमसङ्ख्येयं वानराणां महद्वलम् । आलोक्य रावणो राजा परिपश्यच्च सारणम् ॥

रावणः राजा ராவணமன்னன்
 वानराणां வானரர்களுடைய
 तद् ஆந்த
 अमारं எல்லை காணமுடியா
 असंख्येयं தனும்
 कणाक्किदமுடியாதது
 197

महत् பெரும்
 बलं சையத்தை
 आलोक्य பார்த்து
 सारणं ஸாரணனை நோக்கி
 परिपश्यच्च சின்வருமாறு

வினாவினான் :

एषां वानरमुख्यानां के शूराः के महाबलाः । ॥ १० ॥

வானரமுக்யானா
एषां
शूराः के
“வானரோத்தமராகிய
இவர்களுள்
சூரர்கள் எவர்கள் ?

महाबलाः के
மகா பலிகூடர்கள்
எவர்கள் ?

के पूर्वमभिवर्तन्ते महोत्साहाः समन्ततः ॥ ११ ॥

समन्ततः
महोत्साहाः
“எப்பொழுதும்
மிகவும் உச்சாகம்
கொண்டவர்களாய்

पूर्व
के
अभिवर्तन्ते
முதலில்
எவர்கள்
நிற்கின்றார்கள் ?

केषां शृणोति सुग्रीवः के वा यूथपयूथपाः ॥ १२ ॥

सुग्रीवः
केषां
शृणोति
“சுகரீவன்
எவர்களை
(சொல்லி)
கேட்கிறான் ?

यूथपयूथपाः
के वा
சேனைக்கூட்டங்க
ளின் தலைவர்
யாவர் ?

सारणाचक्ष्व मे सर्वे के प्रधानाः पुवङ्गमाः ॥ १३ ॥

सारण
प्रधानाः
पुवङ्गमाः
“ஸாரண !
முக்கிய
வானரர்

के
सर्वे
मे
आचक्ष्व
யாவர் ?
எல்லாவற்றையும்
எனக்கு
விளக்க விளம்பு.”

सारणो राक्षसेन्द्रस्य वचनं परिपृच्छतः । आचक्ष्वेऽथ मुख्यज्ञो मुख्यांस्तत्र वनौकसः ॥

मुख्यज्ञः
सारणः
परिपृच्छतः
राक्षसेन्द्रस्य
अथ
முக்கியமானவர்களை
நன்கறிந்திருந்த
ஸாரணன்,
வினாவும்
ராட்சஸமன்னனுக்கு
அப்பொழுது

तत्र
मुख्यान्
वनौकसः
वचनं
आचक्ष्वे
அங்கு
முக்கியமான
வானரர்களைப்பற்றி
பதிலை
பின்வருமாறு தெரி
வித்தான் :

एष योऽभिमुखो लङ्कां नर्दस्तिष्ठति वानरः । यूथपानां सहस्राणां शतेन परिवारितः ॥
यस्य घोषेण महता सप्राकारा सतोरणा । लङ्का प्रवेपते सर्वा सशैलवनकानना ॥ १६ ॥
सर्वशाखामृगेन्द्रस्य सुग्रीवस्य महात्मनः । बलाग्रे तिष्ठते वीरो नीलो नामैष यूथपः ॥

यः
वानरः
लङ्कां
अभिमुखः
नर्दन्
तिष्ठति
यूथपानां
सहस्राणां
शतेन
“எந்த
வானரன்
இலங்கைக்கு
எதிர் முகமாக
கர்ஜித்துக்கொண்டு
நிற்கிறானோ,
சேனைகளின்
ஆயிரங்களின்
தூற்றால்

परिवारितः
सर्वशाखामृगेन्द्रस्य
महात्मनः
सुग्रीवस्य
बलाग्रे
तिष्ठते
குழப்பட்டிருக்கிற
னோ,
எல்லா வானரர்களுக்
கும் மன்னனும்
மகா ஆற்றலுடைய
சுகரீவனது
சேனையின் முன்னி
லையில்
நிற்கிறானோ,

யசு	எவனது	சரீலவன- }	மலைகளுடனும் வனக்
மஹா	பெரும்	கானா }	களுடனும் சோலைக
ஓபேன	கர்ஜனையால்		ளுடனும்
லக்ஷா	இலங்கைநகர்	புலபுலே	நடுநடுக்குகிறதோ,
சர்வா	முற்றிலும்	பு: நரீல:	இவன், நரீலனென
சபாக்காரா	மதிநகவர்களுடனும்	நாம	பெயர்புனைந்தவன்.
சதாரணா	தோரணவாயில்க	பு: யூயப:	இவன் சேனைத்தலை
	ளுடனும்	வரீ:	சூரன். [வன்.

வாஹு மஹ்ய ய: பஹ்யா மஹீ கஹ்லதரீ வரீயவாந் । லக்ஷாமபரீமுக: ஶோதாஹீக்ஷண் ஶ வரீந்மஹே ॥
 கரீரீஷ்லஶரீகாஷ: பஶகரீக்ஷல்கசந்நரீப: ॥ 18 ॥
 ஶஶோடயல்யபரீசர்வஶஶ லக்ஷலக்ஷ ஶ ஶுந: ஶுந: । யசு லக்ஷலக்ஷவ்லெந ஶவநந்ரீ ஶரீடீஷோ ஶஷ ॥
 புஷ வானரராகேந ஶுரீயவீணாபரீபேஶரீ: । யவராக்யேஶ்லக்ஷா நாம ஶவாமாஶயரீ ஶயுக் ॥ 20 ॥
 வாலரீந: ஶடீஷ: ஶுந: ஶுரீயவசுய ஶடா ஶரீய: । ராகவாரீயே ஶராகான்த: ஶகராக்யே வரூணோ யதா ॥
 புதசுய ஶா மரீ: ஶர்வா யஶ்லக்ஷா கனகாத்மகா । ஶந்மதா விகவதா ராகவசுய ஶரீதேஶரீணா ॥ 22 ॥

வரீயவாந்	வரீயசாலரீயும்	ஶஷ ஶரீடீ:	பத்துதரீக்ஷுக்ஷரூம்
கரீரீஷ்ல-	மலைக்கரீகரீததை	ஶவநந்ரீ	எதரீராலரீக்கரீன்ற
ஶரீகாஷ:	யோத்தவலும்	புஷ:	இவன் [நரீலோ,
பஶகரீக்ஷ-	மலர்ந்ததாமரை	பஶ்லக்ஷ:	அக்கதனென
சந்நரீப:	போன்றவலுமரான	நாம	பெயர்புனைந்தவன்.
ய:	எவன்	வானரராகேந	வானாமன்னனான
வாஹு	இருகரீக்கரீயும்	ஶுரீயவீண	தரீக்ஷவலு
மஹ்ய	உயர்த்து,	யவராக்யே	இளவரசுபட்டத்தில்
பஶயா	கால்களால்	பரீபேஶரீ:	முக்குட்டப் பெந்
மஹீ	பூமரீயில்	வாலரீந:	வாலரீக்கு [நவன்;
கஹ்லதரீ	நடந்துகொண்டிருக்க	ஶடீஷ:	ஏற்ற
	கரீயுலே,	ஶுந:	புதல்வன்;
லக்ஷா	இலங்கையை	ஶடா	எப்பொழுதும்
பரீமுக:	பார்த்துக்கொண்டு	ஶுரீயவசு	சக்ஷவலுக்கு
ஶோதா	கோபாலேசத்தால்	ஶரீய:	மனக்கோணுதரீ நடக்
பரீக்ஷண்	அடிக்கடி		கரீவன்;
வரீந்மஹே ஶ	தன்னுக்கரீயுலே,	ஶகராக்யே	இரீதரீன் ஶரீயதத்தில்
பரீசர்வஶ:	அதரீ உக்கரீய்கொண்	வரூண:	வருணபகவான்
லக்ஷலக்ஷ ஶ	வரீயும் [டவலும்	யதா	எவ்வண்ணரீபோ அவ்
ஶுந: ஶுந:	மீண்டும் மீண்டும்		வண்ணமே
ஶஶோடயரீ	சுழற்றரீ அடிக்கரீயுலே,	ராகவாரீயே	பூரீராகரீ கைக்கரீயத்
யசு	எவனது		தில்
லக்ஷலக்ஷவ்லெந	வாலேசையால்	ஶராகான்த:	தரீடக்கொண்டவன்;

राघवस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	यत्	என்பதெதுவோ
हितैविणा	நன்மைசெய்யவேண்டி	सा सर्वा	அதெல்லாமும்
वेगवता	ஆண்மையுற்று விளங்கிய	एतस्य	இவனது
हनुमता	ஹனுமாளால்,	मतिः	நண்ணறிவு;
जनकात्मजा	ஜானகி	त्वां	தேவரீரை
दृष्टा	காணப்பட்டாள்	संयुगे	போர்நிமித்தமாய்
		आह्वयति	அறைகூவுகிறான்.

बहूनि वानरेन्द्राणामेष यूथानि वीर्यवान् । परिगृह्णाभियाति त्वां स्वेनानीकेन दुर्जयः ॥
 अनु वालिसुतस्यापि वलेन महता वृतः । वीरस्तिष्ठति संग्रामे सेतुहेतुरयं नलः ॥ २४ ॥
 ये तु विष्टभ्य गात्राणि क्ष्वेलयन्ति नदन्ति च । उत्थाय च विजृम्भन्ते क्रोधेन हरिपुङ्गवाः॥
 एते दुष्प्रसहा घोराश्चण्डाश्चण्डपराक्रमाः । अष्टौ शतसहस्राणि दशकोटिशतानि च ॥२६॥
 य एनमनुगच्छन्ति वीराश्चन्दनवासिनः । एषैवाशंसते लङ्कां स्वेनानीकेन मर्दितुम् ॥२७॥

ये	“எந்த	वीराः	வீரர்களும்
हरिपुङ्गवाः	வானரர்கள்	एनं	இவனை
गात्राणि	அவயவங்களை	अनुगच्छन्ति	பின்பற்றி வருகின் றார்களோ,
विष्टभ्य	முறித்துக்கொண்டு	अयं एव	இவன்தான்
क्ष्वेलयन्ति	விளையாடுகின்றார் களோ,	सेतुहेतुः	சேதுவிற்குக் காரண மான
नदन्ति च	சூசலிடுகின்றார் களோ,	नलः	நளன் என்ற
क्रोधेन	கேரபத்தால்	वीर्यवान्	வீரியசாலி.
उत्थाय	எழுந்து	एषः	இவன்
विजृम्भन्ते च	துள்ளிக்குதிக்கின்றார் களோ ஆவர்களும்,	वानरेन्द्राणां	வானரோத்தமர் களின்
दुष्प्रसहाः	ஆணுகவொண்ணாத வர்களும்,	बहूनि	பல
घोराः	பயங்கரமானவர்களும்	यूथानि	கூட்டங்களை
चण्डाः	கொடியவர்களும்,	परिगृह्णा	திரட்டிக்கொண்டு
चण्डपराक्रमाः	மகாபராக்கரமசாலி களாமான	स्वेन	தனது
एते	இவர்களும்,	अनीकेन	சேனையால்
अष्टौ शतसहस्राणि	எண்ணூறுபிரக்களும்	दुर्जयः	பிறர் ஆணுகமுடியா தவனாய்
दश कोटिशतानि च	பத்து நூறுகொடி களும்,	त्वां	தேவரீரை
ये	எந்த	अभियाति	எதிர்த்துவருகிறான்.
चन्दनवासिनः	சந்தனக்காட்டில் வளிக்கும்	वालिमुतस्य	வாலிமைந்தனுக்கு
		अनु अपि	பின்னாக
		महता	பெரும்
		वलेन	சேனையால்
		वृतः	சூழப்பட்டவனாய்

சங்கரே	பேரரின் சிபித்தம்	அநீகென து	சேனைகையக்கொண்டே
திஃதி	காத்தூகிற்றுகுன்.	லஃகா	இலங்கையை
வீர:	வீரலகிய	மரீது	உருவழிக்க
ஃப:	இவன்	அதஸதே	உத்தேசம் கொண்டி
சுன	தனது		ருக்கிருன்.

श्वेतो रजतसंकाशश्चपलो भीमविक्रमः । बुद्धिमान्वानरो वीरस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ २८ ॥

तूर्णं सुग्रीवमागम्य पुनर्गच्छति सत्वरः । विभजन्वानरीं सेनामर्नाकानि प्रहर्षयन् ॥२९॥

சுத:	"சீவதனென்ற	வானரீ சேனா	வானரசேனையை
வானர:	வானரன்	சத்வர:	பாபாப்புடன்
ரஜதசஃகாச:	வெள்ளியின்	விஃகந்	அணிவகுத்துக்
	நிறமுற்றவன்.		கொண்டு
சுபல:	வேகநடையுற்றவன்.	அநீகானி	சேனைகளை
பீமவிக்ரம:	வெகு கொடிய பராக்கிரமசாலி.	பஃஃயந்	உத்தாஃபடுத்திக்
			கொண்டு
புஃதிமான்	புத்திகுர்மையுள்ளவன்.	சுஃரீவ்	சகீவனை
விபு லுக்கேபு	முன்று உலகங்களிலும்	அராமய	கண்டுவிட்டு
வீர:	வீரனென	புன:	திரும்பி
விசுத்:	பிரசித்திபெற்றவன்.	தூர்	வேகமாய்
		கசுதி	வந்துகொண்டிருக்கிருன்.

यः पुरा गोमतीतीरे रम्यं पर्येति पर्वतम् । नाम्ना सङ्कोचनो नाम नानानगद्युतो गिरिः ॥

तत्र राज्यं प्रशास्त्येप कुमुदो नाम यूथपः । योऽसौ शतसहस्राणां सहस्रं परिकर्षति ॥३१॥

यस्य वाला बहुव्यामा दीर्घा लाङ्गलमाश्रिताः ।

ताम्राः पीताः सिताः श्वेताः प्रकीर्णा घोरदर्शनाः ॥ ३२ ॥

अदीनो रोषणश्चण्डः संग्राममभिकाङ्क्षति । एषोऽप्याशंसते लङ्कां स्वेनानीकेन मर्दितुम् ॥

கோமதீதீரே	"கோமதிக்கரையில்	தத	அசில்
நானானகயுத:	பல சிறு குன்றுகளு	ரஜ்ய் ப்ராஸ்தி	ராஜ்யபரிபாலனத்தை
நாமு	பெயரால் [உன் கூடிய		செய்தவருகிருனே,
சஃகூசன: நாம	சங்கோசனம் என்ற	ய:	எவன்
	பிரசித்திபெற்ற	சதசஃகராணா	எஃகத்தின்
கிரி:	ஓர் மலைகிருக்கிறது.	சஃக	ஆயிரத்தை
ய:	எவன்	பரிகர்ஃதி	கொண்டு வந்திருக்கீ
புரா	இதற்குமுன்		ருனே,
ரமய்	அழகிய	யசு	எவனுடைய
பர்வத	இந்த மலையில்	லாஃகூல் அஃரிதா:	வாலிலிருக்கின்ற
பர்யேதி	சஞ்சரித்து வருகி	வால:	மயிர்கள்
	ருனே,	பஃஃவ்யாமா:	பல் மார்பளவு

दीवाः	நீண்டவைகளாய்
ताम्राः	சிவந்தும்
पीताः	மஞ்சள் நிறமுற்றும்
श्वेताः	வெளுத்தும்
सिताः	சுருண்டு
प्रकीर्णाः	ஆடர்ந்து
घोरदर्शनाः	பார்க்க பயங்கரமாய் இருக்கின்றனவோ,
एषः	இவன்
कुमुदः नाम	குமுதனென்று பெயர் பூண்ட
यूथपः	சேனைத்தலைவன் ;
अदीनः	எதற்கும் சலியாத வன்.

रोपणः	கோபிஷ்டன்.
चण्डः	கொடியவன்.
असौ	இவன்
संभ्रामं	போரை
अभिकांक्षति	எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.
एषः	இவன்
स्वेन	தனது
अनीकेन अपि	சேனையைக்கொண்டே
लङ्कां	இலங்கையை
मर्दितुं	உருவழிக்க
आशंसते	உத்தேசிக்கொண்டி- ருக்கிறான்.

यस्त्वेष सिंहसङ्काशः कपिलो दीर्घकेसरः । निभृतः प्रेक्षते लङ्कां दिधक्षन्निव चक्षुषा ॥
विन्ध्यं कृष्णगिरिं सह्यं पर्वतं च सुदर्शनम् । राजन्सततमध्यास्ते रम्भो नामैष यूथपः ॥
शतं शतसहस्राणां त्रिंशच्च हरिपुङ्गवाः । यमेति वानराः शूराश्चण्डाश्चण्डपराक्रमाः ॥
परिवार्यानुगच्छन्ति लङ्कां मर्दितुमोजसा ॥ ३६ ॥

राजन्	“ஆரசே!
सिंहसङ्काशः	சிக்கத்தை நிகர்த்தவ
कपिलः	கபிலவர்ணனாய் [னாய்
दीर्घकेसरः	நீண்டமயிருடையவ னாய்
निभृतः	க்ருட்சித்தனான
यः	எவன்
लङ्कां	இலங்கையை
चक्षुषा	கண்ணால்
दिधक्षन् इव	எரித்துவிடுகிறவன் போலவே
प्रेक्षते	பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறானே,
विन्ध्यं	விந்தியமலையிலும்
कृष्णगिरिं	கிருஷ்ணமலையிலும்
सुदर्शनं	மிக்க அழகிய
सह्यं	ஸஹ்யமெனும்
पर्वतं च	பர்வதத்தினும்
सततं	எப்பொழுதும்
अध्यास्ते	வசித்துவருகிறானே,
यं	எவனை

शतसहस्राणां } शतं त्रिंशत् }	மூவாயிரம் லக்ஷம்
शूराः	சூரர்களும்
चण्डाः	கொடியவர்களும்
चण्डपराक्रमाः	மஹா பராக்ரமசாலி களும்
हरिपुङ्गवाः च	வானரர்களில் சிறந்தவர்களுமான
वानराः	வானர்கள்
परिवार्यं	குழந்தை
अनुगच्छन्ति	பின்பற்றி வருகின்றார்
एषः	இவன் [கனோ
यूथपः	சேனைத்தலைவனாகிய
रम्भः	ரம்பன்
नाम	எனப் பெயர் பூண்டவன்.
एषः तु	இவனும்
ओजसा	ஆற்றலால்
लङ्कां	இலங்கையை
मर्दितुं एति	உருவழிக்க வந்து கொண்டிருக்கிறான்.

यस्तु कर्णो विवृणुते जम्भते च पुनः पुनः । न च संविजते मृत्योर्न च युद्धाद्विधावति ॥
 प्रकम्पते च रोषेण तिर्यक् च पुनरीक्षते । पश्यंल्लाङ्गुलमपि च क्ष्वेलते च महाबलः ॥३८॥
 महाजवो वीतभयो रम्यं साल्वेयपर्वतम् । राजन्सततमध्यास्ते शरभो नाम यूथपः ॥३९॥

राजन्	"அரசே!
महाबलः	மஹாபலசாலியும்
महाजवः	மஹாலேகசாலியும்
वीतभयः	பயத்தை ஒழித்தவ
यः	எவன் [னுமான
कर्णो	காணுகளிரண்டையும்
विवृणुते	அகற்றிக்கொண்டி ருக்கிறானே,
पुनः पुनः	மீண்டும் மீண்டும்
जम्भते च	தூள்விக்குதிக்கின் றானே,
मृत्योः	எமனுக்கு
संविजते न च	பயப்படாதிருக் கிறானே,
युद्धात्	போரில் நின்று
विधावति न च	புறங்காட்டி ஓடாதிரு க்கிறானே,

रोषेण	கோபத்தால்
प्रकम्पते च	துடித்துக்கொண் டிருக்கிறானே,
पुनः च	மீண்டும் மீண்டும்
तिर्यक्	குறுக்காக
ईक्षते	பார்க்கிறானே,
लाङ्गूलं अपि	வாலையும்
पश्यन् च	பார்த்துக்கொண்டே
क्ष्वेलते च	சிக்கராதம் செய்கி றானே,
सततं	எப்பொழுதும்
रम्यं	அழகிய
साल्वेयपर्वतं	சால்வேயபர்வதத்தில்
अध्यास्ते तु	வசிக்கிறானே, இவன் தான்
शरभः नाम	சரபனென்ற
यूथपः	சேனைத் தலைவன்.

एतस्य बलिनः सर्वे विहारा नाम यूथपाः । राजञ्छतसहस्राणि चत्वारिंशत्तथैव च ॥

राजन्	"ராஜன்!
तथा एव	அவ்வண்ணமே
एतस्य	இவனது
यूथपाः	சேனைத்தலைவர்கள்
सर्वे च	எல்லோருமே

बलिनः	மகாபலசாலிகள்.
चत्वारिंशत्	} நாற்பது லக்ஷம்
शतसहस्राणि	
विहाराः नाम	விஹாரர்கள் என்ற பெயர் பூண்டவர்கள்.

यस्तु मेघ इवाकाशं महानावृत्य तिष्ठति । मध्ये वानरवीराणां सुराणामिव वासवः ॥४१॥
 भेरीणामिव सन्नादो यस्यैष श्रूयते महान् । घोषः शाखामृगेन्द्राणां संग्राममभिकाङ्क्षताम् ॥
 एष पर्वतमध्यास्ते पारियात्रमनुत्तमम् । युद्धे दुष्प्रसहो नित्यं पनसो नाम यूथपः ॥४३॥

यः	"எவன்
सुराणां	தேவர்களுக்குள்
• वासवः इव	இந்திரன்போலவே,
वानरवीराणां	வானர வீரர்களின்
मध्ये	நடுவில்
महान् मेघः	பெரும் மேகம்

भाकाशं इव	{ ஆகாசத்தை எவ்வண் ணமே அவ்வண்ண மே
भावृत्य	
तिष्ठति	உறைத்துக்கொண்டு நிற்கிறானே,
यस्य	எவனைச்சேர்ந்த

संग्रामं	போருக்கு
अभिकांक्षतां	காத்துகிற்கும்
शाखासृगेन्द्राणां	வானரோத்தமர்க ளுடைய
महान् घोषः	பெரும் கோஷமானது
भेरीणां	பேரிவாதத்தியங்களின்
संवादः इव	பேரொலிபோன்ற தாய்
श्रूयते	கேட்கப்படுகிறதோ,
अनुत्तमं	(எவன்) சிறந்த

पारियात्रं	பாரியாத்ரமென்ற
पर्वतं	பர்வதத்தில்
अध्यास्ते	வசிக்கின்றோனோ,
एषः तु	இவன் தான்
पनसः नाम	பனஸன் என்ற
यूथपः	சேனைத்தலைவன்.
एषः	இவன்
नित्यं	எப்பொழுதும்
युद्धे	போரில்
दुष्प्रसहः	அசஹ்யமானவன்.

एनं शतसहस्राणां शतार्थं पर्युपासते । यूथपा यूथपश्रेष्ठं येषां यूथानि भागशः ॥ ४४ ॥

येषां	“எவைகளின்
यूथानि	சமூகங்கள்
भागशः	அணிவகுக்கப்பட்ட படியே
शतसहस्राणां शतार्थं	ஐம்பதுலட்சம்

यूथपाः	சேனைத்தலைவர்களோ ஆவர்கள்,
यूथपश्रेष्ठं	சேனைத்தலைவர்களின் வந்தமனான
एनं पर्युपासते	இவனிடம் காத்துகிற்கின்றார் கள்.

यस्तु भीमां प्रवल्गन्तीं चमूं तिष्ठति शोभयन् । स्थितां तीरे समुद्रस्य द्वितीय इव सागरः॥
एष दर्दरसंकाशो विनतो नाम यूथपः । पिवंश्चरति पर्णासां नदीनामुत्तमां नदीम् ॥४६॥

दर्दरसंकाशः	“தர்தரமலையை நிகர்த்தவனும்
द्वितीयः	இரண்டாவது
सागरः	சமுத்திரம்
इव	போன்றவனுமான
यः	எவன்
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது
तीरे	கரையில்
स्थितां	தங்கியிருக்கிறதும்
भीमां	பயங்கரமானதும்
प्रवल्गन्तीं	குதித்துக்கொண்ட ருக்கிறதுமான

चमूं	சேனையை
शोभयन्	விளங்கச்செய்துகொ
तिष्ठति	இருக்கின்றோ, [ண்டு
नदीनां	நதிகளுள்
उत्तमां	சிறந்த
पर्णासां	பர்ணாஸம் என்ற
नदीं	நதிர்த்தத்தை
पिवन्	குடித்துக்கொண்டு
चरति	வசித்துவருகின்றோ,
एषः तु	இவன் தான்
विनतः नाम	வினதன் என்ற
यूथपः	சேனைத்தலைவன்.

षष्टिः शतसहस्राणि बलमस्य पुवङ्गमाः ॥ ४७ ॥

अस्य	“இவனுக்கு
बलं	சேனை,

षष्टिः	அறுபது
शतसहस्राणि	லட்சம்
पुवङ्गमाः	வானரர்களானது.

त्वामाह्वयति युद्धाय क्रोधनो नाम यूथपः । विक्रान्ता बलवन्तश्च यथायूथानि भागशः ॥

யதாயூதானி भागशः च	“கட்டங்கட்டமாய் ஆணிவகுக்கப்பட்டி. ருக்கின்றன.	क्रोधनः नाम	க்ரோதனனென்ற
बलवन्तः	மகா ஆற்றலுடைய வர்கள்.	यूथपः	சேனைத்தலைவன்
विक्रान्ताः	மகா ஆண்மையுடைய வர்கள்.	त्वां	தேவரீரை
		युद्धाय	போருக்கு
		आह्वयति	அழைக்கவுகிறான்.

यस्तु गैरिकवर्णाभं वपुः पुष्यति वानरः । अवमत्य सदा सर्वान्वानरान्वलदर्पितान् ॥४९॥
गवयो नाम तेजस्वी त्वां क्रोधादभिवर्तते । एनं शतसहस्राणि सप्ततिः पर्युपासते ॥५०॥

यः	“எந்த	पुष्यति तु	வளரச்செய்துகொண்ட ருக்கிறானே,
तेजस्वी	ஆற்றலுடைய		(அவன்தான்) கவயன்
वानरः	வானரன்	गवयः नाम	என்ற பெயர்புனைந் தவன்.
बलदर्पितान्	பலத்தால் செருக்	एनं	இவனை
वानरान्	வானரர்கள் [குற்ற	सप्ततिः	எழுபது
सर्वान्	எல்லோரையும்	शतसहस्राणि	லக்ஷத்தவர்கள்
सदा	எப்பொழுதும்	पर्युपासते	சேவிக்கின்றார்கள்.
अवमत्य	ஏளனஞ்செய்து கொண்டு	त्वां	தேவரீரை
गैरिकवर्णाभं	காணிக்கல்போன்ற காந்தியுடைய	क्रोधात्	கினத்தால்
वपुः	உடலை	अभिवर्तते	அணுகியிருக்கிறான்.

एष त्वाशङ्कते लङ्कां खेनानीकेन मर्दितुम् ॥ ५१ ॥

एषः	“இவன்	मर्दितुं	உருவழிக்க
खेन	தனது	आशङ्कते	உத்தேசம்கொண்டி ருக்கிறான்.
अनीकेन तु	சேனையைக்கொண்டே		
लङ्कां	இலங்கையை		

शतं शतसहस्राणि शतकोटिशतानि च । हरीणां यूथपाः सन्ति बलिनां च महौजसाम् ॥

बलिनां च	“மிக சக்தியுடைய வர்களும்	शतं	நூற்றுக்கணக்காக வும்,
महौजसां	மிக ஆற்றலுடையவர் களுமான	शतसहस्राणि	லக்ஷக்கணக்காகவும்,
हरीणां	வானரர்களின்	शतकोटिशतानि च	பதினாயிரக்கோடிக்க ணக்காகவும்
यूथपाः	சேனைத்தலைவர்கள்,	सन्ति	இருக்கின்றார்கள்.

एते दुष्पसहा घोरा बलिनः कामरूपिणः । यूथपा यूथपश्रेष्ठा एषां यूथानि भागशः ॥

एते	“இந்த	बलिनः	மகா ஆற்றலுடைய வர்கள் ;
यूथपाः	சேனை த்தலைவர்கள்	कामरूपिणः	கிளை த்த உருவமெ டுக்க வல்லவர்கள்.
यूथपश्रेष्ठाः	சேனை த்தலைவர்களில் உத்தமர்கள் ;	एषां	இவர்களுடைய
दुष्पसहाः	போரில் அணுகமுடி யாதவர்கள் ;	यूथानि	சேனைகள்
घोराः	கொடிய வல்லமை யுடையவர்கள் ;	भागशः	அணியணியாக நிற்கின்றன.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे षड्विंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15652

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 977

सप्तविंशः सर्गः—இருபத்தியேழாவது ஸர்க்கம். ॥ ௨௭ ॥

वानरपराक्रमादिकथनम्—வானரர்களது பராக்கிரமம் முதலியவற்றைச் சொல்வது.

तांस्तु तेऽहं प्रवक्ष्यामि प्रेक्षमाणस्य यूथपान् । राघवार्थे पराक्रान्ता ये न रक्षन्ति जीवितम् ॥

राघवार्थे	“ராமகைக்கர்யத்தில்	तान्	அந்த
पराक्रान्ताः	திடங்கொண்டவர்க ளாய்	यूथपान् तु	சேனைத்தலைவர்களை யும்
ये	எவர்கள்	प्रेक्षमाणस्य	பார்த்துக்கொண்டி-
जीवितं	உயிரை	ते	தேவர்களுக்கு [ருக்கும்
रक्षन्ति न	பொருட்படுத்தாதி ருக்கின்றார்களோ,	अहं	நான்
		प्रवक्ष्यामि	சொல்லுவேன்.

स्निग्धा यस्य बहुव्यामा वाला लाङ्गूलमाश्रिताः ।

ताम्राः पीताः सिताः श्वेताः प्रकीर्णा घोरकर्मणः ॥ २ ॥

प्रगृहीताः प्रकाशन्ते सूर्यस्येव मरीचयः । पृथिव्यां चानुकूप्यन्ते तारो नामैष यूथपः ॥

यं पृष्ठतोऽनुगच्छन्ति शतशोऽथ सहस्रशः । द्रुमानुद्यम्य सहसा लङ्कारोहणतत्पराः ॥

यूथपा हरिराजस्य किङ्कराः समुपस्थिताः ॥ ४ ॥

घोरकर्मणः	“கொடுந்தொழிலை	ताम्राः	சிவந்தும்
यस्य	எவனுடைய [யுடைய	पीताः	மஞ்சள் நிறமுற்றும்
लाङ्गूलमाश्रिताः	வாலிலிருக்கின்ற	श्वेताः	வெளுத்தும்
वालाः	மயிர்கள்	सिताः	கருண்டும்
स्निग्धाः	மழமழவென்றும்,	प्रकीर्णाः	அடர்ந்துமிருக்கின்ற வனோ,
बहुव्यामाः	பலமார்பளவுள்ள வைகளாகவும்,		

சூர்யஸ்வ	சூர்யபகவான து	துமான்	விருக்ஷங்களை
பரீகூஹிதா:	பாப்பப்பட்ட	உத்யம்	எடுத்துக்கொண்டு
மரீசய: ஐவ	கிரணங்கள் போலவே	லக்ஷாரோஹ-}	இலக்கையின் மீது
பரீகாசந்நே	விளங்குகின்றனவோ,	சத்பரா: }	எறுவதொன்றிலே
பூர்வியா	பூமியில்		யே மனங்களை நாட
அநுகூர்வந்நே ச	இழுபடுகின்றனவோ,	சமூபஸ்திதா:	முயவர்களாய்
ய	எவளை		சித்தமாயிருந்து
ஹரிராஜஸ்ய	வானரமன்னனது		கொண்டு
கிஹூரா:	கிக்காரர்களென்ற	பூஹத:	பின்
யூத்பா:	சேனைத்தலைவர்கள்	அநுராக்ஷந்நி	பற்றி வருகின்றார்
சாதச:	நூற்றுக்கணக்காகவும்	பூப: அய	இவன்தான் [கனோ,
சஹஸ்ச:	ஆயிரக்கணக்காகவும்	தார: நாம	தாரன் என்ற
சஹசா	லக்ஷியமின்றி	யூத்ப:	சேனைத்தலைவன்.

नीलानिव महामेघांस्तिष्ठतो यांस्तु पश्यसि । असिताञ्जनसङ्काशान्युदे सत्यपराक्रमान् ॥
 असंख्येयाननिर्देश्यान्परं पारमिवोदधे: । नखदंष्ट्रायुधान वीरांस्तीक्ष्णकोपान् भयावहान् ॥
 पर्वतेषु च ये केचिद्विषमेषु नदीषु च । एते त्वामभिवर्तन्ते राजन्नृक्षा: सुदारुणा: ॥ ७ ॥

ராஜந்	“அரசே!	வீரான்	வீரர்களும்
மஹாமேகான் ஐவ	நீருண்ட மேகங்கள்	தீக்ஷ்ணகோபான்	கடுக்கோபங்கொண்ட
	போல		வர்களும்,
நீலான்	கறுத்தநிறமுடைய	மயாவஹான் ச	பயத்தைத் தருகின்ற
	வர்களும்,		வர்களான
அஸிதாஜந-}	கறுத்த மையை	யான் து	எவர்களையே
சங்காசான் }	நிகர்த்தவர்களும்,	பஸ்யஸி	தேவரீர் பார்க்கின்
யுடே	போரில்		றீரோ,
சத்யபராஹ்மான்	சலியாப்பராஹ்மம்	பர்வதேபு	பர்வதங்களிலும்,
	கொண்டு	விபமேபு	பள்ளத்தாக்குகளி
திஹத:	நிற்கின்றவர்களும்,		லும்,
உத்பே:	சமுத்திரத்தின்	நதீபு	நதிகளிலும்,
பர் பார் ஐவ	அக்கரையைப்	யே கேசிவ் ச	எவர்கள் செருண்
	போலவே		டோ,
அநிர்देश்யான்	காணமுடியாதவர்க	ஏதே	இந்த
	ளும்,	சுதாரணா:	மிகக்கொடிய
அஸங்க்யேயான்	கணக்கிடமுடியா	ஶக்ஷா:	கரடிகள்
	தவர்களும்,	ஸவ் அபிவர்த்நதே	தேவரீரை எதிர்த்து
நக்த்ரயுத்யான்	{ நகங்களையும் பற்களை		வருகின்றார்கள்.
	யும் ஆயுதமாயுடைய		
	வர்களும்,		

एषां मध्ये स्थितो राजन्भीमाक्षो भीमदर्शनः । पर्जन्य इव जीमूतैः समन्तात्परिवारितः ॥
ऋक्षवन्तं गिरिश्रेष्ठमध्यास्ते नर्मदां पिबन् । सर्वक्षाणामधिपतिर्धूम्रो नामैष यूथपः ॥ ९ ॥

राजन्	“அரசே!	एपः	இவன்
पर्जन्यः	மழைக்கடவுள்	यूथपः	சேனைத்தலைவனாகிய
जीमूतैः	மேகங்களால்	धूम्रः नाम	தூம்பிரனென்ற பெயர் புனைந்தவன்.
समन्तात्	நாற்புறமும்	सर्वक्षाणां } अधिपतिः }	கரடிகளெல்லோருக்கும் அதிபதி.
परिवारितः इव	சூழப்பட்டிருப்பது போல்,		
एषां मध्ये	இவர்களுடையநடுவில்	नर्मदां पिबन्	நர்மதாநதியின் தீர்த்தத்தை குடித்துக் கொண்டு
भीमाक्षः	பயங்கரமான கண்களுடையவனாய்		
भीमदर्शनः	பயங்கரமான தோற்றமுடையவனாய்	ऋक्षवन्तं	ரிஷ்வான் என்ற
स्थितः	நின்றகொண்டிருக்கின்ற	गिरिश्रेष्ठं	சிறந்த மலையில்
		अध्यास्ते	வசித்துவருகிறான்.

यवीयानस्य तु भ्राता पश्यैनं पर्वतोपमम् । भ्रात्रा समानो रूपेण विशिष्टस्तु पराक्रमैः ॥

अस्य	“இவனுக்கு	पराक्रमैः तु	பார்க்கிரமங்களி
यवीयान् भ्राता	இளைய தம்பி	विशिष्टः	இலோ அவனினும் மேம்பட்டவன்.
रूपेण तु	உருவத்தினால்மட்டும்	पर्वतोपमं एनं	பர்வதத்தை நிகர்த்த இவனை (தேவரீர்)
भ्रात्रा समानः	சுஹோதரனுக்கொப்பானவன்.	पश्य	பார்ப்பிராக.

स एष जाम्बवान्नाम महायूथपयूथपः । प्रशान्तो गुरुवर्ती च संप्रहारेष्वमर्षणः ॥ ११ ॥

सः एपः च	“இந்த இவனே	गुरुवर्ती	ஆசானிடம் அமைந்
जाम्बवान् नाम	ஜாப்பவான் என்ற		தொழுகுபவன்.
महायूथपयूथपः	சேனைத்தலைவர்களில் தலைமைத்தலைவன்.	संप्रहारेषु	போர்களில்
प्रशान्तः	பாசற்ற மனத்தினன்.	अमर्षणः	வெல்லந்கரியன்.

एतेन साद्यं सुमहकृतं शक्रस्य धीमता । दैवासुरे जाम्बवता लब्धाश्च बहवो वराः ॥१२॥

धीमता	“புத்தியானாகிய	सुमहत् साद्यं	பேருதவி
एतेन	இந்த	कृतं	புரியப்பட்டது.
जाम्बवता	ஜாப்பவானால்	च	அக்காரணத்தால்
दैवासुरे	தேவாசுரத்தத்தில்	बहवः वराः	பல வரங்களும்
शक्रस्य	இந்திரனுக்கு	लब्धाः	அடையப்பட்டன.

आरुह्य पर्वताग्रेभ्यो महाभ्रविपुलाः शिलाः । मुञ्चन्ति विपुलाकारा न मृत्योरुद्विजन्ति च ॥
 राक्षसानां च सदृशाः पिशाचानां च लोमशाः । एतस्य सैन्या बहवो विचरन्त्यग्नितेजसः ॥

एतस्य	“ இவ்வளவு	सदृशाः	ஒப்பானவர்களாய்
विपुलाकाराः	பெருமுடலுடை யவர்களும்	मृत्योः	எமனுக்கும்
अग्नितेजसः	அக்னிஒளிபுடையவர்	उद्विजन्ति न	ஆஞ்சா திருக்கின்றார்
बहवः	பல [சுருமான	आरुह्य	ஏறி [கள்.
सैन्याः	சேனைகள்	पर्वताग्रेभ्यः	மலைகளின் உச்சிகளி னின்று
विचरन्ति	திரிந்துகொண்டிருக் கின்றார்கள்.	महाभ्रविपुलाः	மகா மேகங்கள்போல்
लोमशाः	மயிரடர்ந்த இவர்கள்	शिलाः	மலைகளை [பெருந்த
राक्षसानां च	அரக்கர்களுக்கும்	मुञ्चन्ति च	வீசும் ஏறிகின்றார் கள்.
पिशाचानां च	பிசாசர்களுக்கும்		

यं त्वेनमभिसंरब्धं पुवमानमिव स्थितम् । प्रेक्षन्ते वानराः सर्वे स्थिता युथपयूथपम् ॥१५॥
 एष राजन्सहस्राक्षं पर्युपास्ते हरीश्वरः । बलेन बलसंपन्नो दम्भो नामैष युथपः ॥ १६ ॥

राजन्	“ மன்னு!	सर्वे	எல்லோரும்
यं	எந்த	प्रेक्षन्ते	பார்த்துக்கொண்டி.
अभिसंरब्धं	மிகச் சினங்கொண்டு	एषः	இந்த [ருக்கிறார்களோ,
पुवमानं इव	தூள் லிக்கு திக்கின்ற வனாகவே	यूथपः तु	சேனை த்தலைவன் தான்
स्थितं	இருக்கின்றவனும்	दम्भः नाम	தம்பனெனப் பெயர்
यूथपयूथपं	சேனை த்தலைவர்களுக் குத் தலைவனுமான	एषः	இந்த [கொண்டவன்.
एनं	இவனை	बलसम्पन्नः	பரிபூர்ணபலசாலியா
स्थिताः	அக்கிருக்கும்	हरीश्वरः	வானரோ த்தமன் [ன
वानराः	வானரர்கள்	बलेन	தனது பலத்தால்
		सहस्राक्षं	இத்திரளை
		पर्युपास्ते	ஆசாயித்திருக்கிறான்.

यः स्थितं योजने शैलं गच्छन्पार्श्वेन सेवते । ऊर्ध्वं तथैव कायेन गतः प्राप्नोति योजनम् ॥
 यस्मान्न परमं रूपं चतुष्पादेषु विद्यते । श्रुतः सन्नादनो नाम वानराणां पितामहः ॥१८॥

यः	“ எவன்	प्राप्नोति	அடைகிறான்,
योजने स्थितं	ஒரு யோஜனை தூரத்	यस्मात्	எகளைவிட
शैलं	மலைக்கு [திரிருக்கும்	परमं रूपं	பெரியதான வடிவம்
गच्छन्	ஒரு அடி வைத்தவ	चतुष्पादेषु	வில்லக்குகளில்
पार्श्वेन	பக்களில் [ளாய்	विद्यते न	கிடையாதோ, அவன்
सेवते	இருக்கிறானோ,	वानराणां	வானரர்களுக்கும்
• तथा एव	அப்படியே	पितामहः	பாட்டனாய்
कायेन	உடலைக்கொண்டு	श्रुतः	பிரசித்தபெற்ற
ऊर्ध्वं गतः	உயரே நிற்கின்றவனாய்	सन्नादनः	சன்னாதனென
योजनं	ஒரு யோஜனை அளவு	नाम	பெயர்கொண்டவன்.

येन युद्धं पुरा दत्तं रणे शक्रस्य धीमता । पराजयश्च न प्राप्तः सोऽयं यूथपयूथपः ॥१९॥

पुरा	முன் காலத்தில்	पराजयः च	தோல்வியும்
धीमता	“புத்திமனாகிய	प्राप्तः न	அடையப்படவில்லை
येन	எவனால்		யோ,
शक्रस्य	இந்திரனது	सः यूथपयूथपः	அப்படிப்பட்ட சேனை த்தலைத்தலைவன்
रणे	போரில்		
युद्धं दत्तं	போர் செய்யப்பட்ட	अयम्	இவன்.
	கோ,		

यस्य विक्रममाणस्य शक्रस्येव पराक्रमः । एष गन्धर्वकन्यायामुत्पन्नः कृष्णवर्त्मनः ॥२०॥

तदा दैवासुरे युद्धे साहाय्यं त्रिदिवोकसाम् ॥ २१ ॥

तदा	“அப்பொழுது	शक्रस्य इव	இந்திரனுக்கு சமான மாயிருந்ததோ அந்த
दैवासुरे	தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் நடந்த	एषः	இவன்
युद्धे	போரில்	त्रिदिवोकसां	தேவர்களுக்கு
विक्रममाणस्य	பராக்கிரமத்தை காட்டிக்கொண்டிருக்கிற	साहाय्यं	உதவிபுரிவதற்காக
		कृष्णवर्त्मनः	கிருஷ்ணவர்த்மனென்பவனுக்கு
यस्य	எவனது	गन्धर्वकन्यायां	கந்தர்வஸ்திரீயினிடம்
पराक्रमः	பராக்கிரமமானது	उत्पन्नः	உண்டானவன்.

यस्य वैश्रवणो राजा जम्बूमुपनिषेवते । यो राजा पर्वतेन्द्राणां बहुकिन्नरसेविनाम् ॥२२॥

विहारसुखदो नित्यं भ्रातुस्ते राक्षसाधिप । तत्रैष वसति श्रीमान्वलवान्वानरर्षभः ॥२३॥

युद्धेष्वकथनो नित्यं क्रथनो नाम यूथपः । वृतः कोटिसहस्रेण हरीणां समुपस्थितः ॥

राक्षसाधिप	“ராஷ்டிரமன்னா!	एषः	இந்த
यस्य	எவ்விடத்திலிருக்கும்	क्रथनः नाम	கர்தனென்ற பெயர் புனைந்தவன்
जम्बू	நாவல்லிருசூதத்தை		வசிக்கிறான்.
वैश्रवणः राजा	குபிரமன்னர்	वसति	மிகப்பிரசித்திபெற்ற
उपनिषेवते	சேனிக்கிருரோ,	श्रीमान्	மிக்க பலசாலி. [வன்]
यः	எது	वलवान्	வானரர்களிலுத்தமன்.
बहुकिन्नरसेविनां	பல கின்னரர்களால்	वानरर्षभः	சேனைத்தலைவன்.
	வசிக்கப்பெற்ற	यूथपः	எக்காலத்திலும்
पर्वतेन्द्राणां	சிறந்த பர்வதங்க	नित्यं	போர்களில்
राजा	அரசனே, [எனக்கு	युद्धेषु	தற்புகழ்ச்சி செய்யாதவன்.
ते	(எது) தேவிரது	अकथनः	
भ्रातुः	தமயனருக்கு	हरीणां	வானரர்களுடைய
नित्यं	எக்காலத்திலும்	कोटिसहस्रेण	ஆயிரம் கோடியால்
विहारसुखदः	{ உல்லாசமாய் காலக்கழிக்கிற ககத்தைத் தருகிறதோ,	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
तस्य	இவ்விடத்தில்	समुपस्थितः	(போருக்குத்தயாராய்) வந்திருக்கிறான்.

यो गङ्गामनु पर्येति त्रासयन्हस्तियूथपान । हस्तिनां वानराणां च पूर्ववैरमनुस्मरन् ॥२५॥
एष यूथपतिनेता गच्छन्गिरिगुहाशयः । गजान्योधयते वन्यान्गिरिंश्चैव महीरुहान् ॥२६॥
हरीणां वाहिनीमुख्यो नदीं हैमवतीमनु । उशीरवीजमाश्रित्य पर्वतं मन्दरोपमम् ॥

रमते वानरश्रेष्ठो दिवि शक्र इव स्वयम् ॥ २७ ॥

एनं शतसहस्राणां सहस्रमनुवर्तते । वीर्यविक्रमदृप्तानां नर्दतां बलशालिनाम् ॥ २८ ॥

स एष नेता चैतेषां वानराणां महात्मनाम् ॥ २९ ॥

स एष दुर्धरो राजन्प्रमाथी नाम यूथपः । वातेनेवोद्धतं मेघं यमेनमनुपश्यसि ॥ ३० ॥

अनीकमपि संरब्धं वानराणां तरस्विनाम् । उद्धृतमरुणाभासं पवनेन समन्ततः ॥

विवर्तमानं बहुधा यत्रैतद्बहुलं रजः ॥ ३१ ॥

राजन् "ஆரசே!
ய: எவன்
हस्तिनां யானைகளுக்கும்
वानराणां च வானரர்களுக்கும்
पूर्ववैरं முன்னுள்ள தீவ
ஷத்தை
अनुस्मरन् பாராட்டி.
गङ्गां अनु கங்காப்பிரதேசத்தில்
हस्तियूथपान् யானைக்கூட்டங்களை
त्रासयन् நடுக்கமுறச்செய்து
கொண்டு
पर्येति திரிந்துகொண்டிருக்க
கின்றனோ,
वातेन காற்றால்
उद्धृतं கிளப்பப்பட்ட
मेघं इव மேகம்போன்ற
यं எந்த
एनं இவனையும்
तरस्विनां மகா ஆற்றலுடைய
वानराणां வானரர்களுடைய
उद्धृतं கிளப்பப்பட்ட
एतद् इत्त
बहुलं அதிகமான
अरुणाभासं रजः செம்பழுதியை
•बहुधा பலவாறாய்
समन्ततः எங்கும்
पवनेन காற்றோடு
विवर्तमानं வாரித்து வுகிறதும்

संरब्धं தருதுருவென்றிருக்
கிற துமான
अनीकं अपि செனையையும்
यत् எவ்விடத்தில்
अनुपश्यसि தேவரீர் பார்க்கின்
றீரோ,
सः அந்த
एषः இவன்
प्रमाथी नाम பிரமாதி என்ற
यूथपः வானரத்தலைவன்.
एनं இவனை
बलशालिनां பலசாலிகளும்
नर्दतां அட்டஹாஸம்
பண்ணும்
वीर्यविक्रम- } ஆற்றல், ஆண்மை
दृप्तानां } இவைகளால் செருக்
कुற்றவர்களுடைய
शतसहस्राणां எசுத்தின்
सहस्रं ஆயிரக்கள்
अनुवर्तते அனுசரித்து நடக்
கின்றார்கள்.
सः அந்த
एषः च இவன்தான்
एतेषां இந்த
महात्मनां அளவுகடந்த
ஆற்றலுடைய
वानराणां வானரர்களுக்கு
नेता எஜமானன்.

दुर्धरः	எவராலும் அணுக முடியாதவன்.	महीरुहान्	விருகூங்கலையும்
यूथपतिः	சேனைகளுக்கும் தலைவன்.	योधयते	எதிர்த்துத் தாக்குகின்றான்.
नेता	அடக்கி ஆளுகிறவன்.	हैमवतीं नदीं अनु	கங்காநதியைச் சார்ந்ததும்
गिरिगुहाशयः	மலைகளின் குகைகளில் வசிப்பவன்.	मन्दरोपमं	மந்தாமலையை நிகர்த்ததுமான
हरीणां वाहिनीमुख्यः	வானரர்களுடைய சேனையில்ச் சிறந்தவன்.	उशीरधीजं पर्वतं	உசிரபீஜமென்னும் மலையை
वानरश्रेष्ठः	வானரர்களிலுத்தமன்.	आश्रित्य दिवि स्वयं	அடைந்து தேவலோகத்தில் ஸாக்ஷாத்
एषः गण्डन् वन्यान् राजान् च गिरीन् एव	இவன் நடந்துகொண்டே காட்டு யானைகளையும் மலைகளையும்	शक्रः इव	இத்திரன் எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
		रमते	காலங்கழிக்கிறான்.

एतेऽसितमुखा घोरा गोलाङ्गूला महाबलाः । शतं शतसहस्राणि दृष्ट्वा वै सेतुबन्धनम् ॥
गोलाङ्गूलं महावेगं गवाक्षं नाम यूथपम् । परिवार्याभिवर्तन्ते लङ्कां मर्दितुमोजसा ॥ ३३ ॥

एते असितमुखाः	“ இந்த கருப்பு வர்ணமான முகமுடையவர்களும்	महावेगं	மகாசக்தியுடையவனும்
घोराः	பயங்கரமானவர்களும்	यूथपं	சேனைத்தலைவனுமான
महाबलाः	மகாபலம் பொருந்த	गोलाङ्गूलं	கோலங்கூலவானரனாகிய
शतं शतसहस्राणि	நூறு [திரவர்களும்] லக்ஷம்	गवाक्षं नाम परिवार्य	கவாஷ்ஷனென்பவனை சூழ்ந்துகொண்டு
गोलाङ्गूलाः	கோலங்கூலமென்ற வானரர்கள்	ओजसा लङ्कां मर्दितुं	ஆற்றலால் இலங்கையை உருவழிக்க
सेतुबन्धनं दृष्ट्वा	சேதுபந்தனைந்தை பார்த்து	अभिवर्तन्ते वै	எதிர்த்து வருகின்றார்கள்.

भ्रमराचरिता यत्र सर्वकामफलद्रुमाः । यं सूर्यस्तुल्यवर्णाभमनु पर्येति पर्वतम् ॥ ३४ ॥
यस्य भासा सदा भान्ति तद्वर्णा मृगपक्षिणः । यस्य प्रस्थं महात्मानो न त्यजन्ति महर्षयः ॥
सर्वकामफला वृक्षाः सदा फलसमन्विताः । मधूनि च महार्हाणि यस्मिन्पर्वतसत्तमे ॥ ३६ ॥
तत्रैष रमते राजव्रम्ये काञ्चनपर्वते । मुख्यो वानरमुख्यानां केसरी नाम यूथपः ॥ ३७ ॥

राजन्	“அரசனே !
यस्य	எதில்
भ्रमराचरिताः	வண்டினம் மொய்க்கும்
सर्वकाम- फलद्रुमाः }	எனும்பிய பழங்கள் யாவற்றையுமனிக் கும் தருக்களிசூக் எந்த [கின்றனவோ, தனக்கு நிகரான ஒனியுற்ற
यं तुल्यवर्णाभं	பர்வதத்திற்கு சூரியன்
पर्वतं सूर्यः अनु पर्वेति यस्य भासा मृगपक्षिणः	அருகில் செல்லுகின் எதனுடைய [சூனோ, காந்திடால் மிருகங்களும் பகி களும்
तद्वर्णाः	அதன் நிறங்கொண்ட வைகளாய்
सदा भान्ति यस्य प्रस्थं	எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கின்றனவோ, எதனது தாழ்வரையை

षष्टिर्गिरिसहस्राणां रम्याः काञ्चनपर्वताः ।

भनव गिरिसहस्राणां षष्टिः }	“முறையுற்றவரே ! அறபதினாயாம் மலைத் தொடருற்ற
रम्याः	அழகிய
काञ्चनपर्वताः	காஞ்சனபர்வதங்கள் இருக்கின்றன.
रक्षसां	அரக்கர்களுக்கும்

तत्रैते कपिलाः श्वेतास्ताम्रास्या मधुपिङ्गलाः ।

तत्रैते उत्तमगिरौ एते कपिलाः	“அந்த மலையரசில் இந்த கபிலநிறமுடையவர் களும்
श्वेताः	வெள்ளைநிறமுடைய வர்களும்
ताम्रास्याः	சிவந்த வரையமுடைய வர்களும்

महामानः	மஹாத்மர்க்களான
महर्षयः	மஹாமுனிவர்கள்
त्यजन्ति न यस्मिन् पर्वतसत्तमे सर्वकामफलाः	விட்டகலாதிருக்கின் எந்த [றனரே, உயர்மலையில் கோரிய யாவும் கொடு க்கவல்லதும்
सदा फल- समन्विताः }	எக்காலத்தும் பழங்க ளையுடையவைகளு
वृक्षाः	மரங்களும் [மரன மிகச்சிறந்த
महाहांणि मधूनि च तत्र रम्ये काञ्चनपर्वते वानरमुख्यानां }	தேனடைகளுமிசூக் அந்த [கின்றனவோ, மனதைக்கவரும் காஞ்சனமலையில் வானரத்தலைமைத் தலைவனான
सुख्यः	சேனாயகளுகிய
यूथपः	கேஸரி என்ற
केसरी नाम एषः रमते	இவன் இன்பமாய் வசித்து வருகிறான்.

तेषां मध्ये गिरिवरस्त्वमिवानव रक्षसाम् ॥

त्वं	தேவரீர்
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
तेषां	அவைகளின்
मध्ये	நடுவில்
गिरिवरः	மலையரசொன்றிருக் கிறது.

निवसन्त्युत्तमगिरौ तीक्ष्णदंष्ट्रा नखायुधाः॥

मधुपिङ्गलाः	{ தேன்போன்ற பிங்க லநிறமுடையவர்க ளும்
तीक्ष्णदंष्ट्राः	கூரிய கோரைப்பற்க ளுடையவர்களும்
नखायुधाः	நகக்களை ஆயுதமாக வுடையவர்களும்
निवसन्ति	வசிக்கின்றார்கள்.

सिंहा इव चतुर्दष्टा व्याघ्रा इव दुरासदाः । सर्वे वैश्वानरसमा ज्वलिताशीविषोपमाः ॥

सर्वे } "எல்லோரும்
 सिंहाः } சிக்கங்கள்
 इव } போன்ற
 चतुर्दष्टाः } நான்கு கோரைப்பற்க
 व्याघ्राः इव } ஞடையவர்கள்,
 வேங்கைகள்போலவே

दुरासदाः } அணுகமுடியாதவர்
 कन्.
 वैश्वानरसमाः } அக்னிக்ஞ்ச்சமர்
 कन्.
 ज्वलिता- } சீறிவரும் சர்ப்பங்கள்
 शीविषोपमाः } போன்றவர்கள்.

सुदीर्घाञ्चितलाङ्गला मत्तमातङ्गसन्निभाः । महापर्वतसङ्काशा महाजीमूतनिखनाः ॥४१॥

सुदीर्घाञ्चित- } "மிக நீண்ட அழகிய
 लाङ्गलाः } வால்களையுடைய
 वरकन्.
 मत्तमातङ्ग- } மதம்பிடித்த யானை
 सन्निभाः } ஞக்கொப்பானவர்
 कन्.

महापर्वत- } பெரும் பர்வதங்களைப்
 सङ्काशाः } போன்றவர்கள்.
 महाजीमूत- } பெரும் மேகங்களின்
 निखनाः } கர்ஜனையையுடைய
 वरकन्.

वृत्तपिङ्गलरक्ताक्षा भीमभीमगतिस्वराः । मर्दयन्तीव ते सर्वे तस्थुर्लङ्कां समीक्ष्य ते ॥४२॥

वृत्तपिङ्गल- } "உருண்டு, சிக்களவர்
 रक्ताक्षाः } ணமாகவும், சிவப்பா
 कळुமிருக்கும் கண்க
 लायुடையவர்கள்.
 भीमभीम- } அதிபயங்கரமான செ
 गतिस्वराः } யலும் குரலுமுடை
 ते } அவர்கள் [பவர்கள்.

सर्वे } எல்லோரும்
 ते } தேவரீரது
 लङ्कां } இலங்கைநகரை
 समीक्ष्य } பார்த்து
 मर्दयन्ति इव } இப்பொழுதே அழிக்
 तस्थुः } கின்றவர்கள்போலவே
 நிற்கின்றார்கள்.

एष चैषामधिपतिर्मध्ये तिष्ठति वीर्यवान् ।

॥ ४३ ॥

जयार्थी नित्यमादित्यमुपतिष्ठति बुद्धिमान्

॥ ४४ ॥

नाम्ना पृथिव्यां विख्यातो राजञ्छतवलीति यः । एषैवाशंसते लङ्कां स्वेनानीकेन मर्दितुम् ॥

राजन् } "அரசே!
 एषां } இவர்களின்
 मध्ये } நடுவில்
 अधिपतिः } நாயகனாய்
 यः } எவன்
 तिष्ठति } நிற்கிறானே,
 एषः च } இவன் தான்
 शतवलीः इति } சதபலி என்ற
 नाम्ना } பெயரால்
 पृथिव्यां } உலகில்
 विख्यातः } பிரசித்திபெற்றவன்.
 वीर्यवान् } வீரியசாலி.

बुद्धिमान् } துண்ணறிவானவன்.
 नित्यं } எக்காலத்திலும்
 जयार्थी } ஜயத்தைக்கேரியவ
 आदित्यं } சூர்யபகவானை [னாய்
 उपतिष्ठति } உபாசிக்கிறான்.
 एषः } இவன்
 स्वेन } தனது
 अनीकेन एव } சேனையைக்கொண்டே
 लङ्कां } இலங்கையை
 मर्दितुं } உருவழிக்க
 आशंसते } உத்தேசங்கொண்டி
 रुக்கிரன்.

विक्रान्तो बलवाञ्छूरः पौरुषे स्वे व्यवस्थितः । रामप्रियार्थं प्राणानां दयां न कुरुते हरिः॥

विक्रान्तः	“ மிக ஆண்மைபுண்ட யவனும்	हरिः	வானரனுமாகிய இவன்
बलवान्	மிக ஆற்றலுடைய	रामप्रियाथं	ராமனுக்கு நன்மை செய்யவேண்டி.
शूरः	சூரனும் [வனும்	प्राणानां	உயிரினும்
स्वे	தனது	दयां	ஆசை
पौरुषे	பராக்ரமத்தில்	न कुरुते	கொள்ளவில்லை.
व्यवस्थितः	முற்றிலும் நம்பிக்கை புடையவனும்		

गजो गवाक्षो गवयो नलो नीलश्च वानरः । एकैक एव यूथानां कोटिभिर्दशभिर्वृतः ॥

गजः	“ கஜனும்,	एकैकः एव	ஒவ்வொருவனும் தனித்தனியே
गवाक्षः	கவாசுஷனும்	यूथानां	சேனைகளின்
गवयः	கவயனும்	दशभिः	பத்து
नलः	நளனும்	कोटिभिः	கோடிகளால்
वानरः	வானரனாகிய	वृतः	சூழப்பட்டிருக்கிறான்.
नीलः च	நீலனும்		

तथाऽन्ये वानरश्रेष्ठा विन्ध्यपर्वतवासिनः । न शक्यन्ते बहुत्वात्तु संख्यातुं लघुविक्रमाः ॥

तथा	“ அப்படியே	लघुविक्रमाः	{ ஓரிடத்திலிராது ஒர யவண்ணடமே இருப் பவர்கள்.
अन्ये	மற்ற	बहुत्वात् तु	
वानरश्रेष्ठाः	வானரோத்தமர்கள்	संख्यातुं	கணக்கிட [தாலும்
विन्ध्यपर्वतवासिनः	விந்தியமலையில் வசிப் பவர்கள்.	शक्यन्ते न	முடியாதவர்கள்.

सर्वे महाराज महाप्रभावाः सर्वे महाशैलनिकाशकायाः ।

सर्वे समर्थाः पृथिवीं क्षणेन कर्तुं प्रविध्वस्तविकीर्णशैलाम् ॥ ४९ ॥

महाराज	“ மகாராஜரே !	क्षणेन	ஒரு நொடிப்பொழு
सर्वे	எல்லோரும்	पृथिवीं	உண்கை [கில்
महाप्रभावाः	மிக மகிமைபுள்ளவர்	प्रविध्वस्त- विकीर्णशैलां	} பொடியாக்கி இறைக் கப்பட்ட படைகளையு டையதாய்
सर्वे	எல்லோருமே [கள்.	कर्तुं	
महाशैल- निकाशकायाः	} பெரும் பையை நிகர்த் த உடலுற்றவர்கள்.	समर्थाः	வல்லவர்கள்.
सर्वे		எல்லோரும்	

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15701

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1026

अष्टविंशः सर्गः—இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். ॥ २८ ॥

वानरसङ्घाकथनम्—வானரர்களது கணக்கைச் சொல்வது.

सारणस्य वचः श्रुत्वा रावणं राक्षसाधिपम् । बलमादिश्य तत्सर्वं शुको वाक्यमथाब्रवीत् ॥

शुकः	சுகன்	तत्	அந்த
सारणस्य	சாரணனுடைய	बलं	சேனை
वचः	விண்ணப்பத்தை	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
श्रुत्वा	செவிகொடுத்துக் கேட்டுவிட்டு,	आदिश्य	விரலால் ஆட்டிக்கொட்
राक्षसाधिपं	ராஷ்டிரமன்னனாகிய	वाक्यं	ஒரு மொழியை [டி]
रावणं	ராவணனுக்கு	अथ	பின்வருமாறு
		अब्रवीत्	மொழிந்தான் :

स्थितान्पश्यसि यानेतान्मत्तानिव महाद्विपान् । न्यग्रोधानिव गाङ्गेयान्सालान्हेमवतानिव ॥

एते दुष्पसहा राजन्वलिनः कामरूपिणः । दैत्यदानवसङ्काशा युद्धे देवपराक्रमाः ॥ ३ ॥

राजन्	“அரசே!	दुष्पसहाः	எவராலும் வெல்ல முடியாதவர்கள் ;
यान्	எந்த	वलिनः	மஹா பலசாலிகள் ;
मत्तान्	கொழுந்த	कामरूपिणः	{ இஷ்டமான உருவம் கொள்ளும் வல்லமை உள்ளவர்கள் ;
महाद्विपान्	பெரும் யானைகளை	दैत्यदानव- सङ्काशाः }	{ (திதியின் புதல்வர்க ளான) தைத்தியர்க ளுக்கும் (தசூரின் புதல்வியான தனுவு க்கும்காச்யபருக்கும் பிறந்த) தானவர்களு க்கும் சமமானவர்
इव	போலிருப்பவர்களும், கங்கைக் கரையில் முளைத்துள்ள	युद्धे	போரில் [கள் ;
गाङ्गेयान्	அந்திமரங்களை	देवपराक्रमाः	{ தேவர்களுக்கொப்பா ன பராக்கிரமம் படை க்கப்பெற்றவர்கள்.
न्यग्रोधान्	போலிருப்பவர்களும்		
इव	இமையமலையில் முளைத்துள்ள		
हेमवतान्	ஆச்சாமரங்களைப் போலிருப்பவர்களும்		
सालान् इव	கண்முன் நிற்கின்ற வர்களுமான		
स्थितान्	இவர்களை		
पश्यसि	பார்க்கின்றீரே,		
एते	இவர்கள்		

एषां कोटिसहस्राणि नव पञ्च च सप्त च । तथा शङ्खसहस्राणि तथा वृन्दशतानि च ॥

एषां	“இவர்களுடைய	शङ्खसहस्राणि	ஆயிரம் சங்கக்கணக்
नव पञ्च च सप्त च	இருபத்தேராயிரம்	तथा	அப்படியே [சூகளும்
कोटिसहस्राणि	கோடிக்கணக்குகளும்	वृन्दशतानि च	{ நூறு பிருந்தக்கணக் சூகளும் இருக்கின்ற ர்கள்.
तथा	அப்படியே		

[இக்கணக்குகளின் அளவை வால்மீகிபுகவானே இந்த ஸர்க்கத்தின் முடிவில் விளக்க அருளிச் செய்திருக்கிறார்.]

एते सुग्रीवसचिवाः किष्किन्धानिलयाः सदा । हरयो देवगन्धर्वैरुत्पन्नाः कामरूपिणः ॥

एते	இந்த	कामरूपिणः	நினைத்த உருவம்
हरयः	வானர்கள்		எடுக்க வல்லமர்கள்.
सदा	எப்பொழுதும்	देवगन्धर्वैः	தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும்
किष्किन्धानिलयाः	கிஷ்கிந்தாவாசிகள்.	उत्पन्नाः	சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
सुग्रीवसचिवाः	சுக்ரீவனுடைய		டவர்கள்.

यौ तौ पश्यसि तिष्ठन्तौ कुमारौ देवरूपिणौ । मैन्द्रश्च द्विविदश्चोभौ ताभ्यां नास्ति समो युधि ॥

यौ	“எந்த	पश्यसि	பார்க்கின் தீரோ,
देवरूपिणौ	தேவ அழகுற்றவர்கள்	तौ च	அவ்விருவர்கள் தான்
	ளாய்	मैन्द्रः	மெந்தனென்பவனும்
कुमारौ	இளமைப்பருவத்திலிருக்கின்றவர்களுமான	द्विविदः च	துவிதனென்பவனும்.
	இருவர்களை	युधि	போரில்
उभौ	எதிரில் நிற்கின்றவர்கள்	ताभ्यां	அவ்விருவர்களுக்கு
तिष्ठन्तौ	களாய்	समः	சமானமாகிய
		अस्ति न	ஒருவன் கிடையாது.

ब्रह्मणा समनुज्ञातावमृतप्राशिनावुभौ । आशंसेते युधा लङ्कामेतौ मर्दितुमोजसा ॥ ७ ॥

एतौ उभौ	“இவ்விருவர்களும்	युधा	போரைக்கொண்டு
ब्रह्मणा	பிரம்மதேவரால்	ओजसा	ஆற்றால்
समनुज्ञातौ	அனுமதிக்கப்பட்டவர்	लङ्कां	இலங்கையை
	களாய்	मर्दितुं	உருவழிக்க
अमृतप्राशिनाौ	அமிருதம் உண்டவர்	आशंसेते	உத்தேசிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.
	கள்.		

यं तु पश्यसि तिष्ठन्तं प्रभिन्नमिव कुञ्जरम् । यो बलात्क्षोभयेत्कुदः समुद्रमपि वानरः ॥

एषोऽभिगन्ता लङ्काया वैदेह्यास्तव च प्रभो । एनं पश्य पुरा दृष्टं वानरं पुनरागतम् ॥

यं	“எவனை	प्रभो	பிரபுவே!
प्रभिन्नं	மதம் பிரித்த	लङ्कायाः	இலங்கையையும்
कुञ्जरं	யானையை	वैदेह्याः	வீடையையும்
इव	போலவே	तव च	தேவர்களையும்
तिष्ठन्तं	எதிரிலிருக்கின்ற	अभिगन्ता	சேரில் கண்டறிந்தவன்.
	வனாய்		

पश्यसि	பார்க்கின் தீரோ,	पुरा	முன்னம்
कुदः	சினக்கொண்ட	दृष्टं	பார்க்கப்பட்ட
यः वानरः	எந்த வானரன்	एनं	இந்த
• बलात्	சக்தியால்	वानरं	வானரை
समुद्रं अपि	சமுத்திரத்தையும்	पुनः	திரும்பி
क्षोभयेत्	கலக்கிவிடுவானே,	आगतं	வந்திருக்கிறவனாய்
एषः तु	இவன் தான்	पश्य	கவனிப்பீராக.

ज्येष्ठः केसरिणः पुत्रो वातात्मज इति श्रुतः । हनुमानिति विख्यातो लङ्घितो येन सागरः॥

केसरिणः	“கேஸரியின்	इति	என்று
ज्येष्ठः पुत्रः	மூத்த புதல்வன்.	विख्यातः	பெயர்கொண்டு ப்ரஸி
वातात्मजः	‘வாயுபுதல்வன்’		த்திபெற்றவன்.
इति	என்று	येन	(எவனோ) இவனால்
श्रुतः	பிரசித்திபெற்றவன்.	सागरः	சமுத்திரமானது
हनुमान्	‘ஹனுமான்’	लङ्घितः	தாண்டப்பட்டது.

कामरूपी हरिश्रेष्ठो बलरूपसमन्वितः । अनिवार्यगतिश्चैव यथा सततगः प्रभुः ॥ ११ ॥

कामरूपी	“நினைக்கும் உருவம்	प्रभुः	பிரபுவாகிய
	கொள்ள வல்லவன்.	सततगः	வாயுபகவான்
हरिश्रेष्ठः	வானரர்களின்	यथा एव	போலவே
	தலைவன்.	अनिवार्यगतिः च	எங்கும் தடைபடாத
बलरूपसमन्वितः	ஆற்றலுமழகுமமைய		போக்குள்ளவன்.
	ப்பெற்றவன்.		

उद्यन्तं भास्करं दृष्ट्वा बालः किल पिपासितः । त्रियोजनसहस्रं तु अध्वानमवतीर्य हि ॥
आदित्यमाहरिष्यामि न मे क्षुत्प्रतियास्यति । इति संचिन्त्य मनसा पुरैष बलदर्पितः ॥
अनाधृष्यतमं देवमपि देवर्षिदानवैः । अनासाद्यैव पतितो भास्करोदयने गिरौ ॥ १४ ॥

पुरा	“முன்னொருகால்	इति	என்று
बालः	கைக்குழந்தையாயி	मनसा सञ्चिन्त्य	நினைத்து
	ருந்த	सियोजनसहस्रं	மூவாயிரம் யோஜனை
एषः	இவன்		தாரம்
पिपासितः	பால்பருக ஆசையுற்ற	अध्वानं	வழியை
	வளைய	अवतीर्य तु	கடந்தும்
बलदर्पितः	பலத்தால் செருக்குற்	देवर्षिदानवैः)	தேவர்கள், ரிஷிகள்,
	றவளைய	अपि	தானவர்கள் இவர்க
उद्यन्तं	உதயமாகும்		ளானுக்கூட
भास्करं	சூர்யபகவானை	अना एष्यतमं	கிட்டமுடியாத
दृष्ट्वा	பார்த்து	देवं	கடவுளை
आदित्यं	‘சூரியனை	अनासाद्य एव	அடையாமலே
आहरिष्यामि	பறித்துவரப்போகி	भास्करोदयने	சூர்யபகவான் உதய
	றேன்.		மாகும்
हि	அப்படியாகில்	गिरौ	மலையில்
मे	எனக்கு	पतितः	விழுந்துவிட்டான்
क्षुत्	பசி		என்று
प्रतियास्यति न	இராது.’	किल	எனக்குச் சொல்லக்
			கேள்வி.

पतितस्य कपेरस्य हनुरेका शिलातले । किञ्चिद्भिन्ना दृढहनुर्हनुमानेन तेन वै ॥ १५ ॥

दृढहनुः	“உறுதியான கன்னம்	किञ्चित्	கொஞ்சம்
अस्य	இந்த [கணையுடைய	भिन्ना	முறிந்தது.
कपेः	வானரன்	तेन वै	அதனால்தான்
शिलातले	மலைப்பிரதேசத்தில்	एषः	இவன்
पतितस्य	விழுந்தபொழுது	हनुमान्	ஹனுமான் எனப் படுகிறான்.
एका हनुः	ஒரு கன்னம்		

सत्यमागमयोगेन ममैष विदितो हरिः । नास्य शक्यं बलं रूपं प्रभावो वापि भाषितुम् ॥

एषः	“இந்த	अस्य	இவனது
हरिः	வானரன்	बलं	பலந்தானாகட்டும்,
भागमयोगेन	முன்வந்த காரணத் தால்	रूपं	பிறவிருணந்தா னாகட்டும்
मम	எனக்கு	प्रभावः	பிரபாவம்தானாகட்டும்
सत्यं	உள்ளபடி	अपि वा	இதிலெதுவும்
विदितः	எல்லாந்தெரிந்தவனு யிருக்கிறான்.	भाषितुं	உள்ளபடி வர்ணிக்க முடியாது.
		न शक्यम्	

एष आशंसते लङ्कामेको मर्दितुमोजसा । येन जाज्वल्यतेऽसौ वै धूमकेतुस्तवाद्य वै ॥

लङ्कायां निहितश्चापि कथं विस्मरसे कपिम् ॥ १८ ॥

एषः	“இவன்	निहितः च	இடப்பட்டதாகிய
एकः	தான் ஒருவனாகவே	असौ	இந்த
ओजसा	ஆற்றலால்	धूमकेतुः वै	அக்னிபும்
लङ्कां	இலங்கையை	अद्य अपि	இன்னும்
मर्दितुं	உருவழிக்க	जाज्वल्यते	எரிந்துகொண்டிருக் கிறதோ, அந்த
आशंसते	உத்தேசங்கொண்டி	कपिं	குரங்கை
येन	எவனால் [ருக்கிறான்.	कथं	எப்படி
तव	தேவரீரது	विस्मरसे	மறப்பீர் ?
लङ्कायां वै	இலங்கைகரகரிலேயே		

यश्चैषोऽनन्तरः शूरः श्यामः पद्मनिभेक्षणः । इक्ष्वाकूणामतिरथो लोके विख्यातपौरुषः ॥
यस्मिन्न चलते धर्मो यो धर्मं नातिवर्तते । यो ब्राह्मणसूत्रं वेदांश्च वेद वेदविदां वरः ॥२०॥
यो भिन्याद्भग्नं वाणैः पर्वतानपि दारयेत् । यस्य मृत्योरिव क्रोधः शक्रस्येव पराक्रमः ॥
यस्य भार्या जनस्थानात् सीता चापहृता त्वया । स एष रामस्त्वां योद्धुं राजन् समभिवर्तते ॥

शूरः	சூரனும்	इक्ष्वाकूणां	இக்ஷ்வாகுவம்சத் தவர்களுள்
श्यामः	சயாமளநிறமுடையவனும்	अतिरथः	அதிரதனும்
पद्मनिभेक्षणः	{ தாமரையிதழுக்கொப் பரவ கண்களமைத் தவனும்	लोके	உலகில்
		विख्यातपौरुषः	பெயர்பெற்ற பராக்கி ரமமுள்ளவனுமான

यः
अनन्तरः
परिमन्
धर्मः
चलते न

எவன்
பக்கலிலிருக்கிறானே,
எவனிடத்தில்
தர்மமானது
தடுமாறுதிருக்கிற
தோ,

यः
धर्म
अतिवर्तते न
यः
ब्राह्मं अहं

எவன்
தர்மத்தை
மீறுதிருக்கிறானே,
எவன்
ப்ரம்மாஸ்திரத்தை
யும்

वेदान् च
वेद
वेदविदां
वरः
यः
बाणैः
रागन्
भिन्धात्
पर्वतान् अपि
दारयेत्

மந்திரங்களையும்
கற்றுணர்ந்தவனே,
வேதமறிந்தவர்களுள்
உத்கமனே,
எவன்
பாணங்களால்
ஆகாசத்தை
கிழித்துவிடுகிறானே,
பர்வதங்களையும்
பினகதுண்டுகிறானே,

यस्यैष दक्षिणे पाशे शुद्धजाम्बूनदपत्रः ।

यस्य
दक्षिणे
पाशे
एषः
शुद्धजाम्बूनदपत्रः

"(எந்த) இவனது
வலது
பக்கலிலிருக்கும்
இவன்
பத்தரைமாற்றுத்தங்
க ளுன்கொண்டவன்.

एषोऽस्य लक्ष्मणो नाम भ्राता प्राणसमः प्रियः । नये युद्धे च कुशलः सर्वशास्त्रविशारदः ॥

लक्ष्मणः नाम
एषः
अस्य
भ्राता
प्राणसमः

"எக்சம்பணன் எனப்
பெயர்ப்புண்டவன்.
இவன்
இவனுக்கு
(ராமனுக்கு)
தம்பி.
உயிருக்கு நிகரான
வன்.

यस्य
क्रोधः
सृतोः इव
परामः
शक्य
इव
यस्य
भार्या
सीता
जनस्थानात्

எவனது
கோபமானது
யமறுடையதற்கு
நிகரானதோ,
பார்க்கிராமமானது
இந்திரனுடையதற்கு
நிகரானதோ,
எவருடைய
தருமபத்னியாகிய
வீதை
ஜனஸ்தானத்தி
லிருந்து

स्वया
अपहृता
सः
एषः च
रामः
राजन्
एषः
त्वां
योवुं
समभिवर्तते

தேவரீரால்
கவர்ந்துவாப்பட்டா
அந்த [னோ,
இவன் தான்
ராமன்.
ஆரசே!
இவன்
தேவரீருடன்
போர்புரிய
வந்திருக்கிறான்.

विशालवक्षास्ताम्राक्षो नीलकुञ्चितमूर्धजः ॥

विशालवक्षाः
ताम्राक्षः
नीलकुञ्चितमूर्धजः

அகன்ற பார்புடைய
வன்.
கிவந்த கண்களுற்ற
வன்.
கழுத்துகருண்ட தலை
மயிருடையவன்.

प्रियः
नये
युद्धे च
कुशलः
सर्वशास्त्र-
विशारदः

எக்காலத்தும் மனக்
கோணுநுடடப்பவன்.
நீதிசாஸ்திரத்திலும்
பேரினும்
நிபுணன்.
சாஸ்திரக்கொல்லா
வற்றையும் நன்கு
அறிந்தவன்.

अमर्षा दुर्जयो जेता विक्रान्तो बुद्धिमान् बली । रामस्य दक्षिणो बाहुर्नित्यं प्राणो बहिश्चरः॥

अमर्षा	"அபராதிகளை அடி யோடொழிந்தவன்.	बुद्धिमान्	அறிவுடை நிறைவான்.
दुर्जयः	எதிரொலும் வெல்ல முடியாதவன்.	बली	மகா ஆற்றலுடைய வன்.
जेता	எவனையும் வெல்ப வன்.	नित्यं	எக்காளத்திலும்
विक्रान्तः	மகா ஆண்மையுடை யவன்.	रामस्य	ராமனது
		दक्षिणः बाहुः	வலதுகை
		बहिश्चरः	வெளியில் சுற்றுகிற வன்.
		प्राणः	உயிர். [குற]

न ह्येष राघवस्यार्थे जीवितं परिरक्षति

एषः	"இவன்	॥ २६ ॥	
राघवस्यार्थे	ராமனுக்காக	जीवितं हि	உயிவையும்
		परिरक्षति न	மறியான்.

एषैवाशंसते युद्धे निहन्तुं सर्वराक्षसान्

एषः एव	"இவனே	॥ २७ ॥	
युद्धे	போரில்	सर्वराक्षसान्	அரக்கர் யாவரையும்
		निहन्तुं	மாய்க்க
		आशंसते	நினைக்கிறான்.

यस्तु सव्यमसौ पक्षं रामस्याश्रित्य तिष्ठति । रक्षोगणपरिक्षिप्तो राजा ह्येष विभीषणः ॥

यः	"எவன்	रक्षोगणपरिक्षिप्तः	ரக்ஷணகணக்களால் கைவிடப்பட்டவன்.
रामस्य	ராமரை	एषः	இந்த
आश्रित्य	கிட்டி	विभीषणः	விபிஷணன்
सव्यं पक्षं	இடதுபக்கவில்	राजा हि	மன்னனுமாயிருக்கிறான்.
तिष्ठति तु	இருக்கின்றானே		
असौ	இவன்		

श्रीमता राजराजेन लङ्कायामभिषेचितः । त्वामेव प्रतिसंरब्धो युद्धायैषोऽभिवर्तते ॥२९॥

श्रीमता	"ஸ்ரீமாளாகிய	एषः एव	இவனும்
राजराजेन	சக்கிரவர்த்தியால்	प्रतिसंरब्धः	மிகச்சினக்கொண்ட
लङ्कायां	இலங்கைநிமித்தமாய்	त्वां	உம்மிடம் [வனும்]
अभिषेचितः	பட்டாபிஷேகம் பண் வைப்பட்டான்.	युद्धाय	போர்புரிய
		अभिवर्तते	வந்திருக்கிறான்.

यं तु पश्यसि तिष्ठन्तं मध्ये गिरिमिवाचलम् । सर्वशाखामृगेन्द्राणां भर्तारमपराजितम् ॥

तेजसा यशसा बुद्ध्या ज्ञानेनाभिजनेन च । यः कपीनतिवभ्राज हिमवानिव पर्वतान् ॥

किष्किन्धां यः समध्यास्ते गुहां सगहनद्रुमाम् । दुर्गां पर्वतदुर्गस्थां प्रधानैः सह यूथपैः ॥

यस्यैषा काञ्चनी माला शोभते शतपुष्करा । कान्ता देवमनुष्याणां यस्यां लक्ष्मीः प्रतिष्ठिता ॥

एतां च मालां तारां च कपिराज्यं च शाश्वतम् । सुग्रीवो वालिनं हत्वा रामेण प्रतिपादितः ॥

मध्ये	“நடுவில்
अचलं	அசையாத
गिरिं	மலையை
इव	போலவே
तिष्ठन्तं	இருக்கிறவனும்,
सर्वशाखा- सृगेन्द्राणां }	எல்லா வானரோத்த
अपराजितं	மர்களுக்கும்
	ஒருவராலும் வெல்ல
	முடியாத
भतारं	எஜமரனுமாகிய
यं	எவனை
पश्यसि तु	பார்க்கின்றீரோ,
यः	எவன்
पर्वतान्	பர்வதங்களை
हिमवान् इव	இமையமலை எப்படி
	யோ அப்படியே
तेजसा	ஆற்றலாலும்
यशसा	புகழாலும்
बुद्ध्या	நுண்ணறிவாலும்,
ज्ञानेन	சாஸ்திரக்ஞானத்தி
	னாலும்
अभिज्ञेन च	உன்னதபிறப்பாலும்
कपीन्	வானரர்களை
अतिवभ्राज	அதிசயித்து விளங்கு
	கிருளே,
यः	எவன்
प्रधानैः	கிறந்த
यूथैः सह	சேனைத்தலைவர்களோ
	டுகூட
सगहनदुमां	அடர்ந்த மரங்களை
	யுடையதும்
पर्वतदुर्गस्थां	மலையாணுடனிருக்கி
	றதும்

दुर्गां	பிறரால் கிட்டுவதற்
	கரியதுமான
किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தை என்ற
गुहां	குகையில்
समभ्यास्ते	வசித்துக்கொண்டிருக்கிருளே,
यस्यां	எதில்
लक्ष्मीः	லக்ஷ்மி
प्रतिष्ठिता	குடி கொண்டு விளங்
	குகிருளோ
देवमनुष्याणां	தேவர்களுக்கும்
	மனிதர்களுக்கும்
कान्ता	ஆசைகொள்ளத்
	தக்கதோ,
एषा	இந்த
शतपुष्करा	நூறு தாமரைமலர்
काञ्चनी	பொன் [களை யுடைய
माला	மலை
यस्य	எவனுக்கு
शोभते	{ அவனுக்கென்றே ஓர்
	அழகுடன் விளங்கு
	கிறதோ அந்த
सुग्रीवः	சுகரீவன்
रामेण	ராமனால்
वालिनेन	வாலியை
हत्वा	கொன்று
एतां	இந்த
मालां च	மாலையையும்
तारां च	தாரையையும்
कपिराज्यं च	வானரராஜ்யத்தையும்
शाश्वतं	சாச்வதமாய்
प्रतिपादितः	அளிக்கப்பட்டான்.

शतं शतसहस्राणां कोटिमाहूर्मनीपिणः । शतं कोटिसहस्राणां शङ्ख इत्यभिधीयते ॥ ३५ ॥

मनीपिणः	“அறிஞர்கள்
शतसहस्राणां	நூறாயிரக்களின்
शतं	நூறை
कोटिं	கோடியென
आहुः	சொல்லுகிறார்கள்.

कोटिसहस्राणां	ஆயிரம் கோடிகளின்
शतं	நூறு
शङ्खः	“சங்கம்”
इति	என்று
अभिधीयते	சொல்லப்படுகிறது.

एवं कोटिसहस्रेण शङ्खानां च शतेन च । महाशङ्खसहस्रेण तथा वृन्दशतेन च ॥ ४१ ॥
 महावृन्दसहस्रेण तथा पद्मशतेन च । महापद्मसहस्रेण तथा खर्वशतेन च ॥ ४२ ॥
 समुद्रेण शतेनैव महौघेन तथैव च । एवं कोटिमहौघेन समुद्रसदृशेन च ॥ ४३ ॥
 विभीषणेन सचिवै राक्षसैः परिवारितः । सुग्रीवो वानरेन्द्रस्त्वां युद्धार्थमभिवर्तते ॥

महाबलवृत्तो नित्यं महाबलपराक्रमः

॥ ४४ ॥

वानरेन्द्रः “ वானரேந்திரனும்
 महाबलपराक्रमः { மகத்தான ஆற்றலும்
 ஆண்மையும் படைக்
 கப்பெற்றவனுமான
 சுகீவன்
 सुग्रीवः எப்பொழுதும்
 नित्यं பெருஞ்சேனையால்
 महाबलवृत्तः சூழப்பட்டவனாயும்
 एवं இப்படியே
 कोटिसहस्रेण ஆயிரக்கோடிக்கணக்
 शङ्खानां சக்கங்களின் [காகவும்
 शतेन च நூற்றுக்கணக்காகவும்
 महाशङ्खसहस्रेण च ஆயிரம் மகாசக்கக்
 कणक्काकवुम्
 तथा அப்படியே
 वृन्दशतेन च நூறு பிருந்தக்கணக்
 काकवुम्
 महावृन्दसहस्रेण ஆயிரம் மகாபிருந்தக்
 कणक्काकवुम्
 तथा அப்படியே
 पद्मशतेन च நூறு பத்மக்கணக்
 काकवुम्

महापद्मसहस्रेण ஆயிரம் மகாபத்மக்
 कणक्काकवुम्
 तथा அப்படியே
 खर्वशतेन च நூறு கர்வக்கணக்
 काकवुम्
 शतेन समुद्रेण एव நூறு சமுத்திரக்கண
 तथा அப்படியே [க்காகவும்
 महौघेन एव மகா ஓகக்கணக்கா
 एवं இப்படியே [கவும்
 कोटिमहौघेन च கோடி மகா ஓகக்கணக்
 काकवुम्
 समुद्रसदृशेन च சமுத்திரத்தை ஒத்த
 कणक्काकवुम्
 विभीषणेन விபீஷணனோடும்
 सचिवैः மந்திரிகளான
 राक्षसैः அரக்கர்களால்
 परिवारितः சூழப்பட்டவனுயிருந்
 துகொண்டு
 त्वां தேவீருடன்
 युद्धार्थं போர்புரிய
 अभिवर्तते வந்திருக்கிறான்.

इमां महाराज समीक्ष्य वाहिनीमुपस्थितां प्रज्वलितग्रहोपमाम् ।

ततः प्रयत्नः परमो विधीयतां यथा जयः स्यान्न परैः पराजयः ॥ ४५ ॥

महाराज “मकाराजरो!
 प्रज्वलितग्रहोपमां कोடிய கிரகக்களாக்
 கொப்பாக
 उपस्थितां इमां வந்திருக்கும் இந்த
 वाहिनीं சைன்னியத்தை
 समीक्ष्य பார்த்து
 ततः அதன்மேல்
 यथा எப்படியானால்
 जयः स्यात् ஜெயம் உண்டாகுமோ
 परैः சத்துருக்களால்
 पराजयः தோல்வி
 न உண்டாகாதோ,
 परमः அப்படிப்பட்டதாகிய,
 प्रयत्नः முயற்சி [எற்ற
 विधीयताम् மேற்கொள்ளத்
 தக்கது.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे अष्टाविंशः सर्गः ॥

एकोनविंशः सर्गः—இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ २९ ॥

शार्दूलादिचारप्रेषणम्—சார்தூலன் முதலிய சாரர்களை யனுப்புவது.

शुकेन तु समाख्यातांस्तान्दृष्ट्वा हरियूथपान् । सर्पापस्थं च रामस्य भ्रातरं स्वं विभीषणम् ॥
 लक्ष्मणं च महावीर्यं भुजं रामस्य दक्षिणम् । सर्वानरराजं च सुग्रीवं भीमविक्रमम् ॥ २ ॥
 गजं गवाक्षं गवयं मैन्दं द्विविदमेव च । अङ्गदं चैव बलिनं बज्रहस्तात्मजात्मजम् ॥ ३ ॥
 हनूमन्तं च विक्रान्तं जाम्बवन्तं च दुर्जयम् । सुपेणं कुमुदं नीलं नलं च पुवर्गर्षभम् ॥ ४ ॥
 किञ्चिदाविग्रहदयो जातक्रोधश्च रावणः । भर्त्सयामास तौ वीरौ कथान्ते शुकसारणौ ॥

ராவண: ராவணன்
 शुकेन சுசுனல்
 समाख्यातान् குறிப்பிட்டுச் சொல்ல
 तान् அந்த [ப்பட்ட
 हरियूथपान् வானரசனை த்தலை
 வர்களையும்

रामस्य ஸ்ரீராமருக்கு
 समीपस्थं பக்கலில் கிற்கும்
 स्वं भ्रातरं தனது தம்பியாகிய
 विभीषणं च விபீஷணனையும்
 रामस्य ஸ்ரீராமரது
 दक्षिणं भुजं வலதுகையாகிய
 महावीर्यं மகா வீர்யசாலியாகிய
 लक्ष्मणं च லக்ஷ்மணரையும்
 भीमविक्रमं மகத்தான ஆண்மை
 யுடைய

सर्वानरराजं எல்லா வானரர்களுக்
 கும் அரசனாகிய
 सुग्रीवं च சுகீரீவனையும்,
 गजं கஜனையும்,
 गवाक्षं கவாக்ஷனையும்,
 गवयं கவயனையும்,
 मैन्दं एव மைந்தனையும்,
 अङ्गदं च அங்கதனையும்,
 बलिनं क्विक्रान्तं கவலினையும்,
 बज्रहस्तात्मजात्मजम् கவயனையும்,
 हनूमन्तं च ஹனுமனையும்,
 दुर्जयं दुर्ஜயனையும்,
 जाम्बवन्तं च ஜாம்பவந்தனையும்,
 सुपेणं सुபேணனையும்,
 कुमुदं कुமுதனையும்,
 नीलं तु நீலனையும்,
 पुवर्गर्षभं पुவர்க்களாகிய
 नलं च नलனையும் பார்த்து
 किञ्चित् किந்த
 भाविग्रहदयः கவங்கிய ரெஞ்சுத்த
 னாய்

अधोमुखौ तौ प्रणतावब्रवीच्छुकसारणौ । रोषगद्गदया वाचा संरब्धः परुषं वचः ॥ ६ ॥

अधोमुखौ தலைகுனிந்து
 प्रणतौ வணங்கிநிற்கும்
 तौ அந்த
 शुकसारणौ சுசுனாரணர்களைப்
 பார்த்து
 संरब्धः படபடத்தவனாய்

द्विविदं च தவிவிதனையும்,
 बज्रहस्तात्मजात्मजं இந்திரன் புதல்வனின்
 புத்திரனும்,
 बलिनं च பலசாலியான
 अङ्गदं एव அங்கதனையும்,
 विक्रान्तं மகா ஆண்மையுற்ற
 हनूमन्तं च ஹனுமனையும்
 दुर्जयं வெல்லற்கரிய
 जाम्बवन्तं च ஜாம்பவந்தனையும்,
 सुपेणं சுபேணனையும்,
 कुमुदं குமுதனையும்,
 नीलं तु நீலனையும்,
 पुवर्गर्षभं புவர்க்களாகிய
 नलं च नलனையும் பார்த்து
 किञ्चित् சிந்த
 भाविग्रहदयः கவங்கிய ரெஞ்சுத்த
 னாய்
 जातक्रोधः च கோபம் கொண்டு
 कथान्ते அவர்கள் சொல்லின்
 तौ அந்த [முடிவில்
 वीरौ வீரர்களாகிய
 शुकसारणौ சுசுனாரணர்களை
 भर्त्सयामास மீரட்டினான்.

रोषगद्गदया கோபத்தால் தழுதழு
 वाचा சொற்கொண்டு [த்த
 परुषं கொடிய
 वचः சொல்லை
 अब्रवीत् பின்வருமாறு புகள்
 னான் :

न तावत्सदृशं नाम सचिवैरुपजीविभिः । विप्रियं नृपतेर्वक्तुं निग्रहप्रग्रहे प्रभोः ॥ ७ ॥

निग्रहप्रग्रहे	“தண்டிப்பதிலும் அருள்புரிவதிலும்	उपजीविभिः	அண்டிப்பிழைக்கும்
प्रभोः	எஜமானனாகிய	सचिवैः	மந்திரிமார்களால்
नृपतेः	மன்னனுக்கு	वक्तुं	பேசப்படுவது
विप्रियं	செவிகொடுத்துக் கேட்கப்பிடிக்காததை	तावत्	முற்றும்
		न सदृशं नाम	பொருத்தமாகா தன்றோ.

रिपूणां प्रतिकूलानां युद्धार्थमभिवर्तताम् । उभाभ्यां सदृशं नाम वक्तुमप्रस्तवे स्तवम् ॥ ८ ॥

युद्धार्थं अभिवर्ततां	“போரைஉத்தேசித்து வந்தவர்களையிருக்கின்ற	सवं	புகழை
प्रतिकूलानां	{ கண்ணெடுத்துப்பார் க்கவும் அஸஹ்யமா யிருக்கின்ற	अप्रस्तवे	காலமில்லாத காலத் தில்
रिपूणां	சத்ருக்களின்	उभाभ्यां	உங்களிருவர்களாலும்
		वक्तुं	சொல்லப்படுவது
		सदृशं नाम	நியாயமாகுமா ?

आचार्या गुरवो वृद्धा वृथा वां पर्युपासिताः । सारं यद्राजशास्त्राणामनुजीव्यं न गृह्यते ॥

वां	“உங்களால்	पर्युपासिताः	சேவிக்கப்பெற்றனர்.
आचार्याः	கல்வி கற்பித்தவர் களும்	यत्	ஏனென்றால்
गुरवः	மாதாபிதாக்கள் முதலிய பெரியோர்களும்	राजशास्त्राणां	ராஜசாஸ்திரங்களின்
वृद्धाः	ஆண்பவமுதிர்ச்சி பெற்றவர்களும்	सारं	சாரமாகிய
वृथा	பிரயோஜனமின்றி	अनुजीव्यं	{ எஜமான் மனக்கோ ணை நடக்கிறதென்பது
		गृह्यते न	தெரிந்துகொள்ளப் படவில்லை.

गृहीतो वा न विज्ञातो भारो ज्ञानस्य वोह्यते ॥ १० ॥

गृहीतः	“செவிக்கொள்ளப் பட்டது	ज्ञानस्य	படிப்பின்
विज्ञातः न वा	மனதிற்கொள்ளப்பட வில்லைபோலும்.	भारः वा	சுமை மாதிரி
		उह्यते	வகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ईदृशैः सचिवैर्युक्तो मूर्खैर्दिष्ट्या धराम्यहम् ॥ ११ ॥

ईदृशैः	“இப்படிப்பட்ட	अहं	நான்
मूर्खैः	முடர்களான	दिष्ट्या	ஏதோ தைவவசத் தால்தான்
सचिवैः	மந்திரிகளோடு	धरामि	ராஜ்யத்தை வறியித் துவருகிறேன்.
युक्तः	கூடிய		

किंनु मृत्योर्भयं नास्ति वक्तुं मां परुषं वचः । यस्य मे शासतो जिह्वा प्रयच्छति शुभाशुभम् ।

यस्य	"எந்த	परुषं	கர்ணகரோமாயிருக்
शासतः	ஆக்களுமிடும்		கும்
मे	எனது	वचः	சொல்லை
जिह्वा	நாவு	वक्तुं	சொல்வதற்கு
शुभाशुभं	நன்மையையும் தீமை யையும்	मृत्योः	எமனிடமிருந்து
प्रयच्छति	கொடுக்கிறதோ, அந்த	भयं	பயம்
मां	என்னைப்பார்த்து	अस्ति न	இல்லை
		किंनु	என்ன?

अप्येव दहनं स्पृष्ट्वा वने तिष्ठन्ति पादपाः । राजदोषपरामृष्टास्तिष्ठन्ते नापराधिनः ॥१३॥

वने	"காட்டில்	राजदोषपरामृष्टाः	மன்னர்களது துரோ கம் நினைத்த
दहनं	காட்டுத்தீயை	अपराधिनः एव	குற்றவாளிகள் மட்டும்
स्पृष्ट्वा अपि	ஸ்பரிசித்தும்	तिष्ठन्ते न	உயிருடனிருக்கமாட் டார்கள்.
पादपाः	விருக்தங்கள்		
तिष्ठन्ति	உயிருடனிருக்கலாம்.		

हन्यामहं त्विमौ पापौ शत्रुपक्षप्रशंसकौ । यदि पूर्वोपकारैस्तु न क्रोधो मृदुतां व्रजेत् ॥१४॥

पूर्वोपकारैः	{ "முன் செய்திருக்கும் உபகாரங்களைக் கொண்டு	शत्रुपक्षप्रशंसकौ	சத்ருக்களுடைய கஷி யைப்புகழும்
क्रोधः	சினமானது	पापौ	பாபிகளாகிய
मृदुतां	சரந்தத்தன்மையை	इमौ तु	இவ்விருவர்களையும் .
व्रजेत् न यदि	அடைந்திராவிடில்	तु	இப்பவே
		अहं	நான்
		हन्याम्	கொன்றுவிடுவேன்.

अपध्वंसत गच्छध्वं सन्निकर्षादितो मम । न हि वां हन्तुमिच्छामि स्सुराम्युपकृतानि वाम् ॥

वां	"உங்களின்	अपध्वंसत	எக்கேடுகெட்டு
उपकृतानि	உபகாரங்களை		ஒழியுங்கள்.
स्सुरामि	நினைக்கின்றேன்.	हतः	இவ்விடத்தினின்று
हि	ஆதலால்	मम	எனது
वां	உங்களை	सन्निकर्षात्	எதிரிலிருந்து
हन्तुं	கொல்ல	गच्छध्वम्	ஒழிந்துபோய்விடுங் கள்.
न इच्छामि	நான் தீர்மானிக்க வில்லை.		

हतावेव कृतघ्नौ तौ मयि स्नेहपराङ्मुखौ

मयि	"என் விஷயத்தில்	॥ १६ ॥	
कृतघ्नौ	செய்நன்றி மறந்த	स्नेहपराङ्मुखौ	அன்பு மாறியவர் களாய்
तौ	அவர்கள்	हतौ एव	நலன்ழிந்தவர்களே."

एवमुक्तौ तु सत्रीदौ तावुभौ शुकसारणौ । रावणं जयशब्देन प्रतिनन्द्याभिनिःसृतौ ॥१७॥

एवं
उक्तौ
तौ
शुकसारणौ
उभौ तु
सत्रीदौ

மேற்கண்டவாறு
சொல்லப்பட்ட
அந்த
சுகன், ஸாரணனென்
இருவர்களும் [ற
வெட்கமடைந்தவர்
களாய்

यजशब्देन
रावणं
प्रतिनन्द्या
अभिनिःसृतौ

{ 'ஜயம் பெற்று விளங்கு
குவிராக' என்ற
சொற்கொண்டு
ராவணனை
வாழ்த்திவிட்டு
அப்பால் சென்று
விட்டார்கள்.

अब्रवीत्तु दशग्रीवः समीपस्थं महोदरम् । उपस्थापय मे शीघ्रं चारान्नीतिविशारदान् ॥

दशग्रीवः
समीपस्थं
महोदरं
तु
अब्रवीत्

ராவணன்
பக்கத்திலிருந்த
மகோதரனைப் பார்
இப்பொழுது [த்து
பின்வருமாறு ஆக்
கினைசெய்தான்.

नीतिविशारदान्
चारान्
शीघ्रं
उपस्थापय

நீதிசாஸ்திரங்கள்
நன்கறிந்த
வேவுகாரர்களை
காலதாமதஞ்செய்
யாது
கொண்டுவந்து நிறுத்
துவாயாக'

मे

महोदरस्तथोक्तस्तु शीघ्रमाज्ञापयच्चरान्

तथा
उक्तः
महोदरः तु

அவ்வண்ணம்
நியமனம் பெற்ற
மகோதரனும்

॥ १९ ॥
चरान्
शीघ्रं
आज्ञापयत्

வேவுகாரர்களை
தசூநமே
கட்டினையிட்டான்.

ततश्चाराः संत्वरिताः प्राप्ताः पार्थिवशासनात् । उपस्थिताः प्राञ्जलयो वर्धयित्वा जयाशिपा ॥

चाराः
पार्थिवशासनात्
संत्वरिताः
ततः
प्राप्ताः

வேவுகாரர்கள்
மன்னனது ஆக்கினை
என்கிறபடியால்
காலதாமதம் செய்
யாதவர்களாய்
அப்பொழுது
வந்துசேர்ந்து

प्राञ्जलयः
जयाशिपा
वर्धयित्वा
उपस्थिताः

கைகூப்பிக்கொண்டு
('பல்லாண்டு பல்லா
ண்டு' என்ற) ஆசிச்
சொற்கொண்டு
வாழ்த்திவிட்டு
ஆக்நைஞையை எதிர்பார்
த்துக் காத்துநின்றார்
கள்.

तानब्रवीत्ततो वाक्यं रावणो राक्षसाधिपः । चारान्प्रत्यायिताञ्छूरान्भक्तान्विगतसाध्वसान् ॥

राक्षसाधिपः
रावणः
तान्
प्रत्यायितान्
शूरान्
विगतसाध्वसान्

அரக்கர் மன்னனாகிய
ராவணன்
அந்த
நம்பத்தகுந்தவர்க
ளும்
சூரர்களும்
எதிலும் மனஞ்சலியா
தவர்களும்

भक्तान्
चारान्
ततः
वाक्यं
अब्रवीत्

யஜமான விச்வாசமுள்
ளவர்களுமான
வேவுகாரர்களைப்
பார்த்து
அப்பொழுது
ஒரு சொல்லை
பின்வருமாறு
மொழிந்தான்.

इतो गच्छत रामस्य व्यवसायं परीक्षथ । मन्त्रिष्वभ्यन्तरा येऽस्य प्रीत्या तेन समागताः ॥

इतः	“இக்கிருந்து செல்லுங்கள்.	समागताः	கட்டுறவுகொண்ட
गच्छत		अस्य	இவனுக்கு [வர்களாய்
रामस्य	ராமனது	अभ्यन्तराः	அந்தரங்கமானவர்கள்
व्यवसायं	நடவடிக்கையையும்	ये	எவர்களோ, அவர்கள்
मन्त्रिषु	மந்திரிகளில்		ளையும்
तेन	அவனோடு	परीक्षथ	பரிசீலித்தறிவிர்
प्रीत्या	அன்பால்		களாக.

कथं स्वपिति जागर्ति किमन्यच्च करिष्यति । विज्ञाय निपुणं सर्वमागन्तव्यमशेषतः ॥२३॥

कथं	“எப்படி	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
स्वपिति	தூக்குகிறான் ?	अशेषतः	எதையும் விடாமல்
जागर्ति	விழித்துக்கொள்ளு கிறான் ?	निपुणं	றுட்பமாக
		विज्ञाय	அறிந்துகொண்டு
अन्यत् च	இன்னும்	आगन्तव्यम्	திரும்பிவந்துசேர
किं करिष्यति	எதைச் செய்கிறான் ?		வேண்டியது.

चारेण विदितः शत्रुः पण्डितैर्वसुधाधिपैः । युद्धे स्वल्पेन यत्नेन समासाद्य निरस्यते ॥२४॥

पण्डितैः	“புத்திர துர்யமுள்ள	शत्रुः	சுற்று
वसुधाधिपैः	மண்ணர்களால்	युद्धे	போரில்
चारेण	வேவுகாரணிக் கொண்டு	समासाद्य	எதிர்த்து
		स्वल्पेन	அற்ப
विदितः	எல்லாமறிந்துகொள் ளப்பட்ட	यत्नेन	முயற்சியால்
		निरस्यते	ஒழிக்கப்படுகிறான்.”

चारास्तु ते तथेत्युक्त्वा प्रहृष्टा राक्षसेश्वरम् । शार्दूलमग्रतः कृत्वा ततश्चक्रुः प्रदक्षिणम् ॥

ते	அந்த	इति	என்று
चाराः	வேவுகாரர்கள்	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு
प्रहृष्टाः	மனச்சந்துஷ்டி கொண்டவர்களாய்	शार्दूलं	சார்தூலனை
राक्षसेश्वरं	அரக்கமன்னனைப் பார்த்து	अग्रतः	முதலிலிருப்பவனாக
		कृत्वा	செய்துகொண்டு
तथा	“அப்படியே செய் கிறோம்”	ततः	அதன்மேல்
		प्रदक्षिणं तु	பிரதட்சிணத்தையும்
		चक्रुः	செய்தார்கள்.

ततस्ते तं महात्मानं चारा राक्षससत्तमम् । कृत्वा प्रदक्षिणं जग्मुर्वत्र रामः सलक्ष्मणः ॥

ते	அந்த	कृत्वा	செய்துவிட்டு
चाराः	வேவுகாரர்கள்	रामः	ராமர்
महात्मानं	மகா ஆற்றலுடைய	सलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணருடன்
राक्षससत्तमं	அரக்கர்களில் உத்தம	यत्र	எங்கிருந்தாரோ
तं	அவனுக்கு [ஐகிய	ततः	அவ்விடத்திற்கு
प्रदक्षिणं	பிரதட்சிணத்தை	जग्मुः	வந்துசேர்ந்தார்கள்.

ते सुवेलस्य शैलस्य समीपे रामलक्ष्मणौ । प्रच्छन्ना ददृशुर्गत्वा ससुग्रीवविभीषणौ ॥२७॥

प्रच्छन्नाः	மற்றுவேலும் பூண் டிருந்த	गत्वा	வந்துசேர்ந்து
ते	அவர்கள்	ससुग्रीवविभीषणौ	சுகீர்வனுடனும் விபி ஷணனுடனுமிருந்த
सुवेलस्य	சுவேலமென்ற	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ் மணரையும்
शैलस्य	மலைபின்	दृशुः	கண்டார்கள்.
समीपे	அருகாமையில்		

प्रेक्षमाणाश्चमूं तां च बभूवुर्भयविक्रवाः । ते तु धर्मात्मना दृष्टा राक्षसेन्द्रेण राक्षसाः ॥२८॥

तां	அந்த	राक्षसाः	அரக்கர்களாகிய
चमूं च	வைன்யத்தையும்	ते तु	அவர்களும்
प्रेक्षमाणाः	பார்த்துக்கொண்ட ருக்கின்றவர்களாய்	राक्षसेन्द्रेण	ராஷ்ட்ரேஸைத்தமராகிய
भयविक्रवाः	அச்சத்தாலுள்ள கலங்கியவர்களாய்	धर्मात्मना	தர்ம தமரவான (விபிஷணரால்)
बभूवुः	ஆணர்கள்.	दृष्टाः	கண்டுகொள்ளப் பட்டார்கள்.

विभीषणेन तत्रस्था निगृहीता यदृच्छया । शार्दूलो ग्राहितस्त्वेकः पापोऽयमिति राक्षसः ॥

मोचितः सोऽपि रामेण वध्यमानः प्लवङ्गमैः
आनृशंस्येन रामस्य मोचिता राक्षसाः परे

॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥

विभीषणेन	விபிஷணனால்	इति	என்கிற காரணத்தால்
यदृच्छया	தனதிஷ்டப்படியே	वध्यमानः अपि	புடைக்கப்படுகிறவனான
तत्रस्थाः	அங்கு வந்திருந்த வர்கள்	सः	அவன் [யிருக்கையில்
निगृहीताः	பிடிக்கப்பட்டார்கள்.	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
ग्राहितः	பிடிக்கப்பட்ட	मोचितः	விடுவிக்கப்பட்டான்.
शार्दूलः	சார்தூலமென்ற	परे	மற்றுமுள்ள
राक्षसः	அரக்கன் *	राक्षसाः	அரக்கர்களும்
एकः तु	ஒருவன் மட்டும்	रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய
प्लवङ्गमैः	வானரர்களால்	आनृशंस्येन	தண்ணீரால்
अयं पापः	'இவன் பாபி'	मोचिताः	விடுவிக்கப்பட்டார் கள்.

वानरैर्ददितास्ते तु विक्रान्तैर्लघुविक्रमैः । पुनर्लङ्कामनुप्राप्ताः श्वसन्तो नष्टचेतसः ॥ ३२ ॥

विक्रान्तैः	பார்க்கிரமசாலிகளும்	नष्टचेतसः	மனம்பதைத்தவர்க ளாய்
लघुविक्रमैः तु	குறுகுறுவென்றிருக் கிறவர்களுமரான	श्वसन्तः	பெருமூச்செறிந்து
वानरैः	வானரர்களால்	पुनः	மீளவும் [கொண்டு
ददिताः	ஹிம்சிக்கப்பட்ட	लङ्कां	இலங்கைக்கு
ते	அவர்கள்	अनुप्राप्ताः	வந்துசேர்ந்தார்கள்.

ततो दशग्रीवमुपस्थितास्तु ते चारा वहिर्नित्यचरा निशाचराः ।

गिरेः सुवेलस्य समीपवासिनं न्यवेदयन्भीमवलं महाबलाः

॥ ३३ ॥

ततः	அதன்மேல்	दशग्रीवं	பாவணனை
वहिः	வெளியில்	उपस्थिताः	கிட்புனவர்களாகி
नित्यचराः	எக்காலந்திலும் திரிபவர்களும்	भीमवलं	பெரும் சைனியத்தை
महाबलाः	மிக்க பலவான்களும்	सुवेलस्य	சுவேல
निशाचराः तु	அரக்கர்களுமான	गिरेः	மலைபின்
ते	அந்த	समीपवासिनं	சமீபத்தில் தங்கியிருக்கிறதாய்
चाराः	வேவுகாரர்கள்	न्यवेदयन्	அறிக்கை செய்தார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनत्रिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15779

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1104

त्रिंशः सर्गः—முப்பதாம் ஸர்க்கம் ॥ ३० ॥

वानरनामनिर्देशः—வானரர்களுடைய பெயர்களைச் சொல்வது.

ततस्तमक्षोभ्यवलं लङ्काधिपतये चराः । सुवेले राघवं शैले निविष्टं प्रत्यवेदयन् ॥ १ ॥

ततः	அப்பொழுது	अक्षोभ्यवलं	கலக்கமுடியாத சை
चराः	வேவுகாரர்கள்	निविष्टं	னியத்தைப்பற்றியும்
लङ्काधिपतये	இலங்கைமன்னனுக்கு	राघवं	அவ்விடத்தில் தங்கியிருந்த
सुवेले	சுவேல	प्रत्यवेदयन्	ஸ்ரீராமரைப்பற்றியும்
शैले	மலைபில்		விவரமாய் தெரிவித்தார்கள்.
तं	அந்த		

चाराणां रावणः श्रुत्वा प्राप्तं रामं महाबलम् । जातोद्वेगोऽभवत्किञ्चिच्छादूलं वाक्यमब्रवीत् ॥

रावणः	பாவணன்	जातोद्वेगः	ஆச்சரியம் கொண்ட
महाबलं	மகாபலவானாகிய	अभवत्	வளாய்
रामं	ஸ்ரீராமரை	शादूलं	ஆயினன்.
प्राप्तं	வந்துசேர்க்குவிட்ட		சாந்தாலனைப்
	வராய்		பார்த்து
चाराणां	வேவுகாரர்களிடம்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு,	अब्रवीत्	பின்வருபாறு
किञ्चिद्	கொஞ்சம்		சொன்னான் :

अथवावच्च ते वर्णो दीनश्चासि निशाचर । नासि कश्चिदमित्राणां क्रुद्धानां वशमागतः ॥

निशाचर	“அரக்கனே !	क्रुद्धानां	கோபிஷ்டர்களாகிய
ते	உனது	अमित्राणां	சந்ருக்களுடைய
वर्णः	முகவொளி	वशं	கையில்
अथवावत् च	எப்பொழுதும் உள்ள	आगतः	சிக்கிக்கொண்டுவிட்ட
	தற்கு மாறாயும்		டவனாய்
दीनः च	மனக்கவலையுற்றவனாகவும்	असि न	நீ ஆகிவிட இல்லையென
		कश्चित्	நான் நினைக்கின்
असि	இருக்கின்றாய்.		றேன்.”

इति तेनानुशिष्टस्तु वाचं मन्दमुदैरयत् । तदा राक्षसशार्दूलं शार्दूलो भयविह्वलः ॥ ४ ॥

तदा	அப்பொழுது	मन्दं	மெல்லிய குரலுடன்
तेन	அவனால்	वाचं	ஒரு சொல்லை
इति	மேற்கண்டவாறு	राक्षसशार्दूलं तु	இராசுஷஸப்புலியைப்
अनुशिष्टः	வினாவப்பட்ட		பார்த்து
शार्दूलः	சார்தூலன்	उदैरयत्	பின்வருமாறு
भयविह्वलः	பயத்தால் நெஞ்சம்		சொன்னான் :
	பதைக்க		

न ते चारयितुं शक्या राजन्वानरपुङ्गवाः

॥ ५ ॥

राजन्	“ராஜன் !	चारयितुं	வேவுத்தொழிலால்
वानरपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்		அறிய
ते	அவர்கள் [களாகும்	शक्याः न	ஒண்ணாதவர்கள்.

विक्रान्ता बलवन्तश्च राघवेण च रक्षिताः । नापि संभाषितुं शक्याः संप्रश्नोऽत्र न लभ्यते ॥

विक्रान्ताः	“சலியா மனத்தினர்	संभाषितुं अपि	வாய்திறந்து பேசவும்
	களும்		கூட
बलवन्तः	மகா ஆற்றலுடை	शक्याः न	இடக்கொடுப்பவர்
	யவர்களும்		களல்ல.
राघवेण	ராமனால்	अत्र	இவர்கள் விஷயத்தில்
रक्षिताः च	பாதுகாக்கப்பட்டவர்	संप्रश्नः च	நல்வார்த்தைகொண்டு
	களுமான அவர்கள்	लभ्यते न	விசாரித்தலென்பதும்
			அடையப்படவில்லை.

सर्वतो रक्ष्यते पन्था वानरैः पर्वतोपमैः । प्रविष्टमात्रे ज्ञातोऽहं बले तस्मिन्नचारिते ॥ ७ ॥

पर्वतोपमैः	“மலைக்கொப்பான	बले	சைனியம்
वानरैः	வானரர்களால்	अचारिते	வேவுகொள்ளப்படா
सर्वतः	நாற்புறமும்		திருக்கையில்
पन्थाः	வழியானது	प्रविष्टमात्रे	றுழைந்தமாத் திரத்
रक्ष्यो	பாதுகாக்கப்பட்டிருக்		தினேயே
अहं	நான் [கிறது.	ज्ञातः	இண்ணென்று கண்
तस्मिन्	உந்த		டுகொள்ளப்பட்டேன்.

बलाद्गृहीतो रक्षोभिर्वहुधाऽस्मि विचालितः । जानुभिर्मुष्टिभिर्दन्तैस्तलैश्चाभिहतो भृशम् ॥
परिणीतोऽस्मि हरिभिर्वलवद्भिरमर्षणैः । परिणीय च सर्वत्र नीतोऽहं रामसंसदम् ॥ ९ ॥

अहं	“நான்	जानुभिः	முழங்கால்களாலும்,
रक्षोभिः	கூட வந்த இராக்ஷ ஸர்களுடன்	मुष्टिभिः	முஷ்டிகளாலும்
बलवद्भिः	பலசாஸிகளும்	दन्तैः	பற்களாலும்
अमर्षणैः	அடக்காச்சினம்கொ ண்டவர்களுமான	तलैः च	உள்ளங்கைகளாலும்
हरिभिः	குரங்குகளால்	भृशं	மிக
बलात्	முரட்டுத்தனமாய்	अभिहतः	புடைக்கப்பட்டேன்.
गृहीतः	பிடிக்கப்பட்டேன்.	सर्वत्र	எங்கும்
बहुधा	பலவாறாய்	परिणीय	இழுக்கப்பட்டு
विचालितः अस्मि	அல்லல் படுத்தப் பட்டேன்.	परिणीतः अस्मि	ஒட்டிவிடப்பட்டேன்.
		रामसंसदं	ராமன் சபைக்கு
		नीतः च	கொண்டுவந்து நிறுத் தவும் பட்டேன்.

रुधिरादिग्धसर्वाङ्गो विह्वलश्चलितेन्द्रियः । हरिभिर्विध्यमानश्च याचमानः कृताञ्जलिः ॥

॥ ११ ॥

रुधिरादिग्धसर्वाङ्गः	“உடல் முழுதும் கு ருதி வழிந்தவனாய்	याचमानः	உயிருக்கு மன்றாடு கின்றேன்.
विह्वलः	மேனி தளர்ந்தவனாய்	इति	என்ற காரணத்தால்
चलितेन्द्रियः च	புலன் மருண்டவனாய்	राघवेण	ராமனால்
हरिभिः	குரங்குகளால்	परिवातः	காப்பாற்றப்பட்டு
वध्यमानः	புடைக்கப்பட்டு	यदृच्छया	எதோ சிதிவசமாய்
कृताञ्जलिः	கைகூப்பி	जीवामि	நான் செத்துப்பிழைத் தேன்.”

एष शैलैः शिलाभिश्च पूरयित्वा महार्णवम् । द्वारमाश्रित्य लङ्काया रामस्तिष्ठति सायुधः ॥

शैलैः	“பர்வதங்களாலும்,	द्वारं	வாயிலை
शिलाभिः च	பாறைகளாலும்	आश्रित्य	அடைந்து
महार्णवं	பெருங்கடலை	सायुधः	ஆயுதத்தோடுகூட
पूरयित्वा	தூர்த்து	रामः	ராமன்
लङ्कायाः	இலங்கையின்	एवः तिष्ठति	இதோ கிற்கின்றான்.

गरुडव्यूहमास्थाय सर्वतो हरिभिवृतः । मां विसृज्य महातेजा लङ्कामेवाभिवर्तते ॥१३॥

गरुडव्यूहं	“கருடவ்யூகத்தில்	मां	என்னை
आस्थाय	இருந்துகொண்டு	विसृज्य	போக விடுத்துவிட்டு
सर्वतो	நாற்புறமும்	लङ्कां एव	இலங்கையை கோக்கியே
हरिभिः	குரங்குகளால்	अभिवर्तते	வந்துகொண்டிருக்கி ருண்.
वृतः	குழப்பட்டவனாய்		
महातेजाः	மஹா ஆற்றலுடைய வனாகும் ஆவன்		

तथाऽत्र प्रतिपत्स्यामि ज्ञात्वा तेषां बलावलम् । अवश्यं बलसंख्यानं कर्तव्यं युद्धमिच्छताम् ॥

तेषां	“ஆவர்களுடைய	युद्धं	போரில்
बलावलं	பலா பலத்தை	इच्छतां	துணிபவர்களுக்கு
ज्ञात्वा	ஆறிந் துகொண்டு	अवश्यं	ஆவச்யமாய்
अस	இவ்விஷயத்தில்	कर्तव्यं	செய்யப்படவேண்டியது
तथा	ஏற்றபடி	बलसंख्यानम्	சத்துருசைன்றியத் திணைவு.”
प्रतिपत्स्यामि	வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வேன்.		

तथैवमुक्तः शार्दूलो रावणेनोत्तमश्वरः । इदं वचनपारेभे वक्तुं रावणसन्निधौ ॥ २० ॥

रावणेन	ராவணனால்	शार्दूलः	சார்தூலன்
तथा एवं	மேற்கண்டவாறு	रावणसन्निधौ	ராவணனது முன்னிலையில்
उक्तः	கிணர்வப்பட்ட	इदं वचनं	பின்வரும் சொல்லை
उत्तमः	சிறந்த	वक्तुं आरेभे	சொல்லத்தலைப் பட்டான் :
चरः	ஒற்றனாகிய		

अथर्क्षरजसः पुत्रो युधि राजा सुदुर्जयः । गद्गदस्याथ पुत्रोऽत्र जाम्बवानिति विश्रुतः ॥

युधि	“போரில்	पुलः अथ	குமாரனே!
सुदुर्जयः	எவராலும் வெல்ல முடியாதவனாகிய	अस	இதோ இருக்கும்
राजा	ராஜா, சகரீவன்	जाम्बवान् इति	‘ஜாம்பவான்’ என்று
ऋक्षरजसः	ரிசுதாஜஸன் என்பவரின்	विश्रुतः अथ	ப்ரசித்தி பெற்றவனும்
		गद्गदस्य	கக்கதென்பவனு
		पुलः	புதல்வன்.” [டைய

गद्गदस्यैव पुत्रोऽन्यो गुरुपुत्रः शतक्रतोः । कदनं यस्य पुत्रेण कृतमेकेन रक्षसाम् ॥२२॥

गद्गदस्य एव	“கக்கதனுக்கே	रक्षसां	அரக்கர்களுக்கு
अन्यः	இன்னொரு	कदनं कृतं	காதம் கிளைகிக்கப்பட்ட
पुलः	புதல்வன்		டதோ அவன்
यस्य	எவனுடைய	शतक्रतोः	இந்திரனது
पुत्रेण	புதல்வன்	गुरुपुत्रः	குருவாகிய பிருகஸ்ப
एकेन	ஒருவனாலேயே		தியின் புதல்வன்.”

सुषेणश्चापि धर्मात्मा पुत्रो धर्मस्य वीर्यवान् । सौम्यः सोमात्मजश्चात्र राजन्धिमुखः कपिः ॥

धर्मात्मा अपि	“தர்மாத்மாவும்	राजन्	அரசே!
वीर्यवान् च	வீர்யவா னுமாகிய	अस	இவ்விடத்தில்
सुषेणः	சுஷேணன்	सौम्यः	அழகுற்றுவிளங்கும்
धर्मस्य	தர்மவானது	धिमुखः च	ததிமுகனென்ற
पुलः	குமாரன்.	कपिः	வானான்
		सोमात्मजः	சந்திரனின் மைந்தன்.

सुमुखो दुर्मुखश्चात्र वेगदर्शी च वानरः । मृत्युर्वानररूपेण नूनं सृष्टः स्वयंभुवा ॥ २४ ॥

अथ	“இதில்	दुर्मुखः च	தூர் முகனென்றவனாகவும்
स्वयंभुवा	பிரம்மதேவரால்	वेगदर्शी च	வேகதர்சி என்றவனாகவும்
वानररूपेण	வானரரூக்கொடுத்	सृष्टः	ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.
सृष्टुः नूनं	எமனை [அ		
सुमुखः	சுமுகனென்ற		
वानरः	வானரனாகவும்		

पुत्रो हुतवहस्याथ नीलः सेनापतिः स्वयम् । अनिलस्य च पुत्रोऽत्र हनुमानिति विश्रुतः ॥

नीलः	“நீலனென்ற	हनुमान्	ஹனுமான்
सेनापतिः	சேனாபதி	इति	என்று
हुतवहस्य	அக்னிபகவானது	विश्रुतः च	பிரசித்திபெற்றவன்.
स्वयं पुत्रः अथ	ஒளரஸபுதல்வனே.	अनिलस्य	வாயுனின்
अथ	இதில்	पुत्रः	மைந்தன்.

नप्ता शक्रस्य दुर्धर्षो बलवानङ्गदो युवा । मैन्द्रश्च द्विविदश्वोभौ बलिनावश्विसंभवौ ॥२६॥

युवा	“சிறுவனும்	बलिनौ	பலசாலிகளாகிய
बलवान्	பலசாலியும்	मैन्द्रः च	மைந்தனென்பவனும்
दुर्धर्षः	எவராலும் தகையமுடியாதவனுமான	द्विविदः च	துவிதனென்பவனும் ஆகிய
अङ्गदः	அங்கதன்	उभौ	இருவர்களும்
शक्रस्य	இந்திரனது	अश्विसंभवौ	அச்னிஸ்தேவதைகளின் புதல்வர்கள்.
नप्ता	பேரன்.		

पुत्रा वैवस्वतस्यात्र पञ्च कालान्तकोपमाः । गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ॥

अथ	“இதில்	गन्धमादनः	கந்தமாதனென்பவனுமான
गजः	கஜனென்பவனும்,	कालान्तकोपमाः	ஊழிகால எமனுக்கே ஒப்பானவர்களான
गवाक्षः	கவாக்ஷனென்பவனும்	पञ्च	ஐவர்களும்
गवयः	கவயனென்பவனும்	वैवस्वतस्य	எமனது
शरभः	சரபனென்பவனும்	पुत्राः	புதல்வர்கள்.

दश कोट्यो वानराणां शूराणां युद्धकाङ्क्षिणाम् । श्रीमतां देवपुत्राणां शेषं नाख्यातुमुत्सहे ॥

शूराणां	“சூரர்களும்	वानराणां	வானரர்களின்
युद्धकाङ्क्षिणां	{ யுத்தத்தை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றவர்களும்	दश कोट्यः	பத்துகோடிகளிருக்கின்றன.
श्रीमतां	ஸ்ரீமான்களும்	शेषं	மற்றபடி ஆனதை
देवपुत्राणां	தேவர்களின் புதல்வர்களான	आख्यातुं	விளக்க விளம்ப
		उत्सहे न	நான் முடியாதிருக்கின்றேன்.

पुत्रो दशरथस्यैष सिंहसंहननो युवा । दूषणो निहतो येन खरश्च त्रिशिरास्तथा ॥ २९ ॥

येन	“ எவனால்	तथा	அப்படியே கொல்லப்
दूषणः	தூஷணன்	एषः	இவன் [பட்டாளே,
निहतः	கொல்லப்பட்டாளே,	दशरथस्य	தசரதனது
खरः च	கரன் அப்படியே	पुत्रः	மகன் ;
	கொல்லப்பட்டாளே,	विहसंहननः	சிங்கம்போன்ற சரீர
त्रिशिराः	த்சிரிரஸ்ஸம்		முடையவன் ;
		युवा	யுவன்.

नास्ति रामस्य सदृशो विक्रमे भुवि कश्चन । विराधो निहतो येन कबन्धश्चान्तकोपमः ॥

येन	“ எவனால்	रामस्य	ராமனுக்கு
विराधः	விராதன்	विक्रमे	போரில்
निहतः	கொல்லப்பட்டாளே	भुवि	உலகில்
अन्तकोपमः	எமனை நிகர்த்த	सदृशः	நிகரானவன்
	{ கபந்தனும் அப்படியே	कश्चन	ஒருவனும்
कबन्धः च	{ கொல்லப்பட்டாளே,	अस्ति न	இல்லை.
	{ (அந்த)		

वक्तुं न शक्तो रामस्य नरः कश्चिद्गुणान्क्षितौ । जनस्थानगता येन यावन्तो राक्षसा हताः ॥

येन	“ எவனால்	रामस्य	ராமனது
जनस्थानगताः	ஜனஸ்தானத்திலி	गुणान्	விசேஷகுணங்களை
राक्षसाः	ராக்ஷஸர்கள் [ருந்த	क्षितौ	உலகில்
यावन्तः	எல்லோருமே	कश्चित् नरः	மனிதனெவனும்
हताः	கொல்லப்பட்டார்	वक्तुं	வர்ணிக்க
	களை, (அந்த)	शक्तः न	முடியாது.

लक्ष्मणश्चात्र धर्मात्मा मातङ्गानामिवर्षभः । यस्य बाणपथं प्राप्य न जीवेदपि वासवः ॥

अत्र	“ இதில்	यस्य	எவனோ, அவனுடைய
लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணனோ	बाणपथं	பாணதோக்கை
धर्मात्मा	தர்மநெறியை விட்டு	प्राप्य	அடைந்து
	அகலாதவன்.	वासवः अपि	இத்திரன்கூட
मातङ्गानां	யானைகளின்	जीवेत् न	உயிருடனிரான்.
ऋषभः हव	அரசுபோன்றவன்.		

श्वेतो ज्योतिर्मुखश्चात्र भास्करस्यात्मसंभवौ । वरुणस्य च पुत्रोऽन्यो हेमकूटः पुवङ्गमः ॥

अस	“ இதில்	वरुणस्य	வருணனின்
श्वेतः	சுவேதனென்பவனும்	अन्यः	மற்றொரு
ज्योतिर्मुखः च	ஜ்யோதிர்முகனென்	पुत्रः च	புத்திரன் தான்
भास्करस्य	சூர்யனது [பவனும்	हेमकूटः	ஹேமகூடனென்ற
आत्मसंभवौ	புதல்வர்கள்.	पुवङ्गमः	வானான்.

विश्वकर्मसुतो वीरो नलः पुवगसत्तमः । विक्रान्तो बलवानत्र वसुपुत्रः सुदुर्धरः ॥ ३४ ॥

पुवगसत्तमः	“வானரோத்தமனும்	विक्रान्तः	மிக ஆண்மைபுடைய
वीरः	ஞானமாகிய		வனும்
नलः	நனனென்பவன்	बलवान्	மிக ஆற்றலுடையவ
विश्वकर्मसुतः	விசுவகர்மரின் புதல்		னுமான
	வன்.	सुदुर्धरः	ஸுதூர்ந்தரனென்ப
अत्र	இதில்	वसुपुत्रः	வசுவின் மகன். [வன்

राक्षसानां वरिष्ठश्च तव भ्राता विभीषणः । परिगृह्य पुरीं लङ्कां राघवस्य हिते रतः ॥

तव	“தேவரீரது	लङ्कां पुरीं	இலங்கைநகரை
भ्राता	தம்பிரியும்	परिगृह्य	பெற்றுக்கொண்டு
राक्षसानां	ஆரக்கர்களுக்கும்	राघवस्य	ராமனுக்கு
वरिष्ठः च	மகா பொல்லாதவனு	हिते	நன்மை புரிவதில்
विभीषणः	விபிஷணன் [மாகிய	रतः	சடுபட்டுவிட்டான்.

इति सर्वं समाख्यातं तवेदं वानरं बलम् । सुवेलेऽधिष्ठितं शैले शेषकार्ये भवान्गतिः ॥

सुवेले	“சுவேல	समाख्यातं	விளக்க விளம்பிவிடப்
शैले	மலையில்		பட்டது.
अधिष्ठितं	தங்கியிருக்கும்	इति	இதெல்லாம் இப்படி
इदं	இந்த		இருக்கின்றமையால்
वानरं	வானர	शेषकार्ये	இனி ஆகவேண்டிய
बलं	சைன்னியம்		காரியத்தில்
सर्वं	எல்லாமும்	भवान्	தேவரீர்தான்
तव	தேவரீருக்கு	गतिः	சர்வா திகாரமும் பெற
			றுவிளங்குகிறவர்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे त्रिंशः सर्गः ॥

भावितः श्लोकाः 15815

युद्धकाण्डे भावितः श्लोकाः 1140

एकत्रिंशः सर्गः—முப்பத்தொன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ ३१ ॥

सीतामोहनम्—சீதையை மோஹிப்பிப்பது.

ततस्तमक्षोभ्यबलं लङ्काधिपतये चराः । सुवेले राघवं शैले निविष्टं प्रत्यवेदयन् ॥ १ ॥

ततः	அச்சமயத்தில்	निविष्टं	வந்து தங்கிவிட்டவ
चराः	மற்றுமுள்ள வேலுகா	तं	அதை [நாகவும்
	ரர்கள்,	अक्षोभ्यबलं	கலக்கமுடியாத சேனை
सुवेले	சுவேல		யெனவும்
शैले	மலையில்	लङ्काधिपतये	இலங்கைமன்னனுக்கு
राघवं	ராமனை	प्रत्यवेदयन्	தெரிவித்தார்கள்.

चाराणां रावणः श्रुत्वा प्राप्तं रामबलं महत् । जातोद्देगोऽभवत्किञ्चित्सचिवानिदमब्रवीत् ॥

रावणः	ராவணன்	किञ्चित्	கொஞ்சம்
महत्	பெரும்	जातोद्देगः	அச்சம் கொண்ட
रामबलं	ராமரது சைன்யத்தை	अभवत्	ஆயினன். [வரைய
प्राप्तं	வந்து சேர்ந்து விட்ட	सचिवान्	மந்திரிகளைப்பார்த்து
चाराणां	சாரர்களிடம்	इदं	பின்வருமாறு
श्रुत्वा	கேட்டு	अब्रवीत्	மொழிந்தான்.

मन्त्रिणः शीघ्रमायान्तु सर्वे वै सुसमाहिताः । अयं नो मन्त्रकालो हि संप्राप्त इति राक्षसाः ॥

नः	“ நமக்கு	सुसमाहिताः	பக்திமான்களும்
मन्त्रकालः	மந்திராலோசனை பண்ணும் காலம்	मन्त्रिणः वै	மந்திரிமார்களுமான
अयं	இதோ	राक्षसाः	ராக்ஷஸர்கள்
संप्राप्तः	வந்துவிட்டது,	सर्वे	எல்லோரும்
इति हि	என்கிற காரணத்தால்	शीघ्रं	காலதாமதமின்றி
		आशान्तु	வந்துகூட்டும்.”

तस्य तच्छासनं श्रुत्वा मन्त्रिणोऽभ्यागमन्हुतम् । ततः स मन्त्रयामास सचिवै राक्षसैः सह ॥

मान्त्रिणः	மந்திரிகள்	अभ्यागमन्	வந்துகடினார்கள்.
तस्य	அவனது	सः	அவன்
तत्	அந்த	सचिवैः	மந்திரிகளான
शासनं	ஆக்கிரமையை	राक्षसैः सह	அரக்கர்களைகூட
श्रुत्वा	சிரமேற்கொண்டு	ततः	அப்பொழுது
हुतं	விசுவாசம்	मन्त्रयामास	ஆலோசனைசெய்தான்.

मन्त्रयित्वा स दुर्धर्षः क्षमं यत्समनन्तरम् । विसर्जयित्वा सचिवान्प्रविवेश स्वमालयम् ॥

दुर्धर्षः	எவர்க்குமடங்கா	मन्त्रयित्वा	ஆலோசனை செய்து விட்டு,
सः	அவன்	सचिवान्	மந்திரிகளை
समनन्तरं	உடனே ஆலோசனைய தாய்	विसर्जयित्वा	விடைகொடுத்தனுப்பி
क्षमं	சமயத்திற்கேற்றதாயி ருக்கிறது	स्वं	தனது [விட்டு,
यत्	எதுவோ அதை	आलयं	அரண்மனைக்கு
		प्रविवेश	போய்ச்சேர்ந்தான்.

ततो राक्षसमाहूय विद्युजिह्वं महाबलम् । मायाविदं महामायः प्राशिशयत्र मैथिली ॥ ६ ॥

महामायः	மகா மாயாவிடாகும் வன்	राक्षसं	அரக்கனை
ततः	அவ்விடத்திலிருந்து	आहूय	அழைத்துக்கொண்டு
महाबलं	மகாபலவானும்	मैथिली	ஜானகியார்
मायाविदं	மாயாவிக்கதைகளை நன்கறிந்தவனுடைய	यत्र	எங்கிருந்தனளோ அங்கு
विद्युजिह्वं	விடியுஜிஹ்வனென்ற	प्रशिशत्	போய்ச்சேர்ந்தான்.

विद्युज्जिह्वं च मायाज्ञमब्रवीद्राक्षसाधिपः । मोहयिष्यावहे सीतां मायया जनकात्मजाम् ॥

राक्षसाधिपः मायाज्ञं	அர்க்கர் மன்னன் மாயையில் திபுணை கிய	जनकात्मजां सीतां	“ஜனகனின் மகளாகிய வீதையை
विद्युज्जिह्वं च	வித்யுஜ்ஜிஹ்வணைப் பார்த்து	मायया	மாயையால்
अब्रवीत्	பின் வருமாறு மொழி ந்தான்:	मोहयिष्यावहे	சிந்தை சிதறவடிப் போம்.

शिरो मायामयं गृह्य राघवस्य निशाचर । त्वं मां समुपतिष्ठस्व महच्च सशरं धनुः ॥ ८ ॥

निशाचर	“அர்க்கனே!	महत्	சிறந்த
त्वं	நீ	धनुः च	கோதண்டத்தையும்
राघवस्य	ராமனுடைய	मायामयं	மாயாமயமாய்
शिरो	சிரையும	गृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
सशरं	பாணத்தோடுகடிய	मां	என்னிடம்
		समुपतिष्ठस्व	வந்துசேர்.”

एवमुक्तस्तथेत्याह विद्युज्जिह्वो निशाचरः । तस्य तुष्टोऽभवद्राजा प्रददौ च विभूषणम् ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	राजा	மன்னன்
उक्तः	நியமனம்பெற்ற	तुष्टः	மனச்சந்துவடி கொண்டவனாக
विद्युज्जिह्वः	வித்யுஜ்ஜிஹ்வ	अभवत्	ஆயினன்.
निशाचरः	அர்க்கன் [னென்ற	तस्य	அவனுக்கு
तथा इति	‘அங்ஙனமே செய் கின்றேன்’ என்று	विभूषणं च	ஆபாணத்தையும்
आह	பதில் சொன்னான்.	प्रददौ	பரிசாய் அளித்தான்.

अशोकवनिकायां तु सीतादर्शनलालसः । नैर्ऋतानामधिपतिः संविवेश महाबलः ॥ १० ॥

महाबलः	மகா பலவாலும்	नैर्ऋतानां	அர்க்கர்களின்
सीतादर्शन- लालसः तु	சீதையைக்காண ஆவ லுடனிருப்பவனு மான	अधिपतिः	மன்னன்
		अशोकवनिकायां	அசோகவனத்திற்
		संविवेश	புகுந்தான். [குள்

ततो दीनामदैन्यार्हा ददर्श धनदानुजः । अधोमुखी शोकपरामुपविष्टां महीतले ॥ ११ ॥
भर्तारमेव ध्यायन्तीमशोकवनिकां गताम् । उपास्यमानां घोराभी राक्षसीभिरितस्ततः ॥
राक्षसीभिवृतां सीतां पूर्णचन्द्रनिभाननाम् । उत्पातमेघजालाभिश्चन्द्ररेखामिवावृताम् ॥
भूषणैरुत्तमैः कैश्चिन्मङ्गलार्थमलंकृताम् । चरन्तीं मारुतोद्भूतां क्षिप्तां पुष्पलतामिव ॥ १४ ॥
हर्षशोकान्तरे मग्नां विषादस्य विलक्षणाम् । स्तिमितामिव गाम्भीर्यान्नदीं भागीरथीमिव ॥

धनदानुजः	குபோன் தம்பி (ராவணன்)	वोराभिः	கொடிய
पूर्णचन्द्र- निभाननां }	முழுமதிபோன்ற தி ருமுகமண்டலத்தை பெற்றவளும்	राक्षसीभिः	அரக்கிகளோடு
भशोकवनिकां गतां	அசோகவனத்தில் வந்துசேர்ந்து	उपास्यमानां	கால்ங்கழித்துக்கொ ண்டிருப்பவளும்,
मङ्गलार्थं	சமங்கலி என்பதற் கறிகுறியாய்	उपातमेव- जालाभिः }	அசுப ரூசகமான மே கவரிசைகளால்
उत्तमैः	அவச்யமாய் அணிய வேண்டிய	भावृतां	முடுண்ட
कैशित्	சில (திருமங்கல்யம், சிலம்புமுதலிய)	चन्द्रदेवां इव	சந்திரகலைபோலிருப் பவளும்,
भूषणैः अलंकृतां	ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவ ளும்	मारुतोद्भूतां	காற்றால் பிடுங்கப் பட்டு
अदेव्याह्रीं	அவமரியாதையைக் கண்டாராதவளும்,	क्षिप्तं	எறியப்பட்ட
दीनां	எளியநிலைமையிலிருப் பவளும்,	पुण्ड्रतां इव	பூக்கொடியபோலிருப் பவளும்,
शोकपरां अधोमुखीं महीतले उपविष्टां भतारं एव	சோகத்தில் முழுதி தலைகுனிந்து வெறுத்தரையில் உட்கார்ந்துகொண்டு கணவர் ஒருவரையே ஸர்வமுமாய்க்கொண் டு தியானித்துக்கொ ண்டிருப்பவளும், எப்புறமும்	चरन्तीं	துடித்துக்கொண்டி கக்கை [ருப்பவளும் நதியை
ध्यायन्तीं		भागीरथीं	போலவே
इतस्ततः राक्षसीभिः वृतां	அரக்கிகளால் குழப்பட்டு	नदीं	காம்பிரியத்தால்
		इव	முற்றிலும்
		गाम्भीर्यात्	கிம்பதிகொண்டவ
		इव	துக்கத்திற்கு [ளும், உப்புறப்பட்டவளும்
		स्तिमितां	சந்ததாவத்தையும், துக்கத்தையும் த விர்த்த தன்மையில் முழுக்கிடத்தவளு மான
		विषादस्य विलभ्णां	
		हर्षसोकान्तरे	
		मग्रां	சீதாதேவியாரை
		सीतां	உப்பொழுது
		ततः	கண்டான்.
		ददशी	

उपसृत्य ततः सीतां प्रहर्षं नाम कीर्तयन् । इदं च वचनं धृष्टमुवाच जनकात्मजाम् ॥१६॥

ततः	அப்பொழுது	सीतां च	சீதாதேவியாரையும்
प्रहर्षं	மிகச் சந்தோஷமாய்	उपसृत्य	அணுகி
नाम	பெயரை (சொல்லி)	इदं	பின்வரும்
कीर्तयन्	அழைத்துக்கொண்டு	धृष्टं	மனதையறுக்கும்
जनकात्मजां	ஜனகரின் திருச்செல் வியாகிய	वचनं	சொல்லை
		उवाच	சொன்னான் :

सान्त्वयमाना मया भद्रे यमुपाश्रित्य बलासे । खरहन्ता स ते भर्ता राघवः समरे हतः ॥

भद्रे	" பாக்கியவதியே!	बलासे	பெருமை பாராட்டி.
मया	என்னால்	सः	அந்த [வருகிற]யோ
सान्त्वयमाना	{ எவ்வளவோ நல்வார் ததை சொல்லி வே ண்டப்படுகிற நீ	खरहन्ता	கரணைக் கொன்ற,
यं	எவனை	ते भर्ता	உனது கணவனாகிய
उपाश्रित्य	உன்னுடையவனாகக் கொண்டு	राघवः	ராமன்
		समरे हतः	போரில் கொன்றுவிட ப்பட்டான்.

छिन्नं ते सर्वतो मूलं दर्पस्ते विहतो मया । व्यसनेनात्मनः सीते मम भार्या भविष्यसि ॥

ते	" உனது	सीते	சீதாய்!
मूलं	ஆதரவானது	आत्मनः	உனது
सर्वतो	அடியோடு	व्यसनेन	பாடெல்லாம் பயன்ற
छिन्नं	விலக்கப்பட்டு விட்ட		றதாகிவிட்டபடியால்
ते दर्पः	உனது கர்வம் [டது.	मम	எனக்கு
मया	என்னால்	भार्या	மனைவியாய்
विहतः	நிஷ்ப்ரயோஜனமாய் ஆகிவிட்டது.	भविष्यसि	இனி ஆகிவிடுவாய்.

विस्मृजेमां मतिं मूढे किं मृतेन करिष्यसि । भद्रे त्वं भव भार्याणां सर्वासामीश्वरी मम ॥

मूढे	" பேதராய்!	भद्रे	பாக்கியவதியே!
इमां मतिं	இந்த மனோபாவத்தை	मम	எனது
विस्मृज	ஒழித்துவிடு.	भार्याणां	மனைவிமார்கள்
मृतेन	இறந்தவனைக் கொண்டு	सर्वासां	யாவருக்கும்
किं करिष्यसि	நீ என்னசெய்ய முடியும்?	ईश्वरी	தலைவியாக
		एवं भव	நீ ஆளுவாயாக.

अल्पपुण्ये निवृत्तार्थे मूढे पण्डितमानिनि । शृणु भर्तृवधं सीते घोरं वृत्रवधं यथा ॥ २० ॥

अल्पपुण्ये	{ " புண்ணியத்தை வே ண்டுமெனவு செய்யா தவளை!	घोरं	கொடிய
निवृत्तार्थे	{ எதிர்பார்த்தவண்ண மே மாறியவளை!	वृत्रवधं	விரூத்திராகரனது
पण्डितमानिनि	எல்லாமறிந்தவளை ன்ற அகந்தைகொண்ட அசடாகிய சீதே!	यथा	போன்ற [வதத்தை
मूढे सीते		भर्तृवधं	கணவன் வதைப்ப பற்றி
		शृणु	(சொல்லுமெனக்கு செ ய்கொடுத்தாக்) கேள்.

रुमायातः समुद्रान्तं मां हन्तुं किल राघवः । वानरेन्द्रप्रणीतेन बलेन महता वृतः ॥ २१ ॥

राघवः	" ராமன்	महता	பெரும்
मां किल	என்னையே	बलेन	சேனையால்
हन्तुं	கொல்ல	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
वानरेन्द्रप्रणीतेन	வானரனால் நடத்தி வரப்பட்ட	समुद्रान्तं	சமுத்திரக்கரைக்கு
		रुमायातः	வந்துசேர்ந்தான்.

स निविष्टः समुद्रस्य पीड्य तीरमथोत्तरम् । बलेन महता रामो व्रजत्यस्तं दिवाकरे ॥ २२ ॥

ச:	ஆந்த	उत्तरं तीरं	வடக்குக் கரையில்
रामः	ராமன்	महता	பெரும்
दिवाकरे	சூரியன்	बलेन	சைனியத்தால்
अस्तं व्रजति	அஸ்தமிக்கிற வேளை யில்	पीड्य अथ	முற்றுக்கையிட்டு
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது	निविष्टः	தங்கினான்.

अथाध्वनि परिश्रान्तमर्धरात्रे स्थितं बलम् । सुखसंसुप्तमासाद्य चारितं प्रथमं चरैः ॥ २३ ॥

अथ	“ அப்தொழுது	स्थितं	இருந்த
अध्वनि	வழிநடந்து	बलं	சேனையானது
परिश्रान्तं	இளைப்புற்று	प्रथमं	முதலில்
अर्धरात्रे	பாதிராத்திரியில்	चरैः	ஒற்றர்களால்
सुखसंसुप्तं	மெய்மறந்து நித்தி எர செய்துகொண்டு	आसाद्य	கிட்டி
		चारितम्	வேவு பார்க்கப்பட்டது.

तत्प्रहस्तप्रणीतेन बलेन महता मम । बलमस्य हतं रात्रौ यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥ २४ ॥

रामः	“ ராமன்	प्रहस्तप्रणीतेन	பிரகஸ்தனால்
सलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணனுடன்		நடத்தப்பெற்ற
यत्र	எங்கிருந்தானோ அவ்	मम	எனது
रात्रौ	இரவில் [விடத்தில்	महता	பெரும்
अस्य	இவனது	बलेन	சைனியத்தால்
तत्	ஆந்த	हतम्	மடிவச்செய்யப்
बलं	சேனை		பட்டது.

पट्टिशान्परिघांश्चक्रान्दण्डान्खड्गान्महायसान् । बाणजालानि शूलानि भास्वरान् कूटमुद्गरान् ॥

यष्टीश्च तोमराञ्छक्तीश्चक्राणि मुसलानि च । उद्यम्योद्यम्य रक्षोभिर्वानरेषु निपातिताः ॥

पट्टिशान्	“ பட்டி க்கத்திகளையும்	यष्टीः	கழிகளையும்,
परिघान्	உழலைத்தடிகளையும்,	तोमरान्	தோமரக்களையும்
चक्रान्	சிறிய சக்கிரங்களையும்	शक्तीः	வேலாயுதங்களையும்
दण्डान्	தடிகளையும்,	चक्राणि च	பெரிய சக்கிரங்களையும்
खड्गान्	கத்திகளையும்,	मुसलानि च	உலக்கைகளையும்
महायसान्	பெருமிரும்புத்தடி களையும்,	उद्यम्य उद्यम्य	தூக்கித்தூக்கி
बाणजालानि	பாணவரிசைகளையும்	वानरेषु	வானர்கள்மீது
शूलानि	குலங்களையும்	रक्षोभिः	ஆரக்கர்களால்
भास्वरान्	ஒளிர்கின்ற	निपातिताः	(அவைகள்) வீழ்த்தப்
कूटमुद्गरान्	{ இருப்புப்பூண்ட முக்காமென்னும் ஆயுதங்களையும்		பட்டன.

अथ सुप्तस्य रामस्य प्रहस्तेन प्रमाथिना । असक्तं कृतहस्तेन शिरश्छिन्नं महासिना ॥२७॥

अथ	“அப்பொழுது	रामस्य	ராமனது
प्रमाथिना	யாரையும் கதறவடிக்கும்	शिरः	தலையானது
कृतहस्तेन	கைதேர்ந்த	महासिना	பெருக்கத்தியால்
प्रहस्तेन	ப்ரஹஸ்தனால்	असक्तं	இடையூறுக்கிடங் கொடாதபடி.
सुप्तस्य	நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த	छिन्नम्	வெட்டி, த்தள்ளினிடப் பட்டது.

विभीषणः समुत्पत्य निगृहीतो यदृच्छया । दिशः प्रव्राजितः सर्वैर्लक्ष्मणः पुवगैः सह ॥

विभीषणः	“விபிஷணன்	पुवगैः	வானர்கள்
समुत्पत्य	மேல் விழுந்து தாக்கி	सर्वैः सह	எல்லாரோடும்கூட
यदृच्छया	தற்செயலாய்	दिशः	தாரதேசத்திற்கு
निगृहीतः	கிறைப்படுத்தப்பட்ட	प्रव्राजितः	தூரத்திடப் பட்டான்.
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன் [டான்.		

सुग्रीवो ग्रीवया सीते भग्नया पुवगाधिपः । निरस्तहनुकः शेते हनुमान् राक्षसैर्हतः ॥२९॥

सीते	“சீதாய்!	शेते	நெடுந்துயில் கொண்டு
पुवगाधिपः	வானரமன்னனாகிய	हनुमान्	ஹனுமான் [விட்டான்.
सुग्रीवः	சுகரீவன்,	निरस्तहनुकः	கன்னம் முறிந்தவனாய்
भग्नया	முறிந்த	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
ग्रीवया	கழுத்துடன்	हतः	கொல்லப்பட்டு விட்டான்.

जाम्बवानथ जानुभ्यामुत्पतन्निहतो युधि । पट्टिशैर्वहुभिश्छिन्नो निकृत्तः पादपो यथा ॥

युधि	“போரில்	छिन्नः	வெட்டப்பட்டு
जानुभ्यां	இரு முழக்கால்களையு	निकृत्तः	வெட்டி வீழ்த்தப்
उत्पतन्	தாக்கும் [க்கொண்டு	पादपः यथा	மரமென [பட்ட
जाम्बवान् अथ	ஜாம்பவானும்	निहतः	கொன்று சாய்த்து விடப்பட்டான்.
बहुभिः पट्टिशैः	பலபட்டாக்கத்திகளால்		

मैन्द्रश्च द्विविदश्रोभौ निहतौ वानरर्षभौ । निश्वसन्तौ रुदन्तौ च रुधिरेण परिपुतौ ॥

असिना व्यायतौ छिन्नौ मध्ये हरिनिपूदनौ ॥ ३१ ॥

व्यायतौ	“மகாசக்திமாண்களும்,	असिना	கத்தியால்
हरिनिपूदनौ	சத்துருசம் ஹாரகர்க ளும்	छिन्नौ	வெட்டப்பட்டவர்க
वानरर्षभौ	வானரோத்தமர்களு மான	रुधिरेण	ரத்தத்தால் [ளாய்
मैन्द्रः च	மைந்தனென்பவனும்	परिपुतौ	பூசப்பட்டவர்களாய்
द्विविदः च	துவிதனென்பவனு	रुदन्तौ	அழுதுகொண்டு
उभौ हि	இருவர்களும் [மான	निश्वसन्तौ च	பெருமூச்சுகளினுக் வர்களாய்
मध्ये	இடையிலே	निहतौ	கொன்றுவீழ்த்தப் பட்டார்கள்.

अनुतिष्ठति मेदिन्यां पनसः पनसो यथा

॥ ३२ ॥

पनसः "पனஸன்
मेदिन्यां பூமியில்
नाराचैर्बहुभिश्छिन्नः शेते दर्या दरिमुखः
दरिमुखः "தரீ முகன்
बहुभिः பல
नाराचैः नाराச பாணங்களால்

पनसः यथा பலாப்பழமென
பிளவுண்டு
अनुतिष्ठति கிடக்கிறான்.

कुमुदस्तु महातेजा निष्कूजः सायकैः कृतः

॥ ३४ ॥

महातेजाः "மகா ஆற்றலுடைய
कुमुदः तु குமுதலும்
सायकैः பாணங்களால்

निष्कूजः பேச்சுமூச்சு ஒழிந்த
வனாக
कृतः செய்யப்பட்டான்.

अद्भुदो बहुभिश्छिन्नः शरैरासाद्य राक्षसैः ।

पतितो रुधिरोद्गारी क्षितौ निपतिताद्भुदः ॥

अद्भुदः "அங்கதன்
राक्षसैः ஆரக்கர்களால்
आसाद्य கிட்டி
बहुभिः பல
शरैः பாணங்களால்
छिन्नः துண்டிக்கப்பட்டவ
னாய்

निपतिताद्भुदः தோள்வளைகள் சிதறி
க்கிடக்க
रुधिरोद्गारी இரத்தத்தை கக்கிக்
கொண்டு
क्षितौ பூமியில்
पतितः வீழ்ந்தப்பட்டான்.

हरयो मथिता नागै रथजातैस्तथाऽपरे । शायिता मृदिताश्चाश्वैर्वायुवेगैरिवाम्बुदाः ॥ ३६ ॥

तथा "ஆப்படியே
अपरे மற்றுமுள்ள
हरयः வானர்கள்
नागैः யானைகளாலும்
रथजातैः ரதவரிசைகளாலும்
अश्वैः च குதிரைகளாலும்,

वायुवेगैः புயற்காற்றுகளால்
अम्बुदाः மேகங்கள்
इव போலவே,
मृदिताः துகைக்கப்பட்ட
मथिताः கொல்லப்பட்ட
शायिताः படுக்கச்செய்யப்பட
டார்கள்.

प्रहताश्चापरे त्रस्ता हन्यमाना जघन्यतः ।

अभिद्रुतास्तु रक्षोभिः सिंहैरिव महाद्विषाः ॥

त्रस्ताः "பயந்துகிடந்த
अपरे மற்றவர்கள்,
सिंहैः சிக்கங்களால்
महाद्विषाः பெரும் யானைகள்
इव போலவே,
रक्षोभिः ஆரக்கர்களால்

अभिद्रुताः துரத்தப்பட்டவர்
களாய்
जघन्यतः பின்பக்கங்களில்
प्रहताः च புடைக்கப்பட்டவர்
களாய்
हन्यमानाः கொல்லப்பட்டார்
கள்.

सागरे पतिताः केचित्केचिद्गगनमाश्रिताः । ऋक्षा वृक्षानुपारूढा वानरीं वृत्तिमाश्रिताः ॥

केचित्	“ சிலர்	ऋक्षाः	கரடிகள்
सागरे	சமுத்திரத்தில்	वानरीं	வானரர்களது
पतिताः	விழுந்துமாண்டார்	वृत्ति	செய்கையை
केचित्	சிலர் [கள்.	आश्रिताः	ஆனுஷ்டித்தவர்களாய்
गगनं	ஆகாசத்தில்	वृक्षान्	மரங்களில்
आश्रिताः	கிளம்பி ஓடி விட்டார்கள்.	उपारूढाः	ஏறிக்கொண்டுவிட்டார்கள்.

सागरस्य च तीरेषु शैलेषु च वनेषु च । पिङ्गलास्ते विरूपाक्षैर्बहुभिर्बहवो हताः ॥ ३९ ॥

सागरस्य	“ சமுத்திரத்தினது	बहवः	பல
तीरेषु	கரைகளிலும்	पिङ्गलाः च	வானரர்களும்
शैलेषु च	மலைகளிலும்	बहुभिः	பல
वनेषु च	வனங்களிலும்	विरूपाक्षैः	அரக்கர்களால்
ते	அந்த	हताः	கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள்.

एवं तव हतो भर्ता ससैन्यो मम सेनया । क्षतजार्द्रं रजोध्वस्तमिदं चास्याहृतं शिरः ॥४०॥

मम	“ எனது	क्षतजार्द्रं	குறுதிவழிந்ததும்
सेनया	சேனையால்	रजोध्वस्तं	புழுதிபடிந்ததுமாகிய
तव	உனது	अस्य	இவனது
भर्ता	கணவன்	शिरः च	தலையும்
ससैन्यः	சைனியங்களோடுகூட	इदं	இதோ
एवं	இப்படியாய்	आहतम्	கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.”
हतः	கொல்லப்பட்டுவிட்டான்.		

ततः परमदुर्धर्षो रावणो राक्षसाधिपः । सीतायामुपशृण्वन्त्यां राक्षसीमिदमब्रवीत् ॥ ४१ ॥

ततः	அதன்பிறகு	सीतायां	வீதை
परमदुर्धर्षः	மகா முரடனாகிய	उपशृण्वन्त्यां	கேட்கும்படி
राक्षसाधिपः	ராக்ஷஸமன்னனாகிய	राक्षसी	ஓர் அரக்கியைப் பார்
रावणः	ராவணன்	इदं	பின்வருமாறு [த்து
		अब्रवीत्	ஆக்ஞாபித்தான் :

राक्षसं क्रूरकर्माणं विद्युज्जिह्वं त्वमानय । येन तद्राघवशिरः संग्रामात्स्वयमाहतम् ॥ ४२ ॥

येन	“ எனனால்	क्रूरकर्माणं	கடுந்தொழில்புரியும்
तत्	அந்த	विद्युज्जिह्वं	வித்யுஜ்ஜிஹ்வனென்ற
राघवशिरः	ராமன் தலை		
संग्रामात्	போர்க்களத்திலிருந்து	राक्षसं	அரக்களை
स्वयं	நேரில்	एव	நீ
आहतं	கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதுதோ, அந்த	भानय	அழைந்துவா.

विद्युजिह्वस्ततो गृह्य शिरस्तत्सशरासनम् । प्रगावं शिरसा कृत्वा रावणखाग्रतः स्थितः ॥

ततः अதுளுல்
 विद्युजिह्वः வித்யுஜிஹ்வன்
 तत् அந்த
 शिरः தலையை
 सशरासनं வில்லுடன் கூட
 गृह्य கையில் வைத்துக் கொண்டு

रावणस्य ராவணனுக்கு
 शिरसा முடிதாழ்த்தி
 शणामं நமஸ்காரத்தை
 कृत्वा செய்துவிட்டு,
 अग्रतः முன்னிலையில்
 स्थितः காத்துநின்றான்.

तमब्रवीत्ततो राजा रावणो राक्षसं स्थितम् ।

ततः அப்பொழுது
 रावणः राजा ராவணமன்னன்
 महाजिह्वं நீண்ட நாக்குடைய,
 समीपपरिवर्तिनं முன்னிலையில் வந்து சேர்ந்து

विद्युजिह्वं महाजिह्वं सर्वापपरिवर्तिनम् ॥

स्थितं காத்துநின்றகொண்
 ते அந்த [அருந்த,
 विद्युजिह्वं வித்யுஜிஹ்வ னென்ற
 राक्षसं அரசர்களைப்பார்த்து
 अवधीन् கட்டளைபிட்டான்;

अग्रतः कुरु सीतायाः शीघ्रं दाशरथेः शिरः । अवस्थां पश्चिमां भर्तुः कृपणा साधु पश्यतु ॥

दाशरथेः शिरः “ராமனது தலையை
 शीघ्रं காலதாமதமின்றி
 सीतायाः சீதையினது
 अग्रतः முன்னிலையில்
 कुरु வை.
 भर्तुः கணவனது
 पश्चिमां अवस्थां மாணதசையை .

कृपणा { தன்னால் துளிசெய்யக்
 साधु { கூடியதொன்றுமில்
 पश्यतु { லெயென்று உணர்
 சந்தேகமற அடிகள்
 (பிரத்யக்ஷத்தில்) பார்த்துக்கட்டு.”

एवमुक्तं तु तद्रक्षः शिरस्तत्प्रियदर्शनम् । उपनिक्षिप्य सीतायाः क्षिप्रपन्तर्यायत ॥४६॥

एवं இங்ஙனம்
 उक्तं நியமனம்பெற்ற
 तत् அந்த
 रक्षः அரசர்கள்
 तु அப்போது
 प्रियदर्शनं அழகுற்று விளங்கிய

तत् அந்த
 शिरः தலையை
 सीतायाः சீதையினது
 उपनिक्षिप्य கண்முன் வைத்து
 क्षिप्रं தகடினமே [விட்டு
 अन्तर्यायत பதைத்துவிட்டான்.

रावणश्चापि चिक्षेप भास्वरं कार्मुकं महत् । त्रिषु लोकेषु विख्यातं सीतापिदमुवाच च ॥

रावणः ராவணன்
 त्रिषु लोकेषु முவுலகங்களிலும்
 विख्यातं பிரசித்திபெற்றதாம்,
 महत् பூஜார்ஹமானதாம்,
 भास्वरं ஒளிகொண்டு விளங்க
 कार्मुकं குகிறதமாயிவ
 கோதண்டத்தை

चिक्षेप { உன் கையிலெடுத்து
 अवि च { வைத்துக்கொண்
 सीतां { டான்.
 इदं { உதன்மேல்
 उवाच ह { சீதாதேவியைப் பார்
 विख्यातं { பின்வருமாறு [ந்து
 मोழித்தான்:

इदं तत्तव रामस्य कार्मुकं ज्यासमायुतम् । इह प्रहस्तेनानीतं हत्वा तं निशि मानुषम् ॥

इदं	“இது	निशि	இரவில்
तव	உனது	हत्वा	கொன்றுவிட்டு
रामस्य	ராமனது	इह	இப்பொழுது
ज्यासमायुतं	நானேற்றப்பட்ட	तव	அது
कार्मुकं	கோதண்டம்.	प्रहस्तेन	பிரஹஸ்தனால்
मानुषं	மானிடனாகிய	आनीतम्	கொண்டுவரப்பட்ட
तं	அவனை		டிருக்கிறது.”

स विद्युजिह्वेन सहैव तच्छिरो धनुश्च भूपौ विनिकीर्य रावणः ।

विदेहराजस्य सुतां यशस्विनीं ततोऽब्रवीत्तां भव मे वशानुगा ॥ ४९ ॥

सः	அந்த	ततः	அதன்மேல்
रावणः	ராவணன்	विदेहराजस्य	விதேஹமன்னரது
विद्युजिह्वेन	வித்யுஜ்ஜிஹ்வனோடு	यशस्विनीं	மகாபுகழ்படைத்த
सहैव	கூடவே	सुतां	புதல்வியாகிய
तव	அந்த	तां	அவளைப்பார்த்து
शिरः	தலையையும்	मे	“எனக்கு
धनुः च	வில்லையும்	वशानुगा	அடக்கி நடக்கிறவ
भूमौ	தரையில்	भव	ஆகிவிடு” என்று
विनिकीर्य	விசுத்தள்ளிவிட்டு	अब्रवीत्	சொல்லிமுடித்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकत्रिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15864

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1189

द्वात्रिंशः सर्गः—முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம். ॥ ३२ ॥

सीताविलापः—ஸீதாலீலாபம்.

सा सीता तच्छिरो दृष्ट्वा तच्च कार्मुकमुत्तमम् । सुग्रीवप्रीतिसंसर्गमाख्यातं च हनूमता ॥

नयने मुखवर्णं च भर्तुस्तत्सदृशं मुखम् । केशान्केशान्तदेशं च तं च चूडामणिं शुभम् ॥

एतैः सर्वैरभिज्ञानैरभिज्ञाय सुदुःखिता । विजगद्देत्र कैकेयीं क्रोशन्ती कुररी यथा ॥ ३ ॥

सा	அந்த	कार्मुकं च	கோதண்டத்தையும்
सीता	ஸீதாதேவியார்	हनूमता	ஹனுமாரால்
तव	அந்த	आख्यातं	தெரிவிக்கப்பட்ட
शिरः	தலையையும்	सुग्रीवप्रीति-	சுகரீவனது பக்தியின்
तव	அந்த	संसर्गं च	
उत्तमं	உத்தமமான		பயனாய் விளைந்த கூட் நலையுள்

नयने मुखवर्णं च	கண்களிரண்டையும் முகத்தின் ஒளியையும்	सर्वैः अभिज्ञानैः अभिज्ञाय सुदुःखिता	எல்லா அடையாளங்களால் நம்பி, மிக்கமனம் கொண்டவ ளாகி,
तसमृशं भर्तुः मुखं केशान् केशान्तदेशं च तं शुभं चूडामणिं च दृष्ट्वा एतैः	அதற்கே நடாசிய கணவாறு முகத்தையும் கேசங்களையும் கெற்றியையும் அந்த அழகிய சூடாமணியையும் கவனித்து; இந்த	कुरी यथा कोशन्ती अथ कैकेयी विजगहं	அமுசூரல் இன்றில் போலவே அமுசின் தவளாய் இவ்விஷயத்தில் கைகேய்தேவியாரைப் பற்றி பின்கண்டபடி மனக் குதையுற்றான்.

सकामा भव कैकेयि हतोऽयं कुलनन्दनः । कुलमुत्सादितं सर्वं त्वया कलहशीलया ॥

कैकेयि सकामा भव कुलनन्दनः अयं हतः	“கைகேயி! உத்தேசம் நிறைவேறி னவளாக ஆகு குலவிளக்காகும் இவர் கொல்லப்பட்டார்.	कुलं सर्वं कलहशीलया त्वया उत्सादितम्	குலம் எல்லாமும் கலகமொன்றையே தொழிலாகவுடைய உம்மால் வேருடனழிக்கப்பட்ட டது.
--	--	--	---

आर्येण किं ते कैकेयि कृतं रामेण विप्रियम् । यन्मया चीरवसनस्त्वया प्रस्थापितो वनम् ॥

कैकेयि यत् त्वया चीरवसनः वनं मया प्रस्थापितः	“கைகேயி! எக்காரணத்தால் உம்மால் மரவுரியணிந்தவராய் காட்டிற்கு என்றோடு அனுப்பப்பட்டாரோ அப்படிப்பட்ட	विप्रियं ते आर्येण रामेण कृतं किम्	அடாத காரியம் உமக்கு எல்லா தர்மங்களிலும் எக்காலத்திலும் வழ வாத நடக்கும் பூரிமால் செய்யப்பட்டது என்ன?
--	---	---	--

एवमुक्त्वा तु वैदेही वेपमाना तपस्विनी । जगाम जगतीं वाला छिन्ना तु कदली यथा ॥

वाला तपस्विनी वैदेही तु वेपमाना एवं	மஹா பரிசுத்தையும் மஹா கஷ்டதசையிலி ருக்கிறவளுமான ஜானகிதேவியாரும் உடல் நடுக்கி மேற்கண்டவாறு	उक्त्वा तु छिन्ना कदली यथा जगतीं जगाम	சொல்லிகிட்டு வெட்டப்பட்ட வாழைமரம் போலவே பூமிவில் கிழுந்துகிட்டாள்.
---	--	--	---

सा मुहूर्तात्समाश्वस्य प्रतिलभ्य च चेतनाम् । तच्छिरः समुपाघ्राय विललापायतेक्षणा ॥

आयतेक्षणा
सा
मुहूर्तात्
समाश्वस्य
चेतनां च

நெடுக்கண் ணாளான
அவள்
சிறிதுகேரத்திற்குள்
மூர்ச்சை தெளிந்து
தன்னறிவையும்

प्रतिलभ्य
तश्च शिरः
समुपाघ्राय
विललाप
अमुत्तराள்:

அடைந்து
அந்தத்தலையை
முகூர்த்து
பின்வருமாறு புலம்பி

हा हताऽस्मि महाबाहो वीरव्रतमनुव्रत । इमां ते पश्चिमावस्थां गताऽस्मि विधवा कृता ॥

महाबाहो
वीरव्रतं
अनुव्रतं

“மகாபாகுவே!
போரில் வீரனாயிருக்
கும் வீரதமொன்றை
யே கைக்கொண்ட
வரே!

ते
इमां
पश्चिमावस्थां
गता अस्मि

தேவரீரது
இந்த
மரணஸ்திதியை
பார்த்தவளாகி
தேனே!

हा
हता अस्मि

அந்தோ!
நான் கெட்டேனே!

विधवा कृता

கணவனையிழக்கப்
பெற்றேனே!

प्रथमं मरणं नार्या भर्तुर्वैगुण्यमुच्यते । सुवृत्त साधुवृत्तायाः संवृत्तस्त्वं ममाग्रतः ॥ ९ ॥

भर्तुः
प्रथमं
मरणं
नार्याः
वैगुण्यं
उच्यते

“கணவனுக்கு
முதலில்
மரணமென்பது
மனைவியினுடைய
புண்ணியபாக்கியத்
தின் குறையென
சாஸ்திரங்களில் சொ
ல்லப்பட்டிருக்கிறது.

सुवृत्त
त्वं
साधुवृत्तायाः
मम
अग्रतः
संवृत्तः

மகர புண்ணியாத்
மாவே!
தேவரீர்
தர்மானுஷ்டான
முடைய
அடியானுக்கு
முந்தியே
போய்விட்டீர்.

दुःखाद्दुःखं प्रपन्नाया मग्नायाः शोकसागरे । यो हि मामुद्यतस्त्रातुं सोऽपि त्वं विनिपातितः॥

दुःखाद्
दुःखं
प्रपन्नायाः
शोकसागरे
मग्नायाः
मां

“துக்கத்தின்மேல்
துக்கத்தை
அடைந்து
சோகசாகரத்தில்
மூழ்கிக்கிடக்கையில்
அடியாளே

यः
व्रातुं
उद्यतः हि
सः
त्वं अपि
विनिपातितः

எவரொருவர்
தூக்கிவிட
யத்தளித்தாரோ
அந்த
தேவரீரும்
ஒழித்து விடப்பட்டீர்.

सा श्वश्रूमम कौसल्या त्वया पुत्रेण राघव । वत्सेनेव यथा धेनुर्विवत्सा वत्सला कृता ॥

राघव
पुत्रेण त्वया
मम
श्वश्रुः
वत्सला
सा

“ஸ்ரீராமா!
புதல்வராகிய தேவரீ
எனக்கு [ரால்,
மாமியாரும்,
நினைவெல்லாம் புத்தி
ரண்மீதே உள்ளவ
அந்த [ஞமான

कौसल्या
धेनुः
वत्सेन यथा इव
विवत्सा
कृता

கோசலைதேவியார்
ஒரு பசு
கன்றைவிட்டுப் பிரிக்க
ப்பட்டால் வெவ்வேண்ண
மே அவ்வண்ணமே
ஒரே பிள்ளையுமிழந்
தவளாக
செய்யப்பட்டனள்.

आदिष्टं दीर्घमायुस्ते यैरचिन्त्यपराक्रम । अनृतं वचनं तेषामल्पायुरसि राघव ॥ १२ ॥

अचिन्त्य- } "மனத்தாலும் (இவ்வ
पराक्रम } னவெனவும் இத்தன்
மையதெனவும்) அறி
யமுடியாத பரக்கிர
மம் பெற்ற

राघव } ஸ்ரீராம!
अल्पायुः } அற்ப ஆயுளுள்ள
असि } இருக்கின்றீர் [வராய்

ते } தேவரீருக்கு
दीर्घं } தீர்க்கமான
आयुः } ஆயுளுள்ள
यैः } எவர்களால்
आदिष्टं } முன் கூறப்பட்டதோ
तेषां } அவர்களைய
वचनं } வாக்கு
अनृतम् } பொய்யாக முடிந்தது.

अथवा नश्यति प्रज्ञां प्राज्ञस्यापि सतस्तत्र । पचत्येनं यथा कालो भूतानां प्रभवो ह्ययम् ॥

सतः } "புண்ணியா தமர்வும்
प्राज्ञस्य } மஹா துண்ணறிலா
} னருமாகிய

तव अग्नि } தேவரீருக்கும்
प्रज्ञा } முன்னெச்சரிக்கை
} என்பது

नश्यति } இல்லாதிருந்திருக்
} கிறது ;

अथवा } இது ஒரு ஆச்சர்யம்
} இல்லை.

यथा } ஏனென்றால்
भूतानां } பிராணிகளுக்கு
प्रभवः } எதையும் விளைவிக்கிற
अयं } இந்த
कालः } ஸர்வேச்வரன்
एनं } இந்த
दि } தேவரீரையும்
पचति } அனுபவிக்கச்

செய்கிறார்.

अदृष्टं मृत्युमापन्नः कस्माच्चं नयशास्त्रवित् ।

नयशास्त्रवित् } "ராஜகந்திரங்களைப்
} பற்றிய சாஸ்திரங்க
} ளில் நிபுணரும்

व्यसनानां } ஸம்பவிக்கக்கூடிய
} ஆபத்துக்களை

वर्जने } விளையாதபடி விலக்
} கும் விஷயத்தில்

उपायज्ञः } உபாயங்களை அறிந்த

व्यसनानामुपायज्ञः कुशलो ह्यसि वर्जने ॥

कुशलः } சாமர்த்தியசாலியுமா
एवं } தேவரீர் [கிய
कस्मात् हि } எக்காரணத்தால்
} தானோ

अदृष्टं } ஐரக்கிரமையுடன்
} தவிர்க்கக்கூடிய

मृत्युं } மரணத்தை

आपन्नः असि } அடைந்தவராகின்றீர்.

तथा त्वं संपरिष्वज्य रौद्रयाऽतिनृशंसया । कालरात्र्या ममाच्छिद्य हतः कमललोचनः ॥

कमललोचनः } "சரபரைக்கண்ண
} ராகும்

एवं } தேவரீர்

तथा } அப்படியிருப்பதால்

रौद्रया } கொடியவளும்

ऽतिनृशंसया } ஈவிரக்கமில்லாதவளு
} மாகிய

कालरात्र्या } {எமனது உடன்பிறந்
} தாளாகிய (காலராத்
} திரிஎன்பவனால்,

मम } என்னிடமிருந்து

आच्छिद्य } பிரித்துவிட்டு

संपरिष्वज्य } நன்கு தழுவிக்கொ
} ண்டு

हतः } கொண்டுபோகப்பட்டு
} விட்டீர்.

उपशेषे महाबाहो मां विहाय तपस्विनीम् । प्रियामिव शुभां नारीं पृथिवीं पुरुषर्षभ ॥

महाबाहो	“மகாபாகுவே!	विहाय	தூறந்து
पुरुषर्षभ	புருஷோத்தம!	शुभां	பாக்கியசாலியாகிய
तपस्विनीं	பதியைக்காணாது கத	पृथिवीं नारीं	நிலமகளை
प्रियां	தர்மபத்னியாகிய[றும்	उपशेषे इव	ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றீர்போலும்.
मां	அடியாளே		

अर्चितं सततं यन्नाद्गन्धमाल्यैर्मया तव । इदं ते मत्प्रियं वीर धनुः काञ्चनभूषणम् ॥१७॥

वीर	“நாதா!	गन्धमाल्यैः	சந்தனபூஜ்பாதிச
ते	தேவரீருக்கும்	यज्ञान्	பக்தியுடன் [ளால்
मत्प्रियं	எனக்கும் செல்வமா	सततं	எப்பொழுதும்
	எனதும்	अर्चितं	அர்ச்சிக்கப்பட்டது
काञ्चनभूषणं	பொன்னூலலங்கரிக்கப்	तव	தேவரீரது [மான
	பெற்றதும்	धनुः	கோதண்டம்
मया	என்னால்	इदम्	இது.

पित्वा दशरथेन त्वं श्वशुरेण ममानघ । सर्वैश्च पितृभिः सार्धं नूनं स्वर्गं समागतः ॥१८॥

अनघ	“பாபங்களை நினையா	पितृभिः	பித்ருக்கள்
पित्वा	தந்தையும் [தவரே!	सर्वैः च सार्धं	எல்லோருடனும் கூட
मम	எனது	स्वर्गं	ஸ்வர்கத்தில்
श्वशुरेण	மாமனாருமான	त्वं	தேவரீர்
दशरथेन	தசரதரோடும்	समागतः नूनम्	சேர்ந்துவிட்டீரோ?

दिवि नक्षत्रभूतस्त्वं महत्कर्मकृतां प्रियम् । पुण्यं राजर्षिवंशं त्वमात्मनः समुपेक्षसे ॥१९॥

दिवि	“ஆகாசத்தில்	आत्मनः	தேவரீருடையதும்
त्वं	தேவரீர்	पुण्यं	பரிசுத்தமானதும்
नक्षत्रभूतः	நக்சத்ரிர் உருவங்	प्रियं	கிடைத்ததற்கரியது
	கொண்டுவிட்டீர்.		மான
महत्कर्मकृतां	{ மகத்தான புண்ணிய	राजर्षिवंशं	ராஜரிஷிகுலத்தை
	கர்மங்களைப் புரிந்த	त्वं	தேவரீர்
	வர்களுடையவும்	समुपेक्षसे	அசட்டைசெய்கிறீர்.

किं मां न प्रेक्षसे राजन्कि मां न प्रतिभाषसे । बालां बाल्येन संप्राप्तां भार्यां मां सहचारिणीम् ॥

राजन्	“என்னரசே!	मां	என்னிடம்
मां	என்னை	सहचारिणीं	{ எக்காரியங்களிலும்
किं	ஏன்		கூடவேயிருந்து நட
प्रेक्षसे न	கண்ணெடுத்தும் பா	भार्यां	த்தவேண்டிய
	ராதிருக்கின்றீர்?	मां	தர்மபத்னியாகிய
बाल्येन संप्राप्तां	இளமைப்பருவமுற்ற	किं	என்னிடம்
बालां	பேதையாகிய	न प्रतिभाषसे	ஏனோ
			மறமொழி கூறாதிருக்கின்றீர்?

संश्रुतं गृह्यता पाणिं चरिष्यामिति यन्वया । स्मर तन्मम काकुत्स्थ नय मामपि दुःखिताम् ॥

पाणिं गृह्यता	“பணம் கொண்டு	तत्	அதை
त्वया	தேவரீரால்	स्मर	நினைவுகூர்ந்தருளும்.
चरिष्यामि	‘எதையும்கூடவே	काकुत्स्थ	கருத்த குலத்தவரே!
इति	என்று [செய்வேன்.]	दुःखितां	பிரிவால் துயருறும்
यत्	எது	मां अपि	என்னையும்
मम	அடியாளுக்கு	नय	அழைத்துக்கொள்
संश्रुतं	வாக்களிக்கப்பட்ட		

தோ

விராக.

कस्मान्मामपहाय त्वं गतो गतिमतां वर । अस्माह्लोकादमुं लोकं त्यक्त्वा मामपि दुःखिताम् ॥

गतिमतां वर	“நெறிமுறையுள்ள	मां	என்னை
	ருள் உத்தமனே!	त्यक्त्वा अपि	மறந்தும்
त्वं	தேவரீர்	अस्मात्	இந்த
मां	என்னை	लोकात्	லோகத்திலிருந்து
अपहाय	துறந்தும்	अमुं लोकं	ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு
दुःखितां	பிரிவால் துயருறும்	कस्मात्	எக்காரணத்தால்
		गतः	சென்றவிட்டார்?

कल्याणैरुचितं यत्त्परिष्वक्तं मयैव तु । क्रव्यादैस्तच्छरीरं ते नूनं विपरिकृष्यते ॥ २३ ॥

कल्याणैः	“உத்தமக்குறிகளால்	तत्	அந்த
उचितं	எல்லாரின் மனக்களை	ते	தேவரீரது
यत्	எதுவோ [கவருகிறது	शरीरं	திருமேனி
तत् तु	ஆதுவும்,	क्रव्यादैः	மாம்ஸபக்டீணிகளான
मया एव	என் ஒருவனாலேயே		மிருகங்களால்
परिष्वक्तं	அணைக்கப்பெற்றது	विपरिकृष्यते नूनम्	அங்குமிக்குமிழுக்கப்

மான

படுகிறதே.

अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्टवानाप्तदक्षिणैः । अग्निहोत्रेण संस्कारं केन त्वं तु न लप्स्यसे ॥

त्वं तु	“தேவரீரும்	इष्टवान्	செய்துமுடித்தவராகி
आप्तदक्षिणैः	குறையின்றி தகவிலை	अग्निहोत्रेण	அக்னிஹோத்திர
	கள் கொடுக்கப்பெற்ற		அக்னியினால்
अग्निष्टोमादिभिः	அக்னிஷ்டோமம்	संस्कारं	ஸம்ஸ்காரத்தை
	முதலான	केन	எக்காரணத்தால்
यज्ञैः	யாகக்களை	लप्स्यसे न	பெறாதவராகிறீர்?

प्रव्रज्यामुपपन्नानां त्रयाणामेकमागतम् । परिप्रक्ष्यति कौसल्या लक्ष्मणं शोकलालसा ॥

प्रव्रज्यां	“வனவாஸத்தை	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப்பா
उपपन्नानां	ஆடைந்த		ர்த்து
त्रयाणां	மூவர் களுக்குள்	कौसल्या	கோசலதேவியார்
एकं	தனிமைபாய்	शोकलालसा	சோகத்தில் மூழ்கிய
आगतं	மேலங்கேள்	परिप्रक्ष्यति	வராகி

விசாரிக்கப்போகிறார்.

स तस्याः परिपृच्छन्त्या वधं मित्रबलस्य ते । तव चाख्यास्यते नूनं निशायां राक्षसैर्वधम् ॥

तस्याः	“அவர் (கோசலை)	वधं	அழிவையும்
परिपृच्छन्त्याः	அப்படி கேட்கும் பொழுது	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
सः	அவர்	निशायां	இரவில்
ते	தேவரீரனு	तव	தேவரீருடைய
मित्रबलस्य	கூட்டாளியின் சைனி யத்தின்	वधं च	மாணத்தையும்
		नूनं	நிச்சயமாய்
		आख्यास्यते	தெரிவிப்பார்.

सा त्वां सुप्तं हतं श्रुत्वा मां च रक्षोगृहं गताम् । हृदयेनावदीर्णेन न भविष्यति राघव ॥

राघव	“ஸ்ரீராகவ!	रक्षोगृहं	அரக்கனது மாளிகை யில்
सा	அவர் (கோசலை)	गतां	சிக்கிக்கொண்டவ
सुप्तं	நூங்கிக்கொண்	श्रुत्वा	கேட்டு [ளாகவும்
त्वां	தேவரீரை [டிருந்த	हृदयेन	உள்ளம்
हतं	கொல்லப்பட்டவரா கவும்	अवदीर्णेन	உருகி
मां च	என்னையும்	भविष्यति न	உயிர் தரியார்.

मम हेतोरनार्याया ह्यनर्हः पार्थिवात्मजः । रामः सागरमुत्तीर्य वीर्यवान्गोष्पदे हतः ॥२८॥

अनार्यायाः	“அபதார்த்தமாகிய	रामः हि	ஸ்ரீராமரே
मम हेतोः	எனக்காக	सागरं	சமுத்திரத்தையும்
अनर्हः	நன்மையல்லாததெ	उत्तीर्य	முற்றிலும் தாண்டி விட்டு
पार्थिवात्मजः	தற்கும் இயலாதவரும் சக்கிரவர் த்தியின் திருமகனாரும்	गोष्पदे	ஒரு சிராங்காய்ஜலத் தில்
वीर्यवान्	விண்போகாத செய லுற்றவருமாகிய	हतः	மாண்டார்.

अहं दाशरथेनोढा मोहात्स्वकुलपांसनी । आर्यपुत्रस्य रामस्य भार्या मृत्युरजायत ॥२९॥

स्वकुलपांसनी	“தேவரீர்குலத்திற்கே அபகிர்ந்தி கொண்டு வரும் நான்	उदा	கலியாணம் செய்து கொள்ளப்பட்டேன்.
अहं	ஸ்ரீராமரால்	आर्यपुत्रस्य	சர்வோத்தமமாகிய
दाशरथेन	(இப்படிப்பட்டவளை என விஷயம்) தெரிந் திராமையால்	रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
मोहात्		भार्या	மனைவி
		मृत्युः	எமனாய்
		अजायत	வாய்த்தனள்.

विजयस्वार्यपुत्रेति सोऽभिवाद्य प्रसाद्य च । न्यवेदयदनुप्राप्तं प्रहस्तं वाहिनीपतिम् ॥ ३५ ॥

आर्यपुत्र	“மகா புண்ணியாத் மா பெற்ற புதல்வரே!	च	அதன்மேல்
विजयस्व	ஐயம்பெற்று விளங்கு	वाहिनीपतिं	சேனாபதியாகிய
इति	என்று [ஹீராக!]	प्रहस्तं	பிரஹஸ்தனை
सः	ஆவன்	अनुप्राप्तं	வந்து காத்துநின்று
अभिवाद्य	ஆசிகூறி	न्यवेदयत्	கொண்டிருக்கிறவனாக
प्रसाद्य	உள்ளங்குரிரச் செய்து		பின்வருமாறு தெரிய ப்படுத்தினான்:

अमात्यैः सहितैः सर्वैः प्रहस्तः समुपस्थितः । तेन दर्शनकामेन वयं प्रस्थापिताः प्रभो ॥

प्रहस्तः	“பிரஹஸ்தர்	प्रभो	பிரபுவே!
सहितैः	எதிலுட சேர்ந்து ஆ லோசனைபுரியும்	दर्शनकामेन	நேரில் பார்க்க விரும்பிய
अमात्यैः	மந்திரிகள்	तेन	அவரால்
सर्वैः	எல்லோருடனும்	वयं	நானும் சிலரும்
समुपस्थितः	வந்து காத்துநிற்கின் றார்.	प्रस्थापिताः	அனுப்பப்பட்டிருக் கிறோம்.

नूनमस्ति महाराज राजभावात्क्षमान्वितम् । किञ्चिदात्ययिकं कार्यं तेषां त्वं दर्शनं कुरु ॥

महाराज	“மகாராஜ!	किञ्चित्	ஏதோ ஒரு
राजभावात्	மன்னரது திருவுளத் தை எதிர்பார்த்து	कार्यं	காரியம்
क्षमान्वितं	தயக்கிவைக்கப்பட்ட தாயும்	अस्ति नूनं	இருக்கிறதபோலும்.
आत्ययिकं	உடனே செய்யவேண் டியதுமாகிய	तेषां	அவர்களுக்கு
		त्वं	தேவரீர்
		दर्शनं	தரிசனம்
		कुरु	ஆளிப்பிராக.”

एतच्छ्रुत्वा दशग्रीवो राक्षसप्रतिवेदितम् । अशोकवनिकां त्यक्त्वा मन्त्रिणां दर्शनं ययौ ॥

दशग्रीवः	தசகண்டன்	अशोकवनिकां	அசோகவனத்தை
एतत्	இந்த	त्यक्त्वा	விட்டுப்புறப்பட்டு
राक्षसप्रतिवेदितं	ராக்ஷஸனால் சொல்ல	मन्त्रिणां	மந்திரிகளுக்கு
श्रुत्वा	கேட்டு, [ப்பட்டதை	दर्शनं ययौ	முண்டேகான்றினான்.

स तु सर्वं समर्थैव मन्त्रिभिः कृत्यमात्मनः । सभां प्रविश्य विदधे विदित्वा रामविक्रमम् ॥

सः	ஆவன்	आमनः	தனது
सभां प्रविश्य	சபையில் புகுந்து	मन्त्रिभिः	மந்திரிமார்களோடு
रामविक्रमं एव	ஹீராமருடைய பராக் கிரமத்தையும்	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
		समर्थं	ஆலோசித்துவிட்டு
		कृत्यं	ஆகவேண்டிய காரியத்தை
विदिश्व त्तु	{ (தனக்குள்ளேயே) ஆராய்ந்தறிந்து கொண்டு	विदधे	தீர்மானித்தான்.

अन्तर्धानं तु तच्छीर्षं तच्च कामुकमुत्तमम् । जगाम रावणस्यैव निर्याणसमनन्तरम् ॥४०॥

ராவணசு ராவணனது
நிர்யாணசமனந்தரம் வெளியில் செல்லுகை
க்கு பின்னாலும்,

एव तत् शीर्षं राक्षसेन्द्रस्तु तैः सार्धं मन्त्रिभिर्भीमविक्रमैः ।

ராஷ்சேந்திரஸ்து தை: சார்த்த மந்திரிபிர்மீமவிக்ரமீ: |

ராஷ்சேந்திர: ராஷ்சேந்திரரான
மீமவிக்ரமீ: கொடிய பராக்கிரம
தை: அந்த [சாஸ்திரகாரகிய
மந்திரிகளோடு
சார்த்த கூட
ததா அப்பொழுது

अविदूरस्थितान्सर्वान्वलाध्यक्षान्हितैषिणः ।

காலதூரஸ்திதானஸர்வான்வலாடியக்ஷானஹிதீஷிண: |

காலதூரஸ்திதான: யமலுக்குச் சமாள
இகிய
ராஷ்சாஸ்திர: ராஷ்சேந்திரமன்னனாகும்
ராவண: ராவணன்,
அவிதூரஸ்திதான: பக்கலில் இருந்தவர்
களும்

शीघ्रं भेरीनिनादेन स्फुटकोणाहतेन मे । समानयध्वं सैन्यानि वक्तव्यं च न कारणम् ॥

மே என்னது
சேனையினி சேனைகளை
சீகிரம் உடனேயே
ஸ்புடகோணஹதேன உறுதியான குணில்
களால் அடிக்கப்பட்ட

अन्तर्धानं जगाम மறைந்து போயிற்று.
तत् अन्त
उत्तमं உத்தமமான
कामुकं तु கோதண்டமும்
च அப்படியே மறைந்து
போயிற்று.

संमन्त्रयामास तदा रामकार्यविनिश्चयम् ॥

தது இவ்விஷயத்தில்
ராமகார்ய- } ராமர்விஷயத்தில் (செ
வினிஷ்யம் } ய்யவேண்டிய காரிய
த்தில் தனது) தீர்மா
னத்தைப்பற்றி
சம்மந்தயாமாச கலந்து பேசினான்.

अब्रवीत्कालसदृशो रावणो राक्षसाधिपः ॥

ஹிதீஷிண: { மனக்கொணுத நடப்
பதில் ஊக்கமுடைய
வர்களுமான
வலாடியக்ஷான் சேனாதிபதிகள்
சர்வீன எல்லோரையும்பார்ந்து
அவஸித் பின்வருமாறு
ஆக்கு பித்தான்:

ततस्तथेति प्रतिगृह्य तद्वचो बलाधिपास्ते महदात्मनो बलम् ।

समानयध्वं समागमं च ते न्यवेद्यन्भर्तरि युद्धकाङ्क्षिणि ॥ ४४ ॥

தத: அப்பொழுது
தே வலாஸ்திர: அந்த சேனாதிபதிகள்
ததா 'அப்படியே செய்கி
ஹிதீ இன்றுசொல்லி [தேறும்]
தத வச: அந்த நியமனத்தை
புதிதாஸ்திர கிரமேற்கொண்டு
ஆமன: ச தன்தன்

महत् बलं एव பெரும் சேனையையும்
समानयन् திரட்டிக்கத்தார்கள்.
समागमं च வரையையும்
युद्धकाङ्क्षिणि புத்தத்தை விரும்பும்
भर्तरि எனுமானவிடத்தில்
ते அவர்கள்
न्यवेद्यन् தெரிவித்தார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे द्वात्रिंशः सर्गः ॥

त्रयस्त्रिंशः सर्गः—முப்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ ३३ ॥

सीतासमाश्वासनम्—ஸீதையை சமாதானப்படுத்துவது.

सीतां तु मोहितां दृष्ट्वा सरमा नाम राक्षसी । आससादाशु वैदेहीं प्रियां प्रणयिनीं सखीम् ॥

सरमा नाम ஸரமை என்ற
 राक्षसी அரக்கன் மனைவி
 तु அப்பொழுது
 प्रियां இனியவளும்
 प्रणयिनीं யாவருக்கும் ஹிசத்
 சை கோருபவளும்
 सखीं உற்றதோழியும்
 वैदेहीं விதேஹமன்னரின்
 புதல்வியுமாகிய

सीतां சீதாதேவியை
 मोहितां { இல்லாததை நம்பி ஏக்
 கம் பிடித்திருக்கின்
 றவளாய்
 दृष्ट्वा அறிந்துகொண்டு
 आशु தசஷணமே
 आससादा अருகில் வந்துசேர்ந்
 தாள்.

मोहितां राक्षसेन्द्रेण सीतां परमदुःखिताम् । आश्वासयामास तदा सरमा मृदुभाषिणी ॥

तदा அப்பொழுது
 मृदुभाषिणी இனியசொற்கொ
 ண்டு பேசும்

मोहितां வஞ்சிக்கப்பட்டு
 परमदुःखितां அஸஹ்யமாய் துயரு
 றும்

सरमा சரமை
 राक्षसेन्द्रेण ராசுஷமன்னனால்

सीतां சீதாதேவியாரை
 आश्वासयामास பலவிதமாய் தேற்ற
 ரவு படுத்தினாள்.

सा हि तत्र कृता मित्रं सीतया रक्ष्यमाणया । रक्षन्ती रावणादिष्टा सानुक्रोशा दृढवता ॥

सा அவள்
 तत्र அல்லிடத்தில்
 रावणादिष्टा ராவணனால் நியமிக்க
 ப்பட்ட
 रक्षन्ती காவற்காரிகளில்
 ஒருத்தி,
 सानुक्रोशा பிரதர்படும் கஷ்டத்
 தை சகியாதவள்.

दृढवता { (கஷ்டப்படுபவர்கள்
 விஷயத்தில் தன்னுள
 யன்ற உதவிபுரியும்)
 உறுதிகொண்டவள்.
 हि ஆனபடியால்
 रक्ष्यमाणया காவலிலிருக்கும்
 सीतया சீதாதேவியால்
 मित्रं (ஆபத்தில் கைவி
 டாத்) தோழியாய்
 कृता கொள்ளப்பட்டாள்.

सा ददर्श ततः सीतां सरमा नष्टचेतनाम् । उपारृत्योत्थितां ध्वस्तां बहवाभिव पांसुषु ॥

ततः அப்பொழுது
 सा அந்த
 सरमा ஸரமை
 सखीं தோழியாகிய
 सीतां ஸீதாதேவியை
 नष्टचेतनां நல்லறிவு இழந்த
 पांसुषु மணல்களில் [வளாய்,

उपारृत्य புரண்டு
 उत्थितां எழுந்த
 बहवां इव பெண்குதிரையைப்
 போலவே
 ध्वस्तां தூள் படிந்திருக்கின்
 றவளாய்
 ददर्श கவனித்தாள்.

तां समाश्वासयामास सखीस्नेहेन सुव्रता

॥ ५ ॥

सुव्रता	{ ஸர்வோத்திருஷ்டமா ன ஶோன்புடைய ஆவள் அவளை (வலிமை, தயை) }	सखीस्नेहेन	தோழியெனும்
तां		समाश्वासयामास	{ (நல்வார்த்தை சொல் ளி) பின்வருமாறு தே ற்றரவு படுத்தினான்: }

समाश्वसिहि वैदेहि मा भूते मनसो व्यथा । उक्ता यद्रावणेन त्वं प्रत्युक्तं च स्वयं त्वया ॥

सखीस्नेहेन तद्भीरु मया सर्वं प्रतिश्रुतम्

॥ ६ ॥

लीनया गगने शून्ये भयमुत्सृज्य रावणात् । तव हेतोर्विशालाक्षि न हि मे जीवितं प्रियम् ॥

रावणेन	“ ராவணனால்	उसृज्य	தொருட்படுத்தாது
यत्	எதொன்று	लीनया	மறைந்துகொண்டிருக்
त्वं	நீ		தவறாய்
उक्ता	சொல்லப்பட்டனை	मया	என்னால்
	யோ,	प्रतिश्रुतम्	ஒற்றுக் கேட்கப்பட்
त्वया	உன்னால்		டது.
स्वयं	நானாகவே	विशालाक्षि	தடக்கண்ணாய்!
प्रत्युक्तं च	எதொன்று சொல்லப்	तव	உனக்கு
	பட்டதோ,	हेतोः	நன்மையெளில்
तत्	அது	मे	என்னுடைய
सर्वं	எல்லாமும்,	जीवितं हि	உயிரும்
भीरु	பயசிலையே!	प्रियं न	பெரிதாகாது.
सखीस्नेहेन	தோழியினிடத்திலு	ते	உனது
	ள்ள வாத்ஸல்யத்தால்	मनसः	மனதிற்கு
शून्ये	நிரீனமான	व्यथा	தயரம்
गगने	ஆகாசத்தில்,	मा भूत्	வேண்டாம்.
रावणात्	ராவணனிடத்தி	वैदेहि	ஐயை!
	லிருந்து	समाश्वसिहि	கீம்மதியாயிரு.
भयं	ஆபத்தை		

स संभ्रान्तश्च निष्क्रान्तो यत्कृते राक्षसाधिपः । तच्च मे विदितं सर्वमभिनिष्क्रम्य मैथिलि ॥

मैथिलि	“ மைதிலி!	अभिनिष्क्रम्य	வெளியில் வந்து
राक्षसाधिपः	அரக்கர்மன்னாகிய	निष्क्रान्तः च	ஓவ்விடத்தை விட்டுப்
• सः	ஆவள்	तत्	அது [போனானோ,
यत्कृते	எதற்காக	सर्वं च	எல்லாமும்
संभ्रान्तः	மிக்க மனக்குழப்ப	मे	எனக்கு
	மடைந்து	विदितम्	உள்ளபடி தெரியும்.

न शक्यं सौप्तिकं कर्तुं रामस्य विदितात्मनः

॥ ९ ॥

विदितात्मनः “ ஸர்வக்ஞராகிய

சૌப்திக் கரு்து

தூக்கத்தில் தூக்குவ
தென்பது

रामस्य ஸ்ரீராமரை

शक्यं न

ஆகக்கூடியகாரியமல்ல.

वधश्च पुरुषव्याघ्रे तस्मिन्नैवोपपद्यते

॥ १० ॥

तस्मिन् “ அந்த
पुरुषव्याघ्रे एव புருஷோத்தமரிடத்
தில் மாத்திரம்

वधः च

வதையென்பது

उपपद्यते न

ஆகக்கூடியதில்லை.

न त्वेव वानरा हन्तुं शक्याः पादपयोधिनः । सुरा देवर्षभेणेव रामेण हि सुरक्षिताः ॥

पादपयोधिनः “ விருகூதங்களைக்கொ
ண்டு போர்புரியும்

सुराः

தேவர்கள்

वानराः एष वानराர்களும்

देवर्षभेण

இந்திரனால்

तु इப்பொழுது

इव

எவ்வண்ணமோ

हन्तुं ஐகொல்வதற்கு

அவ்வண்ணமே

शक्याः न अசாத்தியமானவர்

रामेण

ஸ்ரீராமரால்

हि ஏனெனில் [கள்.]

सुरक्षिताः

நன்கு பாதுகாக்கப்

படுகின்றார்கள்.

दीर्घवृत्तभुजः श्रीमान्महोरस्कः प्रतापवान् । धन्वी संहननोपेतो धर्मात्मा भुवि विश्रुतः ॥

विक्रान्तो रक्षिता नित्यमात्मनश्च परस्य च । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा कुशली नयशास्त्रवित् ॥

हन्ता परबलौघानामचिन्त्यबलपौरुषः । न हतो राघवः श्रीमान्सीते शत्रुनिबर्हणः ॥ १४ ॥

सीते “ ஸீதே!

नित्यं

எக்காலத்திலும்

दीर्घवृत्तभुजः { நீண்டும் உருண்டு
முள்ள திருக்கரக்க
ளையுடையவரும்,

आत्मनः च

தன்னையும்

श्रीमान् குறையற்ற வாழ்வற்ற
வரும்,

परस्य च

பிறரையும்

महोरस्कः அகன்ற மார்புடைய
வரும்,

रक्षिता

குறையின்றிக் காப்ப
வரும்,

प्रतापवान् தீவ்யகாந்திபெற்றவ
ரும்,

नयशास्त्रवित्

ராஜதீட்சாஸ்திரத்தில்
நிபுணரும்,

धन्वी வில்லாளியும்,
संहननोपेतः திருமேனி அழகியவ

परबलौघानां

சத்தருசைளிய
சமூகங்களை

भुवि உலகில் [ரும்,
धर्मात्मा தர்மாத்மாவென

हन्ता

வேரோடொழிப்பவ
ரும்,

विश्रुतः பிரசித்திபெற்றவரும்,
विक्रान्तः (போரில் எவராலும்)
வெல்லமுடியாதவரும்

अचिन्त्यबल-

எண்ணாதற்குமுடியா

पौरुषः

த ஆற்றலுமாண்மை

शत्रुनिबर्हणः

யுமுடையவரும்,
சத்துருக்களை நாசம்
செய்கிறவரும்,

श्रीमान्	திரிலோகப்பிரசித்தி பெற்றவருமான	भ्रात्रा लक्ष्मणेन सह कुमाली	தம்பியாகிய லக்ஷ்மணரோடு கூட சேஷமமாக இருக்கின்றார்.
राघवः	ஸ்ரீராமர்		
हतः न	கொல்லப்படாது		

अयुक्तबुद्धिकृत्येन सर्वभूतविरोधिना । इयं प्रयुक्ता रौद्रेण माया मायाविदा त्वयि ॥

अयुक्तबुद्धिकृत्येन	“ஆடாத எண்ணமும் செயலுமுற்றவராய்	रौद्रेण	கொடியனான ராவண னால்
सर्वभूतविरोधिना	சகலப்பிராணிகளுக்கும் சத்துருவும்,	त्वयि	உன் நிமித்தமாய்
मायाविदा	மாயாவித்தை தெரிந்த தவனுமான	इयं	இந்த
		माया	மாயை
		प्रयुक्ता	பிரயோகிக்கப்பட்டது.

शोकस्ते विगतः सर्वः कल्याणं त्वामुपस्थितम् ॥ १६ ॥

ते	“உனது	विगतः	ஒழிந்தது.
शोकः	மனத்துயரம்	त्वां	உனக்கு
सर्वः	எல்லாமும்	कल्याणं	நல்லதசை
		उपस्थितम्	கிட்டிவிட்டது.

ध्रुवं त्वां भजते लक्ष्मीः प्रियं प्रीतिकरं शृणु ॥ १७ ॥

त्वां	“உன்னிடம்	प्रीतिकरं	மனச்சந்தூஷ்டியை விளைவிக்கிறதாகிய
लक्ष्मीः	ஸைனபாக்யலக்ஷ்மி	प्रियं	நல்லசெய்தியை
ध्रुवं	இடையருது	शृणु	கேள்.
भजते	சுடிக்கொண்டிருக்கின்றார்.		

उत्तीर्य सागरं रामः सह वानरसेनया । सन्निविष्टः समुद्रस्य तीरमासाद्य दक्षिणम् ॥ १८ ॥

रामः	“ஸ்ரீராமர்	समुद्रस्य	சமுத்திரத்தினது
वानरसेनया	வானரசேனையோடு	दक्षिणं	தென்
सह	கூட	तीरं	கரையை
सागरं	சமுத்திரத்தை	आसाद्य	ஆடைந்து
उत्तीर्य	கடந்து	सन्निविष्टः	சக்கியிருக்கிறார்.

दृष्टो मे परिपूर्णार्थः काकुत्स्थः सहलक्ष्मणः ॥ १९ ॥

काकुत्स्थः	“ஸ்ரீராமர்	मे	என்னால்
सहलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணருடன்கூட	दृष्टः	தெரிந்துகொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்.
परिपूर्णार्थः	எக்காரியத்தினும் எக் குறையுடில்லாதவராய்		

स हि तैः सागरान्तस्थैर्बलैस्तिष्ठति रक्षितः ॥ २० ॥

सः	“அவர்	रक्षितः हि	ஐக்கிரதையுற்றவராகவே
सागरान्तस्थैः	சமுத்திரக்கரைக்கு	तिष्ठति	சுகமே வாழ்ந்து வருகிறார்.
तैः	அந்த [வந்துசேர்ந்த		
बलैः	சென்யங்களோடு		

अनेन प्रेषिता ये च राक्षसा लघुविक्रमाः । राघवस्तीर्ण इत्येव प्रवृत्तिस्तैरिहाहता ॥ २१ ॥

लघुविक्रमाः	“அரைவில் எங்கும் செல்லவல்ல	राघवः	‘ராமன்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	तीर्णः	சமுத்திரத்தை கடந்து விட்டான்’
ये	எவர்கள்	इति	என்கிற
अनेन	இவனால்	प्रवृत्तिः एव	சமரசாரந்தான்
प्रेषिताः च	விடுக்கப்பட்டார்	इह	இப்பொழுது
तैः	அவர்களால்	आहता	கொண்டுவரப்பட்டது.

स तां श्रुत्वा विशालाक्षि प्रवृत्तिं राक्षसाधिपः । एष मन्त्रयते सर्वैः सचिवैः सह रावणः ॥

विशालाक्षि	“விசாலாக்ஷி!	तां	அந்த
राक्षसाधिपः	ராக்ஷஸமன்னனாகிய	प्रवृत्तिं श्रुत्वा	செய்தியைக் கேட்டு,
सः	அந்த	सचिवैः	மந்திரிகள்
एषः	இந்த	सर्वैः सह	எல்லோருடன்கூட
रावणः	ராவணன்,	मन्त्रयते	மந்திராலோசனை செய்கின்றான்.”

इति ब्रुवाणा सरमा राक्षसी सीतया सह । सर्वोद्योगेन सैन्यानां शब्दं शुश्राव भैरवम् ॥

इति	மேற்கண்டவாறு	सर्वोद्योगेन	பரிபூர்ண உதவையுடைய,
ब्रुवाणा	பேசிக்கொண்டிருக்கும்	भैरवं	பயக்கரமான
राक्षसी	அரக்கன் மனைவி	शब्दं	சத்தத்தை
सरमा	ஸரமை [யாகிய	सीतया सह	சீதையோடுகூட
सैन्यानां	சேனைகளின்	शुश्राव	கேட்டான்.

दण्डनिर्घातवादिन्याः श्रुत्वा भेर्या महास्वनम् । उवाच सरमा सीतामिदं मधुरभाषिणी ॥

मधुरभाषिणी	மதுரமாகப் பேசும்	महास्वनं	பெரிய சத்தத்தை
सरमा	ஸரமை	श्रुत्वा	கேட்டு
दण्डनिर्घातवादिन्याः	குணில்களால் அடிக்கப்பட்டு சப்திக்கின்ற	सीतां	வீதாதேவியைப் பார்த்து
भेर्याः	பேரிகையின்	इदं	பின்வருமாறு
		उवाच	சொன்னான்:

सन्नाहजननी क्षेपा भैरवा भीरु भेरिका । भेरीनादं च गम्भीरं शृणु तोयदनिस्वनम् ॥

भीरु	“பயசீலையே!	शृणु	கேள்.
गंभीरं	கம்பீரமாயும்	भैरवा	பயங்கரமான
तोयदनिस्वनं च	மேகத்தை நிகர்ந்த ஒலியுற்றதுமான	एषा	இந்த
भेरीनादं	பேரிகையின் சத்தத் தை	भेरिका हि	பேரிகைதான்
		सन्नाहजननी	பொருக்குச்சித்தமாக குவது.

कल्पयन्ते मत्तमातङ्गा युज्यन्ते रथवाजिनः । हृष्यन्ते तुरगारूढाः प्रासहस्ताः सहस्रशः ॥

मत्तमातङ्गाः	“மதயானைகள்	प्रासहस्ताः	சட்டையை கையில் கொண்டவர்கள்
कल्पयन्ते	தயார் செய்யப்படுகி ன்றன.	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காக
रथवाजिनः	தேர்க்குதிரைகள்	तुरगारूढाः	குதிரைகள்மீது ஏறிச் செல்லுகின்றவர்களுடைய
युज्यन्ते	பூட்டப்படுகின்றன.	हृष्यन्ते	மகிழ்ச்சின்றார்கள்.

तत्र तत्र च सन्नद्धाः संपतन्ति पदातयः । आपूर्यन्ते राजमार्गाः सैन्यैरद्भुतदर्शनैः ॥

वेगवद्भिर्नदद्भिश्च तोयौघैः ख सागरः

पदातयः	“காலட்கள்	नदद्भिः च	ஊராகின்றவைகளு மான
सन्नद्धाः च	பேரக்கோலம் கொ ண்டவர்களாய்	तोयौघैः	அலைக்கூட்டங்களால்
तत्र तत्र	ஆங்காங்கு	ख	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே,
संपतन्ति	கும்பல்கும்பலாய் கூடுகின்றார்கள்.	अद्भुतदर्शनैः	அழகுற்றுவிளங்கும்
सागरः	சமுத்திரமானது	सैन्यैः	சேனைகளால்
वेगवद्भिः	வேகமுடையவைக ளும்	राजमार्गाः	ராஜமீதிகள்
		आपूर्यन्ते	நிரப்பப்படுகின்றன.

शस्त्राणां च प्रसन्नानां चर्मणां वर्मणां तथा । रथवाजिगजानां च भूषितानां च रक्षसाम् ॥

प्रभां विसृजतां पश्य नानावर्णां समुत्थिताम् । वनानिर्दहतां घर्मे यथा रूपं विभावसाः ॥

प्रसन्नानां	“பளபளவென விளங்கும்	प्रभां	ஒளியை
शस्त्राणां च	ஆயுதங்களுடையவும்	विसृजतां	பரப்புகின்ற
चर्मणां	கேடயங்களுடைய வும்	भूषितानां	அலங்காரக்கொண்ட
वर्मणां तथा	கவசங்களுடையவும், ரதங்கள், குதிரைகள், யானைகள் இவைக ளுடையவும்	रक्षसां च	அரக்கர்களுடையவும்
रथवाजिगजानां च		रूपं	தோற்றத்தை
समुत्थितां	வெளிக்காட்டிய	घर्मे	வெடயிற்காலத்தில்
नानावर्णां	பலவண்ணக்களையு டைய	वनं	காட்டை
		निर्दहतः	பற்றி எரிக்கின்ற
		विभावसोः	நெருப்பினது தோற் றத்தை
		यथा	போலிருப்பதாய்
		पश्य	கவனி.

घण्टानां शृणु निर्वोषं रथानां शृणु निस्वनम् । हयानां हेषमाणानां शृणु तूर्यध्वनिं यथा ॥

घण्टानां	“ மணிகளின்	हयानां	குதிரைகளுடையவும்
निर्वोषं	பெரும் கோஷத்தை	निस्वनं	சத்தத்தையும்
शृणु	கேள்.	शृणु	கேள்.
रथानां	தேர்களுடையவும்	तूर्यध्वनिं यथा	தூர்யவாத்தியத்தின்
हेषमाणानां	களைக்கும்	शृणु	கேள். [அரவத்தையும்

उद्यतायुधहस्तानां राक्षसेन्द्रानुयायिनाम् । संभ्रमो रक्षसामेष तुमुलो रोमहर्षणः ॥३१॥

उद्यतायुध- हस्तानां	“தயாராய் ஆயுதக்க ளைக் கையில் கொண் டவர்களுள்	रक्षसां	அரக்கர்களின்
राक्षसेन्द्रानु- यायिनां	ராசுநமன்னன் சொற்படி நடப்பவர் களுமான்	एषः	இந்த
		संभ्रमः	சன்னாகம்
		तुमुलः	நெருக்கமாகவும்
		रोमहर्षणः	மயிர்ச்சிலிர்ப்படையும் படியாய்மிருக்கிறது.

श्रीस्त्वां भजति शोकघ्नी रक्षसां भयमागतम् ॥ ३२ ॥

स्वां	“உன்னை	भजति	ஆடைகிறது.
शोकघ्नी	கஷ்டத்தையொழிக் கும்	रक्षसां	அரக்கர்களுக்கு
श्रीः	(சந்தோஷ)லக்ஷ்மி	भयं	ஆபத்து
		आगतम्	கிட்டிவிட்டது.

रामः कमलपत्राक्षो दैत्यानामिव वासवः । विनिर्जित्य जितक्रोधस्त्वामचिन्त्यपराक्रमः ॥

रावणं समरे हत्वा भर्ता त्वाऽधिगमिष्यति ॥ ३३ ॥

रामः	“தாமரைக்கண்ணரும்	इव	எவ்வண்ணமோ
कमलपत्राक्षः	எண்ணுதற்கொண் ணைத பரக்கிரம முடையவரும்	रावणं हत्वा	அவ்வண்ணமே ராவணனைக் கொண்டு
अचिन्त्य- पराक्रमः	கணவருமாகிய	स्वां	உன்னை
भर्ता	ஸ்ரீராமர்	विनिर्जित्य	{ (எதற்கும் மேம்பட்ட தாகிய) வெற்றியின் குறியாய்ப் பெற்று
रामः	போரில்	जितक्रोधः	சினமொழிந்தவராய்
समरे	இந்திரன்	त्वा अधिगमिष्यति	உன்னைக் காண்பார்.
वासवः	அசுரர்களை		
दैत्यानां			

विक्रमिष्यति रक्षसु भर्ता ते सहलक्ष्मणः । यथा शत्रुषु शत्रुघ्नो विष्णुना सह वासवः ॥

शत्रुघ्नः	“சத்துருக்களையொ	ते	உனது
वासवः	இந்திரன் [ழிக்கும்	भर्ता	கணவர்
शत्रुषु	சத்துருக்களிடத்தில்	सहलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணருடன்
विष्णुनां	விஷ்ணுபகவானோடு	रक्षसु	அரக்கர்களிடம்
सह	கூட	विक्रमिष्यति	வல்லமையைக் காட்ட ப்போகின்றார்.
यथा	எவ்வண்ணமோ		

आगतस्य हि रामस्य क्षिपमङ्कगतां सतीम् । अहं द्रक्ष्यामि सिद्धार्थी त्वां शत्रौ विनिपातिते ॥

रामस्य	“ஸ்ரீராமர்	सती	உத்தமியாராகிய
आगतस्य	நேரில் வரவும்,	त्वां	தேவாரை
शत्रौ हि	சத்துருவும்	अङ्गतां	அவர் மடியில் எழுந் தருளிகிட்டவனாக
क्षिप्रं	தகவணமே	अहं	நான்
विनिपातिते	கொண்டுவிழுத்தப் படவும்	द्रक्ष्यामि	கண்ணாறப் பார்க்கப் போகின்றேன்.
सिद्धार्थी	மனோதம் கைக்கடப் பெற்ற		

अश्रुणयानन्दजानि त्वं वर्तयिष्यसि शोभने । समागम्य परिव्रज्य तस्योरसि महोरसः ॥

शोभने	“கட்டழகியே!	तस्य	அவரது
त्वं	தேவரீர்	उरसि	பார்பில்
समागम्य	ஆடைந்து	आनन्दजानि	} ஆலர் உக்கண்ணீர் களை
परिव्रज्य	தழுவிக்கொடுத்து	अश्रुणि	
महोरसः	விசாலமான மார்புற்ற	वर्तयिष्यसि	வடிக்கப்போகிறீர்.

अचिरान्भोक्ष्यते सीते देवि ते जघनं गताम् । धृतामेतां बहुमासान्वेणां रामो महाबलः ॥

सीते देवि	“வந்தாதேவியாரே!	जघनं गतां	{ பிந்தட்டுவரையில் தொங்கிக்கொண்ட ருக்கிறதமான
महाबलः	மகாசக்திமரணமும்		
रामः	ஸ்ரீராமர்	एतां	இந்த
बहून्	பல	वर्णां	கந்தலை
मासान्	மாதங்களாய்	अचिरात्	சீக்கிரமே
एतां	பின்னிவிடப்பட்டிக்	भोक्ष्यते	அவிழ்த்துவிடுவார்.
ते	உனது [கிடக்கிறதும்,		

तस्य दृष्ट्वा मुखं देवि पूर्णचन्द्रमिवोदितम् । मोक्ष्यसे शोकजं वारि निर्मोकमिव पद्मगी ॥

देवि	“தேவி!	पद्मगी	ஓர் சர்ப்பமானது
उदितं	உதித்த	निर्मोकं	தொலை
पूर्णचन्द्रं	பூர்ணசந்திரனை	हव	எப்படியோ அப்படியே
हव	போலிருக்கும்	शोकजं	சோகத்தாலுண்டா கும்
तस्य	அவரது	वारि	கண்ணீரை
मुखं	நிருமுகமண்டலத்தை	मोक्ष्यसे	அகற்றப்போகிறீர்.
दृष्ट्वा	பார்த்து		

रावणं समरे हत्वा नचिरादेव मैथिलि । त्वया समग्रः प्रियया सुखाहो लप्स्यते सुखम् ॥

मैथिलि	“ஐரணகி!	प्रियया	காதலியான
सुखाहो	சுகத்திற்கே உரிய	त्वया	உன்னோடு
नचिरात् एव	சீக்கிரமே [அவர்	समग्रः	சொந்து
समरे	போரில்	सुखं	மனச்சாந்தியை
रावणं हत्वा	ராவணனைக்கொன்று	लप्स्यते	ஆடைவார்.

समागता त्वं वीर्येण मोदिष्यसि महात्मना । सुवर्षेण समायुक्ता यथा सस्येन मेदिनी ॥

सुवर्षेण	“ நல்ல மழையால்	महात्मना	மகாத்மாவாகிய
समायुक्ता	நனைக்கப்பட்ட		அவரால்
मेदिनी	பூமியானது	समागता	அடையப்பட்ட
सस्येन	பயிரால்		டவளாய்
यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்	वीर्येण	வீர்யத்தை நினைத்து
त्वं	நீ [வண்ணமே	मोदिष्यसि	களிப்பை அடைவாய்.

गिरिवरमभितोऽनुवर्तमानो ह्य इव मण्डलमाशु यः करोति ।

तमिह शरणमभ्युपेह देवं दिवसकरं प्रभवो ह्ययं प्रजानाम् ॥ ४१ ॥

यः	“ எவர்	त्	அந்த
गिरिवरं	பர்வதச்சேஷ்டருக்கு (மேருபர்வதத்திற்கு)	दिवसकरं	சூரிய
अभितः	நாற்புறமும்	देवं	பகவானை
अनुवर्तमानः	சுற்றிக்கொண்டு	इह	இப்பொழுதே
ह्यः इव	குதிரை போலவே	शरणं	சரணமாக
आशु	விரைவாக	अभ्युपेहि	நீயடைவாயாக.
मण्डलं	வலம் வருவதை	हि	எனெனில்
करोति	செய்கிறாரோ,	अयं	இவர்
		प्रजानां	பிரஜைகளுக்கு
		प्रभवः	எதையும்ளிப்பவர்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 15949

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1274

चतुस्त्रिंशः सर्गः—முப்பத்துநாலாவது ஸர்க்கம். ॥ ३४ ॥

सरमया रावणाशयकथनम्—ஸரமை ராவணனது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்வது.

अथ तां जातसन्तापां तेन वाक्येन मोहिताम् । सरमा ह्लादयामास पृथिवीं द्यौरिवाम्भसा॥

सरमा	ஸரமை	पृथिवीं	பூமியை
अश्	அப்பொழுது	अम्भसा	மழையால்
मोहितां	சிந்தை கலங்கி	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
जातसन्तापां	தபித்துக்கொண்டு கிடந்த	तेन	வண்ணமே
तां	அவளை (வீதையை)	वाक्येन	அந்த
द्यौः	ஆகாசமானது	ह्लादयामास	சொல்லால்
			உள்ளம்குளிரச்
			செய்தான்.

ततस्तस्या हितं सख्याश्चिकीर्षन्ती सखी वचः । उवाच काले कालज्ञा स्मितपूर्वाभिभाषिणी ॥

स्मितपूर्वाभि- } புன்னையுடன் மது
 भाषिणी } ரமாய் பேசுபவளும்
 कालज्ञा } சமயோசிதமாய் நடக்
 क } கத்தெரிந்தவளுமான
 सखी } தோழி
 ततः } இன்னும்
 तस्याः } அந்த

सख्याः } தோழிக்கு
 हितं } ஹிதமனதை
 चिकीर्षन्ती } செய்யவெண்ணி
 काले } ஏற்றசமயத்தில்
 वचः } ஒரு சொல்லை
 उवाच } பின்வருமாறு
 मोழிந்தான் :

उत्सहेयमहं गत्वा त्वद्वाक्यमसितेक्षणे । निवेद्य कुशलं रामे प्रतिच्छन्ना निवर्तितुम् ॥ ३ ॥

असितेक्षणे } “கருங்கண்ணாய்!
 अहं } நான்
 प्रतिच्छन्ना } ஒருவர்கண்ணிலும்
 } படாதவளாய்
 रामे } ஸ்ரீராமரிடம்
 गत्वा } சென்று

कुशलं } சேஷமமான
 त्वद्वाक्यं } உனது சமாசாரத்தை
 निवेद्य } தெரிவித்துவிட்டு
 निवर्तितुं } திரும்பிவந்துசேரவும்
 उःसहेयम् } மாட்டுவேன்.

न हि मे क्रममाणाया निरालम्बे विहायसि । समर्थो गतिमन्वेतुं पवनो गरुडोऽपि वा ॥

निरालम्बे } “பிடிப்பற்ற
 विहायसि } ஆகாசத்தில்
 मे } நான்
 क्रममाणायाः } செல்லுகையில்
 गति } போக்கை
 अन्वेतुं } பின்பற்ற

गरुडः } கருடபகவான்
 वा } எண்ணிலும்
 समर्थः } வல்லவராக
 न } ஆகார்;
 पवनः हि } வாயுபகவானும்
 अपि } அப்படியே (ஆகார்).”

एवं ब्रुवाणां तां सीता सरमां पुनरब्रवीत् । मधुरं श्लक्ष्णया वाचा पूर्वं शोकाभिपन्नया ॥

सीता } வீதாதேவியார்
 एवं } மேற்கண்டவாறு
 ब्रुवाणां } பேசும்
 तां } அந்த
 सरमां } ஸரமையைப்பார்த்து
 पूर्वं } முந்தியே
 शोकाभिपन्नया } { சோகத்தை அகற்றி
 } விட்டதை நன்குவிள
 } க்கக்காட்டுகிறதும்

श्लक्ष्णया } { உள்ளத்திலுள்ளதை
 } உள்ளபடி தெரிவிக்க
 } கிறதான
 वाचा } சொற்கொண்டு
 मधुरं } மதுரமாக
 पुनः } பதிலாய்
 अब्रवीत् } பின்வருமாறு மொ
 } ழிந்தான் :

समर्था गगनं गन्तुमपि वा त्वं रसातलम् । अवगच्छाम्यकर्तव्यं कर्तव्यं ते मदन्तरे ॥ ६ ॥

गगनं } “ஆகாயம் மட்டுமல்ல
 रसातलं अपि वा } பாநாளலேகத்திற்
 गन्तुं } செல்ல [கென்றாலும்
 त्वं समर्था } நீ சாமர்த்தியமுள்ள
 } வள்;

मदन्तरे } என்நிமித்தமாய்
 अकर्तव्यं } பிறரொருவராலும்
 } செய்யமுடியாததை
 ते } உனக்கு
 कर्तव्यं } செய்யமுடிந்ததாய்
 अवगच्छामि } நானறிவேன்.

मत्प्रियं यदि कर्तव्यं यदि बुद्धिः स्थिरा तव । ज्ञातुमिच्छामि तं गत्वा किं करोतीति रावणः॥

मत्प्रियं	“எனது அபிப்பிராய மரணது	रावणः	‘ராவணன்
कर्तव्यं यदि	செய்யத்தக்கதாக இருப்பினும்	किं करोति	எதை செய்ய நுக் கிருன்
तव	உனது	इति	என்பதை
बुद्धिः	அபிப்பிராயமும்	तं	அவனை
स्थिरा	அதையனுசரிக்கிற தாக	गत्वा	அடைந்து
यदि	இருக்கும்பொழுத்தில்	ज्ञातुं	அறிந்துவர
		इच्छामि	வேண்டுகிறேன்.

स हि मायाबलः क्रूरो रावणः शत्रुरावणः । मां मोहयति दुष्टात्मा पीतमात्रेव वारुणी ॥

मायाबलः	“மாயாசக்தியுடைய வனும்	सः रावणः	ராவணன்
दुष्टात्मा	கொடிய எண்ணமு டையவனும்	वारुणी	மயக்கத்தை விளைவிக்க ரும் சாராயம்
क्रूरः	கொடிய செயலுடை யவனும்	पीतमात्रा इव	{ உட்கொள்ளப்பட்ட துமே எப்படியோ அப்படியே
शत्रुरावणः हि	சுத்துருக்களைக்கதற அடிக்கிறவனுமான	मां मोहयति	என்னை துயருறச்செய்கிருன்.

तर्जापयति मां नित्यं भर्त्सापयति चासकृत् । राक्षसीभिः सुघोराभिर्या मां रक्षन्ति नित्यशः॥

याः	“எவர்கள்	मां	என்னை
मां	என்னை	नित्यं	எப்பொழுதுமே
नित्यशः	இடைவிடாது	असकृत् च	விட்டுவிட்டு
रक्षन्ति	காவல்காத்துவருகி ருக்களோர், அந்த	तर्जापयति	செய்கைகளால் பயமு றுத்தச்செய்கிருன்.
सुघोराभिः	மிகக்கொடிய	भर्त्सापयति	வாயில் வந்தபடியெல் லாம் ஏசச்செய்கிருன்.
राक्षसीभिः	அரக்கிகளால்		

उद्दिश्या शङ्किता चास्मि न स्वस्थं च मनो मम । तद्द्रयाच्चाहमुद्दिश्या अशोकवनिकां गता ॥

अहं	“நான்	शङ्किता च	{ முடிவு நல்லபடியாக வேண்டுமென்பதில் சந்தேகமுற்று
अशोकवनिकां	அசோகவனத்தில்	उद्दिश्या च	கவலையில் முழுகினை வளராதவே
गतं	சிக்கிக்கொண்டவ ளாய்	अस्मि	இருக்கின்றேன்.
तद्द्रयात्	அவனிடமுள்ள அச்சந்தால்	मम मनः	எனது மனம்
उद्दिश्या च	உள்ளங்கலங்கினவ ளாய்	स्वस्थं	கவலையொழிந்ததாக
		न	இல்லை.

यदि नाम कथा तस्य निश्चितं वाऽपि यद्भवेत् । निवेदयेथाः सर्वे तत्परो मे स्यादनुग्रहः॥

तस्य	“அவனது	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
कथा	சம்பாஷணை	निवेदयेथाः	நீ தெரிவிப்பாயாக.
यदि नाम	எதுவாயிருந்தாலுள் சரி	तत्	அது
निश्चितं	முடிவாய் தீர்மானிக் கப்பட்டது	मे	எனக்கு
यत् वा	எதுவாகத்தான்	परः	ஸர்வோ த்கிருஷ்ட மாகிய
भवेत् अपि	இருப்பினும்	अनुग्रहः	உதவியாய்
		स्यात्	ஆகும்.”

सा त्वेवं ब्रुवतीं सीतां सरमा वल्गुभाषिणी । उवाच वदनं तस्याः सृशन्ती वाष्पविक्रवम्॥

वल्गुभाषिणी	மதுரமாய்ப் பேசும்	तस्याः	அவளது
सा	அந்த	वाष्पविक्रवम्	கண்ணீர் வழிந்த
सरमा	ஸரமை	वदनं	முகத்தை
एवं	மேற்கண்டவாறு	सृशन्ती तु	துடைத்துக் கொண்டே
ब्रुवतीं	மொழியும்	उवाच	பின்வருமாறு மொழிந்தாள் :
सीतां	சீதாதேவியைப் பார்த்து		

एष ते यद्यभिप्रायस्तदा गच्छामि जानकि ॥ १३ ॥

जानकि	“ஜானகி!	एषः	இது
ते	உனது	यदि	என்றால்
अभिप्रायः	அபிப்பிராயம்	तदा	இதோ
		गच्छामि	போய்வருகிறேன்.

गृह्य शत्रोरभिप्रायमुपावृत्तां च पश्य माम् ॥ १४ ॥

शत्रोः	“சத்துருவினது	उपावृत्तां च	திரும்பிவந்துசேர்ந்து
अभिप्रायं	அபிப்பிராயத்தை		கிட்டவளாகவே
गृह्य	அறிந்துகொண்டு	पश्य	உணர்வாயாக.”
मां	என்னை		

एवमुक्त्वा ततो गत्वा समीपं तस्य रक्षसः । शुश्राव कथितं तस्य रावणस्य समन्त्रिणः ॥

एवं	இவ்வாறு	गत्वा	சென்று
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு	समन्त्रिणः	மந்திரிமார்களுடனிடமிருந்து
ततः	அங்கிருந்து	तस्य	அந்த [ருந்த
तस्य	அந்த	रावणस्य	ராவணனுடைய
रक्षसः	அரக்கனின்	कथितं	சம்பாஷணையை
समीपं	அருகாமைக்கு	शुश्राव	ஒற்றுக்கேட்டாள்.

सा श्रुत्वा निश्चयं तस्य निश्चयज्ञा दुरात्मनः । पुनरेवागपत्क्षिप्रमशोकवनिकां तदा ॥१६॥

सा अ.வள்
 दुरात्मनः இவ்விடத்தில்
 तस्य அவனது
 निश्चयं தீர்மானத்தை
 श्रुत्वा ஒற்றுக்கேட்டுவிட்டு
 निश्चयज्ञा தீர்மானமின்னதென்பதை அறிந்தவளாகி

तदा அப்பொழுது
 क्षिप्र एव விரைவிலேயே
 भशोकवनिकां அசோகவனத்திற்கு
 पुनः திரும்பி
 आगमत् வந்துசேர்ந்தான்.

सा प्रविष्टा पुनस्तत्र ददर्श जनकात्मजाम् । प्रतीक्षमाणां तामेव भ्रष्टपद्मामिव श्रियम् ॥

तत्र அவ்விடத்தில்
 पुन. प्रविष्टा திரும்பிவந்துசேர்ந்த
 सा அ.வள்
 प्रतीक्षमाणां एव { தன்னையே யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பவளும்

भ्रष्टपद्मां தாமரைமலரை விட்டு
 श्रियं மகாலக்ஷ்மியை [வந்த
 इव போன்றவளுமான
 तां அந்த
 जनकात्मजां ஜானகிகேளியாரை
 ददर्श கண்டான்.

तां तु सीता पुनः प्राप्तां सरमां वल्युभाषिणीम् । परिष्वज्य च मुस्तिग्धं ददौ च स्वयमासनम् ॥

सीता லீ.தாதேவியார்
 वल्युभाषिणीं तु இனிமையாகப்பேசும்
 पुनः प्राप्तां மீளவும் திரும்பிவந்த
 तां அந்த
 सरमां ஸரமையை
 मुस्तिग्धं அன்புடன்

परिष्वज्य கட்டித்தழுவி
 च அதன் பின்னர்
 आसनं च உட்காருமிடமொன்
 स्वयं தானே [றையும்
 ददौ (பின்வருமாறு சொல்லி) கட்டிக்காட்டினான்.

इहासीना सुखं सर्वमाख्याहि मम तत्त्वतः । क्रूरस्य निश्चयं तस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥

तस्य “அந்த
 दुरात्मनः கொடிய எண்ணமுடையவனும்
 क्रूरस्य கொடிய செயலுடையவனுமான
 रावणस्य ராவணனது
 निश्चयं தீர்மானத்தை
 इह இவ்விடத்தில்

आसीना உட்கார்ந்துகொண்டு
 सुखं எல்லாவற்றையும்
 तत्त्वतः நிம்மதியாய்
 मम உள்ளபடி
 आख्याहि எனக்கு
 “ஃ லினம்புவாயாக.”

एवमुक्ता तु सरमा सीतया वेषमानया । कथितं सर्वमाचष्ट रावणस्य समन्त्रिणः ॥ २० ॥

वेषमानया நடுக்கமுற்றிருக்கும்
 सीतया சீ.தாதேவியாரால்
 तु இவ்விஷயத்தில்
 एवं மேற்கண்டவாறு
 उक्ता சொல்லப்பட்ட
 सरमा ஸரமை

समन्त्रिणः மந்திரியுடனிருந்த
 रावणस्य ராவணனது
 कथितं சம்பரவதனை
 एवं எல்லாவற்றையும்
 आचष्ट பின்வருமாறு சொன்னான்.

जनन्या राक्षसेन्द्रो वै त्वन्मोक्षार्थं बृहद्वचः । अविद्वेन च वैदेहि मन्त्रिवृद्धेन बोधितः ॥

வேதேहि	“வைதேதலி !	अविद्वेन च	அவித்தரென்பவ
राक्षसेन्द्रः वै	ராஷ்டஸமன் னன்	बृहत्	ராஹம்
त्वन्मोक्षार्थं	{ உன்னைத்திருப்பிச் சேர்த்துமிடும் விஷ யத்தில்	वचः	உபதேசமொழியை
जनन्या	மாதாவினாலும்	बोधितः	பின்வருமாறு உணர்
मन्त्रिवृद्धेन	மந்திரிகளில் பெரிய வரான		த்தப்பட்டான்:

दीयतामभिसत्कृत्य मनुजेन्द्राय मैथिली । निदर्शनं ते पर्याप्तं जनस्थाने यदद्भुतम् ॥२२॥

मैथिली	“சீதை	अद्भुतं	{ மானிடர்கள் செய்ய முடியாததாய் செய் உட்பட்டது
मनुजेन्द्राय	மானிடமன்னனுக்கு	यत्	எதுவே அது
अभिसत्कृत्य	நல்வார்த்தை சொல்லி	ते	உனக்கு
दीयतां	திருப்பிக்கொடுத்து விடப்படட்டும்.	पर्याप्तं	போதுமான
जनस्थाने	ஐனஸ்தானத்தில்	निदर्शनम्	அத்தாஸி.

लङ्घनं च समुद्रस्य दर्शनं च हनुमतः । वधं च रक्षसां युद्धे कः कुर्यान्मानुषो भुवि ॥

समुद्रस्य	“சமுத்திரத்தை	भुवि	உலகில்
लङ्घनं च	தாண்டுகளையும்	हनुमतः	ஹனுமானத்தவிர
दर्शनं च	கேரில் பார்த்தலையும்	मानुषः	மானிடனுப்பிற்றத்த
युद्धे	போரில்	कः	எவன்
रक्षसां	அரக்கர்களின்	कुर्यात्	செய்வான் ?
वधं च	அழிவையும்		

एवं स मन्त्रिवृद्धैश्च मात्रा च बहु बोधितः । न त्वामुत्सहते मोक्षुर्मथर्मपरो यथा ॥२४॥

मन्त्रिवृद्धैः च	“மந்திரிமார்களில் பெ ரியோர்களாலும்	अथराः	பொருள்சையற்ற
मात्रा च	தாயாராலும்	अर्थं	பொருளை [வன்
एवं	மேற்கண்டவாறு	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்
बहु	பலவிதமாக	त्वां	உன்னை [வண்ணமே
बोधितः	கற்புத்திரசொல்லப்	मोक्षुं	திருப்பிக்கொடுத்து விட
सः	அவன் [பட்டவனான	उत्सहते न	ஐணங்களில்லை.

नोत्सहत्यमृतो मोक्षुं युद्धे त्वामिति मैथिलि । सामात्यस्य नृशंसस्य निश्चयो ह्येष वर्धते ॥

मैथिलि	“மைதிலி !	इति एषः हि	என்கிற துணுதான்
युद्धे अमृतः	போரில் மாணமடை	सामात्यस्य	மந்திரிமார்களுட விருந்த
त्वां	உன்னை [யாதவனாய்	नृशंसस्य	கொடியவனுடைய
मोक्षुं	திருப்பிச்சேர்ப்பித்து விட	निश्चयः	நிர்மானமாக
उत्सहति न	அவன் ஐணங்களில்லை	वर्धते	ஏற்பட்டிருக்கிறது.

तदेषा निश्चिता बुद्धिर्मृत्युलोभादुपस्थिता । भयान्न शक्तस्त्वां मोक्तुमनिरस्तस्तु संयुगे ॥

राक्षसानां च सर्वेषामात्मनश्च वधेन हि

॥ २६ ॥

तत् "இப்பொழுது
 एषा இந்த
 निश्चिता எவ்வாறுமகைக்க
 முடியா திருக்கிற

आमनः च தன்னுடையவும்
 वधेन வகையால்
 अनिरस्तः तु கீழே வீழ்த்தப்ப்படா
 தவனாகமட்டும்

बुद्धिः தீர்மானமானது

त्वां உன்னை

मृत्युलोभात् { எமன் வரவை எதிர்
 பார்த்துக்கொண்ட
 ருப்பதால்

मोक्तुं திருப்பிக்கொடுக்க

उपस्थिता ஏற்பட்டிருக்கிறது.

भयात् { வரும் கேட்டை எண்
 ணி (முன்னெச்சரிக்க
 கையுடனிருக்கிறதா
 கிய) பயமொன்றால்

संयुगे போரில்

शक्तः न हि நுண்ணறிவுடைய
 வன் இல்லவேயில்லை.

राक्षसानां ஆரக்கர்கள்

सर्वेषां च எல்லோருடையவும்,

निहत्य रावणं संख्ये सर्वथा निशितैः शरैः । प्रतिनेष्यति रामस्त्वामयोध्यामसितेक्षणे ॥

प्रतिनेष्यति रामस्त्वामयोध्यामसितेक्षणे ॥

असितेक्षणे "கருங்கண்ணாய் !

संवथा பூண்டோரில்லாதவாறு

रामः ஸ்ரீராமர்

निहत्य கொன்றுவிட்டு

संख्ये போரில்

त्वां உன்னை

निशितैः शरैः கூரிய பாணங்களால்

अयोध्यां அயோத்தியநகருக்கு

रावणं ராவணனை

प्रतिनेष्यति அழைத்துப்போவார்".

एतस्मिन्नन्तरे शब्दो भेरिशङ्खसमाकुलः । श्रुतो वानरसैन्यानां कम्पयन्धरणीतलम् ॥२८॥

श्रुतो वानरसैन्यानां कम्पयन्धरणीतलम् ॥२८॥

एतस्मिन् अन्तरे இதே சமயத்தில்
 वानरसैन्यानां வானரசேனைகளு
 டைய

धरणीतलं பூமியை

भेरिशङ्खसमाकुलः பேரீ, சங்கம் மாநிமா
 ிச் சத்திக்கப்பெற்ற

कम्पयन् நடுக்கச்செய்து

शब्दः பேரொலியானது

कोண்டு

श्रुतः கேட்கப்பட்டது.

श्रुत्वा तु तद्धानरसैन्यशब्दं लङ्कागता राक्षसराजभृत्याः ।

नष्टौजसो दैन्यपरीतचेष्टाः श्रेयो न पश्यन्ति नृपस्य दोषे

॥ २९ ॥

लङ्कागताः இலங்கையிலிருந்த
 राक्षसराजभृत्याः ராசூழ்மைன்னனது
 வேலையாளர்களும்

दैन्यपरीतचेष्टाः மனஏக்கங்கொண்ட
 செயலுற்றவர்களாய்

तत् அந்த

नृपस्य மன்னனது

वानरसैन्यशब्दं வானரசைனியத்தின்

दोषे அபாயத்தொழிலில்

श्रुत्वा கேட்டு, சத்தத்தை

श्रेयः तु வினையும் நன்மை

नष्टौजसः களைமாநிலவர்களாய்

पश्यन्ति न பெரன்றையும்

कानूतिருந்தனர்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे चतुस्त्रिंशः सर्गः ॥

पञ्चविंशः सर्गः—முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம். || 34 ||

माल्यवदुपदेशः—மால்யவானது உபதேசம்.

तेन शङ्खविमिश्रेण भेरीशब्देन राघवः । उपयाति महाबाहु रामः परपुरञ्जयः ॥ १ ॥

परपुरञ्जयः	பகைவர் நகரை வெல் பவரும்	शङ्खविमिश्रेण	சங்ககெர்ஷத்தோடு
राघवः	ரகுமாரரும்	तेन	அந்த [கலந்த
महाबाहुः	மகாபாகுவுமான	भेरीशब्देन	பேரிகையின் சத்தத் தோடு
रामः	ராமர்	उपयाति	கிட்டி வந்துகொண்டி. ருந்தார்.

तं निनादं निशम्याथ रावणो राक्षसेश्वरः । मुहूर्तं ध्यानमास्थाय सचिवानभ्युदेक्षत ॥

राक्षसेश्वरः	ராஷஸமன்னனாகிய	निशम्य	கேட்டு,
रावणः	ராவணன்	मुहूर्तं	சற்றுகேரம்
अथ	அப்பொழுது	ध्यानं आस्थाय	ஆலோசனைசெய்து
तं	அந்த	सचिवान्	மந்திரிகளை
निनादं	சத்தத்தை	अभ्युदेक्षत	பார்த்தான்.

अथ तान्सचिवांस्तत्र सर्वानाभाष्य रावणः । सभां सन्नादयन्सर्वामित्युवाच महाबलः ॥

जगत्संतापनः क्रूरो गर्हयन्राक्षसेश्वरः ॥ ३ ॥

अथ	அப்பொழுது	सर्वान्	எல்லோரையும்
तत्र	அவ்விடத்தில்	सभां	சபை
महाबलः	மகாபலசாலியும்	सर्वां	எங்கும்
जगत्सन्तापनः	உலகத்தை தரிக்கச் செய்கிறவனும்	सन्नादयन्	சப்திக்கச்செய்த கொண்டு
क्रूरः	கொடியவனும்	आभाष्य	உரத்த குரலுட னழைத்த
राक्षसेश्वरः	ராஷஸமன்னனு மாகிய	गर्हयन्	எனனஞ்செய்கின்ற வனாகி
रावणः	ராவணன்	इति	பின்வருமாறு
तान्	அந்த	उवाच	கொழிக்கான் :
सचिवान्	மந்திரிமர்கள்		

तरणं सागरस्यापि विक्रमं बलसञ्चयम् । यदुक्तवन्तो रामस्य भवन्तस्तन्मया श्रुतम् ॥४॥

रामस्य	“ராமனது	यत्	எதை
विक्रमं	ஆண்மையைப் பற்றியும்	भवन्तः	நீங்கள்
सागरस्य	சமுத்திரத்தை	उक्तवन्तः	சொன்னீர்களோ
तरणं	தாண்டியதைப் பற்றியும்	तत्	அது
बलसञ्चयं अपि	சைன்யத்தின் திரட்சி வையப் பற்றியும்	मया	என்னால்
		श्रुतम्	செவிகொள்ளப்பட்ட டது.

भवतश्चाप्यहं वेद्मि युद्धे सत्यपराक्रमान् । तूष्णीकानीक्षतोऽन्योन्यं विदित्वा रामविक्रमम् ॥

भवतः	"உங்களை	विदिवा	நினைத்து
युद्धे	போரில்	तूष्णीकान्	வரைய முடிக்கொண்டு
सत्यपराक्रमान्	உண்மையான பராக் கிரமமுடையவர்க ளாயிருப்பினும்	अन्योन्यं	ஒருவரையொருவர்
अपि		ईक्षतः च	பார்த்துக்கொண்டிரு நான் [க்கிறவர்களாக
रामविक्रमं	ராமனுடைய பராக் ரமத்தை	अहं	அறிகிறேன்".
		वेद्मि	

ततस्तु सुमहामाज्ञो माल्यवान्नाम राक्षसः । रावणस्य वचः श्रुत्वा मातुः पैतामहोऽब्रवीत् ॥

ततः	அதன்மேல்	राक्षसः	அரக்கன்
सुमहामाज्ञः	வெகுபுத்திமானும்	रावणस्य	ராவணனது
मातुः	தாயருக்கு	वचः	சொல்லை
पैतामहः तु	சிறந்தப்பனுமான்	श्रुत्वा	கேட்டு
माल्यवान् नाम	மால்யவானெனும்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழி ந்தான் :

विधास्वभिविनीतो यो राजा राजन्नयानुगः । स शास्ति चिरमैश्वर्यमरींश्च कुरुते वशे ॥

राजन्	"அரசே!	सः	அவன்
यः राजा	எந்த அரசன்	चिरं	வெகுகாலம்
विधासु	வித்தைகளில்	ऐश्वर्यं	ராஜஅதிகாரத்தை
अभिविनीतः	நன்கு சிஷிக்கப்பெற்ற வனாய்	शास्ति	செலுத்துகிறான்.
	நியாயத்தை அனுசரிக்க கிறவனாக இருக்கிற னே	अरीन् च	சத்துருக்களையும்
नयानुगः		वशे कुरुते	தன் வசப்படுத்துகி றான்.

संदधानो हि कालेन विगृह्यश्वारिभिः सह । स्वपक्षवर्धनं कुर्वन्महदैश्वर्यमश्नुते ॥ ८ ॥

कालेन	"காலத்திற்குத் தக்க படி	स्वपक्षवर्धनं	தன்பக்கத்தின் செழி ப்பை
अरिभिः सह	சத்துருக்களோடுகூட சந்திபண்ணிக்கொண் டும்	कुर्वन् हि	கவனிக்கிறவன் தான்
संदधानः		महत्	அழியாத
विगृहन् च	போர்புரிந்தகொண் டும்	ऐश्वर्यं	பாக்யத்தை
		अश्नुते	அனுபவிக்கிறான்.

हीयमानेन कर्तव्यो राज्ञा सन्धिः समेन च । न शत्रुमवमन्येत ज्यायान्कुर्वीत विग्रहम् ॥

शत्रुं	"ஓர் சத்துருவை	राज्ञा	மன்னனால்
अवमन्येत न	அவச்யமாக எண்ண க்கூடாது.	सन्धिः	சந்திபண்ணிக்கொண் ளால்
हीयमानेन	தான் தாழ்த்தவனாகயி ருந்தாலும்கூட	कर्तव्यः	அவச்யம் செய்யத்தக் மேம்பட்டவன் [கது.
समेन च	தான் சமானமாகயிரு ந்தாலும்கூட	ज्यायान्	போரை
		विग्रहं	செய்யவேண்டும்.
		कुर्वीत	

तन्महं रोचते सन्धिः सह रामेण रावण । यदर्थमभियुक्ताः स्म सीता तस्मै प्रदीयताम् ॥

रावण	“ராவணா!	यदर्थं	எலன் காரணமாய்
तत्	ஆகையால்	अभियुक्ताः स्म	பகைகொண்டோமோ
रामेण सह	ராமனோடுகூட		ஆந்த
सन्धिः	சந்திபண்ணிக்கொள்	सीता	வலிதை
महं	எனக்கு [எல்	तस्मै	அவனுக்கு
रोचते	(எல்லதாக) தேரன்று கின்றது.	प्रदीयताम्	திரும்பிக்கொடுத்தது விடப்பட்டும்.

यस्य देवर्षयः सर्वे गन्धर्वाश्च जयैषिणः । विरोधं मा गमस्तेन सन्धिस्ते तेन रोचताम् ॥

देवर्षयः	“தேவர்களும்	मा गमः	நீ அடையாதே.
गन्धर्वाः च	கந்தர்வர்களும்மாகிய	ते	உனக்கு
सर्वे	எல்லோரும்	तेन	அவனோடு
यस्य	எவனுக்கு	सन्धिः	சந்திபண்ணிக் கொள்ளுதல்
जयैषिणः	வெற்றியைக்கொருகின்	रोचताम्	மனமொப்பினதாக ஆகட்டும்.
तेन	அவனோடு [நூர்களை		
विरोधं	விரோதத்தை		

असृजद्भगवान्पक्षौ द्वावेव हि पितामहः । सुराणामसुराणां च धर्माधर्मौ तदाश्रयौ ॥ १२ ॥

पितामहः	“பிரம்ம	तदाश्रयौ हि	அவர்களை ஆசிரயித்த வைகளாயும்
भगवान्	தேவர்	धर्माधर्मौ	தர்மம் அதர்மம்என்ற
सुराणां	தேவர்களுக்காகவும்,	द्वौ एव	இரண்டையுமே
असुराणां च	அசுரர்களுக்காகவும்,	असृजत्	சிருஷ்டித்தார்.
पक्षौ	தனித்தனியே அவரவ ர்க்குரியவைகளாயும்		

धर्मो हि श्रूयते पक्षो ह्यमराणां महात्मनाम् । अधर्मो रक्षसां पक्षो ह्यसुराणां च रावण ॥

रावण	“ராவணா!	अधर्मः हि	அதர்மமென்பதோ
धर्मः हि	தர்மமென்பதோ	असुराणां	அசுரர்களுடையவும்
महात्मनां	மகாத்மாக்களாகிய	रक्षसां च	அரக்கர்களுடையவும்
अमराणां	தேவர்களுடைய	पक्षः	பக்தமாகவும்
पक्षः हि	பக்தமாகவும்,	श्रूयते	சொல்லப்படுகிறது.

धर्मो वै ग्रसतेऽधर्मं ततः कृतमभूद्युगम् । अधर्मो ग्रसते धर्मं ततस्तिष्यः प्रवर्तते ॥ १५ ॥

धर्मः वै	“தர்மமானது	अधर्मः	அதர்மம்
अधर्मं	அதர்மத்தை	धर्मं	தர்மத்தை
ग्रसते ततः	விழுங்கும்பொழுது	ग्रसते ततः	விழுங்கும்பொழுது
कृतं युगं	கிருதயுகமானது	तिष्यः	கலியுகமானது
अभूत्	நடைபெறுகிறது.	प्रवर्तते	ஆரம்பமாகிறது.

तत्त्वया चरता लोकान्धर्मो विनिहतो महान् । अधर्मः प्रगृहीतश्च तेनास्मद्बलिनः परे ॥

तत्	“அப்பொழுது	अधर्मः च	அதர்மமும்
लोकान् चरता	திக்விழயம்செய்த	प्रगृहीतः	கைக்கொள்ளப்பட்ட
त्वया	உன்னால்	तेन	அதனால் [உது.
महान्	சிறந்த	परे	சத்துருக்கள்
धर्मः	தர்மமானது	अस्मत्	நம்மைவிட
विनिहतः	நாசஞ்செய்யப்பட்ட	बलिनः	அதிக பலசாலிகளாயி ருக்கின்றார்கள்.

உது.

स प्रमादाद्विवृद्धस्ते ह्यधर्मो ग्रसते च नः । विवर्धयति पक्षं च सुराणां सुरभावनः ॥१६॥

सः अधर्मः हि	“அந்த அதர்மமே	सुरभावनः च	{ தேவர்களுக்குவேண் டியதைத் தருகிறதா கவுமாகி
ते	உனது	सुराणां	
प्रमादात्	தப்பு எண்ணத்தால்	पक्षं	பக்தத்தை
विवृद्धः	வளர்ந்ததாய்	विवर्धयति	செழிப்பிக்கின்றது.
नः	நம்மை		
ग्रसते	விழுக்குகிறது.		
च	அன்றியும்		

विषयेषु प्रसक्तेन यत्किञ्चित्कारिणा त्वया । ऋषीणामग्निक्ल्याणामुद्देगो जनितो महान् ॥

विषयेषु	“ சிற்றின்பங்களில்	अग्निक्ल्याणां	அக்னிக்கொப்பான வர்களாகிய
प्रसक्तेन	சடுபட்டவனாய்	ऋषीणां	முனிவர்களுக்கு
यत्किञ्चित्कारिणा	நினைக்கவும் கூடாத	महान्	அஸஹ்யமாயிருக்கிற
	தொழில்களைப்பூரியும்	उद्देगः	துயரம்
त्वया	உன்னால்	जनितः	விளைவிக்கப்பட்டது.

तेषां प्रभावो दुर्धर्षः प्रदीप्त इव पावकः । तपसा भावितात्मानो धर्मस्यानुग्रहे रताः ॥

तेषां	“ அவர்களுடைய	तपसा	தவத்தால்
प्रभावः	சக்தி	भावितात्मानः	பரமாத்மநூனிகளாய்
प्रदीप्तः	கொழுத்துவிட் டெரியும்	धर्मस्य	தர்மத்தை
पावकः इव	அக்னிபோன்றதாய்	अनुग्रहे	வளர்ப்பதில்
दुर्धर्षः	அணுகமுடியாதது.	रताः	ஊக்கமுடையவர்கள்.

मुख्यैर्यज्ञैर्यजन्त्येते नित्यं तैस्तैर्द्विजातयः । जुह्वत्यर्थाश्च विधिवद्देदांश्चैरधीयते ॥ १९ ॥

एते द्विजातयः	“ இந்த அந்தணர்கள்	विधिवत्	முறைப்படி
तैः तैः	அந்தந்த	अधीन् च	அக்னிகளிலும்
मुख्यैः	சிறந்த	जुह्वति	ஹோமம்பண்ணுகின் றார்கள்.
यज्ञैः	பாகக்களால்	वेदान् च	வேதங்கடையும்
नित्यं	எப்பொழுதும்	उच्चैः	உயர்ந்த குரலால்
यजन्ति	தேவர்களை ஆராதிக் கின்றார்கள்.	अधीयते	ஒதுகின்றார்கள்.

अभिभूय च रक्षांसि ब्रह्मघोषानुदैरयन् । दिशोऽपि विद्रुताः सर्वाः स्तनयिन्नुरिवोष्णगे ॥

रक्षांसि	“அரக்கர்களை	स्तनयिःनुः इव	மேகம்போலவே
अभिभूय	அவமானம்செய்து	सर्वाः	எல்லா
ब्रह्मघोषान् च	பிரம்மசாபங்களையும்	दिशः अपि	திக்குகளிலும்
उदैरयन्	இட்டார்கள்,	विद्रुताः	மறைந்தார்கள்.
उष्णगे	வெயிற்காலத்தில்		

ऋषीणामग्निक्लपानामग्निहोत्रसमुत्थितः । आदत्ते रक्षसां तेजो धूमो व्याप्य दिशो दश ॥

अग्निक्लपानां	“அக்னிக்ஞசமாளர்க ளான	दश	பத்து
ऋषीणां	ரிஷிகளுடைய	दिशः	திக்குகளிலும்
अग्निहोत्रसमुत्थितः	அக்னிஹோத்திரத்தி னால் உண்டான	व्याप्य	பரவி
धूमः	புகையானது	रक्षसां	அரக்கர்களுடைய
		तेजः	தேஜஸ்சை
		आदत्ते	கவர்கின்றது.

तेषु तेषु च देशेषु पुण्येष्वेव दृढव्रतैः । चर्यमाणं तपस्तीव्रं सन्तापयति राक्षसान् ॥ २२ ॥

तेषु तेषु	“அந்தந்த	चर्यमाणं	அனுஷ்டிக்கப்படுகிற
पुण्येषु	புண்ணிய	तीव्रं	உக்கிரமான
देशेषु च	சேஷத்திரங்களிலேயே	तपः	தவமானது
दृढव्रतैः एव	{ குறையற்ற தர்மானு ஷ்டானங்களை யுடைய ஆவர்களாலேயே	राक्षसान्	அரக்கர்களை
		सन्तापयति	கதற அடிக்கிறது.

देवदानवयक्षेभ्यो गृहीतश्च वरस्त्वया

॥ २३ ॥

देवदानवयक्षेभ्यः च	உன்னால் “தேவர்கள், தானவர் கள், யசூர்கள் இ வர்களால்	वरः	உன் பிரார்த்தனை (மரணமின்மை)
		गृहीतः	அடையப்பட்டிருக் கிறது.

मानुषा वानरा ऋक्षा गोलाङ्गूला महाबलाः । बलवन्त इहागम्य गर्जन्ति द्रुविक्रमाः ॥

महाबलाः	“மகாபலசாலிகளும்	गोलाङ्गूलाः	முசுக்களெனும் வானரர்களும்
द्रुविक्रमाः	{ எதற்கும் சலியாத ஆண்மை யுடையவர் களுமான	बलवन्तः	மேம்பட்டவர்களாய்
मानुषाः	மனிதர்களும்	इह	இவ்விடத்திற்கு
वानराः	வானரர்களும்	आगम्य	வந்து
ऋक्षाः	காடிகளும்	गर्जन्ति	கர்ஜிக்கிறார்கள்.

उत्पातान्विविधान्दृष्ट्वा घोरान्वहुविधांस्तथा । विनाशमनुपश्यामि सर्वेषां रक्षसामहम् ॥

विविधान्	“பலவகையான	दृष्ट्वा	கவனித்து
उत्पातान्	உத்பாதகங்களை யும்	रक्षसां	ஆரக்கர்கள்
तथा	ஆவ்வண்ணமே	सर्वेषां	எல்லோருக்கும்
बहुविधान्	பலவகை	विनाशं	ஆழிவை
घोरान्	{ தீங்கை விளைவிக்கும் சாஸ்திரோத்தமான சாபங்களை யும்	अहं	நான்
		अनुपश्यामि	சம்பவிக்கப்போகிற தாய் ஊக்கிடுதேன்.

खराभिस्तनिता घोरा मेघाः प्रतिभयङ्कराः । शोणितेनाभिवर्षन्ति लङ्कामुष्णेन सर्वतः ॥

घोराः	“கொடிய உருவமு டைபவைகளும்,	मेघाः	மேகங்கள்
प्रतिभयङ्कराः	மிக்க பயத்தை விளை விக்கின்றவைகளும்	लङ्कां	இலங்கையில்
खराभिस्तनिताः	கடுமையாய் இடிக்கின் றவைகளான	सर्वतः	எங்கும்
		उष्णेन	கொதிக்கின்ற
		शोणितेन	ரத்தத்தை
		अभिवर्षन्ति	வர்ஷிக்கின்றன.

रुदां वाहनानां च प्रपतन्त्यस्रविन्दवः । ध्वजा ध्वस्ता विवर्णाश्च न प्रभान्ति यथा पुरा ॥

रुदां	“அழுகின்ற	ध्वस्ताः	அழுக்கடைத்தவை களாய்
वाहनानां	வாகனப்பிராணிக ளின்	विवर्णाः च	நிறம் மாறியவைக ளாயும்
अस्रविन्दवः च	கண்ணீர் த் துளிகளும்	यथा पुरा	முன்போல்
प्रपतन्ति	கீழே விழுகின்றன.	न प्रभान्ति	விளக்காமலிருக்கின் றன.
ध्वजाः	துவளைகள்		

व्याला गोमायवो गृध्रा वाश्यन्ति च सुभैरवम् ॥ २८ ॥

व्यालाः	“கொடிய	सुभैरवं	வெகு பயக்கரமாக
गोमायवः	கரிகளும்,	वाश्यन्ति	ஊளையிடுகின்றன.
गृध्राः च	கழுஞ்சுளும்,		

प्रविश्य लङ्कामनिशं समवायांश्च कुर्वते

अनिशं	எப்பொழுதும்	॥ २९ ॥	
लङ्कां	இலங்கையில்	प्रविश्य	புகுத்து
		समवायान् च कुर्वते	கூட்டம் கூடுகின்றன.

कालिकाः पाण्डुरैर्दन्तैः प्रहसन्त्ययतः स्थिताः । स्त्रियः स्वप्नेषु मुष्णन्त्यो गृहाणि प्रतिभाष्य च ॥

कालिकाः	“கருநிறமுள்ள	मुष्णन्त्यः	பிரயிக்கச்செய்து
स्त्रियः	ஸ்த்ரீகள்	प्रतिभाष्य च	கூடக்கூட எதிர்த்துப் பேசு
स्वप्नेषु	கனவுகளில்	पाण्डुरैः	வெண்மையான
गृहाणि	மனைவிமர்களை	दन्तैः	பற்களைக் காட்டி
अप्रतः	எதிரில்	प्रहसन्ति	சிரிக்கின்றார்கள்.
स्थिताः	நிற்கின்றவர்களாய்		

गृहाणां बलिकर्माणि श्वानः पर्युपभुञ्जते ॥ ३१ ॥

गृहाणां	“ வீடுகளில்	श्वानः	நாய்கள்
बलिकर्माणि	தேஹமகர்மங்களை	पर्युपभुञ्जते	தீண்டுகின்றன.

खरा गोषु प्रजायन्ते मूपिका नकुलैः सह ॥ ३२ ॥
मार्जारा द्वीपिभिः सार्धं सूकराः शुनकैः सह । किन्नरा राक्षसैश्चापि समीयुर्मानुषैस्सह ॥

खराः	“ கழுதைகள்	सूकराः	பன்றிகள்
गोषु	பசுக்களிடம்	शुनकैः सह	நாய்களோடும்
प्रजायन्ते	பிறக்கின்றன.	किन्नराः	கின்னரர்கள்
मूपिकाः	எலிகள்	राक्षसैः च	அரக்கர்களோடும்
नकुलैः सह	கிரிப்பிள்ளைகளோடும்	मानुषैः अपि	மனிதர்களோடும்
मार्जाराः	பூனைகள்	सह	கூட
द्वीपिभिः सार्धं	புலிகளோடும்	समीयुः	தேர்கின்றன.

पाण्डुरा रक्तपादाश्च विहङ्गाः कालचोदिताः । राक्षसानां विनाशाय कपोता विचरन्ति च ॥

पाण्डुराः	வெண்ணிறமுள்ள வைகளும்	विहङ्गाः च	பறவைகளும்,
रक्तपादाः च	{ கால்கள் மாத்திரம் சிவப்புநிறமுள்ள வைகளும்,	कालचोदिताः	எமனது அனுமதி பெற்றவைகளாய்
कपोताः		कपोताः	அரக்கரின் அழிவுகாரணமாய் தீர்கின்றன.

वीचीकूचीति वाश्यन्त्यः शारिका वेश्मसु स्थिताः ॥ ३५ ॥

वेश्मसु	“ வீடுகளில்	वीचीकूची	‘வீசிகூசி’
स्थिताः	இருக்கும்	इति	என்ற
शारिकाः	நாகனவாய்ப் பறவை கள்	वाश्यन्त्यः	மறம் சொந்து கூவுகின்றன.

पतन्ति ग्रथिताश्चापि निर्जिताः कलहैपिणः । पक्षिणश्च मृगाः सर्वे प्रत्यादित्यं रुदन्ति च ॥

मृगाः	“ மிருகங்கள்	अपि च	ஆனிலும்
पक्षिणः	பக்திகள்	कलहैपिणः	சண்டையே கோருபு வைகளாய்
सर्वे च	எல்லாமும்	पतन्ति	ஒடுகின்றன.
ग्रथिताः	காயம்பட்டு	प्रत्यादित्यं	சூர்மனைப் பார்த்து
निर्जिताः	தொல்லியடைந்தவை களாக	रुदन्ति च	அழுது ஊழியுமிடு கின்றன.

करालो विकटो मुण्डः परुषः कृष्णपिङ्गलः । कालो गृहाणि सर्वेषां काले कालेऽन्वेषते ॥

करालः	“ பயங்கரமானவனும்,	कालः	எமன்
विकटः	செருக்குற்றவனும்,	सर्वेषां	எல்லாருடைய
मुण्डः	தலைமயிரில்லாதவனும்,	गृहाणि	வீடுகளிலும்
परुषः	பார்க்க அஸுரர்ய மானவனும்,	काले काले	நிமிஷந்தோறும்
कृष्णपिङ्गलः	{ கருப்பும் மஞ்சளும் கலந்த நிறமுடையவ னுமான்	अन्वेषते	எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

एतान्यन्यानि दुष्टानि निमित्तान्युत्पत्तन्ति च । विष्णुं मन्यामहे रामं मानुषं रूपमास्थितम् ॥

एतानि	“ இவைகளும்	रामं	ராமனை
अन्यानि	மற்றவைகளுமான்	मानुषं	மானிட
दुष्टानि	ஆமக்களகரமான	रूपं भास्थितं	உருவமெடுத்துவந்த
निमित्तानि च	சகுனங்களே	विष्णुं	விஷ்ணுவாக
उत्पत्तन्ति	தோன்றுகின்றன.	मन्यामहे	நினைக்கிறோம்.

न हि मानुषमात्रोऽसौ राघवो दृढविक्रमः । येन बद्धः समुद्रस्य स सेतुः परमाद्भुतः ॥

येन	“ எவனால்	असौ	இந்த
परमाद्भुतः	பரம ஆச்சரியகரமா யிருக்கின்ற	दृढविक्रमः	எதற்கும் சலிபா ஆண்மையற்ற
सः	ஆந்த	राघवः	ராமன்
सेतुः	சேது	मानुषमात्रः	மானிடத்தன்மை யுற்றவனாக
समुद्रस्य	சமுந்திரத்திற்கு	न हि	இல்லவேயில்லை.
बद्धः	கட்டப்பட்டதோ		

कुरुष्व नरराजेन सन्धिं रामेण रावण । ज्ञात्वा प्रचार्य कार्याणि क्रियतामायतिक्षमम् ॥

कार्याणि	“ விஷயங்களை	रावण	ராவண!
ज्ञात्वा	ஆறிந்துகொண்டு	नरराजेन	மானிடர்களுக்கு
आयतिक्षमं	வருங்காலத்திற் கேற்றதை	रामेण	ராமனோடு [ராமனை
प्रचार्य	நிச்சயித்து	सन्धिं	சந்திபண்ணிக் கொள்ளலை
क्रियतां	செய்யப்பட்டும்.	कुरुष्व	நீ செய்வாயாக.

सीतार्थं ते महाप्राज्ञ महद्भयमुपस्थितम्

॥ ४१ ॥

महाप्राज्ञ	“மகாபுத்திரசாலியே!	महत्	பெரும்
ते	உனக்கு	भयं	ஆபத்து
सीतार्थं	சீதைகாரணமாய்	उपस्थितम्	கிட்டிவிட்டது.

इदं वचस्तत्र निशम्य माल्यवान्परीक्ष्य रक्षोऽधिपतेर्पुनः पुनः ।

अनुत्तमेषूत्तमपौरुषो बली बभूव तूष्णीं समवेक्ष्य रावणम्

॥ ४२ ॥

अनुत्तमेषु	சிறந்தவர்களில்	तत	அப்பொழுது
उत्तमपौरुषः	சிறந்த ஆற்றலுடைய வனும்	रक्षोऽधिपते:	அரக்கமன்னனது
बली	வெகு சக்தியுடையவ	मनः	மனதையும்
माल्यवान्	மால்யவாள் [னுமான	परीक्ष्य	கவனித்தறிந்து
इदं	மேற்கண்ட	पुनः	இன்னும்
वचः	சொல்லை	रावणं	ராவணனையும்
निशम्य	செனியில் போட்டு விட்டு	समवेक्ष्य	சரியாயறிந்து
		तूष्णीं बभूव	வாயை மூடிக்கொண் டான்.

स तद्वचो माल्यवता प्रभाषितं दशाननो न प्रतिशुश्रुवे तदा ।

भृशं जगर्हे च सुदुष्टमानसो मुनूर्धुरत्युच्चवचांस्युदीरयन्

॥ ४३ ॥

तदा	அப்பொழுது	सुदुष्टमानसः	கொடிய எண்ணங் கொண்ட
मुमूर्षुः	சாகுக்காலக்கிட்பய	सः	அவன்
दशाननः	ரவணன் [வளுள்	अयुच्चवचांसि	வன்பொழிகளை
माल्यवता	மால்யவானால்	उदीरयन्	சொல்லிக்கொண்டு
प्रभाषितं	சொல்லப்பட்ட	भृशं च	வாயில்வந்தபடியெல் லாமும்
तत्	அந்த	जगर्हे	வைதான்.
वचः	சொல்லை		
प्रतिशुश्रुवे न	ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चत्रिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16021

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1346

पट्टत्रिंशः सर्गः—முப்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் ॥ ३६ ॥

लङ्कागुप्तिः—இலங்கையைக் காப்பது.

तत्तु माल्यवतो वाक्यं हितमुक्तं दशाननः । न मर्षयति दुष्टात्मा कालस्य वशमागतः ॥ १ ॥

कालस्य	எமனுக்கு	तु	இவ்விஷயத்தில்
वशं आगतः	ஆட்பட்டுவிட்ட	हितं	றுதிமாய்
दुष्टात्मा	துஷ்டனாகிய	उक्तं	சொல்லப்பட்ட
दशाननः	ரவணன்	माल्यवतः	மால்யவானின்
तत्	அப்பொழுது	वाक्यं	சொல்லை
		मर्षयति न	சகிக்கவில்லை.

स बद्ध्वा भुक्वुटिं वक्त्रे क्रोधस्य वशमागतः । अमर्षात्परिवृत्ताक्षो माल्यवन्तमथाब्रवीत् ॥

ச:	ஆவன்	அமர்ஷா	கோபத்தால்
क्रोधस्य	கோபத்திற்கு	परिवृत्ताक्षः	கண்கள் சுழல
वशं भागतः	ஆடப்பட்டவனாகி	माल्यवन्तं	மால்யவாணைப்
भुक्वुटिं	புருவத்தை		பார்ந்து
वक्त्रे	நெற்றியில்	अय	பின்வருமாறு
बद्ध्वा	நெறித்து	अब्रवीत्	சொன்னான் :

हितबुद्ध्या यदहितं वचः परुषमुच्यते । परपक्षं प्रविश्यैव नैतच्छ्रोत्रं गतं मम ॥ ३ ॥

परपक्षं	“ சத்துருபக்சத்தில்	परुषं	காதுகுடுத்துகேட்க
प्रविश्य एव	சேர்ந்துகொண்டே	वचः	வொண்ணாதமாகிய
हितबुद्ध्या	உன்னுடைய ஹிதத்	उच्यते	வார்த்தை
	தில் நோக்கால்	एतत्	சொல்லப்பட்டதோ
यत्	எதொன்று	मम श्रोत्रं	இது
अहितं	எனக்கு நன்மை பயக்	गतं न	எனது காதில்
	காத்ததும்		ஏறவில்லை.

मानुषं कृपणं राममेकं शाखामृगाश्रयम् । समर्थं मन्यसे केन त्यक्तं पित्रा वनालयम् ॥४॥

मानुषं	“ மானிடனும்,	एकं	ஏகாகியும்,
पित्रा	தந்தையால்	वनालयं	வனத்தில் திரிபவனு
त्यक्तं	கைவிடப்பட்டவனுப்	रामं	ராமனை [மான
कृपणं	திக்கற்றவனும்,	केन	எதைக்கொண்டு
शाखामृगाश्रयं	சூரக்குகலின் உதவி	समर्थं	சமர்த்தனாக
	யைக்கொண்ட	मन्यसे	நீ நினைக்கின்றனை?

रक्षसामीश्वरं मां च देवतानां भयङ्करम् । हीनं मां मन्यसे केन ह्यहीनं सर्वविक्रमैः ॥ ५ ॥

देवतानां च	“ தேவர்களுக்குமே	अहीनं	குறையற்றிருக்கிறவ
भयङ्करं	நடுக்கமுண்டாக்குகிற		னுமான
रक्षसां	ஆரக்கர்களு[வனாகிய	मां हि	என்னையோவெனில்
ईश्वरं	மன்னனாகிய	हीनं	தாழ்ந்தவனாக
मां	என்னை .	केन	எக்காரணத்தால்
सर्वविक्रमैः	எல்லா பராக்கிரமங்	मन्यसे	நினைக்கின்றாய்?
	களாலும்		

वीर्यद्वेषेण वा शङ्के पक्षपातेन वा रिपोः । त्वयाऽहं परुषाण्युक्तः परप्रोत्साहनेन वा ॥ ६ ॥

त्वया	“ உன்னால்	अहं	நான்
वीर्यद्वेषेण वा	எனது வீர்யத்தில்	परुषाणि	சொல்லத்தகாத சொ
	பொருமையாலோ		ற்களை,
रिपोः	சத்துருவிடம்	उक्तः	சொல்லப்பட்டேன்
पक्षपातेन वा	பக்சுபாதத்தாலோ		என்று
परप्रोत्साहनेन वा	பகைவர்களுடைய	शङ्के	நினைக்கிறேன்.
	ஏவுதலினாலோ		

प्रभवन्तं पदस्थं हि परुषं कोऽभिधास्यति । पण्डितः शास्त्रतन्वज्ञो विना प्रोत्साहनाद्रिपोः ॥

रिपोः	“ சத்தருவினுடைய	प्रभवन्तं	வல்லமையுற்று
प्रोत्साहनात् विना	எவுதலாகல்லாது	पदस्थं	{ உத்தமபதவிரிவிருக் கின்ற ஒருவனைப் பார்த்து
शास्त्रतन्वज्ञः	சாஸ்திரங்களின் துட் பங்களையறிந்த	परुषं	
पण्डितः	பண்டிதனாகும்	अभिधास्यति	சொல்வான்.
कः हि	எவன் தான்		

आनीय च वनात्सीतां पद्महीनामिव श्रियम् । किमर्थं प्रतिदास्यामि राघवस्य भयादहम् ॥

अहं	“ நான்	सीतां	வீதையை
वनात्	காட்டிலிருந்து	आनीय च	கொண்டுவந்துவிட்டு
पद्महीनां	தாமரைமையவிட்டு தனித்திருக்கிற	राघवस्य	ராமனுக்கு
श्रियं इव	மகாலக்ஷ்மிமையப்போ லிருக்கும்	भयात् किमर्थं	பயந்தோ
		प्रतिदास्यामि	திருப்பிக்கொடுப் பேன்! ”

वृत्तं वानरकोटीभिः समुग्रीवं सलक्ष्मणम् । पश्य कैश्विदहोभिस्त्वं राघवं निहतं मया ॥९॥

वृत्तं	“ நீ	समुग्रीवं	சகீவனோடுகூடவும்,
मया	என்னால்	सलक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனோடுகூட
वानरकोटीभिः	கோடிக்கணக்கான வானரர்களால்	कैश्वि	சில [வும்
वृत्तं	சூழப்பட்டவனான	अहोभिः	தினங்களில்
राघवं	ராமனை	निहतं	கொல்லப்பட்டவனாக
		पश्य	பார்ப்பாய்.

द्वन्द्वे यस्य न तिष्ठन्ति दैवतान्यपि संयुगे । स कस्माद्रावणो युद्धे भयमाहारयिष्यति ॥

यस्य	“எவனது	सः	ஆப்பேர்க்கொத்த
द्वन्द्वे	தொந்த	रावणः	ராவணன்
संयुगे	யுத்தத்தில்	कस्मात्	எக்காரணத்தால்
दैवतानि अपि	தேவர்கள்கூட	युद्धे	யுத்தத்தில்
तिष्ठन्ति न	எதிர்த்து நிற்கமாட் டார்களோ	भयं आहारयिष्यति	பயங்கொள்வான் ?

॥ ११ ॥

द्विधा भज्येयमप्येवं न नमेयं तु कस्यचित्

द्विधा	“இரண்டு துண்டாய்	एवं तु	உவ்விதமேயன்றி
भज्येयं अपि	நான் பிளவுபட்டா லும்	कस्यचित्	ஒருவனுக்கும்
		नमेयं न	தலைகுனியேன்.

॥ १२ ॥

एष मे सहजो दोषः स्वभावो दुरतिक्रमः

एषः	“இது	सहजः	பிறவி
मे	எனது	दोषः	குறை
स्वभावः	பிறவிக்குணம்;	दुरतिक्रमः	நிவர்த்திக்கமுடியாது.

यदि तावत्समुद्रे तु सेतुर्वद्धो यदृच्छया । रामेण विस्मयः कोऽत्र येन ते भयमागतम् ॥

येन	“எந்த	यदृच्छया तु	தனதாற்றவாலல்லவா
रामेण	ராமனால்		து அகஸ்மாத்தராய்
ते	உனக்கு	वदः	கட்டப்பட்டது ;
भयं	பயம்	यदि तावत्	இதெதான் றுண்டெனி
आगतं	ஏற்பட்டிருக்கிறதோ		றும்
	அவனால்	अत्र	இதில்
समुद्रे	சமுத்திரத்தில்	कः	என்ன
सेतुः	சேது	विस्मयः	ஆச்சர்யம்.

स तु तीर्त्वाऽर्णवं रामः सह वानरसेनया । प्रतिजानामि ते सत्यं न जीवन्प्रतियास्यति ॥

वानरसेनया	வானரசேனையோடு	तु	பின்னர்
सह	கூட	जीवन्	உயிருடன்
सः	ஆந்த	प्रतियास्यति न	திரும்பிப்போகப்
रामः	ராமன்		போகிறதில்லை.
अर्णवं	சமுத்திரத்தை	ते	உனக்கு
तीर्त्वा	கடந்து	सत्यं प्रतिजानामि	சபதம்செய்து சொல்
			லுகிறேன்.”

एवं ब्रुवाणं संख्यं रुष्टं विज्ञाय रावणम् । व्रीडितो माल्यवान् वाक्यं नोत्तरं प्रत्यपद्यत ॥

माल्यवान्	மால்யவான்	रुष्टं	சினங்கொண்டிருப்ப
एवं	மேற்கண்டவாறு	विज्ञाय	அறிந்து [வனாக
ब्रुवाणं	பேசும்	व्रीडितः	வெட்கி
रावणं	ராவணனை	उत्तरं	மறுமொழி
संख्यं	தலைகால்புரியாது	वाक्यं	சொல்லை
		प्रत्यपद्यत न	சொல்லவில்லை.

जयाशिषा च राजानं वर्धयित्वा यथोचितम् । माल्यवान्भ्यनुज्ञातो जगाम स्वं निवेशनम् ॥

माल्यवान्	மால்யவான்	वर्धयित्वा	வாழ்த்திவிட்டு
राजानं	ஆரசனை	भ्यनुज्ञातः च	விடைபெற்றுக்
यथोचितं	முறைப்படி	स्वं	தனது [கொண்டு
जयाशिषा	“நீ வெற்றிபெற்று விள	निवेशनं	மாளிகைக்கு
	க்குவரயாக” என்கிற	जगाम	சென்றான்.
	ஆகி சொற்கொண்டு		

रावणस्तु सहामात्यो मन्त्रयित्वा विमृश्य च । लङ्कायामतुलां गुप्तिं कारयामास राक्षसः ॥

राक्षसः	ஆரக்கனாகிய	विमृश्य तु	நிச்சயித்து
रावणः	ராவணன்	लङ्कायां	இலங்கையில்
सहामात्यः च	மந்திரிமார்களுடன்	अतुलां	ஒப்புயர்வில்லாத
	சேர்ந்தவனாய்	गुप्तिं	பாதுகாப்பை
मन्त्रयित्वा	ஆலோசித்து	कारयामास	பின்வருமாறு செய்
			வித்தான் :

स व्यादिदेश पूर्वस्यां प्रहस्तं द्वारि राक्षसम् । दक्षिणस्यां महावीर्यं महापार्श्वमहोदरौ ॥

ச:	அவன்	மகாபராக்ஷிரமசாரி	
पूर्वस्यां	கிழக்கு	களாகிய	
द्वारि	வாயிலில்	மகாபார்ச்வன், மகோ	
प्रहस्तं	பிரஹஸ்தனென்ற	தரனென்ற இருவர்	
राक्षसं	அரக்கனையும்	களையும்	
दक्षिणस्यां	தெற்கில்	வ்யாதிதேச	நியமித்தான்.

पश्चिमायामथो द्वारि पुत्रमिन्द्रजितं तथा । व्यादिदेश महामायं बहुभी राक्षसैर्वृतम् ॥१९॥

तथा	அப்படியே	इन्द्रजितं	இந்திரஜிதனை
अथो	அப்பொழுதே	बहुभिः	பல
पश्चिमायां	மேற்கு	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
द्वारि	வாயிலில்	वृतं	சூழப்பட்டவனாக
पुत्रं	புதல்வனும்	व्यादिदेश	நியமித்தான்.
महामायं	மகா மாயாவியுமான		

उत्तरस्यां पुरद्वारि व्यादिश्य शुकसारणौ । स्वयं चात्र भविष्यामि मन्त्रिणस्तानुवाच ह ॥

उत्तरस्यां	வடக்கு	मन्त्रिणः	மந்திரிகளைப்பார்த்து
पुरद्वारि	கோட்டைவாயிலில்	स्वयं ह	'நானே
शुकसारणौ	சுகனையும், ஸாரண	अस च	இங்கேயே
	னையும்	भविष्यामि	இருக்கப்போகிறேன்'
व्यादिश्य	நியமித்துவிட்டு		என்றும்
तान्	அந்த	उवाच	கூறினான்.

राक्षसं तु विरूपाक्षं महावीर्यपराक्रमम् । मध्यमेऽस्थापयद्गुल्मे बहुभिः सह राक्षसैः ॥२१॥

महावीर्य- } पराक्रमं तु }	அளவுகடந்த ஆண் மையுமாற்றலுமு டையவனாகிய	बहुभिः	பல
विरूपाक्षं	விருபாக்ஷனென்ற	राक्षसैः सह	அரக்கர்களோடுகூட
राक्षसं	அரக்களை	मध्यमे	நடு
		गुल्मे	கோட்டையில்
		अस्थापयत्	இருக்க வைத்தான்.

एवं विधानं लङ्कायां कृत्वा राक्षसपुङ्गवः । कृतकृत्यमिवात्मानं मन्यते कालचोदितः ॥

राक्षसपुङ्गवः	ராக்களைவந்தம னாகும் அவன்	कालचोदितः	எமனுக்காப்பட்டவ தன்னை [னாய்
लङ्कायां	இலங்கையில்	आत्मानं	தான் செய்யவேண்டிய
एवं	மேற்கண்டவாறு	कृतकृत्यं इव	கடமைபை செய்து
विधानं	ஏற்பாட்டை		முடித்துவிட்டவ னாகவே
कृत्वा	செய்துவிட்டு,	मन्यते	எண்ணிக்கொண் டான்.

विसर्जयामास ततः स मन्त्रिणो विधानमाज्ञाप्य पुरस्य पुष्कलम् ।
जयाशिषा मन्त्रिगणेन पूजितो विवेश चान्तःपुरमृद्धिमन्महत ॥ २३ ॥

सः	ஆவன்	पूजितः	கௌரவிக் கப்பட்டவ
पुरस्य	நகருக்கு	मन्त्रिणः	மந்திரிகளை [ஞய்
पुष्कलम्	சிறந்த	विसर्जयामास	விடைகொடுத்தனுப்பி
विधानं	ஏற்பாட்டை	ततः	அதன்பின்னர் [ஞன்.
आज्ञाप्य	ஆக்ஞாபித்துவிட்டு	महत् च	மிகவும்
मन्त्रिगणेन	மந்திரிவர்க்கத்தால்	ऋद्धिमन्	செல்வம்மல்லிய
जयाशिषा	{ 'நீ ஜயம்பெற்று விளங்க சுவாயாக' என்று ஆசிச்சொற்கொண்டு	अन्तःपुरं	அந்தப்புரத்தினுள்
		विवेश	போய்ச் செர்ந்துவிட்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे षट्त्रिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16644

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1369

सप्तविंशः सर्गः—முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் ॥ २७ ॥

श्रीरामेण सेनाव्यूहनम्—ஸ்ரீராமர் ஸேனையை பிரித்து ரிதுத்துவது.

नरवानरराजौ तौ स च वायुसुतः कपिः । जाम्बवानृक्षराजश्च राक्षसश्च विभीषणः ॥१॥
अङ्गदो वालिपुत्रश्च सौमित्रिः शलभः कपिः । सुपेणः सहदायादो मैन्दो द्विविद एव च ॥
गजो गवाक्षः कुमुदो नलोऽथ पनसस्तदा । अमित्रविषयं प्राप्ताः सप्तवेताः समर्थयन् ॥

तौ	அந்த	कपिः	வானரனும்
नरवानर- राजौ	{ மாநிடர்களின் மன் னரும் வானரர்க ளின் மன்னனும் (ஸ்ரீ ராமரும் அக்ரீவனும்)	सहदायादः	சற்றத்தாருடனிருந்த
वायुसुतः	வாயுவின் குமாரனும்	सुपेणः	ஸுபேணனும்
कपिः	வானரகுமாரிய	मैन्दः च	மைந்தனும்
सः च	அவரும்(ஹனுமாரும்)	द्विविदः एव	தீவிவிதனும்
ऋक्षराजः	கரடிமன்னனாகிய	गजः	கஜனும்
जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும்	गवाक्षः	கவாக்ஷனும்
राक्षसः	அரக்கராகிய	कुमुदः	குமுதனும்
विभीषणः च	விபிஷணரும்	नलः अथ	நலனும்
वालिपुत्रः	வாலிபின் புதல்வனாக	पनसः तथा	பனஸனும்
अङ्गदः च	அங்கதனும் [விய	अमित्रविषयं	அமீத்ருதேசத்திற்கு
सौमित्रिः	ஸசத்மணரும்	प्राप्ताः	வந்துசேர்ந்தவர்க
शलभः	சலபனென்ற	सप्तवेताः	ஞன்றுகடி [ளாய்
		समर्थयन्	பின்வருமாறு விளைய மாய்ப் பேசினார்கள்.

इयं सा लक्ष्यते लङ्का पुरी रावणपालिता । सासुरोरगगन्धर्वैरमरैरपि दुर्जया ॥ ४ ॥

रावणपालिता	“रावणाனால் பாதுகாக்கப்பட்டது”	दुर्जया	ஜயிக்கக்கடிமானது
सासुरोरग- गन्धर्वैः }	அசுரர்கள், உரகர்கள், கந்தர்வர்கள், இவர் களோடுகூட	सा	அந்த [மாயிய
अमरैः अपि	தேவர்களாலும்கூட	लङ्का	இலங்கை
		पुरी	நகர்
		इयं	இதே
		लक्ष्यते	காணப்படுகிறது.

कार्यसिद्धिं पुरस्कृत्य मन्त्रयध्वं विनिर्णये ॥ ५ ॥

कार्यसिद्धिं	“காரியசுத்தியை	विनिर्णये	முன் ஏற்பாடுகளை யத்தில்
पुरस्कृत्य	முடிவாகக்கொண்டு	मन्त्रयध्वम्	ஆலோசியுங்கள்.

नित्यं सन्निहितो ह्यत्र रावणो राक्षसाधिपः ॥ ६ ॥

राक्षसाधिपः	“ராக்காஸமன்னனாகிய	नित्यं	எப்பொழுதும்
रावणः	ராவணன்	सन्निहितः	வசிக்கிறான்.”
अस हि	இதில்தான்		

तथा तेषु द्रुवाणेषु रावणावरजोऽब्रवीत् । वाक्यमग्राभ्यपदवत्युष्कलार्थं विभीषणः ॥ ७ ॥

तथा	மேற்கண்டவாறு	आग्रायपदवत्	} நாகரிகமாகிய சொற் களுடன் விளக்கு கிறது பொருள் நிரம்பியது மாயிய
तेषु	அவர்கள்	पुष्कलार्थं	
द्रुवाणेषु	பேசிக்கொண்டிருக்கையில்	वाक्यं	ஒரு மொழியை
रावणावरजः	ராவணானது தம்பி யாகிய	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தான் :
विभीषणः	விபிஷணன்		

अनलः शरभश्चैव संपातिर्विहगस्तथा । गत्वा लङ्कां महामात्याः पुरीं पुनरिहागताः ॥

भूत्वा शकुनयः सर्वे प्रविष्टाश्च रिपोर्वलम् । विधानं विहितं यच्च तद्द्रष्ट्वा समुपस्थिताः ॥

अनलः	“அனலனும்	बलं	சேனையை
शरभः च	சரபனும்	समुपस्थिताः	கிட்டி
संपातिः एव	சம்பாதியும்	प्रविष्टाः च	தனதுத்த
विहगः तथा	விஹகனென்று பிரவி த்தனுமான	विहितं	செய்யப்பட்டிருக்கிற
महामात्याः	பெரும் மந்திரிகள்	विधानं	ஏற்பாடு
सर्वे	எல்லோரும்	यत्	எதுவோ
शकुनयः	பறவைகளாக	तत् च	அது எல்லாவற்றை டும்
भूत्वा	உருக்கொண்டு	द्रष्ट्वा	கண்டுகொண்டு
लङ्कां	இலங்கை	पुनः	மீண்டும்
पुरीं	நகருக்கு	इह	இவ்விடத்திற்கு
गत्वा	சென்று	आगताः	திரும்பிவந்துள்ளீர் டார்கள்.
रिपोः	சத்துருவினது		

संविधानं यदाहुस्ते रावणस्य दुरात्मनः । राम तद्रुवतः सर्वं यथा तत्त्वेन मे शृणु ॥१०॥

ராம
दुरात्मनः
रावणस्य
संविधानं
यत्
ते
आहुः

“ஸ்ரீராம!
தூராத்தமாவாகிய
ராவணனது
ஏற்பாடென
எதெதான்றை
ஆகர்கள்
சொன்னார்களோ

तत्
सर्वं
यथा तत्त्वेन
रुवतः
मे
शृणु

அது
எல்லாவற்றையும்
கேட்டபடியே
சொல்லும்
எனக்கு
செவிசாய்த்தருள்வீ
ராக.

पूर्व प्रहस्तः सबलो द्वारमासाद्य तिष्ठति
दक्षिणं च महावीर्यो महापार्श्वमहोदरौ

प्रहस्तः
सबलः
पूर्व
द्वारं
आसाद्य
तिष्ठति

“ பிரகஸ்தன்
செண்புடன்
கிழக்கு
வாயிலை
ஆடைந்து
காத்துநிற்கின்றான்.

॥ ११ ॥

॥ १२ ॥

महावीर्यो
महापार्श्वमहोदरौ
दक्षिणं
च

மகாவீர்யசாலி
கனாகிய
மகாபார்ச்வனும்
மேற்குதரனும்
தெற்கில்
அப்படியே காத்து
நிற்கின்றார்கள்.

इन्द्रजित्पश्चिमद्वारं राक्षसैर्वहुभिर्वृतः । पट्टिशसिधनुष्मद्भिः शूलमुद्गरपाणिभिः ॥
नानाप्रहरणैः शूरैरावृतो रावणात्मजः

पट्टिशसि- }
धनुष्मद्भिः }
शूलमुद्गर- }
पाणिभिः }
नानाप्रहरणैः
शूरैः

“பட்டயம், சுந்தி, வில்
இவைகளைக் கையிலே
நதியவர்களும்
சூலம், முத்தகரம் இ
வைகளைக் கையிலேக்
தியவர்களும்,
இன்னும் பல ஆயுதங்
களை தரித்தவர்களும்
சூரர்களுமான

॥ १३ ॥

बहुभिः
राक्षसैः
आवृतः
रावणात्मजः
इन्द्रजित्
पश्चिमद्वारं
वृतः

பல
ஆரக்கர்களால்
சூழப்பட்டவராய்
ராவணனின் புதல்வ
னாகிய
இந்திரஜித்து
மேற்குவாயிலை
ஆசரயித்திருக்கிறான்.

राक्षसानां सहस्रैस्तु बहुभिः शस्त्रपाणिभिः । युक्तः परमसंविद्यो राक्षसैर्वहुभिर्वृतः ॥

उत्तरं नगरद्वारं रावणः स्वयमास्थितः

राक्षसानां
बहुभिः
शस्त्रपाणिभिः
सहस्रैः
युक्तः तु
परमसंविद्यः

“ஆரக்கர்களின்
பல
ஆயுதபாணிகளான
ஆயிரக்கணக்கானவர்
களோடு
கடியவராகவும்
மிகவும் உள்ளம்
பதறியவராய்

॥ १४ ॥

बहुभिः
राक्षसैः
वृतः
रावणः
उत्तरं
नगरद्वारं
स्वयं
आस्थितः

பல
ஆரக்கர்களால்
காத்திருக்கப்பெற்ற
ராவணன் [வராய்
வடக்கு
நகரவாயிலை
தானே
காத்துநிற்கிறான்.

विरुपाक्षस्तु महता शूलखड्गधनुष्मता । बलेन राक्षसैः सार्धं मध्यमं गुल्ममास्थितः ॥

विरुपाक्षः तु	"விருபாஷ்டனும்	राक्षसैः	ஆரக்கர்களுக்கும்
शूलखड्गधनुष्मता	சூலம், கத்தி, வீல் இ வைகளை யேந்திய	सार्धं	கூடி
महता	பெரும்	मध्यमं	நடு
बलेन	சேனையோடும்	गुल्मं	கோட்டையை
		आस्थितः	அடைந்திருக்கிறான்.

एतानेवंविधान्गुल्मालङ्कायां समुदीक्ष्य ते । मामकाः सचिवाः सर्वे पुनः शीघ्रमिहागताः॥

ते	"அந்த	गुल्मान्	ஆபத்துவார்ப்படிவே ண்டிய ராஷ்டிரைகளை
मामकाः	எனது	समुदीक्ष्य	பார்த்துவிட்டு
सचिवाः	மந்திரிமார்கள்	शीघ्रं	சீக்கிரமே
सर्वे	எல்லோரும்	पुनः	திரும்பி
लङ्कायां	இலங்கையில்	इह	இவ்விடத்திற்கு
एवंविधान्	மேற்சொல்லிய	आगताः	வந்துவிட்டார்கள்.
एतान्	இந்த		

गजानां च सहस्रं च रथानामयुतं पुरे । हयानामयुते द्वे च सायकोटिश्च रक्षसाम् ॥१७॥

पुरे	"நகரில்	हयानां	குதிரைகள்
गजानां	யானைகள்	द्वे अयुते च	இருபதினாயிரக்கணக் காகவும்
सहस्रं च	ஆயிரக்கணக்காகவும்	रक्षसां	ஆரக்கர்கள்
रथानां	ரதங்கள்	सायकोटिः च	கோடிக்கணக்கிற்க்கிதக- மாகவுமிருக்கின்றன.
अयुतं च	பதினாயிரக்கணக்காக வும்		

विक्रान्ता बलवन्तश्च संयुगेष्वाततायिनः । इष्टा राक्षसराजस्य नित्यमेते निशाचराः ॥

एते	"இந்த	आततायिनः च	எதிரியின் உயிரை வாக்குவதில்
निशाचराः	ஆரக்கர்கள்	राक्षसराजस्य	ராஷ்டிரமன்னனு டைய
विक्रान्ताः	மகா ஆண்மையுடை யவர்களாய்	नित्यं	எக்காலத்திலும்
बलवन्तः	மகா ஆற்றலுடைய வர்களாய்	इष्टाः	கைவிடாச்சினைகி தர்கள்.
संयुगेषु	போர்களில்		

एकैकस्यात्र युद्धार्थे राक्षसस्य विशां पते । परिवारः सहस्राणां सहस्रमुपतिष्ठते ॥ १९ ॥

विशां पते	"சக்கிரவர்த்தியாரே !	युद्धार्थं	போருக்கென்றே
अत्र	இதில்	सहस्राणां सहस्रं	பத்துலட்சம்
एकैकस्य	ஒவ்வொரு	परिवारः	பரிவாரம்
राक्षसस्य	ஆரக்கனுக்கும்	उपतिष्ठते	சித்தமாயிருக்கிறது."

एतां प्रवृत्तिं लङ्कायां मन्त्रिप्रोक्तां विभीषणः । एवमुक्त्वा महाबाहू राक्षसांस्तानदर्शयत् ॥

महाबाहुः	மகாபாகுவான	एवं	மெற்கண்டவாறு
विभीषणः	விபிஷணன்	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு
मन्त्रिप्रोक्तां	மந்திரிகளால் சொல்ல ப்பட்ட	तान्	அந்த
लङ्कायां	இலங்கைவிஷயமான	राक्षसान्	அரக்கர்களை
एतां प्रवृत्तिं	இந்த சமாசாரத்தை	अदर्शयत्	கேரிகொண்டு வந்து நிறுத்தினான்.

लङ्कायां सचिवैः सर्वं रामाय प्रत्यवेदयत् ॥ २१ ॥

लङ्कायां	இலங்கை விஷயமாகிய	सचिवैः	மந்திரிகளைக்கொண்டு
सर्वं	எல்லாவற்றையும்	रामाय	ஸ்ரீராமரிடம்
		प्रत्यवेदयत्	தெரிவித்தார்.

रामं कमलपत्राक्षमिदमुत्तरमब्रवीत् । रावणावरजः श्रीमान् रामप्रियचिकीर्षया ॥ २२ ॥

रावणावरजः	ராவணனது தம்பியும்	उत्तरं	இன்னும்
श्रीमान्	ஸ்ரீமானுமாகிய அவன்	इदं	பின்வருமாறும்
रामप्रिय- चिकीर्षया	ஸ்ரீராமருக்கு ஸ்ரீதம் செய்வதினான் அ வாவினால்	कमलपत्राक्षं	தாமரைக்கண்ணரான
		रामं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
		अब्रवीत्	சொன்னான் :

कुवेरं तु यदा राम रावणः प्रत्यबुध्यत । षष्टिः शतसहस्राणि तदा निर्यान्ति राक्षसाः ॥

राम	"ஸ்ரீராம!	तदा	அப்பொழுது
रावणः	ராவணன்	षष्टिः	அறுபது
यदा	எப்பொழுது	शतसहस्राणि	ஸசூதம்
कुवेरं	குபேரனை	राक्षसाः तु	அரக்கர்களும்
प्रत्यबुध्यत	எதிர்த்துப் போர் புரிந்தானே	निर्यान्ति	வெளிவந்தார்கள்.

पराक्रमेण वीर्येण तेजसा सत्त्वगौरवात् । सदृशा येऽत्र दर्पेण रावणस्य दुरात्मनः ॥ २४ ॥

अस	"இவ்விடத்தில்	तेजसा	ஒளியாலும்
वे	எவர்களோ அவர்கள்	दर्पेण	கர்வத்தாலும்
पराक्रमेण	ஆற்றலாலும்	दुरात्मनः	தூராத்மாவான
वीर्येण	ஆண்மைபாலும்	रावणस्य	ராவணனுக்கு
सत्त्वगौरवात्	பிறவிக்குணப்பெரு மைபாலும்	सदृशाः	சமமானவர்கள்.

अत्र मन्युर्न कर्तव्यो रोषये त्वां न भीषये ॥ २५ ॥

अस	"இவ்விஷயத்தில்	रोषये	சண்டையிடச் செய்கின்றேன்.
मन्युः	கேட்பமானது	भीषये न	நான் பயப்படுத் தவில்லை.
कर्तव्यः न	கொள்ளத்தக்கதன்று.		
वाः	தேவரீரை		

दैत्यदानवसङ्घानामृषीणां च महात्मनाम् । विप्रकारप्रियः क्षुद्रो वरदानबलान्वितः ॥३२॥
परिक्रामति यः सर्वाल्लोकान्सन्तापयन्प्रजाः । तस्याहं राक्षसेन्द्रस्य स्वयमेव वधे धृतः ॥

ய:	"எவன்	प्रजा:	பிரஜைகளை
वरदानबलान्वितः	வரம்பெற்றதால் செ ருக்குற்றவனாகிய	संतापयन्	தபிக்கச்செய்து கொண்டு
दैत्यदानव- सङ्घानां }	திதியின் புதல்வர்கள் தணுவின் புதல்வர் ஆகிய கூட்டக்களுக் குள்	सर्वान्	எல்லா
क्षुद्रः	அற்புளை	लोकान्	உலகங்களிலும்
महात्मनां	மகாத்மாக்களாகிய	परिक्रामति	திரிகிருளே,
ऋषीणां च	ரிஷிகளுக்கும்	तस्य	அந்த
विप्रकारप्रियः	நீக்குசெய்வதில் மன தைச் செலுத்துகி ருளே,	राक्षसेन्द्रस्य	ராட்சஸமன்னனை
		स्वयं एव	நானே நேரில்
		वधे	வதைப்பதில்
		अहं	நான்
		धृतः	முடிவுகொண்டிருக் கிறேன்.

उत्तरं नगरद्वारमहं सौमित्रिणा सह । निपीड्याभिप्रवेक्ष्यामि सबलो यत्र रावणः ॥३४॥

अहं	"நான்	यत्र	எங்கிருக்கின்றாளு
सौमित्रिणा सह	ஸக்திமணனுடன் கூட	उत्तरं	வடக்கு [அந்த
रावणः	ராவணன்	नगरद्वारं	கோட்டைவாயிலை
सबलः	சேனையுடன்	निपीड्या	தாக்கி
		अभिप्रवेक्ष्यामि	உட்புகப்போகிறேன்.

वानरेन्द्रश्च बलवानृक्षराजश्च वीर्यवान् । राक्षसेन्द्रानुजश्चैव गुल्मे भवतु मध्यमे ॥ ३५ ॥

बलवान्	"பலசாலியாகிய	वीर्यवान्	வீரயவானாகிய
वानरेन्द्रः च	வானரராஜன்	ऋक्षराजः च	கரடிமன்னனும்
मध्यमे गुल्मे	சேனையின் மத்தியப் பிரதேசத்தில்	राक्षसेन्द्रानुजः } एव च }	ராட்சஸமன்னனின் தம்பியும் அப்படியே சேனையின் நடுவில் ருக்கட்டும்.
भवतु	இருக்கட்டும்.		

न चैव मानुषं रूपं कार्यं हरिभिराहवे

॥ ३६ ॥

एषा भवतु संज्ञा नो युद्धेऽस्मिन्वानरे वले

॥ ३७ ॥

आहवे
हरिभिः
मानुषं रूपं
न कार्यं
अस्मिन् युद्धे

वानरे वले
एषा च
नः एव
संज्ञा
भवतु

वानरा एव नश्चिह्नं स्वजनेऽस्मिन्भविष्यति

॥ ३८ ॥

अस्मिन्
स्वजने
वानराः एव

नः
चिह्नं
भविष्यति

நமக்கு
எளிதில் அறிந்து
கொள்ளச் சாதனமாக
இருக்கும்.

वयं तु मानुषेणैव सप्त योत्स्यामहे परान् । अहमेव सह भ्रात्रा लक्ष्मणेन महौजसा ॥
आत्मना पञ्चमश्वायं सखा मम विभीषणः ॥ ३९ ॥

महौजसा "மகா ஆற்றலுடைய
भ्रात्रा தம்பியாகிய
लक्ष्मणेन லக்ஷ்மணனோடு
सह கூட
एव: இந்த
अहं நானும்
आत्मना தன்னோடு
पञ्चमः ஐந்தாமவனாக இருக்க
मम எனது [கிறவனும்
सखा நண்பனுமாகிய

वयं இந்த
विभीषणः च விபிஷணனுமான
वयं நாங்கள்
सप्त तु ஏழுபேர்கள்
मानुषेण एव மாத்திரம்
मात्रेण एव மானிட உருவக்
कोण्डे கொண்டே
परान् சந்தருக்களை
योत्स्यामहे எதிர்த்துப் போர்
पुरिवோம்."

स रामः कृत्यसिद्धयर्थमेवमुक्त्वा विभीषणम् । सुषेणारोहणे बुद्धिं चकार मतिमान्प्रभुः ॥
रमणीयतरं दृष्ट्वा सुषेणस्य गिरेस्तटम् ॥ ४० ॥

प्रभुः யாவரையும் ஆக்ஞா
பிக்க உரிமையுற்ற
मतिमान् துண்ணறிவானராகிய
सः रामः அந்த ஸ்ரீராமர்
विभीषणं விபிஷணரைப்
பார்த்து
कृत्यसिद्धयर्थं காரியம் கைகூடுதல்
பொருட்டு
एवं மேற்கண்டவாறு

उक्त्वा ஆக்ஞாபித்துவிட்டு
सुषेणस्य गिरेः சுவேணமலையின்
तटं தாழ்வரையை
रमणीयतरं மிக்க அழகுற்று
விளங்குகிறதாய்
दृष्ट्वा கவனித்து
सुषेणारोहणे சுவேணமலையில்
ஏறும் விஷயத்தில்
बुद्धिं चकार விருப்பக்கொண்டார்.

ततस्तु रामो महता बलेन प्रच्छाद्य सर्वां पृथिवीं महात्मा ।

महृष्टरूपोऽभिजगाम लङ्कां कृत्वा मतिं सोऽरिवधे महात्मा

॥ ४१ ॥

ततः அப்பொழுது
महात्मा மஹத்தான ஆற்றலு
டையவரும்
महृष्टरूपः உதஸாஹமே பிறவிக்
குணமாயுடையவரும்
पु ஆனதால்
महात्मा மஹாத்மாவான
सः रामः அந்த ஸ்ரீராமர்
अरिवधे சந்தருவை ஒழிக்கும்
விஷயத்தில்

मतिं தீர்மானத்தை
कृत्वा செய்துக்கொண்டு
महता பெரும்
बलेन சைவியத்தால்
पृथिवीं பூமியை
सर्वा முற்றும்
प्रच्छाद्य மறைத்துக்கொண்டு
लङ्कां இலங்கையை நோக்கி
अभिजगाम எழுந்தருளினார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे सप्तत्रिंशः सर्गः ॥

अष्टमिः सर्गः—முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். || 34 ||

लङ्कादर्शनार्थं सुवेलारोहणम्—இலங்கையைப் பார்க்க ஸுவேல மலையில் ஏறுவது.

स तु कृत्वा सुवेलस्य मतिमारोहणं प्रति । लक्ष्मणानुगतो रामः सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥
विभीषणं च धर्मज्ञमनुरक्तं निशाचरम् । मन्त्रज्ञं च विधिज्ञं च शृङ्खया परया गिरा ॥

लक्ष्मणानुगतः	{ लक्ष्मणानुगतात् தொடரப்பட்டவராகிய	मन्त्रज्ञं च	மந்திராலோசனைகளில் திபுணனும்
सः	அந்த	विधिज्ञं च	{ அனுஷ்டானமுறைகளில் தேர்ச்சிபெற்றவனுமான
रामः	ஸ்ரீராமர்	विभीषणं तु	விபிஷணனையும் பார்த்து
सुवेलस्य	சுவேலபர்வதத்தை	परया	மிக
आरोहणं प्रति	ஏறுவதைப்பற்றி	शृङ्खया	இனிய
मतिं कृत्वा	எண்ணங்கொண்டு	गिरा	சொற்கொண்டு
सुग्रीवं	சுகிரீவனையும்	इदं	பின்வருமாறு
धर्मज्ञं	தர்மமறிந்தவனும்	अब्रवीत्	மொழிந்தார்;
अनुरक्तं	பக்தனுமாகிய		
निशाचरं च	அரக்கனும்		

सुवेलं साधुशैलेन्द्रमिमं धातुशतैश्चितम् । अध्यारोहामहे सर्वे वस्स्यामोऽत्र निशामिमाम् ॥

इमं धातुशतैः	" இந்த பலவகை தாதுப்பொருள்களால்	सर्वे अध्यारोहामहे	சரம் எல்லோரும் ஏறுவேம்.
चितं	நிரம்பிய	इमां निशां	இந்த இரவை
साधुशैलेन्द्रं	அழகிய மலையரசாகிய	अव वस्स्यामः	இவ்விடத்தில் கழிப்போம்.
सुवेलं	சுவேலமலையின் மீது		

लङ्कां चालोकयिष्यामो निलयं तस्य रक्षसः । येन मे मरणान्ताय हता भार्या दुरात्मना ॥

येन दुरात्मना मरणान्ताय	" எந்த துராத்மாவால் மாணப் பயனைப் பெறுவதென்பொருட்டு	हता तस्य रक्षसः	திருடப்பட்டானோ அந்த அரக்கனது
मे भार्या	எனது மனைவி	निलयं लङ्कां च आलोकयिष्यामः	வாழ்விடமாகிய லங்கா ச இலங்கையைப் பார்ப்போம்.

येन धर्मो न विज्ञातो न वृत्तं न कुलं तथा । राक्षस्या नीचया बुद्ध्या येन तद्रहितं कृतम् ॥
तस्मिन्मे वर्तते रोषः कीर्तिते राक्षसाधमे । यस्यापराधान्नीचस्य वधं द्रक्ष्यामि रक्षसाम् ॥

येन	“எவனால்	गर्हितं	{ எல்லோராலும்
धर्मः	தர்மமானது	कृतं	நிக் திக்கப்படும் காரி
विज्ञातः न	இன்னதென அறியப் படா திருக்கிறதோ,	यस्य	யமானது
तथा	அப்படியே	नीचस्य	செய்யப்பட்டதோ,
वृत्तं	நல்லொழுக்கமும்	अपराधात्	எந்த
न	அறியப்படா திருக்கி றதோ,	रक्षसां	அற்பனது
कुलं	குலப்பெருமையும்	वधं	குற்றத்தால்
न	அப்படியே அறியப் படா திருக்கிறதோ,	द्रश्यामि	அரக்கர்களுடைய
येन	எவனால்		அழிவை
राक्षस्या	அரக்கனுடன் கூடப் பிரந்த	तरिमन्	நான் தீர்மானிக்கின் றேனே
नीचया	அற்ப	राक्षसाधमे	அந்த
बुद्ध्या	புத்தியைக்கொண்டு	कीर्तिते	ராஷஸப்பதர்
तत्	அந்த	मे	பேர்சொன்னமாத் தி
		रोपः	எனக்கு [ரத்தில்
		वर्तते	கோபம்
			பொக்குகின்றது.

एको हि कुरुते पापं काशपाशवशं गतः । नीचेनात्मापचारेण कुलं तेन विनश्यति ॥ ७ ॥

कालपाशवशं	“எமனது பாசத்தில்	तेन	அந்த
गतः	சிக்கிக்கொண்ட	नीचेन	அற்பனால்
एकः	ஒருவன்	आत्मापचारेण	தான் செய்த பாபத்
पापं	பாபத்தை	कुलं हि	குலமே [தால்
कुरुते	செய்கிறான்.	विनश्यति	நசித்துவிடுகிறது.”

एवं संमन्त्रयन्नेव सकोधो रावणं प्रति । रामः सुवेलं वासाय चित्रसानुमुपारुहत् ॥ ८ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	चित्रसानुं	அழகிய தாழ்வரை
रावणं प्रति	ராவணனை நினைத்து		அமைந்த
सकोधः	சினங்கொண்டவராகி	सुवेलं	சுவலமனையில்
एवं	மேற்கண்டவாறு	वासाय	தூவைக்கழிப்பதின்
संमन्त्रयन् एव	சொல்லிக்கொண்டே	उपारुहत्	எறிஞ்சு. [பொருட்டு

पृष्ठतो लक्ष्मणश्चैनमन्त्रगच्छत्समाहितः । सशरं चापमुचम्य सुमहदिक्रमे रतः ॥ ९ ॥

सुमहदिक्रमे	{ அதிவிசேஷமாகிய	चां	வில்லை [கொண்டு
	என்றுச் சொற்றிபெ	उचम्य	கையில் பற்றிக்-
	றும் சக்தியில்	समाहितः च	கலவாமென்பதே
रतः	யாவராலும் கொண் டாடப்படும்	एनं	இல்லாதவராய்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	पृष्ठतः	இவரை
सशरं	பாணத்துடன் கூடிய	अन्वगच्छत्	பின்பக்கத்தில்
			தொடர்ந்துசென்றார்.

तमन्वरोहत्सुग्रीवः सामात्यः सविभीषणः ॥ १० ॥

सुग्रीवः	சுக்ரீவன்	सविभीषणः	விபிஷணனுடனும்
सामात्यः	மந்திரிகளுடனும்	तं	அவரை
		अन्वरोहत्	தொடர்ந்தே ஏறினர்.

हनुमानङ्गदो नीलो मैन्दो द्विविद एव च । गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ॥
 पनसः कुमुदश्चैव हरो रम्भश्च यूथपः । जाम्बवांश्च सुषेणश्च करम्भश्च महाद्युतिः ॥ १२ ॥
 दुर्मुखश्च महातेजास्तथा शतबलिः कपिः । एते चान्ये च बहवो वानराः शीघ्रगामिनः ॥
 ते वायुवेगप्रवणास्तं गिरिं गिरिचारिणः । अध्यारोहन्त शतशः सुवेलं यत्र राघवः ॥

हनुमान्	ஹனுமாரும்,	दुर्मुखः च	தூர்முகனும்
अङ्गदः	அங்கதனும்,	तथा	அப்படியே
नीलः	நீலனும்,	कपिः	வானரனுமாகிய
मैन्दः एव	மைந்தனும்,	शतबलिः च	சதபலியுமான
द्विविदः च	தீவிதனும்,	एते	இவர்களும்
गजः	கஜனும்,	ते	அந்த
गवाक्षः	கவாக்ஷனும்,	अन्ये च	மற்றுமுள்ளவர்களும்
गवयः	கவயனும்,	गिरिचारिणः	{ மலைகளில் சஞ்சரிக்க கும் அனுபவமுடைய வர்களும்,
शरभः	சரபனும்,	वायुवेगप्रवणाः	வாயுவேகம்படைக்கப் பெற்றவர்களும்
गन्धमादनः	கந்தமாதனனும்,	शीघ्रगामिनः	மிக்க வேகம் செல்ல வல்லவர்களுமான
पनसः एव	பனஸனும்,	बहवः	பல
कुमुदः च	குமுதனும்,	धनराः च	வானரர்களும்
हरः	ஹரனும்,	शतशः	நூற்றுக்கணக்காக
यूथपः	யூதே தலைவனாகிய	राघवः	ஸ்ரீராமர்
रंभः च	ரம்பனும்,	यत्र	எங்கிருந்தனரோ
जाम्बवान्	ஜாம்பவானும்,	तं सुवेलं गिरिं	அந்த சுவேலமலையில்
सुषेणः च	ஸுஷேணனும்,	अध्यारोहन्त	ஏறினார்கள்.
महाद्युतिः	மகா தேஜஸ்வியாகிய		
करम्भः च	கரம்பனும்,		
महातेजाः	மகா பராக்கிரமசாலி யாகிய		

ते त्वदीयेण कालेन गिरिमारुह्य सर्वतः । ददृशुः शिखरे तस्य विपक्तामिव खे पुरीम् ॥

ते	அவர்கள்	पुरीं	பட்டணத்தை
अदीयेण कालेन तु	சுடுதியிலேயே	सर्वतः	முற்றிலுமே
गिरिं	மலையில்	खे	ஆகாசத்தில்
आरुह्य	ஏறி	विपक्तां इव	கட்டப்பட்டிருக்க கிறது போன்றதாக
तस्य	அதனது	ददृशुः	கவனித்தார்கள்.
शिखरे	சிகரத்தில்		

तां शुभां प्रवरद्वारां प्राकारपरिशोभिताम् । लङ्कां राक्षससंपूर्णां ददृशुर्हरियूथपाः ॥ १६ ॥

हरियूथपाः	வானரசேனைத்தலை வர்கள்	प्राकारपरिशोभितां	{ மதிற்சுவர்களால் எல் லாப் பக்கங்களிலும் விளங்குகிறதாய்
तां	அந்த	राक्षससंपूर्णां	அரக்கர்களால் நிரம்ப பியதாய்
लङ्कां	இலங்கைநகரை	शुभां	அழகுற்று விளங்கு வதாய்
प्रवरद्वारां	சிறந்த வாயில்களையு டையதாய்	दृशुः	கவனித்தார்கள்.

प्राकारचयसंस्थैश्च तदा नीलैर्निशाचरैः । ददृशुस्ते हरिश्रेष्ठाः प्राकारमपरं कृतम् ॥ १७ ॥

ते	அந்த	निशाचरैः	அரக்கர்களைக் கொண்டு
हरिश्रेष्ठाः	வானரோத்தமர்கள்	अपरं	இன்னுமொரு
तदा	அப்பொழுது	प्राकारं	மதிற்சுவரை
प्राकारचयसंस्थैः	மதிற்சுவர்களின் மே டைகளில் நிற்கின்ற	कृतं	கட்டப்பெற்றிருப்ப
नीलैः च	கருகிறமுடைய	दृशुः	எண்ணினார்கள். [தாச

ते दृष्ट्वा वानराः सर्वे राक्षसान्युद्धकाङ्क्षिणः । मुमुक्षुर्विविधान्नादांस्तत्र रामस्य पश्यतः ॥

ते	அந்த	दृष्ट्वा	பார்த்து
युद्धकाङ्क्षिणः	போர்புரிய ஆவனூட னிருக்கின்ற	तत्र	அவ்விடத்தில்
वानराः	வானர்கள்	रामस्य पश्यतः	ஸ்ரீராமர் முன்பாகவே
सर्वे	எல்லோரும்	विविधान्	பலவித
राक्षसान्	அரக்கர்களை	नादान्	கூச்சல்களை
		मुमुक्षुः	இட்டார்கள்.

ततोऽस्तमगमत्सूर्यः सन्ध्यया प्रतिरञ्जितः । पूर्णचन्द्रप्रदीप्ता च क्षपा समभिवर्तते ॥ १९ ॥

सन्ध्यया	ஸந்தியால்	क्षपा च	இரவும்
प्रतिरञ्जितः	சென்னிறமடைந்த	पूर्णचन्द्रप्रदीप्ता	பூர்ணசந்திரனால் பிர காசித்துக்கொண்டு
सूर्यः	சூரியன்	समभिवर्तते	விளங்கிற்று.
अस्तं भगमन्	அஸ்தமித்தான்.		
ततः	அப்பொழுது		

सुवेलपृष्ठं प्राप्ता सा महती राघवानुगा । शुशुभे वानरी सेना प्रदोषसमये स्थिता ॥२०॥

सुवेलपृष्ठं	சுவலமலைபின் உச்சியில்	राघवानुगा	ஸ்ரீராமர் சொற்படி ¹ பெரும் [நடக்கும்
• प्रदोषसमये	ஸாயங்காலத்தில்	महती	வானர
प्राप्ता	வந்துசேர்ந்து	वानरी	சேனையானது
स्थिता	நிற்கும்	सेना	தேஜோமயமாய்
ए	அந்த	शुशुभे	விளங்கிற்று.

ततः स रामो हरिवाहिनीपतिर्विभीषणेन प्रतिनन्द्य सत्कृतः ।

सलक्ष्मणो यूथपयूथसंवृतः सुवेलपृष्ठे न्यवसद्यथासुखम्

॥ २१ ॥

सलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணருடன் கூட	यूथपयूथसंवृतः	{ சைனியத்தலைவர்களா லும் சேனைகளாலும் சூழப்பட்டவராய் சுவேலமலையின் உச்சியில்
सः	அந்த [விருந்த	सुवेलपृष्ठे	
हरिवाहिनीपतिः	{ குங்குசைனிபத்திற் கு ளைமானனாய் விளங்கிய	ततः	அப்பொழுது
रामः	ஸ்ரீராமர்	यथासुखं	சுகமே
विभीषणेन	விபீஷணனால்	न्यवसत्	அன்றிரவைக்
प्रतिनन्द्य	பேற்றிப்புகழ்ந்து		கழித்தார்.
सत्कृतः	கௌரவிக்கப்பட்ட		
	வராய்		

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्येयुद्धकाण्डे अष्टत्रिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16106

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1431

एकोनचत्वारिंशः सर्गः—முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ २१ ॥

लङ्कादर्शनम्—இலங்கைக் காட்சி.

तां रात्रिमुपितास्तत्र सुवले हरिपुङ्गवाः । लङ्कायां ददृशुर्वीरा वनान्युपवनानि च ॥ १ ॥

वीराः	வீரர்களான	उपिताः	கழித்தவர்களாய்
हरिपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்கள்	लङ्कायां	இலங்கையில்
तत्र	அப்பொழுது	वनानि	வனங்களையும்
सुवले	சுவேலமலையில்	उपवनानि च	தொட்டங்களையும்
तां	அந்த	दृशुः	கண்டார்கள்.
रात्रिं	இரவை		

समसौम्यानि रम्याणि विशालान्यायतानि च । दृष्टिरम्याणि ते दृष्ट्वा बभूवुर्जातविस्मयाः ॥

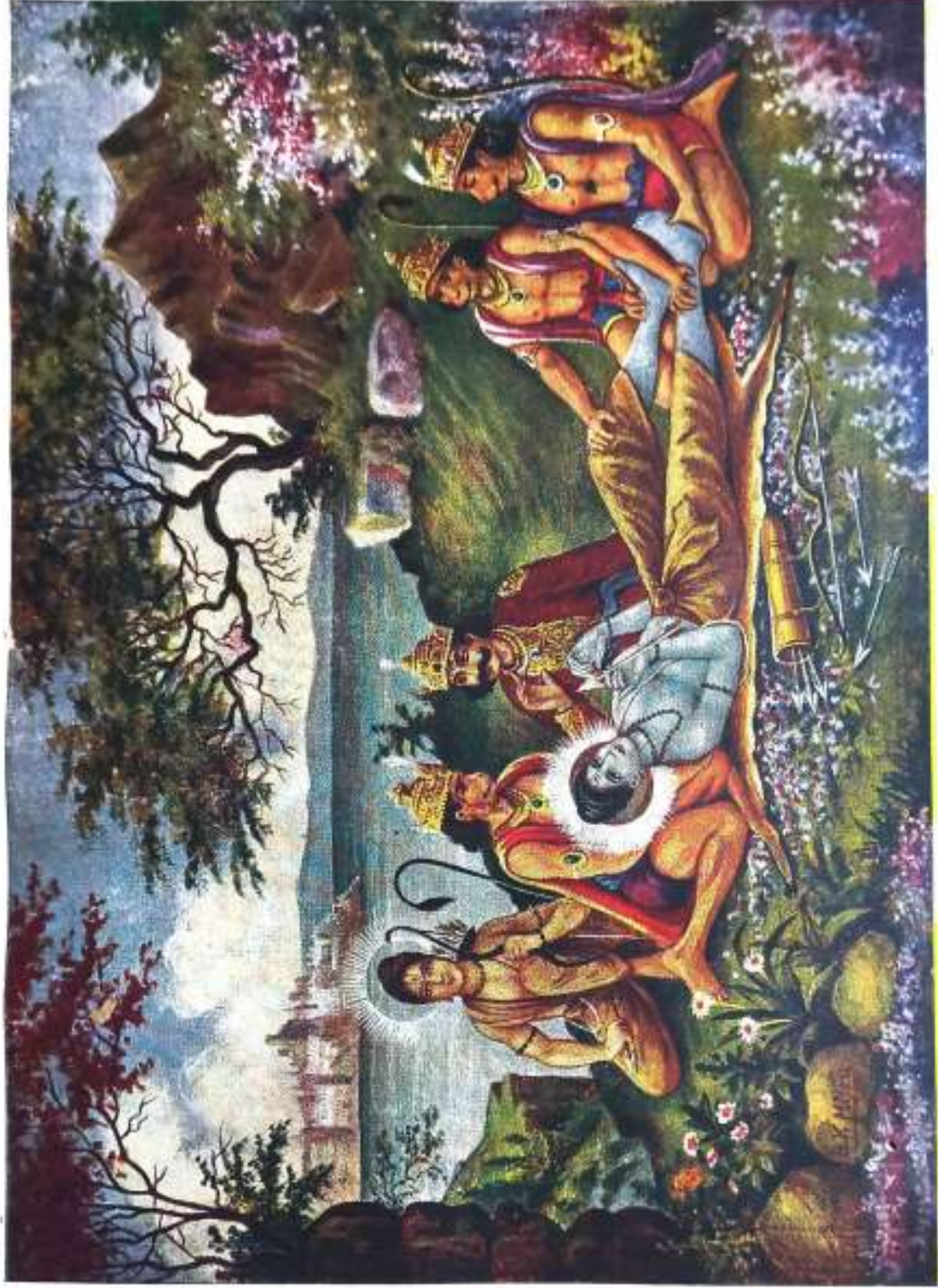
ते	அவர்கள்	रम्याणि	அழகுற்று விளங்கு வனவாய்,
समसौम्यानि	{ ஒன்றைப்போலவே எல்லாமும் காந்தி கொண்டு விளங்கு வனவாய்	विशालानि	விசாலமானவை யாயும்,
दृष्टिरम्याणि	கண்களைக் கவரும் வண்ணமாய்	भायतानि च	நீண்டவைகளாயும்
		दृष्ट्वा	பார்த்து
		जातविस्मयाः	ஆச்சர்யமடைந்தவர்
		बभूवुः	ஆனார்கள். [கனாக

चम्पकाशोकपुन्नागसालतालसमाकुला । तमालवनसंछन्ना नागमालासमावृता ॥ ३ ॥

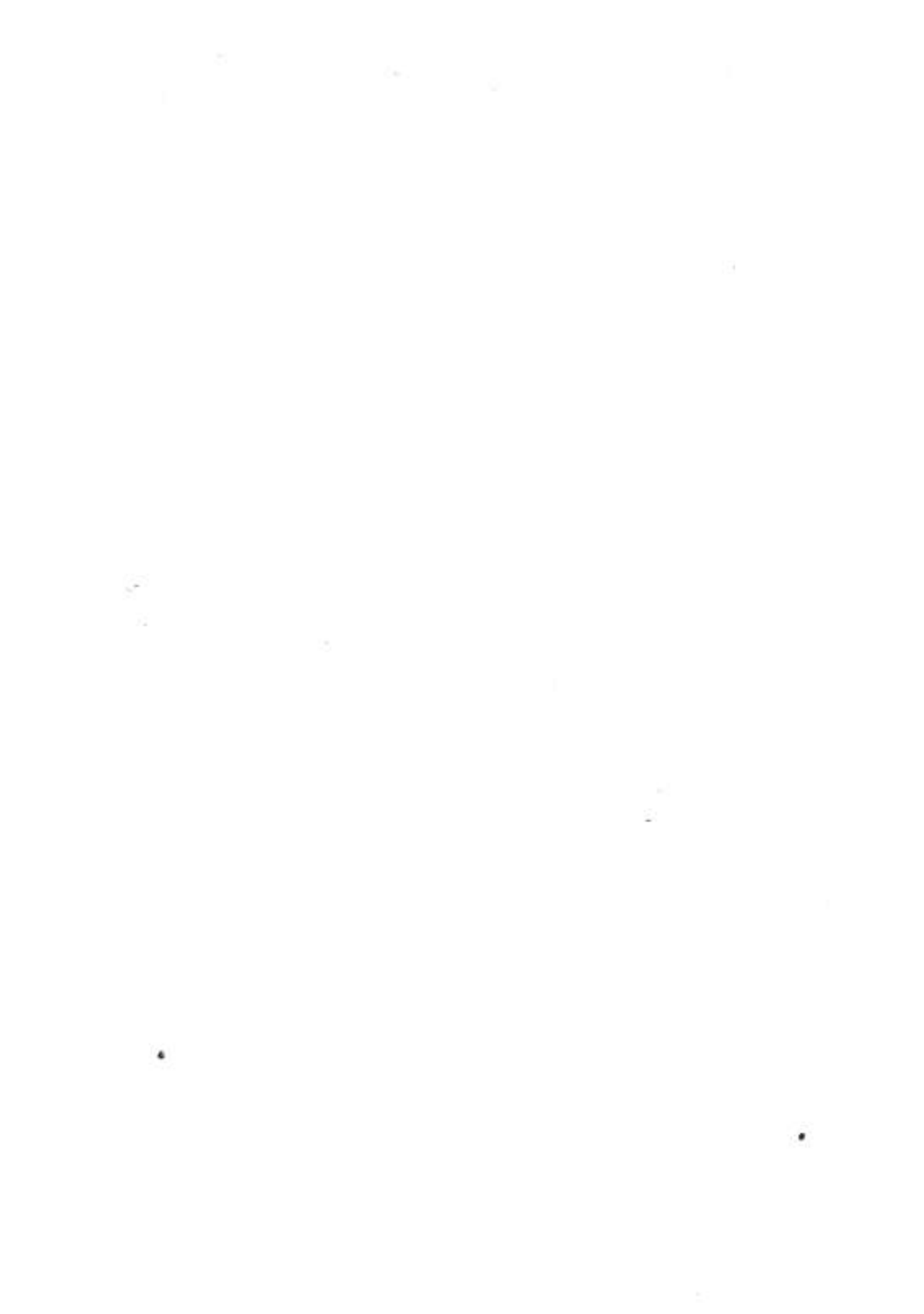
हिन्तालैर्जुनैर्नीपैः सप्तपणैश्च पुष्पितैः । तिलकैः कर्णिकारैश्च पाटलैश्च समन्ततः ॥ ४ ॥

शुशुभे पुष्पितामैश्च लतापारिगतैर्द्रुमैः । लङ्का बहुविधैर्दिव्ययथेन्द्रस्यापरावती ॥ ५ ॥

सुबेल-पर्वतपर श्रीगामकी झाँकी

प्रभुकृत शीश कर्पाश उछंगा । वाम दहिन दिशि चाप निर्पंगा ॥ दुहुँ कर कमल सुधारत वाना । कह लंकेश मंत्र लंगि काना ॥
 बड़भागी अंगद हनुमाना । चरण कमल चापत विधि नाना ॥ प्रसु पाछे लक्ष्मण वीरासन । कटि निर्मंग कर वान शरासन ॥

विचित्रकुसुमोपेतै रक्तकोमलपल्लवैः । शाद्वलैश्च तथा नीलैश्चित्राभिर्वनराजिभिः ॥ ६ ॥

लङ्का	இலங்கை,	समन्ततः	எங்கும்
वम्पकाशोकपुत्राग- सालवालसमाकुला	சண்பகம், அசோகம், புன்னை, ஆச்சாப்பனை இவைகளால் நிறைந் ததாயும்,	पुष्पिताग्रैः	நனிகளில் பூந்து
तमालवनसंलता	தமாலமரக்கட்டங் கள் செறிந்ததாயும்,	लतापरिगतैः	கொடிகள் படர்ந்து
नागमालसमावृता	நாககேஸரமரங்களால் சூழப்பெற்றதாயும்,	विचित्रकुसुमोपेतैः	அழகியமலர் நிறைந்து
हिमतालैः	ஹிந்தாலமரங் களாலும்,	रक्तकोमलपल्लवैः	செவ்விய இளந்தளி ருற்றவைகளாய்
अञ्जुनैः	மஞ்சுமரங்களாலும்	दिव्यैः	சிறந்த
नीपैः	கடம்பமரங்களாலும்	बहुविधैः	பலவகை
ससुरगैः च	எழிலைப்பாலை மரங்க பூத்த [ளாலும்	द्रुमैः च	விருகடங்களாலும்
पुष्पितैः	திலகமரங்களாலும்	तथा	அப்படியே
तिलकैः	சரக்கொன்றை மரங்களாலும்	नीलैः	கறுத்த
कर्णिकारैः च	பாசுரிமரங்களாலும்	शाद्वलैः च	இளம் புற்றரைக ளாலும்
पाटलैः च		चित्राभिः	மனதைக் கவரும்
		वनराजिभिः	தோட்டவரிசைக
		इन्द्रस्य	இந்திரனது [ளாலும்
		अमरावती	அமராவதிநகர்
		यथा	எனவே
		शुशुभे	திகழ்த்தது.

गन्धाढ्यान्यभिरम्याणि पुष्पाणि च फलानि च । धारयन्त्यगमास्तत्र भूषणानीव मानवाः॥

तत्र	அவ்விடத்தில்	फलानि च	கனிகளையும்
अगमाः	மரங்கள்	मानवाः	மானிடர்கள்
गन्धाढ्यानि	வாசனை நிறைந்தவை களும்	भूषणानि	ஆபரணங்களை
अभिरम्याणि च	மிக அழகுற்றவைக ளுமான	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
पुष्पाणि	புஷ்பங்களையும்	धारयन्ति	தரித்துக்கொண்டி ருத்தன.

तच्चैत्ररथसङ्काशं मनोज्ञं नन्दनोपमम् । वनं सर्वतुंकं रम्यं शुशुभे षट्पदायुतम् ॥ ८ ॥

तत्र	அந்த	षट्पदायुतं	வண்டுகள் மொய்க்கப் பெற்று
वनं	வனமானது	सर्वतुंकं	எல்லா ருதுக்களிலும்
चैत्ररथ- सङ्काशं	(சுபேரனது) சைத் திராதமேனும் வனத் திற்கு நிகராகவும்	मनोज्ञं	மனத்தைக்கவரும் வண்ணம்
नन्दनोपमं	(இந்திரனது) நந்தன வனத்திற்கு நிகராக வும்	रम्यं	அழகுற்று
		शुशुभे	விளங்கிற்று.

नत्यूहकोयष्टिभकैर्तृत्यमानैश्च बर्हिणैः । रुतं परभृतानां च शुश्रुवुर्वननिर्झरे

॥ ९ ॥

वननिर्झरे	காட்டாற்றில்	बर्हिणैः च	மயில்களோடும்
नत्यूहकोयष्टिभकैः	நீர்க்காக்கைகளோடும்	परभृतानां च	குயில்களின்
	நாரைகளோடும்	रुतं	சத்தத்தை
तृत्यमानैः	ஆடும்	शुश्रुवुः	கேட்டார்கள்.

नित्यमत्तविहङ्गानि भ्रमराचरितानि च । कोकिलाकुलषण्डानि विहगाभिरुतानि च ॥१०॥
 भृङ्गराजाभिगीतानि भ्रमरैः सेवितानि च । कोणालकविघुष्टानि सारसाभिरुतानि च ॥
 विविशुस्ते ततस्तानि वनान्युपवनानि च । हृष्टाः प्रमुदिता वीरा हरयः कामरूपिणः ॥

ते	அந்த	भ्रमरैः	வண்டுகளால்
कामरूपिणः	நினைத்த உருவமெடுக்க வல்ல	सेवितानि च	வசிக்கப்பெற்றவைகளும்,
हरयः	வானர	कोणालक- } विघुष्टानि }	கோணாலகமென்ற நீர்ப்பறவைகளால் சப்திக்கப்பெற்றவைகளும்,
वीराः	வீரர்கள்	सारसाभि- } रुतानि च }	சாரசப்பறவைகளால் சப்திக்கப்பெற்றவைகளுமான
तानि	அந்த	वनानि	வனங்களிலும்,
नित्यमत्त- } विहङ्गानि }	எக்காலத்திலும் கொழுத்த பறவைகளை யுடையவைகளும்,	उपवनानि च	தோட்டங்களிலும்,
भ्रमराचरितानि च	வண்டுகள் மொய்க்கப்பெற்றவைகளும்,	हृष्टाः	மனத்திருப்திகொண்டவர்களாய்
कोकिलाकुल- } षण्डानि }	கோகிலங்கள் நிறைந்த தோப்புக்களையுடையவைகளும்,	प्रमुदिताः	உள்ளங்களித்தவர் களாய்
विहगाभि- } रुतानि च }	பறவைகள் சப்திக்கப்பெற்றவைகளும்,	ततः	அப்பொழுது
भृङ्गराजाभि- } गीतानि च }	சிறந்த வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்றவைகளும்,	विविशुः	புகுந்து திரிந்தார்கள்.

तेषां प्रविशतां तत्र वानराणां महौजसाम् । पुष्पसंसर्गसुरभिर्ववौ घ्राणसुखोऽनिलः ॥१३॥

तस *	அவ்விடத்தில்	पुष्पसंसर्गसुरभिः	{ புஷ்பங்களின் சம்பந்தத்தாலுண்டாகும்
तेषां	அந்த	घ्राणसुखः	{ பரிமளத்துடன்
महौजसां	மிக ஆற்றலுடைய		நாவலிகத்திரியத்திற்கு இனிமையாக
वानराणां	வானரர்கள்	ववौ	விசிந்து.
प्रविशतां	புகுகையில்		
अनिलः	காற்று		

अन्ये तु हरिवीराणां यूथान्निष्क्रम्य यूथपाः । सुग्रीवेणाभ्यनुज्ञाता लङ्कां जग्मुः पताकिनीम् ॥
वित्रासयन्तो विहगांस्त्रासयन्तो मृगद्विपान् । कम्पयन्तश्च तां लङ्कां नादैस्ते नदतां वराः ॥
कुर्वन्तस्ते महावेगा महीं चरणपीडिताम् ॥ १६ ॥

हरिवीराणां	வானர வீரர்களுக் குள்	ते	ஆவர்கள்
यूथपाः	சேனைத் தலைவர்களா யிருந்தவர்களும்	महीं	பூமியை
नदतां	கர்ஜிப்பவர்களுக்குள்	चरणपीडितां	கால்களால் தவம்ஸம் பண்ணப்பட்டதாக
वराः	சிறந்தவர்களும்,	कुर्वन्तः	செய்துகொண்டும்
महावेगाः	மிக வேகமாய் செல்ப வர்களுமரன	विहगान्	பறவைகளை
अन्ये तु	சிலர் மாத்திரம்	वित्रासयन्तः	பயமுறுத்திக் கொண்டும்
सुग्रीवेण	சுகரீவனால்	मृगद्विपान्	மாண்களையும் யானை களையும்
अभ्यनुज्ञाताः	விடைகொடுக்கப்பட்ட	सासयन्तः	வெருண்டோடச் செய்தும்
ते	ஆவர்கள் [டவர்களாய்	यूथान्	சைனியத்திலிருந்து
नादैः	கர்ஜனைகளால்	निष्क्रम्य	வெளிப்புறப்பட்டு
तां	அந்த	पताकिनीं	கொடிகள் பறக்கும்
लङ्कां च	இலங்கைநகரையும்	लङ्कां	இலங்கையில்
कम्पयन्तः	நடுக்கச்செய்து கொண்டும்	जग्मुः	திரிந்தார்கள்.

रजश्च सहसैवोर्ध्वं जगाम चरणोत्थितम् ॥ १७ ॥

चरणोत्थितं	கால்களால் கிளப்பப் பட்ட	सहसा एव	மிக உக்கிரமாகவே
रजः च	ஆளியும்	उ.एव	உயர
		जगाम	கிளம்பிற்று.

ऋक्षाः सिंहा वराहाश्च महिषा वारणा मृगाः । तेन शब्देन विशस्ता जग्मुर्भीता दिशो दश ॥

ऋक्षाः	காடிகளும்	तेन शब्देन	அந்த சத்தத்தால்
सिंहाः	சிங்கங்களும்	भीताः	வெருண்டு
वराहाः	பன்றிகளும்	विशस्ताः	ஒ-த் தலைப்பட்டவை
महिषाः	எருமைகளும்	दश	பத்து [களாய்
मृगाः	மாண்களும்	दिशः	திசைகளிலும்
वारणाः च	யானைகளும்	जग्मुः	ஒடிவிட்டன.

शिवरं तच्चिकूटस्य प्रांशु चैकं दिविस्पृशम् । समन्तात्पुष्पसंछन्नं महारजतसन्निभम् ॥
शतयोजनविस्तीर्णं विमलं चारुदर्शनम् । श्लक्ष्णं श्रीमन्महच्चैव दुष्पापं शकुनैरपि ॥ २० ॥
मनसाऽपि दुरारोहं किं पुनः कर्मणा जनैः ॥ २१ ॥

त्रिकूटस्य	தீரிகூட்டமலையின்	चारदर्शनं	காண்பதற்கழகானது.
तत्	அந்த	छद्मं	மழுமழுப்பானது.
एकं	ஒரு	श्रीमत् च	சகல சம்பத்தாலும்
शिखरं च	சிகரமோ		நிறைவப்பெற்றது.
प्रांशु	வெகு உயரமாயிருந் தது.	महत् एव	மிகப்பிரசித்தி பெற்றது.
दिविपृथं	ஆகாயத்தையுமனாவி	शकुनैः अपि	பறவைகளாலுங்கூட
समन्तात्	எங்கும் [பது.	दुष्पापं	புகழுடியாதது.
पुण्यसंच्छन्नं	புஷ்பங்களால் மறைக்கப் பட்டிருந்தது.	जनैः	மானிடர்களால்
महारजतसन्निभं	பொண்ணை நிகர்த்தி ருந்தது.	मनसा अपि	மனதாலுங்கூட
शतयोजनविस्तीर्णं	நூறுயோஜனை விஸ் தீர்ணமுள்ளது.	दुरारोहं	ஏற நினைக்கமுடியா தது.
विमलं	நிர்மலமானது.	कमणा किं पुनः	{ பிரத்யஷ்டத்தில் ஏறிவி டுவதென்பது எப்ப டி முடியும்?

निविष्टा तत्र शिखरे लङ्का रावणपालिता । शतयोजनविस्तीर्णा त्रिंशद्योजनमायता ॥२२॥

तत्र	அந்த	शतयोजनविस्तीर्णा	நூறு யோஜனை நீள முள்ளதாயும்
शिखरे	சிகரத்தில்	त्रिंशद्योजनं	முப்பது யோஜனை நூரம்
रावणपालिता	ராவணனால் பரிபாலி க்கப்பட்ட	आयता	அகலமுள்ளதாயும்
लङ्का	இலங்கைநகர்	निविष्टा	நிறுமிக்கப்பட்டிருந் தது.

सा पुरी गोपुरैरुच्चैः पाण्डुराम्बुदसन्निभैः । काञ्चनेन च सालेन राजतेन च शोभिता ॥

सा	அந்த	काञ्चनेन च	பொன்னாலானதும்
पुरी	நகர்	राजतेन च	வெள்ளியாலானது மான
उच्चैः	உயர்ந்த	सालेन	மதில்கவராலும்
पाण्डुराम्बुदसन्निभैः	வெண்மேகக்களை நிகர்த்த	शोभिता	அழகுற்று விளங்கிற்று.
गोपुरैः	கோபுரங்களாலும்		

प्रासादैश्च विमानैश्च लङ्का परमभूषिता । घनैरिवातपापाये मध्यमं वैष्णवं पदम् ॥ २४ ॥

लङ्का	இலங்கைநகர்	वैष्णवं	விஷ்ணுவின்
प्रासादैः च	{ பல உப்பரிகைகளை யு டைய ஆண்மனை களாலும்	मध्यमं	இரண்டாவது
विमानैः च	ஏழு மாடிகளை யுடைய மானிகைகளாலும்	पदं	அடி (ஆகாசம்)
आतपापाये	மழைக்காலத்தினால் பத்தில்	घनैः	மேகங்களால்
		इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
		परमभूषिता	மிக அழகுற்று விளங்கிற்று.

यस्यां स्तम्भसहस्रेण प्रासादः सपलङ्कितः । कैलासशिखराकारो दृश्यो खमिवोल्लिखन् ॥

यस्यां	எதுவோ இடில்	கैलासशिखराकारः	கைலாஸசிகரத்தை
स्तम्भसहस्रेण	ஆயிரக்கணக்கான தூண்களால்	खं	ஆளத்தை [சிகர்ந்து
समलङ्कितः	அலங்கரிக்கப்பட்ட	उल्लिखन्	முட்டிக்கொண்டிருக்கிறது
प्रासादः	ஓர் ஆரண்மனை	इव	போல
		दृश्यते	காணப்படுகிறது.

चैत्यः स राक्षसेन्द्रस्य बभूव पुरभूषणम् । वेन रक्षसां नित्यं यः समग्रेण रक्ष्यते॥२६॥

यः	எது	सः	அந்த
नित्यं	எப்பொழுதும்	राक्षसेन्द्रस्य	ராஷ்டிரமன்னனது
समग्रेण	பூர்ணமான	चैत्यः	மாளிகை
रक्षसां	ஆரக்கர்களின்	पुरभूषणं	நகருக்கே ஆபரணமாக
बलेन	சைனியத்தால்	बभूव	விளக்கிற்று.
रक्ष्यते	பாதுகாக்கப்படுகிறது		

मनोज्ञां काञ्चनवर्तीं पर्वतैरुपशोभिताम् । नानाधातुविचित्रैश्च उद्यानैरुपशोभिताम् ॥२७॥
नानाविहगसंगुष्टां नानामृगनिपेविताम् । नानाकाननसन्तानां नानाराक्षसेविताम् ॥२८॥
तां समृद्धां समृद्धार्थी लक्ष्मीवाङ्क्ष्मगायजः । रावणस्य पुरीं रामो ददर्श सह वानरैः ॥

मनोज्ञां	மனத்தைக் கவாசிற தும்,	नानाकानन- सन्तानां	பல சோலைகளை இடை யிடையேகொண்டுள்ள தும்,
काञ्चनवर्ती	பொன்மயமானதும்,	नानाराक्षसेवितां	பல ஆரக்கர்களால் காக்கப்பெற்றதும்
पर्वतैः	பர்வதக்களால்	समृद्धार्थी	பரமமான பொரு ளுடையதும்
उपशोभितां	ஆழகுற்று விளக்கு கிறதுதும்,	समृद्धां च नां	குறைபற்றதமான அச்ச
नानाधातुविचित्रैः	பலவித தாதுக்களால் பல நிறமுடைய	रावणस्य	ராவணனது
उद्यानैः	சிக்கார வனக்களால்	पुरीं	நகரை
उपशोभितां	ஆழகுற்று விளக்கு கிறதுதும்,	लक्ष्मीवाङ्क्ष्मगायजः	லக்ஷ்மீவாங்குக்குத் தமையனாரும்
नानाविहगसंगुष्टां	பலவித பிறவைகளால் கவப்பெற்றதும்,	रामः	ராமர்
नानामृगनिपेवितां	பல மிருகக்களால் ச ஞ்சரிக்கப்பெற்றதும்,	वानरैः सह ददर्श	வானரர்களைக்கூட கண்ணுற்றார்.

तां महागृहसंवाधां दृष्ट्वा लक्ष्मणपूर्वजः । नगरीममरप्रख्यो विस्मयं प्राप वीर्यवान् ॥३०॥

अमरप्रख्यः	தேவர்களுக்கொப்பா னவரும்	महागृहसंवाधां	பெரும் மாளிகைகளை
वीर्यवान्	வீர்யசாலியுமான	तां	அந்த [டர்ந்திருக்கிற
लक्ष्मणपूर्वजः	லக்ஷ்மணரின் தமைய னார் (ஸ்ரீராமர்)	नगरीं	நகரை
		दृष्ट्वा	பார்த்து
		विस्मयं	ஆச்சர்யத்தை
		प्राप	அடைந்தார்.

तां रत्नपूर्णां बहुसंविधानां प्रासादमालाभिरलङ्कृतां च ।
पुरीं महायन्त्रकवाटमुख्यां ददर्श रामो महता बलेन ॥ ३१ ॥

महता बलेन	பெரும் சேனையோடு	अलङ्कृतां	அழகுற்று விளங்கு கிறதாயும்
रामः	ஸ்ரீராமர்	महायन्त्र-	} கிறந்த யந்திரக்களா லும், கோட்டைவா யில் கதவுகளாலும் கிறப்புற்று விளங்கு கிறதாகவும் கவனித்தார்.
तां पुरीं	அந்த நகரை	कवाटमुख्यां च)	
रत्नपूर्णां	ரத்னங்களால் நிறைந் ததாகவும்		
बहुसंविधानां	பலவகையாய் அமைக் கப்பெற்றதாயும்		
प्रासादमालाभिः	பெரும் மாளிகை களின் வரிசைகளால்	ददर्श	

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16137

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1462

चत्वारिंशः सर्गः—நாற்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ ४० ॥

सुग्रीवरावणयोर्द्वन्द्वयुद्धम्—ராவணனும் சக்ரீவனும் போர் புரிதல்.

ततो रामः सुवेलाग्रं योजनद्वयमण्डलम् । आरुरोह ससुग्रीवो हरियूथपसंहृतः ॥ १ ॥

ततः	அதன்மேல்	योजनद्वयमण्डलं	{ இரண்டு யோசனை சற்றளவுற்று வட்ட மயிருக்கிற
रामः	ஸ்ரீராமர்		
ससुग्रीवः	சக்ரீவனுடன்	सुवेलाग्रं	சுவேலமகையினுச்சியில்
ह रियूथपसंहृतः	{ வானரசேனைத்தலை வர்களால் சூழப்பட்ட டவராய்	आरुरोह	ஏறினர்.

स्थित्वा मुहूर्तं तत्रैव दिशो दश विलोकयन् । त्रिकूटशिखरे रम्ये निर्मितां विश्वकर्मणा ॥
ददर्श लङ्कां सुन्यस्तां रम्यकाननशोभिताम् ॥ २ ॥
तस्यां गोपुरशृङ्गस्थं राक्षसेन्द्रं दुरासदम् ॥ ३ ॥

श्वेतचामरपर्यन्तं विजयच्छत्रशोभितम् । रक्तचन्दनसंल्लिप्तं रत्नाभरणभूषितम् ॥ ४ ॥
नीलजीभूतसङ्काशं हेमसंछादिताम्बरम् । ऐरावतविषाणाद्यैरुत्कृष्टकिणवक्षसम् ॥ ५ ॥
शशलोहितरागेण संवातं रक्तवाससा । सन्ध्यातपेन संच्छन्नं मेघराशिपिवाम्बरे ॥ ६ ॥

तस्य एव	அங்கேயே
मुहूर्तं	சற்றுநேரம்
स्थिवा	நின்றிகொண்டு
दश	பத்து
दिशः	திக்குகளிலும்
विलोकयन्	கண்ணோக்குமவர்
रम्ये	அழகிய
सिंहटशिशोरे	தரிகூடசிகரத்தில்
रम्यकानन- शोभितां }	அழகிய கோடைகளால் அழகுவாய்த்து விளங்குகிறதாகவும், நல்ல அமைப்புற்றதாகவும்
सुन्यसां	மான்
विश्वकर्मणा निर्मितां	விசுவகர்மாவால் நிருமிக்கப்பட்டது
लङ्कां तस्यां	இலங்கைநகரையும், அதில்
गोपुरशङ्खस्थं	கோபுரத்தினுச்செயில் நின்றிகொண்டிருப்பவனும்
दुरासदं	எவராலும் அணுகமுடியாதவனும், வெண்சாமரம் பக்கங்களில் வீசப்பெற்றவனும்,
श्वेतचामरपर्यन्तं	அழகிய குடையால் அழகுற்று விளங்குகிறவனும்,
विजयच्छत्र- शोभितं }	மான்
पश्यतां वानरेन्द्राणां राघवस्यापि पश्यतः ।	பார்வன்
सुग्रीवः	ஆர்க்கர்மன்னனை
राक्षसेन्द्रस्य	கண்டதும்
दर्शनात्	வானரசர்ரேஷ்டர்கள்
वानरेन्द्राणां	பார்க்கையிலும்
पश्यतां	

रक्तचन्दनसंल्लिप्तं	செஞ்சந்தனத்தால் பூசப்பெற்றவனும்,
रत्नाभरणभूषितं	ரத்னமயமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும்,
नीलजीभूतसङ्काशं	கருமேகத்தை நிகர்த்தவனும்,
हेमसंछादिताम्बरं	தங்கச் சரிகைகளால் நெய்யப்பட்ட ஆடைகளையுடையவனும், (இந்திரனது யானையாகிய) ஐராவதத்தின் தந்தங்களின் துளிகளால்
ऐरावत- विषाणाद्यैः }	உண்டான வடுக்களோடுகூடிய மார்புடையவனும்
उत्कृष्टकिणवक्षसं	முயலிரத்தம்போல் சென்னிறமுடைய
शशलोहितरागेण	சிவப்பு ஆடையால், ஆகாயத்தில்
रक्तवाससा	சாயங்காலவெயிலால்
अम्बरे	முடுண்ட
सन्ध्यातपेन	மேகவரிசையை
संछन्नं	போலவே,
मेघराशि	சூழப்பெற்றவனு
इव	மான்
संवीतं	அரக்கர்களைத் து மன்னபார்த்தார். [இளயும்
राक्षसेन्द्रं	ராஷசேந்திரமரும்
दर्श	பார்க்கையிலும்
राघवस्य अपि	நிமிரென
पश्यतः	உயரவெழும்பினார்.
सहस्रा	
उत्थितः	

पश्यतां वानरेन्द्राणां राघवस्यापि पश्यतः । दर्शनाद्राक्षसेन्द्रस्य सुग्रीवः सहस्रोत्थितः ॥

क्रोधवेगेन सन्तप्तः सत्त्वेन च बलेन च । अचलायादथोत्थाय पुषुवे गोपुरस्थले ॥ ८ ॥

संतप्तः	மனக்கொதிப்புற்ற அவன்	अचलायात्	மலைச்சிகரத்தினின்றி
क्रोधवेगेन	கோபாவேசத்தோடும்	अथ	அப்பொழுது
सत्त्वेन च	நெஞ்சறப்போடும்	उत्थाय	தள்ளியெழுந்து
बलेन च	வலிமையோடும்	गोपुरस्थले	கோபுரநிலையில்
		पुषुवे	பாய்ந்துவிழுந்.

स्थित्वा मुहूर्तं संप्रेक्ष्य निर्भयेनान्तरात्मना । तूर्णाकृत्य च तद्रक्षः सोऽब्रवीत्परुषं वचः ॥

सः	அவன்	अन्तरात्मना च	உள்ளத்தோடேயே
मुहूर्तं स्थित्वा	சற்றுப் பொறுத்து	संप्रेक्ष्य	காந்துநோக்கி
तत्	அந்த	परुषं	கண்டிப்பான
रक्षः	அரக்கனை	वचः	சொல்லி
तूर्णाकृत्य	அற்பமாய் நினைத்து	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
निर्भयेन	அச்சமற்ற		சொன்னான் :

लोकनाथस्य रामस्य सखा दासोऽस्मि राक्षस ॥ १० ॥

राक्षस	" இராக்ஷஸ !	रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
अस्मि	நான்	दासः	தொண்டுபுரியும்
लोकनाथस्य	ஜகதீசராகிய	सखा	அடிமையாகும்
			தோழன்.

न मया मोक्ष्यसेऽद्य त्वं पार्थिवेन्द्रस्य तेजसा ॥ ११ ॥

त्वं	" நீ	तेजसा	அமானுஷ்யசக்தியால்
अद्य	இக்கணம்	मया	எனக்கு
पार्थिवेन्द्रस्य	இராஜரதிராஜனின்	मोक्ष्यसे न	தப்பமாட்டாய்."

इत्युक्त्वा सहसोत्पत्य पुषुवे तस्य चोपरि ॥ १२ ॥

इति	இவ்வாறு	उत्पत्य	தாவி
उक्त्वा	உரைத்து	तस्य उपरि च	அவன்மேல்
सहसा	சடக்கொன	पुषुवे	பாய்ந்தான்.

आकृष्य मुकुटं चित्रं पातयामास तद्भुवि ॥ १३ ॥

चित्रं	அழகிய	आकृष्य	இழுத்து
मुकुटं	கிரீடத்தை	भुवि	தரையில்
तत्	அப்பொழுது	पातयामास	எறிந்தான்.

समीक्ष्य तूर्णमायान्तमावभाषे निशाचरः ॥ १४ ॥

निशाचरः	அரக்கன்	समीक्ष्य	நோக்கி
तूर्ण	வேகமாய்	आवभाषे	பின்வருமாறு
आयान्तं	எதிர்த்துவரும்		புகன்றான் :
	அவனை		

सुग्रीवस्त्वं परोक्षं मे हीनग्रीवो भविष्यसि ॥ १५ ॥

मे "எனக்கு
பரோக்ஷ கட்டபுலனாகாதபொ
முது

सुग्रीवः
व
हीनग्रीवः
भविष्यसि

அழகிய கழுத்துடன்
நீ [விளங்கும்
கழுத்து இழந்தவனாய்
இனி ஆகிவிடுவாய்."

इत्युक्तवोत्थाय तं क्षिप्रं बाहुभ्यामाक्षिपत्तले ॥ १६ ॥

इति என்று
उत्तवा சாற்றி
क्षिप्रं சடக்கென
उत्थाय துள்ளியெழுந்து

तं அவனை
बाहुभ्यां இருகரங்களால்
तले தரையில்
आक्षिपत् எனறித்தள்ளினான்.

कन्तुवत्तं समुत्थाय बाहुभ्यामाक्षिपद्दरिः ॥ १७ ॥

हरिः வானரன் (சகீவன்)
समुत्थाय எதிர்த்தெழுந்து
तं அவனை

बाहुभ्यां கைகளால்
कन्तुवत् பந்தைப்போல
आक्षिपत् வீசி எறித்தனன்.

परस्परं स्वेदविदिग्धगात्रौ परस्परं शोणितदिग्धदेहौ ।

परस्परं श्लिष्टनिरुद्धचेष्टौ परस्परं शाल्मलिकिंशुकौ यथा ॥ १८ ॥

मुष्टिप्रहारैश्च तलप्रहारैरநநிघாதैश्च कराग्रघातैः

तौ चक्रतुर्युद्धमसङ्घरूपं महाबलौ वानरराक्षसेन्द्रौ ॥ १९ ॥

तौ அந்த
महाबलौ மகா பலசாலிகளாகிய
वानरराक्षसेन्द्रौ வானரமன்னனும்
அரக்கமன்னனும்
परस्परं ஒருவரொருவர்
स्वेदविदिग्धगात्रौ வேர்வையார்ந்த தேக
முற்றவர்களாய்
परस्परं ஒருவரோடொருவர்
शोणितदिग्धदेहौ குருதிவழிந்த உடலு
டையவர்களாய்
परस्परं ஒருவர்க்கொருவர்
श्लिष्टनिरुद्धचेष्टौ { மோதீத் தகைப்புற்ற
செயல்கொண்டவர்
களாய்,
परस्परं ஒன்றையொன்று

शाल्मलिकिंशुकौ இலவமரமும் பூவரக
மரமும்
यथा போன்றவர்களாய்,
मुष्टिप्रहारैः च முட்டிக்குத்துகளா
லும்,
तलप्रहारैः உள்ளக்கை அறைக
ளாலும்,
अरनिघातैः ஓரக்கைவெட்டுகளா
லும்,
कराग्रघातैः च தனிக்கையடி களா
லும்,
असङ्घरूपं காணவொண்ண
காட்சிகொண்ட
युद्धं போரை
चक्रतुः புரித்தனர்.

कृत्वा नियुद्धं भृशमुग्रवेगौ कालं चिरं गोपुरवेदिमध्ये ।
उत्क्षिप्य चाक्षिप्य विनम्य देवौ पादक्रमाद्गोपुरवेदिलशौ ॥
अन्योन्यमाविध्य विलम्बदेहौ तौ पेततुः सालनिखातमध्ये ॥ २० ॥

तौ गोपुरवेदिमध्ये	அவர்கள் கோபுரமேடையின் மத்தியில்	विनम्य पादक्रमात्	வணைத்து காற்பிடியால்
चिरं कालं भृशं	நீண்டகாலம் மிக	गोपुरवेदिलशौ	{ கோபுரத்தின் கொடு க்கயிர் தொங்கிக் கொண்டு
उग्रवेगौ	{ உக்கிரமான மனவெ ழுச்சிகொண்டவர்க ளாய்	अन्योन्यं आविध्य विलम्बदेहौ	ஒருவரை ஒருவர் தாக்கி உடலை பதுக்கிக்கொ ண்டவர்களாய்
नियुद्धं कृत्वा उत्क्षिप्य आक्षिप्य च देहौ	போரிட்டு உயரவெறிந்து உதறித்தள்ளியும் உடல்களை	सालनिखातमध्ये पेततुः	மதில்கவருக்கும் அக ழிக்கும் மத்தியில் குதித்தார்கள்.

उत्पेततुर्भूतलमस्पृशन्तौ स्थित्वा मुहूर्तं त्वभिनिश्वसन्तौ ।

आलिङ्ग्य चावल्य च बाहुयोक्त्रैः संयोजयामासतुराहवे तौ ॥ २१ ॥

तौ अभिनिश्वसन्तौ	அவ்விருவர்கள் பெருமூச்செறித்தவர் களாய்	उत्पेततुः आहवे बाहुयोक्त्रैः	உயரக்கிளம்பினார்கள். போசில் கையாகும் கயிறு களால்
मुहूर्तं तु स्थित्वा भूतलं अस्पृशन्तौ	சற்று தயங்கிநின்ற பூமியை விட்டு	आलिङ्ग्य च आवल्य च संयोजयामासतुः	இறுக்கியும் அசைத்திழுத்தும் பிணைத்துருண்டார்கள்.

संरम्भशिक्षाबलसंप्रयुक्तौ संचेरतुः संप्रति युद्धमार्गैः ।

शार्दूलसिंहाविव जातदपौ गजेन्द्रपोताविव संप्रयुक्तौ ॥ २२ ॥

संरम्भशिक्षाबल- संप्रयुक्तौ	{ ஊக்கம், சினை உடல் வலிமை இவைகளோடு கூடிய அவ்விருவரும்	संप्रयुक्तौ	உதவாறுப்படுத்தப் பட்ட
जातदपौ	செருக்குற்ற	गजेन्द्रपोतौ इव	இரு மாணக்குட்டி கள் போலவும்
शार्दूलसिंहौ इव	இரு சிறந்த வேங்கை கள் போலவும்	युद्धमार्गैः संप्रति संचेरतुः	போர்விதிகளுடன் இப்பொழுது போர்புரிந்தார்கள்.

संहत्य चापीड्य च तावुरोभ्यां निपेतुर्वै युगपद्धरण्याम् ।

उद्यम्य चान्योन्यमधिक्षिपन्तौ संचक्रमाते बहुयुद्धमार्गैः

॥ २३ ॥

தீ	அவ்விருவர்களும்	उद्यम्य	எழுந்து
उरोभ्यां	மாப்புகளால்	अन्योन्यं च	ஒருவரையொருவர்
आपीड्य च	மோதி	अधिक्षिपन्तौ	ஊக்கி எறிகின்றவர்
संहत्य च	அடித்துக்கொண்டு		களாய்
युगपत् वै	ஒரே சமயத்தில்	बहुयुद्धमार्गैः	பலவித போர்விதிக
धरण्यां	பூயிழில்		ளோடு
निपेतुः	விழுந்தார்கள்.	संचक्रमाते	போர்புரிந்தார்கள்.

व्यायामशिक्षाबलसंप्रयुक्तौ क्लृप्तं न तौ जग्मतुराशु वीरौ ।

बाहूत्तमैर्वारणवारणाभैर्निवारयन्तौ वरवारणाभौ

॥ २४ ॥

व्यायामशिक्षाबल- संप्रयुक्तौ	தேகப்பிழிந்தி, சி கைந், தேகவலிமை இவைகளை யுடைய வர்களும்,	वारणवारणभैः	யானை த்து திக்கைகளை நிகர்த்த
वरवारणाभौ	சிறந்த யானைகளைப் போன்றவர்களும்,	बाहूत्तमैः निवारयन्तौ	சிறந்த கைகளால் தள்ளிக்கொண்டிருந்த வர்களாய்
वीरौ	வீரர்களுமள	आशु	இலேசில்
तौ	அவ்விருவர்களும்	क्लृप्तं	களைப்பை
		जग्मतुः न	அடையவில்லை.

चिरेण कालेन तु संप्रयुक्तौ संचेरतुर्मण्डलमार्गमाशु ॥ २५ ॥

चिरेण कालेन	வெகுநேரம்	मण्डलमार्गं	மண்டலகாரமாக
संप्रयुक्तौ तु	போர்புரிந்த அவ்விரு வர்களும்	आशु	கடுகிடுவன
		संचेरतुः	சுழன்றார்கள்.

तौ परस्परमासाद्य यत्तावन्योन्यसूदने । मार्जारानिव भक्षार्थं वितस्थाने सुहुसुहुः ॥ २६ ॥

तौ	அவ்விருவர்களும்	मार्जारी	இரு பூனைகள்
अन्योन्यसूदने	ஒருவரை ஒருவர் கொல்லும்விஷயத்தில்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
यत्तौ	எற்ற சமயத்தைத் தே டுகின்றவர்களாய்	परस्परं	ஒருவரை ஒருவர்
भक्षार्थं	தீன்பண்டத்தைக் கவரும்விஷயத்தில்	आसाद्य	கிட்டியும்
		सुहुः सुहुः	அடிக்கடி
		वितस्थाने	விலகியும் நின்றுர்கள்.

मण्डलानि विचित्राणि स्थानानि विविधानि च । गोमूत्रिकाणि चित्राणि गतप्रत्यागतानि च ॥
तिरश्चीनगतान्येव तथा वक्रगतानि च । परिमोक्षं प्रहाराणां वर्जनं परिधावनम् ॥ २८ ॥
अभिद्रवणमाग्रावमास्थानं च सविग्रहम् । परावृत्तमपावृत्तमवद्रुतमवप्लुतम् ॥ २९ ॥
उपन्यस्तमपन्यस्तं युद्धमार्गविशारदौ । तौ संचेरतुरन्योन्यं वानरेन्द्रश्च रावणः ॥ ३० ॥

युद्धमार्गविशारदौ	போர் விதிகளில் தேர்ந்தவர்களான	प्रहाराणां परिमोक्षं	உதைகளுக்குக்கப்படுவிடுதல்களையும்
वानरेन्द्रः	வானரமன்னனும்	वर्जनं	சற்று விலகியிருத்தலையும்
रावणः च	ராவணனுமாகிய	परिधावनं	கொக்கி ஓடுதலையும்
तौ	அவ்விருவர்களும்	अभिद्रवणं	கிட்டிப்புடைத்தலையும்
विचित्राणि	பலவித	आग्रावं	ஏறித்தாவுதலையும்
मण्डलानि	{ ஒருவரைபொருவர் சற்றிவரும் நடைகளையும்	सविग्रहं	வெறுப்புடன்கடிய
विविधानि	பலவகை	आस्थानं च	ஐக்கிரதைபுடனிருத்தலையும்
स्थानानि च	நிற்றல்களையும்	परावृत्तं	சத்துருவைவிட்டுவிட்டு அணுகுகிறதையும்
चित्राणि	பலவகை	अपावृत्तं	பதுக்கிப்பாய்கிறதையும்
गोमूत्रिकाणि	{ த்வந்தயுத்தத்தில் பதுக்கிப்பதுக்கியும் வளைந்து வளைந்தும் செல்லும் நடைகளையும்	अवद्रुतं	சத்துருவைவிட்டு விலகியிருத்தலையும்
गतप्रत्यागतानि च	{ கிட்டுகிறதும் பின்வாங்குகிறதமான நடைகளையும்	अवप्लुतं	ஒரே பாய்ச்சலாய்ப்பாய்கிறதையும்
तिरश्चीनगतानि एव	குறுக்குப்பாய்ச்சல்	उपन्यस्तं	கிட்டிச் சலியாது ஓரிடத்திலிருத்தலையும்
तथा	அப்படியே [களையும்	अपन्यस्तं	விலகி காத்து நிற்பதையும்
वक्रगतानि च	{ பிடிபடுகிறவன்போலாகி ஏமாற்றிவிடும் பாய்ச்சல்களையும்	अन्योन्यं	ஒருவர் பொருட்டு ஒருவர்
		संचेरतुः	அடைந்தார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे रक्षो मायाबलमयात्मनः । आरब्धुमुपसंपेदे ज्ञात्वा तं वानराधिपः ॥ ३१ ॥
उत्पपात तदाऽऽकाशं जितकाशी जितकृमः । रावणः स्थित एवात्र हरिराजेन वञ्चितः ॥

एतस्मिन् अन्तरे	இச்சமயத்தில்	तदा	அப்பொழுது
रक्षः	அரக்கன்	वानराधिपः	வானரமன்னன்
अथ	அப்பொழுது	जितकाशी	ஜயரிலைய்
आत्मनः	தனது	जितकृमः	சிரமம்கூட இல்லாதவனாய்
मायाबलं	மாயாசக்தியை	तं	அதை
आरब्धुं	கைப்பற்ற	ज्ञात्वा	கண்டுக்கொண்டு
उपसंपेदे	தலைப்பட்டான்.		

भाषायां	ஆகாசத்தில்	स्थितः	காத்தூரின் துகை
उत्पत्त	உயர்க்கினம்பிவிட்டு டான்.	रावणः	ராவணன் [ண்டிருந்த
अस एव	அவ்விடத்திலேயே	हरिराजेन	வானரமன்னனால்
		वञ्चितः	ஏமாற்றப்பட்டான்.

अथ हरिवरनाथः प्राप्य संग्रामकीर्तिं निश्चरपतिमाजौ योजयित्वा श्रमेण ।

गगनपतिविशालं लङ्घयित्वा र्कसूनुर्हरिवरणमध्ये रामपार्श्वं जगाम ॥ ३३ ॥

हरिवरनाथः	சிறந்த வானர்களுக் கு நாதனும்	संग्रामकीर्तिं	போரில் கீர்த்தியை யும்
अर्कसूनुः	சூரியபகவானின் புதல்வனுமான அவன்	प्राप्य	அடைந்து
अथ	அப்பொழுது	अतिविशालं	யிகப்பரந்த
आजौ	போரில்	गगनं	ஆகாசத்தை
निश्चरपतिं	அரக்கர்களது வேந்தனை	लङ्घयित्वा	கடந்து
श्रमेण	களைப்புடன்	हरिवरणमध्ये	வானரோத்தமர்களின் கூட்டத்தின் கடுவில்
योजयित्वा	கலக்கமுறச்செய்து விட்டு	रामपार्श्वं	ஸ்ரீராமரது பக்கத்தில்
		जगाम	இறக்கினான்.

इति स सवितृसूनुस्तत्र तत्कर्म कृत्वा पवनगतिरनीकं प्राविशत्संग्रहपुः ।

रघुवरनृपसूनोर्वर्धयन्पुद्गहर्षं तरुमृगगणमुख्यैः पूज्यमानो हरिन्द्रः ॥ ३४ ॥

सवितृसूनुः	சூரியபகவானின் புதல்வனும்,	पूज्यमानः	கொண்டாடப்படுகிற வனும்
पवनगतिः	வாயுபகவானின் போக்குடையவனும்,	संग्रहपुः	மிக மனக்களிப்புற்ற வனாகி
हरिन्द्रः	வானரமன்னனுமான அவன்	रघुवरनृपसूनोः	{ ரகத்தமசக்கிரவர்த்தி யாரின் புதல்வனுக்கு (ஸ்ரீராமருக்கு)
सः	அப்பொழுது	युद्धर्षं	போரினுத்தலாடும் தை
तत्र	அச்செயனை	वर्धयन्	களைவித்துக்கொண்டு
तत् कर्म	மேற்கண்டவாறு	अनीकं	செனைக்குள்
इति	செய்துவிட்டு	प्राविशत्	புகுந்தான்.
कृत्वा	வானரக்கூட்டத்தின் பெரியோர்களால்		
तरुमृगगणमुख्यैः			

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चत्वारिंशः सर्गः ॥

भाषितः श्लोकाः 16171

युद्धकाण्डे भाषितः श्लोकाः 1496

एकचत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்தொன்றாவது ஸர்க்கம். || 41 ||

अङ्गददौत्यम्—அங்கதனை தூதனுப்புதல்.

अथ तस्मिन्निमित्तानि दृष्ट्वा लक्ष्मणपूर्वजः । सुग्रीवं संपरिष्वज्य तदा वचनमब्रवीत् ॥१॥

तदा	அப்பொழுது	दृष्ट्वा	பார்த்து
लक्ष्मणपूर्वजः	லக்ஷ்மணரின் தமைய ரை (ஸ்ரீராமர்)	सुग्रीवं	சுகீரினை
तस्मिन्	அவன்மீது	संपरिष्वज्य	தழுவிக்கொடுத்து
निमित्तानि	பேர்க்குறிகளை	वचनं	ஒரு சொல்லை
		अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தார் :

असंमन्त्र्य मया सार्धं तदिदं साहसं कृतम् । एवं साहसयुक्तानि न कुर्वन्ति जनेश्वराः ॥

मया सार्धं	“என்றோடுகூட	कृतं	செய்யப்பட்டுவிட்டது.
असंमन्त्र्य	ஆலோசியாமல்	जनेश्वराः	அரசர்கள்
तत्	அந்த	एवं	இப்படியாய்
इदं	இந்த	साहसयुक्तानि	அவசரமான காரியங்களை
साहसं	{ முன்பின் ஆலோசியா து அவசரப்பட்டு செய்யும் காரியம்	कुर्वन्ति न	செய்யமாட்டார்கள்.

संशये स्थाप्य मां चेदं बलं च सविभीषणम् । कष्टं कृतमिदं वीर साहसं साहसप्रिय ॥

साहसप्रिय	{ “ஸாஹஸத்தொழில் களில் மனதைச்செ யுத்தும்	संशये	மனக்கலவரத்தில்
वीर	குரனே!	स्थाप्य	நிறுத்திவிட்டு
सविभीषणं	விபிஷணரையும்	इदं	இந்த
मां च	என்றையும்	कष्टं	அபாயகரமான
इदं	இந்த	साहसं	அவசரகாரியமானது
बलं च	குரனையும்	कृतम्	உன்னால் செய்துவிடப்பட்டது.

इदानीं मा कृथा वीर एवंविधमचिन्तितम् । त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीतया मम॥
भरतेन महाबाहो लक्ष्मणेन यवीयसा । शत्रुघ्नेन च शत्रुघ्न स्वशरीरेण वा पुनः ॥५॥

वीर	“குரனே!	महाबाहो	மகாபாகுவே!
इदानीं	இக்காலத்தில்	शत्रुघ्न	சத்துருக்களை ஒழிப்பவனே!
एवंविधं	இப்படிப்பட்ட	त्वयि	நீ
अचिन्तितं	ஆலோசியாததை	समापन्ने	மாண்டுவிட்டால்
मा कृथाः	செய்யாதே.		

सीतया
भरतेन
यवीयसा
लक्ष्मणेन
शत्रुघ्नेन च

வீணையாலும்,
பரதனாலும்,
யவியசா
லக்ஷ்மணனாலும்,
சத்ருருக்ஷனாலும்,

स्वशरीरेण वा पुनः
कार्यं
किञ्चिद्
किम्

என் சரீரத்தால்தான்
ஆகவேண்டியகாரியம்
என்னாதுவுதான்
என்ன இருக்கிறது.

त्वयि चानागते पूर्वमिति मे निश्चिता मतिः । जानतश्चापि ते वीर्यं महेन्द्रवरुणोपम ॥ ६ ॥

महेन्द्रवरुणोपम
ते
वीर्यं
जानतः अपि च

“இந்திரனுக்கும் வரு
ணனுக்கும் சமமான
மானவனே!
உனது
பரக்கிரமத்தை
அறிந்தவனாகயிருந்
தாலும்

रवयि
चानागते च
इति
निश्चिता
मे
मतिः

நீ
வந்து சேராதபொ
ழுது
பின்கண்டதுதான்
ஆலோசனையின்பே
ளானது [நில் முடிவான
தீர்மானம்.

हत्वाऽहं रावणं युद्धे सपुत्रवलवाहनम् । अभिषिच्य च लङ्कायां विभीषणमथापि च ॥
भरते राज्यमावेश्य त्यक्ष्ये देहं महाबल ॥ ७ ॥

महाबल
अहं
युद्धे
रावणं
सपुत्रवलवाहनं च
हत्वा
अथ अपि

“மகா பலசாலியே!
நான்
போரில்
ராவணனை
புத்திரர்களுடனும்,
சேனைகளுடனும், வா
ஹனங்களுடனும்
கொன்று
அதன்பிறகு

विभीषणं च
लङ्कायां
अभिषिच्य
भरते
राज्यं
आवेश्य
देहं
त्यक्ष्ये

விபிஷணனையே
இலங்கையில்
முடிசூட்டிவிட்டு
பரதனிடம்
ராஜ்யத்தை
ஒப்பித்தவிட்டு
உடலை
துறப்பேன்.”

तमेववादिनं रामं सुग्रीवः प्रत्यभाषत

॥ ८ ॥

सुग्रीवः
एवंवादिनं
सं

சுகரீவன்
இவ்வாறு மொழியும்
அந்த

रामं
प्रत्यभाषत

ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
பின்வருமாறு பதிலி
லுரைத்தான் :

तव भार्यापहतारं दृष्ट्वा राघव रावणम् । मर्षयामि कथं वीर जानन्यौरुषमात्मनः ॥ ९ ॥

राघव
तव
भार्यापहतारं
राघव
दृष्ट्वा

“ஸ்ரீராம!
தேவரீரது
மனைவியைக்கவர்க்கு
சென்றவனாகிய
ராவணனை
கண்முன்கண்டு,

वीर
आत्मनः
पौरुषं
जानन्
कथं
मर्षयामि

வீரரே!
எனது
ஆற்றலை
அறியும் நான்
எவ்வாறு
சகித்து சும்மா
யிருப்பேன்.”

इत्येवंवादिनं वीरमभिनन्द्य स राघवः । लक्ष्मणं लक्ष्मिसंपन्नमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १० ॥

सः राघवः	அந்த ஸ்ரீராமர்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப்
एवंवादिनं	இப்படியாய் மொழி		பார்த்து
वीरं	ஞானை	इदं	இப்பொழுது
अभिनन्द्य	கொண்டாடி	इति	பின்வரும்
	{ தான் மேல்கொண்ட	वचनं	மொழியை
लक्ष्मिसंपन्नं	காரியத்தைக் குறை	अब्रवीत्	மொழிந்தார்:
	யின்றி முடிப்பதானு		
	ண்டாகும் பேரைப்		
	பெற்றவராகிய		

परिगृह्योदकं शीतं वनानि फलवन्ति च । बलौघं संविभज्येयं व्यूह्य तिष्ठेम लक्ष्मण ॥ ११ ॥

लक्ष्मण	" லக்ஷ்மணா!	इमं	இந்த
फलवन्ति	கனிகள் நிறைந்த	बलौघं	சேனைக்கூட்டத்தை
वनानि	சோலைகளையும்	संविभज्य	பிரித்து
शीतं	குளிர்ந்த	व्यूह्य	ஆணிலகுத்து
उदकं च	ஐலத்தையும்	तिष्ठेम	நாம் தயாராக
परिगृह्य	தேடிக்கண்டுகொண்டு		இருப்போம்.

लोकक्षयकरं भीमं भयं पश्याम्युपस्थितम् । निर्वहणं प्रवीराणामृक्षवानररक्षसाम् ॥ १२ ॥

लोकक्षयकरं	" உலகுக்கு நாசத்	निर्वहणं	அழிவை விளைவிக்கிற
	தை விளைவிக்கிறதும்		துமாகிய
प्रवीराणां	மிக்க ஞானர்களாகிய	भीमं	பயங்கரமான
	{ கரடிகள், வானர்கள்,	भयं	ஆபத்து [தரக
अक्षवानररक्षसां	அரக்கர்கள் இவர்	उपस्थितं	கிட்டிவிட்டிருக்கிற-
	களுக்கு	पश्यामि	நான் நினைக்கிறேன்.

वाताश्च परुषा वान्ति कम्पते च वसुंधरा । पर्वताग्राणि वेपन्ते नदन्ति धरणीधराः ॥ १३ ॥

वाताः	" காற்றுக்கள்	पर्वताग्राणि	மலைபிழைச்சிகள்
परुषाः	கடுமையாக	वेपन्ते	குலுக்குகின்றன.
वान्ति	விசுக்கின்றன.	धरणीधराः च	மலைகளும்
वसुंधरा च	பூமியும்	नदन्ति	அவசந்தாடுகின்றன.
कम्पते	நடுக்குகின்றது.		

मेघाः क्रव्यादसंकाशाः परुषाः परुषस्वनाः । क्रूराः क्रूरं प्रवर्षन्ति मिश्रं शोणितविन्दुभिः ॥

मेघाः	" மேகங்கள்	क्रूराः	பயங்கரமானவை
क्रव्यादसंकाशाः	பேய்பிசாசுக்களை		களாய்
	நிகர்த்தவைகளாய்	शोणितविन्दुभिः	ரத்தபிந்துக்களோடு
परुषाः	{ கண்டெடுத்துப் பார்	मिश्रं	கலந்தனவாய்
	க்கவொண்ணாதவை	क्रूरं	அஸஹ்யமாய்
परुषस्वनाः	களாய்	प्रवर्षन्ति	வர்ஷிக்கின்றன.
	கர்ணகடோரமாய் கர்		
	ஷிக்கின்றவைகளாய்		

रक्तचन्दनसङ्काशा सन्ध्या परमदारुणा । ज्वलच्च निपतत्येतदादित्याद्भिमण्डलम् ॥१५॥

सन्ध्या	" சந்திரகாலமானது	आदित्यात्	சூர்யபகவானிட
रक्तचन्दनसङ्काशा	செஞ்சந்தனத்தை நிகர்த்ததாய்	ज्वलच्च	ஜ்வலிக்கும் [மிருந்து
परमदारुणा	மிக பயங்கரமாயிருக்கிறது.	एतच्च	இந்த
		अभिमण्डलं च	அக்னிபிண்டமும்
		निपतति	கீழே விழுகிறது.

आदित्यमभिवाश्यन्ति जनयन्तो महद्भयम् । दीना दीनस्वरा घोरा अपशस्ता मृगद्विजाः॥

घोराः	" கொடியவைகளும்	दीनस्वराः	பரிதாபமான சூரலுத்
अपशस्ताः	இழிவானவைகளு மான	महत्	மிக [றவைகளாய்
मृगद्विजाः	மிருகங்களும் பூநி களும்	भयं	பயத்தை
दीनाः	ஏக்கம் பிடித்தவை களாய்	जनयन्तः	உண் டுபண்ணுகின்ற வைகளாய்
		आदित्यं	சூர்யபகவானைப் பார்த்து
		अभिवाश्यन्ति	ஊரையிடுகின்றன.

रजन्यामप्रकाशश्च सन्तापयति चन्द्रमाः । कृष्णरक्तांशुपर्यन्तो यथा लोकस्य संक्षये ॥

हस्यो रूक्षोऽप्रशस्तश्च परिवेषः सुलोहितः ॥ १७ ॥

चन्द्रमाः	" சந்திரனும்	हस्यः	சுருக்கினதாயும்
अप्रकाशः च	ஒளிசுள்றியவனாகவே	अप्रशस्तः	ஆடக்களமாயும்
रजन्यां	இரவில்	सुलोहितः	மிகச் சிவந்ததாயும்
सन्तापयति	தடிக்கச்செய்கிறான்.	लोकस्य	உலகத்திற்கு
परिवेषः	சந்திரனது ஊர்கோள்	संक्षये यथा	ஆழிவென
कृष्णरक्तांशुपर्यन्तः	{ கறுத்துச் சிவந்தது எனிக்கிரணக்களைபு டையதாயும்	रूक्षः च	கொடுமையாகவிருக் கிறது.

आदित्यमण्डले नीलं लक्ष्म लक्ष्मण दृश्यते । दृश्यन्ते न यथावच्च नक्षत्राण्यभिवर्तते ॥

युगान्तमिव लोकस्य पश्य लक्ष्मण शंसति ॥ १८ ॥

लक्ष्मण	" லக்ஷ்மணா!	यथावत्	முன்போல்
आदित्यमण्डले	சூர்யமண்டலத்தில்	न दृश्यन्ते	காணப்படவில்லை.
नीलं	நீலமான	लोकस्य	உலகிற்கு
लक्ष्म	களக்கம்	युगान्तं	பிரளயகாலம்
दृश्यते	காணப்படுகிறது.	अभिवर्तते च	கிட்டியிருக்கிறது என
लक्ष्मण	லக்ஷ்மணா!	शंसति इव	சூசிப்பதுபோலி ருக்கிறது.
नक्षत्राणि	நட்சத்திரங்கள்	पश्य	நீயும் கவனி.

काकाः श्येनास्तथा गृध्रा नीचैः परिपतन्ति च ॥ १९ ॥

काकाः	“காக்கைகளும்	गृध्राः च	கழுஞ்சுளும்
श्येनाः	பருந்துகளும்	नीचैः	கீழ்நோக்கி
तथा	அப்படியே	परिपतन्ति	விழுகின்றன.

शिवाश्चाप्यशिवा वाचः प्रवदन्ति महास्वनाः ॥ २० ॥

अपि	“ இன்னும்	अशिवाः	அடிமக்களகரமான
शिवाः च	நரிகளும்	वाचः	சத்தங்களை
महास्वनाः	பேரொலிக்கொண்டு	प्रवदन्ति	வளையிடுகின்றன.

शैलैः शूलैश्च खड्गैश्च विमुक्तैः कपिराक्षसैः । भविष्यत्यावृता भूमिमांसशोणितकर्दमा ॥ २१ ॥

भूमिः	“ பூமியானது	खड्गैः च	கத்திகளாலும்
कपिराक्षसैः	வானரர்களாலும்	आवृता	நிரம்பியதாயும்
	அரக்கர்களாலும்	मांसशोणित- कर्दमा	மாம்சம், இரத்தம் இவைகளால் சேறையுடையதாய்
विमुक्तैः	எறியப்பட்ட	भविष्यति	ஆகப்போகிறது.
शैलैः	மலைகளாலும்		
शूलैः च	சூலங்களாலும்		

क्षिप्रमद्य दुराधर्षा लङ्कां रावणपालिताम् । अभियाम जवेनैव सर्वतो हरिभिवृताः ॥ २२ ॥

हरिभिः	“ வானரர்களால்	रावणपालितां	ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான
सर्वतः	நரன்ருபக்கங்களிலும்	लङ्कां	இலங்கையினுள்,
वृताः	சூழப்பட்டவர்களாய்,	अद्य एव	இப்பொழுதே
	இதுவரையில் ஒருவராலும் தகைக்கப்பட்டாதிருந்ததும்	क्षिप्रं	காலனியம்பஞ்செய்
दुराधर्षा		जवेन	அதிவேகமாக [யாது
		अभियाम	நாம் செல்வோமாக.]”

इत्येवं संवदन्वीरो लक्ष्मणं लक्ष्मणाग्रजः । तस्माद्वातरच्छीघ्रं पर्वताग्रान्महाबलः ॥ २३ ॥

लक्ष्मणाग्रजः	லக்ஷ்மணரின் தமைய	इति एवं	மேற்கண்டவாறு
वीरः	வீரரும் [னரும்,	संवदन्	சொல்லிக்கொண்டு
महाबलः	மகா பலசாலியுமாகிய	तस्मात्	அந்த
	அவர்	पर्वताग्रान्	மலையினுச்சிவிலிருந்து
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப்	शीघ्रं	சடுதியில்
	பார்த்து	अवातरत्	கீழிறங்கினார்.

अत्रतीर्थं च धर्मात्मा तस्माच्छैलात्स राघवः । परैः परमदुर्घर्षं ददर्श बलमात्मनः ॥ २४ ॥

धर्मात्मा	தர்மா தம்மவாகிய	परमदुर्घर्षं	என்ன பாடுபட்டாலும் வெல்லற்கரிய
सः राघवः	அந்த ஸ்ரீராமர்	आत्मनः	தனது
तस्मात् शैलात्	அந்த மலையினின்றும்	बलं	சைன்யத்தை
अवतीर्थं च	இறங்கிய பின்பு	ददर्श	கண்ணுற்றார்.
परैः	சத்தருக்களால்		

सन्नह्य तु ससुग्रीवः कपिराजबलं महत् । कालज्ञो राघवः काले संयुगायाभ्यचोदयत् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	संनह्य	ஸன்னத்தமாகவிருக் கச்செய்து
ससुग्रीवः तु	சுகீரீவனுடன் கூடவே	कालज्ञः	காலமறிந்தவராய்
महत्	பெரும்	काले	எற்றகாலத்தில்
कपिराजबलं	வானரராஜனது சேனையை	अभ्यचोदयत्	உத்ஸாஹப்படுத்தி னார்.
संयुगाय	போருக்கு		

ततः काले महाबाहुर्वलेन महता वृतः । प्रस्थितः पुरतो धन्वी लङ्कामभिमुखः पुरीम् ॥

ततः	அதன்மேல்	लङ्कां	இலங்கை
महाबाहुः	மகாபாகுவும்	पुरीं	நகரை
धन्वी	வில்லீரருமான அவர்	अभिमुखः	நோக்கி
महता	பெரும்	पुरतः	முன்னே
वलेन	சேனையால்	काले	உசிதகாலத்தில்
वृतः	சூழப்பட்டவராய்	प्रस्थितः	சென்றார்.

तं विभीषणसुग्रीवौ हनुमाञ्जाम्बवान्नलः । ऋक्षराजस्तथा नीलो लक्ष्मणश्चान्वयुस्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	नलः	நளனும்,
तं	அவரை	तथा	அப்படியே
विभीषणसुग्रीवौ	விபிஷணனும் சுகீரீவ	नीलः	நீலனும்,
हनुमान्	ஹனுமாரும், [னும்,	लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணரும்
ऋक्षराजः	஋க்ஷராஜனாகிய	अन्वयुः	பின்பற்றிச்சென்றார் கள்.
जाम्बवान्	ஜாம்பவானும்,		

ततः पश्चात्सुमहती पृतनार्क्षवनौकसाम् । प्रच्छाद्य महतीं भूमिमनुयाति स राघवम् ॥२८॥

ततः पश्चात्	அதற்குப்பிறகு	पृतना	சேனை
राघवं	ஸ்ரீராமரை	महतीं	பெரிய
ऋक्षवनौकसां	஋க்ஷவர்களை, வானரர்கள் இவர்களுடைய	भूमिं	பூமியை
सुमहती	பெரும்	प्रच्छाद्य	மறைத்துக்கொண்டு
		राघवं	ஸ்ரீராமரை
		अनुयाति स	பின்பற்றிச்சென்றது.

शैलशृङ्गाणि शतशः प्रवृद्धांश्च महीरुहान् । जग्दुः कुञ्जरप्रख्या वानराः परवारणाः॥२९॥

कुञ्जरप्रख्याः	யானைகளை நிகர்த்த வர்களும்	प्रवृद्धान्	பெருத்த
परवारणाः	சந்தானுக்களைத்தடுக்க வல்லவர்களுமான	महीरुहान् च	மரங்களையும்
वानराः	வானரர்கள்	शतशः	நூற்றுக்கணக்காக
शैलशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களையும்	जग्दुः	கையிலெடுத்துக்கொ ண்டார்கள்.

तौ तु दीर्घेण कालेन भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । रावणस्य पुरीं लङ्कामासेदतुररिंदमौ ॥३०॥

अस्मिदमौ
तौ
भ्रातरौ
रामलक्ष्मणौ तु

சத்துருக்களை நாசஞ்
அந்த [செய்யும்
பிராதாக்களாகிய
ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மண
ரும்

रावणस्य
लङ्कां
पुरीं
अदीर्घेण कालेन
आसेदतुः

ராவணனது
இலங்கை
நகரை
சிறிதுநேரத்திலேயே
அடைந்தார்கள்.

पताकमालिनीं रम्यामुद्यानवनशोभिताम् । चित्रवपां सुदुष्पापामुच्चैः प्राकारतोरणाम् ॥
तां सुरैरपि दुर्धर्षां रामवाक्यप्रचोदिताः । यथानिवेशं संपाद्य न्यविशन्त वनौकसः ॥३२॥

पताकमालिनीं
रम्यां
उद्यानवन- }
शोभितां }
चित्रवपां
सुदुष्पापां
उच्चैः
प्राकारतोरणां

கொடிகளை வரிசைவரி
சையாக உடையதும்
அழகியதும்
உத்யானவனங்களால்
முகுந்துவிளங்குகிற
தும்
அழகிய வாயிற்கதவு
களையுடையதும்
ஒருவராலும் அடைய
முடியாததும்
உயர்ந்த
மதில்களையும் தோர
ணவாயில்களையுமு
டையதும்

सुरैः अपि
दुर्धर्षां
तां
रामवाक्य- }
प्रचोदिताः }
वनौकसः
संपाद्य
यथानिवेशं
न्यविशन्त

தேவர்களாலும்
வெல்லற்கரிய துமான
அதை
ஸ்ரீராமரது ஆக்களை
பைக்கொண்டு ஏற்ப
டுத்தப்பட்ட
வானர்கள்
முற்றுக்கொண்டுக்
கொண்டு
விதிக்கப்பட்ட
இடத்தில்
நங்கிவிட்டார்கள்.

लङ्कायास्तूत्तरद्वारं शैलमृङ्गमिवोन्नतम् । रामः सहानुनो धन्वी जुगोप च सरोध च ॥३३॥

धन्वी
रामः
सहानुजः
शैलमृङ्ग इव
उन्नतं

வில்லி ராகிய
ஸ்ரீராமர்
தம்பியோடுகூட
மலையின் கொடுமுடி
யை நிகர்த்து
உயர்ந்திருக்கிற

लङ्कायाः
उत्तरद्वारं
सरोध च
तु
जुगोप च

இலங்கையின்
வடக்குவாயில்
தகைந்தார்.
இப்பொழுது
ஐப்பத்துவராதபடி
தன்னையும் பாதுகா
த்துக்கொண்டார்.

लङ्कामुपनिविष्टश्च रामो दशरथात्मजः । लक्ष्मणानुचरो वीरः पुरीं रावणपालिताम् ॥

उत्तरद्वारमासाद्य यत्र तिष्ठति रावणः

॥ ३४ ॥

वीरः
दशरथात्मजः
लक्ष्मणानुचरः च
रामः
रावणपालितां

குரகும்
தசரதரின் திருமக
னரும்
லக்ஷ்மணரைக் கூட
டாளியாகயுடையவ
ஸ்ரீராமர் [ருமான
ராவணனால் பாது
காக்கப்பட்ட

लङ्कां पुरीं आसाद्य
रावणः
यस्य
तिष्ठति
उत्तरद्वारं
उपनिविष्टः

இலங்கைநகரைக்கிட்டி
ராவணன்
எக்கு
இருந்தானே அந்த
வடக்குவாயிலில்
ஊக்கத்துடன்
நின்றுவிட்டார்.

नान्यो रामाद्धि तद्द्वारं समर्थः परिरक्षितुम् । रावणाधिष्ठितं भीमं वरुणेनैव सागरम् ॥
सायुधै राक्षसैर्भीमैरभिगुप्तं समन्ततः । लघूनां त्रासजननं पातालमिव दानवैः ॥ ३६ ॥

सागरं	சமுத்திரத்தை	सायुधैः	ஆயுதத்தரித்த
वरुणेन	வருணபகவானால்	भीमैः	கொடிய
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
रावणाधिष्ठितं	ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டதும்,	समन्ततः	நாற்புறமும்
भीमं	பயங்கரமானதும்,	अभिगुप्तं	பாதுகாக்கப்பட்டது
लघूनां	அற்பத்திடனற்றவர்களுக்கு	तत्	அந்த
त्रासजननं	நடுக்கத்தை விளைவிக்கிறது	इव	வாயிலை
दानवैः	நானவர்களால்	परिरक्षितुं	நிர்ப்பத்திக்க
पातालं	பாதாளலோகத்தை	रामात्	ஸ்ரீராமரைத்தவிர
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே	अन्यः हि	வேறொருவனும்
		समर्थः न	வல்லனாகான்.

विन्यस्तानि च योधानां बहूनि विविधानि च । ददर्शायुधजालानि तथैव कवचानि च ॥

विन्यस्तानि	அவ்விடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த,	आयुधजालानि च	ஆயுதசமூகங்களையும்
योधानां	போர்வீரர்களுடைய	तथा एव	அப்படியே
बहूनि	அனேக	कवचानि च	கவசங்களையும்
विविधानि च	பலவகைகளான	ददर्श	கண்ணுற்றார்.

पूर्वं तु द्वारमासाद्य नीलो हरिचमूपतिः । अतिष्ठत्सह मैन्देन द्विविदेन च वीर्यवान् ॥३८॥

हरिचमूपतिः	வானரசோபதியும்	सह	கூட
वीर्यवान्	வீர்யசாலியுமான	पूर्वं	கிழக்கு
नीलः	நீலன்	द्वारं	வாயிலை
मैन्देन तु	மைந்தனோடும்	आसाद्य	உடைந்த
द्विविदेन च	தவிவிதனோடும்	अतिष्ठत्	காத்ததென்றான்.

अङ्गदो दक्षिणद्वारं जग्राह सुमहाबलः । ऋषभेण गवाक्षेण गजेन गवयेन च ॥ ३९ ॥

सुमहाबलः	மிக்கபலசாலியாகிய	गजेन	கஜனோடும்
अङ्गदः	அங்கதன்	गवयेन च	கவயனோடும்
ऋषभेण	ரிஷபனோடும்	दक्षिणद्वारं	தெற்குவாயிலை
गवाक्षेण	கவாக்ஷனோடும்	जग्राह	தடுத்தான்.

हनुमान्पश्चिमद्वारं ररक्ष बलवान्कपिः । प्रमाथिप्रघसाभ्यां च वीरैरन्यैश्च तंगतः ॥ ४० ॥

बलवान् பலசாலியான
कपिः வானரராகிய
हनुमान् ஹனுமார்
प्रमाथि- } பிரமாதி, பிரகசன்
प्रघसाभ्यां च } இவ்விருவர்களோடும்

अन्यैः வேறு
वीरैः च வீரர்களோடும்
सङ्गतः சேர்க்கு
पश्चिमद्वारं மேற்குவாயிலை
ररक्ष சிறப்பந்தித்தார்.

मध्यमे च स्वयं गुल्मे सुग्रीवः समतिष्ठत । सह सर्वैर्हरिश्चेष्टैः सुपर्णश्वसनोपमैः ॥ ४१ ॥

सुग्रीवः சுக்ரீவன்
स्वयं च தானே
मध्यमे ४௫
गुल्मे ஊசன்யத்தில்

सुपर्णश्वसनोपमैः { கருடபகவானையும்
வாயுபகவானையும்
நிகர்த்த
हरिश्चेष्टैः வானரோத்தமர்கள்
सर्वैः सह எல்லோரோடும்கூட
समतिष्ठत நின்றான்.

वानराणां तु षट्त्रिंशत्कोट्यः प्रख्यातयूथपाः । निपीड्योपनिविष्टाश्च सुग्रीवो यत्र वानरः॥

वानराणां வானரர்களுடைய
षट्त्रिंशत् முப்பத்தாறு
कोट्यः तु கோடிக்கணக்கான
प्रख्यातयूथपाः புகழ்பெற்ற சேனைத்
தலைவர்கள்

निपीड्योपनिविष्टाश्च सुग्रीवो यत्र वानरः॥
सुग्रीवः वानरः சுக்ரீவவானரன்
यत्र च எங்கிருந்தானே ஆய்
निपीड्य முற்றுக்கையிட்டு [கு,
उपनिविष्टाः ஊக்கத்துடனிருந்
தார்கள்.

शासनेन तु रामस्य लक्ष्मणः सविभीषणः । द्वारे द्वारे हरीणां तु कोटिं कोटिं न्यवेशयत्॥

रामस्य ஸ்ரீராமருடைய
शासनेन तु ஆக்கிணையைக்கொண்
டே
लक्ष्मणः லக்ஷ்மணர்
सविभीषणः விபிஷணருடன்

द्वारे द्वारे तु இடைவெளிகளிலெக்
கும்
हरीणां வானரர்களுடைய
कोटिं कोटिं ஒவ்வொரு கோடியை
न्यवेशयत् நிறுத்தினார்.

पश्चिमेन तु रामस्य सुग्रीवः सहजाम्बवान् । अदूरान्मध्यमे गुल्मे तस्थौ बहुबलानुगः ॥

सुग्रीवः சுக்ரீவன்
सहजाम्बवान् ஜாம்பவானுடனும்
बहुबलानुगः பலசேனைபால் பின்
தொடரப்பட்டவராய்
मध्यमे ४௫

गुल्मे சேனையில்
रामस्य ஸ்ரீராமருக்கு
पश्चिमे மேற்கிலும்
अदूरान् तु அருகாமையிலும்
तस्थौ நின்றான்.

ते तु वानरशार्दूलाः शार्दूला इव दंष्ट्रिणः । गृहीत्वा द्रुमशैलाग्रान् हृष्टा युद्धाय तस्थिरे ॥

शार्दूलाः इव வேந்தககன்போலவே
दंष्ट्रिणः கோரைப்பற்களையு
டையவர்களும்
वानरशार्दूलाः तु வானரோத்தமர்களு
से ஆவர்கள் [மர
युद्धाय போரிட

हृष्टा: உதஸா ஹுங்கொண்ட
வர்களாய்
द्रुमशैलाग्रान् மரங்களையும் மலைச்சி
கரங்களையும்
गृहीत्वा கையிலேந்திக்
तस्थिरे கொண்டு
தயாராய் நின்றனர்.

सर्वे विकृतलाङ्गलाः सर्वे दंष्ट्रानखायुधाः । सर्वे विकृतचित्राङ्गाः सर्वे च विकृताननाः ॥

सर्वे	எல்லோரும்	सर्वे	எல்லோரும்
विकृतलाङ्गलाः	மேலே தூக்கப்பட்ட வாஸ்களையுடையவர்	विकृतचित्राङ्गाः	பலவகை அழகிய உரு வழுடையவர்கள் ;
सर्वे	எல்லோரும் [கள் ;	सर्वे च	எல்லோரும்
दंष्ट्रानखायुधाः	{ கோரப்பற்களையும் நகங்களையும் ஆயுத மாகவுடையவர்கள் ;	विकृताननाः	{ இதுவரையில் கண்டி- ராத முகமுடையவர் கள்.

दशनागवलाः केचित्केचिदशगुणोत्तराः । केचिन्नागसहस्रस्य वभूयुस्तुल्यविक्रमाः ॥४७॥

केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர்
दशनागवलाः	பத்து யானைகளின் பலமுள்ளவர்களையும்	नागसहस्रस्य	ஆயிரம் யானைகளை
केचित्	சிலர்	तुल्यविक्रमाः	நிகர்த்த பலமுடைய வர்களையும்
दशगुणोत्तराः	{ அதிகமும் பதின்மடக் கு அதிகமுள்ளவர் களையும்	वभूयुः	இருந்தார்கள்.

सन्ति चौघवलाः केचित्केचिच्छतगुणोत्तराः । अप्रमेयवलाश्चान्ये तत्रासन्दहरियूयपाः ॥

केचित्	சிலர்	सन्ति	இருந்தார்கள்.
ओघवलाः च	{ பல கோடிகளடங்கிய ஒகமெனும் எண்ணி க்கையவைகளின் பலமுடையவர்களா கவும்	तत्र	அதில்
केचित्	சிலர்	अन्ये	மற்றுமுள்ள
शतगुणोत्तराः	நூறுமடக்குமேம்பட் டவர்களாகவும்	हरियूयपाः च	வானரத்தலைவர் கனோடுவனில்
		अप्रमेयवलाः	அளவிடமுடியாத பல முடையவர்களாய்
		आसन्	இருந்தார்கள்.

अद्भुतश्च विचित्रश्च तेषामासीत्समागमः । तत्र वानरसैन्यानां शैलानामिव सङ्गमः ॥४९॥

तत्र	அவ்விடத்தில்	इव	போலவும்
तेषां	அந்த	अद्भुतः च	{ இதுவரையில் என் தம் பார்த்திராததா கவும்
वानरसैन्यानां	வானரச்சேனைகளின்	विचित्रः च	பிக்க அழகாகவும்
समागमः	சங்கமமானது	आसीत्	விளங்கிற்று.
शैलानां	பர்வதங்களின்		
सङ्गमः	சங்கமம்		

परिपूर्णमिवाकाशं सञ्छन्नेव च मेदिनी । लङ्कासुपनिविष्टैश्च संपतद्भिश्च वानरैः ॥५०॥

लङ्का	இலங்கையில்	सञ्छन्ना इव	மறைக்கப்பட்டது போலிருந்தது.
• उपनिविष्टैः च	ஓரிடத்திலிருக்கிற	संपतद्भिः च	பறக்கின்றவர்களால்
वानरैः	வானரர்களால்	आकाशं च	ஆகாசமும்
मेदिनी	பூமியானது	परिपूर्णं इव	நிறைக்கப்பட்டது போலிருந்தது.

शतं शतसहस्राणां पृथग्भूतानौकसाम् । लङ्काद्वाराण्युपाजग्मुर्न्ये योद्धुं समन्ततः ॥ ५१ ॥

शतसहस्राणां शतं भन्ये पृथक्	கரடி, வானார் இவர் களுடைய கோடிக்கணக்கான வேறு பலர் தனித்தனியே	योद्धुं लङ्काद्वाराणि समन्ततः उपाजग्मुः	போர்புரிய இலங்கைவாயில்களை சுற்றிக்கூற்றி திரிந்தார்கள்.
-----------------------------------	---	--	--

आवृतः स गिरिः सर्वैस्तैः समन्तात्प्लवङ्गमैः ॥ ५२ ॥

सः गिरिः समन्तात्	அந்த பர்வதமானது எங்கும்	तैः प्लवङ्गमैः सर्वैः आवृतः	அந்த வானார்கள் எல்லோராலும் சூழப்பட்டிருந்தது.
-------------------------	-------------------------------	--------------------------------------	--

अयुतानां सहस्रं च पुरीं तामभ्यवर्तत ॥ ५३ ॥

अयुतानां सहस्रं च तां	கோடிக்கணக்கான அந்த [வையும்]	पुरीं अभ्यवर्तत	பட்டணத்தை சுற்றியின்றது.
--------------------------	--------------------------------	--------------------	-----------------------------

वानरैर्बलवद्भिश्च बभूव द्रुमपाणिभिः । संवृता सर्वतो लङ्का दुष्प्रवेशाऽपि वायुना ॥ ५४ ॥

वायुना दुष्प्रवेशा लङ्का अपि द्रुमपाणिभिः	வாயுபகவானாலும் புகழுடியா திருந்த இலங்கையும் மரங்களை கைகளி லேந்திய	बलवद्भिः वानरैः सर्वतः च संवृता बभूव	பலசாலிகளான வானர்களால் எங்குமே தடைப்புண்டதாய் ஆயிற்று.
--	---	--	---

राक्षसा विस्मयं जग्मुः सहसाऽभिनिपीडिताः । वानरैर्दंघसङ्काशैः शक्रतुल्यपराक्रमैः ॥

राक्षसाः मेघसङ्काशैः शक्रतुल्य- पराक्रमैः	அசக்கர்கள் மேகத்தை நிகர்த்த வைகளும் இந்திரனுக்கெப்பா ன ஆற்றல் பெற்ற வர்களமான	वानरैः सहसा अभिनिपीडिताः विस्मयं जग्मुः	வானர்களால் பலங்கொண்டு முற்றுகையிடப்பட்ட வர்களாய் மலைத் துவிட்டார்கள்.
--	---	--	---

महाञ्छब्दोऽभवत्तत्र बलौघस्याभिवर्ततः । सागरस्येव भिन्नस्य यथा स्यात्सलिलस्वनः ॥

भिन्नस्य सागरस्य सलिलस्वनः यथा स्यात् इव	கொந்தளிக்கும் கடலின் நீரோசை எவ்வாறு இருக்கு மோ அவ்வாறு	तत्र अभिवर्ततः बलौघस्य महान शब्दः अभवत्	அப்பொழுது எதிர்த்துநிற்கும் சேனைவெள்ளத்தி னது பெரும் முழக்கம் உண்டாயிற்று.
---	--	---	---

तेन शब्देन महता सप्राकारा सतोरणा । लङ्का प्रचलिता सर्वा सशैलवनकानना ॥५७॥

तेन	அந்த	सतोरणा	தேரரணவார்பில்க
महता	பெரும்		ளோடும்,
शब्देन	முழுக்கத்தால்	सशैलवन-	மலைகளோடும், வனங்
लङ्का	இலங்கை	कानना }	களோடும், சோலைக
सर्वा	முற்றும்		ளோடும்,
सप्राकारा	மதில்களோடும்,	प्रचलिता	அதிர்த்தது.

रामलक्ष्मणगुप्ता सा सुर्यावेण च वाहिनी । बभूव दुर्धर्पतरा सर्वैरपि सुरासुरैः ॥ ५८ ॥

सुर्यावेण	சூரியனாலும்,	बभूव	தேவர்கள் அசுரர்கள்
रामलक्ष्मण-	ஸ்ரீராமராலும், லக்ஷ்	सुरासुरैः	யாவராலும்
गुप्ता च }	மணராலும் ரகசிக்க	सर्वैः अपि	எப்பாடுகொண்டும் அ
सा	அந்த [ப்பட்ட	दुर्धर्पतरा	ணுகவொண்ணாததாய்
वाहिनी	சேனை		இருந்தது.

राघवः सन्निवेश्यैव सैन्यं स्वं रक्षसां वधे । सम्पन्त्र्य मन्त्रिभिः सार्धं निश्चित्य च पुनः पुनः ॥

आनन्तर्यमभिप्रेप्सुः क्रमयोगार्थतत्त्ववित् ॥ ५९ ॥

विभीषणस्यानुमते राजधर्ममनुस्मरन् । अङ्गदं वालितनयं समाहूयेदमब्रवीत् ॥ ६० ॥

क्रमयोगार्थ-	} முறைதவறாது செய்	पुनः पुनः	பலவாறு
तत्त्ववित् }		सम्पन्त्र्य	ஆலோசித்து
	யும் காரியங்களால்	च	பின்னர்
	விளையும் பலனை உள்	राजधर्म	மன்னரது நெறியை
	உணர்ந்த	अनुस्मरन्	அறியுதுத்துகிறவ
राघवः	ஸ்ரீராமர்		ராய்
स्वं	தனது	निश्चित्य	ஒர்சிறதம் தீர்மானித்து
सैन्यं	சேனையை	विभीषणस्य	விபிஷணரின்
सन्निवेश्य एव	தக்கவிடத்தில் சிற்	अनुमते	அக்கிகாரத்தின்
रक्षायै वधे	கச்செய்தபின்னர்		பேரில்
	அரக்கர்களை அழித்	वालितनयं	வாலியின் புதல்வனா
	தல் விவசயத்தில்	अङ्गदं	அக்கதனை [கிய
आनन्तर्यं	மேல்படத்தவேண்டிய	समाहूय	அழைத்து
	தை	इदं	பின்வருமாறு
अभिप्रेप्सुः	நடத்த எண்ணங்	अब्रवीत्	கட்டினையிட்டார்:
	கொண்டு		
मन्त्रिभिः सार्धं	மந்திரிகளோடுகூட		

गत्वा सौम्य दशमीवं ब्रूहि मद्रचनात्कपे । लङ्कायित्वा पुरीं लङ्कां भयं त्यक्त्वा गतव्यथः॥

सौम्य	“அப்பா	गतव्यथः	மனச்சஞ்சலம் எது
कपे	வாரா!		வும் இன்றி
भयं	பயத்தை	दशमीवं गत्वा	ராவணனைக் கிட்டி
त्यक्त्वा	விட்டொழித்து	मद्रचनात्	நானுரைத்ததாக
लङ्कां पुरीं	இலங்கைககருள்	ब्रूहि	பின்வருமாறு சொல்
लङ्कायित्वा	நாலிக்குதித்து		லக்கடவாய்.

भ्रष्टश्रीक गतैश्वर्यं मुमूर्षो नष्टचेतन । ऋषीणां देवतानां च गन्धर्वाप्सरसां तथा ॥ ६२ ॥
 नागानामथ यक्षाणां राज्ञां च रजनीचर । यच्च पापं कृतं मोहादवलिप्सेन राक्षस ॥
 तस्य पापस्य संप्राप्ता व्युष्टिरस्य दुरासदा ॥ ६३ ॥

भ्रष्टश्रीक	“ கனையிழந்தவனே !	राज्ञां च	மன்னர்களுக்கும்,
गतैश्वर्यं	அரசிழந்தவனே !	यत् पापं	எந்த தீக்கானது
मुमूर्षो	சாவுநெருங்கியவனே !	मोहात्	முடத்தனத்தாலும்,
नष्टचेतन	அறிவுகுன்றியவனே !	अवलिप्सेन	செருக்காலும்
रजनीचर	திருட்டு	कृतं	உன்னால் புரியப்பட்ட
राक्षस	அரக்கா !	तस्य	அந்த [தோ
ऋषीणां	முனிவர்களுக்கும்,	अस्य	இந்த
देवतानां च	தேவர்களுக்கும்,	पापस्य	பாபத்தின்
गन्धर्वाप्सरसां तथा	கந்தர்வர்களுக்கும் அப்ஸரஸ்களுக்கும்,	व्युष्टिः च	பலனும்
नागानां अथ	நாகர்களுக்கும்,	दुरासदा	எவராலும் தடுக்க
यक्षाणां	யக்ஷர்களுக்கும்,	संप्राप्ता	முடியாததாய் கிட்டிவிட்டது.

नूनमद्य गतो दर्पः स्वयंभूवरदानजः । यस्य दण्डधरस्तेऽहं दाराहरणकर्षितः ॥

दण्डं धारयमाणस्तु लङ्काद्वारे व्यवस्थितः ॥ ६४ ॥

यस्य	“ எந்த	व्यवस्थितः	வந்து நின்று
ते	உனக்கு	दण्डधराः	தண்டனை விதிக்கத் தயாராயிருக்கிறேனோ
दाराहरणकर्षितः	மனைவி திருடப்பட்ட டதால் மனம் கொந்த	नूनं	ஆகையால்
अहं तु	கானே	स्वयंभूवर-}	பிரம்மாவிடம் வரம்
दण्डं	படையை	दानजः }	வாங்கியதாலுண்
धारयमाणः	திரட்டிக்கொண்டு	दर्पः	செருக்கு [டான
लङ्काद्वारे	இலங்கையின் வாயிலில்	अद्य गतः	இன்றே ஒழிந்தது.

पदवीं देवतानां च महर्षीणां च राक्षस । राजर्षीणां च सर्वेषां गमिष्यसि मया हतः ॥

राक्षस	“ அரக்கா !	महर्षीणां च	மறநரிஷிகளுடைய
मया	என்னால்	राजर्षीणां	ராஜரிஷிகள் [வும்
हतः	கொல்லப்பட்ட நீ	सर्वेषां च	எல்லோருடையவும்
देवतानां च	தேவர்களுடையவும்	पदवीं	கதியை
		गमिष्यसि	அடைவாய்.

बलेन येन वै सीतां मायया राक्षसाधम । मामतिक्रामयित्वा त्वं हतवांस्तन्निदर्शय ॥६६॥

राक्षसाधम	“ ராக்ஷஸப்பதனே !	येन	எந்த
त्वं	நீ	बलेन वै	பலத்தைக்கொண்டு
मायया	மாயையால்	हतवान्	திருடிச்சென்றயோ
मां	என்னை	तत्	அதை
अतिक्रामयित्वा	அப்புறம் செல்லச்	निदर्शय	எனது நேரில் காட்டு
सीतां	வந்தையை [செய்து		வாயாக.

अराक्षसमिमं लोकं कर्तास्मि निशितैः शरैः । न चेच्छरणमभ्येपि मामुपादाय मैथिलीम् ॥

மா
மேயிலி
உபாடாய
}
शरणं अभ्येपि }
न चेत् }

“என்னிடம்
ஜானகியை
கிருப்பிச்சமர்ப்பித்து
விட்டு
நீ சரணம் புறாத
பகைத்தில்

निशितैः
शरैः
इमं
लोकं
अराक्षसं
कर्तास्मि

கூரிய
பாணங்களால்
இந்த
உலகை
ராட்சஸர்கள் தந்தாய்
செய்து விடுவேன்.

धर्मात्मा राक्षसश्रेष्ठः संप्राप्तोऽयं विभीषणः

॥ ६८ ॥

धर्मात्मा
राक्षसश्रेष्ठः

“தர்மா த்மாவும்
அரக்கர்களில் உத்த
மனுமாய

अयं
विभीषणः
संप्राप्तः

இந்த
விபிஷணன்
என்னை ஆசிரயித்து
விட்டான்.

लङ्केश्वर्यं ध्रुवं श्रीमानयं प्रामोत्यकण्टकम्

॥ ६९ ॥

श्रीमान्
अयं
अकण्टकं

“ஸ்ரீமானாகும்
இவன்
இடையூறற்ற

लङ्केश्वर्यं
ध्रुवं
प्रामोति

இலங்கையரசை
சாச்வதமாய்
அடைகிறான்.

न हि राज्यमधमेण भोक्तुं क्षणमपि त्वया ।

शक्यं मूर्खसहायेन पापेनावदितात्मना ॥

मूर्खसहायेन
अविदितात्मना
पापेन

“மூர்க்கர்களாகிய மந்
நிரிகளை உதவியாகக்
கொண்டவனும்
தான் இம்மட்டுமென்
று அநியாதவனாய்
பாபத்தொழிலையே
புரியும்

शक्यं
क्षणमपि
राज्यं
अधमेण हि
भोक्तुं
शक्यं न

உன்னால்
ஒரு நிமிஷமேனும்
ராஜ்யத்தை
அதர்மத்துடனேயே
அனுபவிக்க
முடியாது.

युद्धयस्व वा धृतिं कृत्वा शौर्यमालम्ब्य राक्षस ॥ ७१ ॥

राक्षस
शौर्यं

“அரக்க!
பேரருக்குவேண்டிய
வல்லமையை

आलम्ब्य
धृतिं
कृत्वा वा
युध्यस्व

அடைந்து
மனோதைரியத்தை
கொண்டும்
போர்புரி.

मच्छरैस्त्रं रणे शान्तस्ततः पूतो भविष्यसि

॥ ७२ ॥

रणे
एवं
मच्छरैः
शान्तः

“போரில்
நீ
எனது பாணங்களால்
மாண்டவனாய்

ततः
पूतः
भविष्यसि

அதனால்
செய்த பாபங்களோ
ழிந்தவனாக
ஆகிவிடுவாய்.

यद्वा विशसि लोकांस्त्रीन्पक्षिभूतो मनोजवः । मम चक्षुष्यं प्राप्य न जीवन्प्रतियास्यसि ॥

पक्षिभूतः	" 'பறவை உருவங் கொண்டவனாய்	मम	எனது
मनोजवः	மனோவேகமுற்றும்	चक्षुष्यं	கண்ணோக்கை
वीन्	மூன்று	प्राप्य	ஆடைந்தபிறகு
लोकान्	உலகங் 9 னுக்குள்	जीवन्	உயிருடன்
विशसि	புருந்துளிகின்றாய்	प्रतियास्यसि न	நீ திரும்பப் போக மாட்டாய்.
यद्वा	என்கிறதென்றால்		

अवीमि त्वां हितं वाक्यं क्रियतामौर्ध्वदैहिकम् ॥ ७४ ॥

त्वां	" 'உனக்கு	और्ध्वदैहिकं	உத்திரக்கிரியை யானது
हितं	நன்மை பயப்பதாகிய	क्रियताम्	செய்துமுடிக்கப் பட்டும்.
वाक्यं	ஒரு சொல்லை		
अवीमि	சொல்லுகிறேன்.		

सुदृष्टा क्रियतां लङ्का जीवितं ते मयि स्थितम् ॥ ७५ ॥

ते	" 'உனது	लङ्का	இலங்கைநகர்
जीवितं	உயிர்	सुदृष्टा	ஆசைதீர்ப்பார்க்கப் பட்டதாக
मयि	எனதீனத்தில்	क्रियताम्	செய்துவிடப்பட்ட மட.' "
स्थितं	இருக்கிறது.		

इत्युक्तः स तु तारेयो रामेणाक्लिष्टकर्षणा । जगामाकाशमाविश्य मूर्तिमानिव हव्यवाद् ॥

अक्लिष्टकर्षणा	எதையும் தோஷநாறி தமாய்ச்செய்யும்	हव्यवाद्	ஆக்ளிபகவான்
रामेण	ராமரால்	हव	போலிருக்கும்
तु	இவ்விஷயத்தில்	सः	ஆந்த
इति	இவ்வாறு	तारेयः	ஆங்கதன்
उक्तः	நியமனம்பெற்று	आकाशं	ஆகாசத்தில்
मूर्तिमान्	உருவெடுத்துவந்த	आविश्य	கொம்பி
		जगाम	சென்றான்.

सोऽतिपत्य मुहुर्तेन श्रीमान्नावणमन्दिरम् । ददर्शासीनमव्यग्रं रावणं सचिवैः सह ॥७७॥

श्रीमान्	சீமானாகும்	सचिवैः	மந்திரிமார்களோடு
सः	ஆவன்	सह	கூட
मुहुर्तेन	ஒருகொடிப்பொழு தில்	अव्यग्रं	வெகுஜாக்கிரதை யுடன்
रावणमन्दिरं	ராவணனது மாளி கையை	आसीनं	வீற்றிருக்கும்
अतिपत्य	பறந்தடைந்து	रावणं	ராவணனை
		दर्शनं	கண்டான்.

ततस्तस्याविदूरे स निपत्य हरिपुङ्गवः । दीप्ताग्नि-सदृशस्तस्यावङ्गदः कनकाङ्गदः ॥ ७८ ॥

ततः	அப்பொழுது	हरिपुङ्गवः	வாரைரோத்தரனுமா
कनकाङ्गदः	பொன் கோள்வளைக ளையணிக் திருத்தவனும்	सः अङ्गदः	அந்த அங்கதன் [கிய
दीप्ताग्नि- सदृशः	கொழுந்துவிட்டு யும் அக்னியை நிக ர் த்தவனும்	तस्य	அவனது
		अविदूरे	சமீபத்தில்
		निपत्य	குதித்து
		तस्थौ	நின்றான்.

तद्रापवचनं सर्वमन्यूनाधिकमुत्तमम् । सामात्यं श्रावयामास निवेद्यात्मानपात्मना ॥ ७९ ॥

सामात्यं	மந்திரிமார்களை அரு க்குமவனுக்கு	उत्तमं	சிறந்த
आत्मना	தானே	रामवचनं	ஸ்ரீராமரது சொல்
आत्मानं	தானின் னானென்ப தை	सर्वे	எல்லாவற்றையும்
निवेद्य	தெரிவித்து விட்டு	अन्यूनाधिकं	எதொன்றையும் விடா மலும் சேர்க்காமலும்
तन्	அந்த	श्रावयामास	பின்வருமாறு அறிவித்தான் :

दूतोऽहं कोसलेन्द्रस्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः । वालिपुत्रोऽङ्गदो नाम यदि ते श्रोत्रपागतः ॥

अक्लिष्टकर्मणः	“எனதையும் கோலநாடில் தமாய்ச்செய்யும்	वा लपुत्रः	வாலியின் குமாரன்.
कोसलेन्द्रस्य	கோலநாடுமன்ன னாகிய	अङ्गदः नाम	அங்கதனென்பது எனது பெயர்.
रामस्य	ஸ்ரீராமரது	ते	உனது
दूतः	தூதன்	श्रोत्रं भागतः	காதில் விழுந்தவனாக
अहं	நான்.	यदि	இருந்தாலிருக்க லாம்.

आह त्वां राघवो रामः कौसल्यानन्दवर्धनः । निष्पत्य प्रतियुद्धयस्व नृशंस पुरुषाधम ॥

कौसल्यानन्दवर्धनः	“கோலநாதேவியா ருக்கு ஆனந்தத்தை பெருக்குபவனாய்	नृशंस	‘கொடிய கொஞ்சம் படைக்கப்பெற்ற
राघवः	ரகுலத்தில் பிறந்	पुरुषाधम	{ புருஷாதமனை! (உத்தம குலத்தில்ப் பிறந்த வெட்கமற்ற காமாதரனை!)
रामः	ஸ்ரீராமர் [தருக்கிற	निपत्य	வெளிவந்து
त्वां	உன்னிடம்	प्रतियुद्धयस्व	கேட்கின்ற போர் புரிவாயாக..
आह	பின்வருமாறு சொல் லிட்டுத் தருக்கிறார்.		

हन्तास्मि त्वां सहामात्यं सपुत्रज्ञातिबान्धवम् ॥ ८२ ॥

त्वां	“உன்னை	सपुत्रज्ञाति- बान्धवं	{ புத்திரர்களுடனும் தாய் தகளுடனும் பத்துக்களுடனும்
सहामात्यं	மந்திரிகளுடனும்,	हन्तास्मि	கொல்லப்போகிறேன்.

निरुद्धिमास्त्रयो लोका भविष्यन्ति हते त्वयि

॥ ८३ ॥

त्वयि ५८ ி
 हते माண்டுவிடவும்
 सयः மூன்று

लोका: உலகங்களும்
 निरुद्धिमा: கவலையொழிந்தவை
 भविष्यन्ति களாய் ஆகப்போகின்றன.

देवदानवयक्षाणां गन्धर्वोरगरक्षसाम् । शत्रुमयोद्धरिष्यामि त्वामृषीणां च कण्टकम् ॥

देवदानवयक्षाणां ५९ தேவாஸுரயக்ஷர்
 கணுக்கும்

ऋषीणां முனிவர்களுக்கு
 कण्टकं च கண்டகனுமான
 त्वां உண்டை
 भय इद्धरिष्यामि இப்பொழுது
 வேருடன் களைவேன்.

गन्धर्वोरगरक्षसां कर्तार्वनाकराक्षसार्
 शत्रुं வைரியும் [கணுக்கும்]

विभीषणस्य चैश्वर्यं भविष्यति हते त्वयि । न चेत्सत्कृत्य वैदेहीं प्रणिपत्य प्रदास्यसि ॥

त्वयि ५९ ி
 हते माண்டுவிடவும்
 विभीषणस्य च விபிஷணனுக்குத்
 தான்

न चेत् இதுவேண்டாமெனில்
 सत्कृत्य பூழித்து
 प्रणिपत्य அடிபணிந்து
 वैदेहीं சிந்தையை
 प्रदास्यसि நீ திருப்பிச்சமர்ப்பித்
 துவிடு."'

ऐश्वर्यं அரசு
 भविष्यति ஏற்படப்போகிறது.

इत्येवं परुषं वाक्यं ब्रुवाणे हरिपुङ्गवे । अमर्षवशमापन्नो निशाचरगणेश्वरः ॥ ८६ ॥

एवं इति இப்படியாய்
 परुषं वाक्यं கண்டிப்பான சொல்லை
 हरिपुङ्गवे வானரோத்தமன்
 ब्रुवाणे மொழிகையில்

निशाचरगणेश्वरः ராக்ஷஸகணமன்னன்
 अमर्षवशं கோபத்தால் மெய்
 மறந்திருத்தலை
 आपन्नः அடைந்தான்.

ततः स रोषताम्राक्षः शशास सचिवांस्तदा । गृह्यतामेष दुर्मेधा वध्यतामिति चासकृत् ॥

तदा அப்பொழுது
 ततः அதனால்
 सः அவன்
 रोषताम्राक्षः கோபத்தால் கண்கள்
 சிவக்க
 सचिवान् மந்திரிகளைப் பார்
 इति பின்வருமாறு [க்து]

शशास அக்ஷாபித்தான்.
 दुर्मेधा: "அறிவு குழம்பியவனான
 एषः இவன் [கிய
 गृह्यतां பிடிக்கப்படட்டும்.
 असकृत् च விட்டுவிட்டு
 वध्यताम् சித்திரவதை செய்யப்
 படட்டும்"

रावणस्य वचः श्रुत्वा दीप्ताग्रिसमतेजसः । जगृहुस्तं ततो घोराश्वत्वारो रजनीचराः ॥

दीप्ताग्रिसम- } பற்றியெரியும் தீயை
 तेजसः } சிகாத்த ஒளியுடைய
 வர்களும்
 घोरा: கோடியவர்களான
 चवारः காண்கு
 रजनीचराः அரசுக்கர்கள்

रावणस्य वचः ராவணனது சொல்லை
 श्रुत्वा சிரமேற்கொண்டு
 ततः அதனால்
 सं அவனை
 जगृहुः பிடித்துக்கொண்டார்
 கள்.

ग्राहयामास तारेयः स्वयमात्मानमात्मवान् । बलं दर्शयितुं वीरो यातुधानगणे तदा ॥८९॥

ஹாமவாந்	ஹைதரியசாரியும்	யல்	தனதுசக்தியை
वीरः	வீரனுமான	दर्शयितुं	கண்டடாகக்காட்ட
तारेयः	அங்கதன்	आमानं	தன்னை
यातुधानगणे	ஆரக்கர்களை து கூட் டத்தில்	स्वयं	தானே இஷ்டப்பட்டு
		ग्राहयामास	பிடித்துக்கொள்ள இடங்கொடுத்தான்.

स तान्बाहुद्वये सक्तानादाय पतगानिव । प्रासादं शैलसङ्काशमुत्पपाताद्भदस्तदा ॥ ९० ॥

सः	அந்த	पतगान्	பறிகளை
भद्भदः	அங்கதன்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறோ
तदा	அப்பொழுது	आदाय	துக்கிக்கொண்டு
बाहुद्वये	கைகளிற் றெழுல்	शैलसङ्काशं	மலைபரிகர்த்த
सक्तान्	சிக்கிக்கொண்ட	प्रासादं	உப்பரிசைபின் ிது
तान्	அவர்களை	उत्पपात	தாவிச்சென்றான்.

तेऽन्तरिक्षाद्विनिर्धृतास्तस्य वेगेन राक्षसाः । भूमौ निपतिताः सर्वे राक्षसेन्द्रस्य पश्यतः ॥

ते	அந்த	विनिर्धृताः	உதறியெறியப்பட்ட வர்களாய்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	राक्षसेन्द्रस्य	ராட்சஸமன்னன்
सर्वे	எல்லோரும்	पश्यतः	பார்த்துக்கொண்டிரு
तस्य	அவனது	भूमौ	பூமியில் [கைகயிலேயே
वेगेन	வலுவால்	निपतिताः	விழுந்தார்கள்.
अन्तरिक्षात्	ஆகாசத்திலிருந்து		

ततः प्रासादशिखरं शैलशृङ्गमिवोन्नतम् । ददर्श राक्षसेन्द्रस्य वालिपुत्रः प्रतापवान् ॥९१॥

ततः	அதன்மேல்	इव	போல்
प्रतापवान्	பிரதாபசாலியாகிய	उन्नतं	உயர்மான
वालिपुत्रः	அங்கதன்	प्रासादशिखरं	ஆண்மணியின் சிகரத்தை
राक्षसेन्द्रस्य	ஆரக்கர்மன்னனது	ददर्श	பார்த்தான்.
शैलशृङ्गं	மலைச்சிகரத்தை		

तत्पफाल पदाक्रान्तं दशमीवस्य पश्यतः । पुरा हिमवतः शृङ्गं वज्रिणेव विदारितम् ॥

तत्	அது	शृङ्गं इव	சிகரம்போலவே
पदाक्रान्तं	காலால் உதைக்கப்	दशमीवस्य	தசமணன்
पुरा	முன்பு [பட்டு	पश्यतः	பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது
वज्रिणा	இந்திரனால்	पफाल	சக்கலாய் வெடித்து விழுந்தது.
विदारितं	பிளக்கப்பட்ட		
हिमवतः	ஹிமயமலையின்		

भङ्क्त्वा प्रासादशिखरं नाम विश्राव्य चात्मनः । विनय सुमहानादमुत्पपात विहायसम् ॥

பாசாடசிஹரம்
அரண்மனையின்
சிகரத்தை
புண்பு
பொடியாக்கித்தள்ளி
விட்டு
பாஹ்ந:
தனது
நாம
பெயரை

விஷ்ராவ்ய
விஷ்ராவ்யமாய் எல்லோ
ரும் கேட்கும்வண்
ணம் கூறிவிட்டு
சுமஹாநாத்
பெருங்கோஷத்தை
விநய ய
இட்டுக்கொண்டும்
விஹாயஸ
ஆகாசத்தில்
உபபாத
கிளம்பினான்.

व्यथयन्नाक्षसान्सर्वान्हर्षयंश्चापि वानरान् ।

ச:
அவன்
ராக்ஷஸாந்
அரக்கர்கள்
ஸவாந்
எல்லோரையும்
வ்யயயந் ச
மனங்கலங்கச்செய்து
கொண்டும்

वानरान्
வானரர்களை

रावणस्तु परं चक्रे क्रोधं प्रासादधर्षणात् ।

ராவண: து
ராவணனும்
பாசாடதர்ஷணாத்
சிகரம் இடிக்கப்
பட்டதால்
பரம் க்ரோதம்
அளவகடந்த சினக்
சக்ரே
கொண்டான். [தை
ச
ஆயினும்
பாஹ்ந:
தனது

रामस्तु बहुभिर्हृष्टैर्निनदद्भिः प्लवङ्गमैः ।

ராம: து
பூராமரோவெனில்
ஹ்ரே:
உள்ளம்பூரித்து
நினதद्भि:
கோஷமிடும்
பஹுபி:
பல
புலவங்மே:
வானரர்களால்

सुपेगस्तु महावीर्यो गिरिकूटोपमो हरिः । बहुभिः संवृतस्तत्र वानरैः कामरूपिभिः ॥९८॥

சுபேக: து
மகா வீரவீரோபமோ
கிரிகூடோபம:
மலையின் சிகரத்தை
நிகர்த்தவனும்,

ஹரி:
கபிலவர்க்குமுடைய
வனும்,

புர்ப்ப:
பிறரால் வெல்லமுடி
யாதவனுமான

स वानराणां मध्ये तु रामपार्श्वमुपागतः ॥

ஹ்யயந் அபி
களிப்புறச்செய்துக்
கொண்டும்
வானராணா
வானரர்களின்
மய்யே
நடுவில்
ராமபாஸ்த் து
பூராமரது பக்கவி
லேயே
உபாபாத:
வந்து இறங்கினான்.

विनाशं चात्मनः पश्यन्निश्वासपरमोऽभवत् ॥

விநாஸம்
நாசத்தை
பஷ்யந்
எதிர்பார்க்கின்றவ
னாய்
நிஷாஸபரம:
நீண்ட பெருமூச்சு
விடுகிறவனாக
அபவந்
ஆயினான்.

वृतो रिपुवधाकाङ्क्षी युद्धायैवाभ्यवर्तत ॥ ९७ ॥

வ்ரு:
சூழப்பட்டவராய்
ரீபுவதாக்காங்க்ஷி
சத்துருவின் வதை
யை விச்சயித்தவராய்
யுத்தாய்
புத்தத்திற்கே
அப்யவர்த்த
முன்னோக்கிச்சென்
ருர்.

सुपेगस्तु महावीर्यो गिरिकूटोपमो हरिः । बहुभिः संवृतस्तत्र वानरैः कामरूपिभिः ॥९८॥

சுபேக: து
மகா வீரவீரோபமோ
கிரிகூடோபம:
மலையின் சிகரத்தை
நிகர்த்தவனும்,

ஹரி:
கபிலவர்க்குமுடைய
வனும்,

புர்ப்ப:
பிறரால் வெல்லமுடி
யாதவனுமான

सुपेगस्तु महावीर्यो गिरिकूटोपमो हरिः । बहुभिः संवृतस्तत्र वानरैः कामरूपिभिः ॥९८॥

சுபேக:
சுவேணனென்ற
கபி:
வானரன்
நஸ
ஆப்பொழுது

காமரூபிபி:
நினைத்த உருவமெ
பஹுபி:
பல [டுக்கவல்ல

வானர:
வானரர்களால்
சंवृत:
சூழப்பட்டவனாய்

द्विचत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம். || 12 ||

युद्धारंभः—போர்தொடங்கல்.

ततस्ते राक्षसास्तत्र गत्वा रावणमन्दिरम् । न्यवेदयन्पुरीं रुद्रां रामेण सह वानरैः ॥१॥

तत्र	அப்பொழுது	पुरीं	நகரை
ततः	அவ்விடத்தில்	वानरैः सह	வானர்களோடுகூட
ते	அந்த	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	रुद्रां	முற்றுக்கையிடப் பட்டதாய்
रावणमन्दिरं	ராவணனது	न्यवेदयन्	தெரிவித்தார்கள்.
ग-वा	சென்று [மரணிகைக்கு		

रुद्रां तु नगरीं श्रुत्वा जातक्रोधो निशाचरः । विधानं द्विगुणं कृत्वा प्रासादं सोऽध्यरोहता ॥

सः	அந்த	जातक्रोधः	சினம் மூண்டவனாய்
निशाचरः	அரக்கன் (ராவணன்)	विधानं	பாதுகாப்பின் அமைப்பு
नगरीं	நகரை	द्विगुणं	இருமடக்காய் [பை
रुद्रां	முற்றுக்கையிடப் பட்டதாய்	कृत्वा	செய்துவிட்டு
श्रुत्वा तु	கேட்டதுமே	प्रासादं	உப்பரிகை மீது
		अध्यरोहत	ஏறி நின்றான்.

स ददर्शाहतां लङ्कां सशैलवनकाननाम् । असंख्येयैर्हरिगणैः सर्वतो युद्धकाङ्क्षिभिः ॥३॥

सः	அவன்	युद्धकाङ्क्षिभिः	போரை விரும்பும்
सशैलवन- काननां	மலைகளும் காடுகளும் சோலைகளும் உள்	असंख्येयैः	அனலிடமுடியாத
लङ्कां	இலங்கையை [எரிட்ட	हरिगणैः	வானரகணக்கனரால்
सर्वतोः	எங்கும்	आवृतां	மூடப்பட்டதாக
		ददर्श	கண்ணுற்றான்.

स दृष्ट्वा वानरैः सर्वां वसुधां कवलीकृताम् । कथं क्षपयितव्याः स्युरिति चिन्तापरोऽभवत् ॥

सः	அவன்	दृष्ट्वा	கவனித்து
वसुधां	பூமி	कथं	எவ்வாறு
सर्वां	எங்கும்	क्षपयितव्याः स्युः	இவர்கள் கொல்லப்பட ட்டவர்களாவார்கள்
वानरैः	வானர்களால்	इति	என்று
कवलीकृतां	{ இடைவெளியின்றி பறைக்கப்பட்டிருப் பதாய்	चिन्तापरः	நினைத்து ஏக்கம்பிடித் ஆயினான். [தவனாக
		अभवत्	அமவந்

स चिन्तयित्वा सुचिरं धैर्यमालम्ब्य रावणः । राघवं हरियूथांश्च ददर्शायतलोचनः ॥५॥

सः रावणः	அந்த ராவணன்	राघवं	ஸ்ரீராமரையும்
सुचिरं	வெகுநேரம்	हरियूथान् च	வானரச்சேனைகளையும்
चिन्तयित्वा	கவனையில் முழுது	आयतलोचनः	கண்களை மலக்க விழி த்துக்கொண்டு
धैर्यं आलम्ब्य	ஒருவாறு சைரியப்ப டுத்திக்கொண்டு	ददर्श	பார்த்தான்.

राघवः सह सैन्येन मुदितो नाम पुत्रुवे

॥ ६ ॥

राघवः श्रीरாமர்
सैन्येन சேனையோடு
सह கூட

नाम சர்வப்பிரகாரத்தா
ஸும்
मुदिनः உள்ளம்பூரித்தவராகி
पुत्रुवे குதித்தார்.

लङ्कां ददर्श गुप्तां वै सर्वतो राक्षसैर्वृताम्

॥ ७ ॥

लङ्कां இலங்கையை
सर्वतो वै எக்கும்
राक्षसैः ராஷ்டிரஸர்களால்

वृतां நிரம்பியதாயும்
गुप्तां பாதுகாக்கப்பட்ட
ददर्श கவனித்தார். [தாயும்

दृष्ट्वा दाशरथिर्लङ्कां चित्रध्वजपताकिनीम् । जगाम सहसा सीतां द्यूमानेन चेतसा ॥८॥

दाशरथः श्रीராமர்
चित्रध्वज- } கொடிகளுடனும் நிரா
पताकिनी } ன்களுடனும் விளக்
लङ्कां இலங்கையை [கும்
दृष्ट्वा பார்த்து
सहसा தசநாமே

द्यूमानेன பதைத்துக்கொண்டி
ருக்கும்
चेतसा உள்ளத்தோடு
सीतां சீதாதேவியாரை
जगाम பின்வருமாறு சிந்திக்க
லானார் :

अत्र सा मृगशावाक्षी मरुकुते जनकात्मजा । पीड्यते शोकसन्तप्ता कृशा स्थण्डिलशायिनी ॥

अत्र இங்கே
मृगशावाक्षी மான்விழியாளாகிய
सा அந்த
जनकात्मजा ஜானகி
मरुकुते என்னியித்தமாக

शोकसन्तप्ता சோகத்தால் தயித்து
कृशा மெய்வாடி
स्थण्डिलशायिनी தரையிற்படுத்துக்
கிடக்கிறவளாய்
पीड्यते தன்புறுகிறது "

पीड्यमानां स धर्मात्मा वैदेहीमनुचिन्तयन् । क्षिप्रमाज्ञापयामास वानरान्द्विपतां वधे ॥१०॥

धर्मात्मा தர்மாத்மாவாகும்
सः அவர்
वैदेहीं ஜானகியை
पीड्यमानां தன்பப்பட்டுக்கொ
ண்டிருப்பவளாய்

क्षिप्रं விரைவில்
द्विपतां சத்துருக்களை
वधे வதைக்கும்விஷயத்
தில்
वानरान् வானரர்களை
आज्ञापयामास கட்டளையிட்டார்.

एवमुक्ते तु वचने रामेणाक्लिष्टकर्मणा । सङ्घर्षमाणाः पुत्रगाः सिंहनादैरनादयन् ॥ ११ ॥

अक्लिष्टकर्मणा சிறுதையை எப்பொழு
தும் சிதறவிடாத

रामेण श्रीராமரால்
एवं மேற்கண்டவாறு
वचने ஆக்கினை
उक्ते तु விடுகப்பட்டதும்
पुत्रगाः வானரர்கள்

सङ्घर्षमाणाः { நான் முன்னே நான்
முன்னே என்று
போட்டியிடுகின்ற
வர்களாய்
सिंहनादैः சிக்காதவர்களால்
अनादयन् எதிரோசையிடச்
செய்தார்கள்.

शिवरैर्विकिरामैनां लङ्कां मुष्टिभिरेव वा । इति स्म दधिरे सर्वे मनांसि हृग्युथपाः ॥१२॥

हरियूथपाः	வானரசேனைத்தலைவர்	मुष्टिः एव वा	முஷ்டிகளாலேயோ
सर्वे	எல்லோரும் [கள்	विकिराम	பொடிபொடியாய்ச்
एनां	'இந்த		செய்துவிடுவோம்'
लङ्कां	இலங்கையை	इति	என்று
शिवरैः	மலைச்சிகரங்களின்க் கொண்டோ	मनांसि दधिरे स्म	மனவுறதிகொண்டார் கள்.

उद्यम्य गिरिशृङ्गाणि शिखराणि महान्ति च । तस्त्र्योत्पात्य विविधांस्तिष्ठन्ति हरियुथपाः ॥

हरियूथपाः	வானரசேனைத் தலைவர்கள்	विविधानि	பல
गिरिशृङ्गाणि	பர்வதங்களின் சிகரங் களையும்	तरुन् च	விருக்தங்களையும்
महान्ति	பெரிய	उत्पात्य	வேருடன் பிடுக்கி
शिखराणि च	பாறைகளையும்	उद्यम्य	கையிலேந்திக் கொண்டு
		तिष्ठन्ति	சித்தமாக நின்றார்கள்.

प्रेक्षतो राक्षसेन्द्रस्य तान्यनीकानि भागशः । राघवप्रियकामार्थं लङ्कामारुरुहस्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	प्रेक्षतः	பார்த்துக்கொண்டடி
तानि	அந்த		ருக்கும்பொழுதே
अनीकानि	சேனைகள்	राघवप्रिय- कामार्थं }	ஸ்ரீராமருடைய இஷ்ட மாகிய மனோரதத் தைச்செய்யக்கருதி
भागशः	பிரிக்கப்பட்டவண் ணமே	लङ्कां	இலங்கையில்
राक्षसेन्द्रस्य	ராசூஸமன்னன்	आरुरुहः	தாவினார்கள்.

ते ताम्रवक्त्रा हेमाभा रामार्थं त्यक्तजीविताः । लङ्कामेवाभ्यवर्तन्त सालतालशिलायुधाः ॥

ताम्रवक्त्राः	சிவந்த முகமுடைய வர்களும்,	सालताल- शिलायुधाः }	ஆச்சி, பனை, கற்பா றை இவைகளுடைய
हेमाभाः	தங்கநிறமுடையவாக		ஆயுதமாய் உடைய வர்களாய்
ते	அவர்கள் [ராமான	लङ्कां	இலங்கையை
रामार्थं	ஸ்ரீராமருடைய கைக்கர்ப்யத்தில்	एव	நோக்கியவண்ணமே
त्यक्तजीविताः	உயிரையும் பொருட்ப டுத்தாதவர்களாய்	अभ्यवर्तन्त	சென்றார்கள்.

ते द्रुमैः पर्वताग्रैश्च मुष्टिभिश्च पुवङ्गमाः । प्राकाराग्राण्यरण्यानि पमन्थुस्तोरणानि च ॥

ते	அந்த	मुष्टिभिः च	முஷ்டிகளாலும்,
पुवङ्गमाः	வானர்கள்	प्राकाराग्राणि	நிலவாண்களின் சிகர ங்களையும்,
द्रुमैः	விருக்தங்களாலும்,	अरण्यानि	காட்டரண்களையும்,
पर्वताग्रैः च	பர்வதங்களின் சிகரங் களாலும்,	तोरणानि च	வெளிவாய்க்களையும்,
		ममन्थुः	உருவழித்தார்கள்.

परिवाः पूरयन्ति स्म प्रसन्नसलिलायुताः । पांसुभिः पर्वताग्रैश्च तृणैः काष्ठैश्च वानराः ॥

वानराः	வானரர்கள்	पर्वताग्रैः च	பர்வதசிகரங்களாலும்
प्रसन्नसलिलायुताः	தெளிந்த நீர் நிரம்பிய	तृणैः	புற்பூண்டுகளாலும்,
परिवाः	நிரரண்களை [ள்ள	काष्ठैः	கட்டைகளாலும்
पांसुभिः	மண்கட்டிகளாலும்,	पूरयन्ति स्म	தூர்த்தார்கள்.

ततः सहस्रयूथाश्च कोटियूथाश्च वानराः । कोटीशतयुताश्चान्ये लङ्कामारुरुहुस्तदा ॥१८॥

ततः	அதன்மேல்	कोटियूथाः च	கோடிக்கணக்கான
तश्च	அப்பொழுது		சேனைகளாகவும்
अन्ये	மற்றுமுள்ள	कोटीशतयुताः च	நூறுகோடிகளோடு
वानराः च	வானரர்களும்		சூடியவர்களாகவும்
सहस्रयूथाः	ஆயிரக்கணக்கான	लङ्कां	இலங்கையினுள்
	சேனைகளாகவும்	आरुरुहुः	புகுந்தார்கள்.

काञ्चनानि प्रमृद्नन्तस्तोरणानि पुवङ्गमाः । कैलासशिखराभाणि गोपुराणि प्रमथ्य च ॥

आपुवन्तः पुवन्तश्च गर्जन्तश्च पुवङ्गमाः । लङ्कां तामभिधावन्ति महावारणसन्निभाः ॥२०॥

पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	पुवङ्गमाः	வானரர்கள்
काञ्चनानि	பொன்னான	गर्जन्तः च	அட்டகாசம் செய்து
तोरणानि	வெளிவாயில்களை		கொண்டே
प्रमृद्नन्तः	பொடியாக்கிக்கொண்டு	आपुवन्तः	ஒரேமூச்சில் தாவிக்கு
	கொண்டு		திக்கின்றவர்களாகவும்
कैलासशिखरा-}	கயிலைமலையின் சிகரக்	पुवन्तः च	பறந்துசெல்கிறவர்
भाणि	களை நிகர்த்த		களாகவும்
गोपुराणि	கோபுரங்களை	तां	அந்த
प्रमथ्य च	உருவழித்துக்கொண்டும்	लङ्कां	இலங்கையை இடவி
	டும்		டாது
महावारण-}	மகாயான்களை	अभिधावन्ति	தன்புறுத்திக்கொண்
सन्निभाः	யொத்த		டிருந்தார்கள்.

जयत्यतिबलो रामो लक्ष्मणश्च महाबलः । राजा जयति सुग्रीवो राघवेणाभिपालितः ॥

इत्येवं घोषयन्तश्च गर्जन्तश्च पुवङ्गमाः । अभ्यधावन्त लङ्कायाः प्राकारं कामरूपिणः ॥२२॥

कामरूपिणः	கிளைத்த உருவமெடுக்	राघवेण	ஸ்ரீராமால்
पुवङ्गमाः	வானரர்கள் [கவல்ல	अभिपालितः	பாதுகாக்கப்பட்ட
अतिबलः	மிக்கபலம்பொருந்திய	सुग्रीवः राजा	சுக்ரீவ மன்னர்
रामः	ஸ்ரீராமர்	जयति	வெற்றிபெற்று விளங்க
जयति	வெற்றிபெற்று விளங்க	इति एवं	இப்படியாய் [குகிரார்.
	குகிரார்.	घोषयन्तः च	புகழ்த்துகொண்டும்
महाबलः	மகாபலம் படைத்த	गर्जन्तः च	பெரும்புகழிட்டுக்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணரும்		கொண்டும்
च	அப்படியே விளங்கு	लङ्कायाः	இலங்கையின்
	கிரார்.	प्राकारं	மதில்சுவரை
		अभ्यधावन्त	தாக்கிரார்கள்.

वीरबाहुः सुबाहुश्च नलश्च वनगोचरः । निपीड्योपनिविष्टास्ते प्राकारं हरियूथपाः ॥
एतस्मिन्नन्तरे चक्रुः स्कन्धावारनिवेशनम् ॥ २३ ॥

ते
हरियूथपाः
वीरबाहुः
सुबाहुः च
वनगोचरः
मलः च

அந்த
வானரசேனைத்தலைவர்
களாகிய
வீரபாகுவும்
சுபாகுவும்
வனத்தில்சஞ்சரிக்கும்
மன்னும்

प्राकारं
निपीड्य
उपनिविष्टाः
एतस्मिन् अन्तरे
स्कन्धावारनिवेशनं
चक्रुः

மதில்சுவரை
இடித்துத்தள்ளி
உட்புகுந்தவர்களாய்
அந்த இடைவெளியில்
படையின் ஓர் வகுப்பு
க்குத்தக்குமிடத்தை
செய்தார்கள்.

पूर्वद्वारं तु कुमुदः कोटिभिर्दशभिर्वृतः । आवृत्य बलवांस्तस्थौ हरिभिर्जितकाशिभिः ॥

बलवान्
कुमुदः तु
जितकाशिभिः
दशभिः कोटिभिः

பலசாலியாகிய
குமுதனோவெனில்
வெற்றிகொண்டு எப்
பொழுதும் விளங்கு
கிறவர்களான
பத்து கோடி

हरिभिः
वृतः
पूर्वद्वारं
भावृत्य
तस्थौ

வானரர்களால்
சூழப்பட்டவனாய்
கிழக்குவாய்க்கை
தகைந்துக்கொண்டு
நின்றான்.

साहाय्यार्थं तु तस्यैव निविष्टः प्रघसो हरिः । पनसश्च महाबाहुर्वानरैर्बहुभिर्वृतः ॥ २५ ॥

प्रघसः
हरिः
तस्य एव
साहाय्यार्थं
निविष्टः
महाबाहुः

பிரகஸனென்ற
வானரன்
அவனுக்கே
உதவியெய்யவேண்டி
கூடவிருந்தான்.
மகரபாகுவாகிய

पनसः तु
बहुभिः
वानरैः
वृतः
च

பனஸனும்
பல
வானரர்களால்
சூழப்பட்டவனாய்
அப்படியே அவனுக்
குக்கூடவிருந்தான்.

दक्षिणं द्वारमागम्य वीरः शतबलिः कपिः । आवृत्य बलवांस्तस्थौ विशल्या कोटिभिर्वृतः ॥

बलवान्
वीरः
शतबलिः
कपिः
विशल्या कोटिभिः

பலசாலியும்
வீரனுமான
தசபலி என்ற
வானரன்
இருபது கோடி களால்

वृतः
दक्षिणं द्वारं
आगम्य
भावृत्य
तस्थौ

சூழப்பட்டவனாய்
தெற்குவாய்க்கை
கிட்டி
தகைந்து
நின்றான்.

सुषेणः पश्चिमद्वारं गतस्तारापिता हरिः । आवृत्य बलवांस्तस्थौ षष्टिकोटिभिरावृतः ॥

बलवान्
तारापिता
सुषेणः
हरिः
षष्टिकोटिभिः

பலசாலியும்
தாராயின் தந்தையு
மான்
ஸுஷேணனென்ற
வானரன்
அறுபதுகோடி களால்

आवृतः
पश्चिमद्वारं
गतः
भावृत्य
तस्थौ

சூழப்பட்டவனாய்
மேற்குவாய்க்கை
அடைந்து
தகைந்துக்கொண்டு
நின்றான்.

उत्तरं द्वारमासाद्य रामः सौमित्रिणा सह । आवृत्य बलवांस्तस्थौ सुग्रीवश्च हरीश्वरः ॥

बलवान्	பலசாலியாகிய	आवृत्य	தகைகந்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	तस्थौ	நின்றார்.
सौमित्रिणा सह	லக்சுமணரோடுகூட	हरीश्वरः	வானரமன்னனாகிய
उत्तरं	வடக்கு	सुग्रीवः	சுகரீவனும்
द्वारं	வாயிலை	च	அப்படியே தகைகந்து
आसाद्य	அடைந்து		நின்றான்.

गोलाङ्गुलो महाकायो गवाक्षो भीमदर्शनः । वृतः कोट्या महावीर्यस्तस्थौ रामस्य पार्श्वतः ॥

महावीर्यः	மகாவீர்யவாளும்	गवाक्षः	கவாக்ஷன்
गोलाङ्गुलः	கொண்டைமுசரினத் தனும்	कोट्या	கோடியால்
भीमदर्शनः	பார்க்கப்பயங்கரமான	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
महाकायः	பெருமுடல் படைக்க ப்பெற்றவனுமான	रामस्य	ஸ்ரீராமரது
		पार्श्वतः	பக்கலில்
		तस्थौ	நின்றான்.

ऋक्षाणां भीमवेगानां धूम्रः शत्रुनिवर्हणः । वृतः कोट्या महावीर्यस्तस्थौ रामस्य पार्श्वतः ॥

शत्रुनिवर्हणः	பகைவரை அழிக்க வல்ல	ऋक्षाणां	கரடிகளுடைய
महावीर्यः	மகாவீர்யவாளான	कोट्या	கோடியால்
धूम्रः	தூமிரன்	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
भीमवेगानां	அளவுகடந்த ஆற்ற லுடைய	रामस्य	ஸ்ரீராமரது
		पार्श्वतः	மற்றொருபக்கலில்
		तस्थौ	நின்றான்.

सन्नद्धस्तु महावीर्यो गदापाणिर्विभीषणः । वृतो यत्तैस्तु सचिवैस्तस्थौ तत्र महाबलः ॥

तत्र	அங்கிடத்திலேயே	सन्नद्धः	சன்னத்தனாய்
महाबलः	மகா ஆற்றலுடைய வரும்	यत्तैः	சன்னத்தர்களுடையிருத் கின்ற
महावीर्यः तु	மகா ஆண்மையுடைய	सचिवैः तु	மந்திரிமார்களுடையும்
विभीषणः	விபிஷணன் [வருமான	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
गदापाणिः	கதாயுதத்தைக் கைநி லேந்திக்கொண்டு	तस्थौ	நின்றான்.

गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः । समन्तात्परिधावन्तो ररक्षुर्हरिवाहिनीम् ॥३२॥

गजः	கஜனும்,	समन्तात्	எங்கும்
गवाक्षः	கவாக்ஷனும்,	परिधावन्तः	பறந்து ஓடுகின்றவர் களாய்
गवयः	கவயனும்,	हरिवाहिनीं	வானரச்சேனையை
शरभः	சரபனும்,	ररक्षुः	ரக்தித்தாரர்கள்.
गन्धमादनः	கந்தமாதனனும்,		

ततः कोपपरीतात्मा रावणो राक्षसेश्वरः । निर्याणं सर्वसैन्यानां द्रुतमाज्ञापयत्तदा ॥३३॥

तदा अப்பொழுது
 ततः அதனால்
 कोपपरीतात्मा கோபந்தலைக்கேறி
 னவனான

रावणः ராவணன்
 द्रुं சீக்கிரமே
 सर्वसैन्यानां எல்லாச்சேனைகளின்
 निर्याणं போருக்குப்புறப்படு
 தலை

एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं रावणस्य मुखोद्गतम् । सहसा भीमनिर्घोषमुद्घृष्टं रजनीचरैः ॥३४॥

रावणस्य ராவணனுடைய
 मुखोद्गतं வாயினிருந்துவந்த
 एतत् இந்த
 वाक्यं श्रुत्वा சொல்லைக் கேட்டு,
 ततः அதன்மேல்

रजनीचरैः அரசுக்கர்களால்
 सहसा ஏககாலத்தில்
 भीमनिर्घोषं பயங்கரமான சிம்ம
 ना. தமனானது
 उद्घुष्टम् இடப்பட்டது.

ततः प्रचोदिता भैर्यश्चन्द्रपाण्डुरपुष्कराः । हेमकोणाहता भीमा राक्षसानां समन्ततः ॥३५॥

ततः அப்பொழுது
 राक्षसानां அரசுக்கர்களுடைய
 भैर्यः பேரிவாதியங்கள்
 चन्द्रपाण्डुर- } சந்திரன்போல வெளு
 पुष्कराः } த்த தோல்முக்கங்களை
 புடையவைகளாய்

भीमाः பயங்கரமாய்
 समन्ततः காற்புறமும்
 हेमकोणाहताः பொற்கோல்களால் அ
 டிக்கப்பட்டவைகளாய்
 प्रचोदिताः அறிக்கைசெய்தன.

विनेदुश्च महाघोषाः शङ्खाः शतसहस्रशः । राक्षसानां सुघोराणां मुखमारुतपूरिताः ॥३६॥

शङ्खाः சங்குகள்
 शतसहस्रशः நூறுபிரக்கணக்காய்
 सुघोराणां மிகக்கொடிய
 राक्षसानां அரசுக்கர்களுடைய

मुखमारुतपूरिताः வாய்க்காற்றினால் நிர
 ப்பப்பட்டவைகளாய்
 महाघोषाः च மிககேரவும் செய்கின்
 றவைகளாயும்
 विनेदुः ஒலித்தன.

ते वभुः शुभनीलाङ्गाः सशङ्खा रजनीचराः । विद्युन्मण्डलसन्नद्धाः सबलाका इवाम्बुदाः ॥

ते அந்த
 शुभनीलाङ्गाः அழகிய சுறுத்த மேனி
 களை புடையவர்களும்
 सशङ्खाः சங்கங்களுடனிருந்த
 வர்களுமான
 रजनीचराः அரசுக்கர்கள்

विद्युन्मण्डलसन्नद्धाः மின்னல்கொடுகளோ
 டு சேர்ந்த
 सबलाकाः கொக்குகளுடனிருந்த
 अम्बुदाः கார்மேகங்கள்
 इव போலவே
 वभुः விளங்கினார்கள்.

निष्पतन्ति ततः सैन्या हृष्टा रावणचोदिताः । समये पूर्यमाणस्य वेगा इव महोदधेः ॥

ततः அப்பொழுது
 सैन्याः சேனைகள்
 रावणचोदिताः ராவணனால் கட்டளை
 யிடப்பட்டவைகளாய்
 हृष्टाः களிப்புற்றவைகளாய்

पूर्यमाणस्य பொங்கும்
 महोदधेः கடலின்
 वेगाः इव அலைகள் போலவே
 समये ஏற்ற சமயத்தில்
 निष्पतन्ति கிளம்பின.

ततो वानरसैन्येन मुक्तो नादः समन्ततः । मलयः पूरितो येन ससानुप्रस्थकन्दरः ॥३९॥

ततः	அப்பொழுது	येन	அந்த அதனால்
वानरसैन्येन	வானரசேனையால்	सानुप्रस्थ-	} வனங்களையும், தரழ் வரைகளையும் குகை களையுமுள்ளிட்ட
समन्ततः	எங்கும்	कन्दरः	
नादः	பெரும் ஆரவாரம்	मलयः	திரிகுடபர்வதமானது
मुक्तः	இடப்பட்டது.	पूरितः	நிறைந்துவிட்டது.

शङ्खदुन्दुभिसंघुष्टः सिंहनादस्तरस्विनाम् । पृथिवीं चान्तरिक्षं च सागरं चाभ्यनादयत् ॥
गजानां वृंहितैः सार्धं हयानां हेपितैरपि । रथानां नेमिघोषैश्च रक्षसां पादनिस्वनैः ॥४१॥

तरस्विनां	மிக ஆற்றலுடைய	रथानां	ரதக்களுடைய
रक्षसां	ஆரக்கர்களுடைய	नेमिघोषैः च	சக்கிரங்களினோசை களினோடும்
शङ्खदुन्दुभि- संघुष्टः	} சக்கம், துந்துபி இ வைகளின் பேரொலி யோடுகூடிய	पादनिस्वनैः	காலடிவைப்புகளின் சத்தங்களோடும்
		साधं	கூட
सिंहनादः	சிக்கராதமானது	पृथिवीं च	பூமியையும்,
गजानां	யானைகளுடைய	अन्तरिक्षं च	ஆகாசத்தையும்,
वृंहितैः	வீறிடுதல்களோடும்	सागरं च	சமுத்திரத்தையும்
हयानां	குதிரைகளின்	अभ्यनादयत्	எதிரொலி ஒலிக்கச் செய்தது.
हेपितैः अपि	களைப்புகளோடும்		

एतस्मिन्नन्तरे घोरः संग्रामः समपद्यत । रक्षसां वानराणां च यथा देवासुरे पुरा ॥४२॥

एतस्मिन् अन्तरे	இதேசமயத்தில்	देवासुरे	தேவர்களுக்கும் ஆசுர்களுக்கும்
रक्षसां	ஆரக்கர்களுக்கும்,	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே
वानराणां च	வானரர்களுக்கும்	घोरः	பயக்கரமான
पुरा	முற்காலத்தில்	संग्रामः	போர்
		समपद्यत	நிகழ்த்தது.

ते गदाभिः प्रदीप्ताभिः शक्तिशूलपरश्वधैः । निजघ्नुर्वानरान्घोराः कथयन्तः स्वविक्रमान् ॥

घोराः	கொடியவர்களாகிய	प्रदीप्ताभिः	பளபளவென்றிருக் கதைகளாலும் [கிற
ते	அவர்கள்	गदाभिः	சக்திகளாலும் குலங் களாலும் கோடாளி களாலும்
स्वविक्रमान्	தங்களது பராக்கிரம ங்களை	शक्तिशूलपरश्वधैः	} வானரர்களை புடைத்தார்கள்.
कथयन्तः	தற்புகழ்ச்சி செய்து கொண்டு	वानरान्	
		निघ्नुः	

राजा जयति सुभीव इति शब्दो महानभूत्

सुभीवः	"சகரீவ!	॥ ४४ ॥
राजा	மன்னர்	इति
जयति	வெற்றிபெற்று விளங்கு குகிறார்"	महान् शब्दः
		अभूत्

इति	என்ற
महान् शब्दः	பெரும் கோஷம்
अभूत्	உண்டாயிற்று.

राजञ्जय जयेत्युत्त्वा स्वस्वनामकथान्ततः । तथा वृक्षैर्महाकायाः पर्वताग्रैश्च वानराः ॥
निजघ्नस्तानि रक्षांसि नखैर्दन्तैश्च वेगिताः ॥ ४५ ॥

महाकायाः பெரும் உடல் படைக்
கப்பட்ட
வானரா: வானரர்கள்
स्वस्वनाम- } அவரவர்கள் பெயர்க
கथान्तत: } னை சொல்லிய பின்னர்
राजन् 'ராஜாவே!
जय வெற்றிபெற்று வினக்
குவிராக!
जय வெற்றிபெற்று வினக்
குவிராக!"
इति என்று

उष्वा வாழ்த்திவிட்டு
वेगिता: ஆத்திரங்கொண்ட
வர்களாய்
वृक्षै: மரங்களாலும்,
पर्वताग्रै: च மலைச்சிகரங்களாலும்,
नखै: तथा நகங்களாலும்,
दन्तै: च தந்தங்களாலும்,
तानि அந்த
रक्षांसि அரசுக்கர்களை
निघ्नन्तु: புடைத்தார்கள்.

राक्षसास्त्वपरे भीमाः प्राकारस्था महीगतान् । भिण्डिपालैश्च खड्गैश्च शूलैश्चैव व्यदारयन् ॥

अपरे சில
प्राकारस्था: பிராகாரத்தில் நின்ற
भीमा: கொடியவர்களான
राक्षसा: तु அரசுக்கர்களும்
महीगतान् பூமியில் நின்றவர்களை

भिण्डिपालै: च பிண்டிபாலமென்ற ஓர்
வகை கதைகளாலும்
खड्गै: च கத்திகளாலும்
शूलै: च एव சூலங்களாலும்
व्यदारयन् வெட்டித்தள்ளினார்
கள்.

वानराश्चापि संक्रुद्धाः प्राकारस्थान्महीगताः । राक्षसान्पातयामासुः समाप्तुत्य पुवङ्गमाः ॥

महीगता: பூமியிலிருந்தவர்களும்
पुवङ्गमा: பாய்ந்துசெல்ல வல்ல
வர்களுமான
வானரா: च வானரர்களும்
संक्रुद्धा: மிகச்சினங்கொண்ட
வர்களாய்

प्राकारस्थान् மதில்சுவர்களில் நின்ற
राक्षसान् अपि அரசுக்கர்களையும்
समाप्तुत्य ஒரே பாய்ச்சலாய்
பாய்ந்து
पातयामासु: கிழேயிழுத்துத்
தள்ளினார்கள்.

स संप्रहारस्तुमुलो मांसशोणितकर्दमः । रक्षसां वानराणां च संवभूवाद्भुतोपमः ॥ ४८ ॥

रक्षसां } அரசுக்களுடையவும்
वानराणां च } வானரர்களுடையவும்
स: அந்த
संप्रहार: போர்
तुमुल: உக்கிரமாகவும்

मांसशोणित- } மாம்சங்களாலும் ரக்
कर्दम: } தத்தாலும் சேறாயி
अद्भुतोपम: நிகரற்றதாகவும்
संवभूव } இருந்தது.

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥

त्रिचत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்திமூன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ ४३ ॥

इन्द्रयुद्धवर्णनम्—த்வந்த்வயுத்தத்தை வர்ணிப்பது.

युध्यतां तु ततस्तेषां वानराणां महात्मनाम् । रक्षसां संभूवाथ बलकोपः सुदारुणः ॥

ततः	அப்பொழுது	वानराणां तु	வானரர்களுக்கும்
युध्यतां	போர்செய்துகொண் டிருந்த	रक्षसां अथ	அரக்கர்களுக்கும்
तेषां	அந்த	सुदारुणः	மிக உக்கிரமான
महात्मनां	மஹாத்மாக்களாகிய	बलकोपः	பெருங்கோபமானது
		संभूव	உண்டாயிற்று.

ते ह्यैः काञ्चनापीडैर्ध्वजैश्चाग्निशिखोपमैः । रथैश्चादित्यसङ्काशैः क्वचैश्च मनोरमैः ॥ २ ॥

निर्ययू राक्षसव्याघ्रा नादयन्तो दिशो दश । राक्षसा भीमकमाणो रावणस्य जयैपिणः ॥

भीमकमाणः	கொடிய செயலுடை யவர்களும்	काञ्चनापीडैः	{ பொன்னால் செய்யப் பட்ட குஞ்சலக்களை யணிக்த
राक्षसव्याघ्राः	ராஷ்டிரே த்தபர்	ह्यैः	குதிரைகளின் பேரிலும்
ते	அந்த [களுமான	आदित्यसङ्काशैः	சூரியனை நிகர்த்த
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	रथैः च	ரதங்களின் மீதுமேறி க்கொண்டு
रावणस्य	ராவணனுக்கு	दश	பத்து
जयैपिणः	வெற்றியைப் பிரார்த் திக்கின்றவர்களாய்	दिशः	திக்குகளையும்
मनोरमैः	அழகிய	नादयन्तः	பிரதித்வனியொலிக்க செய்துகொண்டு
क्वचैः च	கவசங்களோடும்	निर्ययुः	வெளிக்கிளம்பினார் கள்.
अग्निशिखोपमैः	{ கொழுந்துகிட்டெரி யும் அக்னியைப் போன்ற தலையங்களோடும்		

वानराणामपि चमूर्वृहती जयमिच्छताम् । अभ्यधावत तां सेनां रक्षसां कामरुपिणाम् ॥

जयं इच्छतां	வெற்றியைக் கோரும்	रक्षसां	ராஷ்டிரவர்களின்
वानराणां	வானரர்களுடைய	तां	அந்த
वृहती	பெரும்	सेनां	சேனையை
चमूः अपि	சேனையும்	अभ्यधावत	எதிர்த்துபுடைத்த
कामरुपिणां	நினைத்த உருவமெ டுக்கவல்ல		

एतस्मिन्नन्तरे तेषामन्योन्यमभिधावताम् । रक्षसां वानराणां च इन्द्रयुद्धमवर्तत ॥ ५ ॥

एतस्मिन्	“இந்த	अन्योन्यं	ஒருவரை ஒருவர்
अन्तरे	சமயத்தில்	अभिधावतां	தாக்கும்பொழுது
तेषां रक्षसां	அந்த அரக்கர்களும்,	इन्द्रयुद्धं	த்வந்த்வயுத்தமானது
वानराणां च	வானரர்களும்	अवर्तत	உண்டாயிற்று.

अङ्गदेनेन्द्रजित्सार्धं वालिपुत्रेण राक्षसः । अयुध्यत महातेजास्त्रयम्बकेण यथाऽन्तकः ॥६॥

अन्तकः	“யமன்	इन्द्रजित्	இந்திரஜித்
व्यम्बकेण	முக்கண்ணனோடு	वालिपुत्रेण	வாலிபுத்திரன் புதல்வனாகிய
यथा	எவ்வண்ணமோ		
	அவ்வண்ணமே	अङ्गदेन	அங்கதனோடு
महातेजाः	மகா ஆற்றலுடைய	सार्धं	கூட
राक्षसः	அரக்கனான	अयुध्यत	போரிட்டான்.

प्रजङ्घेन च संपातिर्नित्यं दुर्मर्षणो रणे । जम्बुमालिनमारब्धो हनुमानपि वानरः ॥ ७ ॥

रणे	“போரில்	आरब्धः	பொருகினான்.
नित्यं	எப்பொழுதும்	वानरः	வானரராகிய
दुर्मर्षणः	சலியாத	हनुमान् अपि	ஹனுமாரும்
संपातिः	{ ஸம்பாதி (விபிஷண ரின் மந்திரிகளிலொ ருவன்)	जम्बुमालिनं	ஜம்புமாலியுடன்
प्रजङ्घेन	ப்ராஜங்கனோடு	च	அப்படியே பொரு தினார்.

संगतः सुमहाक्रोधो राक्षसो रावणानुजः । समरे तीक्ष्णवेगेन मित्रघ्नेन विभीषणः ॥ ८ ॥

रावणानुजः	ராவணனது தம்பிரியும்	तीक्ष्णवेगेन	கொடிய வல்லமை புற்ற
राक्षसः	அரக்கனுமாகிய	मित्रघ्नेन	மித்திரக்கனோடு
विभीषणः	விபிஷணன்	समरे	போரில்
सुमहाक्रोधः	அளவுகடந்த சினம் கொண்டவனாகி	सङ्गतः	கைகலந்தான்.

तपनेन गजः सार्धं राक्षसेन महाबलः । निकुम्भेन महातेजा नीलोऽपि समयुध्यत ॥ ९ ॥

महाबलः	மஹாபலசாலியாகிய	समयुध्यत	போர்புரிந்தான்.
गजः	கஜன்	महातेजाः	மஹா ஆற்றலுடைய
तपनेन	தபனென்ற	नीलः	நீலன்.
राक्षसेन	அரக்கனோடு	निकुम्भेन	நிகும்பனோடு
सार्धं	கூட	अपि	அப்படியே போர் புரிந்தான்.

वाजरेन्द्रस्तु सुग्रीवः प्रघसेन समागतः । संगतः समरे श्रीमान्विरूपाक्षेण लक्ष्मणः ॥१०॥

वाजरेन्द्रः	வானரமன்னனாகிய	श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகிய
सुग्रीवः तु	சுகரீவனும்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
प्रघसेन	பிரகஸனோடு	समरे	போரில்
समागतः	போர் புரிந்தான்.	विरूपाक्षेण	விருபாக்ஷனோடு
		सङ्गतः	கைகலந்தார்.

अग्निकेतुश्च दुर्धर्षो रश्मिकेतुश्च राक्षसः । सुप्तत्रो यज्ञकोपश्च रामेण सह संगताः ॥ ११ ॥

दुर्धर्षः	{ இதுவனாரியிலும் எவ ரா லும் வெல்லப்ப டாதவனான	सुप्तः	ஸுப்தக்ஷணம்
अग्निकेतुः च	அக்னிகேதுவும்	यज्ञकोपः च	யக்னுகோபனும்
रश्मिकेतुः	ரச்மிகேது என்ற	रामेण	ஸ்ரீராமரோடு
राक्षसः च	அரக்கனும்	सह	கூட
		सङ्गताः	கைகலந்தனர்.

वज्रमुष्टिस्तु मैन्देन द्विविदेनाशनिप्रभः । राक्षसाभ्यां सुघोराभ्यां कपिमुख्यौ समागतौ ॥

वज्रमुष्टिः	வஜ்ரமுஷ்டி என்பவன்	कपिमुख्यौ	காபிமுகேதமர்
मैन्देन	மைந்தனோடும்		இருவர்களும்
अशनिप्रभः	அசனிப்பரபனென்ப வன்	सुघोराभ्यां	மிகக் கொடிய
		राक्षसाभ्यां	அரக்கர்களிருவர்
द्विविदेन	தவிவிதனோடும்		கனோடு
तु	என்றபடி	समागतौ	கைகலந்தார்கள்.

वीरः प्रतपनो घोरो राक्षसो रणदुर्धरः । समरे तीक्ष्णवेगेन नलेन समयुध्यत ॥ १३ ॥

वीरः	பயங்கரமானவனும்	राक्षसः	அரக்கன்
	{ போரில் சுலபத்தில் வெல்ல முடியாதவ னும்	तीक्ष्णवेगेन	கடும் ஆவேசத்துட னிருந்த
रणदुर्धरः		नलेन	நனனோடு
वीरः	ஞானமான	समरे	போரில்
प्रतपनः	பிரதபனென்ற	समयुध्यत	எதிர்த்துவின்றான்.

धर्मस्य पुत्रो बलवान्मुपेण इति विश्रुतः । स विद्युन्मालिना सार्धमयुध्यत महाकपिः ॥ १४ ॥

धर्मस्य	தர்மராஜனது	मुपेणः	ஸுபேணன்
पुत्रः	புதல்வனும்	इति	என்ற
बलवान्	பலசாலியும்	सः	ஆவன்
विश्रुतः	பிரசித்திபெற்றவனும்	विद्युन्मालिना	வித்யுன்மாலியோடு
महाकपिः	வானரர்களில் சிறந்த வனுமான	सार्ध	கூட
		अयुध्यत	போர்புரிந்தான்.

वानराश्चापरे भीमा राक्षसैरपरैः सह । द्वन्द्वं समीयुर्बहुधा युद्धाय बहुभिः सह ॥ १५ ॥

वानराः	வானரர்கள்	अपरैः	கிரகோடு
बहुभिः	பல	सह च	கூடவும்
राक्षसैः	அரக்கர்களோடு	बहुधा	பலவிதமாய்
सह	கூடவும்	युद्धाय	போர்புரிவதற்கு
भीमाः	பயங்கரர்களான	द्वन्द्वं	இரட்டை இரட்டை
अपरैः	கிரகர்	समीयुः	சேர்த்தார்கள். [யாக

तत्रासीत्सुमहद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षणम् । रक्षसां वानराणां च वीराणां जयमिच्छताम् ॥ १६ ॥

तत्र	அப்பொழுது	सुमहत्	மிகவும்பெரியதாகவும்
जयं इच्छतां	ஜயத்தைக் கோரும்	तुमुलं	ஆதி உக்கிரமாகவும்
रक्षसां	அரக்கர்களுடையவும்	रोमहर्षणं	பார்ப்பவர்களை மயிர் கச்செறிய செய்வ தாகவும்
वीराणां	வீரர்களான	आसीत्	
वानराणां च	வானரர்களுடையவும்		
युद्धं	போர்		

हरिराक्षसदेहेभ्यः प्रभूताः केशशादृलाः । शरीरसङ्घाटवहाः प्रसुभुः शोणितापगाः ॥ १७ ॥

हरिराक्षस- } देहेभ्यः	வானரர்கள், ராக்ஷஸர் கள் இவர்களின் உட உண்டான [விடிக்ருந்து ரத்தநதிகள்	शरीरसङ्घाटवहाः	உருப்புகரைகிற கட் டைகளையுமிழுத்து ச்செல்லுகின்றவை களாகவும்
प्रभूताः	உண்டான [விடிக்ருந்து ரத்தநதிகள்	प्रसुभुः	
शोणितापगाः	கேசங்களை புற்களாக உடையவைகளாகவும்,		
केशशादृलाः			

आजघानेन्द्रजित्कुद्रो वज्रणेव शतक्रतुः । अद्भुतं गदया वीरं शत्रुसैन्यविदारणम् ॥ १८ ॥

इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	गदया	கதையால்
कुद्रः	கிளங்கொண்டவராய்	शतक्रतुः	இந்திரன்
शत्रुसैन्य- } विदारणं	சத்துருசैन्यத்தை கதற ஆடித்துக் கொண்டிருக்கிற	वज्रेण	வஜ்ராயுதத்தால்
वीरं	வீரனாகிய	इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ்வண்ணமே
अद्भुतं	அங்கதனை	आजघान	புடைத்தான்.

तस्य काञ्चनचित्राङ्गं रथं साश्वं ससारथिम् । जघान समरे श्रीमानद्भुदो वेगवान् कपिः ॥

श्रीमान्	சீமனும்	काञ्चनचित्राङ्गं	பொன்னொழுகிய சக் கிரங்களையுடைய
वेगवान्	மகர சக்தியுடையவனு	रथं	ரதத்தை
कपिः	வானரனாகிய [மான	साश्वं	குதிரைகளுடனும்
अद्भुतः	அங்கதன்	ससारथिं	ஸாரதியுடனும்
समरे	போரில்	जघान	ஒழித்தான்.
तस्य	அவனது		

संपातिस्तु त्रिभिर्वाणैः प्रजङ्घेन समाहतः । निजघानाश्वकर्णं प्रजङ्घं रणमूर्धनि ॥ २० ॥

संपातिः तु	ஸம்பாதியும்	रणमूर्धनि	போர்க்களத்தில்
प्रजङ्घेन	பிரஜங்களுள்	अश्वकर्णं	ஆசுவகர்ணவிருக்தத் தைக்கொண்டு
त्रिभिः	மூன்று	प्रजङ्घं	பிரஜங்களை
वाणैः	பாணங்கள் கொண்டு	निजघान	புடைத்தான்.
समाहतः	ஆடிக்கப்பட்டவராய்		

जम्बुमाली रथस्थस्तु रथशक्त्या महाबलः । विभेद समरे क्रुद्धो हनुमन्तं स्तनान्तरे ॥

महाबलः	மஹாபலசாலியாகிய	हनुमन्तं	ஹனுமாரை
जम्बुमाली	ஜம்புமாலி	स्तनान्तरे	மார்புப்புரதேசத்தில்
रथस्थः तु	ரதத்திலிருந்தவன்	रथशक्त्या	ரதத்திலிருந்த சக்தி
समरे	போரில் [ணமே		எனும் ஆயுதத்தால்
क्रुद्धः	கினக்கொண்டவனாகி	विभेद	குத்தினான்.

तस्य तं रथमास्थाय हनुमान् मारुतात्मजः । प्रमपाथ तलेनाशु सह तेनैव रक्षसा ॥२२॥

मारुतात्मजः	வாயுபகவானின் புதல்	रक्षसा	அரக்கனாடு
हनुमान्	ஹனுமார் [வராகிய	सह एव	கூடவே
तस्य	அவனது	तं	அதை
तं	அந்த	आशु	விரைவில்
रथं	ரதத்தில்	तलेन	முட்டியினால்
आस्थाय	ஏறி	प्रमपाथ	பொடியாக்கித்தள்ளினான்.
तेन	அந்த		

नदन्वतपनो घोरो नलं सोऽप्यन्वधावत

॥ २३ ॥

घोरः	பயங்கரனான	नदन्	கர்ஜித்துக்கொண்டே
सः	அந்த	नलं अपि	நளனை நோக்கியே
प्रतपनः	பிரதபனன்	अन्वधावत	எதிர்த்தோடினான்.

नलः प्रतपनस्याशु पातयामास चक्षुषी । भिन्नगात्रः शरैस्तीक्ष्णैः क्षिप्रहस्तेन रक्षसा ॥२४॥

क्षिप्रहस्तेन	கை சுறுசுறுப்புள்ள	नलः	நளன்
रक्षसा	அரக்கனால்	प्रतपनस्य	பிரதபனனுடைய
तीक्ष्णैः शरैः	கூரிய பாணங்களால்	चक्षुषी	இரு கண்களையும்
भिन्नगात्रः	விரணப்படுத்தப்பட்ட உடலுடையவனாய்	आशु	சடக்கென
		पातयामास	பிடுக்கி ஏறித்தான்.

निजघानाद्रिशृङ्गेण तपनं वेगवान् गजः

॥ २५ ॥

वेगवान्	ஸைமர்ந்தியசாலியாகிய	तपनं	தபனனை
	கிய	अद्रिशृङ्गेण	உட்கொத்தால்
गजः	கஜன்	निजघान	கொன்றான்.

असन्तमिव सैन्यानि प्रघसं वानराधिपः । सुग्रीवः सप्तपर्णेन निर्विभेद जघान च ॥ २६॥

वानराधिपः	வானரமன்னனாகிய	प्रघसं	பிரகஸனை
•सुग्रीवः	சுகிரீவன்	सप्तपर्णेन	எழிலிப்பாலை என்ற மரத்தால்
सैन्यानि	சேனைகளை	निर्विभेद	பினந்தான்.
असन्तं	விழுக்கவிடுகிரவனை	जघान च	கொன்றும்விட்டான்.
इव	போலிருக்கும்		

प्रपीड्य शरवर्षेण राक्षसं भीमदर्शनम् । निजघान विरूपाक्षं शरेणैकेन लक्ष्मणः ॥ २७ ॥

लक्ष्मणः	முக்தியா	शरवर्षेण	பாணவர்க்கத்தால்
भीमदर्शनं	பார்க்க பயக்கரண	प्रपीड्य	துன்புறுத்தி
विरूपाक्षं	விருபாக்ஷனைன்ற	एकेन	ஒரே
राक्षसं	அரக்கனை	शरेण	பாணத்தால்
		निजघान	கொன்றார்.

अग्निकेतुश्च दुर्धर्षो रश्मिकेतुश्च राक्षसः । सुप्तो यज्ञकोपथ रामं निर्विभिदुः शरैः ॥ २८ ॥

दुर्धर्षः	தகையமுடியாதவனாய் விளங்கிய	सुप्तः	சுப்தகனனும்,
अग्निकेतुः च	அக்னிகேதுவும்	यज्ञकोपः च	யக்ஞகோபனும்
रश्मिकेतुः	ரஷ்மிகேது என்ற	रामं	ஸ்ரீராமரை
राक्षसः च	அரக்கனும்,	शरैः	பாணங்களால்
		निर्विभिदुः	புடைத்தார்கள்.

तेषां चतुर्णां रामस्तु शिरांसि निशितैः शरैः । क्रुद्धश्चतुर्भिश्चिच्छेद घोरैरग्निशिखोपमैः ॥

रामः तु	ஸ்ரீராமரோ எனில்	चतुर्भिः	நான்கு
क्रुद्धः	சினங்கொண்டவராகி	शरैः	பாணங்களால்
अग्निशिखोपमैः	கொழுந்துவிட்டெரிய ம் அக்னியை நிகர்த்த	तेषां	அந்த
घोरैः	பயக்கரமான	चतुर्णां	நால்வர்களுடைய
निशितैः	கூரிய	शिरांसि	தலைகளை
		चिच्छेद	வெட்டியெறிந்தார்.

वज्रमुष्टिस्तु मैन्देन मुष्टिना निहतो रणे । पपात सरथः साश्वः पुराट् इव भूतले ॥ ३० ॥

पुराट्:	மதிற்சுவரின்மீது கட டப்பட்ட கோபுரம்	मुष्टिना	முஷ்டியால்
इव	போல் விளங்கிய	सरथः	தேருடனும்
वज्रमुष्टिः तु	வஜ்ரமுஷ்டியும்	साश्वः	குதிரைகளுடனும்
मैन्देन	மைந்தனால்	निहतः	கொல்லப்பட்டவனாய்
रणे	போரில்	भूतले	பூமியில்
		पपात	விழுந்தான்.

निकुम्भस्तु रणे नीलं नीलाञ्जनचयप्रभम् । निर्विभेद शरैस्तीक्ष्णैः करैर्मघमिवांशुमान् ॥

रणे:	போரில்	अंशुमान्	சூரியபகவான்
नीलाञ्जनचयप्रभं	கறுத்த மைக்குன்று	करैः	கிரணங்களால்
नीलं तु	நீலையும் [போன்ற	मेघं	மேகத்தை
निकुम्भः	நிகும்பன்	इव	எவ்வண்ணமோ
तीक्ष्णैः	கூரிய		அவ்வண்ணமே
शरैः	பாணங்களால்	निर्विभेद	ஊடுருவினான்.

पुनः शरशतेनाथ क्षिप्रहस्तो निशाचरः । विभेद समरे नीलं निकुम्भः प्रजहास च ॥३२॥

क्षिप्रहस्तः	கை சுறுசுறுப்புள்ள	अथ	அப்பொழுது
निकुम्भः	நிகும்பனென்ற	पुनः	இன்னும்
निशाचरः	அரக்கன்	शरशतेन	அநேக பாணங்களால்
समरे	போரில்	विभेद	வாடுருவினான்.
नीलं	நீலனை	प्रजहास च	சிரிக்கவும் சிரித்தான்.

तस्यैव रथचक्रेण नीलो विष्णुरिवाहवे । शिरश्चिच्छेद समरे निकुम्भस्य च सारथेः ॥३३॥

नीलः	நீலன்	निकुम्भस्य	நிகும்பனுடைய
आहवे	போரில்	शिरः	தலையையும்
विष्णुः	விஷ்ணுபகவான்	सारथेः च	ஸாரதியினுடையவும்
इव	எவ்வண்ணமோ அல்	समरे	போரில்
तस्य	அவனது [வண்ணமே	चिच्छेद	குணித்துத்தள்ளி
रथचक्रेण एव	ரதச் சக்கரத்தைக் கொண்டே		இன்.

वज्राशनिसमस्पर्शो द्विविदोऽप्यशनिप्रभम् । जघान गिरिशृङ्गेण मिषतां सर्वरक्षसाम् ॥३४॥

वज्राशनि समस्पर्शः	} வஜ்ராயுதத்தையும் இடியையும் நிகர்த்த	मिषतां अपि	{ விழித்துப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கயி லேயே
द्विविदः		अशनिप्रभं	
सर्वरक्षसां	ராக்ஷஸர்களால் கொண்டும்	गिरिशृङ्गेण	மலைச் சிகரத்தால்
		जघान	புடைத்தான்.

द्विविदं वानरेन्द्रं तु नगयोधिनमाहवे । शरैरशनिसङ्काशैः स विव्याधाशनिप्रभः ॥ ३५ ॥

सः	அந்த	वानरेन्द्रं	வானரோத்தமனாகிய
अशनिप्रभः	அசனிப்பிரபன்	द्विविदं तु	தவிவிதனையும்
आहवे	போரில்	अशनिसङ्काशैः	இடகளை நிகர்த்த
नगयोधिनं	மலைகளையெடுத்துப் போர்புரியும்	शरैः	பாணங்களால்
		विष्यात्	துன்புறுத்தினான்.

स शरैरतिविद्धाङ्गो द्विविदः क्रोधमूर्च्छितः । सालेन सरथं साध्वं निजघानाशनिप्रभम् ॥

शरैः	பாணங்களால்	सालेन	ஆச்சாமாமொன்றைக் கொண்டு
अतिविद्धाङ्गः	உடலெங்கும் அதிககா யப்படுத்தப்பட்ட	अशनिप्रभं	அசனிப்பிரபனை
सः	அந்த	सरथं	தேருடனும்,
द्विविदः	துவிவிதன்	साध्वं	குதிரைகளுடனும்
क्रोधमूर्च्छितः	கோபந்தலைக்கேறிய வனாகி	निजघान	கொன்றான்.

विद्युन्माली रथस्थस्तु शरैः काञ्चनभूपणैः । सुपेणं ताडयामास ननाद च मुहुर्मुहुः ॥३७॥

विद्युन्माली	வித்யுன்மாலி	सुपेणं	சுபேணனை
रथस्थः तु	ரதத்திலிருந்த வண்ணமே	ताडयामास	புடைத்தான்.
काञ्चनभूपणैः	பொற்கட்டுகளிட்ட	मुहुः मुहुः	அடிக்கடி.
शरैः	பாணங்களால்	ननाद च	அட்டகாணமும் செய்தான்.

तं रथस्थमथो दृष्ट्वा सुपेणो वानरोत्तमः । गिरिशृङ्गेण महता रथमाशु न्यपातयत् ॥ ३८ ॥

वानरोत्तमः	வானரோத்தமனாகிய	महता	பெரும்
सुपेणः	சுபேணன்	गिरिशृङ्गेण	மலைச்சிகரத்தால்
अथो	அப்பொழுது	रथं	ரதத்தை
तं	அவனை	आशु	சடக்கென
रथस्थं	ரதத்திலிருப்பவனாக	न्यपातयत्	முறித்துவிழ்த்தி னன்.
दृष्ट्वा	கவனித்து		

लाघवेन तु संयुक्तो विद्युन्माली निशाचरः । अपक्रम्य रथाचूर्णं गदापाणिः क्षितौ स्थितः॥

लाघवेन	சுறுசுறுப்போடு	रथात्	ரதத்திலிருந்து
संयुक्तः	கூடிய	अपक्रम्य	தப்பிக்குதித்து
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலியென்ற	क्षितौ	பூமியில்
निशाचरः	அரக்கன்	गदापाणिः	கதையும்கையுமாக
तूर्णं तु	தசுஷணமே	स्थितः	நின்றவிட்டான்.

ततः क्रोधसमाविष्टः सुपेणो हरिपुङ्गवः । शिलां सुमहतीं गृह्य निशाचरमभिद्रवत् ॥ ४० ॥

ततः	அதனால்	सुमहतीं	மிகப்பெரிய
हरिपुङ्गवः	வானரோத்தமனாகிய	शिलां	கற்பாறை ஒன்றை
सुपेणः	ஸுபேணன்	गृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
क्रोधसमाविष्टः	கொபாக்காரத்தனாகி	निशाचरं	அரக்கனை
		अभिद्रवत्	தூரத்தினான்.

तमापतन्तं गदया विद्युन्माली निशाचरः । वक्षस्यभिजघानाशु सुपेणं हरिसत्तमम् ॥४१॥

निशाचरः	அரக்கனாகிய	सुपेणं	சுபேணனை
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலி	गदया	ஓர் கதையால்
आपतन्तं	தூரத்திக்கொண்டு	आशु	விரைவில்
तं	அந்த [வரும்]	वक्षसि	மார்பில்
हरिसत्तमं	வானரோத்தமனாகிய	अभिजघान	புடைத்தான்.

गदाप्रहारं तं घोरमचिन्त्यं पृवगोत्तमः । तां शिलां पातयामास तस्योरसि महामृधे ॥४२॥

महामृधे	பெரும்போரில்	गदाप्रहारं	கதையின் அடியை
पृवगोत्तमः	வானரோத்தமனாகி மவன்	अचिन्त्यं	பொருட்படுத்தாது
घोरं	அசுஹ்யமாயிருக்கும்	तां शिलां	அந்த கற்பாறையை
तं	அந்த	तस्य	அவனது
		उरसि	மார்பில்
		पातयामास	எறிந்தான்.

शिलाप्रहाराभिहतो विद्युन्माली निशाचरः । निष्पिष्टहृदयो भूमौ गतासुर्निपपात ह ॥

निशाचरः அரசக்கனாகும்
விद्यுन्மாலி வித்யுன்மாலி
शिलाप्रहाराभिहतः கற்பாறையின் விழுச்
 சியால் நகக்குண்டு

निष्पिष्टहृदयः மாவெனப்போன்ற
 ஹிருதமுடையவனாகி
गतासुः உயிர்போய்
भूमौ பூமியில்
निपपात ह சாய்ந்துவிட்டான்.

एवं तैर्वाனர்ः शूरैः शूरास्ते रजनीचराः । द्वन्द्वे विमृदितास्तत्र दैत्या इव दिवोकसैः ॥

तत्र அப்பொழுது
दैत्याः ஆசுரர்கள்
दिवोकसैः தேவர்களால்
इव எவ்வண்ணமோ
ते அந்த [அவ்வண்ணமே
शूराः சூரர்களான
रजनीचराः அரசக்கர்கள்

शूरैः சூரர்களான
तैः அந்த
वाणरैः வானர்களால்
द्वन्द्वे த்வந்தயுத்தத்தில்
एवं மேற்கண்டவாறு
विमृदिताः உருக்குலைக்கப்பட்ட
 டார்கள்.

भ्रमैः खड्गैर्गदाभिश्च शक्तितोमरपट्टिशैः । अपविद्धैश्च भिन्नैश्च रथैः सांग्रामिकैर्हयैः ॥४५॥

निहतैः कुञ्जरैर्मत्सैस्तथा वानरराक्षसैः । चक्राक्षयुगदण्डैश्च भ्रैर्धरणिश्रितैः ॥

बभूवायोधनं घोरं गोमायुगणसङ्कुलम्

आयोधनं போர்க்களமானது
भ्रमैः முறிந்துவிழுந்த
खड्गैः கத்திகளாலும்
गदाभिः च கதைகளாலும்

शक्तितोमरपट्टिशैः { சக்கிரங்களாலும், தேரம
 ரங்களாலும், பட்டி
 சங்களாலும்

अपविद्धैः च ஒடிந்து
भिन्नैः च நொறுக்கிப்போன
रथैः ரதங்களாலும்
तथा அப்படியே
निहतैः கொல்லப்பட்ட
सांग्रामिकैः போர்
हयैः குதிரைகளாலும்

॥ ४६ ॥

मत्सैः மத
कुञ्जरैः யானைகளாலும்
वानरराक्षसैः வானர்களாலும்
 அரசக்கர்களாலும்

भ्रमैः உருவொழிந்து
धरणिश्रितैः பூமியில் சிதறித்
 திடந்த

चक्राक्षयुगदण्डैः च { சக்கிரங்களாலும் அச்
 சக்களாலும் அகத்த
 டிகளாலும் ஏற்கால்
 களாலும்

घोरं பார்க்கப் பயங்கரமாய்
गोमायुगणसङ्कुलं நிக்கூட்டங்களால்
 நிறையப்பெற்றதாய்
बभूव இருந்தது.

कवन्धानि समुत्पेतुर्दिक्षु वानररक्षसाम् । विमर्दे तुमुले तस्मिन्देवासुररणोपमे ॥ ४७ ॥

देवासुररणोपमे { தேவர்களுக்கும் ஆசு
 ரர்களுக்கும் நடந்த
 போரை நிகர்த்த
तस्मिन् அந்த
तुमुले கடுமையான
विमर्दे போரில்

वानररक्षसां வானர்களுடையவும்
 அரசக்கர்களுடையவும்
कवन्धानि தலையில்லா உடல்கள்
दिक्षु எல்லா திக்குகளிலும்
समुत्पेतुः சிதறிக்கிடந்தன.

विद्युन्माली रथस्थस्तु शरैः काञ्चनभूषणैः । सुपेणं ताडयामास ननाद च मुहुर्मुहुः ॥३७॥

विद्युन्माली	வித்யுன்மாலி	सुपेणं	சுபேணனை
रथस्थः तु	ரதத்திலிருந்த வண்ணமே	ताडयामास	புடைத்தான்.
काञ्चनभूषणैः	பொற்கட்டுகளிட்ட	मुहुः मुहुः	அடிக்கடி.
शरैः	பாணங்களால்	ननाद च	அட்டகாஸமும் செய்தான்.

तं रथस्थमथो दृष्ट्वा सुपेणो वानरोत्तमः । गिरिशृङ्गेण महता रथमाशु न्यपातयत् ॥ ३८ ॥

वानरोत्तमः	வானரோத்தமனாகிய	महता	பெரும்
सुपेणः	சுபேணன்	गिरिशृङ्गेण	மலைச்சிகரத்தால்
अथो	அப்பொழுது	रथं	ரதத்தை
तं	அவனை	आशु	சடக்கென
रथस्थं	ரதத்திலிருப்பவனாக	न्यपातयत्	முறித்துவிழ்த்தி னான்.
दृष्ट्वा	கவனித்து		

लाघवेन तु संयुक्तो विद्युन्माली निशाचरः । अपक्रम्य रथात्तूर्णं गदापाणिः क्षितौ स्थितः॥

लाघवेन	சுறுசுறுப்போடு	रथात्	ரதத்திலிருந்து
संयुक्तः	கூடிய	अपक्रम्य	தப்பிக்குதித்து
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலியென்ற	क्षितौ	பூமியில்
निशाचरः	அரக்கன்	गदापाणिः	கதையும்கையுமாக
तूर्णं तु	தசுஷணமே	स्थितः	நின்றாவிட்டான்.

ततः क्रोधसमाविष्टः सुपेणो हरिपुङ्गवः । शिलां सुमहतीं गृह्य निशाचरमभिद्रवत् ॥ ४० ॥

ततः	அதனால்	सुमहतीं	மிகப்பெரிய
हरिपुङ्गवः	வானரோத்தமனாகிய	शिलां	கற்பாறை ஒன்றை
सुपेणः	சுபேணன்	गृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
क्रोधसमाविष्टः	கோபாக்கிரந்தனாகி	निशाचरं	அரக்கனை
		अभिद्रवत्	தூரத்தினான்.

तमापतन्तं गद्या विद्युन्माली निशाचरः । वक्षस्यभिजघानाशु सुपेणं हरिसत्तमम् ॥४१॥

निशाचरः	அரக்கனாகிய	सुपेणं	சுபேணனை
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலி	गद्या	ஓர் கதையால்
आपतन्तं	தூரத்திக்கொண்டு	आशु	விவரவில்
तं	அந்த [வரும்]	वक्षसि	மார்பில்
हरिसत्तमं	வானரோத்தமனாகிய	अभिजघान	புடைத்தான்.

गदाप्रहारं तं घोरमचिन्त्यं प्लवगोत्तमः । तां शिलां पातयामास तस्योरसि महामृधे ॥४२॥

महामृधे	பெரும்பொரில்	गदाप्रहारं	கதையின் அடியை
प्लवगोत्तमः	வானரோத்தமனாக மவன்	अचिन्त्यं	பொருட்படுத்தாது
घोरं	அசந்நயமாயிருக்கும்	तां शिलां	அந்த கற்பாறையை
तं	அந்த	तस्य	அவனது
		उरसि	மார்பில்
		पातयामास	எறிந்தான்.

शिलाप्रहाराभिहतो विद्युन्माली निशाचरः । निष्पिष्टहृदयो भूमौ गतासुनिपपात ह ॥

निशाचरः	அரக்கனாகும்	निष्पिष्टहृदयः	யாவெனப்போன்ற ஹிருதமுடையவனாகி
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலி	गतासुः	உயிர்போய்
शिलाप्रहाराभिहतः	கற்பாறையின் வீழ்ச் சியால் நசுக்குண்டு	भूमौ	பூமியில்
		निपपात ह	சாய்ந்துவிட்டான்.

एवं तैर्वा नरैः शूरैः शूरास्ते रजनीचराः । द्वन्द्वे विमृदितास्तत्र दैत्या इव दिवोकसैः ॥

तस्य	அப்பொழுது	शूरैः	சூரர்களான
दैत्याः	அசுரர்கள்	तैः	அந்த
दिवोकसैः	தேவர்களால்	वा नरैः	வானர்களால்
इव	எவ்வண்ணமோ	द्वन्द्वे	தவந்தயுத்தத்தில்
ते	அந்த [அவ்வண்ணமே	एवं	மேற்கண்டவாறு
शूराः	சூரர்களான	विमृदिताः	உருக்குலைக்கப்பட்ட டார்கள்.
रजनीचराः	அரக்கர்கள்		

भग्नैः स्वर्गैर्गदाभिश्च शक्तितोमरपट्टिशैः । अपविद्धैश्च भिन्नैश्च रथैः सांग्रामिकैर्हयैः ॥४५॥

निहतैः कुञ्जरैर्मत्सैस्तथा वानरराक्षसैः । चक्राक्षयुगदण्डैश्च भग्नैश्चरणिसंश्रितैः ॥

वभूवायोधनं घोरं गोमायुगणसङ्कुलम्	॥ ४६ ॥		
शायोधनं	போர்க்களமானது	मत्सैः	மத
भग्नैः	முறிந்துவிழுந்த	कुञ्जरैः	யானைகளாலும்
सङ्गैः	கத்திகளாலும்	वानरराक्षसैः	வானர்களாலும் அரக்கர்களாலும்
गदाभिः च	கதைகளாலும்	भग्नैः	உருவொழிந்து
शक्तितोमरपट्टिशैः	{ சக்திகளாலும், தேரம ரங்களாலும், பட்டி சங்களாலும்	घरणिसंश्रितैः	பூமியில் சிதறிக் கிடந்த
अपविद्धैः च	ஒடிந்து	चक्राक्षयुगदण्डैः च	{ சக்கிரங்களாலும் அச் சங்களாலும் தகத்த டிகளாலும் ஏற்கால் களாலும்
भिन्नैः च	நொறுங்கிப்போன	घोरं	பார்க்கப் பயக்காமாய்
रथैः	ரதங்களாலும்	गोमायुगणसङ्कुलं	நரிக்கூட்டங்களால் நிறையப்பெற்றதாய்
तथा	அப்படியே	वभूव	இருந்தது.
निहतैः	கொல்லப்பட்ட		
सांग्रामिकैः	போர்		
हयैः	குதிரைகளாலும்		

कवन्धानि समुत्पेतुर्दिक्षु वानररक्षसाम् । विमर्दे तुमुले तस्मिन्देवासुररणोपमे ॥ ४७ ॥

देवासुररणोपमे	{ தேவர்களுக்கும் அசு ரர்களுக்கும் நடந்த போரை நிகர்த்த	वानररक्षसां	வானர்களுடையவும் அரக்கர்களுடையவும்
तस्मिन्	அந்த	कवन्धानि	தலைபில்லா உடல்கள்
तुमुले	கடுமையான	दिक्षु	எல்லா திக்குகளிலும்
विमर्दे	போரில்	समुत्पेतुः	சிதறிக்கிடந்தன.

विदार्यमाणा हरिपुङ्गवैस्तदा निशाचराः शोणितदिग्धगात्राः ।

पुनः सुयुद्धं तरसा समास्थिता दिवाकरस्यास्तमयाभिकाङ्क्षिणः ॥ ४८ ॥

तदा	அப்பொழுது	पुनः	இன்னும்
हरिपुङ्गवैः	வானரோத்தமர்க	सुयुद्धं	பெரும்போரில்
विदार्यमाणाः	முறிக்கப்படும் [ளால்	दिवाकरस्य	சூரியபகவானுடைய
निशाचराः	அரக்கர்கள்	अस्तमयाभि-	அஸ்தமனத்தை எதிர்
शोणित-	பந்தத்தால் பூசப்ப	काङ्क्षिणः	பார்த்துகொண்டு
दिग्धगात्राः}	ட்ட உடலுடையவர்	तरसा	ஆவேசத்தோடு
	களாகி	समास्थिताः	எதிர்த்துநிற்குங்கள்.

इत्याषे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 16371

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 1696

चतुश्चत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்திலாவது ஸர்க்கம். ॥ ४४ ॥

रात्रियुद्धम्—ராத்திரியுத்தம்

युद्धयतामेव तेषां तु तदा वानररक्षसाम् । रविरस्तंगतो रात्रिः प्रवृत्ता प्राणहारिणी ॥

तदा	அப்பொழுது	रविः	சூரியன்
तेषां	அந்த	अस्तङ्गतः	அஸ்தமித்தான்.
वानररक्षसां तु	வானரர்களும் அரக்	प्राणहारिणी	பலர் ஏககாலத்தில்
	கர்களும்		மரணமடைகிற
युध्यतां एव	போர்செய்துகொண்	रात्रिः	இரவு
	டிருக்கையிலேயே	प्रवृत्ता	துடக்கிற்று.

अन्योन्यं बद्धवैराणां घोराणां जयमिच्छताम् । संप्रवृत्तं निशायुद्धं तदा वानररक्षसाम् ॥

अन्योन्यं	ஒருவர்மீதொருவர்	वानररक्षसां	வானரர்களுக்கும்
बद्धवैराणां	த்வேஷம் பாராட்டி		ராக்ஷஸர்களுக்கும்
जयं	ஜயத்தை	तदा	அப்பொழுது
इच्छतां	கோரும்	निशायुद्धं	ராத்திரிப்போரானது
घोराणां	பயங்கரமானவர்க	संप्रवृत्तम्	நடைபெற்றது.
	ளான		

राक्षसोऽसीति हरयो हरिश्चासीति राक्षसाः । अन्योन्यं समरे जघ्रुस्तस्मिस्तमसि दारुणे ॥

समरे	போரில்	इति च	என்று சொல்லிக்
हरयः	வானர்கள்		கொண்டும்
राक्षसः	'அரக்களாய்'	अन्योन्यं	ஒருவரை ஒருவர்
असि	நீயிருக்கிறாய்'	तरिमन्	அந்த
इति	என்று சொல்லிக்கொ	दारुणे	பயங்கரமான
राक्षसाः	அரக்கர்கள் [ண்டும்	तमसि	இருளில்
हरिः	'வானரளாய்'	जघ्रुः	புடைத்துக்கொண்
असि	நீயிருக்கின்றாய்'		டார்கள்.

जहि दारय चैहीति कथं विद्रवसीति च । एवं सुतुमुलः शब्दस्तस्मिस्तमसि शुश्रुवे ॥४॥

जहि 'கொல்லு,
 दारय வெட்டு,
 एहि इति च வா 'என்றும்,
 कथं 'என்
 विद्रवसि ஒடுகிறாய்'
 इति च என்றும்

एवं இப்படியாய்
 सुतुमुलः மிகக்கலவாமான
 शब्दः சத்தம்
 तस्मिन् அந்த
 तमसि இருளில்
 शुश्रुवे கேட்கப்பட்டது.

कालाः काञ्चनसन्नाहास्तस्मिस्तमसि राक्षसाः । संमादृश्यन्त शैलेन्द्रा दीप्तौपचिवना इव ॥

राक्षसाः அரசக்கர்கள்
 तस्मिन् तमसि அந்த இருளில்
 कालाः கருப்புநிறமுடையவர்
 களாய்

काञ्चनसन्नाहाः { பொன்னுலர்வ போர
 ணிகளுடனிருந்த
 வர்களாய்

दीप्तौपचिवनाः { ஜ்வலிக்கும் கொடிக
 னை. திகழ கார்டு
 டன் கடியவைக
 ளரண
 शैलेन्द्रा: மலையரசர்கள்
 इव போலவே
 संमादृश्यन्त காணப்பட்டார்கள்.

तस्मिस्तमसि दुष्पारे राक्षसाः क्रोधमूर्च्छिताः । परिपेतुर्बहावेगा भक्षयन्तः प्लवङ्गमान् ॥

तस्मिन् अந்த
 दुष्पारे அடர்ந்த
 तमसि இருளில்
 राक्षसाः அரசக்கர்கள்
 क्रोधमूर्च्छिताः கோபந்தனைக்கேறி

महावेगा: மிக ஆத்திரத்தடனி
 ருப்பவர்களாய்
 प्लवङ्गमान् வானரர்களை
 भक्षयन्तः விழுக்கிக்கொண்டு
 परिपेतु: எங்கும் திரிந்தார்கள்.

ते हयान्काञ्चनापीडान्ध्वजांश्चाग्निशिखोपमान् । आधृत्य दशनैस्तीक्ष्णैर्भीमकोपा व्यदारयन् ॥

ते ஆவர்கள் (வானரர்
 கள்)
 भीमकोपा: மிகச் சினங்கொண்ட
 வர்களாகி
 काञ्चनापीडान् பொன்னால் செய்த
 தையணிகளை யுடைய
 हयान् குதிரைகளையும்

अग्निशिखोरमान् அக்கனின் ஜ்வாலி
 களை திகர்த்த
 ध्वजान् च தகவல்களையும்
 आधृत्य கிளம்பிக்கிட்டி
 तीक्ष्णै: கூர்வ
 दशनै: பற்களால்
 व्यदारयन् கிழித்தெறிந்தார்கள்.

वानरा बलिनो युद्धेऽशोभयन्नाक्षसी चमूम्

बलिनः பலசாலிகளான
 वानरा: வானரர்கள்
 युद्धे போரில்

॥ ८ ॥

राक्षसी அரசக்க
 चमूम् சேனையை
 अक्षोभयन् கலக்கினிட்டார்கள்.

कुञ्जरान्कुञ्जरारोहान्पताकाध्वजिनो रथान् । चक्रवृश्च ददंशुश्च दशनैः क्रोधमूर्च्छिताः ॥

क्रोधमूर्च्छिताः	கோபம் தலைக்கேறிய வர்களாய்	रथान् च	ரதங்களையும்
कुञ्जरान्	யானைகளையும்	चक्रवृश्चः	இழுத்துத் தள்ளி னார்கள்.
कुञ्जरारोहान्	யானைவீரர்களையும்	दशनैः	பற்களால்
पताकाध्वजिनः	கொடிகளையும் நிசான் களையுமுடைய	ददंशुः च	கடிக்கவும் கடித்தார்கள்.

लक्ष्मणश्चापि रामश्च शरैराशीविषोपमैः । दृश्यादृश्यानि रक्षांसि प्रवराणि निजघ्नतुः ॥ १० ॥

रामः च	ஸ்ரீராமரும்	प्रवराणि	முக்கிய
लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணரும்	रक्षांसि	அரக்கர்களை
आशीविषोपमैः	சர்ப்பங்களை நிகர்த்த பாணங்களால்	निजघ्नतुः	கொன்று தள்ளி னார்கள்.
शरैः	கட்புலனுயிருந்தவர்க ளும், கட்புலனாகா து மறைந்து பதுங்கிக் கிடந்தவர்களுமான		

तुरङ्गसुरविध्वस्तं रथनेमिसमुत्थितम् । हरोध कर्णनेत्राणि युद्धयतां धरणीरजः ॥ ११ ॥

तुरङ्गसुर विध्वस्तं	குதிரைக் குளம்புக ளால் பொடிபண் ணப்பட்டு	धरणीरजः	பூமித்துளியான து
रथनेमिसमुत्थितं	ரதசக்கிரங்களால் கிளப்பப்பட்ட	युध्यतां	போர்புரிபவர்களின்
		कर्णनेत्राणि	காதுகளையும் கண்க ளையும்
		हरोध	வருத்திற்து.

वर्तमाने महाघोरे संग्रामे रोमहर्षणे । रुधिरोदा महाघोरा नद्यस्तत्र प्रसुम्बुः ॥ १२ ॥

रोमहर्षणे	பார்ப்பவர்கள் மயிர்க் கச்செறியும்படி	तत्र	அப்பொழுது
महाघोरे	மிகப்பயங்கரமாய்	रुधिरोदाः	ரத்தத்தை ஜலமாக உடைய
वर्तमाने	நடைபெறும்	महाघोराः	மிகப்பயங்கரமான
संग्रामे	போரில்	नद्यः	நதிகள்
		प्रसुम्बुः	பெருகி ஓடின.

ततो भेरीमृदङ्गानां पणवानां च निस्वनः । शङ्खवेणुस्वनोन्मिथः संवभूवाद्भुतोपमः ॥

ततः	அப்பொழுது	शङ्खवेणु-	சக்கங்கள், புல்லாக்கு ழல்கள் இவைகளின் கோஷங்களோடு கலந்ததாய்
भेरीमृदङ्गानां	பேரிகள் மிருதங்கங் கள் இவைகளுடைய வும்	स्वनोन्मिथः	
पणवानां च	பணவமென்ற வாத்ய ங்களுடையவும்	संभूतोपमः	மிக ஆச்சரியமாய்
निस्वनः	ஒலியான து	संवभूव	நடைபெற்றது.

हतानां स्तनमानानां राक्षसानां च निस्वनः । शस्तानां वानराणां च संबभूवातिदारुणः ॥

हतानां	புடைக்கப்பட்டு	शस्तानां	கரயப்படுத்தப்பட்ட
स्तनमानानां	கதறிக் கொண்டு	वानराणां च	வானரர்களுடையவும்
	கும்	निस्वनः	குகுரலானது
राक्षसानां च	ராட்சஸர்களுடைய	अतिदारुणः	மிகக்கடுமையாக
	வும்	संबभूव	இருந்தது.

हतैर्வാനरवीरैश्च शक्तिशूलपरश्वधैः । निहतैः पर्वताग्रैश्च राक्षसैः कामरूपिभिः ॥ १५ ॥
शस्त्रपुष्पोपहारा च तत्रासीद्युद्धमेदिनी । दुर्ज्ञेया दुर्निवेशा च शोणितास्त्रावकर्दमा ॥ १६ ॥

तत्र	அப்பொழுது	कामरूपिभिः	களைத்த உருவமெடுத் திருந்த
युद्धमेदिनी	யுத்தபூமியானது	राक्षसैः च	அரக்கர்களாலும்
शक्तिशूलपरश्वधैः	{ சக்திகளாலும் சூலக் களாலும் கோடாலி களாலும்	दुर्निवेशा	புகழுடியாததாயும்
हतैः	கொல்லப்பட்ட	दुर्ज्ञेया	காணக்கூடாததாயும்
वानरवीरैः च	வானரவீரர்களாலும்	शस्त्र (पुष्पो-)	சஸ்தரங்களாகிற
पर्वताग्रैः	பர்வதசிகரங்களால்	पहारा च }	புஷ்பமாலைகளை சூடி னதாயும்
निहतैः	கொல்லப்பட்ட	शोणितास्त्रावकर्दमा च	சுத்தப்பெருக்கால் சேதற்றதாயும்
		आसीत्	இருந்தது.

सा बभूव निशा घोरा हरिराक्षसहारिणी । कालरात्रीव भूतानां सर्वेषां दुरतिक्रमा ॥

सा	அந்த	भूतानां	பூதங்களுடைய
घोरा	பயங்கரமான	दुरतिक्रमा	எப்படியும் தடுக்க முடியாததுமாகிய
हरिराक्षसहारिणी	{ வானரர்களுக்கும் அரக் கர்களுக்கும் கொண்டு போகிறதான	कालरात्री	பிரளயகால இரவு
निशा	இரவு	इव	போலவே
सर्वेषां	எல்லா	बभूव	இருந்தது.

ततस्ते राक्षसास्तत्र तस्मिन्स्तमसि दारुणे । राममेवाभ्यवर्तन्त संसृष्टाः शरवृष्टिभिः ॥ १८ ॥

ततः	அவ்விடத்தில்	तमसि	இருளில்
ते	அப்பொழுதில்	शरवृष्टिभिः	பாணவர்கள்களோடு
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	संसृष्टाः	கூடினவர்களாய்,
तस्मिन्	அந்த	राम एव	ஸ்ரீராமரையே
दारुणे	பயங்கரமான	अभ्यवर्तन्त	எதிர்த்துநின்றார்கள்.

तेषामापततां शब्दः क्रुद्धानामभिगर्जताम् । उद्वर्त इव सप्तानां समुद्राणां प्रशुश्रुवे ॥१९॥

क्रुद्धानां	சிலங்கொண்டு	उद्वर्ते	பிரளயகாலத்தில்
अभिगर्जतां	கர்ஜித்து அட்டகாசம் செய்துகொண்டு	सप्तानां	எழு
भापततां	விசாரந்தொடவரும்	समुद्राणां	சமுத்திரங்களுடையது
तेषां	அவர்களுடைய	इव	போன்றதாக
शब्दः	சப்தமானது	प्रशुश्रुवे	கேட்க்கப்பட்டது.

तेषां रामः शरैः षड्भिः षड् जघान निशाचरान् । निमेषान्तरमात्रेण शितैरग्निशिखोपमैः ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	तेषां	அவர்களுக்குள்
अग्निशिखोपमैः-	அக்னிஜ்வலைகளை சிகர்த்த	षड्	ஆறு
शितैः	சூரிய	निशाचरान्	அரக்கர்களை
षड्भिः	ஆறு	निमेषान्तरमात्रेण	கண்ணிமைப்பொழுதி லேயே
शरैः	பாணங்களால்	जघान	புடைத்தார்.

यमशत्रुश्च दुर्धर्षो महापार्श्वमहोदरौ । वज्रदंष्ट्रो महाकायस्तौ चोभौ शुकसारणौ ॥ २१ ॥
ते तु रामेण वाणोवैः सर्वे मर्मसु ताडिताः । युद्धादपसृतास्तत्र सावशेषायुपोऽभवन् ॥

ते	அந்த	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
दुर्धर्षः	இதுவரைபில் வெல்ல ப்படாதிருந்த	वाणोवैः	பாணவர்களுக்களால்
यमशत्रुः च	யமசத்துருவும்	मर्मसु	மர்மஸ்தானங்களில்
महापार्श्वमहोदरौ	மகாபார்கவனும் மகோதரனும்	ताडिताः	புடைக்கப்பட்டார்கள்.
महाकायः	பெருமுடல் உடைய	तत्र	அப்பொழுது
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனும்	सर्वे तु	அவர்களெல்லோரும்
तौ	அந்த	युद्धात्	யுத்தத்திலிருந்து
उभौ च	இருவர்களாகிய	अपसृताः	ஒடினவர்களாய்
शुकसारणौ	சுகலும் சாரணனும்	सावशेषायुपः	உயிர்மட்டும் தப்பிய வர்களாய்
		अभवन्	ஆணர்கள்.

तत्र काञ्चनचिन्नाङ्गैः शरैरग्निशिखोपमैः । दिशश्चकार विमलाः प्रदिशश्च महाबलः ॥२३॥

तत्र	அப்பொழுது	शरैः	பாணங்களால்
महाबलः	மகாசக்திமானொருமவர்	दिशः	திக்குகளையும்
काञ्चनचिन्नाङ्गैः	{ தங்கத்தால் செய்து விசுத்திரமான உரு கொண்ட	प्रदिशः च	விதிக்குகளையும்
अग्निशिखोपमैः	அக்னிஜ்வலைகளை சிகர்த்த	विमलाः	பிரகாசமாய் விளங்கு கிறவைகளாக
		चकार	செய்தார்.

रामनामाङ्कितैर्वाणैर्व्याप्तं तद्रणमण्डलम्

॥ २४ ॥

तत्र रणमण्डले
रामनामाङ्कितैः

அந்த போர்க்களம்
ஸ்ரீராமரது திருநாமம்
வரையப்பட்ட

वाणिः
व्याप्तम्

பாணங்களால்
நிறைந்திருந்தது.

ये त्वन्ये राक्षसा भीमा रामस्याभिमुखे स्थिताः । तेऽपि नष्टाः समासाद्य पतङ्गा इव पावकम् ॥

ये
अन्ये
भीमाः
राक्षसाः
रामस्य
अभिमुखे
समासाद्य

எந்த
வேறுசில
கொடிய
அரக்கர்கள்
ஸ்ரீராமருக்கு
முன்னிலையில்
எதிர்த்து

स्थिताः तु
ते अपि
पावकं
पतङ्गाः
इव
नष्टाः

நின்றார்கள்
அவர்களும்
அகனியில்
ஊட்டில்கள்
எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமோ
பாண்டார்கள்.

सुवर्णपुङ्खैर्विशिखैः संपतद्भिः सहस्रशः । बभूव रजनी चित्रा खद्योतैस्त्रि शारदी ॥ २६ ॥

सहस्रशः
संपतद्भिः
सुवर्णपुङ्खैः
विशिखैः
रजनी

ஆயிரக்கணக்காய்
வெளிக்கிளம்பரிவந்த
பொன்பூணிட்ட
பாணங்களால்
இரவு

खद्योतैः
शारदी
इव
चित्रा
बभूव

மின்மினிபூச்சிகளால்
சர்த்காலத்தியது
போல
அழகுற்றதாய்
விளக்கிறது.

राक्षसानां च निन्दैर्हरीणां चापि निस्वनैः । सा बभूव निशा घोरा भूयो घोरतरा तदा ॥

सा
घोरा
निशा
राक्षसानां
निन्दैः च
हरीणां

அந்த
பயங்கரமான
இரவு
அரக்கர்களுடைய
கோஷங்களாலும்
வானரர்களுடைய

निस्वनैः च
तदा
भूयः अपि
घोरतरा
बभूव

சத்தங்களாலும்
அப்பொழுது
இன்னும்
அதிபயங்கரமாக
இருந்தது.

तेन शब्देन महता प्रवृद्धेन समन्ततः । त्रिकूटः कन्दराकीर्णः प्रव्याहरदिवाचलः ॥ २८ ॥

समन्ततः
प्रवृद्धेन
तेन
महता
शब्देन

எங்கும்
செனம்பிய
அந்த
பெரும்
சத்தத்தால்

कन्दराकीर्णः
त्रिकूटः
अचलः
प्रव्याहरत् इव

குகைகள் நிறைந்த
தீகூட
மலை
பெசுவதுபோலிருந்தது.

गोलाङ्गुला महाकायास्तमसा तुल्यवर्चसः । संपरिष्वज्य बाहुभ्यां भक्षयन्नजनीचराद् ॥

महाकायाः
तमसा
तुल्यवर्चसः
गोलाङ्गुलाः

பெருந்தகமமைத்து
இருளை நிகர்த்த வர்
ணமுள்ளவர்களான
கோலாங்குலமென்ற
வர்கள்

रजनीचरान्
बाहुभ्यां
संपरिष्वज्य
भक्षयन्

அரக்கர்களை
கைகளால்
கட்டிப்பிடித்து
தின்றார்கள்.

अङ्गदस्तु रणे शत्रुं निहन्तुं समुपस्थितः । रावर्णि निजघानाशु सारथिं च हयानपि ॥

अङ्गदः तु	அங்கதனோடுவெளில்	समुपस्थितः	எதிர்க்கின் நவனாகி
रणे	போரில்	आशु	விரைவில்
शत्रुं	சுத்ருவாகிய	सारथिं च	ஸாரதியையும்
रावर्णि	இந்திரஜித்தை	हयान् अपि	குதிரைகளையும்
निहन्तुं	கொல்ல	निजघान	ஒழித்தான்.

वर्तमाने तदा घोरे संग्रामे भृशदारुणे । इन्द्रजित्तु रथं त्यक्त्वा हताश्वो हतसारथिः ॥

अङ्गदेन महामायस्तत्रैवान्तरधीयत

॥ ३१ ॥

तदा	அப்பொழுது	हतसारथिः एव	சாரதியை சரக்கொடுத்தவனுமான
भृशदारुणे	மிகக்கடுமையாய்	महामायः	மகா மாய: வியாகிய
घोरे	பயங்கரமாகி	इन्द्रजित् तु	இந்திரஜித்தும்
वर्तमाने	நடைபெறும்	तत्र	அவ்விடத்தில்
संग्रामे	போரில்	रथं	ரதத்தை
अङ्गदेन	அங்கதனால்	त्यक्त्वा	விட்டிழுந்து
हताश्वः	குதிரைகளைச் சரக்கக் கொடுத்தவனும்	अन्तरधीयत	கட்புலனாகாது மறைந்தான்.

तत्कर्म वालिपुत्रस्य सर्वे देवाः सहर्षिभिः । तुष्टुवुः पूजनाहंस्य तौ चोभौ रामलक्ष्मणौ ॥

देवाः	தேவர்கள்	उभौ च	இருவர்களும்
सर्वे	எல்லோரும்	पूजनाहंस्य	கொண்டாடுதற்குரிய
सह ऋषिभिः	ரிஷிகளோடுகூடவும்	वालिपुत्रस्य	வாலிபுத்தல்வனது
तौ	அந்த	तत् कर्म	அச்செயலை
रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமரும் ஸக்தமணரும்	तुष्टुवुः	மெச்சினார்கள்.

प्रभावं सर्वभूतानि विदुरिन्द्रजितो युधि । अहृश्यः सर्वभूतानां यो रणेऽभूच्च दुर्जयः ॥

प्रभावं	எல்லாப்பிராணிகளும்	यः च	எவனோ அவனோ
सर्वभूतानि	இந்திரஜித்தினது	सर्वभूतानां	எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
इन्द्रजितः	போரில்	अहृश्यः	கட்புலனாகாது மறைந்துவிட்டவனாக
युधि	வல்லமையை	अभूत्	ஆய்விட்டான்.
प्रभावं	அறிவார்கள்.	॥ ३४ ॥	
विदुः	போரில்	प्रधर्षितं	அவமானமடைந்தவனாக
रणे	வெல்லமுடியாதவன்	दृष्ट्वा	கண்டு
दुर्जयः	தெல்லமுடியாதவன்	दृष्ट्वा	கனித்தார்கள்.
तेन ते तं महात्मानं तुष्ट्वा दृष्ट्वा प्रधर्षितम्	அவர்கள்		
ते	மகத்தான ஆற்றலுடைய		
महात्मानं	அவனை		
तं	அவனால்		
तेन			

ततः प्रहृष्टाः कपयः समुग्रीवविभीषणाः । साधु साध्विति नेदुश्च दृष्ट्वा शत्रुं प्रधर्षितम् ॥

ततः } அப்பொழுது
சமுகிரீவ- } ககரீவனையும் விடிக
விभीஷणाः } ணையமுள் லிட்ட
கபயः } வானரர்களும்
शत्रुं } சத்ருவை

प्रधर्षितं } அவமானமடைந்த
दृष्ट्वा } கண்டு [வனாக
प्रहृष्टाः } உற்சாகம்கொண்டவர்
साधु साधु } 'பேஷ் பேஷ்' [களாய்
इति } என்று
नेदुः } கத்தினார்கள்.

इन्द्रजित्तु तदा तेन निर्जितो भीमकर्षणा । संयुगे वालिपुत्रेण क्रोधं चक्रे सुदाहणम् ॥

तदा } அப்பொழுது
इन्द्रजित्तु } இத்திரஜித்தோவெ
संयुगे } போரில் [ளில்
भीमकर्षणा } பெருஞ்செயல் செய்ய
} வல்ல

वालिपुत्रेण } வாலியின புதல்வனால்
निर्जितः } தோல்வி அடைந்தவ
} னாய்
सुदाहणम् } பொறுக்கமுடியாத
क्रोधं } சினத்தை
चक्रे } அடைந்தான்.

तेन } அந்த

एतस्मिन्नन्तरे रामो वानरान्वाक्यमब्रवीत्

एतस्मिन् } இந்த
अन्तरे } சமயத்தில்
रामः } ஸ்ரீராமர்

॥ ३७ ॥

वानरान् } வானர்களைப் பார்த்
वाक्यं } ஒரு சொல்லை [து
अब्रवीत् } பின்வருமாறு அருளி
} ச்செய்தார் :

सर्वे भवन्तस्तिष्ठन्तु कपिराजेन सङ्गताः

भवन्तः } " நீங்கள்
सर्वे } எல்லோரும்
कपिराजेन } வானரமன்னனோடு

॥ ३८ ॥

सङ्गताः } சேர்ந்து இருக்கின்ற
} வர்களாய்
तिष्ठन्तु } ஓரிடத்தில் தின்றுக்
} கள்.

स ब्रह्मणा दत्तवरस्रैलोक्यं वाधते भृशम्

ब्रह्मणा } " பிரம்மதேவரால்
दत्तवरः } வரம்பெற்றிருக்கிற
सः } அவன்

॥ ३९ ॥

द्रीलोक्यं } சூவுலகையும்
भृशं } மிகவும்
वाधते } ஹிம்சிக்கொள்.

भवतामर्थसिद्धयर्थं कालेन स समागतः

भ-तां } " உங்களது
अर्थसिद्धयर्थं } மனோரதம் கைகூடு
} மாறு

॥ ४० ॥

सः } அவன்
कालेन } உமனால்
समागतः } துக்கு வந்துசேர்ந்தி
} ருக்கொள்.

अथैव क्षमितव्यं मे भवन्तो विगतज्वराः

अथ एव } " இப்பொழுதுதான்
} எனக்கு
क्षमितव्यं } எதிர்க்கும் நேரம்.

॥ ४१ ॥

भवन्तः } நீங்கள்
विगतज्वराः } கவலையற்றிருக்கள்."

सोऽन्तर्धानगतः पापो रावणी रणकर्कशः । अदृश्यो निशितान्वाणान्मुपोचाशनिवर्चसः ॥

पापः	பாபியும்	निशितान्	கூரிய
रणकर्कशः	போரிலெதற்கும் துணிக்தவனுபான	वाणान्	பாணங்களை
सः	அந்த	अन्तर्धानगतः	மறைந்திருந்து கொண்டு
रावणिः	இந்திராஜித்து	अदृश्यः	மறைந்தவண்ணமே
अशनिवर्चसः	இடியினொலிகொண்ட	सुमोच	பிரயோகித்தான்.

स रामं लक्ष्मणं चैव धोरैर्नागमयैः शरैः । विभेद समरे क्रुद्धः सर्वगात्रेषु राक्षसः ॥४३॥

सः	அந்த	धोरैः	மிகத்தீக்குவிளைவிக்கும்
राक्षसः	அரக்கன்	नागमयैः	ஸர்ப்பமயமான
समरे	போரில்	शरैः	பாணங்களால்
क्रुद्धः	சினங்கொண்டவனாய்	सर्वगात्रेषु	உடல் முற்றிலும்
रामं च	சூராமனையும்	विभेद	துளைத்தான்.
लक्ष्मणं एव	லக்ஷ்மணனையும்		

मायया संवृतस्तत्र मोहयन्नाघवौ युधि । अदृश्यः सर्वभूतानां कूटयोधी निशाचरः ।
वबन्ध शरबन्धेन भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ ४४ ॥

तत्र	அப்பொழுது	राघवौ	ரகுப்பிள்ளைகளாகிய
मायया	மாயையால்	रामलक्ष्मणौ	சூராமலக்ஷ்மணர்க ளாகிய
संवृतः	மறைக்கப்பட்டவனாய்	भ्रातरौ	ஸகோதரர்களிருவ
सर्वभूतानां	எல்லாப்பிராணிக ளுடைய	युधि	போரில் [ரையும்
अदृश्यः	கண்ணுக்குப்புலப் படாதவனாய்	मोहयन्	கலவரமடையச் செய்து
कूटयोधी	அதர்மப்போர்புரியும்	शरबन्धेन	சரங்களாகிறகயிற்றால்
निशाचरः	அரக்கன்	वबन्ध	கட்டிவிட்டான்.

तौ तेन पुरुषव्याघ्रौ क्रुद्धेनाशीविर्षैः शरैः । सहसा निहतौ वीरौ तदा प्रैक्षन्त वानराः ॥

तथा	அப்பொழுது	आशीविर्षैः	பாம்பின் விஷப்பற்க ளின் விஷங்கொண்ட
वाटराः	வானர்கள்	शरैः	பாணங்களால்
क्रुद्धेन	சினங்கொண்ட	सहसा	திடீரென
तेन	அவனால்	निहतौ	கட்டப்பட்டவர்களாய்
पुरुषव्याघ्रौ	புருஷோத்தமர்களும்	प्रैक्षन्त	கவனித்தார்கள்.
वीरौ	வீரர்களுமாகிய		
तौ	அவ்விருவர்களை		

प्रकाशरूपस्तु यदा न शक्तस्तौ बाधितुं राक्षसराजपुत्रः ।

मायां प्रयोक्तुं समुपाजगाम ववन्ध तौ राजसुतो महात्मा

॥ ४६ ॥

राक्षसराजपुत्रः	ஆரக்கபன்னனின் புதல்வனான ஆவன்	बाधितुं	வருத்த
राजसुतो	சக்கிரவர்த்தித் திருமக குமாரர்களாகிய	शक्तः न यदा	முடியாமற்போன பொழுது
तौ	ஆவ்விருவர்களை	महा-मा	தணிவுற்றவனாய்
प्रकाशरूपः तु	கட்புலனாகும் தோற்ற முடையவனாகிருந்து கொண்டு	मायां	மாயையை
		प्रयोक्तुं	பிரயோகிக்க
		समुपाजगाम	தலைப்பட்டான்;
		तौ	ஆவ்விருவரையும்
		ववन्ध	கட்டிவிட்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुश्त्वारिंशः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 16417

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 1742

पञ्चत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்தைத்தாவது ஸர்க்கம். ॥ ४५ ॥

नागपाशवन्धः—நாகபாசத்தால் கட்டுவது.

स तस्य गतिमन्विच्छन्न जपुत्रः प्रतापवान् । दिदेशातिवलो रामो दश वानरयूथपान् ॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியும்	गति	போக்கை
अतिबलः	பலிவட்டரும்	अन्विच्छन्	கண்டுபிடிக்க
राजपुत्रः	சக்ரவர்த்தித் திருமக இருமான்	दश	பத்து
सः	ஆந்த	वानरयूथपान्	வானர சேனைத்தலை வர்களை
रामः	ஸ்ரீராமர்	दिदेश	ஆக்கு:பித்தருளினார்.
तस्य	அவனது		

द्वौ सुपेणस्य दायदौ नीलं च पुवर्गर्षभम् । अङ्गदं वालिपुत्रं च शरभं च तरस्विनम् ॥

विनतं जाम्बवन्तं च सानुप्रस्थं महाबलम् । ऋषभं चर्षभस्कन्धमादिदेश परन्तपः ॥ ३ ॥

परन्तपः	சத்துருக்களைக் கதற அடிக்கும் அவர்	तरस्विनं	மிருத்தபாக்காமசாலி
सुपेणस्य	ஸுபேணனுடைய	शरभं च	சரபனையும், [பாகிய
दायादौ	புதல்வர்கள்	विनतं	வினதனையும்,
द्वौ	இருவர்களையும்,	जाम्बवन्तं च	ஜாம்பவானையும்,
पुवर्गर्षभं	வானரோத்தமனாகிய	महाबलं	மிக்கபலம்பொருந்திய
नीलं च	நீலனையும்,	सानुप्रस्थं	ஸானுப்பிரஸ்தனையும்.
वालिपुत्रं	வாலியின் புதல்வனான	ऋषभं च	ரிஷபனையும்.
अङ्गदं च	அங்கதனையும்,	चर्षभस्कन्धं	ரிஷபஸ்கந்தனையும்
		आदिदेश	(திக்காரியத்தில்) நியமித்தார்.

ते संप्रहृष्टा हरयो भीमानुद्यम्य पादपान् । आकाशं विविशुः सर्वे मार्गमाणा दिशो दश ॥

ते	அந்த	மார்பாணா:	தேடிக்கொண்டு
हरयः	வானர்கள்	भीमान्	பெரிய
सर्वे	எல்லோரும்	पादपान्	விருகடங்களை
संप्रहृष्टा:	களிப்புற்றவர்களாகி	उद्यम्य	கைரிலேநீதிக்கொண்டு
दश	பத்து	आकाशं	ஆகாயத்தில்
दिशः	திசைகளிலும்	विविशुः	புகுந்தார்கள்.

तेषां वेगवतां वेगमिषुभिवेगवत्तरैः । अह्नवित्परमास्त्रैस्तु वारयामास रावणिः ॥ ५ ॥

अह्नवित्	அஸ்திரங்களில் சிபு ணைகூடிய	वेगं	வேகத்தை
रावणिः	இந்திரஜித்த	वेगवत्तरैः	அதிவேகமுடைய
वेगवतां	வேகமாய்ச் செல்லும்	इषुभिः	அம்புகளாலும்
तेषां	அவர்களுடைய	परमास्त्रैः तु	சிறந்த அஸ்திரங்க
		वायामास	தடுத்தான். [எரலும்]

तं भीमवेगा हरयो नाराचैः क्षतविग्रहाः । अन्धकारे न ददृशुर्मघैः सूर्यमिवाहृतम् ॥ ६ ॥

भीमवेगा:	மகாவேகவாலிகளான	आहृतं	மறைக்கப்பட்ட
हरयः	வானர்கள்	सूर्यं	சூரியனை
नाराचैः	நாராசங்களால்	अन्धकारे इव	இருளில் காணமுடியாததுபோல
क्षतविग्रहाः	உடல்புணர் பட்டவர் களாய்,	तं	அவனை
मघैः	மேகங்களால்	ददृशुः न	காணமுடியவில்லை.

रामलक्ष्मणयोरेव सर्वदेहभिदः शरान् । भृशमावेशयामास रावणिः समितिञ्जयः ॥ ७ ॥

समितिञ्जयः	போரில் வெற்றிபெற்ற வனாகிய	शरान्	பாணங்களை
रावणिः	இந்திரஜித்த	रामलक्ष्मणयोः एव	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் களிடத்திலேயே
सर्वदेहभिदः	எல்லா உவயவங்களை யும் துளைக்கும்	भृश	அதிகமாக
		अवेशयामास	விடுத்தான்.

निरन्तरशरीरौ तौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । क्रुद्धेनेन्द्रजिता वीरौ पन्नगैः शरतां गतैः ॥ ८ ॥

तौ	அந்த	इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால்
भ्रातरौ	சகோதரர்களும்	शरतां	பாணரூபத்தை
वीरौ	வீரர்களான	गतैः	கொண்ட
रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள் இருவரும்	पन्नगैः	சர்ப்பங்களால்
क्रुद्धेन	சினக்கொண்ட	निरन्तरशरीरौ	இடைவெளியற்ற உடலினர் ஆயினர்.

तयोः क्षतजमार्गेण सुस्त्राव रुधिरं बहु । तावुभौ च प्रकाशेते पुष्पिताविव किंशुकौ ॥ ९ ॥

तयोः	அய்விருவர்களுடைய	तौ	அந்த
क्षतजमार्गेण	புண்களின் வழியாய்	उभौ	இருவரும்
रुधिरं	இரத்தம்	किंशुकौ	இரண்டுபலாசமரங்கள்
बहु	அதிகமாக	पुष्पिता इव	பூத்திருப்பனபோல்
सुस्त्राव	பெருகிறது.	प्रकाशेते	விளங்கினார்கள்.
च	இருந்தும்		

ततः पर्यन्तरक्ताक्षो भिन्नाञ्जनचयोपमः । रावणिभ्रातरौ वाक्यमन्तर्धानगतोऽब्रवीत् ॥ १० ॥

ततः	அப்பொழுது	भ्रातरौ	சகோதரர்கள் இரு
पर्यन्तरक्ताक्षः	முற்றிலும் சிவந்த கண்களுற்றவனும்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
भिन्नाञ्जनचयोपमः	{ பிளவுற்ற அஞ்சன மலையை நிகர்த்தவனு மான	अन्तर्धानगतः	மறைவிடுகிறது கொண்டே
रावणिः	இந்திரஜித்து	अब्रवीत्	(பின்வருமாறு) மொழிந்தான் :

युध्यमानमनालक्ष्यं शक्रोऽपि त्रिदशेश्वरः । द्रष्टुमासादितुं वाऽपि न शक्तः किं पुनर्युवाम् ॥

विद्योश्वरः	" தேவர்களுக்கதிப ன	आसादितुं	கொடுக்கவும்
शक्रः अपि	இந்திரனும்	द्रष्टुं वा अपि	காணவுக்கூட
अनालक्ष्यं	கட்புலனாகாமல்	शक्तः नः	திறமையற்றவன்.
युध्यमानं	போர்புரியும் என்னை	युवां	நீங்கள் இருவரும்
		किं पुनः	எம் மாதிரும் ?

प्रावृताविषुजालेन राघवौ कङ्कपत्रिणा । एष रोषपरीतात्मा नयामि यमसादनम् ॥ १२ ॥

इषुजालेन	" சரக்கூட்டத்தால்	रोषपरीतात्मा	சினங்கொண்டே
प्रावृती	மறைக்கப்பட்ட		முந்த மனத்தனாகி
राघवौ	சகோதரர்கள் கிய உங்களிருவரையும்	कङ्कपत्रिणा	ஒரு கூரிய கணையால்
एषः	இந்த நான்	यमसादनं	யமனது இல்லத்திற்கு
		नयामि	உண்புகிறேன்."

एवमुक्त्वा तु धर्मज्ञौ भ्रातरौ रामरक्षमणौ । निर्विभेद शितैर्वाणिः प्रजहर्ष ननाद च ॥ १३ ॥

एवं	மேற்கண்டவண்ணம்	शितैः	கூரிய
उक्त्वा तु	சொல்லியபிறகு	वाणिः	தணிகளால்
धर्मज्ञौ	தம்மத்தில் பற்றடைய	निर्विभेद	தனைத்தான்.
भ्रातरौ	சகோதரர்களான	ननाद	காற்றித்தான்.
रामरक्षमणौ	ஸ்ரீராமரக்ஷமணரைப் பார்த்து	प्रजहर्ष च	ஆனந்தக்கத்தாடி னன்.

भिन्नाङ्गनचयश्यापो विस्फार्य विपुलं धनुः । भूयो भूयः शरान्वोराण्विससर्ज महामृधे ॥

महामृधे	பெரும் போரில்	विस्फार्य	டங்காரம் செய்து,
भिन्नाङ्गनचय- श्यामः	} பிளவுண்ட அஞ்சல பர்வதத்தை திகழ்த் துக் கறுத்த ஆவல்	धोरान्	தீவ்வக விளைவிக்கும்
विपुलं		शरान्	பாணக்களை
धनुः	கீண்ட	भूयः भूयः	மீண்டும் மீண்டும்
	விட்டி	विसर्ज	எய்தான்.

ततो मर्मसु मर्मज्ञो मज्जयन्निशिताञ्छरान् । रामलक्ष्मणयोर्वीरो ननाद च मुहुर्मुहुः ॥ १५ ॥

मर्मज्ञः	மர்மம் தெரிந்த	निशितान्	கூரிய
वीरः च	வீரனான ஆவல்	शरान्	பாணக்களை
रामलक्ष्मणयोः	சூராமலக்ஷ்மணர்	मज्जयन्	பாய்ச்சியவனாய்
	களுடைய	ततः	அதனால்
मर्मसु	மர்மஸ்தானங்களில்	मुहुः मुहुः	மேன்மேலும்
		ननाद	ஆரவாரித்தான்.

बद्धौ तु शरबन्धेन तावुभौ रणमूर्धनि । निमेषान्तरमात्रेण न शोकतुरुहीक्षितुम् ॥ १६ ॥

तौ	அந்த	निमेषान्तरमात्रेण	ஓர் இணைப்பொழுதி
उभौ	இருவரும்		வேளையே
रणमूर्धनि	போர் முனையில்	उदीक्षितुं तु	கண்கிழித்துப்
शरबन्धेन	கண்களாகிய கட்டி		பார்க்கவும்
	னால்	न शोकतुः	சக்தியற்றவர்களானார்
बद्धौ	கட்டப்பட்டவர்		கள்.
	களாய்		

ततो विभिन्नसर्वाङ्गौ शरशल्याचितावुभौ । ध्वजाविष महेन्द्रस्य रज्जुमुक्तौ प्रकम्पितौ ॥

ततः	அப்பொழுது	रज्जुमुक्तौ	கயிற்றினின்றும் அகி
उभौ	அவ்விருவரும்		ழ்த்துவிடப்பட்ட
शरशल्याचितौ	} பாணக்கூர் முனை களால் பிடிக்கப் பெற்றவர்களாய்	महेन्द्रस्य	தேவேந்திரனது
विभिन्नसर्वाङ्गौ		} உடலமுழுதும் கரயப் படுத்தப் பெற்றவர் களாய்	ध्वजौ इव
			प्रकम्पितौ
			நடுக்கமுற்றார்கள்.

तौ संप्रचलितौ वीरौ मर्मभेदेन कश्चितौ । निपेततुर्दहेष्वासौ जगत्यां जगतीपती ॥ १८ ॥

जगतीपती	வேகநாதர்களும்,	मर्मभेदेन	உயர்க்கிலிற் அடிபட்
महेष्वासौ	சிறந்த கில்லாவி	कश्चितौ	வாட்டமுற்று [டதால்
	களுர்,	संप्रचलितौ	உடல் நடுக்கமுற்று
वीरौ	வீரர்களான	जगत्यां	தகையில்
तौ	அவ்விருவரும்	निपेततुः	சாய்க்கதனர்.

तौ वीरशयने वीरौ शयानौ रुधरोक्षितौ । शरवेष्टितसर्वाङ्गावातौ परमपादितौ ॥ १९ ॥

वीरौ	வீரர்களான	शरवेष्टितसर्वाङ्गौ	{ உடல்முற்றிலும் ஆம் புதைக்கப்பட்டவர் களாய்
तौ	ஆவ்விருவர்களும்	परमपादितौ	
वीरशयने	வீரப்படுக்கையில்	आतौ	மிகவும் வாட்டமுற்று மனக் கசிந்தனர்.
शयानौ	படுத்து		
रुधरोक्षितौ	ரத்தக்கத்தில் தேய்ந்து		

न ह्यविद्धं तयोगात्रि बभूवाङ्गुलमन्तरम् । नानिनिभं न चास्तव्यपाकराग्रादजिह्वगैः ॥

सयोः	அவ்விருவாகளது	न बभूव	இல்லை.
गात्रे	உடலில்	अनिभिन्नं च	துளைக்கப்படாதது மில்லை.
आ-राग्रात्	நகம் முதற்கொண்டு	अस्तव्यं च	புண்ணாகாத இடமும்
अङ्गुलं अन्तरं हि	விரற்கிடையளவு உட	न	இல்லை.
अजिह्वगैः	பாணங்களால்		
अविद्धं	அடிபடாததாக		

तौ तु क्रूरेण निहतौ रक्षसा कामरूपिणा । असु सुसुवतुस्तीव्रं जलं प्रस्रवणाविव ॥

क्रूरेण	கொடியவனும்	प्रस्रवणौ	இரண்டு அருளிகள்
कामरूपिणा	வேண்டாம வடிவங்கொ ள்ளவல்லவனுமான	जलं	ஜலத்தை
रक्षसा	அரக்கனால்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே,
निहतौ	புண்படுத்தப்பட்ட	असुक्	இரத்தத்தை
तौ तु	ஆவ்விருவர்களும்,	स्रवं	அதிகமாக
		सुसुवतुः	பெருக்கினர்.

पपात प्रथमं रामो विद्धो ममसु मार्गणैः । क्रोधादिन्द्रजिता येन पुरा शक्रो विनिर्जितः ॥

पुरा	முன்னொருக்கால்	क्रोधात्	செனங்கொண்டு
येन	எவனால்	ममसु	உயிர்க்கைகளில்
शक्रः	இந்திரன்	मार्गणैः	அடபுகளால்
विनिर्जितः	ஐயிக்கப்பட்டானோ.	विद्धः	அடிக்கப்பட்ட
	அந்த	रामः	ஸ்ரீராமர்
हन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால்	प्रथमं	முதலில்
		पपात	சனையில் சரய்த்தார்.

रुवमपुङ्खैः प्रसन्नाभैरधोगतिभिराशुभिः । नाराचैरनाराचैर्भल्लैरञ्जलिकैरपि ॥

रुवमपुङ्खैः	பொன் முனைகளை புடைபனவும்	॥ २३ ॥	
प्रसन्नाभैः	பண்பணப்பான முனை களைபுடைபனவும்	भल्लैः	பல்லமென்பனவும்
अधोगतिभिः	ஆழ்ந்து பாய்கின்ற வைகளும்.	अञ्जलिकैः अपि	அஞ்ஜலிகமென் பனவும்
नाराचैः	நாராசமென்பனவும்	वत्सदन्तैः च	வட்சஸதந்தமென் பனவும்
अनाराचैः	அர்த்தநாராசமென்ப னவும்	सिंहदंष्ट्रैः	சிவ்ஹதம்ஷ்ட்ர மென்பனவும்
		धुरः तथा	தூரமென்பனவு
		आशुभिः	பாணங்களால் [மான
		विष्याथ	துளைத்தான்.

स वीरशयने शिश्ये विजयमादाय कार्मुकम् । भिन्नमुद्वेपरीणाहं त्रिणतं रुक्मभूपितम् ॥

सः	அவர்	भिन्नमुद्वेपरीणाहं	தளாத்திய கைப்பிடி
रुक्मभूपितं	பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்	विजयं	வையபடையதரயும்
त्रिणतं	மூன்றிடக்களில் வளைவுற்றதுமான	आदाय	நாண் விழுந்ததாயும் கையிற்றொண்டவண்ணமே
कार्मुकं	கோதண்டத்தை	वीरशयने	வீரப்படுக்கையில்
		शिश्ये	படுத்தாளிட்டார்.

बाणपातान्तरे रामं पतितं पुरुषर्षभम् । स तत्र लक्ष्मणो दृष्ट्वा निराशो जीवितेऽभवत् ॥

तत्र	அப்பொழுது	पतितं	விழுந்தவராக
सः लक्ष्मणः	அந்த லக்ஷ்மணர்	दृष्ट्वा	கவனித்து
पुरुषर्षभं	புருஷர்த்தமராகிய	जीविते	உயிரின்மீது
रामं	மூராமரை	निराशः	ஆசையொழிந்தவராக
बाणपातान्तरे	சரங்கனாலாகிய படுக்கையில்	अभवत्	ஆனார்.

रामं कमलपत्राक्षं शरबन्धपरिक्षतम् । शुशोच भ्रातरं दृष्ट्वा पतितं धरणीतले ॥ २६ ॥

कमलपत्राक्षं	தாமரைக்கண்ணரும்	धरणीतले	தரையில்
भ्रातरं	தமையனான	पतितं	விழுந்துவிட்டவராய்
रामं	மூராமரை	दृष्ट्वा	பார்த்து
शरबन्धपरिक्षतं	பாணக்கட்டுகளால் செயலற்றவராய்	शुशोच	மனம் துடித்தார்.

हरयश्चापि तं दृष्ट्वा संतापं परमं गताः । शोकात्तश्चुक्षुशुर्घोरमश्रुपूरितलोचनाः ॥ २७ ॥

हरयः च अपि	வானரர்களும்	शोकात्:	சோகத்தில் மூழ்கி
तं	அவரை	अश्रुपूरितः	கண்ணீரால் கிரம்பிய
दृष्ट्वा	பார்த்து	लोचनाः	கண்களுற்றவர்களாய்
परमं सन्तापं	மிகுந்த துயரத்தை	घोः	அஸஹ்யமாய்
गताः	அடைந்தார்கள்.	चुक्षुशुः	கதறத்தலைப்பட்டனர்.

बद्धौ तु वीरौ पतितौ शयानौ तौ वानराः संपरिवार्य तस्थुः ॥ २८ ॥

बानराः	வானரர்கள்	वी वीरौ तु	அந்த இரண்டு வீரர்
बद्धौ	கட்டுண்டு	सपरिवार्य	குழந்து [களையும்]
पतितौ	கிடை விழுந்து	तस्थुः	நின்றனர்.
शयानौ	படுத்திருக்கும்		

समागता वायुसुतप्रमुख्या विषादमार्ताः परमं च जग्मुः ॥ २९ ॥

समागताः	வந்துசேர்ந்து	परमं	இன்னது செய்வது என்று அறியாது
मार्ताः	சோகத்தில் மூழ்கி	विषादं	ஏக்கத்தை
		जग्मुः	எய்தினர்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे पञ्चचत्वारिंशः सर्गः ॥

षट्चत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்தாராவது ஸர்க்கம். || 14 ||

सुग्रीवाद्यनुशोचनम्—சகீவர முதலியவரது தயரம்.

ततो द्यां पृथिवीं चैव वीक्षमाणा वनौकसः । ददृशुः सन्ततो वाणैर्भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥

ततः	அப்பொழுது	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும்
वनौकसः	வானர்கள்	वीक्षमाणाः	வெருண்டு பார்க்கின்றவர்களாய்
वाणैः	பாணங்களால்	द्यां च	ஆகாயத்தையும்
सन्ततौ	இடைவெளியின்றி முடப்பட்டிருக்கும்	पृथिवीं एव	பூமியையும்
भ्रातरौ	சகோதரர்களான	दृशुः	பார்த்தார்கள்.

वृष्टेष्वोपरते देवे कृतकर्मणि राक्षसे । आजगामाथ तं देशं समुग्रीवो विभीषणः ॥ 2 ॥

देवे	(மழை)கடவுள்	तं	அந்த
वृष्टा इव	மழைபொழிந்தது போல	देशं	இடத்திற்கு
राक्षसे	ஆரக்கன்	अथ	அப்பொழுது
कृतकर्मणि	தன் தொழிலைச்செய்து முடித்தவராய்	विभीषणः	விபிஷணன்
उपरते	ஒய்த்தவுடன்	समुग्रीवः	சகீவ ஸகீவராய்
		आजगाम	வந்துசேர்த்தார்.

नीलद्विविदमैन्दाश्च सुषेणसुमुखाङ्गदाः । तूर्णं हनुपता सार्धमन्वशोचन्त राघवौ ॥ 3 ॥

नीलद्विविदमैन्दाः	நீலன், தலியிதன், மைந்தன் இவர்கள்	तूर्णं	வினையில்
सुषेण- सुमुखाङ्गदाः च	ஸுஷேணன், ஸுமு கன், அங்கதன் இவர்களும்,	साधं	சுடி
हनुमता	ஹனுமாரும்	राघवौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் களை கிணத்து
		अन्वशोचन्त	வருத்தினார்கள்.

अचेष्टौ मन्दनिश्वासौ शोणितेन परिप्लुतौ । शरजालाचितौ स्तब्धौ शयानौ शरतल्पयोः ॥
निश्वसन्तो यथा सपौ निशेष्टौ मन्दविक्रमो । रुधिरस्रावदिग्धाङ्गौ तापनीयाविव ध्वजौ ॥
तौ वीरशयने वीरौ शयानौ मन्दचेष्टौ । यूथपैरैः परिप्लुतौ वाप्यव्याकुललोचनैः ॥ 6 ॥
राघवौ पतितौ द्रष्ट्वा शरजालसप्तप्लुतौ । बभूवुर्व्यथिताः सर्वे वानराः सविभीषणाः ॥ 7 ॥

सविभीषणाः	விபிஷணனுடனிருந்த	परिप्लुतौ	குழப்பட்டவர்களாய்
वानराः	வானர்கள்	व रशयने	விரப்படுக்கையில்
सर्वे	எல்லோரும்	मन्दचेष्टौ	செயற்குன்றியவர் களாய்
तैः	ஆக	शयानौ	படுத்திருக்கும்
वाप्यव्याकुललोचनैः	கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களை மிகுக்கும்	वीरौ	வீரர்களான
यूथपैः	சேனைத்தலைவர்களால்	तौ	ஆக

राचो	ஸ்ரீராமரையும் ஸக்தம ணரையும்	मन्विक्रमौ रुधिरस्रा-) शिर्गौ }	சேர்ந்து இன்னும் பொசிந்து கொண்டிருக்கும் சத் தக்கையூட்டப்பெற்ற பாணங்களை ரடுகடிய சரீரங்களை யுடைய வர்களையும்
अवेष्टौ	அசைவற்றவர்களா யும்	तापनीयौ ध्वनी हृष	தங்கமயமான இரண்டு த்வஜங்களை போல் இருக்கிறவர்க ளாயும்
मन्दनिधायौ	பலவீனமாய் மூச்சு விடுபவர்களாயும்	शरजा शरमावृत्तौ	பாணக்குவியல்களால் மறைக்கப்பட்டவர் களாயும்
शोणितेन परिहृतौ	இரத்தத்தால் நனைக்கவர்களாயும்	पतिवौ	தரையில் வீழ்ந்து கிடப்பவர்களாயும்
शरजालाचितौ	பாணங்களால் பாய்ப் பெற்று	दृष्टा स्वयिताः वभूतुः	பார்த்து அதிகவேதனையுற்ற ஆளுர்கள். [வர்களாய்
स्रग्धौ	எங்கும் புண்பட்டு		
शरतक्षयोः	பாணங்களாரண படுக்கைகளில்		
शयानौ	படுத்துக்கிடக்கிறவர்		
सर्पौ	பாய்புகள் [களாயும்		
यथा	போலவே		
निधसन्तौ	பெருமூச்சுவிடுபவர் களாயும்		
निश्रेष्टौ	வலுவொடுக்கி		

अन्तरिक्षं निरीक्षन्तो दिशः सर्वाश्च वानराः ।

न चैनं माययाच्छन्नं ददृशु रावर्णि रणे ॥

वानराः	வானர்கள்	रणे	போரில்
अन्तरिक्षं	ஆகாயத்தையும்	मायया	மாயையால்
दिशः	திக்குகள்	च्छन्नं	மறைக்கப்பட்டிருந்த
सर्वाः च	எல்லாவற்றையும்	एनं	இந்த
निरीक्षन्तः	உற்றுப்பார்க்கின்ற வர்களாகி	रावर्णि च	இந்திராஜித்தை மட்டும்
		दृशुः न	காணவில்லை.

तं तु मायाप्रतिच्छन्नं माययैव विभषणः ।

वीक्षमाणो ददर्श भ्रतुः पुत्रमवस्थितम् ॥

अथ	அப்பொழுது	पुत्रं	புதல்வனாகிய
विभीषणः तु	விபிஷணர் மட்டும்	तं	அவனை
मायाप्रतिच्छन्नं	மாயையால் மறைந்து	मायया एव	மாயையினாலேயே
अवस्थितं	நின்ற	वीक्षमाणः	கவனித்துப்பார்க்கின் றவராய்
भ्रातुः	தமையனது	दर्शं	கண்டுக்கொண்டார்.

सप्तमतिमकर्माणमपतिद्वन्द्वमाह्वये । ददर्शान्तर्हितं वीरं वरदानादिभीषणः ॥
तेजसा यशसा चैव विक्रमेण च संयुतम् ॥ १० ॥

विभीषणः	விபிஷணர்	वशावा एव	புஷாஹும்,
अप्रतिमकर्माणं	ஒப்பற்ற செயல்புரிபு வனும்,	विक्रमेण च	ஆற்றலாலும்
आहूये	போரில்	संयुते	கடிய
अवतिह्वयं	நிகரற்றவனும்,	धीर	ஹீரண
वरशामान्	வரம்பெற்றதால்	ते	அவனை
तेजसा च	ஆண்மையாலும்,	अमर्हि	மறைந்திருப்பவனாக
		इदं	கவனித்தார்.

इन्द्रजित्वात्मनः कर्म तौ शयानौ समीक्ष्य च । उवाच परमपीतो हृषयन्सर्वनैर्ऋतान् ॥

इन्द्रजित्	இந்திரஜித்த	परमप्रातः	மிக மனப்பீதிகொண்டவனாக
आत्मनः	தனது	सर्वनैर्ऋतान्	அரக்கொல்லலோசாயும்
कर्म तु	செயலையும்,	हृषयन्	உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டு
च	அதனாலும்	उवाच	பின்வருமாறு சொன்னான் :
शयानौ	படுத்துக்கிடக்கும்,		
तौ	அவ்விருவர்களையும்		
समीक्ष्य	கவனித்து		

दूषणस्य च हन्तारौ खरस्य च महाबलौ । सादितौ मामकैर्वाणैर्भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥

दूषणस्य च	தூஷணனையும்,	रामलक्ष्णौ	ராமலக்ஷ்மணர்க ளாகிற
खरस्य च	கரனையும்,	भ्रातरौ	இரு ஸதேஹாதாரர்
हन्तारौ	கொன்ற	मामकैः	எனது [களும்
महाबलौ	மிகுந்த பலசாலிக ளான	वाणैः	பாணங்களால்
		सादितौ	ஒழிக்கப்பட்டார்கள்.

नेमौ मोक्षयितुं शक्यावेतस्मादिषुबन्धनात् । सर्वैरपि समागम्य सर्षिसह्वैः सुरासुरैः ॥

नेमौ	நீமனையும்	एतस्मात्	இந்த
मोक्षयितुं	மீட்ட	इषुबन्धनात्	பாணக்கட்டிவின்ற
शक्यावेत	தேவர்கள் அஸூரர்	मोक्षयितुं	விடுவிக்க
स्मादिषु	எல்லோராலும் [கள்	इ-नौ	இவ்விருவர்கள்
बन्धनात्	ஒன்றுதேர்ந்ததுக்கூட	सर्वैः न	முடியாதவர்கள்.
सर्वैः			
समागम्य			
अपि			

यत्कृते चिन्तयानस्य शोकार्तस्य पितुर्मम । अस्पृष्टा शयनं गात्रैस्त्रियामा याति शर्वरी ॥

कृत्स्नेयं यत्कृते लङ्का नदी वर्षास्त्रिवाकुला । सोऽयं भूःहरोऽनर्थः सर्वेषां निहतो मया ॥

यत्कृते	எவன் காரணமாய்	त्रियामा	மூன்று யாபங்களால் செய்தான
चिन्तयानस्य	கவலைபற்று	शर्वरी	இரவு
शोकार्तस्य	துயரத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும்	शयनं	படுக்கையை
मम	எனது	गात्रैः	உடலைச்சாய்க்கப்படு
पितुः	தந்தைக்கு	याति	கழிகிறதோ,

यकृते	எவ்வொருவன் காரணமாய்	आकुला	கனக்கிவிட்டதோ,
इयं	இந்த	सः	அப்பேர்ப்பட்ட
लङ्का	இலங்கை	सर्वेषां	எல்லோருக்கும்
कृन्वा	எல்லாமும்	मूलद्वरः	முலவேரையறுத்து
वर्षांतु	மழைக்காலங்களில்	अनर्थः	தீவகுவிளைவிக்கும்
गदी	நதியானது	रायं	இவன்
इव	எப்படியோ அப்படி	नया	என்னால்
		निहतः	கொல்லப்பட்டான்.

रामस्य लक्ष्मणस्यापि सर्वेषां च वनौकसाम् । विक्रमा निष्फलाः सर्वे यथा शरदि तोयदाः ॥

रामस्य	“ராமனுடையவும்	सर्वे	எல்லாம்
लक्ष्मणस्य अपि	லக்ஷ்மணனுடையவும்	शरदि	சரக்காலத்தில்
वनौकसां	வனரர்கள்	तोयदाः	மேகங்கள்
सर्वेषां च	எல்லோருடையவும்	यथा	போலவே
विक्रमाः	பேர்முயற்சிகள்	निष्फलाः	பயனற்றவையாகின.

एवमुक्त्वा तु तान्सर्वात्राक्षसान्परिपार्श्वतः । यूथपानपि तान्सर्वांस्ताडयामास रावणिः ॥

रावणिः	இந்திரஜித்து	एवं	மேற்கண்டவாறு
परिपार्श्वतः	தன்பக்கத்திலிருந்து	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு
तान्	அந்த	तान्	அந்த
राक्षसान्	அரக்கர்கள்	यूथपान्	சேனைத்தலைவர்கள்
सर्वान् तु	எல்லோரையும்	सर्वान् अपि	எல்லோரையும்
	(பார்த்து)	ताडयामास	பின்வருமாறு புடைத்து சிசுநிக்கலானான்.

नीलं नवभिराहत्य मैत्रं च द्विविदं तथा । त्रिभिस्त्रिभिरपित्रघ्नस्तताप प्रवरेषुभिः ॥१८॥

अनिहत्यः	சத்ருஸம்ஹாரகனான அவன்	तथा	அப்படியே
नवभिः	ஒன்பது	मैत्रं	பைந்தனையும்,
प्रवरेषुभिः	சிறந்த பாணங்களால்	द्विविदं च	தவிவிதனையும்
नीलं	நீலனை	त्रिभिः त्रिभिः	மும்முன்று பாணங் களால்
आहत्य	அடித்துவிட்டு	तताप	புண்படுத்தினான்.

जाम्बवन्तं महेष्वासो विद्ध्वा वाणेन वक्षसि । हनूपतो वेगवतो विससर्ज शरान्दश ॥

महेष्वासः	சிறந்த வில்லாளியான	वेगवतः	கடு வேகமுள்ள
जाम्बवन्तं	ஜம்பவானை [அவன்	दश	பத்து
वाणेन	ஒரு பாணத்தால்	शरान्	களைகளை
वक्षसि	மார்பில்	हनूपतः	ஹனுமதுக்கு
विद्ध्वा	துளைத்து	विससर्ज	குறிவைத்து எயினான்.

गवाक्षं शरभं चैव द्वावप्यमिततेजसौ । द्वाभ्यां द्वाभ्यां महावेगो विव्याध युधि रावणिः ॥

युधि	போசில்	अमिततेजसौ	அனவுகடந்த தேஜ ஸ்சிகளான
महावेगः	மகத்தான சக்தி படைத்த	द्वौ अपि	அவ்விருவரையும்
रावणिः	இந்திரஜித்து	द्वाभ्यां द्वाभ्यां	இரண்டு ரண்டு பாண ங்களால்
गवाक्षं च	கவாக்ஷன் என்றும்	विव्याध	தன்புறுத்தினான்.
शरभं एव	சரபனைன்றும்		

गोलाङ्गलेश्वरं चैव बालिपुत्रपथाङ्गदम् । विव्याध बहुभिर्वाणैस्त्वरमाणोऽथ रावणिः ॥

अथ	அகன்மேல்	बालिपुत्रं	வாலியின் புதல்வனான
रावणिः	இந்திரஜித்து	अङ्गदं एव	அக்கதனையும்
त्वरमाणः	பாபாப்புற்றவனாய்	बहुभिः	பல
गोलाङ्गलेश्वरं च	கொண்ட முகறு களின் தலைவனையும்	वाणैः	பாணங்களால்
		विव्याध	தன்புறுத்தினான்.

तान्वानरवरान्भिस्त्वा शरैरग्निशिखोपमैः । ननाद बलवांस्तत्र महासन्वः स रावणिः ॥

तल	அப்பொழுது	वानरान्	வானரோத்தமர்களை
बलवन्	மிக்க பலசாலியும்	अग्निशिखोपमैः	அக்னிஜ்வாலிகளை நிகர்த்த
महासन्वः	மிக ஆண்மைபுடைய வனுமான	शरैः	பாணங்களால்
सः	அந்த	निष्वा	வெருட்டி
रावणिः	இந்திரஜித்து	ननाद	அட்டகாசம் செய் தான்.
तान्	அந்த		

तानर्दयित्वा बाणौघैस्त्रासयित्वा च वानरान् । प्रजहास महाबाहुर्वचनं चेदमब्रवीत् ॥२३॥

महाबाहुः	தொள்வலிமையுற்ற	बाणयित्वा च	பயமுறுத்தி
तान्	அந்த [அகன்]	प्रजहास	தொக்கர்த்தான்.
वानरान्	வானரர்களை	इदं	பின்வரும்
बाणौघैः	பாணவருகங்களால்	वचनं च	சொல்லையும்
अर्दयित्वा	தன்புறுத்தினிட்டு	अब्रवीत्	சொன்னான் :

शरदन्धेन घोरेण मया बद्धौ चमूमुखे । सहितौ भ्रातरावेतौ निशामयत राक्षसाः ॥२४॥

राक्षसाः	“அரக்கர்கள் !	घोरेण	விண்போகாத
चमूमुखे	தொர்க்களத்தில்	शरदन्धेन	பாணக்கட்டால்
सहितौ	இணையிபாத	मया	என்னால்
भ्रातरौ	சகோதரர்களை	बद्धौ	கட்டப்பட்டுகிட்டார்
एतौ	இவ்விருவர்களையும்	निशामयत	பாருங்கள்.” [கள்;

एवमुक्तास्तु ते सर्वे राक्षसाः कूटयोधिनः । परं विस्मयमाजग्मुः कर्मणा तेन हर्षिताः ॥

एवं	இவ்விதம்	तेन	அந்த
उक्ताः	சொல்லப்பட்ட	कर्मणा	செயனால்
ते	அந்த	हर्षिताः	களிப்படைந்தவர்
कूटयोधिनः तु	வஞ்சகமாய் போர்புரி வதில் தேர்ந்த	परं	அனலிற்றந்த
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	विस्मयं	ஆச்சரியத்தை
सर्वे	எல்லோரும்	आजग्मुः	அடைந்தார்கள்.

विनेदुश्च महानादान्सर्वतो जलदोपमाः । हतो राम इति ज्ञात्वा रावर्णिं समपूजयन् ॥ २६ ॥

जलदोपमाः	பேகல்களை நிகர்த்த	सर्वतो	எங்கும்
रामः	'ஸ்ரீராமர்' [அவர்கள்	महानादान्	பேரொலிகளை
हतः	கொல்லப்பட்டார்'	विनेदुः	இட்டனர்.
इति	என்று	राणि च	இந்திரலித்தையும்
ज्ञात्वा	நினைத்து	समपूजयन्	போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

निष्पन्दौ तु तदा दृष्ट्वा तावुभौ रामलक्ष्मणौ । वसुधायां निरुच्वासौ हतावित्यन्वमन्यता ॥

तदा	அப்பொழுது	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்
निष्पन्दौ	அசையாது	उभौ दृष्ट्वा	இருவரையும் பார்த்து
वसुधायां	தரையில்	हतौ इति तु	மாண்டுவிட்டனர்க ளெனவே
निरुच्वासौ	மூச்சுவிடமுடியாதி	अन्वमन्यत	நிச்சயித்துவிட்டான்.
तौ	அந்த [ருந்த		

हर्षेण तु समाविष्ट इन्द्रजित्समितिजयः । प्रविवेश पुरीं लङ्कां हर्षयन्सर्वनैर्ऋतान् ॥ २८ ॥

समितिजयः	பேரில் வெற்றிபெற்ற	हर्षयन्	உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டு
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	लङ्कां	இலங்கை
हर्षेण	சந்தேகவக்தால்	पुरीं	நகரம்
समाविष्टः तु	மெய்மறந்து	प्रविवेश	புகுந்தான்.
सर्वनैर्ऋतान्	அரக்கரெல்லோரை யும்		

रामलक्ष्मणयोर्दृष्ट्वा शरीरे सायकैश्चिते । सर्वाणि चाङ्गोपाङ्गानि सुग्रीवं भयमाविशत् ॥

सायकैः	பாணங்களால்	सर्वाणि	எல்லா கற்றையும்
चिते	கைக்கப்பட்ட	दृष्ट्वा च	கூர்ந்து கவனித்த பின்னர்
रामलक्ष्मणयोः	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் களுடைய	सुग्रीवं	ஸூக்ரீவனிடம்
शरीरे	உடலில்	भयं	பயமானது
अङ्गोपाङ्गानि	அவயவங்கள் உருப்பு கள் இவை	आविशत्	குடி கொண்டது.

तस्युवाच परित्रस्तं वानरेन्द्रं विभीषणः । सयाष्पवदनं दीनं क्रोधव्याकुललोचनम् ॥३०॥

विभीषणः	விபிஷணன்	परित्रस्त	மனங்களைக்கிரியுப்பவ
क्रोधव्याकुललोचनं	கோபத்தால் கலங்கிய கண்ணொடையவனும்	सं	அந்த [ஊழலான
दीनं	ஏக்க	वानरे-न्द्रं	வானரமன்னனைப் பார்த்து
सयाष्पवदनं	கண்ணீர் பெருகும் முடித்துடன்	उवाच	பின்வருமாறு பொழிந்தான் :

अलं त्रासेन सुग्रीव बाष्पवेगो निगृह्यताम् । एंश्रायाणि युद्धानि विजयो नास्ति नैष्ठिकः॥

सुग्रीव	சுகிரீவ!	युद्धानि	போர்கள்
आलं त्रासेन	கலங்காதே.	एंप्रायाणि	இப்போர்க்கொத்த
बाष्पवेगः	கண்ணீர்ப் பெருக்கு	विजयः	வெற்றி [னவே.
निगृह्यतां	கிழத்தப் பட்டும்.	नैष्ठिकः नास्ति	முடிவானதன்று.

सशेषभाग्यतास्माकं यदि वीर भविष्यति । मोहमेतो प्रहास्येते महात्मानो महाबलो ॥

वीर	“அஞ்சாநெஞ்சமு	महाबलौ	மிகுந்த ஆற்றலுற்ற வர்களும்,
अस्माकं	நமக்கு [டையவனை!	महात्मानो	மகாத்மாக்களுமான
सशेषभाग्यता	புண்ணியப்பயனின் சேஷமானது	एतौ	இவ்விருவரும்
भविष्यति यदि	உண்டெனின்	मोह	(தர்கால)மூர்ச்சையை
		प्रहास्येते	(ஆதோ) விட்டொழிக் கப்போகின்றனர்.

पर्यवस्थापयात्मानमनाथं मां च वानर । सत्यधर्माभिरक्तानां नास्ति मृत्युकृतं भयम् ॥

वानर	“வானர!	सत्यधर्माभि-	} உத்யம தர்மம் இவை ரக்தானா } களில் மிஞ்சியபற்று டைபோர்க்கு
आनाथं	தன்னை	रक्ताना	
पर्यवस्थापय	தேற்றிக்கொள்.	मृत्युकृतं	என்னால்செய்யப்பட்ட
अनाथं	தனிசதுவந்திருக்கும்	भयं नास्ति	விபத்து இல்லை.
मां च	என்னையும் அக்கன மே தேற்றிவை.		

एवमुक्त्वा ततस्तस्य जलक्रिन्नेन पाणिना । सूर्यवस्य शुभे नेत्रे प्रममार्जं विभीषणः ॥

विभीषणः	விபிஷணர்	सुश्रावस्य	சுகிரீவனது
एवं	போற்கண்டவாறு	शुभे	அழகான
उक्त्वा	தொல்லிவிட்டு	नेत्रे	இரு கண்களையும்
ततः	அதன்மேல்	जलक्रिन्नेन पाणिना	சுக்கையால்
तस्य	அந்த	प्रममार्जं	துடைத்தார்.

ततः सलिलभादाय विद्यया परिजप्य च । सुग्रीवनेत्रे धर्मात्मा स प्रमार्जं विभीषणः॥

सः	அந்த	विद्यया	பனக்கவலைபொழி க்கும் உச்சாடனத்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவான	परिजप्य च	ஐபித்து [தால்
विभीषणः	விபிஷணர்	सुग्रीवनेत्रे	சுகிரீவனது இரண்டு கண்களிலும்
ततः	அதன்மேல்	प्रमार्जं	புரோஷித்தார்.
सलिलं भादाय	நீர்த்தந்தை எடுத்து		

प्रमुञ्च्य वदनं तस्य कपिराजस्य धीमतः । अववीत्कारसंप्राप्तमसंभ्रममिदं वचः ॥ ३६ ॥

तस्य	அந்த	कारसंप्राप्तं	ஸமயத்திற்கேற்றபடி
धीमतः	புத்திமானான	इदं	பின்வரும்
कपिराजस्य	வானரமன்னனது	वचः	சொல்லை
वदनं	முகத்தில்	असंभ्रमं	அசமதிபாக
प्रमुञ्च्य	புரேக்கித்தவிட்டு	अववीत्	மெழுகதார் :

न कालः कपिराजेन्द्र वैकुण्ठ्यमनुवर्तितुम् । अतिस्रोहोऽप्यकालेऽस्मिन्मरणायोपकल्पते ॥

कपिराजेन्द्र	“ வானரவேந்திரே !	अकाले	நெருக்கடியான
वैकुण्ठ्यं	ஏக்கத்தை		வேளையில்
अनुवर्तितुं	மேற்கொள்ள	अतिस्त्रोहः अपि	அனலிற்றந்த நட்பும்
कालः न	இதுசமயமன்று.	मरगाव	மாணத்திற்கு
अस्मिन्	இந்த	उपकल्पते	தேறதுவாகும்.

तस्मादुत्सृज्य वैकुण्ठ्यं सर्वकार्यविनाशनम् । हितं रामपुरोगातां सैन्यानामनुचिन्त्यताम् ॥

तस्मात्	“ ஆகையால்	रामपुरोगातां	ஸ்ரீராமரை உஜ்ஜமான
सर्वकार्यविनाशनं	எல்லாக் காரியக்களை		ஒகக்கொண்ட
	யும் நாசம்செய்யும்	सैन्यानां	சேனையைக்கு
वैकुण्ठ्यं	ஏக்கத்தை	हितं	அனுஉலமானது
उत्सृज्य	உதறித்தள்ளி	अनुचिन्त्यताम्	ஆலோசிக்கப்பட்ட
			டும்.

अथ वा रक्ष्यतां रामो यावत्संज्ञादिपर्ययः ॥ ३९ ॥

रामः	“ ஸ்ரீராமர்	रक्ष्यतां	{ ஜாக்கிரதையுடன்
संज्ञादिपर्ययः यावत्	பிரக்ஞையிழந்தவராக		பராமரிக்கப்பட
	இருக்கிறவரை	अथ वा	வேண்டியது
			யோஜிக்க வேறென்ன
			இருக்கிறது ?

लघ्वसंज्ञौ हि काकुत्स्थौ भयं नो व्यपनेष्यतः ॥ ४० ॥

काकुत्स्थौ हि	“ ஸ்ரீராமலக்ஷ்மண	नः	நமது
	குமே	भयं	துயரத்தை
लघ्वसंज्ञौ	பிரக்ஞைபெற்றவர்	व्यपनेष्यतः	அகற்றிவிடுவார்கள்.
	களாய்		

नैतिकचन रामस्य न च रामो घृमूर्षति । न ह्येनं हास्यते लक्ष्मीर्दुर्लभा या गतायुषाम् ॥

रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	गतायुषां	ஆயுள் முடிந்தவர்
एतत्	இது	या	எந்த ஒரு [கருக்கு
किञ्चन न	ஒன்றில்லை.	लक्ष्मीः	முகக்களை
रामः	ஸ்ரீராமர்	दुर्लभा	இராதேர அது
घृमूर्षति च न	பாண்டிபோகமாட்	एनं	இவரை
	டார்.	हास्यते न हि	விட்டுப்பிரியவேயில்லை.

तस्मादाश्वासयात्मानं वलं चाश्वासय स्वकम् । यावत्कार्याणि सर्वाणि पुनः संस्थापयाम्यहम् ॥

तस्मात्	"ஆகையால்	संस्थापयामि यावत्	சீர்ப்படுத்தும்வரை
अहं	நான்	आत्मानं	தன்னை
कार्याणि	ஆகவேண்டிய காரியங் கள்	आश्वसय	தேற்றிக்கொள்.
सर्वाणि	எல்லாவற்றையும்	स्वकं	தனது
पुनः	மீண்டும்	वलं च	சேனையையும், ஆங்கன மே தேற்று.
		आश्वासय	

एते हि फुल्लनयनास्त्रासादागतसाध्वसाः । कर्णे कर्णे प्रकथिता हरयो हरिसत्तम ॥४३॥

हरिसत्तम	"வாரணேசத்தமம்	फुल्लनयनाः	மலர் விழித்தா
एते	இந்த	कर्णे कर्णे	காதோடு காதாய்
हर्यः हि	வானரர்களே	प्रकथिताः	{ ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொள்கின்ற னர்.
आसात्	ஆச்சத்தால்		
आगतसाध्वसाः	பிகக் களவரம் ஆடைந் தவர்களாய்		

मां तु दृष्ट्वा प्रधावन्तनीकं संप्रहर्षितुम् । त्यजन्तु हरयस्त्रासं भुक्तपूर्वामिव स्रजम् ॥४४॥

असीकं	"சைனியத்தை	मां	மான்
संप्रहर्षितुं	உற்சாகப்படுத்த	भुक्तपूर्वां	பழைய
प्रधावन्तं	சென்றுகொண்டிருக்க கிற	स्रजं	பூமாலையை
मां	என்னை	इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ்வண்ணமே,
दृष्ट्वा	பார்த்து	तु	உடனே
हरयः	வானரர்கள்	त्यजन्तु	ஒழிக்கட்டும். "

समाश्वस्य तु सुग्रीवं राक्षसेन्द्रो विभीषणः । विद्रुतं वानरानीकं तत्समाश्वसयत्युनः ॥

राक्षसेन्द्रः	ராஷ்டிரேஸ்தத்தமனாகிய	विद्रुतं	களவரமடைந்த
विभीषणः	விபீஷணன்	सत्	உந்த
सुग्रीवं	சுகிரீவனை	वानरानीकं	வானரச்சேனையை
समाश्वस्य	தேற்றி	पुनः तु	உப்படியே
		समाश्वसयत्	தேற்றினார்.

इन्द्रजित्नु महामायः सर्वसैन्यसमवृतः । विवेश नगरीं लङ्कां पितरं चाभ्युपागमत् ॥ ४५ ॥

महामायः	பெரியமாயாவிமான	लङ्कां	இலங்கை
इन्द्रजित्नु	இந்திரஜித்குமர்	नगरीं	நகரத்தூள்
सर्वसैन्यसमवृतः	சேனைகளிற்குழங் பட்டவராய்	विवेश	தமிழ்நதான்;
		पितरं च	தந்தையையும்
		अभ्युपागमत्	சென்றடைந்தான்.

तत्र रावणपासीनमभिवाद्य कृतञ्जलिः । आचक्षे प्रियं पित्रे निहतौ रामलक्ष्मणौ ॥

तत्र	அங்கு	पित्रे	தந்தையிடம்
भासीनं	விற்றிருக்கும்	रामलक्ष्मणौ	ராமலக்ஷ்மணர்கள்
रावणं	ராவணனை	निहतौ	கொல்லப்பட்டுவிட்டனர் என்று
अभिवाद्य	நமஸ்கரித்து	प्रियं	நந்தெய்தியாக
कृतञ्जलिः	கைகூப்பி	आचक्षे	தெரிவித்தான்.

रावणो रक्षसां मध्ये श्रुत्वा शत्रू निपातितौ । उत्सपात ततो हृष्टः पुत्रं च परिपस्वजे ॥

रावणः	ராவணன்	श्रुत्वा	கேட்டு
शत्रू	சுக்ருக்களிருவனாரயும்	ततः	அதனால்
निपातितौ	கொல்லப்பட்டவர்	हृष्टः	உள்ளம் பூரித்து
	காரக	उत्सपात	குதித்தெழுந்தான்.
रक्षसां	அரக்கர்களின்	पुत्रं च	புதல்வனையும்
मध्ये	மத்திரில்	परिपस्वजे	மார்புறத் தழுவினான்.

उपाध्याय स मूढन्येन पपच्छ प्रीतमानसः ॥ ४९ ॥

सः	அவன்	उपाध्याय	மேலாந்து
एनं	இவனை	प्रीतमानसः	உள்ளக்குளிர்
मूर्ध्नि	உச்சி	पपच्छ	எல்லாவற்றையுந் பற்றி வினாவினான்.

पृच्छते च यथावृत्तं पित्रे सर्वं न्यवेदयत् । यथा तौ शरवन्धेन निश्रेष्ठौ निष्प्रभौ कृतौ ॥

पृच्छते	வினாவிடின்ற	कृता च	செய்யப்பட்டனர் என்பது
पित्रे	தந்தைக்கு	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
तौ	அவ்விருவரும்	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
शरवन्धेन	பாணக்கயிற்றால்	यथावृत्तं	அணுவனவேனும் காமல்
निश्रेष्ठौ	அனாதவற்றவர்களாரயும்	न्यवेदयत्	தெரிவித்தான்.
निष्प्रभौ	ஒளியற்றவர்களாரயும்		

स हर्षवेगानुगतान्तरात्मा श्रुत्वा वचस्तस्य महारथस्य ।

जहौ ज्वरं दाशरथेः समुत्थितं प्रहृष्य वाचाऽभिनन्द पुत्रम् ॥ ५१ ॥

सः	அவன்	दाशरथेः	சீராமரிடமிருந்து
तस्य	அந்த	समुत्थितं	ஏற்பட்ட
महारथस्य	மகாரதனது	ज्वरं	ஈனக்கவலையை
वचः	சொல்லை	जहौ	விட்டொழித்தான்.
श्रुत्वा	கேட்டு	प्रहृष्य	உற்சாகமுற்று
हर्षवेगानु-	ஸக்தோஷாதிரயத்	पुत्रं	புதல்வனை
गतान्तरात्मा	தால் பற்றப்பட்ட ஈனத்தனாகி	वाचा	வாயாற புகழ்த்து
		अभिनन्द	கொண்டாடினான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे षट्त्वारिंशः सर्गः ॥

सप्तचत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம். ॥ ४७ ॥

सीतायै वीरशयनस्यरामलक्ष्मणप्रदर्शनम्—ஸீதைக்கு போர்க்களத்தில் கிடக்கும்
ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களைக் காண்பிப்பது

प्रतिप्रविष्टे लङ्कां तु कृतार्थे रावणात्मजे । राघवं परिवार्यातां ररधुर्वानरर्षभाः ॥ १ ॥

रावणात्मजे	ராவணனது புதல்வன்	वानरर्षभाः	வானரீர த்தமர்கள்
कृतार्थे	நினைத்த காரியம் கை கூடப்பெற்றவனாய்	आताः	மனவேகனையுற்று
लङ्कां	இலங்கைக்கு	राघवं	ஸ்ரீராமரை
प्रतिप्रविष्टे तु	திரும்பிச்சென்றதும்	परिवारे	குழுத்துகொண்டு
		रधुः	பரபரித்தார்கள்.

हनुमानङ्गदो नीलः सुषेणः कुमुदो नलः । गजा गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ॥
जाम्बवानृषभः स्कन्धो रम्भः शतबलिः पृथुः ॥ २ ॥

व्यूहानांकाश्च यत्ताश्च द्रुमानादाय सर्वतः । वक्षमाणा दिशः सर्वास्तिर्यगूर्ध्वं च वानराः ॥
तृणेष्वपि च चेष्टसु राक्षसा इति मेनिरे ॥ ३ ॥

हनुमान्	ஹனுமார்,	व्यूहानांकाः च	ஆணுவகுத்தவர் களாய்
अङ्गदः	அங்கதன்,	यत्ताः च	ஜாக்கைதயுடனிருப்ப வர்களாய்
नीलः	நீலன்,	सर्वतः	எல்லாவிடங்களிலி
सुषेणः	ஸுஷேணன்,	द्रुमान्	மரங்களை [குந்தும்
कुमुदः	குமுதன்,	आशय	எடுத்துக்கொண்டு
नलः	நலன்,	तिर्यक्	சுற்றிலும்
गवः	கவுன்,	ऊर्ध्वं	மேலும்
गवाक्षः	கவாக்ஷன்,	दिशः	திக்குகள்
गवयः	கவயன்,	सर्वाः च	எல்லாவற்றையும்
शरभः	சரபன்,	वीक्षमाणाः	கவனித்துப்பார்க்கி ன்றவர்களாய்
गन्धमादनः	கந்தமாதனன்,	तृणेषु	புர்பூண்டுகள்
जाम्बवान्	ஜாம்பவான்	चेष्टसु अपि	அசைந்தாலும்
रुषभः	ரூஷபன்,	राक्षसाः	கூரக்கர்கள்
स्कन्धः	ஸ்கந்தன்,	इति च	என்றே
रम्भः	ரம்பன்,	मेनिरे	எண்ணினார்கள்.
शतबलिः	சதபலி,		
पृथुः	பிடுது		
वानराः	என்ற வானரர்கள்		

रावणश्चापि संहृष्टो विसृज्येन्द्रजितं सुतम् । आजुहाव ततः सीतारक्षिणीं राक्षसीस्तदा ॥

रावणः च अपि	இராவணனும்	ततः	அங்கிருந்தபடியே,
संहृष्टः	மனம் பூரித்தவனாய்	तदा	கப்பொழுது
सुतं	புதல்வனான	सीतारक्षिणीः	வீதைக்குக் காவல்
इन्द्रजितं	இந்திரஜிதனை	राक्षसीः	கூரக்களை [புரியும்
विसृज्य	அனுப்பிக்ிட்டு	आजुहाव	வரவழைத்தான்.

அடி	" இப்பொழுது	ரதி ச	கதியையும்
சலஹ்மணி	வசந்தமணனேடுகூடிய	அபश्यी	காணாதவளாய்
ராமம்	ராமனை	அபेक्षा	வேறு எதிலும் ஆசை யற்று
காலவசம் ப்ராசம்	யமனுக்கு வசமுற்றுக் கிடப்பதை	विशालाक्षी	அகன்ற கண்களையு டைய அவள்
அபेक्ष्य	நேரில் கண்டு,	मां	என்னை
विनिवृत्ताशा	அவனது ஆசை ஒழிந்தவளாய்	स्वयं	தானே
अन्यां	வேறு	उपस्थास्यते	அடைவாள்."

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रावणस्य दुरात्मनः । राक्षस्यस्तास्तथेत्युक्त्वा जग्मुर्न यत्र पुष्पकम् ॥

ताः	அந்த	शुवा	கேட்டு,
राक्षस्यः	அரக்கிகள்	तथा इति	அப்படியே செய் கிறேமென்று
दुरात्मनः	தூரா த்மாவன	उक्त्वा	சொல்லிக்ட்டு
तस्य	அந்த	पुष्पकं	புஷ்பகம்
रावणस्य	ராவணனது	यत्र वै	எங்கு இருக்கிறதோ
तत्	அந்த	जमुः	சென்றனர். [அங்கு
वचनं	கட்டளையை		

ततः पुष्पकमादाय राक्षस्यो रावणाज्ञया । अशोकवनिकास्थां तां मैथिलीं समुपानयन् ॥

राक्षस्यः	அரக்கிகள்	आदाय	எடுத்துக்கொண்டு
ततः	அவ்விடத்திலிருந்து	अशोकवनिकास्थां	அசோகவனத்
रावणाज्ञया	ராவணனது ஆக்கள யின்பேரில்	तां	அந்த [திருள்ள வீதையிடம்
पुष्पकं	புஷ்பகத்தை	समुपानयन्	கொண்டு சேர்த்தனர்.

तामादाय तु राक्षस्यो भर्तृशोकपराजिताम् । सीतामारोपयामासुर्विमानं पुष्पकं तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	तां	அந்த
राक्षस्यः तु	அரக்கிகளை	सीतां	வீதாதேவியை
पुष्पकं विमानं	புஷ்பக விமானத்தில்	आदाय	கூக்கி
भर्तृशोकपराजितां	கணவனது சோகத் தால்மெய்மறந்திருந்த	आरोपयामासुः	ஏற்றிவைத்தனர்.

ततः पुष्पकमारोप्य सीतां त्रिजटया सह । जग्मुर्दर्शयितुं तस्यै राक्षस्यो रामलक्ष्मणौ ॥

राक्षस्यः	அரக்கிகள்	तस्यै	அவனுக்கு
त्रिजटया	திரிஜடையோடு	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் & களை
सह	கூட	ततः	அதிலிருந்தே
सीतां	வீதாதேவியை	दर्शयितुं	காண்பிக்க
पुष्पकं	புஷ்பகவிமானத்தில்	जमुः	போனார்கள்.
आरोप्य	ஏற்றிவைத்துக் கொண்டு		

प्राघोपयत हृष्ट्य लङ्कायां राक्षसेश्वरः ॥ १६ ॥
 रावणोऽकारयलङ्कां पताकाध्वजमालिनीम् ॥ १७ ॥
 राघवो लक्ष्मणश्चैव हताविन्द्रजिता रणे ॥ १८ ॥

राक्षसेश्वरः	அர்க்கமன் னான	राघवः च	‘ராமனும்
रावणः	ராவணன்	लक्ष्मणः एव	லக்ஷ்மண னும்
हृष्टः	உன்னம்பூரித்து	रणे	போரில்
लङ्कां	இலங்கையை	इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால்
पताकाध्वज- मालिनीं }	கொடிக்கொடி மலையும் வெ ற்றிஸ்தம்பக்களா ளும் அழகுற்றதாய்	हतौ	கொல்லப்பட்டனர்’ என்று
अकारयत्	செய்தித்தான்.	लङ्कायां	இலங்கையில்
च	இதன் நியும்	प्राघोपयत	தண்டோரா போடச் செய்தான்.

विमानेनापि सीता तु गत्वा त्रिजट्या सह । ददर्श वानराणां तु सर्वं सैन्यं निपातितम् ॥

सीता तु	ஸீதா தேவியோ வெணில்	वानराणां	வானரர்களுடைய
त्रिजट्या सह	திரிஜடையோடு கூட வே	सैन्यं	சேனை
विमानेन अपि	விமானத்தின்மீதே	सर्वं तु	எல்லாவற்றையும்
गत्वा	சென்று	निपातितं	தாறுபாடுய் கிடப்ப பார்த்தான். [தாய்
		ददर्श	

प्रहृष्टमनसश्चापि ददर्श पिशिताशनान् । वानरांश्चापि दुःखार्तान् रामलक्ष्मणपार्श्वतः ॥२०॥

अपि च	அதோடுகூட	रामलक्ष्मणपार्श्वतः	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் களின் பக்கத்தில்
पिशिताशनान्	அசைக்களை	दुःखार्तान् अपि	துக்கத்தால் தடுக்கி ன்றவர்களாகவும்
प्रहृष्टमनसः च	உற்சாகங்கொண்டவர் களாகவும்	ददर्श	கவனித்தான்.
वानरान्	வானரர்களை		

ततः सीता ददर्शोभौ शयानौ शरत्त्वयोः । लक्ष्मणं चापि रामं च विसङ्गौ शरपीडितौ ॥

विध्वस्तकवचौ वीरौ विप्रविद्धशरासनौ । सायकैश्छन्नसर्वाङ्गौ शरस्तम्बमयौ क्षितौ ॥

ततः	அப்பொழுது	सायकैः	பாணக்களால்
सीता	ஸீதா தேவியார்	छिन्नसर्वाङ्गौ	தளைக்கப்பட்ட உடல்களோடு
रामं च	ஸ்ரீராமரும்	शरस्तम्बमयौ	அம்புகளால் ஆன மலைகள் என்ன
लक्ष्मणं अपि च	லக்ஷ்மணருமாகிற	क्षितौ	பூமியில்
उभौ वीरौ	இருவீரர்களையும்	शरत्त्वयोः	அம்புகளாலான படுக் கையில்
शरपीडितौ	பாணக்களால் அடிப ண்ட	शयानौ	கிடப்பவர்களாய்
विसङ्गौ	பிரக்களுயற்று	ददर्श	கண்டான்.
विध्वस्तकवचौ	கவரமற்று		
विप्रविद्धशरासनौ	வில் நழுவி		

तौ दृष्ट्वा भ्रातरौ तत्र वीरौ सा पुरुषर्षभौ । शयानौ पुण्डरीकाक्षौ कुमाराविव पावकी ॥
शरत्त्वगतौ वीरौ तथाभूतौ नरर्षभौ । दुःखार्ता सुभृगं सीता सुचिरं विललाप ह ॥२४॥

सा सीता	அந்த ஸீதாதேவியார்	पुरुषर्षभौ	புருஷோத்தமர்களு மரகிய
पुण्डरीकाक्षौ	{ தாமரையிதழ்போன் ற சுண்களுடையவர் களும்	तौ	அவ்விருவர்களை
वीरौ	தேவலீயைகண்டாராத	तत्र	அப்பொழுது
वीरौ	வீரர்களென	तथाभूतौ	அப்படியாகி
नरर्षभौ	மானிடர்களில் மேன் மைபுற்றவர்களும்	शरादरगती	அம்புகளானான படுக் கையை அடைந்து
पावकी	அக்கினிபகவானின் புகல்வர்களான	शयानौ	படுத்துக்கிடப்பவர் களாய்
कुमारी	இரு சுப்பிரமணியக் கடவுளை	दृष्ट्वा	பார்த்து
इव	போன்றவர்களும்	सुभृगं	மிகவும்
भ्रातरौ	சகோதரர்களும்	दुःखार्ता	துயரத்தில் மூழ்கி
		सुचिरं	வெகுநேரம்
		विललाप	கண்ணீருகுத்தாள், காண்!
		ह	

भर्तारमनवद्याङ्गी लक्ष्मणं चासितेक्षणा । प्रेक्ष्य पांसुषु वेष्टन्तौ रुदोद जनकात्मजा ॥२५॥

असितेक्षणा	கரிய கண்களுடைய வளும்	लक्ष्मणं च	சக்தமணியும்
अनवद्याङ्गी	பரிசுத்த மனமுடைய வளமுடைய	पांसुषु	புழுதியில்
जनकात्मजा	ஸீதாதேவியார்	वेष्टन्तौ	சுரண்டுகிடப்பவர்க
भर्तारं	கணவனையும்,	प्रेक्ष्य	கண்டு [காண்]
		रुदोद	அழுதாள்.

सा बाष्पशोकाभिहता समीक्ष्य तौ भ्रातरौ देवसमप्रभावौ ।

वितर्कयन्ती निधनं तयोः सा दुःखान्विता वाक्यमिदं जगाद ॥ २६ ॥

सा	மகாலக்ஷ்மியான	निधनं	நாசமென
सा	அவள்	वितर्कयन्ती	சங்கித்து
देवसमप्रभावौ	தேவர்களுக்கெப்பா ன மகமையுடைய	दुःखान्विता	துயரத்தில் மூழ்கி
भ्रातरौ	ஸுதேஹாதரர்களான	बाष्पशोकाभिहता	கண்ணீராலும் சோக த்தாலும் மெய்மறந் தவளாகி
तौ	அவ்விருவர்களையும்	वाक्यं	சொல்லி
समीक्ष्य	பார்த்து	जगाद	தனக்குள்ளே சொல்லி விக் கொண்டாள்.
इदं	இதை,		
तयोः	அவ்விருவர்களுக்கும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥

अष्टत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். || ४८ ||

सीताप्रलापः—ஸீதாப்ரலாபம்.

भर्तारं निहतं दृष्ट्वा लक्ष्मणं च महारथम् । विललाप भृशं सीता करुणं शोककशिता ॥

सीता	வஸீதாதேவி	दृष्ट्वा	பார்த்து
भर्तारं	கணவரை	शोककशिता	சோகத்தால் மெய்
निहतं	கொல்லப்பட்டவராக	भृशं	மிகவும் [மறந்து
महारथं	மகாரதராகிய [வும்	करुणं	பரிதாபமாய்
लक्ष्मणं च	லக்ஷ்மணரையும் அப் படியே ஆனவராகவும்	विललाप	(பின்வருமாறு) புலம்பினான்:

उचुर्लक्षणिनो ये मां पुत्रिण्यविध्वेति च । तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥

ये	“எந்த	उचुः	கொன்னார்களோ
लक्षणिनः	சாமுத்திரிகா லக்ஷணம் உணர்ந்தவர்கள்	ते	அந்த
मां	என்னை	ज्ञानिनः	அறிஞர்கள்
पुत्रिणी	புத்திரபாக்யமுடைய வளொளவும்	सर्वे	எல்லோரும்
अविधवा	நிதம்பஸம்மக்கலி	रामे	ஸ்ரீராமர்
इति च	எனவும்	हते	கொல்லப்பட்டமை
		अद्य	இப்பொழுது [யால்
		अनृतवादिनः	பொய்யர்களே.

यञ्जनो महिषीं ये मामूचुः पत्नीं च सत्रिणः । तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः॥

ये	“எவர்கள்	पत्नीं च	மனைவியென
मां	என்னை	उचुः	சொன்னார்களோ
यञ्जनः	{ 'அச்வமேதம்' என் னும் யாகத்தை செய் பவருடையவும்	ते	அந்த
सत्रिणः	{ 'ஸத்ரம்' என்னும் யாகத்தைச் செய்ய வருடையவும்	ज्ञानिनः	அறிஞர்கள்
महिषी	பட்டமறியிபாய் விளங்கும்	सर्वे	எல்லோரும்
		रामे	ஸ்ரீராமர்
		हते	கொல்லப்பட்ட மையால்
		अद्य	இப்பொழுது
		अनृतवादिनः	பொய்யர்களே.

उचुः संश्रवणे ये मां द्विजाः कार्तान्तिकाः शुभाम् । तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः॥

ये	“எந்த	ते	அந்த
कार्तान्तिकाः द्विजाः	ஜோதிட அந்தணர்கள்	ज्ञानिनः	அறிஞர்கள்
मां	என்னை	सर्वे	எல்லோரும்
शुभां	எப்பொழுதும் மாங் கல்யமுடையவளை	रामे	ஸ்ரீராமர்
संश्रवणे	என் முன்னிலையில்	हते	கொல்லப்பட்டமை
उचुः	சொன்னார்களோ	अद्य	இப்பொழுது [யால்
		अनृतवादिनः	பொய்யர்களே.

वीरपार्थिवपत्नी त्वं ये धन्येति च मां विदुः । तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥

ये	"எவர்கள்	தெ ஜானின:	அந்த அறிஞர்கள்
மா	என்னைப்பார்த்து	சर्वे	எல்லோரும்
त्वं वीरपार्थिवपत्नी	'நீ வீரமன்னனின்	रामे	ஸ்ரீராமர்
धन्या	பாக்யசாலி' [மனைவி	हते	கொல்லப்பட்டமை
इति च	என்றெல்லாம்	अथ	இப்பொழுது [உயல்
विदुः	சொன்னார்கள்	अनृतवादिनः	பொய்யர்களே.

इमानि खलु पद्मानि पादयोः कुलस्त्रियः । अधिराज्येऽभिपिच्यन्ते नरेन्द्रैः पतिभिः सह ॥

कुलस्त्रियः	"कुलपेठண்கள்	अभिपिच्यन्ते	அபிஷேகஞ்செய்யப் படுகிறார்களே
यैः	எவைகளால்	पद्मानि	அந்த பத்மரேகைகள்
नरेन्द्रैः	மன்னர்களாகிய	पादयोः	பாதங்களில்
पतिभिः सह	கணவர்களோடு கூட	इमानि खलु	இதோ கிருக்கின்ற னவே!
आधिराज्ये	பட்டமறையிப்பதனியில்		

वैधव्यं यान्ति यैर्नायो लक्षणैर्भाग्यदुर्लभाः । नात्मनस्तानि पश्यामि पश्यन्ती हतलक्षणा ॥

नायः	"பெண்கள்	हतलक्षणा	நிஃபலமான சபலசூ ணங்களை யுடைய நான்
यैः लक्षणेः	எந்தக் குறிகளால்	पश्यन्ती	தேடிப்பார்த்தும்
भाग्यदुर्लभाः	பாக்கியம் குன்றி	आत्मनः	எனக்கு
वैधव्यं	கைம்மையை	तानि	அவைகளை
यान्ति	அடைகின்றனரே	पश्यामि न	காண்கிறேன்.

सत्यनामानि पद्मानि स्त्रीणामुक्तानि लक्षणैः । तान्यद्य निहते रामे वितथानि भवन्ति मे ॥

लक्षणैः	"லக்ஷணசாஸ்திரங்க ஸ்தீர்களின் [னால்	तानि	அவைகள்
स्त्रीणां	பத்மரேகைகள்	रामे	ஸ்ரீராமர்
पद्मानि	தவறாது நற்பயன்	निहते	கொல்லப்பட்டமை
सत्यनामानि	அளிப்பவையென	अथ	இப்பொழுது [உயல்
उक्तानि	சொல்லப்பட்டிருக் கின்றன.	मे	எனக்கு
		वितथानि	பயனற்றவைகளாய்
		भवन्ति	ஆகின்றன.

केशाः सूक्ष्माः समा नीला भ्रुवौ चासङ्गते मम । वृत्ते चारोमशे जङ्घे दन्ताश्चाविरला मम ॥

मम	"எனக்கு	जङ्घे	{ கணக்காலுக்கும் மு ழுகாலுக்கும் மத் தியிலுள்ள பாகங்க ளிரண்டும்
केशाः	கூந்தல்மயிர்கள்	वृत्ते	
सूक्ष्माः	தடிக்காதவை;	अरोमशे च	உரோமப் பற்றவைகளா, கவும் இருக்கின்றன.
समाः	ஒத்தவை;	दन्ताः	பற்கள்
नीलाः	கறுத்தவை;	अविरलाः च	இடைவெளியில்லா மல் இருக்கின்றன.
भ्रुवौ	புருவங்களிரண்டும்		
आसङ्गते च	சேரா திருக்கின்றன.		
मम	எனது		

शङ्खे नेत्रे करौ पादौ गुल्फावूरु च मे चितौ । अनुवृत्तनखाः स्निग्धाः समाश्वाङ्गुलयो मम॥

मे "எனது
 शङ्खे நெற்றியினிருப்புறங்க
 नेत्रे கண்களும், [ஞர்,
 करौ கைகளும்,
 पादौ கால்களும்,
 ऊरु च தொடைகளும்
 चितौ சதைப்பற்றுடையன
 வாயிருக்கின்றன.

मे எனது
 अंगुलयः விரல்கள்
 अनुवृत्तनखाः வட்டமான நகமுடையனவாயும்,
 स्निग्धाः மிருதுவானவைகளாயும்,
 समाः च ஒத்தவைகளாயும்
 இருக்கின்றன.

स्तनौ चाविरलौ पीनौ ममे गौ ममचूचुकौ । मग्ना चोत्सङ्घिनी नाभिः पार्श्वोत्सङ्कं च मे चितम्॥

मम "எனது
 इमौ இந்த
 स्तनौ தனங்களிரண்டும்
 अविरलौ இடைவெளியின்றி
 पीनौ பருத்து
 ममचूचुकौ च காப்புகள் உள்ளடங்க
 ப்பெற்றிருக்கின்றன.
 मे எனது

नाभिः உந்தியானது
 मग्ना ஆழ்ந்தது
 उत्सङ्घिनी च வாயு தடித்தும்
 இருக்கிறது.
 पार्श्वोत्सङ्कं च { விஸ்ப்பக்கங்களால்
 விட்ட மார்பின் மேற்
 புறமும்
 चितम् ததைப்பற்றுள்ளதாயிருக்கிறது.

मम वर्णो मणिनिभो मृदून्यङ्गरुहाणि च । प्रतिष्ठितां द्वादशभिर्मातृभुः शुभलक्षणाम् ॥

मम "எனது
 वर्णः நிறம்
 मणिनिभः மாணிக்கத்தையொத்த
 திருக்கிறது.
 अङ्गरुहाणि உரோமங்கள்
 मृदूनि च மிருதுவாயிருக்கின்றன.

द्वादशभिः { பத்து விரல்களாலும்
 இரு உள்ளக்கால்
 களாலும் ஆகப்) பன்
 निरन्तराल்
 प्रतिष्ठितां பூமியில் படியப்பெற்ற
 शुभलक्षणं உத்தமலக்ஷணம்
 பொருந்தியவளென
 मां எண்ணப்பார்த்து
 क्वः சொன்னார்கள்.

समप्रयवमच्छिद्रं पाणिपादं च वर्णवत् । मन्दस्मितेत्येव च मां कन्यालक्षणिनो विदुः ॥

पाणिपादं च "உள்ளக்கைகளும்
 உள்ளக்கால்களும்
 समप्रयवं பூர்ணமான யவரோகை
 களையுடையவை.
 अच्छिद्रं இடைவெளியற்றவை.
 वर्णवत् செந்திறம் வாய்த்தவை.

कन्यालक्षणिनः பெண்டிரின் லக்ஷண
 க்களை யறிந்தவர்கள்
 मां எண்ணப்பார்த்து
 मन्दस्मिता एव எப்பொழுதும் புன்ன
 கையுடையவள்
 इति च என்றும்
 विदुः சொல்லியிருக்கிறார்
 கள்.

आधिराज्येऽभिषेको मे ब्राह्मणैः पतिना सह । कृतान्तकुशलैरुक्तस्तत्सर्वं वितथीकृतम् ॥

कृतान्तकुशलैः	“சேர திடந்தில் லிபுணர்களான	आधिराज्ये	பட்டமகிஷிப்பதவி யில்
ब्राह्मणैः	வேதியர்களால்	अभिषेकः	அபிஷேகமாகும் என்
मे	எனக்கு	उक्तः	சொல்லப்பட்டது. [து
पतिना सह	கணவனுடன் கூட	तत् सर्वं	அது எல்லாம்
		वितथीकृतम्	வினாக்கப்பட்டது.

शोधयित्वा जनस्थानं प्रवृत्तिमुपलभ्य च । तीर्त्वा सागरमक्षोभ्यं भ्रातरौ गोष्पवे हतौ ॥

भ्रातरौ	“சகோதாரிருவரும்	अक्षोभ्यं	கலக்கமுடியாத
जनस्थानं	ஜனஸ்தானத்தை	सागरं	கடலை
शोधयित्वा	நன்மையில் நாட்டி விட்டு	तीर्त्वा च	கடந்தும்
प्रवृत्ति	இருக்குமிடத்தை	गोष्पदे	ஞாபப்படி ஜலத்தில்
उपलभ्य	கண்டுகொண்டு	हतौ	மாண்டனர்.

ननु वारुणमाशेयमैन्द्रं वायव्यमेव च । अस्त्रं ब्रह्मशिरश्चैव राघवो प्रत्यपद्यताम् ॥ १६ ॥

राघवौ	“ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்	वायव्यं एव	வாய்வாய்ஸ் திரத்தை
वारुणं	வாருணஸ் திரத்தை		யும்
आशेयं	ஆக்னேயாஸ் திரத்	ब्रह्मशिरः एव	பிரம்மசிரமென்ற
	தையும்	अस्त्रं च	அஸ் திரத்தையும்
ऐन्द्रं च	ஐந்திராஸ் திரத்தை	प्रत्यपद्यतां ननु	நன்குணர்ந்தவர்களா யும் சிந்தே!

अदृश्यमानेन रणे मायया वासवोपमौ । मम नाथावनाथाया निहतौ रामलक्ष्मणौ ॥ १७ ॥

अनाथायाः	“வேறுகதியற்ற	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரும்
मम	எனக்கு	रणे	போரில்
नाथौ	ரகுகர்களும்	मायया	மாயாவித்தையினால்
वासवोपमौ	இந்திரனை திகர்க்கத்தவர் களுமான	अदृश्यमानेन	கட்புனனாகாத அவ னால்
		निहतौ	சொல்லப்பட்டனர்.

न हि दृष्टिपथं प्राप्य राघवस्य रणे रिपुः । जीवन्प्रति निवर्तेत यद्यपि स्यान्मनोजवः ॥

राघवस्य	“ஸ்ரீராமரது	प्राप्य	பெற்று
रिपुः	சந்ரு	मनोजवः	மனோவேகமுள்ளவ
रणे	போரில்	स्वाव यदि अपि	இருப்பினும் [இது
दृष्टिपथं	கண்ணுக்குப் புனனாக இருப்பதை	जीवन्	உயிருடன்
		प्रतिनिवर्तेत न हि	திரும்பவேமாட்டான்.

न कालस्यातिभारोऽस्ति कृतान्तश्च सुदुर्जयः । यत्र रामः सह भ्रात्रा शेते युधि निपातितः॥

रामः	“ஸ்ரீராமர்	कालस्य	காலத்திற்கு
भ्रात्रा सह	தம்பிரியோடுகூட	भतिभारः	முடிபாத சமை என்
युधि	போரில்	भस्ति न	ஒன்றுமில்லை. [பது
निपातितः	வீழ்த்தப்பட்டு	कृतान्तः च	யமனும்
शेते	கிடக்கிறார்	सुदुर्जयः	ஐயிக்கவொண்ணாத
यत्र	எனில்		வனே.

न शोचामि तथा रामं लक्ष्मणं च महाबलम् । नात्मानं जननीं वापि यथा श्वश्रूं तपस्विनीम् ॥

तपस्विनीं	“மனமுறிந்துகிடக்	लक्ष्मणं च	லக்ஷ்மணனைப்பற்றி
	கும்		யாவது
श्वश्रूं	மாமிபாரைப்பற்றி	जननीं वा	தாயாரைப்பற்றி
यथा	எவ்வண்ணமோ		யாவது
तथा	அவ்வண்ணமே	शोचामि न	நான் வருந்தவில்லை.
रामं	ஸ்ரீராமரைப்பற்றி	आत्मानं अपि	என்னைப்பற்றியும்
	யாவது	न	வருந்தவில்லை.
महाबलं	மகாபலிஷ்டனான		

साऽनुचिन्तयते नित्यं समाप्तव्रतमागतम् । कदा द्रक्ष्यामि सीतां च लक्ष्मणं च सराघवम् ॥

सा	“அவள்	कदा	எப்பொழுது
समाप्तव्रतं	பிரதிக்கொளையமு	द्रक्ष्यामि च	காணப்பெறுவேனென
सराघवं	ராகவருடன் [டித்து	नित्यं	எப்பொழுதும் [ன்று
भागतं	திருப்பிவந்த	अनुचिन्तयते	{ அநெதான்றையே நினை த்துக்கொண்டிருக்க கிறான்.”
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனையும்		
सीतां च	லீதையையும்		

परिदेवयमानां तां राक्षसी त्रिजटाऽब्रवीत्

त्रिजटा	த்ரிஜடையென்னும்	॥ २२ ॥
राक्षसी	அரக்கி	तां
परिदेवयमानां	புலம்பிக்கொண்டிருக்கும்	अब्रवीत्
	ருக்கும்	

मा विषादं कृया देवि भर्तास्यं तव जीवति

देवि	“தேவீ!	॥ २३ ॥
विषादं मा कृयाः	நீ துயரப்படாதே.	अयं
तव	உனது	भर्ता
		जीवति

कारणानि च वक्ष्यामि महान्ति सदृशानि च

देनि	“தேவீ!	जीवतः	பிழைத்திருக்கிறார்
भ्रातरौ	பிராதாக்களான		கனோ அந்த
इमी	இந்த	महान्ति च	சிறந்தவையும்
रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மண	सदृशानि च	பொருத்தமானவையு
	ரும்	कारणानि	காரணங்களை [மான
यथा	எக்காரணங்களினால்	वक्ष्यामि	கூறுகிறேன்.

तां अवलोक्य प्रहसन्तं तदा

अब्रवीत् पित्रवक्रमाहुरा

மொழிந்தான் :

॥ २३ ॥

अयं भर्ता जीवति

यथेमौ जीवतो देवि भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ॥

जीवतः महान्ति च

सदृशानि च कारणानि

वक्ष्यामि

नहि कोपपरीतानि हर्षपर्युत्सुकानि च । भवन्ति युधि योधानां मुखानि निहते पतौ ॥

पतौ	“ உஜுமான்	कोपपरीतानि	கேரபத்தால் பற்றப்
युधि	போரில்		பட்டவைகளாய்
निहते	கொல்லப்பட்டிருந்	हर्षपर्युत्सुकानि च	{ மகிழ்ச்சியுற்றுத்தெளி ந்து விளக்குவன வாய்
योधानां	போர் வீரர்களுடைய	भवन्ति न हि	இருக்கமாட்டா.
मुखानि	முகங்கள்		

इदं विमानं वैदेहि पुष्पकं नाम नामतः । दिव्यं त्वां धारयेन्नेवं यथेतौ गतजीवितौ ॥२६॥

वैदेहि	“ வைதேகி!	पुष्पकं नाम	புஷ்பகமெனப் பிரசித்
एतौ	இவ்விருவர்களும்		திபெற்றதுமான
गतजीवितौ	உயிரிழந்தவர்கள்	इदं	இந்த
यद्दि	என்றால்	विमानं	விமானம்
दिव्यं	தெய்வத்தன்மையுள்	त्वां	உன்னை
	ளதும்	एवं	இவ்விதம்
नामतः	பெயரால்	धारयेत् न	தரிக்கமாட்டாது.

हतवीरप्रधाना हि हतोत्साहा निरुद्यमा । सेना भ्रमति संख्येषु हतकर्णेव नौजले ॥२७॥

हतवीरप्रधाना	“ முக்கியப் போர்வீர	संख्येषु	போர்க்களத்தில்
	களைப்பறிகொடுத்த	जले	நீரில்
सेना हि	சேனையோவெனில்	हतकर्णा	மாலைமயற்ற
हतोत्साहा	உற்சாகம் குன்றி	नौः	மாக்கலம்
निरुद्यमा	செயலற்று	इव	போல
		भ्रमति	தத்தலிக்கு.

इयं पुनरसंभ्रान्ता निरुद्धिमा तरस्विनी । सेना रक्षति काकुत्स्थौ मया प्रीत्या निवेदितौ ॥

इयं	“ இந்த	प्रीत्या	பக்தியுடன்
सेना पुनः	சேனையோவெனில்	निवेदितौ	காண்பிக்கப்பட்ட
असंभ्रान्ता	குழப்பமின்றியும்	काकुत्स्थौ	சூராமலசுத்தமணர்
निरुद्धिमा	அச்சமின்றியும்		களை
तरस्विनी	மனோதைரியமுடைய	रक्षति	பாதுகாத்துவரு
मया	என்றால் [தாயும்		கிறது.

सा त्वं भव सुविस्मया अनुमानैः सुखोदयैः । अहतौ पश्य काकुत्स्थौ स्नेहादेतद्वीमि ते ॥

सुखोदयैः	நன்மைவை ஸல்கிப்	अहतौ	மாறாதிருக்கும்
	பிக்கின்ற	काकुत्स्थौ	சாமலசுத்தமணர்களை,
अनुमानैः	கின்னக்களைக்	पश्य	(கண்குளிரப்) பார்,
	கொண்டு	एतत्	இதை
सुविस्मया	முற்றிலும் நம்பிக்கை	ते	உனக்கு
	கொண்டவனாக	स्नेहात्	பக்தியால்
सा त्वं	அந்த நீ	बवीमि	சொல்லுகிறேன்.
भव	ஆகுக.		

त्यज शोकं च मोहं च दुःखं च जनकात्मजे । रामलक्ष्मणयोरथे नाद्य शक्यमजीवितुम् ॥

जनकात्मजे " ஜானகி!
 रामलक्ष्मणयोः ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்
 अथे விஷயத்தில் [கனின்
 शोकं च துயரத்தையும்
 मोहं च தப்பெண்ணத்தையும்

दुःखं च மனக்கவலையையும்
 त्यज விட்டொழி.
 अद्य இப்பொழுது
 अजीवितुं மாள
 शक्यं न முடியாது."

श्रुत्वा तु वचनं तस्याः सीता सुरसुतोपमा । कृताञ्जलिस्त्वाचेदमेवमस्त्विति मैथिली ॥

मैथिली மிதிலைமன்னனின்
 திருமகளும்

सुरसुतोपमा தெய்வப்பெண்ணுக்
 கொப்பானவருமான

सीता வலீதாதேவி
 तस्याः அவளது
 वचनं சொல்லை

श्रुत्वा கேட்டு
 कृताञ्जलिः तु கைகுவித்தவண்ணமே
 एवं 'அங்கனமே
 अस्तु இருக்கட்டும்'
 इति என்ற
 इदं இதை
 उवाच பதிலாய்ச்சொன்னான்.

विमानं पुष्पकं तत्तु संनिवर्त्य मनोजवम् । दीना त्रिजटया सीता लङ्कामेव प्रवेशिता ॥

दीना பரிதரபமான நிலையி
 सीता சீதாதேவி [விருக்கும்
 त्रिजटया த்ரிஜடையால்
 मनोजवं மனோவேகமாய்ச்
 செல்லவல்ல

तत् अந்த
 पुष्पकं विमानं புஷ்பகவிமானத்தை
 संनिवर्त्य तु திருப்பிய பின்னர்
 लङ्का एव இலங்கையிலேயே
 प्रवेशिता புகுவிக்கப்பட்டாள்.

ततस्त्रिजटया सार्धं पुष्पकादवरुह्य सा । अशोकवनिकामेव राक्षसीभिः प्रवेशिता ॥ ४० ॥

सा அவள்
 ततः அப்பொழுது
 त्रिजटया सार्धं த்ரிஜடையுடன் கூட
 पुष्पकात् புஷ்பகவிமானத்தி
 னின்றும்

अवरुह्य இறங்கியபின்
 राक्षसीभिः அரக்கிகளால்
 अशोकवनिकां एव அரோகவனத்தி
 லேயே
 प्रवेशिता புகுவிக்கப்பட்டாள்.

प्रविश्य सीता बहुवृक्षण्डां तां राक्षसेन्द्रस्य विहारभूमिम् ।

संप्रेक्ष्य संचिन्त्य च राजपुत्रौ परं विषादं समुपाजगाम ॥ ४१ ॥

सीता வலீதாதேவியார்
 बहुवृक्षण्डां பலவிருகந்தங்க
 ளடர்ந்த

संप्रेक्ष्य வெருள விழித்து
 राजपुत्रौ அரசகுமாரர்களிருவ
 ளையும்

राक्षसेन्द्रस्य அரக்கமன்னனது
 तां அந்த
 विहारभूमिं சிங்காரவனத்தில்
 प्रविश्य புகுந்து

संचिन्त्य च நினைந்துநினைந்து,
 परं மிகுந்த
 विषादं துயரத்தை
 समुपाजगाम அடைந்தாள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे अष्टचत्वारिंशः सर्गः ॥

एकोनपञ्चाशः सर्गः—நாற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் || ௪௨ ||

श्रीरामप्रबोधः—ஸ்ரீராமர் விழித்துக்கொள்வது.

घोरेण शरवन्धेन बद्धौ दशरथात्मजौ । निश्वसन्तौ यथा नागौ शयानौ रुधिरोक्षितौ ॥
सर्वे ते वानरश्रेष्ठाः ससुग्रीवा महाबलाः । परिवार्य महात्मानौ तस्थुः शोकपरिप्लुताः ॥२॥

சசுமீவா:	ஸுகீவனையுள்ளிட்ட	निश्वसन्तौ	பெருமூச்செறிந்து
महाबलाः	மகாபலசாலிகளும்		கொண்டு
वानरश्रेष्ठाः	வானரோத்தமர்களு	शयानौ	படுத்துக்கிடக்கும்
ते	ஆவர்கள் [மான-	महात्मानौ	மகாத்மாக்களான
सर्वे	எல்லோரும்	दशरथात्मजौ	தசரதகுமாரர்களிரு
घोरेण	கொடிய		வரையும்
शरवन्धेन	பாணக்கட்டால்	परिवार्यं	சூழ்ந்துகொண்டு
बद्धौ	கட்டுண்டு	शोकपरिप्लुताः	துயரத்தில் முழுகியவ
रुधिरोक्षितौ	ரத்தம்தோய்ந்து		ர்களாய்
नागौ यथा	இருசர்ப்பக்கள்போல	तस्थुः	காத்ததுின்றார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे रामः प्रत्यबुध्यत वीर्यवान् । स्थिरत्वात्सच्चयोगाच्च शरैः सन्दानितोऽपि सन् ॥

वीर्यवान्	வீர்யவானாகிய	सचयोगात् च	தெய்வத்தன்மையா
रामः	ஸ்ரீராமர்		தும்
शरैः	பாணக்களால்	एतस्मिन्	இந்த
सन्दानितः अपि सन्	கட்டுண்டவராயிருக்	अन्तरे	சமயத்தில்
	கையிலுக்கூட	प्रत्यबुध्यत	தன்னறிவையடைந்
स्थिरत्वात्	அழிவின்மையா தும்		தார்.

ततो दृष्ट्वा सरुधिरं विपण्णं गाढमर्पितम् । भ्रातरं दीनवदनं पर्यदेवयदातुरः ॥ ४ ॥

ततः	உடனே	दृष्ट्वा	பார்த்து
भ्रातरं	தம்பியை	आतुरः	மெய்மறந்த ஆவர்
गाढं	மிகவும்	विपण्णं	மிகப்பரிதாபமாய்
अर्पितं	அடிபுண்டு	पर्यदेवयत्	பின்வருமாறு
सरुधिरं	ரத்தம்தோய்ந்து		புலம்பினார் :
दीनवदनं	வாடிய முகத்தனய்		

किं नु मे सीतया कार्यं किं कार्यं जीवितेन वा । शयानं योऽद्य पश्यामि भ्रातरं युधि निर्जितम् ॥

अद्य	“ இப்பொழுது	पश्यामि	பார்க்கிறேனே அந்த
भ्रातरं	தம்பியை	मे	எனக்கு
युधि	போரில்	सीतया	லீலையால்
निर्जितं	தோல்வியுற்று	कार्यं किं नु	ஆவதென்ன ?
शयानं	படுத்துக்கிடப்பவனாய்	जीवितेन वा	உயிரினுல்தான்
यः	எந்த நான்	कार्यं किम्	ஆவதென்ன ?

शक्या सीतासमा नारी मर्त्यलोके विचिन्वता । न लक्ष्मणसमो भ्राता सचिवः सांपरायिकः॥

मर्त्यलोके विचिन्वता	"மான்டவுலகில் தேடிப்பார்க்கும் என் னல்	लक्ष्मणसमः	லக்ஷ்மணனுக்கொப் பாகிய
सीतासमा नारी	வீணைக்கொப்பாகிய ஒரு பெண்	सचिवः	மந்திரியும்
शक्या	காணமுடியும்.	सांपरायिकः	போர்வீரனுமாகிய
		भ्राता	தம்பி
		न	காணமுடியாது.

परित्यक्ष्याम्यहं प्राणं वानराणां तु पश्यताम् । यदि पञ्चत्वमापन्नः सुमित्रानन्दवर्धनः ॥

सुमित्थानन्दवर्धनः	"லக்ஷ்மணன்	वानराणां	வானரர்கள்
पञ्चत्वं	மரணத்தை	पश्यतां तु	பார்த்துகொண்டிருக்க
भापन्नः यदि	எய்தினிட்டான் எனில்	प्राणं	உயிரை [கையிலேயே
अहं	நான்	परित्यक्ष्यामि	ஒழிக்கப்போகிறேன்.

किं नु वक्ष्यामि कौसल्यां मातरं किं नु कैकयीम् । कथमभ्यां सुमित्रां च पुत्रदर्शनलालसाम् ॥

कौसल्यां	"கேசலாதேவியா	पुत्रदर्शनलालसां	புதல்வனைக்காண்பதி லேயே கருத்துற்ற
किं नु	என்ன [ருக்கு	सुमित्रां	சுமித்திரை
वक्ष्यामि	சொல்வேன் ?	अभ्यां च	ஆம்மாளுக்கும் தான்
कैकयीं	கைகேயி	कथम्	என்னலிதம் பதில் அளிப்பேன்.
मातरं	ஆம்மாளுக்கு		
किं नु	என்ன சொல்வேன் ?		

विवत्सां वेषमानां च क्रोशन्तीं कुररीमिव । कथमाश्वासयिष्यामि यदि यास्यामि तं विना ॥

तं विना	"அவனில்லாமல்	वेषमानां	துடிதுடித்து
यास्यामि यदि	சொல்வேனெயாகில்	क्रोशन्तीं च	கதறுமவனை
विवत्सां	கன்றிழுத்த	कथं	என்றனம்
कुररीं इव	பெண்மாளைப்போல	आश्वासयिष्यामि	தேற்றாவுசெய்வேன்.

कथं वक्ष्यामि शत्रुघ्नं भरतं च यशस्विनम्

यशस्विनं	"மகா புகழ்படைத்த	॥ १० ॥	
भरतं	பரதனிடமும்	कथं	எப்படி
शत्रुघ्नं च	சத்குக்ஷணிடமும்	वक्ष्यामि	முகக்கொடுத்துப் பேசுவேன் ?

मया सह वनं यातो विना तेन गतः पुनः । उपालम्भं न शक्यामि सोढुं वत सुमित्रया ॥

मया	"என்னுடன்	सुमित्रया	சுமித்திரையாலேற்படும்
सह	கூடவே	उपालम्भं	கொடுமைச்சொற்களை
वनं	காட்டிற்கு	सोढुं	சகிக்க
यातः	வந்தவன் அவன்.	शक्यामि न	வல்லவனல்லேன்.
तेन विना	அவனில்லாமல்	वत	அந்தோ என்ன கஷ்டம்!
पुनः	திரும்பி		
गतः	சென்றவன் நான்.		

इहैव देहं त्यक्ष्यामि न हि जीवितुमुत्सहे

॥ १२ ॥

इह एव
देहं
त्यक्ष्यामि

“ இவ்விடத்திலேயே
உடலை
ஒழித்துவிடுகிறேன்.

जीवितुं हि
उत्सहे न

உயிருடனிருக்கவே
நான் விரும்பவில்லை.

धिङ् मां दुष्कृतकर्माणमनार्यं यत्कृते ह्यसौ ।

लक्ष्मणः पतितः शेते शरतल्पे गतासुवत् ॥

यत्कृते
असौ
लक्ष्मणः
शरतल्पे
पतितः
गतासुवत्

“ எவனுக்காக
இந்த
லக்ஷ்மணன்
பரணங்களாலான
விழுந்து [படுக்கையில்
உயிரற்றவன்போல்

शेते
दुष्कृतकर्माणं
अनार्यं
मां
धिङ्

கிடக்கின்றானே அந்த
நீவினைபுரியும்
பாபியான
என்னை
வைத்துப்பொசுக்க
வேண்டும்.

त्वं नित्यं स विषण्णं मामाश्वासयसि लक्ष्मण

॥ १४ ॥

गतासुर्नाथ शक्रोपि मामार्तमभिभाषितुम्

॥ १५ ॥

लक्ष्मण
विषण्णं
मां
नित्यं
आश्वासयसि
सः

“ லக்ஷ்மண !
துயரமடைந்த
என்னை
எப்பொழுதும்
நீ தேற்றுவாய்.
அப்படிப்பட்ட

त्वं
अथ
गतासुः
आर्तं
मां
अभिभाषितुं
शक्रोपि न

நீ
இப்பொழுது
உயிரிழந்தவனாகி
புலம்பித்தவிக்கும்
என்னிடம்
பேசுவதற்கு
முடியா திருக்கின்றனை.

येनाद्य निहता युद्धे राक्षसा विनिपातिताः । तस्यामेव क्षितौ वीरः स शेते निहतः परैः ॥

येन
अथ
युद्धे
राक्षसाः
निहताः
विनिपातिताः

“எவனால்
இப்பொழுது
போரில்
அரக்கர்கள்
கொல்லப்பட்டு
விழுந்தப்பட்டார்கள்
ளோ

सः
वीरः
तस्यां एव
क्षितौ
परैः
निहतः
शेते

அப்பேர்ப்பட்ட
வீரன்
அதே
தரையில்
சற்றுக்களால்
விழுந்தப்பட்டவனாய்
கிடக்கிறான்.

शयानः शरतल्पेऽस्मिन्स्वशोणितपरिप्लुतः । शरजालैश्चितो भाति भास्करोऽस्तमिव व्रजन् ॥

अस्मिन्
शरतल्पे

“ இந்த
சரங்களாலான படுக்
கையில்

चितः
अस्तं
व्रजन्

வதக்கப்பட்டவனாய்
அஸ்தமனத்தை
அடைந்துகொண்ட
ருக்கும்

शयानः
स्वशोणितपरिप्लुतः
शरजालैः

கிடக்கும் இவன்
தன் சத்தம் தேரய்ந்து
பாணங்களால்

भास्करः
इव
भाति

சூரியன்
போல
விளங்குகிறான்.

वाणाभिहतमर्मत्वान्न शक्रोत्यभिभाषितुम् । रुजा चाब्रुवतोऽप्यस्य दृष्टिरागेण सूच्यते ॥

वाणाभिहत- मर्मत्वात् अभिभाषितुं शक्रोति न अपि च अब्रुवतः	“மர்மம் தரனத்தில் அடியுண்டிருப்பதால் பேச முடியா திருக்கிறான். மேலும் வாய்திறந்து பேசா திருக்கும்	दृष्टिरागेण अस्य रुजा सूच्यते	பரிதாபமான பார்வை யாலே இவனுக்கு பொறுக்கமுடியாத நோவு இருப்பதாகக் காணப்படுகிறது.
---	--	--	---

यथैव मां वनं यान्तमनुयातो महाव्युतिः । अहमप्यनुयास्यामि तथैवैनं यमक्षयम् ॥ १९ ॥

महाव्युतिः वनं यान्तं मां यथा एव अनुयातः	“மிக்க தேஜோவானான காட்டிற்கு [இவன், பிரயாணமான என்னை எப்படி பின்பற்றிவந்தானோ	तथा एव अहं अपि एनं यमक्षयं अनुयास्यामि	அப்படியே நானும் இவனை யமனது மாளிகைக்கு பின்பற்றிச் செல்வேன்.
---	---	--	--

इष्टवन्धुजनो नित्यं मां च नित्यमनुव्रतः । इमामद्य गतोऽवस्थां ममानार्यस्य दुर्नयैः ॥२०॥

नित्यं इष्टवन्धुजनः मां च नित्यं अनुव्रतः अद्य	“எக்காலத்திலும் உடன்பிறந்தவனிடம் உகந்த இவன் என்னையே ஸதா பின்பற்றியவன். இப்பொழுது	अनार्यस्य मम दुर्नयैः इमां अवस्थां गतः	அதற்குரிமையற்ற எனது தீர்க்கதரிசனமற்ற செயல்களால் இந்த கதியை எய்தினன்.
---	--	---	--

सुरुष्टेनापि वीरेण लक्ष्मणेन न संस्मरे । परुषं विप्रियं वाऽपि श्रावितं तु कदाचन ॥२१॥

वीरेण सुरुष्टेन लक्ष्मणेन कदाचन अपि	“குரனும் அதிகச்சினக்கொண் டிருப்பவனுமாகிய ஸக்தமணனால் ஏதேனுமொரு சமயத் திலேனும்	विप्रियं अपि परुषं वा श्रावितं तु संस्मरे न	தருமவிரோதமான சொல்தானாகட்டும் கண்டதமான சொல் தானாகட்டும் செனியில் போடப்பட்ட உதாக்கக் கூட நான் நினைப்புறவில்லை.
--	---	--	--

विससजैकवेगेन पञ्च वाणशतानि यः । इष्वस्त्रेष्वधिकस्तस्मात्कार्तवीर्याच्च लक्ष्मणः ॥२२॥

यः पञ्च वाणशतानि एकवेगेन विससजै तस्मात्	“எவன் ஐந்து துபாணங்களை ஒரே தடவையில் விடுத்தானோ அப்பேர்க்கொத்த	कार्तवीर्यात् च लक्ष्मणः इष्वस्त्रेषु अधिकः	கார்த்தவீரயனைக் காட்டிலும் ஸக்தமணன் பாணஸ் திரங்களில் மேம்பட்டவன்.
---	---	--	---

अस्त्रैस्त्राणि यो हन्याच्छक्रस्यापि महात्मनः । सोऽयमुर्व्यां हतः शेते महार्हशयनोचितः ॥

यः	“எவன்	सः	அந்த
महात्मनः	மகா ஆற்றலுடைய	महार्हशयनोचितः	எனியுயர்ந்த படுக்
शकस्य	இந்திரனது	अयं	இவன் [கைக்குரிய
अस्त्राणि अपि	அஸ்திரங்களைக்கூட	हतः	கொல்லப்பட்டவனாய்
अस्त्रैः	அஸ்திரங்களாலேயே	उर्व्यां	தரையில்
हन्यात्	அழிப்பானே	शेते	கிடக்கிறான்.

तच्च मिथ्या प्रलसं मां प्रधक्ष्यति न संशयः । यन्मया न कृतो राजा राक्षसानां विभीषणः

विभीषणः	“விபீஷணன்	तत्	அந்த
राक्षसानां	அரக்கர்களுக்கு	मिथ्या	பயனற்ற
राजा	அரசனாக	प्रलसं च	பேச்சும்
मया	என்னால்	मां	என்னை
न कृतः	செய்யப்படவில்லை	प्रधक्ष्यति	எரிக்கின்றது.
यत्	எதுவோ [யென்பது	संशयः न	இதில் ஐயமில்லை.

अस्मिन्मुहूर्ते सुग्रीव प्रतियातुमितोर्हसि

सुग्रीव	“சுகிரீவ!
अस्मिन् मुहूर्ते	இந்தகூடிணத்திலேயே

॥ २५ ॥

हतः	இவ்விடத்திலிருந்து
प्रतियातुं	திரும்பி
अहंसि	நீ செல்லவேண்டும்.

स तु हीनं मया राजन्नावणोऽभिद्रवेद्वली

राजन्	“அரசே!
वली	பலசாலியாகிய
सः	அந்த
रावणः	ராவணன்

॥ २६ ॥

मया हीनं तु	என்னை விட்டுப்பிரிந்
	திருக்கும் உன்னை
अभिद्रवेत्	இப்பொழுது தன்பு
	றுத்துவான்.

अद्भुतं तु पुरस्कृत्य ससैन्यः समुहजनः । सागरं तर सुग्रीव नीलेन च नलेन च ॥२७॥

सुग्रीव	“சுகிரீவ!	समुहजनः	நண்பர்களோடும்,
नीलेन च	நீலனோடும்,	अद्भुतं तु	அக்கதனையும்
नलेन च	நளனோடும்,	पुरस्कृत्य	அழைத்துக்கொண்டு
ससैन्यः	சேனைகளோடும்,	सागरं	சமுத்திரத்தை
		तर	தாண்டிவிடு.

कृतं हनुमता कार्यं यदन्यैर्दुष्करं रणे । ऋक्षराजेन तुष्यामि गोलाङ्गुलाधिपेन च ॥२८॥

हनुमता	“ஹனுமானாலும்	दुष्करं	செய்யமுடியாத
ऋक्षराजेन	கரடிமன்னாலும்,	कार्यं	காரியம்
गोलाङ्गुलाधिपेन च	கோலாங்குலமெனும்	यत्	எதுவோ அது
	காரணமன்னாலும்,	कृतं	செய்யப்பட்டது.
रणे	போரில்	तुष्यामि	நான் சந்தோஷமடை
अन्यैः	பிறரால்		கிறேன்.

अङ्गदेन कृतं कर्म मैन्देन द्विविदेन च । युद्धं केसरिणा संख्ये घोरं संपातिना कृतम् ॥

अङ्गदेन	“ அங்கதனாலும்	संपातिना	சம்பாதினாலும்,
मैन्देन	மைந்தனாலும்,	केसरिणा	கேசரியாலும்,
द्विविदेन च	தீவிதனாலும்	संख्ये	போர்க்களத்தில்
कर्म	பெருஞ்செயல்	युद्धं	யுத்தம்
कृतं	புரியப்பட்டது.	घोरं	பயங்கரமாக
		कृतम्	புரியப்பட்டது.

गवयेन गवाक्षेण शरभेण गजेन च । अन्यैश्च हरिभिर्युद्धं मदर्थे त्यक्तजीवितैः ॥

न चातिक्रमितुं शक्यं दैवं सुग्रीव मानुषैः ॥ ३० ॥

गवयेन	“ கவயனாலும்,	त्यक्तजीवितैः	உயிரை மதியாதவர் களாக
गवाक्षेण	கவாக்ஷனாலும்,	युद्धं	போர்புரியப்பட்டது.
शरभेण च	சரபனாலும்,	सुग्रीव	சுகிரீவ!
गजेन च	கஜனாலும்	मानुषैः	மானிடர்களால்
अन्यैः	மற்ற	दैवं	விதியானது
हरिभिः च	வானரர்களாலும்	अतिक्रमितुं	கடக்க
मदर्थे	எனக்காக	शक्यं न	சாத்தியமானதன்று.

यत्तु शक्यं वयस्येन सुहृदा च परन्तप । कृतं सुग्रीव तत्सर्वं भवता धर्मभीरुणा ॥ ३१ ॥

परन्तप	“ சத்ருக்களைத்தடிக் கச்செய்யும்	वयस्येन च	ஸ்ரேஷ்டஸூமாகிய
सुग्रीव	சுகிரீவ!	भवता	உன்னால்
धर्मभीरुणा	தர்மத்திற்கு அஞ்சிய	यत् शक्यं तु	எது சாத்தியமோ
सुहृदा	அன்பார்க்கு [வனும்,	तत् सर्वं	அதெல்லாம்
		कृतम्	செய்யப்பட்டது.

मित्रकार्यं कृतमिदं भवद्विर्वानरर्षभाः । अनुज्ञाता मया सर्वे यथेष्टं गन्तुमर्हथ ॥ ३२ ॥

वानरर्षभाः	“ வானரோத்தமர்	सर्वे	எல்லோரும்
भवद्भिः	உங்களால் [களே!	मया	என்னால்
मित्रकार्यं	நண்பனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை	अनुज्ञाताः	விடைகொடுக்கப்பட் டவர்களாய்
इदं	இப்பொழுது	यथेष्टं	சுயேச்சையாய்
कृतं	செய்யப்பட்டது.	गन्तुं अर्हथ	செல்லுங்கள்.”

शुश्रुवुस्तस्य ते सर्वे वानराः परिदेवनम् । वर्तयाश्चक्रुरश्रुणि नेत्रैः कृष्णोतरेक्षणाः ॥ ३३ ॥

ते	அந்த	शुश्रुवुः	கேட்டனர்.
• वानराः	வானரர்கள்	कृष्णोतरेक्षणाः	கண்கள் சிவந்து,
सर्वे	எல்லோரும்	नेत्रैः	கண்களால்
तस्य	அவரது	अश्रुणि	கண்ணீரை
परिदेवनं	புலம்பலை	वर्तयांचक्रुः	சொரிந்தனர்.

ततः सर्वाण्यनीकानि स्थापयित्वा विभीषणः । आजगाम गदापाणिस्त्वरितो यत्र राघवः॥

विभीषणः	விபிஷணன்	यत्र	எங்கிருந்தாரோ அவ்
अनीकानि	சேனைகள்		விடத்திற்கு
सर्वाणि	எல்லாவற்றையும்	गदापाणिः	கதையும் கையுமாய்
स्थापयित्वा	நிறுத்திவிட்டு,	स्वरितः	வேகமாய்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	ततः	அப்பொழுது
		आजगाम	வந்தார்.

तं दृष्ट्वा त्वरितं यान्तं नीलाञ्जनचयोपमम् । वानरा दुद्रुवुस्सर्वे मन्यमानास्तु रावणिम् ॥

वानराः	வானர்கள்	यान्तं	வந்துகொண்ட.
सर्वे	எல்லோரும்	तं	அவரை [ருக்கும்
नीलाञ्जनचयोपमं	கறுத்து அஞ்சனமலை பை நிகர்த்தவராய்	दृष्ट्वा	பார்த்து,
स्वरितं	வேகமாய்	रावणिं तु	இந்திரஜித்தெனவே
		मन्यमानाः	நினைத்தவர்களாய்
		दुद्रुवुः	எங்குமொழிஞர்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकोनपञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16599

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1924

पञ्चाशः सर्गः—ஐம்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ ५० ॥

नागपाशविमोचनम्—நாகபாசத்திலிருந்து விடுதலை.

अथोवाच महातेजा हरिराजो महाबलः । किमियं व्यथिता सेना मूढवातेव नौर्जले ॥१॥

महातेजाः	மகா ஆண்மைபுடைய வனும்	इयं	“இந்த
महाबलः	மகா ஆற்றலுடையவ னுமான்	सेना	ஸேனை
हरिराजः	வானரமன்னன்,	जले	ஐலத்தில்.
अथ	பின்வருமாறு	मूढवाता	சுழந்தாற்றிலகப்பட்ட
उवाच	வினாவினான்:	नौः इव	ஓர் ஓடம்போல்
		किं	என்
		व्यथिता	தத்தளிக்கின்றது? ”

सुग्रीवस्य वचः श्रुत्वा बालिपुत्रोऽद्भुतोऽब्रवीत् ॥ २ ॥

बालिपुत्रः	வாலியின்புதல்வனா	वचः श्रुत्वा	வார்த்தையைக்கேட்டு,
अद्भुतः	அகந்தன், [கிய	अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொன் னான் :
सुग्रीवस्य	சுகிரீவனது		

न त्वं पश्यसि रामं च लक्ष्मणं च महाबलम् । शरजालाचितौ वीरावुभौ दशरथात्मजौ ॥ ३ ॥

शरजालाचितौ	“பாணசூழகங்களால் கட்டுண்டவர்களும்,	दशरथात्मजौ	தசரதசக்கிரவர்த்தி யின் புதல்வர்களும்,
वीरौ	வீரர்களும்,	महामानौ	மகாத்மாக்களும்,

शरतल्ये	பாணக்களரலாவ படுக்கையில்	महाबलं	மகாபலசாலியாகிய
रुधिरक्षितौ	ரத்தம் தேய்ந்து	रुद्धमणं च	லக்ட்டமணருமாகிய
शयानौ	படுத்துக்கிடப்பவர் க	उभौ	இருவரையும்
रामं च	ஸ்ரீராமரும் [ருமாகிய	एव	நீர்
		पश्यसि न	கவனியாதிருக்கிறீர்!

अथाब्रवीद्वानरेन्द्रः सुग्रीवः पुत्रमङ्गदम् । नानिमित्तमिदं मन्ये भवितव्यं भयेन तु ॥ ४ ॥

वागरेन्द्रः	வானரமன்னனாகிய	अनिमित्तं	தருந்த காரணமின்றி
सुग्रीवः	சுகரீவன்		யேற்பட்டதென
पुत्रं	புதல்வனாகிய	मन्ये न	நான் நினைக்கவில்லை.
अङ्गदं	அங்கதனைப் பார்த்து	भयेन तु	பயம் காரணமாகவே
अथ	பின்வருமாறு	भवितव्यम्	இது ஏற்பட்டிருக்க
अब्रवीत्	பதிலுரைத்தான்:		வேண்டும்.
इदं	“இது		

विषण्णवदना ह्येते त्यक्तप्रहरणा दिशः । प्रपलायन्ति हरयस्त्रासादुत्फुल्ललोचनाः ॥ ५ ॥

एते	“இந்த	त्यक्तप्रहरणाः	ஆபுதக்களையெறிந்து
हरयः	வானரர்கள்		விட்டு
विषण्णवदनाः	வாடிய முகத்தினராய்	त्रासात् हि	பயத்தால்தான்
उत्फुल्ललोचनाः	மருட்சியால் விழிந்து	दिशः	எல்லாத்திக்குகளிலும்
	க்கொண்டு	प्रपलायन्ति	ஒடுகின்றனர்.

अन्योन्यस्य न लज्जन्ते न निरीक्षन्ति पृष्ठतः । विप्रकर्षन्ति चान्योन्यं पतितं लङ्घयन्ति च ॥

अन्योन्यस्य	“ஒருவர்க்கொருவர்	विप्रकर्षन्ति	இழுத்துச்செல்கிறார்
लज्जन्ते न	வெட்கப்படவில்லை.		கள்.
पृष्ठतः	திரும்பி	पतितं च	விழுந்தவளை
निरीक्षन्ति न	பார்க்கவில்லை.	लङ्घयन्ति	தாண்டிச்சென்று
अन्योन्यं च	ஒருவர்க்கொருவரை		விடுகிறார்கள்.”

एतस्मिन्नन्तरे वीरो गदापाणिर्विभीषणः । सुग्रीवं वर्धयामास राघवं च निरैक्षत ॥ ७ ॥

एतस्मिन्	இந்த	सुग्रीवं	சுகரீவனுக்கு
अन्तरे	சமயத்தில்	वर्धयामास	முகமன்கறினார்.
विभीषणः	விபீஷணர்	राघवं	ஸ்ரீராமரை
गदापाणिः	கதையும் கையுமாக	निरैक्षत च	கண்கொட்டாமற்
			பார்த்தார்.

विभीषणं तं सुग्रीवो दृष्ट्वा वानरभीषणम् । ऋक्षराजं समीपस्थं जाम्बवन्तमुवाच ह ॥८॥

सुग्रीवः	சுகரீவர்,	समीपस्थं	பக்கவிவிருக்கும் •
दृष्ट्वा	அந்த விபீஷணரை,	ऋक्षराजं	கரடிகள் மன்னனான
वानरभीषणं	வானரர்களுக்கு பயத்	जाम्बवन्तं	ஜரம்பவானிடம்
	தை விளைவித்தவராய்	उवाच ह	பின்வருமாறு மொ
	அறிந்து		ழிந்தான்:

विभीषणोऽयं संप्राप्तो यं दृष्ट्वा वानरर्षभाः । व्यद्रवंस्तु परित्रस्ता रावणात्मजशङ्कया ॥९॥

वानरर्षभाः "வானரோத்தமர்கள்,
ய் எவனை
दृष्ट्वा பார்த்து
रावणात्मजशङ्कया ராவணன் புதல்வனெ
னும் எண்ணத்தால்

परित्रस्ता: மிகப்பயந்தவர்களாய்
व्यद्रवन् तु ஓடினார்களே,
अयं இந்த
विभीषणः விபிஷணன்
संप्राप्तः வந்திருக்கிறான்.

शीघ्रमेतान्सुसंत्रस्तान्वहुधा विप्रधावितान् । पर्यवस्थापयाख्याहि विभीषणमुपस्थितम् ॥

उपस्थितं "வந்திருப்பவன்
विभीषणं விபிஷணனை
शीघ्रं சீக்கிரமாக
आख्याहि தெரியும்!
सुसंत्रस्तान् மிக வெருண்டு

बहुधा பலவாறும்
विप्रधावितान् எங்குமோடும்
एतान् இவர்களை
पर्यवस्थापय மனவமைதியுறச்
செய்யும்."

सुग्रीवेणैवमुक्तस्तु जाम्बवानृक्षपार्थिवः । वानरान्सान्त्वयामास संनिवार्य प्रधावतः ॥११॥

सुग्रीवेण சகரீவனால்
एवं மேற்கண்டவண்ணம்
उक्तः சொல்லப்பட்ட
ऋक्षपार्थिवः கரடிமன்னனான
जाम्बवान् ஜாம்பவான்,

तु அப்பொழுது
प्रधावतः சிதறியோடும்
वानरान् வானரர்களை
सन्निवार्य தடுத்து
सान्त्वयामास சமாதானப்படுத்தி
னன்.

ते निवृत्ताः पुनः सर्वे वानरास्त्यक्तसंभ्रमाः । ऋक्षराजवचः श्रुत्वा तं च दृष्ट्वा विभीषणम् ॥

ते वानराः அந்த வானரர்கள்
सर्वे எல்லோரும்
ऋक्षराजवचः கரடிமன்னனது
श्रुत्वा கேட்டும் [சொல்லி
तं அந்த

विभीषणं விபிஷணனை
दृष्ट्वा च பார்த்தும்
पुनः மீளவும்
त्यक्तसंभ्रमाः பயந்தெளிந்தவர்க
निवृत्ताः திரும்பினார்கள். [ளாய்

विभीषणस्तु रामस्य दृष्ट्वा गात्रं शरैश्चितम् । लक्ष्मणस्य च धर्मात्मा बभूव व्यथितेन्द्रियः ॥

धर्मात्मा தர்மாத்மாவான
विभीषणः விபிஷணர்
रामस्य ஸ்ரீராமருடையவும்,
लक्ष्मणस्य च லக்ஷ்மணருடையவும்
गात्रं உடல்

शरैः பாணக்களால்
चितं தைக்கப்பட்டிருப்
दृष्ट्वा பார்த்து [பதை
तु உடனே
व्यथितेन्द्रियः மெய்சேர்ந்தவராய்
बभूव ஆனார்.

जलक्षिन्नेन हस्तेन तयोर्नेत्रे प्रमृज्य च । शोकसंपीडितमना सरोद विललाप च ॥ १४ ॥

शोकसंपीडित- } சோகத்தால் மிகக்
मनाः } கலக்கிய மனமுடைய
य अवार् } ய அவர்
तयोः } அவர்களுடைய
नेत्रे } கண்களை

जलक्षिन्नेन हस्तेन கரக்கையால்
प्रमृज्य च துடைத்து
सरोद அழுதார்;
विललाप च பின்வருமாறு
புலம்பினார்:

इमौ तौ सच्वसंपन्नौ विक्रान्तौ प्रियसंयुगौ । इमामवस्थां गमितौ राक्षसैः कूटयोधिभिः ॥

इमौ "இவர்கள்
सच्वसंपन्नौ மகா ஆற்றலுடைய
வர்கள்.
विक्रान्तौ மகா ஆண்டையுடைய
வர்கள்.
प्रियसंयुगौ போரில் சிறந்தவர்கள்.
तौ அப்படிப்பட்டவர்கள்

कूटयोधिभिः கபடப்போர்புரியும்
राक्षसैः அரக்கர்களால்
इमां இந்த
अवस्थां நிலைமைக்கு
गमितौ கொண்டுவரப்பட்ட
னர்.

भ्रातुः पुत्रेण मे तेन दुष्पुत्रेण दुरात्मना । राक्षस्या जिह्वया बुद्ध्या वञ्चितावृजुविक्रमौ ॥

ऋजुविक्रमौ "தர்மபுத்தம் செய்யும்
இவ்விருவர்கள்
मे எனது
भ्रातुः தமையனது
पुत्रेण புதல்வனும்
दुष्पुत्रेण கெட்ட புதல்வனும்

दुरात्मना பாபியுமான
तेन அவனால்
राक्षस्या அரக்கர்க்குரிய
जिह्वया கோணல்
बुद्ध्या புத்திகொண்டு,
वञ्चितौ வஞ்சிக்கப்பட்டனர்.

शरैरिमावलं विद्धौ रुधिरेण समुक्षितौ । वसुधायामिमौ सुप्तौ दृश्येते शल्यकाविव ॥१७॥

इमौ "இவ்விருவர்களும்
शरैः பாணங்களால்
अलं வேண்டிய அளவு
विद्धौ அடியுண்டு
रुधिरेण இரத்தத்தால்
समुक्षितौ தோயப்பெற்றிருக்
கின்றனர்.

वसुधायां தரையில்
सुप्तौ படுத்துக்கிடக்கும்
इमौ இவ்விருவரும்
शल्यकौ इव இரண்டு முள்ளம்
பன்றிகள்போல
दृश्येते தோன்றுகின்றனர்.

ययोर्वीर्यमुपाश्रित्य प्रतिष्ठा काङ्क्षिता मया । तावुभौ देहनाशाय प्रसुप्तौ पुरुषर्षभौ ॥१८॥

ययोः "எந்த இருவர்களு
वीर्यं வீர்யத்தை [டைய
उपाश्रित्य ஆதரவாகக்கொண்டு
मया என்னால்
प्रतिष्ठा கீர்த்தி
काङ्क्षिता கோரப்பட்டதோ

तावुभौ அவ்
प्रसुप्तौ புருஷோத்தமர்களான
पुरुषर्षभौ இவ்விருவரும்
देहनाशाय प्रसुप्तौ { உடலழியும்வண்ணம்
படுத்துக்கிடக்கின்
றனர்.

जीवन्नद्य विपन्नोऽस्मि नष्टराज्यमनोरथः । प्राप्तप्रतिज्ञश्च रिपुः सकामो रावणः कृतः ॥

अथ "இப்பொழுது,
नष्टराज्यमनोरथः ராஜ்யத்தையும் மனோ
ரத்தத்தையும் இழந்து
जीवन् உயிருடன்
विपन्नः நடக்கும் பிணமாய்
अस्मि இருக்கிறேன்.

रिपुः சத்தருவான
रावणः ராவணன்
प्राप्तप्रतिज्ञः ப்ரதிக்கொடு சிறைவெற
ப்பெற்றவனாயும்
सकामः च மனோரதம் கைகூடப்
பெற்றவனாயும்
कृतः செய்யப்பட்டான்."

एवं विलपमानं तं परिष्वज्य विभीषणम् । सुग्रीवः सत्त्वसंपन्नो हरिराजोऽब्रवीदिदम् ॥ २० ॥

हरिराजः	வாராமன்னனும்	तं	அந்த
सत्त्वसम्पन्नः	மிக ஆண்மையுடைய	विभीषणं	விபீஷணரை
सुग्रीवः	சுகரீவன் [வனுமான	परिष्वज्य	கட்டித்தழுவி
एवं	மேற்கண்டவண்ணம்	इदं	பின்வருமாறு
विलपमानं	புலம்பும்	अब्रवीत्	மொழிந்தான்:

राज्यं प्राप्स्यसि धर्मज्ञ लङ्कायां नात्र संशयः ॥ २१ ॥

धर्मज्ञ	“தர்மமுணர்ந்தவரே!	प्राप्स्यसि	ஆடையப்போகிறீர்.
लङ्कायां	இலங்கையில்	अद्य	இவ்விஷயத்தில்
राज्यं	ராஜ்யுரிமையை	संशयः न	ஐயமில்லை.

रावणः सह पुत्रेण स कामं नेह लप्स्यते ॥ २२ ॥

सः	“அந்த	कामं	மனோரதத்தை
रावणः	ராவணன்	इह	இவ்வுலகில்
पुत्रेण	புதல்வனோடு	लप्स्यते न	ஆடையமாட்டான்.
सह	கூட		

न रुजापीडितावेतावुभौ राघवलक्ष्मणौ । त्यक्त्वा मोहं वधिष्येते सगणं रावणं रणे ॥

एतौ	“இந்த	मोहं	மூர்ச்சையை
राघवलक्ष्मणौ	இராமலக்ஷ்மணர்கள்	त्यक्त्वा	விட்டெழுந்து
उभौ	இருவரும்	रणे	போரில்
रुजापीडितौ	மரணநோயால் பிடிக்கப்பட்டவர்கள்	रावणं	ராவணனை
न	இல்லை.	सगणं	கூட்டத்தாரோடுகூட
		वधिष्येते	வதைசெய்வார்கள்.”

तमेवं सान्त्वयित्वा तु समाश्वास्य च राक्षसम् । सुपेणं श्वशुरं पार्थं सुग्रीवस्तमुवाच ह ॥

सुग्रीवः	சுகரீவன்	पार्थं	அருகாமையிலிருந்த
तं	அந்த	श्वशुरं	மாமனாரான
राक्षसं	அரக்கனை	तं सुपेणं	அந்த ஸ-வேணனைப் பார்த்து
एवं	மேற்கண்டவாறு	उवाच ह	பின்வருமாறு மொழிந்தான்:
सान्त्वयित्वा तु	நல்லவார்த்தைகூறி		
समाश्वास्य च	தேற்றிவிட்டு		

सह शूरैर्हरिगणैर्लब्धसंज्ञावरिन्दमौ । गच्छ त्वं भ्रातरौ गृह्य किष्किन्धां रामलक्ष्मणौ ॥

भरिन्दमौ	“சத்ருஸம்நாராகர்களும்கூட	गृह्य	ஆழைந்துக்கொண்டு,
“	களும்	शूरैः	சூரர்களான
भ्रात्रौ	பிரதாக்களுமாகிய	हरिगणैः सह	வானரக்கூட்டங் களோடுகூட
इमौ	இந்த	त्वं	நீ
लब्धसंज्ञौ	மூர்ச்சைதெளிந்த	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
रामलक्ष्मणौ	மூராமலக்ஷ்மணர்களை	गच्छ	செல்.

अहं तु रावणं हत्वा सपुत्रं सहवान्धवम् । मैथिलीमानयिष्यामि शक्रो नष्टापिव श्रियम् ॥

अहं तु	“நான் ஒருவனே	नष्टं	தன்னை விட்டுவழிந்த
रावणं	ராவணனை	श्रियं	ராஜ்யஸம்பத்தை
सपुत्रं	புத்திரர்களோடும்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
सहवान्धवं	இனத்தாரோடும்	मैथिलीं	மீதாதேவியை
हत्वा	கொன்று,	आनयिष्यामि	கொண்டு வருகிறேன்.”
शक्रः	தேவேந்திரன்		

श्रुत्वैतद्दानरेन्द्रस्य सुपेणो वाक्यमब्रवीत् । देवासुरं महद्युद्धमनुभूतं सुदारुणम् ॥ २७ ॥

सुपेणः	ஸுபேணன்,	देवासुरं	“தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் நடந்த
वानरेन्द्रस्य	வானரமன்னனது	सुदारुणं	மிக்கபயங்கரமான
एतत्	இந்த	महत्	பெரும்
वाक्यं	மொழியை	युद्धं	போர்
श्रुत्वा	கேட்டு,	अनुभूतम्	என்னால் பார்க்கப்பட்ட
अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொன்னான்:		புருக்கிறது.

तदा स्य दानवा देवाञ्छरसंस्पर्शकोविदाः । निजघ्नुः शस्त्रविदुषश्छादयन्तो मुहुर्मुहुः ॥

तदा	“அப்பொழுது	छादयन्तः	கட்புறஞ்கா திருந்து
शरसंस्पर्शकोविदाः	பாணப்பிரயோகக் களில் திபுணர்களான	शस्त्रविदुषः	கொண்டே
दानवाः	ஆசுரர்கள்,	देवान्	சுஸ்திரங்களில் வல்ல
मुहुः मुहुः	பலமுறை	निजघ्नुः स	தேவர்களை
			வதைத்தனர்.

तानार्ताभृष्टसंज्ञांश्च परासूंश्च बृहस्पतिः । विद्याभिर्भन्त्रयुक्ताभिरोषधीभिश्चिकित्सति ॥ २९ ॥

बृहस्पतिः	“பிருகஸ்பதியானவர்,	तान्	அவர்களை
आर्तान्	பிடையுற்று	विद्याभिः	மந்திரங்களாலும்
नष्टसंज्ञान्	மூர்ச்சித்தவர்களுக்கும்	मन्त्रयुक्ताभिः	மந்திரிக்கப்பட்ட
परासून् च	உயிரிழந்தவர்களுமான்	ओषधीभिः च	மூலிகைகளாலும்
		चिकित्सति	சிகிதையை செய்தார்.

तान्यौषधान्यानयितुं क्षीरोदं यान्तु सागरम् । जवेन वानराः शीघ्रं संपातिपनसादयः ॥

सम्पातिपनसादयः	“ஸம்பாதி, பனஸன்	औषधानि	மூலிகைகளை
वानराः	முதலிய	आनयितुं	கொண்டுவர
शीघ्रं	வானரர்கள்	क्षीरोदं सागरं	பாற்கடலுக்கு
यान्ति	காலதாமதமின்றி	जवेन	வேகமாய்
	ஆந்த	यान्तु	செல்லட்டும்.

हरयस्तु विजानन्ति पार्वतीं तां महौषधीम् । सञ्जीवकरणीं दिव्यां विशल्यां देवनिर्मिताम् ॥

हरयः	“வானார்கள்	देवनिर्मितां	{ தேவர்களுக்காக உண் டுபண்ணப்பட்டது
पार्वतीं	பர்வதத்தில் கிடைக் கும்	तां	மான
महौषधीं	சிறந்த மூலிகை	सञ्जीवकरणीं	அந்த
दिव्यां	பாகியதும், தெய்வத்தன்மை	विशल्यां तु	ஸஞ்ஜீவகரணியையும், விசல்யத்தையும்
	வாய்ந்ததும்,	विजानन्ति	நன்கறிவார்கள்.

चन्द्रश्च नाम्ना द्रोणश्च क्षीरोदे सागरोत्तमे । अमृतं यत्र मथितं तत्र ते परमौषधी ॥३२॥

सागरोत्तमे	“கடல்களுட்சிறந்த	यस्य	எந்தவிடத்தில்
क्षीरोदे	பாற்கடலில்,	अमृतं	அமிர்தமானது
चन्द्रः च	சந்திரனென்ற மலையும்,	मथितं	கடையப்பட்டதோ
द्रोणः च	தீரோணனென்ற மலையும்,	तव	அங்கு
नाम्ना	பெயருடன் விளங்க குகின்றன.	ते	அந்த இரண்டு
		परमौषधी	மூலிகைகளும் இருக்கின்றன.

तस्मिंस्ते निहिते देवैः पर्वते परमौषधी । अयं वायुसुतो राजन्हनुमांस्तत्र गच्छतु ॥३३॥

राजन्	“அரசே!	निहिते	வைக்கப்பட்டிருக்கின் றன.
ते	அந்த	अयं	இந்த
परमौषधी	சிறந்த மூலிகைகள் இரண்டும்,	वायुसुतः	வாயுகுமாரான
तस्मिन्	அந்த	हनुमान्	ஹனுமான்
पर्वते	மலையில்	तत्र	அங்கு
देवैः	தேவர்களால்	गच्छतु	செல்லீட்டும்.”

एतस्मिन्नन्तरे वायुमேघांश्चापि सविद्युतः । पर्यस्यन्सागरे तोयं कम्पयन्निव पर्वतान् ॥३४॥

एतस्मिन्	இந்த	पर्यस्यन्	கொந்தளிக்கச்செய்து
अन्तरे	சமயத்தில்	पर्वतान्	மலைகளை [கொண்டு
सविद्युतः	மின்னலுடன் கூடிய	कम्पयन् इव	குலுக்கச்செய்து கொண்டும்
मेघान् च	மேகங்களையும்	वायुः	ஒரு பெருங் காற்று அடித்தது.
सागरे	சமுத்திரத்தில்		
तोयं अपि	ஜலத்தையும்		

महता पक्षवातेन सर्वद्वीपमहाद्रुमाः । निपेतुर्भिन्नविटपाः समूला लवणाम्भसि ॥३५॥

महता	“பெரும்	भिन्नविटपाः	கிளைகள் முறிந்து,
पक्षवातेन	சிறகுக்காற்றால்	समूलाः	வேருடன் (பெயர்ந்து)
सर्वद्वीपमहाद्रुमाः	தீவிலெங்குமுள்ள பெருமரங்கள்	लवणाम्भसि	உவர்க்கடலில்
		निपेतुः	விழுந்தன.

अभवन्पन्नगास्त्रस्ता भोगिनस्तत्रवासिनः । शीघ्रं सर्वाणि यादांसि जग्मुश्च लवणार्णवम् ॥

तत्रवासिनः	அக்கிருந்த	यादांसि	ஐலஐந்துக்கள்
भोगिनः	சிறந்தவுடனுடைய	सर्वाणि च	எல்லாமும்
पन्नगाः	சர்ப்பங்கள்	शीघ्रं	விரைவில்
त्रस्ताः	நடுநடுக்கியவைகளாக	लवणार्णवं	உவர்க்கடலினுள்ளே
अभवन्	ஆயின.	जग्मुः	முழுகிவிட்டன.

ततो मुहूर्ताद्गुरुदं वैनतेयं महाबलम् । वानरा ददृशुः सर्वे ज्वलन्तमिव पावकम् ॥ ३७ ॥

ततः	பிறகு	वैनतेयं	வினதையின் புதல்
मुहूर्ताद्	ஒரு நொடிப்பொழுது	ज्वलन्तं	ஜ்வலிக்கும் [வரும்,
वानराः	வானரர்கள் [தில்	पावकं इव	தீயைப்போலிருப்பவரு
सर्वे	எல்லோரும்	गुरुदं	கருடபகவானை [மான
महाबलं	மகா சக்தியுடைய	दृशुः	கண்டார்கள்.

तमागतमभिप्रेक्ष्य नागास्ते विप्रदुद्रुवुः । यैस्तौ सत्पुरुषौ वदौ शरभूतैर्महाबलौ ॥ ३८ ॥

शरभूतैः	சரவருக்கொண்ட	वदौ	கட்டப்பட்டிருந்தன
यैः	எவைகளால்	ते नागाः	அந்த பாம்புகள் [சேர,
महाबलौ	மிக்க பலவான்களும்,	आगतं	அங்கு வந்துற்ற
सत्पुरुषौ	ஸத்புருஷர்களுமான	ते अभिप्रेक्ष्य	அவரைப்பார்த்து
तौ	அவ்விருவரும்	विप्रदुद्रुवुः	பயந்தோடிவிட்டன.

ततः सुपर्णः काकुत्स्थौ दृष्ट्वा प्रत्यभिनन्दितः । विमर्शं च पाणिभ्यां मुखे चन्द्रसमप्रभे ॥

ततः	பிறகு	पाणिभ्यां	இரு கரங்களாலும்
सुपर्णः	கருடபகவான்	चन्द्रसमप्रभे	சந்திரன்போல்
काकुत्स्थौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் இ		விளக்கிய
दृष्ट्वा	பார்த்து [ருவாரையும்	मुखे च	இரு முகங்களையும்
प्रत्यभिनन्दितः	சந்தேசாணித்து	विमर्शं	தடவிக்கொடுத்தார்.

वैनतेयेन संस्पृष्टास्तयोः संरुहुरुव्रणाः । सुवर्णे च तनू स्निग्धे तयोराशु बभूवतुः ॥४०॥

तयोः	அவ்விருவர்களுடைய	आशु	தச்சூண்டிமே
व्रणाः	விரணங்கள்	तयोः	அவ்விருவர்களுடைய
वैनतेयेन	கருடபகவானால்	तन् च	திருமேனிகளும்
संस्पृष्टाः	தடவிக்கொடுக்கப்	सुवर्णे	சுவர்ணமயமாய்
	பட்டவைகளாய்	स्निग्धे	வழுவுமுப்பாய்
संरुहुः	ஆறிவிட்டன.	बभूवतुः	ஆயின.

तेजो वीर्यं बलं चोज उत्साहश्च महागुणः । प्रदर्शनं च बुद्धिश्च स्मृतिश्च द्विगुणं तयोः ॥

तयोः	அவ்விருவர்களுடைய	उत्साहः च	உச்சவாழைமும்
तेजः	ஒளியும்	प्रदर्शनं च	உண்ணறிவும்
वीर्यं	வீர்யமும்	बुद्धिः च	விவேகமும்
बलं	ஆற்றலும்	स्मृतिः च	ஞாபகசக்தியும்
ओजः च	தேககார்த்தியும்	द्विगुणम्	{ முன்னிருந்ததைவிட இரட்டிப்பாய் விளங் கின.
महागुणः	சிறந்த குணமாகிய		

तावुत्थाप्य महावीर्यौ गरुडो वासवोपमौ । उभौ तौ सखजे हृष्टौ रामश्चैनमुवाच ह ॥४२॥

गरुडः	கருடபகவான்	तौ उभौ	அவ்விருவர்களையும்
महावीर्यौ	மகாவீரர்களும்	सखजे	தழுவிக்கொண்டார்.
वासवोपमौ	இந்திரனுக்குச் சமா னர்களுமான	रामः च	ஸ்ரீராமரும்
तौ	அவ்விருவர்களையும்	एनं	இவரைப் பார்த்து
उत्थाप्य	எழுப்பி	उवाच	பின்வருமாறு வினா வினார்.
हृष्टौ	சந்தோஷமாரிடுந்த	ह	காண்.

भवत्प्रसादाद्व्यसनं रावणिप्रभवं महत् । आवामिह व्यतिक्रान्तौ पूर्ववद्दलिनौ कृतौ ॥४३॥

आवां	“நாக் களிடுவரும்	व्यसनं	ஆபத்தை
भवत्प्रसादात्	தேவரீரின் கருணை யால்	व्यतिक्रान्तौ	கடத்தவர்களாய்
रावणिप्रभवं	இந்திரஜித்தரல் உண் டாகிய	इह	இப்பொழுது
महत्	பெரிய	पूर्ववत्	முன்போலவே
		वलिनी	பலமுடையவர்களாய்
		कृतौ	செய்யப்பட்டோம்.

यथा तातं दशरथं यथाऽजं च पितामहम् । तथा भवन्तमासाद्य हृदयं मे प्रसीदति ॥४४॥

तातं	“தந்தையாகிய	तथा च	அப்படியே
दशरथं	தசரதரை	भवन्तं	தேவரீரை
यथा	அடைந்தால் எப்படி	आसाद्य	அடைந்து
पितामहं	பாட்டனாரான [யோ	मे	எனது
अजं	அஜரை	हृदयं	மனம்
यथा	அடைந்தாலெப்படி யோ	प्रसीदति	தேறுதலையடைகிறது.

को भवान् रूपसंपन्नो दिव्यस्त्रगनुलेपनः । वसानो विरजे वस्त्रे दिव्याभरणभूषितः ॥४५॥

रूपसंपन्नः	“அழகிய திருமேனி யுடையவரும்	वस्त्रे	வேஷ்டியையும், உத் தரியத்தையும்
दिव्यस्त्रगनु- लेपनः	தேவர்களது மலர்மா லையும் சந்தனப் பூச்சையும் அணிந் தவரும்	वसानः	தரித்தவரும்
विरजे	நிர்மலமான	दिव्याभरण- भूषितः	தீவ்யாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
		भवान्	தேவரீர் [வருமான யார்?]
		कः	

तमुवाच महातेजा वैनतेयो महाबलः । पतत्रिराजः प्रीतात्मा हर्षपर्याकुलेक्षणः ॥ ४६ ॥

महातेजाः	மகாதேஜஸ்வியும்	हर्षपर्याकुलेक्षणः	ஆனந்தத்தால் பூத்த கண்களுற்று
महाबलः	மகாசக்திமானும்	तं	அவரைப் பார்த்து
पतत्रिराजः	பதத் திராஜனுமாகிய	उवाच	பின்வருமாறு பதிலு ரைத்தார்:
वैनतेयः	கருடபகவான்		
प्रीतात्मा	உன்னம் பூரித்தவராகி		

अहं सखा ते काकुत्स्थ प्रियः प्राणो बहिश्चरः । गरुत्मानिह संप्राप्तो युवयोः साह्यकारणात् ॥

काकुत्स्थ	"ஸ்ரீராம!	प्राणः	பிராணன்.
गरुमान्	கருத்மான் என்ற	युवयोः	உக்களிஞுவர்
अहं	அடியேன்		களுடைய
ते	தேவரீரது	साह्यकारणात्	உதவிசெய்தல்
प्रियः	திருவுளம் கோணுது		பொருட்டு
सखा	தோழன். [நடக்கும்	इह	இவ்விடம்
बहिश्चरः	வெளியில் சஞ்சரிக்கும்	संप्राप्तः	வந்தேன்.

असुरा वा महावीर्या दानवा वा महाबलाः । सुराश्चापि सगन्धर्वाः पुरस्कृत्य शतक्रतुम् ॥
नेमं मोक्षयितुं शक्ताः शरवन्धं सुदारुणम् । मायाबलादिन्द्रजिता निर्मितं क्रूरकर्मणा ॥

क्रूरकर्मणा	"கொடிய செயல்புரி	असुराः वा	அசுரர்களும்
इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால் [யும்	महाबलाः	மிகப்பலசாலிகளாகிய
मायाबलात्	மாயா வித்தையின்	दानवाः वा	தானவர்களும்
	சக்தியால்	सगन्धर्वाः	கந்தர்வர்களை
निर्मितं	செய்யப்பட்ட		யுள்ளிட்ட
इमं	இந்த	सुराः च	தேவர்களும்
सुशरणं	மிகக்கொடிய	शतक्रतुं	இந்திரனை
शरवन्धं	பாணக்கட்டை	पुरस्कृत्य अपि	தலைமையாகக்
मोक्षयितुं	அவிழ்ப்பதற்கு		கொண்டுக்கூட
महावीर्याः	அதிக வீர்யம்	शक्ताः न	வல்லரல்லர்.
	பொருந்திய		

एते नागाः काद्रवेयास्तीक्ष्णदंष्ट्रा विषोल्बणाः । रक्षोमायाप्रभावेन शरा भूत्वा त्वदाश्रिताः॥

रक्षोमाया- प्रभावेन	"ராசூஸனது மாய வித்தையின் சக்தி யால்	विषोल्बणाः	{ கொடிய விஷத்தைக் கக்குகின்றவைகளு மான
काद्रवेयाः	கத்ருவின் புதல்வர்	एते	இந்த
	களும்	नागाः	நாகங்கள்
तीक्ष्णदंष्ट्राः	கூரிய கோரைப்பற் களையுடையவைகளும்	शराः भूत्वा	பாணவடிவங்கொண்டு
		त्वदाश्रिताः	உக்களிஞுவர்களையும் அடைந்தன.

सभाग्यश्चासि धर्मज्ञ राम सत्यपराक्रम । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा समरे रिपुघातिना ॥५१॥

राम	"ஸ்ரீராம!	रिपुघातिना	சத்ருசம்ஹாரகரும்
धर्मज्ञ	தர்மத்தையுணர்ந் தவரே!	भ्रात्रा च	தம்பியுமான
सत्यपराक्रम	உண்மையும் பராக்ரம மும் அடைந்தவரே!	लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரோடு
		सह	கூட
समरे	போரில்	सभाग्यः असि	கோவற்ற வரழ்வுட ளிடுக்கின்றீர்.

इमं श्रुत्वा तु वृत्तान्तं त्वरमाणोऽहमागतः । सहसा युवयोः स्नेहात्सखित्वमनुपालयन् ॥

अहं	“அடியேன்	सखित्वं	தோழ உரிமையை
इमं	இந்த	अनुपालयन्	காக்குமாறு
वृत्तान्तं श्रुत्वा	செய்தியைக் கேட்டு,	त्वरमाणः	பரபரப்புற்று
युवयोः तु	உங்களிருவர்களிடத்	सहसा	தந்தக்கூணமே
स्नेहात्	பக்தியால் [திலும்	आगतः	இங்கு வந்தேன்.

मोक्षितौ च महाघोरादस्मात्सायकबन्धनात् । अप्रमादश्च कर्तव्यो युवाभ्यां नित्यमेव हि ॥

अस्मात्	“இந்த	नित्यं एव	எப்பொழுதும்
महाघोरात्	யிகக் கொடிய	युवाभ्यां हि	உங்களிருவர்களாலும்
सायकबन्धनात् च	பாணக்கட்டினின்றும்	अप्रमादः	ஜாக்காதையுடனிருத்
मोक्षितौ	விடுவிக்கப்பட்டீர்கள்.		தல்
च	ஆயினும்	कर्तव्यः	அனுஷ்டிக்கத்தக்கது.

प्रकृत्या राक्षसाः सर्वे संग्रामे कूटयोधिनः । शूराणां शुद्धभावानां भवतामार्जवं बलम् ॥

शुद्धभावानां	“பரிசுத்த மனமுள்ள	बलं	சர்வசன்யமாயிருக்
शूराणां	சூரர்களாகிய	राक्षसाः	அரக்கர்கள் [கிறதும்.
भवतां	உங்களுக்கு	सर्वे	எல்லோரும்
संग्रामे	போரில்	प्रकृत्या	இயல்பாகவே
आर्जवं	தர்மநெறிவழுவாமை	कूटयोधिनः	கபடப்போர் புரிபவர்கள்.

तन्न विश्वसितव्यं वो राक्षसानां रणाजिरे । एतेनैवोपमानेन नित्यं जिह्मा हि राक्षसाः ॥

रणाजिरे	“போர்க்களத்தில்	एतेन	இந்த
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	उपमानेन एव	உபமானத்தாலேயும்
नित्यं	எப்பொழுதும்	वः	உங்களுக்கு
जिह्माः	அதர்மநெறியில்	राक्षसानां	ராக்கூஸர்களது
	திற்பவர்கள்.	विश्वसितव्यं	தீங்குநேரது எனும்
तत् हि	ஆனபடியாலும்	न	கூடாது.” [எண்ணம்

एवमुक्त्वा ततो रामं सुपर्णः सुमहाबलः । परिष्वज्य सुहृत्स्निग्धमाप्रष्टुमुपचक्रमे ॥ ५६ ॥

सुमहाबलः	யிக்க சக்திமானான	रामं	ஸ்ரீராமரை
सुपर्णः	கருடபகவான்	परिष्वज्य	தழுவிக்கொண்டு
ततः	அப்பொழுது	आप्रष्टुं	போக விடையளிக்க
एवं	மேற்கண்டவாறு	उपचक्रमे	பின்வருமாறு வேண்
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு		டிக்கொண்டார் :
सुहृत्स्निग्धं	தொண்டர்களிடத்தில்		
	வாதஸல்யமுடைய		

सखे राघव धर्मज्ञ रिपूणामपि वत्सल । अभ्यनुज्ञातुमिच्छामि गमिष्यामि यथागतम् ॥

सखे.	“தோழரே!	यथागतं	வந்தபடியே
धर्मज्ञ	தர்மமறிந்தவரே!	गमिष्यामि	போய்வருகிறேன்.
रिपूणां अपि	சந்ருக்களிடமும்	अभ्यनुज्ञातुं	போக விடையளிக்க
वत्सल	காருண்யமுடைய	इच्छामि	நான் பிரார்த்திக்கின்
राघव	ஸ்ரீராம! [வரே!		றேன்.

न च कौतूहलं कार्यं सखित्वं प्रति राघव । कृतकर्मा रणे वीर सखित्वमनुवेत्स्यसि ॥५८॥

राघव	“ஸ்ரீராம!	वीर	சூரசே!
सखित्वं प्रति	தொழந்தன்மை விஷயத்தில்	रणे	போரில்
कौतूहलं च	{ எல்லாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்னும் ஆவா	कृतकर्मा	செய்யவேண்டியதைச் செய்துமுடித்தவராய்
कार्यं न		இப்பொழுது கொள் ளந்தக்கதன்று.	सखित्वं
		अनुवेत्स्यसि	உள்ளபடி தெரிந்து கொள்வீர்.

बालवृद्धावशेषां तु लङ्कां कृत्वा शरोर्मिभिः । रावणं च रिपुं हत्वा सीतां समुपलप्स्यसे ॥

शरोर्मिभिः	“பாணங்களின் தொ குதிகளால்	बालवृद्धावशेषां	{ குழந்தைகளும் கிழ வர்களும் மிச்சமிருக் குமாறு
रिपुं	சத்ருவாகிய	कृत्वा	
रावणं च	ராவணனையும்	सीतां	ஸீதாதேவியை
हत्वा	கொன்று	समुपलप्स्यसे	தேவரீர் அடையப் போகிறீர்.”
लङ्कां तु	லங்கையையும்		

इत्येवमुक्त्वा वचनं सुपर्णः शीघ्रविक्रमः । रामं च विरुजं कृत्वा मध्ये तेषां वनौकसाम् ॥

प्रदक्षिणं ततः कृत्वा परिष्वज्य च वीर्यवान् । जगामाकाशमाविश्य सुपर्णः पवनो यथा ॥

सुपर्णः	சிறந்த சிறகுகள் படைக்கப்பெற்று	मध्ये	முன்னிலையில்
पवनः यथा	வாயுபகவான்போல்	रामं	ஸ்ரீராமரை
शीघ्रविक्रमः	விசைத்துசெல்லும் தன்மையுள்ள	विरुजं	வேதனை யொழிந்தவ
वीर्यवान् च	பராக்ரமசாலியாகிய	कृत्वा	செய்துவிட்டு [ராய்
सुपर्णः	கருட பகவான்	ततः	அதன்மேல்
इति एवं	மேற்கண்ட	प्रदक्षिणं	பிரதக்ஷிணத்தையும்
वचनं	சொல்லை	कृत्वा	செய்து
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு	परिष्वज्य च	இன்னொருதரம் தழு விக்கொடுத்துவிட்டு
तेषां	அந்த	भाकाशं	ஆகாசத்தில்
वनौकसां	வானரர்களின்	आविश्य	எழுந்து
		जगाम	சென்றார்.

विरुजौ राघवौ दृष्ट्वा ततो वानरयूथपाः । सिंहनादांस्तदा नेदुर्लाङ्गलान्दुधुवुथ ते ॥६२॥

तदा	அப்பொழுது	दृष्ट्वा	பார்த்து
ते	அந்த	ततः	அதனால்
वानरयूथपाः	வானரசேனைத்தலைவர்க கள்	सिंहनादान्	சிங்கநாதங்களை
राघवौ	ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்ம ணரையும்	नेदुः	நீட்டர்கள்.
विरुजौ	தேகசெளக்கயத்துடன் விளங்குபவர்களாய்	लाङ्गलान् च	வாஸ்களையும்
		दुधुवुः	ஆட்டினார்கள்.

ततो भेरीः समाजघ्नुर्मृदङ्गांश्चाप्यनादयन् । दध्मुः शङ्खान्संप्रहृष्टाः क्ष्वेलन्त्यपि यथापुरम् ॥

ततः	அப்பொழுது	शङ्खान्	சங்கவா த்யங்கடையும
यथापुरं	முன்போலவே	दध्मुः	ஊதினூர்கள்.
भेरीः	பறைகளை	संप्रहृष्टाः	மனக்களிப்புற்றவர்
समाजघ्नुः	அடித்தார்கள்.		களாய்
मृदङ्गान् अपि	மத்தளங்களை	क्ष्वेलन्ति अपि	துள்ளியும் குதித்தார்
अनादयन्	கொட்டினார்கள்.		கள்.

आस्फोटथास्फोट्य विक्रान्ता वानरा नगयोधिनः ।

द्रुमानुत्पाट्य विविधांस्तस्थुः शतसहस्रशः

॥ ३४ ॥

नगयोधिनः	மலைகளை க்கொண்டு போர்புரியும்	शतसहस्रशः	லக்ஷக்கணக்காக
विक्रान्ताः	விக்ரமசாலிகளாகிய	उत्पाट्य	வேருடன் பெயர்த்து
वानराः	வானர்கள்	आस्फोट्य आस्फोट्य	ஓயாது தோளைத்
विविधान्	பல		தட்டிக்கொண்டு
द्रुमान्	விருஷங்களை	तस्थुः	போருக்குத் தயாராய் நின்றார்கள்.

विस्मजन्तो महानादांस्त्रासयन्तो निशाचरान् । लङ्काद्वाराण्युपाजगुर्योऽदुकामाः प्लवङ्गमाः ॥

प्लवङ्गमाः	வானர்கள்	निशाचरान्	அரக்கர்களை
योदुकामाः	போர்புரிய ஆவல் கொண்டவர்களாய்	त्रासयन्तः	பயமுறுத்திக் கொண்டு
महानादान्	பெருஞ்சத்தங்களை	लङ्काद्वाराणि	லங்கையின்வாயில்க
विस्मजन्तः	இட்டுக்கொண்டு	उपाजगुः	கூடினார்கள். [எனில்

ततस्तु भीमस्तुमुलो निनादो बभूव शाखामृगयूयपानाम् ।

क्षये निदाघस्य यथा घनानां नादः सुभीमो नदतां निशीथे

॥ ६६ ॥

ततः	அப்பொழுது	नदतां	கர்ஜிக்கும்
शाखामृगयूयपानां	வானரச்சேனைத் தலைவர்களுடைய	घनानां	மேகக்கூட்டங்களது
निनादः	சத்தமானது	सुभीमः	மிக பயங்கரமாகிய
निदाघस्य क्षये	வல்லகாலத்தில்	नादः यथा	பேரிடிபோன்றதாய்
निशीथे	என்றளவில்	भीमः	பயங்கரமாயும்
		स्तुमुलः तु	அடர்ந்ததாயும்
		बभूव	இருந்தது.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे पञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16665

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 1990

इत्यापि श्रीमद्रामायणे एकविंशोऽह्नि वर्तमानकथाप्रसङ्गः ॥

இவ்விதம் சூதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸங்கீதியில் அச்வமேத
யாகசாலையில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருபத்தோராவது
தினத்தில் காணம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

[पुरा कुशलवाभ्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे द्वाविंशति दिनेषु गीते श्रीमद्रामायणे
द्वाविंशोऽङ्कियुद्धकाण्डे एकपञ्चाशसर्गमारभ्य सप्ततितमसर्गपर्यन्तं (16666-17916
श्लोकाः) गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाश्च 1215.]

ஆதியில் குசன் வலன் இவர்களால் ஸ்ரீராமஸந்நிதியில் அச்வமேதயாகசாலையில்
முப்பத்திரண்டு தினங்களில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
இருபத்திரண்டாவது தினத்தில் யுத்தகாண்டில் 51-வது ஸர்க்கம் முதல்
70-வது ஸர்க்கம் வரை (16666—17916) காணம் செய்யப்பட்டது.
அன்று காணம் செய்யப்பட்ட சுலோகசங்கியை 1251]

एकपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தொராவது ஸர்க்கம். || 42 ||

धूम्राक्षनिर्गमः—தூம்ராக்கினது வரவு.

तेषां सुतमुलं शब्दं वानराणां महौजसाम् । नदतां राक्षसैः सार्धं तदा शुश्राव रावणः ॥

तदा	அப்பொழுது	सुतमुलं	மிகப்பெரும்
नदतां	பெரும்சத்தமிடும்	शब्दं	சத்தத்தை
महौजसां	சிறந்த ஆற்றலுடைய	रावणः	ராவணன்
तेषां	அந்த	राक्षसैः सार्धं	அசக்கர்களோடு
वानराणां	வானரர்களுடைய	शुश्राव	கேட்டான். [கூடவே

स्निग्धगम्भीरनिर्घोषं श्रुत्वा स निनदं भृशम् । सचिवानां ततस्तेषां मध्ये वचनमब्रवीत् ॥

सः	அவன்	सचिवानां	மந்திரிகளின்
स्निग्धगम्भीरनिर्घोषं	{ உதவரஹமாயும் கம்பிரமாயும் கோஷி க்கின்ற	मध्ये	நடுவில்
भृशं	பெரும்	श्रुत्वा	கேட்டு
निनदं	சத்தத்தை	वचनं	ஒரு சொல்லை
तेषां	அந்த	ततः	அப்பொழுது
		अब्रवीत्	பின்வருமாறு

மொழிக்கான்:

यथाऽसौ संप्रहृष्टानां वानराणां समुत्थितः । बहूनां सुमहानादो मेघानामिव गर्जताम् ॥

संप्रहृष्टानां	“வெகு ஆனந்தத்தில்	गर्जतां	கர்ஜிக்கின்ற
बहूनां	பல [முழ்கிய	मेघानां	மேகங்களினுடைய
वानराणां	வானரர்களுடைய	इव यथा	சத்தம் எப்படியோ
असौ	இந்த		அப்படியே
सुमहानादः	பெருஞ்சத்தமானது	समुत्थितः	எழம்பியிருக்கிறது.

|| 4 ||

व्यक्तं सुमहती प्रीतिरेतेषां नात्र संशयः		व्यक्तं	என்பட்டிருக்கிறது.
एतेषां	“இவர்களுக்கு	अत्र	இதில்
सुमहती	மிகப்பெரிய	संशयः न	சந்தேகமில்லை.
प्रीतिः	களிப்புக் குகாரணம்		

तथा हि विपुलैर्नादैश्चुक्षुभे वरुणालयः

॥ ५ ॥

विपुलैः "பெரும்
नादैः சத்தங்களால்

वरुणालयः तथा சமுத்திரமும்
चुक्षुभे हि கலங்கிட்டதே!

तौ तु बद्धौ शरैस्तीक्ष्णैर्भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । अयं च सुमहान्नादः शङ्कां जनयतीव मे ॥

तौ "ஆந்த
भ्रातरौ பிராதாக்களாகிய
रामलक्ष्मणौ तु ராமனும் லக்ஷ்மணனும்
तीक्ष्णैः கொடிய [மோவெனில்
शरैः பாணங்களால்
बद्धौ கட்டப்பட்டிருக்கின்
றார்கள்.

अयं இந்த
सुमहान् மிகப் பெரிய
नादः சத்தமானது
मे च எனக்கும்
शङ्कां கலவரத்தை
जनयति इव உண்டாக்குகிறதே!

एतत्तु वचनं चोक्त्वा मन्त्रिणो राक्षसेश्वरः । उवाच नैर्ऋतांस्तत्र समीपपरिवर्तिनः ॥ ७ ॥

राक्षसेश्वरः ராக்ஷஸமன்னன்
एतत् இந்த
वचनं சொல்லை
उक्त्वा च சொல்லிவிட்டு
तत्र அப்பொழுது

समीपपरिवर्तिनः அருகிலிருந்த
नैर्ऋतान् அரக்க
मन्त्रिणः तु மந்திரிகளைப் பார்த்து
उवाच பின்வருமாறு
मोழிந்தான் :

ज्ञायतां तूर्णमेतेषां सर्वेषां वनचारिणाम् । शोककाले समुत्पन्ने हर्षकारणमुत्थितम् ॥ ८ ॥

एतेषां "இந்த
वनचारिणां வானரர்கள்
सर्वेषां எல்லோருக்கும்
शोककाले துக்கப்படவேண்டிய
காலம்
समुत्पन्ने வந்திருக்கையில்

उत्थितं கோத்திருக்கிற
हर्षकारणं சந்தோஷத்தின்
காரணமானது
तूर्णं விரைவில்
ज्ञायताम् அறிந்துவரப்
பட்டும்.

तथोक्तास्तेन संभ्रान्ताः प्राकारमधिरुह्य ते । ददृशुः पालितां सेनां सुधीवेण महात्मना ॥

तेन அவனால்
प्राधा மேற்கண்டவாறு
उक्ताः நியமனம்பெற்ற
ते அவர்கள்
संभ्रान्ताः பரபரப்புற்று
प्राकारं மதிநகவர்த்து
अधिरुह्य ஏறி

महात्मना மகா ஆற்றலுடைய
सुधीवेण சகீவனால்
पालितां ரகதிக்கப்பட்ட
सेनां சேனையை
ददृशुः கவனித்துப்பார்
தார்கள்.

तौ च मुक्तौ सुघोरेण शरवन्धेन राघवौ । समुत्थितौ महाभागौ विषेदुः प्रेक्ष्य राक्षसाः ॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கன்	महाभागौ	யாதொரு குறையு மின்றி
राघवौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மண ராகிய	समुत्थितौ	நின்றுகொண்டிருக் கின்றவர்களாய்
तौ च	அவ்விருவர்களையும்	प्रेक्ष्य	பார்த்து
सुघोरेण	மிகக் கொடிய	विषेदुः	துக்கமடைந்தார்கள்.
शरवन्धेन	பாணக்கட்டால்		
मुक्तौ	விடப்பட்டு		

संत्रस्तहृदयाः सर्वे प्राकारादवस्थे ते । विषण्णवदना घोरा राक्षसेन्द्रमुपस्थिताः ॥ ११ ॥

घोराः	கொடியவர்களாகிய	प्राकारात्	மதிநகவரினின்று
से	இவர்கள்	अवस्था	இறங்கி
सर्वे	எல்லோரும்	विषण्णवदनाः	முகம் வாடியவர் களாய்
संत्रस्तहृदयाः	உள்ளங்கலங்கியவர் களாய்	राक्षसेन्द्रं	ராஷ்ட்ரமன்னனிடம்
		उपस्थिताः	வந்துசேர்ந்தார்கள்.

तदप्रियं दीनमुखा रावणस्य निशाचराः । कुत्सं निवेदयामासुर्यथावद्वाक्यकोविदाः ॥

वाक्यकोविदाः	பேசுவதில் வல்லவர் களான	भप्रियं	அனிவ்டசங்கதி
निशाचराः	ஆரக்கர்கன்	कुत्सं	முழுவதையும்
दीनमुखाः	வாயு முகமுடைய வர்களாய்	रावणस्य	ராவணனுக்கு
तत्	அந்த	यथावत्	உள்ளபடி
		निवेदयामासुः	பின்வருமாறு தெரி வித்தார்கள்:

यौ ताविन्द्रजिता युद्धे भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । निबद्धौ शरवन्धेन निष्कम्पभुजौ कृतौ ॥

विमुक्तौ शरवन्धेन तौ दृश्येते रणाजिरे । पाशानिव गजौ छित्त्वा गजेन्द्रसमविक्रमौ ॥

युद्धे	“போரில்	तौ	அவ்விருவர்களும்
यौ	எந்த	रणाजिरे	போர்க்களத்தில்
तौ भ्रातरौ	} அந்த பிரதாக்களா கிய ராமனும் லக்ஷ்ம ணனும்	पाशान्	கயிறுகளை
रामलक्ष्मणौ		छित्त्वा	அறுத்து
इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தரால்	गजौ इव	இருயானைகள் போ ன்றவர்களாய்
शरवन्धेन	பாணக்கட்டால்	शरवन्धेन	பாணக்கட்டால்
निबद्धौ	கட்டப்பட்டு	विमुक्तौ	விடுபட்டவர்களாய்
निष्कम्पभुजौ	கைகளை யசைக்க முடியாது	गजेन्द्रसम- विक्रमौ	} யானையரசர்களை நிகர்த்த ஆற்றலு டையவர்களாய்
कृतौ	செய்யப்பட்டார் களோ	दृश्येते	

तच्छ्रुत्वा वचनं तेषां राक्षसेन्द्रो महाबलः । चिन्ताशोकसमाक्रान्तो विषण्णवदनोऽब्रवीत् ॥

महाबलः	மகாபலசாலியான	चिन्ताशोक-	} சிந்தையிற்கொண்ட கவலையினால் கலங்கியவனாய்
राक्षसेन्द्रः	ராக்ஷஸேன்டன்	समाक्रान्तः	
तेषां	அவர்களுடைய	विषण्णवदनः	முகம் வாடியவனாய்
तत् वचनं	இந்த சொல்லை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தான்:
श्रुत्वा	கேட்டு		

घोरैर्दत्तवरैर्वद्धौ शरैराशीविषोपमैः । अमोघैः सूर्यसङ्काशैः प्रमथ्येन्द्रजिता युधि ॥ १६ ॥

घोरैः	"வெகுபலங்கரமானவைகளும்	सूर्यसङ्काशैः	சூர்யனுக்கொப்பானவைகளுமான
दत्तवरैः	வரமாய்ப் பெற்றவைகளும்	शरैः	பாணங்களால்
आशीविषोपमैः	சர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும்	इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால்
अमोघैः	விண்போகாதவைகளும்	युधि	போரில்
		प्रमथ्य	ஒடுக்கி
		वद्धौ	அவ்விருவர்களும் கட்டப்பட்டார்கள்.

तदस्त्रबन्धमासाद्य यदि मुक्तौ रिपू मम । संशयस्थमिदं सर्वमनुपश्याम्यहं बलम् ॥ १७ ॥

मम	"எனது	यदि	என்றால்
रिपू	சத்துருக்களிருவரும்	इदं	இந்த
तत्	அப்பேர்ப்பட்ட	बलं	சக்தி
अस्त्रबन्ध	அஸ்திரக்கட்டை	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
आसाद्य	அடைந்து	संशयस्थं	நம்பிக்கையற்றதாக
मुक्तौ	தப்பித்துக்கொண்டு விட்டார்கள்	अहं	நான்
		अनुपश्यामि	நினைக்கின்றேன்.

निष्फलाः खलु संवृत्ताः शरा वासुकितेजसः । आदत्तं यैस्तुसन्ध्यामे रिपूणां मम जीवितम् ॥

धैः	"எனவகளைக்கொண்டு	वासुकितेजसः	அந்த வாசுகியை நிகர்ந்த ஆற்றலடுடைய
सुसंध्यामे	பெரும்போரில்	शराः	பாணங்கள்
मम	எனது	निष्फलाः	பிரயோஜனமற்றவை
रिपूणां	சத்துருக்களது	संवृत्ताः खलु	ஆயினவே!" [கனாய்
जीवितं	உயிர்		
आदत्तं	கவரப்பட்டதோ,		

एवमुक्त्वा तु संक्रुद्धो निश्वसन्नुरगो यथा । अब्रवीद्रक्षसां मध्ये धूम्राक्षं नाम राक्षसम् ॥

रक्षसां	அரக்கர்களின்	एवं	மேற்கண்டவாறு
मध्ये	முன்னிலையில்	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு
उरगः यथा	பாம்புபோலவே	धूम्राक्षं नाम	ஊம்ராக்ஷனென்ற
संक्रुद्धः	சினங்கொண்டு	राक्षसं	அரக்கனைப் பார்த்து
निश्वसन्	பெருமூச்செறிந்து	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
तु	இவ்வியதத்தில்		* கட்டளைபிட்டான்:

बलेन महता युक्तो रक्षसां भीमविक्रम । त्वं वधायाभिनिर्वाहि रामस्य सह वानरैः॥२०॥

रक्षसां "ஆரக்கர்களுக்குள்
भीमविक्रम மகா பரக்கிரம
त्वं நீ [சாலியே!
महता बलेन பெரும்பலையத்
युक्तः கூடியவனாய் [தேரடு

रामस्य रामனை
वानरैः सह வானரர்களோடுகூட
वधाय ஒழிப்பதற்கு
अभिनिर्वाहि இப்பொழுதே
செல்லு."

एवमुक्तस्तु धूम्राक्षो राक्षसेन्द्रेण धीमता ।

धीमता புத்திமானாகிய
राक्षसेन्द्रेण ராக்ஷஸமன்னனாய்
एवं மேற்கண்டவாறு
उक्तः ஆக்கினைபெற்ற
धूम्राक्षः தூம்ராக்ஷன்
संहृष्टः மிகக்களிப்புற்றவனாய்

कृत्वा प्रगामं संहृष्टो निर्जगाम नृपालयात् ॥

प्रगामं कृत्वा நமஸ்காரம் செய்து
சிட்டு
नृपालयात् तु மன்னனது மாளிகை
யிலிருந்து
निर्जगाम வெளிக்கிளம்பினான்.

अभिनिष्क्रम्य तद्द्वारं बलाध्यक्षमुवाच ह ।

तद् द्वारं அந்த வாயிலை
अभिनिष्क्रम्य விட்டு வெளிவந்து
बलाध्यक्षं சேனாபதியைப்
பார்த்து
उवाच ह பின்வருமாறு
கட்டளைபிட்டான் :

त्वरयस्व बलं तूर्णं किं चिरेण युयुत्सतः ॥

बलं "சேனையை
तूर्णं விரைவில்
त्वरयस्व சித்தப்படுத்து.
युयुत्सतः போரை விரும்பும்
எனக்கு
किं चिरेण என் காலதாமதம்?"

धूम्राक्षवचनं श्रुत्वा बलाध्यक्षो बलानुगः ।

बलानुगः சைய்யத்துடன் கூட
வேயிருக்கும்
बलाध्यक्षः சேனாபதி
धूम्राक्षवचनं தூம்ராக்ஷனுடைய
श्रुत्वा கேட்டு [சொல்லி

बलमुद्योजयामास रावणस्याज्ञया द्रुतम् ॥

रावणस्य ராவணனது
आज्ञया தியமனமானபடியால்
बलं சேனையை
द्रुतं விரைவில்
उद्योजयामास தயார்செய்தான்.

ते बद्धघण्टा बलिनो घोररूपा निशाचराः ।

विविधायुधहस्ताश्च शूलमुद्गरपाणयः

ते அந்த
घोररूपाः பயக்கரமான தேரற்ற
முள்ளவர்களும்
बलिनः பலசாலிகளுமான
निशाचराः ஆரக்கர்கள்
बद्धघण्टा: கீரக்கழல்களை
ஆணிந்தவர்களாயும்,
विविधायुधहस्ताः பல ஆயுதங்களைக் கை
நிலைந்தியவர்களாயும்,

विगर्जमानाः संहृष्टा धूम्राक्षं पर्यवारयन् ॥

॥ २५ ॥

शूलमुद्गर- } சூலக்களையும், முத்
पाणयः च } கரக்களையும் கையி
நேந்தியவர்களையும்
संहृष्टा: மிகக்களிப்புற்று
विगर्जमानाः சிக்கராதஞ்செய்து
கொண்டு

धूम्राक्षं தூம்ராக்ஷனை
पर्यवारयन् குழந்துகொண்டார்
கள்.

गदाभिः पट्टिशैर्दण्डैरायसैर्मुसलैर्भृशम् । परिवैभिन्दिपालैश्च भल्लैः प्रासैः परश्वयैः ॥ २६ ॥
निर्ययू राक्षसा दिग्भ्यो नर्दन्तो जलदा यथा ॥ २७ ॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	भल्लैः	பல்லமெனுமரபுதங் களோடும்
दिग्भ्यः	பல திக்குகளிலிருந்து	प्रासैः	ஈட்டிகளோடும்
गदाभिः	கதைகளோடும்	परश्वयैः च	கோடரவிகளோடும்
पट्टिशैः	பட்டயக்கத்தி களோடும்	जलदाः	மேகங்கள்
दण्डैः	வெறுத்தடி களோடும்	यथा	போலவே
आयसैः	இரும்பு	भृशं	மிக
मुसलैः	உலக்கைகளோடும்	नर्दन्तः	கர்ஜித்துக்கொண்டு
परिवैः	உழலைத்தடி களோடும்	निर्ययुः	வெளிக்கிளம்பினார் கள்.
भिन्दिपालैः	பிந்திபாலமெனும் ஆபுதக்களோடும்		

रथैः क्वचिनस्त्वन्ये ध्वजैश्च समलङ्कृतैः । सुवर्णजालविहितैः खरैश्च विविधाननैः ॥ २८ ॥
हयैः परमशीघ्रैश्च गजेन्द्रैश्च मदोत्कटैः । निर्ययू राक्षसव्याघ्रा व्याघ्रा इव दुरासदाः ॥

दुरासदाः	அணுகமுடியாத	विविधाननैः	பலவித முகக்களுற்ற
व्याघ्राः इव	புலிகள்போன்ற	खरैः च	கோவேறுகழுதை
अन्ये	சில	परमशीघ्रैः	களிலேறிக்கொண்டும் மிக வேகமாய்ச் செல்லவல்ல
राक्षसव्याघ्राः	ஆரக்கப்புலிகள்	हयैः च	குதிரைகளிலேறிக்கொண்டும்
क्वचिनः	கவசமணிந்தவர்	मदोत्कटैः	மதம்பிடித்த
ध्वजैः	தவஜங்களால் [களாய்	गजेन्द्रैः च	யானையாசுகளின் மீதேறிக்கொண்டும்
समलङ्कृतैः च	நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டவைகளும்	निर्ययुः	வெளிக்கிளம்பினார் கள்.
सुवर्णजाल- विहितैः तु } रथैः	பொன்சரளாக்களு டையவைகளுமான ரதங்களில் ஏறிக்கொண்டும்		

वृकसिंहमुखैर्युक्तं खरैः कनकभूषणैः । आरुरोह रथं दिव्यं धूम्राक्षः खरनिस्वनः ॥ ३० ॥

खरनिस्वनः	கோவேறுகழுதைக் குரல்கொண்ட	वृकसिंहमुखैः	{ செந்நாய் சிக்கம் இவைகள் முகங் கொண்ட
धूम्राक्षः	தூம்ராஷன்,	खरैः	கோவேறுகழுதைக
कनकभूषणैः	பொன்னாபரணங்கள் பூண்டு	युक्तं	பூட்டப்பெற்ற [ளால்
		दिव्यं रथं	மகத்தான ரதத்தில்
		आरुरोह	ஏறினான்.

स निर्यातो महावीर्यो धूम्राक्षो राक्षसैर्वृतः । हसन्वै पश्चिमद्वाराद्दनुमान्यत्र तिष्ठति ॥३१॥

महावीर्यः	மகாபீரக் கிரமசாலி யாகிய	पश्चिमद्वारात्	மேற்குவாயில்வழி
सः	அந்த	हनुमान्	ஹனுமார் [யாக
धूम्राक्षः	தூம்ராக்கன்,	यस तिष्ठति	எங்கு நிற்கின்றாரோ அங்கு
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	हसन् वै	சிரித்துக்கொண்டே
वृतः	சூழப்பெற்றவனாய்	निर्यातः	வந்துசேர்ந்தான்.

रथप्रवरमास्थाय स्वरयुक्तं खरस्वनम्
प्रयान्तं तु महाघोरं राक्षसं भीमदर्शनम् । अन्तरिक्षगता घोराः शकुनाः प्रत्यपेभ्यन् ॥

खरस्वनं	கேரவேறுகழுதைச் சத்தமுற்று	भीमदर्शनं तु	பயக்கரமான தோற்ற முடையவனுமான
स्वरयुक्तं	பேரொலியிடுகிறதான	राक्षसं	அரக்களை
रथप्रवरं	சிறந்த ரதத்தில்	अन्तरिक्षगताः	ஆகாயத்தில் வட்ட மிட்ட
आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு	घोराः	அசுபருசகமான
प्रयान्तं	வந்துகொண்டிருக் கிறவனும்	शकुनाः	பறவைகள்
महाघोरं	மிகக்கொடியவனும்	प्रत्यपेभ्यन्	குறுக்குநெடுக்காய் திரிந்து தடுத்தன.

रथशीर्षे महान्भीमो गृध्रश्च निपपात ह । ध्वजाग्रे ग्रथिताश्चैव निपेतुः कुणपाशनाः ॥३४॥

महान्	பெரிய	ध्वजाग्रे च	கொடியின் துளியி லும்
भीमः	பயக்கரமான	कुणपाशनाः एव	பிணத்தின்னிக்கழுகு
गृध्रः च	ஒரு கழுகு	ग्रथिताः	வரிசையாக [கரும
रथशीर्षे	ரதத்தின் சிகரத்தில்	निपेतुः	வந்து உட்கார்த்தன.
निपपात ह	விழ்ந்தது.		

रुधिरार्द्रो महाञ्ज्वेतः कबन्धः पतितो भुवि । विस्वरं चोत्सृजन्नादं धूम्राक्षस्य समीपतः ॥

रुधिरार्द्रः	ரத்தம் தோய்ந்த	नादं	சத்தத்தை
महान्	ஓர் பெரிய	उत्सृजन् च	இட்டுக்கொண்டே
ज्वेतः	வெண்ணிறமான	धूम्राक्षस्य	தூம்ராக்கனது
कबन्धः	கபந்தம்	समीपतः	முன்னிலையில்
विस्वरं	கேட்கவொண்ணாத	भुवि	தரையில்
		पतितः	விழ்ந்தது.

ववर्ष रुधिरं देवः सञ्चाल च मेदिनी । प्रतिलोमं ववौ वायुर्निर्घातसमनिस्वनः ॥ ३६ ॥

देवः	மழைத்தேவன்	वायुः	காற்று
रुधिरं	ரத்தத்தை	निर्घातसम- }	இடக்குச்சமமான சத்
ववर्षं	பொழிந்தான்.	निस्वनः }	தம்பண்ணிக்கொண்டு
मेदिनी च	பூமியும்	प्रतिलोमं	எதிராய்
सञ्चाल	நடுங்கிற்று.	ववौ	விசிற்று.

द्विपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம். ॥ ५२ ॥

धूम्राक्षवधः—தூம்ராக்கடி வதம்.

धूम्राक्षं प्रेक्ष्य निर्यान्तं राक्षसं भीमविक्रमम् । विनेदुर्वानराः सर्वे महृष्टा युद्धकाङ्क्षिणः ॥

युद्धकाङ्क्षिणः	யுத்தத்தை எதிர்பார் த்துக் காத்துவின்ற	राक्षसं	அரக்களை
वानराः	வானர்கள்	निर्यान्तं	வந்துகொண்டிருக்
सर्वे	எல்லோரும்	प्रेक्ष्य	பார்த்து [கிறவனாக
भीमविक्रमं	அஞ்சத்தக்க பராக்ர மம் பொருந்திய	महृष्टाः	உள்ளம் பூரித்தவர் களாய்
धूम्राक्षं	தூம்ராக்கடி என்ற	विनेदुः	ஆரவாரம் செய்தார் கள்.

तेषां सुतमुलं युद्धं सञ्जज्ञे हरिरक्षसाम् । अन्योन्यं पादपैघोरं निघ्नतां शूलमुद्गरैः ॥ २ ॥

पादपैः	மாக்களைக்கொண்டும்	हरिरक्षसां	வானர்களுக்கும் ராஷ்டிரர்களுக்கும்
शूलमुद्गरैः	{ குலங்களைக்கொண் டும் முத்தகங்களைக் கொண்டும்	घोरं	பயங்கரமான தம்
अन्योन्यं	ஒருவரையொருவர்	सुतमुलं	மிகக் குழப்பத்துட னிருக்கிற துமான
निघ्नतां	புடைக்கும்	युद्धं	போர்
तेषां	அந்த	सञ्जज्ञे	உண்டாவிற்று.

घोरैश्च परिवैश्वित्रैश्चिशूलैश्चापि संहतैः । राक्षसैर्वानरा घोरैर्विनिकृत्ताः समन्ततः ॥ ३ ॥

घोरैः	கொடிய	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
विवैः च	பலவித	संहतैः	ஒன்றுகூடி
परिवैः च	உழுவிலத்தடிகளாலும்	वानराः	வானர்கள்
शिशूलैः अपि	முத்தலைச் சூலங்களா லும்	समन्ततः	நாற்புறங்களிலும்
घोरैः	கொடிய	विनिकृत्ताः	வெட்டித்தள்ளப் பட்டார்கள்.

वानरै राक्षसाश्चापि द्रुमैर्भूमौ समीकृताः । राक्षसाश्चापि संक्रुद्धा वानरान्निशितैः शरैः॥४॥

विष्यधुर्घोरसङ्काशैः कङ्कपत्रैरजिह्वगैः ॥ ५ ॥

राक्षसाः च	அரக்கர்களும்	कङ्कपत्रैः	கழுக்குகளின் இறகுக் கையுடைகைகளும்,
द्रुमैः अपि	விருசூலங்களாலேயே	अजिह्वगैः	குறிதப்பாது பாய வல்லகைகளும்,
वानरैः	வானர்களால்	निशितैः अपि	கூரணவைகளுமான
भूमौ	தரையுடன் தரையாக	शरैः च	பாணங்களாலேயே
समीकृताः	விழுத்தப்பட்டார்கள்.	संकुद्धाः	கொபம் தலைக்கேறிய வர்களாய்
•राक्षसाः	அரக்கர்கள்	वानरान्	வானர்களை
घोरसङ्काशैः	பயங்கரத்தோற்ற முடையவைகளும்,	विष्यधुः	துளைத்தார்கள்.

ते गदाभिश्च भीमाभिः पट्टिशैः कूटमुद्गरैः । विदार्यमाणा रक्षोभिर्वानरास्ते महाबलाः ॥
अमर्षाज्जनितोद्धर्षाश्चक्रुः कर्माण्यभीतवत् ॥ ७ ॥

रक्षोभिः अரக்கர்களால்
भीमाभिः பயங்கரமான
गदाभिः च கதைகளைக்கொண்டும்
पट्टिशैः பட்டயக்கத்திகளைக்
கொண்டும்,
कूटमुद्गरैः கூடமுக்கரமெனும் ஆயுதங்களைக்கொண்டும்
विदार्यमाणा: துளைக்கப்படும்
ते ते அந்தந்த

महाबलाः மகா பலசாலிகளான
वानराः வானரர்கள்
अमर्षात् அவமானத்தை
சகியாமையால்
जनितोद्धर्षाः உத்தராகக்கொண்ட
வர்களாய்
अभीतवत् சிறிதும் அச்சமின்றி
कर्माणि அரிய செயல்களை
चक्रुः செய்தனர்.

शरनिभिन्नगात्रास्ते शूलनिभिन्नदेहिनः । जगृहुस्ते द्रुमांस्तत्र शिलाश्च हरियूथपाः ॥ ८ ॥

ते अந்த
हरियूथपाः வானரசேனைத்தலை
तस अप्पொழுது [வர்கள்
शरनिभिन्नगात्राः { பாணங்களால் துளை
க்கப்பட்ட சரீர
முடையவர்களாய்

शूलनिभिन्न- } சூலத்தால் குத்தப்
देहिनः } பட்ட தேகமுடைய
வர்களாகி
द्रुमान् மரங்களையும்,
शिलाः च மலைகளையும்
जगृहुः கைக்கொண்டனர்.

ते भीमवेगा हरयो नर्दमानास्ततस्ततः । ममन्थु राक्षसान्भीमात्रामानि च बभाषिरे ॥९॥

ते अந்த
भीमवेगा: மகா சக்திமான்
हरयः வானரர்கள் [னாகிய
ततस्ततः எங்கும்
नर्दमानाः அட்டகாசம் செய்து
கொண்டு

भीमान् கொடிய
राक्षसान् அரக்கர்களை
ममन्थु: தவம்சம்செய்தார்கள்.
नामानि च பெயர்களையும்
बभाषिरे சொல்லிக்கொண்
டார்கள்.

तद्बभूवाद्भुतं घोरं युद्धं वानररक्षसाम् । शिलाभिर्विविधाभिश्च बहुभिश्चैव पादपैः ॥१०॥

वानररक्षसां வானரர்களுக்கும்
ராக்ஷஸர்களுக்கும்
तत् अந்த
घोरं युद्धं பயங்கரமான போர்
विविधाभिः பலவகை

शिलाभिः च கற்பாறைகளாலும்
बहुभिः பல
पादपैः च एव விருஷங்களுாலும்
अद्भुतं அத்புதமாக
बभूव இருந்தது.

राक्षसा मथिताः केचिद्वानरैर्जितकाशिभिः । प्रवेमू रुधिरं केचिन्मुखै रुधिरभोजनाः ॥

जितकाशिभिः வெற்றியால் விளங்கிய
वानरैः வானரர்களால்
केचिद् राक्षसाः சில அரக்கர்கள்
मथिताः பிண்டமாக்கப்
பட்டார்கள்.

रुधिरभोजनाः ரத்தத்தைக் குடிப்ப
केचिद् சிலர் [வர்களான
मुखै: வாய்களால்
रुधिरं ரத்தத்தை
प्रवेमु: கக்கினார்கள்.

पाश्वेषु दारिताः केचित्केचिद्राशीकृता द्रुमैः । शिलाभिश्चूर्णिताः केचित्केचिदन्तैर्विदारिताः ॥

केचिद्	சிலர்	केचिद्	சிலர்
पाश्वेषु	விலாப்பக்கங்களில்	शिलाभिः	கற்பாறைகளால்
दारिताः	துண்டிக்கப்பட்டார்	चूर्णिताः	பொடிபாக்கப்பட்டார்
केचिद्	சிலர் [கள்.		கள்.
द्रुमैः	வீரகூடங்களால்	केचिद्	சிலர்
राशीकृताः	குடியலாய்க் குவிக்கப் பட்டார்கள்.	दन्तैः	பற்களால்
		विदारिताः	கிழிக்கப்பட்டார்கள்.

ध्वजैर्विमथितैर्भग्नैः खरैश्च विनिपातितैः । रथैर्विध्वंसितैश्चापि पतितै रजनीचरैः ॥ १३ ॥
गजेन्द्रैः पर्वताकारैः पर्वताग्रैर्वनौकसाम् । मथितैर्वाजिभिः कीर्णं सारोर्हैर्वसुधातलम् ॥ १४ ॥

विमथितैः	முறித்து	रजनीचरैः अपि	அரக்கர்களாலும்
भग्नैः	ஒடிக்கப்பட்ட	पर्वताकारैः	பலைகளை நிகர்த்த
ध्वजैः	தவஜங்களாலும்	मथितैः	மாண்ட
विनिपातितैः	கீழே வீழ்த்தப்பட்ட	गजेन्द्रैः	யானைகளாலும்
खरैः	கோவேறுகமுதை களாலும்	सारोर्हैः	சாரதியுடன் கூடிய
विध्वंसितैः	உருவழிக்கப்பட்ட	वाजिभिः	குதிரைகளாலும்
रथैः च	ரதங்களாலும்	वनौकसां	வானரர்களுடைய
पतितैः	இறந்துகிடந்த	पर्वताग्रैः च	மலைச்சிகரங்களாலும்
		वसुधातलं	பூதலம்
		कीर्णम्	நிரம்பியிருந்தது.

वानरैर्भीमविक्रान्तैरापुत्यापुत्य वेगितैः । राक्षसाः करजैस्तीक्ष्णैर्मुखेषु विनिकर्तिताः ॥ १५ ॥

भीमविक्रान्तैः	அளவுகடந்த ஆற்ற லுடையவர்களும்	तीक्ष्णैः	கூரிய
वेगितैः	உதலாஹம் மிகுந்த வர்களுமான	करजैः	ககங்களால்
वानरैः	வானரர்களால்	राक्षसाः	அரக்கர்கள்
आपुत्य आपुत्य	துள்ளித்துள்ளி	मुखेषु	முகங்களில்
		विनिकर्तिताः	பிய்க்கப்பட்டார்கள்.

विवर्णवदना भूयो विप्रकीर्णशिरोरुहाः । मृदाः शोणितगन्धेन निपेतुर्धरणीतले ॥ १६ ॥

भूयः	அதிகமாய்	शोणितगन्धेन	ரத்தநாற்றத்தால்
विवर्णवदनाः	முகவொளி குன்றிய வர்களாய்	मृदाः	மயக்கங்கொண்டவர்
विप्रकीर्णशिरोरुहाः	தலைமாரிகள் கலைய	धरणीतले	பூமியில் [களாய்
		निपेतुः	விழுந்தார்கள்.

अन्ये परमसंकुद्धा राक्षसा भीमनिख्वाः । तलैरेवाभिधावन्ति वज्रस्पर्शसमैर्हरीन् ॥ १७ ॥

अन्ये	சில	वज्रस्पर्शसमैः	வஜ்ராயுதத்தின் உறு
राक्षसाः	அரக்கர்கள்		தியை நிகர்த்த
परमसंकुद्धाः	மிகச்சினங்கொண்ட வர்களாய்	तलैः एव	உள்ளங்கைகளா
भीमनिख्वाः	பயங்கரமாய் அட்டகா சம் செய்துகொண்டு	हरीन्	லேயே
		अभिधावन्ति	வானரர்களை புடைத்தார்கள்.

वानरैरापतन्तस्ते वेगिता वेगवत्तरैः । मुष्टिभिश्चरणैर्दन्तैः पादपैश्चावपोयिताः ॥ १८ ॥

वेगिताः	வேகம்கொண்டு	मुष्टिभिः	முஷ்டிகளாலும்
भापतन्तः	எதிர்த்தாவரும்	चरणैः	கால்களாலும்
ते	அவர்கள்	दन्तैः	பற்களாலும்
वेगवत्तरैः	அவர்களிலும் அதிக வேகம்கொண்ட	पादपैः च	விருக்தங்களாலும்
वानरैः	வானரர்களால்	अवपोयिताः	துன்புறுத்தப்பட்ட டர்கள்.

वानरैर्हन्यमानास्ते राक्षसा विप्रदुद्रुवुः ॥ १९ ॥

वानरैः	வானரர்களால்	राक्षसाः	அரக்கர்கள்
हन्यमानाः	ஹிம்சிக்கப்படும்	विप्रदुद्रुवुः	புறங்காட்டியோடத் தலைப்பட்டார்கள்.
ते	அந்த		

सैन्यं तु विद्रुतं दृष्ट्वा धूम्राक्षो राक्षसर्षभः । क्रोधेन कदनं चक्रे वानराणां युयुत्सताम् ॥

राक्षसर्षभः	ராஷஸோ த்தமனாகிய	युयुत्सतां	போருக்கு உதஸாகம் கொண்ட
धूम्राक्षः	தூம்ராஷன்	वानराणां	வானரர்களை
सैन्यं	சேனையை	क्रोधेन	கோபத்தால்
विद्रुतं तु	அஞ்சி ஓடுவதாய்	कदनं चक्रे	அழிக்கத் தலைப்பட் டான்.
दृष्ट्वा	பார்த்து		

प्रासैः प्रमथिताः केचिद्वानराः शोणितस्रवाः । मुद्गरैराहताः केचित्पतिता धरणीतले ॥ २१ ॥

केचित्	சில	केचित्	சிலர்
वानराः	வானரர்கள்	मुद्गरैः	இரும்புலக்கைகளால்
प्रासैः	சட்டிகளால்	आहताः	அடிபுண்டவர்களாய்
प्रमथिताः	குத்தப்பட்டு	धरणीतले	பூமியில்
शोणितस्रवाः	ரத்தத்தை வழிய விட்டார்கள்.	पतिताः	சாய்ந்துவிட்டார்கள்

परिधैर्मथिताः केचिद्भिन्दिपालैर्विदारिताः । पट्टिशैराहताः केचिद्विह्वलन्तो गतासवः ॥ २२ ॥

केचित्	சிலர்	विदारिताः	கிழிக்கப்பட்டவர் களாயும்
परिधैः	உழுதைத்தடி களால்	पट्टिशैः	பட்டயக்கத்திகளால்
मथिताः	பிண்டமாக்கப்பட்ட டார்கள்.	आहताः	குத்தப்பட்டவர்களா யும்
केचित्	சிலர்	विह्वलन्तः	மதிகலக்கி
भिन्दिपालैः	பிந்திபாலமெனும் ஆ யுதங்களால்	गतासवः	மாண்டார்கள்.

केचिद्विनिहताः शूलै रुधिराद्रा वनौकसः । केचिद्विद्राविता नष्टाः सबलै राक्षसैर्युधि ॥

केचित्	சில	युधि	போரில்
वनौकसः	வானர்கள்	सशलैः	சேனைகளுடனிருக் கும்
शूलैः	சூலங்களால்	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
विनिहताः	குத்தப்பட்டவர் களாய்	विद्राविताः	தூரத்தியடிக்கப்பட்ட
रुधिराद्राः	ரத்தத்தைப் பெருக்கி னார்கள்.	केचित्	சிலர்
		नष्टाः	மறைந்துவிட்டார்கள்.

विभिन्नहृदयाः केचिदेकपाशेन दारिताः । विदारितास्त्रिशूलैश्च केचिदान्त्रैर्विनिःसृताः ॥

केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர்
एकपाशेन	ஒரு விலாப்பக்கம்	त्रिशूलैः च	முத்தலைச் சூலங் களால்
दारिताः	நொறுக்கி	विदारिताः	குத்தப்பட்டவர்களாய்
विभिन्नहृदयाः	வழிமுதயம் பிளவுண் டவர்களானார்கள்.	आन्त्रैः विनिःसृताः	குடல் பிதுக்கியவர் களானார்கள்.

तत्सुभीमं महायुद्धं हरिराक्षससङ्कुलम् । प्रवभौ शब्दबहुलं शिलापादपसङ्कुलम् ॥ २५ ॥

हरिराक्षससङ्कुलं	{ வானர்களும், அரசு கர்களும் தாறுமா ராய்ப்போட்ட	शिलापाद- सङ्कुलं	{ கற்பாறைகளும், விரு சூலங்களும் குவியல் குவியலாய் நிரம்பிய தாகவும்
तत्	அந்த	शब्दबहुलं	பெரும் சத்தத்தை யுடையதாகவும்
महायुद्धं	பெரும்பேரர்	सुभीमं	மிக்க பயக்கரமாகவும்
		प्रवभौ	இருந்தது.

धनुर्ज्यातन्त्रिमधुरं हिकातालसमन्वितम् । मन्दस्तनितसङ्गीतं युद्दगान्धर्वाभावौ ॥ २६ ॥

युद्दगान्धर्वं	யுத்தசங்கீதமானது	मन्दस्तनित- सङ्गीतं	{ சனஸ்வரப்பேச்சுகளை இராகமாகக்கொண் டதாகவும்
धनुर्ज्यातन्त्रिमधुरं	{ விற்கலின் நாண்களை யே இனிய தந்திகளாய் கொண்டதாகவும்	भावौ	இருந்தது.
हिकाताल- समन्वितं	{ விக்கல்களையே தரளங் களாக உடையதாய்		

धूम्राक्षस्तु धनुष्याणिर्वानरात्रणमूर्धनि । हसन्विद्रावयामास दिशस्तु शरवृष्टिभिः ॥ २७ ॥

रणமூர்धனி	பேர்முனையில்	हसन् तु	சிரித்துக்கொண்டே
धूम्राक्षः	தூம்ராக்கன்	वानरान्	வானர்களை
धनुष्याणि:	கையில் விற்பிடித்தவ	दिशः तु	எல்லா திக்குகளிலும்
शरवृष्टिभिः	சரமாகளால் [ஊய்]	विद्रावयामास	தூரத்தியடித்தான்.

धूम्राक्षेणार्दितं सैन्यं व्यथितं दृश्य मारुतिः । अभ्यवर्तत संकुद्धः प्रगृह्य विपुलां शिलाम् ॥

मारुतिः	ஹனுமான்	संकुद्धः	மிகச் சினங்கொண்டு
धूम्राक्षेण	தூம்ராக்கனால்	विपुलां	பெரிய
सैन्यं	சேனையை	शिलां	பாறையொன்றை
अर्दितं	தூன்புறத்தப்பட்டு	प्रगृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
व्यथितं	கலங்கிவிட்டதாய்	अभ्यवर्तत	எதிர்த்துச்சென்றார்.
दृश्य	பார்த்து		

क्रोधाद्द्विगुणताम्राक्षः पितृतुल्यपराक्रमः । शिलां तां पातयामास धूम्राक्षस्य रथं प्रति ॥

पितृतुल्यपराक्रमः	தந்தைக்கொப்பான பராக்ரமமுடைய	तां	அந்த
क्रोधात्	கோபத்தால் [அவர்	शिलां	பாறையை
द्विगुणताम्राक्षः	{ முன்னையிட இருமட ங்கு சிவந்த கண்களு டையவராய்	धूम्राक्षस्य	தூம்ராக்கனது
		रथं प्रति	தேரைக்குறிவைத்து
		पातयामास	எறிந்தார்.

आपतन्तीं शिलां दृष्ट्वा गदामुद्यम्य संभ्रमात् । रथादापुत्य वेगेन वसुधायां व्यतिष्ठत ॥

शिलां	கற்பாறையை	उद्यम्य	எடுத்துக்கொண்டு
आपतन्तीं	மேல்விழ வருவதை	रथात्	ரதத்தினின்று
दृष्ट्वा	கவனித்து	वेगेन आपुत्य	விசைவில் குதித்து
संभ्रमात्	ஊக்கத்தால்	वसुधायां	பூமியில்
गदां	கதையை	व्यतिष्ठत	நின்றவிட்டான்.

सा प्रमथ्य रथं तस्य निपपात शिला भुवि । सचक्रकूवरं साध्वं सध्वजं सशरासनम् ॥

सा शिला	அந்தக் கற்பாறை	सध्वजं	கொடிகளோடும்
तस्य रथं	அவனது ரதத்தை	सशरासनं	விற்களோடும்
सचक्रकूवरं	சக்ரங்களோடும் ஏர்க்கால்களோடும்	प्रमथ्य	கொறுக்கிவிட்டு
साध्वं	குதிரைகளோடும்	भुवि	பூமியில்
		निपपात	எழுந்தது.

स भङ्त्वा तु रथं तस्य हनुमान्मारुतात्मजः । रक्षसां कदनं चक्रे सस्कन्धविटपैर्द्रुमैः ॥

मारुतात्मजः	வாயுபகவானது	सस्कन्धविटपैः	அடிபாக்கங்களோடும் கிளைகளோடும்கடிய
सः	அந்த [புதல்வராகிய	द्रुमैः तु	விருகட்களாலேயே
हनुमान्	ஹனுமார்	रक्षसां	அரக்கர்களை
तस्य रथं	அவனது ரதத்தை	कदनं चक्रे	அழிக்கத் தலைப்பட்டார்.
भङ्त्वा	கொறுக்கிவிட்டு		

विभिन्नशिरसो भूत्वा राक्षसाः शोणितोक्षिताः । द्रुमैः प्रव्यथिताश्चान्ये निपेतुर्धरणीतले ॥

अन्ये	சில	शोणितोक्षिताः	ரத்தத்தைப் பெருக் கிக்கொண்டு
राक्षसाः च	அரக்கர்களும்	प्रव्यथिताः	நிராத்துக்கக்கொண் டவர்களாய்
द्रुमैः	மரங்களால்	धरणीतले	பூமியில்
विभिन्नशिरसः	தலைகளுடைந்தவர் களாய்	निपेतुः	விழுந்தார்கள்.
भूत्वा	ஆகி		

विद्राव्य राक्षसं सैन्यं हनुमान्मारुतात्मजः । गिरेः शिखरमादाय धूम्राक्षमभिदुद्रुवे ॥३४॥

मारुतात्मजः	வாயுகுமாரனாகும்	शिखरं	சிகரமொன்றை
हनुमान्	ஹனுமான்	आदाय	கையிலெடுத்துக் கொண்டு
राक्षसं	ராக்ஷஸ	धूम्राक्षं	தூம்ராக்ஷை
सैन्यं	படையை	अभिदुद्रुवे	புடைக்கத்தலைப் பட்டார்.
विद्राव्य	பறக்க அடித்துவிட்டு		
गिरेः	மலையின்		

तमापतन्तं धूम्राक्षो गदामुद्यम्य वीर्यवान् । विनर्दमानः सहसा हनुमन्तमभिद्रवत् ॥ ३५ ॥

वीर्यवान्	வீரனாகிய	आपतन्तं	எதிர்த்துவரும்
धूम्राक्षः	தூம்ராக்ஷன்	तं	அந்த
गदां	கதைபை	हनुमन्तं	ஹனுமாரை
उद्यम्य	ஓங்கிக்கொண்டு	सहसा	வலுக்கொண்டு
विनर्दमानः	அட்டகாசம் செய்கின் றவனாய்	अभिद्रवत्	தாக்கினான்.

ततः क्रुद्धस्तु वेगेन गदां तां बहुकण्टकाम् । पातयामास धूम्राक्षो मस्तके तु हनुमतः ॥

धूम्राक्षः	தூம்ராக்ஷன்	वेगेन तु	வேகமாகத்தானே
बहुकण्टकां	பல முட்களுற்ற	हनुमतः	ஹனுமாருடைய
तां	அந்த	मस्तके	தலையில்
गदां तु	கதைபையே	ततः	அப்பொழுது
क्रुद्धः	சினங்கொண்டவனாய்	पातयामास	பாடிக்கொண்டான்.

ताडितः स तथा तत्र गद्या भीमरूपया ॥ ३७ ॥

सः	அவர்	तथा	அந்த
तत्र	அப்பொழுது	गद्या	கதைபால்
भीमरूपया	பயங்கரமான	ताडितः	அடிக்கப்பட்டார்.

स कपिर्मास्तबलस्तं प्रहारमचिन्तयन् । धूम्राक्षस्य शिरोमध्ये गिरिशृङ्गमपातयत् ॥ ३८ ॥

मास्तबलः	வாயுபகவானூற்றல் கொண்ட	अचिन्तयन्	பொருட்படுத்தாதவ
कपिः	வானராராகும்	धूम्राक्षस्य	தூம்ராக்கூனது [ராய்
सः	அவர்	शिरोमध्ये	நடுத்தலையில்
तं प्रहारं	அந்த அடியை	गिरिशृङ्गं	மலைச்சிகரத்தை
		अपातयत्	எறிந்தார்.

स विह्वलितसर्वाङ्गो गिरिशृङ्गेण ताडितः । पपात सहसा भूमौ विकीर्ण इव पर्वतः ॥ ३९ ॥

गिरिशृङ्गेण	மலைச்சிகரத்தால்	विकीर्णः	சிதறுண்ட
ताडितः	அடியுண்ட	पर्वतः इव	மலை எனவே
सः	அவன்	सहसा	சடக்கென
विह्वलितसर्वाङ्गः	உருப்புக்கொல்லாம் சிதற	भूमौ	பூமியில்
		पपात	வீழ்ந்தான்.

धूम्राक्षं निहतं दृष्ट्वा हतशेषा निशाचराः । त्रस्ताः प्रविविशुर्लङ्कां वध्यमानाः पुवङ्गमैः ॥

हतशेषाः	மடியாது எஞ்சிய	त्रस्ताः	திகிலடைந்தவர்களாய்
निशाचराः	அரக்கர்கள்	पुवङ्गमैः	வானரர்களால்
धूम्राक्षं	தூம்ராக்கூனை	वध्यमानाः	புடைக்கப்படுகின்ற வர்களாகவே
निहतं	மாண்டுவிட்டவனாக	लङ्कां	லங்கைக்கு
दृष्ट्वा	பார்த்து	प्रविविशुः	திரும்பிச்சென்றார்கள்.

स तु पवनसुतो निहत्य शत्रुं क्षतजवहाः सरितश्च संनिकीर्य ।

रिपुवधजनितश्रमो महात्मा मुदमगमत्कपिभिः सुपूज्यमानः

॥ ४१ ॥

महात्मा	மகாத்மாவாகும்	रिपुवधजनित- } श्रमः तु }	சத்ருவைக்கொன்றதர லுண்டாகிய ஆயாச த்துடனிருக்கையி லும்
सः	அந்த	कपिभिः	வானரர்களால்
पवनसुतः	வாயுசுமாரர்	सुपूज्यमानः	கொண்டாடப்படுகிற வராய்
सरितः	நதிகளை	मुदं	சந்தேதரவத்ததை
क्षतजवहाः } सन्निकीर्य }	ரத்தப்பெருக்கெடுத்த து ஓடச்செய்து	अगमत्	அடைந்தார்.
शत्रुं च	சத்ருவையும்		
निहत्य	கொன்றவிட்டு		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्विपञ्चाशः सर्गः ॥

त्रिपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்துமுன்றாவது ஸர்க்கம். || 43 ||

वज्रदंष्ट्रयुद्धम्—வஜ்ரதம்ஷ்டிர யுத்தம்.

धूम्राक्षं निहतं श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः । क्रोधेन महताऽऽविष्टो निश्वसन्नुरगो यथा ॥

राक्षसेश्वरः	ராசுதஸமன்னனாகும்	यथा	போலவே
रावणः	ராவணன்	निश्वसन्	பெருமூச்செறிந்து
धूम्राक्षं	தூம்ராசுதனை	महता	பெரும்
निहतं	மாண்டுவிட்டவனாக	क्रोधेन	கோபத்தால்
श्रुत्वा	கேட்டு,	आविष्टः	பற்றப்பட்டான்.
उरगः	சர்ப்பம்		

दीर्घमुष्णं विनिश्वस्य क्रोधेन कलुषीकृतः । अघ्नवीद्राक्षसं गुरं वज्रदंष्ट्रं महाबलम् ॥ 2 ॥

दीर्घं	தீர்க்கமாயும்	महाबलं	மகாபலசாலியும்
उष्णं	வெப்பமாயும்	• गुरं	குரனுமாகிய
विनिश्वस्य	பெருமூச்சுவிட்டு	वज्रदंष्ट्रं	வஜ்ரதம்ஷ்டிரனென்ற
क्रोधेन	கோபத்தால்	राक्षसं	அரக்கனைப்பார்த்து
कलुषीकृतः	மதிமயங்கிய ஆவன்	अघ्नवीन्	பின்வருமாறு கட டனையிட்டான்:

गच्छ त्वं वीर निर्याहि राक्षसैः परिवारितः । जहि दाशरथि रामं सुग्रीवं वानरैः सह ॥

वीर	“வீரனே!	दाशरथि	தசரதரின் புதல்வனாக
त्वं	நீ		கிய வசுத்மணனையும்
गच्छ	எருவாய்.	रामं	ராமனையும்
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	सुग्रीवं	சுக்ரீவனையும்
परिवारितः	குழப்பட்டவனாய்	वानरैः सह	வானரர்களுடனாக
निर्याहि	நீ புறப்பட்டுச்செல் வாயாக.	जहि	கொன்றுவா.”

तथेत्युक्त्वा द्रुततरं मायावी राक्षसेश्वरः । निर्जगाम बलैः सार्धं बहुभिः परिवारितः ॥

मायावी	மாயாவியாகிய	उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு
राक्षसेश्वरः	ராசுதஸத்தலைவனாக மவன்	बहुभिः	பல
		बलैः	சேனைகளோடு
		सार्धं	கூடி
•तथा	“அப்படியே செய்தி நேன்”	परिवारितः	குழப்பட்டவனாய்
		द्रुततरं	வெகுசுடுதலில்
इति	என்று	निर्जगाम	புறப்பட்டான்.

नागैरश्वैः खरैरुष्टैः संयुक्तः सुसमाहितः । पताकाध्वजचित्रैश्च रथैश्च समलङ्कृतः ॥ ५ ॥
ततो विचित्रकेयूरमकुटैश्च विभूषितः । तनुत्राणि च संरुद्धय सधनुर्निर्ययो द्रुतम् ॥ ६ ॥

नागैः	யானைகளாலும்	विचित्रकेयूर- मकुटैः च	அழகிய கைவளையல் களாலும் கிரீடங்களாலும்
अश्वैः	குதிரைகளாலும்	विभूषितः	அலங்கரிக்கப்பட்டவ
खरैः	கோவேறுகழுதை களாலும்	तनुत्राणि च	கவசங்களை [ளையும்
उष्ट्रैः च	ஒட்டகங்களாலும்	संरुध्य	தரித்துக்கொண்டு
संयुक्तः	விளக்குபவளையும்	सधनुः	வில்லைநதியவளைய
पताकाध्वजचित्रैः	{ பலவகை நிசான்களை யும் கொடுகளையு முடைய	सुसमाहितः	சர்வப்ரகாரத்திலும்
रथैः च	ரதங்களாலும்	द्रुतं	சித்தமாயிருந்த அவன்
समलङ्कृतः	அழகுற்றுவினக்கு பவளையும்	ततः निर्ययौ	விரைந்து அப்பொழுது வெளிக்கிளம்பினான்.

पताकालङ्कृतं दीप्तं तप्तकाञ्चनभूषणम् । रथं प्रदक्षिणं कृत्वा समारोहचमूपतिः ॥ ७ ॥

पताकालङ्कृतं	தாவணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்	रथं	ரதத்தை
दीप्तं	ஐவலிக்கின்றதும்	प्रदक्षिणं कृत्वा	வலம்வந்து
तप्तकाञ्चनभूषणं	{ பத்தரைமாற்றுத்தங்கத்தால் அழகுற்று விளக்குகிறதமான	चमूपतिः	சேனைத்தலவனான அவன்
		समारोहत्	ஏறினான்.

यष्टिभिस्तोमरैश्चित्रैः शूलैश्च मुसलैरपि । भिन्दिपालैश्च पाशैश्च शक्तिभिः पट्टिशैरपि ॥ ८ ॥
खड्गैश्चक्रैर्गदाभिश्च निशितैश्च परश्वधैः । पदातयश्च निर्यान्ति विविधाः शस्त्रपाणयः ॥ ९ ॥

विविधाः	பல	पाशैः च	பாசக்கயிறுகளோடும்,
पदातयः च	காலாட்படைகளும்	शक्तिभिः	சக்திகளோடும்,
शस्त्रपाणयः	ஆயுதபாணிகளாய்	पट्टिशैः अपि	பட்டயக்கத்திகளோ
यष्टिभिः	தழகளோடும்	खड्गैः	வான்களோடும், [டும்,
तोमरैः	தேரமரங்களோடும்	चक्रैः	சக்கரங்களோடும்,
चित्रैः	பல	गदाभिः च	கதைகளோடும்,
शूलैः च	சூலங்களோடும்	निरितैः	கூரான
मुसलैः अपि	உலக்கைகளோடும்,	परश्वधैः च	கோடாலிகளோடும்
भिन्दिपालैः च	பிந்திபாலங்களோடும்,	निर्यान्ति	புறப்பட்டார்கள்.

विचित्रवाससः सर्वे दीप्ता राक्षसपुङ्गवाः ॥ १० ॥

राक्षसपुङ्गवाः	ராக்ஷஸைந்தீபர்கள்	विचित्रवाससः	அழகிய ஆடைக ளோடும்
सर्वे	எல்லோரும்	दीप्ताः	ஐவலித்தீபர்கள்.

गजा मदोत्कटाः शूराश्चलन्त इव पर्वताः । ते युद्धकुशलै रूढास्तोमराङ्कुशपाणिभिः ॥११॥

ते	அந்த	गजाः	யானைகள்
मदोत्कटाः	மதம் மிகுந்து	तोमराङ्कुश- पाणिभिः	தோமரங்களை யும் அக் குசங்களை யும் கை யில்கொண்ட
शूराः	செருக்குற்ற,	युद्धकुशलैः	போரில் சிறந்தவர் களால்
चलन्तः	நடக்கும்	रूढाः	ஏறப்பட்டிருந்தன.
पर्वताः	மலைகள்		
इव	போன்ற		

अन्ये लक्षणसंयुक्ताः शूरारूढा महाबलाः

अन्ये	வேறுசில	शूरारूढाः	சூரர்களால் ஏறப் பெற்றவைகளாய்
महाबलाः	மிக ஆற்றலுடைய வைகளாய்	लक्षणसंयुक्ताः	நல்ல குறிகளுடன் விளங்கின.

तद्राक्षसबलं घोरं विप्रस्थितमशोभत । प्रावृट्काले यथा मेघा नर्दमानाः सवियुतः ॥१२॥

तद्	அந்த	सवियुतः	மின்னலுடன்
विप्रस्थितं	வெளிப்புறப்பட்ட	नर्दमानाः	கர்ஜிக்கும்
घोरं	பயங்கரமான	मेघाः	மேகங்கள்
राक्षसबलं	இராசநாஸசேனை	इव	போலவே
प्रावृट्काले	மழைக்காலத்தில்	अशोभत	விளங்கிற்று.

निःसृता दक्षिणद्वारादङ्गदो यत्र यूथपः । तेषां निष्क्रममाणानामशुभं समजायत ॥ १४ ॥

दक्षिणद्वारात्	தெற்குவாயிலிலிருந்து	निःसृताः	வெள்க்கிளம்பினார்
यूथपः	சேனைத்தலைவனான	तेषां	அவர்கள் [கள்.
अङ्गदो	அங்கதன்	निष्क्रममाणानां	புறப்படுகையில்
यत्र	எவ்விடத்திலிருந்து இன அவ்விடத்திற்கு	अशुभं	அபசகுனம்
		समजायत	உண்டாயிற்று.

आकाशाद्विघनाचीव्रा उल्काश्चाभ्यपतंतस्तदा । वमन्त्यः पावकज्वालाः शिवा घोरं ववाशिरे ॥

तदा	அப்பொழுது	शिवाः च	நரிகளும்
विघनात्	மேகமற்ற	पावकज्वालाः	கொடுப்புஜ்வாலையை
आकाशात्	ஆகாயத்திலிருந்து	वमन्त्यः	கக்கிக்கொண்டு
तीव्राः	திவ்ரமான	घोरं	பயங்கரமாக
उल्काः	கொள்ளிக்கட்டைகள்	ववाशिरे	எனையிட்டன.
अभ्यपतन्	விழுந்தன.		

व्याहरन्ति मृगा घोरा रक्षसां निधनं तदा । समापतन्तो योधास्तु प्रास्वलन्भयमोहिताः ॥

तदा	அப்பொழுது	योधाः तु	போர்வீரர்களும்
घोराः मृगाः	கொடிய விலக்குகள்	समापतन्तः	கடந்துகொண்டிருக் கின்றவர்களாய்
रक्षसां	அரக்கர்களுக்கு	भयमोहिताः	பயத்தால் மோகித்து
निधनं	நாசத்தை	प्रास्वलन्	கால் இடறினார்கள்.
व्याहरन्ति	ஸூசிப்பித்துச் செய்த மிட்டென.		

एतानौत्पातिकान्दृष्ट्वा वज्रदंष्ट्रो महाबलः । धैर्यमालम्ब्य तेजस्वी निर्जगाम रणोत्सुकः ॥

महाबलः	மகா சக்திமாளும்	दृष्ट्वा	பார்த்து
तेजस्वी	மகா ஆற்றலுடைய வனுமான	धैर्यं	ஆண்மையொன்
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்	आलम्ब्य	நம்பி [றையே
एतान्	இந்த	रणोत्सुकः	யுத்தமொன்றிலேயா சையுள்ளவனுய்
औत्पातिकान्	ஆபசகுனக்களை	निर्जगाम	புறப்பட்டான்.

तांस्तु निष्क्रमतो दृष्ट्वा वानरा जितकाशिनः । प्रणेदुः सुमहानादान्पूरयंश्च दिशो दश ॥

जितकाशिनः	வெற்றியுடன் விளக்கிய	दृष्ट्वा तु	பார்த்ததுமே
वानराः	வானர்கள்	सुमहानादान्	பேரொளிகளை
तान्	அவர்களை	प्रणेदुः	இட்டார்கள்.
निष्क्रमतो	வெளிக்கிளம்பிவரு கின்றவர்களாக	दश	பத்து
		दिशः च	திக்குகளையும்
		पूरयन्	கிரப்பினார்கள். (ஆர்வம்)

ततः प्रवृत्तं तुमुलं हरीणां राक्षसैः सह । घोराणां भीमरूपाणामन्योन्यवधकाङ्क्षिणाम् ॥

ततः	அப்பொழுது	हरीणां	வானர்களுக்கு
घोराणां	கொடியவர்களும்	राक्षसैः सह	அரக்கரோடுகூட
भीमरूपाणां	பயங்கரமான உருவ முடையவர்களும்	तुमुलं	கலவரமான போர்
अन्योन्यवध- काङ्क्षिणां	வதைக்கும் விஷயத் தில் நான் முன்னே, நான் முன்னே என்று உதலாகக்கொண்ட வர்களுமான	प्रवृत्तम्	தொடக்கிற்று.

निष्पतन्तो महोत्साहा भिन्नदेहशिरोधराः । रुधिरोक्षितसर्वाङ्गा न्यपतञ्जगतीतले ॥ २० ॥

महोत्साहाः	மிருந்த உதலாகக் கொண்டவர்களாய்	रुधिरोक्षितसर्वाङ्गाः	எல்லா அங்கங்களும் ரத்தம் தேய்ந்து
निष्पतन्तः	வெளியில் வந்தவர்கள்	जगतीतले	மண்டலையில்
भिन्नदेहशिरोधराः	உடல்களும் தலை களும் வேறுபட்ட வர்களாய்	न्यपतन्	விழுந்தார்கள்.

केचिदन्योन्यमासाद्य शूराः परिघपाणयः । चिक्षिपुर्विविधं शस्त्रं समरेष्वनिवर्तिनः ॥ २१ ॥

परिघपाणयः	உழலைத்தடிக்கைக் கையில் கொண்டவர் களும்	शूराः	சூரர்கள்
समरेषु	போர்களில்	अन्योन्यं	நான் முன்னே நான் முன்னே என்று
अनिवर्तिनः	புறக்காட்டி ஓடாத	आसाद्य	தாக்கி
केचित्	சில [வர்களுமான	विविधं शस्त्रं	பலவித சஸ்திரத்தை
		चिक्षिपुः	எறிந்தார்கள்.

द्रुमाणां च शिलानां च शस्त्राणां चापि निस्वनः । श्रूयते सुमहांस्तत्र घोरो हृदयभेदनः॥

तत्र	அப்பொழுது	सुमहान्	அதிகமாகவும்
द्रुमाणां च	மரக்களுடையவும்	घोरः	பயங்கரமாகவும்
शिलानां च	பாறைகளுடையவும்	हृदयभेदनः अरि	ஹ்ருதயத்தைப்பிளப்பதாகவும்
शस्त्राणां च	ஆயுதக்களுடையவும்	श्रूयते	கேட்க்கப்பட்டது.
निस्वनः	சத்தமானது		

रथनेमिस्वनस्तत्र धनुषश्चापि निस्वनः । शङ्खभेरीमृदङ्गानां वभूव तुमुलः स्वनः ॥ २३ ॥

तत्र	அப்பொழுது	स्वनः	ஒலியும்
रथनेमिस्वनः	ரதசக்கரங்களின் சத்த	अपि च	ஆகிய எல்லாமும்
धनुषः निस्वनः	வில்லொலியும் மும்	तुमुलः	குழப்பமாக
शङ्खभेरीमृदङ्गानां	சங்கம், பேரீ, மிருதங் கம் இவைகளுடைய	वभूव	இருந்தது.

केचिदस्त्राणि संसृज्य बाहुयुद्धमकुर्वत ॥ २४ ॥

केचित्	சிலர்	बाहुयुद्धं	கைச்சண்டையை
अस्त्राणि	ஆஸ்திரங்களை	अकुर्वत	செய்யலானார்கள்.
संसृज्य	பிரயோகித்தவிட்டு		

तलैश्च चरणैश्चापि मुष्टिभिश्च द्रुमैरपि । जानुभिश्च हताः केचिद्भिन्नदेहाश्च राक्षसाः ॥२५॥

केचित्	சிலர்	जानुभिः च	முழந்தாள்களாலும்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	द्रुमैः अपि च	விருக்தங்களாலும்
तलैः च	உள்ளக்கைகளாலும்	भिन्नदेहाः	உடல் பிளவுண்டவர் களாய்
चरणैः अपि च	கால்களாலும்	हताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.
मुष्टिभिः च	முஷ்டிகளாலும்		

शिलाभिश्चूर्णिताः केचिद्वानरैर्युद्धदुर्मदैः ॥ २६ ॥

केचित्	சிலர்	शिलाभिः	கற்பாறைகளால்
युद्धदुर्मदैः	போரில் செருக்குற்ற	चूर्णिताः	பொடியாக்கப் பட்டார்கள்.
वानरैः	வானரர்களால்		

वज्रदंष्ट्रो भृशं वाणै रणे वित्रासयन्हरीन् । चचार लोकसंहारे पाशहस्त इवान्तकः ॥२७॥

वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்கட்டரன்	हरीन्	வானர்களை
लोकसंहारे	பிரளயகாலத்தில்	वाणैः	பாணங்களால்
पाशहस्तः	பாசாயுதமேந்திய	भृशं	மிகவும்
अन्तकः	யமன்	वित्वासयन्	பயமுறுத்திக் கொண்டு
इव	போலவே	चचार	திரிந்தான்.
रणे	போரில்		

बलवन्तोऽस्त्रविदुषो नानाप्रहरणा रणे । जघ्नुर्वानरसैन्यानि राक्षसाः क्रोधमूर्च्छिताः ॥

रणे போரில்
 नानाप्रहरणाः பல ஆயுதங்களைக்கையில்கொண்டவர்களும்
 अस्त्रविदुषः ஆஸ்திரக்கலைபிள்ளிபுணர்களும்
 बलवन्तः பலசாலிகளுமான

राक्षसाः அரக்கர்கள்
 क्रोधमूर्च्छिताः கோபமுண்டவர்கள்
 वानरसैन्यानि வானரச்சேனைகளை
 जघ्नुः புடைத்தார்கள்.

निघ्नतो राक्षसान्द्रष्ट्वा सर्वान्वालिमुतो रणे ।

रणे போரில்
 वालिसुतः வாலியின் புதல்வன்
 राक्षसान् அரக்கர்கள்
 सर्वान् எல்லோரையும்
 निघ्नतः புடைக்கின்றவர்கள்
 दृष्ट्वा கவனித்து [ளாய்]

क्रोधेन द्विगुणाविष्टः संवर्तक इवानलः ॥

संवर्तकः பிரையகாலத்திய
 अनलः इव அக்ளிபோலவே
 क्रोधेन சினத்தால்
 द्विगुणाविष्टः { முன்னிலும் இருமடங்கு ஆவேசத்துடன் விளங்கினான்.

ताव्राक्षसगणान्सर्वान्द्रुक्षमुद्यम्य वीर्यवान् ।

चकार कदनं घोरं शक्रतुल्यपराक्रमः

शक्रतुल्यपराक्रमः { இக்கிரை சிகர்த்த ஆண்மைபுடையவனும்
 वीर्यवान् மகா ஆற்றலுடைய
 अद्भुतः அக்கதன் [வலுமான
 क्रोधताम्राक्षः கோபத்தால் சிவந்த கண்களையுடையவனாகி
 वृशं उद्यम्य ஓர் மரத்தை எடுத்து
 तान् அந்த [க்கொண்டு]

अद्भुतः क्रोधताम्राक्षः सिंहः क्षुद्रमृगानिव ॥

॥ ३१ ॥

राक्षसगणान् ராக்ஷஸகணங்கள்
 सर्वान् எல்லோரையும்
 सिंहः ஒரு சிங்கம்
 क्षुद्रमृगान् அற்பமிருகங்களை
 इव எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
 घोरं அசஹ்யமாய்
 कदनं चकार அழிக்கத்தலைப்பட்டான்.

अद्भुदाभिहतास्तत्र राक्षसा भीमविक्रमाः ।

तत्र அப்பொழுது
 अद्भुदाभिहताः அக்கதனால் புடைக்கப்பட்ட
 भीमविक्रमाः மகாபராக்ஷஸாலி
 राक्षसाः அரக்கர்கள் [களைய]

विभिन्नशिरसः पेतुर्विकृता इव पादपाः ॥

विभिन्नशिरसः தலைகளுடைந்து
 विकृताः வேருடன் வெட்டப்
 पादपाः மரங்கள் [பட்ட
 इव போலவே
 पेतुः விழுந்தார்கள்.

रथैरश्वैर्ध्वजैश्चित्रैः शरीरैर्हरिरक्षसाम् । रुधिरेण च सञ्छन्ना भूमिर्भयकरी तदा ॥ ३३ ॥

रथैः அப்பொழுது
 भूमिः பூமியானது
 रथैः ரதங்களாலும்
 अश्वैः குதிரைகளாலும்
 चित्रैः ध्वजैः பல கொடிகளாலும்

हरिरक्षसां வானரர்களுடையவும்
 अश्वैः अरக்கர்களுடையவும்
 शरीरैः உடல்களாலும்
 रुधिरेण ரத்தத்தாலும்
 भयकरी பார்ப்பவர்களுக்கு பயத்தைத் தருகிற
 सञ्छन्ना च முடிக்கிடந்தது. [தாய்]

हारकेयूरवस्त्रैश्च शस्त्रैश्च समलङ्कृता । भूमिर्भाति रणे तत्र शरदीव यथा निशा ॥ ३४ ॥

தல	அப்பொழுது	शस्त्रैः च	சஸ்திரங்களாலும்
रणे	போரில்	समलङ्कृता	அலங்கரிக்கப்பட்ட
भूमिः	பூமியானது		தாய்
हारकेयूरवस्त्रैः च	{ ஹரகைக்கள், கைவளைகள், வஸ்திரக்கள் இவைகளாலும்	शरदी इव	சரத்காலத்திய
		निशा यथा	இரவுபோலவே
		भाति	விளங்கிற்று.

अङ्गदस्य च वेगेन तद्राक्षसवलं महत् । प्राकम्पत तदा तत्र पवनेनाम्बुदो यथा ॥ ३५ ॥

தல	அவ்விடத்தில்	वेगेन	ஆற்றலால்
तदा	அப்பொழுது	अम्बुदः	மேகம்
तत्	அந்த	पवनेन	காற்றால்
महत्	பெரும்	यथा	எவ்வண்ணமோ
राक्षसवलं च	ராட்சஸச்சேனையும்		அவ்வண்ணமே
अङ्गदस्य	அங்கதனது	प्राकम्पत	சிதறிற்று.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे त्रिपञ्चाशः सर्गः ॥

आवितः श्लोकाः 16781

युद्धकाण्डे आवितः श्लोकाः 2106

चतुःपञ्चाशः सर्गः—ஐப்பத்துநாலாவது ஸர்க்கம். ॥ ५४ ॥

वज्रदंष्ट्रवधः—வஜ்ரதம்ஷ்டிர வதம்.

बलस्य च निघातेन अङ्गदस्य जयेन च । राक्षसः क्रोधमाविष्टो वज्रदंष्ट्रो महाबलः ॥१॥

महाबलः	மிக ஆற்றலுடைய	निघातेन च	அழிவாலும்
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ர தம்ஷ்டிர	अङ्गदस्य	அங்கதனது
	னென்ற	जयेन च	வெற்றியாலும்
राक्षसः	ஆரக்கன்	क्रोधं आविष्टः	மிகச் சினக்கொண்
बलस्य	சேனையின்		டான்.

स विस्फार्य धनुर्घोरं शक्राशनिसमस्यनम् । वानराणामनीकानि प्राकिरच्छरवृष्टिभिः ॥

सः	ஆவன்	विस्फार्य	காணொற்றி
घोरं	பயங்கரமான	वानराणां	வானரர்களுடைய,
धनुः	வில்லை	अनीकानि	சேனைகளை
शक्राशनि- } समस्यनं }	{ இந்திரனது இடி போன்ற ஒலியுடையதாய்	शरवृष्टिभिः	சரமாரிகளால்
		प्राकिरत्	பொழிந்தான்.

राक्षसाश्चापि मुख्यास्ते रथेषु समवस्थिताः । नानाप्रहरणाः शूराः प्रायुध्यन्त तदा रणे ॥

ते	அந்த	रथेषु	ரதங்களில்
नानाप्रहरणाः	பல ஆயுதங்களைக்	समवस्थिताः	இருந்துகொண்டே
मुख्याः	சிறந்த [கொண்ட	तदा	அப்பொழுது
शूराः च अपि	சூரர்களுமான	रणे	போரில்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	प्रायुध्यन्त	கைகலந்தார்கள்.

वानराणां तु शूरो ये सर्वे ते पुवर्गर्षभाः । आयुध्यन्त शिलाहस्ताः समवेताः समन्ततः ॥

वानराणां	வானரர்களுக்கும்	तु	அப்பொழுது
शूराः	சூரர்கள்	शिलाहस्ताः	கற்பாறைகளைக் கை யில் ஏந்தியவர்களாய்
ये	எவர்களோ	समन्ततः	நாற்புறத்திலும்
ते	அந்த	समवेताः	ஒன்றுகூடி
पुवर्गर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	आयुध्यन्त	போர்புரிந்தார்கள்.
सर्वे	எல்லோரும்		

तत्रायुधसहस्राणि तस्मिन्नायोधने भृशम् । राक्षसाः कपिमुख्येषु पातयांचक्रिरे तदा ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	आयुधसहस्राणि	அனேக ஆயுதங்களை
तदा	அப்பொழுது	कपिमुख्येषु	வானரோத்தமர்கள் மீது
तस्मिन्	அந்த	तस	அவ்விடத்தில்
आयोधने	போரில்	पातयांचक्रिरे	வீழ்த்துரைகள்.
भृशं	ஏராளமாய்		

वानराश्चापि रक्षःसु गिरीन्वृक्षान्महाशिलाः । प्रवीराः पातयामासुर्भक्तवारणसन्निभाः ॥

मत्तवारणसन्निभाः	கொழுத்த யானைகளை சிகர்த்த	रक्षःसु	அரக்கர்கள்மீது
प्रवीराः	சிறந்த போர்வீரர் களாகிய	गिरीन्	மலைகளையும்
वानराः च	வானரர்களும்	वृक्षान्	மரங்களையும்
		महाशिलाः अपि	பெரும்பாறைகளையும்
		पातयामासुः	வீசி எறிந்தார்கள்.

शूराणां युध्यमानानां समरेष्वनिवर्तिनाम् । तद्राक्षसगणानां च सुयुद्धं समवर्तत ॥ ७ ॥

समरेषु	போர்களில்	तद्राक्षसगणानां च	அவர்களுக்கும் ராஷ்ட ஸகணவர்களுக்கும்
अनिवर्तिनां	புறங்காட்டி ஓடாது	सुयुद्धं	பெரும்போர்
युध्यमानानां	போர்புரிகின்ற	समवर्तत	நடைபெற்றது.
शूराणां	சூரர்களான		

प्रभिन्नशिरसः केचिद्भिन्नैः पादैश्च बाहुभिः । शस्त्रैरपितदेहास्तु रुधिरेण समुक्षिताः ॥

कोऽन्	சிலர்	बाहुभिः तु	கைகளோடும்
प्रभिन्नशिरसः	தலைகளுடைந்து	अपितदेहाः	வீழ்த்தப்பட்ட உடல் களைபுடைபவர்களாய்
शस्त्रैः	ஆஸ்திரங்களால்	रुधिरेण समुक्षिताः	ரத்தம் தோய்ந்து கிடந்தார்கள்.
भिन्नैः	முறிந்த		
पादैः च	கால்களோடும்		

हरयो राक्षसाश्चैव शेरते गां समाश्रिताः । कङ्कगृध्रवलैराढ्या गोमायुगणसंकुलाः ॥ ९ ॥

हरयः च वाனர்களும்
 राक्षसाः एव அரசர்களும்
 कङ्कगृध्रवलैः { கழுஞ்சுவளோடும்,
 பருந்துகளோடும்,
 காக்கைகளோடும்
 आढ्याः கூடவிருக்கப்பெற்ற
 வர்களாய்

गोमायुगणसंकुलाः கரிகூட்டங்களால்
 குழப்பட்டவர்களாய்
 गां பூமியில்
 समाश्रिताः விழுந்து
 शेरते கிடந்தார்கள்.

कवन्धानि समुत्पेतुर्भीरूणां भीषणानि वै

कवन्धानि கபந்தங்கள்
 भीरूणां பயந்தவர்களை

॥ १० ॥

भीषणानि वै இன்னும் பயமுறுத்
 துகிறவைகளாய்
 समुत्पेतुः எழுந்தன.

भुजपाणिशिरश्छिन्नाश्छिन्नकायाश्च भूतले । वानरा राक्षसाश्चापि निपेतुस्तत्र वै रणे ॥

तत्र रणे அந்தப் போரில்
 वानराः च वाனர்களும்
 राक्षसाः अपि அரசர்களும்
 भुजपाणि- } தேரள்கள், கைகள்,
 शिरश्छिन्नाः } தலைகள் அறுப்புண்
 டவர்களாய்

छिन्नकायाः च அறுப்புண்ட உடலை
 யுடையவர்களாயும்,
 भूतले वै தரையில்
 निपेतुः விழுந்தார்கள்.

ततो वानरसैन्येन हन्यमानं निशाचरम् । प्राभज्यत बलं सर्वं वज्रदंष्ट्रस्य पश्यतः ॥ १२ ॥

ततः அப்பொழுது
 वानरसैन्येन வானரசேனையால்
 वज्रदंष्ट्रस्य வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்
 पश्यतः பார்த்துக்கொண்ட
 ருக்கும்போதே

निशाचरं ராசூஸ
 बलं சேனை
 सर्वं எல்லாமும்
 हन्यमानं துன்புறுத்தப்படுகிற
 प्राभज्यत சிதறிற்று. [தாய்

राक्षसान्भयवित्रस्तान्हन्यमानान्पुवङ्गमैः । दृष्ट्वा स रोषताम्राक्षो वज्रदंष्ट्रः प्रतापवान् ॥

प्रतापवान् மிக்க பராக்ரமசாலி
 सः அந்த [யான
 वज्रदंष्ट्रः வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்
 राक्षसान् அரசர்கள்
 पुवङ्गमैः வானர்களால்
 हन्यमानान् புடைக்கப்பட்டு
 भयवित्रस्तान् பயத்தால் தெறித்
 दृष्ट्वा தேரடுகின்றவர்களாய்
 रोषताम्राक्षः கவனித்து
 கோபத்தால் கண்கள்
 சுவக்க

शरैर्विदारयामास कङ्कपत्रैरजिह्वगैः ॥ १४ ॥

धनुराणि; கையும் வில்லுமாக
 हरिवाहिनी; வானரச்சேனையை
 सासयन्; பயமுறுத்திக்
 கொண்டு
 प्रविश; புகுந்தான்.
 कङ्कपत्रैः; கழுஞ்ச்சிறகுகள் கட்
 டப்பெற்றவைகளும்
 अजिह्वगैः; குறிதப்பாது செல்ல
 வல்லவைகளான
 शरैः; பாணங்களால்
 विदारयामास; பிணந்தான்.

विभेद वानरांस्तत्र सप्ताष्टौ नव पञ्च च । विव्याध परमक्रुद्धो वज्रदंष्ट्रः प्रतापवान् ॥१५॥

प्रतापवान्	மகாவீரனாகிய	सप्त	ஏழுதளாகவும்
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்	अष्टौ	எட்டுதளாகவும்
तत्र	அப்பொழுது	नव	ஒன்பதுதளாகவும்
परमक्रुद्धः	மிகச்சினங்கொண்ட	पञ्च	ஐந்துதளாகவும்
	வனாய்	विव्याध	கொன்றான்.
वानरान्	வானரர்களை	विभेद च	தூத்தியுமடித்தான்.

त्रस्ताः सर्वे हरिगणाः शरैः संकृत्तदेहिनः । अङ्गदं संप्रधावन्ति प्रजापतिमिव प्रजाः ॥१६॥

हरिगणाः	வானர்க்குட்டிகள்	त्रस्ताः	நடுநடுக்கியவர்களாகி
सर्वे	எல்லோரும்	प्रजाः	பிரானுகள்
शरैः	பாணங்களால்	प्रजापति	பிரம்மதேவனை
संकृत्तदेहिनः	வெட்டுக்காயமுண்ட	इव	எப்படியோ அப்படி
	உடலுடையவர்களாய்	अङ्गदं	அக்கதனை
		संप्रधावन्ति	நாடி ஓடின.

ततो हरिगणान्भस्मान्दृष्ट्वा वालिसुतस्तदा । क्रोधेन वज्रदंष्ट्रं तमुदीक्षन्तमुदैक्षत ॥ १७ ॥

तदा	அப்பொழுது	क्रोधेन	சினத்துடன்
वालिसुतः	வாலிமந்தன்	उदीक्षन्तं	இமைகொட்டாது
हरिगणान्	வானர்க்குட்டிகளை	तं	விழித்துப்பார்க்கும்
भस्मान्	சிதறுண்டவைகளாய்	वज्रदंष्ट्रं	அந்த
दृष्ट्वा	கவனித்து	उदैक्षत	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனை
ततः	அதனால்		கண்கொட்டாது விழி
			த்துப்பார்த்தான்.

वज्रदंष्ट्रोऽङ्गदश्चोभौ सङ्गतौ हरिराक्षसौ । चेरतुः परमक्रुद्धौ हरिमत्तगजाविव ॥ १८ ॥

हरिराक्षसौ	வானரனும் அரக்கனு	हरिमत्तगजाविव	சிம்மமும், மதயானை
	மாகிய	इव	போலவே [யும்
अङ्गदः	அங்கதனும்	परमक्रुद्धौ	மிகச்சினங்கொண்ட
वज्रदंष्ट्रः च	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனுமான	सङ्गतौ	பொருதி [வர்களாய்
उभौ	இருவர்களும்	चेरतुः	கைகலந்தார்கள்.

ततः शरसहस्रेण वालिपुत्रं महाबलः । जघान मर्मदेशेषु मातङ्गमिव तोमरैः ॥ १९ ॥

ततः	அப்பொழுது	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
मातङ्गलः	மிக்க பலசாலியாகிய		வண்ணமே
	அவன்	मर्मदेशेषु	மர்மஸ்தானங்களில்
वालिपुत्रं	வாலிபுதல்வனை	शरसहस्रेण	பாணங்களின் ஆடு
तोमरैः	அக்குச்சங்களால்		கத்தால்
मातङ्गं	ஓர் யானையை	जघान	தன்புறுத்தினான்.

रुधिरोक्षितसर्वाङ्गो वालिसूनुर्महाबलः । चिक्षेप वज्रदंष्ट्राय वृक्षं भीमपराक्रमः ॥ २० ॥

महाबलः	மகா ஆற்றலுடையவனும்	रुधिरोक्षितसर्वाङ्गः	உடம்பெல்லாம் ரத்தம் தோய்ந்தவனாகி
भीमपराक्रमः	மகா ஆண்மைபுடையவனுமான	वज्रदंष्ट्राय	வஜ்ர தம்ஷ்ட்ரணைக்குறிவைத்து
वालिसूनुः	வாலிசுமந்தன்	वृक्षं	ஓர் மரத்தை
		चिक्षेप	எறிந்தான்.

दृष्ट्वा पतन्तं तं वृक्षमसंभ्रान्तश्च राक्षसः । चिच्छेद बहुधा सोऽपि निकृत्तः पतितो भुवि ॥

राक्षसः	அரக்கன்	चिच्छेद	துண்டித்தான்.
तं	அந்த	सः अपि	அதுவும்
वृक्षं	மரத்தை	बहुधा	பல துண்டுகளாக
पतन्तं	எழுந்துவருகிறதாக	निकृत्तः	வெட்டுண்டு
दृष्ट्वा	பார்த்து	भुवि	தரையில்
असंभ्रान्तः च	மனம் சிதறாதவனாகவே	पतितः	விழுந்தது.

तं दृष्ट्वा वज्रदंष्ट्रस्य विक्रमं पुवर्गर्षभः । प्रगृह्य विपुलं शैलं चिक्षेप च ननाद च ॥ २२ ॥

पुवर्गर्षभः	வானரோத்தமனான அவன்	विपुलं	பெரிய
वज्रदंष्ट्रस्य	வஜ்ர தம்ஷ்ட்ரனுடைய	शैलं	மலையொன்றை
तं	அந்த	प्रगृह्य	எடுத்து
विक्रमं	வல்லமையை	चिक्षेप च	எறிந்தான்.
दृष्ट्वा	பார்த்து	ननाद च	அட்டகாசமும் செய்தான்.

समापतन्तं तं दृष्ट्वा रथादाप्तुस्य वीर्यवान् । गदापाणिरसंभ्रान्तः पृथिव्यां समतिष्ठत ॥ २३ ॥

वीर्यवान्	மகா வீரனான அவன்	गदापाणिः	கையும் கதையுமாக
तं	அதை	रथात्	ரதத்தினின்று
समापतन्तं	மேல்விழ வருவதாக	आप्तुस्य	குதித்து
दृष्ट्वा	கவனித்து	पृथिव्यां	தரையில்
असंभ्रान्तः	சரியாமனத்தனாய்	समतिष्ठत	உன்றுன்.

साऽङ्गदेन गदाऽऽक्षिप्त्वा गत्वा तु रणमूर्धनि । सचक्रकूर्वरं साध्वं प्रमथय रथं तदा ॥ २४ ॥

अङ्गदेन	அக்கதனால்	तदा	அப்பொழுதே
रणमूर्धनि	போர்முனையில்	रथं	ரதத்தை
गत्वा	புகுந்து	सचक्रकूर्वरं	சக்கரங்களோடும் ஏர்க்கால்களோடும்
सा गदा तु	அந்த கதையும்	साध्वं	குதிரைகளோடும்
आक्षिप्त्वा	பரிசுவித்துக் காறித் துப்பட்டது.	प्रमथय	பொடியாக்கினான்.

ததோ஽ந்யம் கிரிமாஶிப்ய விபுலம் த்ருமபூபிதம் । வஜ்ரத்யூஸ்ய ஶிரஸி பாதயாமாஸ ஶோ஽ஶ்டஃ ॥

தத:	அதன்மேல்	விபுலம்	பெரிய
ஸ:	அந்த	கிரி	மலையொன்றை
அஶ்டஃ	அங்கதன்	அஶிப்ய	பெயர்ந்துப்பிடுக்கி
த்ருமபூபிதம்	மரங்களுடன் விளங்கிய	வஜ்ரத்யூஸ்ய	வஜ்ரதம்வீட்டானது
அந்யம்	வேறொரு	ஶிரஸி	தலையில்
		பாதயாமாஸ	எறிந்தான்.

அபவக்ஷொணிதோஶ்ராரி வஜ்ரத்யூ: ஶ மூக்ஷித: । முஶூர்த்மபவந்மூஶோ கதாமாலிஶ்ய நிஶ்வஸந் ॥

ஸ:	அந்த	முஶூர்த்	ஒரு முகூர்த்தகாலம்
வஜ்ரத்யூ:	வஜ்ரதம்வீட்டான்	கதா	கதையை
ஶொணிதோஶ்ராரி	ரத்தத்தைக்கக்கிட்டுக் கொண்டு	அலிஶ்ய	தழுவிக்கொண்டு
மூக்ஷித:	மூர்ச்சையடைந்த	நிஶ்வஸந்	பெருமூச்ச விடுபவனாய்
அபவத்	ஆயினான்.	மூஶ:	ஒன்றுந்தோன்றாத
		அபவத்	இருந்தான். [வஞக]

ஸ லவ்யஸங்கோ கதயா வாலிபுத்ரமவஸ்திதம் । கதான பரமகூஶோ வக்ஷோதேஶோ நிஶாஶர: ॥ 27 ॥

ஸ:	அந்த	அவஸ்திதம்	முன் தின்ற
நிஶாஶர:	அரக்கன்	வாலிபுத்ரம்	வாலிபுதல்வனை
லவ்யஸங்கோ	மூர்ச்சையடைந்து	வக்ஷோதேஶோ	மார்பில்
பரமகூஶ:	மிகச் சினங்கொண்ட	கதயா	கதையால்
	வஞக	கதான	புடைத்தான்.

கதா லயக்ஷ்வா ததஸ்தத்ரு முஷ்டியுத்ருமவர்தத । அந்யோந்யம் கதநுஸ்தத்ரு தாவுஶோ ஶரிராஶஸோ ॥ 28 ॥

தத	அப்பொழுது	கதநு:	அடித்துக்கொண்டார்
ஶரிராஶஸோ	வானானும் அரக்கனுமாகிய	தத	அப்பொழுது [கன்.
தோ	அந்த	கதா லயக்ஷ்வா	கதையின் தி
தஶோ	இருவர்களும்	தத:	அதன்மேல்
அந்யோந்யம்	ஒருவரையொருவர்	முஷ்டியுத்ரு	முஷ்டியுத்தம்
		அவர்தத	நிகழ்த்தது.

ஶுஶிரோஶ்ராரிணோ தோ து பஶாரீர்ஜனிதஶ்ரமோ । வஶூவது: ஶுவிக்கான்தாவஶ்ராரகவூபாவிவ ॥ 29 ॥

அஶ்ராரகவூபு	அக்காரகன் புதன் இவர்கள்	பஶாரீ:	அடிகளால்
ஶுவிக்கான்தாவ	போன்ற	ஜனிதஶ்ரமோ	ஆயாசமேற்பட்டவர்
ஶுவிக்கான்தாவ	மகாபராக்காமசாலி	ஶுஶிரோஶ்ராரிணோ	ரத்தத்தைக்கக்குகின்
தோ து	அவ்விருவர்களும்	வஶூவது:	ஆளுர்கள்.

ततः परमतेजस्वी अद्भुतः कपिकुञ्जरः । उत्पाद्य वृक्षं स्थितवान्वहुपुष्पफलाञ्चितम् ॥३०॥

ततः	அப்பொழுது	अहुपुष्पफलाञ्चितं	வெகுபுஷ்பங்களும்
परमतेजस्वी	அளவுகடந்த ஆற்ற	वृक्षं	பழங்களும் நிறைந்த
	லுடைய	उत्पाद्य	மரமொன்றை
कपिकुञ्जरः	வானரோத்தமனாகும்		பெயர் த்தெடுத்தும்
अद्भुतः	அக்கதன்	स्थितवान्	கொண்டு எதிர்த்துநின்றான்.

जग्राह चार्षभं चर्म खड्गं च विपुलं शुभम् । किङ्किणीजालसंछन्नं चर्मणा च परिष्कृतम् ॥ ३२ ॥

अथ	அப்பொழுது	शुभं	அழகுற்றதுமாகிய
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்	खड्गं च	கத்தியையும்
आर्षभं	எருதின் தேரலா	जग्राह	எடுத்துக்கொண்டான்.
चर्मं च	கேடயத்தையும் [லான		
किङ्किणीजाल- संछन्नं	சிறிய மணிவரிசைக ளால் மூண்டக்கப்	सः अद्भुतः अपि	அந்த அக்கதனும்
चर्मणा	தேரலால் [பெற்றதும்	असिचर्मणी	கத்தியையும் கேட யத்தையும்
परिष्कृतं च	உறைபூண்டதும்	जग्राह	எடுத்துக்கொண்டான்.
विपुलं	பெரியதும்		

विचित्रांशेरतुर्मागान्त्रुषितौ कपिराक्षसौ । जघ्नतुश्च तदाऽन्योन्यं निर्दयं जयकाङ्क्षिणौ ॥३३॥

तदा	அப்பொழுது	जयकाङ्क्षिणौ	வெல்ல எண்ணியவர்
कपिराक्षसौ च	வானரனும் அரக்க னும்	विचित्रान्	பலவகை [களாய்
		मागान्	போரப்பியாசங்களை
रुषितौ	கோபம் தலைக்கேறிய வர்களாகி	चेरतुः	புரித்தார்கள்.
		निर्दयं	ஆவேசத்துடனே
अन्योन्यं	ஒருவனையொருவன்	जघ्नतुः	புடைத்துக்கொண்டார்கள்.

व्रणैः साक्षैरशोभेतां पुष्पिताविव किंशुकौ । युध्यमानौ परिश्रान्तौ जानुभ्यामवर्नी गतौ ॥

साक्षैः	ரத்தம் வழியும்	युध्यमानौ	போர்புரிகின்ற அவ் கிருவர்களும்
व्रणैः	புண்களால்	परिश्रान्तौ	சிறிது களைத்தவர் களாய்
पुष्पिता	புஷ்பித்த	जानुभ्यां	முழக்கால்களைஎன்றி
किंशुकौ इव	பலாசமரங்கள் போல	अवर्नी गतौ	பூமியில் சின்னர்கள்.
अशोभेतां	கிளக்கினார்கள்.		

निमेषान्तरमात्रेण अद्भुतः कपिकुञ्जरः । उदतिष्ठत दीप्ताक्षो दण्डाहत इवोरगः ॥ ३५ ॥

निमेषान्तरमात्रेण	ஒரு கணப்பொழுதிற் குள்	उरगः इव	பாம்புபோலவே
कपिकुञ्जरः	வானரோத்தமனாகும்	दीप्ताक्षः	கொருப்புப்பொறி பறக்கும் கண்களை யுடையவனாய்
अद्भुतः	அக்கதன்	उदतिष्ठत	சிறிக்கிளம்பினான்.
दण्डाहतः	தடியால்சீண்டப்பட்ட		

निर्मलेन सुधौतेन खड्गेनास्य महच्छिरः । जघान वज्रदंष्ट्रस्य वालिसूनुर्महाबलः ॥ ३६ ॥

महाबलः	மகா ஆற்றலுடைய	निर्मलेन	பளபளவென்றிருக் கிறதும்
वालिः	வாலிதனயன்	सुधौतेन	நன்கு தூர்க்கப்பட்ட
भस्य	இந்த	खड्गेन	கத்தியால் [டதுமரண
वज्रदंष्ट्रस्य	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனது	जघान	அறுத்தான்.
महव शिरः	பெரும் தலையை		

रुधिरक्षितगात्रस्य बभूव पतितं द्विधा । सरोपपरिवृत्ताक्षं शुभं खड्गहतं शिरः ॥ ३७ ॥

रुधिरक्षितगात्रस्य	உடலெல்லாம் ரத்தம் தோய்ந்த ஆவணு	सरोपपरिवृत्ताक्षं	{ கோபத்தால் வெரு ண்டுவிழித்த கண் களோடே
शुभं शिरः	அழகிய தலை [டைய	द्विधा	தனித்து
खड्गहतं	கத்தியால் வெட்டுண் டதாய்	पतितं बभूव	விழுந்தது.

वज्रदंष्ट्रं हतं दृष्ट्वा राक्षसा भयमोहिताः । वस्ताः प्रत्यपतल्लङ्कां बध्यमानाः पुवङ्गमैः ॥ ३८ ॥

विषण्णवदना दीना हिया किञ्चिदवाङ्मुखाः ॥ ३९ ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	अवाङ्मुखाः	தலைகுளிர்த்தவர்களாய்
वज्रदंष्ट्रं	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனை	पुवङ्गमैः	வானர்களால்
हतं	மாண்டுவிட்டவனாக	बध्यमानाः	புடைக்கப்படுகின்ற வர்களாய்
दृष्ट्वा	பார்த்து	दीनाः	பரிதாபமாய்
भयमोहिताः	பயத்தால் மெய் மறந்து	वस्ताः	பயந்தோடுகின்றவர்
विषण्णवदनाः	முகம்வரடியவர்களாய்	लङ्कां	லங்கைக்கு [களாய்
हिया	வெட்கத்தால்	प्रत्यपतन्	திரும்பிப்போய்ச் சேர்த்தார்கள்.
किञ्चिद्	கொஞ்சம்		

निहत्य तं वज्रधरप्रभावः स वालिसूनुः कपिसैन्यमध्ये ।

जगाम हर्षं महितो महाबलः सहस्रनेत्रस्त्रिदशैरिवावृतः ॥ ४० ॥

महाबलः	மகா ஆற்றலுடைய வனும்	आवृतः	சூழப்பட்ட
वज्रधरप्रभावः	இந்திரனைப்போன்ற சாமர்த்தியசாலியும்	सहस्रनेत्रः	இந்திரன்
वालिः	வாலிபுதல்வனுமாகிய	इव	போலவே
सः	ஆவன்	कपिसैन्यमध्ये	வானரச்சேனைமத்தி யில்
तं	ஆவனை	महितः	மெச்சிக்கொண்ட டப்பட்டவனாக
निहत्य	கொன்று	हर्षं	சந்தோஷத்தை
त्रिदशैः	தேவர்களால்	जगाम	அடைந்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुःपञ्चाशः सर्गः ॥

पञ्चपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தைத்தாவது ஸர்க்கம். || 55 ||

अकंपनयुद्धम्—அகம்பன யுத்தம்.

वज्रदंष्ट्रं हतं श्रुत्वा वालिपुत्रेण रावणः । बलाध्यक्षमुवाचेदं कृताञ्जलिमवस्थितम् ॥ १ ॥

रावणः	ராவணன்	अवस्थितं	பக்கலில் நின்று
वालिपुत्रेण	வாலிபுத்தல்வனால்		கொண்டிருந்த
वज्रदंष्ट्रं	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரணை	बलाध्यक्षं	சேனாபதியைப்
हतं	கொல்லப்பட்டவனாக		பார்த்து
श्रुत्वा	அறிந்து	इदं	பின்வருமாறு
कृताञ्जलिं	அஞ்சலிபண்ணிக் கொண்டு	उवाच	கட்டளையிட்டான்:

शीघ्रं निर्यान्तु दुर्धर्पा राक्षसा भीमविक्रमाः । अकम्पनं पुरस्कृत्य सर्वशस्त्रप्रकोविदम् ॥२॥

भीमविक्रमाः	“மகா ஆண்மைபுடை யவர்களும்	अकम्पनं	அகம்பனனை
दुर्धर्पाः	வெல்ல முடியாதவர்	पुरस्कृत्य	முன்னிட்டுக்கொண்டு
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்களுமான	शीघ्रं	சுடுதியில்
सर्वशस्त्रप्रकोविदं	எல்லா சஸ்திரக்களரி லும் தேர்ந்த	निर्यान्तु	புறப்பட்டுச் செல் லட்டும்.

एष शास्ता च गोप्ता च नेता च युधि संमतः । भूतिकामश्च मे नित्यं नित्यं च समरप्रियः॥

एषः	“இவன்	नित्यं	எக்காலத்திலும்
शास्ता च	சிகழிக்கிறவன் ;	मे	எனது
गोप्ता च	பாதுகாக்கிறவன் ;	भूतिकामः च	சேஷமத்தை நாடுபவன் ;
युधि	போரில்	नित्यं	எப்பொழுதும்
नेता च	முற்றிலும் செய்து முடிப்பவன் என	समरप्रियः च	போரில் உதஸரஹம் உள்ளவன்.
संमतः	பிரசுத்திபெற்றவன் ;		

एष जेष्यति काकुत्स्थौ सुग्रीवं च महाबलम् । वानरांश्चापरान्घोरान्हनिष्यति परन्तपः ॥

परन्तपः	“பகைவரை த்தபிக்கச் செய்யும்	सुग्रीवं च	சுகீரீவனையும்
एषः	இவன்	जेष्यति	வெல்வான்.
काकुत्स्थौ	ராமனையும் ஸக்ஷ்மண னையும்	अपरान्	மற்றுமுள்ள
महाबलं	மகாபலசாலியாகிய	घोरान्	கொடிய
		वानरान् च	வானரர்களையும்
		हनिष्यति	வதைப்பான்.

परिगृह्य स तामाज्ञां रावणस्य महाबलः । बलं सन्त्वरयामास तदा लघुपराक्रमः ॥ ५ ॥

महाबलः	மகா பலம் பொருந் தியவனும்	रावणस्य	ராவணனது
लघुपराक्रमः	{ சுருசுருப்போடுகடிய ஆண்மையுடையவ னுமான	तां आज्ञां	அந்த ஆக்கினையை
सः	அவன்,	परिगृह्य	சிரமேற்கொண்டு
		तदा	அப்பொழுது
		बलं	சைன்யத்தை
		सन्त्वरयामास	துரிதப்படுத்தினான்.

ततो नानाप्रहरणा भीमाक्षा भीमदर्शनाः । निष्पेतू रक्षसां मुख्या बलाध्यक्षप्रचोदिताः ॥

ततः	அப்பொழுது	भीमदर्शनाः	பயங்கரமான தோற்ற முடையவர்களுமான
बलाध्यक्ष- प्रचोदिताः }	{ சேனாதிபதியால் ஆக் ராபிக்கப்பட்டவர் களும்	रक्षसां	அரக்கர்களில்
भीमाक्षाः	பயங்கரமான கண் களுடையவர்களும்	मुख्याः	சிறந்தவர்கள்
		नानाप्रहरणाः	{ பலவகைப் படைக் கலக்களையுடையவர் களாய்
		निष्पेतुः	புறப்பட்டார்கள்.

रथमास्थाय विपुलं तप्तकाञ्चनकुण्डलः । मेघाभो मेघवर्णश्च मेघस्वनमहास्वनः ॥ ७ ॥
राक्षसैः संवृतो भीमैस्तदा निर्यात्यकम्पनः ॥ ८ ॥

तदा	அப்பொழுது	मेघस्वन- महास्वनः }	மேகஇடியோசை போன்ற பெரும் முழக்கம் இடுபவனு
तप्तकाञ्चन- कुण्डलः }	{ சுத்தப் பொன்குண் டலங்கள் அணிந்தவ னும்	अकम्पनः	அகம்பனன் [மன
मेघाभः	மேக உருக்கொண் டலனும்	विपुलं रथं	பெரிய ரதத்தில்
मेघवर्णः च	மேக நிறத்தவனும்	भास्थाय	ஏறிக்கொண்டு
		भीमैः राक्षसैः	கொடிய அரக்கர்க
		संवृतः	புடைசூழ [ஸால்
		निर्याति	வெளிப்போந்தான்.

न हि कम्पयितुं शक्यः सुरैरपि महामृष्टे । अकम्पनस्ततस्तेषामादित्य इव तेजसा ॥ ९ ॥

अकम्पनः	அகம்பனன்	ततः हि	அக்காரணத்தால்
तेषां	அவர்களுக்குள்,		தான்
तेजसा	ஆற்றலால்	महामृष्टे	பெரும்பேரில்
आदित्यः	சூரியன்	सुरैः अपि	தேவர்களாலும்
इव	போன்றவன்.	कम्पयितुं	அசைக்க
		शक्यः न	முடியாதவன்.

तस्य निर्धावमानस्य संरन्धस्य युयुत्सया । अकस्माद्दैन्यमागच्छद्दयानां रथवाहिनाम् ॥

युयुत्सया	போரில் உதவா ஹம் கொண்டு	रथवाहिनां	ரதத்தை இழுத்துச் செல்லும்
तस्य	அவன்	हयानां	குதிரைகளுக்கு
संरन्धस्य	பாபாப்புடையவனாய்	अकस्मात्	ஒருகாரணமுயில்லா
निर्धावमानस्य	வெளிப்புறப்படுகை யில்	दैन्यं	மன ஏக்கம் [மல்
		भागच्छत्	ஏற்பட்டது.

व्यस्फुरन्नयनं चास्य सव्यं युद्धाभिनन्दिनः । विवर्णो मुखवर्णश्च गद्गदश्चाभवत्स्वनः ॥

युद्धाभिनन्दिनः	போரில் ஆசைப்பட்ட	मुखवर्णः च	முகவொளியும்
अस्य	இவனது	विवर्णः	குன்றிற்று.
सव्यं	இடது	स्वनः च	குரலும்
नयनं च	கண்ணும்	गद्गदः	தழுதழுத்ததாக
व्यस्फुरत्	சுடித்தது.	अभवत्	ஆயிற்று.

अभवत्सुदिने काले दुर्दिनं रुक्षमास्तम् । ऊचुः खगा मृगाः सर्वे वाचः क्रूरा भयावहाः ॥

सुदिने	சூரியன் நன்கு பிர காசிக்கின்ற	खगाः	பறவைகளும்
काले	சமயத்தில்	मृगाः	மிருகங்களும்
दुर्दिनं	இருளடர்ந்ததினமா கவும்	सर्वे	எல்லாமும்
रुक्षमास्तं	புயற்காற்றுடன் கூடியதாகவும்	भयावहाः	பயத்தை உண்டாக்கு பவைகளாய்
अभवत्	ஆயிற்று.	क्रूराः	விகாரமான
		वाचः	சத்தங்களை
		ऊचुः	இட்டன.

स सिंहोपचितस्कन्धः शार्दूलसमविक्रमः । तानुत्पातानचिन्त्यैव निर्जगाम रणाजिरम् ॥

सिंहोपचित- स्कन्धः	} சிம்மத்தினதுபோன்ற பெருத்த தோள் களையுடையவனும்	सः	அவன்
शार्दूलसम- विक्रमः		} வேக்கையை விகர்த்த ஆற்றலுடையவனு டான	तान्
			उत्पातान्
		अचिन्त्य एव	எகியம் செய்யாமலே
		रणाजिः	போர்க்களத்தை
		निर्जगाम	சென்றான். [நோக்கி

तदा निर्गच्छतस्तस्य रक्षसः सह राक्षसैः । बभूव सुमहान्नादः क्षोभयन्निव सागरम् ॥

तदा	அப்பொழுது	सागरं इव	சமுத்திரத்தையும்
रक्षसैः सह	அரக்கர்களோடு கூட	क्षोभयन्	கலங்கச்செய்யும்
तस्य	அந்த	सुमहान्	பெரிய
रक्षसः	அரக்கள்	नादः	சத்தமானது
निर्गच्छतः	செல்லுகையில்	बभूव	உண்டாயிற்று.

तेन शब्देन विवस्ता वानराणां महाचमूः । द्रुमशैलप्रहरणा योद्धुं समवतिष्ठत ॥ १५ ॥

तेन	அந்த	द्रुमशैलप्रहरणा	{ மரக்களையும், மலை களையும் ஆயுதமாகக் கொண்டதாய்
शब्देन	சத்தத்தால்	योद्धुं	
विवस्ता	நடுகடுக்கிய	समवतिष्ठत	சித்தமாக நின்றது.
वानराणां	வானரர்களின்		
महाचमूः	பெரும் சேனை		

तेषां युद्धं महारौद्रं सञ्जज्ञे हरिरक्षसाम् । रामरावणयोरथे समभित्यक्तजीविनाम् ॥ १६ ॥

रामरावणयोः अर्थे	ஸ்ரீராமருக்காகவும் ராவணனுக்காகவும்	हरिरक्षसां	வானராசநஸர் களிடையே
समभित्यक्तजीविनां	உயிரைவிடத்துணிக் திருந்த	युद्धं	போர்
तेषां	அந்த	महारौद्रं	மிகக் கொடுமையாய்
		सञ्जज्ञे	நிகழ்ந்தது.

सर्वे ह्यतिबलाः शूराः सर्वे पर्वतसन्निभाः । हरयो राक्षसाथैव परस्परजिघांसवः ॥ १७ ॥

सर्वे हि	எல்லோருமே	हरयः च	வானரர்களும்
अतिबलाः	மிக பலசாலிகள் ;	राक्षसाः एव	அரக்கர்களும்
शूराः	சூரர்கள் ;	परस्पर-	} ஒருவரையொருவர் ஒழிப்பதில் ஊக்கம் உடையவர்கள் ;
सर्वे	எல்லோரும்	जिघांसवः }	
पर्वतसन्निभाः	மலையை நிகர்த்தவர் கள் ;		

तेषां विनर्दतां शब्दः संयुगेऽतितरस्विनाम् । शुश्रुषे सुमहान्क्रोधादन्योन्यमभिगर्जताम् ॥

संयुगे	போரில்	शुश्रुषे	அந்த
क्रोधात्	கோபாவேசத்தால்	अतितरस्विनां	மிக பலசாலிகளின்
अन्योन्यं	ஒருவரை ஒருவர்	शब्दः	சத்தமானது
अभिगर्जतां	அதட்டி	सुमहान्	மிகப் பெரிதாய்
विनर्दतां	அட்டகாசஞ்செய்யும்	शुश्रुषे	கேட்கப்பட்டது.

रजश्वारुणवर्णाभं सुभीममभवद्भृशम् । उद्धृतं हरिरक्षोभिः संस्रोध दिशो दश ॥ १९ ॥

रजश्वर्णाभं	சென்னிறமுள்ள	हरिरक्षोभिः	வானர்களாலும் அரக்கர்களாலும்
रजः	தூளியானது	उद्धृतं	உண்டான ஆது
सुभीमं	மிக்க பயக்காமாகவும்	दश दिशः	பத்து திக்குகளையும்
भृशं च	அதிகமாகவும்	संस्रोध	மறைத்துவிட்டது.
अभवत्	உண்டாயிற்று.		

अन्योन्यं रजसा तेन कौशेयोद्धृतपाण्डुना । संवृतानि च भूतानि ददृशुर्न रणाजिरे ॥ २० ॥

रणजिरे	போர்க்களத்தில்	रजसा	தூளியால்
कौशेयोद्धृत-}	பட்டில் மூடப்பட்டது போல் சற்று வெ ளுத்த	भूतानि च	பிராணிகளெல்லாம்
पाण्डुना }		संवृतानि	மூடப்பட்டவைகளாய்
तेन	அந்த	अन्योन्यं	ஒன்றை ஒன்று
		दृशुः न	பார்க்கமுடியவில்லை.

न ध्वजा न पताका वा चर्म वा तुरगोऽपि वा । आयुधं स्यन्दनं वाऽपि ददृशे तेन रेणुना॥

तेन रेणुना	அந்த தூணியால்	चर्म	கவரம் தானாகட்டும்
स्यन्दनं अपि वा	தேர் கூட	तुरगः अपि वा	குதிரை தானாகட்டும்
ददृशे न	புலப்படவில்லை.	आयुधं वा	ஆயுதம் தானாகட்டும்
ध्वजाः	கொடிகள் தானாகட்டும்	न	புலப்படவில்லை.
पताकाः वा	நிசான்கள் தானாகட் டும்		

शब्दश्च सुमहांस्तेषां नर्दतामभिधावताम् । श्रूयते तुमुले युद्धे न रूपाणि चकाशिरे ॥२२॥

अभिधावतां	எதிர்த்தொடிக் கொண்டு	तुमुले	குழப்பமான
नर्दतां	கொடிஞ்செய்யும்	युद्धे	போரில்
तेषां	அவர்களுடைய	सुमहान्	மிகப் பெரிதாய்
शब्दः च	சத்தம் மட்டும்	श्रूयते	கேட்கப்பட்டது.
		रूपाणि	உருவங்கள்
		चकाशिरे न	புலப்படவில்லை.

हरीनेव सुसंकुद्धा हरयो जघ्नुराहवे । राक्षसाश्चापि रक्षांसि निजन्तुस्तिमिरे तदा ॥२३॥

तदा	அப்பொழுது	हरीन् एव	வானரர்களையே
आहवे	போரில்	जघ्नुः	வதைத்தார்கள்.
तिमिरे	இருளில்	राक्षसाः च	அரக்கர்களும்
हरयः	வானரர்கள்	रक्षांसि अपि	அரக்கர்களையே
सुसंकुद्धाः	மிகக்கோபமடைந் தவர்களாய்	निजन्तुः	வதைத்தார்கள்.

परांश्चैव विनिघ्नन्तः स्वांश्च वानरराक्षसाः । रुधिराद्रां तदा चकुर्महीं पङ्कानुलेपनाम्॥२४॥

तदा	அப்பொழுது	महीं	பூமியை
वानरराक्षसाः	வானரர்களும் அரக்கர்களும்	रुधिराद्रां	ரத்தத்தால் நனைந்த தாகவும்
स्वान् च	தம் இனத்தார்களை	पङ्कानुलेपनां च	சேற்றால் பூசப்பட்ட தாகவும்
परान् एव	சத்ருக்களையும் [யும்	चक्रुः	செய்தார்கள்.
विनिघ्नन्तः	கொன்றுகொண்டு		

ततस्तु रुधिरौषेण सिक्तं व्यपगतं रजः । शरीरशवसङ्कीर्णा बभूव च वसुन्धरा ॥ २५ ॥

ततः	அப்பொழுது	व्यपगतं	அடக்கியதாயிற்று.
रुधिरौषेण	ரத்தப்பிரவாகத்தால்	वसुन्धरा च	பூமியும்
सिक्तं	நனைந்து	शरीरशवसङ्कीर्णा	பிணங்களால் நிறைந்த
रजः पु	தூணியும்	बभूव	இருக்கிறது. [தாய்

द्रुमशक्तिशिलाप्रासैर्गदापरिघतोमरैः । हरयो राक्षसाश्चैव जघ्नुरन्योन्यमोजसा ॥ २६ ॥

हरयः च	வானர்களும்	गदापरिघ- तोमरैः	கதைகள், உழலைத் தடிகள், தேராமாங்கள் இவைகளாலும்
राक्षसाः एव ओजसा	அரக்கர்களும் போரில் அஸ்த்ரவித் தையில் தேர்ச்சியால்	अन्योन्यं	ஒருவரையொருவர்
द्रुमशक्ति- शिलाप्रासैः	மரங்கள், சுட்டிகள், கற்பாறைகள், கத்தி கள் இவைகளாலும்	जघ्नुः	அடித்தார்கள்.

बाहुभिः परिघाकारैर्युध्यन्तः पर्वतोपमाः । हरयो भीमकर्माणो राक्षसाञ्जघ्नुराहवे ॥ २७ ॥

आहवे	போரில்	युध्यन्तः	போர்ப்புரிபவர்களாய்
भीमकर्माणः	பயக்கரமான தொ ழில் புரிபவர்களும்	परिघाकारैः	உழலைத்தடிகளை நிகர்த்த
पर्वतोपमाः	மலையை நிகர்த்தவர் களுமான	बाहुभिः	கைகளால்
हरयः	வானர்கள்	राक्षसान्	அரக்கர்களை
		जघ्नुः	புடைத்தார்கள்.

राक्षसास्त्वपि संक्रुद्धाः प्रासतोमरपाणयः । कपीभिर्जघ्नरे तत्र शस्त्रैः परमदारुणैः ॥ २८ ॥

तत्र	அப்பொழுது	संकुद्धाः	மிகச்சினங்கொண்ட வர்களாய்
प्रासतोमरपाणयः	கத்தி, கோமாம், இவைகளைக் கையில் ஏந்தியவர்களாய்	परमदारुणैः शस्त्रैः	மிகக்கொடிய படைக்கலங்களால்
राक्षसाः अपि	ராஷ்டிரங்களும்	कपीन तु निर्जग्नरे	வானர்களையும் வதைத்தார்கள்.

अकम्पनः सुसंकुद्धो राक्षसानां चमूपतिः । संहृष्यति तान्सर्वात्राक्षसान्भीमविक्रमान् ॥

राक्षसानां	அரக்கர்களுடைய	तान्	அந்த
चमूपतिः	சேனைத் தலைவனுடைய	राक्षसान्	அரக்கர்கள்
अकम्पनः	அகம்பனன்	सर्वान्	எல்லோரையும்
सुसंकुद्धः	மிகச்சினங்கொண்ட வனாகி	संहृष्यति	உதஸாகப்படுத்தி னான்.
भीमविक्रमान्	மகாவல்லமையடைந்த		

हरयस्त्वपि रक्षांसि महाद्रुममहाश्मभिः । विदारयन्त्यभिक्रम्य शस्त्राण्याच्छिद्य वीर्यतः ॥

हरयः तु	வானர்களும்	वीर्यतः अपि	சரமர்த்தியத்தாலே யே
महाद्रुम- महाश्मभिः	பெரும்மரங்கள், பெ ரும் கற்பாறைகள் இவைகளைக்கொண்டு	शस्त्राणि आच्छिद्य	படைக்கலங்களை பிடுக்கிக்கொண்டு
रक्षांसि	அரக்கர்களை	विदारयन्ति	கொறுக்கித்தள்ளி னார்கள்.
अभिक्रम्य	மேல்லிழுந்து தாக்கி		

एतस्मिन्नन्तरे वीरा इयः कुमुदो नलः । मैन्दश्च द्विविदः क्रुद्धाश्चक्रुर्वेगमनुत्तमम् ॥३१॥

एतस्मिन् अन्तरे	இதே சமயத்தில்	द्विविदः च	ந்விவிதனும்
इयः	வானர	क्रुद्धाः	சினம் மேலிட்டவர்
वीराः	ஞானர்களாகிய		கனாய்
कुमुदः	குமுதனும்	अनुत्तमं	ஒப்புயர்வில்லாத
नलः	நளனும்	वेगं चक्रुः	சாமர்த்தியத்தைக்
मैन्दः	மைந்தனும்		காட்டினார்கள்.

ते तु वृक्षैर्महावेगा राक्षसानां चमूमुखे । कदनं सुमहच्चक्रुर्लीलया हरियूयपाः ॥ ३२ ॥

महावेगाः	மகா ஆற்றலுடைய	वृक्षैः	மாங்களால்
ते	அந்த	लीलया तु	கிரையாட்டாகவே
हरियूयपाः	வானரச்சேனைத்தலை	सुमहत्	பெரும்
राक्षसानां	அரக்கர்களின்[வர்கள்	कदनं	நாசத்தை
चमूमुखे	படைமுனையில்	चक्रुः	செய்தனர்.

ममन्थु राक्षसान्सर्वे वानरा गणशो भृशम् ॥ ३३ ॥

ममन्थु	வானரர்கள்	गणशः	கட்டக்கட்டமாக
वानराः	எல்லோரும்	भृशं	அதிகமாய்
सर्वे	அரக்கர்களை	ममन्थुः	வதைத்தார்கள்.
राक्षसान्			

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चपञ्चाशः सर्गः ॥

भाषितः श्लोकाः 16854

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2179

षट्पञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தாறாவது ஸர்க்கம். ॥ ५६ ॥

अकम्पनवधः—அகம்பன வதம்.

तद्दृष्ट्वा सुमहत्कर्म कृतं वानरसत्तमैः । क्रोधमाहारयामास युधि तीव्रमकम्पनः ॥ १ ॥

अकम्पनः	அகம்பனன்	दृष्ट्वा	கண்ணுற்று
वानरसत्तमैः	வானரோத்தமர்களால்	युधि	போரில்
कृतं	புரியப்பட்ட	तीव्रं	அடங்கா
तत्	அந்த	क्रोधे आहारयामास	ஆத்திரக்கொண்
सुमहत् कर्म	அரிய செயலை		டான்.

क्रोधमूर्च्छितरूपस्तु ध्रुन्वन्परमकार्मुकम् । दृष्ट्वा तु कर्म शत्रूणां सारथिं वाक्यमब्रवीत् ॥

शत्रूणां	சத்ருக்களுடைய	ध्रुन्वन् तु	நானேற்றி ஒளி
कर्म	தொழிலை		செய்தகொண்டே
दृष्ट्वा तु	பார்த்ததுமே	सारथिं	தேர்ப்பாகணைப்
क्रोधमूर्च्छितरूपः	கொபத்தால் மெய்		பார்த்து
	மறந்த அவன்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
परमकार्मुकं	உத்தமமானவிலை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
			மொழிந்தான் :

तत्रैव तावच्चरितं रथं प्रापय सारथे । यत्रैते बहवो घ्नन्ति सुबहून्नाक्षसात्रणे ॥ ३ ॥

சாரथே	"சாரதியே!	சுபஹூந்	பலரையும்
ரணே	போரில்	ஐந்நி	கொல்லுகின்றோர்களோ
பஹவ:	அனேகர்களாகிய	தஸ எவ	அவ்விடத்திற்கே
எதே	இவர்கள்	தாவத்	முதலில்
யத்ந	எவ்விடத்தில்	தவ்ரீத்	வேகமாய்
ராக்ஷஸாந்	உரக்கர்கள்	ரயம் ப்ராபய	ரதத்தை செலுத்து.

एतेऽत्र बलवन्तो हि भीमकायाश्च वानराः । द्रुमशैलप्रहरणास्तिष्ठन्ति प्रमुखे मम ॥ ४ ॥

மம	"எனது	भीमकायाः च	பேருடலுடையவர்க
ப்ரமுகே	முன்னிலையில்	வானரா:	வானர்கள் [ஐரமான
அஸ ஹி	இவ்விடத்திலேயே	द्रुमशैलप्रहरणा:	மாக்களையும், மலைக
எதே	இந்த	तिष्ठन्ति	ளையும், ஆயுதங்களா
பலவந்த:	பலசாலிகளும்		கக்கொண்டவர்களாக
			நிற்கின்றார்கள்:

एतान्निहन्तुमिच्छामि समरश्लाघिनो ह्यहम् । एतैः प्रमथितं सर्वं दृश्यते राक्षसं बलम् ॥

एतैः	"இவர்களால்	हि	ஆனபடியால்
ராக்ஷஸம்	ராக்கூஸ	अहं	நான்
பலம்	சேனை	समरश्लाघिनः	போரில் பெயர்பெற்ற
சर्वம்	எல்லாமும்	एतान्	இவர்களை [வர்களான
ப்ரமயித்	அழிக்கப்பட்டதாக	निहन्तु	கொல்ல
ஐத்யதே	காணப்படுகிறது.	इच्छामि	நினைக்கிறேன்."

ततः प्रजवनाश्वेन रथेन रथिनां वरः । हरीनभ्यहनत्क्रोधाच्छरजालैरकम्पनः ॥ ६ ॥

ரயினா	தேரிலிருந்து போர்	रथेन	ரதத்திலிருந்து
	புரிபவர்களுக்குள்		கொண்டு
வர:	சிறந்த	क्रोधात्	கோபாவேசத்தால்
அகம்பன:	அகம்பனை	शरजालैः	பாணசமூகங்களால்
தத:	அவ்விடத்தில்	हरीन्	வானர்களை
ப்ரஜவமாஸேந	{ மிக்க வேகமுள்ள	अभ्यहनत्	மிகத்துன்புறுத்தி
	குதிரைகளால்		னன்.
	பூட்டப்பெற்ற		

न स्थातुं वानराः शेकुः किं पुनर्योद्धुमाहवे । अकम्पनशरैर्भग्नाः सर्व एव विदुद्रुवुः ॥ ७ ॥

ஆஹவே	போரில்	किं पुनः	எப்படி முடியும்.
வானரா:	வானர்கள்	सर्व एव	எல்லோருமே
ஸ்தாது	எதிர்த்துநிற்க	अकम्पन शरैः	அகம்பனனது
சேகூ: ந	முடியவில்லை.	भग्नाः	பாணங்களால்
யோகூ	எதிர்த்துப்போர்	विदुद्रुवुः	சிறுண்டவர்களாய்
	புரிய		புறங்காட்டியோடத்
			தலைப்பட்டார்கள்.

स प्रसह्य महातेजा हनुमान्मारुतात्मजः । अभिदुद्राव तद्रक्षः कम्पयन्निव मेदिनीम् ॥१३॥

महातेजाः	மகா ஆற்றலுடைய வரும்	रक्षः	அரக்கனை நோக்கி
मारुतात्मजः	வாயுவின் புதல்வரும்	मेदिनी	உலகை
सः	அந்த [ஆன]	कम्पयन् इव	நடுங்கச்செய்கின்றவர்
हनुमान्	ஹனுமார்	प्रसह्य	போலாகி
तव	அந்த	अभिदुद्राव	மிக வேகங்கொண்டு ஓடினார்.

तस्याभिनर्दमानस्य दीप्यमानस्य तेजसा । वभूव रूपं दुर्धर्षं दीप्तस्येव विभावसोः ॥१४॥

तेजसा	ஒளியால்	दीप्तस्य	கொழுந்துவிட் டெரியும்
दीप्यमानस्य	ஜ்வலித்துக்கொண்டு இருக்கிறவரும்	विभावसोः इव	அக்னிபிணுடையது போன்றதாய்
अभिनर्दमानस्य	கர்ஜித்துக்கொண்ட ருக்கிறவருமான	दुर्धर्षं	அணுகவொண்ணாத தாய்
तस्य	அவரது	वभूव	விளக்கிற்று.
रूपं	உருவம்		

आत्मानमप्रहरणं ज्ञात्वा क्रोधसमन्वितः । शैलमुत्पाटयामास वेगेन हरिपुङ्गवः ॥ १५ ॥

हरिपुङ्गवः	வானரோத்தமரான அவர்	ज्ञात्वा	நினைத்து
आत्मानं	தன்னை	क्रोधसमन्वितः	மிக்ககோபங்கொண்டு
अप्रहरणं	ஓராயுதமும் இல்லாத வராய்	वेगेन	வெகுவேகமாக
		शैलं	மலையொன்றை
		उत्पाटयामास	பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டார்.

तं गृहीत्वा महाशैलं पाणिनैकेन मारुतिः । स विनद्य महानादं भ्रामयामास वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	மகா சரமர்த்திய சாலியும்	तं	அந்த
मारुतिः	வாயுமைந்தருமாகிய	महाशैलं	பெரும் மலையை
सः	அவர்	एकेन	ஒரு
महानादं	பெரும் கோலத்தை	पाणिना	கையால்
विनद्य	இட்டுக்கொண்டு	गृहीत्वा	பிடித்துக்கொண்டு
		भ्रामयामास	சுழற்றினார்.

ततस्तमभिदुद्राव राक्षसेन्द्रमकम्पनम् । पुरा हि नमुचिं संख्ये वज्रेणेव पुरन्दरः ॥ १७ ॥

ततः	அப்பொழுது	पुरन्दरः	இந்திரன்
तौ	அந்த	वज्रेण	வஜ்ராயுதத்தால்
राक्षसेन्द्रं	ராக்ஷஸோத்தமனாகிய	नमुचिं हि	நமுசி என்ற அகரணையே
अकम्पनं	அகம்பனனை	इव	எப்படியோ அப்படியே
पुरा	முற்காலத்தில்	अभिदुद्राव	தாக்கினார்.
संख्ये	போரில்		

अकम्पनस्तु तद्दृष्ट्वा गिरिशृङ्गं समुद्यतम् । दूरादेव महावाणैरर्धचन्द्रैर्व्यदारयत् ॥ १८ ॥

अकम्पनः तु	அகம்பனனும்	दृष्ट्वा	கவனித்து
तत्	அந்த	दूरान एव	தூரத்திலேயே
गिरिशृङ्गं	மலைச்சிகரத்தை	अर्धचन्द्रैः	அர்த்சந்திரமெனும்
समुद्यतं	மேல்நிழ வருகிறதாக	महावाणैः	சிறந்த பாணங்களால்
		व्यदारयत्	பிளந்தெறிந்தான்.

* तत्पर्वताग्रमाकाशे रक्षोवागविदारितम् । विशर्णं पतितं दृष्ट्वा हनुमान्कोधमूर्च्छितः ॥ १९ ॥

हनुमान्	ஹனுமார்	विशीर्णं	செதறி
तत्	அந்த	पतितं	பூமியில் விழுந்ததை
पर्वताग्रं	பர்வதசிகரத்தை	दृष्ट्वा	பார்த்து
आकाशे	ஆகாசத்தில்	रोधमूर्च्छितः	அளவுகடந்த கோபக் கொண்டார்.
रक्षोवागविदारितं	அரக்கனது பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு		

सोऽश्वकर्णं समासाद्य रोपदपान्विता हरिः । तूर्गमुत्पाटयामास महागिरिमिवोच्छ्रितम् ॥

सः	அந்த	उच्छ्रितं	ஒங்கிவளர்ந்துகின்ற
हरिः	வானார்	अश्वकर्णं	அச்வகர்ண விருக்தக்
रोपदपान्वितः	கோபமும் செருக்கும் கொண்டவராய்	समासाद्य	கிட்டி [த்தை
महागिरिं	ஒரு பெருமலை	तूर्णं	சடக்கென
इव	போல	उत्पाटयामास	வேருடன் பிடுங்கிக் கொண்டார்.

तं गृहीत्वा महास्कन्धं सोऽश्वकर्णं महाद्युतिः । प्रहस्य परया प्रीत्या भ्रामयामास संयुगे ॥

महाद्युतिः	மகாதேஜஸ்கியாகும்	महास्कन्धं	பெரிய அடிமாத்தோ டிருக்கும்
सः	அவர்	अश्वकर्णं	அச்வகர்ணவிருக்தத்தை
संयुगे	போரில்	गृहीत्वा	எடுத்தக்கொண்டு
परया	அளவுகடந்த	प्रहस्य	கைகத்துக்கொண்
प्रीत्या	உதஸாறுத்தால்	भ्रामयामास	சுழற்றினார். [31
तं	அந்த		

प्रधावन्नूर्खवेगेन प्रभञ्जंस्तरसा द्रुमान् । हनुमान्परमुद्धरणैर्दारयत्क्षितिम् ॥ २२ ॥

परमकुहः	மிகச்சினக்கொண்ட	तरसा	வலுவால்
हनुमान्	ஹனுமார்	द्रुमान्	விருக்தங்களை
प्रधावन्	பாய்ந்துசெல்லுகின்ற வராய்	प्रभञ्जन्	முறித்துக்கொண்டு
ऊखवेगेन	தொடைவேகத்தால்	वरणैः	காண்டிவைப்புகளால்
		क्षितिम्	பூமியை
		दारयत्	பிளந்தார்.

गजांश्च सगजारोहान्सरथाच्चयिनस्तथा । जघान हनुमान्भीमात्राक्षसांश्च पदातिगान् ॥

धीमान्	மகா புத்திமான்னாகிய	रयिनः	தேரிலிருந்தவர்களை
हनुमान्	ஹனுமார்	सरथान्	சதக்களுள்படவும்
गजान्	பானைகளை	राक्षसान्	ராக்ஷஸ
सगजारोहान् च	பானையின்மீதிருந்த வர்களுள்படவும்	पदातिगान् च	பதாதிகளையும்
तथा	அப்படியே	जघान	கொன்றுதள்ளினார்.

तमन्तकमिव क्रुद्धं समरे प्राणहारिणम् । हनुमन्तमभिप्रेक्ष्य राक्षसा विप्रदुद्रुवुः ॥ २४ ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	प्राणहारिणं	உயிவை வாங்குகின்ற
अन्तकं	எமனை	तं	அந்த
इव	நிகர்த்து	हनुमन्तं	ஹனுமாரை
समरे	போரில்	अभिप्रेक्ष्य	பார்த்து
क्रुद्धं	சினங்கொண்டு	विप्रदुद्रुवुः	புறங்காட்டி ஓடத்தலை ப்பட்டார்கள்.

तमापतन्तं संक्रुद्धं राक्षसानां भयावहम् । ददर्शाकम्पनो वीरश्चुकोध च ननाद च ॥ २५ ॥

वीरः	ஞானாகிய	आपतन्तं	தன்னை எதிர்த்துவரு
अकम्पनः	அகம்பனன்	तं	அவரை [கிறவரான
राक्षसानां	அரக்கர்களுக்கு	ददर्श	கண்டான்.
भयावहं	ஆபத்தை விளைவித் துக்கொண்டு,	चुकोध च	மிகச் சினங்கொண் டான்.
संक्रुद्धं	கேரபங்கொண்டும்	ननाद च	கர்ஜித்தான்.

स चतुर्दशभिर्बाणैः शितैर्देहविदारणैः । निर्विभेद हनूमन्तं महावीर्यमकम्पनः ॥ २६ ॥

सः	அந்த	देहविदारणैः	தேகத்தைப் பிளக்க வல்லவைகளுமான
अकम्पनः	அகம்பனன்	चतुर्दशभिः	பதினான்கு
महावीर्यं	மகா வீரனாகிய	बाणैः	பாணங்களால்
हनूमन्तं	ஹனுமாரை	निर्विभेद	குத்தினான்.
शितैः	கடரணவைகளும்		

स तदा प्रतिविद्धस्तु बर्हीभिः शरवृष्टिभिः । हनुमान्ददृशे वीरः प्ररुड इव सानुमान् ॥

सः	அந்த	तदा	அப்பொழுது
वीरः	வீரரும்	बर्हीभिः	பல
प्ररुडः	ஓக்கி வளர்ந்த	शरवृष्टिभिः	சரவர்த்தங்களால்
सानुमान् इव	மலைபோன்றவரு மாகிய	प्रतिविद्धः तु	எங்கும் தைக்கப் பெற்றவராகவே
हनुमान्	ஹனுமார்	दृशे	சினக்கினார்.

विरराज महाकायो महावीर्यो महामनाः । पुष्पिताशोकसङ्काशो विभूम इव पावकः ॥२८॥

महाकायः	பெரிய உடலுற்ற வரும்,	पुष्पिताशोक- सङ्काशः	} புஷ்பித்த அசோக மரம்போலவும், புகையின்றி பிரகாசிக் கும்
महावीर्यः	மகா வீர்வசாலியும்,	विभूमः	
महामनाः	அளவுகடந்த செருக் குற்றவருமான அவர்	पावकः इव विरराज	கெரப்புப்போலவும் விளங்கினார்.

ततोऽन्यं वृक्षमुत्पाद्य कृत्वा वेगमनुत्तमम् । शिरस्यभिजघानाशु राक्षसेन्द्रमकम्पनम् ॥

ततः	அதன்மேல்	आशु.	எடக்கென
अनुत्तमं	ஒப்புயர்வில்லாத	उत्पाद्य	கெருடன் பிடுங்கி
वेगं	ஆக்சீரத்தை	राक्षसेन्द्रं	ராஷ்டிரேந்திரமனாகிய
कृत्वा	மேற்கொண்டு	अकम्पनं	அகம்பனனை
अन्यं	வேறொரு	शिरसि	தலையில்
वृक्षे	மரத்தை	अभिजघान	புடைத்தார்.

स वृक्षेण हतस्तेन सक्रोधेन महात्मना । राक्षसो वानरेन्द्रेण पपात च ममार च ॥ ३० ॥

सः	அந்த	तेन	அந்த
राक्षसः	அரக்கன்	वृक्षेण	மரத்தால்
सक्रोधेन	கோபத்துடனிருக் கும்	हतः	அடிக்கப்பட்டவனாய்
महात्मना	அளவுகடந்த ஆற்ற லுடைய	पपात	கிழே விழுந்தான்.
वानरेन्द्रेण	வானரேந்திரமரால்	च च	தஷ்டணமே
		ममार	உயிர் துர்த்தான்.

तं दृष्ट्वा निहतं भूमौ राक्षसेन्द्रमकम्पनम् । व्यथिता राक्षसाः सर्वे क्षितिकम्प इव द्रुमाः ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	दृष्ट्वा	பார்த்து
सर्वे	எல்லோரும்	क्षितिकम्पे	புகம்பத்தில்
राक्षसेन्द्रं	ராஷ்டிரேந்திரமனாகிய	द्रुमाः	விருகட்கள்
तं अकम्पनं	அந்த அகம்பனனை	इव	எப்படியோ
भूमौ	பூமியில்		அப்படியே
निहतं	மாண்டு கிடப்பவனாக	व्यथिताः	நடுக்கினார்கள்.

त्यक्तप्रहरणाः सर्वे राक्षसास्ते पराजिताः । लङ्कामभिययुस्त्रस्ता वानरैस्तैरभिद्रुताः ॥ ३२ ॥

ते	அந்த	तैः	அந்த
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	वानरैः	வானர்களால்
सर्वे	எல்லோரும்	अभिद्रुताः	தூரத்தியடிக்கப்பட்ட வர்களாய்
पराजिताः	தோல்வியடைந்தவர்		
सप्ताः	நடுநடுக்கி [களாய்	लङ्कां	லங்கையை நோக்கி
त्यक्तप्रहरणाः	ஆயுதங்களை நழுவ விட்டவர்களாய்	अभिययुः	ஒடலுற்றார்கள்.

ते मुक्तकेशाः संभ्रान्ता भग्नमानाः पराजिताः । स्रक्चूमजलैरङ्गैः श्वसन्तो विप्रदुद्रुवुः ॥

पराजिताः	தோல்விபுற்ற ஆவர்கள்	स्रक्चूमजलैः	முடியா த்தனைத்தால் வியர்வை பெருகும்
ते		अङ्गैः	உடல்களோடு
मुक्तकेशाः	தலைபயிர் அவிழ்ந்து புரள்	श्वसन्तः	பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு
संभ्रान्ताः	உன்னம் சிதற	विप्रदुद्रुवुः	ஓடி னார்கள்.
भग्नमानाः	மாணக்குலை		

अन्योन्यं प्रममन्थुस्ते विविशुर्नगरं भयात् । पृथुतस्ते सुसंमूढाः प्रेक्षमाणा मुहुर्मुहुः ॥३४॥

ते	ஆவர்கள்	मुहुः मुहुः	விட்டுவிட்டு
अन्योन्यं	ஒருவரையொருவர்	भयात्	பயத்தால்
प्रममन्थुः	விட்டுப்பிரியாது உராய்ந்துகொண்டார்கள்.	पृथुतः	பின்புறம்
सुसंमूढाः	மிகவும் அறிவு கலங்கிய	प्रेक्षमाणाः	கிரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே
ते	ஆவர்கள்	नगरं	பட்டினத்திற்குள்
		विविशुः	புகுந்தார்கள்.

तेषु लङ्कां प्रविष्टेषु राक्षसेषु महाबलाः । समेत्य हरयः सर्वे हनुमन्तमपूजयन् ॥ ३५ ॥

तेषु	அந்த	हरयः	வானரர்கள்
राक्षसेषु	அரக்கர்கள்	सर्वे	எல்லோரும்
लङ्कां	லங்கையினுள்	समेत्य	ஒன்றுகூடி
प्रविष्टेषु	போய்ச்சேரவும்	हनुमन्तं	ஹனுமாரை
महाबलाः	மகாபலிவீரர்களான	अपूजयन्	கொண்டாடினார்கள்.

सोऽपि प्रहृष्टस्तान्सर्वान्हरीन्प्रत्यभ्यपूजयत् । हनुमान्सत्त्वसंपन्नो यथाहमनुकूलतः ॥ ३६ ॥

सर्वसम्पन्नः	பேராற்றல்கொண்ட	हरीन्	வானரர்கள்
सः	அந்த	सर्वान्	எல்லோரையும்
हनुमान् अपि	ஹனுமாரும்	यथाहं	அவரவர்க்கேற்ற
प्रहृष्टः	சந்தேஷமுற்றவராய்	अनुकूलतः	அன்புடன் [வாறு
तान्	அந்த	प्रत्यभ्यपूजयत्	கொளறித்தார்.

विनेदुश्च यथाप्राणं हरयो जितकाशिनः । चकर्षुश्च पुनस्तत्र सप्राणानपि राक्षसान् ॥३७॥

जितकाशिनः	வெற்றிகூடிய	तत्र	அங்கிடத்தில்
हरयोः	வானரர்கள்	सप्राणान्	குற்றுயிருடனிருந்த
यथाप्राणं च	குல்கொண்டமட்டும்	राक्षसान् अपि	அரக்கர்களையும்
विनेदुः	கூச்சலிட்டார்கள்.	पुनः च	இங்குமங்கும்
		चकर्षुः	இழுத்தார்கள்.

स वीरशोभाभजन्महाकपिः समेत्य रक्षांसि निहत्य मारुतिः ।

महासुरं भीममित्रनाशनं यथैव विष्णुर्वालिनं चमूमुखे

॥ ३८ ॥

महाकपिः	வானிராத்தமரும்	भीमं	பயங்கரமானவனும்
मारुतिः	வாயுமைத்தருமான	अभितनाशनं	சத்ருசம்ஹாரகனு மான
सः	ஆவர்		
विष्णुः	விஷ்ணுபகவான்	महासुरं	ராசாதிஸாத்தமனை
बालिनं	பலியை	भ्र्क्षांसि एव	ஆரக்கர்களையும் [யும்
यथा	எப்படியோ அப்படி யே	समेत्य निहत्य	ஒன்றாய் மடித்து
चमूमुखे	படைமுனையில்	वीरशोभां	வீரலக்ஷ்மியை
		अनजत्	பெற்றுவிளக்கினார்.

अपूजयन्देवगणास्तदा कपिं स्वयं च रामोऽतिवलश्च लक्ष्मणः ।

तथैव सुग्रीवमुखाः पुवङ्गमा विभीषणश्चैव महाबलस्तथा

॥ ३९ ॥

तदा	அப்பொழுது	सुग्रीवमुखाः	சுகீர்வனை முன்னிட்ட
कपिं	வானரரான ஆவரை	पुवङ्गमाः एव	வானரர்களும்
देवगणाः	தேவகணங்களும்	तथा एव	அப்படியே
स्वयं	தேரில்	महाबलः	மகாபலவானாகிய
अतिवलः	அதிகபலசாலியாகிய	विभीषणः च	விபிஷணரும்
रामः च	ராமரும்	अपूजयन्	புகழ்ந்துகொண்டாடி னார்கள்.
लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணரும்		
तथा	அப்படியே		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षट्पञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 16893

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2218

सतपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம். ॥ ५७ ॥

प्रहस्तयुद्धम्—பிரஹஸ்த யுத்தம்.

अकम्पनवधं श्रुत्वा क्रुद्धो वै राक्षसेश्वरः । किञ्चिद्दीनमुखश्चापि सचिवांस्तानुदैक्षत ॥ १ ॥

राक्षसेश्वरः वै	ராசாதிஸமன்னை ஆவன்	अपि च	அப்படியிருக்கையி யும்
अकम्पनवधं	அகம்பனனது	दीनमुखः	வாடிய முகத்தனய்
श्रुत्वा	கேட்டு [கொளையை	तान्	அந்த
किञ्चित्	ஒருவாறு	सचिवान्	மந்திரிகளை
क्रुद्धः	கொண்டவனாகி	उदैक्षत	நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

स तु ध्यात्वा मुहूर्तं तु मन्त्रिभिः संविचार्य च । ततस्तु रावणः पूर्वदिवसे राक्षसाधिपः ॥
पुरीं परिययौ लङ्कां सर्वान्गुल्मानवेक्षितुम् ॥ ३ ॥

राक्षसाधिपः	ராஷ்டஸமன்னனாகிய	पूर्वदिवसे	காலையில்
सः रावणः तु	அந்த ராவணனும்	गुल्मान्	{ ராஷ்டனார் த்தம் வைக்கப்பட்டிருக் கும் சேனைகள்
मुहूर्तं तु	சிறிதுநேரம் மட்டும்	सर्वान्	எல்லாவற்றையும்
ध्यात्वा	தனக்குள்ளேயே ஆ லோசனை செய்துவிட்டு	अवेक्षितुं	நேரில் பார்க்க
ततः	அதன்மேல்	लङ्कां	இலங்கை
मन्त्रिभिः तु	மந்திரிகளோடும்	पुरीं	நகரை
संविचार्य च	தீர்க்காலோசனை செய்துவிட்டு	परिययौ	சுற்றிவந்தான்.

तां राक्षसगणैर्गुप्तं गुल्मैर्बहुभिरावृताम् । ददर्श नगरीं लङ्कां पताकाध्वजमालिनीम् ॥४॥

तां	அந்த	राक्षसगणैः	ராஷ்டஸக்கூட்டங்களை யடங்கிய
पताकाध्वज- मालिनीं }	கொடிகளும், சிசான்க ளும் கட்டப்பெற்று விளங்குகின்ற	गुल्मैः	{ ராஷ்டனார் த்தம் அமை க்கப்பட்டுள்ள சே னைகளால்
लङ्कां	லங்கை	आवृतां गुप्तां	நிரம்பி ரகழிக்கப்பட்டி ருக்கிறதாக
नगरीं	நகரை	ददर्श	கண்டான்.
बहुभिः	பல		

रुद्रां तु नगरीं दृष्ट्वा रावणो राक्षसेश्वरः । उवाचामर्षतः काले प्रहस्तं युद्धकोविदम् ॥५॥

राक्षसेश्वरः	ராஷ்டஸமன்னனாகும்	अमर्षतः	பொறுக்கமுடியாத தால்
रावणः	ராவணன்	युद्धकोविदं	யுத்தத்தில் சமர்த்த னை
नगरीं	பட்டணத்தை	प्रहस्तं	பிரகஸ்தனைப்பார்த்து.
काले	அக்காலத்தில்	उवाच	பின்வருமாறு ஆக்ஞ பித்தான் :
रुद्रां तु	முற்றுக்கை போடப் பட்டிருக்கிறதாகவும்		
दृष्ट्वा	கவனித்து		

पुरस्योपनिविष्टस्य सहसा पीडितस्य वा । नान्यं युद्धात्प्रपश्यामि मोक्षं युद्धविशारद ॥६॥

युद्धविशारद	" போரில் வல்லவனே,	पुरस्य	நகரத்திற்கு
सहसा	பலாத்காரமாக	युद्धात्	யுத்தத்தைத்தவிர
पीडितस्य	துன்புறுத்தி	अन्यं	வேறொரு
उपनिविष्टस्य वा	முற்றுக்கையிடப்பட் பட்டிருக்கிறதான்	मोक्षं	தப்புவழியை
		प्रपश्यामि न	நானறியேன்.

अहं वा कुम्भकर्णो वा त्वं वा सेनापतिर्मम । इन्द्रजिह्वा निकुम्भो वा वह्युर्भारमीदृशम् ॥

अहं वा	"நானும்	सेनापतिः	சேனாபதியாகிய
कुम्भकर्णः वा	கும்பகர்ணனும்	त्वं वा	நீயுந்தான்
इन्द्रजिह्वा वा	இந்திரஜிஹ்வையும்	ईदृशं	இப்படிப்பட்டதாகிய
निकुम्भः वा	நிகும்பனும்	भारं	போர் மும்ரமாயிருக்க குமிடத்தை
मम	எனது	वह्युः	அடையத்தக்கவர்கள்.

स त्वं बलमतः शीघ्रमादाय परिगृह्य च । विजयायाभिनिर्याहि यत्र सर्वे वनौकसः ॥८॥

अतः	"ஆகையால்	विजयाय च	வெற்றிபெறுவதற்
सः	அப்படிப்பட்ட	वनौकसः	வானரர்கள் [காகவே
त्वं	நீ	सर्वे	எல்லோரும்
शीघ्रं	உடனே	यत्र	{ எவ்விடத்திலிருக்கின் றார்களோ அவ்விடத் திற்கு
बलं	சைன்யத்தை	अभिनिर्याहि	செல்லு.
परिगृह्य	திரட்டி		
आदाय	அழைத்துக்கொண்டு		

निर्याणादेव ते नूनं चपला हरिवाहिनी । नर्दतां राक्षसेन्द्राणां श्रुत्वा नादं द्रविष्यति ॥

चपला	"ஸ்திரபுத்தியில்லாத	राक्षसेन्द्राणां	ராஷ்டிரேனாத் தமர்க
हरिवाहिनी	குரங்குப்படை	नादं	சத்தத்தை [ஞடைய
ते	உனது	श्रुत्वा	கேட்டு
निर्याणात् एव	புறப்பாடாலேயே	नूनं	நிச்சயமாய்
नर्दतां	அட்டகாசஞ் செய்யும்	द्रविष्यति	ஒடினிடும்.

चपला ह्यविनीताश्च चलचित्ताश्च वानराः । न सहिष्यन्ति ते नादं सिंहनादमिव द्विपाः ॥

वानराः हि	"வானரர்களோ	द्विपाः	யானைகள்
चपलाः	முன்பின் ஆலோசி யாதவர்கள்.	सिंहनादं	சிக்காதத்தை
अविनीताः च	நல்ல சினைகளைப் பெறாத தவர்கள்.	इव	எப்படியோ அப்படியே
चलचित्ताः च.	{ ஒன்றில் முற்றிலும் மனஞ்செலுத்தாத வர்கள்.	ते	உனது
		नादं	ஆரவாரத்தை
		सहिष्यन्ति न	பொறுக்கமாட்டார் கள்.

विद्रुते च बले तस्मिन् रामः सौमित्रिणा सह । अवशस्ते निरालम्बः प्रहस्त वशमेप्यति ॥

प्रहस्त	"பிரகஸ்த!	निरालम्बः	தான் மட்டும் மிஞ்சி யவனாகி
तस्मिन्	அந்த	अवशः	எதொன்றையும் செய்ய யமுடியாதவனாய்
बले	சைன்யம்	ते	உனது
विद्रुते च	ஒடிவிட்டதும்	वशं	வசத்தில்
रामः	ராமன்	एप्यति	சிக்கிக்கொள்வான்.
सौमित्रिणा	ஸக்தமணனோடு		
सह	கூட		

आपत्संशयिता श्रेयो न तु निःसंशयीकृता । प्रतिलोमानुलोमं वा यद्वा नो मन्यसे हितम् ॥

आपत्	"கோரிக்கைக்கு மாறாய் கடைபெறு தலென்பது சந்தேகப்படவேண்டி யதாக	श्रेयः	இதற்கு மேம்பட்ட தாய்
संशयिता		சந்தேகப்படவேண்டி யதாக	हितं
न तु	இல்லவேரில்லை. சந்தேகத்திற்கிடமில் லாதவாறு உன்னால் செய்த முடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.	प्रतिलोमानु- लोनं वा	என் அபிராயத் திற்கு எதிரிடையாய் இருந்தாலும் ஒத்த தாய் இருந்தாலும் எதை
निःसंशयीकृता	சந்தேகத்திற்கிடமில் லாதவாறு உன்னால் செய்த முடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.	यत्	எதை
नः	நமக்கு	मन्यसे वा	நீ உத்தேசிக்கின் றனை ?"

रावणेनैवमुक्तस्तु प्रहस्तो वाहिनीपतिः । राक्षसेन्द्रमुवाचेदमसुरेन्द्रमिवोशनाः ॥ १३ ॥

रावणेन	ராவணனால்	असुरेन्द्रं	அசுரேந்திரனைப் பார்த்து
एवं	மேற்கண்டவாறு	इव	எப்படியோ அப்படியே
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	राक्षसेन्द्रं	ராக்ஷஸமன்னனைப் பார்த்து
वाहिनीपतिः	சேனாதிபதியாகிய	इदं	பின்வருமாறு
प्रहस्तः तु	பிரகஸ்தனும்	उवाच	மொழிந்தான் :
उशनाः	சுக்ராசாரியர்		

राजन्मन्त्रितपूर्वं नः कुशलैः सह मन्त्रिभिः । विवादश्चापि नो वृत्तः समवेक्ष्य परस्परम् ॥

राजन्	"அரசே!	वृत्तः	ஏற்பட்டது.
नः	நமக்குள்	अपि	ஆயினும்
परस्परं	ஒருவரோடொருவர் கலந்து	नः	நமது
समवेक्ष्य	தீர்க்காலோசனை செய்து	कुशलैः	சமர்ந்தர்களான
विवादः च	(ஒற்றுமைப்படாது) இருவகைப்பட்ட அபிராயத்தான்	मन्त्रिभिः	மந்திரிகளோடு
		सह	கூட
		मन्त्रिपूर्वम्	{ இதற்கு முந்தியே இங் விஷயம் தீர்மானிக்க பட்டிருக்கிறது.

प्रदाने न तु सीतायाः श्रेयो व्यवसितं मया । अपदाने पुनर्युद्धं दृष्टमेतत्तथैव नः ॥ १५ ॥

सीतायाः	"சீதையை	व्यवसितं	கொள்ளப்பட்டிருக் கிறது.
प्रदत्ते	திரும்பிக்கொடுத்து விடும் விஷயத்தில்	अप्रदाने पुनः	கொடுக்காத விஷயத் திரும்பும்
श्रेयः तु	நன்மை ஒன்றும்	तथा	அப்படியே [திரும்பும்]
न	இல்லையென	नः	நமது
मया	என்னால்	एतत् युद्धं एव	இந்தப் போர்தான்
		दृष्टम्	நிச்சயிக்கப்பட்டது.

सोऽहं दानैश्च मानैश्च सततं पूजितस्त्वया । सान्त्वैश्च विविधैः काले किं न कुर्यां प्रियं तव ॥

त्वया	“தேவரீரால்	पूजितः	கௌரவிக்கப்பட்ட
सततं	எக்காலத்திலும்	सः	அந்த
दानैः च	கொடைகளாலும்	अहं	நான்
मानैः च	மரியாதைகளாலும்	तव	தேவரீருக்கு
काले	ஏற்றகாலத்தில்	प्रियं	இஷ்டமான
विविधैः	பல	किं च	எதைத்தான்
सान्त्वैः च	தேறுதல்களாலும்	न कुर्याम्	செய்யாதிருப்பேன் ?

न हि मे जीवितं रक्ष्यं पुत्रदारधनानि वा । त्वं पश्य मां जुहुषन्तं त्वदर्थं जीवितं युधि ॥

मे	“அடியேனுக்கு	त्वदर्थं	தேவரீர் பொருட்டு
जीवितं	உயிர்	जीवितं हि	உயிரையும்
रक्ष्यं न	ஒரு பொருளன்று.	जुहुषन्तं	அர்ப்பணஞ்செய்யத் துணிந்தவனாய்
पुत्रदारधनानि	மக்களும், மனைவியும், தனமும்	मां	என்னை
वा	அப்படியே பொரு ளன்று.	त्वं	தேவரீர்
युधि	போரில்	पश्य	திருவுளத்தில் பற்று வீராக.”

एवमुक्त्वा तु भर्तारं रावणं वाहिनीपतिः । उवाचेदं वडाध्यक्षान्प्रहस्तः पुरतः स्थितान् ॥

वाहिनीपतिः	சேனாபதியாகிய	पुरतः	சந்நிதியில்
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்	स्थितान्	காத்தூறிக்கின்ற
भर्तारं	எஜமானராகிய	वडाध्यक्षान्	சேனைத்தலைவர்களைப் பார்த்து
रावणं	ராவணனிடம்	इदं	பின்வருமாறு
एवं	மேற்கண்டவண்ணம்	उवाच	கட்டளைபிட்டான் :
उक्त्वा तु	விண்ணப்பித்துவிட்டு		

समानयत मे शीघ्रं राक्षसानां महद्भ्रष्टम् ॥ १९ ॥

मे	“எனது	बलं	படைபை
राक्षसानां	அரக்கர்களின்	शीघ्रं	சுடுதியில்
महत्	பெரும்	समानयत	திரட்டிவீரருங்கள்.

मद्भाणशतवेगेन हतानां च रणाजिरे । अथ तृप्यन्तु मांसादाः पक्षिणः काननौकसाम् ॥

रणाजिरे	“போர்க்களத்தில்	हतानां	கொன்று வீழ்த்தப் பட்ட
पक्षिणः	பறவைகள்	काननौकसां	குரங்குகளின்
अथ च	இப்பொழுதே	मांसादाः	மாயிசங்களைக் கொத் தித்தின்பவைகளாய்
मद्भाणशतवेगेन	{ எனது நூற்றுக்கணக் கான பாணங்களின் கோகத்தால்	तृप्यन्तु	சுறிக்கட்டும் ”

इत्युक्तास्ते प्रहस्तेन बलाध्यक्षाः कृतवराः । बलमुद्योजयामासुस्तस्मिन्नाक्षसमन्दिरे ॥

प्रहस्तेन	பிரகஸ்தனூல்	कृतवराः	பரபரப்புற்றவர்களாய்
इति	மேற்கண்டவண்ணம்	तस्मिन्	அந்த
उक्ताः	கூறப்பட்ட	राक्षसमन्दिरे	ராட்சஸமகரில்
ते	அந்த	बलं	சேனையை
बलाध्यक्षाः	சேனைத்தலைவர்கள்	उद्योजयामासुः	சுத்தப்படுத்தினார்கள்.

सा बभूव मुहूर्तेन तिग्मनानाविधायुधैः । लङ्का राक्षसवीरैस्तेर्गजैरिव समाकुला ॥ २२ ॥

सा	அந்த	तेः	அந்த
लङ्का	லங்கை	राक्षसवीरैः	அரக்கவீரர்களால்
तिग्मनाना- विधायुधैः	கொடிய பலவகை ஆயுதங்களைக் கொண்ட	मुहूर्तेन	சிறிதுபொழுதில்
गजेः इव	யானைகளை நிகர்த்த	समाकुला	எங்கும் பரப்புண்ட தாக
		बभूव	ஆயிற்று.

हुताशनं तर्पयतां ब्राह्मणांश्च नमस्यताम् । आश्वगन्धप्रतिवहः सुरभिर्मास्तो वज्रौ ॥ २३ ॥

मास्तः च	காற்றும்	तर्पयतां	தேறாமஞ்செய்பவர்
ब्राह्मणान्	வேதமுணர்ந்தவர் களை	आश्वगन्धप्रतिवहः	நெய்மணம்கொண்டு
नमस्यतां	நமஸ்கரித்து	सुरभिः	கமழ்சின்றதாய்
हुताशनं	அக்னியில்	वज्रौ	வீசிற்று.

स्रजश्च विविधाकारा जग्दुस्त्वभिमन्त्रिताः । सद्ग्रामसज्जाः संहृष्टा धारयन्नाक्षसास्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	विविधाकाराः	பலவகை
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	स्रजः	மாலைகளை
सद्ग्रामसज्जाः	போருக்குத்தயாராகி	जग्दुः	எடுத்தாக்கொண் டார்கள்.
संहृष्टाः तु	உதஸாஹங்கொண் டவர்களாய்	धारयन् च	ஆணிக்ளும் கொண் டார்கள்.
अभिमन्त्रिताः	வெற்றிமந்திரம் ஒகப்பெற்ற		

सधनुष्काः क्वचिनो वेगादापुत्य राक्षसाः । रावणं प्रेक्ष्य राजानं प्रहस्तं पर्यवारयन् ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	आपुत्य	பாய்ந்துசென்று
सधनुष्काः	வில்லைக்கையினோந்தி யவர்களாய்	रावणं	ராவண
क्वचिनः	கவசம் தரித்தவர் களாய்	राजानं	மன்னனை
वेगात्	வேகமாய்	प्रेक्ष्य	கண்டுகொண்டு
		प्रहस्तं	பிரகஸ்தனை
		पर्यवारयन्	ஆழ்ந்தலின் றார்கள்.

अथामन्त्र्य च राजानं भेरीमाहृत्य भैरवाम् । आरूरोह रथं दिव्यं प्रहस्तः सज्जकल्पितम् ॥

प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்	आहृत्य	அடித்து முழக்கிக்
अथ	அப்பொழுது		கொண்டு
राजानं	மன்னனிடம்	सज्जकल्पितं	சித்தமாய்க் கொண்டு
अमन्त्र्य च	விடைபெற்றுக்		வந்து நிறுத்தப்பட்ட
	கொண்டு	दिव्यं	சிறந்த
भैरवां	பயக்கரமான	रथं	ரதத்தில்
भेरीं	போர்முரசை	आरूरोह	ஏறினான்.

हयैर्महाजवैर्युक्तं सम्यक्सूतसुसंयतम् । महाजलदनिर्घोषं साक्षाच्चन्द्रार्कभास्वरम् ॥ २७ ॥

उरगध्वजदुर्धर्षं सुवरुथं स्वपस्करम् । सुवर्णजालसंयुक्तं प्रहसन्तमिव श्रिया ॥ २८ ॥

ततस्तं रथमास्थाय रावणापितशासनः । लङ्काया निर्ययौ तूर्णं बलेन महता हृत् ॥ २९ ॥

रावणापित-)	ராவணனால் உத்திரவ	स्वपस्करं	அழகிய சக்கிரங்க
शासनः)	ளிக்கப்பெற்ற அவன்		ஞடையதும்
ततः	அப்பொழுது	सुवर्णजालसंयुक्तं	பொன்சாளரங்கள்
महाजवैः	மிக வேகம் படைத்த		கொண்டதும்
हयैः	குதிரைகளால்	श्रिया	சாந்தியால்
युक्तं	பூட்டப்பெற்றதும்	प्रहसन्तं इव	சிரிக்கிறது போன்றது
सम्यक्सूतसुसंयुतं	சிறந்த பாகர்களால்		மான்
	ஓட்டப்பெற்றதும்	तं	அந்த
महाजलदनिर्घोषं	பெரும் மேகவொளி	रथं	ரதத்தில்
	கொண்டதும்	आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
साक्षाच्चन्द्रार्क-)	சாக்ஷாக் சந்த்ராக்ரய	महता	பெரும்
भास्वरं)	ஒளிகொண்டதும்	बलेन	படையால்
		हृत्:	குழப்பெற்றவரால்
उरगध्वजदुर्धर्षं	அணுகமுடியாத	लङ्कायाः	லங்கையினின்று
	அரவக்கொடி கட்ட	तूर्णं	விரைவில்
	டப்பெற்றதும்	निर्ययौ	வெளிப்புறப்பட்ட
सुवरुथं	அழகிய மேற்கொடுங்		டான்.
	கைகொண்டதும்		

ततो दुन्दुभिनिर्घोषः पर्जन्यनिनदोपमः ।

शुश्रुवे शङ्खशब्दश्च प्रयाते वाहिनीपतौ

ततः	அப்பொழுது
वाहिनीपतौ	சேனாதிபதி
प्रयाते	புறப்பட்டவனவில்
पर्जन्यनिनदोपमः	மேகமுழக்கத்தை
	நிகர்ந்த

दुन्दुभिनिर्घोषः

போர்முரசமுழக்க

மும் .

वादित्राणां च निनदः पूरयन्निव सागरम् ॥

॥ ३१ ॥

सागरं इव	கடலையும்
पूरयन्	கொத்தளிக்கச்
वादित्राणां	வாதிய [செய்யும்
निनदः	ஓசையும்
शङ्खशब्दः च	சங்கவொலியும்
च	ஆகிய எல்லாமும்
शुश्रुवे	கேட்கப்பெற்றது.

நினந்த: ஸ்வரந்யோராத்த்ரக்ஷஸா ஜமுரயத: | பீமரூபா மஹாகாயா: பஹஸ்தஸ்ய புர:ஸரா: ||

பஹஸ்தஸ்ய	பிரகஸ்தனது	ராஷஸா:	அரக்கர்கள்
புர:ஸரா:	அனுசரர்களும்	஘ாராந்	பயங்கரமான
பீமரூபா:	பயங்கரமான உருவக் கொண்டவர்களும்	ஸ்வரான்	கேரவங்களை
மஹாகாயா:	பேருடல்பெற்றவர் களுபான	நினந்த:	இட்டுக்கொண்டு
		அயத: ஜமு:	முந்திச் சென்றார்கள்.

நரான்தக: குமஹனுமஹானாத: ஸமுத்த: | பஹஸ்தஸச்சிவா ஹீநே நிர்யயு: பரிவார்ய தம் || 33 ||

பஹஸ்தஸச்சிவா:	பிரகஸ்தனது மந்திரி மார்களாகிய	மஹானாத:	மஹாநாதனும்
புதே	இந்த	ஸமுத்த:	ஸமுன்னதனும்
நரான்தக:	நராதகனும்	தே ஹி	அவனையே
குமஹனு:	சும்பஹனுவும்	பரிவார்ய	சூழ்ந்துகொண்டு
		நிர்யயு:	கிளம்பினார்கள்.

வ்யூதேநேவ ஸு஘ோரேண பூர்வதாராத்த்ர நிர்யயௌ | ரஜயூநிகாஸேந வலேந மஹதா வுத: || 34 ||

ஸ:	அவன்	மஹதா பூ	பெரியதுமான
ஸு஘ோரண	மிக்க பயங்கரமான தும்	வலேந	சேனையால்
வ்யூதேந	அணிலகுத்தபடியே இருக்கிறதும்	வுத:	சூழப்பட்டவனாய்
ரஜயூநிகாஸேந	யாண்கூட்டத்தை சிகர்த்தும்	பூர்வதாரா	சீழக்குவாயில் வழியாய்
		நிர்யயௌ	வெளிப்புறப்பட்டனர்.

ஸா஘ரபரிமௌதேந வுதஸ்தேந வலேந ஸ: | பஹஸ்தோ நிர்யயௌ தூர்ண காலான்தகயமோபம: || 35 ||

காலான்தகயமோபம:	பிரளயகாலத்து யமனை சிகர்த்த	தேந	அந்த
ஸ. பஹஸ்த:	அந்த பிரகஸ்தன்	வலேந	சைன்யத்தால்
ஸா஘ரபரிமௌதேந	ஸமுத்தரவெள்ளைத் தை சிகர்த்த	வுத:	சூழப்பெற்றவனாய்
		தூர்ண	விரைந்து
		நிர்யயௌ	சென்றான்.

தஸ்ய நிர்யாண஘ோபேண ராஷஸானாம் ச நர்ததாம் | லக்ஷ்மாஸாஸாஸ்வயானி விநேதுவிக்குதே: ஸ்வரே: ||

தஸ்ய	அவனது	லக்ஷ்மாஸாஸாஸ்வயானி	இலக்கையிற்
நிர்யாண஘ோபேண	வெளிப்புறப்படும் கேரவத்தால்	விநேது:	பிராணிகளெல்லாம்
ராஷஸானாம்	அரக்கர்கள்	ஸ்வரே:	விசாரமான
நர்ததாம் ச	காணிக்கையில்	விநேது:	குரல்கொண்டு கூச்சலிட்டன.

வ்யூஹ்ரமாக்காஸாவிஷய மாஸஸாணிதபுஜனா: | மஹந்யபஸவ்யானி ஸ்வாஸூரய ரயே பரி ||

மாஸஸாணித- புஜனா:	மாஸத்தையும் ரக் தத்தையும் புகிக்கும்	ஹாஸாஸாவிஷய	ஆகாசத்தில் பறந்து
ஸ்வா:	பறவைகள்	ரயே பரி	ரத்ததைச்சுற்றி
வ்யூஹ்	நிர்மலமான	அபஸவ்யானி	அப்பிரதக்ஷிணமாய்
		மஹந்யானி சக்ரு:	வட்டமிட்டன.

वमन्त्यः पावकज्वालाः शिवा घोरं ववाशिरे । अन्तरिक्षात्पपातोल्का वायुश्च परुषो ववौ ॥

शिवाः	நரிகளர்	अन्तरिक्षा	ஆகாயத்திலிருந்து
पावकज्वालाः	அக்ஷிஜ்வலகைகளை	उल्का	வால்நகூ,த்திரம்
वमन्त्यः	கக்கிக்கொண்டு	पपात	விழுந்தது.
घोरं	பயங்கரமாக	वायुः च	சுற்றும்
ववाशिरे	ஊனையிட்டன.	परुषः ववौ	கொடியதாய் விசிற்று.

अन्योन्यमभिसंरब्धा ग्रहाश्च न चकाशिरे ॥ ३९ ॥

ग्रहाः च	நவக்கிரகங்களும்	अभिसंरब्धाः	வக்கிரத்துக்கொண்டு
अन्योन्यं	ஒன்றுடனொன்று	चकाशिरे न	ஒளிபற்றிருந்தன.

मेघाश्च खरनिर्घोषा रथस्योपरि रक्षसः । ववृषु रुधिरं चास्य सिपिचुश्च पुरःसरान् ॥४०॥

मेघाः च	மேகங்களும்	रुधिरं च	ரத்தக்கதையும்
खरनिर्घोषाः	கடுவாயாய் கர்ஜிக்க	ववृषुः	பொழிந்தன.
अस्य	இந்த [துக்கொண்டு	पुरःसरान् च	முன்சென்றவர்
रक्षसः	அரக்கனது		களையும்
रथस्य उपरि	ரதத்தின்மேல்	सिपिचुः	நனைத்தன.

केतुमूर्धनि गृध्रोऽस्य निलीनो दक्षिणामुखः । तुदन्नुभयतः पार्श्वं समग्रामहरत्प्रभाम् ॥४१॥

अस्य	இவனது	उ-भयतः पार्श्वं	இருபக்கத்தையும்
केतुमूर्धनि	கொடி-துணியில்	तुदन्	அலகாக்கொத்தி
गृध्रः	குருகழுகு	प्रभां	கழகை
दक्षिणामुखः	தெற்கு நோக்கியதாய்	समग्रां	முற்றிலும்
निलीनः	உட்கொண்டுகொண்டு	अहरत्	அழித்தது.

सारथेर्बहुशशास्य संग्राममवगाहतः । प्रतोदो न्यपतद्दस्तास्मृतस्य ह्यसादिनः ॥ ४२ ॥

संग्रामं	போருக்கு	ह्यसादिनः च	குதிரையைச் செலுத்
अवगाहतः	செல்லும்		தவதில் வல்லவனு
अस्य	இவனது	सूतस्य	சாரதியினது [மரண
	{ எப்பொழுதும் கூட வேயிருக்கும் கூட்ட ளியும்	हसात्	சையினின்று
सारथेः		प्रतोदो	சவுக்கு
		वृषाः	புழுறை
		म्वरत्	முனிகிழுந்தது.

निर्याणश्रीश्च याऽस्वार्साद्भास्वरा वसुदुर्लभा । सा ननाश मुहूर्तेन समे च स्वलिता हयाः॥

अस्य	இவனது	सा	சா
या निर्याणश्रीः	எந்த பிரயாணக்	मुहूर्तेन	கொடிப்பொழுதிலே
	கொலாணனது	ननाश	சீர்குலைந்தது.
भास्वरा	திருப்பொருந்தியதாக	हयाः	குதிரைகள்
	வார்,	समे च	சமமான பிரதேசத்
वसुदुर्लभा च	{ வஸு-தேவதைகளுக் கும் கிடைக்க-வாய்யு		திலும்
भासीत्		விளங்கியதோ, [ராயும்	स्वलिताः

प्रहस्तं त्वभिनिर्यान्तं प्रख्यातबलपौरुषम् । युधि नानाप्रहरणा कपिसेनाऽभ्यवर्तत ॥४४॥

प्रख्यातबलपौरुषं	{	पेयंपेற்ற ஆற்றலை	क पसेना	வானரசேனை
		யும் ஆண்மையையும்	नानाप्रहरणा	பலவகைப் போர்க்கரு
अभिनिर्यान्तं तु	{	உடையவனும்		விகளுடையதாய்
		எதிர்கேக்கிவருகிறவ	युधि	போரில்
प्रहस्तं		பிரகஸ்தனை [ஊமான	अभ्यवर्तत	எதிர்த்துநின்றது.

अथ घोषः सुतुमुलो हरीणा समजायत । वृक्षानारुजतां चैव गुर्वीरागृह्णतां शिलाः ॥४५॥

अथ	இப்பொழுது	गृह्णतां एव	பெயர்க்கின்றவர்களு
वृक्षान्	மரங்களை		பான
आरुजतां च	பிடுங்குகின்றவர்க	हरीणां	வானர்களுடைய
गुर्वीः	பெரும் [எனும்	सुतुमुलः	மிகக் குழப்பமான
शिलाः	பாறைகளை	घोषः समजायत	சத்தம் உண்டாயிற்று.

नदतां राक्षसानां च वानराणां च गर्जताम् । उभे प्रमुदिते सैन्ये रक्षोगणवनौकसाम् ॥

नदतां	அரக்கர்கள்	रक्षोगण-	} ராஷ்டிரகணம், வான
च	சப்திக்கையிலும்	वनौकसां	
वानराणां	வானர்கள்	उभे सैन्ये	இரண்டு சேனைகளும்
गर्जतां च	கர்ஜிக்கையிலும்	प्रमुदिते	மிகச் சந்தோஷத்துடன் இருந்தன.

पेगितानां समर्थानामन्योन्यवधकाङ्क्षणाम् । परस्परं चाहयतां निनादः श्रूयते महान् ॥

पेगितानां	பரபரப்புடன்	परस्परं	ஒருவரை ஒருவர்
	இருந்தவர்களும்,	आह्वयतां	{ (வலுவில் போருக்கு)
समर्थानां	சமர்த்தயசாலிகளும்,		அழைக்கின்றவர்க
अन्यो यवध-	} ஒருவரை ஒருவர்	निनादः	ளுடைய
कांक्षणां च		உகைப்பதில் அவர்க	महान्
	கொண்டவர்களுமான	श्रूयते	பெரியதாய்
			கேட்டது.

ततः प्रहस्तः कपिराजवाहिर्नमभिप्रतस्थे विजयाय दुर्मतिः ।

विद्वद्देवां च विवेश तां चम् यथा मुमुर्षुः शलभो विभावसुम् ॥ ४८ ॥

ततः	அப்பொழுது	तां	அந்த
दुर्मतिः	மதிக்கெட்ட	चम् च	சேனையில்
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்	मुमुर्षुः	சாவுகிட்டியவனாகிய
कपिराजवाहिर्नी	கபீரவனது சேனையை	शलभः	விட்டில் பூச்சி [அவன்
विजयाय	வெற்றிபெறலாமெ	विभावसुं	விளக்கில்
	னக்கருதி	यथा	எவ்வண்ணமோ
अभिप्रतस्थे	எதிர்த்துச்சென்றான்.		அவ்வண்ணமே
विद्वद्देवां	மேன்பேல் உதலாகம்	विवेश	புகுந்தான்.
	அதிகரித்து விளங்கும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥

अष्टपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். || ௫௨ ||

प्रहस्तवधः—பிரஹஸ்த வதம்.

ततः प्रहस्तं निर्यान्तं दृष्ट्वा भीमपराक्रमम् । उवाच सस्मितं रामो विभीषणपरिन्दमः ॥१॥

ततः	அப்பொழுது	↑	निर्यान्तं	வந்துகொண்டிருக்க
अरिन्दमः	சத்ருஸப ஹாரகரா		प्रहस्तं	பிரகஸ்தனை [கும்
	இய		दृष्ट्वा	பார்த்து
रामः	ஸ்ரீராமர்		विभीषणं	விபீஷணரைநோக்கி
भीमपराक्रमं	மிகமுயற்சியுடைய		सस्मितं	புன்னகையோடு
	வனாய்		उवाच	பின்வருமாறு
				வினாவினார்.

क एष सुमहाकायो बलेन महता वृतः । आचक्ष्व मे महाबाहो वीर्यवन्तं निशाचरम् ॥२॥

महाबाहो	“ மகாபாகுவே!	एषः	இவன்
सुमहाकायः	மிகப்பெரிய உடலு	कः	யார்?
	டையவனாயும்	वीर्यवन्तं	வீர்பவானாய்
महता	பெரும்		விளங்கும்
बलेन	சைன்யத்தால்	निशाचरं	அரக்கனைப்பற்றி
वृतः	குழப்பட்டவனாயிருக்க	मे	எனக்கு
	கும்	आचक्ष्व	விளக்க விளம்பு.”

राघवस्य वचः श्रुत्वा प्रत्युवाच विभीषणः ॥ ३ ॥

विभीषणः	விபீஷணர்	श्रुत्वा	கேட்டு,
राघवस्य	ஸ்ரீராமருடைய	प्रत्युवाच	பின்வருமாறு
वचः	வினாவை		பதிலுரைத்தார்.

एष सेनापतिस्तस्य प्रहस्तो नाम राक्षसः । लङ्कायां राक्षसेन्द्रस्य त्रिभागवलंबृतः ॥४॥

लङ्कायां	“ இலங்கையில்	सेनापतिः	சேனாபதியாகிய
तस्य	அந்த	प्रहस्तः	பிரகஸ்தனைன்ற
राक्षसेन्द्रस्य	ராக்கஸமன்னனது	नाम	பெயர்பெற்ற
	சேனையில் மூன்றிலை	राक्षसः	அரக்கன்
त्रिभागवलंबृतः	{ ருபாகம் கூட இருக்க கப்பெற்ற	एषः	இவன்.

वीर्यवानस्त्रविच्छूरः प्रख्यातश्च पराक्रमे ॥ ५ ॥

वीर्यवान्	“ வெகு ஆற்றலுடையவன் ;	पराक्रमे	ஆண்மையில்
अस्त्रवित्	ஆஸ்திரங்களில்	शूरः च	வெகு சூரனை
	கொந்தவன் ;	प्रख्यातः	பெயர்பெற்றவன்.”

ततः प्रहस्तं निर्यान्तं भीमं भीमपराक्रपम् । गर्जन्तं सुपहाकायं राक्षसैरभिसंहृतम् ॥ ६ ॥
ददर्श महती सेना वानराणां बलीयसाम् । अतिसंजातरापागां प्रहस्तमभिगर्जताम् ॥ ७ ॥

ततः	அப்பொழுது	भीमपराक्रमं	மிகப் பராக்ரமசாலியும்
बलीयसां	பலசாலிகளும்	सुमहाकायं	மிகப் பெரிய உடலுடையவனும்,
अतिसंजातरापाणां	அதிக ஆகதிரத்தான் இருப்பவர்களுடன் பிரகஸ்தனை நோக்கி ஆரவாரம் செய்கின்றவர்களுடைய	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
प्रहस्तं	பிரகஸ்தனை நோக்கி	अभिसंहृतं	சூழப்பட்டிருக்கிற வனுமான
अभिगर्जतां	ஆரவாரம் செய்கின்றவர்களுடைய	प्रहस्तं	பிரகஸ்தனை
वानराणां	வானரர்களுடைய	गर्जन्तं	ஆட்டகாசஞ்செய்து கொண்டு
महती सेना	பெரும் சேனை	निर्यान्तं	வந்துகொண்டிருக்கிற
भीमं	பயங்கரமான தேரற்ற முடையவனும்	ददर्श	கவனித்தது. [வஞ்ச

खड्गशक्त्यृष्टिबाणाश्च शूलानि मुसलानि च । गदाश्च परिघाः प्रासा विविधाश्च परश्वधाः ॥
धनुषि च विचित्राणि राक्षसानां जयैषिणाम् । प्रवृहीतान्यशाभन्त वानरानभिधावताम् ॥

खड्गशक्त्यृष्टि- बाणाः च	கத்திகளும், வேல்களும், இருபக்கம் கூருள்ள சுத்திகளும், பாணங்களும்,	पश्वधाः च	கோடரிகளும்,
शूलानि मुसलानि च	சூலங்களும், உலக்கைகளும்,	विचित्राणि	பலவகை
गदाः च	கதைகளும்,	धनुषे च	விற்களும்
परिघाः	உழலைத்தடிகளும்,	जयैषिणां	ஜயத்தைக்கோரி
प्रासाः	சட்டிகளும்,	वानरान्	வானரர்களை
विविधाः	பலவகை	अभिधावतां	எதிர்த்துவருகின்ற
		राक्षसानां	அரக்கர்களுடைய
		प्रवृहीतानि	கையிலேந்தப்பெற்றவைகளாய்
		अशोभन्त	விளங்கின.

जगृहुः पादपांश्चापि पुष्पितान्वानरर्पभाः । शिलाश्च विपुला दीर्घा योद्धकामाः प्लवङ्गवाः ॥

जगृहुः	போரில் உதஸாகக் கொண்ட	विपुलाः	பெரியவைகளும்
पादपांश्चापि	வானரோக்கமர் வானர்கள் [களாகிய சூத்திருந்த மரங்களையும்	दीर्घाः च	நீண்டவைகளுமான
पुष्पितान्		शिलाः अपि	கற்பாறைகளையும்
वानरर्पभाः		जगृहुः	எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

तेषामन्योन्यमासाद्य संग्रामः सुमहानभूत् । बहूनामश्नवृष्टिं च शरवृष्टिं च वर्षताम् ॥११॥

अस्नवृष्टिं च	கம்மழையையும்	अन्योन्यं	ஒருவரையொருவர்
शरवृष्टिं च	சரமாரியையும்	आसाद्य	தாக்கி
वर्षतां	பொழிகின்ற	संग्रामः	போர்
तेषां	அந்த	सुमहान्	மிகப்பெரியதாய்
बहूनां	பலருக்கும்	अभूत्	உண்டாயிற்று,

बहवो राक्षसा युद्धे बहून्वानरयुथपान् । वानरा राक्षसांश्चापि निजघ्नुर्बहवो बहून् ॥१२॥

युद्धे	போரில்	बहवः वानराः	பல வானரர்கள்
बहवः	பல	बहून्	பல
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	राक्षसान् अपि	ஆரக்கர்களையும்
बहून्	பல	निजघ्नुः	கொன்றார்கள்.
वानरयुथपान् च	வானரசேனைத்தலை வர்களையும்		

शूलैः प्रमथिताः केचित्केचिच्च परमायुधैः । परिघैराहताः केचित्केचिच्छिन्नाः परश्वधैः ॥

केचित्	சிலர்	परिघैः	உழுதலைத்தடிகளால்
शूलैः	சூலங்களாலும்	आहताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.
केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர்
परमायुधैः च	சகராயுதங்களாலும்	परश्वधैः	கோடாரிகளால்
प्रमथिताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.	छिन्नाः	வெட்டித்தள்ளப் பட்டார்கள்.
केचित्	சிலர்		

निरुच्छ्वासाः कृताः केचित्पतिता धरणीतले । विभिन्नहृदयाः केचिदिपुसन्धानसन्दिताः॥

केचित्	சிலர்	इपुसन्धानसन्दिताः	பாணவிழுச்சியால் கட்டுண்டு
निरुच्छ्वासाः	மூச்சில்லாதவர்களாய்	विभिन्नहृदयाः	மார்பு பிளந்தவர்
कृताः	செய்யப்பட்டவர் களாயும்	धरणीतले	பூமியில் [களாயும்
केचित्	சிலர்	पतिताः	விழுந்தவிட்டார்கள்.

केचिद्धिधाकृताः खड्गैः स्फुरन्तः पतिता भुवि । वानरा राक्षसैः शूलैः पार्श्वतश्चावदारिताः॥

केचित्	சில	पार्श्वतः	பின்புறங்களில்
वानराः	வானரர்கள்	अवदारिताः च	குத்தப்பட்டவர் களாயும்
राक्षसैः	ஆரக்கர்களால்	स्फुरन्तः	தடத்தக்கொண்டு
खड्गैः	கத்திகளால்	भुवि	பூமியில்
द्विधा कृताः	இரண்டு துண்டாக்கப் பட்டவர்களாயும்	पतिताः	விழுந்தவிட்டார்கள்.
शूलैः	சூலங்களால்		

वानरैश्चापि संकुद्धै राक्षसौघाः समन्ततः । पादपैर्गिरिशृङ्गैश्च संपिष्टा वसुधातले ॥ १६ ॥

संकुद्धैः	மிகச் சினங்கொண்ட	पादपैः च	மடக்களாலும்,
वानरैः च	வானரர்களாலும்	गिरिशृङ्गैः अपि	பனைச்சிகரங்களாலும்
समन्ततः	எல்லாப்பக்கங்களிலும்	वसुधातले	பூமியில்
राक्षसौघाः	ராட்சஸக்கூட்டங்கள்	संपिष्टाः	பிண்டமாக்கித் தள்ளப்பட்டார்கள்

वज्रस्पर्शतलैर्हस्तैर्मृष्टिभिश्च हता भृशम् । वेमुः शोणितमास्येभ्यो विशीर्णदशमेक्षणाः॥१७॥

வஜ்ரஸ்பர்ஸ்தலைஃ
சமானமான உறுதி
கொண்ட கால்களா
லும்,
ஹஸ்தை: கைகளாலும்,
மூஷ்டிभि: च முஷ்டிகளாலும்,
भृशं கடுமையாய்

हता: மொத்தப்பட்டவர்க
ளாய்
विशीर्ण- } பற்களும், கண்களும்,
दशनेक्षणा: } தெறித்து விழப்
பெற்றவர்களாய்
आस्येभ्य: வாயினின்றி
शोणितं ரத்தத்தை
वेमुः கக்கினூர்கள்.

आर्तिस्वनं च स्वनतां सिंहनादं च नर्दताम् । वभूव तुमुलः शब्दो हरीणां रक्षसां युधि ॥

யுधि போரில்
आर्तिस्वनं அமுறைகக்குரலை
स्वनतां च இடுபவர்களுடையவும்
सिंहनादं சிக்கராதத்தை
नर्दतां च இடுபவர்களுடையவு
டான

हरीणां வானரர்களுடையவும்,
रक्षसां ஆரக்கர்களுடையவும்
शब्दः சத்தமானது
तुमुलः கலவரமாக
वभूव இருந்தது.

वानरा राक्षसाः क्रुद्धा वीरमार्गमनुव्रताः । विवृत्तनयनाः क्रूराश्चक्रुः कर्माण्यभीतवत् ॥

வனரா: வானரர்களும்
राक्षसाः ஆரக்கர்களும்
क्रुद्धा: மிகச்சினக்கொண்ட
வர்களாய்
वीरमार्गं வீரர்களின் அணுகு
டானகளை

अनुव्रता: மேற்கொண்டவர்க
विवृत्तनयना: கண்கள் சமூல [ளாய்
क्रूरा: கொடிய தோற்ற
முடையவர்களாய்
अभीतवत् அச்சமின்றி
कर्माणि அபூர்வச்செயல்களை
चक्रुः செய்தார்கள்.

आर्तिस्वनं च स्वनतां धावतां स्वपतां पथि । उत्थितान् स्वापतो दृष्ट्वा लब्धकामाः पुवङ्गमाः॥

उद्यम्य गिरिशृङ्गाणि राक्षसान् प्रति दुद्रुवुः ॥ २१ ॥

ஐவங்மா: வானரர்கள்
पथि வழியில்
धावतां மேல்லிழுந்து தாக்கி
आर्तिस्वनं பரிதாபமான குரலை
स्वनतां இட்டுக்கொண்டு
स्वपतां च படுத்திருந்தவர்
களுக்கும்
स्वापतः படுக்கையினின்று

उत्थितान् எழுந்தவர்களை
दृष्ट्वा பார்த்து
लब्धकामा: மனோரதம் கைக்கூடப்
பெற்றவர்களாய்
गिरिशृङ्गाणि மலைச்சிகரங்களை
उद्यम्य எடுத்துக்கொண்டு
राक्षसान् प्रति ராசஷஸர்களை நோக்கி
दुद्रुवुः ஓடினார்கள்.

नरान्तकः कुम्भहनुर्महानादः समुन्नतः । एते प्रहस्तसचिवाः सर्वे जघ्नुर्वनौकसः ॥२२॥

नरान्तकः நரரந்தகன்,
कुम्भहनुः கும்பஹனு,
महानादः மஹானாதன்,
समुन्नतः ஸமுன்னதன் என்ற
एते இந்த

प्रहस्तसचिवाः பிரகஸ்தமந்திரிகள்
सर्वे எல்லோரும்
वनौकसः வானரர்களை
जघ्नुः புடைத்தார்கள்.

तेषामापततां शीघ्रं निघ्नतां चापि वानरान् । द्विविदो गिरिशृङ्गेण जघानैकं नरान्तकम् ॥

द्विविदः	தகிலிதன்	एकं	தனிமையாயிருந்த
आपततां	எதிர்த்துவந்து	नरान्तकं	நரர்ந்தகனை
वानरान्	வானரர்களை	गिरिशृङ्गेण च	மலைச்சிகரமொன்று
निघ्नतां	வதைத்த	शीघ्रं	விரைவில் [வேலியே
तेषां अपि	அவர்களுக்கும்	जघान	கொன்றான்.

दुर्मुखः पुनरुत्थाय कपिः सविपुलद्रुमम् । राक्षसं क्षिप्रहस्तस्तु समुन्नतपपोथयत् ॥ २४ ॥

क्षिप्रहस्तः	கைவேகம்படைத்த	समुन्नतं	ஸமுன்னதனைன்ற
दुर्मुखः	தூர்முகனைன்ற	राक्षसं तु	அரக்கனையும்
कपिः	வானரன்	सविपुलद्रुमं	பெரியமரத்துடன்
पुनः	தன்காரியமாய்	उत्थाय	எழுந்து
		अपोथयत्	கொன்றான்.

जाम्बवांस्तु सुसंकुदः प्रगृह्य महतीं शिलाम् । पातयामास तेजस्वी महानादस्य वक्षसि ॥

तेजस्वी	தேஜஸ்வியாகும்	शिलां	கற்பாறையை
जाम्बवान्	ஜாம்பவான்	प्रगृह्य तु	தூக்கி தன்காரியமாய்
सुसंकुदः	மிகச்சினக்கொண்டவ ராகி	महानादस्य	மகானாதனது
महतीं	பெரும்	वक्षसि	மார்பில்
		पातयामास	விசி ஏறித்தார்.

अथ कुम्भहनुस्तत्र तारेणासाद्य वीर्यवान् । वृक्षेणाभिहतो मूर्ध्नि प्राणान्संत्याजयद्रणे ॥ २६ ॥

अथ	அப்பொழுது	मूर्ध्नि	தலையில்
रणे	போரில்	वृक्षेण	மரமொன்றால்
वीर्यवान्	வீர்யவானான	अभिहतः	புடைக்கப்பட்டவனாய்
कुम्भहनुः	கும்பஹனு	तत्र	அங்கிடத்தில்
तारेण	தாரனால்	प्राणान्	உயிரை
आसाद्य	தாக்கி	सन्त्याजयत्	தறத்தான்.

अमृष्यमाणस्तत्कर्म प्रहस्तो रथमास्थितः । चकार कदनं घोरं धनुष्पाणिर्वनौकसाम् ॥

प्रहस्तः	பிரஹஸ்தன்	वनौकसां	வானரர்களுக்கு
तत् कर्म	அத்தொழிலை	घोरं	கடுமையான
अमृष्यमाणः	சகிக்காதவனாய்	कदनं	நாசத்தை
धनुष्पाणिः	வில்லுக்கையுமாய்	चकार	செய்தான்.
रथं आस्थितः	ரதத்திலிருந்த வண்ணமே		

आवर्त इव सञ्जज्ञे उभयोः सेनयोस्तदा । क्षुभितस्याप्रमेयस्य सागरस्येव निस्वनः ॥२८॥

तदा	அப்பொழுது	अप्रमेयस्य	அளவுகடந்த
उभयोः	இரு	क्षुभितस्य	கலக்கினிட்ட
सेनयोः	சேனைகளின்	सागरस्य	சமுத்திரத்தினுடையது
निस्वनः	சத்தமானது		
आवर्तः	நீர்ச்சுழல்	इव	போன்றதாகவும்
इव	போன்றதாகவும்	सञ्जज्ञे	உண்டாயிற்று.

महता हि शरौघेण प्रहस्तो युद्धकोविदः । अर्दयामास संक्रुद्धो वानरान्परमाहवे ॥ २९ ॥

युद्धकोविदः	யுத்தத்தில் சாமர்த்தியசாலியாகிய	परमाहवे	பெரும் போரில்
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்	वानरान्	வானரர்களை
संक्रुद्धः	மிகச்சினங்கொண்டவராய்	महता शरौघेण हि	பெரும் பாணவீரத்தால்
		अर्दयामास	தான் புறுத்தினான்.

वानराणां शरीरैश्च राक्षसानां च मेदिनी । वभूव निचिता घोरा पतितैरिव पर्वतैः ॥३०॥

मेदिनी	பூமியானது	पतितैः	சரிந்துகொண்ட
वानराणां च	வானரர்களுடையவும்	पर्वतैः इव	மலைகளைப்போலவே
राक्षसानां च	ராட்சஸர்களுடையவும்	निचिता	கிரம்பியதாய்
शरीरैः	சரீரங்களால்	घोरा	பயங்கரமாய்
		वभूव	இருந்தது.

सा मही रुधिरौघेण प्रच्छन्ना संप्रकाशते । सञ्छन्ना माधवे मासि पलाशैरिव पुष्पितैः ॥

सा	அந்த	माधवे मासि	வைகாசிமாதத்தில்
मही	பூமியானது	पुष्पितैः	பூத்த
रुधिरौघेण	ரத்தப்பிரவாஹத்தால்	पलाशैः	பலாசவிருக்தங்களால்
प्रच्छन्ना	முடிண்டதாய்	सञ्छन्ना इव	முடிண்டதுபோல
		संप्रकाशते	விளங்கியது.

हतवीरौघवप्रां तु भग्रायुधमहाद्रुमाम् । शोणितौघमहातोयां यमसागरगामिनीम् ॥ ३२ ॥

यकृत्पृष्ठीहमहापङ्कानां विनिकीर्णान्त्वशैवलाम् । भिन्नकायशिरोमीनामङ्गावयवशाद्वलाम् ॥ ३३ ॥

शृङ्गहंसगणाकीर्णां कङ्कसारससेविताम् । मेदःफेनसमाकीर्णामार्तस्तनितनिस्वनाम् ॥ ३४ ॥

तां कापुरुषदुस्तारां युद्धभूमिमर्यां नदीम् ॥ ३५ ॥

नदीमिव घनापाये हंससारससेविताम् । राक्षसाः कपिमुख्याश्च तेरुस्तां दुस्तारां नदीम् ॥

यथा पद्मरजोध्वस्तां नलिनीं गजयूथपाः ॥ ३७ ॥

हतवीरौघवप्रां तु	{ மாண்ட வீரர்களின் குவியல்களாகிற கரைகளையுடையதும்	मेघःकेन- } सपाकीर्णौ }	கொழுப்பாகிய றரைகளால் நிறையப் பெற்றதும்,
भद्रायुध- } महाद्रुमं }	{ முறிந்துகிடந்த ஆயுதங்களாகிற விருசூதங்களை யுடையதும்,	आत्मन नित- } निस्वनां }	குற்றுயிராய் தவிப்பவர்களின் அழுகையே சத்தமாகவுடையதும்,
शोणितौघ- } महातोयां }	{ ரத்தப்பெருக்காகிற நீர்ப்பெருக்கையுடையதும்,	कापुरुषदुस्तारां	பயங்கரானிகளால் கடத்தற்கரியதும்,
यमसागर- } गामिनीं }	{ யமனாகிற ஸமுத்ரத்தை நோக்கிச்செல்கிறதும்,	युद्धभूमिमर्षी तां नदीं	யுத்தபூமிமயவுமான அந்த நதியில்
यक्ष्णीह- } महापङ्कां }	{ யகுருத், பிளீஹமென்ற ஹிருதயத்தின் இருபுறங்களிலுமுள்ள தசைகளைச் சேருக உடையதும்,	राक्षसाः वनापाये हंससारस- } सेवितां }	அரக்கர்கள் மழைகாலமுடிவில் அன்னங்களும் அன்றில்களும் விளையாடப்பெற்ற
विनिकीर्णान्- } शैवलां }	{ சிதறிக்கிடக்கும் நரம்புகளை பாசியாக உடையதும்,	नदीं इव	நதியில் எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
भिन्नकाय- } शिरोमीनां }	{ சிதறிக்கிடக்கும் உடல்களையும், தலைகளையும் மீன்களாகவுடையதும்,	तेरः कपिमुख्याः राजयूथपाः पद्मरजोध्वस्तं	நீர்தினூர்கள், வானரத்தலைவர்கள் யானையரசுகள் தாமரைப்பூந்தாதுகளால் நிரம்பிய
अङ्गवयव- } शाङ्खं }	{ உடல்களினூறுப்புக்களை புற்களாக உடையதும்,	नलिनीं यथा दुस्तारां तां नदीं च	தாமரை ஓடையில் எவ்வாறோ அவ்வாறே கடத்தற்கரிய அந்த நதியில் அப்படியே
गृध्रहंस- } गणाकीर्णौ }	{ கழுகுகளாகிற அன்னப்பறவைக்கூட்டங்களால் நிறைந்ததும்,		நீர்தினூர்கள்.
कङ्कसारस- } सेवितां }	{ பருந்துகளாகிற அன்றில்களால் நிறையப் பெற்றதும்		நீர்தினூர்கள்.

ततः सृजन्तं वाणौघान्प्रहस्तं स्यन्दने स्थितम् । ददर्श तरसा नीलो विनिघ्नन्तं पुवङ्गमान् ॥

नीलः	நீலன்	वाणौघान्	பாணஸமூகங்களை
ततः	அப்பொழுது	सृजन्तं	பொழிந்துகொண்டு
प्रहस्तं	பிரகஸ்தனை	पुवङ्गमान्	வானரர்களை
स्यन्दने स्थितं	ரத்தத்தில் இருந்து	विनिघ्नन्तं	வதைக்கின்றவனாக
तरसा	ஆற்றலால் [கொண்டு	ददर्श	கவனித்தான்.

उद्धत इव वायुः खे महद्भ्रवलं बलात् । समीक्ष्याभिद्रुतं युद्धे प्रहस्तो वाहिनीपतिः ॥३९॥

रथेनादित्यवर्णेन नीलमेवाभिद्रुवे

॥ ४० ॥

वाहिनीपतिः	சேனாபதியாகிய
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்
खे	ஆகாசத்தில்
उद्धतः	புயல்
वायुः	காற்று
महत् भ्रवलं	பெரும் மேகமண்டலத்தை
इव	எப்படியோ அப்படியே
युद्धे	போரில்

बलात्	வலுக்கொண்டு
अभिद्रुतं	எதிர்த்துவரும்
नीलं एव	நீலனையே
समीक्ष्य	பார்த்து
आदित्यवर्णेन	சூரியனைப்போன்ற நிறமுள்ள
रथेन	ரதத்திலிருந்தபடியே
अभिद्रुवे	எதிர்புகமாக ஓடிவந்தான்.

स धनुर्धन्विनां श्रेष्ठो विकृष्य परमाहवे । नीलाय व्यसृजद्राणान्प्रहस्तो वाहिनीपतिः ॥

परमाहवे	பெரும்போரில்
वाहिनीपतिः	சேனைத்தலைவனும்
धन्विनां	வில்லாளிகளும்
श्रेष्ठः	சிறந்தவனுமான
सः	அந்த
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்,

धनुः	வில்லை
विकृष्य	காணொற்றி
नीलाय	நீலனைக்குறிவைத்து
बाणान्	கணைகளை
व्यसृजत्	விடுத்தான்.

ते प्राप्य विशिखा नीलं विनिर्भिद्य समाहिताः । महीं जग्मुर्महावेगा रुपिता इव पन्नगाः ॥

ते	அந்த
विशिखाः	பாணங்கள்
समाहिताः	ஒன்றுசேர்ந்து
महावेगाः	மிக வேகக்கொண்டு
नीलं	நீலனை
प्राप्य	அடைந்து

विनिर्भिद्य	ஊடுருவிக்கொண்டு
रुपिताः	சினக்கொண்ட
पन्नगाः	சர்ப்பங்கள்
इव	போலவே
महीं	பூமிக்குள்
जग्मुः	சென்றன.

नीलः शरैरभिहतो निशितैर्ज्वलनोपमैः । स तं परमदुर्धर्मापतन्तं महाकपिः ॥ ४३ ॥

प्रहस्तं ताडयामास वृक्षमुत्पाद्य वीर्यवान्

॥ ४४ ॥

महाकपिः	வானரர்களுள் முக்யனும்
वीर्यवान्	வீரயவானுபரன
सः	அந்த
नीलः	நீலன்
निशितैः	கூரானவைகளும்
ज्वलनोपमैः	அக்னியை நிகர்த்த வைகளுமான
शरैः	பாணங்களால்

अभिहतः	அடியுண்டவனாய்
परमदुर्धर्पं	வெல்வதற்கு கஷ்டமானவனும்
आपतन्तं	எதிர்த்துவருகின்ற
तं	அந்த [வனுமான
प्रहस्तं	பிரகஸ்தனை
वृक्षं	மரமொன்றை
उत्पाद्य	பிடுக்கி
ताडयामास	புடைத்தான்.

स तेनाभिहतः क्रुद्धो नदत्राक्षसपुङ्गवः । ववर्ष शरवर्षाणि पुवङ्गानां चमूपतौ ॥ ४५ ॥

तेन	அதனால்	नदन्	கர்ஜிக்கின்றவனாய்
अभिहतः	அடியுண்டவனாகிய	पुवङ्गानां	வானரர்களின்
सः	அந்த	चमूपतौ	சேனாபதியின்மீது
राक्षसपुङ्गवः	ராசநேஸா த்தமன்	शरवर्षाणि	கணைமாரிகளை
क्रुद्धः	கினங்கொண்டு	ववर्ष	பொழிந்தான்.

तस्य वाणगणान्घोरान्ராक्षसस्य महावलः । अपारयन्वारयितुं प्रत्यगृह्णान्निमीलितः ॥ ४६ ॥

महावलः	மகாபலராலியாகும்	वारयितुं	தடுப்பதற்கு
तस्य	அந்த [அவன்	अपारयन्	முடியாதவனாய்
राक्षसस्य	ராசநேஸனது	निमीलितः	கண்களை மூடிக்கொண்டவனாய்
घोरान्	கொடிய	प्रत्यगृहात्	எற்றுக்கொண்டான்.
वाणगणान्	கணைஜாலங்களை		

यथैव गोवृषो वर्षे शारदं शीघ्रमागतम् । एवमेव प्रहस्तस्य शरवर्षे दुरासदम् ॥ ४७ ॥

निमीलिताक्षः सहसा नीलः सेहे सुदारुणम् ॥ ४८ ॥

शीघ्रं	கிரைவென்று	सुदारुणं एव	மிகக் கடுமையாயிருக்கிறதான
आगतं	வந்த	प्रहस्तस्य	பிரகஸ்தனுடைய
शारदं	சர த்காலத்து	शरवर्षे	பாணவர்ஷத்தை
वर्षे	மழையை	निमीलिताक्षः एव	கண்களை மூடிக்கொண்டவனாகவே
गोवृषः	ஜர் எருது	सहसा	ஆற்றவால்
यथा एवं	எப்படியோ அப்படியே	सेहे	பொறுத்துக்கொண்டான்.
नीलः	நீலன்		
दुरासदं	தடுக்கமுடியாதது		

रोषितः शरवर्षेण सालेन महता महान् । प्रजधान हयान्नीलः प्रहस्तस्य मनोजवान् ॥ ४९ ॥

महान्	பெருமைபெற்றவனும்	सालेन	ஆச்சாரமொன்றால்
शरवर्षेण	பாணமாரியால்	प्रहस्तस्य	பிரகஸ்தனது
रोषितः	கோபமூட்டப்பட்டவனுமான	मनोजवान्	மனோவேகமாகச் செல்லும்
नीलः	நீலன்	हयान्	குதிரைகளை
महता	பெரும்	प्रजधान	அடத்துக்கொள்ளுன்.

ततः स चापमुद्गृह्य प्रहस्तस्य महावलः । वभञ्ज तरसा नीलो ननाद च पुनः पुनः ॥

महावलः	மகாபலம்பொருந்திய	उद्गृह्य	பிடுக்கி
सः	அந்த	वभञ्ज	முறித்தெறிந்தான்.
नीलः	நீலன்	ततः	அதன்மேல்
तरसा	ஆற்றவால்	पुनः पुनः	பலமுறை
प्रहस्तस्य	பிரகஸ்தனது	ननाद च	அட்டகாசமும் செய்தான்.
चापं	வில்லை		

विधनुस्तु कृतस्तेन प्रहस्तो बहिनीपतिः । प्रगृह्य मुसलं घोरं स्यन्दनादवपुषुवे ॥ ५१ ॥

பாஹிநிபதி:	சேனாபதியாகும்	घोरं	பயங்கரமான
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்	मुसलं	உலக்கை ஒன்றை
तेन	ஆவனால்	प्रगृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
विधनुः	விடையிழந்தவனாக	स्यन्दनात्	ரத்தத்தினின்று
कृतः तु	செய்யப்பட்டவ	अवपुषुवे	கீழே குதித்தான்.

ஸகவே

तावुभौ बाहिनीमुख्यौ जातवैरौ तरस्विनौ । स्थितौ क्षतजदिग्धाङ्गौ प्रभिन्नाविव कुञ्जरौ ॥
उल्लिखन्तौ सुतीक्ष्णाभिर्दृष्टाभिरितरेतरम् । सिंहशार्दूलसदृशौ सिंहशार्दूलचेष्टितौ ॥ ५२ ॥
विक्रान्तविजयौ वीरौ समरेष्वनिवर्तिनौ । काङ्क्षमाणौ यशः प्राप्तुं वृत्रवासवयोः समौ ॥

बाहिनीमुख्यौ	சேனாபதிகளும்	समरेषु	போர்களில்
जातवैरौ	பகைமை முதிர்ந்த வர்களும்	अनिवर्तिनौ	பின்வாங்காத
तरस्विनौ	மிக ஆற்றலுடையவர் களும்	वीरौ	ஞரர்களும்
प्रभिन्नौ	மதங்கொண்ட	वृत्रवासवयोः	விர்த்ராகரணுக்கும் * இந்திரனுக்கும்
कुञ्जरौ इव	யானைகள் போன்றவர் களும்	समौ	ஸமமானவர்களும்
सिंहशार्दूल- सदृशौ	சிங்கங்களையும் புலி களையும் நிகர்த்தவர் களும்	तौ	அந்த
सिंहशार्दूल- चेष्टितौ	சிங்கங்களுடையவும் புலிகளுடையவும் செயல்கொண்டவர் களும்	उभौ .	இருவர்களும்
विक्रान्तविजयौ	சத்ருக்களையடக்கும் வெற்றிகொண்டவர் களும்	यशः प्राप्तुं	கீர்த்தியை அடைய
		काङ्क्षमाणौ	ஆவாக்கொண்டு
		सुतीक्ष्णाभिः	மிகக் கூரிய
		इतरेतरं	கோரைப்பற்களால்
		उल्लिखन्तौ	ஒருவனையொருவன் கடித்துக்குதறிக் கொண்டு
		क्षतजदिग्धाङ्गौ	அக்கமெல்லாம் ரத் தம் வழிந்தவர்களாய்
		स्थितौ	எதிர் த்துநின்றார்கள்.

आजघान तदा नीलं ललाटे मुसलेन सः । प्रहस्तः परमायत्तस्तस्य सुस्राव शोणितम् ॥

सः	அந்த	मुसलेन	உலக்கையால்
प्रहस्तः	பிரகஸ்தன்	ललाटे	கெற்றியில்
तदा	அப்பொழுது	आजघान	புடைத்தான்.
परमायत्तः	மிகமுயற்சிகொண்ட வனாக	तस्य	அவனுக்கு
नीलं	நீலனை	शोणितं	ரத்தம்
		सुस्राव	பெருகலாயிற்று.

ततः शोणितदिग्धाङ्गः प्रगृह्य सुमहातरुम् । महस्तस्योरसि क्रुद्धो विससर्ज महाकपिः ॥

शोणितदिग्धाङ्गः	உடம்பெல்லாம் உத்தம வழியப்பெற்றவனும்	प्रगृह्य	எடுத்து
महाकपिः	வானர்களில் உத்தம னுமாகிய அவன்	महस्तस्य	பிரகஸ்தனது
क्रुद्धः	சினங்கொண்டவனாகி	उरसि	மார்பில்
सुमहातरुं	மிகப்பெரிய மாமொன்றை	ततः	அப்பொழுது
		विससर्ज	அடித்தான்.

तमचिन्त्य प्रहारं सः प्रगृह्य मुसलं महत् । अभिदुद्राव वलिनं वलाशीलं पुवङ्गमम् ॥५७॥

सः	அவன்	वलिनं	பலசாலியாகிய
तं प्रहारं	அந்த அடியை	नीलं	நீலவென்ற
अचिन्त्य	பொருட்படுத்தாது	पुवङ्गमं	வானரின்
महत्	பெரும்	बलात्	செருக்கினத்சயத் தால்
मुसलं	உலக்கையை	अभिदुद्राव	எதிர்த்தோடினான்.
प्रगृह्य	கையில் கொண்டு		

तमुग्रवेगं संरब्धमापतन्तं महाकपिः । ततः संप्रेक्ष्य जग्राह महावेगो महाशिलाम् ॥ ५८ ॥

महावेगः	மிகசக்தியுடைய	सं	அவனை
महाकपिः	வானர்களில் சிறந்த வனாகிய அவன்	ततः	அப்பொழுது
उग्रवेगं	மிக ஆத்திரங்கொ	संप्रेक्ष्य	பார்த்து
संरब्धं	பரபரப்புற்று [ண்டு	महाशिलां	பெரும்பாறை ஒன்றை
आपतन्तं	எதிர்த்தோடிவரும்.	जग्राह	கையெடுத்துக் கொண்டான்.

तस्य युद्धाभिकामस्य मृधे मुसलयोधिनिः । प्रहस्तस्य शिलां नीलो मूर्ध्नि तूर्णमपातयत् ॥

नीलः	நீலன்	तस्य	அந்த
युद्धाभिकामस्य	யுத்தத்தில் உதவாகல் கொண்டு	प्रहस्तस्य	பிரகஸ்தனது
मृधे	பேரில்	मूर्ध्नि	தலையில்
मुसलयोधिनिः	உலக்கையைக்கொ ண்டு போர் புரிகின்ற	शिलां	கற்பாறையை
		तूर्णं	சடக்கொ
		अपातयत्	விட்டு எறித்தான்.

सा तेन कपिमुख्येन विमुक्ता महती शिला । विभेद बहुधा घोरा प्रहस्तस्य शिरस्तदा ॥

कपिमुख्येन	வானர்களில் சிறந்த	महती	பெரிய
तेन	அவனால்	शिला	பாறை
रुद्ध	அப்பொழுது	प्रहस्तस्य	பிரகஸ்தனது
विमुक्ता	விட்டெறியப்பட்ட	शिरः	தலையை
सा	அந்த	बहुधा	பலதுண்டங்களாக
घोरा	பயங்கரமான	विभेद	பிளந்துவிட்டது.

स गतासुर्गतश्रीको गतसत्त्वो गतेन्द्रियः । पपात सहसा भूमौ छिन्नमूल इव द्रुमः ॥६१॥

सः	அவன்	छिन्नमूलः	வேருடன் வெட்டுண்ட
गतेन्द्रियः	ஐம்புலன்களும் தடுமாறி	द्रुमः इव	மரம்போலவே
गतसत्त्वः	ஆற்றலொழிந்து	सहसा	திடீரென
गतश्रीकः	புகழ்ப்பிந்து	भूमौ	பூமியில்
गतासुः	உயிரொழிந்தவனாய்	पपात	சாய்ந்து விட்டான்.

प्रभिन्नशिरसस्तस्य बहु सुस्राव शोणितम् । शरीरादपि सुस्राव गिरेः प्रस्रवणं यथा ॥६२॥

तस्य	அவனது	सुस्राव	பெருகிறது.
प्रभिन्नशिरसः	உடைந்த மண்டையி விருந்து	गिरेः	மலையிலிருந்து
शोणितं	ஈத்தம்	प्रस्रवणं यथा	அருளிபோல
बहु	அதிகமாய்	शरीरात् अपि	உடலிலிருந்தும்
		सुस्राव	பெருகிறது.

हते प्रहस्ते नीलेन तदकम्प्यं महद्वलम् । रक्षसामप्रहृष्टानां लङ्कामभिजगाम ह ॥ ६३ ॥

नीलेन	நீலனால்	अकम्प्यं ह	இதுவரையில் அசைக்க கமுடியாது விளக்கின
प्रहस्ते	பிரகஸ்தன்	महत् बन्धं	பெரும் சேனை
हते	கொல்லப்படவும்	लङ्कां	லங்கையை நோக்கி
अप्रहृष्टानां	உதஸாஹமொழிந்த	अभिजगाम	திரும்பத்தலைப் பட்டது.
रक्षसां	அரக்கர்களுடைய		
तत्	அந்த		

न शेकुः समरे स्थातुं निहते वाहिनीपतौ । सेतुबन्धं समासाद्य विकीर्णं सलिलं यथा ॥

वाहिनीपतौ	சேனைத்தலைவன்	समासाद्य	கிட்டி
निहते	மாண்டதும்	सलिलं यथा	வெள்ளம்போலவே
सेतुबन्धं	கரையை	समरे	போரில்
विकीर्णं	உடைந்ததாய்	स्थातुं	கிற்க
		शेकुः न	முடியாதிருந்தார்கள்.

हते तस्मिन्मूर्खे राक्षसास्ते निरुद्यमाः । रक्षःपतिगृहं गत्वा ध्यानमूकत्वमास्थिताः ॥

तस्मिन्	அந்த	रक्षःपतिगृहं	ரரசுஸாரஜனது மாளிகைக்கு
मूर्खे	சேனைத்தலைவன்	गत्वा	போய்ச்சேர்ந்து
हते	மாண்டுவிடவும்	ध्यानमूकत्वं	சின்தயால் சிகைத்து மெனனத்தை
ते राक्षसाः	அந்த அரக்கர்கள்	आस्थिताः	கொண்டுவிட்டார்கள்.
निरुद्यमाः	ஊக்கமொழிந்தவர் குளாய்		

प्राप्ताः शोकार्णवं तीव्रं निःसंज्ञा इव तेऽभवन् ॥ ६६ ॥

ते	அவர்கள்	इव	முற்றிலும்
तीव्रं	கொடிய	निःसंज्ञाः	தன்னறிவு இழந்த
शोकार्णवं	சோகக்கடலில்		வர்களாய்
प्रासाः	முழுகியவர்களாய்	अभवन्	ஆனார்கள்.

ततस्तु नीलो विजयी महाबलः प्रशस्यमानः स्वकृतेन कर्मणा ।

समेत्य रामेण सलक्ष्मणेन च प्रहृष्टरूपस्तु वभूव यूथपः ॥ ६७ ॥

महाबलः	மகாபலசாலியும்	प्रशस्यमानः	புகழ்ந்து கொண்டா
विजयी	வெற்றிபெற்ற	सलक्ष्मणेन	டப்படுகின்றவனும்
यूथपः च	சேனைத்தலைவனுமான	रामेण	எக்தமணருடனிருக்
नीलः	நீலன்	समेत्य	பூராயிரோடு [கும்
ततः	அப்பொழுது	प्रहृष्टरूपः तु	சேர்ந்து
स्वकृतेन	தான் செய்த	वभूव	அதிக சந்தோஷம்
कर्मणा तु	செய்கையாலேயே		ஆடைத்தவனாகவும்
			விளங்கினான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे अष्टपञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17008

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2333

एकोनषष्टितमः सर्गः—ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ ५९ ॥

रावणमकुटभङ्गः—ராவண மகுட் பங்கம் (ராவணனது கிரீடத்தை உடைப்பது.)

तस्मिन्हते राक्षससैन्यपाले पुवङ्गमानामृषभेण युद्धे ।

भीमायुधं सागरतुल्यवेगं विदुद्रुवे राक्षसराजसैन्यम् ॥ १ ॥

पुवङ्गमानां	வானரர்களுக்குள்	भीमायुधं	பயங்கரமான ஆயுதம்
अपभेण	வீரனாகிய அவனால்	सागरतुल्यवेगं	களைக் கொண்டதும்
युद्धे	போரில்	राक्षसराजसैन्यं	சமுத்தரத்தை நிகர்த்த
तस्मिन्	அந்த	विदुद्रुवे	சக்தியுடையதுமான
राक्षससैन्यपाले	ராசுதஸசேனாநாயகன்		ராசுதஸமன்னனது
हते	மாண்டுவிடவும்		சேனை
			புறம் காட்டி ஓடி
			விட்டது.

गत्वाऽथ रक्षोधिपतेः शशंसुः सेनापतिं पावकसूनुशस्तम् ॥

तच्चापि तेषां वचनं निशम्य रक्षोधिपः क्रोधवशं जगाम ॥ २ ॥

अथ	அப்பொழுது	शशंसुः	தெரிவித்தார்கள்.
गत्वा	போய்	तेषां	அவர்களுடைய
रक्षोधिपतेः	ராசுதஸமன்னனுக்கு	तत्	அந்த
सेनापतिं अपि	ஸேனாதிபதியையும்	वचनं निशम्य	சொல்லைக்கேட்டு,
पावकसूनु-	ஆக்கினிருமாரனால்	च	அதனால்
शस्तं	கொன்றுவிடப்பட்ட	रक्षोधिपः	ராசுதஸமன்னன்
	டவனாக	क्रोधवशं जगाम	கோபவசம் ஆடைந்
			தான்.

संख्ये प्रहस्तं निहतं निशम्य शोकार्दितः क्रोधपरीतचेताः ।

उवाच तान्निर्गतयोधमुख्यानिन्द्रो यथा चामरयोधमुख्यान्

॥ ३ ॥

संख्ये	போரில்	नैर्गतयोध- मुख्यान्	ராசூஸப்போர் வீரர் களைப் பார்த்து
प्रहस्तं	பிரஹஸ்தனை	हृद्:	இந்திரன்
निहतं	மாண்டுவிட்டவனாக	अमरयोध- मुख्यान्	போர் வீரர்களான தேவர்களைப் பார்த்து
निशम्य	அறிந்து	यथा च	எப்படியோ அப்படியே
शोकार्दितः	சோகத்தால் கொந்து	उवाच	பின்வருமாறு மொழிந்தான்:
क्रोधपरीतचेताः	{ கோபத்தால் பற்றப் பட்ட மனமுடையவ னாக		
तान्	அந்த		

नावज्ञा रिपवे कार्या यैरिन्द्रबलसूदनः । सूदितः सैन्यपालो मे सानुयात्रः सकुञ्जरः ॥

रिपवे	“சத்துருவிடம்	मे	எனது
भवज्ञा	அலக்தயம்	सैन्यपालः	ஸேனாநாயகன்
न कार्या	கொள்ளக்கூடாது.	सानुयात्रः	பின்வந்த படைகளுட னும்
यैः	எந்த அவர்களால்	सकुञ्जरः	யரணைகளுடனும்
इन्द्रबलसूदनः	இந்திரசேனைகணையும் அழித்த,	सूदितः	அழிக்கப்பட்டான்.

सोऽहं रिपुविनाशाय विजयायाविचारयन् । स्वयमेव गमिष्यामि रणशीर्षं तद्द्रुतम् ॥

सः	“அந்த	अद्रुतं	ஆச்சர்யமான
अहं	நான்	रणशीर्षं	போர்முனைக்கு,
अविचारयन्	வேறு யோசனை செய்	रिपुविनाशाय	சத்ருக்களை அழித்து
स्वयं एव	நேரிலேயே [யாது	विजयाय	வெற்றிபெற,
तत्	அந்த	गमिष्यामि	செல்வேன்.

अद्य तद्वातरानीकं रामं च सहलक्ष्मणम् । निर्दहिष्यामि बाणौघैर्वनं दीप्तैरिवाग्निभिः ॥

अद्य	“இப்பொழுதே	दीप्तैः	கொழுந்துவிட்டெரி யும்
सहलक्ष्मणं	லக்தமணனோடுகூட	अग्निभिः	தீயால்
रामं	ராமனையும்	वनं	காட்டை
तत्	அந்த	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே,
एतरानीकं च	வானரஸேனைலையும்	निर्दहिष्यामि	எரித்துவிடுகிறேன்.
बाणौघैः	பாணவருஷங்களால்,		

स एवमुक्त्वा ज्वलनप्रकाशं रथं तुरङ्गोत्तराजयुक्तम् ।
प्रकाशमानं वपुषा ज्वलन्तं समारुरोहामरराजशत्रुः

॥ ७ ॥

तद्राक्षसानीकमतिप्रचण्डमालोक्य रामो भुजगेन्द्रबाहुः ।
विभीषणं शस्त्रभृतां वरिष्ठमुवाच सेनानुगतः पृथुश्रीः

॥ ११ ॥

सेनानुगतः	சேனைகளால் பக்கலி லிருக்கப்பெற்றவரும்	अतिप्रचण्डं	மிகப்பயங்கரமான
पृथुश्रीः	அழியாப்புதழ் படைத்தவரும்	राक्षसानीकं	அரக்கப்படைையை
भुजगेन्द्रबाहुः	சர்ப்பக்கல் போல் கீண்ட திருக்கரக்க ளமைந்தவருமான	शस्त्रभृतां	கண்ணுற்று வீரர்களில்
रामः	ஸ்ரீராமர்	वरिष्ठं	சிறந்த
तव्	அந்த	विभीषणं	விபீஷணரைப் பார்த்து பின்வருமாறு வினா வினா :

नानापताकाध्वजशस्त्रजुष्टं प्रासासिशूलायुधशस्त्रजुष्टम् ।
सैन्यं गजेन्द्रोपमनागजुष्टं कस्येदमक्षोभ्यमभीरुजुष्टम्

॥ १२ ॥

नानापताकाध्वज- शस्त्रजुष्टं	“ பலவித கொடிகளா லும் சிசான்களா லும் ஆயுதக்களா லும் நிறைந்து விளக் குகிறதும்	गजेन्द्रोपम- नागजुष्टं	ஐராவதத்திற்குச் சமர னமான யானைகளு டன் நிறைந்து விளக்குகிறதும்
प्रासासिशूलायुध- शस्त्रजुष्टं	சட்டி, கத்தி, குலாயு தம் முதலிய ஆயுதக் களால் நிறைந்து விளக்குகிறதும்	अभीरुजुष्टं	துணிவும் உதஸாஹ மும் கொண்டவர் களைக்கொண்டதும்
		अक्षोभ्यं	கலக்கமுடியாதது
		इदं	இதேதவரும் [மான்
		सैन्यं	சேனை
		कस्य	யாருடையது? ”

ततस्तु रामस्य निशम्य वाक्यं विभीषणः शक्रसमानवीर्यः ।

शशंस रामस्य बलप्रवेकं महात्मनां राक्षसपुङ्गवानाम्

॥ १३ ॥

ततः	அப்பொழுது	महात्मनां	மகாதேரியசரலி களான
शक्रसमानवीर्यः	இந்திரனை நிகர்த்த வீர்யம்பொருந்திய	राक्षसपुङ्गवानां	ராசஷணோத்தமர்களு டைய
विभीषणः	விபீஷணர்	बलप्रवेकं तु	சேனைகளில் உத்தம மானதைப்பற்றி
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	शशंस	பின்வருமாறு தெரியப் படுத்தினார்:
वाक्यं	சொல்லை		
निशम्य	கேட்டு		
रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு		

योऽसौ गजस्कन्धगतो महात्मा नवोदिताकोपमताम्रवक्त्रः ।
प्रकम्पयन्नागशिरोऽभ्युपैति ह्यकम्पनं त्वेनमवेहि राजन् ॥ १४ ॥

राजन्	“ சக்கிரவர், த் தியாரோ !	नवोदिताकोपम- ताम्रवक्त्रः	} இனம் சூரியனை நிகர்த்த சிவந்த முகமுடையவனாய்
यः असौ	எந்த இவன்	महात्मा तु	மஹா தைரியசாலி யாய்
गजस्कन्धगतः	{ யானையினது கழுத் தில் உட்கார்ந்து கொண்டு	अभ्युपैति	வருகிறானே
नागशिः	யானையின் தலையை	एनं	இவனை
प्रकम्पयन्	அதிரச்செய்து கொண்டு	अकम्पनं हि अवेहि	அகம்பனென தெரிந்துகொள்ளும்.

योऽसौ रथस्थो मृगराजकेतुर्धृन्वन्धनुः शक्रधनुःप्रकाशम् ।
करीव भात्पुत्रविवृत्तदंष्ट्रः स इन्द्रजिन्नाम वरप्रधानः ॥ १५ ॥

यः असौ	“ எந்த இவன்	धृन्वन्	நானேற்றி இழுத்துக் கொண்டு
मृगराजकेतुः	சிம்ஹக்கொடி கொண் டவனாய்	उग्रविवृत्तदंष्ट्रः	கொடிய கோரைப்பற் களை காட்டிகொண்டு
रथस्थः	ரதத்திலிருந்து கொண்டு	करी इव भाति	யானேபோலவே விளங்குகிறானே
शक्रधनुःप्रकाशं	இந்திரனது வில்போல் ஒளியுற்று விளங்கும்	सः	அவன்
धनुः	வில்லை	वरप्रधानः	வரக்களால் பெருமை பெற்ற
		इन्द्रजित् नाम	இந்திரஜித்து என்பவன்.

यथैष विन्ध्यास्तमहेन्द्रकल्पो धन्वी रथस्थोऽतिरथोऽतिवीरः ।
विस्फारयंश्चापमतुल्यमानं नाम्नाऽतिकायोऽतिविबुद्धकायः ॥ १६ ॥

विन्ध्यास्त- महेन्द्रकल्पः	“ விந்தியமலை, அஸ்த மலை, மஹேந்திரமலை இவைகளை நிகர்த்த தவனாய்	अतुल्यमानं	ஒப்பற்ற செருக்குக் கொண்டு
धन्वी	வில்லாளியாய்	विस्फारयन्	டக்காரம் செய்கின் றவனாய்
अतिरथः	அதிரதனைன்ற	अतिविबुद्धकायः	மிகப் பெரிய உடலுற்றவனாய்
अतिवीरः	மஹா சூரனாய்	यः	எவன் இருக்கில்
रथस्थः	ரதத்திலிருந்து கொண்டே	एषः च	இவன்தான் [ருனே
चापं	வில்லை	नाम्ना अतिकायः	பெயரால் அதிகாயெனைப் படுபவன்.

योऽसौ नवाकौदितताम्रचक्षुरारुह्य घण्टानिनदप्रणादम् ।
गजं खरं गर्जति वै महात्मा महोदरो नाम स एष वीरः

॥ १७ ॥

ய:	“எந்த	गजं	யானைமீது
महात्मा	மஹா ஆற்றலுடைய	आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு
वीरः	சூரனாகிய	खरं	கர்ணகடோரமாக
असौ	இவன்	गर्जति वै	கர்ஜிக்கின்றானே
नवाकौदि (-)	இளஞ்சூரியனை நிகர்த்த	सः	ஆந்த
ताम्रचक्षुः }	த சிவந்த கண்களு	एषः	இவன்
	டையவனாய்	महोदरः	மஹோதரன்
घण्टानिनदप्रणादं	{ மணிகள் கட்டி ஆழ	नाम	என்பவன்.
	காக ஒலித்துக்		
	கொண்டிருக்கிற		

योऽसौ ह्यं काञ्चनचित्रभाण्डमारुह्य सन्ध्याभ्रगिरिप्रकाशम् ।
प्रासं समुद्यम्य मरीचिनद्धं पिशाच एषोऽशनितुल्यवेगः

॥ १८ ॥

यः	“எந்த	आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு
असौ	இவன்	मरीचिनद्धं	பளபளவென்று
			விளக்குகிற
काञ्चनचित्रभाण्डं	{ பொன்மயமான ஆழ	प्रासं	சட்டி ஒன்றை
	கிய சூதிரையணி	समुद्यम्य	ஒங்கிக்கொண்டு
	களைபுடையதும்	अशनितुल्यवेगः	{ இடிக்குச் சமானமான
सन्ध्याभ्र- }	சாயங்காலமேகம் தங்		வேகங்கொண்டவ
गिरिप्रकाशं }	கிய மலையின் ஒளி		னாய் இருக்கிறானே,
	கொண்டு விளக்கு	एषः	இவன்
	கிறதமான	पिशाचः	பிசாசெனைப்
हयं	சூதிரைமீது		படுவன்.

यश्चैष शूलं निशितं प्रशृह्य विद्युत्प्रभं किङ्करवज्रवेगम् ।

वृषेन्द्रमास्थाय गिरिप्रकाशमायाति योऽसौ त्रिशिरा यशस्वी

॥ १९ ॥

यः	“எவன்	गिरिप्रकाशं	மலைபோல் விளங்கும்
निशितं	கூரானதும்	वृषेन्द्र	எருதரசில்
विद्युत्प्रभं च	மின்னல்போல் பிரகா	आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
	சிக்கிறதும்	आयाति	வருகிறானே
किङ्करवज्रवेगं	{ வஜ்ராயுதத்திற்கும்	एषः	இவன்
	மேலான சக்தியுட	त्रिशिराः	த்ரிசிரஸ் எனப்
	யதுமான		படுவன்.
शूलं	சூலத்தை	यः	எந்த
प्रशृह्य	ஏந்திக்கொண்டு	असौ	இவன்
		यशस्वी	மிகப்புகழ்பெற்றவன்.

असौ च जीमूतनिकाशरूपः कुम्भः पृथुव्यूहसुजातवक्षाः ।

समाहितः पन्नगराजकेतुर्विस्फारयन्भाति धनुर्विधून्वन्

॥ २० ॥

जीमूतनिकाशरूपः	“மேகத்தை நிகர்த்த உருவமுடையவனும்	कुम्भः	கும்பனெனப்படுபவன்
पृथुव्यूह- सुजातवक्षाः	பெருந்து விசாலமா ன அழகிய மார்பு டையவனும்	समाहितः	மிக ஊக்கங்கொண்டு
पन्नगराजकेतुः च असौ	அரவக்கொடியோன அந்த [மரண	धनुः	விடலை
		विधून्वन्	நானேற்றி
		विस्फारयन्	டங்காரஞ்செய்து
		भाति	கொண்டு விளங்குகிறான்.

यथैष जाम्बूनदवज्रजुष्टं दीप्तं सधूमं परिधं प्रगृह्य ।

आयाति रक्षोबलकेतुभूतस्त्वसौ निकुम्भोऽद्भुतघोरकर्मा

॥ २१ ॥

यः	“எவன்	निकुम्भः	நிகும்பனெனப்படு பவன்.
जाम्बूनदवज्रजुष्टं	பொன்னும் வைரமு யிழைத்து	असौ	இவன்
सधूमं	புகையுடன்	अद्भुतघोरकर्मा	{ மிக ஆச்சரியமும் பயங்கரமுமான செயல்கொண்டு
दीप्तं च	ஜ்வலிக்கின்ற		{ அரக்கச்சேனைக்கு முக்கியனாய் விளங் குகிறவன்.
परिधं	உழலைத்தடியை	रक्षोबलकेतुभूतः	
प्रगृह्य	கைப்பற்றி		
आयाति	வருகிறானே		
एषः-तु	இவன் தான்		

यथैष चापासिशरोघजुष्टं पताकिनं पावकदीप्तरूपम् ।

रथं समास्थाय विभात्युद्घो नरान्तकोऽसौ नगशृङ्गयोधी

॥ २२ ॥

यः	“எவன்	समास्थाय	ஏறிக்கொண்டு
चापासि- शरोघजुष्टं	வில், சுத்தி, பாணம் இவைகளின் சமூகங் களால் நிறையப்பெற் றதும்	उद्घमः	மிகப்பெருமை பெற்ற வனாய்
पताकिनं	நிசான்களுடன் விளங் குகிறதும்	विभाति	விளங்குகிறானே
पावकदीप्तरूपं	{ அக்னிபோல் ஜ்வலிக் கின்ற ஒளிகொண் டதுமரண	एषः च	இவன் தான்
रथं	சுத்தில்	नरान्तकः	நரந்தகனெனப்படுப வன்.
		असौ	இவன்
		नगशृङ्गयोधी	{ மரங்களையும் மலைச் சிகரங்களையும் கொ ண்டு போர்ப்புரிபவன்.

यश्चैष नानाविधघोररूपैर्व्याघ्रोष्ट्रनागेन्द्रमृगाश्ववत्रैः ।

भूतैर्वृतो भाति विवृत्तनेत्रैः सोऽसौ सुराणामपि दर्पहन्ता

॥ २३ ॥

यः	" எந்த	विवृत्तनेत्रैः	சமுதூக்கண்களை யு
एषः	இவன்		டையவைகளுமான
नानाविधघोररूपैः	{ பலவித பயங்கரமான உருக்கொண்டவை களும்	भूतैः	பூதங்களால்
व्याघ्रोष्ट्रनागेन्द्र- मृगाश्ववत्रैः	{ புலி, ஓட்டகம், யானை யரசு, மான், குதிரை இவைகள் போல் முகம்கொண்டவை களும்	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
		भाति	விளங்குகிறானே
		सः	அந்த
		असौ च	இவன் தான்
		सुराणां अपि	தேவர்களுடையவும்
		दर्पहन्ता	செருக்கை அடக்கிய வன்.

यत्नैतदिन्दुप्रतिमं विभाति छत्रं सितं सूक्ष्मशलाकमय्यम् ।

अत्रैष रक्षोधिपतिर्महात्मा भूतैर्वृतो रुद्र इवावभाति

॥ २४ ॥

यस्य	" எவ்விடத்தில்	अत्र	அங்கு தான்
इन्दुप्रतिमं	சந்திரனை நிகர்த்து	एषः	இந்த
सितं	வெண்மையுற்று	महामा	மிகத் துணிவுகொண்ட
	விளங்குகிறதும்,	रक्षोधिपतिः	ராஷ்டிரமன்னன்
सूक्ष्मशलाकं	சன்னக்கம்பிகளால்	भूतैः	பூதகணங்களால்
	பிணைக்கப்பெற்றதும்	वृतः	சூழப்பட்ட
अयं	சிறந்த துமாகிய	रुद्रः	சிவபெருமான்
एतत् छत्रं	இந்தக் குடை	इव	போல
विभाति	விளங்குகிறதோ	अवभाति	விளங்குகிறான்.

असौ किरीटी चलकुण्डलास्यो नगेन्द्रविन्ध्योपमभीमकायः ।

महेन्द्रवैवस्वतदर्पहन्ता रक्षोधिपः सूर्य इवावभाति

॥ २५ ॥

किरीटी	" கிரீடமணிந்தவனும்,	रक्षोधिपः	ராஷ்டிரமன்னன்
चलकुण्डलास्यः	குண்டலங்களிடும்	महेन्द्रवैवस्वत- दर्पहन्ता	தேவேந்திரனுடைய வும், யமனுடையவும் செருக்கை அடக்கி யவன்.
नगेन्द्रविन्ध्योपम- भीमकायः	{ இடயமலையை யும், விந்தியமலையை யும் நிகர்த்த பயங்கரமான தேகமுடையவ னுமாகிய	सूर्यः	சூர்யபகவான்
		इव	போலவே
		अवभाति	விளங்கிக்கொண்டு
असौ	இந்த		இருக்கிறான்.

प्रत्युवाच ततो रामो विभीषणपरिन्दमम् । अहो दीप्तो महातेजा रावणो राक्षसेश्वरः ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	राक्षसेश्वरः	“அரக்கர் வேந்தனாகிய
अरिन्दमं	சத்துருக்களை நாசம் பண்ணும்	रावणः	ராவணன்
विभीषणं	விபீஷணனைப் பார்த்	महातेजाः	சிறந்த வெற்றித்திரு வமைந்தவனாய்
ततः	அப்பொழுது [து	अहो दीप्तः	எப்படி ஒளிகொண்டு விளங்குகிறான்.
प्रत्युवाच	பின் வருமாறு சொல்லியருளினார்:		

आदित्य इव दुष्प्रेक्षो रश्मिभिर्भाति रावणः । सुव्यक्तं लक्षये ह्यस्य रूपं तेजःसमाहृतम् ॥

रावणः	“ராவணன்	भाति	விளங்குகின்றான்.
रश्मिभिः	கிரணங்களால்	अस्य	இவனது
दुष्प्रेक्षः	கண்கொண்டு பார்க்க முடியாத	रूपं	உருவத்தை
आदित्यः	சூரியபகவான்	तेजःसमाहृतं हि	பரிபூர்ண ஆற்றல் கொண்டதாகவே
इव	போலவே	सुव्यक्तं	சந்தேகமற
		लक्षये	எண்ணுகின்றேன்.

अहो वीर्यमहो धैर्यमहो सत्वमहो द्युतिः । अहो राक्षसराजस्य सर्वलक्षणसंयुता ॥ २८ ॥

अहो वीर्यं	“ஆ! என்ன வீர்யம்!	राक्षसराजस्य	ராட்சஸராஜனுக்கு
अहो धैर्यं	ஆ! என்ன தைரியம்!	सर्वलक्षणसंयुता	ஸர்வலக்ஷணங்களி னையப்பு
अहो सत्वं	ஆ! என்ன பலம்!	अहो	விமக்கத்தக்கதே!
अहो द्युतिः	ஆ! என்ன ஒளி!		

देवदानववीराणां वपुर्नैवंविधं भवेत् । यादृशं राक्षसेन्द्रस्य वपुरेतत्प्रकाशते ॥ २९ ॥

राक्षसेन्द्रस्य	“ராட்சஸமன்னனது	एवंविधं	இப்படிப்பட்ட
एतत्	இந்த	वपुः	உரு
वपुः	உரு	देवदानववीराणां	தேவாஸுரவீரர் களுக்கும்
यादृशं	எப்படிப்பட்டதாய்	न भवेत्	இராது.
प्रकाशते	விளங்குகிறதோ		

सर्वे पर्वतसङ्काशाः सर्वे पर्वतयोधिनः । सर्वे दीप्तायुधधरा योधाश्चास्य महोजसः ॥ ३० ॥

अस्य	“இவனது	सर्वे	எல்லோரும்
महोजसः	மிக ஒளிகொண்டு விளங்கும்	पर्वतसङ्काशाः	மலைகளை திகர்த்தவர் கள்,
योधाः	போர்வீரர்கள்	सर्वे	எல்லோரும்
सर्वे च	எல்லோரும்	दीप्तायुधधराः	{ இவலிக்கும் ஆயுதங் களைக் கைப்பற்றிய வர்கள்.
पर्वतयोधिनः	{ மலைகளோடும் பொ ருதிப் போர்புரிய வல்லவர்கள்,		

भाति राक्षसराजोऽसौ प्रदीप्तैर्भीमविक्रमैः। भूतैः परिवृतस्तीक्ष्णैर्देहवद्भिरिवान्तकः ॥३१॥

असौ	"இந்த	देहवद्भिः	சிறந்த வடிவமுற்றவர்கள்
राक्षसराजः	ராசுஸராஜன்		களுமான
प्रदीप्तैः	ஒளிகொண்டு	भूतैः	பூதங்களால்
तीक्ष्णैः	பரபரப்புற்று விளங்குகிறவர்களும்	परिवृतः	சூழப்பட்டவராய்
	{ பயக்கரமான காலடிவைப்புக்களையுடையவர்களும்	अन्तकः	யமன்
भीमविक्रमैः		इव	போலவே
		भाति	காணப்படுகிறான்.

दिष्ट्याऽयमद्य पापात्मा मम दृष्टिपथं गतः। अद्य क्रोधं विमोक्ष्यामि सीताहरणसंभवम् ॥

पापात्मा	"கொடும்புவிபாகிய	सीताहरणसंभवम्	சீதையைத் திருடியதால் உண்டாயிருக்கும்
अयं	இவன்		
दिष्ट्या	தெய்வா தீனமாய்	क्रोधं	சினத்தை
अद्य	இப்பொழுது	अद्य	இப்பொழுதே
मम	எனது	विमोक्ष्यामि	போக்கிக்கொள்ளப் போகிறேன்.
दृष्टिपथं गतः	கண்களுக்குப் புலனான.		

एवमुक्त्वा ततो रामो धनुरादाय वीर्यवान्। लक्ष्मणानुचरस्तस्थौ समुद्रत्य शरोत्तमम् ॥

वीर्यवान्	வீரரும்	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு
	{ லக்ஷ்மணன் பக்கலில் இருக்கப்பெற்றவருமாகிய	धनुः	கோதண்டத்தை
लक्ष्मणानुचरः		समुद्रत्य	எடுத்துக்கொண்டு
		शरोत्तमं	உயர்ந்த பாணங்களில் ஒன்றை
रामः	ஸ்ரீராமர்	आदाय	தொடுத்து
ततः	அப்பொழுது	तस्थौ	சித்தமாயிருந்தார்.
एवं	மேற்கண்டவாறு		

ततः स स्तोधिपतिर्महात्मा रक्षांसि तान्याह महाबलानि ।

द्वारेषु चर्यागृहगोपुरेषु सुनिर्वृतास्तिष्ठत निर्विशङ्काः

॥ ३४ ॥

सः	அந்த	द्वारेषु	மதில்வாயில்களிலும்,	
महात्मा	மகா பராக்கிரமசாலியாகிய	चर्यागृह- गोपुरेषु	{ காவல்செய்யும் படர்களுக்கென்று கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளிலும், கோபுரங்களிலும்,	
रक्षोधिपतिः	ராசுஸமன்னன்			
ततः	அப்பொழுது	निर्विशङ्काः	அச்சமில்லாதவர்களாகவும்,	
महाबलानि	மகா பலம்பொருந்திய		{ மனக்கவலையும் கொஞ்சமேனாமில்லாதவர்களாகவும், காத்திருங்கள்.	
तानि	அந்த	सुनिर्वृताः		
रक्षांसि	அரக்கர்களைப்பார்த்து	तिष्ठत		
आह	பின்வருமாறு ஆக்ராபித்தான் :			

इहागतं मां सहितं भवद्भिर्वनौकसश्छिद्रमिदं विदित्वा ।
शून्यां पुरीं दुष्प्रसहां प्रथम्य प्रधर्षयेयुः सहसा समेताः ॥ ३५ ॥

மா்	என்னை உங்களோடு	छिद्रं	அவசரத்தை
भवद्भिः	கூடி	विदित्वा	அறிந்துகொண்டு
सहितं	வந்திருப்பவனாகவும்	वनौकसः	வானர்கள்
भागतं	அணுகமுடியாத	समेताः	ஒன்றுசேர்ந்து
दुष्प्रसहां	நகரை	सहसा	வலுக்கொண்டு
पुरीं	ஒருவருயில்லாத	इह	இவ்விடத்தில்
शून्यां	தரகவும்	प्रथम्य	உருவழிந்து
इदं	இந்த	प्रधर्षयेयुः	நாசம் விளைவிப்பார் கள்.

विसर्जयित्वा संहितांस्ततस्तान्मतेषु रक्षःसु यथानियोगम् ।
व्यदारयद्दानरसागरौघं महाझषः पूर्णमिवार्णवौघम् ॥ ३६ ॥

मतेषु	சிறந்த	ततः	அதன்மேல்
रक्षःसु	அரக்கர்கள் விஷயத்தில்	महाझषः	ஒரு பெருமீன்
यथानियोगं	அப்படியாய் நியமித்துவிட்டு	पूर्णं	நிறைந்துள்ள
संहितान्	பக்கலிலிருந்த	अर्णवौघं	சமுத்திரப்பிரவாகத் தை
तान्	அவர்களை	इह	எப்படியோ அப்படியே
विसर्जयित्वा	விடைகொடுத்தனுப் பிவிட்டு	वानरसागरौघं	வானரசாகரப்பிரவாகத்தை
		व्यदारयत्	பிளந்துகொண்டு புருத்தான்.

तमापतन्तं सहसा समीक्ष्य दीप्तेषुचापं युधि राक्षसेन्द्रम् ।
महत्समुत्पाद्य महीधरामं दुद्राव रक्षोधिपतिं हरीशः ॥ ३७ ॥

हरीशः	வானரமன்னன்	सहसा	சுடுதியில்
युधि	போரில்	महत्	பெரும்
दीप्तेषुचापं	ஜ்வலிக்கும் கண்தொ டுத்த வில்லுடன்	महीधरामं	மலைச்சிகரமொன்றை
भापतन्तं	எதிர்த்துநிற்கும்	समुत्पाद्य	பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டு
सं	அந்த	रक्षोधिपतिं	ராசநமன்னனை
राक्षसेन्द्रं	ராசநமன்னனை	दुद्राव	எதிர்த்தொடினான்.
समीक्ष्य	பார்த்து		

तच्छैलशृङ्गं बहुवृक्षसानुं प्रगृह्य चिक्षेप निशाचराय ।

तमापतन्तं सहसा समीक्ष्य विभेद बाणैस्तपनीयपुङ्खैः

॥ ३८ ॥

बहुवृक्षसानुं

சுற்றுப்புறங்களில் பல
விருக்தங்களை யுடைய

आपतन्तं

மேல் விழு வரும்

तत्

அந்த

तं समीक्ष्य

அதைப் பார்த்து

शैलशृङ्गं

மலைச்சிகரத்தை

तपनीयपुङ्खैः

பொன்பிடியற்ற

प्रगृह्य

உயரத்துக்கி

बाणैः

பாணங்களால்

निशाचराय

அரக்கன்மீது

सहसा

தசஷணமே

चिक्षेप

விசி எறிந்தான்.

विभेद

அதைப் பிளந்து

விழுத்தினான்.

तस्मिन्प्रदोत्तमसानुवृक्षे शृङ्गे विकीर्णे पतिते पृथिव्याम् ।

महाहिकल्पं शरमन्तकामं समाददे राक्षसलोकनाथः

॥ ३९ ॥

राक्षसलोकनाथः

இராசுஷஸக்கூட்ட
மன்னன்

पृथिव्यां

பூமியில்

तस्मिन्

அந்த

पतिते

விழுந்தபின்னர்

प्रदोत्तम-}

உயர்ந்து சிறந்த விரு

महाहिकल्पं

பெரும்பாம்பை

सानुवृक्षे }

கூறுகளடர்ந்த தாழ்

शरमन्तकामं

நிகர்த்ததும்

வரைகளை யுடைய

शरं

எமனை நிகர்த்ததுமா

शृङ्गे

மலைச்சிகரம்

समाददे

பாணமொன்றை [ன

विकीर्णे

சிதறுண்டு

கையில் எடுத்துக்

கொண்டான்.

स तं गृहीत्वाऽनिलतुल्यवेगं सविस्फुलिङ्गज्वलनप्रकाशम् ।

बाणं महेन्द्राशनितुल्यवेगं चिक्षेप सुग्रीववधाय रुष्टः

॥ ४० ॥

सः

அவன்

बाणं

பாணத்தை

अनिलतुल्यवेगं

வாயுவை நிகர்த்த
வேகங்கொண்டதும்

गृहीत्वा

கைப்பற்றி

सविस्फुलिङ्ग-}

பொறிகளைக்கக்கும்

रुष्टः

சினக்கொண்டவனாகி

ज्वलनप्रकाशं }

அக்னியை நிகர்த்த

तं

அதை

தும்

महेन्द्राशि-

தேவந்திரனது

सुग्रीववधाय

சகீரீவனை வதைக்கும்

तुल्यवेगं }

வஜ்ராயுதத்திற்குச்

பொருட்டு

சமமான சக்தி

கொண்டதுமான்

चिक्षेप

விடுத்தான்.

स सायको रावणवाहुमुक्तः शक्राशनिप्रख्यवपुः शिताग्रः ।

सुग्रीवमासाद्य विभेद वेगाद्गुरेहिता क्रौञ्चमिवोग्रशक्तिः

॥ ४१ ॥

शक्राशि-

இந்திரனது வஜ்ராயு

रावणवाहुमुक्तः

ராவணனது கையால்

प्रख्यवपुः }

தத்தை நிகர்த்த

விடப்பட்டதுமான

உருக்கொண்டதும்

शिताग्रः

கூரிய முனை யுள்ள தும்

सः

அந்த

सायकः

பாணமானது

गुहेरिता	முருகக்கடவுளால் போடப்பட்ட	इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ்
उग्रशक्तिः	மிகப்பெருமைபெற்ற வேலாயுதம்	सुग्रीवं	சுக்ரீவனை [வண்ணமே
कौञ्जं	க்ரௌஞ்சபர்வதத் தை	भासाद्य	ஆடைத்து
		वेगान्	திறமையால்
		विभेद	துளைத்துவிட்டது.

स सायकार्तो विपरीतचेताः कूजन्पृथिव्यां निपपात वीरः ।

तं प्रेक्ष्य भूमौ पतितं विसंज्ञं नेदुः प्रहृष्टा युधि यातुधानाः

॥ ४२ ॥

सः	அந்த	युधि	போரில்
वीरः	வீரன்	तं	ஆவனை
सायकार्तः	பாணத்தால் மிக்க நேரவுண்டவனாய்	विसंज्ञं	மூர்ச்சையடைந்து தரையில்
विपरीतचेताः	மதிகலங்கி	भूमौ	விழுந்துவிட்டவனாக
कूजन्	கதறிக்கொண்டு	पतितं	பார்த்து
पृथिव्यां	பூமியில்	प्रेक्ष्य	மகிழ்ச்சிகொண்டவர் களாய்
निपपात	விழுந்துவிட்டான்.	प्रहृष्टाः	ஆரவாரம்
यातुधानाः	ஆரக்கர்கள்	नेदुः	ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

ततो गवाक्षो गवयः सुदंष्ट्रस्तथार्षभो ज्योतिमुखो नभश्च ।

शैलान्समुद्यम्य विवृद्धकायाः प्रदुद्रुवुस्तं प्रति राक्षसेन्द्रम्

॥ ४३ ॥

ततः	அப்பொழுது	नमः च	நமனும்
विवृद्धकायाः	பெருமுடல் படைக்க	शैलान्	மலைகளை
गवाक्षः	கவாக்ஷனும் [ப்பெற்ற	समुद्यम्य	எடுத்துக்கொண்டு
गवयः	கவயனும்	तं	அந்த
सुदंष्ट्रः	ஸுதம்ஷ்டிரனும்	राक्षसेन्द्रं प्रति	ராக்ஷஸமன்னனை எதிர்த்து
अरुषभः तथा	ரிஷபனும்	प्रदुद्रुवुः	நாக்கினார்கள்.
ज्योतिमुखः	ஜ்யோதிமுகனும்		

तेषां प्रहारान् स चकार मोघान्क्षोधिपो वाणगणैः शितायैः ।

तान्वानरेन्द्रानपि वाणजालैर्विभेद जाम्बूनदचित्रपुङ्खैः

॥ ४४ ॥

रक्षोधिपः	ராக்ஷஸமன்னன்	सः	அவன்
तेषां	அவர்களுடைய	जाम्बूनदचित्रपुङ्खैः	பொன்மயமாய் அழ கிய முனைகளுற்ற
प्रहारान्	அடிகளை	वाणजालैः	பாணசமூகங்களால்
शितायैः	கூரியமுனைகளுற்ற	तान्	அந்த
वाणगणैः	பாணக்கூட்டங்களால்	वानरेन्द्रान् अपि	வானரோத்தமர்களை
मोघान्	வினாசவைகளாக	विभेद	துளைத்தான். [யும்
चकार	செய்துவிட்டான்.		

ते वानरेन्द्रास्त्रिदशारिवाणैर्भिन्ना निपेतुर्भुवि भीमकायाः ।
ततस्तु तद्धानरसैन्यमुग्रं प्रच्छादयामास स बाणजालैः ॥ ४५ ॥

भीमकायाः	பெருமுடல் படைக்	ततः	அதன்மேல்
ते	அந்த [கப்பெற்ற	सः	அவன்
वानरेन्द्राः	வானரோத்தமர்கள்	बाणजालैः तु	பாணவரிசைகளால்
त्रिदशारिवाणैः	தேவசத்தருவின் பாணங்களால்	तव	அந்த
भिन्नाः	பிளவுண்டவர்களால்	उग्रं	பயங்கரமான
भुवि	பூமியில்	वानरसैन्यं	வானரச்சேனையை
निपेतुः	விழுந்து விட்டார்கள்.	प्रच्छादयामास	மறைத்து விட்டான்.

ते वध्यमानाः पतिताः प्रवीरा नानद्यमाना भयशल्यविद्धाः ।

शास्त्रामृगा रावणसायकातां जग्मुः शरण्यं शरणं स रामम् ॥ ४६ ॥

ते	அந்த	भयशल्यविद्धाः	பயமாகிற அம்புமுனைகளால் குத்தப்பட்டவர்களால்
प्रवीराः	பிரவிர்த்திபெற்ற சூரர்களான	पतिताः	
शास्त्रामृगाः	வானரர்கள்	नानद्यमानाः	கதறிக்கொண்டு
रावणसायकातां	ராவணனது பாணங்களால் நேரவுண்டாக் கப்பட்டவர்களால்	शरण्यं	யாரும் புகுமிடமாகிய
वध्यमानाः		புடைக்கப்பட்டு	रामं
		शरणं	தஞ்சமாய்
		जग्मुः स	அடைந்தார்கள்.

ततो महात्मा स-धनुर्धनुष्मानादाय रामः सहसा जगाम ।

तं लक्ष्मणः प्राञ्जलि-भ्युपेत्य उवाच वाक्यं परमार्थयुक्तम् ॥ ४७ ॥

धनुष्मान्	வில்லி ராம்	प्राञ्जलिः	அஞ்சலிபந்தம் செய்
महात्मा	மகாத்மாவான		துகொண்டு
सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்	परमार्थयुक्तं	பெருங்காரியத்தில்
ततः	அதனால்		தான் முன்வந்து நிற்
सहसा	தகவணமே	तं अभ्युपेत्य	அவரைக் கிட்டி [கும்
धनुः आदाय	கோதண்டத்தை கைப்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
जगाम	புறப்பட்டார். [பற்றி	उवाच	பின்வருமாறு
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		மொழிந்தார் :

काममार्यं सुपर्याप्तो वधायास्य दुरात्मनः ।

विधमिष्याम्यहं नीचमनुजानीहि मां प्रभो ॥

आर्यं	“அண்ணா!	अहं	நான்
प्रभो	பிரபுவே!	नीचं	அல்பனாகிய இவனை
दुरात्मनः	துஷ்டனாகிய	विधमिष्यामि	என திவிடுவேன்.
अस्य	இவனது	मां	அடியேனுக்கு
वधाय	வதைக்கு	कामं	திருமூள முவந்து
सुपर्याप्तः	முற்றிலும் போது	अनुजानीहि	அனுமதித்தருள
	மானவனாகிய		வேண்டும்.

तमब्रवीन्महातेजा रामः सत्यपराक्रमः ॥ ४९ ॥

महातेजा:	மகா ஆற்றலுடைய வரும்	राम:	ஸ்ரீராமர்
सत्यपराक्रमः	உண்மைபான ஆண் மையுற்றவருமான	तं अवधीत्	ஆவரைப்பார்த்து பின்வருமாறு திரு வாய்மலர்ந்தருளிணர்:

गच्छ यत्रपरश्चापि भव लक्षणं संयुगे । रावणो हि महावीर्यो रणेऽद्भुतपराक्रमः ॥ ५० ॥

लक्षण	“சக்தமண!	रावणः	ராவணன்
गच्छ	நீயே போய்வா.	महावीर्यः	வெகு வீர்யமுள்ள
संयुगे	போரில்	अपि	அதே, தாடுகூட [வன்.
यत्रपरः च	வெகு ஐக்கிரமையு டனிருப்பவனாய்	रणे	போரில்
भव	இரு.	अद्भुतपराक्रमः	இதுவரையில் பார்த்தி ராத பாக்கிரமம் ப டைக்கப்பெற்றவன்.
हि	ஏனெனில்		

त्रैलोक्येनापि संकुदो दुष्प्रसहो न संशयः ॥ ५१ ॥

संकुदः अपि	“மிகச் சினக்கொண்ட வனாய் ஆவன். ஆகில்	त्रैलोक्येन	மூவுலகமும் சேர்ந்து வந்தாலும்
		दुष्प्रसहः संशयः न	ஆடக்கமுடியாதவன். இது சிச்சயம்.

तस्य छिद्राणि मार्गस्य स्वच्छिद्राणि च लक्ष्य । चक्षुषा धनुषा यत्राद्रक्षात्मानं समाहितः ॥

तस्य	“ஆவனது	समाहितः	பதட்டமென்பதில்லா தவனாய்
छिद्राणि	குறைகளை	यत्रात्	ஊக்கத்தாலும்,
मार्गस्य	கவனித்தநி.	चक्षुषा	தேஜஸாலும்,
स्वच्छिद्राणि च	உன்று குறைகளையும்	धनुषा	வில்லாலும்,
लक्ष्य	உள்ளபடி ஞாபகத் தில் வைத்துக்கொள்.	आमानं	உன்னை
		रक्ष	காப்பாற்றிக்கொள்.”

राघवस्य वचः श्रुत्वा परिष्वज्याभिपूज्य च । अभिवाद्य ततो रामं ययौ सौमित्रिराहवम् ॥

सौमित्रिः	சக்தமணர்	परिष्वज्य	திருவயகளில் ஸ்பரிசித்து
राघवस्य	ஸ்ரீராமருடைய	अभिपूज्य च	அனுக்கத்திற்காகப் புகழ்ந்துவிட்டு
वचः	உத்திரவை	अभिवाद्य	நமஸ்காரம்செய்து
ध्रुवा	கேட்டு	आहवम्	போருக்கு
ततः	அதனால்	ययौ	சென்றார்.
रामं	ஸ்ரீராமரை		

स रावणं वारणहस्तबाहुर्ददर्श दीप्तो चतभीमचापम् ।
प्रच्छादयन्तं शरवृष्टिजालैस्तान्वानरान्भिन्नविकीर्णदेहान् ॥ ५४ ॥

वारणहस्तबाहुः	{ யானை த் து தி க்கைகள் டோன்ற கைகளையு டைய	तान्	அந்த
सः	ஆவர்	वानरान्	வானரர்களை
दीप्तोचत- भीमचापं }	ஐவலிக்கின்றதும் உய ரந் தூக்கப்பட்டதும் பயங்கரமானதுமான வில்லையுடையவனும்	भिन्नविकीर्णदेहान्	{ காயம்பட்டு உருப்பு கள் முறிந்த தேகங்க ளையுடையவர்களாய்
शरवृष्टिजालैः	சரவாரிவரிசைகளால்	प्रच्छादयन्तं	முடிக்கொண்டிருக்கிற வனுமான்
		रावणं	ராவணனை
		दर्शं	கண்டார்.

तमालोचय महातेजा हनुमान्मारुतात्मजः । निवार्य शरजालानि प्रदुद्राव स रावणम् ॥

महातेजाः	மகா ஆற்றல் கொண் டவரும்	तं	அந்த
मारुतात्मजः	வாயுமைந்தருமாகிய	रावणं	ராவணனை
सः	ஆந்த	आलोचय	நோக்குவதத்து
हनुमान्	ஹனுமார்	शरजालानि	பாணவருஷங்களை
		निवार्यं	தடுத்ததுக்கொண்டு
		प्रदुद्राव	ஓடினார்.

रथं तस्य समासाद्य भुजमुद्यम्य दक्षिणम् । त्रासयन्रावणं धीमान्हनुमान्वाक्यमब्रवीत् ॥

धीमान्	துண்ணறிவாளராகிய	उद्यम्य	ஓங்கி
हनुमान्	ஹனுமார்	रावणं	ராவணனை
तस्य	அவனது	सासयन्	பயமுறுத்திக்கொ ண்டு
रथं	ரதத்தை	वाप्यं	ஒரு சொல்லை
समासाद्य	அடைந்து	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
दक्षिणं	வலது		மொழிந்தார்:
भुजं	கையை		

देवदानवगन्धर्वैर्यक्षैश्च सह राक्षसैः । अवध्यत्वं त्वया प्राप्तं वानरेभ्यस्तु ते भयम् ॥ ५७ ॥

देवदानव- गन्धर्वैः }	“ தேவர்கள் தானவர் கள், கந்தர்வர்கள் இவர்களாலும்	अवध्यत्वं	மரணமின்மை
राक्षसैः	ஆரக்கர்களோடு	प्राप्तं	அடையப்பட்டிருக் கிறது.
सह	கூட	ते	உனக்கு
यक्षैः च	யக்ஷர்களாலும், தான்	भयं	ஆபத்து
त्वया	உன்னால்	वानरेभ्यः तु	வானரர்களிடமிருந்து தான்.

एष मे दक्षिणी बाहुः पञ्चशखः समुद्यतः । विधमिष्यति ते देहाद्भूतात्मानं चिरोषितम् ॥

மே	“எனது	தே	உனது
பஞ்சசாக்:	ஐந்து விரல்களையுடையதும்	देहात्	உடலினின்று
समुद्यतः	உயர்த்துக்கப்பட்ட	चिरोषितं	வெகுநேரமாய்
एषः	இந்த [துமான	भूतात्मानं	கூடவேயிருந்த
दक्षिणः	வலது		சிற்றின்பத்தில் மூழ்
बाहुः	கை	विधमिष्यति	கிய சித்தத்தை
			சிதற ஊதிவிடும்.”

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं रावणो भीमविक्रमः । संरक्तनयनः क्रोधादिदं वचनमब्रवीत् ॥५९॥

भीमविक्रमः	அதிசய ஆற்றலுடைய	क्रोधात्	கோபத்தால்
रावणः	ராவணன்	संरक्तनयनः	கண்கள் சிவந்தவனாகி
हनुमतः	ஹனுமாவின்	इदं	பின்வரும்
वाक्यं	சொல்லை	वचनं	சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு	अब्रवीत्	மொழிந்தான் :

क्षिप्रं प्रहर निःशङ्कं स्थिरां कीर्तिमवाप्नुहि । ततस्त्वां ज्ञातविक्रान्तं नाशयिष्यामि वानर ॥

வானர	“குரக்கே!	अवाप्नुहि	அடைவாய்.
निशङ्कं	அச்சமின்றி	ततः	அதன்மேல்
क्षिप्रं	இப்போதே	ज्ञातविक्रान्तं	{ வல்லமை இத்தகைய தெனக்கண்டு கொள் எப்பட்ட
प्रहर	ஓர் அறை அறை.	त्वां	உன்னை
स्थिरां	நீடித்த	नाशयिष्यामि	ஒழித்தவிடுவேன்”.
कीर्तिं	புகழை		

रावणस्य वचः श्रुत्वा वायुसूनुर्वचोऽब्रवीत् । प्रहृतं हि मया पूर्वमसं स्मर सुतं तव ॥६१॥

वायुसूनुः	வாயுபுதல்வர்	मया	என்னால்
रावणस्य	ராவணனது	प्रहृतं	வீழ்த்தப்பட்ட
वचः	சொல்லை	तव	உனது
श्रुत्वा	கேட்டு	सुतं	புதல்வனாக
वचः	ஒருசொல்லை	असं हि	அசுனியே
अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தார்:	स्मर	இப்பொழுது களை
पूर्वं	“இதற்குமுந்தி		விடுகொள்.”

एवमुक्तो महातेजा रावणो राक्षसेश्वरः । आजघानानिलसुतं तलेनोरसि वीर्यवान् ॥६२॥

महातेजाः	வெகு வல்லமை	एवं	மேற்கண்டவண்ணம்
	அமைந்தவனும்	उक्तः	சொல்லப்பட்டவனாகி
वीर्यवान्	வீர்யவானும்	अनिलसुतं	மாருதியை
राक्षसेश्वरः	ராட்சஸமன்னனாகிய	तलेन	உள்ளக்கையால்
	மரகிய	उरसि	மார்பில்
रावणः	ராவணன்	आजघान	புடைத்தான்.

स तलाभिहतस्तेन चचाल च मुहुर्मुहुः । स्थित्वा मुहूर्तं तेजस्वी स्थैर्यं कृत्वा महामतिः ॥
आजधानाभिसंकुद्धस्तलेनैवामरद्विषम् ॥ ६४ ॥

तेन	அவனால்	तेजस्वी	அவமானத்தை பொறுக்கமாட்டாதவராகி
मुहुः मुहुः	விட்டு விட்டு	अभिसंकुद्धः	மிகச் சினம்முண்டவராய்
तलाभिहतः	உள்ளங்கையால் அடிக்கப்பட்ட	स्थैर्यं	ஆண்மையை
सः च	அவரும்	कृत्वा	மேற்கொண்டு
चचाल	மெய்ப்பதறினர்.	अमरद्विषं प्व	தேவசத்துருவையும்
महामतिः	பேரறிவாளராகிய	तलेन	உள்ளங்கையால்
मुहूर्तं	சிறிதுநேரம் [அவர்	आजधान	புடைத்தார்.
स्थित्वा	திகைத்துநின்று		

ततस्तलेनाभिहतो वानरेण महात्मना । दशग्रीवः समाधूतो यथा भूमिचलेऽचलः ॥३५॥

महात्मना	பேரறிவு படைக்கப்	ततः	அதனால்
वानरेण	வானரரால் [பெற்ற	भूमिचले	பூகம்பத்தில்
तलेन	உள்ளங்கையால்	अचलः	ஓர் மலை
अभिहतः	புடைக்கப்பட்ட	यथा	எப்படியோ அப்படியே
दशग्रीवः	ராவணன்	समाधूतः	உதறல்கொண்டான்.

संग्रामे तं तथा दृष्ट्वा रावणं तलताडितम् । ऋषयो वानराः सिद्धा नेदुर्देवाः सहासुरैः ॥

ऋषयः	ரிஷிகளும்	तं	அந்த
वानराः	வானரர்களும்,	रावणं	ராவணனை
सिद्धाः	சித்தர்களும்,	तथा	அவ்வாறு
असुरैः	{ இந்திரன், வருணன், அக்னி முத்தரிய தே வத்தலைவர்களே ௩௫	तलताडितं	உள்ளங்கையால் அடிக்கப்பட்டவராய்
सह	கூட	दृष्ट्वा	கவனித்து
देवाः	தேவர்களும் *	नेदुः	{ ஒருவரோடொருவர் புகுந்து பேசிக் கொண்டார்கள்.
संग्रामे	போரில்		

अथाश्वास्य महातेजा रावणो वाक्यमब्रवीत् । साधु वानर वीर्येण श्लाघनीयोऽसि मे रिपुः ॥

अथ	அப்பொழுது	वानर	"குரங்கே!
महातेजाः	மகா ஆற்றலுடைய	साधु	பேஷ்!
रावणः	ராவணன்	वीर्येण	பராக்கிரமத்தால்
अश्वास्य	தெளிந்தெழுந்து	मे	எனது
वाक्यं	ஒரு சொல்லை	रिपुः	சத்துருவாகிய நீ
अब्रवीत्	பின்வருமாறு	श्लाघनीयः	கொண்டாடத்தக்கவ
	மொழிந்தான் :	अति	இருக்கின்றனை." [ஸக

रावणेनैवमुक्तस्तु मारुतिर्वाक्यपब्रवीत् । धिगस्तु मम वीर्येण यस्त्वं जीवसि रावण ॥७४॥

रावणेन रा.வணனால்
 तु இவ்வியைத்தில்
 एवं மேற்கண்டவாறு
 उक्तः சொல்லப்பட்ட
 मारुतिः மாருதி
 वाक्यं ஒரு சொல்லை
 अब्रवीत् பின்வருமாறு
 மொழிந்தார்;

रावण "रा.வணா!
 यः எந்த
 त्वं நீ
 जीवसि तु இன்னுமுயிருடனிருக்க
 मम எனது [கிறபடியால்
 वीर्येण வீர்யத்தை (ஆர்ஷம்)
 धिक् अस्तु பழிக்கவேண்டும்.

सकृत् प्रहरेदानीं दुर्बुद्धे किं विकथसे । ततस्त्वां मामिका मुष्टिर्नयिष्यति यमक्षयम् ॥

दुर्बुद्धे "தூர்புத்தியுள்ள
 वने !
 किं ஏன்
 विकथसे தற்புகழ்ச்சிசெய்து
 கொள்ளுகின்றனை?
 हदानीं இப்பொழுது
 तु இன்னும்
 सकृत् ஒரு தடவை

प्रहर अறை.
 ततः அதன்மேல்
 मामिका எனது
 मुष्टिः முஷ்டி
 त्वां உன்னை
 यमक्षयं नयिष्यति { யமனது மாளிகைக்கு
 கொண்டுபோய் சேர்
 க்கப்போகிறது."

ततो मारुतिवाक्येन क्रोधस्तस्य तदाऽज्वलत् । संरक्तनयनो यत्रान्मुष्टिमुद्यम्य दक्षिणम् ॥

पातयामास वेगेन वानरोऽरसि वीर्यवान्

॥ ७१ ॥

तदा அப்பொழுது
 मारुतिवाक्येन மாருதி சொல்லால்
 तस्य அவனுக்கு
 क्रोधः சினம்
 अज्वलत् பொக்கிவிட்டது.
 ततः அதனால்
 वीर्यवान् வீர்யவானான அவன்
 संरक्तनयनः கண்கள் சிவந்தவனாகி

दक्षिणं வலது
 मुष्टिं முஷ்டியை
 उद्यम्य ஒக்கி
 वानरोऽरसि வானரரின் மார்பில்
 यत्रान् தன்னுலியன்ற வலுக்
 கொண்டு
 वेगेन சுடுமையாய்
 पातयामास அடித்தான்.

हनुमान्वक्षसि व्यूढे संचाल हतः पुनः

॥ ७२ ॥

हनुमान् ஹனுமார்
 व्यूढे அகன்ற
 वक्षसि மார்பில்

हतः அடிபுண்டவராய்
 पुनः மறுபடியும்
 सञ्चाल கலக்கின்றார்.

विह्वलं तु तदा दृष्ट्वा हनुमन्तं महाबलम् । रथेनातिरथः शीघ्रं नीलं प्रति समभ्यगात् ॥

अतिरथः அதிரதனான அவன்
 तदा அப்பொழுது
 महाबलं மகாபலசாலியாய்
 हनुमन्तं ஹனுமாரை
 विह्वलं கலக்கின்றவராய்

दृष्ट्वा பார்,த்து
 शीघ्रं உடனே
 रथेन तु ரதத்திலிருந்தவண்
 नीलं प्रति நீலனை நோக்கி [ணமே
 समभ्यगात् சென்றான்.

राक्षसानामधिपतिर्दशग्रीवः प्रतापवान् । पन्नगप्रतिभैर्भीमैः परमर्मातिभेदिभिः ॥ ७४ ॥

शरैरादीपयामास नीलं हरिचमूपतिम्

॥ ७५ ॥

प्रतापवान् பிரதாபசாலியும்
 राक्षसानां ராட்சஸர்களின்
 अधिपतिः மன்னனுமாகிய
 दशग्रीवः दசவணன்
 पन्नगप्रतिभैः சர்ப்பங்களை நிகர்த்த
 வைகளும்
 भीमैः பயங்கரமானவை
 களும்

परमर्माति- } சுத்துருக்களின் மர்ம
 भेदिभिः } ஸ்தானங்களைப்
 பிரளக்கும் தன்மை
 வாய்க்தவைகளு
 शरैः பாணங்களால் [மான
 हरिचमूपतिं வானாசேனாபதியான
 नीलं நீலனை
 आदीपयामास கோபமட்டினான்.

स शरौघसमायस्तो नीलः कपिचमूपतिः । करणैकेन शैलाग्रं रक्षोधिपतयेऽसृजत् ॥ ७६ ॥

कपिचमूपतिः வானாசேனைத்தலை
 வனான
 सः அந்த
 नीलः நீலன்
 शरौघसमायसः பாணசமூகத்தால்
 நோவினிருப்பவனாகி

एकेन ஒரு
 करेण கையால்
 शैलाग्रं மலைச்சிகரமொன்றை
 रक्षोधिपतये அரக்கமன்னனைக்
 குறிவைத்து
 असृजत् எறிந்தான்.

हनुमानपि तेजस्वी समाश्वस्तो महामनाः । विप्रेक्षमाणो युद्धेषुः सरोषमिदमब्रवीत् ॥ ७७ ॥

नीलेन सह संयुक्तं रावणं राक्षसेश्वरम् । अन्येन युध्यमानस्य न युक्तमभिधावनम् ॥ ७८ ॥

तेजस्वी மகா பராக்கிரமசாலி
 யும்
 महामनाः பெரும்புகழ்பெற்ற
 வருமான
 हनुमान् अपि ஹனுமானும்
 समाश्वस्तः சிரமம் தீர்த்தவராகி
 युद्धेषुः போரில் எண்ணக்
 கொண்டவராய்
 राक्षसेश्वरं ராட்சஸமன்னனாகும்
 रावणं ராவணனை
 नीलेन நீலனோடு
 सह கூட

संयुक्तं போர்புரிந்துகொண்
 டிருக்கின்றவனாய்
 विप्रेक्षमाणः பார்த்து
 सरोषं மிகக்கோபத்துடன்
 इदं பின்வருமாறு
 अब्रवीत् ஏசினார்.
 युध्यमानस्य { "ஒருவனுடன் போர்
 புரிந்துகொண்டி
 ருக்கும் உனக்கு
 अन्येन வேறொருவனோடு
 अभिधावनं போர்புரிதலென்பது
 युक्तं न தகுதியன்று."

रावणोऽपि महातेजास्तच्छृङ्खं सप्तभिः शरैः । आजघान सुतीक्ष्णायैस्तद्विकीर्णं पपात ह ॥

महातेजाः மிக ஆற்றலுடைய
 रावणः अपि ராவணனும்
 सुतीक्ष्णायैः மிகக்கூரான
 सप्तभिः ஏழு
 शरैः பாணங்களால்

तन् शृङ्खं அந்த சிகரத்தை
 आजघान பிரளத்தான்.
 तत् ह அதுவும்
 विकीर्णं சிதருண்டு
 पपात விழுந்தது.

तद्विकीर्णं गिरेः शृङ्गं दृष्ट्वा हरिचमूपतिः । कालाग्निरिव जज्वाल क्रोधेन परवीरहा॥८०॥

परवीरहा	சத்ருவிரர்களை ஒழிக் கும்	विकीर्णं	நுளரகிவிட்டதாக
हरिचमूपतिः	வானரசேனாபதியான	दृष्ट्वा	கண்டு
गिरेः	மலையினது [அவன்	क्रोधेन	கோபத்தால்
तत्	அந்த	कालाग्निः	பிரளயகாலத்தீ
शृङ्गं	சிகரத்தை	इव	போலவே
		जज्वाल	கொதித்தான்.

सोऽश्वकर्णान्धवान्सालांश्चूतांश्चापि सुपुष्पितान् । अन्यांश्च विविधान्दृक्षान्नीलश्चिक्षेप संयुगे॥

सः	அந்த	सुपुष्पितान्	பூக்கள் நிறைந்த
नीलः	நீலன்	चूतान् च	மாமாக்களையும்
संयुगे	போரில்	अन्यान्	மற்றுமுள்ள
अश्वकर्णान्	அசுவகர்ணவிருகைக்க	विविधान्	பலவகை
धवान्	தவங்களையும், [னையும்	दृक्षान् च	மாக்களையும்
सालान् अपि	ஆச்சாமாக்களையும்,	चिक्षेप	விசை எறிந்தான்.

स तान्दृक्षान्समासाद्य प्रतिचिच्छेद् रावणः । अभ्यवर्षत्सुघोरेण शरवर्षेण पावकिम्॥८२॥

रावणः	ராவணன்	पावकिं	அகன்பகவான் புதல்
तान्	அந்த		வன் மீது (நீலன்மீது)
दृक्षान्	விருகைக்களை	सुघोरेण	மிகக் கடுமையான
समासाद्य	எதிர்த்து	शरवर्षेण	பாணவீரத்தால்
प्रतिचिच्छेद्	வெட்டி த்தன்னினான்.	अभ्यवर्षत्	வர்ஷித்தான்.
सः	அவன்		

अभिवृष्टः शरीरेण मेघेनेव महाचलः । ह्रस्वं कृत्वा तदा रूपं ध्वजाधे निपपात ह ॥८३॥

महाचलः	ஓர் பெரும்மலை	रूपं	உருவத்தை
मेघेन	மேகத்தால்	ह्रस्व	மிகச் சிறியதாய்
इव	எப்படியோ அப்படியே	कृत्वा	செய்துகொண்டு
शरीरेण	சாமரீயரால்	ध्वजाधे	தவஜத்தின் றுனியில்
अभिवृष्टः	பொழியப்பட்ட அவன்	निपपात	போய் உட்கார்ந்து விட்டான்.
तदा	அப்பொழுது	ह	ஊன்!

पावकात्मजमालोक्य ध्वजाधे समुपस्थितम् । जज्वाल रावणः क्रोधात्ततो नीलो ननाद च॥

ध्वजाधे	தவஜத்தின் றுனியில்	क्रोधात्	கோபத்தால்
पावकात्मजं	நீலனை	जज्वाल	கொதித்தான்.
समुपस्थितं	உட்கார்ந்திருக்கின்ற வனாக	ततः च	அப்பொழுதோ
मालोक्य	பார்த்து	नीलः	நீலன்
रावणः	ராவணன்	ननाद	ஆனந்தப்பூசலிட் டான்.

कपे लाघवंयुक्तोऽसि मायया परयाऽनया । जीवितं खलु रक्षस्व यदि शक्तोऽसि वानर ॥

கபே	“குரங்கே!	வானர	குரங்கே!
अनया	இந்த	शक्तः	திறமைமயுடையவனாக
परया	மிருந்த	खलु	உள்ளபடி.
मायया	மாயையினால்	असि यदि	நீயிருக்கின்றாய்
लाघवयुक्तः	சாமர் தீயத்துடன் விளங்குகின்றவனாக	जीवितं	பிராணனை [என்றால்
असि	நீயிருக்கின்றனை.	रक्षस्व	காப்பாற்றிக்கொள்.

तानि तान्यात्मरूपाणि सृजसि त्वमनेकशः । तथापि त्वां मया मुक्तः सायकोऽस्त्रप्रयोजितः ॥
जीवितं परिरक्षन्तं जीविताञ्जंशयिष्यति ॥ ९३ ॥

स्व	“நீ	मुक्तः	விடுக்கப்பட்ட
अनेकशः	பலவாறு	सायकः	பாணமானது
तानि तानि	அப்போதைக்கப் போது வேண்டிய	जीवितं	பிராணனை
आत्मरूपाणि	உனது உருவங்களை	परिरक्षन्तं	{ சிரமப்பட்டுக்காப் பாற்றிக்கொண்டிருக் கும்
सृजसि	எடுத்துக்கொள்கின்ற றனை.	त्वां	உள்ள
तथा अपि	அப்படியெல்லாமிருப்	जीवितात्	பிராணவினின்று
मया	என்றால் [பின்னும்	अंशयिष्यति	பிரித்துவிடப் போகிறது.”
अस्त्रप्रयोजितः	ஆஸ்திரமந்திரத்தால் அபிமந்திரிக்கப்பட்டு		

एवमुक्त्वा महाबाहु रावणो राक्षसेश्वरः । संधाय बाणमस्त्रेण चमूपतिमताडयन् ॥ ९४ ॥

महाबाहुः	மஹாபாகுவும்	अस्त्रेण	ஆஸ்திரத்தோடு
राक्षसेश्वरः	ராட்சஸமன்னனு	बाणं	பாணத்தை
रावणः	ராவணன் [மாகிய	संधाय	தொடுத்து
एवं	மேற்கண்டவாறு	चमूपति	சேருபதையை
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு	अताडयन्	தாக்கினான்.

सोऽख्ययुक्तेन बाणेन नीलो वक्षसि ताडितः । निर्दह्यमानः सहसा निपपात महीतले ॥

सः नीलः	ஆந்த நீலன்	निर्दह्यमानः	உஸ்தூயமாய் நோவு படுகின்றவனாக
वक्षसि	மார்பில்	सहसा	திடீரென
अख्ययुक्तेन	அஸ்திரத்துடன் விள	महीतले	தரையில்
बाणेन	பாணத்தால் [க்கும்	निपपात	விழுந்துவிட்டான்.
ताडितः	அடியுண்டு		

पितृमाहात्म्यसंयोगादात्मनश्चापि तेजसा । जानुभ्यामपतद्भूमौ न च प्राणैर्व्ययुज्यत ॥

पितृमाहात्म्य- संयोगात् च	{ தந்தையின் மகிமை உ யிருந்தமையாலும்	जानुभ्यां अपतत्	{ முதுகாக்களை மடித் தாக்கொண்டு விழுந் தான்.
आत्मनः	தனது	प्राणैः व्ययुज्यत न च	உயிர்விட்டுப் பிரிய வில்லை.
तेजसा अपि	பிறவிப்பெருமை		
भूमौ	பூமியில் [யாலும்		

विसंज्ञं वानरं दृष्ट्वा दशग्रीवो रणोःसुकः । रथेनाम्बुदनादेन सौमित्रिमभिदुद्रुवे ॥ ९७ ॥
आसाद्य रणमध्ये तु वारयित्वा स्थितो ज्वलन् । धनुर्विस्फारयामास कम्पयन्निव मेदिनीम् ॥

दशग्रीवः	रा வணன்	अभिदुद्रुवे	விசைந்துசென்றான்.
वानरं	வானரனை (நீலனை)	रणमध्ये	போர்க்களத்தின்
वारयित्वा	அடக்கிவிட்டு		நடுவில்
विसंज्ञं	பிரகாசஞ்சுற்றிநடுக்கிற் வனாக	आसाद्य	வந்துசேர்ந்து
दृष्ट्वा	கண்டு	स्थितः	உறுதியாய் நின்று
रणोःसुकः	போரில் ஆசைகொண்ட டவனாய்	मेदिनी	பூயியை [கொண்டு
अम्बुदनादेन	மேகவொலிகொண்ட	कम्पयन्	நடுக்கச்செய்கிறவன்
रथेन	ரதத்திலிருந்து	इव	போல்
	கொண்டே	ज्वलन् तु	பரபாப்புற்றவனாகவே
सौमित्रिं	லக்ஷ்மணரை நோக்கி	धनुः	வில்லை
		विस्फारयामास	நானேற்றி டக்காரஞ் செய்தான்.

तमाह सौमित्रिरदीनसत्त्वो विस्फारयन्तं धनुरप्रमेयम् ।

अभ्येहि मामेव निशाचरेन्द्र न वानरांस्त्वं प्रतियोद्धुमर्हः ॥ ९९ ॥

अदीनसत्त्वः	சலியா ஆற்றல்	आह	பின்வருமாறு
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர் [கொண்ட	निशाचरेन्द्र	சொன்னார்:
अप्रमेयं	அளவுகடந்த மகிமை வாய்ந்தவனும்	मां एव	“அரக்கமன்னா!
धनुः	வில்லை	अभ्येहि	என்னையே
विस्फारयन्तं	{ டக்காரஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறவ னுமான	एवं	எதிர்த்துப்போர்புரி. நீ
तं	அவனைப்பார்த்து	वानरान्	வானரர்களை
		प्रतियोद्धुं	எதிர்த்துப்போர்புரிய
		अर्हः न	ஏற்றவனாகாய்.”

स तस्य वाक्यं प्रतिपूर्णघोषं ज्याशब्दमुग्रं च निशम्य राजा ।

आसाद्य सौमित्रिमवस्थितं तं कोपान्वितो वाक्यमुवाच रक्षः ॥ १०० ॥

रक्षः	அரக்கனாகிய	ज्याशब्दं च	நாணிகொலியையும்
सः	அந்த	निशम्य	கேட்டு
राजा	மன்னவன்	कोपान्वितः	கேரபம் மூண்டவனாய்
तस्य	அவரது	अवस्थितं	சித்தமாய் நிற்கின்ற
वाक्यं	பொழியையும்	तं	அந்த
प्रतिपूर्णघोषं	எங்கும் நிறைந்த ஒலி யுடன் விளங்கியதும்	सौमित्रिं आसाद्य	லக்ஷ்மணரைக் கிட்டி
उप	பயக்காரயிருக்கிற துமான	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
		उवाच	பின்வருமாறு
			மொழிந்தான்:

दिष्ट्याऽसि मे राघव दृष्टिर्मागं प्राप्तोऽन्तगामी विपरीतबुद्धिः ।

अस्मिन्क्षणे यास्यसि मृत्युदेशं संसाद्यमानो मम बाणजालैः

॥ १०१ ॥

राघव	“ ஸகந்தமணா!	क्षणे	நொடியில்
दिष्ट्या	தெய்வாநீனமாய்	मम	எனது
विपरीतबुद्धिः	புத்தி தடுமாறி	बाणजालैः	பாணக்கூட்டங்களால்
अन्तगामी	சாவுகிட்டிய நீ	संसाद्यमानः	மாய்த்துச் சாய்க்கப் படுகின்றவனாகி
ो	எனது	मृत्युदेशं	யமனது புரிக்கு
दृष्टिर्मागं	பார்வைமையில்	यास्यसि	போய்ச்சேர்ப்
प्राप्तः असि	சிக்கிக்கொண்டு		போகின்றாய்.”
अस्मिन्	இந்த [கிட்டினை.		

तमाह सौमित्रिरविस्सयानो गर्जन्तमुद्भृत्तशिताग्रदंष्ट्रम् ।

राजन्न गर्जन्ति महाप्रभावा विकत्यसे पापकृतां वरिष्ठ

॥ १०२ ॥

सौमित्रिः	ஸகந்தமணர்	पापकृतां	“ பாசிகளுக்கும்
गर्जन्तं	அட்டகாசம் செய்து	वरिष्ठ	{ தலைவனை பட்டப் பெயர் கொண்டு விளக்கும்
	கொண்டிருக்கிறவனும்	राजन्	அரசே!
उद्भृत्तशिताग्रदंष्ट्रं	{ நீண்ட கூரான முனை களைபுடைய கோரப் பற்களுடனிருக்கின் றவனுமான	महाप्रभावाः	{ உண்மையான பராக் கிரமம் படைக்கப் பெற்றவர்கள்
तं	அவனைப்பார்த்து	गर्जन्ति न	வாயால் அளக்கமாட் டார்கள்.
अविस्सयानः	ஸகந்தமம் செய்யாத வராய்	विकत्यसे	நீயோ தற்புகழ்ச்சி செய் துகொள்கின்றனை.
आह	பின் வருமாறு மொழிந்தார்:		

जानामि वीर्यं तव राक्षसेन्द्र बलं प्रतापं च पराक्रमं च ।

अवस्थितोऽहं शरचापपाणिरागच्छ किं मोघविकत्यनेन

॥ १०३ ॥

राक्षसेन्द्र	“ அரசக்கவேந்தனே!	जानामि	நான் கன்கு அறிவேன்.
तव	உனது	मोघविकत्यनेन	உம்பிரயோஜனமான தற்புகழ்ச்சியால்
बलं	ஆற்றலையும்	किं	ஆவதென்ன?
वीर्यं	ஆண்மைமையையும்	अहं	நான்
पराक्रमं च	{ எதிரிகளின் முண்டின் று போர்புரியும் வல் மைமையையும்	शरचापपाणिः	அம்பையும் வில்லையும் கையிலேந்தியவனாய்
प्रतापं च	பெருமைமையையும்	अवस्थितः	நிற்கின்றேன்.
		आगच्छ	போரிட வருவாய்!

स एवमुक्तः कुपितः ससर्ज रक्षोधिपः सप्त शरान्सुपुङ्गवान् ।

तांलक्ष्मणः काश्चनचित्रपुङ्खैश्चिच्छेद वाणैर्निशिताग्रधारैः

॥ १०४ ॥

पूर्वं	இங்ஙனம்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	काश्चन-	பொன்மயமான அழ
सः	அந்த	चित्रपुङ्खैः	கிய ஓரங்களை யுடைய
रक्षोधिपः	இராசூதஸமன்னன்		வைகளும்
कुपितः	சினக்கொண்டவனாகி	निशिताग्रधारैः	கூரிய முனைகளுடன்
सुपुङ्गवान्	கூர்மையான முனை		விளங்கியவைகளு
सप्त	ஏழு [யுத்த	वाणैः	பாணங்களால் [மான
शरान्	பாணங்களை	तान्	அவைகளை
ससर्ज	விடுத்தான்.	चिच्छेद	முறித்தெறிந்தார்.

तान्प्रेक्षमाणः सहसा निकृत्तान्निकृत्तभोगानिव पन्नगेन्द्रान् ।

लङ्केश्वरः क्रोधवशं जगाम ससर्ज चान्यान्निशितान्पृषत्कान्

॥ १०५ ॥

लङ्केश्वरः	இலங்கைமன்னன்	प्रेक्षमाणः	பார்த்துக்கொண்டு
तान्	அவைகளை	क्रोधवशं जगाम	கோபத்திற்கடிமை
सहसा	ஏககாலத்தில்		யானான்.
निकृत्तभोगान्	உடலறுபட்ட	अन्यान्	வேறு
पन्नगेन्द्रान्	சிறந்த பாம்புகளை	निशितान्	கூரான
इव	போலவே	पृषत्कान् च	பாணங்களையும்
निकृत्तान्	அறுபட்டுவிழுந்த வைகளாய்	ससर्ज	விடுத்தான்.

स वाणवर्षं तु ववर्ष तीव्रं रामानुजः कामुकसंप्रयुक्तम् ।

धुरार्धचन्द्रोत्तमकर्णभट्टैः शरांश्च चिच्छेद न चुक्षुमे च

॥ १०६ ॥

रामानुजः	ஸ்ரீராமரின் தம்பியா	धुरार्धचन्द्रोत्तम-	சூர்-ரம், அர்த்தசந்
सः	அவர் [கிய	कर्णभट्टैः	திரம், உத்தமகர்ணி,
कामुकसंप्रयुक्तम्	கோதண்டத்தில் முனைக்கப்பட்ட		பல்லம் என்கிற பாணங்களால்
तीव्रं तु	கொடுமை செய்யும்	शान् च	பாணங்களையெல்லாம்
वाणवर्षं	சரமாரியை	चिच्छेद	முறித்துத் தள்ளினார்.
ववर्ष	பொழிந்தார்.	चुक्षुमे न च	கலங்காமலுமிருந்தார்.

स वाणजालान्यथ तानि तानि मोघानि पश्यंस्त्रिदशारिराजः ।

विसिप्सिये लक्ष्मणलाघवेन पुनश्च वाणान्निशितान्मुमोच

॥ १०७ ॥

सः	அந்த	मोघानि	வீண்போனவைக
त्रिदशारिराजः	தேவசத்ருக்களின்	पश्यन्	கண்டு [ளாக
तानि तानि	அந்தந்த [மன்னன்	लक्ष्मणलाघवेन	லக்ஷ்மணருடைய
वाणजालानि	பாணஜாலங்களை		சரமர் தீயத்தை கினைத்து

अथ	அப்பொழுது	निशितान्	கூரிய
विक्षिप्तिये	ஆச்சர்யங்கொண்ட	वाणान्	பாணங்களை
पुनः च	பின்னும் [டான்.	मुमोच	விடுத்தான்.

स लक्ष्मणश्चाशु शराच्छिताग्रान्महेन्द्रवज्राशनितुल्यवेगान् ।

संधाय चापे ज्वलनप्रकाशान्ससर्ज रक्षोधिपतेर्वधाय

॥ १०८ ॥

सः	அந்த	ज्वलनप्रकाशान्	{ நெருப்புப்போல் பிர காசிக்கின்றவைகளு மான பாணங்களை வில்லில் விரையில் தொடுத்து ராசூஸமன்னனது வதையை உத்தேசித்து விடுத்தார்.
लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணரும்	शरान्	
शिताग्रान्	கூரிய முனைகளுள்ள னவும்	चापे	
महेन्द्रवज्राशनि- तुल्यवेगान्	{ தேவேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தையும் இடியையும் போன்ற சக்தி படைக்கப் பெற்றவைகளும்	आशु	
			संधाय
		रक्षोधिपतेः	
		वधाय	
		ससर्ज	

स तान्प्रचिच्छेद हि राक्षसेन्द्रश्छिच्चा च तांलक्ष्मणमाजघान ।

शरेण कालाग्निसमप्रभेण स्वयम्भुदत्तेन ललाटेदेशे

॥ १०९ ॥

सः	அந்த	कालाग्नि- समप्रभेण	{ பிரளயகாலத்திக்குச் சமமான ஒளி கொண்டதும் பிரம்மதேவரால் அளி க்கப்பட்டதுமான பாணமொன்றால் லக்ஷ்மணரை நெற்றிப்பிரதேசத்தில் அடித்தான்.
राक्षसेन्द्रः	அரக்கரிவைவன்	स्वयम्भुदत्तेन	
तान् हि	அவைகளையும்	शरेण	
प्रचिच्छेद्	முறித்துத்தள்ளி னான்.	लक्ष्मणं	
तान् च	அவைகளையெல்லாம்	ललाटेदेशे	
छिच्चा	சேறித்துத்தள்ளி விட்டு	आजघान	

स लक्ष्मणो रावणसायकार्तश्चाल चापं शिथिलं प्रगृह्य ।

पुनश्च संज्ञां प्रतिलभ्य कृच्छ्राच्चिच्छेद चापं त्रिदशेन्द्रशत्रोः

॥ ११० ॥

सः	அந்த	संज्ञां	தனத்திலை
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	प्रतिलभ्य	அடைந்து
रावणसायकार्तः	{ ராவணனது பாணத் தால் நொவுண்டவ ராகி கலங்கினார்.	शिथिलं	நழுவிருந்த
चचाल		என்றாலும்	चापं
पुनः च	வெகு கஷ்டத்தின் பேரில்	प्रगृह्य	உறுதியாய்ப்பற்றித் கொண்டு
कृच्छ्रात्		त्रिदशेन्द्रशत्रोः	இந்திரனின் சத்ருவி வில்லை [னது முறித்துத்தள்ளினார்.

निकृत्तचापं त्रिभिराजघान बाणैस्तदा दाशरथिः शिताग्रैः ।

स सायकातो विचचाल राजा कृच्छ्राच्च संज्ञां पुनराससाद

॥ १११ ॥

दाशरथिः	லக்ஷ்மணர்	राजा च	மன்னனும்
तदा	அப்பொழுது	सायकातः	பாணங்களால் நோ
निकृत्तचापं	முறிபட்ட கில்லுட னிருக்கும் அவனை	विचचाल	வுண்டவனாய்
शिताग्रैः	கூறிய முனைகளுற்ற	कृच्छ्राच्च	துடித்தான்.
त्रिभिः	மூன்று	संज्ञां	மிகப்பிரயாசையின்
बाणैः	பாணங்களால்	पुनः	மேல்
आजघान	அடித்தார்.	पुनः	பிரக்ஞையை
सः	அந்த	पुनः	மீளவும்
		आससाद	அடைந்தான்.

स कृत्तचापः शरताडितश्च मेदाद्रंगात्रो रुधिरावसिक्तः ।

जग्राह शक्तिं समुद्रशक्तिः स्वयम्भुदत्तां युधि देवशत्रुः

॥ ११२ ॥

देवशत्रुः	தேவர்களின் சந்ருவும்	मेदाद्रंगात्रः	{ உடம்பெல்லாம் கியர்
समुद्रशक्तिः	மகா பிரசித்திபெற்ற சக்திமானுமான	रुधिरावसिक्तः	{ வையால் நனைந்தவ னாகவும்
सः च	அவனும்	स्वयम्भुदत्तां	{ உடம்பெல்லாம் சத் தத்தால் நனைந்த வனாகவுமாகி
युधि	போரில்	शक्तिं	{ பிரயதேவரால் கொ டுக்கப்பட்ட
कृत्तचापः	முறிபட்ட கில்லுடை யவனாகவும்	जग्राह	{ சக்த்யாயுதத்தை எடுத்துக்கொண் டான்.
शरताडितः	பாணத்தாலடியுண்ட வனாகவும்		

स तां विधूमानलसन्निकाशां वित्रासिनीं वानरवाहिनीनाम् ।

चिक्षेप शक्तिं तरसा ज्वलन्तीं सौमित्रये राक्षसराष्ट्रनाथः

॥ ११३ ॥

राक्षसराष्ट्रनाथः	அரக்கராட்டுவேந்த னாகிய	वित्वासिनी	வெருண்டோடச் செய்கிற துமான
सः	அவன்	तां	அந்த
विधूमानल- सन्निकाशां	{ புகையற்ற அக்னியை நிகர்த்து	शक्तिं	சக்தியை
ज्वलन्ती	{ ஜ்வாலையுடன் விளங் குகிற தும்	सौमित्रये	லக்ஷ்மணரைக்குறி வைத்து
वानरवाहिनीनां	வானரசேனைகளை	तरसा	நிரைவாக
		चिक्षेप	விடுத்தான்.

तामापतन्तीं भरतानुजोऽग्रैर्जघान बाणैश्च हुताग्निकल्पैः ।

तथाऽपि सा तस्य विवेश शक्तिर्वाहन्तरं दाशरथेर्विशालम्

॥ ११४ ॥

भरतानुजः	பாதரின் தம்பியாகு மவர்	जवान	தடுத்தார்.
दुताधिकल्पैः	{ நேறாமஞ்செய்யப் பட்ட அக்னியை கிகர்த்த	तथा अपि	அப்படியிருந்தும்
उभैः	சிறந்த	सा	அந்த
वाणैः च	பாணங்களாலும்	शक्तिः	சக்தி
आपतन्ती	தன்னை கொக்கிவரும்	तस्य	அந்த
तां	அதை	दाशरथेः	லக்ஷ்மணருடைய
		विशालं	அகன்ற
		बाह्वतरं	மார்பில்
		विश	தைத்துவிட்டது.

स शक्तिमाञ्छक्तिसमाहतः सन्मुहुः प्रज्वाल रघुप्रवीरः ।

तं विह्वलन्तं सहसाऽभ्युपेत्य जग्राह राजा तरसा भुजाभ्याम् ॥ ११५ ॥

शक्तिमान्	சக்திமாளும்	राजा	மன்னனாகும் அவன்
रघुप्रवीरः	ரகுசுவலத்தில் உத்தம வீரருமாகிய	विह्वलन्तं	பிரக்ஞையிழந்து
सः	அவர்	तं	அவரை [கிடந்த
शक्तिसमाहतः सन्	சக்தியால் அடியுண்ட வராய் ஆகி	सहसा	புன்னகையுடன்
मुहुः	ஒரு கொடிப்பொழுது	अभ्युपेत्य	கிட்டி
प्रज्वाल	மதிமயங்கிவிட்டார்.	भुजाभ्यां	இருகரங்களாலும்
		तरसा	வலுக்கொண்டு
		जग्राह	துக்கலுற்றான்.

हिमवान्मन्दरो मेरुल्लैलोक्यं वा सहामरैः । शक्यं भुजाभ्यामुद्धर्तुं न संख्ये भरतानुजः ॥

हिमवान्	இமயமலை	उद्धर्तुं	பெயர்த்து வேறிடத் தில் வைக்க
मन्दरः	மந்தரமலை	शक्यं	சாத்தயமாளுது
मेरुः	மேருமலை	संख्ये	போரில் [மாகலாம்.
लैलोक्यं	பூவுலகமும்	भरतानुजः	பாதரின் தம்பியாகு மிவர்
अमरैः सह वा	தேவர்களோடுகூட என்றாலும்	व	சாத்தியமாகாதிருந் தார்.
भुजाभ्यां	அவனது இருகரங்க ளாலும்		

शक्त्या ब्राह्मण्यापि सौमित्रिस्ताडितस्तु स्तनान्तरे ।

विष्णोरचिन्त्यं स्वं भागमात्मानं प्रत्यनुस्मरत्

॥ ११७ ॥

सौमित्रिः स्तनान्तरे	லக்ஷ்மணர் மார்பில்	स्वं तु	அவர்க்குமட்டுமே
ब्राह्मण्या	பிரம்மானை அதிதே வதைதயாகக் கொண்ட	विष्णोः	உரியதுமான
शक्त्या	சக்தியினால்	भागं	விஷ்ணுபகவானின்
ताडितः अपि	அடிக்கப்பட்டவராலி ருக்கையில்	आत्मानं	அம்சமாகிற
अचिन्त्यं	இத்தன்மையதென எண்ணுதற்கரியதும்	प्रत्यनुस्मरत्	பிரகிக்குணத்தை ஸ்மிரித்துக்கொண் டிருந்தார்.

ततो दानवदर्पणं सौमित्रिं देवकण्टकः । तं पीडयित्वा बाहुभ्यामभ्युर्लङ्घनेऽभवत् ॥११८॥
अथैवं वैष्णवं भागं मानुषं देहमास्थितम् । विसंज्ञं लक्ष्मणं दृष्ट्वा रावणो विस्मितोऽभवत् ॥

देवकण्टकः	தேவசத்ருவாகிய	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
रावणः	ராவணன்	विसंज्ञं	பிரக்ஞை இழந்திருக் கிறவராக
एवं	இப்படியாய்	दृष्ट्वा	கவனித்து
वैष्णवं भागं	விஷ்ணுவின் அம்ச பானவரும்	बाहुभ्यां	இரு கரங்களாலும்
मानुषं	மானிட	पीडयित्वा	அசைத்துப்பார்த்து விட்டு
देहं	உருவத்தை	लङ्घने	தூக்கும் விஷயத்தில்
आस्थितं	எடுத்துவந்திருக்கிற வரும்	अभ्युः	வல்லமையற்றவனாக
दानवदर्पणं	அசுரர்களின் செருக் கை ஒழிப்பவரும்	अभवत्	இருந்தான்.
सौमित्रिं	சுமித்திராதேவியின் புதல்வருமான	ततः	அதனால்
तं	அந்த	अथ	அப்பொழுது
		विस्मितः	ஆச்சர்யமடைந்தவ ஆயினான். [னாக
		अभवत्	

अथ वायुसुतः क्रुद्धो रावणं समभिद्रवत् । आजघानोरसि क्रुद्धो वज्रकल्पेन मुष्टिना ॥

अथ	அப்பொழுது	क्रुद्धः	கினக்கொண்டிருந்த அவர்
वायुसुतः	வானுமார்	वज्रकल्पेन	வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த
क्रुद्धः	மிகச் சினக்கொண்ட வராஜ	मुष्टिना	முஷ்டியால்
रावणं	ராவணனை	उरसि	மார்பில்
समभिद्रवत्	கொக்கி எதிர்த்து ஓடினார்.	आजघान	குத்தினார்.

तेन मुष्टिप्रहारेण रावणो राक्षसेश्वरः । जानुभ्यामपतद्भूमौ चचाल च पपात च ॥१२१॥

तेन	அந்த	भूमौ	தரையில்
मुष्टिप्रहारेण	முஷ்டியின் குத்தால்	अपतत्	சாய்ந்துவிட்டான்.
राक्षसेश्वरः	ராக்ஷஸமன்னனாகிய	चचाल	மதிகலக்கினான்.
रावणः च	ராவணனும்	पपात च	மானமுயிழந்தான்.
जानुभ्यां	முழந்தாள்களை மடித்		

आस्यैः स नेत्रश्रवणैर्ववा

सः
आस्यैः
नेत्रश्रवणैः

சத்தத்தை
அதிகமாய்
க்கினான்.

धनुः	கேர தண்டத்தை
सख्यं	நானேற்றி
उपादाय	வைத்துக்கொண்டு
समरे	போரில்
शूरं	சூரனாகிய

रावणं	ராவணனை
रथस्थं	ரதத்திலிருக்கின்ற வனாக
अभिद्रुद्राव	சூரத்திலிருந்தவண் ணமே பார்த்தார்.

निपातितमहावीरां द्रवन्तीं वानरीं चमूम् । राघवस्तु रणे दृष्ट्वा रावणं समभिद्रवत् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்
रणे	போரில்
वानरीं चमूम् तु	வானரசேனையையும் கீழே விழுத்தப்பட்ட
निपातितमहावीरां	பெரும் வீரர்களை டையதாய்

द्रवन्तीं	வெருண்டு ஓடுகிற தாய்
दृष्ट्वा	பார்த்து
रावणं	ராவணனை
समभिद्रवत्	எதிர்கொக்கிச்செல்ல லுற்றார்.

अथैनमुपसंगम्य हनुमान्वाक्यमब्रवीत् । मम पृष्टं समारुह्य राक्षसं शास्तुमर्हसि ॥ १३५ ॥

अथ	அப்பொழுது
हनुमान्	ஹனுமார்
एनं	இவரை
उपसङ्गम्य	கிட்டி
वाक्यं	ஒரு சொல்லை
अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தார்:

मम	“அடியேனது
पृष्टं	பிரியில்
समारुह्य	ஏறிக்கொண்டு
राक्षसं	அரக்கனை
शास्तुं	கொல்ல
अर्हसि	திருவுளக்கொள் வீராக.”

विष्णुर्यथा गरुत्मन्तं बलवन्तं समाहितः । तच्छ्रुत्वा राघवो वाक्यं वायुपुत्रेण भाषितम् ॥

आरुरोह महाशूरो बलवन्तं महाकपिम् ॥ १३७ ॥

समाहितः	சிறு மனத்தின ராகிய
महाशूरः	மகா சூரரான
राघवः	ஸ்ரீராமர்
वायुपुत्रेण	ஹனுமாரினால்
भाषितं	சொல்லப்பட்ட
सत्	அந்த
वाक्यं	விண்ணப்பத்தை
श्रुत्वा	பெருமைப்படுத்தி

बलवन्तं	மகா பலசாலியாகிய
महाकपिं	வானரோத்தமரின் மீது,
विष्णुः	விண்ணுபகவான்
बलवन्तं	பலசாலியாகிய
गरुत्मन्तं	கருடபகவானின்மீது
यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
आरुरोह	ஏறிக்கொண்டார்.

रथस्थं रावणं संख्ये ददर्श मनुजाधिपः

॥ १३८ ॥

मनुजाधिपः	மானிட மன்னனான ஆவர்
रथस्थं	ரதத்திலிருக்கும்

रावणं	ராவணனை
संख्ये	போரில்
ददर्श	கண்முன் கண்டார்.

यश्चैव शक्त्याऽभिहतस्त्वयाऽद्य इच्छन्विषादं सहसाऽभ्युपेतः ।
स एव रक्षोगणराज मृत्युः सपुत्रदारस्य तवाद्य युद्धे

॥ १४३ ॥

ரஹோணராஜ
ய:
அய
தவயா
சஹசா
தநயா
அபிஹத:
விஷாட

“அரக்கரின் தலைவா !
எவன்
இப்பொழுது
உன்னால்
வருக்கேடை எண்ணாது
சக்தி எனும் அஸ்தி
ரத்தைக்கொண்டு
அடிக்கப்பட்டானே;
பிரக்ஞை தப்பி
பிரகத்தலை

इच्छन् एव
सः एव
अद्य
युद्धे
सपुत्रदारस्य
तव च
मृत्युः
अभ्युपेतः

தன் மனோபீக்தமாய்
ஏற்றுக்கொள்கிறானே;
ஆவனே
இப்பொழுது
போரில்
புத்திரர்கள், மனைவி
மார்கள் உள்ளிட்ட
உனக்கு
எயினாக
ஏற்பட்டுவிட்டான்.

एतेन चाल्यद्भुतदर्शनानि शरैर्जनस्थानकृतालयानि ।
चतुर्दशान्यात्तवरायुधानि रक्षःसहस्राणि निष्पृदितानि

॥ १४४ ॥

एतेन च
अल्यद्भुत-
दर्शनानि

“இந்த என்னுட்தான்
மிக்க ஆச்சரியமான
உருக்கொண்டவர்க
ளும்,
சிறந்த ஆயுதங்களைக்
கைவிடேந்தியவர்க
ளும்;

आत्तवरायुधानि

சிறந்த ஆயுதங்களைக்
கைவிடேந்தியவர்க
ளும்;

जनस्थान-
कृतालयानि
चतुर्दशानि
रक्षःसहस्राणि
शरैः
निष्पृदितानि

ஜனஸ்தானத்தை வர
சஸ்தலமாய்ச் செய்து
கொண்டவர்களுமான
பதினான்காயிரம்
அரக்கர்கள்
பாணக்களால்
நீருக்கப்பட்டார்கள்.”

राघवस्य वचः श्रुत्वा राक्षसेन्द्रो महाकपिम् । वायुपुत्रं महावीर्यं वहन्तं राघवं रणे ॥
आजघान शरैस्तीक्ष्णैः कालानलशिखोपमैः ॥ १४५ ॥

राक्षसेन्द्रः
राघवस्य
वचः
श्रुत्वा
रणे
राघवं
वहन्तं

இராசகேஸவேந்தன்
ஸ்ரீராமரது
சொல்லை
கேட்டு
போரில்
ஸ்ரீராமரை
தாங்கிக்கொண்டு
விளங்கும்

महाकपि
महावीर्यं
वायुपुत्रं
कालानल-
शिखोपमैः
तीक्ष्णैः शरैः
आजघान

வானர்கள் லுத்தம
ரும்,
மகா சக்திமா லுமாகிய
வாயுமகரை
பிரளயக் கீழ்வாலை
யை திகர்த்த
கொடிய கணைகளால்
அடித்தான்.

राक्षसेनाह्वे तस्य ताडितस्यापि सायकैः । स्वभावतेजोयुक्तस्य भूयस्तेजोऽभ्यवर्धत ॥

आह्वे
राक्षसेन
सायकैः
ताडितस्य
स्वभाव-
तेजोयुक्तस्य

போரில்
அரக்கனால்
பாணக்களால்
அடிக்கப்பட்டவரும்
பிறவிக்குணமாய் தே
ஜஸ்தன் விளங்
கியவருமாகிய

तस्य अपि
तेजः
भूयः
अभ्यवर्धत

அவருக்கோ வென்றால்
தேஜஸ்
முன்னிலும்திகமாய்
ஒங்கிவளர்ந்து
விளக்கிறது.

ततो रामो महातेजा रावणेन कृतव्रणम् । दृष्ट्वा पुवगशार्दूलं कोपस्य वशमेयिवान् ॥

महातेजाः	அவமானத்தை என் ளளவும் சகியாதவ	कृतव्रणं	புண்பட்டவராக
रामः	ஸ்ரீராமர் [ராகிய	दृष्ट्वा	கவனித்து
पुवगशार्दूलं	வாளரோத்தமரை	ततः	அக்காரணத்தால்
रावं.न	ராவணனால்	कोपस्य	கோபத்திற்கு
		वशं एयिवान्	பாரசமாயினார்.

तस्याभिसंक्रम्य रथं सचक्रं साश्वध्वजच्छत्रमहापताकम् ।

ससारथिं साशनिशूलखड्गं रामः प्रविच्छेद् शरैः सुपुङ्खैः ॥ १४८ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	ससारथिं	சாரதியுடன் கூடவும்
तस्य रथं	அவனது ரதத்தை	साशनिशूलखड्गं	அசனி எனும் ஆயுதம் குலம், கத்தி இலை களோடுகூடவும்
सचक्रं	சக்கிரங்களோடு கூடவும்	सुपुङ्खैः	கரிய கூர்களுற்ற
साश्वध्वजच्छत्र- महापताकं	குதிரைகள், கொடி கள், குடை, சிறந்த நிசான்கள் இலை களோடுகூடவும்	शरैः	கணைகளால்
		अभिसंक्रम्य	புடைத்து
		प्रविच्छेद्	முறித்தெறிந்தார்.

अथेन्द्रशत्रुं तरसा जघान वज्राशनिसन्निभेन ।

भुजान्तरे व्यूहसुजातरूपे वज्रेण मेरुं भगवानिवेन्द्रः ॥ १४९ ॥

अथ	அதன்மேல்	भुजान्तरे	மார்பில்
इन्द्रशत्रुं	இந்திரனது சக்ருவா கிய அவனை	इन्द्रः भगवान्	இந்திரபகவான்
वज्राशनिसन्निभेन	வஜ்ராயுதத்தையும் இடியையும் நிகர்த்த	वज्रेण	வஜ்ராயுதத்தால்
बाणेन	பாணமொன்றால்	मेरुं	மேருமலையை
व्यूहसुजातरूपे	உறுதியற்றதும் பெரு த்திருக்கிறதுமான	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
		तरसा	ஆத்திரத்தோடு
		जघान	அடித்தார்.

यो वज्रपाताशनिसन्निपातान्न चुक्षुभे नापि चचाल राजा ।

स रामवाणाभिहतो भृशार्तश्चचाल चापं च मुमोच वीरः ॥ १५० ॥

यः	எந்த	सः वीरः च	அந்த வீரனே
राजा	அரசன்	रामवाणाभिहतः	ஸ்ரீராமரது பாணத் தால் அடியுண்டவனாகி
वज्रपाताशनि- सन्निपातान्	வஜ்ராயுதத்தின் அடி யாலும் இடியின் வீழ்ச்சியாலும்	भृशार्तः	மிகவும் கோவால் வருந்தியவனாய்
चुक्षुभे न	கலக்காதிருந்தானே	चचाल	உதறல்கொண்டான்.
चचाल अपि न	அசையாதுமிருந் தானே	चापं	வில்லை
		मुमोच	கழுவ விட்டான்.

तं विह्वलन्तं प्रसमीक्ष्य रामः समाददे दीप्तमथार्धचन्द्रम् ।

तेनार्कवर्णं सहसा किरीटं चिच्छेद् रक्षोधिपतेर्महात्मा

॥ १५१ ॥

अथ	ஆப்பொழுது	अर्धचंद्रे	அர் த்தசந்திரமெனும்
महात्मा	மகாத்மாவான	समाददे	பாணத்தை
रामः	ஸ்ரீராமர்	तेन	தொடுத்தார்.
तं	அவனை	रक्षोधिपोः	அதைதக்கொண்டு
विह्वलन्तं	{ எதுவும் செய்யத் தெரியாத தவிக்கின்றவனாய்	अर्कवर्णं	அரக்கமன்னனது சூரியனது ஒளி கொண்டு விளங்கும்
प्रसमीक्ष्य	கவனித்து	किरीटं	மகுடத்தை
दीप्तं	ஐவலிக்கின்ற	सहसा	புன்னகைகொண்டு
		चिच्छेद्	உடைத்தெறிந்தார்.

तं निर्विषाशीविषसन्निकाशं शान्तार्चिषं सूर्यमिवाप्रकाशम् ।

गतश्रियं कृत्तकिरीटकूटमुवाच रामो युधि राक्षसेन्द्रम्

॥ १५२ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	कृत्तकिरीटकूटं	கிரீடம் முறிப்பட்டு
युधि	போரில்	गतश्रियं	அவமதிக்கப்பட்டு
निर्विषाशीविष-}	விஷமொழிந்த பாம்பு	सं	புதழிழந்துவிட்டவனு
सन्निकाशं	போலிருக்கின்றவனும்	राक्षसेन्द्रं	அந்த [மாகிய ராக்ஷஸமன்னனைப்
शान्तार्चिषं	சிரணங்களற்று	उवाच	பார்த்து
अप्रकाशं	ஒளியில்லா		யின்வருமாறு அரு
सूर्यं	சூரியனை		ளிச்செய்தார் :
इव	போலிருக்கிறவனும்.		

कृतं त्वया कर्म महत्सुभीमं हतप्रवीरश्च कृतस्त्वयाऽहम् ।

तस्मात्परिश्रान्त इव व्यवस्य न त्वां शरैर्मृत्युवशं नयामि

॥ १५३ ॥

त्वया	"உன்னால்	कृतः	ஆக்கப்பட்டிருக்கி
महत्	பெரும்	तस्मात्	ஆகையால் [தேன்.
सुभीमं	மிகபயங்கரமான	परिश्रान्तः इव	ஈ முற்றிலும் களைத்
कर्म	தொழில்	व्यवस्य	திருக்கிறாய் என்பதை
कृतं	செய்யப்பட்டது.	त्वां	சிறதையில்லக்கொண்டு
अहं च	நானும்	मृत्युवशं	உன்னை
हत्वया	உன்னால்	शरैः	எமனது வசத்திற்கு
हतप्रवीरः	{ கிறந்த போர்வீரர்	नयामि न	பாணங்களால்
	{ களின் வலியடக்கப்		{ இப்பொழுது அனுப்
	பட்டவனாய்		பாமல் விட்டிருக்கி
			தேன்.

गच्छानुजानामि रणादितस्त्वं प्रविश्य रात्रिञ्चरराज लङ्काम् ।

आश्वस्य निर्याहि रथी च धन्वी तदा बलं द्रक्ष्यसि मे रथस्थः ॥ १५४ ॥

रात्रिञ्चरराज खं	"சிசாசரமன்னா! நீ	रथी	ரதத்திலிருப்பவனாயும்
रणादितः	போரில் மிகத்துன்பப் பட்டிருக்கின்றனை.	धन्वी च	ஈற்பற்றியவனாகவும்
अनुजानामि	போகவிடை கொடுக்கின்றேன்.	निर्याहि	திரும்பிவா.
गच्छ	திரும்பிச்செல்.	तथा	அப்பொழுது
लङ्कां	இலங்கையை	रथस्थः	ரதத்திலிருக்கும் நீ
प्रविश्य	அடைந்து	मे	எனது
आश्वस्य	சளைப்பையாற்றிக் கொண்டு	बलं	சக்தியை
		द्रक्ष्यसि	உள்ளபடி கண்டறி வாய்."

स एवमुक्तो हतदर्पहर्षो निकृत्तचापः स हताश्वसूतः ।

शरार्दितः कृत्तमहाकिरीटो विवेश लङ्कां सहसा स राजा ॥ १५५ ॥

सः	அவன்	सः	அவன்
निकृत्तचापः	முறிக்கப்பட்ட வில்லை யுடையவனாயும்	हतदर्पहर्षः	{ செருக்கும் உதஸாஹ மும் ஒழிந்தவனாயு மாயினான்.
हताश्वसूतः	{ கொல்லப்பட்ட குதி ரைகளையும் சாரதியை யுமுடையவனாயும்	सः	அந்த
कृत्तमहा- किरीटः }	உடைத்துப்போடப் பட்ட புகழ்படைத்த கிரீடமுடையவனாயும்	राजा	மன்னன்
शरार्दितः	பாணங்களால் நேரவு படுவனாயுமாயினான்.	एवं	மேற்கண்டவாறு
		उक्तः	சொல்லப்பட்டவனாய்
		सहसा	தசைநமே
		लङ्कां	இலங்கைக்கு
		विवेश	போய்ச்சேர்ந்தான்.

तस्मिन्प्रविष्टे रजनीचरेन्द्रे महाबले दानवदेवशत्रौ ।

हरीन् विशल्यान् सह लक्ष्मणेन चकार रामः परमाहवाधे

॥ १५६ ॥

दानवदेवशत्रौ	அசுரர்களுக்கும் தே வர்களுக்கும் சத்ருவும்	रामः	ஸ்ரீராமர்
महाबले	மிக ஆற்றலுடையவ னும்	लक्ष्मणेन सह	லக்ஷ்மணரோடுகூட
निशाचरेन्द्रे	சிசாசரவேந்தனு	हरीन्	வானரர்களை
तस्मिन्	அவன் [மாகிய	परमाहवाधे	பெரும்போர்முனையில்
प्रविष्टे	திரும்பிப்போய்ச் சேர்ந்தபிறகு	विशल्यान्	{ மண ஏக்கமென்பதே என்னளவுரில்லாத வர்களாய்
		चकार	செய்தருளினார்.

तस्मिन् प्रभिन्ने त्रिदशेन्द्रशक्तौ सुरासुरा भूतगणा दिशश्च ।
ससागराः सर्पिमहोरगाश्च तथैव भूम्यम्बुचराश्च हृष्टाः ॥ १५७ ॥

त्रिदशेन्द्रशक्तौ	இந்திரசத்ருவாகிய	सर्पिमहोरगाः	{ ரிஷிகளையும் மஹோர கர்களையும் உள்ளிட்ட டவைகளுமான दिशः च திக்தேவதைகளும் तथा एव அவ்வண்ணமே भूम्यम्बुचराः च { சிலத்திலும் நீரிலும் உள்ள பிராணிகள் எல்லாமும் हृष्टाः களிப்புற்றன.
तस्मिन्	அவன்		
प्रभिन्ने	தொல்லியடைந்து		
	விடவே		
सुरासुराः	தேவர்களும் தேவர்		
	தலைவர்களும்;		
भूतगणाः च	பூதகணங்களும்;		
ससागराः	சமுத்திரங்களையும்		
	எரிட்டவைகளும்.		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे एकोनपष्ठितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17165

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2590

पष्ठितमः सर्गः—अनुपभावतु सर्गकम् ॥ ६० ॥

कुम्भकर्णप्रबोधनम्—कुम्भकर्णनेन विप्रिककस्यवतु.

स प्रविश्य पुरीं लङ्कां रामवाणभयादितः । भगदपस्तदा राजा वभूव व्यथितेन्द्रियः ॥ १ ॥

सः	அந்த	रामवाण-	} ராமபாணத்தை தினை भयादितः } ந்த தனிக்கின்றவ, { इलङ्कां இலங்கை पुरीं நகரில் प्रविश्य புகுந்து तदा அப்பொழுது
राजा	மன்னன்	भगदपः	
लङ्कां	இலங்கை	व्यथितेन्द्रियः	செருக்கொழிந்த
पुरीं	நகரில்	वभूव	வனாய்
प्रविश्य	புகுந்து		குதும்பிய புலனுடைய
तदा	அப்பொழுது		ஆயினன். [வனாய்

मातङ्ग इव सिंहेन गरुडेनेव पन्नगः । अभिभूतोऽभवद्राजा राघवेण महात्मना ॥ २ ॥

राजा	அரசன்	पन्नगः	ஓர் சர்ப்பம்
महात्मना	மகாத்மாவாகிய	गरुडेन	சருடபகவானால்
राघवेण	ரூராமரால்	इव	எவ்வண்ணமோ
भारतः	ஓர் யானை	अभिभूतः	அவ்வண்ணமேயும்
सिंहेन	சிக்கந்தரால்		கொட்டமடக்கப்
एव	எவ்வண்ணமோ		பட்டவனாக
	அவ்வண்ணமேயும்	अभवत्	ஆயினன்.

ब्रह्मदण्डप्रकाशानां विद्युत्सदृशवर्चसाम् । स्मरन्नाघववाणानां विव्यथे राक्षसेश्वरः ॥ ३ ॥

राक्षसेश्वरः	இராசசூரஸம்மன்	राघववाणानां	ஸ்ரீராமரது
ब्रह्मदण्डप्रकाशानां	சிவபெருமானை நிகர்த்தவைகளும்		பாணங்களை
विद्युत्सदृशवर्चसां	{ மின்னலை நிகர்த்த ஒலிகொண்டவைக ளுமான	स्मरन्	நினைந்து நினைந்து
		विव्यथे	உள்ள முருகினான்.

स काञ्चनमयं दिव्यमाश्रित्य परमासनम् । विप्रेक्षमाणो रक्षांसि रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥

सः रावणः	அந்த ராவணன்	रक्षांसि	ராக்ஷஸர்களை
काञ्चनमयं	பொன்மயமானதும்	विप्रेक्षमाणः	பார்த்து
दिव्यं	சிறந்ததுமான	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
परमासनं	ஸீம்மாசனத்தில்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
आश्रित्य	அமர்ந்து		சொன்னான்:

सर्वं तत्त्वतु मे मोघं यत्तप्तं परमं तपः । यत्समानो महेन्द्रेण मानुषेणास्मि निर्जितः ॥

महेन्द्रेण	"மகேந்திரனுக்கு	परमं तपः	சிறந்த தவம்
समानः	ஒப்பானவனான	यत्	எதுவோ
अस्मि	நான்	मे	எனது
मानुषेण	மானிடனால்	तत् सर्वं	அது எல்லாமும்
निर्जितः	வெல்லப்பட்டேன்	अतु	முற்றிலும்
यत्	என்ற காரணத்தால்	मोघम्	ஊய்த்தமாகிவிட்டது.
तप्तं	செய்திருந்த		

इदं तद्ब्रह्मणो घोरं वाक्यं मामभ्युपस्थितम् । मानुषेभ्यो विजानीहि भयं त्वमिति तत्तथा ॥

मानुषेभ्यः	"மானிடர்களிடமிருந்து	तत्	அப்பொழுது
भयं	பயத்தை	ब्रह्मणः	பிரம்மதேவரின்
त्वं	நீ	घोरं	கடுமையான
विजानीहि	கவனத்தில் வைத்துக் கொள்வாயாக	वाक्यं	நியமனம்
इति	என்ற	तत्	அது
इदं	இது	मां भभि	என் விஷயத்தில்
		तथा	சொல்லியவண்ணமே
		उपस्थितम्	பலித்துவிட்டது.

देवदानवगन्धर्वैर्यक्षराक्षसपन्नगैः । अवध्यत्वं मया प्राप्तं मानुषेभ्यो न याचितम् ॥ ७ ॥

देवदानवगन्धर्वैः	{ "தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள் இவர்களாலும் யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பன்னகர்கள் இவர்களாலும் மரணமின்மை	मया	என்னால்
यक्षराक्षसपन्नगैः		प्राप्तं	அடையப்பட்டது.
अवध्यत्वं		मानुषेभ्यः	மானிடர்களிடமிருந்து
		याचिनं न	யாசிக்கப்படாது விட்டுவிடப்பட்டது.

विदितं मानुषं मन्ये रामं दशरथात्मजम् । इक्ष्वाकुकुलनाथेन अनरण्येन यत्पुरा ॥ ८ ॥
 उत्पत्स्यते हि मद्रुशे पुरुषो राक्षसाधम । यस्त्वां सपुत्रं सामात्यं सवलं साश्वसारथिम् ॥
 निहनिष्यति सद्ग्रामे त्वां कुलाधम दुर्मते ॥ १० ॥

ஆம் { “சரி, சரி, இப்பொழுதுதான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது; தசரதனின் மகனாகிய ராமனை, இஷ்வாகுகுலநாதனாகிய அனரண்யனால் முன்னொருகால் ‘அரக்கப்படுத்தே! குலத்தின் பெயரைக் கெடுக்கும் தீய எண்ணமுடைய எந்த [வனே! மானிடன் போரில் உண்ணையும்

சபுத் புதல்வர்களோடு கூடவும்
 சாமாத்யம் மந்திரிகளோடுகூடவும்
 சவல் ஸேனைகளோடு கூடவும்
 சாசுவாரதி { குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் கூடவும்
 நிகநிஷ்யதி து கொல்லப்போகிறானே அவன்
 மத்ருசே எனது குலத்தில்
 உபஸ்யதே உண்டாகப்போகின்
 யத் என்கிற இதில் [நான்
 விதितம் அறிவிக்கப்பட்ட
 மானுஷம் மானிடனாக
 மன்யே நான் இப்பொழுது அறிவித்தேன்.

शप्तोऽहं वेदवत्या च यदा सा धर्षिता पुरा । सेयं सीता महाभागा जाता जनकनन्दिनी ॥

புரா “முன்னொருகால்
 யதா எப்பொழுது
 சா அவன்
 ஧ர்ஷிதா { என்னால் சீண்டப்பட்டனனோ அப்பொழுது
 வேதவत्या வேதவதி என்ற அவளால்

அஃ நான்
 சப்த: சடுக்கப்பட்டேன்.
 ஜனகநந்நிநி ஜனகரின் மகனாய்
 மஹாபாஹா பேரெழில் வாய்ந்த
 ஜாதா பிறந்து [வளாய்
 சீதா உரிதான என னினக்கும்
 ஹய் இவள்
 சா ச அகனே.

उमा नन्दीश्वरश्चापि रम्भा वरुणकन्यका । यथोक्तास्तपसा प्राप्तं न मिथ्या ऋषिभाषितम् ॥

உமா “பார்வதியும்
 நந்நிசுவரரும்
 ரம்பா ரம்பையும்
 வரணகந்யகா வ வருணனின் மகளும்
 தபசா மனவேதனையால்
 யதோக்தா: என்த வேண்டினார் களோ அது

பாஸ்த் கிடைத்தனிட்டது.
 ஋பிபாபி: { வேதங்களின் துட்பம் அறிந்தவர்களின் சொல்
 அபி மித்யா ந பொய்யான இல்லவே இல்லை.

एतदेवाभ्युपागम्य यत्रं कर्तुमिहार्हथ । राक्षसाश्चापि तिष्ठन्तु चर्यागोपुरमूर्धसु ॥ १३ ॥

एतत् एव	“இதை இப்படியே	राक्षसाः	அரக்கர்கள்
अभ्युपागम्य	தெரிந்துகொண்டு	चर्यागोपुरमूर्धसु	காவற்காரர்களுக்கு என்று கட்டப்பட்ட விடுதிகளிலும் கோபு ரங்களிலுச்சிகளிலும்
अपि च	இருக்கையிலும் கூட	तिष्ठन्तु	காத்துவரட்டும்.
इह	இப்பொழுது		
यत्रं	விடாமுயற்சி		
कर्तुं अर्हथ	செய்யக்கடவீர்கள்.		

स चाप्रतिमगम्भीरो देवदानवदर्पहा । ब्रह्मशापाभिभूतस्तु कुम्भकर्णो विबोध्यताम् ॥ १४ ॥

अप्रतिमगम्भीरः	“நிகரற்ற துண்ணறி வாளனும்	ब्रह्मशापाभि- भूतः तु	பிரம்மரின் சாபத்தால் சிறுமைபட்டிருக்கின் றவனுமான
देवदानवदर्पहा	{ தேவர்கள், அசுரர்கள் இவர்களின் கொட் டத்தை அடக்குகிற வனும்	सः कुम्भकर्णः च विबोध्यताम्	அந்தக்கும்பகர்ணனும் எழுப்பிவிடப்படட் டும்.”

स पराजितमात्मानं प्रहस्तं च निषूदितम् । ज्ञात्वा रक्षोबलं भीममादिदेश महाबलः ॥

महाबलः	மிக ஆற்றலுடைய	निषूदितं च	கொல்லப்பட்டவனாக
सः	அவன்	ज्ञात्वा	சிந்தித்து [வும்]
आत्मानं	தன்னை	भीमं	பயங்கரமான
पराजितं	தோல்வியடைந்தவ னாகவும்	रक्षोबलं	அரக்கவேளைமையப் பார்த்து
प्रहस्तं	பிரஹஸ்தனை	आदिदेश	பின்வருமாறு கட்டளைபிட்டான்:

द्वारेषु यत्रः क्रियतां प्राकारश्चाधिरुह्यताम् । निद्रावशसमाविष्टः कुम्भकर्णो विबोध्यताम् ॥

द्वारेषु	“வாயில்களில்	अधिरुह्यतां	அடையப்பட்டும்.
यत्रः	ஊக்கமாயிருத்தல்	निद्रावश- समाविष्टः	நித்திரைக்கூட்டு முழுக்கிடக்கும்
क्रियतां	பற்றப்பட்டும்.	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்
प्राकारः च	பதிந்தவரும்	विबोध्यताम्	எழுப்பப்பட்டும்.

सुखं स्वपिति निश्चिन्तः कालोपहतचेतनः । नव पद् सप्त चाष्टौ च मासौन्स्वपिति राक्षसः ॥

राक्षसः	“அரக்கனாகும் இவன்	नव	ஒன்பது
कालोपहत- चेतनः	{ விதியால் பற்றப்பட்ட ஆத்மாவையுடையவ னும்	पद्	ஆறு
निश्चिन्तः	கவலையற்றவனாய்	सप्त	ஏழு
सुखं	அவனிஷ்டப்படி	अष्टौ च	எட்டு
स्वपिति	கூங்குகின்றான்.	मासान् च	மாதங்கணக்குகளா கவே
		स्वपिति	கூங்குகின்றான்.

मन्त्रं कृत्वा प्रसुप्तोऽयमितस्तु नवमेऽहनि । तं तु बोधयत क्षिप्रं कुम्भकर्णं महाबलम् ॥

अयं " இவன்
इतः இன்றைதொடங்கி
नवमे ஒன்பதாவது
अहनि तु நாளில் தான்
मन्त्रे ஆலோசனையை
कृत्वा சொல்லிவிட்டு

प्रसुप्तः தூங்கலானான்.
तु என்றாலும்
महाबलं மகாபலசாலியாகிய
तं कुम्भकर्णं அந்தக் கும்பகர்ணனை
क्षिप्रं விரைவில்
बोधयत எழுப்புக்கள்.

स तु संख्ये महाबाहुः ककुदः सर्वरक्षसाम् । वानराञ्चाजपुत्रौ च क्षिप्रमेव बधिष्यति ॥

सर्वरक्षसां " அரசகர்களெல்லோர்
ரினும்

ककुदः பிரதானனும்
महाबाहुः தேரள்வளிபடைத்த
வனுமான

सः तु அவன் தான்

एष केतुः परः संख्ये मुख्यो वै सर्वरक्षसाम् । कुम्भकर्णः सदा शेते मृदो ग्राम्यसुखे रतः॥

एषः " இந்த
कुम्भकर्णः கும்பகர்ணன்
संख्ये போரில்
परः எல்லோருக்கும்
மேம்பட்ட

केतुः உத்தமன்.
सर्वरक्षसां वै அரசகர்களெல்லோர்
ருக்குமே

संख्या போரில்
राजपुत्रौ ராஜகுமாரர்கள்
இருவரையும்

वानरान् च வானரர்களையும்
क्षिप्रं एव சடுதியிலேயே
बधिष्यति வதைப்பான்.

मुख्यः பிரதானமானவன்.
मृदः வஞ்சிக்கப்பட்டவனாய்
ग्राम्यसुखे ஸ்வபாவமாகிவிட்ட
ஸுகத்தில்
रतः மூழ்கியவனாய்
सदा எப்பொழுதும்
शेते தூக்கிவாங்குகழிக்
கின்றான்.

रामेण हि निरस्तस्य संग्रामेऽस्मिन्सुदारुणे । भविष्यति न मे शोकः कुम्भकर्णे विबोधिते॥

कुम्भकर्णे " கும்பகர்ணன்
विबोधिते எழுப்பப்பட்டானால்
கில்

अस्मिन् இந்த
सुदारुणे மிகக்கஷ்டமாயிருக்கின்ற

संग्रामे போரில்
रामेण ஸ்ரீராமனால்
निरस्तस्य தாத்தியடிக்கப்பட்ட
मे எனக்கு
शोकः மனவேதனையானது
भविष्यति न हि தூக்கி இராத.

किं करिष्याम्यहं तेन शक्रतुल्यबलेन हि । इदृशे व्यसने प्राप्ते यो न साहाय कल्पते ॥

यः " எந்த இவன்
साहाय உதவி புரிவதற்கு
कल्पते न ஏற்படாதிருக்கின்
ரான்.

हि ஆனபடியால்
शक्रतुल्यबलेन இவ்விரண்டிதிகர்த்த
ஆற்றல்கொண்ட

तेन அவனால், ராமனால்
इदृशे துன்பப்பட்ட
व्यसने கஷ்டம்
प्राप्ते ஸம்பவித்திருக்கை
யில்

अहं நான் ஒருவன்
किं करिष्यामि என்ன செய்வேன் ? "

ते तु तद्वचनं श्रुत्वा राक्षसेन्द्रस्य राक्षसाः । जग्मुः परमतंभ्रान्ताः कुम्भकर्णनिवेशनम् ॥

ते राक्षसाः	ஆந்த ஆரக்கர்கள்	परमतंभ्रान्ताः	மிகப்பாபாப்புற்றவர் களாய்
राक्षसेन्द्रस्य	ராட்சஸமன்னனது	कुम्भकर्णनिवेशनं	கும்பகர்ணனது மாளிகைக்கு
तव	ஆந்த	जग्मुः	சென்றார்கள்.
वचनं	சொல்லை		
श्रुत्वा तु	கேட்டதுமே		

ते रावणसमादिष्टा मांसशोणितभोजनाः । गन्धमाल्यांस्तथा भक्ष्यानादाय सहसा ययुः ॥
मृगान् मयस्य च घटान् घोरान् क्षतजमेव च । आसाद्य च गृहं तस्य प्रविश्य च नृपाज्ञया ॥
तां प्रविश्य महाद्वारां सर्वतो योजनायताम् । कुम्भकर्णगुहां रम्यां सर्वगन्धप्रवाहिनीम् ॥
कुम्भकर्णस्य निश्वासादवधूता महाबलाः । प्रतिष्ठमानाः कृच्छ्रेण यन्नात्प्रविविशुर्गुहाम् ॥

रावणसमादिष्टाः	ராவணனால் ஆக்ஞா பிக்கப்பட்டவர்களும்	सर्वतोः	எல்லாப் பக்கங்களி லும்
मांसशोणित- भोजनाः	மாம்சத்தையும் ரத் தத்தையும் உண வாய்க்கொண்ட	योजनायतां	ஒரு யோஜனை நீண்டதும்
महाबलाः	மகாபலசாலிகளுமான	सर्वगन्धप्रवाहिनीं	எல்லாம் நறுமணம் கமழ்கின்றதும்
ते	ஆவர்கள்	रम्यां च	அழகுவாய்த் துமான
नृपाज्ञया	மன்னரின் ஆக்ஞை யைக்கொண்டு	तां	ஆந்த { கும்பகர்ணன் நித் திரைகொள்ளும் மண்டபத்தில்
गन्धमाल्यान् तथा	{ வாஸனைத் திரவியக் களையும் புஷ்பக் களையும்	कुम्भकर्णगुहां	{ கும்பகர்ணன் நித் திரைகொள்ளும் மண்டபத்தில்
भक्ष्यान्	உணவுகளையும்	प्रविश्य	புகுந்து
घोरान्	பயங்கரமான	कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது
मृगान् च	விலக்குகளையும்	निश्वासात्	மூச்சுக்காற்றால்
मयस्य घटान् च	கன்க்குடங்களையும்	अवधूताः	{ நிலையாய் நிற்க முடி யாத தடுமாற்றம் ஆடைந்தவர்களாய்
क्षतक्षं एव	இரத்தத்தையும்	कृच्छ्रेण	மிகப் பிரயாசை கொண்டு
आदाय	எடுத்துக்கொண்டு	प्रतिष्ठमानाः	உறுதியாய் நிற்கின் வர்களாகி
सहसा	விரைவில்	यन्नात्	மிக ஊக்கத்தால்
ययुः	சென்றார்கள்.	गुहां	மண்டபத்தினுள்
तस्य	அவனது	प्रविविशुः	போய்ச் சேர்ந்தார் கள்.
गृहं च	ஆண்மனைக்கு		
आसाद्य	போய்ச்சேர்ந்து		
प्रविश्य	துழைந்து		
महाद्वारं	பெரியவாயில்கள்		

तां प्रविश्य गुहां रम्यां शुभां काञ्चनकुट्टिमाम् । ददृशुर्नैर्ऋतव्याघ्रं शयानं भीमदर्शनम् ॥

काञ्चनकुट्टिमां	{ பொன்னாலும் கற்க ளாலும் இழைக்கப் பெற்று	प्रविश्य	புகுந்து,
शुभां		भीमदर्शनं	பயங்கரமான தோற்றமுடையவனாய்
रम्यां	ஒளியுடன் விளங்கிக் கொண்டு	शयानं	தூங்கிக்கொண்டிருக் கும
तां	அழகராயிருக்கின்ற அந்த	नैर्ऋतव्याघ्रं	ராஷ்டிரஸப்புலியை
गुहां	உறங்கும் மண்டபத் தில்	ददृशुः	கண்டார்கள்.

ते तु तं विकृतं सुप्तं विकीर्णमिव पर्वतम् । कुम्भकर्णं महानिद्रं सहिताः प्रत्यवोधयन् ॥

ते	அவர்கள்	विकृतं	இதுவரையில் ஒருவரு க்குமில்லாதபடியாய்
विकीर्णं	தனித்து வந்து கிடக்கும்	महानिद्रं	பெரும் தூக்கக்
पर्वतं इव	மலைபோலவே	तं	அந்த [காரணிய
सुप्तं	படுத்துக்கிடப் பவனும்	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
		सहिताः तु	ஒன்றுசேர்ந்து
		प्रत्यवोधयन्	எழுப்பலானார்கள்.

ऊर्ध्वरोमाञ्चिततनुं श्वसन्तमिव पन्नगम् । त्रासयन्तं महाश्वसैः शयानं भीमदर्शनम् ॥
भीमनासापुटं तं तु पातालविपुलाननम् । शय्यायां न्यस्तसर्वाङ्गं मेदोरुधिरगन्धिनम् ॥
काञ्चनाङ्गदनद्धाङ्गं किरीटिनमरिन्दमम् । ददृशुर्नैर्ऋतव्याघ्रं कुम्भकर्णं महाबलम् ॥३२॥

तं	அந்த	शयानं	படுத்திருக்கிறவனாக வும்
अरिन्दमं	சந்ருக்களை அடக்க வல்ல	भीमनासापुटं	{ பயங்கரமான முக்குக் துவாசங்களை யுடைய வனாகவும்
महाबलं	மஹா பலசாலியும்	पातालविपुलाननं	ஆழ்ந்து அகன்ற வர ையுடையவனாகவும்
नैर्ऋतव्याघ्रं	ராஷ்டிரஸப்புலியுமாகிய	शय्यायां	படுக்கையில்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	न्यस्तसर्वाङ्गं	{ எல்லா உருப்புகளின் சுவடுகளுடன் விளங் குகிறவனாகவும்
ऊर्ध्वरोमाञ्चित- तनुं	{ நேராக வளர்ந்த உரோமங்களால் மூடப்பட்ட தேக முடையவனாகவும்	मेदोरुधिर- गन्धिनं	{ மாம்சம் சத்தம் இவை களில் சாற்றத்தோ டிருக்கிறவனாகவும்
पन्नगं इव	பாம்பைப் போல்	काञ्चनाङ्गद- नद्धाङ्गं	{ பொன்வகையல்கள் புனைந்த அக்கக்களை யுடையவனாகவும்
श्वसन्तं	பெருமூச்செறிவ னாகவும்	किरीटिनं तु	கிரீடத்தை தரித்தவ னாகவும்
महाश्वसैः	பெரும் குறட்டை களால்	ददृशुः	கவனித்தார்கள்.
त्रासयन्तं	எவரையும் பயப்படுத் துகின்றவனாகவும்		
भीमदर्शनं	பயங்கரமான தோற்ற முடையவனாய்		

ततश्चकुम्भहात्मानः कुम्भकर्णाग्रतस्तदा । पांसानां मेरुसङ्काशं राशिं परमर्षणम् ॥ ३३ ॥

ததா	அப்பொழுது	மாஸாநா	மாம்சங்களின்
மஹாமான:	மிக ஆற்றலுடைய	மேரூசங்காச	மேருமலையை நிகர்த்த
	அவர்கள்	ராசி	குறியை
ततः	அவ்விடத்தில்	परमर्षणम्	மிகத்திருப்தியை விளை
कुम्भकर्णाग्रतः	கும்பகர்ணன் முன்	चक्रुः	விக்கும் வண்ணமாக
	பாக		வைத்தார்கள்.

मृगाणां महिषाणां च वराहाणां च सञ्चयान् । चकुर्नैर्ऋतशार्दूला राशिमन्नस्य चाद्भुतम् ॥

नैर्ऋतशार्दूला:	இரஈஷ்ட்ஷோர்த்தமர்	सञ्चयान्	குறியல்களையும்
	கள்	अन्नस्य	அன்னத்தினது
मृगाणां	மாண்களுடையவும்	अद्भुतम्	அத்புதமான
महिषाणां च	எருசைகளுடையவும்	राशि च	குறியலையும்
वराहाणां च	பன்றிகளுடையவும்	चक्रुः	வைத்தார்கள்.

ततः शोणितकुम्भांश्च मद्यानि विविधानि च । पुरस्तात्कुम्भकर्णस्य चक्रुस्त्रिदशशत्रवः ॥

त्रिदशशत्रवः	தேவசத்ருக்களாகிய	शोणितकुम्भान् च	சத்தம் நிறைந்த
	அவர்கள்		குடங்களையும்
ततः	அப்பொழுது	विविधानि	பற்பல
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனுடைய	मद्यानि च	மத்யங்ககளையும்
पुरस्तात्	முன்னிலையில்	चक्रुः	வைத்தார்கள்.

ललिपुश्च परार्थ्येन चन्दनेन परंतपम् । दिव्यैराच्छादयामासुर्மाल्यैर्गन्धैः सुगन्धिभिः ॥

परंतपं	சத்ருக்களை தழிக்க	गन्धैः	வாஸனைத் திரவியங்க
	அடிக்கும் அவனை		ளாலும்
परार्थ्येन	சிறந்த	सुगन्धिभिः	நறுமணம் கமழும்
चन्दनेन	சந்தனத்தாலும்	दिव्यैः	சிறந்த
ललिपुः	பூசினார்கள்.	माल्यैः च	மாலிகளாலும்
		आच्छादयामासुः	அலங்கரித்தார்கள்.

धूपं सुगन्धं ससृजुस्तुष्टुश्च परन्तपम् । जलदा इव चोन्नेदुर्यातुधानास्ततस्ततः ॥ ३७ ॥

यातुधानाः	அரக்கர்கள்	परंतपं	சத்ருக்களை தழிக்க
			அடிக்கும்அவனை
ततः ततः	நாற்புறமும்	तुष्टुः च	தோத்திரம் பண்ணி
सुगन्धं	நிவ்ய பரிமணமுள்ள		ஞர்கள்.
धूपं	ஊபத்தை	जलदाः इव	மேகங்கல்போல
ससृजुः	காட்டினார்கள்.	उन्नेदुः च	கர்ஜிக்கவும் கர்ஜித்
			தார்கள்.

शङ्खानापूरयामासुः शशाङ्कसदृशप्रभान् । तुमुलं युगपचापि विनेदुश्चाप्यसर्पिताः ॥ ३८ ॥

शशाङ्कसदृशप्रभान्	சந்திரனை விகர்ந்து பிரகாசமுற்று விளங்கும்	समर्पिताः	ஆத்திரங்கொண்டவர் களாய்
शङ्खान् अपि	சங்கங்களையும்	युगपत् च	ஒன்றுசேர்ந்து
आपूरयामासुः	வாதினார்கள்.	तुमुलं च	உந்த குரலிடும்
अपि	இன்னும்	विनेदुः	சந்தினார்கள்.

नेदुरास्फोटयामासुश्चिक्षिपुस्ते निशाचराः । कुम्भकर्णविवोधार्थं चक्रुस्ते विपुलं स्वनम् ॥

ते	அந்த	ते	அவர்கள்
निशाचराः	அசுரர்கள்	कुम्भकर्णविवोधार्थं	கும்பகர்ணன் விழிப்பதற்காக
आस्फोटयामासुः	கைகளைத்தட்டினார்கள்.	विपुलं	பெரும்
नेदुः	கவிழ்ப்பினார்கள்.	स्वनं	கூச்சையும்
चिक्षिपुः	அடித்தார்கள்.	चक्रुः	இட்டார்கள்.

सशङ्खभेरीपणवप्रगादमास्फोटितक्ष्वेलितसिंहनादम् ।

दिशो द्रवन्तस्त्रिदिवं किरन्तः श्रुत्वा विहङ्गाः सहसा निपेतुः ॥ ४० ॥

विहङ्गाः	பறவைகள்	श्रुत्वा	கேட்டு
सशङ्खभेरी- पणवप्रगादं	சங்கம், பேரி, பணவம், இவைகளின் முழக்கத்தோடு கூடிய	दिशः	எல்லாத்திக்குகளிலும்
आस्फोटितक्ष्वेलित- सिंहनादं	கைகளைத்தட்டிய சத்தத்தையும், கூத்தாடும் சத்தத்தையும், சிங்கநாதத்தையும்	द्रवन्तः	ஓடுகின்றவைகளாய்
		त्रिदिवं	ஆகாயத்தை
		किरन्तः	சீர்ப்பிக்கொண்டு
		सहसा	எககாலத்தில்
		निपेतुः	பறந்தனார்கள் கொண்டன.

यदा भृशार्तेर्निन्दैर्भहात्मा न कुम्भकर्णो बुबुधे प्रसुप्तः ।

ततो मुसुण्ठीमुसलानि सर्वे रक्षोगणास्ते जगृहुर्गदाश्च ॥ ४१ ॥

ते	அந்த	निन्दैः	சத்தங்களால்
रक्षोगणाः	பாசுஷைக்கூட்டங்கள்	यदा	எப்பொழுது
सर्वे	எல்லோரும்	बुबुधे न	எழுந்திராதிருக்க
महात्मा	பெருமுடலுடைய	ततः	அப்பொழுது [தானே]
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	मुसुण्ठीः	முசுண்டி எனும் ஆயுதங்களையும்,
प्रसुप्तः	{ ஆழ்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றவனாய்	मुसलानि	கும்புலங்களைகொண்ட
भृशार्तेः	மிகக் கர்ணகரீடாசங்க	गदाः च	கைகளையும், [யும்,
	களால்	जगृहुः	கையிலெடுத்துக் கொண்டார்கள்.

तं शैलशृङ्गैर्मुसलैर्गदाभिर्वृक्षैस्तलैर्मुद्गरमुष्टिभिश्च ।

सुखप्रसुप्तं भुवि कुम्भकर्णं रक्षांस्युदग्राणि तदा निजघ्नुः

॥ ४२ ॥

ததா அப்பொழுது
 भुवि உலகில்
 सुखप्रसुप्तं நிச்சிந்தையாய்
 நன்கு உறக்கும்
 तं அந்த
 कुम्भकर्णं சும்பகர்ணனை
 उदग्राणि பயங்கரமரண
 रक्षांसि அரசக்கர்கள்

शैलशृङ्गैः மலைச்சிகரங்களாலும்,
 मुसलैः உலக்கைகளாலும்,
 गदाभिः கதைகளாலும்,
 वृक्षैः மரங்களாலும்,
 तलैः உள்ளங்கைகளாலும்,
 मुद्गरमुष्टिभिः च தடி.களாலும்,
 முட்டி.களாலும்,
 निजघ्नुः அடித்தார்கள்.

तस्य निश्वासवातेन कुम्भकर्णस्य रक्षसः । राक्षसा बलवन्तोऽपि स्थातुं नाशक्रुवन्पुरः ॥

राक्षसाः அரசக்கர்கள்
 बलवन्तः अपि பலமுள்ளவர்களாயி
 ருத்தபோதிலும்
 तस्य रक्षसः அந்த அரசக்களைய
 कुम्भकर्णस्य சும்பகர்ணனது

निश्वासवातेन மூச்சக்காற்றால்
 पुरः எதிரில்
 स्थातुं (தடுமாறுது) நிற்க
 अशक्नुवन् न வல்லமையற்றவர்
 களானார்கள்.

ततः परिहिता गाढं राक्षसा भीमविक्रमाः

॥ ४४ ॥

ततः அப்பொழுது
 भीमविक्रमाः மிக ஆற்றலுடைய
 राक्षसाः அரசக்கர்கள்

गाढं கொடுக்கி
 परिहिताः சூழ்ந்துகொண்டு
 விட்டார்கள்.

मृदङ्गपणवान्भेरीः शङ्खकुम्भगणांस्तदा । दश राक्षससाहस्रा युगपत्पर्यवादयन् ॥ ४५ ॥

दश राक्षससाहस्राः பதினாயிரம் அரசக்கர்கள்
 मृदङ्गपणवान् மிருதங்கங்களையும்
 பணவகாத்தங்களையும்
 भेरीः பேரிகளையும்

शङ्खकुम्भगणान् { சங்கங்கள் கடங்கள்
 இவைகளின் அனை
 கங்களையும்
 तदा அப்பொழுது
 युगपत् ஏககாலத்தில் எல்லோ
 ருமாய்
 पर्यवादयन् முழக்கினார்கள்.

नीलाञ्जनचयाकारास्ते तु तं प्रत्यबोधयन् । अभिघ्नन्तो नदन्तश्च नैव संविविदे तु सः ॥

नीलाञ्जन- } கரிய அஞ்ஞனமையை
 चयाकाराः } நிகரத்தவர்களாகிய
 ते அவர்கள்
 अभिघ्नन्तः तु அடிக்கின்றவர்
 களாயும்

नदन्तः च கர்ஜிக்கின்றவர்களா-
 तं அவனை [யும்
 प्रत्यबोधयन् எழுப்பமுயன்றார்கள்.
 सः तु அவனோ
 संविविदे न एव ழிழித்துக்கொள்ள
 வேயில்லை.

यदा चैनं न शेकुस्ते प्रतिबोधयितुं तदा । ततो गुरुतरं यवं दारुणं समुपाक्रमन् ॥ ४७ ॥

ते	ஆவர்கள்	ततः	அதனால்
एनं	இவனை	गुस्तरं	இன்னும் திகமாய்
प्रतिबोधयितुं	எழுப்ப	दारुणं	பயங்கரமான
यदा	எப்பொழுது	यवं	முயற்சியை
शेकुः न	முடியவில்லையோ	समुपाक्रमन्	மேற்கொண்டார்கள்.
तदा च	அப்பொழுதே		

अश्वानुष्टान्स्वराक्षगाञ्जघ्नुर्दण्डकशाङ्कुशैः । भेरीशङ्खमृदङ्गाश्च सर्वप्राणैरवादयन् ॥ ४८ ॥

अश्वान्	குதிரைகளையும்,	जघ्नुः	அடித்து ஒட்டினார்கள்.
उष्टान्	ஒட்டகங்களையும்,	भेरीशङ्ख- मृदङ्गान् च	பேரிகை, சங்கம், மிருதக்கம் இவைகளையும்,
स्वरान्	கேரவேறுகழுதைகளை	सर्वप्राणैः	
नागान्	யானைகளையும், [யும்,		மட்டும்
दण्डकशाङ्कुशैः	{ தடகளாலும், சாட் டைகளாலும், ஆக் குசங்களாலும்	अवादयन्	முழக்கினார்கள்.

निजघ्नुश्चास्य गात्राणि महाकाष्ठकटङ्करैः । मुद्गरैर्मुसलैश्चैव सर्वप्राणसमुद्यतैः ॥ ४९ ॥

अस्य	இவனது	महाकाष्ठकटङ्करैः	பெருக்கட்டைகளின் சமூகங்களாலும்
गात्राणि	ஆவயவங்களை	मुद्गरैः च	தடகளாலும்
सर्वप्राणसमुद्यतैः	முழுபலக்கொண்டு உயர்த்தப்பட்ட	मुसलैः एव	உலக்கைகளாலும்
		निजघ्नुः	புடைத்தார்கள்.

तेन शब्देन महता लङ्का समभिपूरिता । सपर्वतवना सर्वा सोऽपि नैव प्रबुध्यते ॥ ५० ॥

तेन	அந்த	सर्वा	எல்லாமும்
महता शब्देन	பெரும் சத்தத்தால்	समभिपूरिता	கிரம்பிவிட்டது.
सपर्वतवना	பர்வதங்களையும் வன ங்களையுமுள்ளிட்ட	अपि	ஆகிலும்
लङ्का	இலங்கைநகர்	सः एव	இவன் மட்டும்
		प्रबुध्यते न	கண்விழிக்கவில்லை.

ततः सहस्रं भेरीणां युगपत्समहन्यत । मृष्टकाश्चनकोणानामासक्तानां समन्ततः ॥ ५१ ॥

ततः	அதன்மேல்	भेरीणां	பேரிகைகளின்
समन्ततः	நாற்புறங்களிலும்	सहस्रं	அகோகமானது
आसक्तानां	கும்பலாய் வைக்கப் பட்டவைகளும்	युगपत्	ஏககாலத்தில்
मृष्टकाश्च- नकोणानां }	கல்ல பொன்னுலான் குணிகளை யுடைய வைகளான	समहन्यत	அடிக்கப்பட்டது.

एवमप्यतिनिद्रस्तु यदा नैव प्रबुध्यते । शापस्य वशमापन्नस्ततः क्रुद्धा निशाचराः ॥५२॥

शापस्य	சாபத்திற்கு	प्रबुध्यते न एव	விழித்துக்கொள்ளா
वशं आपन्नः	வசப்பட்டவனாய்		மலிருந்தாரேனோ,
एवं	இப்படி	तु	அப்பொழுது
अतिनिद्रः अपि	அதிகநித்திரையிலிருந்து	ततः	அதனால்
	கிறவனாகவே	निशाचराः	அரக்கர்கள்
यदा	எப்பொழுது	क्रुद्धाः	மிகச்சினக்கொண்ட
			டார்கள்.

महाक्रोधसमाविष्टाः सर्वे भीमपराक्रमाः । तद्रक्षो बोधयिष्यन्तश्चक्रुरन्ये पराक्रमम् ॥ ५३ ॥

भीमपराक्रमाः	மிகபாரச்சிரமம்	तत्	அந்த
अन्ये	வேறுசிலர் [படைத்த	रक्षः	அரக்கனை
सर्वे	எல்லோரும்	बोधयिष्यन्तः	எழுப்புகின்றவர்
महाक्रोधसमाविष्टाः	பெருக்கேரபந்தால்	पराक्रमं	முயற்சியை [கனாய்
	மெய்மதந்தவர்களாகி	चक्रुः	பற்றினார்கள்.

अन्ये भेरीः समाजघ्नान्ये चक्रुर्माहास्वनम् । केशानन्ये प्रलुलुपुः कर्णावन्ये दशन्ति च ॥

अन्ये	சிலர்	अन्ये	வேறுசிலர்
भेरीः	பேரிகளை	केशान्	தலைமயிர்களை
समाजघ्नः	அழைந்தார்கள்.	प्रलुलुपुः	இழுத்தார்கள்.
अन्ये	வேறுசிலர்	अन्ये	வேறுசிலர்
महास्वनं	பெருக்கூச்சலை	कर्णा	இருகாதுகளை
चक्रुः	இட்டார்கள்.	दशन्ति च	கடிக்கவும் கடித்தார்
			கள்.

उदकुम्भशतानन्ये समसिञ्चन्त कर्णयोः

अन्ये	வேறுசிலர்
उदकुम्भशतान्	நீர்நிறைந்த குடங்க
	ளின் அனேகங்களை

॥ ५५ ॥

कर्णयोः	இருகாதுகளிலும்
समसिञ्चन्त	ஊற்றினார்கள்.

अन्ये च बलिनस्तस्य कूटमुद्गरपाणयः । मूर्ध्नि वक्षसि गात्रेषु पातयन्कूटमुद्गरान् ॥ ५६ ॥

बलिनः	பலசாலிகளாகிய	मूर्ध्नि	தலைமீறும்,
अन्ये च	வேறுசிலரும்	वक्षसि	மார்பிலும்,
कूटमुद्गरपाणयः	{ கூடம், முத்திரம் எனும் ஆயுதங்களைக் கையித்தொண்டவர்	गात्रेषु	அவயவங்களிலும்
तस्य	அவனது [கனாய்	कूटमुद्गरान्	கூடம், முத்திரம் எ
			னும் ஆயுதங்களை
		पातयन्	ஓக்கிப்போட்டார்கள்.

रज्जुबन्धनवद्धाभिः शतश्रीभिश्च सर्वतः । वध्यमानो महाकायो न प्राबुध्यत राक्षसः ॥

सर्वतः	எங்கும்	शतश्रीभिः च	சதக்கனி எனும்
रज्जुबन्धन-}	கயிறறுக்கட்டுகளால்		
वद्धाभिः }	உறுதியாய்க் கட்டிப்		
	பட்டுள்ள		ஆயுதங்களாலும்,

तस्य जाजृम्भमाणस्य वक्त्रं पातालसन्निभम् । ददृशे मेरुशृङ्गाये दिवाकर इवोदितः ॥

जाजृम्भमाणस्य	கொட்டாவிவிடும்	मेरुशृङ्गाये	மேருமலைச்சிகரத்தி
तस्य	அவனது	उदितः	உதித்த [னுச்சியில்]
पातालसन्निभं	பாதாளத்தை நிகர்த்த	दिवाकरः इव	சூரியனென
वक्त्रं	வாயானது	दृशे	தோன்றிற்று.

स जृम्भमाणोऽतिबलः प्रतिबुद्धो निशाचरः । निश्वासश्चास्य संज्ञे पर्वतादिव मारुतः ॥

सः	அந்த	अस्य	இவனது
अतिबलः	அதிபலசாலியாகிய	निश्वासः च	மூச்சுக்காற்றும்
निशाचरः	அரக்கன்	मारुतः	காற்றானது
जृम्भमाणः	கொட்டாவிவிட்டுக் கொண்டே	पर्वतात्	பர்வதத்தினின்றும்
प्रतिबुद्धः	நன்கு விழித்துக் கொண்டான்.	इव	வந்தாலெப்படியோ அப்படியே
		संज्ञे	உண்டாயிற்று.

रूपमुत्तिष्ठतस्तस्य कुम्भकर्णस्य तद्भौ । तपान्ते सवलाकस्य मेघस्येव विवर्षतः ॥ ६४ ॥

उत्तिष्ठतः	எழுந்துநின்ற	विवर्षतः	மழைபொழியும்
तस्य	அந்த	सवलाकस्य	கொக்குகளுடன் கூடிய
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	मेघस्य	மேகத்திற்கு
तत् रूपं	அந்த ரூபம்	इव	நிகராய்
तपान्ते	கோடைகாலத்தின் முடிவில்	बभौ	விளங்கிற்று.

ततः स कालसङ्काश उत्पतन् समुदैक्षत ॥ ६५ ॥

ततः	அப்பொழுது	उत्पतन्	துள்ளிக்கொண்டு
कालसङ्काशः सः	எமனை நிகர்த்த அவன்	समुदैक्षत	விழித்துப்பார்த்தான்.

तस्य दीप्ताग्निसदृशे विद्युत्सदृशवर्चसी । ददृशाते महानेत्रे दीप्ताग्निव महाग्रहौ ॥ ६६ ॥

तस्य	அவனுடைய	महानेत्रे	கண்களிரண்டும்
दीप्ताग्निसदृशे	{ கொழுந்துவிட்டு யும் அக்னிக்ருச்சமா னமானவைகளும்	दीप्तौ	பாபிகளாகிய
विद्युत्सदृशवर्चसी	{ மின்னலுக்கொப் பான காந்தியுள்ள வைகளும்	महाग्रहौ	{ இருமகாக்கிரகங்களை (சனி, அங்காரகன் இவர்களை)
		इव	போல்
		दृशाते	தோன்றின.

ततस्त्वदर्शयन्सर्वान्भक्ष्यांश्च विविधान्वहून् । वराहान्महिषांश्चैव स वभक्ष महाबलः ॥ ६७ ॥

ततः	அப்பொழுது	सर्वान् एव	எல்லாவற்றையும்
विविधान्	பலவகை	अदर्शयन्	சுட்டிக்காட்டினார்கள்.
बहून् भक्ष्यान् च	கணக்கற்ற உணவுக	महाबलः	மகாபலசாலியாகிய
वराहान्	பன்றிகளையும் [ளையும்]	सः तु	அவனும்
महिषान्	எருமைகளையும்	वभक्ष	தின்றான்.

अदन्बुभुक्षितो मांसं शोणितं तृपितः पिवन् । मेदःकुम्भांश्च मद्यं च पपौ शक्ररिपुस्तदा ॥

शक्ररिपुः	இந்திரசக்தருவாகிய	पिवन्	குடித்து
बुभुक्षितः	பசித்தவனாய் [அவன்	तदा	அதன்மேல்
मांसं	மாம்சத்தை	मेदःकुम्भान् च	கொழுப்புகள் கிறைந்த சும்பங்களையும்
अदन्	தின்று	मद्यं च	மத்யத்தையும்
तृपितः	நாகமெடுத்தவனாய்	पपौ	குடித்தொழித்தான்.
शोणितं	சத்தத்தை		

ततस्तृप्त इति ज्ञात्वा समुत्पेतुर्निशाचराः । शिरोभिश्च प्रणम्यैनं सर्वतः पर्यवारयन् ॥६९॥

निशाचराः	அசுரக்கர்கள்	एतं	இவனை
ततः	அப்பொழுது	शिरोभिः	முடிகளைத்தாழ்த்தி
तृप्तः	'பசிதீர்ந்துவிட்டான்'	प्रणम्य च	நமஸ்கரித்துவிட்டு
इति	என்று	सर्वतः	நாற்புறமும்
ज्ञात्वा	கவனித்தறிந்து	पर्यवारयन्	சூழ்ந்துகொண்டார்
समुत्पेतुः	அவனைக்கிட்டினார்கள்.		கள்.

निद्राऽविशदनेत्रस्तु कलुषीकृतलोचनः । चारयन्सर्वतो दृष्टिं तान्दर्श निशाचरान् ॥७०॥

निद्राऽविशदनेत्रः	{ தூக்கத்தால் முற்றிலும் நிறவாக்கண்களை உடையவனும்	सर्वतः	எல்லாப்பக்கங்களிலும்
कलुषीकृत-लोचनः तु	{ கலங்கிக்கிடந்த கண்களையுடையவனுமான அவன்	दृष्टिं चारयन्	பார்க்கின்றவனாய்
		तान्	அந்த
		निशाचरान्	நிசாசரர்களை
		दर्श	கண்டான்.

स सर्वान्सान्त्वयामास नैर्ऋतान्नैर्ऋतर्षभः । बोधनाद्विस्मितश्चापि राक्षसानिदमब्रवीत् ॥

नैर्ऋतर्षभः	இராசநூலேனா தந்தமனான	अपि च	என்றாலும்
सः	அவன்	बोधनात्	எழுப்பியதால்
नैर्ऋतान्	இராசநூலர்கள்	विस्मितः	விவசயம் விளங்காதவ
सर्वान्	எல்லோரையும்	राक्षसान्	அசுரர்களைப் [னாய்
			பார்த்து
सान्त्वयामास	முகமன் கூறினான்.	इदं अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொழிந்தான் :

किमर्थमहमादृत्यं भवद्भिः प्रतिबोधितः । कचित्सुकुशलं राज्ञो भयं वा नेह विद्यते ॥७१॥

अहं	"நான்"	इह	இப்பொழுது
भवद्भिः	உங்களால்	भयं वा	எந்த ஒரு சங்கடமும்
आदृत्यं	ஆவல்கொண்டு	विद्यते न	ஏற்படவில்லை என்றும்
किमर्थं	ஏன்	सुकुशलं	ஸர்வப்பிரகாரத்திலும் நேசுமமென்றும்
प्रतिबोधितः	எழுப்பப்பட்டேன் ?	कश्चिद्	நான் கினைக்கிறேன்.
राज्ञः	மன்னருக்கு		

अथवा ध्रुवमन्येभ्यो भयं परमुपस्थितम् । यदर्थमेवं त्वरितैर्भवद्भिः प्रतिबोधितः ॥ ७३ ॥

अथवा	“இப்படியிருக்கமுடியாது.	प्रतिबोधितः	எழுப்பப்பட்டிருக்கிறேன்.
त्वरितैः	பரபரப்புற்ற	अन्येभ्यः	பிறர்க்கரிடமிருந்து
भवद्भिः	உக்களால்	परं	பெரும்
एवं	இப்படியாய்	भयं	ஆபத்து
यदर्थं	ஏதே ஒரு காரணமாய்	उपस्थितं	உண்டாயிருக்கிறது.
		ध्रुवम्	இது திண்ணம்.

अथ राक्षसराजस्य भयमुत्पाटयाम्यहम् । पातयिष्ये महेन्द्रं वा शतयिष्ये तथाऽनलम् ॥

अहं	“நான்	महेन्द्रं वा	இந்திரனாக இருந்தாலும் அவனை
अथ	இப்பொழுதே	पातयिष्ये	விழ்த்திவிடுவேன்.
राक्षसराजस्य	அரக்கமன்னனது	अनलं तथा	அக்னியாயிருந்தாலும் அவனை
भयं	சங்கடத்தை	शतयिष्ये	அளித்துவிடுவேன்.
उत्पाटयामि	வேருடன் ஒழிப்பேன்.		

न ह्यल्पकारणे सुप्तं बोधयिष्यति मां गुरुः । तदाख्यातार्थतत्त्वेन मत्प्रबोधनकारणम् ॥

गुरुः	“அண்ணா	तत्	ஆகையால்
सुप्तं	ஆங்கும்	मत्प्रबोधनकारणं	என்னை எழுப்பிய காரணத்தை
मां	என்னை	अर्थतत्त्वेन	உள்ளபடி எதையும் விடாமல்
अल्पकारणे	விஷயம் அல்பமாக யிருக்கையில்	आख्यात	சொல்லுங்கள்.”
बोधयिष्यति न हि	எழுப்பவேமாட்டார்.		

एवं ब्रुवाणं संरब्धं कुम्भकर्णमरिन्दमम् । यूपाक्षः सचिवो राज्ञः कृताञ्जलिरुवाच ह ॥

राज्ञः	மன்னனது	ब्रुवाणं	பேசும்
सचिवः	மந்திரியாகிய	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனைப் பார்த்து
यूपाक्षः	யூபாஷ்டனைன்பவன்	कृताञ्जलिः	கைகூப்பிக்கொண்டு
अरिन्दमं	சந்ருஸம்ஹாசகனும்	उवाच	பின்வருமாறு
संरब्धं ह	மிகக் கலவசமடைந்து		மொழிந்தான்:
एवं	மேற்கண்டவாறு		

न नो दैवकृतं किञ्चिद्भयमस्ति कदाचन । मानुषानो भयं राजंस्तुमुलं संप्रवाधते ॥७७॥

राजम्	“அரசே!	मानुषान्	ஓர் மனிதனிடமிருந்து
नः	நமக்கு	तुमुलं	அலைஹ்யமான
दैवकृतं	தேவர்களால் விளைவும்	भयं	சங்கடம்
भयं	சங்கடம்	नः	நம்மை
किञ्चित्	எதுவும்	संप्रवाधते	பாதிக்கின்றது.
कदाचन	எப்போதும்		
अस्ति न	இல்லை.		

न दैत्यदानवेभ्यो वा भयमस्ति हि तादृशम् । यादृशं मानुषं राजन्भयमस्मानुपस्थितम् ॥

राजन् " அரசே!
 मानुष ஓர் மனிதனால் உண்
 भय தீங்கு [பாண
 यादृशं எப்படிப்பட்டதாய்
 अस्मान् நம்மை
 उपस्थितं அணுகியிருக்கிறதேதோ,

तादृशं அப்படிப்பட்டதாகிய
 भयं हि தீங்கு என்பதே
 दैत्यदानवेभ्यः } தேவர்களிடமிருந்தும்
 वा } அசுரர்களிடமிருந்
 तुम्है. }
 अस्ति न உண்டாகவில்லை.

वानरैः पर्वताकारैर्लङ्केयं परिवारिता । सीताहरणसन्तप्तद्रामानस्तुमुलं भयम् ॥ ७९ ॥

पर्वताकारैः " மலைகன்போன்ற
 உருவமுடைய
 वानरैः வானரர்களால்
 इयं இந்த
 लङ्का இலங்கைநகர்
 परिवारिता சூழ்ந்துகொள்ளப்
 பட்டிருக்கிறது.

सीताहरण-) சீதையைத் திருடிய
 संतप्तात्) காரணத்தால் மிகச்
 சினக்கொண்ட
 रामात् ராமனிடமிருந்து
 नः நமக்கு
 भयं சங்கடம்
 तुमुलम् அஸௌந்யமாயிருக்
 கிறது.

एकेन वानरेणेयं पूर्वं दग्धा महापुरी । कुमारो निहतश्चाक्षः सानुयात्रः सकुञ्जरः ॥ ८० ॥

पूर्वं " இதற்குமுந்தி
 वानरेण குரங்கு
 एकेन ஒன்றால்
 कुमारः भक्षः குமாரனாகிய அக்ஷன்
 सानुयात्रः பரிவாரங்களுடனும்
 सकुञ्जरः யானைகளுடனும்

निहतः கொல்லப்பட்டான்.
 च இத்தடவன்
 इयं இந்த
 महापुरी சிறந்த நகரும்
 दग्धा தீயிட்டுச் கொளுத்தப்
 பட்டது.

स्वयं रक्षोधिपश्चापि पौलस्त्यो देवकण्ठकः । मृतेऽतिसंयुगे मुक्तो रामेणादित्यतेजसा ॥

पौलस्त्यः " புலஸ்தியவம்சத்தில்
 பிரந்தவரும்
 देवकण्ठकः च தேவசத்ருவாகிய
 रक्षोधिपः अपि ராஷ்டிரமன்னருங்
 கூட
 अतिसंयुगे கடும்போரில்
 मृते மரணத்தருவாயில்

आदित्यतेजसा சூரியனது சேஷ
 வைபுடைய
 रामेण ராமனால்
 स्वयं தானே (ஸ்வேச்சை
 யாய்)
 मुक्तः விடைகொடுத்தத்
 திருப்பப்பட்டான்.

यन्न देवैः कृतो राजा नापि दैत्यैर्न दानवैः । कृतः स इह रामेण विमुक्तः प्राणसंशयात् ॥

सः राजा " அந்த மன்னர்
 इह இப்பொழுது
 प्राणसंशयात् நினைவிழந்து போகும்
 ஆபத்திலிருந்தமை
 रामेण ராமனால் [பால்
 विमुक्तः कृतः விடுவிக்கப்பட்டார்.
 यत् ஆதலால்

देवैः தேவர்களாலும்
 कृतः न செய்யப்படவில்லை.
 दैत्यैः தைதவர்களாலும் *
 न செய்யப்படவில்லை.
 दानवैः अपि தானவர்களாலும்
 न செய்யப்படவில்லை."

स यूपाक्षवचः श्रुत्वा भ्रातुर्युधि पराजयम् । कुम्भकर्णो विवृत्ताक्षो यूपाक्षमिदमब्रवीत् ॥

सः कुम्भकर्णः	அந்தக் கும்பகர்ணன்	श्रुत्वा	கேட்டு
युधि	போரில்	विवृत्ताक्षः	கண்களைச் சுழற்றிக் கொண்டு
भ्रातुः	தமையனது	यूपाक्षं	யூபாசுநனைப்பார்த்து
पराजयं	தோல்விபைப்பற்றிய	इदं	பின்வருமாறு
यूपाक्षवचः	யூபாசுநனது சொல்லை	अब्रवीत्	மொழிந்தான் :

सर्वमद्यैव यूपाक्ष हरिसैन्यं सलक्ष्मणम् । राघवं च रणे हत्वा पश्चाद्द्रक्ष्यामि रावणम् ॥

यूपाक्ष	“ யூபாசுநா !	रणे	போரில்
अद्य एव	இசைநடைத்திலேயே	हत्वा	கொன்றுவிட்டு
सलक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனோடுகூட	पश्चात्	பின்னர்
रामं	ராமனையும்	राघवं	ராவணரை
सं	எல்லா	द्रक्ष्यामि	காண்பேன்.
हरिसैन्यं च	சூரக்குப்படையையும்		

राक्षसोस्तर्पयिष्यामि हरीणां मांसशोणितैः । रामलक्ष्मणयोश्चापि स्वयं पास्यामि शोणितम् ॥

हरीणां च	“ சூரக்குகளுடைய	रामलक्ष्मणयोः	ராமலக்ஷ்மணர்க ளுடைய
मांसशोणितैः	மாம்சங்களாலும் ரத் தங்களாலும்	शोणितं अपि	ரத்தத்தையும்
राक्षसान्	இராசுநைக்களை	स्वयं च	நானே
तर्पयिष्यामि	தருத்திசெய்வேன்.	पास्यामि	பருகுவேன்.”

तत्तस्य वाक्यं ब्रुवतो निशम्य सगर्वितं रोषविद्वद्धदोषम् ।

महोदरो नैऋतयोधमुख्यः कृताञ्जलिर्वाक्यमिदं बभाषे

॥ ८६ ॥

नैऋतयोधमुख्यः	அரக்கர்ப்படைத் தலைவனான	तस्य	அவனுடைய
महोदरः	மகோதரன்	तत्	அந்த
सगर्वितं	கர்வத்தோடும்	वाक्यं निशम्य	சொல்லைக் கேட்டு,
रोषविद्वद्धदोषं	கேரபம் மூண்ட தூர்ப் புத்தியுடையவராய்	कृताञ्जलिः	கைகூப்பிக்கொண்டு
ब्रुवतः	பேசும்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
		इदं	பின்வருமாறு
		बभाषे	மொழிந்தான் :

रावणस्य वचः श्रुत्वा गुणदोषौ विमृश्य च । पश्चादपि महाबाहो शत्रून् युधि विजेष्यसि ॥

महाबाहो	“ மகாபாகுவே !	विमृश्य च	ஆராய்ந்து நிர்மாணித்
रावणस्य	ராவணனது	पश्चात् अपि	பிறகே [தும்]
वचः	சொல்லை	युधि	போரில்
श्रुत्वा	செனிக்கொண்டும்	शत्रून्	சத்ருக்களை
गुणदोषौ	நன்மைநீமைகளை	विजेष्यसि	ஜயிப்பீராக.

त्वदर्शनपरं तावद्भ्रातरं द्रष्टुमर्हसि

॥ ८८ ॥

त्वदर्शनपरं	{ “உம்மைக்காண ஆவ லுடன் துடித்துக் கொண்டிருக்கிற தமையனரை	तावद्	முதலில்
भ्रातरं		द्रष्टुं	காண
		अर्हसि	திருவுனம்பற்றுவி ராசு.”

महोदरवचः श्रुत्वा राक्षसैः परिवारितः । कुम्भकर्णो महातेजाः संप्रतस्थे महाबलः ॥ ८९ ॥

महाबलः	மகா ஆற்றலுடைய வனும்	महोदरवचः	மகோதரனது
महातेजाः	மகா ஆண்மையுடைய வனுமான	श्रुत्वा	கேட்டு [சொல்லி
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
		परिवारितः	சூழப்பட்டவனாய்
		संप्रतस्थे	செல்லலுற்றுள்.

तं समुत्थाप्य भीमाक्षं भीमरूपपराक्रमम् । राक्षसास्त्वरिता जग्मुर्दशग्रीवनिवेशनम् ॥ ९० ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	तं	அவனை
भीमाक्षं	பயங்கரமான கண்க ளுற்றவனும்,	समुत्थाप्य	எழுப்பிவிட்டு
भीमरूप- पराक्रमम्	{ பயங்கரமான உருவ மும் பராக்ரமமும் படைக்கப்பெற்றவ னுமான	त्वरिताः	பரபரப்புற்றவர்க ளாய்
		दशग्रीवनिवेशनं	रावणननु मागि கைக்கு
		जग्मुः	சென்றார்கள்.

ततो गत्वा दशग्रीवमासीनं परमासने । ऊर्चुर्बद्धाञ्जलिपुटाः सर्वे एव निशाचराः ॥ ९१ ॥

निशाचराः	அரக்கர்கள்	आसीनं	விற்றிருக்கும்
सर्वे एव	எல்லோரும்	दशग्रीवं	தசகண்டனைப் பார்த்து
गत्वा	சென்று	बद्धाञ्जलिपुटाः	கைகப்பியவர்களாய்
ततः	அப்பொழுது	ऊर्चुः	பின்வருமாறு சொன்னார்கள் :
परमासने	சிம்பாஸனத்தில்		

प्रबुद्धः कुम्भकर्णोऽयं भ्राता ते राक्षसर्षभ । कथं तत्रैव निर्यातु द्रक्ष्यस्येनमिहागतम् ॥ ९२ ॥

राक्षसर्षभ	“ராசுதலை தமரே !	तस एव	அவ்விடத்திற்கே
ते	தேவரீரது	निर्यातु	எழுந்தருளட்டுமோ ?
भ्राता	ஸோதரராகிய	एनं	இவரை
अयं	இந்த	इह	இங்கு
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணர்	आगतं	வந்தவராய்
प्रबुद्धः	விழித்துக்கொண்டார்.	द्रक्ष्यसि	பார்க்கப்போகிறீர் கனா ?”
कथं	எப்படி உக்கிரவு ?		

रावणस्त्वब्रवीद्धृष्टो राक्षसांस्तानुपस्थितान् । द्रष्टुमेनमिहेच्छामि यथान्यायं च पूज्यताम् ॥

रावणः तु	ராவணனும்	एनं	“ இவனை
हृष्टः	களிப்புற்றவனாய்	इह च	இங்கேயே
उपस्थितान्	வந்திருந்த	द्रष्टुं	பார்க்க
तान् राक्षसान्	அந்த அரசுக்கர்களைப் பார்த்து	इच्छामि	விரும்புகிறேன்.
अब्रवीत्	பின்வருமாறு ஆக்ஞை இட்டான் :	यथान्यायं	ஏற்றபடி.
		पूज्यताम्	கவனிக்கப்படட்டும்.”

तथेत्युक्त्वा तु ते सर्वे पुनरागम्य राक्षसाः । कुम्भकर्णमिदं वाक्यमूचू रावणचोदिताः ॥

रावणचोदिताः	ராவணனால் ஆக்ஞை பிக்கப்பட்ட	उक्त्वा तु	சொல்லிவிட்டு
ते	அந்த	पुनः	மீண்டும்
राक्षसाः	அரசுக்கர்கள்	आगम्य	வந்து
सर्वे	எல்லோரும்	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனைப் பார்த்து
तथा	“அப்படியே செய்கி றோம்”	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
इति	என்று	इदं	பின்வருமாறு
		उचुः	மொழிந்தார்கள் :

द्रष्टुं त्वां काङ्क्षते राजा सर्वराक्षसपुङ्गवः । गमने क्रियतां युद्धिभ्रातरं संप्रहर्षय ॥ ९५ ॥

सर्वराक्षसपुङ्गवः	“எல்லா ராட்சஸர்களு க்கும் இறைவனாகிய	गमने	போவதில்
राजा	மன்னர்	युद्धिः	திருவுள்ளம்
त्वां	தேவரீரை	क्रियतां	கொள்ளப்படட்டும்.
द्रष्टुं	காண	भ्रातरं	தமையனாரை
काङ्क्षते	விரும்புகிறார்.	संप्रहर्षय	களிப்புறச் செய்நீராக.”

कुम्भकर्णस्तु दुर्धपो भ्रातुराज्ञाय शासनम् । तथेत्युक्त्वा महाबाहुः शयनादुत्पपात ह ॥

दुर्धपः	பாவராலும் எதிர் பார்க்கவொண்ணு	भाज्ञाय	சிரமேற்கொண்டு
महाबाहुः	வீரனாகிய	तथा	“அப்படியே
कुम्भकर्णः तु	கும்பகர்ணனும்	इति	என்று [செய்கிறேன்”
भ्रातुः	தமையனானு	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு
शासनं	ஆக்ஞையை	शयनात्	படுக்கையினின்று
		उत्पपात ह	எழுந்தான்.

प्रक्षाल्य वदनं हृष्टः स्नातः परमभूपितः । पिपासुस्त्वरयामास पानं बलसमीरणम् ॥ ९७ ॥

हृष्टः	உத்ஸாகங்கொண்ட	पिपासुः	தாகங்கொண்டவனாய்
वदनं	வாயை [ஆவன்	बलसमीरणं	பலத்தை அதிகப் படுத்தும்
प्रक्षाल्य	கொப்பளித்தலம்பி		
स्नातः	ஸ்நானம்செய்து	पानं	குடியலுக்காக
परमभूपितः	நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டவனாகி,	स्वरयामास	தூரிதப்படுத்தினான்.

ततस्ते त्वरितास्तस्य राक्षसा रावणाज्ञया । मद्यकुम्भांश्च विविधान् क्षिप्रमेवोपहारयन् ॥

ततः	அப்பொழுது	विविधान्	பலவித
ते	அந்த	मद्यकुम्भान्	கள்கும்பங்களை
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	क्षिप्रं एव	சுடுதியிலேயே
रावणाज्ञया च	ராவணனது ஆக்கை என்றபடியாலும்	तस्य	அவனுக்கு
त्वरिताः	வேகமுற்றவர்களாய்	उपहारयन्	கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள்.

प्रहर्षणार्थं मनसो दीप्तास्यो दीप्तलोचनः

॥ ९९ ॥

पीत्वा घटसहस्रे द्वे गमनायोपचक्रमे । ईषत्समुत्कटो मत्तस्तेजोबलसमन्वितः ॥ १०० ॥

दीप्तास्यः	பனபளப்பான முகமுடையவனும்	प्रहर्षणार्थं	உதன்பாறுமுட்ட
दीप्तलोचनः	பனபளவென்ற கண்களுடையவனும்	द्वे घटसहस्रे	இரண்டாயிரம் குடங்
तेजोबल- समन्वितः }	ஆண்மையுமாற்றலும் படைக்கப்பெற்றவ னுமான அவன்	पीत्वा	பருகிவிட்டு [களை
मनसः	மனதிற்கு	मत्तः	வேறிகொண்டு
कुम्भकर्णो बभौ हृष्टः कालान्तकयमोपमः		ईषत् समुत्कटः	சிறிது திமிர்கொண் டவனாய்
हृष्टः	உதன்பாகக்கொண்ட	गमनाय उपचक्रमे	புறப்பட்டுச் செல்ல லுற்றான்.
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்		

भ्रातुः स भवनं गच्छन्नक्षोगणसमन्वितः ।

॥ १०१ ॥

सः कुम्भकर्णः	அந்தக் கும்பகர்ணன்	कालान्तकयमोपमः	ஊழிய எமனை நிகர்த் தவனாய்
भ्रातुः	தமையனானது	बभौ	விளங்கினான்.
भवनं	மாளிகைக்கு	कुम्भकर्णः पदन्यासैरकम्पयत मेदिनीम् ॥	
रक्षोगणसमन्वितः	ராஷ்டிரஸக்கூட்டங்க ளோடுகூட	गच्छन्	செல்கின்றவனாய்
		पदन्यासेः	அடிவைப்புகளால்
		मेदिनीं	பூமியை
		अकम्पयत	அதிர்ந்து கடுக்கச் செய்தான்.

स राजमार्गं वपुषा प्रकाशयन् सहस्ररश्मिर्धरणीमिवांशुभिः ।

जगाम तत्राञ्जलिमालया वृतः शतक्रतुर्गंहमिव स्वयंभुवः

॥ १०३ ॥

सः	அவன்	तस्य	அக்கு
वपुषा	தேகவொரியால்	अञ्जलिमालया	உப்பிய கைகளின் வரிசையால்
राजमार्गं	ராஜமார் க்கத்தை	वृतः	கொளிக்கப்பட்ட
सहस्ररश्मिः	கதிரவன்	शतक्रतुः	இக்கிரன் [வனாய்
अंशुभिः	கிரணங்களால்	स्वयंभुवः	பிரம்மதேவரது
धरणीं	பூமியை	गोहं	மாளிகைக்கு
इव	எவ்வாறே அவ்வாறே	इ	எப்படியோ அப்ப
प्रकाशयन्	இலக்கச்செய்து கொண்டு	जगाम	சென்றான். [டியே

तं राजपार्गस्थप्रमित्रघातिनं वनौकसस्ते सहसा वहिः स्थिताः ।
दृष्ट्वाऽप्रमेयं गिरिशृङ्गकल्पं वितत्रसुस्ते हरियूथपालाः

॥ १०४ ॥

वहिः स्थिताः	வெளியில் நிற்கின்ற	गिरिशृङ्गकल्पं	மலைச்சிகரத்தை நிகர்த்த
ते	அந்த		தவனுமான
हरियूथपालाः	வானரசேனைத்தலைவர்	तं	அவனை
ते	அந்த [களும்]	सहसा	வேகமாய்
वनौकसः	வானரசர்களும்	राजपार्गस्थं	ராஜாதிதியில் செல்ப
अमित्रघातिनं	சத்ருசம்ஹாரகனும்	दृष्ट्वा	கண்டு [வனாய்]
अप्रमेयं	எண்ணவும் முடியாத	वितत्रसुः	வெருண்டோடினார்
	தவனும்		கள்.

केचिच्छरण्यं शरणं स्म रामं व्रजन्ति केचिद्व्यथिताः पतन्ति ।

केचिद्विशः स्म व्यथिताः प्रयान्ति केचिद्भयार्ता भुवि शेरते स्म ॥ १०५ ॥

केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர்
शरण्यं	நினரஊகராகிய	व्यथिताः	அறிவு குழம்பியவர்
रामं	ஸ்ரீராமரிடம்	द्विशः	திக்குகளில் [களாய்]
शरणं व्रजन्ति स्म	சரணமடைந்தார்கள்.	प्रयान्ति स्म	ஓடினார்கள்.
केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர்
व्यथिताः	மனக்கலக்கியவர்	भयार्ताः	திசுநுற்றவர்களாய்
	களாய்	भुवि	தரையில்
पतन्ति	கீழ்விழுந்தார்கள்.	शेरते स्म	விழுந்தார்கள்.

तमद्रिशृङ्गप्रतिमं किराटिनं स्पृशन्तमादित्यमिवात्मतेजसा ।

वनौकसः प्रेक्ष्य विद्वद्धमद्भुतं भयार्दिता दुद्रुविरे ततस्ततः

॥ १०६ ॥

वनौकसः	வானரசர்கள்	विद्वद्धं	பேருருவமுற்றவனும்,
किराटिनं	கிரீடம் புனைந்தவனும்	अद्भुतं	அபூர்வத்தோற்ற
अद्रिशृङ्गप्रतिमं	மலைக்கொடுமுடியை		முற்றவனுமான
	நிகர்த்தவனும்	तं	அவனை
आत्मतेजसा	தனது ஒளிபால்	प्रेक्ष्य	பார்த்து
आदित्यं	சூரியனை	भयार्दिताः	பயபிடித்தர்களாய்
स्पृशन्त इव	தகைக்கின்றவன்	ततस्ततः	அக்குயிக்கும்
	போன்றவனும்,	दुद्रुविरे	ஓடினார்கள்.

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षष्ठितमः सर्गः ॥

पृथिव्याः केतुभूतोऽसौ महान्कोऽत्र दृश्यते । यं दृष्ट्वा वानराः सर्वे विद्रवन्ति ततस्ततः ॥

असौ	“ இவன்	अत्र	இங்கு
पृथिव्याः	உலகிற்குள்	दृश्यते	காணப்படுகிறான்.
एकः	தனித்த அபூர்வனாய்	यं	எவனோ அவனை
महान्	பெருந்தோற்றமுடையவனாய்	सर्वे वानराः	எல்லா வானர்களும்
केतुभूतः	தலைமையாய் விளங்குபவனாய்	दृष्ट्वा	பார்த்து
		ततस्ततः	ஆங்காங்கு
		विद्रवन्ति	ஒடுகின்றார்கள்.

आचक्ष्व मे महान्कोऽसौ रक्षो वा यदि वाऽसुरः । न मयैवंविधं भूतं दृष्टपूर्वं कदाचन ॥

मे	“ எனக்கு	असुरः	அசுரனா?
आचक्ष्व	விளங்கவுரை.	एवंविधं	இப்படிப்பட்டதாகிய
महान्	பெருமகாரமுற்ற	भूतं	பிராணியொன்று
असौ	இவன்	कदाचन	எக்காலத்திலும்
कः	யாவன்?	मया	என்னால்
रक्षः वा	அரக்கனா?	दृष्टपूर्वं न	பார்க்கப்பட்டதில்லை.”
यदि वा	இன்றேல்		

स पृष्टो राजपुत्रेण रामेणाक्लिष्टकर्मणा । विभीषणो महाप्राज्ञः काकुत्स्थमिदमब्रवीत् ॥

अक्लिष्टकर्मणा	அனாயாசமாய் எதை யும் செய்யவல்ல	सः	அந்த
राजपुत्रेण	சகரவர்த்தி திருமகனாரான	महाप्राज्ञः	துண்ண நிவாளராகிய
रामेण	ஸ்ரீராமரால்	विभीषणः	விபிஷணர்
पृष्टः	வினாசப்பட்ட	काकुत्स्थं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
		इदं	பின்வருமாறு
		अब्रवीत्	புகன்றார்:

येन वैवस्वतो युद्धे वासवश्च पराजितः । सैष विश्रवसः पुत्रः कुम्भकर्णः प्रतापवान् ॥१०॥

येन	“ எவனால்	सः	அந்த
वैवस्वतः	எமன்	पुत्रः	இவன்
युद्धे	போரில்	विश्रवसः	விசுவஸரின்
पराजितः	முறியடிக்கப்பட்ட	पुत्रः	புதல்வனும்
वासवः	இந்திரனும் [டானோ,	प्रतापवान्	பிரதாபசாலியுமாகிய
ष	அப்படியே முறியடிக்கப்பட்டானோ,	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணனென்
			பவன்.

अस्य प्रमाणात्सदृशो राक्षसोऽन्यो न विद्यते ॥ ११ ॥

अस्य	“ இவனது	अन्यः	வேறொரு
प्रमाणान्	ஆகுகுதியோடு	राक्षसः	இராக்ஷஸன்
सदृशः	ஒத்த	न विद्यते	இல்லை.

एतेन देव युधि दानवाश्च यक्षा भुजङ्गाः पिशिताशनाश्च ।
गन्धर्वविद्याधरकिन्नराश्च सहस्रशो राघव सम्भन्नाः

॥ १२ ॥

राघव	“ஸ்ரீராம!	भुजङ्गाः	நாகர்களும்
एतेन	இவனால்	पिशिताशनाः च	இராசநாஸர்களும்
युधि	போரில்	गन्धर्वविद्याधर-)	கந்தர்வர்களும், வித்
सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்கான	किन्नराः च)	யாதாரர்களும், கின்
देवाः	தேவர்களும்		னர்களும்
दानवाः च	தானவர்களும்	सम्भन्नाः	முறியடிக்கப்பட்டார்
यक्षाः	யக்ஷர்களும்		கள்.

शूलपाणिं विरुपाक्षं कुम्भकर्णं महाबलम् । हन्तुं न शेकुस्त्रिदशाः कालोऽयमिति मोहिताः ॥

त्रिदशाः	“தேவர்கள்	अयं	இவன்
शूलपाणिं	சூலாயுதத்தைக் கையி	कालः	சமூஹாகர், த்தாவா
	லேந்தியவனும்		கிய ருத்ரன்
विरुपाक्षं	விகாரக்கண்களுடைய	इति	என்று
	வனும்	मोहिताः	பிராந்திகொண்டு
महाबलं	மகா பலசாலியுமாகிய	हन्तुं	கொல்ல
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	न शेकुः	முடியவில்லை.

प्रकृत्या बेष तेजस्वी कुम्भकर्णो महाबलः । अन्येषां राक्षसेन्द्राणां वरदानकृतं बलम् ॥

पृषः	“இந்த	अ-येषां	இதர
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	राक्षसेन्द्राणां हि	ராசநாஸை, த்தமர்
प्रकृत्या	பிறழியிலேயே		களுக்கொவெனில்
तेजस्वी	ஆண்மை படைக்கப்	बलं	பலமானது
	பெற்றவன்.	वरदानकृतम्	வரம்பெற்றதால்
महाबलः	மகா பராக்ரமசாலி.		கொந்தது.

एतेन जातमात्रेण क्षुधातेन महात्मना । भक्षितानि सहस्राणि सत्वानां सुबहून्पि ॥

जातमात्रेण	“பிறந்தவுடனேயே	सत्वानां	பிராணிகளின்
क्षुधातेन	பசிப்பிணிமுண்ட	सुबहूनि	கணக்கிலடக்கா
एतेन	இந்த	सहस्राणि	ஆயிரக்கள்
महात्मना अपि	பெரிய ஆத்மாவாலே	भक्षितानि	விழுக்கப்பட்டன.
	தான்		

तेषु संभक्ष्यमाणेषु प्रजा भयनिपीडिताः । यान्ति स्म शरणं शकं तमप्यर्थं न्यवेदयन् ॥

तेषु	“அவைகள்	शकं	இத்தரினிடம்
संभक्ष्यमाणेषु	விழுக்கித்தின்னப்	शरणं यान्ति स्म	சரண்புகுந்தார்கள்.
	படும்பொழுது	तं	அந்த
प्रजाः	பிரஜைகள்	अर्थं अपि	விவயத்தையும்
भयनिपीडिताः	திகில்கொண்டவர்	न्यवेदयन्	தெரிவித்துக்கொண்
	கரைய்		டார்கள்.

स कुम्भकर्णं कुपितो महेन्द्रो जघान वज्रेण शितेन वज्री ।

स शक्रवज्राभिहतो महात्मा चचाल कोपाच्च भृशं ननाद ॥ १७ ॥

सः	“அந்த	शक्रवज्राभिहतः	இந்திரனது வஜ்ராயு
वज्री	வஜ்ராயுதமேந்திய		தந்தரால் அடியுண்ட
	வனாகிய	महात्मा	பெரும் பிராணி
महेन्द्रः	இந்திரனும்		யாகிய
कुपितः	கோபங்கொண்டு	सः च	அவனும்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	चचाल	நடுக்கங்கொண்டான்.
शितेन	சூரிய	कोपात्	கோபத்தால்
वज्रेण	வஜ்ராயுதத்தால்	भृशं	உரக்க
जघान	புடைத்தான்.	ननाद	கூச்சலிட்டான்.

तस्य नानद्यमानस्य कुम्भकर्णस्य धीमतः । श्रुत्वाऽतिनादं विव्रस्ता भूयो भूमिर्वितत्रसे ॥

तस्य	“அந்த	भूमिः	உலகம்
धीमतः	புத்திமனாகிய	भतिनादं	கடுக்கூச்சலை
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணன்	श्रुत्वा	கேட்டு
नानद्यमानस्य	கூச்சலிடும்பொழுது	भूयः	இன்னமதிகமாய்
विव्रस्ता	பயங்கொண்டிருந்த	वितत्रसे	நடுநடுக்கிற்று.

तत्र कोपान्महेन्द्रस्य कुम्भकर्णो महाबलः । विकृष्यैरावतादन्तं जघानोरसि वासवम् ॥

तत्र	“அப்பொழுது	दन्तं	தந்தமொன்றை
महाबलः	மகாபலசாலியாகிய	विकृष्य	முறித்தெடுத்துக்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்		கொண்டு
कोपात्	கொபத்தால்	वासवं	இந்திரனை
महेन्द्रस्य	தேவேந்திரனது	उरसि	மார்பில்
ऐरावतात्	ஐராவதயானையிட	जघान	புடைத்தான்.

कुम्भकर्णप्रहारात् विज्ज्वाल स वासवः । ततो विषेदुः सहसा देवब्रह्मर्षिदानवाः ॥ २० ॥

सः	“அந்த	ततः	அப்பொழுது
वासवः	இந்திரன்	देवब्रह्मर्षिदानवाः	{ தேவர்களும், பிரம்ம
कुम्भकर्णप्रहारात्	{ கும்பகர்ணனது அடி		{ ரிஷிகளும், தானவர்
	{ உள் பிடைபுண்டவ	सहसा	{ களும்,
	{ னாய்	विषेदुः	{ ஏககாலத்தில்
विज्ज्वाल	தபித்தான்.		{ வருத்தங்கொண்
			டார்கள்.

प्रजाभिः सह शक्रश्च ययौ स्थानं स्वयंभुवः । कुम्भकर्णस्य दौरात्म्यं शशंसुस्ते प्रजापतेः ॥
प्रजानां भक्षणं चापि देवानां चापि ध्वणम् । आश्रमध्वंसनं चापि परस्त्रीहरणं तथा ॥

शक्रः च	“இந்திரனும்
प्रजाभिः	பிரஜைகளோடு
सह	கூட
स्वयंभुवः	• பிரம்மதேவரது
स्थानं	நகருக்கு
पयौ	ஏகினான்.
ते	அவர்கள்
प्रजापतेः	பிரம்மதேவரிடம்
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது
प्रजानां	பிரஜைகளை
भक्षणं	தின்றலையும்

देवानां	தேவர்களை
धयं च	புடைத்தலையும்
आश्रमध्वंसनं अपि	ஆசிரமங்களை அழித் தலையும்
परस्त्रीहरणं तथा	பிறர் மனைவிகளைக் கவர்ந்தலையும்
अपि च	இன்னும் வேறான
दौराभ्यं अपि	அடாத துஷ்டச் செயலையும்
अपि च	இன்னும் இப்படியும்
शशंसुः	முறையிட்டுக்கொண் டார்கள்:

एवं प्रजा यदि त्वेष भक्षयिष्यति नित्यशः । अचिरेणैव कालेन शून्यो लोको भविष्यति ॥

एषः	“இவன்
नित्यशः	நாடோறும்
एवं	இப்படியாய்
प्रजाः	பிரஜைகளை
भक्षयिष्यति यदि	தின்றவருவானே

अचिरेण	சிறிது
कालेन एव	காலத்திலேயே
लोकः	உலகம்
शून्यः तु	நிர்ஜந் தவாகவே
भविष्यति	ஆகிவிடும்.”

वासवस्य वचः श्रुत्वा सर्वलोकपितामहः । रक्षांस्यावाहयामास कुम्भकर्णं ददर्श ह ॥२४॥

सर्वलोकपितामहः	“எல்லா லோகத்திற் கும் பாட்டனாகிய அவர்
वासवस्य	இந்திரனது
वचः	சொல்லுக்கு

श्रुत्वा	திருச்செவி சாய்த்து
रक्षांसि	அரக்கர்களை
आवाहयामास	வரவழைத்தார்.
कुम्भकर्णं ह	கும்பகர்ணனையும்
ददर्श	கண்ணுற்றார்.

कुम्भकर्णं समीक्ष्यैव वितत्रास प्रजापतिः । दृष्ट्वा विश्वास्य चैवेदं स्वयंभूरिदमब्रवीत् ॥

प्रजापतिः	“பிரஜாநாதராகிய
स्वयंभूः एव	பிரம்மதேவரும்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
समीक्ष्य	பார்த்து
वितत्रास	திகில்கொண்டார்.

दृष्ट्वा च	பார்த்ததோடு
इदं एव	இதையும் (தேவர்கள் சொன்னதையும்)
विश्वास्य	பெருமையப்படுத்தி
इदं	பின்வருமாறு
अब्रवीत्	கூறித்தார்:

ध्रुवं लोकविनाशाय पौलस्त्येनासि निर्मितः । तस्मात्स्वमद्यप्रभृति मृतकल्पः शयिष्यसे ॥

लोकविनाशाय	“உலக அழிவின் பொருட்டு
पौलस्त्येन	பௌஸ்தியரால்
निर्मितः असि	உண்டாக்கப்பட்டிருக் கின்றனை.
ध्रुवं	இது நிச்சயம்.

तस्मात्	ஆகையால்
अद्यप्रभृति	இதுமுதல்
मृतकल्पः	செத்தவனுக்
त्वं	நீ [கொப்பாய்
शयिष्यसे	தூங்கக்கடவாய்.”

ब्रह्मशापाभिभूतोऽथ निपपाताग्रतः प्रभोः । ततः परमसंभ्रान्तो रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥

अथ { "அப்பொழுது
பிரம்மதேவரது
சாபத்தால் பற்றப்
பட்டவனாய்
சர்வசக்தராகிய
அவரது
அபரத: ஸந்நிதியில்
நிபபாத வீழ்ந்து விட்டான்.

विवृद्धः काञ्चनो वृक्षः फलकाले निकृत्यते ।

प्रजापते { "பிரம்மதேவரே!
काञ्चनः சம்பக
वृक्षः மரம்
विवृद्धः நன்கு வளர்க்கப்பட்டு
फलकाले பலன்பெறும்
பொழுது

ततः { அப்போது
रावणः ராவணன்
परमसंभ्रान्तः மிகப் பதறியவனாய்
वाक्यं ஒரு வார்த்தையை
अब्रवीत् { பின்வருமாறு விண்
ணப்பித்துக்கொண்
டான் :

न नप्तारं स्वकं न्यारयं शमुमेवं प्रजापते ॥

निकृत्य { வெட்டப்படுகிறது.
एवं இப்படியே
स्वकं தேவரீரது
नप्तारं பேரனாகிய ஆவணை
शमुं சரிக்க
न्यारयं न தகரது.

न मिथ्यावचनश्च त्वं स्वप्स्यत्येष न संशयः । कालस्तु क्रियतामस्य शयने जागरे तथा ॥

खं च { "தேவரீரே
मिथ्यावचनः न பொய்க்காமொழி
கொண்டவர்.

एषः { இவன்
स्वप्स्यति தூங்கிவிடுவான்.
संशयः न இதற்கையபன்று.
तथा तु அப்படியிருப்பினும்

अस्य { இவனுக்கு
शयने தூக்கவிடையத்திலும்,
जागरे விழிப்புவிடையத்தி
லும்
कालः குறிப்பிட்ட காலம்
क्रियताम् ஒன்று
விதித்தருளப்பட்ட
இம்."}

रावणस्य वचः श्रुत्वा स्वयंभूरिदमब्रवीत् ॥ ३० ॥

स्वयंभूः { "பிரம்மதேவர்
रावणस्य ராவணனது
वचः சொல்லை

श्रुत्वा { கேட்டு
इदं பின்வருமாறு
अब्रवीत् புகன்றருளினார்:

शयिता ह्येष षण्मासानेकाहं जागरिष्यति । एकेनाहा त्वसौ वीरश्चरन्भूमिं बुभुक्षितः ॥

व्यात्तास्यो भक्षयेल्लोकान् संक्रुद्ध इव पावकः ॥ ३२ ॥

एषः हि { "இவனும்
षण्मासान् ஆறுபாத்க்கள்
शयिता தூங்குவான்.
एकाहं ஒரு நாள்
जागरिष्यति விழித்திருப்பான்.
वीरः வீரனாகிய
असौ இவன்
एकेन अहा तु அந்த ஒரு நாளிலே
बुभुक्षितः பசிமுண்டவனாய்

भूमिं { பூமியில்
चरन् சஞ்சரிக்கின்றவனாய்
व्यात्तास्यः வரையத்திறந்து
கொண்டு
संक्रुद्धः சினக்கொண்டு
पावकः इव ஆக்னிபோன்றவனாய்
लोकान् ஐந்துக்களை
भक्षयेत् விழுங்கித்தின்று
வருவான்.

सोऽसौ व्यसनमापन्नः कुम्भकर्णमवोधयत् । त्वत्पराक्रमभीतश्च राजा संप्रति रावणः ॥३३॥

त्वत्पराक्रमभीतः	{ “தேவரீரது பராக் கிரமத்தால் திகில் கொண்ட”	சம்பதி	இப்பொழுது
ச:	அந்த	வ்யசனம் ஆபன்ன:	சங்கடத்தில் ஆகப்பட்ட யுருப்பவனாய்
அசௌ	இந்த	ச	ஆதனால்
ராவண:	ராவண	கும்பகர்ண	கும்பகர்ணனை
ராஜா	மன்னன்	அவোধயத்	எழுப்பியிருக்கிறான்.

स एष निर्गतो वीरः शिविराऽद्भीमविक्रमः । वानरान् भृशसंकुद्धो भक्षयन् परिधावति ॥

भीमविक्रमः	“பயங்கரப்பிரதரபம் படைத்தவனாகிய	निर्गतः	வெளிப்புறப்பட்டவ னாய்
ச:	அந்த	भृशसंकुद्धः	மிகச்சீனங்கொண்டு
एष:	இந்த	वानरान्	வானரர்களை
वीरः	வீரன் (கும்பகர்ணன்)	भक्षयन्	ஒழிப்பதற்காக
शिविरात्	விடுதியிலிருந்து	परिधावति	விரைந்து சென்றுகொ ண்டிருக்கின்றான்.

कुम्भकर्ण समीक्ष्यैव हरयोऽद्य प्रविद्रुताः । कथमेनं रणे क्रुद्धं वारयिष्यन्ति वानराः ॥३५॥

हरयः	“வானரர்கள்	रणे	போரில்
अद्य	இப்பொழுது	क्रुद्धं	கோபமடைந்த
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	एनं	இவனை
समीक्ष्य एव	கண்டமாத்திரத்தி லேயே	वानराः	வானரர்கள்
प्रविद्रुताः	ஓட்டமெடுத்துவிட் டார்கள்.	कथं	எவ்வளம்
		वारयिष्यन्ति	எதிர்க்கப்போகின்ற னரோ?

उच्यन्तां वानराः सर्वे यन्त्रमेतत्समुच्छ्रितम् । इति विज्ञाय हरयो भविष्यन्तीह निर्भयाः ॥

वानराः	“வானரர்கள்	उच्यन्तां	சொல்லப்பட
सर्वे	எல்லோரும்	इति	இப்படி [வேண்டும்
इह	இப்பொழுது	हरयः	வானரர்கள்
एतत्	‘இது	विज्ञाय	எண்ணிக்கொண்டு
समुच्छ्रितं	ஒங்கிவளர்ந்த	निर्भयाः	டயாற்றவர்களாய்
यन्त्रं	ஓர் இயந்திரம்’ என்று	भविष्यन्ति	இருப்பார்கள்.”

विभीषणवचः श्रुत्वा हेतुमत्सुमुखेरितम् । उवाच राघवो वाक्यं नीलं सेनापतिं तदा ॥३७॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	श्रुत्वा	திருச்செவி சாய்த்து
हेतुमत्	யுக்தமானதும்	तदा	அப்பொழுது [விட்டு
सुमुखेरितं	இனிமையாய்ச் சொல் ஸப்பட்டதுமான	सेनापतिं	சேனாதிபதியாகிய
विभीषणवचः	விபிஷணரது	नीलं	நீலனைப்பார்த்து
	வார்த்தைகக்கு	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
		उवाच	பின்வருமாறு அருளிச்செய்தார்:

गच्छ सैन्यानि सर्वाणि व्यूह्य तिष्ठस्व पावके । द्वाराण्यादाय लङ्कायाश्चर्याश्चाप्यथ संक्रमान् ॥

पावके	“ அக்னிபுத்ர, நீல !	द्वाराणि	கோட்டைவாயில்
गच्छ	நீ புறப்பட்டுப்போ;		களிலும்
सर्वाणि	எல்லா	चर्याः अपि	கோட்டைக்கடுத்த கா
सैन्यानि	சையன்யங்களையும்		வல் விடுதிகளிலும்
व्यूह्य	அலிவகுத்து	संक्रमान् अथ	அகழிப்பாலங்களி
आदाय	அழைத்துக்கொண்டு		லும்
लङ्कायाः	இலங்கையினது	तिष्ठस्व	காத்துநில்.

शैलशृङ्गाणि वृक्षांश्च शिलाश्चाप्युपसंहर । तिष्ठन्तु वानराः सर्वे सायुधाः शैलपाणयः ॥ ३९ ॥

शैलशृङ्गाणि च	“ மலைச்சிகரங்களையும்	सर्वे	எல்லோரும்
वृक्षान् अपि	பசங்களையும்	सायुधाः	போர்க்கருவி கொண்
शिलाः च	பாறைகளையும்		டவர்களாய்
उपसंहर	சேகரித்துவைப்பாய்.	शैलपाणयः	மலைகளைக் கையிலேந்
वानराः	வானரர்கள்		தியவர்களாய்
		तिष्ठन्तु	காத்துநிற்கட்டும்.”

राघवेण समादिष्टो नीलो हरिचमूपतिः । शशास वानरानीकं यथावत्कपिकुञ्जरः ॥ ४० ॥

राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	नीलः	நீலன்
समादिष्टः	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட	यथावत्	அப்படியே
हरिचमूपतिः	வானரசேனாபதியும்	वानरानीकं	வானரசேனைக்கு
कपिकुञ्जरः	வானரோத்தமனு	शशास	கட்டளைபிட்டான்.
	மாகிய		

ततो गवाक्षः शरभो हनुमानद्गदस्तथा । शैलशृङ्गाणि शैलाभा गृहीत्वा द्वारमभ्ययुः ॥ ४१ ॥

ततः	அப்பொழுது	शरभः तथा	அக்கதனும்
शैलाभाः	மலையை நிகர்த்தவர்	शैलशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களை
	களான	गृहीत्वा	எடுத்துக்கொண்டு
गवाक्षः	கவாக்ஷனும்	द्वारं	கோட்டைவாயிலுக்கு
शरभः	சரபனும்	अभ्ययुः	வந்தனர்.
हनुमान्	ஹனுமானும்		

रामवाक्यमुपश्रुत्य हरयो जितकाशिनः । पादपैर्दयन्वीरा वानराः परवाहिनीम् ॥ ४२ ॥

जितकाशिनः	எப்பொழுதும் வெ	उपश्रुत्य	சிரமேற்கொண்டு
	ற்றிப்பெற்று விளக்கும்	पादपैः	மரங்களோடு
हररः	வானரர்களும்	परवाहिनी	சத்ருசேனையை
वीराः	ஞூரர்களான		கோக்கி
वानराः	வானரர்களும்	अर्दयन्	புறப்பட்டுச்சென்றார்
रामवाक्यं	ஸ்ரீராமரது ஆக்ஞை		கள்.
	யை		

ततो हरीणां तदनीकमुग्रं रराज शैलोचतर्दःसहस्तम् ।
गिरेः समीपानुगतं यथैव महन्महाम्भोधरजालमुग्रम्

॥ ४३ ॥

ततः	அப்பொழுது	समीपानुगतं	தாழ்வரையைச் சுற்றி
हरीणां	வானரர்களின்	तन्	அந்த [நிற்கிற துமான
उग्रं	பயங்கரமானதும்	अनीकं	சேனையானது
शैलोचत- } दीसहस्तं }	மலைகளை உயர்த்திப் பிடிந்த அழகிய கை களுடையதும்	महन्	பெரிதும்
गिरेः	மலையின் (சுவைல மலையின்)	उग्रं	பயங்கரமானதுமான
		महांभोधरजालं	கார்முசில்மண்டலம்
		यथा एव	ஏனவே
		रराज	விளங்கிற்று.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकपष्टितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17314

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2639

द्विपष्टितमः सर्गः—अथपत्तृरिण्डावतु लरंक्कम् ॥ ६२ ॥

कुम्भकर्णसान्चनम्—कुम्पकर्णने समातानपपेत्तुवतु.

स तु राक्षसशार्दूलो निद्रामदसमाकुलः । राजमार्गं श्रिया जुष्टं ययौ विपुलविक्रमः ॥ १ ॥

राक्षसशार्दूलः	இராக்ஷஸப்புலியும்	सः तु	அவனும் (கும்பக்ரண னும்)
विपुलविक्रमः	பெரும் பிரதாப சாலியும்	श्रिया जुष्टं	திடுபொருத்திய
निद्रामदसमाकुलः	{ தூக்கத்தாலும் குடி வெறியாலும் கலங்க கிட்டுப்பவனுமான	राजमार्गं	ராஜமீதியில்
		ययौ	சென்றான்.

राक्षसानां सहस्रैश्च वृतः परमदुर्जयः । गृहेभ्यः पुष्पवर्षेण कीर्यमाणस्तदा ययौ ॥ २ ॥

तदा	அப்பொழுது	वृतः	சூழப்பட்டவனும்
परमदुर्जयः	மிக வெல்லக்கரியது கிய அவன்	गृहेभ्यः	வீடுகளிலிருந்து
राक्षसानां	அரக்கர்களின்	पुष्पवर्षेण	பூமாரியால்
सहस्रैः	ஆநெகர்களால்	कीर्यमाणः च	தூதாக்கப்பட்டவ னும்
		ययौ	போய்ச்சென்றான்.

स हेमजालविततं भानुभास्वरदर्शनम् । ददर्श विपुलं रम्यं राक्षसेन्द्रनिवेशनम् ॥ ३ ॥

सः	அவன்	विपुलं	விசாலமானதும்
हेमजालविततं	பொன் சாணரங்கள் இணைக்கப்பெற்றதும்	रम्यं	அழகியதுமான
भानुभास्वरदर्शनं	{ சூரியன்போல் பிரகா சிக்கும் சேதாந்ரமு டையதும்	राक्षसेन्द्रनिवेशनं	ராக்ஷஸமன்னனது மரலிகையை
		ददर्श	கண்டான்.

स तत्तदा सूर्य इवाभ्रजालं प्रविश्य रक्षोऽधिपतेर्निवेशम् ।
ददर्श दूरेऽभ्रजपासनस्थं स्वयंभुवं शक्र इवासनस्थम् ॥ ४ ॥

सः	அவன்	दूरे	சிறிது தூரத்தில்
रक्षोऽधिपतेः	ராக்கூஸமன்னனது	आसनस्थं	ஆஸனத்தில் வீற்றி
तत्	அந்த	अभ्रजं	தமையனரை [ருக்கும்
निवेशं	அரண்மனைக்குள்	शक्रः	இந்திரன்
सूर्यः	சூரியன்	आसनस्थं	ஆஸனத்திலமந்தி
अभ्रजालं	மேகமண்டலத்தினுள்		ருக்கும்
इव	எப்படியோ அப்படி	स्वयंभुवं	பிரம்மதேவரை
प्रविश्य	புகுந்து	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
तदा	அப்பொழுது	इदं	கண்டான்.

भ्रातुः स भवनं गच्छन्नक्षोगणसमन्वितम् । कुम्भकर्णः पदन्यासैरकम्पयत मेदिनीम् ॥

सः	அந்த	भवनं	மாளிகையில்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	गच्छन्	செல்கின்றவனாய்
रक्षोगणसमन्वितं	ராக்கூஸக்கூட்டங்கள்	पदन्यासैः	காலடிவைப்புகளால்
	சிறைந்த	मेदिनी	பூமியை
भ्रातुः	தமையனரது	अकम्पयत	அதிரச்செய்தான்.

सोऽभिगम्य गृहं भ्रातुः कक्ष्यामभिविगाह्य च । ददर्शोद्दिग्मासीनं विमाने पुष्पके गुरुम् ॥

सः	அவன்	पुष्पके	புஷ்பக
भ्रातुः	தமையனரது	विमाने	விமானத்தில்
गृहं	மாளிகையில்	आसीनं	உட்கார்ந்திருக்கும்
अभिगम्य	சென்று	गुरुं	தமையனரை
कक्ष्यां	கட்டுவரிசையை	उद्दिशं	மனக்கலக்கமுற்றவ
अभिविगाह्य च	தாண்டிச்சென்றும்	दर्श	கவனித்தான். [ராய்

अथ दृष्ट्वा दशग्रीवः कुम्भकर्णमुपस्थितम् । तूर्णमुत्थाय संहृष्टः सन्निकर्षमुपानयत् ॥ ७ ॥

अथ	அப்பொழுது	संहृष्टः	களிக்கொண்டு
दशग्रीवः	தசகண்டன்	तूर्णं	சடக்கொன
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	उत्थाय	எழுந்து
उपस्थितं	வந்துவிட்டவனாக	सन्निकर्षं	சமீபத்திற்கு
दृष्ट्वा	கவனித்து	उपानयत्	அழைத்துவந்தான்.

अथासीनस्य पर्यङ्के कुम्भकर्णो महाबलः । भ्रातुर्वचन्दे चरणौ किं कृत्यमिति चाब्रवीत् ॥

अथ	அப்பொழுது	चरणौ	பாதங்களில்
महाबलः	மகா பலசாலியாகிய	वचन्दे	தண்டனிட்டான்.
कुम्भकर्णोः	கும்பகர்ணன்	किं	"எது
पर्यङ्के	ஆஸனத்தில்	कृत्य	செய்யப்படவேண்
आसीनस्य	அமர்ந்திருக்கும்	इति च	என்றும் [டியது"
भ्रातुः	தமையனரது	अब्रवीत्	விண்ணப்பித்துக்
			கொண்டான்.

उत्पत्य चैनं मुदितो रावणः परिष्वजे । स भ्रात्रा संपरिष्वक्तो यथावच्चाभिनन्दितः ॥

रावणः रावணன்
मुदितः களிப்புற்றவனாய்
उत्पत्य துள்ளியெழுந்து
एनं च இவனையும்
परिष्वजे கட்டித் தழுவித்
கொண்டான்.

आत्रा தமயனாரால்
सम्परिष्वक्तः { ஆளிக்கனம்செய்து
கொள்ளப்பட்டவ
னாய்
यथावत् முறைப்படி
अभिनन्दितः च கொண்டாடவும்
பட்டான்.

कुम्भकर्णः शुभं दिव्यं प्रतिपेदे वरासनम्

॥ १० ॥

कुम्भकर्णः கும்பகர்ணன்
दिव्यं அழகானதும் [மான்
शुभं பிரகாசிக்கின்றது-

वरासनं சிறந்த ஆஸனமொன்
प्रतिपेदे அமர்ந்தான்.

स तदासनमाश्रित्य कुम्भकर्णो महाबलः । संरक्तनयनः कोपाद्रावणं वाक्यमब्रवीत् ॥११॥

सः அந்த
महाबलः மகா பலசாலியாகிய
कुम्भकर्णः கும்பகர்ணன்
सिव् अந்த
आसनं ஆஸனத்தில்
आश्रित्य அமர்ந்து

कोपात् கோபத்தால்
संरक्तनयनः கண்கள் சிவந்தவனாகி
रावणं ராவணனைப்பார்த்து
वाक्यं ஒரு சொல்லை
अब्रवीत् விண்ணப்பிடுத்துக்
கொண்டான்:

किमर्थमहमादृत्य त्वया राजन्विवोधितः । शंस कस्माद्भयं तेऽस्ति कोऽद्य प्रेतो भविष्यति ॥

राजन् "அரசரே!
अहं நான்
किमर्थं எக்காரணமாய்
त्वया தேவரீரால்
आदृत्य ஆவல்கொண்டு
विवोधितः எழுப்பப்பட்டேன் ?
शंस புகள் தருளும்.

कस्मात् எவனிடமிருந்து
ते தேவரீருக்கு
भयं சங்கடமானது
अस्ति உண்டாயிருக்கிறது ?
अद्य இப்பொழுது
कः எவன்
प्रेतः மரித்த பிணமாய்
भविष्यति ஆகப்படுகின்றான் ?

न मे वीर्ये बले तुल्यस्त्रिषु लोकेषु विद्यते । यदीन्द्रात्ते भयं राजन् यदि वा ते स्वयंभुवः॥

राजन् "மன்னரே!
ते தேவரீருக்கு
भयं ஆபத்து
इन्द्रात् इन्द्रனிடமிருந்து
यदीन्द्रம் சரி
ते தேவரீருக்கு
स्वयंभुवः பிரம்மதேவனிடமிருந்
यदि वा தரயினும் சரி

वीर्ये வீரத்திலும்,
बले பலத்திலும்
मे எனக்கு
तुल्यः சமானனொருவன்.
त्रिषु மூன்று
लोकेषु உலகங்களிலும்
न विद्यते இல்லை."

भ्रातरं रावणः क्रुद्धं कुम्भकर्णमवस्थितम् । ईषतु परिवृत्ताभ्यां नेत्राभ्यां वाक्यमब्रवीत् ॥

रावणः	ராவணன்	भ्रातरं	தம்பியாகிய
क्रुद्धं	கோபங்கொண்டு	कुम्भकर्णं तु	கும்பகர்ணனை நோக்கி
ईषतु	கிறிது	वाक्यं	ஒரு மொழியை
परिवृत्ताभ्यां	சுழலும்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
नेत्राभ्यां	கண்களுடன்		
अवस्थितं	நின்றிருக்கும்		

புகன்றான் :

अद्य ते सुमहान् कालः शयानस्य महाबल । सुखितस्त्वं न जानीषे मम रामकृतं भयम् ॥

महाबल	“மகா பலசாலியே!	सुखितः	சுகமாயிருக்கின்ற
अद्य	இப்பொழுது	त्वं	நீ
ते	நீ	मम	எனக்கு
शयानस्य	படுத்துறங்கி	रामकृतं	ராமனால் விளைந்த
कालः	காலமானது	भयं	சங்கடத்தை
सुमहान्	{ அனேக விசேஷ சம் பலங்களைக்கொண் டாகிறது.	न जानीषे	அறியாய்.

एष दाशरथी रामः सुग्रीवसहितो बली । समुद्रं सबलस्तीर्त्वा मूलं नः परिक्रन्तति ॥१६॥

दाशरथिः	“தசரதனின் புத்ர னாகிய	सबलः	சேனைகளுடன்
एषः	இந்த	समुद्रं	கடலை [கூடவும்]
बली	பலசாலியாகிய	तीर्त्वा	தாண்டிவந்து
रामः	ராமன்	नः	நமது
सुग्रीवसहितः	சுக்ரீவனுடன் கூடவும்	मूलं	வேரை
		परिक्रन्तति	அறுத்து வருகின் றான்.

हन्त पश्यस्य लङ्कायां वनान्युपवनानि च । सेतुना सुखमागम्य वानरैर्कार्णवीकृतम् ॥१७॥

हन्त	“ஐயோ!	सेतुना	அணையக்கொண்டு
लङ्कायां	இலங்கையில்	सुखं	அனாயாசமாய்
वनानि	காடுகளையும்	आगम्य	வந்து
उपवनानि च	சோலைகளையும்	वानरैर्कार्णवीकृतं	ஓரே குரங்குக் கடலா க்கப்பட்டது.
पश्यस्य	பாராய்.		

ये रक्षसां मुख्यतमा हतास्ते वानरैर्युधि । लङ्का तावन्महाबाहो बालवृद्धावशेषिता ॥१८॥

रक्षसां	அரக்கர்களுள்	हताः	வதைக்கப்பட்டனர்.
ये	எவர்கள்	महाबाहो	மகாபாகுவே!
मुख्यतमाः	மிகச் சிறந்தவர்களோ	तावत्	இப்பொழுது
ते	அவர்கள்	लङ्का	இலங்கை
युधि	பேரில்	बालवृद्धाव- शेषिता	{ குழந்தைகளும் கிழ வர்களும் மிஞ்சிய தாக்கப்பட்டது.
वानरैः	குரங்குகளால்		

वानराणां क्षयं युद्धे न पश्यामि कदाचन ॥ १९ ॥

युद्धे	"போரில்	कदाचन	எவ்விதத்திலும்
वानराणां	வானரர்களுக்கு	न पश्यामि	நான் அறிகிலேன்.
क्षयं	அழிவை		

न चापि वानरा युद्धे जितपूर्वाः कदाचन ॥ २० ॥

युद्धे	"போரில்	कदाचन अपि	ஒருதரமேனும்
वानराः च	வானரர்களோ	जितपूर्वाः न	முன்பு ஜிதக்கப்படவில்லை.

तदेतद्भयमुत्पन्नं त्रायस्वेमां महाबल । नाशय त्वमिमानद्य तदर्थं बोधितो भवान् ॥ २१ ॥

महाबल	"மகா பலசாலியே!	त्वं	நீ
तत्	அப்படிப்பட்டதாகிய	अद्य	இப்பொழுது
एतत्	இந்த	इमान्	இவர்களை
भयं	சங்கடமானது	नाशय	ஒழித்துவிடு.
उत्पन्नं	உண்டாயிருக்கிறது;	तदर्थं	அதற்காகத்தான்
इमां	இதை, (இலக்கையை)	भवान्	நீ
त्रायस्व	காப்பாற்றுவாய்.	बोधितः	எழுப்பப்பட்டாய்.

शत्रुणा रुद्धनगरं युद्धे हतसुहृज्जनम् ॥ २२ ॥

सर्वक्षपितकोशं च स त्वमभ्यवपद्य माम् । त्रायस्वेमां पुरीं लङ्कां बालवृद्धावशेषिताम् ॥

सः	"அந்த	सर्वक्षपितकोशं च	{ முற்றிலும் காலியான கஜானுடையுடையவ னாகவும்
त्वं	நீ		
मां	என்னை	अभ्यवपद्य	மனதிற்கொள்வாயாக
युद्धे	போரில்	इमां	இந்த
शत्रुणा	சத்ருவால்	बालवृद्धावशेषितां	குழந்தைகளும், கிழ வர்களும் மிஞ்சிய
रुद्धनगरं	முற்றுக்கூறப்பட்ட நகரமுடையவனாகவும்	लङ्कां	இலக்கை
हतसुहृज्जनं	{ பறிகொடுத்த உதவி யாளர்களுடையவ னாகவும்	पुरीं	நகரை
		त्रायस्व	காப்பாடாய்.

भ्रातुरर्थे महाबाहो कुरु कर्म सुदुष्करम् । मयैवं नोक्तपूर्वो हि कश्चिद्भ्रातः परंतप ॥ २४ ॥

महाबाहो	"மகாபாகுவே!	भ्रातः	தம்பி!
भ्रातुः अर्थे	தனமயனுக்காக	मया	என்னால்
सुदुष्करं	அரிய	एवं	இவ்விதம்
कर्म	செயலை	उक्तपूर्वः न हि	நீ இதுக்குமுன் சொல் ஸப்படவில்லை என
कुरु	புரிவாயாக.	कश्चिन्	நான் எண்ணுகிறேன்.
परंतप	சத்ருக்களை தரிக் கடிக்கும்		

त्वयस्ति तु मम स्नेहः परा संभावना च मे । दैवासुरेषु युद्धेषु बहुशो राक्षसर्षभ ॥ २५ ॥
त्वया देवाः प्रतिव्यूह्य निर्जिताश्चासुरा युधि ॥ २६ ॥

மம	“எனக்கு	त्वया	உன்னால்
त्वयि तु	உன்னிடமே	दैवासुरेषु	தேவர்களால்
स्नेहः	அன்பானது	युद्धेषु	போர்களில்
अस्ति	விளங்குகிறது.	देवाः	தேவர்கள்
मे	எனது	प्रतिव्यूह्य	எதிர்த்துநின்றது
परा	எதிலும் மேம்பட்ட	निर्जिताः	ஐயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
संभावना	வெகுமானமும்	युधि	போரில்
च	அப்படியே உன்னிடம்	असुराः	ஆசுரர்களும்
	விளங்கிற்று	च	அப்படியே ஐயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
राक्षसर्षभ	ராசுதேஸா த்தம்!		
बहुशः	அநேகந்தடவை		

तदेतत्सर्वमातिष्ठ वीर्यं भीमपराक्रम । न हि ते सर्वभूतेषु दृश्यते सदृशो बली ॥ २७ ॥

भीमपराक्रम	“பயங்கரப்பிரதாபம் படைத்தவனை!	आतिष्ठ	கைக்கொள்வாயாக.
तत्	அந்த	सर्वभूतेषु	எல்லாப்பிராணி
एतत्	இந்த	ते	உனக்கு [களிலும்
वीर्यं	வீர்யம்	सदृशः	சமானனாகிய
सर्वं	எல்லாவற்றையும்	बली	பலசாலி
		दृश्यते न हि	காணப்படவேயில்லை.

कुरुष्व मे प्रियहितमेतदुत्तमं यथाप्रियं प्रियरण बान्धवप्रिय ।

स्वतेजसा विधम सपत्नवाहिनीं शरद्वनं पवन इवोच्यतो महान् ॥ २८ ॥

प्रियरण	“போராவல்கொண் டோனை!	उद्यतः	சுழன்று கிளம்பும்
बान्धवप्रिय	தமையனிடம் வா த்ஸ வ்யமுடையவனை!	महान्	பெரிய
यथाप्रियं	விருப்பிற்கும) து	पवनः	காற்றானது
मे	எனக்கு	शरद्वनं	சரத்காலத்திய மேகத்தை
प्रियहितं	இஷ்டமானதும் நன் மை பயப்பதுமாகிய	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
उत्तमं एतत्	சிறந்த இதை	स्वतेजसा	உனது ஆற்றலால்
कुरुष्व	செய்வாயாக.	सपत्नवाहिनीं	சக்ருசேனையை
		विधम	ஊதிவிடுவாயாக.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाण्डे

युद्धकाण्डे द्विषष्टितमः सर्गः ॥

त्रिपष्टितमः सर्गः—அறுபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் || 63 ||

कुम्भकर्णोपदेशः—கும்பகர்ணனது உபதேசம்.

तस्य राक्षसराजस्य निशम्य परिदेवितम् । कुम्भकर्णो वभाषेदं वचनं प्रजहास च ॥ १ ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	निशम्य	கேட்டு
तस्य	அந்த	प्रजहास	நகைகொண்டான்.
राक्षसराजस्य	இராசாஷஸக்கோமான்	इदं	பின்வரும்
	னது	वचनं च	மொழியையும்
परिदेवितं	பரிதாபமொழியை	वभाषे	புகன்றான் :

दृष्टो दोषो हि योऽस्माभिः पुरा मन्त्रविनिर्णये । हितेष्वनभिरक्तेन सोऽयमासादितस्त्वया ॥

पुरा	“முன்பு	दृष्टः	உத்தேசிக்கப்
मन्त्रविनिर्णये	மந்திராலோசனை	सः	அந்த [பட்டதோ
	செய்தபொழுது	अयं हि	இதுதான்
अस्माभिः	எங்களால்	हितेषु	யுத்தவிஷயங்களில்
यः	எந்த	अनभिरक्तेन	சடுபடாத
दोषः	தீப்பயன்	त्वया	உன்னால்
		आसादितः	அடையப்பட்டது.

शीघ्रं खल्वभ्युपेतं त्वां फलं पापस्य कर्मणः । निरयेष्वेव पतनं यथा दुष्कृतकर्मणः ॥ ३ ॥

दुष्कृतकर्मणः	“கொடும்பாபச்செயல்	पापस्य	பாப
	புரிந்தவனுக்கு	कर्मणः	செயலின்
निरयेषु	நரகங்களில்	पतनं	ஆபத்தானது
फलं	அனுபவித்தல்	त्वां	உனக்கு
यथा	எவ்வண்ணமோ	शीघ्रे एव	சடுதிகிலேயே
	அவ்வண்ணமே	अभ्युपेतं खलु	கிட்டிவிட்டதே!

प्रथमं वै महाराज कृत्यमेतदचिन्तितम् । केवलं वीर्यदर्पेण नानुबन्धो विचारितः ॥ ४ ॥

महाराज	“மகாராஜரே!	अचिन्तितं	ஆலோசிக்கப்பட
प्रथमं	முன்பே		வில்லை.
एतत्	இந்த	अनुबन्धः वै	மேன்மேலும் தினை
*कृत्यं	கார்யம்		யும் பயனும்
वीर्यदर्पेण- } केवलं }	வீர்யத்தையும் செருக் கையுக்கொண்டு மாத்திரம்	विचारितः न	எண்ணப்படவில்லை.

यः पश्चात्पूर्वकार्याणि कुर्यादैश्वर्यमास्थितः । पूर्वं चापरकार्याणि न स वेद नयानयौ ॥ ५ ॥

यः	“எவன்	பாபகாரியாணி	பின் செய்யவேண்டிய
ऐश्वर्यं	யாவருக்கும் மேலம்	पूर्वं च	முன்னரும் [வைகளை
	புட்டடை	कुर्यात्	செய்வானே,
आस्थितः	கொண்டவனாய்	सः	அவன்
पूर्वकार्याणि	முன் செய்யவேண்டியவைகளை	नयानयौ	நன்னெறி, தீநெறி
			இரண்டையும்
पश्चात्	பின்னரும்	वेद न	அறிந்தவனல்லன்.

देशकालविहीनानि कर्माणि विपरीतवत् । क्रियमाणानि दुष्यन्ति हवींष्यप्रयतेष्विव ॥ ६ ॥

देशकाल- } विहीनानि } विपरीतवत्	ஏற்ற இடம், ஏற்ற காலம் இல்லாது விபரீதமாய்	अयतेषु	பக்தியற்றவர்கள் விஷ
क्रियमाणानि	செய்யப்படும்	हवींषि	யாகங்கள் [யத்தில்
कर्माणि	காரியங்கள்	इव	எப்படியோ,
			அப்படியே
		दुष्यन्ति	தேரவுமுறுகின்றன.

त्रयाणां पञ्चधा योगं कर्मणां यः प्रपद्यते । सचिवैः समयं कृत्वा स सभ्ये वर्तते पथि ॥

यः	எவன்	पञ्चधा योगं	ஐவகையான சம்பந்த
सचिवैः	மந்திரிகளோடு		தந்தை †
समयं	நிச்சயமான சித்தாக	प्रपद्यते	நன்கு கடைப்பிடித்
	தந்தை		தொழுகின்றானே
कृत्वा	செய்து,	सः	அவன்
सयाणां कर्मणां	முய்வகை விளைகளுக்கும்*	सभ्ये पथि	நல்ல நெறியில்
		वर्तते	நிற்கின்றான்.

* அதாவது : 1. தனது வல்லமைமேலிட்டிருக்கையில் தனது சத்ருவுடன் சண்டைக்குச் செல்லுதல். 2. தனது வல்லமையும் சத்ரு வல்லமையும் ஒத்திருக்கையில் அவனுடன் சமாதானம் செய்துகொள்ளுதல். 3. தனது வல்லமை சத்ரு வல்லமைக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கையில் சத்ருவுக்கு ஏதாவது கொடுத்து வணங்கிப் போதல் என்பன.

† அதாவது : 1. ஒரு காரியத்திற்குமுன் அதை எப்படி ஆரம்பிக்கிற தென்று பார்த்தல்; இது ஆரம்போபாயம். 2. அக்காரியத்தை நடத்தத் தன்னிடம் ஆட்களும் பொருளும் போதுமானவைகளாக இருக்கின்றனவாவென்று ஆலோசித்தல்; இது புருஷநிர்வய சம்பத்து. 3. தான் ஆரம்பிக்கும் காரியம் இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஒத்திருக்கிறதாவென்று ஆராய்ந்து பார்த்தல்; இது தேசகால விபாகம். 4. ஆரம்பித்து நடத்துகையில் ஏதாவது நடுவில் வழுவுண்டானால் அதைச் சரிப்படுத்தும் வகை பார்த்தல்; இது விளிபாதப் பிரதீகாரம். 5. காரியத்தை முடித்துக்கொள்ளும் வகை பார்த்தல்; இது காரியசிக்தி என்பன.

यथागमं च यो राजा समयं विचिकीर्षति । बुध्यते सचिवान् बुद्ध्या सुहृदश्चानुपश्यति ॥
धर्ममर्थं च कामं च सर्वान्वा रक्षसां पते । भजेत पुरुषः काले श्रीणि द्वन्द्वानि वा पुनः ॥

रक्षसां	“இராட்சஸர்களின்	वुध्यते	தீர்ப்பாவிக்கிருணை
या	வேந்தே!		அந்த
यः	எந்த	पुरुषः च	புருடன், தான்
राजा	மன்னன்	धर्म	தர்மத்தைதயோ
यथागमं	சாஸ்திர நூற்படி.	अथं च •	அர்த்தத்தைதயோ
समयं	சித்தாரந்தத்தை	कामं वा	காமத்தைதயோ
विचिकीर्षति	செய்ய நினைக்கின்	इन्द्रानि पुनः	இரண்டுகளையுமோ
सचिवान्	மந்திரிகளையும் [ரூணை	वीणि	வூணரூண
सुहृदः च	உற்றவர்களையும்	सर्वान् वा	எல்லாவற்றையுமோ
अपुपश्यति	அனுசரிக்கின்றனரூணை,	काले	எந்த காலத்தில்
बुद्ध्या च	ஸ்வபுத்தியைக்	भवते	பெறுகிறான்.
	கொண்டும்		

त्रिषु चैतेषु यच्छ्रेष्ठं श्रुत्वा तन्नावबुध्यते । राजा वा राजमात्रो वा व्यर्थं तस्य बहुश्रुतम् ॥

राजा	“அரசரூணை	तत्	அதை.
वा	அல்லது	श्रुत्वा	சேட்டு
राजमात्रः	அரசனைச் சார்ந்த	भवबुध्यते न	{ மனதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றான்
त्रिषु	மூவ்வகையான	वा	என்றால்
पुत्रेषु	இளைவகளில்,	तस्य	அவனது
	(வினைகளில்)	बहुश्रुतं	வெகுநூற்கல்வி
यत्	எது	व्यर्थं च	வீணை!
श्रेष्ठं	சிறந்ததே, தர,		

उपपधानं सान्त्वं वा भेदं काले च विक्रमम् । योगं च रक्षसां श्रेष्ठ तावुर्भो च नयानयो ॥
काले धर्मार्थकामान् यः समन्त्र्य सचिवैः सह । निषेवेतात्मवाङ्छोके न स व्यसनमाप्नुयात् ॥

रक्षसां	“அரக்கர்களுள்	उभौ	இரண்டு
श्रेष्ठ	உத்தமரே!	नयानयो	என்னெறி திரெறி களையும்
लोके	உலகில்	धर्मार्थकामान्	{ தர்மத்தையும், அர்த் தத்தையும், காமத் தையும்
काले	எந்த காலத்தில்	काले	தக்க காலத்தில்
यः	எவனெருவன்	सचिवैः सह	மந்திரிகளுடன்கூட
सान्त्वं	ஸாமோபாயத்தையும்	संशय	ஆனிரசத்த
उपपधानं	தரணோபாயத்தையும்,	निषेवेत	கடைப்பிடித்தொழுகு வாரூணை,
भेदं वा	வேதோபாயத்தையும்.	आमवान्	புத்திமானாகிய
विक्रमं च	தண்டோபாயத்தை யும்,	सः च	அவனை
योगं च	{ ஆரம்போபாயம் முத லிய ஐவகை சம்பந்த த்தையும்,	व्यसने	ஆபத்தை
सां	அந்த	आप्नुयात् न	அடையாட்டான்.

हितानुबन्धमालोच्य कार्याकार्यमिहात्मनः । राजा सहार्थतत्त्वज्ञैः सचिवैः स हि जीवति ॥

इह	“இவ்வுலகில்	अर्थतरवज्ञैः	} விஷயங்களின் உண்மைகளை உள்ளபடி உணர்ந்த
कार्याकार्यं	செய்யத்தக்கதையும், செய்யத்தகாததையும்	सचिवैः सह	
आत्मनः	தனக்கு	आलोच्य	மந்திரிகளுடன்கூட
हितानुबन्धं	} மேன்மேலும் நன்மை பயக்கும் கார్యத் தொடர்பையும்	सः	நிச்சயித்தறிந்து
		राजा हि जीवति	எவனோ அந்த மன்னனே சுகமாய்வாழ்கின்றான்.

अनभिज्ञाय शास्त्रार्थान् पुरुषाः पशुबुद्धयः । प्रागल्भ्याद्भक्तुमिच्छन्ति मन्त्रेष्वभ्यन्तरीकृताः ॥

पशुबुद्धयः	“மிருகபுத்திகொண்ட	मन्त्रेषु	ஆலோசனை விஷயங்
पुरुषाः	புருஷர்கள்	अभ्यन्तरीकृताः	களில்
शास्त्रार्थान्	சாஸ்திரவிஷயங்களை	वस्तुं	அமர்த்தப்பட்டவர்க
अनभिज्ञाय	உணராது	इच्छन्ति	எடுத்துப்பேச [ளாய்
प्रागल्भ्यात्	படாடேரபத்தால்		விரும்புகிறார்கள்.

अशास्त्रविदुषां तेषां न कार्यमहितं वचः । अर्थशास्त्रानभिज्ञानां विपुलां श्रियमिच्छताम् ॥

अशास्त्रविदुषां	“சாஸ்திரமுணராத	इच्छतां	விரும்புகின்றவர்களு
	வர்களும்	तेषां	மான
अर्थशास्त्रानभिज्ञानां	விஷயவிதிகளையறியாதவர்களும்	अहितं	அவர்களுடைய
विपुलां	பெரும்	वचः	தீமை பயக்கும்
श्रियं	செல்வமொன்றை	कार्यं न	சொல்
			கொன்னத்தக்கதன்று.

अहितं च हिताकारं धाष्टर्याज्जल्पन्ति ये नराः । अवेक्ष्य मन्त्रवाह्यास्ते कर्तव्याः कृत्यदूषणाः ॥

ये	“எந்த	कृत्यदूषणाः	காரியத்தைப் பாழ்
नराः	புருஷர்கள்	ते	படுத்திவிடும்
हिताकारं	ஹிதமெனத்தோன்	अवेक्ष्य	அவர்கள்
अहितं च	நியதையும் [றாம்	मन्त्रवाह्याः	கவனித்து
धाष्टर्यान्	தையமாய்	कर्तव्याः	} ஆலோசனையில் புறக் கணிக்கத் தக்கவர்கள்.
जल्पन्ति	எடுத்துரைக்கின்ற றர்களே		

विनाशयन्तो भतारं सहिताः शत्रुभिर्बुधैः । विपरीतानि कृत्यानि कारयन्तीह मन्त्रिणः ॥

इह	“இவ்வுலகில்	भतारं	எஜமானனுக்கு
मन्त्रिणः	மந்திரிகள்	विनाशयन्तः	துரோகம் புரிபவர்
बुधैः	புத்திமான்களாகிய	विपरीतानि	விரோத [களாய்
शत्रुभिः	சத்ருக்களோடு	कृत्यानि	காரியங்களை
सहिताः	சேர்ந்தவர்களாய்	कारयन्ति	செய்விக்கின்றார்கள்.

तान्भर्ता मित्रसङ्काशानमित्रान्मन्त्रनिर्णये । व्यवहारेण जानीयात्सचिवानुपसंहितान् ॥

भर्ता	“ஓர் எஜமானன்	मन्त्रनिर्णये	ஆலோசித்து நிச்சயிக்
मित्रसङ्काशान्	மிடர்கள் போலி		குங்காலை
	ருந்து		
अमितान्	சத்ருக்களாக	व्यवहारेण	{ விவகாரத்தால் (விவத யங்களைச் சொல்லும் மாதிரியால்)
उपसंहितान्	கூடவிருக்கும்	जानीयात्	கண்டுகொள்ள
तान्	அந்த		வேண்டும்.
सचिवान्	மந்திரிகளை		

चपलस्येह कृत्यानि सहसाऽनुप्रधावतः । छिद्रमन्ये प्रपद्यन्ते कौश्वस्य खमिव द्विजाः ॥

इह	“இப்புலியில்	छिद्रं	சந்திரமாய்
सहसा	ஆலோசனையில்லி	द्विजाः	பறவைகள்
अनुप्रधावतः	இறங்கும்	कौश्वस्य	க்ரௌஞ்சகிரியின்
चपलस्य	சப்லசித்தனாகிய	सं	இரத்திரத்தை
	ஒருவனுடைய	इव	எப்படியோ
कृत्यानि	காரியங்களை		அப்படியே
अन्ये	பிறர்கள் (சத்ருக்கள்)	प्रपद्यन्ते	அடைகின்றார்கள்.

यो हि शत्रुमभिज्ञाय नात्मानमभिरक्षति । अवामोति हि सोऽनर्थान्स्थानाच्च व्यपरोप्यते ॥

यः	“எவன்	सः	அவன்
शत्रुं	சத்ருவை	अनर्थान् हि	ஸ்கடங்கடையே
अभिज्ञाय हि	தெரிந்துகொண்டும்	अवामोति	அடைகிறான்.
आत्मानं	தன்னை . [கூட	स्थानान् च	பதவியின்றும்
अभिरक्षति न	ரகடித்துக்கொள்	व्यपरोप्यते	கீழ்தள்ளப்பட்ட
	ளாதிருக்கின்றாரே		வஞ்சின்றான்.

यदुक्तमिह ते पूर्वं क्रियतामनुजेन च । तदेव नो हितं कार्यं यदिच्छसि च तत्कुरु ॥२१॥

ते	“தேவரீருக்கு	नः	நமக்கு
पूर्वं	முன்பு	हितं	நன்மை பயக்கும்
अनुजेन च	தம்பிரானும்	कार्यं	செயல்
इह	இவ்வியதத்தில்	यत्	எதை
यत्	எது	इच्छति	தேவரீர் விரும்புகின்
उक्तं	சொல்லப்பட்டதோ		றீரோ
तत् एव	அதுதான்	तत् च	அதைதேய
क्रियतां.	செய்யப்படவேண்டும்.	कुरु	செய்வீராக.”

तत्तु श्रुत्वा दशग्रीवः कुम्भकर्णस्य भाषितम् । भ्रुकुटिं चैव सञ्चक्रे कुड्धैर्नपभाषत ॥२२॥

दशग्रीवः तु	தசகண்டனோ	भ्रुकुटिः	கோபக்கொண்டவ
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது		னாய்
तत्	அந்த	भ्रुकुटिं सञ्चक्रे	புருவம் நெறித்தரலை.
भाषितं श्रुत्वा	சொல்லைக் கேட்டு	एव एव	இவனை நோக்கியும்
च च	தசகண்டனோ	अभाषत	பின்வருமாறு
			மொழிந்தான்:

मान्यो गुरुरिवाचार्यः किं मां त्वमनुशाससि । किमेवं वाक्छ्रमं कृत्वा काले युक्तं विधीयताम् ॥

गुरः	“தமையனார்	एवं	இவ்வீதம்
आचार्यः इव	ஆசிரியரென	वाक्छ्रमं कृत्वा	நானோகப் பேசி
मान्यः	கௌரவிக்கத்தக்கவர்.	किं	என்ன பயன் ?
त्वं	நீ	काले	இக்காலத்தில்
मां	எனக்கு [னையோ ?	युक्तं	உசிதமானது
अनुशाससि किं	உபதேசிக்கின்ற-	विधीयताम्	செய்யப்பட்டும்.

विभ्रमाच्चित्तमोहाद्वा बलवीर्याश्रयेण वा । नाभिपन्नमिदानीं यद्व्यर्थास्तस्य पुनः कथाः ॥

विभ्रमात्	“காமலேட்டகையின்” அவசரத்தாலோ,	अभिपन्नं न	முன் செய்துமுடிக்கப் படவில்லையோ
चित्तमोहात् वा	புத்திமயக்கத்தாலோ	इदानीं	இப்பொழுது
बलवीर्याश्रयेण वा	ஆற்றலுமரண்மையும்	पुनः	மீனவும்
यत्	கொண்டிருப்பதாலோ	तस्य	அதனுடைய
	எதொன்று	कथाः	வ்யவஹாரங்கள்
		व्यर्थाः	வீணானவை.

अस्मिन्काले तु यद्युक्तं तदिदानीं विधीयताम् । गतं तु नानुशोचन्ति गतं तु गतमेव हि ॥

अस्मिन् काले	“இந்த சமயத்தில்	गतं	சென்றது
यत्	எது	गतं एव तु	சென்றதேதான்.
युक्तं	ஏற்றதோ	हि	ஆதலால்
तत् तु	அதுதான்	गतं तु	கடந்ததைக்குறித்து
इदानीं	இப்பொழுது	अनुशोचन्ति न	பெரியோர்கள் வருந் தார்கள்.
विधीयतां	செய்யப்படவேண்டும்.		

ममापनयजं दोषं विक्रमेण समीकुरु । यदि खल्वस्ति मे स्नेहो विक्रमं वाऽवगच्छसि ॥
यदि वा कार्यमेतत्ते हृदि कार्यतमं मतम् ॥ २७ ॥

ते	“உனக்கு	कार्यतमं	அவச்யம் செய்யத்
मे	என்னிடம்	हृदि	மனதில் [தக்கதாக
खलु	உண்மையான	मतं यदि वा	தொன்றிலும்
स्नेहः-	அன்பு	मम	எனது
अस्ति यदि	இருப்பினும்	अपनयजं	பிழையான நடத்தை யால் விளைந்த
विक्रमं	ஸ்வபராக்ரமத்தை	दोषं	குறையை
अवगच्छसि वा	நீ உள்ளபடி அதிர்ந்து கொண்டிருப்பினும்	विक्रमेण	பராக்ரமங்கொண்டு
एतत्	இந்த	समीकुरु	நீ சரிப்படுத்தி
कार्यं	காரியமானது		விடுவாயாக.

स सुहृद्यो विपन्नार्थं दीनमभ्यवपद्यते । स बन्धुप्यौपनीतेयु साहाय्यायोपकल्पते ॥ २८ ॥

यः	“எவன்	सुहृन्	உற்ற துணைவன்.
विपन्नार्थं	காரியங்கள் நாசமுற்று	यः	எவன்
दीनं	கலக்கித்தவிக்கும்	अपनीतेषु	அக்கிரமக்காரர்கள்
	ஒருவனை		விஷயத்திலும்
अभ्यवपद्यते	ஆகரிக்கிறானே	साहाय्याय उपकल्पते	உதவிபுரிகிறானே,
सः	அவன்	सः	அவன்
		बन्धुः	உறவினன்.”

तमयैवं ब्रुवाणं तु वचनं धीरदारुणम् । रुष्टोऽयमिति विज्ञाय शनैः श्लक्ष्णमुवाच ह ॥ २९ ॥

अथ	அப்பொழுது	रुष्टः	கோபங்கொண்டு
एवं	மேற்கண்டவாறு		விட்டான்”
वचनं	சொல்லை	इति	என்று
धीरदारुणं	தேரரியமாகவும்	विज्ञाय	அறிந்துகொண்டு
	கடுமையாகவும்	तु	இவ்விஷயத்தில்
ब्रुवाणं	சொல்லும்	शनैः	மெதுவாய்
तं	அவனை	श्लक्ष्णं	இனிமையாய்
अयं	“இவன்	उवाच ह	பேசலுற்றான்.

अतीव हि समालक्ष्य भ्रातरं क्षुभितेन्द्रियम् । कुम्भकर्णः शनैर्वाक्यं वभाषे परिसान्त्वयन् ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	परिसान्त्वयन्	தேற்றாவுசெய்ப்பவ
भ्रातरं	தமையனாரை	शनैः	ஆமைதிராக [னும்
अतीव	மிக	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
क्षुभितेन्द्रियं हि	புலன் பதறியவராயும்	वभाषे	பின்வகுமாறு
समालक्ष्य	கவனித்து		எனப்பலுற்றான் :

अलं राक्षसराजेन्द्र सन्तापमुपपद्य ते । रोषं च संपरित्यज्य स्वस्थो भवितुमर्हसि ॥ ३१ ॥

राक्षसराजेन्द्र	“ராஷஸமன்னர்	संपरित्यज्य	விட்டொழித்து
	கோமானே!	स्वस्थः च	சீமதிக்கொண்டவ
ते	தேவரீருக்கு		ராகவே
सन्तापं उपपद्य अलं	ஸந்தாபம்கொண்டது	भवितुं अर्हसि	தேவரீர் தூக்க
रोषं	கோபத்தை [போதும்.		வேண்டும்.

नैतन्मनसि कर्तव्यं मयि जीवति पार्थिव । तमहं नाशयिष्यामि यत्कृते परितप्यसे ॥ ३२ ॥

पार्थिव	“மன்னவரே!	यत्कृते	எவன்காரணமாய்
मयि	நான்	परितप्यसे	மனவேதனைபுறுகின்
जीवति	உயிருடனிருக்கையில்		நீரே
एतत्	இதோன்றும்	तं	அவனை
मनसि	மனதில்	अहं	நான்
कर्तव्यं न	கொள்ளத்தக்கதன்று.	नाशयिष्यामि	அழித்துகொடுவேன்.”

अवश्यं तु हितं वाच्यं सर्वावस्थं मया तव । बन्धुभावादभिहितं भ्रातृस्नेहाच्च पार्थिव ॥

मया	"என்னால்	पार्थिव	வேந்தரே!
तव	தேவரீருக்கு	बन्धुभावात्	உறவின் பான்மையால்
सर्वावस्थं	எப்பிரகாரத்திலும்	भ्रातृस्नेहात् च	ஸநேஹாதரவாஞ்சையால்
हितं	ஹிதமானது	अभिहितम्	இது சொல்லப்பட்டது.
अवश्यं	அவச்யமாய்		
वाच्यं तु	சொல்லக்கடமையே.		

सदृशं यत्तु कालेऽस्मिन्कर्तुं स्निग्धेन बन्धुना । शत्रूणां कदनं पश्य क्रियमाणं मया रणे ॥

स्निग्धेन	"வரஞ்சையுள்ள	शत्रूणां	(அந்த) சத்ருக்களின்
बन्धुना	ஸநேஹாதரனால்	कदनं तु	அழிவையே
अस्मिन्	இந்த	मया	என்னால்
काले	காலத்தில்	रणे	போரில்
यत्तु	எதென்று	क्रियमाणं	புரியப்படுவதாய்
कर्तुं सदृशं	செய்யத் தக்கதோ,	पश्य	தேவரீர் காண்பிராக.

अद्य पश्य महाबाहो मया समरमूर्धनि । हते रामे सह भ्रात्रा द्रवन्तीं परवाहिनीम् ॥३५॥

महाबाहो	"மஹாபாகுவே!	भ्रात्रा सह	தம்பிரியோடுகூட
अद्य	இப்பொழுது	हते	மாய்க்கப்படவும்
समरमूर्धनि	போர்முனையில்	परवाहिनीं	சத்ருவேளையை
मया	என்னால்	द्रवन्तीं	ஓடுகின்றதாயும்
रामे	ராமன்	पश्य	பார்ப்பீர்.

अद्य रामस्य तद्दृष्ट्वा मयाऽऽनीतं रणाच्छिरः । सुखी भव महाबाहो सीता भवतु दुःखिता ॥

महाबाहो	"ஹீரரே!	शिरः	தலையை
अद्य	இப்பொழுது	दृष्ट्वा	கண்டபின்னர்
मया	என்னால்	सुखी	சுகமுற்றவராய்
रणात्	போரிட்டு	भव	தேவரீர் இருப்பீராக.
आनीतं	கொண்டுவரப்பட்ட	सीता	ஸீதை
रामस्य	ராமனது	दुःखिता	சோகமுற்றவளாய்
तः	அந்த	भवतु	ஆகட்டும்.

अद्य रामस्य पश्यन्तु निधनं सुमहत्प्रियम् । लङ्कायां राक्षसाः सर्वे ये ते निहतबान्धवाः ॥

लङ्कायां	"இலங்கையில்	अद्य	இப்பொழுது
ये	எந்த	सुमहत्	மிக
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	प्रियं	பிரியமான
निहतबान्धवाः	பந்துக்களைப் பறி கொடுத்தவர்களோ	रामस्य	ராமனது
ते	அவர்கள்	निधनं	மரணத்தை
सर्वे	எல்லோரும்	पश्यन्तु	கண்கூடாகக் காணட்டும்.

अद्य शोकपरीतानां स्वबन्धुवधकारणात् । शत्रोर्युधि विनाशेन करोम्यास्रप्रमार्जनम् ॥ ३८ ॥

अद्य	"இப்பொழுது	स्वबन्धुवध- कारणात् } शोकपरीतानां	தனது உறவினரின் மரணநிமித்தமாய் சோகத்தால் தனிப் பவர்களின்
युधि	போரில்		
शतोः	சற்றுவிள்		
विनाशेन	அழிவால்	आस्रप्रमार्जनं } करोमि	கண்ணீர்ப்பெருக்கை நீக்கவிடுகின்றேன்.

अद्य पर्वतसङ्काशं समूर्यमिव तोयदम् । विकीर्णं पश्य समरे सुग्रीवं पुवगोत्तमम् ॥ ३९ ॥

पर्वतसङ्काशं	"மலையை நிகர் த்தவ ணம்	सुग्रीवं	சகீவனை
समूर्यं	சூர்யனோடு கூடிய	अद्य	இப்பொழுது
तोयदं इव	மேகம் போன்றவணும்	समरे	போரில்
पुवगोत्तमं	வானரோ த்தமனுமா சிய	विकीर्णं	சதைக்கப்பட்டவனாய்
		पश्य	காண்பிராக.

कथं त्वं राक्षसैरेभिर्मया च परिरक्षितः । जिघांसुभिर्दाशरथिं वध्यसे त्वमिहानघ ॥ ४० ॥

त्वं	"தேவரீர்	अनघ	குற்றமற்றவரே!
दाशरथिं	தசரதன் பிள்ளையை	इह	இப்பொழுது
जिघांसुभिः	கொல்ல ஆவல்	त्वं	தேவரீர்
एभिः	இந்த [கொண்ட	कथं	எப்படி
राक्षसैः	ராஷஸர்களாலும்	वध्यसे	அவனால் வதைக்கப் படுவீர்?
मया च	அடியேனாலும்		
परिरक्षितः	குழந்தா காக்கப் பெற்றிருக்கிறீர்.		

अथ पूर्वं हते तेन मयि त्वां हन्ति राघवः । नाहमात्मनि सन्तापं गच्छेयं राक्षसाधिप ॥

राक्षसाधिप	"ராஷஸமன்னா!	त्वां	தேவரீரை
पूर्वं	முதலில்	हन्ति	கொல்வான்.
मयि	மான்	अहं	என்
तेन	அவனால்	आत्मनि	என் விடயத்தில்
हते अथ	கொல்லப்பட்ட பிறகே	सन्तापं	துயரை
राघवः	ராமன்	न गच्छेयम्	உடையேன்.

कामं त्विदानीमपि मां व्यादिश त्वं परन्तप । न परः प्रेषणीयस्ते युद्धायातुलविक्रम ॥

अनुलविक्रम	"ஒப்பற்ற பிரதாய சாலியே!	युद्धाय	போருக்கு
कामं	இதெல்லாமிருக் கட்டும்.	व्यादिश	அனுப்புவிசாக.
त्वं	தேவரீர்	परन्तप	சத்ருஸம்ஹாரகர்!
इदानीं तु	இசைணமே	परः	மற்றொருவன்
मां अपि	என்னையே	ते	தேவரீரால்
		प्रेषणीयः न	அனுப்பப்படக் கூடாது.

अहमुत्सादयिष्यामि शत्रूंस्तव महाबल

महाबल "மகாபலம் படைத்
தவரே!

अहं तव "நான்
தேவரீரது

यदि शक्रो यदि यमो यदि पावकमारुतौ ।

शक्रः यदि "இந்திரனாயிருந்தா
லும் சரி

यमः यदि "யமனாயிருந்தாலும் சரி

पावकमारुतौ यदि "அக்னியும் வாயுவுமா
யிருந்தாலும் சரி

॥ ४३ ॥

शत्रून् उत्सादयिष्यामि "சத்ருக்களை
அறவே அழித்துவிடு
கின்றேன்.

तानहं योधयिष्यामि कुवेरवरुणावपि ॥४४॥

कुवेरवरुणौ "குபேரனும் வருணனும்
மாயிருந்தாலும் சரி

तान् अपि "அவர்களையும்

अहं योधयिष्यामि "நான்
எதிர்த்துப்போரிடு
வேன்.

गिरिमात्रशरीरस्य शितशूलधरस्य मे । नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्य विभीषाच्च पुरन्दरः ॥ ४५ ॥

गिरिमात्रशरीरस्य "மலைபோன்ற தேகம்
கொண்டவனும்

शितशूलधरस्य "கூரிய சூலாயுதமேந்தி
யவனும்

तीक्ष्णदंष्ट्रस्य "கொடும் கோரப்பற்
களுற்றவனுமான

मे "நான்

नर्दतः "கர்ஜனையிடுகையில்

पुरन्दरः च "இந்திரனும்

विभीषात् "நெஞ்சமஞ்சுவான்.

अथ वा त्यक्तशस्त्रस्य मृद्रतस्तरसा रिपून् । न मे प्रतिमुखे स्थातुं कश्चिच्छक्तो जिजीविषुः ॥

अथ वा "அல்திருக்கட்டும்.

त्यक्तशस्त्रस्य "ஆயுதங்களை அகற்றி

तरसा "பலத்தால்

रिपून् "சத்ருக்களை

मृद्रतः "பிண்டமாக்கும்

मे "எனக்கு

प्रतिमुखे "எதிரில்

स्थातुं "நிற்க

जिजीविषुः "உயிரோடிருக்க
ஆசைகொண்ட

कश्चित् "எவனும்

शक्तः न "வல்லவனாகான்.

नैव शक्त्या न गदया नासिना निशितैः शरैः । हस्तौभ्यामेव संरब्धो हनिष्याम्यपि वज्रिणम् ॥

शक्त्या एव न "வேலையுதத்தாலும்
மல்ல;

गदया न "கதையாலும் மல்ல;

नासिना "கத்தியாலும்

निशितैः शरैः "கூரியபாணங்களாலும்

न "அல்ல.

हस्तभ्यां एव "இருகாங்கனாலே

संरब्धः "தகைத்தவனாய்

वज्रिणं अपि "வஜ்ராயுதம் பிடித்தவ
னையும் இந்திரனையும்

हनिष्यामि "கொன்று வீழ்த்து

வேன்.

यदि मे मुष्टिवेगं स राघवोऽद्य सहिष्यते । ततः पास्यन्ति बाणौघा रुधिरं राघवस्य तु ॥

सः राघवः "அந்த ராமன்

अद्य "இப்பொழுது

मे "எனது

मुष्टिवेगं तु "முஷ்டிவேகத்தையும்

सहिष्यते यदि "பொறுப்பானேயானால்

ततः "அதன்பிறகே

बाणौघाः "சாஜாலங்கள்

राघवस्य "ராமனின்

रुधिरं "ரத்தத்தை

पास्यन्ति "குடிக்கப்போகின்றன.

अचिन्तयित्वा बाणौघान्नुधिरं राघवस्य च । लक्ष्मणस्य च पास्यामि चिरकालं पिपासितः॥

चिरकालं	“வெகுநாளாக”	राघवस्य च	ராமனுடையவும்,
पिपासितः	தாகவிடாய்கொண்ட	लक्ष्मणस्य च	லக்ஷ்மணனுடையவும்
बाणौघान्	கணையாரிகளை [நான்	रुधिरं	ரத்தத்தை
अचिन्तयित्वा	பொருட்படுத்தாது	पास्यामि	பருகுவேன்.

चिन्तया बाध्यसे राजन्किमर्थं मयि तिष्ठति । सोऽहं शत्रुविनाशाय तव निर्यातुमुद्यतः ॥

राजन्	“மன்னவரே !	बाध्यसे	தன்புறுகின்றீர் ?
मयि	அடியேன்	सः अहं	அந்த நான்
तिष्ठति	காத்துநிற்கையில்	तव	தேவரீரது
किमर्थं	ஏன்	शत्रुविनाशाय	சத்ருக்களையழிக்க
चिन्तया	சிந்தையால்	निर्यातुं उद्यतः	புறப்பட்டுவிட்டேன்.

मुञ्च रामाद्भयं राजन्हनिष्यामीह संयुगे । राघवं लक्ष्मणं चैव सुग्रीवं च महाबलम् ॥

हनुमन्तं च रक्षोघ्नं लङ्का येन प्रदीपिता

॥ ५१ ॥

राजन्	“அரசரே !	येन	எவனால்
रामात्	ராமனிடத்திலிருந்து	लङ्का	இலங்கை
भयं	பயத்தை	प्रदीपिता	கொளுத்தப்பட்ட
मुञ्च	விட்டுடொழிப்பீராக.		தோ அந்த
संयुगे	போரில்	रक्षोघ्नं	அரக்கர்களை மாய்த்த
राघवं	ராமனையும்	महाबलं	மகாபலசாலியாகிய
लक्ष्मणं च	லக்ஷ்மணனையும்	हनुमन्तं च	ஹனுமானையும்
सुग्रीवं च	சுகரீவனையும்,	इह एव	இப்பொழுதே
		हनिष्यामि	கொன்றுவிடுவேன்.

हरिंश्चापि हनिष्यामि संयुगे समवस्थितान् ।

असाधारणमिच्छामि तव दातुं महद्यशः ॥

संयुगे	“போரில்	तव	தேவரீருக்கு
समवस्थितान्	எதிர்த்துநிற்கின்ற	असाधारणं	இசரர்களுக்குக்
हरीन् अपि	குரக்குகளையும்	महत्	பெரும் [கிட்டாத
हनिष्यामि	கொன்றுவிடுகின்றேன்.	यशः	புகழை
च	அதனால்	दातुं	விளைவிக்க
		इच्छामि	விரும்புகிறேன்.

यदि चेन्द्राद्भयं राजन्यदि वाऽपि स्वयम्भुवः । तत्तेऽहं नाशयिष्यामि नैशं तम इवांशुमान् ॥

राजन्	“மன்னவரே !	तत् अपि	அதையும்
ते	தேவரீருக்கு	अंशुमान्	சதிரவன்
इन्द्रात्	இந்திரனிடத்தி	नैशं	இரவின்
भयं	ஆயத்தது [விருந்து	तमः	இருளை
यदि च	இருந்தாலும் சரி	इव	எவ்வண்ணமோ
स्वयम्भुवः	பிரம்மதேவரிட	अहं	நான் [அவ்வண்ணமே
	விருந்து	नाशयिष्यामि	ஒழித்துவிடுகின்றேன்.
यदि वा	இருந்தாலும் சரி		தேன்.

अपि देवाः शयिष्यन्ते क्रुद्धे मयि महीतले । यमं च शययिष्यामि भक्षयिष्यामि पावकम् ॥
आदित्यं पातयिष्यामि सनक्षत्रं महीतले

॥ ५४ ॥

मयि	" நான்	शययिष्यामि	கொட்டமடக்கிவிடு
क्रुद्धे	கொபங்கொண்டு	पावकं	ஆக்ரிசைய்யும் [வேன்.
	ஈயன்	भक्षयिष्यामि	ஈழுக்கிவிடுவேன்.
देवाः अपि	தேவர்களும்	आदित्यं च	சூரியனையும்
महीतले	பூமியில்	सनक्षत्रं	நக்சத் திரங்களுடன்
शयिष्यन्ते	ஈழ்த்தப்படுபவர்கள்.	महीतले	பூமியில்
यमं च	எமையும்	पातयिष्यामि	ஈழ்த்துவேன்.

शतक्रतुं वधिष्यामि पास्यामि वरुणालयम् । पर्वतांश्चूर्णयिष्यामि दारयिष्यामि मेदिनीम् ॥

शतक्रतुं	" இத்திரனை	पर्वतान्	மலைகளை
वधिष्यामि	மாய்த்துவிடுவேன்.	चूर्णयिष्यामि	துகரைக்கிவிடுவேன்.
वरुणालयं	கடலை	मेदिनीं	பூமியை
पास्यामि	பருகுவேன்.	दारयिष्यामि	பினத்துவிடுவேன்.

दीर्घकालं प्रसुप्तस्य कुम्भकर्णस्य विक्रमम् । अद्य पश्यन्तु भूतानि भक्ष्यमाणानि सर्वशः ॥

दीर्घकालं	" நீண்டகாலம்	अद्य	இப்பொழுது
प्रसुप्तस्य	உறங்கிக்கிடந்த	भक्ष्यमाणानि	ஈழுக்கப்படும்
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	सर्वशः भूतानि	எல்லாப்பிராணிகளும்
विक्रमं	பிரதாபத்தை	पश्यन्तु	பார்க்கட்டும்.

नन्विदं त्रिदिवं सर्वमाहारस्य न पूर्यते

॥ ५७ ॥

ननु	" இப்பொழுது	सर्वं	எல்லாமும்
इदं	இந்த	आहारस्य	ஆகாரத்திற்கு
त्रिदिवं	மூன்று	पूर्यते न	பொதாது.

वधेन ते दाशरथेः सुखाहं सुखं समाहर्तुमहं व्रजामि ।

निहत्य रामं सह लक्ष्मणेन खादामि सर्वान्हरियूथमुख्यान्

॥ ५८ ॥

अहं	" நான்	लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனோடு
दाशरथेः	ராஜனது	सह	கூட
वधेन	வதையால்	रामं	ராமனையும்
ते	தேவர்களுக்கு	हरियूथमुख्यान्	வானரச்சேனைத்தலைவர்கள்
सुखाहं	பாக்கியத்திற்கு		
	கொடுத்துவைத்த	सर्वान्	எல்லோரையும்
सुखं	சுகத்தை	निहत्य	கொன்று
सनाहर्तुं	விளைவிக்க	खादामि	மென்று ஈழுக்கு
व्रजामि	இதோசெல்கின்றேன்.		கிறேன்.

रमस्व कामं पिव चाद्यवारुणीं कुरुष्व कृत्यानि विनीयतां ज्वरः ।
मयाऽद्य रामे गमिते यमक्षयं चिराय सीता वशगा भविष्यति ॥ ४९ ॥

காம்	“யதேதச்சையாய்	மயா	என்னால்
रमस्व	இன்பம் அனுபவியும்.	अद्य	இப்பொழுது
अद्यवारुणीं च	சிறந்த மத்யந்தையும்	रामे	ராமன்
पिव	பருகும்.	यमक्षयं	எமனது விடுதிக்கு
कृत्यानि	செய்யவேண்டிய அனு	गमिते	அனுப்பப்பட்டுவிடின்
कुरुष्व	செய்யும். [வல்களை	सीता	சீதை
ज्वरः	மனக்கவலை	चिराय	கடைசியாய்
विनीयतां	விட்டொழிக்கப் பட்டும்.	वशगा भविष्यति	வசப்பட்டுவிடுவான்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे त्रिषष्टितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17401

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2726

चतुःषष्टितमः सर्गः—अथपத்துநான்காவது ஸர்க்கம். ॥ ६४ ॥

महोदरेण कुम्भकर्णभर्त्सनम्—மஹோதரன் கும்பகர்ணனையதட்டுவது.

तदुक्तमतिकायस्य बलिनो बाहुशालिनः । कुम्भकर्णस्य वचनं श्रुत्वा वाच महोदरः ॥ १ ॥

महोदरः	மகோதரன்	कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது
अतिकायस्य	பெரும் உடலுடைய வனும்	सत्	உத்த
बाहुशालिनः	பெருங்கைகனமையந்த வனும்	उक्तं श्रुत्वा	சொல்லைக் கேட்டு
वचिनः	பிரதாபசாலியுமான	वचनं	ஒரு சொல்லை
कुम्भकर्ण कुले जातो धृष्टः प्राकृतदर्शनः ।		उवाच	பின்வருமாறு
कुम्भकर्ण	“கும்பகர்ணரே!		புகன்றன்:
कुले	நற்குலத்திற்	अवलिसः	செருக்குத் தலைக்கே
जातः	பிறந்தவரும்	सर्वज्ञ	யவருமாகிய நீர்
धृष्टः	அதிகப்பிரஸங்கியும்		எல்லாவிடயங் களிலும்
प्राकृतदर्शनः	அற்புரோக்கமுடைய வரும்	कृत्यं	செய்யவேண்டியதை
		वेदितुं न शक्नोपि	அறிய வல்லாரகீர்.

न हि राजा न जानीते कुम्भकर्ण नयानयौ । त्वं तु कैशोरकाद्भृष्टः केवलं वक्तुमिच्छसि ॥

कुम्भकर्ण	“கும்பகர்ணரே!	इं तु	நீரை
राजा हि	மன்னரே	धृष्टः	அதிகப்பிரஸங்கியாய்
नयानयौ	நீதி அநீதிகள் ஓரன் டையும்	कैशोरकात् केवलं	கேவலம் சிறுபிள்ளைத் தனத்தால்
न जानीते न	அறியாதவரல்லர்.	वक्तुं	எடுத்துரைக்க
		इच्छसि	துணர்நீர்.

स्थानं वृद्धिं च हानिं च देशकालविभागवित् । आत्मनश्च परेषां च बुध्यते राक्षसर्षभः ॥

देशकाल- विभागवित्	“எற்ற இடம் என்ற காலம் இவைகளை புணர்ந்த	परेषां च वृद्धिं च हानिं च	சத்ருக்களுடையவும் ஆதிக்கத்தையும் குறைவையும்
राक्षसर्षभः आत्मनः च	ராஷ்டிரத்தலைவர் தன் னுடையவும்	स्थानं बुध्यते	ஒத்த நிலையையும் அறிந்திருக்கின்றார்.

यत्त्वशयं बलवता कर्तुं प्राकृतबुद्धिना । अनुपासितवृद्धेन कः कुर्यात्सादृशं बुधः ॥ ५ ॥

बलवता अनुपासितवृद्धेन प्राकृतबुद्धिना तु कर्तुं	“பலவானும் பெரியோர் சினைந் பெறுதலனுமாகிய அற்புத்தியோன் ஆளுவகூட செய்ய	यत् अशयं सादृशं बुधः कः कुर्यात्	எது தகாததோ அப்படிப்பட்டதை புத்திமாளுகிய எவன் செய்வான் ?
--	--	---	--

यांस्तु धर्मार्थकामांस्त्वं ब्रवीषि पृथगाश्रयान् । अनुबोद्धुं स्वभावे तान्नाहि लक्षणमस्ति ते ॥

त्वं यान् धर्मार्थकामान् पृथगाश्रयान् ब्रवीषि	“நீர் எந்த தர்மம், அர்த்தம், கா மம் இவைகளை வெவ்வேறு காலத்திற் குரியவைகளாக உரைத்தீரே	तान् स्वभावे अनुबोद्धुं ते तु लक्षणं अस्ति न हि	அவைகளை உண்மையில் அறிய தேவீருக்கோ யோக்யதை இல்லையே.
---	---	--	--

कर्म चैव हि सर्वेषां कारणानां प्रयोजनम् । श्रेयः पापीयसां चात्र फलं भवति कर्मणाम् ॥

सर्वेषां कारणानां हि प्रयोजनं कर्म एव असि	“எல்லா உத்தேசங்களையும் முடிவிட்டது செய்கையே. இவ்வுலகில்	पापीयसां कर्मणां च श्रेयः फलं च भवति	மிகப்பாப செயல்களுக்கும் நல்ல பலனும் கிடைக்கிறது.
---	---	--	--

निःश्रेयसफलावेव धर्मार्थावितरावपि । अधर्मानर्थयोः प्राप्तिः फलं च प्रत्यवायिकम् ॥८॥

इत्सौ धर्मार्थं अपि निःश्रेयसफलो एव	எற்ற தர்மம், அர்த்தம் இரண்டும் நற்பயன்களையே கொண்டவைகள்.	अधर्मानर्थयोः प्रत्यवायिकं फलं च प्राप्तिः	அதர்மம், அனர்த்தம் இவ்விஷயங்களில் நீய பயனும் கிடைக்கிறது.
---	---	---	---

ऐहलौकिकपारत्रं कर्म पुंभिर्निषेव्यते । कर्माण्यपि तु कल्याणि लभते काममास्थितः ॥

புமி:	“புருஷர்களால்	காம்	காமபுருஷர்த்தத்தை
ऐहलौकिकपारत्रं	{ இவ்வுலகுக்குகந்த தும், அவ்வுலகுக் குகந்ததுமான	आस्थितः तु	கைக்கொண்ட ஒருவ
कर्म		कल्याणि	நன்மை [ஊம்
निषेव्यते	செயலானது	कर्मणि अपि	பயன்களையே
	நடத்தப்படுகிறது.	लभते	அடைகிறான்.

तत्र क्लृप्तमिदं राज्ञा हृदि कार्यं मतं च नः । शत्रौ हि साहसं यत्स्यात्किमिवात्रापनीयताम् ॥

तत्र	“அவ்விஷயத்தில்	मतं च	சம்மதமே.
राज्ञा	மன்னவரால்	शत्रौ	சத்துருவிஷயத்தில்
हृदि	மனதில்	साहसं	அடாத செயல்
क्लृप्तं	கொள்ளப்பட்ட	स्यात् यत्	எற்படுமானால்
इदं	இந்த	अस	இதில்
कार्यं	காரியம்	किं हव	என்னதான்
नः हि	நமக்கும்	अपनीयताम्	குறைந்துவிடும்?

एकस्यैवाभियाने तु हेतुर्यः प्रकृतस्त्वया । तत्राप्यनुपपन्नं ते वक्ष्यामि यदसाधु च ॥११॥

त्वया	“உம்மால்	तत्र अपि	அவ்விஷயத்திலும்
एकस्य एव	{ ஒருவனாகவே எதிர்த் துப்போரிடுவதில்	असाधु	பொருந்தாதது
अभियाने		यत् तु	எதுவோ அதையும்
यः	எந்த	अनुपपन्नं च	தகாததையும்
हेतुः	காரணம் (தன்பலம்)	ते	உனக்கு
प्रकृतः	எடுத்துக்காட்டப் பட்டதோ	वक्ष्यामि	எடுத்துரைப்பேன்.

येन पूर्वं जनस्थाने बहवोऽतिबला हताः । राक्षसा राघवं तं त्वं कथमेको जयिष्यसि ॥

पूर्वं	“முன்பு	हताः	கொல்லப்பட்டார்
जनस्थाने	ஜனஸ்தானத்தில்	तं राघवं	அந்த ராமனை [கனோ
येन	எவனால்	त्वं	நீ
अतिबलाः	அதிபலசாலிகளாகிய	एकः	ஒருவனாய்
बहवः	பல	कथं	எக்டனம்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	जयिष्यसि	வெற்றிகொள்வாய்?

ये पुरा निर्जितास्तेन जनस्थाने महौजसः । राक्षसांस्तान्पुरे सर्वान्भीतानद्यापि पश्यसि ॥

पुरा	“முன்பு	तान्	அந்த
तेन	அவனால்	राक्षसान्	அரக்கர்கள்
जनस्थाने	ஜனஸ்தானத்தில்	सर्वान्	எல்லோரையும்
महौजसः	மகாப்பிரதாபசாலி	अद्यपि	இப்போதும்
ये	எவர்கள் [கனான	भीतान्	திகில்கொண்டவர்க
निर्जिताः	முறியடிக்கப்பட்டார்	पुरे	பட்டணத்தில் [ளாய்
	கனோ	पश्यसि	பார்க்கின்றீரே!

तं सिंहमिव संकुदं रामं दशरथात्मजम् । सर्पं सुप्तमिवाबुध्य प्रबोधयितुमिच्छसि ॥ १४ ॥

சங்குடீ	"சினக்கொண்ட	சர்ப்	நாகத்தை
சிங் இவ	சிக்கம்போன்ற	இவ	எப்படியோ அப்படி
தசரதாत्मजं	தசரதன் பிள்ளையான	ஆபுடிய	சீண்டி
தம் ராமம்	அந்த ராமனை	புரவோதயிதும்	எழுப்ப
சுசம்	துக்குகின்ற	இச்சசி	துணிகின்றனை.

ज्वलन्तं तेजसा नित्यं क्रोधेन च दुरासदम् । कस्तं मृत्युमिवासह्यमासादयितुमर्हति ॥ १५ ॥

தெஜசா	"பிரதாபத்தாலும்	மூயும் இவ	எமன்போன்று
கோபேன ச	கோபத்தாலும்	அவள்	அசந்நயமானவனு
நித்யம்	எப்பொழுதும்	தம்	அவனை [மான
ज्वलन्तं	ஜ்வலிப்பவனும்	க:	எவன்
दुगणदं	கிட்ட அணுகமுடியா தவனும்	ஆசாடியிதும்	எதிர்க்க
		அஹி	சக்தனாயிருக்கிறான்?

संशयस्थमिदं सर्वं शत्रोः प्रतिसमासने । एकस्य गमनं तत्र न हि मे रोचते भृशम् ॥ .

शत्रोः	"சத்தருவை	एकस्य	அக்கு
प्रतिसमासने	எதிர்த்துப்போராடு வதில்	एकस्य गमनं हि	ஒருவன் போதலென் பதே
इदं	இந்த	मे	எனக்கு
सर्वं	எல்லாமும்	भृशं	மிகவும்
संशयस्थं	ஆபத்திற்கிடமானதே.	न रोचते	பிடித்ததாயில்லை.

हीनार्थः सुसमृद्धार्यं को रिपुं प्राकृतं यथा । निश्चित्य जीवितत्यागे वशमानेतुमिच्छति ॥

हीनार्थः	"குறைந்த உபகரண	निश्चित्य	நிச்சயங்கொண்டு
कः	எவன் [கருளுள்ள	प्राकृतं	பாமரபுருஷனை
सुसमृद्धार्यं	நிறைந்த உபகரணம் கருள்ள	यथा	எப்படியோ அப்படி யே
रिपुं	சத்ருவை	वशं वानेतुं	தன்வசப்படுத்த
जीवितत्यागे	உயிர் மாய்ப்பதில்	इच्छति	துணிகின்றவனாகின்றான்.

यस्य नास्ति मनुष्येषु सदृशो राक्षसोत्तम । कथमाशंससे योद्धुं तुल्येनेन्द्रविवस्वतोः ॥

राक्षसोत्तम	"ராஷ்டிரேஸாத்தமா!	इन्द्रविवस्वतोः	இந்திரனுக்கும் சூரிய னுக்கும்
यस्य	எவனுக்கு	तुल्येन	சமனான அவினேடு
सदृशः	சமமானவன்	योद्धुं	போர்புரிய
मनुष्येषु	மனுஷ்யர்களில்	कथं	எகவனம்
अस्ति न	இல்லையோ	आशंससे	நினைக்கின்றனை? n

एवमुक्त्वा तु संरब्धः कुम्भकर्णो महोदरः । उवाच रक्षसां मध्ये रावणं लोकरावणम् ॥

சர்வப்	சினங்கொண்ட	मध्ये	மத்தியில்
महोदरः	மகோதரன்	लोकरावणं	உலகத்தலதயே கதற
कुम्भकर्णं तु	கும்பகர்ணனைப் பார்த்து		• வாடிக்கும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	रावणं	ராவணனைப்பார்த்து
उत्त्वा	சொல்லினிட்டு	उवाच	பின்வருமாறு
रक्षसां	அரக்கர்களின்		சொன்னான் :

लब्ध्वा पुनस्तं वैदेहीं किमर्थं संप्रजल्पसि । यदीच्छसि तदा सीता वशगा ते भविष्यति ॥

लब्ध्वा	“தேவரீர்	इच्छसि यदि	தேவரீர் இஷ்டம்
पुनः	வலிதையை		கொண்டால்
किमर्थं	ஆடைந்த பின்னர்	तदा	அப்பொழுது
संप्रजल्पसि	எதற்காக	सीता	வலிதை
	பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர் ?	ते	தேவரீருக்கு
		वशगा भविष्यति	வசப்பட்டுவிடுவான்.

दृष्टः कश्चिदुपायो मे सीतोपस्थानकारकः । रुचिरश्चेत्स्वया बुद्ध्या राक्षसेश्वर तं शृणु ॥

सीतोपस्थानकारकः	“வலிதையை வசப்படுத்தும்படியான	दृष्टः	கண்டுபிடிக்கப் பட்டது.
कश्चित्	ஓர்	राक्षसेश्वर	ராட்சஸமன்னா!
उपायः	உபாயம்	रुचिः चेत्	திருவுளமிருக்கு
स्वया	எனது		மனனல்
बुद्ध्या	புத்தியைக்கொண்டு	तं	அதை
मे	என்னால்	शृणु	கேட்டருள்விராக.

अहं द्विजिह्वः संह्रादी कुम्भकर्णो वितर्दनः । पञ्च रामवधायैते निर्यान्तीत्यवबोधय ॥२२॥

अहं	“நான்	पञ्च	ஐவர்கள்
द्विजिह्वः	தனிஜிஹ்வன்	रामवधाय	ராமவதைக்காக
संह्रादी	சம்ஹ்ராதி	निर्यान्ति	செல்கின்றனர்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணர்	इति	என்று
वितर्दनः	விதர்த்தனன்	भवबोधय	தேவரீர் கொள்கிற
एते	இந்த		களாக.

ततो गत्वा वयं युद्धं दास्यामस्तस्य यत्रतः । जेष्यामो यदि ते शत्रून्नोपायैः कृत्यमस्ति नः ॥

ततः	“அக்கு	ते	தேவரீரது
वयं	நாங்கள்	शत्रून्	சத்ருக்களை
गत्वा	சென்று	जेप्यामः यदि	ஐயித்த விடுவோமா
यत्रतः	முயற்சிகொண்டு	उपायैः	உபாயங்களால் [வில்
तस्य	அவனுக்கு	नः	மக்கு
युद्धं	போரை	कृत्यं	ஆகவேண்டியது
दास्यामः	தருகின்றோம்.	अस्ति न	இல்லை. [ஒன்றும்

अथ जीवति नः शत्रुर्वयं च कृतसंयुगाः । ततस्तदभिपत्स्यामो मनसा यत्समीक्षितम् ॥

वयं	"நாங்கள்	अथ	அப்பொழுது
कृतसंयुगाः च	போர்புரிந்தும்	यत्	எது
नः	நமது	मनसा	மனதால்
शत्रुः	சத்ருரு	समीक्षितं	உத்தேசிக்கப்பட்ட
जीवति	பிழைத்திருக்கின்றான்	तत्	அதை [தோ,
ततः	என்றால்	अभिपत्स्यामः	கைக்கொள்வோம்

वयं युद्धादिहेष्यामो रुधिरेण समुक्षिताः । विदार्य स्वतनुं बाणै रामनामाङ्कितैः शितैः ॥

वयं	"நாங்கள்	विदार्यं	கீறிக்கொண்டு
युद्धात्	போரில்லின்று	रुधिरेण	ரத்தத்தால்
रामनामाङ्कितैः	ராமன் பெயர்கொண்ட	समुक्षिताः	நனைந்தவர்களாய்
शितैः बाणैः	கூரிய பாணக்களால்	इह	இங்கு
स्वतनुं	எங்களது சீரத்தை	एष्यामः	வருகின்றோம்.

भक्षितो राघवोऽस्माभिर्लक्ष्मणश्चेति वादिनः । तव पादौ ग्रहीष्यामस्त्वं नः कामं प्रपूरय ॥

अस्माभिः	"எங்களால்	वादिनः	சொல்லுகின்றவர்
राघवः	ராமன்	तव	தேவரீரது [களாய்
भक्षितः	விழுக்கப்பட்டான்,	पादौ ग्रहीष्यामः	பாதங்களில் தண்ட
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணனும்	त्वं	தேவரீர் [விடுகிறோம்.
च	அப்படியே விழுக்கப் பட்டான்	नः	எங்களது
इति	என்று	कामं	பின்வரும் இஷ்டத்தை
		प्रपूरय	பூர்த்திசெய்வீராக.

ततोऽवघोषय पुरे गजस्कन्धेन पार्थिव । हतो रामः सह भ्रात्रा ससैन्य इति सर्वतः ॥

पार्थिव	"மன்னவரே!	ससैन्यः	சைன்யங்களோடு
ततः	அச்சமயத்தில்		கூடவும்
पुरे	பட்டணத்தில்	हतः	கொல்லப்பட்டான்
गजस्कन्धेन	யானையேறிய ஒரு வளைக்கொண்டு	इति	என்று
रामः	ராமன்	सर्वतः	எங்கும்
भ्रात्रा सह	தம்பியோடுகூடவும்	अवघोषय	பிரகாசப்படுத்து வீராக.

प्रीतो नाम ततो भूत्वा भृत्यानां त्वमरिन्दम । भोगांश्च परिवारांश्च कामांश्च वसु दापय ॥
ततो माल्यानि वासांसि वीराणामनुलेपनम् । पेयं च बहु योधेभ्यः स्वयं च मुदितः पिब ॥

अरिन्दम	"சத்ருசம்ஹாரக!	भूत्वा	இருந்துகொண்டு
ततः	அச்சமயம்	भृत्यानां	பணியாளர்களுக்கு
स्वयं	தேவரீர்	भोगान् च	போகவஸ்துக்களையும்
प्रीतः नाम	திருப்திகொண்டவர் போல	परिवारान् च	வாஹனக்களையும்
		कामान्	விரும்பியவைகளையும்

२सु च	திரவியத்தையும	पयं च	குடிவகையையும்
वीराणां	வீரர்களுக்கு	दापय	கொடுக்கச்செய்வி
वासांसि	வஸ் திரங்களுையும்		ராக*
मास्यानि	புஷ்பங்களையும்	स्वयं च	தேவரீரும்
अनुलेपनं	பூச்சையும்	मुदितः	சந்தேதாஷங்கொண்டு
योधेभ्यः	படர்களுக்கு	ततः	அப்பொழுது
बहु	மிகுந்த	पिब	குடிப்பிராக.

ततोऽस्मिन्बहुलीभूते कौलीने सर्वतो गते । भक्षितः ससुहृद्रामो राक्षसैरिति विश्रुते ॥३०॥
प्रविश्याश्वास्य चापि त्वं सीतां रहसि सान्त्वय । धनधान्यंश्च कामैश्च रत्नैश्चैनां प्रलोभय ॥

ततः	“ அப்பொழுது	सीतां अपि	விரைதயிடமே
रामः	‘ராமன்	रहसि	ஏகாந்தத்தில்
ससुहृन्	நண்பர்களோடுகூட	प्रविश्य	சென்று
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	आध्यास्य	தேற்றாவுபடுத்தி
भक्षितः	விழுக்கப்பட்டான்	सान्त्वय	நல்வார்த்தை புகல்
इति	என்ற		விராக.
अस्मिन्	இந்த	एनां	இவளை
विश्रुते	பிரவரித்தமான	धनधान्यैः च	தனதரண்பங்களாலும்
कौलीने	வதந்தியானது	कामैः च	இஷ்டவஸ்துகள்
सर्वतो गते	எங்கும் பாவி		களாலும்
बहुलीभूते	பிரகரமானவுடன்	रत्नैः च	சந்நங்களாலும்
त्वं च	தேவரீரும்	प्रलोभय	மயக்கிவிடும்.

अनयोपधया राजन्भयशोकानुबन्धया । अकामा त्वद्दशं सीता नष्टनाथा गमिष्यति ॥३१॥

राजन्	“ அரசே !	अकामा	எருப்பமில்லாதிருந்த
अनया	இந்த	सीता	உரைத
भयशोकानुबन्धया	தினிலையும், சோகத் தையும் விளைவிக்கும்	नष्टनाथा	நாசனிழந்தவளாய்
उपधया	கபடோபாயத்தால்	त्वद्दशं गमिष्यति	தேவரீருக்கு வசப்பட்ட இடுவாள்.

रञ्जनीयं हि भर्तारं विनष्टमवगम्य सा । नैराश्यात्स्त्रीलघुत्वाच्च त्वद्दशं प्रतिपत्स्यते ॥३३॥

सा	“ அவள்	नैराश्यात्	திருந்த ஆசையொழிக் தமையாலும்
रञ्जनीयं	காதலித்த	स्त्रीलघुत्वात् च	ஸ்த்ரீசாபல்யத் *
* भर्तारं	கணவனை		தாலும்
विनष्टं	மரணடவளுக	त्वद्दशं प्रतिपत्स्यते	தேவரீருக்கு வசப்பட்ட இடுவாள்.
अवगम्य च	அறிந்ததுமே		

सा पुरा सुखसंवृद्धा सुखार्हा दुःखकर्षिता । त्वय्यधीनं सुखं ज्ञात्वा सर्वथोपगमिष्यति ॥

पुरा	"முன்பு	दुःखकर्षिता	துக்கத்தால் வாதைப் பட்டவளாகி
सुखसंवृद्धा	செல்வமாய் வளர்ந் தவளும்	सुखं	சுகத்தை
सुखार्हा	சுகத்திற்கே உரியவளு மான	त्वयि अधीनं	உனததீனமாய்
सा	அவள்	ज्ञात्वा	கவனித்து
		सर्वथा	எவ்விதத்திலும்
		उपगमिष्यति	கிட்டிவிடுவாள்.

एतत्सुनीतं मम दर्शनेन रामं हि दृष्ट्वैव भवेदनर्थः । .

इहैव ते सेत्स्यति मोत्सुको भूर्महानयुद्धेन सुखस्य लाभः ॥ ३५ ॥

मम	"எனது	मा मूः	தேவரீர் இருக்க வேண்டாம்.
दर्शनेन	அபிப்பாயத்தால்	अयुद्धेन	போரின்றியே,
एतत् हि	இதுதான்	सुखस्य	சுகத்தினது
सुनीतं	நலமாயிருக்கின்றது.	महान्	பெரும்
रामं	ராமனை	लाभः	லாபமானது
दृष्ट्वा एव	கண்டபின்னரே	इह एव	இவ்விடத்திலேயே
अनर्थः	தீங்கு	ते	தேவரீருக்கு
भवेत्	விளையலாம்.	सेत्स्यति	சுத்திக்கும்.
उत्सुकः	சஞ்சலமுற்றவராய்		

अदृष्टसैन्यो ह्यनवाससंशयो रिपूनयुद्धेन जयन्नराधिपः ।

यशश्च पुण्यं च महन्महीपते श्रियं च कीर्तिं च चिरं समश्नुते ॥ ३६ ॥

महीपते	"மன்னவரே!	जयन्	ஜயிக்கின்றவனாய்
नराधिपः	ஜர் அரசன்	महन्	பெரும்
अदृष्टसैन्यः	சையைத்தை கண் ணெடுத்தும் பாராத வனாயும்	यशः च	புகழையும்
अनवाससंशयः च	ஆபத்தெதுவுமடை பாதவனாயும்	पुण्यं च	சுகத்தையும்
रिपून्	சத்ருக்களை	कीर्तिं	நீண்ட
अयुद्धेन हि	போரின்றியே	श्रियं च	சம்பத்தையும்
		चिरं	வெகுகாலம்
		समश्नुते	அனுபவிக்கின்றான்."

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुःषष्टितमः सर्गः ॥

पञ्चपष्टितमः सर्गः—அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம். || 64 ||

युद्धाय कुम्भकर्णनिर्याणम्—யுத்தத்திற்குக் கும்பகர்ணன் பறப்பவேகு.

स तथोक्तस्तु निर्भत्स्य कुम्भकर्णो महोदरम् । अब्रवीद्राक्षसश्रेष्ठं भ्रातरं रावणं ततः ॥१॥

तथा	மேற்கண்டவாறு	राक्षसश्रेष्ठं	ராட்சஸமன்னனும்
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	भ्रातरं	தமையனுமாகிய
सः	அந்த	रावणं	ராவணனைப் பார்த்து
कुम्भकर्णः तु	கும்பகர்ணனும்	ततः	அப்பொழுது
महोदरं	மகோதரனை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு புகன்
निर्भत्स्यं	அதட்டிவிட்டு,		ருன் :

सोऽहं तव भयं घोरं वधात्तस्य दुरात्मनः । रामस्याद्य प्रमार्जामि निर्वैरो हि सुखी भव ॥

सः	“அந்த	तव	தேவிர்து
अहं	நான்	घोरं भयं	மிகுந்த பயத்தை
अद्य	இப்பொழுது	प्रमार्जामि	நீக்கிவிடுகிறேன்.
तस्य	அந்த	निर्वैरः	வைரமொழிந்தவராயும்
दुरात्मनः	தூரத்மனவாகிய	सुखी हि	சுகமுற்றவராயும்
रामस्य	ராமனது	भव	இருப்பதாக.
वधान्	வதையால்		

गर्जन्ति न वृथा शूरा निर्जला इव तोयदाः । पश्य सम्पाद्यमानं तु गर्जितं युधि कर्मणा ॥

शूराः	“ஞானர்கள்	तु	இப்பொழுது
निर्जलाः	ஜலத்தை வரவிக்காத	युधि	போரில்
तोयदाः	மேகங்கள்	कर्मणा	பயனுடன்
इव	போல்	संपाद्यमानं	செய்ய
वृथा	நிஷ்பிரயோஜனமாய்	गर्जितं	எதிரினைய
गर्जन्ति न	கர்ஜிக்கமாட்டார்கள்.	पश्य	கவனிப்பீர்.

न मर्षयन्ति चात्मानं संभावयति नात्मना । अदर्शयित्वा शूरास्तु कर्म कुर्वन्ति दुष्करम् ॥

शूराः	“ஞானர்கள்	कर्म	குறிக்காயத்தை
मर्षयन्ति न	ஆவமானத்தை பொறுக்கவர்கள் (ஆர்வம்).	दुष्करं तु	செய்ய கஷ்டமாயிருப்பினும்
आत्मानं	தன்னை	अदर्शयित्वा	கவனிக்காட்டாமலே
आत्मना	தானே	कुर्वन्ति	செய்துமுடிக்கின்றார்கள்.
संभावयति च न	கொளரவித்துக்கொள்ளார்கள் (ஆர்வம்).		

विक्रवानामबुद्धीनां राज्ञा पण्डितमानिनाम् । शृण्वता सादितमिदं त्वद्विधानां महोदर ॥

महोदर	“மனோதர !	शृण्वता	உன்போன்றவர்க
विक्रवानां	உதவாக்கரைகளும்	सादितम्	செவிசாற்றும் [எருக்கு
अबुद्धीनां	மடையர்களும்	राज्ञा	மன்னனால்
पण्डितमानिनां	{ எல்லாம் தெரிந்தவர் களாய் பாவித்தவர் களுமான	इदं	இது
		सादितम्	இக்கதியடையப் பட்டது.

युद्धे कापुरुषैर्नित्यं भवद्भिः प्रियवादिभिः । राजानमनुगच्छद्भिः कृत्यमेतद्धि सादितम् ॥

प्रियवादिभिः	பிரியமாய்ப் பேசி	भवद्भिः	உங்களால்
राजानं	மன்னனை	युद्धे	*போரில்
नित्यं	எக்காலத்திலும்	एतत् कृत्यं हि	இந்த கதிதான்
अनुगच्छद्भिः	ஒத்துப்பாடும்	सादितम्	கொண்டுவந்து விடப்பட்டது.
कापुरुषैः	அற்பபுருடர்களாகிய		

राजशेषा कृता लङ्का क्षीणः कोशो बलं हतम् । राजानमिममासाद्य सुहृच्चिह्नममित्रकम् ॥

इमं राजानं	“இந்த மன்னனை	कोशः	கஜான
आसाद्य	அண்டி	क्षीणः	காலியானது.
लङ्का	இலங்கையானது	बलं	சேனையும்
राजशेषा	ராஜன்மாதிரி மிஞ்சியதாய்	हतं	அழிந்தது.
कृता	உங்களால் செய்யப் பட்டது.	सुहृच्चिह्नं	நண்பர்களாய்கடிக்கும்
		अमित्रकम्	சத்ருவர்க்கம் இது.

एष निर्याम्यहं युद्धमुद्यतः शत्रुनिर्जये । दुर्नयं भवतामद्य समीकर्तुमिहाहवे ॥ ८ ॥

अहं	“நான்	शत्रुनिर्जये	சத்துருவை ஜயிப்ப தில்
अद्य	இப்பொழுது	उद्यतः	முயற்சிகொண்டவ னாய்
इह	இந்த	युद्धं	போருக்கு
आहवे	போரில்	एषः	இதேகா
भवतां	உங்களது	निर्वाप्ति	செல்லுகின்றேன்.”
दुर्नयं	அட்டிழியத்தை		
समीकर्तुं	சரிப்படுத்த		

एवमुक्तवतो वाक्यं कुम्भकर्णस्य धीमतः । प्रत्युवाच ततो वाक्यं प्रहसन्राक्षसाधिपः ॥ ९ ॥

धीमतः	தீமான	प्रहसन्	ககைத்து
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணன்	ततः	அப்பொழுது
एवं	மேற்கண்ட	वाक्यं	வார்த்தையொன்றை
वाक्यं	சொல்லை	प्रत्युवाच	பின்வருமாறு
उक्तवतः	சொன்னபொழுது		பதிலையுரைத்தான்:
राक्षसाधिपः	ராட்சஸமன்னன்		

महोदरोऽयं रामात्तु परिव्रस्तो न संशयः । न हि रोचयते तात युद्धं युद्धविशारद ॥१०॥

तात	“ஆப்பா!	परिव्रस्तः	பயந்துவிட்டான்.
युद्धविशारद	போரில் வல்லவனே!	संशयः न	இதில் சந்தேகமில்லை.
अयं	இந்த	हि	ஆதலால்
महोदरः	மகோதரன்	युद्धं तु	யுத்தத்தையே
रामात्	ராமனிடம்	न रोचयते	அவன் விரும்பவில்லை.

कश्चिन्मे त्वत्समो नास्ति सौहृदेन वलेन च । गच्छ शत्रुवधाय त्वं कुम्भकर्ण जयाय च ॥

मे	“எனக்கு	कुम्भकर्ण	கும்பகர்ண!
सौहृदेन	அன்பினாலும்	त्वं	நீ
वलेन च	பலத்தினாலும்	शत्रुवधाय	சத்ருக்களை அழிக்க
त्वत्समः	உனக்கு நிகரானவன்		வும்
कश्चित्	ஒருவன்	जयाय च	வெற்றிகொள்ளவும்
अस्ति न	இல்லை.	गच्छ	சென்றுவருவாய்.

शयानः शत्रुनाशार्थं भवान्संबोधितो मया । अयं हि कालः सुहृदां राक्षसानामरिन्दप ॥

अरिन्दप	“ஆரிந்தம!	मया	என்றால்
शयानः	உறக்கிக்கொண்டிருக்கும்	संबोधितः	எழுப்பப்பட்டாய்.
		सुहृदां	உற்றவர்களான
भवान्	நீ	राक्षसानां	அரக்கர்களுக்கு
शत्रुनाशार्थं	சத்ருக்களை வதைப்பதற்காக	अयं हि	இதுதான்
		कालः	ஏற்காலம்.

तद्गच्छ शूलमादाय पाशहस्त इवान्तकः । वानरान् राजपुत्रौ च भक्षयादित्यनेजसौ ॥१३॥

तद्	“ஆகையால்	गच्छ	சென்றவா.
शूलं	சூலாயுதத்தை	वानान्	குத்துகளையும்
आदाय	எடுத்துக்கொண்டு	आदित्यनेजसौ	சூரியனின் தலை
पाशहस्तः	பாசக்கயிற்றை கையிலேந்திய		கொண்ட
अन्तकः	யமன்	राजपुत्रौ च	ராஜகுமாரர்களையும்
इव	போன்றவனாய்	भक्षय	பசித்தவியை யாக.

समालोक्य तु ते रूपं विद्रविष्यन्ति वानराः । रामलक्ष्मणयोश्चापि हृदये मस्फुरिष्यतः ॥

वानराः	“வானரர்கள்	रामलक्ष्मणयोः	ராமலக்ஷ்மணர்களு
ते	உனது		டைய..
• रूपं	உருவத்தை	हृदये अपि च	விருதயங்களும்
समालोक्य तु	கண்டதுமே	मस्फुरिष्यतः	துடிக்கப்போகின்
विद्रविष्यन्ति	வெருண்டேரடி		றவன்”.
	விடுவார்கள்.		

एवमुक्त्वा महाराजः कुम्भकर्णं महाबलम् । पुनर्जातमिवात्मानं मेने राक्षसपुङ्गवः ॥ १५ ॥

महाराजः	மகாராஜனாகிய	उक्त्वा	கூறிவிட்டு,
राक्षसपुङ्गवः	ராஷ்டிரஸோத்தமன்	आमानं	தன்னை
महाबलं	மகா பலசாலியாகிய	पुनर्जातं इव	செத்துப்பிழைத்தவ
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனைப்		இகுவை
	பார்த்து	मेने	எண்ணிக்கொண்
एवं	மேற்கண்டவாறு		டான்.

कुम्भकर्णबलाभिज्ञो जानंस्तस्य पराक्रमम् । वभूव मुदितो राजा शशाङ्क इव निर्मलः ॥

कुम्भकर्ण- } बलाभिज्ञः }	கும்பகர்ணனது பலத் தை நன்கறித்த	जानन्	நினைத்து
राजा	மன்னன்	मुदितः	சந்தேகாஷ்டம்கொண்ட
तस्य	அவனது	निर्मलः	கனக்கமற்ற [வனாய்
पराक्रमं	பராக்ரமத்தை	शशाङ्कः इव	சந்திரனை
		वभूव	விளங்கினான்.

इत्येवमुक्तः संहृष्टो निर्जगाम महाबलः

इति एवं	மேற்கண்டவாறு	॥ १७ ॥	
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	संहृष्टः	உத்ஸாஹம்கொண்
महाबलः	மகா பலசாலியாகிய		டவனாய்
	(அவன்)	निर्जगाम	செல்லலுற்றான்.

राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा कुम्भकर्णः समुद्यतः । आददे निशितं शूलं वेगाच्छत्रुनिवर्हणम् ॥

सर्वकालायसं दीप्तं तप्तकाञ्चनभूषणम् । इन्द्राशनिसमं भीमं वज्रप्रतिमगौरवम् ॥ १९ ॥

देवदानवगन्धर्वयक्षकिन्नरसूदनम् । रक्तमाल्यं महाधाम स्वतश्चोद्गतपावकम् ॥ २० ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	भीमं	பயக்கரமானதும்
राज्ञः	அரசனது	वज्रप्रतिमगौरवं	இடியை நிகர்த்த மகி மை வாய்ந்ததும்
वचनं	சொல்லை	देवदानवगन्धर्व- यक्षकिन्नरसूदनं	தேவர்கள், ஆசார் கள், யக்ஷர்கள், கின் னர்கள் இவர்களை கிதைத்ததும்
श्रुत्वा	கேட்டு,	रक्तमाल्यं	செவ்விய புஷ்பமாலை கொண்டதும்
तु	அப்பொழுது	महाधाम	மிக ஒளிபொருந்தி யதும்
समुद्यतः	முயற்சிகொண்டவ னாய்	स्वतः	தன்னிடமிருந்து
शत्रुनिवर्हणं	சத்ருக்களை ஒழிப்ப தும்	उद्गतपावकं च	நெருப்பைக் கக்குகி
सर्वकालायसं	முற்றிலும் கறுத்த இரும்பாலானதும்	निशितं	கூரிய [றதுமான
दीप्तं	ஜ்வலிக்கின்றதும்	शूलं	சூலாயுதத்தை
तप्तकाञ्चनभूषणं	சுத்தப்பொன்னணி பூண்டதும்	वेगात्	வேகமாய்
इन्द्राशनिसमं	இந்திரனது வஜ்ரா யுதத்தை நிகர்த்த	आददे	எடுத்துக்கொண்டான்.

रक्षसामहितं सर्वं शत्रुपक्षं निषूदय •

रक्षसां "அரக்கர்களுக்கு
अहितं தீங்குபுரித்த
शत्रुपक्षं சந்ருவர்க்கம்

॥ २६ ॥

सर्वं எல்லாவற்றையும்
निषूदय ஹதஞ்செய்துவிடுவா
யாக."

अथासनात्समुत्पत्य स्रजं मणिकृतान्तराम् । आवबन्ध महातेजाः कुम्भकर्णस्य रावणः ॥

महातेजाः மகா ப்ரதாபசாலியர்
रावणः ராவணன் [சிய
अथ அப்பொழுது
आसनाव् ஆஸனத்திலிருந்து
समुत्पत्य எழுந்து,

मणिकृतान्तरां மணிகள் நடுவில் பதிக்
कम्भकर्णस्य சும்பகர்ணனுக்கு
आवबन्ध குட்டினான்,
स्रजं ஹாரத்தை
महातेजाः குடும்பகர்ணனுக்கு

अङ्गदान्यङ्गुलीवेष्टान्वराण्याभरणानि च । हारं च शशिसङ्काशमावबन्ध महात्मनः ॥२८॥

अङ्गदानि தேரன்வளைகளையும்
अङ्गुलीवेष्टान् மோதிரங்களையும்
वराणि சிறந்த
आभरणानि च ஆபரணங்களையும்

शशिसङ्काशं சந்திரனை நிகர்த்த
हारं च ஹர் மாலையையும்
महात्मनः பேராற்றல்படைத்த
आवबन्ध அவனுக்கு
குட்டினான்.

दिव्यानि च सुगन्धीनि माल्यदामानि रावणः । श्रोत्रे चासञ्जयामास श्रीमती चांस्य कुण्डले ॥

रावणः ராவணன்
दिव्यानि சிறந்த
सुगन्धीनि च நறுமணங்கமழும்
माल्यदामानि च புஷ்பமாலிகளையும்
श्रोत्रे காதுகளில்

श्रीमती ஒளியிலக்கும்
कुण्डले च இருகுண்டலங்களையும்
अस्य இவனுக்கு
आसञ्जयामास அணிவித்தான்.

काञ्चनाङ्गदकेयूरनिष्काभरणभूषितः । कुम्भकर्णो बृहत्कर्णः सुहुतोऽग्निरिवावभौ ॥३०॥

बृहत्कर्णः பெரும்காதுபடைத்த
कुम्भकर्णः சும்பகர்ணன்
काञ्चनाङ्गदकेयूर- } பொன் கைவளை தேர்
निष्काभरणभूषितः } ன்வளை முதலிய சிற
ந்த ஆபரணங்கள்
பூண்டவனாய்

सुहुतः நன்கு ஆஹுதிசெய்
யப்பட்ட
अग्निः इव அக்னிபோல்
आवभौ விளக்கினான்.

श्रोणीसूत्रेण महता मेचकेन व्यराजत । अमृतोत्पादने नद्यो भुजङ्गेनेव मन्दरः ॥ ३१ ॥

महता சிறந்ததும்
मेचकेन கரியதுமான
श्रोणीसूत्रेण அரைஞாணினால்
नद्यः சுற்றி அணியப்
பெற்ற அவன்

अमृतोत्पादने அமிருதம் கடைந்த
பொழுது
भुजङ्गेन பாம்பால்(வாகுவியால்)
मन्दरः மந்தரமலை
इव எவ்வண்ணமோ அவ்
வண்ணமே
व्यराजत விளக்கினான்.

स काञ्चनं भारसहं निवातं विद्युत्प्रभं दीप्तमिवात्मभासा ।

आवध्यमानः कवचं रराजे संध्याभ्रसंवीत इवाद्रिराजः

॥ ३२ ॥

ச:	அவன்
काञ्चनं	பொன் ஒலானதும்
भारसहं	தரக்குதலைத் தரக்கு வதும்
निवातं	காற்றும் உட்புகாத தும்
आमभासा इव विद्युप्रभं	அதன் ஒளியினாலேயே மின்னற்காந்தி கொண்டு

दीतं	ஜுவலிப்பதுமான
कवचं	கவசத்தை
आव्यमानः	தரித்தவனும்,
संध्याभ्रसेवीतः	மாலைக்காலத்தியமே கத்தால் கலியப்பெற்ற இடமமலை
अदिराजः	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
इव	விளக்கினான்.
रराज	

सर्वाभरणसर्वाङ्गः शूलपाणिः स राक्षसः । त्रिविक्रमकृतोत्साहो नारायण इवावभौ ॥३३॥

सर्वाभरणसर्वाङ्गः	{ எல்லா ஆலயவாங்களி தும் பல ஆபரணங் கள் அணிந்தவனும் சூலத்தைக் கையிலேந் தியவனுமான
शूलपाणिः	அந்த அரக்கன்,
सः राक्षसः	

त्रिविक्रम- कृतोत्साहः	{ திரிவிக்ரமாவதாரத் தில் உத்ஸாகக்கொ ண்டிருந்த மறாவிஷ்ணுபோல விளக்கினான்.
नारायणः इव आवभौ	

भ्रातरं संपरिष्वज्य कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् । प्रणम्य शिरसा तस्मै संप्रतस्थे महाबलः ॥

महाबलः	மகாபலசாலியாகிய
भ्रातरं	தமையனை [அவன்
संपरिष्वज्य	இறுக்கக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு

अभिप्रदक्षिणं कृत्वा तस्मै शिरसा प्रणम्य च संप्रतस्थे	வலம்வந்து அவனுக்கு முடிதாழ்த்தி நமஸ்கரித்துவிட்டு புறப்பட்டான்.
---	---

निष्पतन्तं महाकायं महानादं महाबलम् । तमाशीभिः प्रशस्ताभिः प्रेषयामास रावणः ॥

रावणः	ராவணன்
महाकायं	பெருமுடலுற்றவனும்
महानादं	பேரொலி கொண்ட வனும்
महाबलं	மிக்க பலசாலியுமான

निष्पतन्तं तं प्रशस्ताभिः आशीभिः प्रेषयामास	புறப்பட்டுச்செல் அவனை [கின்ற சிறந்த ஆசிமொழிகொண்டு வழியனுப்பினான்.
---	---

शङ्खदुन्दुभिनिर्घोषैः सैन्यैश्चापि वरायुधैः । तं गजैश्च तुरङ्गैश्च स्यन्दनैश्चाम्बुदस्वनैः ॥३६॥

अनुजग्मुर्महात्मानं रथिनो रथिनां वरम्

॥ ३७ ॥

महात्मानं	பேராற்றல்கொண்ட வனும்
रथिनां	ரதத்திலிருந்து போர் செய்வவர்களுள்
वरं तं	உத்தமனுமான அவனை
रथिनः	ரதத்திலிருந்து போராளும் வீரர்கள்,
शङ्खदुन्दुभि- निर्घोषैः	{ சங்கக்களையும், முரசு களையும் ஒலிப்பவர்க ளும்

वरायुधैः च सैन्यैः अपि गजैः च तुरङ्गैः च अम्बुदस्वनैः स्यन्दनैः च अनुजगुः	சிறந்த ஆயுதத்தால் செய்வர்களுமான படைகளோடும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் மேகம்போல் ஒலிக் கின்ற ரதக்களோடும் மின் தொடர்ந்து சென்றார்கள்.
---	---

सपैरुष्टैः खरैरश्वैः सिंहद्विपमृगद्विजैः । अनुजग्मुश्च तं घोरं कुम्भकर्णं महाबलम् ॥ ३८ ॥

घोरं	பயங்கரனும்	खरैः	கோவேறுகழுதைகளோடும்
महाबलं	மகாபலசாலியுமாகிய	अश्वैः	குதிரைகளோடும்
तं	அந்த	सिंहद्विपमृग- द्विजैः च	சிங்கங்கள், யானைகள், மாண்கள், பகழிகள்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	अनुजग्मुः	இவைகளோடும் பின்தொடர்ந்து
सर्वैः	பரம்புகளோடும்		சென்றார்கள்.
उष्टैः	ஒட்டகங்களோடும்		

स पुष्पवर्षैरवकीर्यमाणो धृतातपत्रः शितशूलपाणिः ।

मदोत्कटः शोणितगन्धमत्तो विनिर्ययो दानवदेवशत्रुः ॥ ३९ ॥

शितशूलपाणिः	கூரிய சூலாயுதத்தைக் கையில் தரித்தவனும்	सः	அவன்
मदोत्कटः	திமிர் மூண்டவனும்	पुष्पवर्षैः	புஷ்பமாடிகளால்
शोणितगन्धमत्तः	சத்தவெறியால் மதம் கொண்டவனும்	अवकीर्यमाणः	நூவப்பெற்றவனாய்
दानवदेवशत्रुः	{ அசுரர்களுக்கும் தே வர்களுக்கும் சத்ரு வுமான	धृतातपत्रः	குடைபிடிக்கப் பெற்ற வனாய்
		विनिर्ययो	சென்றான்.

पदातयश्च बहवो महानादा महाबलाः । अन्वयू राक्षसा भीमा भीमाक्षाः शस्त्रपाणयः ॥

रक्ताक्षाः सुमहाकाया नीलाञ्जनचयोपमाः । शूलानुद्यम्य खड्गान्श्च निशितांश्च परश्वधान् ॥

बहुव्यामांश्च परिधान्गदाश्च मुसलानि च । तालस्कन्धांश्च विपुलान्क्षेपणीयान्दुरासदान् ॥

महानादाः	பேரொலி கொண்ட வர்களும்	शूलान्	சூலங்களையும்
महाबलाः	மகாபலசாலிகளும்	खड्गान् च	கத்திகளையும்
भीमाः	பயங்கரமானவர்களும்	निशितान्	கூரிய
भीमाक्षाः	அஞ்சத்தக்க கண்கள் அடைந்தவர்களும்	परश्वधान् च	கோடரிகளையும்
शस्त्रपाणयः	சூயுதத்தாங்கியவர் களும்	बहुव्यामान्	மிக நீண்ட
रक्ताक्षाः	சிவந்த கண்கள் கொண்டவர்களும்	परिवान् च	உழலைத்தழகளையும்
सुमहाकायाः	மிகப்பெரிய உடல டைந்தவர்களும்	गदाः च	கதைகளையும்
नीलाञ्जन- चयोपमाः च	கருமை மலையை நிகர்த்தவர்களுடான	मुसलानि च	உலக்கைகளையும்
बहुवः	அனைக	विपुलान्	பெரிய
राक्षसाः	அரக்க	तालस्कन्धान्	பனைமரத்துண்களை
पदातयः	காலாட்படைகள்	दुरासदान्	கொடிய [யும்
		क्षेपणीयान् च	வேல்களையும்
		उद्यम्य	உயர்த்திப்பிடித்துக் கொண்டு
		अन्वयुः	பின்பற்றிச் சென்றார் கள்.

अथान्यद्वपुरादाय दारुणं घोरदर्शनम् । निष्पपात महातेजाः कुम्भकर्णो महाबलः ॥४३॥
धनुःशतपरीणाहः स पद्च्छतसमुच्छ्रितः । रौद्रः शकटचक्राक्षो महापर्वतसन्निभः ॥ ४४ ॥

महातेजाः	மகர ஆண்மைமயுடைய வனும்	आदाय	கொண்டு
महाबलः	மகர ஆற்றலுடையவ னுமான	धनुःशतपरीणाहः	நூறு கில்லளவு அகன்றவனாய்
सः	அந்த	पद्च्छतसमुच्छ्रितः	அதுநூறின் அளவு உயர்ந்தவனாய்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	शकटचक्राक्षः	{ வண்டிச்சக்கரங்கள் போன்ற கண்களு டையவனாய்
अथ	அப்பொழுது	महापर्वतसन्निभः	பெரும் பர்வதத்தை நிகர்த்தவனாய்
दारुणं	க்ரூரமானதும்	रौद्रः	மிகப்பயங்கரனாய்
घोरदर्शनं	பயங்கரமான தோற்ற முடையதுமரண	निष्पपात	சென்றான்.
अन्यत्	வேறு		
वपुः	உருவத்தை		

संनिपत्य च रक्षांसि दग्धशैलोपमो महान् । कुम्भकर्णो महावक्त्रः प्रहसन्निदमव्रीत् ॥४५॥

दग्धशैलोपमः	எரிந்த மலையைப் போன்றவனும்	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்
महान्	பெருத்தவனும்	रक्षांसि	அரக்கர்களை
महावक्त्रः	பெரிய வாய்கொண்ட வனுமான	सन्निपत्य	அணுகி
		प्रहसन् च	நகைத்துக்கொண்டே
		इदं	பின்வருமாறு
		अव्रीत्	பொழிந்தான்.

अथ वानरमुख्यानां तानि यूथानि भागशः । निर्दह्मिष्यामि संक्रुद्धः शत्रुभानिव पावकः ॥

अथ	“இப்பொழுது	पावकः	நெருப்பு
संक्रुद्धः	கொபக்கொண்டநான்	शत्रुभान्	எதிர்ந்நகைகளை
वानरमुख्यानां	சிறந்த வானரங்களின்	इव	எவ்வாறே அவ்வாறே
तानि	அந்த	निर्दह्मिष्यामि	பொசுக்கிறேன் போகிறேன்.
यूथानि	கூட்டங்களை		
भागशः	அணி அணியாக		

नापराध्यन्ति मे कामं वानरा वनचारिणः । जातिरस्मद्विधानां सा पुरोधानविभूषणम् ॥

मे	“எனக்கு	सा	அந்த
वनचारिणः	வனவாசிகளாகிய	जातिः	குலமானது
वानराः	குரக்குகள்	अस्मद्विधानां	கம்போன்றவர்களின்
अपराध्यन्ति न	குற்றம்செய்தனவல்ல, அதன்மேல் கீழ்ப்புதி கமத்துவதில் பய வில்லை.	पुरोधान- विभूषणम्	{ காப்பகாவனங்க ளுக்கு அணிகலமா யுள்ளது.

पुरोधस्य मूलं तु राघवः सहलक्ष्मणः । हते तस्मिन्हतं सर्वं तं वधिष्यामि संयुगे ॥४८॥

पुरोवस्य	“நகரின் முற்றுக்கைக்கு	वधिष्यामि	கொன்றுவிடுகின்
सहलक्ष्मणः	ஸகந்தமனனோடுகூடிய		தேன்.
राघवः तु	ராமன் தான்	तस्मिन्	அவன்
मूलं	ஆதிகாரணம்.	हते	மாண்டதும்
संयुगे	போசில்	सर्वं	எல்லாம்
तं	அவனை	हवम्	அழிந்ததாகும்.

एवं तस्य ब्रुवाणस्य कुम्भकर्णस्य राक्षसाः । नादं चक्रुर्महाघोरं कम्पयन्त इवार्णवम् ॥४९॥

तस्य	அந்த	अर्णवं इव	சமுத்ரத்தையுமே
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணன்	कम्पयन्तः	அதிரச்செய்கின்றவர்
एवं	மேற்கண்டவாறு		களாய்
ब्रुवाणस्य	மொழிகையில்	महाघोरं	மிக்கபயங்கரமாய்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்,	नादं चक्रुः	கர்ஜித்தனர்.

तस्य निष्पततस्तूर्णं कुम्भकर्णस्य धीमतः । बभूवुर्घोररूपाणि निमित्तानि समन्ततः ॥५०॥

तस्य	அந்த	घोररूपाणि	மிக்க பயங்கரமான
धीमतः	புத்திமானாகிய	निमित्तानि	அபசகுணங்கள்
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணன்	समन्ततः	நாற்புறத்திலும்
तूर्णं	விசைவாய்	बभूवुः	தோன்றலாயின.
निष्पततः	சென்றுகொண்டிருக்கையில்		

उल्काशनियुता मेघा बभूवुर्गर्दभारुणाः । ससागरवना चैव वसुधा समकम्पत ॥ ५१ ॥

मेघाः	மேகங்கள்	बभूवुः	இருந்தன.
गर्दभारुणाः	கழுதைபோல் சாம்பல் நிறமுற்றவைகளாயும்	वसुधा एव	பூமியும்
उल्काशनि- युताः च	கொள்ளிக்கட்டை, இடி இவைகளையு டையவைகளாயும்	ससागरवना	சமுத்ராங்களோடும் கரடுகளோடும்
		समकम्पत	அசைந்தாடிற்று.

घोररूपाः शिवा नेदुः सज्वालकवलैर्मुखैः । मण्डलान्यपसव्यानि ववन्धुश्च विहङ्गमाः ॥

शिवाः	நரிகள்	नेदुः	ஊனையிட்டன.
सज्वालकवलैः	ஜ்வாலிக்கபளக்க ளோடுகூடிய	विहङ्गमाः च	பறவைகளும்
मुखैः	வாய்களுடன்	अपसव्यानि	அப்ரதகநிணமரன
घोररूपाः	பயத்தை விளைவிக்கின்றவைகளாய்	मण्डलानि	மண்டலங்களை
		ववन्धुः	இட்டன.

निष्पपात च मालेव गृध्रोऽस्य पथि गच्छतः । प्रास्फुरन्नयनं चास्य सव्यो बाहुश्च कम्पते॥

गच्छतः	சென்றுகொண்டிருக்க	अस्य	இவனது
अस्य	இவனுக்கு [கும்	सव्यः	இடது
पथि	வழியில்	बाहुः च	கையும்து.
माला	ஓர் மாலை	कम्पते	சுடித்தது.
इव	போல்	च	அப்படியே இடது
गृध्रः	கழுஞ் சூழ்ந்து	नयनं च	கண்ணும்
निष्पपात	மேல் விழுந்தது.	प्रास्फुरत्	சுடித்தது.

निष्पपात तदा चोल्का ज्वलन्ती भीमनिस्वना ।

आदित्यो निष्प्रभश्चासीन्न प्रवाति सुखोऽनिलः

॥ ५४ ॥

तदा	அப்பொழுது	आदित्यः च	சூரியனும்
उल्का	வால்நகை, தீர்மானது	निष्प्रभः	ஒளியற்றவனாய்
ज्वलन्ती	ஜ்வாலையெகொண்டு	आसीत्	இருந்தான்.
भीमनिस्वना	பயங்கரமான இரைச் சலுற்றதாய்	अनिलः च	காற்றும்
निष्पपात	கீழ் விழுந்தது.	सुखः	அமைதியாய்
		प्रवाति न	விசைவில்லை.

अचिन्तयन्महोत्पातानुत्थितान्नोमहर्षणान् । निर्ययौ कुम्भकर्णस्तु कृतान्तबलचोदितः॥५५॥

कुम्भकर्णः तु	கும்பகர்ணனும்	महोत्पातान्	பெரும் துச்சகுணக் களை
कृतान्तबलचोदितः	எமனது சக்திக்காட் பட்டவனாய்	अचिन्तयन्	பொருட்படுத்தாதவ னாய்
उत्थितान्	தேன்றிய	निर्ययौ	சென்றுகொண்டிருத் தான்.
रोमहर्षणान्	மயிர்க்கூச்செறிவிக்க கும்		

स लङ्घयित्वा प्राकारं पद्भ्यां पर्वतसन्निभः । ददर्शाभ्रघनप्रख्यं वानरानीकमद्भुतम् ॥५६॥

पर्वतसन्निभः	பர்வதத்தை நிகர்த்	अभ्रघनप्रख्यं	ஆகாயத்தில் மேகங் களை நிகர்த்த
सः	அவன் [அவனான	अद्भुतं	ஆச்சரியகரமான
पद्भ्यां	கால்களால்	वानरानीकं	வானரத்தெணையை
प्राकारं	மதிலை	ददर्श	கண்ணுற்றான்.
लङ्घयित्वा	தாண்டி		

ते दृष्ट्वा राक्षसश्रेष्ठं वानराः पर्वतोपमम् । वायुनुन्ना इव घना ययुः सर्वा दिशस्तदा ॥५७॥

ते	அந்த	सर्वाः	எல்லா
वानराः	வானரர்கள்	दिशः	திக்குகளிலும்
• पर्वतोपमं	பர்வதத்தை நிகர்த்த	वायुनुन्नाः	காற்றினால் கலைக்கக்
राक्षसश्रेष्ठं	ராட்சஸேஸைத்தமனை	घनाः	மேகங்கள் [பட்ட
तदा	அப்பொழுது	इव	போல
दृष्ट्वा	பார்த்துவிட்டு	ययुः	ஓடித்தலைப்பட்டன.

तद्वानरानीकमतिप्रचण्डं दिशो द्रवद्भिन्नमिवाभ्रजालम् ।

स कुम्भकर्णः समवेक्ष्य हर्षान्नाद भूयो घनवद्वनाभः

॥ ५८ ॥

घनाभः	மேகத்தை நிகர்த்த	अभ्रजालं इव	மேகமண்டலத்தைப்
सः	அந்த	दिशः	திக்குகளில் [போல]
कुम्भकर्णः	சும்பகர்ணன்	द्रवत्	ஓடுகிறதாய்
तत्	அந்த	समवेक्ष्य	பார்த்து
अतिप्रचण्डं	அதிபயங்கரமான	हर्षात्	சந்தோஷத்தால்
वानरानीकं	வானரச்சேனையை	घनवत्	மேகம்போல்
भिन्नं	கலைந்தோடும்	भूयो	மிகவும்
		ननाद	கர்ஜித்தான்.

ते तस्य घोरं निनदं निशम्य यथा निनादं दिवि वारिदस्य ।

पेतुर्धरण्यां बहवः पुवङ्गा निकृत्तमूला इव सालवृक्षाः

॥ ५९ ॥

ते	அந்த	घोरं	பயங்கரமான
बहवः	கணக்கற்ற	निनदं	கர்ஜனையை
पुवङ्गाः	வானர்கள்,	निशम्य	கேட்டு
दिवि	ஆகாயத்தில்	निकृत्तमूलाः	வேறுத்துத்தள்ளப்
वारिदस्य	மேகத்தின்	सालवृक्षाः	ஆச்சாமரங்கள் [பட்ட
निनादं	ஒலியை	इव	என
यथा	நிகர்த்த	धरण्यां	தரையில்
तस्य	அவனது	पेतुः	விழுந்து விட்டார்கள்.

विपुलपरिघवान्स कुम्भकर्णो रिपुनिधनाय विनिःसृतो महान्मा ।

कपिगणभयमाददत्सुभीमं प्रभुरिव किङ्करदण्डवान्युगान्ते

॥ ६० ॥

विपुलपरिघवान्	பெரும் உழலைத்தடி யைக்கொண்டவனும்	युगान्तो	ப்ரளயகாலத்தில்
महाःमा	மிக்க ஆற்றல்படைத்	किङ्करदण्डवान्	நினைத்ததைச் செய்ய வல்ல தண்டமேந்திய
सः	அந்த [தவனுமான	प्रभुः	ப்ரபு (எமதர்மராஜன்)
कुम्भकर्णः	சும்பகர்ணன்	इव	எப்படியோ
रिपुनिधनाय	சத்ரனை வதைக்க		அப்படியே
विनिःसृतः	வெளிவந்தவனாய்	सुभीमं	மிக அதிகமாய்
कपिगणभयं	வானர்க்கூட்டங்களு க்கு திகிலை	आददत्	நினைவித்தான்.

इत्यापें श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चषष्टितमः सर्गः ॥

षट्षष्टितमः सर्गः—அறுபத்தாறாவது ஸர்க்கம். ॥ ६६ ॥

कुम्भकर्णयुद्धम्—கும்பகர்ண யுத்தம்.

स लङ्घयित्वा प्राकारं गिरिकूटोपमो महान् । निर्ययौ नगरात्पूर्णे कुम्भकर्णे महाबलः ॥

गिरिकूटोपमः	மலைச்சிகரத்தை திகர்த்து	प्राकारं	மதிலை
महान्	பெருத்தவனும்	लङ्घयित्वा	தாண்டி
महाबलः	மகா பலசாலியுமான	नगरात्	நகரிலின்றி
सः कुम्भकर्णः	அந்த கும்பகர்ணன்	त्पूर्णे	வினரவில்
		निर्ययौ	வந்துசேர்ந்தான்.

स ननाद महानादं समुद्रमभिनादयन् । जनयन्निव निर्घातान्विधमन्निव पर्वतान् ॥ २ ॥

सः	ஆவன்	समुद्रं	சமுத்திரத்தை
निर्घातान्	இடி களை	अभिनादयन्	எதிரொலியிடச்
जनयन् इव	இடிக்கின்றவன்		செய்துகொண்டு
पर्वतान्	மலைகளை [போலும்	महानादं	பெருக்கர்ஜனையென்
विधमन् इव	ஊதி உருட்டுகின்ற வன்போலும்,	ननाद	முடிக்கினான்.

तमवध्यं मघवता यमेन वरुणेन वा । प्रेक्ष्य भीमाक्षमायान्तं वानरा विप्रदुद्रुवुः ॥ ३ ॥

भीमाक्षं	பயக்கரமான கண் களையுடையவனும்	वरुणेन वा	வருணனாலும் சரி
आयान्तं	எதிர்த்துவருகின்ற	अवध्यं	கொல்லமுடியாதவ
तं	ஆவனை [வனுமான	प्रेक्ष्य	கவனித்து [அய்
मघवता	இந்திரனாலுஞ்சரி	वानराः	வானர்கள்
यमेन	யமனாலும் சரி	विप्रदुद्रुवुः	வெருண்டோடினர் கன்.

तांस्तु विप्रदुतान्दृष्ट्वा वालिपुत्रोऽद्भुतोऽब्रवीत् । नलं नीलं गवाक्षं च कुमुदं च महाबलम् ॥

वालिपुत्रः	வாலிபுத்தல்வனாகிய	महाबलं	மகா பலசாலியாகிய
अद्भुतः	அக்கதன்	कुमुदं च	குமுதனையும்
तान्	ஆந்த	विप्रदुतान्	ஒடிபவர்களாக
नलं	நளனையும்,	इष्टा	கண்டு
नीलं तु	நீலனையும்,	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
गवाक्षं च	கவாசுநனையும்,		புகன்றான் :

आत्मानमत्र विस्मृत्य वीर्याण्यभिजनानि च । क गच्छथ भयत्रस्ताः प्राकृता हरयो यथा ॥

अत्र	“இப்பொழுது	प्राकृताः	ஸாதாரண
वीर्याणि	பிரதாபங்களையும்,	हरयः	குரங்குகள்
अभिजनानि	குலப்பெருமைகளை யும்	यथा	போல
आत्मानं च	தன்னை யுமே	भयत्रस्ताः	பயத்தால் நடுக்கியவர்
विस्मृत्य	மறந்து	क	எங்கு [களாய்
		गच्छथ	ஒடுகின்றீர்கள் ?

साधु सौम्या निवर्तध्वं किं प्राणान्यरिरक्षथ । नालं युद्धाय वै रक्षो महतीयं विभीषिका ॥

साधु "வெகு நன்று!
सौम्या: புண்பவார்களே!
निवर्तध्वं திரும்பிவிடுங்கள்;
प्राणान् உயிரை
परिरक्षथ किं காத்துக்கொள்கின்
றீர்களோ?

युद्धाय போருக்கு
अलं न ஆற்றமாட்டாத
अप्राणि.
इयं இது
महती பெரும்
विभीषिका वै பயமுறுத்தும்
यन्त्रिरमे.

रक्षः அரசர்கள்

महतीमुत्थितामेनां राक्षसानां विभीषिकाम् ।

उत्थिता "தோன்றியிருக்கும்
एनां राक्षसानां அந்த அரசர்களானது
महती பெரிய
विभीषिकां பிஷணயந்திரத்தை

दिक्रमाद्विषमिष्यामो निवर्तध्वं पुवङ्गमाः ॥

विक्रमात् பலக்கொண்டு
विषमिष्यामः ஊதிவிடுவோம்.
पुवङ्गमाः ஓவானாக்களை!
निवर्तध्वम् திரும்பிவிடுங்கள்".

कृच्छ्रेण तु समाश्वस्य सङ्गम्य च ततस्ततः ।

हरयः வானார்கள்
ततस्ततः ஆக்காக்கு
सङ्गम्य च தயக்கி பின்னர்
कृच्छ्रेण மிகச் சிரமப்பட்டு
समाश्वस्य மனத்தேறி
तु அப்பொழுது

वृक्षाद्रिहस्ता हरयः संप्रतस्थु रणाजिरम् ॥

वृक्षाद्रिहस्ता: { மரக்களையும், மலைக
ளையும் கையிலேந்தி
யவர்களாய்
रणजिरं போர்க்களத்திற்கு
संप्रतस्थु: புறப்பட்டுவந்தனர்.

ते निवृत्य तु संक्रुद्धाः कुम्भकर्णं वनौकसः ।

संक्रुद्धा: கோபக்கொண்டிருந்த
ते वनौकसः அந்த வானார்கள்
निवृत्य तु வந்துசேர்ந்தவுடன்
परमक्रुद्धा: மிகச்சினம் மூண்ட
வர்களாய்

निजन्तुः परमक्रुद्धाः समदा इव कुञ्जराः ॥

कुम्भकर्णं கும்பகர்ணனை
समदा: மதக்கொண்ட
कुञ्जरा: யானைகள்
इव போல
निजन्तुः தாக்கினார்கள்.

प्रांशुभिर्गिरिशृङ्गैश्च शिलाभिश्च महाबलः ।

महाबलः மகாபலவானாகிய
प्रांशुभिः உயர்ந்த [அவன்
गिरिशृङ्गैः மலைச்சிகரங்களாலும்
शिलाभिः च கற்பாறைகளாலும்

पादपैः पुष्पिताग्रैश्च हन्यमानो न कम्पते ॥

पुष्पिताग्रैः பூத்த துணிகளுற்ற
पादपैः च மரங்களாலும்
हन्यमानः च அடிக்கப்பட்டுக்கூட
कम्पते न அசையா திருந்தான்.

तस्य गात्रेषु पतिता भिद्यन्ते शतशः शिलाः ।

तस्य அவனது
गात्रेषु அவயவங்களில்
पतिता: விழுந்த
शिला: கற்பாறைகள்
शतशः அநேகத்துண்டுகளாக

पादपाः पुष्पिताग्राश्च भग्नाः पेतुर्महीतले ॥

भिद्यन्ते சிதறிவிட்டன.
पुष्पिताग्राः பூத்த துணிகளுற்ற
पादपाः च மரங்களும்
भग्नाः முறிந்தவைகளாய்
महीतले பூமியில்
पेतुः விழுந்து விட்டன.

सोऽपि सैन्यानि संक्रुद्धो वानराणां महौजसाम् । ममन्थ परमायत्तो वनान्यग्निरिवोत्थितः॥

सः अपि	ஆவனும்	वानराणां	வானரர்களின்
संक्रुद्धः	கொபக்கொண்டவ	सैन्यानि	சேனைகளை
	னாய்	अग्निः	கொருப்பானது
परमायत्तः	மிகக் கனக்கக்கொ	उत्थितः	மூண்டு
	ண்டு,	वनानि इव	காடுகளை எவ்வண்ண
महौजसां	மிகக் பிரதரபம்		மேட ஆவ்வண்ணமே
	படைத்த	ममन्थ	நாசமாக்கினான்.

लोहिताद्रास्तु बहवः शेरते वानरर्षभाः । निरस्ताः पतिता भूमौ ताम्रपुण्या इव द्रुमाः ॥

बहवः तु	பல பல	पतिताः	விழுந்து
वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	ताम्रपुण्याः	செவ்விய புஷ்பங்கள்
निरस्ताः	தாக்கப்பட்டு		செறிந்த
लोहिताद्राः	குருதிவழிந்தவர்க	द्रुमाः इव	மரங்கள் போன்றவர்
	ளாய்		களாய்
भूमौ	பூமியில்	शेरते	கிடந்தார்கள்.

लङ्घयन्तः प्रधावन्तो वानरा नावलोकयन्

॥ १४ ॥

वानराः	வானரர்கள்	अवलोकयन् न	ஒன்றும் தோன்றாது
लङ्घयन्तः	தாவி		திகைத்தனர்.
प्रधावन्तः	ஒடுகின் றவர்களாய்		

केचित्समुद्रे पतिताः केचिद्रगनमाश्रिताः । वध्यमानास्तु ते वीरा राक्षसेन बलीयसा ॥

बलीयसा	மிகப் பலம்படைத்த	समुद्रे	சமுத்திரத்தில்
राक्षसेन	அரக்கனால்	पतिताः	விழுந்தார்கள்.
वध्यमानाः	புடைக்கப்பட்ட	केचिन्	சிலர்
ते वीराः	அந்த வீரர்கள்	गगनं तु	ஆகாயத்திலேயே
केचित्	சிலர்	आश्रिताः	சென்றார்கள்.

सागरं येन ते तीर्णाः पथा तेन प्रदुद्बुधुः

॥ १६ ॥

ते	அவர்கள்	तीर्णाः	தாண்டிவந்தார்களோர்,
येन पथा	எவ்வழியாக	तेन	அவ்விதமாகவே
सागरं	சமுத்திரத்தை	प्रदुद्बुधुः	ஒடிவிட்டார்கள்.

ते स्थलानि तथा निम्नं विषण्णवदनाः भयात् । ऋक्षा वृक्षान्समारूढाः केचित्पर्वतमाश्रिताः॥

ते	அந்த	निम्नं	பள்ளத்தாக்கிலும்
ऋक्षाः	காடிய்கள்	वृक्षान्	விருக்தைகளிலும்
भयात्	பயத்தால்	समारूढाः	ஏறிக்கொண்டார்கள்.
विषण्णवदनाः	காடிய முகத்தர்	केचित्	சிலர்
स्थलानि	மேடுகளிலும் [களாய்,	पर्वतं	மலையிலும்
तथा	அப்படியே	आश्रिताः	ஏறிவிட்டார்கள்.

ममज्जुरर्णवे केचिद्गुहाः केचित्समाश्रिताः । निषेदुः पुवगाः केचित्केचिन्नैवावतस्थिरे ॥

केचित्	சிலர்	केचित्	சில
अर्णवे	சமுத்திரத்தில்	पुवगाः	வானர்கள்
ममज्जुः	முழுவினாக்கள்.	निषेदुः	கீழே உட்கார்ந்து
केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர் [விட்டார்கள்.
गुहाः	குகைகளுக்குள்	अवतस्थिरे न एव	ஒரிடமும் நிலையே கொ ன்னா திருத்தார்கள்.
समाश्रिताः	புகுந்துகொண்டார்கள்.		

केचिद्भूमौ निपतिताः केचित्सुप्ता मृता इव । तान्समीक्ष्याद्भद्रो भग्नान्वानरानिदमब्रवीत् ॥

केचित्	சிலர்	अद्भुतः	அங்கதன்
भूमौ	பூமியில்	भग्नान्	முறிபட்ட
निपतिताः	விழுந்தார்கள்.	तान्	அந்த
केचित्	சிலர்	वानरान्	வானர்களை
मृताः इव	செத்தவர்கள்போன்ற வர்களாய்	समीक्ष्य	பார்த்து
सुप्ताः	படுத்துக்கிடந்தார்கள்.	इदं	பின்வருமாறு
		अब्रवीत्	புகன்றான்:

अवतिष्ठत युध्यापो निवर्तध्वं पुवङ्गमाः । भग्नानां वो न पश्यामि परिगम्य महीमिमाम् ॥

स्थानं सर्वे निवर्तध्वं किं प्राणान्परिरक्षथ ॥ २१ ॥

पुवङ्गमाः	“வானர்களை !	परिगम्य	சுற்றித்திரிந்தும்
अवतिष्ठत	பொறுக்கன்.	स्थानं	புகலிடத்தை
निवर्तध्वं	திரும்பிவிடுங்கள்.	न पश्यामि	அறிகிலேன்.
युध्यामः	நாம் போர்புரிவோம்.	प्राणान्	உயிரை
भग्नानां	முறிபட்ட	किं परिरक्षथ	காத்துக்கொள்கின்
वः	உங்களுக்கு	सर्वे	யாவரும் [தீர்க்கலா ?
इमां महीं	இந்தப் பூமியை *	निवर्तध्वम्	திரும்பிவிடுங்கள்.

निरायुधानां द्रवतामसङ्गतिपौरुषाः । दारा ह्यपहसिष्यन्ति स वै घातस्तु जीविनाम् ॥

असङ्गतिपौरुषाः	{ “தடைபடாத மன மும் பாக்கிரமமும் படைத்தவர்களை !	दाराः	மனைவிமார்கள்
निरायुधानां	போர்க்கருவிகளை போட்டுவிட்டு	अपहसिष्यन्ति हि	பரிகலிப்பார்களை !
द्रवतां	ஒடுகின்றவர்களின்	सः तु	அதுவும்
		जीविनां	உயிர்வைத்திருக்கும் உங்களுக்கு
		घातः वै	மரணபராயமே.

कुलेषु जाताः सर्वे स्म विस्तीर्णेषु महत्सु च । क्व गच्छथ भयत्रस्ता हरयः प्राकृता यथा ॥

महत्सु	“சிறந்ததும்	प्राकृताः	ஸாதாரண
विस्तीर्णेषु च	நிறைந்ததுபாண	हरयः यथा	குரங்குகள்போல
कुलेषु	நற்குலங்களில்	भयत्रस्ताः	பயத்தால் நடுக்கிய
जाताः	உதித்தவர்களான	क्व	எங்கு [வர்களாய்
सर्वे	நீங்கள் யாவரும்	गच्छथ स्म	ஒடுகின்றீர்கள் ?

अनार्याः खलु यद्भीतास्त्वत्त्वा वीर्यं प्रधावत ॥ २४ ॥

वीर्यं	“பாசக்ரமத்தை	यत्	ஆதலால்
त्वत्त्वा	விட்டுவழித்து	अनार्याः	சனர்களே.
भीताः	பயந்தவர்களாய்	खलु	ஆ! அதிலென்ன
प्रधावत	ஒடுகின்றீர்கள்.		சந்தேகம்.

विकथनानि वो यानि तदा वै जनसंसदि । तानि वः क नु यातानि सोद्ग्राणि महान्ति च॥

तदा	“அப்பொழுது	वः	உங்களது
जनसंसदि	ஜனங்களின் சபையில்	सोद्ग्राणि	பெருமைவாய்ந்த
वः	உங்களது	महान्ति	நீண்ட
विकथनानि	வீண் தற்புகழ்ச்சிகள்	तानि	அவைகள்
यानि वै	எவைகளோ, அந்த	क नु च	எக்கு,தான்
		यातानि	போயினவோ?

भीरुपवादाः श्रूयन्ते यस्तु जीवति धिक्कृतः । मार्गः सत्पुरुषैर्जुष्टः सेव्यतां त्यज्यतां भयम्॥

वः	“எவன்	सत्पुरुषैः	ஸஜ்ஜனங்களால்
धिक्कृतः	திரஸ்கரிக்கப்பட்டு	जुष्टः	சைப்பற்றப்பட்ட
जीवति	உயிர்வைத்திருக்கின்	मार्गः	மார்க்கம்
तु	அப்பொழுது [ரானே]	सेव्यतां	கொள்ளப்படட்டும்.
भीरुपवादाः	பயங்காளி என்ற	भयं	பயமானது
	வதந்திகள்	त्यज्यताम्	விட்டுவழிக்கப்பட்ட
श्रूयन्ते	கேட்கப்படுகின்றன.		டும்.

शयामहेऽथ निहताः पृथिव्यामल्पजीविताः । दुष्प्रापं ब्रह्मलोकं वा प्राप्नुमो युधि सूदिताः॥

अल्पजीविताः	“அல்பாயுஸ் படைக் கப்பெற்றவர்களான நாம்	युधि	போரில்
निहताः		सूदिताः अथ	அழிக்கப்பட்டவர் கனாதலால்
पृथिव्यां	கொல்லப்பட்டு	दुष्प्रापं	பெறுதற்கரிய
शयामहे	தலையில்	ब्रह्मलोकं वा	பிரம்மலோகத்தையும்
	வீழ்த்துகிடப்போம்.	प्राप्नुमः	கூடவேகாம்.

संप्राप्नुयामः कीर्तिं वा निहत्वा शत्रुमाहवे । जीवितं वीरलोकस्य मोक्षयामो वसु वानराः॥

आहवे	“போரில்	वानराः	வானர்களே!
शत्रुं वा	சத்ருவைடவரது	वीरलोकस्य	வீரலோகத்திற்கு
निहत्वा	கொன்ற	वसु	வீண்பாகிய
कीर्तिं	புகழை	जीवितं	உயினை
संप्राप्नुयामः	அடைவேகாம்.	मोक्षयामः	விடுவேகாம்.

न कुम्भकर्णः काकुत्स्थं दृष्ट्वा जीवन्नामिष्यति । दीप्यमानमिवासाद्य पतङ्गो ज्वलनं यथा ॥

दीप्यमानं	“கொழுந்தூவிட்டுடிரியும்	इव	அவ்வண்ணமே
ज्वलनं	நெருப்பை	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்
भासाद्य	கிட்டி	काकुत्स्थं	காகுத்த
पतङ्गः	விட்டிப்பூச்சி	दृष्ट्वा	கண்டு
यथा	எவ்வண்ணமே	जीवन्	உயிருடையவராய்
		गमिष्यति न	திரும்பினாட்டான்.

पलायनेन चोद्दिष्टाः प्राणात्रक्षामहे वयम् । एकेन बहवो भग्ना यशो नाशं गमिष्यति ॥

एकेन	“தனித்த ஒருவரால்	पलायनेन	ஓட்டக்கொண்டு
उद्दिष्टाः	குறிக்கப்பட்டு	प्राणान्	உயிரை
भग्नाः	முறியடிக்கப்பட்டவர்	रक्षामहे च	ரகழித்துக்கொள்ளின்
	காரண		தேறும் என்றால்
बहवः	பலராகிய	यशः	புகழானது
वयं	நாம்	नाशं गमिष्यति	அழிந்துவிடும்.”

एवं ब्रुवाणं तं शूरमङ्गदं कनकाङ्गदम् । द्रवमाणास्ततो वाक्यमूचुः शूरविगर्हितम् ॥३१॥

द्रवमाणाः	ஓடுபவர்கள்	अङ्गदं	அங்கதனைப்பார்ந்து
एवं	இவ்விதம்	ततः	அப்பொழுது
ब्रुवाणं	சொல்லும்	शूरविगर्हितं	வீரர்களுக்குப்பழிப்
कनकाङ्गदं	பொன்வளைபூண்ட	वाक्यं	ஒரு சொல்லை [பாகிய
शूरं	வீரனாகிய	उचुः	பின்வருமாறு சொன்
तं	அந்த		னார்கள்:

कृतं नः कदनं घोरं कुम्भकर्णेन रक्षसा । न स्थानकालो गच्छामो दयितं जीवितं हि नः॥

रक्षसा	“அரக்கனாகிய	स्थानकालः न	தற்பதற்கு ஏற்ற
कुम्भकर्णेन	கும்பகர்ணனால்		சமயமன்று.
नः	எங்களுக்கு	गच्छामः	போய்வருகிறோம்.
घोरं	பயங்கரமான	नः	எங்களுக்கு
कदनं	ஹிம்சை	जीवितं हि	உயிர் தான்
कृतं	என்கூறிக்கப்பட்டது.	दयितम्	மிகப்பிரியமானது.”

एतावदुक्त्वा वचनं सर्वे ते भोजिरे दिशः । भीमं भीमाक्षमायान्तं दृष्ट्वा वानरयूथपाः॥३३॥

ते	அந்த	भीमं	பயங்கரனாய்
वानरयूथपाः	வானரத்தலைவர்கள்	भायान्तं	எதிர்த்துவரும்
सर्वे	பாவரும்	भीमाक्षं	பயங்கரக்கண்களுற்ற
एतावत्	இவ்விதமான	दृष्ट्वा	கினைந்து [அவனை
वचनं	வார்த்தையை	दिशः	தெருகளைகொக்கி
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு	भोजिरे	ஊர்னார்கள்.

द्रवमाणास्तु ते वीरा अङ्गதென வலிமுखा: । சாந்வைவானுமான்சு தத: சரவ் நவர்திதா:॥ 34॥

द्रवमाणाः	ஒடிக்கொண்டிருக்கும்	अङ्गदेन	அக்கதனது
वीराः	வீரர்களாகிய	सन्वैः च	தேற்றாவச்சொற்
ते वलीमुखाः	அந்த வானார்கள்		கனாலும்
सर्वे तु	எல்லாரும்	अनुमानैः च एव	நல்ல ஏதுக்களாலும்
ततः	அப்பொழுது	निर्वर्तिताः	திருப்பப்பட்டார்கள்.

प्रहर्षमुपनीताश्च वालिपुत्रेण धीमता । आज्ञाप्रतीक्षास्तस्थुश्च सर्वे वानरयूथपाः ॥ 35 ॥

वानरयूथपाः	வானரத்தலைவர்கள்	प्रहर्ष उपनीताः	உதவாறும் விளைவிக்
सर्वे च	எல்லோரும்		கப்பட்டவர்களாய்
धीमता	தீமானாகிய	आज्ञाप्रतीक्षाः च	உத்திரவிற்குக் காத்து
वालिपुत्रेण	அக்கதனது	तस्थुः	நின்றுங்கள்.

ऋषभशरभमैन्द्रधूम्रनीलाः कुमुदसुपेणगवाक्षरम्भताराः ।

द्विविदपनसवायुपुत्रमुख्यास्त्वरिततराभिमुखं रणं प्रयाताः ॥ 36 ॥

द्विविदपनस- वायुपुत्रमुख्याः	உத்தயர்களான துவி விதன், பனஸன், ஹ னுமார் என்றவர்க ளும்,	कुमुदसुपेण- गवाक्षरम्भताराः	குமுதன், சுவேஷ ணன், கவாக்ஷன், ரம்பன், தாரன் இ வர்களும்
ऋषभशरभ- मैन्द्रधूम्रनीलाः	ரிஷபன், சரபன், மைந்தன், ஹமிரன், நீலன் இவர்களும்,	स्वरिततराभिमुखं	மிக வேகத்தடன் எதிர்த்தேக்கி
		रणं	போருக்கு
		प्रयाताः	செல்லவாயினர்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षट्षष्टितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17533

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 2858

सप्तपष्ठितमः सर्गः—अथपत्तेश्शेवामु लार्ककम्. ॥ ६७ ॥

कुम्भकर्णवधः—कुम्भकर्ण वधम्.

ते निवृत्ता महाकायाः श्रुत्वाऽङ्गदवचस्तदा । नैष्ठिकीं बुद्धिमादाय सर्वे संग्रामकाङ्क्षिणः ॥

अङ्गदवचः	அக்கதனது சொல்லை	तदा	அப்பொழுது
श्रुत्वा	கேட்டு	नैष्ठिकीं	எகபாய
निवृत्ताः	திருந்திரிவந்துசென்ற	बुद्धिं	புத்தியை
महाकायाः	பேருடல்கொண்ட	आदाय	கொண்டு
ते	அவர்கள்	संग्रामकाङ्क्षिणः	போருக்கு ஆவல்
सर्वे	எல்லோரும்		கொண்டார்கள்.

समुद्रारितवीर्याश्च समारोपितविक्रमाः । पर्यवस्थापिता वाक्यैरङ्गदेन वलीमुखाः ॥ २ ॥

வலிமுஷா: வானரர்கள்

अङ्गदेन அக்கதனூல்

वाक्यैः கல்வார்த்தைகள்

கொண்டு

समुद्रारितवीर्याः பராக்ரமம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு

समारोपित- } பிரதாபம் முண்டவர்
विक्रमाः च } களாய்

पर्यवस्थापिता: உறுதிகொள்விக்கப் பட்டனர்.

प्रयाताश्च गता हर्षं मरणे कृतनिश्चयाः । चक्रुः सुसुप्तं युद्धं वानरास्त्यक्तजीविताः ॥ ३ ॥

प्रयाता: முன்பு ஐடிய

वानरा: च वानரர்களும்

त्यक्तजीविता: உயிரை மதியாது

मरणे மரணத்தில்

कृतनिश्चयाः உறுதிகொண்டவர்க

ளாய்

एषं गता: உதலாகக்கொண்ட

வர்களாய்

सुसुप्तं மிகக் கலவரமான

युद्धं போரை

चक्रुः இடலாயினர்.

अथ वृक्षान्महाकायाः सानूनि सुमहान्ति च । वानरास्तूर्णमुद्यम्य कुम्भकर्णमभिद्रुताः ॥

अथ அப்பொழுது

महाकायाः பெருத்த தேகமுற்ற

वानरा: वानரர்கள்

वृक्षान् மரக்களையும்,

सुमहान्ति மிகப் பெரிய

सानूनि च குன்றுகளையும்

उद्यम्य உயர்த்தூக்கி

कुम्भकर्णं சும்பகர்ணனை

तूर्णं விரைந்து

अभिद्रुता: தரக்கினூர்கள்.

स कुम्भकर्णः संक्रुद्धो गदामुद्यम्य वीर्यवान् । अर्दयन्सुमहाकायः समन्ताद्व्याक्षिपद्रिपून् ॥

वीर्यवान् வீர்யவாலியும்

सुमहाकायः பெருஞ்சரீரம்பெற்ற

வனுமான்

स: அந்த

कुम्भकर्णः சும்பகர்ணன்

संक्रुद्धः மிகச் சினங்கொண்டு

गदां கதையை

उद्यम्य தூக்கி

रिपून् சத்ருக்களை

अर्दयन् தன்புறத்துபவனாய்

समन्तात् நரப்புறமும்

व्याक्षिपत् சிதற அடித்தான்.

शतानि सप्त चाष्टौ च सहस्राणि च वानराः । प्रकीर्णाः शेरते भूमौ कुम्भकर्णेन पोथिताः ॥

वानरा: வானரர்கள்

सप्त च अष्टौ } எழுநூற்றுக்கணக்கா

च शतानि } கவும், எண்ணூற்று

க்கணக்காகவும்

सहस्राणि च ஆயிரக்கணக்காகவும்

कुम्भकर्णेन சும்பகர்ணனால்

पोथिता: மடிக்கப்பட்டவர்

भूमौ தரையில் [களாய்

प्रकीर्णाः சிதறுண்டு

शेरते கிடந்தார்கள்.

षोडशाष्टौ च दश च विंशतिशतयैव च । परिक्षिप्य च बाहुभ्यां खादन्विपरिधावति ॥

भक्षयन्भृशसंक्रुद्धो गरुडः पन्नगानिव

॥ ८ ॥

भृगुसकुद्रः	மிகச்சினக்கொண்ட	पद्मगान् इव	பாம்புகளை எவ்வாறோ
अष्टौ च	எட்டும் [அவன்		அவ்வாறே
दश च	பத்தும்	वाहुभ्यां च	இருகைகளாலும்
षोडश च	பதினாலும்	परिक्षिप्य	சேர்த்திழுத்து
विंशत् एव	இருபதும்	खादन्	மென்று
त्रिंशत् तथा	முப்பதுமாக	भक्षयन्	தின்றுகொண்டு
गरुडः	கருடன்	विपरिधावन्	சுற்றித்திரிந்தான்.

कृच्छ्रेण च समाश्वस्ताः संगम्य च ततस्ततः । वृक्षाद्रिहस्ता हरयस्तस्थुः सङ्ग्राममूर्धनि॥

हरयः च	வானரர்களோ	समाश्वस्ताः	மனந்தேறியவர்களாய்
सङ्ग्राममूर्धनि	போர்முனையில்		மரங்களையும் மலைகளை
ततस्ततः	ஆக்காக்கு	वृक्षाद्रिहस्ताः	யும் கையிலேந்திய
सङ्गम्य	தயக்கிநின்ற		வர்களாய்
कृच्छ्रेण च	மிகச் சிரமப்பட்டு	तस्थुः	நின்றனர்.

ततः पर्वतमुत्पात्य द्विविदः पुवर्गर्षभः । दुद्राव गिरिशृङ्गाभं विलम्ब इव तोयदः ॥ १० ॥

ततः	அப்பொழுது	गिरिशृङ्गाभं	மலைச்சிகரத்தை நிகர்
पुवर्गर्षभः	வானரோத்தமனாகிய		த்த அவனை நோக்கி
द्विविदः	தவிவிதன்	विलम्बः	களையும்
पर्वतं	மலையொன்றை	तोयदः इव	மேகம் என
उत्पात्य	பெயர்த்துக்கொண்டு	दुद्राव	ஒடினான்.

तं समुत्पत्य चिक्षेप कुम्भकर्णस्य वानरः । तमप्राप्तो महाशैलस्तस्य सैन्वेऽपतत्तदा ॥ ११ ॥

वानरः	வானன்	महाशैलः	பெரும் மலையாகிய
समुत्पत्य	மேல் தூக்கி	तं	அவனை [அது
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணன்மீது	अप्राप्तः	கிட்டாததாய்
तं	அதை	तस्य	அவனது
चिक्षेप	ஹிசினான்.	सैन्वे	சையத்தில்
तदा	அப்பொழுது	अपतत्	விழுந்தவிட்டது.

ममदांश्वान्गजांश्चापि रथांश्चैव नगोत्तमः । तानि चान्यानि रक्षांसि पुनश्चान्याद्दिरेः शिरः॥

उत्पात्य द्विविदो वेगान्ममर्द पुवर्गर्षभः

॥ १३ ॥

नगोत्तमः	அப்பெருமலை	द्विविदः	தவிவிதன்
अश्वान् च	குதிரைகளையும்,	पुनः च	மீளவும்
गजान् अपि	யானைகளையும்,	अन्यत्	வேறு
रथान् च	ரதங்களையும்,	गिरिः	மலையின்
तानि एव	அவைகளையும்	शिरः	சிகரமொன்றை
अन्यानि	இன்னும் மற்ற	उत्पात्य	பெயர்த்துக்கொண்டு
रक्षांसि च	அரக்கர்களையும்	वेगान्	ஆத்திரக்கொண்டு
ममर्द	பிண்டமளக்கியது.	ममर्द	சின்னாபின்ன
पुवर्गर्षभः	வானரோத்தமனாகிய		மாக்கினான்.

तच्छैलशृङ्गाभिहतं हताश्वं हतसारथि । रक्षसां रुधिरक्लिन्नं वभूवायोधनं महत् ॥ १४ ॥

रक्षसां	ஆரக்கர்களின்	हताश्वं	குதிரைகளை யிழந்த
महत्	பெரும்		தும்
आयोधनं	போர்ப்படை	हतसारथि	பாக்கர்கள் மாண்டதும்
तच्छैलशृङ्गाभिहतं	அந்த மலைச்சிகரத் தால் தாக்கப்பட்டது	रुधिरक्लिन्नं	ரத்தம் தேய்ந்தது
		वभूव	ஆனது. [மாய்

रथिनो वानरेन्द्राणां शरैः कालान्तकोपमैः । शिरांसि नदतां जहुः सहसा भीमनिस्वनाः ॥

रथिनः	ரதனீரர்களும்	नदतां	கள்ளிக்கும்
भीमनिस्वनाः	போரினீர்த்தல்	वानरेन्द्राणां	வானரோத்தமர்
	கொண்டு	शिरांसि	தலைகளை [களின்
कालान्तकोपमैः	பிரளயகாலமனுக் கொப்பான	सहसा	விரைந்து
शरैः	பாணங்களால்	जहुः	அறுத்துத் தள்ளி னன்.

वानराश्च महात्मानः समुत्पात्य महाद्रुमान् । रथानश्वान्गजानुष्टान् राक्षसान् अभ्यसूदयन् ॥

महात्मानः	பேராற்றல் படைத்த	गजान्	யானைகளையும்
वानराः	வானரர்கள்	अश्वान्	குதிரைகளையும்
महाद्रुमान्	பெரும் மாக்களை	उष्टान्	ஓட்டக்கங்களையும்
समुत्पात्य	பிடுக்கிக்கொண்டு	राक्षसान् च	ஆரக்கர்களையும்
रथान्	ரதங்களையும்	अभ्यसूदयन्	தவம் ஸமாக்கினார்கள்.

हनुमाञ्छैलशृङ्गाणि वृक्षांश्च विविधान्वहून् । वर्षे कुम्भकर्णस्य शिरस्यम्बरमास्थितः ॥

हनुमान्	ஹனுமார்	वहून्	கணக்கற்ற
अम्बरं	ஆகாயத்தில்	वृक्षान् च	மாக்களையும்
आस्थितः	இருந்துகொண்டு	कुम्भकर्णस्य	சும்பகர்ணனது
शैलशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களையும்	शिरसि	தலைவில்
विविधान्	பலவகை	वर्षे	வரஷித்தார்.

तानि पर्वतशृङ्गाणि शूलेन स विभेद ह । वभञ्ज वृक्षवर्षे च कुम्भकर्णो महाबलः ॥१८॥

सः	அந்த	शूलेन	சூலையுதத்தைக் கொண்டு
महाबलः	மகாபலசாலியாகிய	विभेद	பிளந்து தள்ளினான்.
कुम्भकर्णः	சும்பகர்ணன்	वृक्षवर्षे च	மாவரஷித்ததையும்
तानि	அந்த	वभञ्ज	முறித்துத் தள்ளினான்
पर्वतशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களை	ह	காண்!

ततो हरीणां तदनीकमुग्रं दुद्राव शूलं निशितं प्रगृह्य ।

तस्थौ ततोऽस्यापततः पुरस्तान्महीधरायं हनुमान्प्रगृह्य

॥ १९ ॥

சத:	அப்பொழுது	சத:	அச்சமயம்
நிசித் தூல்	கரிய குரையுதத்தை	ஹனுமர்	ஹனுமர்
புரூஹ	கைக்கொண்டு	மஹிதரம்	மலைக்கிரமொன்றை
ஹரிணா	வானரர்களின்	புரூஹ	கைக்கொண்டு
சத	அந்த	அபநவ:	வதிர்த்துவரும்
உம்	கருமான	அசு	அவனது
அநிக	சைன்யத்தை	புரம்தா	முன்னிலையில்
ஹுதவ	வெருட்டினான்.	தஸூ	வந்ததிலன்றி.

स कुम्भकर्णं कुपितो जघान वेगेन शैलोत्तमभीमकायम् ।

स चुक्षुभे तेन तदाऽभिभूतो मेदाद्रंगाशो रुधिरावसिक्तः

॥ २० ॥

ச:	அவர்	ச:	அவன்
குபித:	கோபங்கொண்டவராய்	நெ	அதனால்
சைலோத்தம- भीमकायं	மாமலைக்கு நிகராகிய பொந்தேகம் படை த்தவனாகிய	அபிபூத:	மெய்மறந்து
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	மேதாட்ரங்காச:	வியர்வையொழுகும் சரிமுற்றவனாய்
वेगेन	ஆத்திரங்கொண்டு	ரூபிராசிக்த:	ரத்தம் வழிந்தவனாய்
जघान	அறைந்தார்.	ததா	அப்பொழுது
		சுக்ஷுமே	துத்தான்.

स शूलमाविध्य तडित्प्रकाशं गिरिं यथा प्रज्वलितायशृङ्गम् ।

बाह्वन्तरे मारुतिमाजघान गुहोऽचलं क्रौञ्चमिवोग्रशक्त्या

॥ २१ ॥

ச:	அவன்	ம:ருதி	ஹனுமாரை
தடி:புக்காசம்	மின்னலொளிகொண்டதும்	வாஹ்நர:	மார்பில்
प्रज्वलितायशृङ्गम्	ஆவளிக்கூடும் உச்சிக் கொடுமுடிக்களை யுடைய	குஹ:	உண்முக்கடவுள்
गिरिं यथा	மலைபோன்றதுமான	உபராக்ஷயா	கூர்ம வேல்கொண்டு
शूलं	குரையுதத்தை	கிரௌ	கொள்ளுத
आविध्य	சுழற்றி	அசு	பர்வதத்தை
		இ	எவ்வண்ணமே அவ்வண்ணமே
		அஜபான	குத்தினான்.

स शूलनिभिन्नमहाभुजान्तरः प्रविह्वलः शोणितमुद्गमन्मुखात् ।

ननाद भीमं हनुमान्महाहवे युगान्तमेघस्तनितस्वनोपमम्

॥ २२ ॥

மஹாஹவே	பேரளில்	சுலாந்	வாயினின்று
ச:	அந்த	சுஜிதம்	ரத்தத்தை
ஹனுமான்	ஹனுமான்	உஹமந்	கக்குபவராய்
शूलनिभिन्न- महाभुजान्तरः	குரத்தால்பிளவுண்ட பெரும் மார்புற்றவ ரால்	யுகாந்தமேघ- स्तनितस्वनोपमम्	பாசாயகாலத்தின் இடியை நிகர்த்து
प्रविह्वलः	பொய்தளர்ந்தவராய்	भीमं	மயக்கரமாய்
		ननाद	பூலிட்டார்.

ततो विनेदुः सहसा प्रहृष्टा रक्षोगणास्तं व्यथितं समीक्ष्य ।

पुवङ्गमास्तु व्यथिता भयार्ताः प्रदुद्रुवुः संयति कुम्भकर्णात्

॥ २३ ॥

ततः	அப்பொழுது	सहसा	முழுபலத்துடன்
रक्षोगणाः	இராக்ஷஸ்க்கட்டக கள்	विनेदुः	ஆரவாரித்தார்கள்.
तं	அவரை	पुवङ्गमाः तु	வானரர்களோ
व्यथितं	துன்பமடைந்தவராய்	व्यथिताः	துக்கங்கொண்டவர்க
समीक्ष्य	கவனித்து	संयति	பேரில் [ளாய்
प्रहृष्टाः	ஆனந்தக்கொண்ட வர்களாய்	कुम्भकर्णात्	கும்பகர்ணனிடம்
		भयार्ताः	பயபிடித்தர்களாய்*
		प्रदुद्रुवुः	ஒட்டம்பிடித்தார்கள்.

ततस्तु नीलो बलवान्पर्यवस्थापयन्बलम् । प्रविचिक्षेप शैलाग्रं कुम्भकर्णाय धीमते ॥ २४ ॥

ततः तु	அப்பொழுதோ	शैलाग्रं	மலைச்சிகரமொன்றை
बलवान्	பலசாலியாகிய	धीमते	தீமானாகிய
नीलः	நீலன்	कुम्भकर्णाय	கும்பகர்ணன்மீது
बलं	சேனையை [செய்து	प्रविचिक्षेप	வீசி ஆறைந்தான்.
पर्यवस्थापयन्	ஒடாது கிடைக்கச்-		

तमापतन्तं संपेक्ष्य मुष्टिनाऽभिजघान ह । मुष्टिप्रहाराभिहतं तच्छैलाग्रं व्यशीर्यत ॥ २५ ॥

आपतन्तं	மேல் விழுவரும்	तत् शैलाग्रं	அந்த மலைச்சிகரம்
सं	அதை	मुष्टिप्रहाराभिहतं	முஷ்டிக்குத்தால்
संपेक्ष्य	பார்த்து		தாக்கப்பட்டு
मुष्टिना	முஷ்டியால்	व्यशीर्यत	பொடிப்பொடியா
अभिजघान	எதிர்த்துக்குத்தினான்.	ह	காண்! [யிற்று

सविस्फुलिङ्गं सज्वालं निपपात महीतले

॥ २६ ॥

सविस्फुलिङ्गं	கொருப்புப்பொறிக ளோடும்	सज्वालं	ஐவாலைகளோடும் அது
		महीतले	பூமியில்
		निपपात	விழுந்தது.

ऋषभः शरभो नीलो गवाक्षो गन्धमादनः । पञ्च वानरशार्दूलाः कुम्भकर्णमुपाद्रवन् ॥

वानरशार्दूलाः	வானரோத்தமர்களா கிய	गवाक्षः	கவாக்ஷன்
ऋषभः	ரிஷபன்	गन्धमादनः	கந்தமாதனன் என்ற
शरभः	சரபன்	पञ्च	ஐவர்கள்
नीलः	நீலன்	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனைதோக்கி
		उपाद्रवन्	ஒடினார்கள்.

शैलैर्वृक्षैस्तलैः पादैर्मुष्टिभिश्च महाबलाः । कुम्भकर्णं महाकायं सर्वतोऽभिप्रदुद्रुवुः ॥ २८ ॥

महाबलाः	மகாபலசாஸ்திரகலாசிய ஆவர்கள்	पादैः	கால்களாலும்
शैलैः	மலைகளாலும்	मुष्टिभिः च	முஷ்டிகளாலும்
वृक्षैः	மரங்களாலும்	महाकायं	பெருஞ்சரீரமுற்ற
तलैः	உள்ளங்கைகளாலும்	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
		सर्वतः	நாற்புறமும்
		अभिप्रदुद्रुवुः	அभिபுதுதுவூ:

स्पर्शानिव प्रहारांस्तान्वेदयानो न विव्यथे । ऋषभं तु महावेगं बाहुभ्यां परिष्वजे ॥

तान्	ஆந்த	विव्यथे न	துன்புறவில்லை.
प्रहारान्	ஆடிக்களை	महावेगं	மிகவேகம்படைத்த
स्पर्शान् इव	ஊர்வனபோல்	ऋषभं तु	ரிஷபனை யோலெனில்
वेदयानः	நினைக்கின்றவனாய்	बाहुभ्यां	கூறுகைகளால்
		परिष्वजे	கட்டிக்கொண்டான்.

कुम्भकर्णभुजाभ्यां तु पीडितो वानरर्षभः । निपपातर्षभो भीमः प्रमुखाद्वान्तशोणितः ॥

भीमः	பயங்கரனான	पीडितः	தசக்குண்டவனாய்
वानरर्षभः	வானரோத்தமனான	प्रमुखाद्	வாயினின்ற
ऋषभः तु	ரிஷபனும்	वान्तशोणितः	ரத்தத்தை கக்குபவ னாய்
कुम्भकर्णभुजाभ्यां	கும்பகர்ணனது இரு கைகளால்	निपपात	கிழிவிழ்த்தான்.

मुष्टिना शरभं हत्वा जानुना नीलमाहवे । आजघान गवाक्षं तु तलेनेन्द्ररिपुस्तदा ॥ ३१ ॥

इन्द्ररिपुः	இந்திரசத்ருவாகிய ஆவன்	जानुना	முழக்கால்களால்
तदा	அப்பொழுது	नीलं	நீலையுள்
आहवे	போரில்	हत्वा	புடைத்த
मुष्टिना	முஷ்டியினால்	रलेन	உள்ளங்கையால்
शरभं	சரபனையும்	गवाक्षं तु	கவாஷ்டனையும்
		आजघान	அஜதத்தான்.

पादेनाभ्यहनत्क्रुद्धस्तरसा गन्धमादनम् । दत्तपहारव्यथिता मुमुहुः शोणितोक्षिताः ॥

कुद्धः	கோபங்கொண்ட ஆவன்	दत्तपहार-)	கொடுக்கப்பட்ட அடி:
पादेन	காலால்	व्यथिताः)	கனால் துன்பங்கொ ண்ட அவர்கள்
गन्धमादनं	கந்தமாதவனை	शोणितोक्षिताः	ரத்தத்தொய்த்தவர் களால்
तरसा	வலுக்கொண்டு	मुमुहुः	புர்ச்சசைபடைந்தனர்.
अभ्यहनत्	உடைத்தான்.		

निपेतुस्ते तु मेदिन्यां निकृत्ता इव किंशुकाः ॥ ३३ ॥

तेषु वानरमुख्येषु पतितेषु महात्मसु । वानराणां सहस्राणि कुम्भकर्णं प्रदुद्रुवुः ॥ ३४ ॥

ते	ஆவர்கள்	महामसु	மகா ஆற்றல் உடைக்க
निकृत्ताः	வெட்டித்தள்ளப்		ப்பெற்ற
	பட்ட	वानरमुख्येषु	வானரத்தலைவர்கள்
किंशुकाः इव	பலசமரக்கல்போல்	पतितेषु तु	கிழை விழுந்தவுடனே
मेदि-यां	பூமியில்	वानराणां	வானரர்களின்
निपेतुः	சாய்ந்து விட்டார்கள்.	सहस्राणि	ஆரிரத்தவர்கள்
तेषु	அந்த	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
		प्रदुद्रुवुः	எதிர்த்தோடினார்கள்.

तं शैलमिव शैलाभाः सर्वे ते पुवर्गर्षभाः । समारुह्य समुत्पत्य ददंशुश्च महाबलाः ॥ ३५ ॥

शैलाभाः	மலைகளை நிகர்த்தவர்	सर्वे	எல்லோரும்
	களும்	शैलं इव	மலைபோன்றவனான
महाबलाः च	மகாபலசாலிகளுமான	तं समुत्पत्य	அவன்மீது தாவி
ते	அந்த	समारुह्य	ஏறி
पुवर्गर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	ददंशुः	கடித்தார்கள்.

तं नखैर्दशनैश्चापि मुष्टिभिर्जानुभिस्तथा । कुम्भकर्णं महाकायं ते जघ्नुः पुवर्गर्षभाः ॥ ३६ ॥

ते	அந்த	नखैः च	நகங்களாலும்
पुवर्गर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	दशनैः अपि	பற்களாலும்
तं	அந்த	मुष्टिभिः	முஷ்டிகளாலும்
महाकायं	சீரம் பெருத்தவ	जानुभिः तथा	முழந்தாள்களாலும்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை [னான	जघ्नुः	துன்புறுத்தினார்கள்.

स वानरसहस्रैस्तैराचितः पर्वतोपमः । रराज राक्षसव्याघ्रो गिरिरात्मरुहैरिव ॥ ३७ ॥

पर्वतोपमः	பர்வதாகாரனாகிய	आचितः	மொய்க்கப்பெற்றவ
सः	அந்த	भारमरुहैः	மரங்களால் [னாய்
राक्षसव्याघ्रः	அரக்கப்புளி	गिरिः इव	மலை எவ்வண்ணமோ
तैः	அந்த		அவ்வண்ணமே
वानरसहस्रैः	அநேக வானரர்களால்	रराज	விளங்கினான்.

बाहुभ्यां वानरान्सर्वान्प्रगृह्य सुमहाबलः । भक्षयामास संक्रुद्धो गरुडः पन्नगानिव ॥ ३८ ॥

सुमहाबलः	மிகபலசாலிகளாகிய	प्रगृह्य	பிடித்திழுத்து
	அவன்	गरुडः	கருடன்
संक्रुद्धः	மிகச்சினக்கொண்டு	पन्नगान् इव	பாம்புகளை எவ்வண்
वानरान्	வானரர்கள்		ணமோ அவ்வண்ணமே
सर्वान्	எல்லோரையும்	भक्षयामास	விழுங்கினான்.
बाहुभ्यां	கைகளால்		

प्रक्षिप्ताः कुम्भकर्णेन वक्त्रे पातालसन्निभे । नासापुटाभ्यां निर्जम्बुः कर्णाभ्यां चैव वानराः ॥

कुम्भकर्णेन	கும்பகர்ணனால்	नासापुटाभ्यां	இருமூக்குத்துவாரக் கனிநின்றும்
पातालसन्निभे	பாதாளத்தை நிகர்த்த	कर्णाभ्यां एव	இருகரதுகனிநின்ற மரக
वक्त्रे	வாய்க்குள்	निर्जम्बुः	வெளிவந்துவிட்டார் கள்.
प्रक्षिप्ताः	தள்ளப்பட்ட		
वानराः च	வானரர்களை		

भक्षयन्भृशसंकुद्रो हरीन्पर्वतसन्निभः । न जज्ञे पर्वताग्राणां निपातं राक्षसोत्तमः ॥ ४० ॥

पर्वतसन्निभः	மலைநிகர்த்த	हरीन्	வானரர்களை
राक्षसोत्तमः	ராஷ்டிரேஸாத் தமனாகிய ஆவன்	भक्षयन्	வீழுக்கிக்கொண்டே
भृशसंकुद्रः	மிகச்சினங்கொண்ட வனாய்	पर्वताग्राणां	மலைச்சிகரங்களின்
		निपातं	மேல்வீழுதலை
		न जज्ञे	உணராதிருந்தான்.

वभञ्ज वानरान् सर्वान् संकुद्रो राक्षसोत्तमः ॥ ४१ ॥

संकुद्रः	கேடும்முண்ட	वानरान्	வானரர்கள்
राक्षसोत्तमः	ராஷ்டிரேஸாத் தமனாகிய ஆவன்	सर्वान्	எல்லோரையும்
		वभञ्ज	முறியடித்தான்.

मांसशोणितसंकेदां भूमिं कुर्वन्स राक्षसः । चचार हरिसैन्येषु कालाग्निरिव मूर्च्छितः ॥

सः	ஆந்த	कुर्वन्	செய்துகொண்டு
राक्षसः	ஆரக்கன்	हरिसैन्येषु	வானரச்சைன்யங்களில்
भूमिं	பூமியை	मूर्च्छितः	மூண்டதான
मांसशोणित- संकेदां	மாம்சங்களும், சத்த மும் பெருக்குண்ட தரய்	कालाग्निः इव	பிரளயகாளாக்னி என சுற்றித்தீர்த்தான்.
		चचार	

वज्रहस्तो यथा शक्रः पाशहस्त इवान्तकः । शूलहस्तो वभौ संख्ये कुम्भकर्णो महाबलः ॥

संख्ये	போலில்	शक्रः यथा	தூத்திரன்போலவும்
शूलहस्तः	சையில் சூலாயுதமேல்	पाशहस्तः	பாசக்கயிற்றை சையில் கொண்ட
महाबलः	மகா பலவானை [திய]	अन्तकः इव	எமன் போலவும்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	वभौ	விளக்கினான்.
वज्रहस्तः	வஜ்ராயுதத்தைக் சைலிலேந்திய		

यथा शुष्काण्यरण्यानि शीष्मे दहति पावकः । तथा वानरसैन्यानि कुम्भकर्णो विनिर्दहत् ॥

पावकः	கெடுப்பு	दहति	எரிக்கிறதே
शीष्मे	கோடைகாலத்தில்	तथा	ஆப்படியே
शुष्काणि	உலர்ந்த	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்
अरण्यानि	காடுகளை	वानरसैन्यानि	வானரச்சேனைகளை
यथा	எப்படியே	विनिर्दहत्	எரித்தான்.

ततस्ते वध्यमानास्तु हतयूथा विनायकाः । वानरा भयसंविशा विनेदुर्विस्वरं भृशम् ॥

ततः	அச்சமயம்	विनायकाः च	தலைவர்களை யிழந்தும்
ते	அந்த	भयसंविशाः	பயபிடிதர்களாய்
वानराः	வானரர்கள்	भृशं	பெரிதாயும்
वध्यमानाः	புடைக்கப்பட்டவர்க	विस्वरं	விகாரமாயும்
हतयूथाः तु	அணிகுலைத்தும் [ளாய்	विनेदुः	பூசலிட்டனர்.

अनेकशो वध्यमानाः कुम्भकर्णेन वानराः । राघवं शरणं जगुर्व्यथिताः खिन्नचेतसः ॥

कुम्भकर्णेन	கும்பகர்ணனால்	व्यथिताः	துன்புற்றவர்களாய்
अनेकशः	பலப்பலராக	खिन्नचेतसः	அறிவுகுழம்பியவர்க
वध्यमानाः	புடைக்கப்படும்	राघवं	சூராமரிடம் [ளாய்
वानराः	வானரர்கள்	शरणं जगुः	சரண்புகுந்தார்கள்.

प्रभशान्वानरान्दृष्ट्वा वज्रहस्तसुतात्मजः । अभ्यधावत वेगेन कुम्भकर्णं महाहवे ॥ ४७ ॥

वज्रहस्तसुतात्मजः	இந்திரன் பேரன் அக்கதன்	प्रभशान्	முறியடிக்கப்பட்ட
महाहवे	பெரும் போரில்	दृष्ट्वा	கண்டு [வர்களாய்
वानरान्	வானரர்களை	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை நோக்கி
		वेगेन	ஆத்திரக்கொண்டு
		अभ्यधावत	எதிர்த்து ஓடினான்.

शैलशृङ्गं महद्रुह्य विनदंश्च मुहुर्मुहुः । त्रासयन्राक्षसान्सर्वान्कुम्भकर्णपदानुगान् ॥ ४८ ॥
चिक्षेप शैलशिखरं कुम्भकर्णस्य मूर्धनि ॥ ४९ ॥

महत्	பெரும்	सर्वान्	யாவரையும்
शैलशृङ्गं	மலைச்சிகரமொன்றை	वासयन् च	வெருளச்செய்து
रुह्य	கைக்கொண்டு		கொண்டும்
मुहुः मुहुः	அடிக்கடி	कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது
विनदन्	கர்ஜித்துக்கொண்டும்	मूर्धनि	தலையில்
कुम्भकर्ण-)	கும்பகர்ணனைத்	शैल शिखरं	மலைச்சிகரத்தை
पदानुगान्)	தொடர்ந்துவரும்	चिक्षेप	போட்டுடைத்தான்.
राक्षसान्	அரக்கர்கள்		

स तेनाभिहतोऽत्यर्थं गिरिशृङ्गेण मूर्धनि । कुम्भकर्णः प्रज्वाल कोपेन महता तदा ॥

सः कुम्भकर्णः	அந்த கும்பகர்ணன்	अभिहतः	தாக்குண்டவனாய்
तेन	அந்த	तदा	அப்பொழுது
गिरिशृङ्गेण	மலைச்சிகரத்தால்	महता	பெரும்
मूर्धनि	தலையில்	कोपेन	கோபத்தால்
अत्यर्थं	மிக	प्रज्वाल	ஓவளித்தான்.

सोऽभ्यधावत वेगेन वालिपुत्रपर्वणः । कुम्भकर्णो महानादस्त्रासयन्सर्ववानरान् ॥५१॥

ச:	அந்த	ஸாசயந்	பிரளச்செய்து
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்		கொண்டு
अमर्षणः	சகியாதவனாய்	வேगेन	ஆத்திரங்கொண்டு
महानादः	பேரொளிகொண்டு	वालिपुत्रं	வாலிமந்தனை
सर्ववानरान्	எல்லா வானரர்களை	अभ्यधावत	எதிர்த்தொடினான்.

शूलं ससर्ज वै रोपाद्भूदे स महाबलः

॥ ५२ ॥

महाबलः	மகாபலவானாகிய	अभूदे	அங்கதலிடம்
सः वै	அவனும்	शूलं	சூறாயுதத்தை
रोपात्	கோபத்தால்	ससर्जं	எறிந்தான்.

तमापतन्तं बुद्ध्या तु युद्धमार्गविशारदः । लाघवान्मोचयामास बलवान्वानरपंभः ॥५३॥

युद्धमार्गविशारदः	யுத்தப்பயிற்சியில்	तं	அதை,
	தேர்ந்த	बुद्ध्या	துண்ணறிவுகொண்டு
बलवान्	பலவானாகிய	लाघवात्	சாமர்த்தியத்தால்
वानरपंभः तु	வானரோத்தமனும்	मोचयामास	தப்புவித்துக்கொண்டான்.
आपतन्तं	மேல்விழுவரும்		

उत्पत्य चैनं सहसा तलेनोरस्यताडयत् । स तेनाभिहतः कोपात्प्रमुमोहाचलोपमः ॥५४॥

सहसा	ஸிராந்து	तन	அவனும்
उत्पत्य	தாவிக்குதித்து	उरसि	மார்பில்
तलेन	உள்ளங்கையால்	अभिहतः	அறைஉப்பட்டு
एनं	இவனை (அரக்கனை)	अचलोपमः	பர்வதத்திற்கு சமான
उरसि	மார்பில்		இகிய
कोपात्	கோபத்தோடு	सः	அவன்
अताडयत्	அறைந்தான்.	प्रमुमोह	முச்சகைகொண்டான்.

स लब्धसंज्ञो बलवान्मुष्टिमावर्त्य राक्षसः । अपहासेन चिक्षेप विसंज्ञः स पपात ह ॥५५॥

सः	அந்த	आवर्त्य	சுழந்தி
बलवान्	பலவானாகிய	चिक्षेप	கிழ்த்தினான்.
राक्षसः	அரக்கன்	सः	அவன் (அக்கதன்)
लब्धसंज्ञः	பிரக்களையுற்றவனாய்	विसंज्ञः	பிரக்களையற்று
अपहासेन	பரிஹாஸத்துடன்	पपात	பெரி விழுந்தான்.
मुष्टिं	முஷ்டியை	ह	காண்!

तस्मिन्पुवगशार्दूले विसंज्ञे पतिते भुवि । तच्छूलं समुपादाय सुग्रीवमभिदुद्रुवे ॥ ५६ ॥

तस्मिन् पुवगशार्दूले	அந்த வானரோத்	तत् शूलं	அந்தச் சூலத்தை.
भुवि	பூமியில் [தரன்]	समुपादाय	எடுத்துக்கொண்டு
विसंज्ञे	பிரக்களையற்று	सुग्रीवं	சுக்ரீவனை
पतिते	விழவும்,	अभिदुद्रुवे	எதிர்த்தொடினான்.

तमापतन्तं संप्रेक्ष्य कुम्भकर्णं महाबलम् । उत्पात तदा वीरः सुग्रीवो वानराधिपः ॥५७॥

तदा	அப்பொழுது	महाबलं	மகா பலசாலியாகிய
वीरः	வீரனும்	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
वानराधिपः	வானரமன்னனு	आपतन्तं	எதிர்த்துவருகின்ற
सुग्रीवः	சுகரீவன் [முகிய	संप्रेक्ष्य	பார்த்து [வளைய
तं	அந்த	उत्पात	உயரக்கொம்பினான்.

पर्वताग्रं समुत्क्षिप्य समाविध्य महाकपिः । अभिदुद्राव वेगेन कुम्भकर्णं महाबलम् ॥५८॥

महाकपिः	வானரேரத்தமனாகும் அவன்	महाबलं	மகா பலசாலியாகிய
पर्वताग्रं	மலைச்சிகரமொன்றை	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
समुत्क्षिप्य	பெயர்ந்தெடுத்து	वेगेन	ஆத்திரமாய்
समाविध्य	சுழற்றிக்கொண்டு	अभिदुद्राव	எதிர்த்தான்.

तमापतन्तं संप्रेक्ष्य कुम्भकर्णः पुवङ्गमम् । तस्थौ विकृतसर्वाङ्गो वानरेन्द्रसमुन्मुखः ॥५९॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	वानरेन्द्रसमुन्मुखः	வானரமன்னனுக்கு எதிர்ப்புகளைய்
तं	அந்த	विकृतसर्वाङ्गः	{ எல்லா அங்கங்களை யும் பயங்கரமாகச்செ ய்துகொண்டவனாய் நின்றான்.
पुवङ्गमं	வானரனை	तस्थौ	
आपतन्तं	எதிர்த்துவருபவனாய்		
संप्रेक्ष्य	பார்த்து		

कपिशोणितदिग्धाङ्गं भक्षयन्तं पुवङ्गमान् । कुम्भकर्णं स्थितं दृष्ट्वा सुग्रीवो वाक्यमब्रवीत् ॥

सुग्रीवः	சுகரீவன்	स्थितं	இருப்பவனாய்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	दृष्ट्वा	பார்த்து
पुवङ्गमान् भक्षयन्तं	வானரர்களைத் தின்று	वाक्यं	ஒருசொல்லை
कपिशोणित- } दिग्धाङ्गं	வானரத்தம் அக்கம் எல்லாம் வழிந்தவனாக	अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொன் னான்.

पतिताश्च त्वया वीराः कृतं कर्म सुदुष्करम् । भक्षितानि च सैन्यानि प्राप्तं ते परमं यशः ॥

त्वया	“உன்னால்	सैन्यानि	சேனைகள்
वीराः च	வீரர்களும்	भक्षितानि	விழுக்கப்பட்டன.
पतिताः	வீழ்த்தப்பட்டார்கள்.	ते	உனக்கு
सुदुष्करं	எவராலும் செய்வ	परमं	பெரும்
कर्म	செயல் [தற்கரிய	यशः च	புகழும்
कृतं	செய்யப்பட்டது.	प्राप्तम्	கிட்டிவிட்டது.

त्यज तद्वातरानीकं प्राकृतैः किं करिष्यसि । सहस्रैकनिपातं मे पर्वतस्यास्य राक्षस ॥६२॥

तत् त्वानरानीकं	“அந்த வானரனை	राक्षस	அரக்க!
त्यज	விட்டுவிடு. [வெ	मे	எனது
प्राकृतैः	சாமான்யர்களோடு	अस्य पर्वतस्य	இந்த மலையினுடைய
किं करिष्यसि	யாது,செய்யப் போகின்றனை?	एकनिपातं	ஒரே ஒரு அறையை
		सहस्र	சகித்துப்பார்”.

तद्वाक्यं हरिराजस्य सच्चरैर्यसमन्वितम् । श्रुत्वा राक्षसशार्दूलः कुम्भकर्णोऽब्रवीद्वचः ॥ ६३ ॥

राक्षसशार्दूलः	இராசசூலப்புவிரியா கீய	तत्	அந்த
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	वाक्यं	சொல்லை
हरिराजस्य	ஹரன்மன்னனது	श्रुत्वा	கேட்டு
सच्चरैर्यसमन्वितं	ஆற்றலும் ஆண்மை யும் பொதிந்த	वचः	ஒருசொல்லை
		अब्रवीत्	பின்வருமாறு புகள் குன்:

प्रजापतेस्तु पौत्रस्त्वं तथैवर्क्षरजःसुतः । श्रुतपौरुषसंपन्नः कस्माद्गर्जसि वानर ॥ ६४ ॥

वानर	“குரங்கே!	श्रुतपौरुषसंपन्नः	பேர் போன பிரதாபம் நிறைந்தவன்.
स्वं तु	நீயே.	तथा एव	அப்படியேருக்க
प्रजापतेः	பிரம்மரின்	कस्मात्	எதற்காக
पौत्रः	பேரன்;	गर्जसि	குலைக்கின்றனை ?”
ऋक्षरजःसुतः	நிகந்தரஜிவரின் புதரன்;		

स कुम्भकर्णस्य वचो निशम्य व्याविध्य शैलं सहसा मुमोच ।

तेनाजघानोरसि कुम्भकर्णं शैलेन वज्राशनिसन्निभेन

॥ ६५ ॥

सः	அவன், (கும்பகர்ணன்)	तेन	அந்த
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	वज्राशनिसन्निभेन	வஜ்ராயுதத்திற்கும் நீடிக்கும் சமமானமான
वचः निशम्य	சொல்லைக் கேட்டு,	शैलेन	மலையால்
शैलं	மலைமைய	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனது
सहसा व्याविध्य	வேகமாய்த் சுழற்றி	उरसि	மார்பில்
मुमोच	அடிக்கும்வண்ணம் பிடித்துக்கொண்டான்.	आजघान	அதற்குதான்.

तच्छैलशृङ्गं सहसा विशीर्णं भुजान्तरे तस्य तदा विशाले ।

ततो विषेदुः सहसा प्लवङ्गा रक्षोगणाश्चापि मुदा विनेदुः

॥ ६६ ॥

तदा	அப்பொழுது	ततः	அதனால்
तत्	அந்த	प्लवङ्गाः	பூவடிகள்
शैलशृङ्गं	மலைச்சிகரமானது	विषेदुः	துக்கித்தனர்.
तस्य	அவனது	रक्षोगणाः च अपि	அரக்கர்களோடுமேலும்
विशाले	விரிந்த	मुदा	சகிதரவுத்தரம்
भुजान्तरे	மார்பில்	सहसा	புன்னகைகொண்டு
सहसा	வலுவால்	विनेदुः	ஆரவாரித்தனர்.
विशीर्णं	பொடியாகியது.		

स शैलशृङ्गाभिहतश्चुकोप ननाद कोपाच्च विवृत्य वक्त्रम् ।
व्याविध्य शूलं च तदित्यकाशं चिक्षेप ह्यृक्षपतेर्वधाय ॥ ६७ ॥

ச:	அவன்	தஹித்யகாசம்	மின்னலொலி
शैलशृङ्गाभिहतः	மலைச்சிகரத்தால் அடி		கொண்ட
चुकोप	சினந்தான். [யுண்டு	शूलं च	சூலாயுதத்தையும்
कोपात्	சினத்தால்	व्याविध्य	சுழற்றி
वक्त्रं	வாயை	छृक्षपतेः	வானரக்கரமுமன்ன
विवृत्य च	திறந்துகொண்டும்	वधाय	வதத்திற்காக [விண்
ननाद	கத்தினான்.	चिक्षेपं	விடுத்தான்.

तकुम्भकर्णस्य भुजप्रविद्धं शूलं शितं काञ्चनधामजुष्टम् ।

क्षिप्रं समुत्पत्य निगृह्य दोभ्यां वभञ्ज वेगेन सुतोऽनिलस्य ॥ ६८ ॥

अनिलस्य सुतः	மாருதி	शूलं	சூலத்தை
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	क्षिप्रं	விசைந்து
भुजप्रविद्धं	காங்களால் விடுவிக் கப்பட்டதும்	समुत्पत्य	தாவி
काञ्चनधामजुष्टं	பொன்னொளிகொண்	दोभ्यां	இரு கைகளால்
शितं	கூரியதுமான [டதும்	निगृह्य	பிடித்திழுத்து
तत्	அந்த	वेगेन	ஆத்திரத்தால்
		वभञ्ज	முறிக்கலுற்றார்.

कृतं भारसहस्रस्य शूलं कालायसं महत् । वभञ्ज जानुन्यारोप्य प्रहृष्टः पुवर्गर्भः ॥ ६९ ॥

इवर्गर्भः	ஹனுமார்	शूलं	சூலாயுதத்தை
भारसहस्रस्य कृतं	ஆயிரபார எடை உள்ளதும்	प्रहृष्टः	உத்ஸாகங்கொண்டு
कालायसं	காலப்பு இரப்பாலான	जानुनि	முழங்காலில்
महत्	பெரியதுமான [தும்	आरोप्य	கொடுத்து
		वभञ्ज	முறித்துவிட்டார்.

शूलं भयं हनुमता दृष्ट्वा वानरवाहिनी । हृष्टा ननाद बहुशः सर्वतश्चापि दुद्रुवे ॥ ७० ॥

वानरवाहिनी	வானரச்சேனை	हृष्टा	ஆனந்தமுற்றதாய்
शूलं	சூலாயுதத்தை	बहुशः	பலவாராய்
हनुमता	ஹனுமாரால்	ननाद	கூச்சலிட்டது.
भयं	முறிக்கப்பட்டதாக	सर्वतः अपि	நாற்புறமும்
दृष्ट्वा	கண்டு	दुद्रुवे च	ஓடியும் திரிந்தது.

सिंहनादं च ते चक्रुः प्रहृष्टा वनगोचराः । मारुतिं पूजयांचक्रुर्दृष्ट्वा शूलं तथागतम् ॥

ते वनगोचराः	அந்த வானரர்கள்	सिंहनादं	சிங்கநாதத்தை
शूलं	சூலத்தை	चक्रुः	செய்தார்கள்.
तथागतं	அவ்விதமாகியதாய்	मारुतिं च	ஆஞ்சனேயரையும்
दृष्ट्वा	நினைந்து	पूजयांचक्रुः	கொள்ளித்துக்கொண்
प्रहृष्टाः	ஸந்தோஷமுற்றவை களாய்		டாடினார்கள்.

कालायतं भारसहस्रवारं शूलं शरस्मूर्यसमानकान्तिम् ।

भयं समीक्ष्य प्रसभं क्षणेन हृष्टा विनेदुः पुवगाः समन्तात्

॥ ७२ ॥

புவகா:	வானரர்கள்	क्षणेन	ஒரு நொடிப்பொழுது
काटायसं	கறுத்த இரும்பாவா னதும்	प्रसभं	பலா த்காரமாய் [தில்
भारसहस्रवारं	ஆயிரம் பாரம் எடையுள்ளதும்	भयं	முறிக்கப்பட்டதாக
शरसू- समानकान्ति)	சரக்காலத்திய சூரிய கை நிகர்த்த ஒளி	समीक्ष्य	உணர்ந்து
	கொண்டதுமான	हृष्टा:	உள்ளம்பூரித்தவர்க ளாய்
शूलं	சூலாயுதத்தை	समन्तात्	நாற்புறக்களிலும்
		विनेदुः	பேரிசைச்சலிட்டார் கள்.

स तत्तदा भयमवेक्ष्य शूलं चुकोप रक्षोधिपतिर्महात्मा ।

उत्पात्य लङ्कामश्यात्स शूलं जघान सुभीवमुपेत्य तेन

॥ ७३ ॥

महात्मा	பெரும் பிராணியான	सः	அவன்
रक्षोधिपतिः	ராஷ்டிரபதிக்கலைவனான	लङ्कामलवात्	லக்கையைச்சார்த்த மகிம்பகலைபிணிந்து
सः	அவன்	शूलं	கொடுமுடி யொன்றை
तदा	அப்பொழுது	उत्पात्य	பெயர்த்தெடுத்து
तत्	அந்த	सुभीवं	சகீவனை
शूलं	சூலத்தை	उपेत्य	கிட்டி
भयं	முறிக்கப்பட்டதாய்	तेन	அதனால்
भवेक्ष्य	கவனித்து	जघान	புடைத்தான்.
चुकोप	சினந்தான்.		

स शैलशृङ्गाभिहतो विसंज्ञः पपात भूमौ युधि वानरेन्द्रः ।

तं प्रेक्ष्य भूमौ पतितं विसंज्ञं नेदुः प्रहृष्टास्त्वथ यातुधानाः

॥ ७४ ॥

वानरेन्द्रः	வானரமன்னனாகிய	यातुधानाः तु	அக்கர்க்களும்
सः	அவன்	तं	அவனை
युधि	யுடையில்	विसंज्ञं	பிரக்களையற்று
शैलशृङ्गाभिहतः	மலைமுடியால் தாக்கப் பட்டு	भूमौ	பூமியில்
विसंज्ञः	உணர்வுற்றவனாய்	पतितं	எழுந்தவிட்டவனாய்
भूमौ	தரையில்	प्रेक्ष्य	கவனித்து
पपात	விழுந்தவிட்டான்.	प्रहृष्टाः	களி கொண்டவர் களாய்
अथ	அப்பொழுது	नेदुः	ஆப்பரித்தார்கள்.

तमभ्युपेत्याद्भूतघोरवीर्यं स कुम्भकर्णो युधि वानरेन्द्रम् ।

जहार सुग्रीवमभिप्रवृह्य यथाऽनिलो मेघमतिप्रचण्डः

॥ ७५ ॥

ச: கும்கர்ண:	அந்தக் கும்பகர்ணன்	अभ्युपेत्य	கிட்டி
अनुतघोरवीर्यं	{ ஆச்சர்யமும் பயக்கர முமான வீர்யம் படைத்தவனும்	अभिप्रवृह्य	துக்கிக்கொண்டு
वानरेन्द्रं	வானரமன்னனுமான	अतिप्रचण्डः अनिलः	பெரும் புயற்காற்று
तं	அந்த	मेघं	மேகத்தை
सुग्रीवं	சுகிரீவனை	यथा	எவ்வண்ணமோ
युधि	போரில்	जहार	அவ்வண்ணமே எடுத்துச்சென்றான்.

स तं महामेघनिकाशरूपमुत्पाठ्य गच्छन्युधि कुम्भकर्णः ।

रराज मेरुप्रतिमानरूपो मेरुर्यथाऽभ्युच्छिन्नघोरशुद्धः

॥ ७६ ॥

मेरुप्रति मानरूपः	மேருமலையை நிகர்த்த உருவமுடையவனான	उत्पाठ्य	வாரி எடுத்துக் கொண்டு
सः	அந்த	गच्छन्	செல்கின்றவனாய்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	अभ्युच्छिन्नघोरशुद्धः	உயர்ந்த பயக்கரமான சிகரமுற்ற
महामेघनिकाशरूपं	பெரும் மேகத்தை நிக ர்த்த தோற்றமுடைய	मेरुः	மேருமலை
तं	அவனை	यथा	போல
युधि	போரில்	रराज	விளங்கினான்.

ततस्तमुत्पाठ्य जगाम वीरः संस्तूयमानो युधि राक्षसेन्द्रैः ।

शृण्वन्निनादं त्रिदशालयानां पुवङ्गराजग्रहविस्मितानाम्

॥ ७७ ॥

ततः	அப்பொழுது	पुवङ्गराजग्रह-	} வானரமன்னன் பிடி யுண்டதால் ஆச்சர்ய க்கொண்ட
वीरः	வீரனான	विस्मितानां	
तं	அவனை	त्रिदशालयानां	விண்ணுலகத்தவர் களின்
उत्पाठ्य	எடுத்துக்கொண்டு	निनादं	ஸம்பாஷணையை
युधि	போர்விஷயத்தில்	शृण्वन्	கேட்டுக்கொண்டே
राक्षसेन्द्रैः	ராட்சஸைந்தமர் களால்	जगाम	சென்றுகொண்டிருந் தான்.
संस्तूयमानः	சிலாகித்துக்கொண் டாடப்படுகின்றவனாய்		

ततस्तमादाय तदा स मेने हरीन्द्रमिन्द्रोपममिन्द्रवीर्यः ।

अस्मिन्हृते सर्वमिदं हृतं स्यात्सराद्यवं सैन्यमितीन्द्रशत्रुः

॥ ७८ ॥

इन्द्रवीर्यः	இந்திரனதுபோன்ற வீரப்பங்கொண்டவனும்	तदा	அப்பொழுது
इन्द्रशत्रुः	இந்திரனது சந்ருவு	हन्द्रोपमं	இந்திரனை நிகர்த்த
सः	அவன் [மாகிய	हरीन्द्रं	வானரத்தலைவனு மாகிய

तं	அவனை	सराधवं	ராகவனுள்ளிட்ட
पादाय	கையில் பற்றிக்	सैन्यं	சேனை
	கொண்டு	सर्वं	எல்லாமும்
अस्मिन्	“ இவன்	हते	சிறைப்படுத்தப்பட்ட
हते	சிறைப்படுத்தப்பட்டு		தாய்
	விடின	स्यात् इति	ஆகும்” என்று
ततः	அதனால்	मेने	எண்ணிக்கொண்
इदं	இந்த		டான்.

विद्रुतां वाहिनीं दृष्ट्वा वानराणां ततस्ततः । कुम्भकर्णेन सुग्रीवं गृहीतं चापि वानरम् ॥
 हनुमांश्चिन्तयामास मतिमान्मारुतात्मजः । एवं गृहीते सुग्रीवे किं कर्तव्यं मया भवेत् ॥

मतिमान्	துண்ணறிவாளராகிய	विद्रुतां अपि	ஒட்டிட்டதாகவும்
मारुतात्मजः	வாயுபுத்தவ்வராகிய	दृष्ट्वा	கண்டு
हनुमान्	ஆஞ்சனேயர்,	चिन्तयामास	பின்வருமாறு சிந்திக்க
वानरं	வானரனாகிய	एवं	“நூவ்விதம் [லாயினர்:
सुग्रीवं	சுகரீவனை	सुग्रीवे	சுகரீவன்
कुम्भकर्णेन	கும்பகர்ணனால்	गृहीते	கொற்றிக்கப்பட்ட
गृहीतं च	எடுத்தும்போகப்பட்ட	मया	என்னால் [பொழுது
	டதாகவும்	कर्तव्यं	செய்துமுடிக்கப்பட
वानराणां	வானரர்களின்		வேண்டியது
वाहिनीं	சேனையை	किं भवेत्	யாது?
ततः ततः	அங்குமிக்குமாயி		

यद्वै न्याय्यं मया कर्तुं तत्करिष्यामि सर्वथा । भूत्वा पर्वतसङ्काशो नाशयिष्यामि राक्षसम् ॥

यन्	“ எனது	करिष्यामि	செய்துவிடுவேன்.
मया	என்னால்	पर्वतसङ्काशः	பர்வதத்தை சீர்த்த
कर्तुं	செய்துமுடிக்க	भूत्वा	ஆகி [வனம்
न्याय्यं	தக்கதோ	राक्षसं	உரக்களை
तत् वै	அதையே	नाशयिष्यामि	தவம்ஸம் செய்து
सर्वथा	எப்படியும்		விடுகின்றேன்.

मया हते संयति कुम्भकर्णे महाबले मुष्टिविकीर्णदेहे ।

विमोचिते वानरपार्थिवे च भवन्तु हृष्टाः पुवगाः समस्ताः

॥ ८२ ॥

मया	“ என்னால்	वानरपार्थिवे	வானரமன்னன்
संयति	போலில்	विमोचिते च	விடுவிக்கப்படவும்
महाबले	மகாபலனானாகிய	पुवगाः	வானர்கள்
कुम्भकर्णे	கும்பகர்ணன்	समस्ताः	யாவரும்
हते	புடைக்கப்பட்டு	हृष्टाः	ஸந்தோஷம் கொண்
मुष्टिविकीर्णदेहे	முஷ்டிக்குத்தால்		டவர்களாய்
	தேகம் சிதறவும்	भवन्तु	ஆகட்டும்.

अथवा स्वयमप्येष मोक्षं प्राप्स्यति पार्थिवः । गृहीतोऽयं यदि भवेत्तिदृशैः सामुरोरगैः ॥

अथवा "ஆஃதிருக்கட்டும்;
अयं இந்த
पार्थिवः अपि மன்னரே
सामुरोरगैः ஆசாரர்களும் நாகர்
களுமுள்ளிட்ட

गृहीतः கிரஹிக்கப்பட்ட
भवेत् यदि ஆயினும் [டவராக
स्वयं தானாகவே
एषः இதோ
मोक्षं प्राप्स्यति விடுவித்துக்
கொள்வார்.

मन्ये न तावदात्मानं बुध्यते वानराधिपः । शैलप्रहाराभिहतः कुम्भकर्णेन संयुगे ॥ ८४ ॥

वानराधिपः "வானாமன்னர்
संयुगे போரில்
कुम्भकर्णेन சும்பகர்ணனால்
शैलप्रहाराभिहतः மலைபின் அடியால்
தாக்கப்பட்டவராய்

तावत् இப்பொழுது
आत्मानं தன்னையும்
बुध्यते न உணரவில்லை என்று
मन्ये நினைக்கிறேன்.

अयं गृहृतात्सुग्रीवो लब्धसंज्ञो महाहवे । आत्मनो वानराणां च यत्पथ्यं तत्करिष्यति ॥

अयं "இந்த
सुग्रीवः சுக்ரீவர்
गृहृतात् சிறிது நேரத்தில்
लब्धसंज्ञः பிரக்களுபெற்றவராகி
महाहवे போரில்

आत्मनः தனக்கும்
वानराणां च வானரர்களுக்கும்
यत् எனது
पथ्यं ஹிதமானதோ
तत् करिष्यति அதைச் செய்வார்.

मया तु मोक्षितस्यास्य सुग्रीवस्य महात्मनः । अप्रीतिश्च भवेत्कष्टा कीर्तिनाशश्च शाश्वतः ॥

मया "என்னால்
महात्मनः மஹாத்மாவாகிய
अस्य இந்த
सुग्रीवस्य சுக்ரீவர்
मोक्षितस्य तु விடுவிக்கப்பட்டாலோ

कष्टा அஸஹ்யமான
अप्रीतिः அப்ரீதியும்
भवेत् ஏற்படலாம்.
कीर्तिनाशः च கீர்த்தியின் அழிவும்
शाश्वतः च நிச்சயமே.

तस्मान्गृहृतं काक्षिष्ये विक्रमं पार्थिवस्य तु । भिन्नं च वानरानीकं तावदाश्वासयाम्यहम् ॥

तस्मात् "ஆகையால்
गृहृतं சற்றுநேரம்
पार्थिवस्य மன்னருடைய
विक्रमं பராக்ரமத்தை
काक्षिष्ये எதிர்பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறேன்.

तावत् तु அதற்குள்ளே
भिन्नं வெறித்தோடும்
वानरानीकं च வானரச்சேனையையும்
अहं நான்
आश्वासयामि தேற்றரவுபடுத்துகி
றேன்".

इत्येवं चिन्तयित्वा तु हनुमान्मास्तात्मजः । भूयस्संस्तम्भयामास वानराणां महाचमूम् ॥

मार्हतात्मजः வாயுபுத்தல்வராகிய
हनुमान् ஹனுமார்
इति एवं மேற்கண்டவாறு
चिन्तयित्वा சிந்தனை செய்துவிட்டு

तु அப்பொழுது
वानराणां வானரர்களின்
महाचमूम् பெரும் சேனையை
भूयः பலவாராய்
संस्तम्भयामास நிலைகொள்வித்தார்.

स कुम्भकर्णोऽथ विवेश लङ्कां स्फुरन्तमादाय महाकर्पि तम् ।

विमानचर्यागृहगोपुरस्थैः पुष्पाद्यवर्षैरवकीर्यमाणः

॥ ८९ ॥

सः	அந்த	विमानचर्यागृह-	} விமானங்களிலும் கா வல் விடுதிகளிலும், கோபுரங்களிலும் இருப்பவர்களால்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	गोपुरस्थैः	
अथ	அப்பொழுது	पुष्पाद्यवर्षैः	சிந்தி புஷ்பவரஷங் களால்
स्फुरन्तं	துடிக்கும்	अवकीर्यमाणः	தூறக்கப்படுகின்றவ
तं	அந்த	लङ्कां	தீவங்கைக்குள் [ரூப்
महाकर्पि	வானரோ த்தமனை	विवेश	புகுந்தான்.
आदाय	எடுத்ததுக்கொண்டு,	राजमार्गस्य शीतत्वात्संज्ञापामा महावलः ॥	
लाजगन्धोद्वर्षैस्तु सिच्यमानः शनैः शनैः ।		सिच्यमानः तु	நனைக்கப்படுகின்றவ ரூபும்
महावजः	மகாபலகாலியகும ஆவன் (சகரீவன்)	शनैः शनैः	கொஞ்சம் கொஞ்ச மாக
राजमार्गस्य शीतत्वात्	ராஜமீதியின்	संज्ञां	பிரக்களு
लाजगन्धोद- } वर्षैः }	குளிர்ச்சியாலும் பொரிகள், சந்தனம், ஐலம் இவைகளின் வரஷங்களாலும்	आप	தெளிந்தான்.

ततः स संज्ञामुपलभ्य कृच्छ्राद्दलीयसस्तस्य भुजान्तरस्थः ।

अवेक्षमाणः पुरराजमार्गं विचिन्तयामास मुहुर्महात्मा

॥ ९१ ॥

महात्मा	பேராற்றல் படைத்த	तस्य	அவனது
सः	ஆவன்	भुजान्तरस्थः	புதுக்களின் கடுவே
ततः	அப்பொழுது	पुरराजमार्गं	சகரீன் ராஜமீதியை
कृच्छ्रात्	கிரமப்பட்டு	अवेक्षमाणः	காண்பவரூப்
संज्ञां	தெளிவை	मुहुः	மென்மேலும்
उपलभ्य	அடைந்து,	विचिन्तयामास	சிந்திக்கலானான்.
दलीयसः	மிக பலகாலியாக		

एवं गृहीतेन कथं नु नाम शक्यं मया संप्रति कर्तुमद्य ।

तथा करिष्यामि यथा हरीणां भविष्यतीष्टं च हितं च कार्यम्

॥ ९२ ॥

एवं	“ இவ்வாறு	हरीणां	வானரசர்களுக்கு
गृहीतेन	கிரஹிக்கப்பட்ட	यथा च	எப்படியாவின்
मया	என்னால்	इष्टं	இக்டமும்
अथ	இப்பொழுது	हितं च	நன்மைபுமாக
संप्रति कर्तुं	பிரதிசெய்ய	भविष्यति	குடியமே
कथं नु	எப்படித்தான்	तथा	ஆப்படியே
शक्यं	சாத்தியமாகும் ?	कार्यं	காரியத்தை
नाम	{ இந்நகராலுமிருக்கட் டும்; ஒரு கை பார்த் துவிடுகிறேன்.	करिष्यामि	முடிக்கின்றேன்.”

ततः कराग्रैः सहसा समेत्य राजा हरीणापमरेन्द्रशत्रुम् ।
खरैश्च कर्णो दशनैश्च नासां ददंश पार्श्वेषु च कुम्भकर्णम् ॥ ९३ ॥

हरीणां	வானசர்களின்	खरैः	கடான
राजा	மன்னன்	कराग्रैः	நகங்களால்
ततः	அப்பொழுது	कर्णो च	இரு காதுகளையும்
अमरेन्द्रशत्रुं	தேவேந்திரசத்ரு வாகிய	दशनैः	பற்களால்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	नासां च	மூக்கையும்
सहसा	வலுவாய்	पार्श्वेषु च	விலாப்புறங்களிலும்
समेत्य	எட்டி	ददंश	கிள்ளி, கடித்துக் காய ப்படுத்தினான்.

स कुम्भकर्णो हतकर्णनासो विदारितस्तेन विमर्दितश्च ।
रोषाभिभूतः क्षतजार्द्रगात्रः सुग्रीवमाविध्य पिपेष भूमौ ॥ ९४ ॥

सः	அந்த	क्षतजार्द्रगात्रः	ரத்தத்தால் தேகம் நனைந்து
कुम्भर्णः	கும்பகர்ணன்	रोषाभिभूतः	ஆக்காரம் மூண்ட
तेन	அவனால்	सुग्रीवं	சுக்ரீவனை [வளைய]
विदारितः	ப்ரண்டப்பட்டும்	आविध्य	சுழற்றி
विमर्दितः च	துன்புறுத்தப்பட்டும்	भूमौ	தரையில்
हतकर्णनासः	காதுகளும் மூக்கு மழிந்து	पिपेष	தேய்த்தான்.

स भूतले भीमवलाभिपिष्टः सुरारिभिस्तैरभिहन्यमानः ।
जगाम खं वेगवद्भ्युपेत्य पुनश्च रामेण समाजगाम ॥ ९५ ॥

सः	அவன்	अभिहन्यमानः	புடைக்கப்பட்டவளைய
भूतले	பூமியில்	खं	ஆகாயத்தில்
भीमवलाभिपिष्टः	பெரும்பலசாலியாகிய அவனால் தேய்க்கப்	वेगवद्	விரைவுடன்
तैः	அந்த [பட்டவளைய]	अभ्युपेत्य जगाम	கிளம்பிச் சென்றான்.
सुरारिभिः	தேவசத்ருக்களால் (அரக்கர்களால்)	पुनः च	மீளவும்
		रामेण	மூராமருடன்
		समाजगाम	சேர்ந்துகின்றான்.

कर्णनासाविहीनस्तु कुम्भकर्णो महाबलः । रराज शोणितैः सिक्तो गिरिः प्रस्रवणैरिव ॥

कर्णनासाविहीनः	காதுகளையும் மூக்கை யுமிழ்ந்த	सिक्तः	நனைந்தவளைய
महाबलः	மக்பலசாலியாகிய	गिरिः	ஓர் மலை
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	प्रस्रवणैः	மலையருவிகளால்
तु	அப்பொழுது	इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ் வண்ணமே
शोणितैः	ரத்தத்தால்	रराज	விளங்கினான்.

शोणितार्द्रो महाकायो राक्षसो भीमविक्रमः । युद्धायाभिमुखो भूयो मनश्चक्रे महाबलः ॥

महाकायः	போருடல் / டைக்கல் பெற்றவனும்	राक्षसः	அரக்கன்
महाबलः	மகாபலகாரியும்	भूयो	மீளவும்
भीमविक्रमः	பயக்கராபரதாபமுற்ற வனும்	युद्धाय	போரை
शोणितार्द्रः	சூருதிவழிந்தவனு மரண	अभिमुखः	கொக்கி
		मनः	மனதை
		चक्रे	செலுத்தினான்.

अमर्षाच्छोणितोद्गारी शुशुभे रावणानुजः । नीलाञ्जनचयप्रस्यः सतन्ध्य इव तोयदः ॥

नीलाञ्जनचयप्रस्यः	சரிய மையலைசைய நிகர்ந்த	शोणितोद्गारी	சத்ததைக்கக் கக்கு பவனாய்
रावणानुजः	ராவணன் தம்பி கும்பகர்ணன்	सतन्ध्यः	மாதிரியெயிலைக் கொண்ட
अमर्षात्	கோபத்தால்	तोयदः इव शुशुभे	போகிபோல் பிரகாசித்தான்.

गते तु तस्मिन्सुरराजशत्रुः क्रोधात्प्रदुद्राव रणाय भूयः ।

अनायुधोऽस्मीति विचिन्त्य रौद्रो घोरं तदा मुद्ररमाससाद ॥ ९९ ॥

रौद्रः	பயக்கரான	तदा	அப்பொழுது
सुरराजशत्रुः	தேவேந்திரசத்ருவா கிய ஆவன்,	अनायुधः	'ஆயுதமிழந்தவனாக இருக்கின்றேன்'
तस्मिन् गते तु	சகர்வன் சென்று விட்டவுடன்	अस्मि	என்று
क्रोधात्	கோபத்தால்	इति	எண்ணி
भूयः	மீளவும்	विचिन्त्य	படக்காமான
रणाय प्रदुद्राव	போரிட ஒடினான்.	घोरं	முக்கராயுதம் ஒன்றை கைக்கொண்டான்.
		मुद्रं	
		आससाद	

ततः स पुर्याः सहसा महौजा निष्क्रम्य तद्द्वानरसैन्यमुग्रम् ।

तेनैव रूपेण बभञ्ज रुष्टः प्रहारमुष्ट्या च पदेन सद्यः ॥ १०० ॥

ततः	அப்பொழுது	सद्यः	தசுநணமே
महौजाः	மஹா பிரதாபம் கொண்ட	रुष्टः	கோபம் கொண்டவ னாய்
सः	ஆவன்	तत्	அந்த
तेन	ஆந்த	उग्रं	படக்காமான
रूपेण एव	உருவத்தையேனையே	वासरसैव	வாசரச்சேனையை
सहसा	விசைந்து	प्रहारमुष्ट्या	அடியாலும் முஷ்டி யாலும்
पुर्याः	நகரிலின்று	पदेन च	காலாலும்
निष्क्रम्य	வெளிவந்து	बभञ्ज	முறியடித்தான்.

वभक्ष रक्षो युधि कुम्भकर्णः प्रजा युगान्ताग्निरिव मदीप्तः । ॥ १०१ ॥

रक्षः	ஆர்க்கனான	प्रजाः	பிரஜைகளை
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ்வண்ணமே
मदीप्तः	ஜ்வாலையுடன் மூண்ட	युधि	போரில்
युगान्ताग्निः	பிரளயகாலவகனி	वभक्ष	விழுங்கினான்.

बुभुक्षितः शोणितमांसगृध्रुः प्रविश्य तद्वानरसैन्यमुग्रम्
चखाद रक्षांसि हरीन्पिशाचांश्च नृक्षांश्च मोहाद्युधि कुम्भकर्णः । ॥ १०२ ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	वानरसैन्यं	வானரச்சேனைக்குள்
बुभुक्षितः	பசிமெடுத்தவனாய்	प्रविश्य	புகுந்து
शोणितमांसगृध्रुः	{ ரத்தத்திலும் மாம்சத் திலும் ஆசைகொண் டவனாய்	हरीन्	வானரர்களையும்
युधि	போரில்	नृक्षान्	கரடிகளையும்
सत्	அந்த	मोहात्	வெறிமயக்கத்தால்
इग्रं	பயங்கரமான	रक्षांसि	அரக்கர்களையும்
		पिशाचान् च	பிசாசர்களையும்
		चखाद	மென்று தின்றான்.

यथैव मृत्युर्हरते युगान्ते स भक्षयामास हरींश्च मुख्यान् ॥ १०३ ॥

मृत्युः	எமன்	सः च	அவனும்
युगान्ते	பிரளயகாலத்தில்	मुख्यान्	சிறந்த
यथा	எப்படி	हरीन्	வானரர்களை
हरते एव	அழிக்கின்றானே, எப்படியே	भक्षयामास	விழுங்கினான்.

एकं द्वे त्रीन्बहून्कुदो वानरान्सह राक्षसैः । समादायैकहस्तेन प्रचिक्षेप त्वरन्मुखे ॥

कुदः	கோபங்கொண் அவன்	एकहस्तेन	ஒரு கையால்
वानरान्	வானரர்களை	समादाय	வாரியிழுத்து,
राक्षसैः सह	அரக்கர்களோடுகூட	त्वरन्	ஆரிதமாய்
एकं	ஒன்றும்	मुखे	வாயில்
द्वे त्रीन्	இரண்டும் மூன்றும்	प्रचिक्षेप	போட்டுக்கொண் டான்.
बहून्	பலவுமாய்		

संप्रस्रवंस्तदा मेदः शोणितं च महाबलः । वध्यमानो नगेन्द्राग्रैर्भक्षयामास वानरान् ॥

महाबलः	மகாபலசாலியாகு	नगेन्द्राग्रैः	பெரும் பர்வதசிகரங் களால்
तदा	அப்பொழுது [மவன்	वध्यमानः च	புடைக்கப்படுகின்ற வனாகவே
मेदः	கொழுப்பையும்	वानरान्	வானரர்களை
शोणितं	ரத்தத்தையும்	भक्षयामास	தின்றான்.
संप्रस्रवन्	பெருகச்செய்து கொண்டு		

ते भक्ष्यमाणा हरयो रामं जग्मुस्तदा गतिम् ॥१०६॥

ते	அந்த	गति	புகலிடமாகிய
भक्ष्यमाणाः	திண்ணப்படுகின்ற	रां	ஸ்ரீராமரை
हरयः	வானரர்கள்	जग्मुः	அடைந்தார்கள்.
तदा	அப்பொழுது		

कुम्भकर्णो भृशं क्रुद्धः कर्णान्खादन्प्रधावति ॥ १०७ ॥

कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	कर्णन्	வானரர்களை
भृशं	மிக	खादन्	தின்றுகொண்டே
क्रुद्धः	கிணங்கொண்டு	प्रधावति	ஓடித்திரிந்தான்.

शतानि सप्त चाष्टौ च विशत्त्रिंशत्तथैव च । संपरिध्वज्य बाहुभ्यां खादन्विपरिधावति ॥

सप्त च	ஏழாகவும்	बाहुभ्यां	இரு கைகளால்
अष्टौ च	எட்டாகவும்	संपरिध्वज्य	சேர்த்து அள்ளி
विशत् एव	இருபதாகவும்	खादन्	தின்றுகொண்டு
विशत् तथा	மூப்பதாகவும்	विपरिधावति	அக்குமிக்கும்
शतानि च	நூறுகளும்		அடைந்தான்.

मेदोवसाशोणितदिग्धगात्रः कर्णावसक्तग्रथितान्त्रमालः ।

वर्षे शूलानि सुतीक्ष्णदंष्ट्रः कालो युगान्तस्थ इव प्रवृद्धः ॥ १०९ ॥

सुतीक्ष्णदंष्ट्रः	மிகக் கூரிய கோரைப் பற்களுடைய அவன்	कर्णावसक्त- ग्रथितान्त्रमालाः	காதுகளில் பிணைந்து தொக்கிய நரம்பு மாலிகளுடையவனும்
मेदोवसाशोणित- दिग्धगात्रः	கொழுப்பு, ஊன், ரத்தம் இவைகளால் பூச்சுண்ட உடலுற்ற வனாய்	युगान्तस्थः प्रवृद्धः कालः इव शूलानि वर्षे	பிரளயகாலத்தில் பேருருவக்கொண்ட எமன் என குலக்களை வாடித்தான்.

तस्मिन्काले सुमित्रायाः पुत्रः परबलादनः । चकार लक्ष्मणः क्रुद्धो युद्धं परपुरञ्जयः ॥

तस्मिन्	அந்த	परपुरञ्जयः	சத்ருகரை வெல்பவ குமான்
काले	காலத்தில்	लक्ष्मणः	எக்த்மணர்
सुमित्रायाः	சுமித்ராமேதவியின்	क्रुद्धः	கிணங்கொண்டவராய்
पुत्रः	புதல்வரும்	युद्धं	போர்
परबलादनः	சத்ருபலத்தையழிப்பவரும்	चकार	புரித்தார்.

स कुम्भकर्णस्य शराञ्चररीरे सप्त वीर्यवान् । निचखानाददे बाणान्विससर्ज च लक्ष्मणः॥

सः	அந்த	सप्त शरान्	ஏழு பானைக்களை
वीर्यवान्	வீர்பவரானவைய	निचखान	நட்டினார்;
लक्ष्मणः	எக்த்மணர்	च	இன்னும்
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	बाणान्	பானைக்களை
शरीरे	சரீரத்தில்	भावे	தொடுத்தார்;
		विससर्ज	விடுத்தார்.

पीड्यमानस्तदस्त्रं तु विशेषं तत्स राक्षसः । ततश्चुकोप बलवान्सुमित्रानन्दवर्धनः ॥११२॥

तदस्त्रं	அவருடைய அஸ்திரம்	पीड्यमानः तु	துன்புறுத்துகிறவனாய் மட்டும் ஆனான்.
विशेषं	மகா மகிமை வாய்ந்த	ततः	அதனால்
तत्	ஆனாலே [தது.	बलवान्	பலசாலியாகிய
सः	அந்த	सुमित्रानन्दवर्धनः	ஸக்திமணர்
राक्षसः	அரக்கன்	चुकोप	கோபமடைந்தார்.

अथास्य कवचं शुभ्रं जाम्बूनदमयं शुभम् । प्रच्छादयामास शरैः सन्ध्याभ्रमिव मारुतः ॥

अथ	அப்பொழுது	कवचं	கவசத்தையும்
शरैः	பாணங்களால்	मारुतः	காற்று
अस्य	இவனது	सन्ध्याभ्रं	மாலைக்காலத்தியமேகத்தை
जाम्बूनदमयं	தங்கமயமானதும்	इव	எவ்வண்ணமோ
शुभ्रं	ஒளிபொருந்தியதும்		அவ்வண்ணமே
शुभं	அழகியதுமான	प्रच्छादयामास	மறைத்தார்.

नीलाञ्जनचयप्रख्यः शरैः काञ्चनभूषणैः । आपीड्यमानः शुशुभे मेघैः सूर्य इवांशुमान् ॥

काञ्चनभूषणैः	பொன் பூஷணங்களால்	मेघैः	மேகங்களால்
आपीड्यमानः	அலைக்கீர்க்கப்பட்ட	अंशुमान्	கிரணங்களுடன் கூடிய
	அவன்	सूर्यः	சூரியன்
शरैः	பாணங்களால்	इव	எவ்வண்ணமோ
नीलाञ्जनचयप्रख्यः	கரியமைமலையை		அவ்வண்ணமே
	நிகர்த்தவனாய்	शुशुभे	ஸிங்களினான்.

ततः स राक्षसो भीमः सुमित्रानन्दवर्धनम् । सावज्ञमेव प्रोवाच वाक्यं मेघौघनिस्वनः ॥

ततः	அப்பொழுது	सुमित्रानन्दवर्धनं	ஸக்திமணரைப்
सः	அந்த		பார்த்து
भीमः	பயங்கரான	सावज्ञं एव	எளனமாகவே
राक्षसः	அரக்கன்	वाक्यं	ஒரு வார்த்தையை
मेघौघनिस्वनः	{ மேகக்கூட்டங்களின் இடியோசையுடைய வனாகி	प्रोवाच	பின்வருமாறு புகன்றான்:

अन्तकस्याप्यकष्टेन युधि जेतारमाहवे । युध्यता मामभीतेन ख्यापिता वीरता त्वया ॥

युधि	“போரில்	युध्यता	போர்புரியும்
अन्तकस्य अपि	எமனையும்	त्वया	உன்னால்
अकष्टेन	அனாயாசமாய்	आहवे	யுத்தத்தில்
जेतारं	வென்ற	वीरता	வீரத்தன்மையானது
मां	என்னிடம்	ख्यापिता	பிரதித்தப்படுத்தப்
अभीतेन	பயமில்லாதவனாய்		பட்டது.

प्रमृहीतायुधस्येह मृत्योरिव महामृधे । तिष्ठन्नप्यग्रतः पूज्यः किमु युद्धप्रदायकः ॥११७॥

इह महामृधे	“இப்பெரும்போரில்	तिष्ठन् अपि	நிற்பவனாக
प्रमृहीतायुधस्य	ஆயுதங்கள் கைக்		இருப்பினும்
	கொண்டு	पूज्यः	சிலா நிகத்தக்கவன் ;
मृत्योः इव	எமன்போன் நிருக்	युद्धप्रदायकः	போரிடுபவன்
	கும் (எனது)	किमु	சொல்லவும்
अग्रतः	முன்னிலையில்		வேண்டுமோ?

ऐरावतं समारूढो वृतः सर्वाभरैः प्रभुः । नैव शक्रोऽपि समरे स्थितपूर्वः कदाचन ॥११८॥

ऐरावतं	“ஐராவதத்தின்மீது	शक्रः अपि	இந்திரனும் கூட
समारूढः	ஏறியவனும்	समरे	போரில்
सर्वाभरैः	தேவர்கள் யாவராலும்	कदाचन	ஒரு தடவையெனும்
वृतः	சூழப்பட்டவனும்	स्थितपूर्वः न एव	முன்பு நின்றதே
प्रभुः	எல்லா வல்லவனுமான		யில்லை.

अद्य त्वयाऽहं सौमित्रे बालेनापि पराक्रमैः । तोषितो गन्तुमिच्छामि त्वापनुज्ञाप्य राघवम् ॥

सौमित्रे	“லக்ஷ்மண!	तोषितः	சந்தோஷம் விளைவிக்க
अद्य	இப்பொழுது		கப்பட்டேன்.
बालेन अपि	குழந்தையாயிருந்	त्वां	உனக்கு
	தாலும்	अनुज्ञाप्य	விடைகொடுத்து
त्वया	உன்னால்	राघवं	ராமனிடம் [விட்டு
पराक्रमैः	பரதாபங்களால்	गन्तुं	போக
अहं	நான்	इच्छामि	கிரும்புகிறேன்.

यत्तु वीर्यबलोत्साहैस्तोषितोऽहं रणे त्वया । राममेवैकमिच्छामि हन्तुं यस्मिन्हते हतम् ॥

रणे	“போரில்	यस्मिन्	எவன்
अहं	நான்	हते	கொல்லப்பட்டல்
त्वया	உன்னால்	हतं	கொல்லப்பட்டதாக
			ஆகுமோ அந்த
वीर्यबलोत्साहैः	{ ஆண்மையாலும், ஆற்றலாலும், உற்சாகத்தாலும்	रामं	ராமன்
तोषितः यत्तु	களிப்பிக்கப்பெற்றவ	एकं एव	ஒருவனையே
	னாக இருந்ததாலும்	हन्तुं	கொல்ல
		इच्छामि	கிரும்புகின்றேன்.

रामे मयाऽत्र निहते येऽन्ये स्थास्यन्ति संयुगे । तानहं योधयिष्यामि स्वबलेन प्रमाथिना ॥

अत्र	“இப்பொழுது	स्थास्यन्ति	நின்றுபார்க்கிறார்
मया	என்னால்	तान्	அவர்களை
संयुगे	போரில்	प्रमाथिना	தவம்ஸாரக்கும்
रामे	ராமன்	स्वबलेन	எனது சேனையைக்
निहते	கொல்லப்பட்டான்		கொண்டு
अन्ये	மற்ற	अहं	நான்
ये	எவர்கள்	योधयिष्यामि	போரிடச்செய்வேன்.”

इत्युक्तवाक्यं तद्रक्षः प्रोवाच स्तुतिसंहितम् । मृधे घोरतरं वाक्यं सौमित्रिः प्रहसन्निव ॥

सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்,	तत्	அந்த
इति	மேற்கண்டவாறு	रक्षः	அரக்கனைப்பார்த்து
स्तुतिसंहितं	புகழ்ச்சியுடன்கூடிய தாய்	प्रहसन् इव	புன்னகையுற்றவராய்
घोरतरं	கொடியதாய்	मृधे	போர்விஷயத்தில்
उक्तवाक्यं	வார்த்தைகள் மொழிந்த	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
		प्रोवाच	பின்வருமாறு புகன்றார்:

यस्त्वं शक्रादिभिर्देवैरसह्यः प्राप्य पौरुषम् । तत्सत्यं नान्यथा वीर दृष्टस्तेऽद्य पराक्रमः ॥

यः	“எந்த அந்த	सत्यं	உண்மையே;
त्वं	நீ	अन्यथा न	மாறல்ல;
शक्रादिभिः	இந்திரன் முதலிய	वीर	வீர!
देवैः	தேவர்களால்	अद्य	இப்பொழுது
पौरुषं प्राप्य	பராக்ரமம்கொண்டும்	ते पराक्रमः	உனது பராக்ரமம்
असह्यः	வெல்லமுடியாதவன்	दृष्टः	காணப்பட்டது.”
तत्	என்பது		

एष दाशरथी रामस्तिष्ठत्यद्रिरिवाचलः । इति श्रुत्वा ह्यनादृत्य लक्ष्मणं स निशाचरः ॥
अतिक्रम्य च सौमित्रिं कुम्भकर्णो महाबलः । राममेवाभिदुद्राव दारयन्निव मेदिनीम् ॥

दाशरथिः	“தசரதரின் திருமக	सः	அந்த
रामः	ஸ்ரீராமர் [ஓராகிய	कुम्भकर्णः च	கும்பகர்ணனும்
एषः	இதோ	सौमित्रि	சுமித்ராதேவியின் புதல்வராகிய
अद्रिः इव	மலையொப்ப	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
अचलः	அசையாது	अनादृत्य	பொருட்படுத்தாது
तिष्ठति	நின்றன்கொண்டிருக்க கின்றார்,”	अतिक्रम्य	தாண்டிச்சென்று
इति	என்பதை	मेदिनीं	பூமியை
श्रुत्वा हि	கேட்டதுமே	दारयन् इव	பினக்கின்றவன் போல்
महाबलः	மகா பலசாலியும்	रामं एव	ஸ்ரீராமரையே
निशाचरः	நிசாசரனுமாகிய	अभिदुद्राव	எதிர்த்தோடினான்.

अथ दाशरथी रामो रौद्रमुखं प्रयोजनम् । कुम्भकर्णस्य हृदये ससर्ज निशिताञ्छरान् ॥

अथ	அப்பொழுது	रौद्रं	க்ரூரமாய்
दाशरथिः	தசரதரின் திருமகனான	प्रयोजनं	அபிமந்திரித்த
रामः	ஸ்ரீராமர்	अखं	அஸ்க்ரத்தையும்
कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	निशितान्	கூரிய
हृदये	மார்பில்	शरान्	பாணக்களையும்
		ससर्जं	விடுத்தார்.

तस्य रामेण विद्वस्य सहसाभिप्रधावतः । अङ्गारपित्राः क्रुद्धस्य सुखान्निश्वेतरचिषः ॥

रामेण	ஸ்ரீராமரால்	तस्य	அவனது
विद्वस्य	எய்யப்பட்டு	सुखान्	முகத்தினின்றும்
क्रुद्धस्य	கோபங்கொண்டு	अङ्गारपित्राः	தண்டிப்பிதர் தந்த
सहसा	விசைவாய்	अर्चिषः	ஜுவாலைகள்
अभिप्रधावतः	எதிர்த்துவரும்	निश्वेतरः	வெளியார்ந்தன.

रामास्त्रविद्धो घोरं वै नदत्राक्षसपुङ्गवः । अभ्यधावत संक्रुद्धो हरीन्विद्रावयन्रणे ॥१२८॥

राक्षसपुङ्गवः	ராக்கசைஸாத்தமனான அவன்	संक्रुद्धः	கோபங்கொண்டவ
रामास्त्रविद्धः	ஸ்ரீராமரது பாணக்க னால்அடியுண்டவனாய்	रणे	பேரில் [ராய்]
घोरं वै	மிக்க பயங்கரமாக	हरीन्	வானரர்களை
नदन्	சத்தமிட்டுக்கொண்டு	विद्रावयन्	வெருட்டிக்கொண்டு
		अभ्यधावत	எதிர்த்தேதாடிவந் தான்.

तस्योरसि निमग्राश्च शरा बर्हिणवाससः । रेजुर्नीलाद्रिकटके नृत्यन्त इव बर्हिणः॥१२९॥

तस्य	அவனது	शराः	பாணக்கள்
उरसि	மார்பில்	नीलाद्रिकटके	கருடநீலயின் தாழ்
निमग्राः	பாய்த்த	नृत्यन्तः	ஆடும் [வரையில்]
बर्हिणवाससः च	மயில்தோகை கட்டப் பெற்ற	बर्हिणः इव	மயில்களென
		रेजुः	விளக்கின.

हस्ताच्चापि परिभ्रष्टा पपातोर्व्यां महागदा । आयुधानि च सर्वाणि विप्राकीर्यन्त भूतले ॥

महागदा च अपि	பெருக்கதையும்	आयुधानि	ஆயுதங்கள்
हस्तात्	கையினின்றும்	सर्वाणि च	எல்லாமே
परिभ्रष्टा	சுழுவி	भूतले	பூமியில்
उर्व्यां पपात	பூமியில் விழுந்தது.	विप्राकीर्यन्त	சுழுவிவிழுந்தன.

स निरायुधमात्मानं यदा मेने महाबलः । मुष्टिभ्यां चरणाभ्यां च चकार कदनं महत् ॥

महाबलः	மகாபலசாலியான	मुष्टिभ्यां	இரு முகங்களாலும்
सः	அவன்	चरणाभ्यां च	இரு கால்களாலும்
आत्मानं	தன்னை	महत्	பெரும்
निरायुधं	ஆயுதமற்றவனாய்	कदनं	தமம்ஸத்தை
मेने यदा	அநிந்தவனவீல்	चकार	வினைவித்தான்.

स वाणैरतिविद्धाङ्गः क्षतजेन समुक्षितः । रुधिरं प्रतिसुखाव गिरिः प्रस्रवणं यथा ॥१३२॥

सः	அவன்	रुधिरं	சத்தத்தை
वाणैः	பாணக்களால்	गिरिः	நீர் மலை
अतिविद्धाङ्गः	அக்கக்களில் அடியுண்டவனாய்	प्रस्रवणं	அருகியை
क्षतजेन	சத்தத்தால்	यथा	எவ்வண்ணமே அவ்வண்ணமே
समुक्षितः	நனைத்தவனாய்.	प्रतिसुखाव	பெருக்கினான்.

स तीव्रेण च कोपेन रुधिरेण च मूर्च्छितः । वानरान् राक्षसान् वृक्षान्वा दन्विपरिधावति ॥

सः	ஆவன்	वानरान्	வானரர்களுக்கும்
तीव्रेण	கொடும்	राक्षसान्	அரக்கர்களுக்கும்
कोपेन च	கோபத்தாலும்	वृक्षान्	கரடிகளையும்
रुधिरेणं च	ரத்தத்தாலும்	खादन्	தின்னுக்கொண்டு
मूर्च्छितः	வெறி தலைக்கேறிய வனாய்	विपरिधावति	அலைத்தான்.

अथ शृङ्गं समाविध्य भीमं भीमपराक्रमः । चिक्षेप राममुद्दिश्य बलवानन्तकोपमः ॥१३४॥

भीमपराक्रमः	பயங்கராப்தாப முற்றுவனும்	भीमं	பெரும்
बलवान्	பலசாலியும்	शृङ्गं	மலைச்சிகரமொன்றை
अन्तकोपमः	எமனை நிகர்த்தவனு மான ஆவன்	समाविध्य	சுழற்றி
अथ	அப்பொழுது	रामं उद्दिश्य	ஸ்ரீராமரைக்குறித்து
		चिक्षेप	எறிந்தான்.

अप्राप्तमन्तरा रामः सप्तभिस्तैरजिह्वगैः । चिच्छेद् रामो धर्मात्मा शैलशृङ्गं महत्तदा ॥

रामः	அபிராமாகிய	तैः	ஆந்த
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவான	सप्तभिः	ஏழு
रामः	ஸ்ரீராமர்	अजिह्वगैः	பாணங்களைக்கொண்டு
तदा	அப்பொழுது	अन्तरा	நடுவிலேயே,
महत्	பெரும்	अप्राप्तं	கிட்டிவரா தபடி.
शैलशृङ्गं	மலைச்சிகரத்தை	चिच्छेद्	சிறைத்தவிட்டார்.

ततस्तु रामो धर्मात्मा तस्य वर्म महत्तदा । शरैः काञ्चनचित्राङ्गैश्चिच्छेद् पुरुषर्षभः ॥

ततः	அதன்மேல்	महत्	பெரும்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவும்	वर्मं	கவசத்தை
पुरुषर्षभः	புருஷோத்தமனுமா	काञ्चनचित्राङ्गैः	பொன்னால் ஆழ்கிய உருப்புக்களையுடைய
रामः तु	ஸ்ரீராமரும் [கிய	शरैः	பாணங்களால்
तदा	அப்பொழுது	चिच्छेद्	முறித்தெறிந்தார்.
तस्य	அவனது		

तन्मेरुशिखराकारं द्योतमानयिव श्रिया । द्वे शते वानरेन्द्राणां पतमानमपातयन् ॥१३७॥

मेरुशिखराकारं	பெருமலைச்சிகரத்தை நிகர்த்ததும்	तत्	அது (கவசம்)
श्रिया	காந்தியால்	पतमानं	கீழேகிழுகின்றதாய்
द्योतमानं इव	நன்கு பிரகாசிக்கின் றதுமாகிய	वानरेन्द्राणां	வானரோத்தமர் களின்
		द्वे शते	இருநூற்றவர்களை
		अपातयन्	வீழ்த்தவிட்டது.

तस्मिन्काले स धर्मात्मा लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् । कुम्भकर्णवधे युक्तो योगान्परिमृशन्बहून्॥

तरिम्	அந்த	युक्तः	தீவிரனாய்
काले	சமயத்தில்	बहुन्	பல
धर्मात्मा	தர்மா தமாவாகிய	योगान्	உபாயங்களை
सः	அந்த	परिमृशन्	சிந்திப்பவராய்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	वाप्यं	ஒரு சொல்லை
कुम्भकर्णवधे	கும்பகர்ணனின்	अबवीन्	பின்வருமாறு
	உதையில்		மொழிந்தார்:

नैवायं वानरान्राजन्नापि जानाति राक्षसान् । मत्तः शोणितगन्धेन स्वान्परांश्चैव खादति॥

राजन्	“மன்னவரே!	शोणितगन्धेन	சத்தாற்றத்தால்
अयं एव	இவனே	मत्तः	கொற்கொண்டவனாய்
वानरान् एव	வானரர்களையும்	स्वान्	தன் இனத்தார்களை
जानाति न	அறியவில்லை.	पान् च	பிறர்களையும் [யும்
राक्षसान् अपि	அரக்கர்களையும்	खादति	தின்னுகொண்டிருக்க
न	அறியவில்லை.		கிறது.

साध्वेनमधिरोहन्तु सर्वे ते वानरर्षभाः । यूथपाश्च यथा म्रुष्यास्तिष्ठन्वस्य समन्ततः ॥

ते	“அந்த	म्रुष्याः यूथपाः च	மீதான சேனைத்தலை
वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்		வர்கள் எல்லாம்
सर्वे	எல்லோரும்	अस्य	இவனுக்கு
एनं	இவன்மீது	समन्ततः	நாற்புறத்திலும்
अधिरोहन्तु	ஏறட்டும்.	साधु	ஊக்கையாய்
यथा	அவ்வண்ணமே	तिष्ठन्तु	நிற்கட்டும்.

अप्ययं दुर्मतिः काले गुरुभारप्रवीडितः । प्रपतन्राक्षसो भूमौ नान्यान्हन्यात्प्लवङ्गमान् ॥

काले	“அச்சமயத்தில்	भूमौ	பூமியில்
अयं	இந்த	प्रपतन्	எழுதின் தவனாய்
दुर्मतिः	மடையனாகிய	अभ्यान्	மற்ற
राक्षसः अपि	அரக்கனும்	प्लवङ्गमान्	வானர்களை
गुरुभारप्रवीडितः	பெரும்பாரத்தால்	हन्तान् न	கொல்லாதிருப்பான்.*
	அழுக்கப்பட்டவனாகி		

तस्यं तद्वचनं श्रुत्वा राजपुत्रस्य धीमतः । ते समारुहहुहृष्टाः कुम्भकर्णं प्लवङ्गमाः ॥१४२॥

ते	அந்த	वचनं	மொழியை
प्लवङ्गमाः	வானர்கள்	श्रुत्वा	கேட்டு
धीमतः	புத்திமானாகிய	हृष्टाः	கார்கொண்டவர்
तस्य	அந்த		களாய்
राजपुत्रस्य	ராஜபுத்திரனது	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணன்மீது
तत्	அந்த	समारुहः	ஏறினார்கள்.

कुम्भकर्णस्तु संक्रुद्धः समाखुडः पुवङ्गमैः । व्यधूनयत्तान्वेगेन दुष्टहस्तीव हस्तिपान् ॥ १४३ ॥

ஹவங்குமே:	வானரர்களால்	दुष्टहस्ती	ஒர் மதயானையானது
समाखुडः	ஏதப்பெற்ற	हस्तिपान्	யானைப்பாக்களை
कुम्भकर्णैः तु	கும்பகர்ணனோடுவெளில்	इव	எவ்வண்ணமோ,
संक्रुद्धः	கோபங்கொண்டவ		அவ்வண்ணமே
	னாய்	वेगेन	விசைத்து
तान्	அவர்களை	व्यधूनयत्	உதறித்தள்ளினான்.

तान्दृष्ट्वा निर्धुतान् रामो दुष्टोऽयमिति राक्षसः । समुत्पपात वेगेन धनुरुत्तममाददे ॥ १४४ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	दुष्टः	துஷ்டன்
तान्	அவர்களை	इति	என்று நினைத்து
निर्धुतान्	உதறித்தள்ளப்பட்ட	वेगेन	ஆக்கிரத்துடன்
	வர்களாய்	समुत्पपात	தூள்வியெழுந்தார்.
दृष्ट्वा	பார்த்து	उत्तमं	சிறந்த
अयं	இந்த	धनुः	வில்லை
राक्षसः	அரக்கன்	आददे	கைப்பற்றினார்.

क्रोधताम्रैक्षणो वीरो निर्दहन्निव चक्षुषा । राघवो राक्षसं रोषादभिदुद्राव वेगितः ॥

यूथपान्हर्षयन्सर्वान्कुम्भकर्णभयार्दितान् ॥ १४५ ॥

वीरः	வீராகிய	यूथवान्	சேனைத்தலைவர்கள்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	सर्वान्	எல்லோரையும்
क्रोधताम्रैक्षणः	கோபத்தால் கண்கள்	हर्षयन्	உத்ஸாகப்படுத்திக்
	சிவந்தவராய்		கொண்டு
चक्षुषा	கண்ணால்	राक्षसं	அரக்களை
निर्दहन् इव	எரிப்பவர்போலாகி	रोषात्	கோபத்துடன்
कुम्भकर्ण-	கும்பகர்ணனிடம்	वेगितः	விசைத்து
भयार्दितान्	பயங்கொண்டவர்	अभिदुद्राव	எதிர்த்துச் செல்ல
	களான		ஊற்றார்.

स चापमादाय भुजङ्गकल्पं दृढज्यमुग्रं तपनीयचित्रम् ।

हरीन्समाश्वस्य समुत्पपात रामो निवद्धोत्तमतृणवाणः ॥ १४६ ॥

सः	அந்த	चापं	வில்லை
रामः	ஸ்ரீராமர்	आदाय	கைக்கொண்டு
भुजङ्गकल्पं	சர்ப்பத்திற்கொப்பா	निवद्धोत्तम-	சிறந்த அம்புறுத்து
	னதும்	तृणवाणः	ணியில் பாணங்களை
दृढज्यं	அறுகரணுற்றதும்		போட்டுக்கொண்டு
तपनीयचित्रं	பொன்கொண்டு	हरीन्	வானரர்களை
	அழகியதும்	समाश्वस्य	தேற்றிவிட்டு
उग्रं	பயங்கரமுமான	समुत्पपात	எதிரில் பின்னார்.

स वानरगणैस्तैस्तु वृतः परमदुर्जयः । लक्ष्मणानुचरो रामः संप्रतस्थे महाबलः ॥ १४७ ॥

परमदुर्जयः	வெல்லற்கரிய	वृतः	அந்த
महाबलः	மகாபலசாலியும்	वानरगणैः	வானரக்கட்டல்
लक्ष्मणानुचरः तु	லக்ஷ்மணர் கூடலிருக்க கப்பெற்றவருமான	वृतः	சூழப்பட்டவராய்
सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்	संप्रतस्थे	அருகில் வந்தார்.

स ददर्श महात्मानं किरीटिनपरिदमम् । शोणितापुत्रसर्वाङ्गं कुम्भकर्णं महाबलम् ॥ १४८ ॥

सः	அவர்	किरीटिन	கிரீடம் புனைந்தவனும்
महात्मानं	பேருருவம் படைத்த வனும்	शोणितापुत्रसर्वाङ्गं	{ எல்லா அவயவங்களும் என்றும் ரத்தம் தேய்ந்த தவனுமான
अरिन्दमं	சத்ருக்களையடக்கும்	कुम्भकर्णं	குப்பகர்ணனை
महाबलं	மகாபலசாலியும்	दर्श	பார்த்தார்.

सर्वान्समधिधावन्तं यथा रुष्टं दिशागजम् । मार्गमाणं हरीन्कुद्रं राक्षसैः परिवारितम् ॥

विन्ध्यमन्दरसङ्काशं काञ्चनाङ्गदभूषणम् । स्रवन्तं रुधिरं वक्त्राद्रूपमेवमित्यतम् ॥

जिह्वया परिलिहन्तं शोणितं शोणितेक्षणम् । सृष्ट्वन्तं वानरानाकं कालान्तकयमोपमम् ॥

तं दृष्ट्वा राक्षसश्रेष्ठं प्रदीप्तानलवर्चसम् । विस्फारयामास तदा कार्मुकं पुरुषर्षभः ॥ १५२ ॥

पुरुषर्षभः	புருஷேஷ த்தமராகும்	स्रवन्तं	கக்குபவனும்
तदा	அப்பொழுது [அவர்,	जिह्वया	காக்கினால்
रुष्टं	சினங்கொண்ட	शोणितं	ரத்தத்தை
दिशागजं	திக்கஜம்	परिलिहन्तं	கக்கிக்கொண்டிருப்ப வனும்
या	என	शोणितेक्षणं	ரத்தம்போன்றகண் கருகட்டவனும்
सर्वान्	யாவரையும்	कालान्तकमोरमं	பிரண்டானத்த டபனை கிசுத்து
समधिधावन्तं	எதிர்த்தோடுபவனும்	वानरानाकं	வானரச்சேனையை
कुद्रं	சினங்கொண்டு	सृष्ट्वन्तं	அழிப்பவனும்
हरीन्	வானரர்களை	प्रदीप्तानलवर्चसं	{ கொழுந்தகிட்டெரி யும் அக்னியை கொத்த ஒளியுடைய வனுமான
मार्गमाणं	தேடுபவனும்	तं	அந்த
राक्षसैः	ஆசுக்கர்களால்	राक्षसश्रेष्ठ	ராக்ஷஸேஷத்தனை
परिवारितं	சூழப்பட்டவனும்	दृष्ट्वा	பார்த்து
विन्ध्यमन्दर- सङ्काशं	{ விந்தியமலையையும் மேருமலையையும் நிகர்த்தவனும்	कार्मुकं	விவலை
काञ्चनाङ्गदभूषणं	பொன்றோள்வளை கள் பூண்டவனும்	विस्फारयामास	காணெற்றி டக்காரஞ் செய்தார்.
उधितं	கிளம்பி		
पुंमेव हव	வர்த்தியும் மேலும்		
ववताम्	வாய்க்கின்று [மேலும்		
रुधिरं	ரத்தத்தை		

स तस्य चापनिर्घोषात्कुपितो राक्षसर्षभः । अमृष्यमाणस्तं घोषमभिदुद्राव राघवम् ॥

ச:	அந்த	த்	அந்த
राक्षसर्षभः	ராஷஸர்ஸாத்தமன்	घोषं	ஒலியை
तस्य	அவரது	अमृष्यमाणः	பொறுக்காதவனாய்
चापनिर्घोषात्	விஸ்ஸோசையால்	राघवं	ஸ்ரீராமரை
कुपितः	கோபங்கொண்டு	अभिदुद्राव	எதிர்த்தோடினான்.

ततस्तु वातोद्धतमेघकल्पं भुजङ्गराजोत्तमभोगवाहुम् ।

तमापतन्तं धरणीधराभमुवाच रामो युधि कुम्भकर्णम् ॥ १५४ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	युधि	போரில்
ततः	அப்பொழுது	आपतन्तं तु	எதிர்த்துவருகின்ற
धरणीधरामं	மலைவயலிகர் த்தவனும்		வனுமான
भुजङ्गराजोत्तम- भोगवाहुं	சிறந்த ஆதிசேஷனை லிகர் த்த கைகளமைந் தவனும்	त्	அந்த
वातोद्धतमेघकल्पं	காற்றினால் மேக துண்ட மேகத்தை லிகர் த்து	कुम्भकर्णम्	கும்பகர்ணனைப் பார்த்து
		उवाच	பின்வருமாறு புகன்றார்:

आगच्छ रक्षोधिप मा विषादमवस्थितोऽहं प्रगृहीतचापः ।

अवेहि मां शक्रसपन्न रामं मया मुहूर्ताद्भविता विचेताः ॥ १५५ ॥

रक्षोधिप	“அரக்கத்தலைவ !	रामं	ராமன் (என்று)
विषादं	சிரமம்	अवेहि	அறிவாயாக.
मा आगच्छ	உருதே.	शक्रसपन्न	இந்திரசத்ருவே !
अहं	நான்	मुहूर्तात्	சிறிதுநேரத்தில்
प्रगृहीतचापः	விஸ்ஸைக்கொண்டு	मया	என்னால்
अवस्थितः	எதிர்பார்த்து லிங்கின்	विचेताः	பிரக்ஞையிழந்தவனாய்
मां	என்னை [நேன்.	भविता	ஆகிவிடுவாய்.”

रामोऽयमिति विज्ञाय जहास विकृतस्वनम् । अभ्यधावत संक्रुद्धो हरीन्विद्रावयन्रणे ॥

पातयन्निव सर्वेषां हृदयानि वनौकसाम् ॥ १५६ ॥

संकुद्धः	லிகச்சினந்த அவன் (கும்பகர்ணன்)	वनौकसां	வானர்கள்
अयं रामः	“இவன் ராமன்”	सर्वेषां	யாவர்களுடையவும்
इति	என்று	हृदयानि	ஹிருதயங்களை
विज्ञाय	அறிந்து	पातयन् इव	பிளக்கச்செய்கின்ற வன்போலாய்
विकृतस्वनं	அவலக்ஷணக்குர ளும்	हरीन्	வானர்களை
जहास	சிரித்தான். [டன்	विद्रावयन्	வெருட்டிக்கொண்டு
रणे	போரில்	अभ्यधावत	எதிர்த்தான்.

पहस्य विकृतं भीमं स मेघस्तनितोपमम् । कुम्भकर्णो महातेजा राघवं वाक्यमब्रवीत् ॥

ச:	அந்த	மேघஸ்தனிடோபம்	மேக இடிக்கு நிகராய்
महातेजा:	பேராற்றல் படைத்த	प्रहस्य	சிரித்துவிட்டு
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	राघवं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
विकृतं	விகரமாய்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
भीमं	பயங்கரமாய்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு

சொன்னான்:

नाहं विराधो विज्ञेयो न कबन्धः खरो न च । न वाली न च मारीचः कुम्भकर्णोऽहमागतः॥

अहं	"நான்	वाली	வாலியாகவும்
विराधः	விராதனாய்	न	நினைக்கப்படக்
विज्ञेयः न	நினைக்கப்படக்	मारीचः च	மாரசனாகவும்
	கூடாது.	न	நினைக்கப்படக்
कबन्धः	கபந்தனாயும்		கூடாது.
न	நினைக்கப்படக்	आगतः	வந்திருக்கும்
खरः	கரனாகவும் [கூடாது.	अहं च	நானே
न	நினைக்கப்படக்	कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்.
	கூடாது.		

पश्य मे मुद्गरं घोरं सर्वकालायसं महत् । अनेन निर्जिता देवा दानवाश्च पुरा मया ॥

मे	"எனது	अनेन च	இதனால்தான்
सर्वकालायसं	முழு இரும்பாண்ட	पुरा	முன்னொருகால்
	தும்	देवाः	தேவர்களும்
महत्	பெரியதும்	दानवाः	அசுரர்களும்
घोरं	பயங்கரமானதுமான	मया	என்னால்
मुद्गरं	முத்கராயுதத்தை	निर्जिताः	முற்றடிக்கப்பட்டார்
पश्य	பாராய்.		கள்.

विकर्णनास इति मां नावज्ञातुं त्वमर्हसि । स्वल्पाऽपि हि न मे पीडा कर्णनासाविनाशानाम् ॥

मां	"என்னை	हि	எனெனில்
विकर्णनासः	'காதுகளும் மூக்கும்	कर्णनासाविनाशानाम्	காதலரும், மூக்கும்
इति	என்று [இழந்தவன்		பேரணதால்
त्वं	நீ	स्वल्पा अपि	தொஞ்சக்கூட
अवज्ञातुं	எனனம் பண்ண	पीडा	பிடை என்பதை
अर्हसि न	கூடாது.	मे न	எனக்கு இல்லை.

दर्शयेश्वाकुशार्दूल वीर्यं गात्रेषु मे लघु । ततस्त्वां भक्षयिष्यामि दृष्ट्वाोरुपविक्रमम् ॥

इश्वाकुशार्दूल	"இசுவாகுவம்சப்	दर्शय	காட்டுவாயாக.
मे	எனது [புலியே!]	ततः	அதன்மேல்
गात्रेषु	அவயவங்களில்	दृष्ट्वाोरुपविक्रमम्	ஆண்மைபுமாற்றலும்
लघु	கொஞ்சம்		கண்டுகொள்ளப்பட்ட
वीर्यं	பிரதாபத்தை	त्वां भक्षयिष्यामि	உன்னை புசிப்பேன்."

स कुम्भकर्णस्य वचो निशम्य रामः सुपुङ्गवान्विससर्ज वाणान् ।

तैराहतो वज्रसमप्रवेगेन चुक्षुभे न व्यथते सुरारिः

॥ १६२ ॥

ச: ராம:	அந்த ஸ்ரீராமர்	வஜ்ரசமப்ரவேகை:	வஜ்ரராயுதத்தை நிகர்
कुम्भकर्णस्य	சும்பகர்ணனது	तै:	த்த வேகம் படைத்த
वचः निशम्य	வார்த்தையைக்கேட்டு	आहतः	அவைகளால்
सुपुङ्गवान्	கூரிய துணிகளுற்ற	सुरारिः	அடியுண்ட
वाणान्	பாணங்களை	चुक्षुभे न	தேவசத்ரு (சும்பகர்
विससर्ज	விடுத்தார்.	व्यथते न	சலிக்கவில்லை; [ணன்]
			பிரையுறவில்லை.

यैः सायकैः सालवरा निकृत्ता वाली हतो वानरपुङ्गवश्च ।

ते कुम्भकर्णस्य तदा शरीरे वज्रोपमा न व्यथयांपचक्रुः

॥ १६३ ॥

யை: சாயகை:	எந்தக் கணைகளால்	वज्रोपमा:	வஜ்ரராயுதத்தை
सालवरा:	சிறந்த ஆச்சாமரங்கள்	ते.	அவைகள் [நிகர் த்த
निकृत्ता:	அறுத்துச் சாய்க்கப்ப	तदा	அப்பொழுது
	ட்டனவோ	कुम्भकर्णस्य	சும்பகர்ணனது
वानरपुङ्गवः	வானரோத்தமனாகிய	शरीरे	சரீரத்தில்
वाली च	வாலியும்	व्यथयांपचक्रुः न	பிரையுண்டாக்க
हतः	வதைக்கப்பட்டானோ		வில்லை.

स वारिधारा इव सायकांस्तान्पिवच्छरीरेण महेन्द्रशत्रुः ।

जघान रामस्य शरप्रवेगं व्याविध्य तं मुद्गरमुग्रवेगम्

॥ १६४ ॥

महेन्द्रशत्रुः	தேவேந்திரசத்ரு	तं	அந்த
स:	அவன் [வாகிய	उग्रवेगं	பயங்கரவேகமுற்ற
तान् सायकान्	அந்த பாணங்களை	मुद्गरं	முக்கராயுதத்தை
वारिधारा:	ஐவவர்ஷங்களை	व्याविध्य	சுழற்றி
इव	எவ்வாறோ, அவ்	रामस्य	ஸ்ரீராமரது
शरीरेण	சரீரத்தில் [வாறே	शरप्रवेगं	பாணவேகத்தை
पिवन्	பருகிக்கொண்டு	जघान	தாக்கினான்.

ततस्तु रक्षः क्षतजानुलिप्तं वित्रासनं देवमहाचमूनाम् ।

विव्याध तं मुद्गरमुग्रवेगं विद्रावयामास चमूं हरीणाम्

॥ १६५ ॥

ततः	அப்பொழுது	उग्रवेगं	கொடியவேகங்
देवमहाचमूनां	சிறந்த தேவசேனை	तं	கொண்ட
	களையும்	मुद्गरं	அந்த
वित्रासनं	வெருட்டியடித்தவ	विद्राव	முக்கராயுதத்தை
	னும்	हरीणां	விசியடித்தான்.
क्षतजानुलिप्तं	ரத்தம் தோய்த்தவனு	चमूं	வானரர்களின்
	மான	विद्रावयामास	சேனையை
रक्षः तु	அரக்கனும்		வெருட்டி ஓட்டினான்.

वायव्यमादाय ततो वराखं रामः प्रचिक्षेप निशाचराय ।

समुद्रं तेन जघान बाहुं स कृत्तवाहुस्तुमुलं ननाद

॥ १६६ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	तेन	அதனால்
ततः	அப்பொழுது	समुद्रं	முக்கராயுதத்தோடு
चायव्यं	வாயுமந்திரத்தால்	बाहुं	கை ஒன்றை [கடிய
	அபிமந்திரிக்கப்பட்ட	जघान	அறுத்தார்.
वराखं	ஓர் கிறந்த அஸ்திரத்	सः	அவன்
आदाय	தொடுத்து [தை	कृत्तवाहुः	கையறுக்கப்பட்டவ
निशाचराय	அரக்கன்மீது	तुमुलं	மிகப்பெரியதாய் [ராய்
प्रचिक्षेप	விடுத்தார்.	ननाद	கூச்சலிட்டான்.

स तस्य बाहुर्गिरिशृङ्गकल्पः समुद्रो राघववाणकृत्तः ।

पपात तस्मिन्हरिराजसैन्ये जघान तां वानरवाहिनीं च

॥ १६७ ॥

तस्य	அவனது	तस्मिन्	அந்த
सः बाहुः	அந்தக் கை	हरिराजसैन्ये	சகரீவனது சைன்யத்
समुद्रः	முக்கராயுதத்துடன்		தில்
राघववाणकृत्तः	ஸ்ரீராமரது பாணத்	पपात	வீழ்த்தது.
	தால் அறுப்புண்டு	तां	அந்த
गिरिशृङ्गकल्पः	பர்வதசிகரத்தை	वानरवाहिनीं च	வானரச்சேனையையும்
	நிகர்த்ததாய்	जघान	மாய்த்தது.

ते वानरा भयहतावशेषाः पर्यन्तमाश्रित्य तदा विषण्णाः ।

प्रवेपिताङ्गं ददृशुः सुघोरं नरेन्द्ररक्षोधिपसन्निपातम् ।

॥ १६८ ॥

भयहतावशेषाः	தாக்கி மாய்க்கப்பட்டு	सुघोरं	மிகக்கடுமையான
ते	அந்த [எஞ்சிய	नरेन्द्ररक्षोधिप-	} புருஷோத்தமருக்கும்
वानराः	வானரர்கள்	सन्निपातं	
तदा	அப்பொழுது		கும் நடந்த போரை
पर्यन्तं	ஓரப்பிரதேசத்திற்கு	प्रवेपिताङ्गं	உடல் நடுக்க
आश्रित्य	சென்று	ददृशुः	பார்த்துக்கொண்டி
विषण्णाः	வருத்தமுற்றவர்களாய்		ருந்தனர்.

स कुम्भकर्णोऽस्त्रनिकृत्तबाहुर्महाभिकृत्ताय इवाचलेन्द्रः

उत्पाटयामास करेण वृक्षं ततोऽभिदुद्राव रणे नरेन्द्रम्

॥ १६९ ॥

सः	அந்த	करेण	ஓர் கையால்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	ततः	அப்பொழுது
निकृत्तायः	சிகரம் பெயர்க்கப்	वृक्षं	மரமொன்றை
महान्	பெரிய [பட்ட	उत्पाटयामास	மீடுக்கிக்கொண்டான்.
अचलेन्द्रः इव	மலையரசுபோல்	नरेन्द्रं	புருஷோத்தமரை
अस्त्रनिकृत्तबाहुः	அஸ்திரத்தால் கைய	रणे	போரில்
	றுப்புண்டவனாகி	अभिदुद्राव	எதிர்த்தான்.

स तस्य बाहुं सहसालवृक्षं समुद्यतं पन्नगभोगकल्पम् ।

ऐन्द्रास्त्रयुक्तेन जघान रामो बाणेन जाम्बूनदचित्रितेन

॥ १७० ॥

ச: ராம:	அந்த ஸ்ரீராமர்	ऐन्द्रास्त्रयुक्तेन	இந்திரமந்திரத்தால் அபிரமந்திரிக்கப்பட்ட டதும்
तस्य	அவனது	जाम्बूनदचित्रितेन	
समुद्यतं	உயர்ந்தப்பட்டதும்	बाणेन	பாணத்தால்
पन्नगभोगकल्पं	சர்ப்ப உடலை நிகர்த்த கைபை [துமான	जघान	அறுத்தார்.
बाहुं	ஸாலவிருகந்ததுடன்		
• सहसालवृक्षं	கூட		

स कुम्भकर्णस्य भुजो निकृत्तः पपात भूमौ गिरिसन्निकाशः ।

विवेष्टमानोऽभिजघान वृक्षाञ्छैलाञ्छिला वानरराक्षसांश्च

॥ १७१ ॥

कुम्भकर्णस्य	கும்பகர்ணனது	विवेष्टमानः	துள்ளிப்புரளுகின்ற
स:	அந்த	वृक्षान्	மரங்களையும் [தாய்
निकृत्तः	அறுக்கப்பட்ட	शैलान्	மலைகளையும்
भुजः	கையானது	शिलाः	பாறைகளையும்
भूमौ	பூமியில்	वानरराक्षसान् च	வானரர்களையும் அரக்கர்களையும்
गिरिसन्निकाशः	மலையை நிகர்த்து	अभिजघान	மோதித்தாக்கியது.
पपात	விழுந்தது.		

तं छिन्नबाहुं समवेक्ष्य रामः समापतन्तं सहसा नदन्तम् ।

द्वावर्धचन्द्रौ निशितौ प्रगृह्य चिच्छेद पादौ युधि राक्षसस्य

॥ १७२ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	निशितौ	கூரிய
तं	அவனை	द्वौ	இரண்டு
छिन्नबाहुं	கைகளை அறுத்து	अर्धचन्द्रौ	அர்த்தசந்திரபாணம்
नदन्तं	கத்திக்கொண்டு	प्रगृह्य	எடுத்து [களை
सहसा	விரைந்து	युधि	போரில்
समापतन्तं	எதிர்த்துவருகின்ற வளைய்	राक्षसस्य	ராக்ஷஸனது
स.सवेक्ष्य	கவனித்து	पादौ	இருகால்களையும்
		चिच्छेद	அறுத்துத் தள்ளினார்.

तौ तस्य पादौ प्रदिशो दिशश्च गिरीन्गुहाश्चैव महार्णवं च ।

लङ्कां च सेनां कपिराक्षसानां विनादयन्तौ विनिपेतुश्च

॥ १७३ ॥

तस्य	அவனது	महार्णवं च	பெரும் கடலையும்
तौ	அந்த	लङ्कां च	இலங்கையையும்
पादौ	இருகால்களும்	कपिराक्षसानां	வானரராக்ஷஸர்
दिशः	திக்குகளையும்	सेनां च	சேனையையும் [களின்
प्रदिशः च	விதிக்குகளையும்	विनादयन्तौ	ஓரையிடச்செய்து கொண்டு
गिरीन् च	மலைகளையும்	विनिपेतुः	ஓழிவிழுந்தனர்.
गुहाः एव	குகைகளையும்		

निकृत्तबाहुर्विनिकृत्तपादो विदार्य वक्त्रं बडवामुखाभम् ।

दुद्राव रामं सहसाऽभिगर्जन्राहुर्यथा चन्द्रमिवान्तरिक्षे

॥ १७४ ॥

निकृत्तबाहुः	கைகளை றுபட்ட அவன்	रामं	ஸ்ரீராமரை
त्रिनिकृत्तपादः	கால்களுமறுபட்ட	अन्तरिक्षे	ஆகாயத்தில்
	வனைய்	राहुः	ராகு
बडवामुखाभं	வடவா க்னியின்	चन्द्रं	சந்திரனை
	முதத்தை நிகர்த்த	यथा	எவ்வண்ணமோ,
वक्त्रं	வாயை	इव	அவ்வண்ணமே
विदार्य	விரித்து	सहसा	வினாந்து
अभिगर्जन्	கர்ஜித்துக்கொண்டு	दुद्राव	எதிர்த்து நகர்த்தான்.

अपूरयत्तस्य मुखं शितायै रामः शरैर्हेमपिनद्धपुङ्खैः ।

स पूर्णवक्त्रो न शशाक वक्तुं चुकूज कृच्छ्रेण मुमोह चापि

॥ १७५ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	पूर्णवक्त्रः	அடைத்த வாயற்றவ
तस्य मुखं	அவனது வாயை	वक्तुं	பேச [னய்
शितायैः	சூரிய துனிகளுற்ற	शशाक न	முடியவில்லை.
हेमपिनद्धपुङ्खैः	பொன்பிடிபூண்ட	कृच्छ्रेण	மிகக்கஷ்டத்துடன்
शरैः	கணைகளால்	चुकूज	சீச்சென்றுகத்தினான்.
अपूरयत्	நிரப்பினார்:	अपि च	பின்னரோ
सः	அவன்	मुमोह	மூர்ச்சையற்றான்.

अथाददे सूर्यमरीचिकल्पं स ब्रह्मदण्डान्तककालकल्पम् ।

अरिष्टमैन्द्रं निशितं सुपुङ्खं रामः शरं मारुततुल्यवेगम्

॥ १७६ ॥

सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்	निशितं	சூரிய தும்
सूर्यमरीचिकल्पं	சூரியகிரணங்களாகக்	सुपुंखं	பொன்குறள்ள தும்
	கொப்பான தும்	मारुततुल्यवेगं	காற்றை நிகர்த்த வே
ब्रह्मदण्डान्तक-	} பிரம்மதண்டத்தையும்	ऐन्द्रं शरं	இந்திர அஸ்திரத்தை
कालकल्पं			
	ரையும் நிகர்த்த தும்	अथ	அப்பொழுது
अरिष्टं	கொடிய தும்	आददे	எடுத்தார்.

तं वज्रजाम्बूनदचारुपुङ्खं प्रदीप्तसूर्यज्वलनप्रकाशम् ।

महेन्द्रवज्राशनितुल्यवेगं रामः प्रचिक्षेप निशाचराय

॥ १७७ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	महेन्द्रवज्राशि-	} இந்திரனது வஜ்ராய
वज्रजाम्बूनद-	வைரமும் தங்கமு	तुल्यवेगं	
चारुपुङ्खं	மிழைக்கப்பெற்று		யும் நிகர்த்த வேக
	அழகிய பிடியுற்ற தும்		முற்ற துமான
प्रदीप्तसूर्यज्वलन-	} தகிக்கும் சூர்யனுடை	तं	அதை (கணையை)
प्रकाशं			
	வுடம் ஒளிகொண்ட தும்	निशाचराय	ஆரக்கன்மீது
		प्रचिक्षेप	விடுத்தார்.

स सायको राघववाहुचोदितो दिशः स्वभासा दश संपकाशयन् ।

सधूमवैश्वानरदीप्तदर्शनो जगाम शक्राशनिवीर्यविक्रमः

॥ १७८ ॥

राघववाहुचोदितः	ஸ்ரீராமரது கையால் விடுக்கப்பட்டதும்	दश	பத்து
शक्राशनि- वीर्यविक्रमः	இந்திரனது வஜ்ராயுத த்திற்குச் சமமான ன வீர்யமும் பகிமை யும் கொண்ட துமான	दिशः	திக்குகளை
		संपकाशयन्	இலங்கச்செய்து கொண்டு
सः	அந்த	सधूमवैश्वानर- दीप्तदर्शनः	புகையுடன் கூடிய அக் ளியை நிகர்த்து ஜ்வ லிக்கும் தோற்றமு டையதாய்
सायकः	பாணமானது	जगाम	
स्वभासा	அதனது காந்தியால்		

स तन्महापर्वतकूटसन्निभं विवृत्तदंष्ट्रं चलचारुकुण्डलम् ।

चकर्त रक्षोधिपतेः शिरस्तथा यथैव वृत्रस्य पुरा पुरंदरः

॥ १७९ ॥

सः	அந்த (பாணமானது)	तत्	அந்த
रक्षोधिपतेः	ராக்ஷஸத்தலைவனது	शिरः	சிரலை
महापर्वतकूटसन्निभं	பெரும் பர்வதகிரைத் திற்கு நிகரானதும்	पुरा	முன்னொருகால்
विवृत्तदंष्ट्रं	வெளியில் நீண்ட பற் களுற்றதும்	पुरन्दरः	இந்திரன்
चलचारुकुण्डलं	ஆடும் அழகிய குண் டல்களுற்றதுமான	वृत्रस्य	விரூத்ராசரனுடைய தை
तथा		यथा एव	எவ்வாறே அவ்வாறே
		चकर्त	அறுத்துத்தள்ளியது.

तद्रामवाणाभिहतं पपात रक्षःशिरः पर्वतसन्निकाशम् ।

वभञ्ज चर्यागृहगोपुराणि प्राकारमुच्चं तमपातयच्च

॥ १८० ॥

तत्	அந்த	चर्यागृहगोपुराणि	காவல்விடுதிகளையும் கோபுரங்களையும்
रक्षःशिरः	ராக்ஷஸனது தலை	वभञ्ज	இடித்துத் தள்ளியது.
रामवाणाभिहतं	ஸ்ரீராமரது பாணத் தால் அறுப்புண்டு	उच्चं	உன்னதமான
पर्वतसन्निकाशं	பலையை நிகர்த்து	तं	அந்த
पपात	விழுந்தது.	प्राकारं च	மதிற்சுவரையும்
		अपातयत्	விழுத்தவிட்டது.

तच्चातिकायं हिमवत्प्रकाशं रक्षस्ततस्तोयनिधौ पपात ।

ग्राहान्वरान्मीनवरान्भुजङ्गान्ममर्द भूमिं च तदा विवेश

॥ १८१ ॥

तदा	அப்பொழுது	पपात	விழுந்தான்.
अतिकायं	பெருடலுற்றவனும்	वरान् ग्राहान्	பெரும் முதலைகளையும்
हिमवत्प्रकाशं	இமயமலையை நிகர்த்த	मीनवरान्	பெரும் மீன்களையும்
तत्	அந்த [வனுமான	भुजङ्गान् च	பாம்புகளையும்
रक्षः च	அரக்கனும்	ममर्द	மோதினான்.
तोयनिधौ	சமுத்திரத்தில்	ततः	பின்னர்
		भूमिं विवेश	பூமிக்குள் சென்றான்.

तस्मिन्हते ब्राह्मणदेवज्ञौ महाबले संयति कुम्भकर्णे ।
चचाल भूर्भूमिधराश्च सर्वे हर्षाच्च देवास्तुमुलं प्रणोदुः

॥ १८२ ॥

तरिम्	அந்த	भूः	பூமியும்
ब्राह्मणदेवज्ञौ	{ பிராமணர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சத்ருவாகிய	सर्वे	எல்லா
महाबले	மகாபலசா லியான	भूमिधराः च	பர்வதங்களும்
कुम्भकर्णे	கும்பகர்ணன்	चचाल	அசைவுற்றன.
संयति	போரில்	हर्षाच्	ஸந்தோஷத்தால்
हते	மாண்ட அளவில்	देवाः च	தேவர்களும்
		तुमुलं	மிக அதிகமாய்
		प्रणोदुः	ஆரவாரித்தார்கள்.

ततस्तु देवर्षिगृहर्षिपन्नगाः सुराश्च भूतानि सुपर्णगुह्यकाः ।
सयक्षगन्धर्वगणा नभोगताः महर्षिता रामपराक्रमेण

॥ १८३ ॥

ततः	அப்பொழுது	सुपर्णगुह्यकाः तु	சுபர்ணர்களும் குஹ் யகர்களும்
देवर्षिगृहर्षि- पन्नगाः	{ தேவரிஷிகளும் மகரி ஷிகளும் பன்னகர்	नभोगताः	ஆகாயத்திலிருந்து கொண்டு
सुराः च	தேவர்களும் [களும்	रामपराक्रमेण	ஸ்ரீராமரது பிரதாபத் தால்
भूतानि	பூதங்களும்	महर्षिताः	ஆனந்தக்கொண்டார் கள்.
सयक्षगन्धर्वगणाः	யசஷர்களும் கந்தர்வர் களுமுள்ளிட்ட		

ततस्तु ते तस्य वधेन भूरिणा मनस्विनो नैर्ऋतराजवान्धवाः ।

विनेदुरुच्चैर्व्यथिता रघूत्तमं हरिं समीक्ष्यैव यथा सुरार्दिताः

॥ १८४ ॥

ततः	அப்பொழுது	व्यथिताः	துன்புற்றவர்களாய்
ते	அந்த	हरिं	ஸ்ரீமக விஷ்ணுவான
मनस्विनः	பிடிவாதஸ்வபாவ முள்ளவர்களான	रघूत्तमं	ஸ்ரீராமரை
नैर्ऋतराज- वान्धवाः तु	{ அரக்கத்தலைவனிடத் தில் அன்புடையவர்	समीक्ष्य	நினைந்து
तस्य	அவனுடைய [கள்	सुरार्दिताः	தேவர்களால் துன்பு ற்றத்தப்பட்டவர்கள்
भूरिणा	அஸுற்றயமான	यथा एव	எப்படியோ அப்படியே
वधेन	வநையால்	उच्चैः	உரக்க
		विनेदुः	கச்சலிட்டார்கள்.

स देवलोकस्य तपो निहत्य सूर्यो यथा राहुमुखाद्विमुक्तः ।

तथा व्यभासीद्भुवि वानरौघे निहत्य रामो युधि कुम्भकर्णम्

॥ १८५ ॥

सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்	यथा तथा	எவ்வாறோ அவ்வாறு
राहुमुखात्	ராகுவாரினின்றும்	युधि	போரில்
विमुक्तः	விடுபட்ட	कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை
सूर्यः	சூரியன்	निहत्य	கொன்று
देवलोकस्य	தேவலோகத்தின்	युधि वानरौघे	பூமியில் வானரக்கூட் விளங்கினார். [டத்தில்
तमः निहत्य	இருளை ஒழித்து	व्यभासीत्	

प्रहर्षमीयुर्वहवस्तु वानराः प्रबुद्धपद्मप्रतिमैरिवाननैः ।

अपूजयन्राघवमिष्टभागिनं हते रिपौ भीमबले दुरासदे

॥ १८६ ॥

बहवः	கணக்கற்ற	भाननैः इव	முகங்களுடனேயே
वानराः तु	வானரர்களும்	प्रहर्षं	அடக்காக் களிப்பை
भीमबले	பயங்கரமான பலசர ஸியும்	ईयुः	அடைந்தார்கள்.
दुरासदे	வெல்லற்கரியவனு	इष्टभागिनं	இஷ்டம் நிறைவேறப் பெற்ற
रिपौ	சத்ரு [மான	राघवं	ஸ்ரீராமரை
हते	மாண்டவுடன்	अपूजयन्	கொளவித்துக்கொ ண்டாடினார்கள்.
प्रबुद्धपद्मप्रतिमैः	அநர்ந்த தாமரை மலர்போன்ற		

स कुम्भकर्णं सुरसङ्घमर्दनं महत्सु युद्धेषु पराजितश्रमम् ।

ननन्द हत्वा भरताग्रजो रणे महासुरं वृत्रमिवामराधिपः

॥ १८७ ॥

सः	அந்த	पराजितश्रमं	அனாயசமாய்
भरताग्रजः	ஸ்ரீராமர்	हत्वा	கொன்று
महत्सु	பெரும்	अमराधिपः	இந்திரன்
युद्धेषु	போர்களில்	महासुरं	அஸுரோத்தமனாகிய
सुरसङ्घमर्दनं	தேவக்கூட்டங்களை கொன்ற	वृत्रं इव	விருத்ராஸுரனை கொன்று எப்படி யோ அப்படியே ஆனந்தக்கொண்டார்.
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	ननन्द	
रणे	போரில்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17720

युद्धकाण्डे आदितुः श्लोकाः 3045

अष्टषष्ठितमः सर्गः—अथपत्तेट्टालवतु ஸர்க்கம். ॥ ६८ ॥

रावणप्रलापः—ராவணனது பிரலாபம்.

कुम्भकर्णं हतं दृष्ट्वा राघवेण महात्मना । राक्षसा राक्षसेन्द्राय रावणाय न्यवेदयन् ॥ १ ॥

राक्षसाः	அசுரர்கள்	दृष्ट्वा	கண்டு
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	राक्षसेन्द्राय	ராஷ்டிரஸுபன்னனாகிய
महात्मना	மகாத்மாவாகிய	रावणाय	ராவணனுக்கு
राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	न्यवेदयन्	பின்வருமாறு தெரி வித்தார்கள்.
हतं	கொல்லப்பட்டதாய்		

राजन्स कालसङ्काशः संयुक्तः कालकर्मणा । विद्राव्य वानरीं सेनां भक्षयित्वा च वानरान् ॥
प्रतपित्वा मुहूर्तं च प्रशान्तो रामतेजसा । कायेनार्धप्रविष्टेन समुद्रं भीमदर्शनम् ॥ ३ ॥

निकृत्तकण्ठोरुभुजो विक्षरन्रुधिरं बहु । रुद्ध्वा द्वारं शरीरेण लङ्कायाः पर्वतोपमः ॥ ४ ॥
कुम्भकर्णस्तव भ्राता काकुत्स्थशरपीडितः । लगण्डभूतो विकृतो दावदग्ध इव द्रुमः ॥ ५ ॥

राजन्	“ அரசரே !	रुधिरं	ரத்தத்தை
कालसङ्काशः	எமனை திகர் த்தவரும்	विक्षरन्	பெருக்கிக்கொண்டு
कालकर्मणा संयुक्तः	சாவுகிட்டியவரும்	पर्वतोपमः	மலைக்கொப்பாய்
तव	தேவரீரது	लगण्डभूतः	பிண்டமாய் ஆகி
भ्राता	தம்பியுமாகிய	दावदग्धः	காட்டுத்தீயால் எரிக்க ப்பட்ட
सः कुम्भकर्णः	அந்த சும்பகர்ணர்	द्रुमः इव	விருகடும்போல்
वानरीं सेनां	வானரசேனையை	विकृतः	உருக்குலைந்தவராய்
विद्राव्य	வெருட்டியும்	लङ्कायाः	லங்கையின்
सुहूर्तं	சிறிதுகாலம்	द्वारं	வாயிலை
प्रतपिवा	வாட்டியும்	शरीरेण	சரீரத்தால்
वानरान्	வானரர்களை	रुद्ध्वा	தகைத்து
भक्षयित्वा च	தின்றும்	भीमदर्शनं	பயங்கரத்தோற்ற முற்ற
च	பின்னர்	समुद्रं	சமுத்தரத்தில்
काकुत्स्थशरपीडितः	ராமனது கணைகளால் பிடையுற்று	अधंप्रविष्टेन	பாதிமுழுசிய
निकृत्तकण्ठोरु-	அறுபட்ட கழுத்தை யும் கால்களையும் கைகளையுமுடையவ ராய்	कायेन	சரீரத்துடன்
भुजः		रामतेजसा	ராமனது பிரதாபத் தால்
बहु	அதிகமான	प्रशान्तः	மாண்டுவிட்டார்.”

तं श्रुत्वा निहतं संख्ये कुम्भकर्णं महाबलम् । रावणः शोकसन्तप्तो मुमोह च पपात च ॥

रावणः	ராவணன்	श्रुत्वा	கேட்டு
सङ्ख्ये	போரில்	च च	தகடினமே
महाबलं	பலசாலியாகிய	शोकसंतप्तः	சோகத்தால் தபிக்கின்றவனாய்
तं	அந்த	मुमोह	முர்ச்சையுற்றவனாய்
कुम्भकर्णं	சும்பகர்ணனை	पपात	ஈழ்ந்துவிட்டான்.
निहतं	மாண்டவனாய்		

पितृव्यं निहतं श्रुत्वा देवान्तकनरान्तकौ । त्रिशिराश्चातिक्रायश्च रुरुदुः शोकपीडिताः ॥

देवान्तकनरान्तकौ	தேவாந்தகனும் நரர் தகனும்	नितं	மாண்டவராய்
त्रिशिराः च	த்ரிசிரஸும்	श्रुत्वा	கேட்டு
अतिक्रायः च	அதிகராயனும்	शोकपीडिताः	சோகத்தால் தபிக்கின் றவர்களாய்
पितृव्यं	சிறிய தகப்பனாரை	रुरुदुः	அழுதார்கள்.

भातरं निहतं श्रुत्वा रामेणाह्लिष्टकर्मणा । महोदरमहापाथौ शोकाक्रान्तौ बभूवतुः ॥ ८ ॥

महोदर- महापाथौ } भातरं अह्लिष्टकर्मणा	மகோதரனும் மகாபாற்சுவனும் ப்ராதரவை எதையும் அனாயாச மாய்ச் செய்யவல்ல	रामेण निहतं श्रुत्वा शोकाक्रान्तौ बभूवतुः	ஸ்ரீராமரால் மாண்டவனாய் கேட்டு சோகம் மேலிட்டவர் ஆனார்கள். [களாய்
--	---	---	---

ततः कृच्छ्रात्समासाद्य संज्ञां राक्षसपुङ्गवः । कुम्भकर्णवधादीनो बिललाप स रावणः ॥

ततः राक्षसपुङ्गवः सः रावणः कृच्छ्रात् संज्ञां	அனந்தரம் ராஷ்டிரே த்தமனாகிய அந்த ராவணன் வெகு சிரமப்பட்டு பிரக்ஞையை	समासाद्य कुम्भकर्णवधात् दीनः बिललाप	அடைந்து கும்பகர்ணனின் வதையால் பரிதபிக்கத்தக்கவனாய் பின்வருமாறு புலம்பி ணை:
--	---	--	---

हा वीर रिपुदर्पघ्न कुम्भकर्ण महाबल । त्वं मां विहाय वै दैवाद्यातोऽसि यमसादनम् ॥

हा वीर रिपुदर्पघ्न महाबल कुम्भकर्ण	“அய்யேர! சூரனே! சத்ருக்களின் செருக் கைச் சிதைப்பவனே! பேராற்றல் பெற்ற கும்பகர்ண! [வனே!	त्वं मां विहाय दैवात् यमसादनं यातः असि वै	நீ என்னை விட்டுவிட்டு தெய்வவசமாய் எமநகருக்கு சென்றனையே.
--	--	--	--

मम शल्यमनुद्धृत्य बान्धवानां महाबल । शत्रुसैन्यं प्रताप्यैकस्त्वं मां संत्यज्य गच्छसि ॥

महाबल शल्यं अनुद्धृत्य त्वं मां संत्यज्य एकः गच्छसि	“பேராற்றல் கொண் டவனே! சத்ருசையத்தை தபிக்க அடித்து எனதும் உறவினர்களதும்	शल्यं अनुद्धृत्य त्वं मां संत्यज्य एकः गच्छसि	மனவேதனை யை அகற்றாது நீ என்னை விட்டுவிட்டு தனியாய் செல்கின்றனை.
--	---	---	--

इदानीं खल्वहं नास्मि यस्य मे दक्षिणो भुजः । पतितो यं समाश्रित्य न विभेमि सुरासुरात्म

यं समाश्रित्य सुरासुरात् विभेमि न यस्य मे	“எவனை ஆசிராயமாய்க்கொண்டு தேவாசுரர்களிடத்தி னின்று பயமடையாதிருந் தேனே, எந்த நானக்கு	इदानीं न अस्मि	வலது கையாபிருந்தானே, அவன் மாண்டுவிட்டான். நானும் இப்பொழுது உயிருடனிருக்கப் போவதில்லை.
--	---	-------------------	--

कथमेवंविधो वीरो देवदानवदर्पहा । कालाग्निरुद्रप्रतिमो रणे रामेण वै हतः ॥ १३ ॥

देवदानव- दर्पहा	“ தேவர்கள் தும், அசு ரர்கள் தும், செருக் கையடக்கியவனும்	वीरः	சூரனுமான்
कालाग्नि- रुद्रप्रतिमः	எமன், அக்னி, ருத் ரன் இவர்களை நிகர், த்தவனும்	एवंविधः	இப்படிப்பட்டவன்
		रणे	போரில்
		रामेण	ராமனால்
		कथं वै	எப்படி, த்தான்
		हतः	கொல்லப்பட்டானோ?

यस्य ते वज्रनिष्पेषो न कुर्याद्व्यसनं सदा । स कथं रामवाणार्तः प्रसुप्तोऽसि महीतले ॥

यस्य	“ எந்த	सः कथं	அந்த நீ எங்கனம்
ते	உனக்கு	रामवाणार्तः	ராமனது பாணத்தால்
सदा	எக்காலத்திலும்		பீடையுண்டவனாய்
वज्रनिष्पेषः	வஜ்ராயுதத்தின்	महीतले	பூமியில்
व्यसनं	நீங்கை [தாக்கலும்	प्रसुप्तः असि	நெடுந்தாயில் கொண் டனை?
न कुर्यात्	செய்யாதோ		

एते देवगणाः सार्धं ऋषिभिर्गगने स्थिताः । निहतं त्वां रणे दृष्ट्वा निनदन्ति प्रहर्षिताः ॥

एते	“ இந்த	त्वां	உன்னை
देवगणाः	தேவகணங்கள்	निहतं	மாண்டவனாக
ऋषिभिः सार्धं	ரிஷிகளோடுகூட	दृष्ट्वा	கண்டு
गगने	ஆகாயத்தில்	प्रहर्षिताः	ஆனந்தங்கொண்டவர் களாய்
स्थिताः	இருந்துகொண்டு	निनदन्ति	ஆரவாரிக்கின்றார்கள்.
रणे	போரில்		

ध्रुवमद्यैव संहृष्टा लब्धलक्षाः पुवङ्गमाः । आरोक्ष्यन्ति हि दुर्गाणि लङ्काद्वाराणि सर्वशः ॥

ध्रुवङ्गमाः	“ வானார்கள்	लङ्काद्वाराणि	இலங்கைவாயில்களும்
लब्धलक्षाः	உத்தேசம் நிறைவேற ப்பெற்று	दुर्गाणि	அகில்களிலும்
संहृष्टाः	உதவாகக்கொண்ட வர்களாய்	सर्वशः हि	எக்குமே
अद्य एव	இக்கணத்திலேயே	आरोक्ष्यन्ति	ஏறிப்புகுவார்கள்.
		ध्रुवम्	ஐயமில்லை.

राज्येन नास्ति मे कार्यं किं करिष्यामि सीतया । कुम्भकर्णविहीनस्य जीविते नास्ति मे रतिः ॥

कुम्भकर्णविहीनस्य	“ கும்பகர்ணனைத் துறந்த	किं करिष्यामि	யாது கொள்ளப் போகின்றேன்?
मे	எனக்கு	मे	எனக்கு
राज्येन	ராஜ்யத்தால்	जीविते	உயிரிலும்
कार्यं	ஆவதொன்றும்	रतिः	உவகை
अस्ति न	இல்லை.	अस्ति न	இல்லை.
सीतया	சீதையாலும்		

यद्यहं भ्रातृहन्तारं न हन्मि युधि राघवम् । ननु मे मरणं श्रेयो न चेदं व्यर्थजीवितम् ॥

अहं	" நான்	मे	எனக்கு
भ्रातृहन्तारं	தம்பியைக் கொன்ற	मरणं	மரணம்
राघवं	ராமனை	श्रेयः	மேலானது.
युधि	போரில்	इदं	இந்த
हन्मि न यदि	கொல்லவில்லை எனில்	व्यर्थजीवितं च	வீணுயிரோ
ननु	உப்பொழுது	न	மேலானதன்று.

अथैव तं गमिष्यामि देशं यत्रानुजो मम । न हि भ्रातृन्समुत्सृज्य क्षणं जीवितमुत्सहे ॥

यत्र	" எங்கு	गमिष्यामि	செல்வேன்.
मम	எனது	भ्रातृन्	சகோதரர்களை
अनुजः	தம்பி சென்றானே;	समुत्सृज्य	விட்டுப்பிரிந்து
तं	அந்த	क्षणं हि	ஒரு கணக்கூட
देशं	இடத்திற்கு	जीवितुं	உயிரோடிருக்க
अथ एव	இக்கணமே	उत्सहे न	நான் விருப்பவில்லை.

देवा हि मां हसिष्यन्ति दृष्ट्वा पूर्वापकारिणम् । कथमिन्द्रं जयिष्यामि कुम्भकर्ण हते त्वयि॥

देवाः हि	" தேவர்களே	त्वयि	நீ
पूर्वापकारिणं	முன்பு தீக்குபிரிந்த	हते	மாண்டுவிட்டபின்னர்
मां दृष्ट्वा	என்னைப்பார்த்து	इन्द्रं	இந்திரனை
हसिष्यन्ति	சிரிப்பார்கள்.	कथं	எவ்வாறு
कुम्भकर्णं	சும்பகர்ண!	जयिष्यामि	இனி நான் ஜயிப்பேன்.

तदिदं मामनुप्राप्तं विभीषणवचः शुभम् । यदज्ञानान्मया तस्य न गृहीतं महात्मनः ॥२१॥

मया	" என்னால்	तत्	அந்த
अज्ञानात्	மடமைமயால்	इदं	இந்த
महात्मनः	மகாத்மாவாகிய	शुभं	நல்லமான
तस्य	அவனது	विभीषणवचः	விபிஷணனது
वत्	எதொன்று		உபதேசம்
गृहीतं न	மனதில் கொள்ளப் படவில்லையோ	मां	எனக்கு
		अनुप्राप्तम्	பலித்துவிட்டது.

विभीषणवचो यावत्कुम्भकर्णप्रहस्तयोः । विनाशोऽयं समुत्पन्नो मां व्रीडयति दारुणः ॥

विभीषणवचः यावत्	" விபிஷணனது சொற்படியே	दारुणः	கொடிய
कुम्भकर्णप्रहस्तयोः	சும்பகர்ணனுக்கும் பிரகஸ்தனுக்கும்	अयं	இது
विनाशः	அழிவு	मां	என்னை
समुत्पन्नः	நேர்ந்தது.	व्रीडयति	வெட்கமுற்றச்செய் கின்றது.

तस्यायं कर्मणः प्राप्तो विपाको मम शोकदः । यन्मया धार्मिकः श्रीमान्स निरस्तो विभीषणः ॥

மயா	“என்னால்	தய	அந்த
धार्मिकः	தர்மசீலனும்	कर्मणः	செயலின்
श्रीमान्	ஸ்ரீமானுமான	शोकदः	துக்கத்தை விளைவிக்க
सः	அந்த	विपाकः	முடிவாகிய [கும்
विभीषणः	விபிஷணன்	अयं	இது
निरस्तः	வெருட்டப்பட்டான்.	मम	எனக்கு
यत्	ஆதலால்	प्राप्तः	கிட்டி விட்டது.”

इति बहुविधमाकुलान्तरात्मा कृपणमतीव विलप्य कुम्भकर्णम् ।

न्यपतदथ दशाननो भृशार्तस्तमनुजमिन्द्ररिपुं हतं विदित्वा ॥ २४ ॥

दशाननः	தசகண்டன்	बहुविधं	பலவாறாய்
इन्द्ररिपुं	இந்திரசத்ருவும்	अतीव	மிகவும்
अनुजं	தம்பிபுமாகிய	कृपणं	தீனமாய்
तं	இந்த	आकुलान्तरात्मा	உள்ளங்கலங்கியவனாய்
हतं	மாண்ட	विलप्य	புலம்பிகிட்டு
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	अथ	பின்னர்
विदित्वा	நினைத்து	न्यपतत्	கீழே சாய்ந்தவிட்டான்.
भृशार्तः	மிக்க தரிப்பவனாய்		
इति	மேற்கண்டவாறு		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टषष्टितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17744

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3069

एकोनसप्ततितमः सर्गः—अनुपत्तोटोऽन्पत्तावतु षट्कम्. ॥ ६९ ॥

नरान्तकवधः—நரநந்தகவதம்.

एवं विलपमानस्य रावणस्य दुरात्मनः । श्रुत्वा शोकाभितप्तस्य त्रिशिरा वाक्यमब्रवीत् ॥

दुरात्मनः	தூராத்தபாவாகிய	त्रिशिराः	திரிசிரஸ்
रावणस्य	ராவணன்	श्रुत्वा	கேட்டு
शोकाभितप्तस्य	சோகத்தால் தரித்து	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
एवं	மேற்கண்டவாறு	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தான்:
विलपमानस्य	புலம்புகையில்		

एवमेव महावीर्यो हतो नस्तातमध्यमः । न तु सत्पुरुषा राजन्विलपन्ति यथा भवान् ॥

नः	“எங்களது	राजन्	மன்னவரே!
महावीर्यः	மகாவீர்யசாலியாகிய	भवान्	தேவரீர்
तातमध्यमः	நடுத்தந்தை	यथा	(எவ்வாறோ, அவ்வாறு) போன்ற
हतः	மாண்டுவிட்டார்.	सत्पुरुषाः	சான்றோர்கள்
एवं एव तु	அப்படியிருந்தாலும்	विलपन्ति न	புலர்ப்பமாட்டார்கள்.

नूनं त्रिभुवनस्यापि पर्याप्तस्त्वमसि प्रभो । स कस्मात्प्राकृत इव शोचस्यात्मानमीदृशम् ॥

प्रभो	" பிரப்புவே !	सः	அந்த தேவரீர்
त्वं	தேவரீர்	कस्मात्	எதற்காக
त्रिभुवनस्य अपि	மூவுலகத்திற்கும்	प्राकृतः इव	சாமான்யன்போல*
पर्याप्तः असि	போதுமானவர்.	आत्मानं	தன்னைப்பற்றி
नूनं	அப்படி அருக்க	ईदृशं	இவ்விதம்
		शोचसि	வருந்துகின்றீர்.

ब्रह्मदत्ताऽस्ति ते शक्तिः कवचः सायको धनुः । सहस्रखरसंयुक्तो रथो मेघस्वनो महान् ॥

ते	" தேவரீருக்கு	धनुः	வில்லும்
ब्रह्मदत्ता	பிரம்மதேவரால்	सहस्र खरसंयुक्तः	அனேகம் கோவேறு கழுதைகள் பூட்டி. யதும்
शक्तिः	சக்தியாயுதம்	मेघस्वनः	மேகவோசைகொண்
अस्ति	இருக்கின்றது.	महान्	பெரியதுமான [டதும்
कवचः	கவசமும்	रथः	ரதமும்(இருக்கின்றன).
सायकः	பாணமும்,		

त्वयाऽसकृद्विशस्त्रेण विशस्ता देवदानवाः । स सर्वायुधसंपन्नो राघवं शास्तुमर्हसि ॥ ५ ॥

असकृत्	" பலதடவை	सः	அந்த தேவரீர்
त्वया	தேவரீரால்	सर्वायुधसंपन्नः	எல்லா ஆயுதங்களையும் கைக்கொண்டவராய்
विशस्त्रेण	ஆயுதமில்லாது	राघवं	ராமனை
देवदानवाः	தேவாசுரர்கள்	शास्तु	கொல்ல
विशस्ताः	துன்புறுத்தப் பட்டனர்.	अर्हसि	கடவீர்.

कामं तिष्ठ महाराज निर्गमिष्याम्यहं रणम् । उद्धरिष्यामि ते शत्रून्गरुडः पन्नगानिव ॥ ६ ॥

कामं	" அதிருக்கட்டும்.	ते	தேவரீரது
महाराज	மன்னவரே !	शत्रून्	சத்ருக்களை
तिष्ठ	தேவரீர் இருங்கள்.	पन्नगान्	பாம்புகளை
अहं	நான்	गरुडः इव	கருடன் எவ்வாறோ அவ்வாறே
रणं	போருக்கு	उद्धरिष्यामि	களைந்துவிடுவேன்.
निर्गमिष्यामि	சென்றுவருகின்றேன்.		

शम्बरो देवराजेन नरको विष्णुना यथा । तथाऽद्य शयिता रामो मया युधि निपातितः ॥

देवराजेन	" தேவேந்திரனால்	अद्य	இப்பொழுது
शम्बरो	சம்பராசரனும்	युधि	போரில்
विष्णुना	மகாவின்னுவால்	रामः	ராமனும்
नरकः	நரகாசரனும்	मया	என்னால்
यथा तथा	எப்படியோ அப்படி யே	निपातितः	கொல்லப்பட்டு
		शयिता	சாய்ந்துவிடுவான்.

श्रुत्वा त्रिशिरसो वाक्यं रावणो राक्षसाधिपः । पुनर्जातमिवात्मानं मन्यते कालचोदितः ।

கால'வோதित:	சாகுங்காலம் கிட்டிய	श्रुत्वा	கேட்டு
राक्षसाधिपः	ராக்கூஸமன்னனாகிய	आत्मानं	தன்னை
रावणः	ராவணன்	पुनर्जातं इव	இறந்துபிழைத்தவ
त्रिशिरसः	திரிசிரவரின்	मन्यते	எண்ணிக்கொண்
वाक्यं	சொல்லை		டான்.

श्रुत्वा त्रिशिरसो वाक्यं देवान्तकनरान्तकौ । अतिकायश्च तेजस्वी बभूवुर्युद्धहर्षिताः ॥

देवान्तकनरान्तकौ	தேவாந்தகனும் நராத் தகனும்	वाक्यं	சொல்லை
तेजस्वी	பிரதாபசரீரியான	श्रुत्वा	கேட்டு
अतिकायः च	அதிகாயனும்	युद्धहर्षिताः	போருத்தலாகக்கொ ண்டவர்களாய்
त्रिशिरसः	திரிசிரஸினுடைய	बभूवुः.	ஆனார்கள்.

ततोऽहमहमित्येव गर्जन्तो नैर्ऋतर्षभाः । रावणस्य सुता वीराः शक्रतुल्यपराक्रमाः ॥१०॥

ततः	அப்பொழுது	रावणस्य	ராவணனது
अहं अहं	'நான் நான்'	सुताः	புதல்வர்கள் ;
इति	என்று	शक्रतुल्यपराक्रमाः	இந்திரனொப்ப வீர்யம் படைத்த
गर्जन्तः	கர்ஜிப்பவர்களும்	वीराः	வீரர்கள் ;
नैर्ऋतर्षभाः एव	ராஹஸீஸர்த்தமர் களுடைய		

अन्तरिक्षगताः सर्वे सर्वे मायाविशारदाः । सर्वे त्रिदशदर्पणाः सर्वे च रणदुर्जयाः ॥११॥

सर्वे	யாவரும்	त्रिदशदर्पणाः	தேவர்செருக்கை சிறைத்தவர்கள் ;
अन्तरिक्षगताः	ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்	सर्वे च	யாவரும்
सर्वे	யாவரும் [பவர்கள் ;	रणदुर्जयाः	போரில் வெல்லுதற் கரியர்கள் ;
मायाविशारदाः	மாயாநிபுணர்கள் ;		
सर्वे	யாவரும்		

सर्वे सुबलसंपन्नाः सर्वे विस्तीर्णकीर्तयः । सर्वे समरमासाद्य न श्रूयन्ते पराजिताः ॥१२॥

सर्वे	யாவரும்	सगन्धर्वैः	கந்தர்வர்களுள் எரிடவும்
सुबलसम्पन्नाः	மேலான பலமுற்றவர் கள் ;	स किन्नरमहोरगैः	கின்னரர், மகோரகர் உள்ளிடவும்
सर्वे	எவரும்	देवैः अपि	தேவர்களாலும்
विस्तीर्णकीर्तयः	பரவிய புக்கெற்ற	पराजिताः	தோல்வியடைந்தவர் களாய்
सर्वे	யாவரும் [வர்கள் ;	श्रूयन्ते न	கேட்கப்படவில்லை.
समरं	அமருக்கு		
भासाद्य	சென்று		

सर्वे च विदुषो वीराः सर्वे युद्धविशारदाः । सर्वे प्रवरविज्ञानाः सर्वे लब्धवरास्तथा ॥

सर्वे	யாவரும்	सर्वे तथा	யாவரும்
विदुषः	கற்றுணர்ந்த	प्रवरविज्ञानाः	மேம்பட்ட அறிவி
वीराः	ஞார்கன்;	सर्वे च	யாவரும் [னர்கள்;
सर्वे	யாவரும்	लब्धवराः	வரங்கள் பெற்றவர்
युद्धविशारदाः	சமர்விபுணர்கள்;		கள்.

स तैस्तदा भास्करतुल्यवर्चसैः सुतैर्वृतः शत्रुबलप्रमर्दनैः ।

रराज राजा मघवान्यथाऽमरैर्वृतो महादानवदर्पनाशनैः

॥ १५ ॥

तदा	அப்பொழுது	महादानव-	அகநேரத்தமர்களின்
सः	அந்த	दर्पनाशनैः }	செருக்கைக்குலைக்
राजा	மன்னவன்		கும்
भास्कर(तुल्यवर्चसैः)	ஞாயனுக்கு நிகரான ஒளிகொண்டவரும்	अमरैः	தேவர்களால்
शत्रुबलप्रमर्दनैः	சத்ருகேனைகளை யழிப்	वृतः	குழப்பெற்ற
सैः	அந்த [பார்களுமான	मघवान् यथा	இந்திரன் எவ்வாறோ
सुतैः	புதல்வர்களால்		அவ்வாறு
वृतः	குழப்பட்டவரால்	राज	விளக்கினான்.

स पुत्रान्संपरिष्वज्य भूषयित्वा च भूषणैः । आशीर्भिश्च प्रशस्ताभिः प्रेषयामास संयुगे ॥

सः	ஆவன்	भूषयित्वा च	அலக்கரித்தும்
पुत्रान्	புதல்வர்களை	प्रशस्ताभिः	சிறந்த
संपरिष्वज्य च	ஆலிக்கனம் செய்து	आशीर्भिः	ஆசிச்சொற்கள்
	கொண்டும்		கொண்டு
भूषणैः	ஆபரணங்களால்	संयुगे	போர்கிமித்தமாய்
		प्रेषयामास	வழியனுப்பினான்.

युद्धोन्मत्तं च मत्तं च भ्रातरौ चापि रावणः । रक्षणार्थं कुमाराणां प्रेषयामास संयुगे ॥

रावणः	ராவணன்	मत्तं च	மத்தனையும்
अपि च	இன்னும்	संयुगे	போரில்
भ्रातरौ	சகோதரர்களான	कुमाराणां	குமாரர்களின்
युद्धोन्मत्तं च	யுத்தோன்மத்தனை	रक्षणार्थं	பாதுகாப்பிற்காக
	யும்,	प्रेषयामास	அனுப்பினான்.

तैऽभिवाद्य महात्मानं रावणं रिपुरावणम् । कृत्वा प्रदक्षिणं चैव महाकायाः प्रतस्थिरे ॥

महाकायाः	பெருந்தேகமுற்ற	रावणं	ராவணனை
ते	அவர்கள்	अभिवाद्य च	தண்டனிட்டும்
रिपुरावणं	சத்ருக்களைக்கதற	प्रदक्षिणं कृत्वा एव	வலம்வந்தும்
	வடிக்கும்	प्रतस्थिरे	புறப்பட்ட சித்தமாயி
महात्मानं	பேரற்றல் படைத்த		னர்.

सर्वोपधीभिर्गन्धैश्च समालभ्य महाबलाः । निर्जग्मुर्नैर्ऋतश्रेष्ठाः षडेते युद्धकाङ्क्षिणः ॥१९॥

महाबलाः	மகாபலசாலிகளும்	सर्वोपधीभिः	பல ஓளவுதிரஸ்க்ஷ ளாலும்
युद्धकाङ्क्षिणः	போராவல் கொண்ட	गन्धैः च	சந்தனங்களாலும்
एते	இந்த [வர்களுமான	समालभ्य	பூசிக்கொண்டு
नैर्ऋतश्रेष्ठाः	நாக்ஷஸோத்தமர்கள்	निर्जग्मुः	செல்லுநற்றூர்கள்.
षट्	ஆறுவர்களும்		

त्रिशिराश्चातिकायश्च देवान्तकनरान्तकौ । महोदरमहापाश्वीं निर्जग्मुः कालचोदिताः ॥

कालचोदिताः	காலக்காலம் நெருக்கி யவர்களான	महोदरमहापाश्वीं	மகோதரனும், மகா பார்ச்வனும்
त्रिशिराः	திரிசிரஸும்,	निर्जग्मुः	கிளப்பலானார்கள்.
अतिकायः	அதிகாயனும்,		

ततः सुदर्शनं नाम नीलजीमूतसन्निभम् । ऐरावतकुले जातमारुरोह महोदरः ॥ २१ ॥

महोदरः	மகோதரன்	नीलजीमूतसन्निभं	கருமேகத்தை நிகர்த் ததுமான
ततः	அப்பொழுது	सुदर्शनं नाम	சுதர்சனம் என்ற யானீது
ऐरावतकुले जातं	ஐராவதயானைவம்சத் தில் பிறந்ததும்	आरुरोह	ஏறிக்கொண்டான்.

सर्वायुधसमायुक्तं तूणीभिश्च स्वलङ्कृतम् । रराज गजमास्थाय सवितेवास्तमूर्धनि ॥२२॥

सर्वायुधसमायुक्तं	எல்லா ஆயுதங்களும் கட்டப்பெற்றதும்	आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
तूणीभिः	அம்புறுத்துணிகளால்	अस्तमूर्धनि	அஸ்தமலைச்சிகரத்
स्वलङ्कृतं च	அலங்கரிக்கப்பட்டது	सविता	சூர்யன் [தில்
गजं	யானீது [மான	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
		रराज	விளங்கினான்.

हयोत्तमसमायुक्तं सर्वायुधसमाकुलम् । आरुरोह रथश्रेष्ठं त्रिशिरा रावणात्मजः ॥ २३ ॥

रावणात्मजः	ராவணனின் புதல்வ	सर्वायुधसमाकुलं	ஆயுதங்களெல்லாமும் கிரம்பியதுமான
त्रिशिराः	திரிசிரஸ் [ஐகிய	रथश्रेष्ठं	சிறந்த ரதத்தில்
हयोत्तमसमायुक्तं	சிறந்த குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றதும்	आरुरोह	ஏறிக்கொண்டான்.

त्रिशिरा रथमास्थाय विरराज धनुर्धरः । सविद्युदुल्कः शैलाग्रे सेन्द्रचाप इवाम्बुदः ॥

त्रिशिराः	திரிசிரஸ்	सविद्युदुल्कः	{ மின்னல்களுடனும், எரிகொள்ளிகளுட னும் கூடியதும்
धनुर्धरः	விள்ளைத்தி	सेन्द्रचापः	இந்திரதனுஸுடன் கூடியதீமான
रथं	ரதத்தில்	अम्बुदः इव	மேகம் எவ்வாறோ, அவ்வாறே
आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு	विरराज	விளங்கினான்.
शैलाग्रे	மலைச்சிகரத்தில்		

त्रिभिः किरीटैः शुशुभे त्रिशिराः स रथोत्तमे । हिमवानिव शैलेन्द्रस्त्रिभिः काञ्चनपर्वतैः ॥

रथोत्तमे	சிறந்த தேரில்	हिमवान्	இமவான்
सः	அந்த	त्रिभिः	மூன்று
त्रिशिराः	தீரீசிரஸ்,	काञ्चनपर्वतैः	பொன் குன்றுகளால்
त्रिभिः	மூன்று	इव	எவ்வண்ணமோ
किरीटैः	கிரீடங்களால்		அவ்வண்ணமே
शैलेन्द्रः	பர்வதராஜனாகிய	शुशुभे	விளங்கினான்.

अतिकायोऽपि तेजस्वी राक्षसेन्द्रसुतस्तदा । आरुरोह रथश्रेष्ठं श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् ॥२६॥
सुचक्राक्षं सुसंयुक्तं स्वनुकर्षं सुकूबरम् । तूणीवाणासनैर्दीप्तं प्रासासिपरिघाकुलम् ॥२७॥

तदा	அப்பொழுது	स्वनुकर्षं	நல்ல துகத்தடி களு டன்கடியதும்
तेजस्वी	பிரதாபசாலியும்	सुकूबरं	அழகிய ஏற்காலுடன் கடியதும்
सर्वधनुष्मतां	எல்லா வில்லாளிகளுக் குள்ளும்	तूणीवाणासनैः	அம்புறுத் தூணிகளா லும் விர்களாலும்
श्रेष्ठः	சிறந்தவனும்	दीप्तं	விளங்குவதும்
राक्षसेन्द्रसुतः	ராக்ஷஸமன்னனின் புதல்வனுமாகிய	प्रासासिपरिघाकुलं	{ சட்டிகள், கத்திகள், உழலைத்தடிகள், இவைகளுடன்கடிய யதுமான
अतिकायः अपि	அதிகாயனும்	रथश्रेष्ठं	சிறந்த ரதமொன்றில்
सुचक्राक्षं	அழகிய சக்ரங்களும் அச்சமமைந்ததும்	आरुरोह	ஏறிக்கொண்டான்.
सुसंयुक्तं	மிக உறுதியானதும்		

स काञ्चनविचित्रेण मकुटेन विराजता । भूषणैश्च वभौ मेरुः किरणैरिव भासयन् ॥२८॥

सः	அவன்	किरणैः	கிரணங்களால்
काञ्चनविचित्रेण	பொன்னுலிழைக்கப் பெற்ற	भासयन्	பிரகாசிக்கும்
विराजता	பிரகாசிக்கின்றதான	मेरुः	மேருபர்வதம்
मकुटेन	கிரீடத்தாலும்	इव	போல
भूषणैः च	பூஷணங்களாலும்	वभौ	திகழ்ந்தான்.

स रराज रथे तस्मिन् राजसूनुर्नहावलः । वृतो नैर्ऋतशार्दूलैर्वज्रपाणिरिवामरैः ॥ २९ ॥

तस्मिन्	அந்த	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
रथे	ரதத்தில்	अमरैः	தேவர்களால்
सः	அந்த	वज्रपाणिः	இந்திரன்
महाबलः	மகாபலசாலியாகிய	इव	எவ்வண்ணமோ
राजसूनुः	ராஜசூனாரன்		அவ்வண்ணமே
नैर्ऋतशार्दूलैः	இராக்ஷஸேஸாத் தமர் களால்	रराज	விளங்கினான்.

हयमुच्चैःश्रवःप्रख्यं श्वेतं कनकभूषणम् । मनोजवं महाकायमारुह नरान्तकः ॥ ३० ॥

नरान्तकः	நரான்தகன்	मनोजवं	மனோஜவகங்கொண் டதும்
उच्चैःश्रवःप्रख्यं	{ இந்திரனது சூதிரை யான உச்சைச் சாவ னை நிகர்த்ததும்	महाकायं	பெருமுடலுற்றது மாகிய
श्वेतं		हयं	ஒரு சூதிரைமீது ஏறிக்கொண்டான்.
कनकभूषणं	வெண்மையானதும் பொன்னுபரணங்கள் சூண்டதும்	आरुह	

गृहीत्वा प्रासमुल्काभं विरराज नरान्तकः । शक्तिमादाय तेजस्वी गुहः शिखिगतो यथा ॥

नरान्तकः	நரான்தகன்	शिखिगतः	மயில்மீது வீற்றிருக் கும்
उल्काभं	எறிக்கொள் ளரியை	तेजस्वी	தேஜஸ்வியாகிய
प्रासं	ஓர் சட்டியை [நிகர்த்த கைக்கொண்டு	गुहः	உண்முதலுற்றதி
गृहीत्वा		यथा	எவ்வாறோ, அவ்வாறே
शक्तिं	வேலாயுதத்தை	विरराज	விளக்கினான்.
आदाय	ஏந்தி		

देवान्तकः समादाय परिघं वज्रभूषणम् । परिगृह्य गिरिं दोभ्यां वपुर्विष्णोर्विडम्बयन् ॥

देवान्तकः	தேவான்தகன்	गिरिं	மலையை (மந்தாகிரி யை)
वज्रभूषणं	வைரக்கற்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற	परिगृह्य	தூக்கிக்கொண்டுவின்ற
परिघं	உழலைத்தடியென்றை	विष्णोः	பூரீபுறா விஷ்ணுவின்
समादाय	கைக்கொண்டு,	वपुः	தொந்தத்தை [எனது
दोभ्यां	கைகளால்	विडम्बयन्	நிகர்த்ததுயின்க்கினான்.

महापार्श्वो महाकायो गदामादाय वीर्यवान् । विरराज गदापाणिः कुवेर इव संयुगे ॥ ३३ ॥

महाकायः	பெருடலுற்றவனும்	गदापाणिः	கதையைக்கையிலேந் திய
वीर्यवान्	வீர்யசாலியுமான	कुवेरः	குபேரன்
महापार्श्वः	மகாபார்ச்வன்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
गदां	கதையை	विरराज	விளக்கினான்.
आदाय	கைக்கொண்டு,		
संयुगे	போரில்		

प्रतस्थिरे महात्मानो बलैरप्रतिमैर्वृताः ॥ ३४ ॥

महात्मानः	பேராற்றல் கொண்ட ஆவர்கள்,	बलैः	படைகளால்
अप्रतिमैः	ஒப்பற்ற	वृताः	சூழப்பட்டவர்களால்
		प्रतस्थिरे	புறப்பட்டார்கள்.

तानजैश्च तुरङ्गैश्च रथैश्चाम्बुदनिस्वनैः । अनुजगुर्षहात्मानो राक्षसाः प्रवरायुधाः ॥ ३५ ॥

महात्मानः	மிக்க ஆற்றல்கொண்டவர்களும்	गजैः च	யானைகளோடும்
प्रवरायुधाः	சிறந்த ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டவர்கள்	तुरङ्गैः च	குதிரைகளோடும்
राक्षसाः	அரக்கர்கள் [ஈமான]	अम्बुदनिस्वनैः	மேகவோசைகொண்ட
तान्	ஆவர்களை	रथैः च	ரதங்களோடும்
		अनुजगुः	பிண்டொடர்ந்து புறப்பட்டனர்.

ते विरेजुर्षहात्मानः कुमारः सूर्यवर्चसः । किरीटिनः श्रिया जुष्टा ग्रहा दीप्ता इवाम्बरे ॥

महात्मानः	மிக்கபலசாலிகளும்	जुष्टाः	விளங்குபவர்களும்
सूर्यवर्चसः	சூர்யவொளிகொண்டவர்களும்	ते	அந்த [மான]
किरीटिनः	மகுடம்புனைந்தவர்களும்	कुमाराः	குமாரர்கள்
		अम्बरे	ஆகாயத்தில்
श्रिया	காந்திகொண்டு	दीप्ताः	ஜ்வலிக்கும்
		ग्रहाः इव	கிரஹங்கள்போல
		विरेजुः	பிரகாசித்தார்கள்.

प्रगृहीता बभौ तेषां शस्त्राणामावलिः सिता । शारदाभ्रप्रतीकाशा हंसावलिः रिवाम्बरे ॥

तेषां	அவர்களால்	भावलिः	வரிசையானது
प्रगृहीता	கொள்ளப்பட்டிருந்த	अम्बरे	ஆகாயத்தில்
शारदाभ्रप्रतीकाशा	சாத்தகாலத்தியமேகத்ததை நிகர்த்து	हंसावलिः	அன்னப்பறவைகளின் வரிசை
सिता	வெண்மையான	इव	எவ்வாறோ, அவ்வாறே
शस्त्राणां	சஸ்திரங்களின்	बभौ	திகழ்ந்தது.

मरणं वाऽपि निश्चित्य शत्रूणां वा पराजयम् ॥ ३८ ॥

इति कृत्वा मतिं वीरा निर्जग्मुः संयुगार्थिनः ॥ ३९ ॥

संयुगार्थिनः	போர்வல்கொண்ட	मतिं कृत्वा	தீர்க்காளோசனை செய்து,
वीराः	சூரர்களான ஆவர்கள்	निश्चित्य	ஓர்விதத் தீர்மானத் திற்கு வந்து
मरणं अपि वा	மரணமென்றாலும் சரி	निर्जग्मुः	வெளிப்புறப்பட்டார்கள்.
शत्रूणां	சத்ருக்களின்		
पराजयं वा	தோல்வியென்றாலும்		
इति	என்பதில் [சரி,		

जगर्जुश्च प्रणेदुश्च चिक्षिपुश्चापि सायकान् । जगृहुश्चापि ते वीरा निर्यान्तो युद्धदुर्मदाः ॥

युद्धदुर्मदाः	போர்மதம் தலைக்கேறி	अपि च	இன்னும்
ते	அந்த [யவர்களான]	प्रणेदुः	பேரிரைச்சலிட்டார்
वीराः	வீரர்கள்	अपि च	மேலும் [கள்.
निर्यान्तः	செல்கின்றவர்களாய்	चिक्षिपुः	வைதார்கள்.
जगर्जुः	சிங்கநாதம் செய்தார் கள்.	सायकान् च	பாண்க்களையும்
		जगृहुः च	கைப்பற்றினார்கள்.

क्ष्वेलितास्फोटनिनदैश्चால च वसुन्धरा । रक्षसां सिंहनादैश्च पुस्फोटेव तदाऽम्बरम् ॥

वसुन्धरा च	பூமியும்	अम्बरं च	ஆகாயமும்
क्ष्वेलिता- स्फोटनिनदैः	} குதியல்களுடையவும் கைதட்டுதல்களுடை யவும் சத்தங்களால்	रक्षसां	அரக்கர்களின்
चचा न तदा		सिंहनादैः	சிங்கநாதங்களால்
	ஆதிர்த்தது.	पुस्फोट इव	வெடிப்பதுபோலிருந் தது.
	ஆப்பொழுது		

तेऽभिनिष्क्रम्य मुदिता राक्षसेन्द्रा महाबलाः । ददृशुर्वानरानाकं समुद्यतशिलानगम् ॥

ते	ஆந்த	अभिनिष्क्रम्य	சென்று
महाबलाः	மகாபலசாலிகளாகிய	समुद्यतशिलानगं	உயர்த்தியமலைகளையும் பாக்களையுமுடைய
राक्षसेन्द्राः	ராஷ்டிரேஸாத்தமர்கள்	वानरानाकं	வானரசர் சேனையை
मुदिताः	சந்தேசவுங்கொண்டு	दृशुः	கண்டார்கள்.

हरयोऽपि महात्मानो ददृशुर्नैर्ऋतं बलम् । हस्त्यश्वरथसंवाधं किङ्किणीशतनादितम् ॥ ४३ ॥
नीलजीमूतसङ्काशं समुद्यतमहायुधम् । दीप्तानलरविप्रख्यैः सर्वतो नैर्ऋतैर्वृतम् ॥ ४४ ॥

महात्मानः	மகா ஆற்றல்கொண்ட வர்களாகிய	समुद्यतमहायुधं	{ உயர்த்திப்படித்த சிறந்த ஆயுதங்களை யுடையதம்
हरयः अपि	வானரர்களும்	दीप्तानल- रविप्रख्यैः	{ கொழுந்துவிட்டுடொரி யும் அக்னியையும் சூர்யனையும் நிகர்த்த ராஷ்டிரேஸர்களால் எக்கும்
हस्त्यश्व(थ)संवाधं	{ யானை, குதிரை, தேர் இவைகளால் நிறைந் ததும்	नैर्ऋतैः	சூழப்பட்டிருக்கிறது
किङ्किणीशतनादितं	அனேகம் சதங்கைகள் ஒலிக்கப்பெற்றதும்	सर्वतो	அரக்க [மான
नीलजीमूतसङ्काशं	கரிய மேகங்களை நிகர்த்ததும்	दृशुः	படையை கண்டார்கள்.

तद्दृष्ट्वा बलमायान्तं लब्धलक्षाः पुवङ्गमाः । समुद्यतमहाशैलाः संप्रणेदुर्महाबलाः ॥ ४५ ॥

महाबलाः	மகாபலசாலிகளாகிய	दृष्ट्वा	பார்க்கு
पुवङ्गमाः	வானர்கள்	लब्धलक्षाः	ஏற்ற லக்ஷ்யம் கிடைத் தவர்களால்
तत्	ஆந்த	समुद्यतमहाशैलाः	{ உயர்த்தப்பட்ட பெ ரும் மலைகளையுடைய வர்களாகி
बलं	படையை	संप्रणेदुः	ஆரவாரம் செய்தார் கள்.
भायान्तं	எதிர்த்து வருகின்ற தாய்		

अमृष्यमाणा रक्षांसि प्रतिनर्दन्ति वानराः

॥ ४६ ॥

वानराः

வானரர்கள்

रक्षांसि

அரக்கர்களை

अमृष्यमाणाः
प्रतिनर्दन्तिபொருதவர்களாய்
எதிர்முழக்கமிட்ட

டார்கள்.

ततः समुद्घुष्टरवं निशम्य रक्षोगणा वानरयूथपानाम् ।

अमृष्यमाणाः परहर्षमुग्रं महाबला भीमतरं विनेदुः

॥ ४७ ॥

महाबलाः

மகாபலசரளிகளான

रक्षोगणाः

அரக்கக்கூட்டங்கள்

ततः

அப்பொழுது

वानरयूथपानां

வானரசேனைத்தலைவர்

समुद्घुष्टरवं

பேரிசைச்சலை [களின்

निशम्य

கேட்டு

उग्रं

கொடியதான

परहर्षं

சத்ருக்களின் சந்தேச
ஷத்தை

अमृष्यमाणाः

பொருதவர்களாய்

भीमतरं

மிக்கபயங்கரமாக

विनेदुः

இரைச்சலிட்டனர்.

ते राक्षसबलं घोरं प्रविश्य हरियूथपाः । विचेरुह्यतैः शैलैर्नगाः शिखरिणो यथा ॥४८॥

ते

அந்த

हरियूथपाः

வானரசேனைத்தலை

घोरं

பயங்கரமான [வர்கள்,

राक्षसबलं

அரக்கச்சேனைக்குள்

प्रविश्य

புகுந்து

उच्यतेः

உயர்ந்தப்பட்ட

शैलैः

மலைகளுடன்

शिखरिणः

கொடுமுடிகளைக்

கொண்ட

नगाः यथा

மலைகள் போன்றவர்

களாய்

विचेरुः

சஞ்சரிக்கலாயினர்.

केचिदाकाशमाविश्य केचिदुर्व्यां पुवङ्गमाः । रक्षःसैन्येषु संक्रुद्धाश्चेर्दुर्मशिलायुधाः ॥४९॥

द्रुमांश्च विपुलस्कन्धान्गृह्य वानरपुङ्गवाः

॥ ५० ॥

केचित्

சில

द्रुमशिलायुधाः

மரங்களையும் மலைகளை
யும் ஆயுதமாய்க்
கொண்ட

पुवङ्गमाः

வானரர்கள்

आकाशं

ஆகாயத்தில்

प्रविश्य

புகுந்தும்

केचिन्

சில

वानरपुङ्गवाः

வானரசேந்தமர்கள்

संकुद्धाः

சினம் பூண்டு

विपुलस्कन्धान्

பெருங்களைகளுற்ற

द्रुमान्

மரங்களை

गृह्य

எடுத்துக்கொண்டு

उर्व्यां

பூமியில் [களிலும்

रक्षःसैन्येषु च

ராஷஸைசன்யங்-

चेरुः

சஞ்சரித்தார்கள்.

तद्युद्धमभवद्घोरं रक्षोवानरसंकुलम्

॥ ५१ ॥

रक्षोवानरसंकुलं

அரக்கர்களும் வான

ரர்களும் கைகலந்த

तत्

அந்த

युद्धं

யுத்தமானது

घोरं

பயங்கரமாய்

अभवत्

இருந்தது.

ते पादपशिलाशैलैश्चकुर्वृष्टिमनूपमाम् । बाणौघैर्वार्यमाणाश्च हरयो भीमविक्रमाः ॥ ५२ ॥

भीमविक्रमाः	பயங்கரப்பிரதாப	पादपशिला-}	மரங்களாலும், பாறை
ते	அந்த [சாலிகளான	शैलैः च }	களாலும், மலைகளா
हरयः	வானர்கள்		லும்
बाणौघैः	பாணசமூகங்களால்	अनूपमां	ஒப்பற்ற
वार्यमाणाः	தகைபடுகின்றவர்	वृष्टिं	வர்ஷத்தை
	களாய்	चक्रुः	பொழிந்தார்கள்.

सिंहनादान्विनेदुश्च रणे वानरराक्षसाः । शिलाभिश्चूर्णयामासुर्यातुधानान्पुवङ्गमाः ॥ ५३ ॥

रणे	போரில்	पुवङ्गमाः	வானர்கள்
वानरराक्षसाः च	வானர்களும் அரக்	यातुधानान्	அரக்கர்களை
	கர்களும்	शिलाभिः	பாறைகளால்
सिंहनादान्	சிங்கநாதங்களை	चूर्णयामासुः	தொருக்குறித்தார்கள்.
विनेदुः	முழக்கினார்கள்.		

निजघ्नुः संयुगे क्रुद्धाः क्वचाभरणावृतान् । केचिद्रथगतान्वीरान्गजवाजिगतानपि ॥ ५४ ॥

क्रुद्धाः	கோபங்கொண்ட	रथगतान्	ரதத்தின்மீதுருக்
केचित्	சிலர்	वीरान्	வீரர்களையும் [கின்ற
संयुगे	போரில்	गजवाजि-	யானமீதும், குதிரை
क्वचाभरणावृतान्	கவசங்களும் ஆபர	गतान् अपि }	மீதும் இருந்தவர்களை
	ணங்களும் பூண்டு	निजघ्नुः	புடைத்தார்கள். [யும்

निजघ्नुः सहसाऽऽपुत्य यातुधानान्पुवङ्गमाः । शैलशृङ्गाचिताङ्गाश्च मुष्टिभिर्वान्तलोचनाः ॥

पुवङ्गमाः	வானர்கள்	वान्तलोचनाः च	விழிகள் மீதுக்கையவர்
शैलशृङ्गाचिताङ्गाः	{	सहसा	விரைந்து [களாய்முகி
		आपुत्य	தாவி
		यातुधानान्	அரக்கர்களை
मुष्टिभिः	முஷ்டிகளால்	निजघ्नुः	பையப்புடைத்தார்
			கள்.

चेरुः पेतुश्च नेदुश्च तत्र राक्षसपुङ्गवाः । राक्षसाश्च शरैस्तीक्ष्णैर्विभिदुः कपिकुञ्जरान् ॥

राक्षसपुङ्गवाः	இராசுநஸைத்தமர்	राक्षसाः च	அரக்கர்களும்
तस्य	அப்பொழுது [கள்	कपिकुञ्जरान्	வானரோத்தமர்களை
चेरुः	திரிந்தார்கள்.	तीक्ष्णैः	கூரிய
पेतुः च	விழுந்தார்கள்.	शरैः	பாணங்களால்
नेदुः च	ஆரவாரஞ்செய்தார்	विभिदुः	பிளந்தார்கள்.
	கள்.		

शुलमुद्गरखड्गैश्च जघ्नुः प्रासैश्च शक्तिभिः । अन्योन्यं पातयामासुः परस्परजयैषिणः ॥ ५७ ॥
 रिपुशोणितदिग्धाङ्गास्तत्र वानरराक्षसाः । ततः शैलैश्च खड्गैश्च विसृष्टैर्हरिराक्षसैः ॥ ५८ ॥
 मुहूर्तेनावृता भूमिरभवच्छोणितापुता । विकीर्णपर्वताकारै रक्षोभिररिमर्दनैः ॥ ५९ ॥
 आसीद्वसुमती पूर्णा तदा युद्धमदान्वितैः ॥ ६० ॥

तत्र	அப்பொழுது
वानरराक्षसाः	வானர்களும், ராக்ஷ ஸர்களும்
शैलैः च	மலைகளாலும்
खड्गैः च	கத்திகளாலும்
शुलमुद्गरखड्गैः च	{ சூலங்களாலும், முத் கங்களாலும், பட் டாக்கத்திகளாலும்
प्रासैः	சட்டிகளாலும்
शक्तिभिः च	* வேல்களாலும்
जघ्नुः	தாக்கினார்கள்.
परस्परजयैषिणः	{ ஒருவரையொருவர் ஐயிக்க விருட்புகின் றவர்களாய்
रिपुशोणितदिग्धाङ्गाः	சத்ருக்களின் சத்தத் தில் மூழ்கியவராய்
अन्योन्यं	ஒருவரையொருவர்
पातयामासुः	வீழ்த்தினார்கள்.
ततः	அப்பொழுது

हरिराक्षसैः	வானர்களாலும் ரா க்ஷஸர்களாலும்
विसृष्टैः	விடுக்கப்பட்ட அவை களால்
मुहूर्तेन	சிறிதுநேரத்தில்
भूमिः	தரையானது
आवृता	மறைக்கப்பட்டதாய்
शोणितापुता	குருதிபெருகியதாய்
अभवत्	ஆனது.
विकीर्णपर्वताकारैः	சிறந்த மலைகளை நிகர்த்தவர்களும்
अरिमर्दनैः	சத்ருசம்ஹாரகர் களும்
युद्धमदान्वितैः	போர்மதம் கொண்ட வர்களும்
रक्षोभिः	அரக்கர்களால்
वसुमती	பூமியானது
तदा	அப்பொழுது
पूर्णा	நிரம்பியதாய்
आसीत्	ஆயிற்று.

आक्षिप्ताः क्षिप्यमाणाश्च भग्नशूलाश्च वानरैः । पुनरङ्गैस्तथा चक्रुरासन्ना युद्धमद्भुतम् ॥

वानरैः	வானர்களால்
आक्षिप्ताः च	ஐழுக்கப்பட்டவர் களும்,
क्षिप्यमाणाः च	எறியப்பட்டவர்களும்
भग्नशूलाः तथा	சூலங்கள் முறிக்கப் பட்டவர்களும்

अङ्गैः पुनः	அங்கங்களாலேயே
आसन्नाः	எதிர்த்து
अद्भुतं	ஆச்சர்யமான
युद्धं	போரை
चक्रुः	செய்தார்கள்.

वानरान्वानरैरेव जघ्नुस्ते रजनीचराः । राक्षसान् राक्षसैरेव जघ्नुस्ते वानरा अपि ॥ ६२ ॥-

ते	அந்த
रजनीचराः	அரக்கர்கள்
वानरान् *	வானர்களை
वानरैः एव	வானர்களைக்கொண் டே
जघ्नुः	புடைத்தார்கள்.

ते	அந்த
वानराः अपि	வானர்களும்
राक्षसान्	அரக்கர்களை
राक्षसैः एव	அரக்கர்களைக்கொண் டே
जघ्नुः	புடைத்தார்கள்.

आक्षिप्य च शिलास्तेषां निजघ्नू राक्षसा हरीन् ।
तेषां चाच्छिद्य शस्त्राणि जघ्नू रक्षांसि वानराः

॥ ६३ ॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	वानराः	வானர்கள்
हरीन्	வானர்களை	रक्षांसि	அரக்கர்களை
तेषां	அவர்களுடைய	तेषां	அவர்களுடைய
शिलाः च	பாறைகளையே	शस्त्राणि च	ஆயுதங்களையே
आक्षिप्य	பிடுங்கிக்கொண்டு	आच्छिद्य	பிடுங்கிக்கொண்டு
निजघ्नूः	நையப்புடைத்தார்கள்.	जघ्नूः	புடைத்தார்கள்.

निजघ्नूः शैलशूलास्त्रैर्विभिदुश्च परस्परम् । सिंहनादान्विनेदुश्च रणे वानरराक्षसाः ॥ ६४ ॥

रणे	போரில்	निजघ्नूः	தாக்கிக்கொண்டார்கள்.
वानरराक्षसाः	வானர்களும் ராக்ஷ ஸர்களும்	परस्परं	ஒருவரையொருவர்
शैलशूलास्त्रैः	{ மலைகளாலும், குலங்க ளாலும், அஸ்திரங்க ளாலும்	विभिदुः च	கிழித்தும் கொண்டார்கள்.
		सिंहनादान् च	சிங்கநாதங்களையும்
		विनेदुः	முழக்கினார்கள்.

छिन्नवर्मतनुत्राणा राक्षसा वानरैर्हताः । रुधिरं प्रभुतास्तत्र रससारमिव द्रुमाः ॥ ६५ ॥

तत्र	அப்பொழுது	रुधिरं	ரத்தத்தை,
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	द्रुमाः	மரங்கள்
वानरैः	வானர்களால்	रससारं	பால்பெருக்கை
हताः	புடைக்கப்பட்டு	इव	எவ்வண்ணமோ, அவ் வண்ணமே,
छिन्नवर्म- } तनुत्राणाः }	உடலைக்காக்கும் கவ சங்களையிழந்தவர்க ளாய்	प्रभुताः	பெருக்கினார்கள்.

रथेन च रथं चापि वारणेनैव वारणम् ॥ ६६ ॥

हयेन च हयं केचिन्निजघ्नूर्वानरा रणे । प्रहृष्टमनसः सर्वे प्रगृहीतमनश्शिलाः ॥ ६७ ॥

रणे	போரில்	वारणेन	ஓர் யானையால்
वानराः	வானர்கள்	वारणं एव	மற்றோர் யானையை
सर्वे	எல்லோரும்	अपि च	இன்னும் [யும்
प्रहृष्टमनसः	மனஉதஸாகக்கொண்டவர்களாய்	केचित्	சிலர்
प्रगृहीतमनःशिलाः	மனோசிலைகளை கைக்கொண்டவர்களாய்	हयेन	ஒரு குதிரையால்
रथेन	ஒரு ரதத்தால்	हयं च	மற்றோரு குதிரையையும்
रथं च	மற்றொரு ரதத்தையும்	निजघ्नूः	மோதிப்புடைத்தார்கள்.

हरयो राक्षसाञ्जघ्नुर्द्रुमैश्च बहुशाखिभिः । तद्युद्धमभवद्वोरं रक्षोवानरसङ्कुलम् ॥ ६८ ॥

हरयः	வானரர்கள்	रक्षोवानरसंकुलं	ராஷ்டிரஸர்களும் வான ரர்களும் கைகலந்த
बहुशाखिभिः	பல கிளைகளுற்ற	तत्	அந்த
द्रुमैः च	மரங்களாலும்	युद्धं	யுத்தமானது
राक्षसान्	அரக்கர்களை	घोरं	பயங்கரமாக
जघ्नुः	தாக்கினார்கள்.	अभवत्	இருந்தது.

धुरप्रैर्धचन्द्रैश्च भल्लैश्च निशितैः शरैः । राक्षसा वानरेन्द्राणां चिच्छिदुः पादपाञ्छिलाः॥

राक्षसाः	அரக்கர்கள்	अर्धचन्द्रैः च	அர்த்தசந்திர பாணங் களாலும்
वानरेन्द्राणां	வானரோத்தமர்களு	निशितैः	கூரிய
पादपान्	மரங்களையும் [டைய	भल्लैः शरैः च	பல்ல பாணங்களாலும்
शिलाः	பாறைகளையும்	चिच्छिदुः	துண்டித்து வீழ்த்தி னார்கள்.
धुरप्रैः	சூர்ப்பா பாணங்க ளாலும்		

विकीर्णैः पर्वताग्रैश्च द्रुमैश्छिन्नैश्च संयुगे । हतैश्च कपिरक्षोभिर्दुर्गमा वसुधाऽभवत् ॥ ७० ॥

संयुगे	போரில்	हतैः	மாண்டுகிடந்த
विकीर्णैः	சிதறிக்கிடந்த	कपिरक्षोभिः च	வானா அரக்கர்களா
पर्वताग्रैः च	மலைச்சிகரங்களாலும்	वसुधा	பூமியானது [லும்
छिन्नैः	முறிந்துகிடந்த	दुर्गमा	புக முடியாததாய்
द्रुमैः च	மரங்களாலும்	अभवत्	இருந்தது.

ते वानरा गर्वितहृष्टचेष्टाः संग्राममासाद्य भयं विमुच्य ।

युद्धं तु सर्वे सह राक्षसैस्तैर्नानायुवाश्चक्रुरदीनसत्त्वाः

॥ ७१ ॥

अदीनसत्त्वाः	சலிய ஆற்றல் கொண்ட	संग्रामं	போரை
ते	அந்த	आवाद्य	கொண்டு
वानराः	வானரர்கள்	गर्वितहृष्टचेष्टाः	{ செருக்கும் உத்ஸாக மும் கொண்ட செய . லுற்றவர்களாய்
सर्वे तु	எல்லோரும்	तैः	அந்த
नानायुधाः	{ பல போர்க்கருவிக ளைக்கொண்டவர் களாய்	राक्षसैः	அரக்கர்களோடு
भयं	பயத்தை	सह	கூட
विमुच्य	விட்டொழித்து	युद्धं	போரை
		चक्रुः	செய்தார்கள்.

तस्मिन्प्रवृत्ते तुमुले विमर्दे प्रहृष्यमाणेषु वलीमुखेषु ।
निपात्यमानेषु च राक्षसेषु महर्षयो देवगणाश्च नेदुः

॥ ७२ ॥

तस्मिन्	அந்த	राक्षसेषु	ஆரக்கர்கள்
तुमुले	மிகக்கலவரமான	निपात्यमानेषु च	வீழ்த்தப்படுகை
विमर्दे	போர்		யிலும்
प्रवृत्ते	நடக்குக்தால்	महर्षयः	மகரிஷிகளும்
वलीमुखेषु	வானரர்கள்	देवगणाः च	தேவர்கள்களும்
प्रहृष्यमाणेषु	உந்ஸாகமுறுகையிலும்	नेदुः	ஆரவாரித்தனர்.

ततो हयं मारुततुल्यवेगमारुह्य शक्तिं निशितां प्रगृह्य ।
नरान्तको वानरराजसैन्यं महार्णवं मीन इवाविवेश

॥ ७३ ॥

ततः	அப்பொழுது	शक्तिं	சக்தியாயுதத்தை
नरान्तकः	நரந்தகன்	प्रगृह्य	கைக்கொண்டு
मारुततुल्यवेगं	காற்றை நிகர்த்த வேகம் படைத்த	वानरराजसैन्यं	வானரமன்னனது சைன்யத்திற்குள்
हयं	குதிரைமீது	मीनः	ஓர் மீன்
आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு	महार्णवं इव	பெரிய கடலுள் எவ்வாறோ அவ்வாறே
विशितां	கூரிய	आविवेश	புகுந்தான்.

स वानरान्सप्त शतानि वीरः प्रासेन दीप्तेन विनिर्विभेद ।
एकक्षणेनेन्द्ररिपुर्महात्मा जघान सैन्यं हरिपुङ्गवानाम्

॥ ७४ ॥

वीरः	சூரனும்	प्रासेन	சட்டியால்
इन्द्ररिपुः	இந்திரசத்ருவும்	विनिर्विभेद	குத்தினான்.
महात्मा	பேராற்றல்கொண்ட	हरिपुङ्गवानां	வானரோத்தமர்
सः	அவன் [வனுமான		களின்
सप्त शतानि	எழுநூறு	सैन्यं	சைன்யத்தை
वानरान्	வானரர்களை	एकक्षणेन	ஒரு க்ஷணத்திலேயே
दीप्तेन	ஐவ்விக்கும்	जघान	புடைத்துவிட்டான்.

ददृशुश्च महात्मानं हयपृष्ठे प्रतिष्ठितम् । चरन्तं हरिसैन्येषु विद्याधरमहर्षयः ॥ ७५ ॥

विद्याधरमहर्षयः	வித்யாதரர்களும் மகரிஷிகளும்	प्रतिष्ठितं	இருப்பவனாய்
महात्मानं	மகாத்மாவாகிய	हरिसैन्येषु	வானரசைன்யங்களில்
हयपृष्ठे	குதிரைமீது [அவனை	चरन्तं च	திரிபவனாக
		ददृशुः	பார்த்தார்கள்.

स तस्य ददृशे मार्गो मांसशोणितकर्दमः । पतितैः पर्वताकारैर्वानरैरभिसंवृतः ॥ ७६ ॥

तस्य	அவனது	वानरैः	வானர்களால்
सः	அந்த	अभिसंवृतः	முழுண்டு
मार्गः	மார்க்கபானது	मांसशोणितकर्दमः	{ பாம்புகளாலும் ரத்தந்தாலும் சேறும் ற்றதாய்
पतितैः	விழுந்துகிடந்த	ददृशे	காணப்பட்டது.
पर्वताकारैः	மலைகளை திகர்த்த தொற்றமுடைய		

यावद्विक्रमितुं बुद्धिं चक्रुः पृवगपुङ्गवाः । तावदेतानतिक्रम्य निर्विभेद नरान्तकः ॥ ७७ ॥

नरान्तकः	நராதகன்	तावत्	அதற்குள்
यावत्	எதற்குள்	एतान्	இவர்களை
पृवगपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்கள்	अतिक्रम्य	ஆகாமித்து
विक्रमितुं	ஏகித்துத்தாக்க	निर्विभेद	பிளந்துவிட்டான்.
बुद्धिं चक्रुः	கினைத்தார்களோ,		

ज्वलन्तं प्रासमुद्यम्य सद्ग्रामाग्रे नरान्तकः । ददाह हरिसैन्यानि वनानीव विभावसुः ॥

नरान्तकः	நராதகன்	हरिसैन्यानि	வானாச்சைசெயங்களை
सद्ग्रामाग्रे	பொர்முனையில்	विभावसुः	அக்னிபகவான்
ज्वलन्तं	ஜ்வலிக்கும்	वनानि	காடுகளை
प्रासं	சட்டியை	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
उद्यम्य	உடர்த்திக்கொண்டு	ददाह	எரித்தான்.

यावदुत्पाटयामासुर्वृक्षाञ्छैलान्वनौकसः । तावत्प्रासहताः पेतुर्वज्रकृत्ता इवाचलाः ॥ ७९ ॥

वनौकसः	வானர்கள்	वज्रकृत्ताः	வஜ்ராயுதத்தால்
वृक्षान्	மரங்களையும்		சினைக்கப்பட்ட
शैलान्	மலைகளையும்	अचलाः इव	மலைகள்போல
उत्पाटयामासुः	பெயர்த்தெடுப்பதற் குள்	पेतुः	கீழே சாய்ந்துவிட் டார்கள்.
यावत् तावत्			
प्रासहताः	சட்டியால் தாக்கப்பட் டவர்களாய்		

दिक्षु सर्वासु बलवान्विचचार नरान्तकः । प्रमृद्रन्सर्वतो युद्धे प्रावृत्काले यथाऽनिलः ॥

बलवान्	பலசாலியாகிய	प्रमृद्रन्	தவம்மை செய்பவ
नरान्तकः	நராதகன்	प्रावृत्काले	வர்க்காலத்தில் [ஓய்
युद्धे	போரில்	अनिलः	காற்று
दिक्षु	திக்குகள்	यथा	எப்படியோ
सर्वासु	எல்லாவற்றிலும்		அப்படியே
सर्वतः	எதையும்	विचचार	திரிந்தான்.

न शेकुर्धावितुं वीरा न स्यातुं स्पन्दितुं भयात् ।
उत्पतन्तं स्थितं यान्तं सर्वान्विव्याध वीर्यवान्

॥ ८१ ॥

वीराः	ஞரர்கள் (வானர்கள்)	वीर्यवान्	வீர்யவானாகும் ஆவன் (ஆரக்கன்)
भयात्	திக்கிலால்	उत्पतन्तं	தாவுகின்றதையும்
धावितुं	ஓடவும்	स्थितं	நிற்கின்றதையும்
शेकुः न	முடியவில்லை;	यान्तं	செல்கின்றதையும்
स्यातुं	நிற்கவும்,	सर्वान्	யாவற்றையும்
स्पन्दितुं	ஆசையவும்,	विव्याध	தாக்கினான்.
न	முடியவில்லை.		

एकेनान्तककल्पेन प्रासेनादित्यतेजसा । भिन्नानि हरिसैन्यानि निपेतुर्धरणीतले ॥ ८२ ॥

हरिसैन्यानि	வானரச் சையங்கள்	प्रासेन	சட்டியைக்கொண்டு
अन्तककल्पेन	எமனை நிகர்த்த	भिन्नानि	பிளக்கப்பட்டவர்
एकेन	தனித்த ஒருவனால்	धरणीतले	பூமியில் [களாய்
आदित्यतेजसा	ஞர்யவொளிகொண்ட	निपेतुः	விழுந்தார்கள்.

वज्रनिष्पेषसदृशं प्रासस्याभिनिपातनम् । न शेकुर्वानराः सोढुं ते विनेदुर्महास्वनम् ॥ ८३ ॥

वानराः	வானர்கள்	सोढुं	சகிக்க
प्रासस्य	சட்டியின்	शेकुः न	முடியவில்லை.
वज्रनिष्पेषसदृशं	வஜ்ராயுதத்தின் வீழ்ச்சிக்கொப்பாகிய	ते	ஆவர்கள்
अभिनिपातनं	தரக்குதலை	महास्वनं	பேரிசைச்சலாய்
		विनेदुः	கிணார்கள்.

पततां हरिवीराणां रूपाणि प्रचकाशिरे । वज्रभिन्नायकूटानां शैलानां पततामिव ॥ ८४ ॥

पततां	கீழ்விழுந்த	पततां	கீழேசாயும்
हरिवीराणां	வானரவீரர்களின்	शैलानां	மலைகளுடைய உருவங் கள்
रूपाणि	உருவங்கள்	इव	எவ்விதமோ அவ்வித மே
वज्रभिन्नायकूटानां	{ வஜ்ராயுதத்தால் பிளப்புண்ட சிகர சமூகங்களுற்று	प्रचकाशिरे	விளங்கின.

ये तु पूर्वं महात्मानः कुम्भकर्णेन पातिताः । ते स्वस्था वानरश्रेष्ठाः सुग्रीवमुपतस्थिरे ॥

कुम्भकर्णेन	கும்பகர்ணனால்	ते	அந்த
ये	எந்த	वानरश्रेष्ठाः तु	வானரோத்தமர்களும்
महात्मानः	மகா ஆற்றலமைந்த	स्वस्थाः	ஸ்வபாவநிலைமைக்கு வந்தவர்களாய்
पूर्वं	முன்பு [வர்கள்	सुग्रीवं	சுகிரீவனை
पातिताः	வீழ்த்தப்பட்டார் களை	उपतस्थिरे	கிட்டினார்கள்.

विप्रेक्षमाणः सुग्रीवो ददर्श हरिवाहिनीम् । नरान्तकभयत्रस्तां विद्रवन्तीमितस्ततः ॥ ८६ ॥

सुग्रीवः	சுகரீவன்	विप्रेक्षमाणः	கவனித்து
हरिवाहिनीं	வானரச்சேனையை	इतस्ततः	இங்குமங்கும்
नरान्तकभयत्रस्तां	{ நரான்தகனிடம் பயத் தால் திகில்கொண்ட தாய்	विद्रवन्ती	சிதறி ஓடுகின்றதாய்
		दर्शं	பார்த்தான்.

विद्रुतां वाहिनीं दृष्ट्वा स ददर्श नरान्तकम् । गृहीतपासमायान्तं हयपृष्ठे प्रतिष्ठितम् ॥ ८७ ॥

सः	அவன்	हयपृष्ठे	குதிரைமீது
वाहिनीं	சேனையை	प्रतिष्ठितं	எறிக்கொண்டு
विद्रुतां	ஒடினதாய்	गृहीतपासं	எட்டியைக்கொண்டு
दृष्ट्वा	கண்டு பின்	आयान्तं	எதிர்த்துவருகிறவ
नरान्तकं	நரான்தகனை	दर्शं	கவனித்தான். [ஸம்]

अथोवाच महातेजाः सुग्रीवो वानराधिपः । कुमारमद्भद्रं वीरं शक्रतुल्यपराक्रमम् ॥ ८८ ॥

महातेजाः	மகா ஆற்றல்கொண்ட வனும்	शक्रतुल्यपराक्रमं	இந்திரனுக்கொப்பான பாக்காமங்கொண்ட
वानराधिपः	வானரமன்னனுமாகிய	वीरं	சூரனுமாகிய
सुग्रीवः	சுகரீவன்	अद्भुतं	அக்கதனைப்பார்த்து
अथ	அப்பொழுது	उवाच	பின்வருமாறு கட்ட ளையிட்டான்:
कुमारं	புதல்வனும்		

गच्छ त्वं राक्षसं वीरो योऽसौ तुरगमास्थितः । क्षोभयन्तं हरिवलं क्षिप्रं प्राणैर्वियोजय ॥

त्वं गच्छ	"நீ சென்றவா.	हरिवलं	வானரச்சேனையை
यः	எந்த	क्षोभयन्तं	கலக்கும்
असौ	இந்த	राक्षसं	ஆக்கனை
वीरः	வீரன்	क्षिप्रं	விரைவில்
तुरगं	குதிரைமீது	प्राणैः वियोजय	உயிர்வாங்கிவிடுவா யாக."
आस्थितः	நீற்றிருக்கின்றானே அந்த		

स भर्तुर्वचनं श्रुत्वा निष्पताद्भद्रस्ततः । अनीकान्मेघसङ्काशान्मेघानीकादिवांशुमान् ॥

सः	அந்த	अनीकात्	சேனையினின்று
अद्भुतः	அக்கதன்	अंशुमान्	சூரியபகவான்
स्ततः	அப்பொழுது	मेघानीकात्	மேகப்படலத்தி லின்று
भर्तुः	தலைவரது	इव	எவ்விதமோ அவ்வி தமே
वचनं	கட்டளையை	निष्पत	வெளியார்ந்தான்.
श्रुत्वा	சிரமேற்கொண்டு		
मेघसङ्काशात्	மேகத்தை நிகர்த்த		

शैलसङ्घातसङ्काशो हरीणाद्युत्तमोऽद्भुतः । रराजाद्भुतसद्भुतः सधातुरिव पर्वतः ॥ ९१ ॥

हरीणां	வானார்களுள்	अद्भुतसद्भुतः	தோள்வளைகள்
उत्तमः	உத்தமனும்	सधातुः	அணிந்தவனாய்
शैलसङ्घातसङ्काशः	மலைப்பிளப்பை நிகர்த்து	पर्वतः इव	பர்வதம் எவ்வண்ணமோ
अद्भुतः	அங்கதன்	रराज	விளங்கினான்.

निरायुधो महातेजाः केवलं नखदंष्ट्रवान् । नरान्तकमभिक्रम्य वालिपुत्रोऽब्रवीद्वचः ॥ ९२ ॥

महातेजाः	மிக்க ஆற்றல்கொண்ட	नरान्तकं	நரான்தகனை
वालिपुत्रः	வாலிமைந்தன்	अभिक्रम्य	எதிர்த்து
निरायुधः	ஆயுதமேந்தாத	वचः	ஒரு சொல்லை
नखदंष्ट्रवान्	நகங்களை யும், பற்களை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
केवलं	யும் மாதிரி கொண்டு		புகன்றான் :

तिष्ठ किं प्राकृतैरेभिर्हरिभिस्त्वं करिष्यसि । अस्मिन्वज्रसमस्पर्शं प्राप्तं क्षिप ममोरसि ॥

तिष्ठ	“சற்றுப் பொறு,	मम	எனது
एभिः	இந்த	अस्मिन्	இந்த
प्राकृतैः	பாமர	उरसि	மார்பில்
हरिभिः	குரங்குகளுடன்	वज्रसमस्पर्शं	வஜ்ராயுதத்தை நிகர்
त्वं	நீ		த்த வலிகொண்ட
करिष्यसि किं	செய்யப்போவ தென்ன?	प्राप्तं	சட்டையை
		क्षिप	எறிவாய்.”

अद्भुतस्य वचः श्रुत्वा प्रचुक्रोध नरान्तकः । सन्दश्य दशनैरोष्ठं विनिश्चस्य भुजङ्गवत् ॥ ९५ ॥

कुदः	கோபங்கொண்டிருந்த	ओष्ठं	உதட்டை
	வனும்	सन्दश्य	சுடித்து
नरान्तकः	மானிடர்களுக்கு	वालिपुत्रं	வாலிபுதல்வனாகிய
	மிருத்யுவுமான	अद्भुतं	அங்கதனை
नरान्तकः	நரான்தகன்	अभिगम्य	கிட்டி
अद्भुतस्य	அங்கதனுடைய	भुजङ्गवत्	சர்ப்பம்போல்
वचः	சொல்லை	विनिश्चस्य	பெருமூச்செறிந்து
श्रुत्वा	கேட்டு	प्रचुक्रोध	கடுகடுத்தான்.
दशनैः	பற்களால்		

प्रासं समाविध्य तदाऽद्भुदाय समुज्ज्वलन्तं सहसोत्ससर्ज ।
स वालिपुत्रोरसि वज्रकल्पे बभूव भग्नो न्यपतच्च भूमौ ॥ ९६ ॥

तदा	அப்பொழுது	वज्रकल्पे	வஜ்ராயுதத்தை
समुज्ज्वलन्तं	ஜ்வலிக்கும்		நிகர்த்த
प्रासं	சட்டியை	वालिपुत्रोरसि	வாலிபுத்தரனது
सामविध्य	சுழற்சி		மார்பில்
अद्भुदाय	அங்கதன்மீது	भग्नः	முறிவுண்டதாய்
सहसा	விரைந்து	बभूव	ஆனது;
उत्ससर्ज	எறிந்தான்.	भूमौ च	பூமியிலும்.
सः	அது	न्यपतत्	விழுந்துவிட்டது.

तं प्रासमालोक्य तदा विभ्रं सुपर्णकुचोरगभोगकल्पम् ।
तलं समुद्यम्य स वालिपुत्रस्तुरङ्गं तस्य जघान मूर्ध्नि ॥ ९७ ॥

तदा	அப்பொழுது	विभ्रं	முறிவுண்டதாய்
सः	அந்த	आलोक्य	பார்த்து
वालिपुत्रः	வாலிமைந்தன்	तलं	உள்ளங்கையை
तं	அந்த	समुद्यम्य	ஓங்கி
प्रासं	சட்டியை	तस्य	அவனது
सुपर्णकुचोर- } भोगकल्पं }	கருடபகவானால் ஆண் டுண்ட சர்ப்பத்தின் உடலை நிகர்த்து	तुरङ्गं	குதிரையை
		मूर्ध्नि	தலையில்
		जघान	அறைந்தான்.

निमग्नतालुः स्फुटिताक्षितारो निष्क्रान्तजिह्वोऽचलसंनिकाशः ।
स तस्य वाजी निपपात भूमौ तलप्रहारेण विशीर्णमूर्धा ॥ ९८ ॥

तस्य	அவனது	निमग्नतालुः	கடைவாய் நகங்கி
अचलसंनिकाशः	மலையை நிகர்த்த	स्फुटिताक्षितारः	கருவிழிகள் தெறித்து
सः वाजी	அந்தக் குதிரை	निष्क्रान्तजिह्वः	நாக்கு பிதுங்கி
तलप्रहारेण	உள்ளங்கையறையால்	भूमौ	பூமியில்
विशीर्णमूर्धा	மண்டையுடைந்து,	निपपात	சாய்ந்தது.

नरान्तकः क्रोधवशं जगाम हतं तुरङ्गं पतितं निरीक्ष्य ।
स मुष्टिमुद्यम्य महाप्रभावो जघान शीर्षं युधि वालिपुत्रम् ॥ ९९ ॥

युधि	போரில்	महाप्रभावः	மிக மகிமைவாய்ந்த
नरान्तकः	நரரந்தகன்	सः	அவன்
तुरङ्गं	குதிரையை	मुष्टि	முஷ்டியை
हतं	மாண்டு	उद्यम्य	உயர்த்தி
पतितं	விழுந்ததாய்	वालिपुत्रं	வாலிபுத்தல்வனை
निरीक्ष्य	கண்டு	शीर्षं	சிரவியில்
क्रोधवशं जगाम	கோபம் மூண்டான்.	जघान	புடைத்தான்.

अथाद्गदो मुष्टिविभिन्नमूर्धा सुस्त्राव तीव्रं रुधिरं भृशोष्णम् ।

मुहुर्विज्ज्वाल मुमोह चापि संज्ञां समासाद्य विसिध्मिये च ॥ १०० ॥

अथ	அப்பொழுது	मुहुः	மிகவும்
अद्गदः	அக்கதன்	विज्ज्वाल	தபித்தான்.
मुष्टिविभिन्नमूर्धा	முஷ்டியால் தலை பிள வுண்டவனாக	च च	அக்கணமே
भृशोष्णं	மிகக்கொதிப்புண்ட	मुमोह	உணர்விழந்தான்.
रुधिरं	ரத்தத்தை	संज्ञां	தெளிவை
तीव्रं	அதிகமாய்	समासाद्य	• அடைந்து
सुस्त्राव	ஒழுக்கினான்.	विसिध्मिये अपि	ஆச்சர்யமும் கொண்டான்.

अथाद्गदो वज्रसमानवेगं संवत्य मुष्टिं गिरिशृङ्गकल्पम् ।

निपातयामास तदा महात्मा नरान्तकस्योरसि वालिपुत्रः ॥ १०१ ॥

अथ	பின்னர்	मुष्टिं	முஷ்டியை
वालिपुत्रः	வாலிபுத்தல்வனும்	वज्रसमानवेगं	வஜ்ராயுதத்தை நிகர் த்த வேகமுற்றதாய்
महात्मा	பேராற்றல்கொண்ட	संवत्यं	சுழற்றி
अद्गदः	அக்கதன் [வனுமாகிய	नरान्तकस्य	நரரந்தகனுடைய
तदा	அப்பொழுது	उरसि	மார்பில்
गिरिशृङ्गकल्पं	மலைச்சிகரத்தை நிகர் த்த	निपातयामास	வீழ்த்தினான்.

स मुष्टिनिष्पिष्टविभिन्नवक्षा ज्वालावमच्छोणितदिग्धगात्रः ।

नरान्तको भूमितले पपात यथाऽचलो वज्रनिपातभग्नः ॥ १०२ ॥

सः नरान्तकः	அந்த நரரந்தகன் .	वज्रनिपातभग्नः	வஜ்ராயுதத்தின் வீழ் ச்சியால் பிளவுண்ட மலை
मुष्टिनिष्पिष्ट- विभिन्नवक्षाः	} முஷ்டியின் புடைப் பால் மார்பு பிளவு ண்டவனாய்	अचलः	மலை
ज्वालावम- च्छोणितदिग्धगात्रः	} ஜ்வாலையுடன் பொம் கிய ரத்தத்தால் தேகம் நனைந்தவனாய்	यथा	எப்படியோ, அப்படி யே
		भूमितले	பூப்பிரதேசத்தில்
		पपात	வீழ்ந்துமாய்ந்து விட் டான்.

अथान्तरिक्षे त्रिदशोत्तमानां वनौकसां चैव महाप्रणादः ।

बभूव तस्मिन्निहतेऽय्यवीरे नरान्तके वालिसुतेन संख्ये ॥ १०३ ॥

अथ	அப்பொழுது	निहते	மாண்டவளவில்
संख्ये	போரில்	अन्तरिक्षे	ஆகாயத்தில்
वालिसुतेन	வாலிமைந்தனால்	त्रिदशोत्तमानां च	தேவர்களுடையவும்
अय्यवीरे	சிறந்தவீரனாகிய	वनौकसां एव	வானரர்களுடையவும்
तस्मिन्	அந்த	महाप्रणादः	பேரொலியானது
नरान्तके	நரரந்தகன்	बभूव	உண்டாயிற்று.

अथाङ्गदो राममनःप्रहर्षणं सुदुष्करं तत्कृत्वान्हि विक्रमम् ।
विसिष्मिये सोऽप्यतिवीर्यविक्रमः पुनश्च युद्धे स बभूव हर्षितः ॥ १०४ ॥

अतिवीर्यविक्रमः	அதிக ஆண்மையு மாற்றலுமமைந்த	विक्रमं	விரச்செயலை
सः	அந்த	कृतवान्	செய்துமுடித்தவனாய்
अङ्गदः हि	அங்கதனும்	विसिष्मिये	கர்வங்கொண்டான்.
सुदुष्करं	செயற்கரியதும்	सः	அவன்
राममनः-	ஸ்ரீராமரது மனதிற்கு ஸந்தோஷம் விளை கிப்பதுமான	अथ	அப்பொழுது
प्रहर्षणं अपि		புன: च	மீளவும்
तत्	அந்த	युद्धे	போரில்
		हर्षितः	உத்ஸாகங்கொண்ட
		बभूव	ஆயினான். [வனாய்]

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनसप्ततितमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 17848

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 3273

सप्ततितमः सर्गः—எழுபதாவது ஸர்க்கம். ॥ ७० ॥

देवान्तकादिवधः—தேவாந்தகன் முதலியவர்களின் வதம்.

नरान्तकं हतं दृष्ट्वा चुक्रुशुनैर्ऋतर्पभाः । देवान्तकस्त्रिमूर्धा च पौलस्त्यश्च महोदरः ॥ १ ॥

नैर्ऋतर्पभाः	நாசுஷணைத்தமர் களாகிய	महोदरः च	மறோதரனும்
देवान्तकः	தேவாந்தகனும்	नरान्तकं	நரான்தகனை
पौलस्त्यः	புலஸ்தவம்சத்தவனா	हतं	மாண்டவனாய்
त्रिमूर्धा च	த்சிரமூர்தம் [கிய	दृष्ट्वा	பார்த்து
		चुक्रुशुः	அலறியழுதார்கள்.

आरूढो मेघसङ्काशं वारणेन्द्रं महोदरः । वालिपुत्रं पहावीर्यमभिदुद्राव वीर्यवान् ॥ २ ॥

मेघसङ्काशं	மேகத்தை திகர்த்த	महोदरः	மறோதரன்
वारणेन्द्रं	சிறந்த யானைமீது	महावीर्यं	மகாவீர்யசாலியான
आरूढः	ஊற்றிருந்த	वालिपुत्रं	வாலிபுதல்வனை
वीर्यवान्	வீர்யசாலியான	अभिदुद्राव	எதிர்த்தான்.

भ्रातृव्यसनसन्तप्तस्तथा देवान्तको बली । आदाय परिधं दीप्तमङ्गदं समभिद्रवत् ॥ ३ ॥

बली	பலவானாகிய	दीप्तं	ஜ்வலிக்கும்
देवान्तकः तथा	தேவாந்தகனும்	परिधं	உழலைத்தடியை
भ्रातृव्यसनसन्तप्तः	சகோதரனின் மாண த்தால் தனித்தவனாய்	आदाय	கைக்கொண்டு
		अङ्गदं	அங்கதனை
		समभिद्रवत्	எதிர்த்தான்.

रथमादित्यसङ्काशं युक्तं परमवाजिभिः । आस्थाय त्रिशिरा वीरो वालिपुत्रमथाभ्ययात् ॥

वीरः	வீரனாகிய	आदित्यसङ्काशं	சூரியனை நிகர்த்தது
त्रिशिराः अथ	திரிகிரஸும்	रथं	ரதத்தில் [மான
परमवाजिभिः	சிறந்த சூதிரைகளால்	आस्थाय	எறிக்கொண்டு
युक्तं	பூட்டப்பெற்றதும்	वालिपुत्रं	அங்கதனை
		अभ्ययात्	எதிர்த்தான்.

स त्रिभिर्देवदर्पणैर्नैर्ऋतेन्द्रैरभिद्रुतः । वृक्षमुत्पाटयामास महावितपमद्भुतः ॥ ५ ॥

सः	அந்த	त्रिभिः	மூவர்களால்
अद्भुतः	அங்கதன்	अभिद्रुतः	எதிர்க்கப்பட்டவனாய்
देवदर्पणैः	தேவர்கள் செருக்கை	महावितपं	பெருங்கிளைகளுற்ற
	சிதைத்த	वृक्षं	மரமொன்றை
नैर्ऋतेन्द्रैः	நாகந்தேவர்த்தமர்கள்	उत्पाटयामास	பெயர்த்தெடுத்தான்.

देवान्तकाय तं वीरश्चिक्षेप सहसाऽद्भुतः । महावृक्षं महाशाखं शक्रो दीप्तमिवाशनिम् ॥ ६ ॥

वीरः	சூரனாகிய	तं	அந்த
अद्भुतः	அங்கதன்	महाशाखं	பெருங்கிளைகளுற்ற
शक्रः	இந்திரன்	महावृक्षं	பெரும்விருக்தத்தை
दीप्तं	ஐவலிக்கும்	देवान्तकाय	தேவாந்தகன்மீது
अशनिं	வஜ்ராயுதத்தை	सहसा	விரைந்து
इव	எவ்வாறோ, அவ்வாறே	चिक्षेप	எறிந்தான்.

त्रिशिरास्तं प्रचिच्छेद शरैराशीविषोपमैः । स वृक्षं कुत्तमालोक्य उत्पपात तदाद्भुतः ॥

त्रिशिराः	• திரிகிரஸ்	अद्भुतः	அங்கதன்
तं	அதை	तदा	அப்பொழுது
आशीविषोपमैः	சர்ப்பங்களை நிகர்த்த	वृक्षं	மரத்தை
शरैः	பாணங்களால்	कुत्तं	துண்டிக்கப்பட்டதாய்
प्रचिच्छेद	துண்டித்தெறிந்தான்.	आलोक्य	கண்டு
सः	அந்த	उत्पपात	துள்ளியெழுந்தான்.

सं वर्षं ततो वृक्षाञ्छैलांश्च कपिकुञ्जरः । तान्प्रचिच्छेद संकुद्धत्रिशिरा निशितैः शरैः ॥

सः	அந்த	त्रिशिराः	திரிகிரஸ்
कपिकुञ्जरः	வானரோத்தமன்	संकुद्धः	கோபங்கொண்டு,
ततः	அப்பொழுது	निशितैः	கூரிய
वृक्षान्	மரங்களையும்	शरैः	பாணங்களால்
शैलान् च	• மலைகளையும்	तान्	அவைகளை
वर्षं	பொழிந்தான்	प्रचिच्छेद	துண்டித்தெறிந்தான்.

परिघाघेण तान्वृक्षान्वभञ्ज च सुरान्तकः । त्रिशिराश्चाङ्गदं वीरमभिदुद्राव सायकैः ॥ ९ ॥

सुरान्तकः च	தேவாந்தகனும்	त्रिशिराः च	திரிசிரஸும்
तान्	அந்த	वीरं	வீரனாகிய
वृक्षान्	விநுஷந்தகளை	अङ्गदं	அங்கதனை
परिघाघेण	உழலைத்தடியால்	सायकैः	பாணங்களால்
वभञ्ज	முறித்தெறிந்தான்.	अभिदुद्राव	தாக்கினான்.

गजेन समभिद्रुत्य वालिपुत्रं महोदरः । जघानोरसि संकुद्धस्तोमरैर्वज्रसन्निभैः ॥ १० ॥

महोदरः	மகோதரன்	उरसि	மார்பில்
वालिपुत्रं	வாலிபுத்தல்வனை	वज्रसन्निभैः	வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த
गजेन	யானையுடன்	तोमरैः	தோமரங்களால்
समभिद्रुत्य	கிட்டி	जघान	தாக்கினான்.
संकुद्धः	கோபங்கொண்டு		

देवान्तकश्च संकुद्धः परिघेण तदाऽङ्गदम् । उपगम्याभिहत्याशु व्यपचक्राम वेगवान् ॥ ११ ॥

देवान्तकः च	தேவாந்தகனும்	परिघेण	உழலைத்தடியால்
संकुद्धः	கோபங்கொண்டு	आशु	விரைவில்
तदा	அப்பொழுது	अभिहत्या	தாக்கிவிட்டு
अङ्गदं	அங்கதனை	वेगवान्	வேகமுற்றவனாய்
उपगम्य	கிட்டி	व्यपचक्राम	பின்சென்றான்.

स त्रिभिर्नैर्ऋतश्रेष्ठैर्युगपत्समभिद्रुतः । न विव्यथे महातेजा वालिपुत्रः प्रतापवान् ॥ १२ ॥

सः	அந்த	विभिः	முன்று
महातेजाः	ஆண்மை மிகுந்தவ னும்	नैर्ऋतश्रेष्ठैः	நாக்ஷத்ரோத்தமர்க ஏககாலத்தில் [னால்
प्रतापवान्	ஆற்றல்கொண்டவனு	युगपत्	தாக்கப்பட்டவனாய்
वालिपुत्रः	வாலிபுத்தல்வன் [மான	समभिद्रुतः	கலக்கமுறவில்லை.
		विव्यथे न	

स वेगवान्महावेगं कृत्वा परमदुर्जयः । तलेन भृशमुत्पत्य जघानास्य महागजम् ॥ १३ ॥

परमदुर्जयः	வெல்லற்கரியனும்	तलेन	உள்ளங்கையால்
वेगवान्	வேகசாலியுமாகிய	भृशं	மிக
सः	அவன்	उत्पत्य	ஓங்கி
महावेगं	பெரும் வேகத்தை	अस्य	இவனது
कृत्वा	கொண்டு	महागजं	பெரும் யானையை
		जघान	அறைந்தான்.

तस्य तेन प्रहारेण नागराजस्य संयुगे । पेतुर्लोचने तस्य विननाद स वारणः ॥ १४ ॥

संयुगे	போரில்	लोचने	கண்களிரண்டும்
तस्य	இவனது	पेतुः	பிதுங்கிவிழுந்தன.
तेन प्रहारेण	அந்த அறையால்	सः	அந்த
तस्य	அந்த	वारणः	யானை
नागराजस्य	கிறந்த யானையினு டைய	विननाद	வீறிட்டது.

विषाणं चास्य निष्कृष्य वालिपुत्रो महाबलः । देवान्तकमभिपुत्य ताडयामास संयुगे ॥

ச்யுगे	போரில்	निष्कृष्य	பிடுக்கிக்கொண்டு
महाबलः	பலசாலியாகிய	अभिपुत्य	தாவிக்கொம்பி
वालिपुत्रः	வாலிபுதல்வன்	देवान्तकं	தேவாந்தகனை
अस्य	இதனது	ताडयामास	புடைத்தான்.
विषाणं च	தந்தத்தையும்		

स विह्वलितसर्वाङ्गो वातोद्भूत इव द्रुमः । लाक्षारससवर्णं च सुस्नाव रुधिरं मुखात् ॥१६॥

सः	அவன்	मुखात्	வாயினின்று
वातोद्भूतः	காற்றால் அடையுண்ட	लाक्षारससवर्णं	செம்பஞ்சுக்குழம்
द्रुमः इव	மரம்போல		பைப் போன்ற
विह्वलितसर्वाङ्गः	எல்லா அங்கங்களும் தளர்ந்தவனும்	रुधिरं च	ரத்தத்தையும்
		सुस्नाव	கக்கினான்.

अथाश्वस्य महातेजाः कृच्छ्राद्देवान्तको बली । आविध्य परिघं घोरमाजघान तदाऽङ्गदम् ॥

अथ	பின்னர்	घोरं	பயங்கரமான
महातेजाः	ஆண்மை மிகுந்தவ	परिघं	உழலைத்தடியை
बली	பலசாலியுமான [னும்	आविध्य	சுழற்றி
देवान्तकः	தேவாந்தகன்	तदा	அப்பொழுது
कृच्छ्रात्	மிகச்சிரமப்பட்டு	अङ्गदं	அங்கதனை
आश्वस्य	களைப்பு நீக்கி	आजघान	தாக்கினான்.

परिघाभिहतश्चापि वानरेन्द्रात्मजस्तदा । जानुभ्यां पतितो भूमौ पुनरेवोत्पपात ह ॥१८॥

तदा	அப்பொழுது	जानुभ्यां	முழந்தாளிட்டு
परिघाभिहतः	உழலைத்தடியாலடிக்க ப்பெற்ற	भूमौ	பூமியில்
		पतितः	விழுந்தவனும்
वानरेन्द्रात्मजः } च अपि	அங்கதனும்	पुनः एव	மீளவும்
		उत्पपात ह	எழுந்தான்.

तमुत्पतन्तं त्रिशिरास्त्रिभिर्वाणैरजिह्वगैः । घोरैर्हरिपतेः पुत्रं ललाटेऽभिजघान ह ॥ १९ ॥

त्रिशिराः	திரிசிரஸ்	अजिह्वगैः	நேராகப் பாயவல்ல வைகளும்
उत्पतन्तं	எழும்	घोरैः	கொடியவைகளுமேன
तं	அந்த	त्रिभिः वाणैः	முன்று பாணக்களால்
हरिपतेः	வாலிபின்	ललाटे	கெற்றிரவில்
पुत्रं	புதல்வனை	अभिजघान ह	அடித்தான்.

ततोऽद्भुतं परिक्षिप्तं त्रिभिर्नैर्ऋतपुङ्गवैः । हनुमानपि विज्ञाय नीलश्चापि प्रतस्थतुः ॥ २० ॥

ततः	அப்பொழுது	नैर्ऋतपुङ्गवैः	ராஷ்டிரேனோ த்தமர் களால்
हनुमान् अपि	ஆஞ்சனேயரும்,	परिक्षिप्तं	சூழப்பட்டவனாய்
नीलः च अपि	நீலனும்	विज्ञाय	அறிந்து
भङ्गवं	அங்கதனை	प्रतस्थतुः	புறப்பட்டிவந்தார்கள்.
लिभिः	மூன்று		

ततश्चिक्षेप शैलाग्रं नीलस्त्रिशिरसे तदा । तद्रावणसुतो धीमान्विभेद निशितैः शरैः ॥ २१ ॥

ततः	அப்பொழுது	रावणसुतः	ராவணன் மைந்தனும்
नीलः	நீலன்	तदा	அப்பொழுது
त्रिशिरसे	திரிசிரவின்மீது	तत्	அதை
शैलाग्रं	மலைச்சிகரமொன்றை	निशितैः	கூரிய
चिक्षेप	விசினான்.	शरैः	பாணங்களால்
धीमान्	புத்திமானாகிய	विभेद	பிளந்துவிட்டான்.

तद्भागशतनिभिर्भ्रं विदारितशिलातलम् । सविस्फुलिङ्गं सज्वालं निपपात गिरेः शिरः ॥

तद्भागशत- निभिर्भ्रं	அவனது அனேக பாணங்களால் தாக்க கப்பட்டு	शिरः	சிகரம்
विदारितशिलातलं	பெரும் பாறைகளும்	सविस्फुलिङ्गं	நெருப்புப்பொறி யுடனும்
गिरेः	மலை [பிளவுண்ட]	सज्वालं	ஐவரையுடனும்
		निपपात	கீழ்விழந்தது.

ततो जृम्भितमालोक्य हर्षाद्देवान्तकस्तदा । परिघेणाभिदुद्राव मारुतात्मजमाहवे ॥ २३ ॥

ततः	பின்னர்	मारुतात्मजं	ஆஞ்சனேயரை
देवान्तकः	தேவாந்தகன்	आलोक्य	பார்த்து
आहवे	போரில்	तदा	அப்பொழுது
हर्षात्	சந்தேசாதத்தால்	परिघेण	உழலைத்தடியுடன்
जृम्भितं	துள்ளியெழுந்த	अभिदुद्राव	எதிர்த்தேரடினான்.

तमापतन्तमुत्प्लुत्य हनुमान् मारुतात्मजः । आजघान तदा मूर्ध्नि वज्रकल्पेन मुष्टिना ॥ २४ ॥

तदा	அப்பொழுது	उत्प्लुत्य	தாவி
मारुतात्मजः	வாயுபுதல்வனாகிய	मूर्ध्नि	தலையில்
हनुमान्	ஹனுமார்	वज्रकल्पेन	வஜ்ராயுதத்தை
आपतन्तं	எதிர்த்துவரும்	मुष्टिना	முஷ்டியால் [கிரத்த புடைத்தார்.
सं	அவனை	आजघान	

शिरसि प्रहरन्वीरस्तदा वायुसुतो बली । नादेनाकम्पयच्चैव राक्षसान् स महाकपिः ॥२५॥

वीरः	ஞானம்	शिरसि	சிரஸில்
बली	பலவானும்	प्रहरन्	புடைத்துக்கொண்டு
वायुसुतः	வாயுபுதல்வருமாகிய	नादेन	கர்ஜனையால்
सः महाकपिः	அந்த வானரோத்தமர்	राक्षसान् च एव	அரக்கர்களைல்லோ கரையும்
तदा	அப்பொழுது	अकम्पयन्	நடுக்கச்செய்தான்.

स मुष्टिनिष्पिष्टविकीर्णमूर्धा निर्वान्तदन्ताक्षिविलम्बिजिह्वः ।

देवान्तको राक्षसराजसूनुर्गतासुरुर्व्या सहसा पपात ॥ २६ ॥

सः	அந்த	निर्वान्तदन्ताक्षि-	} பற்களும் கண்களும் பிதுக்கி நாவு
राक्षसराजसूनुः	ராவணன் புதல்வனாகிய	विलम्बिजिह्वः	
देवान्तकः	தேவாந்தகன்	गतासुः	மரித்தவனுப் [தொக்கி
मुष्टिनिष्पिष्ट- विकीर्णमूर्धा	} முஷ்டியின் சூத்தால் மண்கடை சிதறி	उर्व्या	பூமியில்
			सहसा
		पपात	சாய்ந்தான்.

तस्मिन्हते राक्षसयोधमुख्ये महाबले संयति देवशत्रौ ।

कुद्दस्त्रिमूर्धा निशिताग्रमुग्रं वर्षे नीलोरसि बाणवर्षम् ॥ २७ ॥

संयति	போசில்	सिमूर्धा	சிரிசிரஸ்
देवशत्रौ	தேவசத்ருவும்	कुद्दः	கினக்கொண்டு
महाबले	மகாபலசாலியும்	नीलोरसि	நீலனது மார்பில்
राक्षसयोधमुख्ये	ராஷ்டிரணீரர்களின் சிறந்தவனுமான	वर्षे	பயங்கரமானதும்
तस्मिन्	அவன்	निशिताग्रे	கூரிய அணிகளூற்றது
हते	மானவும்	बाणवर्षम्	சரமாரியை [மரண வர்ப்பித்தான்.

महोदरस्तु संक्रुद्धः कुञ्जरं पर्वतोपमम् । भूयः समधिख्याशु मन्दरं रश्मिवानिव ॥ २८ ॥

ततो बाणमयं वर्षं नीलस्योरस्यपातयत् । गिरौ वर्षं तद्विचक्रचापवानिव तोयदः ॥ २९ ॥

महोदरः तु	மதேநராசரனும்	उरसि	மார்பில்
संक्रुद्धः	மிகக்கினந்து	बाणमयं	சரமயமான
आशु	விசைவில்	वर्षं	மாரியை
भूयः	மீளவும்	गिरौ	பர்வதத்தில்
पर्वतोपमं	மலைமைய சிகர்த்த	तद्विचक्र-	} மின்னற்கூட்டங்களை யும், வானவில்லையும் கொண்ட
कुञ्जरं	யானையொன்றில்	चापवान्	
रश्मिवान्	கதிரவன்	तोयदः	மேகம்
मन्दरं	மந்தரமலையில்	वर्षं	மழையை
इव	எவ்விதமோ அவ் விதமே	इव	எப்படியோ அப்ப
समधिख्या	சிறிக்கொண்டு	ततः	அப்பொழுது [புயே
नीलस्य	நீலனது	अपावन्	பொழிந்தான்.

ततः शरौघैरभिवर्ष्यमाणो विभिन्नगात्रः कपिसैन्यपालः ।
नीलो बभूवाथ निस्पृगात्रो विष्टम्भितस्तेन महाबलेन

॥ ३० ॥

ततः
कपिसैन्यपालः
निस्पृगात्रः अथ
नीलः
महाबलेन

அப்பொழுது
வானரச்சேனைத்
தலைவனும்
தேகக்கட்டமைந்த
நீலன் [வனுமான
மகா பலசாலியான

तेन
शरौघैः
अभिवर्ष्यमाणः
विभिन्नगात्रः
विष्टम्भितः
बभूव

அவனால்
பாணவர் வதங்களால்
வர்ஷிக்கப்பட்டு
உடல் பிளவுண்டு
திசைத்து நின்றவ
இருந்தான். [ஞய்

ततस्तु नीलः प्रतिलभ्य संज्ञां शैलं समुत्पाद्य सवृक्षपण्डम् ।
ततः समुत्पत्य भृशोऽश्रवेणो महोदरं तेन जघान मूर्ध्नि

॥ ३१ ॥

ततः
नीलः तु
संज्ञां
प्रतिलभ्य
सवृक्षपण्डं
शैलं
समुत्पाद्य

அப்பொழுது
நீலனும்
தெளிவை
அடைந்து
மாக்கூட்டங்களோடு
கூடிய
மலையொன்றை
பிடுங்கிக்கொண்டு

ततः
समुत्पत्य
भृशोऽश्रवेणः
महोदरं
तेन
मूर्ध्नि
जघान

அவ்விடத்தினின்றும்
துள்ளியெழுந்து
மிகப் பயக்கரமான
வேகக்கொண்டு
மகோதரனை
அதனால்
தலையில்
புடைத்தான்.

ततः स शैलेन्द्रनिपातभग्नो महोदरस्तेन महाद्विपेन ।
विपोथितो भूमितले गतासुः पपात वज्राभिहतो यथाऽद्रिः

॥ ३२ ॥

ततः
सः
महोदरः
शैलेन्द्रनिपातभग्नः
तेन
महाद्विपेन
विपोथितः

அப்பொழுது
அந்த
மதேந்தரதான்
மாமலையின் வீழ்ச்சி
பால் தாக்கப்பட்டு
அந்த
பெரும் பாணையுடன்
மந்திக்கப்பட்டவ
ஞய்

गतासुः
वज्राभिहतः
अद्रिः
यथा
भूमितले
पपात

மரித்தவனாகி
வஜ்ராயுதத்தால்
• அடியுண்ட
பர்வதம்
எவ்வண்ணமோ
ஆவ்வண்ணமே
பூமிப்பாதேசத்தில்
சாய்ந்துகிட்டான்.

पितृव्यं निहतं दृष्ट्वा त्रिशिराश्चापमाददे । हनुमन्तं च संक्रुद्धो विव्याथ निशितैः शरैः ॥

त्रिशिराः
पितृव्यं
निहतं
दृष्ट्वा
आपं
आददे

திரிசிரஸ்
சிறிய தந்தையை
மாண்டவனாய்
கண்டு
வில்லை
கைக்கொண்டான்.

संक्रुद्धः
हनुमन्तं च
निशितैः
शरैः
विव्याथ

மிகச்சினந்து
ஹனுமாரையும்
கூரிய
பாணங்களால்
எய்தனன்.

स वायुसूनुः कुपितश्चिक्षेप शिखरं गिरेः । त्रिशिरास्तच्छरैस्तीक्ष्णैर्विभेद बहुधा बली ॥

सः वायुसूनुः	அந்த மாருதி	त्रिशिराः	திரிசிரஸ்
कुपितः	சினந்து	तत्	அதை
गिरेः	மலையினது	तीक्ष्णैः	கூரிய
शिखरं	சிகரமொன்றை	शरैः	கணைகளால்
चिक्षेप	வீசினார்.	बहुधा	பலவாக
बली	பலசாலியாகிய	विभेद	துண்டித்துவிட்டான்.

तद्वयर्थं शिखरं दृष्ट्वा द्रुमवर्षं महाकपिः । विससर्ज रणे तस्मिन् रावणस्य सुतं प्रति ॥३५॥

महाकपिः	வானரோத்தமரான	रणे	போரில்
तत्	அந்த [ஆவர்	रावणस्य	ராவணனது
शिखरं	சிகரத்தை	सुतं प्रति	குமாரனைக் குறி வைத்து
व्यर्थं	வீணானதாய்	द्रुमवर्षं	மரமாரியை
दृष्ट्वा	கண்டு	विससर्ज	விடுத்தார்.
तस्मिन्	அந்த		

तमापतन्तमाकाशे द्रुमवर्षं प्रतापवान् । त्रिशिरा निशितैर्वाणैश्चिच्छेद च ननाद च ॥३६॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியாகிய	द्रुमवर्षं च	விருகுடி வர்ஷத்தை
त्रिशिराः	திரிசிரஸ்	निशितैः	கூரிய
आकाशे	ஆகாசத்தில்	वाणैः	கணைகளால்
आपतन्तं	மேல் விழவரும்	चिच्छेद	முறித்துவிட்டான்.
तं	அந்த	ननाद च	கர்ஜையுரிட்டான்.

ततो हनूमानुत्प्लुत्य ह्यांस्त्रिशिरसस्तदा । विददार नखैः क्रुद्धो गजेन्द्रं मृगराडिव ॥३७॥

ततः	அதனால்	त्रिशिरसः	திரிசிரஸின்
क्रुद्धः	சினங்கொண்ட	हयान्	குதிரைகளை
हनूमान्	அனுமார்	मृगराट्	ஓர் சிக்கம்
तदा	அப்பொழுது	गजेन्द्रं	உரையை
उत्प्लुत्य	தாவிக்கொளம்பி	इव	எவ்வாறே, அவ்வாறே
नखैः	நகங்களால்	विददार	சீழித்துவிட்டார்.

अथ शक्तिं समादाय कालरात्रिमिवान्तकः । चिक्षेपानिलपुत्राय त्रिशिरा रावणात्मजः ॥

अथ	அப்பொழுது	इव	போல
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன	शक्तिं	சக்தியாயுதத்தை
त्रिशिराः	திரிசிரஸ் [கிய	समादाय	கைக்கொண்டு
कालरात्रि	காளராத்திரியில்	अनिलपुत्राय	மாருதியின்மீது
अन्तकः	எமன்	चिक्षेप	விடுத்தான்.

दिवः क्षिप्तामिवोल्कां तां शक्तिं क्षिप्तामसङ्गताम् । गृहीत्वा हरिशार्दूलो वभञ्ज च ननाद च ॥

हरिशार्दूलः	வரனரோத்தமரான அவர்	வசுஜாதா	தடைபடாது
दिवः	ஆகாயத்தினின்று	क्षिप्तாं	எறியப்பட்ட
क्षिप्तாं	எறியப்பட்ட	शक्तिं च	சக்தியாயுதத்தை
उल्कां	கொள்ளிக்கட்டை	गृहीत्वा	கைப்பற்றி
इव	போன்றதான	वभञ्ज	முறித்துவிட்டார்.
तां	அந்த	ननाद च	சிக்கநரதமும் செய் தார்.

तां दृष्ट्वा घोरसङ्काशां शक्तिं भग्नां हनूमता । प्रहृष्टा वानरगणा विनेदुर्जलदा इव ॥ ४० ॥

वानरगणाः	வானரசமூகங்கள்	भग्नां दृष्ट्वा	முறிபட்டதாய் கவனித்து
घोरसङ्काशां	பயங்கரத்தோற்ற	प्रहृष्टाः	ஆனந்தங்கொண்டவர் களாய்
तां	அந்த [முற்ற	जलदाः इव	மேகங்கள்போல்
शक्तिं	சக்தியை	विनेदुः	கர்ஜித்தனர்
हनूमता	அனுமரால்		

ततः खड्गं समुद्यम्य त्रिशिरा राक्षसोत्तमः । निजघान तदा व्यूढे वायुपुत्रस्य वक्षसि ॥

ततः	அனந்தரம்	वायुपुत्रस्य	வாயுபுதல்வருடைய
राक्षसोत्तमः	ராசுலஸோத்தமனாகிய	व्यूढे	விசாலமான
त्रिशिराः	திரிசிரஸ்	वक्षसि	மார்பில்
खड्गं	கத்தியை	तदा	அப்பொழுது
समुद्यम्य	ஓங்கி	निजघान	நாட்டினான்.

खड्गप्रहाराभिहतो हनूमान् मारुतात्मजः । आजघान त्रिशिरसं तलेनोरसि वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீரயவானும்	तलेन	உள்ளக்கையால்
मारुतात्मजः	வாயுபுதல்வருமாகிய	त्रिशिरसं	திரிசிரையை
हनूमान्	அனுமார்	उरसि	மார்பில்
खड्गप्रहाराभिहतः	கத்தியின் வெட்டால் தாக்கப்பட்டவராய்	आजघान	அறைந்தார்.

स तलाभिहतस्तेन स्रस्तहस्तायुथो भुवि । निपपात महातेजास्त्रिशिरास्त्यक्तचेतनः ॥४३॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிகுந்த	त्यक्तचेतनः	உணர்விழந்து
सः	அந்த	स्रस्तहस्तायुथः	கைகளிலிருந்து ஆயு தங்கள் நழுவி
त्रिशिराः	திரிசிரஸ்	भुवि	பூமியில்
तेन	அவரால்	निपपात	விழுந்துவிட்டான்.
तलाभिहतः	உள்ளக்கையால் அறையுண்டவனாய்		

स तस्य पततः खड्गं समाच्छिद्य महाकपिः । ननाद गिरिसङ्काशस्त्रासयन् सर्वनैर्ऋतान् ॥

सः	அந்த	समाच्छिद्य	கைப்பற்றி
गिरिसङ्काशः	மலையை நிகர்ந்த	सर्वनैर्ऋतान्	எல்லா ஆரக்கர்
महाकपिः	வானரோத்தமர்		களையும்
पततः	விழும்	त्रासयन्	பயமுறுத்திக்
तस्य	அவனது		கொண்டு
खड्गं	கத்தியை	ननाद	காஜித்தார்.

अमृष्यमाणस्तं घोषमुत्पपात निशाचरः । उत्पत्य च हनुमन्तं ताडयामास मुष्टिना ॥४५॥

निशाचरः	ஆரக்கன்	उत्पत्य	எழுந்து
तं घोषं	அந்த நாத்ததை	हनुमन्तं च	அனுமாரையும்
अमृष्यमाणः	பொருதவனாய்	मुष्टिना	முஷ்டியால்
उत्पपात	எழுந்தான்.	ताडयामास	குத்தினான்.

तेन मुष्टिप्रहारेण संचुकोप महाकपिः । कुपितश्च निजग्राह किरीटे राक्षसर्षभम् ॥
हनुमान् रोषताम्राक्षो राक्षसं परवीरहा ॥ ४६ ॥

परवीरहा	சத்ருசம்ஹாரகரும்	कुपितः	கோபக்கொண்ட
महाकपिः च	வானரோத்தமரு மாகும்		அவர்
हनुमान्	அனுமார்	रोषताम्राक्षः	கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து
तेन	அந்த	राक्षसर्षभं	ராஷ்ட்ரஸோத்தம
मुष्टिप्रहारेण	முஷ்டியின் குத்தால்	राक्षसं	ஆரக்களை [ஸகிய
संचुकोप	சினந்தார்.	किरीटे	கிரீடத்தில்
		निजग्राह	பற்றினார்.

स तस्य शीर्षाण्यसिना शितेन किरीटजुष्टानि सकुण्डलानि ।
क्रुद्धः प्रचिच्छेदं सुतोऽनिलस्य त्वष्टुः सुतस्येव शिरांसि शक्रः ॥ ४७ ॥

क्रुद्धः	கிணக்கொண்ட	शितेन	சரிய
सः	அந்த	असिना	கத்தியால்
अनिलस्य	வாயுபுகவானது	शक्रः	குத்திரன்
सुतः	புதல்வர்	त्वष्टुः	த்வஷ்டாவின்
तस्य	அவனது	सुतस्य	புத்ரனின் (விருத்திர கரனின்)
किरीटजुष्टानि	மகுடங்கள் புனைந்த வைகளும்	शिरांसि	தலைகளை
सकुण्डलानि	குண்டலமணிந்தவை களுமான	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
शीर्षाणि	தலைகளை	प्रचिच्छेदं	அறுத்துத்தள்ளினார்.

तान्यायताक्षाय्यगसन्निभानि प्रदीप्तवैश्वानरलोचनानि ।

पेतुः शिरांसीन्द्ररिपोर्धरण्यां ज्योतीषि मुक्तानि यथाऽर्कमार्गात् ॥ ४८ ॥

इन्द्ररिपोः	இந்திரசத்ருவின்	शिरांसि	தலைகள்
तानि	அந்த	भर्कमार्गात्	சூர்யமர்க்கத்தினின்
आयताक्षायि	பெரும் கருவிழிக		று (அகாயத்தினின் று)
	ஒற்றவைகளும்	मुक्तानि	சிதறிய
अगसन्निभानि	மலைகளை மிகர் த்தவை	ज्योतीषि	நக்சத்திரங்கள்
	களும்	यथा	போல்
प्रदीप्तवैश्वानर- } लोचनानि }	ஜ்வலிக்கூடம் அக்னி	धरण्यां	பூமியில்
	போன்ற கண்களுற்	पेतुः	விழுந்தன.
	றவைகளுமான		

तस्मिन् हते देवरिपौ त्रिशीषे हनूमता शक्रपराक्रमेण ।

नेदुः पुवङ्गाः प्रचचाल भूमी रक्षांस्यथो दुद्रुविरे समन्तात् ॥ ४९ ॥

देवरिपौ	தேவசத்ருவாகிய	नेदुः	ஆரவாரித்தாரர்கள்.
तस्मिन् त्रिशीषे	அந்த திரிசிரஸ்	भूमिः	பூமி
शक्रपराक्रमेण	இந்திரனது பிரதாபம்	प्रचचाल	அசைத்தது.
	கொண்ட	अथ	அப்பொழுது
हनूमता	ஆஞ்சனேயரால்	रक्षांसि	அரக்கர்கள்
हते	மாண்டவளவில்	समन्तात्	நர்ப்புறத்திலும்
पुवङ्गाः	வானர்கள்	दुद्रुविरे	ஒடினார்கள்.

हतं त्रिशिरसं दृष्ट्वा तथैव च महोदरम् । हतौ प्रेक्ष्य दुराधपौ देवान्तकनरान्तकौ ॥ ५० ॥

चुकोप परमामर्षी मत्तो राक्षसपुङ्गवः । जग्राहार्चिष्मती घोरां गदां सर्वायसीं शुभाम् ॥

हेमपट्टपरिक्षिप्तां मांसशोणितफेनिलाम् । विराजमानां वपुषा शत्रुशोणितरञ्जिताम् ॥ ५२ ॥

तेजसा संप्रदीप्तायां रक्तमाल्यविभूषिताम् । ऐरावतमहापद्मसार्वभौमभयावहाम् ॥ ५३ ॥

राक्षसपुङ्गवः	ராக்களேவரத்தமனாகிய	चुकोप	சினம் மூண்டான்.
मत्तः	மத்தன்	अर्चिष्मती	ஜ்வாலிகளுடன்
त्रिशिरसं	திரிசிரஸ்ஸை		கூடியதும்
हतं दृष्ट्वा	மாண்டவனாகக் கண்டு	घोरां	பயங்கரமானதும்
तथा	அப்படியே	सर्वायसीं	முழு இரும்பாலான
महोदरं	மகோதரனையும்	शुभां	அழகியதும் [தும்
च	மாண்டவனாகக்கண்டு	हेमपट्टपरिक्षिप्तां	பொற்பட்டங்கள்
दुराधपौ	வெல்லற்கரிய		பிணைக்கப்பட்டதும்
देवान्तक-	தேவாந்தகனையும்	मांसशोणित-	மாம்சங்களாலும்,
नरान्तकौ एव }	நராந்தகனையும்	फेनिलां }	ரத்தத்தாலும் பூச்
हतौ	மாண்டவர்களாய்		சண்டதும்
प्रेक्ष्य	கண்டு	वपुषा	ஒளிகொண்டு
परमामर्षी	மிகப்பொறுதவனாய்	विराजमानां	பிரகாசிக்கின்றதும்

ஶ்ருதிகளின ரத்தத்
தால் சிவந்த துபான
தெஜஸ
செவியால்
செவலிக்கும் துனி
கொண்டதும்

ரக்தமால்- }
விஶுபிதா } செவ்விய புஷ்பமாலை
சூட்டப்பெற்றதும்

கடாமாடாய சங்குடோ மதோ ராக்ஷசபுஷ்பவ: |

ராக்ஷசபுஷ்பவ: ராக்ஷஸை, த்தமனாகிய
மத: மத்தன்
சங்குட: மிகச்சினந்து
கடா: கதையை
காடாய கைக்கொண்டு

அதர்பம: சமூத்ய வானரோ ராவணானுஜம் |

அத அப்பொழுது
வானர: வானரனும்
வலி பலசாலியமாகிய
ஶர்பம: ஶிஷ்பன்
சமூத்ய தானியெழுந்து
ராவணானுஜ ராவணன் தம்பியாகிய

தம் புரஸ்தாஸ்திதம் துஷ்டா வானரம் பர்வதோபமம் |

தம் அந்த
பர்வதோபம் பர்வதத்தை திகர்த்த
வானரம் வானரனை
புரஸ்தாவ் முன்னே
ஸ்திதம் நிற்பவனாக
துஷ்டா கண்டு

ச தயாஸிஶஶதஸ்தென கடியா வானரர்பம: | ஶிஷ்வக்ஷா: சமாபூத: சூஸாவ ருஶிரம் வஶு || 57 ||

ச: அந்த
வானரர்பம: வானரோ த்தமன்
தென அனாகுல்
தயா கடியா அந்த கதையால்
அஶிஶத: அடியுண்டு

ச சம்பாப்ய சிராஸ்ச்ஶாமூபமோ வானரர்பம: | க்ருடோ விஸுரமாளோஸ்தோ ஶஶாபாஸ்வமூஷத || 58 ||

ச: அந்த
வானரர்பம: வானரோ த்தமனாகிய
ஶர்பம: ஶிஷ்பன்
சிராஸ்ச்ஶா கடைசியாய்
சச்சா: உணர்வை

ரேராவதமஶாபய- } ஶாஸ்வதயானைக்கும்
சர்வமோமநயாவஶா } மகாபத்தமயானைக்கும்,
சர்வபெனமயானைக்
கும் பயத்தைத்தர
வல்லதுமான

கடா: கதையை
கயா: கைக்கொண்டான்.

ஶரீந் சமஶிதுடாவ யுளானாஸிரிவ ஜவலந் ||

யுளானாஸி: ஶவ பிரளயாக்னிபோல்
ஜவலந் ஜவலிக்கின்றவனாய்
ஶரீந் வானரர்களை
சமஶிதுடாவ எதிர்த்தான்.

மத்தானிகமூபாபமய தஸ்யோ தத்யாபுதோ வலி ||

மத்தானிகம் மத்தாளிகளை (மகா
பார்சுவனை)
உபாபமய கிட்டி
தஸ்ய அவனது
அபுத: முன்னிலையில்
தஸ்யோ சிந்தான்.

அகவானோரசி க்ருடோ கடியா வக்ஷகலயயா ||

க்ருட: சைக்கொண்ட
அவன் (அக்கன்)
வக்ஷகலயயா வக்ஷாயுதத்தை
கடியா கதையால் [திகர்த்த
உரசி மார்பில்
அகவான புடைத்தான்.

ஸிஷ்வக்ஷா: சமாபூத: சூஸாவ ருஶிரம் வஶு || 57 ||

ஸிஷ்வக்ஷா: மார்புபிளவுண்டவனாய்
சமாபூத: கடுக்கமுற்றவனாய்
ருஶிரம் ரத்தத்தை
வஶு அதிகமாய்
சூஸாவ பெருக்கினான்.

ச சம்பாப்ய சிராஸ்ச்ஶாமூபமோ வானரர்பம: | க்ருடோ விஸுரமாளோஸ்தோ ஶஶாபாஸ்வமூஷத || 58 ||

சம்பாப்ய பெற்று
க்ருட: கோபக்கொண்டு
விஸுரமாளோஸ்த: உதடு துடிப்பவனாய்
ஸஶாபாஸ்வம் மகாபார்சுவனை
உஷத: பார்த்தார்.

स वेगवान् वेगवदभ्युपेत्य तं राक्षसं वानवीरमुख्यः ।
संवर्त्य मुष्टिं सहसा जघान बाह्वन्तरे शैलनिकाशरूपः ॥ ५९ ॥

ச:	அந்த	வேகவத்	வேகத்துடன்
वेगवान्	வேகசாலியாகிய	अभ्युपेत्य	கிட்டி
शैलनिकाशरूपः	மலையை நிகர்த்த உருவமுடைய	मुष्टिं	முத்தடியை
वानवीरमुख्यः	வானரவீரத்தலைவர்	संवर्त्य	சுழற்றி
तं	அந்த	बाह्वन्तरे	மார்பில்
राक्षसं	அரக்கனை	सहसा	வலுக்கொண்டு
		जघान	குத்தினான்.

स कृत्तमूलः सहसेव वृक्षः क्षितौ पपात क्षतजोक्षिताङ्गः ।
तां चास्य घोरां यमदण्डकल्यां गदां प्रगृह्याशु तदा ननाद ॥ ६० ॥

ச:	அவன் (அரக்கன்)	क्ष्य	இவனுடைய
कृत्तमूलः	வேரறுக்கப்பட்ட	यमदण्ड कल्यां	எமதண்டத்தை நிகர்த்த
वृक्षः इव	மரம்போலவே	घोरां	பயங்கரமான
क्षितौ	பூமியில்	तां	அந்த
क्षतजोक्षिताङ्गः	அங்கங்கள் ரத்தத் தால் நனைந்தவனாய்	गदां च	கதையையும்
सहसा	சடக்கென	आशु	வெடுக்கென
पपात	விழ்ந்தான்.	प्रगृह्य	பிடுங்கிக்கொண்டு
तदा	அப்பொழுது	ननाद	கர்ஜித்தார்.

मुहूर्तमासीत्स गतासुकल्पः प्रत्यागतात्मा सहसा सुरारिः ।
उत्पत्य सन्ध्याभ्रसमानवर्णस्तं वारिराजात्मजमाजघान ॥ ६१ ॥

सन्ध्याभ्रसमानवर्णः	மாலைமேகத்தை நிகர்த்த நிறமுடைய	सहसा	திடீரென
सुरारिः	தேவசத்ருவான	प्रत्यागतात्मा	உணர்வுற்றவனாய்
सः	அவன்	उत्पत्य	துள்ளியெழுந்து
गतासुकल्पः	மரித்தவனை நிகர்த்து	सं	அந்த
मुहूर्तं	சிறிதுகாலம்	वारिराजात्मजं	வருணபுதல்வனை
आसीत्	இருந்தான்.	आजघान	புடைத்தான்.

स मूर्च्छितो भूमितले पपात मुहूर्तमुत्पत्य पुनः ससंज्ञः ।
तामेव तस्याद्रिवराद्रिकल्पां गदां समाविध्य जघान संख्ये ॥ ६२ ॥

संख्ये	பேரில்	उत्पत्य	கிளம்பி
सः	அவன்	सस्य	அவனுடைய
मूर्च्छितः	மூர்ச்சையுண்டவனாய்	तां	அந்த
भूमितले	பூப்பிரதேசத்தில்	अद्रिवराद्रिकल्पां	பெரும் மரக்களையும் மலைகளையும் நிகர்த்த
मुहूर्तं	சிறிதுநேரம்	गदां एव	கதையையே
पपात	விழுந்துகிடந்தான்.	समाविध्य	சுழற்றி
पुनः	மீளவும்	जघान	புடைத்தான்.
ससंज्ञः	பிரக்ஞையுற்றவனாய்		

सा तस्य रौद्रा समुपेत्य देहं रौद्रस्य देवाध्वरविप्रशत्रोः ।

विभेद वक्षः क्षतजं च भूरि सुस्राव धात्वंभ इन्द्रिराजः

॥ ६३ ॥

ரீத்ரா	பயங்கரமான
ஸா	அது (கதை)
தேவாஹ்- விப்ரஸத்ரோ:	தேவர்களுக்கும், யா கங்களுக்கும் பிராம் மணர்களுக்கும் சத் க்ரூரானை [ருவான
ரீத்ரஸ்ய	க்ரூரானை [ருவான
தஸ்ய	அவனுடைய
தேஹ்	தேகத்தை
ஸமுபேத்ய	தாக்கி

வஶ:	மார்பை
விபேத	பிளந்தது.
ஶூரி	அதிகமான
க்ஷதஜ் ச	சத்தத்தையும்
இத்ரரர:	ஹரிமவான்
தாத்வம்:	காலிரீரை
இவ	எவ்வண்ணமே, அவ் வண்ணமே
ஸுஸ்ராவ	பெருக்கிற்று.

सोऽभिदुद्राव वेगेन गदां तस्य महात्मनः ।

॥ ६४ ॥

மஹாமன:	பெருந்தேகமுடைய
தஸ்ய	அவனது
கடா	கதையை

வேக	ஆத்திரத்துடன்
ஸ:	அவன் (ரிஷபன்)
அபிதுத்ரா	எதிர்த்தோடினான்.

गृहीत्वा तां गदां भीमामाविध्य च पुनः पुनः । मत्तानीकं महात्मानं जघान रणमूर्धनि ॥

ரணமூர்ஶ்னி	போர்முனையில்
தா	அந்த
ஶீமா	பயங்கரமான
கடா	கதையை
கூஶீதா	கைக்கொண்டு

புன: புன: ச	மீண்டும், மீண்டும்
அவித்ய	சுழற்றி
மஹாத்மான்	பெருடல் படைத்த
மத்தானீக்	மஹாபார்க்வணை
ஜகான	புடைத்தான்.

स स्वया गद्या भग्नो विशीर्णदशनेक्षणः । निपपात ततो मत्तो वज्राहत इवाचलः ॥६६॥

தத:	அப்பொழுது
ஸ:	அந்த
மத்த:	மஹாபார்க்வன்
ஸ்வயா	தனது
கடியா	கதையால்
ஶ்ர:	தாக்கப்பட்டு

விஸீர்ணதஸ்நேக்ஷ:	பற்களும் கண்களும் தெறித்தவனாய்
வஜ்ரஹத:	வஜ்ராயுதத்தால்
அசல:	மலை [அடியுண்ட
இவ	போல
நிபபாத	கீழே சாய்ந்து கிட்டான்.

विशीर्णनयने भूमौ गतसस्ये गतायुषि । पतिते राक्षसे तस्मिन्विद्रुतं राक्षसं बलम् ॥६७॥

தரிமந்	அந்த
ராக்ஷஸே	அரக்கன்
விஸீர்ணநயநே	கண்கள் பிதுங்கி
கதஸச்யே	ஆற்றலிழந்து
கதாயுஸி	உயிரிழந்து

ஶூமீ	பூமியில்
பதிதே	சாய்ந்தவாகில்
ராக்ஷஸ்	அரக்க
வல்	சேனை
விதுதம்	ஓடலுற்றது.

तस्मिन्हते भ्रातरि रावणस्य तन्नैर्ऋतानां बलमर्णवाभम् ।
त्यक्तायुधं केवलजीवितार्थं दुद्राव भिन्नार्णवसन्निकाशम् ॥ ६८ ॥

रावणस्य	ராவணனது	बलं	சேனையானது
भ्रातरि	பிராதரவான	त्यक्तायुधं	ஆயுதங்களை எறிந்து விட்டு
तस्मिन्	அவன்	केवलजीवितार्थं	உயிர்மாத் திரமிருந்தால் போதுமென்று
हते	மாண்டவளவில்	भिन्नार्णवसन्निकाशं	கரை பிளந்த கடலை நிகர்த்ததாய்
तत्	அந்த	दुद्राव	சுதறி ஒடிற்று.
नैर्ऋतानां	அரக்கர்களின்		
अर्णवाभं	கடலை நிகர்த்த		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे सप्ततितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 17916

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3241

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे द्वाविंशोऽह्नि वर्तमानकथाप्रसङ्गः ॥

இவ்விதம் ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸங்கீதியில் அச்வமேத யாகசாலையில் கானம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருபத்திரண்டாவது தினத்தில் கானம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

॥ शुद्धिपत्रम् ॥

पृष्ठम्	सर्गम्	श्लोकम्	पादम्	पक्ति	अशुद्धम्	सुबद्धम्
39	4	114	2	..	फेनौ वैर्नृत्यन्त	फेनौ वैर्नृत
91	13	6	..	2	शक्तौः	शक्तौ
129	18	16	..	1	डेवा प्रक संत	डेवा प्रक सं
253	32	12	..	2	आदिष्टं	आदिष्टं
255	32	21	1	..	चरिव्यामिति	चरिव्यामी
288	37	3	1	..	पनसस्तदा	पनसस्तदा
336	42	13	..	2	विविधानि	विविधान्
377	47	1	..	2	ररक्षु	ररक्षुः
432	54	4	1	..	शूरो	शूरा
458	57	22	..	2	मुहूर्तन	मुहूर्तेन
459	..	29	2	..	महता वृतः	महताऽऽवृ
469	58	32	1	1	महाद्रुमं	महाद्रुमां
473	58	59	..	2	मूर्ध्नि	मूर्ध्नि
502	59	114	1	..	भरतानुजोऽप्यै	भरतानुजोः
512	59	154	..	2	तथा	तदा
537	61	12	1	1	देव	देवा
553	63	20	2	..	व्यपरोप्यते	व्यवरोप्यते
555	63	28	2	..	नीतेषु	नीतेषु
563	64	13	..	2	अद्यापि	अद्यापि
574	65	32	2	..	रराजे	रराज
584	66	20	2	..	परिगम्य	परिक्रम्य
589	67	7-8	..	2	विपरिधावत्	विपरिधाव
609	67	109	..	2	प्रथितान्त्रमालाः	प्रथितान्त्रम्
640	69	49	..	1	प्रविश्य	आविश्य
656	70	21	..	2	निशितं:	निशितैः

